Đạo bước phồn hoa

VÂN NGHÊ

1

Waka

Mục lục

Chương 1: Hãm Hại

Chương 2: Ánh Sáng

Chương 3: Xoay Chuyển

Chương 4: Sợ Hãi

Chương 5: Thẩm Vấn

Chương 6: Việc Nhà

Chương 7: Trùng Hợp

Chương 8: Chú Ý

Chương 9: Tương Kiến

Chương 10: Tướng Quân

Chương 11: Giả Dối

Chương 12: Đánh Cờ

Chương 13: Cạm Bẫy

Chương 14: Bầy Tôi Trung Thành

Chương 15: Kế Sách

Chương 16: Bắt Giữ

Chương 17: Tự Chui Vào Rọ

Chương 18: Thay Đổi

Chương 19: Căm Hận

Chương 20: Thắng Thắn

Chương 21: Đồng Ý

Chương 22: Bị Thương

Chương 23: Tiếng Thét Chói Tai

Chương 24: Thân Phận

Chương 25: Nguy Cơ

Chương 26: Phối Hợp

Chương 27: Tâm Cơ

Chương 28: Chuyện Cũ

Chương 29: Lừa Gạt

https://thuviensach.vn

Chương 30: Lan Truyền

Chương 31: Thu Lưới

Chương 32: Cam Kết

Chương 33: Mưa Gió

Chương 34: Đại Quyền

Chương 35: Phẫn Nộ

Chương 36: Lục Soát

Chương 37: Kinh Ngạc

Chương 38: Nước Cờ Thua

Chương 39: Xử Lý

Chương 40: Giao Phong

Chương 41: An Bài

Chương 42: Để Lại

Chương 43: Lương Thực

Chương 44: Thủ Thành

Chương 45: Nguyên Nhân

Chương 46: Chữa Thương

Chương 47: Thân Phận

Chương 48: Thương Tình

Chương 49: Nghi Hoặc

Chương 50: Gia Sự

Chương 51: Di Ngôn

Chương 52: Phấn Chấn

Chương 53: Quản Lý Gia Đình

Chương 54: Cứu Binh

Chương 55: Yêu Thương Che Chở

Chương 56: Đường Cùng

Chương 57: Đồng Minh

Chương 58: Khuyên Giải

Chương 59: Bắt Đầu

Chương 60: Giám Sát

Chương 61: Bị Lừa

https://thuviensach.vn

Chương 62: Bắt Được

Chương 63: Xuất Thành

Chương 64: Hiểu Rõ

Chương 65: Động Thủ

Chương 66: Mua Gao

Chương 67: Ôn Ào

Chương 68: Bao Vậy

Chương 69: Ngátxiu

Chương 70: Ngả Xuống

Chương 71: Trúng Kê

Chương 72: Quân Lương

Chương 73: Chịu Đòn

Chương 74: Trả Nợ

Chương 75: Không Thấy Đại Lão Gia Đâu Nữa Rồi

Chương 76: Thiếu

Chương 77: Trong Trách

Chương 78: Bẽ Mặt

Chương 79: Ca Ca

Chương 80: Đi Cùng

Chương 81: Bị Lừa

Chương 82: Bệnh Nặng

Chương 83: Thẩm Vấn

Chương 84: Tinh Ngộ

Chương 85: Khiên Trách

Chương 86: Ý Chí Chiên Đấu

Chương 87: Yêu Hân

Chương 88: Bát Đáu

Chương 89: Báo Tin

Chương 90: Chí Điem

Chương 91: Bị Nan

Chương 92: Tang Lễ

Chương 93: Chuyen Xua

https://thuviensach.vn

Chương 94: Đánh Cờ

Chương 95: Cản Du

Chương 96: Kết Cục Đã Định

Chương 97: Ngốc Tù

Chương 98: Lúa Gat

Chương 99: Lưa Chọn

Chương 100: Bai Lo

Chương 101

Chương 102: Tức Giân

Chương 103: Đánh Nang

Chương 104: Thân Phận

Chương 105

Chương 106

Chương 107: Chêt Đi

Chương 108: Giả

Chương 109: Đường Lui

Chương 110: Công Thành

Chương 111: Xin Nguoi

Chương 112: Bắt Đầu

Chương 113: Chuyên Củ

Chương 114: Đi Tới

Chương 115: Thẳng Thắn

Chương 116: Thức Ép

Chương 117: Con Đường Đúng Đắn

Chương 118: Bảo Bối

Chương 119: Chung Sống

Chương 120: Lộ Diện

Chương 121: Khoảng Cách

Chương 122: Không Còn Nữa

Chương 123: Phố Thác

Chương 124: Phục Thù

Chương 125: Meo Chuột

https://thuviensach.vn

Chương 126: Phong Lưu

Chương 127: Xuất Hiên

Chương 128: Xin Giúp

Chương 129: Buôn Nôn

Chương 130: Bí Mật

Chương 131: Phương Hướng

Chương 132: Xác Định

Chương 133: Tức Giận

Chương 134: Đánh Nhau

Chương 135: Can Ngăn

Chương 136: Siêu Độ

Chương 137: Khuấy Động

Chương 138: Xin Cứu Trợ

Chương 139: Tính Số

Chương 140: Tiên Đoán

Chương 141: Hướng Đi

Chương 142: Quần Là Áo Lượt

Chương 143: Gặp Gỡ Tình Cờ

Chương 144: Đường Hẹp

Chương 145: Gặp Nhau

Chương 146: Đối Diện

Chương 147: Phối Hợp

Chương 148: Nhảy Sông

Chương 149: Điểm Yếu

Chương 150: Thẩm Vấn

Chương 151: Ám Chỉ

Chương 152: Thuyết Phục

Chương 153: Mất Mặt

Chương 154: Minh Oan

Chương 155: Quỳ Xuống

Chương 156: Giao Phó

Chương 157: Phụ Thân

https://thuviensach.vn

Chương 158: Vô Lại

Chương 159: Khổ Hình

Chương 160: Nhận Tội

Chương 161: Bán Đứng

Chương 162: Có Trả

Chương 163: Thật Giả

Chương 164: Thẳng Thắn

Chương 165: Khoái Trá

Chương 166: Việc Vui

Chương 167: Che Chở

Chương 168: Ổn Định

Chương 169: Tín Hiệu

Chương 170: Hiểm Cảnh

Chương 171: Dẫn Đi

Chương 172: Bạn Cũ

Chương 173: Thời Cơ

Chương 174: Cấp Bách

Chương 175: Mượn Thế

Chương 176: Chờ Đợi

Chương 177: Nghịch Chuyển

Chương 178: Thất Bại

Chương 179: Thua Chạy

Chương 180: Thưởng Thức

Chương 181: Bỏ Mình

Chương 182: Mất Dấu

Chương 183: Phùng Sinh

Chương 184: Gặp Gỡ Bí Mật

Chương 185: Bắt Gian

Chương 186: Ấy Náy

Chương 187: Xấu Hổ Giận Dữ

Chương 188: Bén Lửa

Chương 189: Thiêu Chết

https://thuviensach.vn

Chương 190: Báo Ứng

Chương 191: Che Đậy

Chương 192: Cục Diện

Chương 193: Tín Sứ

Chương 194: Khoảng Cách

Chương 195: Tiến Cung

Chương 196: Điềm Lành

Chương 197: Dựa Dẫm

Chương 198: Phụ Tử

Chương 199: To Gan

Chương 200: Nội Thương

Chương 201: Vui Lòng

Chương 202: Cảm Tình

Chương 203: Trách Móc

Chương 204: Tức Giận

Chương 205: Dụ Dỗ

Chương 206: Ấm Áp

Chương 207: Bảo Vệ

Chương 208: Gây Chuyện

Chương 209: Hành Hạ

Chương 210: Ghét Bỏ

Chương 211: Tiến Cử

Chương 212: Đào Hố

Chương 213: Ngu Xuẩn

Chương 214: Uy Vũ

Chương 215: Không Sống

Chương 216: Diễn Kịch

Chương 217: Đùa Bỡn

Chương 218: Hộc Máu

Chương 219: Trừng Phạt

Chương 220: Ầm Ĩ

Chương 221: Tình Ý

https://thuviensach.vn

Chương 222: Ly Hôn

Chương 223: Nhận Lỗi

Chương 224: Khổ Tâm

Chương 225: Lợi Ích

Chương 226: Hối Hận

Chương 227: Kết Quả

Chương 228: Thắng Bại

Chương 229: Cực Hình

Chương 230: Sa Lưới

Chương 231: Đánh Nhau

Chương 232: Bất Kính

Chương 233: Phong Hoa

Chương 234: Đòi Quyền

Chương 235: Ninh Vương

Chương 236: Đau Lòng

Chương 237: Lâm Chung

Chương 238: Chuyện Dơ Bẩn

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 1: Hãm Hại

Cố Lang Hoa là nữ tử may mắn nhất, cùng với thanh mai trúc mã Lục Anh lưỡng tiểu vô xai*, trước khi Lục Anh chưa làm quan đã gả cho hắn, bây giờ Lục Anh trở thành tân quý bên cạnh Hoàng thượng, nàng cũng được ngoại lệ phong làm Quận phu nhân.

*Lưỡng tiểu vô xai: Hai đứa trẻ trai gái chơi chung thân thiết với nhau từ bé.

Nữ tử nhà danh môn vọng tộc, đai quan hiển vinh đỏ mắt tìm chồng nhưng đều không thể bằng một nữ nhân mù như nàng.

…

Gần đây, Lang Hoa cảm thấy cơ thể không được thoải mái, lười biếng dựa ở trên giường không muốn ngồi dậy.

Lúc thời tiết đẹp, nha hoàn Hàn Yên mở cửa sổ ra để cho nàng ngửi mùi hương hoa mai dưới hiên, mấy ngày này nàng đặc biệt thích mùi vị chua ngọt này.

Nàng còn nhớ lúc nhỏ, nhũ mẫu thường hay nói trong đình viện ở nhà cũng có một cây mai như thế này, nàng sẽ cài hoa mai lên tóc, trong nhà trên dưới đều gọi nàng là “Hạnh hoa tiên tử”.

Nàng đem chuyện này kể lại cho Lục Anh nghe.

Lục Anh khen ngợi nàng là nữ tử xinh đẹp nhất, còn tươi đẹp hơn cả hoa mai.

https://thuviensach.vn

Đáng tiếc năm nàng tám tuổi thì mắc bệnh, mất đi đôi mắt, cũng chẳng còn biết đẹp đẽ rốt cuộc là cái gì nữa.

May mà nàng có Lục Anh thay mình nhìn ngắm màu sắc của thế gian này, và nàng cũng ở bên Lục Anh từ khi hắn còn là anh nho sinh nhỏ bé, một đường cho tới khi làm quan, cuối cùng trở thành thượng thư Hộ bộ. Lục gia cũng không vì nàng xuất thân thấp kém, mắt bị bệnh tật mà ghét bỏ nàng, Lục lão phu nhân thương yêu nàng giống như bà nội ruột của nàng vậy.

Bây giờ thực sự là những ngày tháng hạnh phúc nhất của nàng.

“Thiếu phu nhân, không hay rồi.” Thanh âm the thé truyền vào nhà trong.

Lang Hoa không nhịn được mà cau mày, nghe thấy Hàn Yên hoảng hốt thưa bẩm, “Khánh Nguyên công chúa cho người đến truyền tin tức, nói triều đình nhận được quân báo… Tam gia… đốc quân ở Lĩnh Bắc bị thương rồi.

Lang Hoa kinh ngạc cứng người tại chỗ, dường như không nghe thấy ban nãy Hàn Yên đã nói những gì, “Thái y đi cùng đâu? Có tin tức truyền về hay không, rốt cuộc là Tam gia thế nào rồi?”

Hàn Yên cơ hồ như sắp khóc đến nơi, “Thư gửi đến chỗ Lão phu nhân, nô tì… nô tì… không biết.”

Ngoài cửa truyền đến thanh âm của bà tử, “Lão phu nhân đến”.

Chuông ngọc lưu ly treo trên chốt cửa va chạm phát ra âm thanh trong trẻo, Lang Hoa trong chốc lát có chút ngẩn ngơ.

Ngày hè mở cửa sổ ra, nàng cùng với Lục Anh nằm ở trên giường nghe âm thanh này mà đi vào giấc ngủ, lần này Lục Anh còn mang theo một đôi

https://thuviensach.vn

bông tai lưu ly nàng thích đến Lĩnh Bắc nữa.

Nhưng mà bây giờ, Lục Anh đang ở đâu?

Lang Hoa nghĩ đến điều này, lòng như bị ai rạch ra một miếng, khiến cho nàng thở hổn hển.

Mùi đàn hương quen thuộc bay đến trước mặt, Lang Hoa lập tức giơ tay ra.

“Bà nội.” Lương Hoa khó mà khống chế được thanh âm hoảng hốt, tay nàng sờ loạn khắp xung quanh.

Mỗi lúc thế này, Lục lão phu nhân đều sẽ qua dắt lấy nàng đầu tiên, sau đó dỗ nàng, “Bà nội ở đây, con từ từ thôi, đừng gấp.”

Thế nhưng lần này lại không giống như vậy, cuối cùng là Hàn Yên kéo lấy tay nàng, “Thiếu phu nhân.”

Trong phòng lập tức yên tĩnh lại, Lang Hoa nhìn khắp xung quanh, trước mắt đen kịt một mảnh, bên tai không nghe thấy bất cứ âm thanh gì cả, trong lòng nàng càng tăng thêm mấy phần hoảng loạn.

“Lang Hoa.” Nửa ngày giọng nói của Lục lão phu nhân mới truyền đến, “Con có thai rồi.”

Lang Hoa sửng sốt, hoá ra mấy ngày gần đây nàng không thoải mái là vì đã hoài thai hài tử của Lục Anh, đứa con mà nàng và Lục Anh luôn chờ mong sao?

Nếu như Lục Anh biết được… sẽ vui mừng biết bao.

Thế nhưng thầy thuốc mà bà nội mời đến rõ ràng là còn chưa chẩn mạch cho nàng, sao lại biết được nàng đã có thai? Nếu như thường ngày nàng

https://thuviensach.vn

nhất định sẽ hỏi cho rõ, nhưng bây giờ nàng đã không để ý được đến mấy thứ này rồi.

“Bà nội,” Lang Hoa run rẩy đôi môi, “Tam gia bị thương ở Lĩnh Bắc rốt cuộc là như thế nào? Có gửi thư về nhà hay không?”

“Việc đến nước này, cô còn tâm tư mà hỏi đến Anh Nhi à?” Giọng nói the thé của Lục phu nhân cơ hồ như có thể chọc thủng lỗ tai của Lang Hoa.

“Mẹ.” Lang Hoa quay đầu tìm về hướng Lục phu nhân.

Lang Hoa đột nhiên cảm thấy sợ hãi, trong phòng này còn có bao nhiêu người nữa, bọn họ ở chỗ này làm cái gì, tại sao lúc bắt đầu bọn họ không nói gì, đến bây giờ cũng không có ai nói rõ tình hình của Lục Anh cho nàng biết?

Đối diện với cục diện như vậy, Lang Hoa ngược lại dần bình tĩnh.

Lục lão phu nhân nói: “Trước hãy để thầy thuốc xem mạch đã rồi nói sau.”

Lục phu nhân cười lạnh một tiếng, “Ở chỗ Thái hậu đã có ngự y chẩn mạch cho nó rồi, còn có cái gì phải xem nữa, bình thường mẹ sủng ái nó, Anh Nhi thì coi nó như châu ngọc, như thế thì đã sao? Nó không phải là vẫn gian dâm với cẩu tặc Bùi Khởi Đường, hại Anh Nhi của con, nghiệt chủng trong bụng nó chính là bằng chứng tốt nhất.”

Bùi Khởi Đường, nghe nói là xuất thân quý tộc, vì tuổi còn trẻ mà hành vi không đứng đắn nên bị đuổi ra khỏi nhà, sau đó nương nhờ vào quân đội, lúc bình loạn chém chết được tướng lĩnh phản quân, được Hoài Nam Vương ban thưởng nhận làm nghĩa tử. Lúc tiên đế băng hà, y lập công với tân hoàng, liên tục cho đến khi được tân hoàng tín nhiệm, một đường thăng lên đến Cơ mật viện*.

https://thuviensach.vn

*Cơ mật viện: Hội đồng cố vấn cho hoàng đế

Lục Anh thường nói với nàng, Bùi Khởi Đường là kẻ gian tà lòng dạ độc ác, ỷ vào sự tín nhiệm của Hoàng thượng mà hoành hành ngang ngược trong triều đình, muốn góp ý với Hoàng thượng thì cần phải qua cửa của hắn trước, việc chính trị đều bị hắn nắm trong lòng bàn tay, cả triều đình không có ai động được đến hắn. Làm sao nàng có thể có quan hệ gì với Bùi Khởi Đường cơ chứ, hài tử trong bụng nàng cũng làm sao có thể là của Bùi Khởi Đường được?

Lang Hoa kinh hãi mở to hai mắt, Lục Anh đột nhiên bị thương, nàng lại bị gánh cái tội danh này, nàng không thể không vì mình mà phản bác lại được, “Mẹ, một kẻ mù như con cả ngày ở trong Lục gia, làm sao có thể cùng với một người ngoài chưa hề gặp mặt liên thủ hại phu quân của mình?”

Lục phu nhân hừ lạnh, “Vẫn còn không thừa nhận...”

Lục phu nhân còn chưa nói xong, Lục lão phu nhân đã tiếp lời, trong thanh âm chứa cả sự lạnh lùng và bi thương, “Cháu dâu ba, lão Tam bị người ta ám hại ở Lĩnh Bắc, đã vì nước hy sinh thân mình rồi.”

Lục Anh chết rồi.

Lang Hoa chỉ cảm thấy tất cả sụp đổ trong nháy mắt, làm sao có thể chứ, Lục Anh làm sao có thể chết chứ?

Lục Anh sẽ không chết đâu, hắn đã đáp ứng với nàng sẽ khoẻ mạnh mà trở về, làm sao hắn có thể chết được?

Lục phu nhân nghiến răng, “Việc đã đến nước này mà cô còn ở đây mà giả vờ giả vịt,” Nhìn thầy lang bên cạnh, “Chẩn mạch cho cô ta.”

https://thuviensach.vn

Lang Hoa cảm thấy có người kéo lấy cánh tay của nàng, nàng muốn giằng ra, bả vai liền bị người khác ấn xuống.

“Lão phu nhân, phu nhân, thiếu phu nhân của chúng con nhất định là bị người khác vu oan.”

Hàn Yên khản tiếng ra sức cầu tình.

Mấy ngón tay đặt lên cổ tay nàng.

Lang Hoa chỉ cảm thấy trong đầu là một mảnh mờ mịt, cả chuyện này giống như mưa to gió lớn khiến cho nàng sợ hãi mà run rẩy, nàng muốn biết đây rốt cuộc là chuyện gì.

Lang trung từ từ mở miệng, “Thiếu phu nhân có thai hai tháng rồi."

Lục Anh đi được ba tháng, nàng lại mới có thai hai tháng, Lang Hoa đột nhiên bật cười, thật là buồn cười, đây là câu chuyện buồn cười nhất mà nàng từng được nghe thấy.

Có người hại Lục Anh rồi lại vu oan cho nàng.

“Bà nội,” Lang Hoa ngẩng đầu lên, “Lục Anh xương cốt chưa lạnh, người không thể chỉ dựa vào một thầy thuốc chẩn mạch mà tuỳ tiện định tội danh của con. Nếu như con thật sự mang thai, vậy thì đó chính là cốt nhục của Lục Anh, giết con rồi chẳng khác nào giết chết chắt của người cả.”

Lục phu nhân cười lạnh, “Đây là đồ lót cô tặng cho Bùi Khởi Đường, cô còn muốn lừa gạt Lục gia đến khi nào hả?”

Lang Hoa cảm thấy có một bộ y phục ném vào mặt mình, mang theo mùi hương phấn mà bình thường nàng vẫn dùng.

Lục lão phu nhân cau mày, “Ta vạn lần không ngờ đến cô lại bị cẩu tặc dụ dỗ. Anh Nhi đối xử với cô tốt như vậy, sao cô lại có thể làm ra loại

https://thuviensach.vn

chuyện này? Chuyện của cô và Bùi Khởi Đường, Thái hậu sớm đã biết được, vốn là muốn để cho hình bộ thẩm vấn cô, nhưng vì thể diện của Lục gia chúng ta nên Thái hậu mới xin thánh chỉ ban cho một tấm lụa trắng. Người ngoài chỉ có thể nói cô đau khổ quá mà chết theo, cô tuy rằng chưa vì Lục gia mà sinh con cháu, thế nhưng vẫn sẽ được chôn trong phần mộ tổ tiên của Lục gia, Lục gia thờ cúng tiên nhân cũng sẽ không thiếu phần của cô."

Thanh âm đau thương của Hàn Yên truyền đến, "Tam thiếu gia còn sống sẽ không để cho mấy người đối xử với thiếu phu nhân như thế này đâu... Tam thiếu gia... hu hu, buông ta ra... thiếu phu nhân..."

Lục phu nhân nghiêm khắc nhìn Hàn Yên, "Chẳng qua chỉ là một con ở do Lục gia chúng ta mua về, lấy đâu ra chỗ cho ngươi nói chuyện ở đây? Chủ tử của ngươi làm bậy ắt có sự thông đồng từ bên trong của ngươi. Người đâu, lôi con nô tì này xuống đánh chết trước cho ta."

Bên tai Lang Hoa truyền đến tiếng kêu thảm của Hàn Yên, "Người đâu, người đâu, cứu lấy thiếu phu nhân của chúng ta, thiếu phu nhân của chúng ta với công chúa Khánh Nguyên là tỷ muội kết bái. Nếu các người giết chết thiếu phu nhân, công chúa Khánh Nguyên nhất định sẽ làm chủ cho thiếu phu nhân..."

Đến giờ phút này, Hàn Yên vẫn vì nàng mà minh oan, những người bình thường bị nàng gọi là "gia nhân" này vậy mà lại vội vàng muốn giữ lại mạng cho nàng.

Lang Hoa lạnh lùng mở miệng, "Hàn Yên là nô tì của ta, muốn giết thì phải giết ta trước mới có thể động đến em ấy."

Lục phu nhân nói: "Con tiện nhân này, bây giờ vẫn còn già mồm, đừng nói là công chúa Khánh Nguyên, cho dù là cái tên cẩu tặc Bùi Khởi Đường một tay che trời đó bây giờ cũng không thể cứu được cô đâu."

https://thuviensach.vn

Lang Hoa lộ ra nụ cười khinh thường, “Lục gia tự định cho ta con đường chết, đích thực là ai cũng không cứu nổi. Không phải là vì ta, mà là vì bản thân các người đã ngu xuẩn mà tin tưởng mấy cái chứng cứ vớ vẩn đó. Hại chết Lục Anh, Bùi Khởi Đường và ta có lợi ích gì? Một nữ nhân mù như ta, không cần tranh con đường làm quan, một nàng dâu mù như ta, từ trước đến nay chưa từng tranh chấp đại quyền với mẹ chồng, Bùi Khởi Đường là tròn là méo ta đều không biết, dựa vào cái gì mà phải ái mộ hắn?”

Lục phu nhân đột nhiên lớn tiếng, “Đến bây giờ vẫn muốn khiến cho chúng ta tin cô sao? Đúng là nằm mơ mà.”

Đúng thế.

Là nàng nằm mơ.

Nói đến cùng, Lục phu nhân chẳng qua chỉ là một kẻ ngu đần mà thôi.

Lang Hoa cảm thấy lực ấn trên bả vai mình nhẹ đi, nàng liền lập tức quyết đoán giằng ra, giơ tay sờ về phía đầu giường, nơi đó là bát thuốc nàng vừa mới uống xong.

Bát thuốc rơi xuống mặt đất lập tức vỡ thành nhiều mảnh, Lang Hoa nắm lấy một mảnh trong tay, có người hô lên tiến đến cướp lấy, ngược lại bị nàng dùng mảnh vỡ dí vào cổ hỏng.

Mảnh vỡ cắt đứt bàn tay của nàng, nàng cảm thấy dòng máu ấm nóng không ngừng chảy ra.

Nữ nhân mù từ trước đến nay luôn yên lặng làm tổ ở trong phòng, hôm nay tay nắm lấy vũ khí sắc bén, vẻ mặt khinh thường nhìn những người ở đây, vết máu tươi từ trên y phục màu hồng của nàng chảy xuống như trúc tương phi*, cả người nàng uy nghiêm, trang trọng, bà tử ở bên cạnh bị doạ cho không dám tiến lên.

https://thuviensach.vn

*Trúc tương phi: trúc đốm, tương truyền vua Thuấn đi tuần ở Thương Ngô rồi băng hà, hai vợ vua Thuấn thương chồng than khóc ở khoảng giữa Trường Giang và Tương Giang, nước mắt vẩy lên cây trúc, từ đó da trúc có đốm.

Tất cả mọi người ở Lục gia cơ hồ như quên mất, Lang Hoa trước mắt là một người mù.

Lang Hoa nhấc mắt lên, tuy rằng chỉ nhìn thấy một mảnh đen tối, "Các người có thể không vì Lục gia mà phản bác lại, còn ta tuyệt đối phải vì sự tôn nghiêm của bản thân mình mà tận lực kháng cự."

"Phu nhân, người trong cung đến rồi, nói là... Thái hậu thưởng... thưởng lụa trắng..."

Lục phu nhân nhìn qua, muốn nhìn thấy sự sợ hãi từ trong đôi mắt của Lang Hoa.

Đôi mắt đó vốn đã mất đi ánh sáng, nhưng vẫn sáng quắc bức người như cũ, thần tình chế giễu trên gương mặt đó khiến cho người ta tự thẹn kém người, "Nếu như Lục gia không đồng ý thay ta minh oan, vậy thì đến đây đi, xem ta có thể kéo theo mấy người chôn cùng?"

Cố thị Lang Hoa.

Lục phu nhân nhớ lại lần đầu tiên gặp Cố thị Lang Hoa, nàng vẫn còn là một đứa trẻ quấn trong tã lót, có đôi mắt trong veo như nước, lão phu nhân Cố gia nâng niu nàng như minh châu trong tay.

Lúc đó, Từ Tùng Nguyên đảm nhiệm biên soạn hàn lâm quốc sử, gặp được nàng liền vô cùng yêu thích, liền đặt tên cho nàng là Lang Hoa.

Dĩ quá trùng dương bán nguyệt thiên, lang hoa thiên điểm chiếu hàn yên.

https://thuviensach.vn

(Qua tết trùng dương nửa tháng, hoa trắng nghìn điểm chiếu khói lạnh – Thơ của Bì Nhật Hưu)

Bà ta từng vô số lần ghét bỏ nàng dâu mù Cố Lang Hoa này.

Cho đến ngày hành quyết Cố Lang Hoa, bà ta mới thở phào một hơi, may mà Cố Lang Hoa là một kẻ mù.

Một kẻ mù, có lợi hại như thế nào thì đã sao, chẳng phải là vẫn mặc cho người khác chi phối ư?

Cố Lang Hoa, nếu như cô biết được cái chết của cô đổi lại được cái gì, cô sẽ thấy cảm kích, bởi vì tính mạng này của cô cũng coi như là có chút giá trị.

Đáng tiếc, cô vĩnh viễn cũng không biết được.

Lục phu nhân giơ tay đóng cửa lại, dặn dò hạ nhân, “Chuẩn bị y phục cho ta, ta muốn tiến cung báo cáo với Thái hậu nương nương.”

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 2: Ánh Sáng

Lang Hoa cảm thấy có vô số cánh tay đang đè lên người nàng, nàng không ngừng vùng vẫy cánh tay cầm mảnh vỡ, không biết là đã làm rách da thịt bao nhiêu người, máu nóng bắn khắp xung quanh.

Trong phòng dày đặc mùi máu tanh.

Mảnh lụa trắng ghìm chặt lấy cổ của nàng, khiến cho nàng thở hổn hển.

Bên tai truyền đến tiếng của Lục phu nhân, “Anh Nhi nhà chúng ta từ khi còn nhỏ đọc sách đến khi lớn lên làm quan, tất cả nguyên bản đều luôn thuận lợi, đều là vì cưới cô về mới rơi vào tình cảnh thế này.”

“Không có cô, Anh Nhi nhà chúng ta sớm đã là hoàng thân quốc thích, thăng quan tiến chức, Lục gia chúng ta cũng phồn thịnh vinh hoa, tất cả đều là vì cô, đều là vì cô. Phật tổ phù hộ, để cho loại độc phụ như cô sau khi chết bị đày xuống mười tám tầng địa ngục, vĩnh viễn không thể siêu sinh, cũng không đi hại người được nữa. Anh Nhi của mẹ, Anh Nhi của mẹ ơi!”

Âm thanh của Lục phu nhân từ từ xa dần, cuối cùng cũng không nghe được nữa.

Mệt mỏi rã rời giống như có một tấm lưới vây hãm nàng lại, lôi nàng vào nơi càng u tối hơn, nàng từ từ quên mất phải vùng vẫy.

Lang Hoa nhớ người già thường hay nói, sống chết chẳng qua chỉ là nhất niệm.

Nhất niệm sống, nhất niệm chết, lại ngắn ngủ như vậy.

https://thuviensach.vn

Lang Hoa mơ mơ hồ hồ nghe thấy tiếng Lục lão phu nhân vang lên bên tai: “Đứa nhỏ này, nó đi rồi, có lẽ Anh Nhi sẽ thương tâm nhiều lắm.”

Đúng thế, Lục Anh sẽ rất thương tâm.

Không đúng, Lục Anh đã chết rồi, nàng phải đi tìm Lục Anh.

Như vậy cũng tốt, như vậy ai cũng không cần phải vì ai mà thương tâm.

Tiếng khóc truyền đến.

“Lang Hoa vẫn còn nhỏ như thế, con tình nguyện chết thay nó.”

Là tiếng của mẫu thân, đáng thương cho mẫu thân phải tận mắt thấy cảnh nàng chết.

Nàng cứ không rõ ràng như vậy mà bị ghìm chết, người hại nàng nhất định rất đắc ý, bởi vì đến lúc chết một kẻ mù như nàng cũng vẫn không biết rốt cuộc là ai đã hại mình?

Lang Hoa liều mình muốn mở mắt ra, nhìn hướng về phía tiếng khóc.

Tuy rằng nàng biết chỉ là uổng công thôi.

Cuối cùng, có một tia sáng từ từ chiếu đến, sau khi một mảnh ảnh sáng sáng ngời chói mắt, một khuôn mặt hiền từ hiện ra trước mắt nàng.

Đây là ai?

Cho dù là trong mơ nàng cũng không nhìn thấy rõ ràng gương mặt nào thế này.

Người này tuy rằng trên mặt có rất nhiều nếp nhăn nhưng đôi mắt vẫn trong veo như cũ, trong thần tình hiền từ còn mang theo chút bi thương,

https://thuviensach.vn

nhìn thấy nàng tỉnh thì có chút vui vẻ ngoài ý muốn, khàn giọng nói, “Lang Hoa của chúng ta tỉnh lại rồi.”

Mặt trời giữa trưa chiếu qua cửa sổ vào phòng.

Lang Hoa cảm thấy bản thân mình như đang bị nướng, nàng biết là mình đang bị sốt, nóng như than lửa, một chiếc khăn lạnh buốt đặt trên trán nàng, thế nhưng rất nhanh đã bị nhiệt độ cơ thể nàng làm cho nóng lên, nước trên khăn nhỏ xuống, từ từ thấm ướt tóc mai của nàng.

Nàng cứ nửa tỉnh nửa mê như vậy, bên tai truyền đến âm thanh xôn xao vun vặt.

Hình như có người đang gọi tên nàng.

Cũng có người thấp giọng nói: “Đứa trẻ này mạng thật là cứng, hạ nhân trong nhà chết ba bốn người rồi, nó vẫn cứ chống đỡ được.”

“Còn không phải là do lão thái thái đem thuốc tốt nhất trong nhà cho nó uống sao?”

Sau đó người đó căm hận nói: “Nếu như nó chết như thế, ngược lại bớt việc cho ta, con tiện nhân đó chỉ biết dùng nó để đánh lừa lão thái thái mới khiến cho lão thái thái bảo vệ mẹ con nó khắp nơi. Đừng có quên, Cố gia là do ta quản lý.”

Cố gia?

Sao lại là Cố gia?

Cho dù là nàng không chết cũng nên ở Lục gia chứ?

Bởi vì Cố gia đã sớm không còn tồn tại nữa rồi.

https://thuviensach.vn

Xung quanh từ từ yên tĩnh lại, Lang Hoa cũng ngọ nguậy mở mắt ra, tuy rằng nàng biết điều này không có ý nghĩa gì với nàng cả. Nhưng mà, chớp mắt mở ra một cái thì lại sáng rực như thường, ánh sáng chói mắt đâm thẳng vào.

Khiến cho nàng hoa mắt chóng mặt, Lang Hoa bị doạ lập tức nhắm mắt lại.

Nàng là một kẻ mù, thế giới của nàng từ trước đến nay đều tối tăm không đổi, làm sao lại có ánh sáng?

Lang Hoa lại lần nữa cẩn thận mở mắt.

Sau một mảnh trắng xoá, nhân ảnh, mọi thứ, các loại hình ảnh mơ mơ hồ hồ lắc qua lắc lại trước mắt nàng.

Lang Hoa không ngừng chớp mắt, mọi thứ xung quanh dần dần rõ ràng hơn.

Nàng nghe thấy có người dặn dò, “Mau đi mời Kính Minh sư thái đến đây xem xem, có phải là Đậu Thần nương nương hiển linh rồi không?”

Nàng đang nằm mơ sao?

Lang Hoa mở to mắt, ngẩn ra tại chỗ.

“Lang Hoa, con nhìn bà nội đi, bà nội ở đây.”

Bà nội?

Lục lão phu nhân?

Không, đây không phải là Lục lão phu nhân.

https://thuviensach.vn

Khuôn mặt hiền từ này luôn ở trong ký ức của nàng, đúng, đây là bà nội, là người nàng khắc ghi sâu sắc nhất trước khi mất đi ánh sáng, bà nội ruột của nàng.

Nàng thật sự chết rồi sao, chết rồi mới có thể lại gặp được bà nội?

Bởi vì, năm nàng lên tám tuổi, bà nội đã chết rồi.

Năm đó, nàng bị bệnh đậu mùa, sốt bảy ngày tám đêm, tuy rằng may mắn là không chết nhưng mắt lại bị bệnh. Mẫu thân vì chữa khỏi bệnh mắt cho nàng mà không thể không rời khỏi bà nội, theo Lục gia đến Dương Châu tìm thầy thuốc. Mấy năm sau, Trấn Giang bị phản quân đánh chiếm, bà nội của nàng và những người ở lại Cố gia đều chết ở Trấn Giang.

Đại tộc trăm năm Cố gia cũng triệt để suy vong từ lúc đó.

Lang Hoa nỗ lực muốn nói, thế nhưng không phát ra nổi nửa tiếng.

Chỉ nhìn thấy một ni cô mặt đầy vẻ lo lắng nhìn nàng một cái, “Bảy ngày rồi cũng không thấy nốt đậu bớt đi, e là đại tiểu thư được Đậu Thần nương nương nhìn trúng rồi.”

Cố lão thái thái dùng khăn tay lau nước mắt ở khoé mắt, “Vậy thì phải làm sao mới tốt?”

Ni cô lần tràng hạt trong tay, nửa ngày mới thở dài một tiếng, “Chỉ có thể dùng châm thử xem, có lẽ là còn có thể xoay chuyển.”

Cố lão thái thái cau mày, có chút do dự.

“Lúc binh hoảng mã loạn này cũng không còn cách nào khác.”

Thanh âm Lang Hoa thấy quen thuộc vang lên bên tai, Lang Hoa nỗ nực mở mắt ra nhìn qua.

https://thuviensach.vn

Một phu nhân hai mươi mấy tuổi tiến lại đây, lông mày nàng ta dài mảnh, cái mũi thẳng đứng, cái cằm đầy đặn nhìn có vẻ đặc biệt mềm mại, tuy vẻ mặt lo âu thế nhưng không thể che đậy được vẻ xinh đẹp. Lục Anh từng nói, tướng mạo của mẹ nàng là tiêu chuẩn của nữ tử vùng sông nước, tương đồng với tính khí của bà, dịu dàng, ôn hoà, ân cần lễ phép, mà trong xương cốt của nàng lại mang theo sự kiên trì và quật cường không giống như mẹ vậy.

Dưới sự miêu tả của Lục Anh, nàng từng vô số lần tưởng tượng ra dung mạo của mẹ mình.

Không ngờ lại nhìn thấy ở đây.

Mẫu thân còn chưa chết, nhưng sao cũng xuất hiện ở đây?

Lẽ nào Lục gia cũng hại chết mẫu thân rồi?

Nghĩ đến điều này, trái tim Lang Hoa bị doạ ngừng đập một nhịp, muốn làm rõ ràng mọi thứ, nhưng mí mắt lại nặng nề, khó mà khống chế sự mệt mỏi. Nàng lại lần nữa nhắm mắt lại, nỗ lực khiến cho bản thân mình thanh tỉnh, nghe bà nội và mẹ nói chuyện.

Cố lão thái thái cẩn thận nhìn Lang Hoa, than thở, “Đứa nhỏ đáng thương, thành Trấn Giang hiện tại đến cả một thầy thuốc cũng không tìm được, cứ như thế này thật sự là chỉ có con đường chết thôi.”

Hứa thị lau lau đôi mắt đỏ, “Lang Hoa mới có tám tuổi thôi, sao lại bị nhiễm bệnh đậu mùa như thế? Chỉ cần nó có thể sống tốt, con tình nguyện chết thay nó.”

Tám tuổi, bệnh đậu mùa?

Trong lòng Lang Hoa ngây ngốc.

https://thuviensach.vn

Lẽ nào đây không phải là việc nàng trải qua sau khi chết mà là nàng đang nằm mơ về lúc tám tuổi sao?

Hứa thị nói: “Nếu không thì để cho Kính Minh sư thái thử xem đi?”

Lang Hoa từ trước đến nay chưa từng nghe thấy mẫu thân nhắc đến vị Kính Minh sư thái này chữa khỏi bệnh đậu mùa cho nàng.

Cố lão thái thái nhìn về phía Kính Minh sư thái, chắp hai tay lại, “Thư Nhi nhà chúng tôi xin giao lại cho sư thái.”

Kính Minh sư thái lễ độ đáp lại: “Lão thái thái, thái thái hãy ra ngoài trước đi, lão nạp sẽ châm cứu cho Thư Nhi, nếu không sẽ không kịp nữa.”

Hứa thị gật gật đầu với Kính Minh sư thái, sau đó dìu Cố lão thái thái đi ra khỏi phòng.

Lúc tám tuổi, nàng nhất định là không ngờ đến từ đó về sau cũng không còn nhìn thấy bà nội và mẹ nữa.

Trong lòng Lang Hoa chua chát, nôn nóng, cuối cùng cũng khe khẽ mở được mắt ra.

Lọt vào tầm mắt là tấm màn nhẹ bay theo gió, bàn bát tiên bên cạnh bày một bình hoa, bên trong cắm một nhành hoa đang nở, sắc màu tươi đẹp, dường như trong chốc lát chiếu sáng tất cả, khiến cho xung quanh lập tức tươi đẹp hơn, lộng lẫy biết bao, mỹ lệ biết bao.

Đây hoàn toàn không giống với bóng tối mà nàng biết rõ.

Cho đến khi tận mắt nhìn thấy, nàng mới biết nàng mong ước ánh sáng biết bao nhiêu.

Những người khác đều đã rời khỏi phòng, chỉ còn một người mặc áo ni cô đang bày đồ vật lên trên bàn, đại khái chính là Kính Minh sư thái trong

https://thuviensach.vn

lời của mẹ nàng.

Kính Minh sư thái mở hộp gỗ ra, lấy từ bên trong ra một cái túi vải, vô cùng thành thạo rút từ trong ra hai cây ngân châm dài dài và một túi thuốc bột.

Kính Minh sư thái nhấc mắt lên, nhìn thấy nàng tỉnh thì có chút kinh ngạc, nhưng lại lập tức nhẹ giọng nói: “Đứa trẻ đáng thương, một lát nữa là sẽ ổn thôi.” Không biết là để an ủi chính mình hay là để động viên nàng.

Kính Minh sư thái gom mấy cây châm dài trong tay qua đây, khoa tay múa chân trước mắt nàng, dường như muốn tìm vị trí hạ châm.

Lục Anh từng tìm rất nhiều lang trung đến trị bệnh mắt cho nàng, nàng nhàn rỗi không có chuyện gì cũng bảo Hàn Yên đọc sách cho nàng nghe, tuy rằng nàng là một kẻ mù nhưng đối với lý thuyết y học, dược lý cũng có chút hiểu biết, chữa bệnh đậu mùa phải châm cứu các huyệt Dưỡng lão, thần khuyết, bách hội...

Mấy huyệt vị châm cứu đó từ trong lòng Lang Hoa bật ra.

Châm của Kính Minh sư thái cũng càng lúc càng gần.

Lang Hoa có thể nhìn thấy mũi châm nhỏ mảnh hướng thẳng về phía mắt nàng.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 3: Xoay Chuyển

Kính Minh sư thái chuyên chú cầm cây ngân châm trong tay, ấn xuống khoé mắt Cố đại tiểu thư trên giường, bà ta nghiến răng lại, kiên định hạ châm đến gần.

Dưới tay, thân thể nhỏ bé kia khe khẽ vùng vẫy.

Kính Minh sư thái thở gấp, ngẩng đầu thương hại nhìn Cố đại tiểu thư, đứa trẻ mới bảy tám tuổi nhưng đã có thể từ dung mạo mà nhìn ra dáng dấp ngày sau.

Đáng tiếc…

Dung mạo xinh đẹp như vậy mà cả đời lại làm một kẻ mù.

Sẽ không có người đàn ông nào nguyện ý cưới nàng ta về nhà cả…

Kính Minh sư thái nghĩ ngợi, châm đâm vào mắt Cố đại tiểu thư, một châm vừa hạ xuống, lại thổi thêm thuốc bột mà bà ta mang tới, Cố đại tiểu thư liền giống như bị mắc bệnh mắt.

Người nhà Cố gia sẽ không thể vì thế mà trách móc bà ta, bà ta sẽ nói với người nhà Cố gia rằng bệnh mắt của Cố đại tiểu thư là do phát sốt mà bị. Cố đại tiểu thư có thể chịu được bệnh đậu mùa thì dù có mất đi đôi mắt cũng coi như là trong cái rủi có cái may.

Bà ta không hiểu tại sao lại có người nguyện ý dùng một trăm lượng bạc để mua đôi mắt của một nữ hài tử tám tuổi.

https://thuviensach.vn

Người nhà Cố gia tuy rằng đối đãi với bà ta không tồi, nhân tình cũng không bì được với số bạc này.

Lấy được một trăm lượng bạc này là bà ta có thể rời khỏi Trấn Giang, xa rời tai hoạ chiến tranh.

Ngón tay của Kính Minh sư thái vạch mí mắt của Cố đại tiểu thư lên, như thế này đâm châm vào sẽ càng dễ dàng hơn.

Rất nhanh, rất nhanh sẽ tốt thôi.

Kính Minh sư thái nín hơi thở sâu, cây châm thuận thế mà đâm xuống.

Bỗng nhiên, bà ta lập tức dừng lại. Đôi mắt đó của Cố đại tiểu thư dưới tay bà ta đang hung hăng mở ra, ánh mắt căn bản không thuộc về một bé gái tám tuổi đó đang rơi trên người bà ta.

Ánh mắt sắc bén như dao trực tiếp chọc vào mắt bà ta, thần tình đó vạn phần hung ác, giống như muốn nghìn đao băm chết bà ta.

Mùi máu tanh từ trong phòng từ từ lan ra.

Khiến cho bà ta mồ hôi lạnh chảy khắp người, không nhịn được mà run rẩy.

Ngân châm cũng từ trong tay bà ta rơi xuống. Ngay sau đó, một bàn tay nhỏ bé nắm chặt lấy cổ tay bà ta.

Khiến cho bà ta không thể thoát ra nổi.

Bà ta không thể tin, một đứa trẻ bảy tám tuổi lại có sức lực thế này.

Đây nhất định là ảo giác của bà ta.

https://thuviensach.vn

Kính Minh sư thái hồi thần lại, vừa định thoát ra khỏi bàn tay của Cố đại tiểu thư.

Cố đại tiểu thư đột nhiên kêu lên, thanh âm sắc bén trong tức khắc dường như có thể chọc thủng màng nhĩ của bà ta.

Lang Hoa đã bao nhiêu lần mơ về đôi mắt, dù nguyên nhân khiến cho mắt nàng bị thương là gì thì nàng cũng sẽ bảo vệ nó không bị tổn hại, cho dù là lúc tỉnh lại biết tất cả chỉ là đấu tranh uổng phí.

Lần này.

Nàng cũng sẽ làm như vậy.

Nàng dùng sức lực tích trữ mười mấy năm trong lòng mà ra sức phản kháng, tóm lấy cánh tay cầm cây ngân châm kia của Kính Minh sư thái, lớn tiếng hét lên.

Sức lực mang theo cả sự căm giận và uy hiếp người.

Ai cũng không thể hại đến mắt của nàng lần nữa.

Lang Hoa nhìn thấy từ trong đôi mắt của Kính Minh sư thái sự chột dạ và sợ hãi, nàng nở nụ cười khinh thường với bà ta.

Nàng hài lòng nhìn ánh mắt đang đảo tròn của Kính Minh sư thái, trên mặt không có cách nào mà che giấu được thần tình hốt hoảng.

Chỉ có người trong tâm có quỷ mới sợ hãi một đứa trẻ.

Nàng đoán không sai, Kính Minh sư thái không phải là đang trị bệnh cho nàng mà là đang muốn dùng ngân châm để đâm mù mắt nàng.

Người bên ngoài phòng nghe thấy âm thanh liền lập tức chạy vào phòng, trước tiên là hai nha hoàn khoảng mười bốn mười lăm tuổi vén mành lên,

https://thuviensach.vn

sau đó là bà nội và mẹ đầy lo lắng của nàng.

Nhân ảnh trong phòng lay động.

Nàng có chút mù mờ ngồi ở trên giường, nghe tiếng bà nội gọi tên mình.

“Lang Hoa.”

“Nám Nhi”*

*Cách gọi trẻ con

Lang Hoa nhìn mấy người qua lại, nàng ý thức được đây không phải là nằm mơ.

Nằm mơ sẽ không chân thực như thế này, rõ ràng như thế này.

Lang Hoa cảm thấy có dòng nước ngọt ngào từ từ chảy trong miệng mình, tổ mẫu tự tay bón nước đường cho nàng, động viên tâm tình đang hoảng loạn của nàng, cũng khiến cho nàng thanh tỉnh triệt để lại.

Nàng cúi đầu nhìn đôi tay nhỏ bé của mình, trên ngón tay vẫn còn mụn nước chưa lành miệng, đây là biểu hiện của bệnh đậu mùa.

Nàng bắt đầu phỏng đoán, tất cả những thứ này đều là những điều mà nàng trải qua lúc mắc bệnh năm tám tuổi.

Không ngờ là tất cả những thứ này đều là thực tại, sau khi nàng bị người của Lục gia ghìm chết lại quay về năm tám tuổi này.

Cố lão thái thái nhìn cháu gái ngẩn ra ở đó, nàng không khóc cũng không nói gì, đôi mắt to ngây ra nhìn khắp xung quanh, thần tình kỳ quái hiện lên trên mặt nàng, bên trong bao hàm những ý nghĩa phức tạp mà bà cũng không thể đọc hiểu được, trong nhất thời bà cũng có chút kinh ngạc, “Nám nhi, đừng có doạ bà nội mà.”

https://thuviensach.vn

“Bà nội.” Lang Hoa ngập ngừng từ từ giơ cánh tay, ôm lấy Cố lão thái thái.

Vòng tay ấm áp của bà nội khiến cho cả người nàng được sưởi ấm theo, tiếng tim đập của bà khiến cho nàng cảm thụ được rõ ràng là mình vẫn còn đang sống.

Lang Hoa ngẩng đầu tỷ mỉ nhìn bà nội đầu đầy tóc bạc, sau đó quay đầu tìm mẹ.

Nhìn thấy người thân, Lang Hoa không nhịn được mà cay cay sống mũi, nửa ngày mới lộ ra được nụ cười. Nếu như bị hại chết là khó khăn mà nàng phải trải qua, thì bây giờ cũng đáng rồi.

“Nám nhi của chúng ta đã khỏi rồi.” Cố lão thái thái giơ tay sờ trán Lang Hoa, “Sốt cũng giảm rồi, căn bệnh này coi như là qua được rồi.”

Khoé mắt bà nội lấp lánh giọt lệ, bàn tay dịu dàng xoa nhẹ trên đầu nàng.

“Kính Minh sư thái, bệnh của Lang Hoa nhà chúng ta có phải là khỏi rồi không? Hình như sốt cũng giảm đi một ít rồi.” Tiếng nói nhẹ nhàng của mẹ truyền đến.

Kính Minh sư thái bước vế phía trước giơ tay thử nhiệt độ của Cố đại tiểu thư, bà ta sớm đã phát hiện Cố đại tiểu thư đã bắt đầu ra mồ hôi rồi, đây chính là dấu vết của việc hạ sốt, cho nên mới gấp gáp động thủ dùng châm.

Bây giờ bà ta chỉ có thể giả vờ làm ra bộ dạng kinh ngạc, miễn bị Cố gia hoài nghi.

Kính Minh sư thái ngạc nhiên nói, “Vừa nãy vẫn chưa thấy biến chuyển tốt, bây giờ đã bớt nóng rồi,” Nói rồi hai tay chắp lại, “A di đà phật, Phật tổ phù hộ, đại tiểu thư đã qua được cửa này rồi.”

https://thuviensach.vn

Lang Hoa nhìn thái độ giả vờ giả vịt của Kính Minh sư thái, đáng tiếc cũng không có ai nhìn thấy một màn vừa rồi, không có ai hoài nghi một người xuất gia từ bi cả.

Nếu như nàng mười ba mười bốn tuổi, nhất định sẽ trực tiếp chất vấn Kính Minh sư thái, nghĩ cách từ trong miệng bà ta lôi ra được tất cả những điều mà nàng muốn biết.

Nhưng bây giờ nàng mới chỉ có tám tuổi.

Nàng phải làm sao mới có thể làm cho rõ ràng chuyện này đây?

Lời nói của một đứa trẻ tám tuổi sẽ không có ai tin, nàng chỉ trích Kính Minh sư thái muốn dùng châm để chọc mù mắt nàng, Kính Minh sư thái chỉ cần nói là đầu nàng bị choáng váng là được.

Bây giờ trên mặt Kính Minh sư thái đã trở lại thần tình thương xót, yêu quý rồi, hoàn toàn không đặt nàng vào trong mắt, đem nàng trở thành một đứa trẻ mà lừa bịp, lại tiếp tục diễn kịch dưới mắt nàng.

Thế nhưng nàng tuyệt đối sẽ không vì như thế mà bỏ qua cơ hội biết được chân tướng.

Kính Minh sư thái bước lên trên, “Lão nạp sẽ niệm một đoạn kinh Dược Sư cho tiểu thư, để cho tiểu thư tiêu bệnh trừ tai.”

Đối diện với ý tốt của Kính Minh sư thái, Cố lão thái thái thập phần cảm kích, bảo nha hoàn lấy chăn đắp cho Lang Hoa, bà cháu hai người ngồi ở trên giường lớn, Hứa thị và hạ nhân đứng bên cạnh, trong phòng lập tức yên tĩnh lại.

Kính Minh sư thái cuối cùng cũng tìm lại được bầu không khí thuộc về bà ta, mỗi lần bà ta đều lừa gạt thiện nam tín nữ xoay vòng vòng như vậy, thậm chí là thời cuộc bất ổn, lúc thiên tai khắp nơi cũng có thể khiến cho tá

https://thuviensach.vn

điền thật thà lương thiện giao ra khẩu phần ăn còn lại, càng đừng nhắc đến đại tộc như Cố gia ở Trấn Giang, cứ cho như là không lấy được một trăm lượng bạc cũng sẽ thu hoạch một chút tiền thờ cúng. Kính Minh sư thái ngẩng đầu nhanh chóng nhìn Cố đại tiểu thư một cái.

Nữ hài tử tám tuổi bình thường, chỉ là ánh mắt cho với người đồng tuổi trong suốt hơn một chút, vừa rồi chắc nó bị ác mộng mới hô lên như vậy, căn bản là chẳng có gì đáng sợ cả.

Kính Minh sư thái ở trước tượng Dược Sư châm lên hương Phật.

Cố lão thái thái cũng bảo nha hoàn lấy tràng hạt ra lần trong tay, tất cả mọi người đều đang thành kính chờ đợi.

Kính Minh sư thái bố trí xong hết tất cả, nắm lấy tràng hạt, chuẩn bị mở miệng niệm kinh, thế nhưng bên tai lại truyền đến tiếng Phạn rõ ràng, tiếng Phạn đó nhấn mạnh rõ rệt, dường như trong chớp mắt dẫn bà ta đến bên cạnh Dược Sư.

“Nam Mô Bạt già phạt đế, bệ sát xả lũ lô tích lưu ly, bát lặc bà hắc la xà dã, đát tha yết đa da. A ra hắc đế tam miệu tam bột đà da. Đát điệt tha, án bệ sát thệ, bệ sát thệ, bệ sát xả, tam một yết đế sá ha.”*

*Vía Phật Dược Sư.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 4: Sợ Hãi

Trái tim Kính Minh sư thái như bị ai nắm chặt lấy, mỗi lần đều đập liên hồi, âm điệu tiếng Phạn này thập phần chuẩn xác, đến bà ta cũng không cách nào hoàn toàn nắm chắc được.

Nha hoàn trong phòng không nhịn được mà kinh ngạc hô lên.

Tất cả mọi người đều nhìn về Cố đại tiểu thư trong lòng Cố lão thái thái.

Cố đại tiểu thư khẽ cười nhìn Kính Minh sư thái, "Mạn Thù Thất Lợi, nhược kiến nam tử, nữ nhân hữu bệnh khổ giả ưng đương nhất tâm vị bỉ bệnh nhân."

Kính Minh sư thái không tự chủ được mà giơ tay chỉ về phía Cố đại tiểu thư, "Nó... nó... nó..."

Cố đại tiểu thư lại tiếp tục phun ra một câu, "ong, a, a, năng, g."*

*[Dược Sư lưu ly quang Như Lai bản nguyện Công Đức Kinh] Nội dung khó phát âm, có nhiều ký tự không biểu thị được – chú thích của tác giả.

Lang Hoa vừa nói vừa thoát khỏi vòng tay của bà nội, nhảy xuống giường, chân trần đi đến trước mặt Kính Minh sư thái, nhìn ánh mắt bà ta mà niệm rõ ràng từng chữ.

Thần sắc của Kính Minh sư thái hốt hoảng.

Tất cả mọi người đều kinh ngạc nhìn Cố đại tiểu thư.

Trong phòng nhất thời lặng ngắt như tờ.

https://thuviensach.vn

Kính Minh sư thái chỉ cảm thấy thân thể nhỏ bé đó của Cố đại tiểu thư dường như bị hương Phật quấn quanh, đôi mắt đó cuả nàng có thể nhìn rõ mọi bí mất trong lòng bà ta.

Máu huyết của bà ta trong chốc lát như bị rút hết ra khỏi cơ thế, hai chân không nhịn được mà run rẩy.

Cố thái thái Hứa thị cũng không nhịn được mà nói: “Lang Hoa làm sao vậy? Có phải bị mộng du không?”

Chỉ có Cố lão thái thái vẫn giữ được bình tĩnh, cau mày nhìn Hứa thị một cái, “Nói linh tinh cái gì thế? Đây là Dược Sư lưu ly quang Như Lai bản nguyện Công Đức Kinh.”

Tượng Dược Sư lưu ly quang Bồ Tát trên bàn dường như phát sáng.

Kính Minh sư thái dựa vào Dược Sư lưu ly quang Bồ Tát cơ hồ như đi khắp phủ Tô Châu, phủ Dương Châu, sau lưng làm ra biết bao nhiêu chuyện xấu, thu được bao nhiêu tiền trái lương tâm cũng không rõ, chữa khỏi bệnh thì là do Bồ Tát hiển linh, chữa không khỏi bệnh thì là do Bồ Tát không chiếu độ, từ trước đến này chưa từng bị người khác chất vấn nghi ngờ, vậy mà hôm nay...

“Phật Dược Sư hiển linh rồi.” Hạ nhân lớn tuổi của Cố gia quỳ xuống trước tiên, sau đó mấy hạ nhân nhỏ tuổi cũng quỳ theo.

Lang Hoa từ từ đọc tiếp, “Khể thủ tam giới tôn, quy mạng thập phương phật, ngã kim phát hoằng nguyện, trì tụng Dược Sư kinh....”

“Thượng báo tứ trọng ân, hạ tế tam đồ khổ, nhược hữu kiến văn giả, tức phát bồ đề tâm.”

Kính Minh sư thái biết đây là Phát Nguyện Văn trong bản nguyên Kinh Công Đức. Bà ta đã từng đọc qua mấy nghìn lần rồi.

https://thuviensach.vn

Lần này lại từ trong miệng một đứa trẻ trịnh trọng trang nghiêm nói ra như thế, tiếng nói non nớt, quyết đoán mà trong trẻo khiến cho người ta sởn cả tóc gáy, nếu như người bình thường đọc bà ta sẽ không sợ hãi. nhưng bây giờ trước mắt bà ta chẳng qua chỉ là một đứa trẻ, nó làm sao có thể đọc được mấy thứ này, nếu như không phải là đứa trẻ đang đọc, vậy thì là ai?

Lẽ nào thật sự là Phật Bồ Tát?

Kính Minh sư thái ngã ngồi trên mặt đất.

Thiện ác đến cuối cùng đều có báo, lẽ nào là báo ứng của bà ta đến rồi.

Bên tai dường như truyền đến tiếng mõ dồn dập, tiếng chuông vang lên.

Kính Minh sư thái không nhịn được mà đọc Phát Nguyện văn theo Lang Hoa, đột nhiên trong tức khắc dừng lại, trước mắt Kính Minh sư thái là đôi chân nhỏ trắng trẻo.

Cố đại tiểu thư trên mặt mang theo nụ cười điềm tĩnh, “Vãng tích sở tạo chư ác nghiệp, Giai do vô thỉ tham sân si, Tùng thân ngữ ý chi sở sanh, Nhất thiết tội chướng giai sám hối.”

Kính Minh sư thái không tự chủ được mà cúi đầu xuống.

Là Phật Bồ Tát, thật sự là Phật Bồ Tát, chỉ có Phật Bồ Tát mới biết những tội lỗi mà bà ta đã phạm phải, chỉ dẫn cho bà ta sám hối.

Kính Minh sư thái run rẩy, đã quỳ mọp trên mặt đất, giống như đang quỳ trong phật điện, ánh mắt của Bồ Tát trong khắp điện đang cúi xuống nhìn bà ta, trang nghiêm, nghiêm túc, khiến cho bà ta không dám nói dối bất cứ điều gì, “Là đệ tử tham lam mới đi hại thí chủ Cố gia, đệ tử từ nay về sau tu hành tiêu nghiệp, tu hành tiêu nghiệp.....”

https://thuviensach.vn

Kính Minh sư thái nói xong co rút lại trên mặt đất, run run rẩy rẩy, dường như phát điên lặp đi lặp lại niệm Sám Hối Văn.

Lang Hoa quay đầu lại, nhìn thấy Phật Dược Sư trên mặt bàn.

Sau khi nàng gả cho Lục Anh, Lục Anh vì chữa khỏi bệnh mắt cho nàng mà khắp nơi tìm thầy thuốc và phương thuốc, sau này còn dứt khoát thờ cúng tượng Dược Sư lưu ly quang Như Lai trong phòng riêng, ngày lễ ngày Tết đều mời thầy đến niệm kinh Dược Sư. Nàng biết những điều này không thể khiến cho bệnh mắt của nàng khỏi được, thế nhưng nàng cũng biết đây là tâm ý của Lục Anh.

Không ngờ rằng những kinh Phật mà nàng nghe đó cuối cùng lại có công dụng như thế này.

Kính Minh sư thái sợ hãi là do coi nàng như một đứa trẻ tám tuổi chứ không biết là nàng từng ngồi đến khô gầy ở trong phòng nghe Kinh Công Đức và Phát nguyện văn cho qua ngày tháng.

Niềm vui của nàng là đem tất cả những Phạn âm làm cho thật rõ ràng, cho nên sớm đã đọc thuộc lòng như cháo chảy tất cả kinh Dược Sư rồi.

Một đứa trẻ nói ra những lời không hợp với lứa tuổi sẽ bị coi là trúng tà, thuộc lòng kinh Phật lại được được coi là Phật Tổ che chở.

Nàng nên cảm tạ Dược Sư Bồ Tát, khẩn cầu Phật Dược Sư tiếp tục phù hộ, từ nay để nàng ở lại chỗ này.

“Đứa trẻ này, làm sao có thể chân trần mà đứng ở đây hả?”

Âm thanh kinh ngạc từ trước mặt truyền đến, Lang Hoa ngẩng đầu, nàng biết nàng sẽ nhìn thấy người mà bây giờ nàng không muốn nhìn thấy nhất.

https://thuviensach.vn

Lang Hoa ngẩng đầu lên, nhìn thấy Lục phu nhân thời trẻ, hay nói chính xác thì bây giờ nên gọi bà ta là Lục nhị thái thái.

Lục nhị thái thái, mẹ chồng của nàng, mẹ của Lục Anh.

Lục nhị thái thái nhìn Lang Hoa rất kỳ lạ, thập phần quan tâm cúi người xuống giơ tay bế Lang Hoa lên, “Lục phu nhân ban nãy vẫn còn nói bệnh tình của Nám Nhi chưa thấy có chuyển biến tốt, bảo ta tới xem xem, hoá ra... đã tỉnh lại rồi...”

Lục nhị thái thái đặt Lang Hoa lên giường mới ý thức được bầu không khí vô cùng không bình thường, “Có phải là ta... làm sai cái gì rồi không?” Nói rồi mù mờ nhìn khắp xung quanh.

Tay Lục nhị thái thái vẫn đặt trên lưng Lang Hoa khiến cho Lang Hoa nhớ đến mảnh lụa lạnh giá kia ở trên cổ nàng thu chặt, thu chặt lại, cho đến khi nàng không còn thở được nữa.

Lang Hoa nhìn miệng Lục nhị thái thái vừa mở ra nói, bên tai lại vang lên tiếng hét sắc nhọn kia, “Không có cô, Anh Nhi nhà chúng ta sớm đã là hoàng thân quốc thích, thăng quan tiến chức, Lục gia chúng ta cũng phồn thịnh vinh hoa, tất cả đều là vì cô, đều là vì cô. Phật tổ phù hộ, để cho loại độc phụ như cô sau khi chết bị đày xuống mười tám tầng địa ngục, vĩnh viễn không thể siêu sinh, cũng không đi hại người được nữa. Anh Nhi của mẹ, Anh Nhi của mẹ ơi!”

Loại vùng vẫy lúc sắp chết trong chốt lát dường như quay lại trên người nàng.

Không biết làm gì ngoài chờ đợi sinh mạng của mình từ từ rời bỏ.

Loại bỏ mạng đau khổ đó khắc cốt ghi tâm biết bao nhiêu.

https://thuviensach.vn

Lục nhị thái thái giơ tay qua muốn sờ trán Lang Hoa, Lang Hoa theo bản năng vung tay.

“Bốp” một tiếng, âm thanh trong trẻo vang lên trong phòng.

Tay của Lục nhị thái thái bị đánh hất sang một bên.

Lục nhị thái thái lập tức kinh ngạc, dường như bà ta đã làm cái gì không nên làm, dẫn đến sự phản kích của một đứa trẻ tám tuổi, tia sáng lạnh giá truyền qua đôi mắt của Lang Hoa, bà ta bị doạ nhảy lên, nhưng lại không nói ra được lời nào cả.

Bà ta có thể nói cái gì chứ? Trách một đứa trẻ tám tuổi sao?

Lục nhị thái thái lập tức không biết làm thế nào, vạn phần khó xử, tất cả mọi người trong phòng nhìn qua đây dường như đều đang chất vấn bà ta đã làm gì với một đứa trẻ.

Lục nhị thái thái đỏ mặt, nhẹ giọng dỗ dành Lang Hoa, “Đứa trẻ này, làm sao thế?”

Lang Hoa nhìn Lục nhị thái thái đang phân vân do dự, một bụng tích tụ bực bội, lập tức tâm tình tốt hơn nhiều.

Đúng thế, từ bây giờ trở đi, vận mệnh của nàng là do nàng nắm lấy trong tay.

Lục nhị thái thái còn đang kinh ngạc, Lang Hoa thừa thế “ngất xỉu” trên giường.

Bên tai truyền đến tiếng hô của Lục nhị thái thái, sau đó là tiếng bà nội dặn dò hạ nhân, “Mau hầu hạ đại tiểu thư nằm xuống cho tử tế đi.”

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 5: Thẩm Vấn

Với sự giúp đỡ của hạ nhân, Lang Hoa thuận thế tiến vào chỗ nằm ấm áp, sau đó dưới sự kêu gào của bà nội, từ từ mở mắt ra, trong trẻo kêu lên một tiếng, “Bà nội.”

“Tốt rồi, tốt rồi,” Bà nội liên tục cười, dùng khăn tay lau đi khoé mắt ẩm ướt, “Nám Nhi của ta thật sự khỏi rồi, Phật Dược Sư phù hộ, Phật Dược Sư phù hộ, từ nay về sau Cố gia trên dưới suốt đời thờ cúng Dược sư lưu ly quang Như Lai.”

Lang Hoa nhìn Lục nhị thái thái một cái, Lục nhị thái thái đứng bên cạnh lúng túng cười làm lành.

Lục nhị thái thái từ trước đến nay nổi tiếng hiền lương thục đức, tuy rằng nhà mẹ đẻ Vương thị không phải là danh môn vọng tộc gì nhưng cũng là dòng dõi thư hương, cha và anh của Lục nhị thái thái giữ chức ở Trấn Giang, sau khi Trấn Giang bị phản quân đánh phá, Trấn Giang bị tàn sát hàng loạt, phụ thân của Lục nhị thái thái tử trận, huynh trưởng tuy rằng may mắn sống sót, thế nhưng từ đó về sau giống như bị dấu ấn của việc thua trận nên luôn không được triều đình trọng dụng. Lục nhị thái thái giúp nhà mẹ đẻ khai thông quan hệ, đến năm Chí Chính (1341-1368) nguyên niên*, thông qua trung thư tỉnh Tả Thừa Ninh mới ở Dương Châu mưu cầu được hiệu Thư lang. Sau khi con đường làm quan của Lục Anh khởi sắc, Vương gia dựa vào Lục Anh mới thật sự có chuyển biến tốt, anh trai của Vương thị cũng thăng lên đến chức quan ngũ phẩm.

*Nguyên niên: Năm đầu tiên của một triều đại.

https://thuviensach.vn

Nếu như nàng nhớ không nhầm thì bây giờ là lúc mà Lục nhị thái thái đang đắc ý nhất, cha và anh đều đang thăng chức, năm này Lục nhị thái thái cũng có thai, sau đó thân thể của Lục nhị thái thái yếu đi dẫn đến việc sảy thai, không dễ dàng gì mới giữu được mạng, thế nhưng không thể sinh con nữa, sau đó Lục nhị thái thái mới đem con trưởng Lục Anh của thiếp thứ ghi dưới danh nghĩa.

Sau khi nàng và Lục Anh thành thân, Lục gia tiếp tục do Lục nhị thái thái quản lý, nàng cũng dùng hết khả năng phối hợp với Lục nhị thái thái xử lý sự vụ trong nhà. Nàng biết Lục nhị thái thái có bao nhiêu bất mãn với nàng dâu mù như nàng. Không ngờ ở giây phút cuối cùng, trên dưới Lục gia không hỏi phải trái đúng sai, Lục nhị thái thái càng cho rằng nàng và Bùi Khởi Đường thông dâm với nhau, nói cho cùng chẳng qua chỉ coi nàng là một con sâu cái kiến mà thôi.

Mẹ nàng vội vàng đi qua giải thích với Lục nhị thái thái, “Chị dâu đừng để ý, đứa trẻ này là bị bệnh nên hồ đồ rồi.”

Lục nhị thái thái nhìn Kính Minh sư thái trên mặt đất, rồi lại nhìn bà nội và mẫu thân, “Đây không phải là Kính Minh sư thái mời ở trong tự đến sao? Sao lại quỳ trên mặt đất thế này?”

Lục lão thái thái cau mày lại ho một tiếng, ánh mắt lạnh lùng nhìn Kính Minh sư thái, “Cái này thì phải hỏi Kính Minh sư thái rồi.”

Lang Hoa như chịu phải sự kiếp sợ gì, nhỏ giọng líu ríu, “Mắt, bà ta muốn chọc vào mắt con, bà ta muốn làm hại đôi mắt của con.”

Kính Minh sư thái vốn đang phủ phục trên mặt đất nghe thấy lời nói của Lang Hoa, tiếng niệm kinh lại càng lớn hơn.

Biểu tình của Lục nhị thái thái kinh ngạc y hệt lúc vừa rồi bị nàng đánh cho một cái vào tay, không giống như cố ý giả vờ hay là che giấu.

https://thuviensach.vn

Nàng chỉ là một nữ hài tử tám tuổi, ai lại làm to chuyện mua chuộc ni cô đến làm mù mắt nàng?

Tam thúc, Tam thẩm?

Bà nội sinh hạ được ba con trai, Nhị thúc chưa đến tuổi trưởng thành đã chết yểu rồi, còn lại phụ thân và Tam thúc. Tính tình của Tam thúc nhu nhược không có chủ ý cho nên bà nội mới cưới cho thúc ta Tam thẩm nhanh nhẹn thẳng thắn. Mẹ nói với nàng, Tam thúc, Tam thẩm là do sợ phản quân thực sự đánh đến Trấn Giang, nhân lúc Lục gia đổi chỗ mới cùng trốn đến Hàng Châu, từ đó về sau giống như giòi trong xương đi theo Lục gia. Mẫu thân mấy lần nhắc đến muốn cùng Tam thúc, Tam thẩm lập ra môn hộ khác, Tam thúc đều dựa vào nhiều lý do mà cho qua.

Sau khi nàng gả cho Lục Anh, Tam thúc, Tam thẩm càng lấy nhiều loại lý do mà đến cửa đòi tiền, cuối cùng vẫn là Lục Anh mua mấy trăm mẫu đất ở gần kinh đô cho bọn họ, bắt bọn họ chuyển đi.

Tam thẩm luôn nhắc đến của hồi môn hậu hĩnh mà bà nội cho nàng trước kia.

Lẽ nào là vì phần tiền đó cho nên mới hại nàng?

Vậy tại sao không dứt khoát hại chết nàng cho rồi, lại chỉ làm mù đôi mắt của nàng?

Hay là do Lục gia? Hôn ước của nàng và Lục Anh là do tổ mẫu và Lục lão thái thái sớm đã bàn xong, nếu như ở Lục gia có người không muốn để nàng gả cho Lục Anh, mới biến nàng thành người mù thì sao? Như thế Lục gia sẽ có lý do mà thoái hôn.

Thế nhưng, kiếp trước tuy rằng nàng bị mù nhưng vẫn gả cho Lục Anh như cũ.

https://thuviensach.vn

Lang Hoa nhất thời không có manh mối gì cả.

Bây giờ chỉ có từ trong miệng Kính Minh sư thái mới có thể thăm dò được một chút thực tình.

Cố lão thái thái lạnh lùng nói, “Dựa vào danh tiếng người xuất gia của ngươi mới để cho ngươi trị bệnh cho Lang Hoa. Không những phụng dưỡng cho ngươi, còn chiếu theo yêu cầu của ngươi mà dọn dẹp phòng ốc, để cho ngươi niệm chân ngôn mật chú, không ngờ ngươi nào có muốn niệm kinh mà là được phái đến để gia hại Lang Hoa.” Càng nghĩ bà lại càng cảm thấy sợ hãi, nếu như Lang Hoa không tỉnh lại mà kêu lên, bây giờ rất có khả năng đã bị mù rồi. Một nữ tử mù loà không có cha thì sẽ như thế nào, bà nghĩ cũng không dám nghĩ tiếp nữa.

Vốn dĩ là muốn cứu cháu gái nhưng lại thành ra hại cháu gái, làm bà nội như bà đây có xuống cửu tuyền cũng không được sống yên.

Cố lão thái thái cười lạnh một tiếng, nhìn về phía Khương ma ma bên cạnh.

Khương ma ma hiểu ý, gọi hai bà tử thô kệch tiến vào đè Kính Minh sư thái xuống, Kính Minh sư thái bị doạ sắc mặt trắng bệch.

Cố lão thái thái nói: “Hôm nay ta phải lôi tim gan của ngươi ra ngoài xem xem có phải mà màu đen hay không…” Nói rồi ngừng lại, “Đợi lát nữa xuống điện Diêm Vương rồi, xem xem phật tổ có độ cho ngươi ra ngoài không?”

Nghe thấy lời của Cố lão thái thái, Kính Minh sư thái sớm đã bị doạ đến hồn bay phách lạc rồi, mẹ nàng ở bên cạnh hít một hơi ngạc nhiên, Lục nhị thái thái cũng kinh ngạc há to miệng.

Bà nội nàng có thủ đoạn trị gia thế này mới có thể chống đỡ cả Cố gia, đáng tiếc, không có ai kế tục Cố gia, sau khi bà nội qua đời, Cố gia liền tan

https://thuviensach.vn

đàn xẻ nghé.

Kiếp trước, mẹ nàng muốn mua lại ruộng đất của Cố gia ở Trấn Giang thế nhưng không thành công, ngược lại bị người khác lừa mất mấy trăm lượng bạc, mẹ dứt khoát nản chí ngã lòng, không để ý đến sự phản đối của nàng muốn bán đi điền trang cuối cùng ở Trấn Giang. Quản gia ở điền trang đó là con trai Tiêu Ấp của Tiêu ma ma bên cạnh nàng, Tiêu ma ma an bài cho Tiêu Ấp từ Trấn Giang đến kinh thành gặp nàng, nói có một việc liên quan đến phụ thân muốn nói với nàng. Ngày nàng bị hại chết chính là ngày Tiêu ma ma xuất phủ đi đón Tiêu Ấp, cho nên Tiêu Ấp rốt cuộc là muốn nói cái gì nàng cũng không thể nào biết được.

Kính Minh sư thái không ngừng vùng vẫy xin tha, “Lão thái thái tha cho tôi đi! Tôi cũng là chịu sự chỉ huy của người khác mới đến hại đại tiểu thư, sau này tôi không dám hại người nữa, không dám nữa.”

Cố lão thái thái sa sầm ánh mắt, “Đem những chuyện ngươi biết nói hết ra.”

Hai bà tử buông tay, Kính Minh sư thái đổ nhào trên mặt đất, nửa ngày mới hít thở lại được một hơi, “Đến bước này rồi, tôi... cũng không dám che giấu. Trước khi tôi đến chữa bệnh cho đại tiểu thư, có người đưa đến năm mươi lạng bạc, bảo tôi tìm cách làm mù đôi mắt của đại tiểu thư, sau khi thành công sẽ đưa cho tôi tiếp năm mươi lạng bạc.

Kính Minh sư thái nuốt nước bọt, tiếp tục nói: “Nghe thấy loại chuyện này, lúc bắt đầu tôi cũng cảm thấy kỳ quái, Cố đại tiểu thư bệnh tình nguy hiểm, theo lý mà nói, nếu như đến bệnh đậu mùa cũng không chữa khỏi thì càng không cần thiết phải đi hại đôi mắt của tiểu thư. Lúc đến đây mới phát hiện hoá ra bệnh tình của Cố đại tiểu thư đã tốt lên rồi, chỉ cần dốc lòng chăm sóc nhất định sẽ hết bệnh, người mua chuộc tôi đó nhất định là người hiểu rất rõ về bệnh tình của Cố đại tiểu thư... cho nên... cho nên mới...”

https://thuviensach.vn

Lang Hoa cau mày.

Nếu như lời của Kính Minh sư thái là thật, người muốn hại nàng chính là người ở bên cạnh nàng hoặc là người tối thiểu nhất phải có cơ sở ngầm bên cạnh nàng.

Cơ thể Kính Minh sư thái vẫn phát run như cũ, "Tôi... bình thường... tuy rằng mua mấy thứ thuốc bột không thể chữa khỏi bệnh kia, nhưng cũng không làm ra chuyện gì thương thiên hại lý. Chỉ là nghe nói mấy phản quân đó sẽ đánh đến Trấn Giang, mấy người đó đều là ác nhân ăn lông uống máu, mấy người khổ hành tu ở trong miếu chúng tôi gặp mấy người đó, vừa mới nói mấy câu công đạo liền bị lột da rồi. Tôi cũng... chỉ là lấy ít tiền bạc để đi xa... cho nên mới... mới..." Nói rồi bò xuống trước mặt Dược Sư lưu ly quang Như Lai không ngừng vái lạy.

Kính Minh sư thái nói bao nhiêu lời thật lòng Lang Hoa không biết.

Có điều những tin đồn liên quan đến phản quân đó với những gì nàng nghe được từ chỗ Lục Anh không khác nhau.

Mấy tên phản quân đó đều là bọn cướp đường, cường đạo, bình thường làm ra biết bao nhiêu việc giết người cướp của, sau khi lôi kéo được đại tộc phản quân thì càng thêm trắng trợn, khắp nơi dùng máu rửa thành trì, thủ đoạn cũng rất tàn nhẫn.

Thế nhưng Kính Minh sư thái thật sự bị phản quân doạ cho vỡ gan mới làm ra chuyện thương thiên hại lý này sao?

Nàng không tin, nhân tính từ trước đến nay đều khó mà thay đổi, một người tốt sẽ tuyệt đối không vì một trăm lượng bạc mà đi hại người, càng huống hồ Kính Minh sư thái làm việc này vô cùng thuận tay, nếu như không phải là quanh năm suốt tháng tích cóp thành ác niệm cũng sẽ không sợ Phật tổ chẳng sớm thì muộn sẽ tìm bà ta tính sổ.

https://thuviensach.vn

Kính Minh sư thái cho rằng thoái thác sạch sẽ nhận tội là có thể tự bảo vệ, vậy thì sai rồi.

Nàng, Cố Lang Hoa không tuỳ tiện mà phát lòng từ bi.

Mẹ nàng phản ứng lại đầu tiên, mặt đầy vẻ căm hận, “Ngươi nói có người mua chuộc ngươi đi hại Lang Hoa nhà chúng ta? Kẻ đó là ai? Ngươi có quen không?”

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 6: Việc Nhà

Kính Minh sư thái nói: “Người đó mặc áo choàng, tôi... không nhìn thấy... Làm loại chuyện bẩn thỉu như thế này, nói cho cùng, cũng chính là mượn tay tam cô lục bà* mấy người chúng tôi, làm sao có thể lộ ra nửa điểm sơ sót...”

*Tam cô lục bà: chỉ những người phụ nữ làm nghề bất chính, lừa đảo. Tam cô trong đó có đạo cô, cô đồng. Lục bà gồm bà mối, bà lang, mẹ mìn, chủ nhà chứa...

Lang Hoa nghe thấy mấy lời này, cảm thấy sống lưng một trận lạnh toát, tuy rằng đôi mắt của nàng bây giờ không bị làm sao cả, thế nhưng kiếp trước, nàng lại vì một trăm lượng bạc này mà mỗi ngày chỉ có thể ngồi khô héo ở trong phòng, không thể làm bất cứ cái gì.

Kính Minh sư thái vừa nói xong, mẫu thân đã tức giận, thanh âm run rẩy, “Ta sớm đã hoài nghi mấy loại tam cô lục bà này không thể chấp nhận được mà.” Nói xong lại nhìn hạ nhân trong phòng, “Rốt cuộc là trò quỷ của ai? Để cho ta tra ra được thì sẽ ném các ngươi ra khỏi thành, để cho đám phản quân đó lột da của các ngươi.”

Mẫu thân tím mặt giận dữ khiến cho tất cả hạ nhân trong phòng đều quỳ xuống.

Lang Hoa không nhịn được mà lo lắng.

Cách hỏi của mẫu thân không đúng.

https://thuviensach.vn

Nên dụ cho người biết việc này cung cấp đầu mối và sự thực chứ không phải là nói cho người biết chuyện rằng nếu nói ra thì chỉ càng chết thảm hơn.

Cứ như thế này thì người biết nội tình sẽ chỉ càng miệng câm như hến mà thôi.

Lang Hoa nghĩ cách cắt ngang lời nói của mẫu thân, hiển nhiên là bà đã bị tức giận làm choáng váng đầu óc rồi.

Lúc này, trên đỉnh đầu đã truyền đến tiếng ho của tổ mẫu

Lang Hoa thở phào một hơi, tổ mẫu rất hiểu loại chuyện này nên xử lý như thế nào.

Cố lão thái thái nhấc mắt lên, ánh mắt trong suốt, nhàn nhạt nói: “Nếu như có ai nói ra, Cố gia chúng ta vẫn có thể... Tha cho một mạng.”

"Mẹ...” Mẫu thân đỏ mặt, hô hấp cũng biến thành dồn dập, rõ ràng là vẫn chưa thanh tỉnh lại, bà đỏ mắt nhìn Cố lão thái thái, “Có người ăn cây táo rào cây sung, hại Lang Hoa, chúng ta lại còn phải tha cho kẻ đó một mạng? Thế Hoành mất sớm, chỉ để lại Lang Hoa là cốt nhục duy nhất trên đời, con... con... nếu như để Lang Hoa có nửa điểm sơ xuất... Tương lai biết đi gặp Thế Hoành như thế nào đây? Để cho con tra ra, con nhất định sẽ không chịu để yên đâu.”

Mẫu thân chỉ đám hạ nhân trên mặt đất, “Nói hết cho ta, rốt cuộc là kẻ nào? Những ngày này có những ai xuất phủ? Đã đi những đâu? Người đâu, đem trói tất cả hạ nhân hầu hạ đại tiểu thư lại cho ta.”

Đám hạ nhân đồng thời cầu xin, “Lão thái thái, thái thái, Cố gia đối với chúng nô tì ân trọng như núi, chúng nô tì làm sao có thể làm ra loại chuyện này được.”

https://thuviensach.vn

Mẫu thân nghiến răng, cau mày, “Đều không nói có phải không? Lôi ra ngoài đánh hết cho ta, đánh đến khi nào nói thì thôi. Ta muốn xem xem, trong cái nhà này rốt cuộc còn có bao nhiêu thủ đoạn ngầm nữa?”

“Lời này của chị dâu là đang nói ai thế?” Thanh âm kinh ngạc mang theo châm biếm truyền từ bên ngoài phòng vào.

Một phu nhân trẻ tuổi mặc áo màu xanh, thập phần gọn gàng vén mành lên từ bên ngoài bước vào, đôi mắt to quét khắp phòng một lượt, nhìn thấy Lục nhị thái thái thì sắc mặt lập tức vui vẻ, lập tức hành lễ với người ở trong phòng, “Chị dâu Lục gia trên người không thoải mái vẫn còn đến thăm Lang Hoa, Lang Hoa nhà chúng ta thật là có phúc khí, trong nhà có Lão thái thái sủng ái, tương lai còn có chị dâu Lục gia bảo vệ, hai nhà chúng ta đúng là đều coi nó như bảo bối rồi.”

Nói đi nói lại là đang chỉ hôn sự của nàng, cũng là đang phản bác lại mẫu thân.

Mẫu thân bị Tam thẩm chặn lại như thế, quả nhiên là không biết nói gì cho tốt.

Cố tam thái thái vẻ mặt vô tội nhìn Hứa thị, “Em nghe nói Lang Hoa khoẻ rồi, đây là việc đại hỷ... sao chị dâu lại tức giận như thế?”

Những lời nói ban nãy của mẫu thân có chút tâm tư chĩa vào Tam thúc, Tam thẩm.

Không có bất kỳ chứng cứ nào, chỉ có thể mượn cớ chỉ trích người.

Không thể để cho mẫu thân và Tam thẩm tiếp tục vướng víu nữa.

Lang Hoa giơ tay khe khẽ kéo tay áo tổ mẫu, ánh mắt dời từ người bà nhìn nhìn Lục nhị thái thái ở bên cạnh.

https://thuviensach.vn

Cố lão thái thái cúi đầu, nhìn thấy cháu gái vì bệnh đậu mùa mà khuôn mặt gầy ốm còn mang theo thần tình lo âu, bà thuận theo ánh mắt của cháu gái nhìn qua, Lục nhị thái thái cầm khăn tay, nhìn mọi người đang quỳ trên mặt đất, không nói lời nào cả, dường như đang xem kịch hay.

Trước khi làm cho rõ ràng chuyện này thì không thể để cho người ngoài xem chuyện cười được.

Cố lão thái thái không nhịn được mà nhìn cháu gái thêm mấy cái, một đứa trẻ mới có tám tuổi lại có tâm trí như thế, Cố lão thái thái lập tức cảm thấy vui vẻ yên tâm, ngẩng đầu phân phó với ma ma quản lý, "Trước cứ đem mấy người này xuống đã, đợt lát nữa ta sẽ hỏi kỹ lại."

Mẫu thân cũng ý thức được mình lỡ lời, ngậm miệng không nói gì nữa.

Lục nhị thái thái vội vàng phá vỡ cục diện bế tắc, "Là do ta đến không đúng lúc, không ngờ bệnh của Lang Hoa lại còn có nội tình như thế, may mà lão thái thái và em dâu phát hiện sớm, Lang Hoa mới được bình yên vô sự.

Cố lão thái thái khe khẽ cười, nhẹ nhàng vỗ lưng Lang Hoa, "Là Lang Hoa có phúc khí, có được sự ân huệ của Dược Sư lưu ly quang Bồ Tát."

Lang Hoa dựa vào tổ mẫu bên cạnh, nghe thấy tổ mẫu không để ai biết thở dài một tiếng, sau đó vẫy tay với người ở cửa, "Lão Tam, sao con lại không vào đây?"

Lang Hoa kinh ngạc nhìn Tam thúc ở cửa.

Nếu như không phải là tổ mẫu nói, tất cả mọi người trong phòng đều không chú ý đến Tam thúc.

Tam thúc cúi người, rón ra rón rén bước lên trên hai bước làm lễ với nữ gia quyến, sau đó mới nhỏ giọng nói: "Con thấy Anh ca đang ở một mình

https://thuviensach.vn

trong vườn... con đi... chơi với nó...”

Lục Anh đang ở đây.

Lang Hoa chỉ cảm thấy tim đập mạnh như muốn nhảy lên.

Từ sau khi Lục Anh xuất chinh, bọn họ đã có đến mấy tháng không được gặp nhau rồi.

Không, nên nói là sau khi tám tuổi, nàng liền không nhìn thấy Lục Anh nữa.

Trước khi nàng tám tuổi, tuy rằng đã gặp Lục Anh rất nhiều lần, thế nhưng thời gian sống chung lại không nhiều, lại thêm trải qua hai mươi năm trong bóng tối, sớm đã làm mòn đi chút ký ức kia của nàng rồi. Hình bóng của hắn trong lòng nàng đã là một mảnh hỗn độn. Cho dù tổ mẫu và mẫu thân sớm chiều sống chung cũng bị tưởng tượng sau này của nàng che đi mất hình dáng thực sự, cho nên sau khi trọng sinh, đột nhiên nhìn thấy tổ mẫu, nàng thậm chí còn không nhận ra.

Sắc mặt tổ mẫu có chút khó coi, Lục Anh chẳng qua là một đứa trẻ, làm gì có đạo lý trưởng bối chơi với trẻ con. Lang Hoa không nhịn được mà nhớ lại dáng vẻ vâng vâng dạ dạ kiếp trước của Tam thúc trước mặt Lục Anh, từ trước đến nay không dám phản bác Lục Anh, càng không dám to tiếng nói chuyện,mỗi lần đến hỏi nàng tiền đều đợi lúc Lục Anh không có ở nhà, sau này bị Lục Anh phát hiện, triệt để không cho Tam thúc, Tam thẩm bước vào cửa lớn nhà Lục gia nữa.

Hiển nhiên là tổ mẫu rất không hài lòng với Tam thúc, cau mày khua khua tay, “Con đi đi!”

Tam thúc đáp một tiếng, khom người đi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Lang Hoa nhìn Lục nhị thái thái, thần tình của Lục nhị thái thái phức tạp, bà ta cũng khó tránh mà như vậy, vừa bước vào Cố gia đã gặp phải chuyện đầy mùi thuốc nổ như thế này, sắc mặt tổ mẫu thâm trầm, hạ nhân quỳ trên mặt đất thì vội vàng xin tha, Tam thẩm nham hiểm làm ra vẻ người tốt, còn không ngừng biểu thị ý tốt với Lục nhị thái thái, sợ người khác không biết bà ta muốn bám vào Lục gia.

Mẫu thân vẫn chìm đắm trong sự tức giận với Kính Minh sư thái, Tam thẩm đã quay người dặn dò ma ma bên cạnh, “Lục nhị thái thái thích uống chè xuân Long Tỉnh, mau đi dâng một chén, rồi phân phó phòng bếp nấu chút cháo gạo cống phẩm cho đại tiểu thư.”

Gạo cống phẩm là gạo tiến cống cho hoàng cung dùng, trừ hoàng thất quý tộc ra, rất ít người có thể được ăn gạo cống phẩm, cho dù là Lục gia cũng phải đợi đến sau khi Lục Anh làm quan, mỗi năm được ban thưởng mới có gạo cống phẩm để ăn. Mẫu thân thường nói Cố gia là nhà giàu, nàng theo tổ mẫu ăn gạo cống phẩm mà lớn lên, lúc đó nàng chỉ coi đó là một câu nói đùa của mẫu thân, nhưng không ngờ lại là sự thật.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 7: Trùng Hợp

Tổ tiên của Cố gia vốn là ở khu vực Hồ Quảng, Cố tổ phụ là đại quan tam phẩm tiền triều, sau khi vương triều mới thiết lập, ông thề không vào triều làm quan, sau mới di chuyển đến Trấn Giang, mua một căn nhà rộng mấy trăm mẫu đất, từ đó qua lại gầy dựng lên đất đai, đem theo hạt giống tiểu hương, thông qua cày sâu cuốc bẫm, làm thành một năm ba vụ, không những nuôi được mấy trăm hộ tá điền mà còn trở thành hộ trồng lúa lớn nhất ở Trấn Giang, ở Giang Chiết cũng có tiếng tăm lừng lẫy. Chỉ đáng tiếc, con nối dõi đời thứ nhất của tổ phụ suy bại, trước là Nhị thúc không còn, mà sau đó là phụ thân nàng mất sớm, cứ thế điền sản trong tộc đều là do tổ mẫu lo liệu. Mấy năm nay tổ mẫu do bệnh tật liên miên nên tinh lực kém đi, liền phân nhà cho mấy người trong tộc, nhị tổ phụ ở huyện Kim Đàm, bọn họ thì ở lại huyện Đan Đồ.

Cố gia và Lục gia là mấy đời qua lại, tổ tiên làm quan cùng triều, lại cùng hẹn nhau từ quan về ở ẩn, Lục lão thái thái là em gái ruột của tổ mẫu, hơn ba mươi năm trước Lục gia phá bỏ quy tắc không làm quan, bắt đầu bồi dưỡng con cái tham gia thi cử, trước sau có mấy người vào triều nhậm chức. Chiếu theo lời Lục gia, ba mươi năm này Lục gia luôn săn sóc cho Cố gia, nếu không Cố gia cũng không thể an phận ở một chỗ. Thế nhưng trong lòng nàng biết, hai nhà có thể cùng nhau tương hỗ lẫn nhau mấy chục năm là do quan hệ lợi ích không thể cắt đứt, đất đai của Lục gia đều là do Cố gia chiếu cố, đây là hồi báo của Cố gia đối với Lục gia.

Lang Hoa thu lại tâm tư đang bay xa, Lục nhị thái thái bên này uống chút trà cho nhuận giọng, bắt đầu nói chuyện chính, “Lão thái thái nhà chúng ta bảo ta đến hỏi di lão thái thái có nắm chắc chủ ý muốn cùng chúng ta đến Hàng Châu hay không?”

https://thuviensach.vn

Trái tim Lang Hoa không nhịn được mà đập mạnh hai cái.

Chính là chuyến đi đến Hàng Châu này, từ đó về sau nàng sống nhờ ở Lục gia.

Mà tổ mẫu và người trong tộc cũng chết thảm ở Trấn Giang.

Sau lần này, nàng cũng không còn gia đình nữa.

Lang Hoa cảm thấy tổ mẫu cầm lấy tay của nàng vuốt nhẹ, có lẽ vẫn chưa nắm chắc chủ ý.

Cố tam thái thái ho một tiếng, "Mẹ, bên phía nhị bá đã chuyển đi khỏi Kim Đàm rồi, nói là đợi đến sang năm thế cục ổn định thì mới quay về."

Cố lão thái thái nghe thấy câu nói này thì cười lạnh, "Lão hồ ly đó sớm đã có tin tức nhưng lại không nói với chúng ta, một nhà lớn nhỏ sau khi chuyển đi mới giả bộ đưa tin tức đến chính là muốn chê cười chúng ta."

Tuy rằng cả nhà Nhị tổ phụ chuyển đi, nhưng nhị bá ở lại lại mâu thuẫn với quan viên triều đình, đất đai ở huyện Kim Đàm vì thế mà vị tịch thu xung công, nhị tổ phụ không có cách nào đưa tin tức đến được.

Lang Hoa cảm thấy ánh nhìn của tổ mẫu rơi trên người mình, nửa ngày bà mới thở dài một hơi, vẻ mặt đầy ắp sự tiếc nuối và xót xa.

Tiếng của tổ mẫu so với lúc trước càng mạnh mẽ hơn mấy phần, "Người già như ta đây đi không nổi, chúng ta không so được với nam đinh bên phía huyện Kim Đàm, ta đi rồi thì ai ở lại chăm sóc tổ tiên?"

Cố tam thái thái cúi đầu xuống, nửa ngày mới ngượng ngùng nói: "Nghe nói phải đánh trận, lão gia nhà chúng ta bị doạ cho không động nổi, bảo con khuyên mẹ, không bằng để lại mấy tá điền trông nom, nhiều nhất là năm sau chúng ta đã quay về rồi."

https://thuviensach.vn

Ý tứ của Tam thẩm là cho dù có thế nào cũng không ở lại Trấn Giang.

“Đi?” Cố lão thái thái nhìn Khương ma ma bên cạnh một cái, Khương ma ma lập tức bày gối ra, Cố lão thái thái dựa vào, thở dài một hơi, “Đi chưa được ba ngày các ngươi đã muốn trên làm tang sự trên đường cho ta sao?”

Sắc mặt Cố tam thái thái lập tức thay đổi, vội nói: “Mẹ, người ngàn vạn lần đừng tức giận, con dâu bởi nghe nói đám phản quân đó sớm đã giết đến đỏ cả mắt, sợ rằng nếu bọn chúng thật sự đánh đến đây, tá điền nhà chúng ta làm sao có thể địch lại được, trong nhà này toàn người già trẻ nhỏ... không phải là... không phải là...”

“Tam thái thái nói đúng lắm,” Lục nhị thái thái thừa cơ nói, “Lão thái thái nhà chúng ta cũng là nghe nói đến cái này mới muốn tạm thời rời khỏi tai hoạ, phụ thân và ca ca của ta cũng nghĩ cách sắp xếp một đội nhân thủ đưa chúng ta đến Hàng Châu trước.”

Nghe đến câu này, Cố lão thái thái cau mày nhìn Lục nhị thái thái, “Nói như vậy, không giống như triều đình nói, đã phái năm vạn đại quân đến chi viện cho thành Trấn Giang?”

Lục nhị thái thái nhếch nhếch môi, “Theo lý mà nói thì lời này cháu dâu không thể nói được.”

Cố lão thái thái nhìn Khương ma ma, Khương ma ma lập tức dẫn mấy hạ nhân trong phòng ra ngoài, sau đó cẩn thận đóng cửa lại.

Lục nhị thái thái buông chén trà trong tay xuống, dùng khăn tay lau lau khoé miệng rồi mới nói: “Cháu dâu chỉ có thể nói, được điều động là quân đội Lĩnh Bắc, hôm nay cha và anh trai của cháu trấn thủ Trấn Giang đều không biết nên làm thế nào mới tốt...”

https://thuviensach.vn

Cố tam thái thái thở ra một hơi lạnh, “Lĩnh Bắc cách Trấn Giang xa như thế, vạn nhất phản quân nhanh chân đến trước, vậy thì phải làm sao?”

Cố lão thái thái mệt mỏi nhắm mắt lại, nếp nhăn ở khoé mắt giống như chạc cây bị tuyết lớn che phủ, một mảnh lạnh lẽo. Rời xa tổ nghiệp là điều bà không muốn làm nhất, thân thể của bà cũng thật sự là không chịu được đường xa xóc nảy. Tính toán kỹ lại, cả Cố gia già trẻ lớn bé đến mấy chục người, không có tính toán từ trước, kéo cả nhà rời khỏi Trấn Giang là việc không thể làm. Lục gia thì không như thế, điền sản không nhiều bằng Cố gia, tá điền và người trong nhà cũng ít hơn Cố gia quá nửa, Lục lão thái thái tuổi tác còn trẻ, Lục gia lại nhiều nam đinh...”

Nghĩ đến điều này, trong lòng Cố lão thái thái chua chát một trận.

Đại hoạ sắp đến nơi, ai mà không muốn đi, nhưng mà bà nhất định sẽ chết ở giữa đường, bà cũng không sợ chết, thứ bà phải đối diện là mấy trăm tá điền của Cố gia và gia nghiệp thiết lập hơn tám mươi năm này.

Nếu như không chăm sóc tốt sản nghiệp này, lánh lạn quay về, Cố gia phải dựa vào cái gì mà sống tiếp?

Bên phía nhị Lão thái gia còn có lão nhị lưu lại trông nhà, bà thì không tìm nổi một người có thể giao phó.

Trong lòng Cố lão thái thái thê lương, dường như bà đã ngửi thấy mùi vị suy bại của Cố gia, Cố thị sẽ từ đó ngã xuống không gượng dậy được.

Không có ai có thể vãn hồi.

Điều duy nhất bà có thể làm lại là đem gia sản giao phó cho Lục gia, nhờ Lục gia chăm sóc đứa con trai và con dâu không hăng hái tranh giành kia, còn có cháu gái đáng thương, con dâu trưởng goá bụa của bà, để bọn họ rời xa Trấn Giang mà lánh nạn.

https://thuviensach.vn

Vận mệnh và hậu nhân của Cố gia, chỉ có thể xin Lục gia bố thí.

Từ nay về sau, thế cân bằng giữa hai nhà Cố, Lục triệt để bị phá vỡ.

Không có trao đổi lợi ích, Lục gia với kẻ ăn mày trước cửa có gì khác nhau.

Bà muốn cả đời kiên cường này cho dù có tính rõ được cả con đường chết cũng phải tranh thủ vì mình, cho nên mới để cho bà già gần chết như bà ở lại nơi này, cùng tồn vong với Cố gia.

Cố lão thái thái nhìn cháu gái trên giường, vốn muốn tìm cách an ủi, thế nhưng đôi mắt sáng ngời đó của cháu gái trong nháy mắt đâm thẳng vào tầm mắt bà, trong ánh mắt còn mang theo ao ước và an ủi, còn có sự bướng bỉnh và kiên cường, bất chợt dường như thắp lên một ngọn đèn sáng trong trái tim chán chường của bà.

Đôi mắt đó dường như đang nhắc nhở bà đừng dễ dàng ra quyết định này.

Cố lão thái thái ngẩn ra, thế nhưng lập tức lại phủ định cách nghĩ của mình.

Một đứa trẻ tám tuổi, cho dù là thông minh cũng không thể có trí tuệ như vậy được, trong lúc khủng hoảng như thế này là đưa ra được chủ ý gì.

Cố lão thái thái khe khẽ vỗ cánh tay Lang Hoa, vừa muốn mở miệng tuyên bố quyết định của mình thì lại nghe thấy tiếng nói trẻ con trong trẻo, “Trấn Giang là nhà của cháu, tại sao chúng ta lại phải rời đi? Tổ mẫu không đi, Lang Hoa cũng không đi.”

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 8: Chủ Ý

Lục nhị thái thái nghe thấy thận trọng "hít" vào một hơi lạnh, sắc mặt lập tức biến thành khó coi. Bà ta nghĩ Cố lão thái thái khả năng sẽ do dự, đang tập trung tinh thần nghe Cố lão thái thái nói, nhưng bỗng nhiên lại xuất hiện âm thanh như thế này, kinh ngạc đến mức rùng mình một cái.

Nhưng bà ta rất nhanh hồi thần lại.

Chẳng qua chỉ là một đứa trẻ tám tuổi, không muốn rời xa tổ mẫu cũng là hợp tình hợp lý, Cố lão thái thái sẽ không không giống như một tiểu cô nương đi để ý mấy lời nói này. Bà ta bây giờ chỉ cần động viên Lang Hoa, Cố lão thái thái vì nghĩ cho cháu gái sẽ càng đồng ý để cho người của Cố gia cùng bọn họ rời đi.

Kéo cả nhà chuyển đi không phải là chuyện nhỏ, Lục gia bọn họ tuy rằng đã có căn cơ ở triều đình, trước đó đã mua nhà cửa, thế nhưng đã tiêu phí bao nhiêu năm tích cóp, đặc biệt là mấy năm gần đây, sản nghiệp tổ tiên kinh doanh không tốt, mấy điền trang thu lợi không ăn thua, tiền tài có thể điều phối công trung không nhiều, bà ta có thể đón được chiếc chìa khoá quản gia từ trong tay chi trưởng về hay không còn phải xem có thể an bài tốt chuyện chuyển đi này không đã.

Cố gia cùng đến Hàng Châu, trên đường phải dựa vào sự chiếu cố của Lục gia, Cố gia xem như hồi báo thế nào cũng sẽ đưa ra nhiều tiền, có công tiết kiệm tiền, trưởng bối Lục gia tất nhiên sẽ cảm thấy bà ta làm việc thoả đáng.

https://thuviensach.vn

Lại nói, bà ta sớm đã nghe ngóng được tin tức thân thể của Cố lão thái thái không thể đi xa, đi sẽ chết ở trên đường, ở lại thì có thể bị phản quân giết chết.

Bà ta bây giờ chính là muốn hạ một liều thuốc mạnh, ép Cố lão thái thái nghĩ chuyện sau khi chết đi.

Cố lão thái thái cho rằng bản thân mình khó mà qua được cái chết, nhất định sẽ đưa trước của hồi môn cho cháu gái mà mình thương yêu nhất. Năm đó Trấn Giang gặp nạn châu chấu, Cố Thế Hoành vì cả Cố gia mà ra ngoài kinh doanh, bị cường đạo hại chết, Cố lão thái thái mất đi con trai, càng thêm thương yêu đứa cháu gái Lang Hoa này, lão gia nghe Cố lão thái thái lộ ra ý tứ mới lấy ra một nửa tài sản cho Lang Hoa làm của hồi môn.

Không có khoản tiền này, dựa vào cái gì mà bà ta lại đồng ý cho Lục Anh lấy Cố Lang Hoa, tuy rằng Lục Anh chẳng qua chỉ là một đứa con của vợ lẽ.

Lục nhị thái thái tươi cười nhìn Lang Hoa, “Lang Hoa, con phải nghe lời, nhị bá mẫu đưa con đến Dương Châu điều dưỡng thân thể, đợi đến sang năm liền có thể quay về thăm tổ mẫu rồi. Không phải là con thích chơi với Tịnh Nhi và Vân Nhi sao? Vừa hay trong nhà mời nữ tiên sinh đến, có thể dạy các con thư hoạ và quy củ, còn có thể cùng đọc sách với Anh ca.”

Lang Hoa yên lặng nghe Lục nhị thái thái nói. Lục nhị thái thái biết tổ mẫu quan tâm nhất là cái gì cho nên mới có ý nói cho tổ mẫu biết, nếu như nàng đi theo Lục gia sẽ nhận được sự giáo dưỡng như thế nào.

Không ngờ Lục nhị thái thái lại là người có tâm tư nhạy bén như thế.

Nàng luôn cho rằng, Lục nhị thái thái không quá biết xem xét thời thế, cả ngày bận rộn chỉ trỏ chân tay, trong nhà sốt ruột không dứt như cũ, đến nỗi việc bên ngoài gia đình cũng đều ỷ vào Lục Anh giải quyết giúp.

https://thuviensach.vn

Hôm nay tận mắt nhìn thấy, Lục nhị thái thái không những tính toán chu toàn mà cũng tương đối biết nhìn gió giương buồm.

Lang Hoa nhìn qua, mẫu thân vì lời nói của Lục nhị thái thái mà mắt đã phát sáng, vẻ mặt tươi cười, hiển nhiên là đã bị nói động rồi.

Mẫu thân nhất định không ngờ đến, nhiều năm về sau, Lục nhị thái thái lại có lý do khác để từ chối.

Đến hôm nay nàng vẫn còn nhớ vô cùng rõ ràng.

Thần tình khinh thường và xem nhẹ đó trên mặt Lục nhị thái thái như là đang nói thu nhận, giúp đỡ cho mẹ con bọn họ.

Nhà mẹ đẻ không có năng lực, không có thân phận thoả đáng, nhiều năm phải dựa vào Lục gia chu cấp, một nữ tử mù không biết là đã mang đến cho Lục gia biết bao nhiêu phiền phức.

Mỗi lần đến bên cạnh nàng đều nói một câu: Nếu như không có Lục gia, mẹ con các người đã sớm chết ở Trấn Giang rồi, nói cho cùng người con dâu này chẳng khác gì nhặt phiền phức đem về.

Năm đó, Cố gia đích thực là cùng chạy trốn, khi ấy nàng thơ dại vô tri, lại bị bệnh tình nguy kịch cho nên không có quyền lợi lựa chọn.

Hôm nay đã không như thế nữa rồi.

Nàng có thể lựa chọn.

Lục gia cuối cùng cũng sẽ đá cái phiền phức là nàng đi.

Lang Hoa ngẩng đầu nhìn Lục nhị thái thái, giả vờ thành bộ dạng không hiểu, “Lục nhị bá mẫu vì sao phải đối tốt như thế với Lang Hoa?”

https://thuviensach.vn

Âm thanh trẻ con trong trẻo vang lên, bầu không khí trong phòng cũng dường như biến thành nhẹ nhõm đi.

Lục nhị thái thái cười, “Bởi vì bá mẫu thích Lang Hoa.”

“Không phải thế,” Cố tam thái thái mặt đầy thâm ý, “Phải nói là Lang Hoa nhà chúng ta mệnh tốt.”

Lục nhị thái thái đối với câu trả lời của mình vô cùng hài lòng, vừa muốn tiếp lời khuyên Cố lão thái thái thì nghe thấy Lang Hoa lại nói một câu, “Nếu như Lục nhị thái thái không thích Lang Hoa nữa, Tịnh tỷ tỷ, Vân tỷ tỷ cũng không chơi với Lang Hoa nữa, Anh ca ca lớn lên sẽ càng không cùng đọc sách với Lang Hoa, Lang Hoa muốn về nhà nhưng lại không thể quay về, vậy thì nên làm như thế nào?”

Trong phòng đột nhiên im lặng như tờ, mọi người đều giương mắt đờ đẫn ngẩn ra tại chỗ, Lục nhị thái thái kinh ngạc nhất thời quên mất phải phản bác.

Chỉ có Lang Hoa chui vào trong lòng Cố lão thái thái, dùng giọng nói trong trẻo tiếp tục nói, “Con sợ Lục nhị bá mẫu cảm thấy phiền phức, đến lúc đó muốn đuổi Lang Hoa đi, Lang Hoa lại chẳng có nơi nào để đi, Lang Hoa không muốn bịt tai lại mà sống qua ngày tháng đâu.”

Bịt tai lại mà sống qua ngày tháng là lời mà Lục nhị thái thái quen dùng để chế giễu người khác, bà ta thường nói mấy người họ hàng xa của Lục gia hết lần này đến lần khác rõ ràng là biết chủ nhân đã hạ lệnh đuổi khách nhưng ai ai cũng đều bịt tai lại mà sống qua ngày tháng, giả vờ không nghe thấy cái gì hết.

Lục gia, Cố gia thân cận như thế, tổ mẫu và mẫu thân tất nhiên là đã nghe thấy kiểu nói này của Lục nhị thái thái.

Lang Hoa quả nhiên là đọc được thần tình khác lạ trên mặt tổ mẫu.

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Lục nhị thái thái cũng đỏ hết lên, da gà sau khi nổi hết từ cổ lập tức lan khắp toàn thân, trong nháy mắt bà ta cơ hồ cho rằng bản thân mình nhất định đã lỡ miệng nói ra ở đâu đó, bị Lang Hoa nghe trộm được. Nó làm sao mà biết được? Một đứa trẻ tám tuổi làm sao có thể biết được suy nghĩ trong lòng bà ta?

Bí mật trong lòng trong chốc lát để lộ ra trước mặt người khác giống như vỏ trứng bị vỡ, những thứ bẩn thỉu lập tức đổ hết ra.

Lục nhị thái thái áp chế suy nghĩ muốn trốn đi, vén tóc ra sau tai giả vờ điềm nhiên như không có chuyện gì, "Đứa trẻ này, làm gì có chuyện như thế, bá mẫu thích con nhất, làm sao có thể cảm thấy phiền phức? Tịnh Nhi còn làm cho con một cái ví, Anh Nhi cũng bảo ta mang đến cho con hai cuốn sách."

Lục nhị thái thái nói rồi từ trong tay Kiều ma ma bên cạnh lấy ra một chiếc hộp gỗ đàn hương đặt lên bàn.

Ánh mắt Cố tam thái thái lấp lánh, tiến lên trước giải vây, mở cái hộp gỗ đàn hương đó ra, từ bên trong lấy ra hai quyển sách và một cái ví thêu hình hoa mai, "Xem này, Tịnh Nhi tỷ và Anh ca đều nhớ tặng quà cho Lang Hoa, trách nào Linh Lung nhà chúng ta luôn rất thèm muốn."

Mẫu thân cũng khe khẽ cau mày oán trách nhìn Lang Hoa, "Đứa trẻ này hôm nay rốt cuộc là làm sao thế? Lại toàn nói linh tinh."

Lục nhị thái thái thở phào, đang định mượn chỗ trèo xuống, Lang Hoa lại ôm lấy Cố lão thái thái, "Tổ mẫu, Lang Hoa buồn ngủ rồi."

Cố lão thái thái cười nói: "Được, tổ mẫu cùng con đi nghỉ." Sau đó nhìn Lục nhị thái thái, "Lang Hoa vừa mới tỉnh lại, bệnh tình vẫn chưa khỏi hẳn, trong nhà vẫn còn việc khác chưa xử lý xong, ta không thể ở lại đây cùng với cháu dâu rồi."

https://thuviensach.vn

Lục nhị thái thái lập tức hoảng hốt luống cuống đứng lên, “Vậy còn chuyện đi Hàng Châu?”

Cố lão thái thái khẽ nhấc ly trà lên uống, “Việc chuyển đi lớn như vậy không thể liều lĩnh quyết định được, cháu quay về trước đi, đợi ta nghĩ kỹ xong sẽ bàn bạc với em gái của ta.”

Đã nói đến thế, Lục nhị thái thái cũng không thể ở lại thêm nữa, chỉ có thể hậm hực cáo từ.

Mẫu thân vội vàng đứng lên tiễn Lục nhị thái thái, Cố tam thái thái vẫn chưa đợi được người của Lục gia ra khỏi sân trong đã gấp gáp mở miệng, “Mẹ, người không thể quyết định sai được, chúng ta nếu như để mất cơ hội này, thì sẽ... không rời khỏi Trấn Giang được đâu.”

“Vậy thì không đi nữa.” Cố lão thái thái đột nhiên ngồi thẳng người lên, "Chúng ta đều ở lại cạnh giữ tổ nghiệp tổ tiên để lại, ta ngược lại muốn xem xem chúng ta có chết hết ở Trấn Giang hay không?”

“Lại nói...” Cố lão thái thái nhìn cháu gái, “Lang Hoa của chúng ta có được sự ân huệ của Dược Dư lưu ly quang Bồ Tát, nói không chừng Bồ Tát sẽ giúp Cố gia chúng ta.”

Sắc mắt Cố tam thái thái lập tức biến thành trắng bệch.

…

Tiễn Cố tam thái thái đi rồi, trong phòng không còn ai bên cạnh, Cố lão thái thái mới thở dài một hơi, để Khương ma ma hầu hạ cởi bỏ áo ngoài trên người.

Lang Hoa nhìn thấy Khương ma ma đưa cho tổ mẫu một tấm thiếp màu vàng.

https://thuviensach.vn

Khương ma ma nói: “Tấm thiếp này phải làm sao?”

Cố lão thái thái cau mày, có chút do dự, “Trước cứ thu lại đã, hôm nay không cần đến rồi.”

Lang Hoa nhìn tấm thiếp nhũ kim trong tay Khương ma ma một cái, máu huyết toàn thân đột nhiên dồn hết về tim.

Nàng muốn đứng lên.

Mẫu thân nói rồi, nàng và Lục Anh đổi thiếp canh* trước khi rời xa Trấn Giang.

* Thiếp canh: ghi ngày, giờ, năm, tháng sinh.

Thứ mà tổ mẫu bảo Khương ma ma thu lại đó chính là sinh thần bát tự của nàng.

Có phải là tổ mẫu chuẩn bị định hôn sự cho nàng và Lục Anh không?

Lang Hoa vừa nghĩ đến điều này, chỉ nghe thấy bên ngoài truyền đến tiếng hạ nhân, “Lục tam gia đến rồi.”

Trái tim Lang Hoa lập tức thình thịch đập điên cuồng không ngừng.

Nàng sắp gặp được Lục Anh rồi.

Cuối cùng nàng cũng sắp gặp được Lục Anh rồi.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 9: Tương Kiến

Kiếp trước Lang Hoa luôn mơ về Lục Anh.

Nàng nằm trên thảm cỏ, ngửi mùi vị hoa mai vừa chua vừa ngọt, mở to đôi mắt, mờ mờ nhìn thấy Lục Anh đang ngồi dựa vào gốc cây mai cách đó không xa, mặc áo dài nam màu xanh, mái tóc đen nhánh giống như nhuộm giọt sương, đôi mắt thâm sâu mà yên tĩnh. Hắn ngậm một cọng cỏ, vừa đọc sách vừa khẽ ngâm nga một giai điệu không biết là ở đâu, nhàn nhã thong dong, không biết là có một hạ nhân từ đâu đến, hắn lập tức đem sách trong tay giấu đi rồi đứng lên. Lúc đó hắn khoảng mười tuổi, tuy rằng vẫn trẻ tuổi nhưng lại khéo léo, nền nếp đâu ra đấy, giống như con cháu sĩ tộc lễ nghi chu toàn, nhưng sau khi người ta không để ý, hắn liền trèo lên cây trêu đùa ríu rít với mấy con chim non.

Nàng ngẩng đầu muốn đi xem cho rõ mặt mũi của hắn, thế nhưng gương mặt hắn lại bị ánh sáng chói chang che mất, nhìn không rõ.

Từ xa truyền đến tiếng gọi của nhũ mẫu, nàng biết nên trèo lên trên, miễn cho nhũ mẫu và hạ nhân bị mẫu thân trách mắng, thế nhưng vẫn là ở tại chỗ nghe tiếng chim hót, mơ mơ hồ hồ ngủ mất.

Ngày hôm nay tất cả đã không còn là mộng nữa, nàng thật sự có thể nhìn thấy Lục Anh rồi.

Một khắc tương kiến này dài biết bao.

Đêm Lục Anh đi Lĩnh Bắc đó, hắn trốn ở trong phòng cầm tay nàng, ôm chặt lấy nàng, cả đêm không nói lời nào. Đi ra khỏi phòng nhưng lại đột

https://thuviensach.vn

nhiên xoay ngược lại, vuốt tóc cho nàng, tỉ mỉ vẽ lông mày cho nàng, tay của hắn khe khẽ phát run.

Có lẽ Lục Anh đã đoán được chuyến đi đến Bắc Lĩnh thập phần nguy hiểm, hắn thấp giọng than thở bên tai nàng, “Có phải là bất luận như thế nào, nàng cũng sẽ đều tha thứ cho ta?”

Nàng biết hắn đang chỉ chuyện vì con đường làm quan mà không thể không mạo hiểm đi đến Lĩnh Bắc đốc quân, nàng cười, “Chỉ cần chàng bình an quay về, thiếp đều tha thứ cho chàng.” Hắn khẽ thở phào một hơi sau gáy nàng. Bây giờ nàng vẫn còn có thể cảm thấy một khắc hắn thả lỏng đó.

Thượng thư bộ hộ Lục Anh tâm tư tinh tế, lòng dạ thâm sâu, không thích bị người khác phỏng đoán tâm tư, điều này có quan hệ với quá trình lớn lên của hắn. Thân là con của vợ lẽ, phải dùng bao nhiêu tâm tư thì cuối cùng mới có thể trở thành tôn tử của Lục gia, tuy rằng triều đình dùng thi cử để chọn quan sĩ, thế nhưng càng xem trọng xuất thân hơn, Lục Anh không có lòng dạ thì không thể từ một anh nho sinh nhỏ bé một đường trở thành thượng thư bộ hộ được.

Biểu tình trên mặt Lục Anh lạnh lùng và khó gần như thế nào nàng không biết, nàng chỉ có thể nhìn thấy đứa trẻ thiện lương và yếu ớt kia chôn giấu dưới đáy tim mình, đây chính là lý do nàng có được tình yêu của hắn, và vì sao nàng lại yêu hắn.

Nha hoàn chuyển bình phong đến, tiểu nha đầu mặt tròn giúp nàng dém chăn lại. Lang Hoa nghe được tiếng bước chân vang lên, trên bình phong đã xuất hiện một bóng hình.

Dáng người cao lớn, đường nét thanh tú, bước chân không lớn không nhỏ, đi đến trước mặt tổ mẫu hành một cái lễ.

https://thuviensach.vn

Lang Hoa không nhịn được mà nghiêng đầu muốn thuận theo kẽ hở của bình phong mà nhìn ra ngoài.

Nha hoàn bên cạnh đột nhiên giơ tay khẽ xê dịch bình phong đi, để cho tầm nhìn của nàng vừa hay có thể lọt qua khe hở nhỏ xíu đó, nhìn rõ được tất cả mọi thứ bên ngoài bình phong.

Lang Hoa gật gật đầu cười với tiểu nha hoàn, đứa trẻ này tuy rằng tuổi còn nhỏ nhưng rất thông minh.

Nàng chính là cần một người như thế này ở bên cạnh giúp nàng làm việc.

Lang Hoa vẫy vẫy tay, đợi tiểu nha hoàn xích lại gần.

Lang Hoa thấp giọng nói: “Ngươi tên là gì?”

Tiểu nha hoàn kính cẩn đáp lại, “Nô tì là A Mạt.”

A Mạt, A Mạt, Lang Hoa nhẩm đọc hai chữ này đột nhiên nhớ đến một người, nàng vẫy vẫy tay nhỏ giọng phân phó bên tai A Mạt một câu, A Mạt có chút do dự, Lang Hoa nói: “Tổ mẫu có hỏi thì vẫn còn có ta mà.”

A Mạt lúc này mới gật đầu, “Nô tì đã rõ.”

A Mạt xoay người rời khỏi phòng, bên ngoài cũng truyền đến tiếng của tổ mẫu, “Lang Hoa vẫn còn bị bệnh, mấy cái lễ nghi này cũng nên giảm bớt đi thôi.” Nói rồi ngừng lại, “Sao không quay về cùng với mẫu thân của con?”

Lang Hoa ngẩng đầu, vừa hay nhìn thấy Lục Anh, khuôn mặt trắng nõn, lông mày đen dày, đôi mắt rạng rỡ ánh sáng, mặc trường bào màu xanh nhạt, cả người dường như đang chìm trong ánh trăng, mới mười ba mười bốn tuổi nhưng lại vô cùng tuấn mỹ.

https://thuviensach.vn

Trong lòng Lang Hoa có một loại cảm giác quen thuộc không nói được thành lời.

Đúng, đây chính là Lục Anh, so với Lục Anh trong tưởng tượng của nàng không có bất cứ khác biệt nào cả.

Hoàng thượng từng nói, luận tài tình, dung mạo, duy nhất có Bùi, Lục hai khanh là ngang hàng với nhau. Khen ngợi trong triều là hai nam tử tài mạo song toàn.

Câu nói này bây giờ nàng vẫn chưa chứng thực được, thế nhưng chắc chắn là Lục Anh và Bùi Khởi Đường là kẻ địch sống chết với nhau, thế nhưng ai có thể hại Lục Anh ở Lĩnh Bắc, ngay sau đó lại hạ thủ với Bùi Khởi Đường, còn nàng bị chụp lên cái danh thông dâm với Bùi Khởi Đường mà chết? Bùi Khởi Đường cũng khó mà thoát được tội này, tư thông và hại chết thượng thư bộ hộ, với hai tội danh này, cho dù là Hoàng thượng cũng khó mà bảo vệ cho hắn được chu toàn.

Rốt cuộc là ai đang điều khiển tất cả?

Nếu như Lục Anh cũng có ký ức của kiếp trước, nàng sẽ có thể phân tích với Lục Anh tìm ra kẻ đó. Nghĩ đến điều này, trái tim Lang Hoa "Thình thịch" đập mạnh không ngừng.

Biểu tình của Lục Anh thập phần kính cẩn, thanh âm cũng rất khiêm tốn nhã nhặn, "Con đến thăm, xem bệnh tình của Lang Hoa muội muội thế nào rồi ạ?"

Lục Anh nói rồi nhìn về phía bên này.

Lang Hoa đối diện với đôi mắt đó của Lục Anh, tuy rằng không có sự lạnh lùng cự tuyệt người nghìn dặm nhưng cũng không có ý cười vuốt ve an ủi, chỉ có lễ nghi chu toàn, đôi mắt đó có thể nhìn thấu lòng người, lại cự tuyệt người khác bí mật phỏng đoán đáy lòng của hắn.

https://thuviensach.vn

Lang Hoa lập tức thất vọng, khó mà miêu tả được nỗi ưu tư chán nản không dưng ập đến này, ngực vừa chua chát vừa đau đớn khiến cho nàng không tự chủ được mà nắm chặt lấy ngón tay.

Hiển nhiên là chỉ có mình nàng biết những chuyện từ trước, không, nên nói là tất cả những gì sẽ xảy ra ở tương lai.

Tất cả những thứ trước đây, tình cảm và ân ái của hai người đều đã tan vỡ, không khôi phục được nữa.

Cố lão thái thái gật gật đầu, "Đã đỡ nhiều rồi."

Lục Anh cầm lấy hai đơn thuốc giao cho Cố lão thái thái, "Chi ba nhà chúng con có một đường tỷ, lúc bị bệnh đậu mùa đã dùng qua đơn thuốc này, con cũng đã tra qua trong sách y học, có thể thanh nhiệt sinh tân, tiêu sưng bài mủ. Bây giờ Lang Hoa muội muội đã có chuyển biến tốt rồi, liên tục uống mấy liều, lại ăn uống điều dưỡng nhất định có thể khỏi hẳn."

Cố lão thái thái cười nói, "Làm khó con rồi," Đưa cho tiểu nha hoàn đón lấy đơn thuốc trong tay, "Việc đi Hàng Châu đã chuẩn bị xong hết chưa?"

Lục Anh đáp: "Hai ngày nữa là khởi hành ạ!"

Cố lão thái thái có chút ngoài ý muốn, "Nhanh như vậy sao?"

Ánh mắt Lục Anh nhìn về sau phía tấm bình phong, hắn biết Cố đại tiểu thư Lang Hoa đang ở sau bức bình phong, hôn sự của Lục, Cố hai nhà tuy rằng không có chính thức nhắc đến, thế nhưng ai ai cũng đều biết Cố Lang Hoa sẽ gả cho hắn trong tương lai, chỉ cần hai người bọn họ xuất hiện cùng lúc, trong phòng từ trưởng bối đến hạ nhân đều như có như không mà nhìn lên người bọn họ.

Nữ hài tử tám tuổi tuy rằng không có phụ thân nhưng lại có tổ mẫu và mẫu thân che chở, không phải chịu khói bếp nhân gian, những điều quan

https://thuviensach.vn

tâm không ngoài ăn ở đi lại, bọn họ ở cùng một chỗ cũng chẳng có cái gì đáng nói cả.

Hôn ước của gia tộc, xem trọng chính là lợi ích, Cố Lang Hoa rốt cuộc như thế nào hắn cũng không để ý lắm?

Thế nhưng hôm nay, đôi mắt sau tấm bình phong ấy lại biến thành thập phần sắc bén, đặc biệt là ánh mắt vừa rồi nhìn hắn, trong ánh mắt hàm chứa một loại ưu tư khiến cho hắn thấy vô cùng phức tạp, giống như một thanh kiếm trực tiếp đâm vào lồng ngực hắn, đột nhiên vừa trướng vừa đau, hắn cơ hồ như ngẩn ra tại chỗ, hồi thần lại không nhịn được mà ngạc nhiên sao mình lại có cảm giác như thế này.

Đây nhất định là ảo giác.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 10: Tướng Quân

Lục Anh đem ưu tư kỳ quái trong lòng đó ném đi, nhìn về phía Cố lão thái thái, “Nghe phụ thân nói triều đình thiết lập bên ngoài thành Hàng Châu mấy trạm gác, chính là muốn ngăn cản người muốn lánh nạn đi trước, tổ phụ và phụ thân không dễ gì mới nhờ được văn thư Triệu Bảo, như thế mới có thể đi qua. Khởi hành sớm chút cũng là vì sợ đêm dài lắm mộng, còn có biến cố gì nữa thì không thể bảo đảm cả nhà bình an.”

Hoá ra là như thế.

Lang Hoa lập tức hiểu rõ.

Đây mới là mục đích của Lục Anh, không phải là đến để thăm nàng mà là tiến một bước thăm dò tổ mẫu rốt cuộc là có chuyển đi khỏi Trấn Giang hay không?

Cố lão thái thái trầm mặt một khắc, nâng chén trà lên cạnh miệng nhưng không uống, “Cháu ngoan, con cho di tổ mẫu một chủ ý, chúng ta có nên đi hay không?”

Lục Anh không kinh ngạc việc Cố lão thái thái hỏi lại hắn như thế này, hắn đặt chén trà trong tay xuống, xoè tay áo ra, nét ngây thơ trên mặt thiếu niên đó dường như trong chốc lát lùi đi, từ từ mở miệng, “Đầu tiên là di tổ mẫu không chuẩn bị rời khỏi Trấn Giang, điều mà bây giờ di tổ mẫu đang do dự là một nhà Cố tam thúc, Cố nhị thẩm và Lang Hoa muội muội có cùng đi đến Hàng Châu với mẫu thân hay không?”

Lang Hoa không ngờ Lục Anh lại nói trắng ra như thế.

https://thuviensach.vn

Lục Anh nói, “Cố Lục hai nhà tương hỗ giúp đỡ nhau mấy chục năm, mười năm trước lũ lụt, Cố gia giúp Lục gia vượt qua cửa ải khó khăn, Lục gia tất nhiên là phải trả lại phần nhân tình này cho Cố gia, huống hồ...” Nói rồi không tránh khỏi nhìn về sau tấm bình phong, “Tổ mẫu và di tổ mẫu không phải là đã định hôn sự cho con và Lang Hoa rồi sao, nếu như trước lúc rời đi đổi canh thiếp thì Lang Hoa chính là con dâu nhà Lục gia, bất luận như thế nào Lục gia đều phải bảo vệ chu toàn cho nàng ấy.”

“Di tổ mẫu tất nhiên là quan tâm Lang Hoa gả vào Lục gia có phải chịu uỷ khuất hay không, người chuẩn bị cho nàng chỗ hồi môn chính là có thể để cho nàng ấy đứng vững ở trong Lục gia.”

Lang Hoa nghe thấy lời của Lang Hoa, nhớ đến lúc chuyển mười mấy hòm của hồi môn đến nhà Lục gia, ngữ điệu Lục nhị thái thái ngày nào cũng vui vẻ và đắc ý.

Một nửa số tiền của Cố gia cứ như thế mà tiến vào Lục gia.

Cố gia vì Lục gia mà dệt hoa trên gấm, cuối cùng lại rơi vào cái danh tiếng chẳng qua là được Lục gia bố thí.

Nàng biết mưu tính của Lục gia, luôn cho rằng Lục Anh không giống như những người khác...

Nàng và Lục Anh là thanh mai trúc mã, lưỡng tiểu vô xai, trong ký ức, thái độ của Lục Anh đối với nàng luôn ấm áp và săn sóc, lúc ở Lục gia bất luận là có gặp phải phiền phức gì, mẫu thân đều sẽ đi tìm Lục Anh, Lục Anh luôn sẽ nghĩ ra cách để giải quyết, đem hết sức mình để bảo vệ cho nàng.

Nhưng hôm nay, xem ra tất cả không hề giống như trong tưởng tượng của nàng. Hôn ước hiện tại của bọn họ ở trong lòng Lục Anh cũng chỉ là chuyện cân nhắc lợi ích giữa hai nhà mà tính ra thôi.

https://thuviensach.vn

Lục Anh rốt cuộc là từ lúc nào bắt đầu thật tâm đối xử tốt với nàng, là do nàng sống nhờ ở Lục gia quá mức đáng thương, hay là sớm chiều sống chung nảy sinh tình cảm?

Nếu như bọn họ không định hôn ước, nàng cũng không nương nhờ dưới cửa Lục gia, hai người bọn họ sẽ như thế nào?

Không quan tâm như thế nào, nàng sẽ không vì tình cảm giữa hai người bọn họ mà thoả hiệp vào lúc này.

Lang Hoa nhìn Lục Anh, "Lục tam ca có phải là cũng xem chúng ta là những hạ nhân nhà quê không có kiến thức không?" Lục gia có người làm quan ở trong triều, nhất định nội tình việc triều đình lần này phái binh và tình hình phản quân đã biết rõ ràng, nhưng lại không để lộ cho Cố gia nửa điểm tin tức, không phải chính là coi Cố gia là hạ nhân nhà quê không có kiến thức sao.

Gọi đến thì đến bảo đi thì đi.

Lục Anh kinh ngạc thuận theo âm thanh nhìn qua, nữ hài tử sau bình phong đã ngồi lên rồi, Cố Lang Hoa xem ra có chút tiều tuỵ, thế nhưng đôi mắt lại nhướn lên, sức sống tràn đầy sóng đôi với hắn.

Lục Anh không nhịn được mà nhếch miệng lên.

Câu này nghe ra thì chỉ giống như một đứa trẻ con trêu đùa không nguyên cớ.

Thế nhưng tỉ mỉ suy xét ra thì trong lời nói này cũng chính là điểm mà Cố lão thái thái không thoải mái, Cố Lang Hoa làm sao có thể nói thấu đáo được đến như thế?

Chiến sự phía trước rốt cuộc như thế nào, tổ phụ và phụ thân sớm đã biết rõ.

https://thuviensach.vn

Nhưng tuyệt đối không thể truyền ra ngoài, bởi vì càng ít người biết thì sẽ càng an toàn.

Càng huống hồ Cố gia vốn không có người chủ sự, Cố lão thái thái thì bệnh tình nguy kịch, Cố Tam lão gia bùn nhão không thể trát tường, Lục gia không thể nào mưu sự với bọn họ được.

Nếu như không phải Cố gia có tiền của phong phú, mẫu thân sẽ không đồng ý dẫn theo Cố gia đến Hàng Châu.

Lục Anh vừa nghĩ đến chỗ này...

Một vật tròn tròn từ phía sau bình phong lao ra ngoài, bổ nhào vào trong lòng Cố lão thái thái.

“Tổ mẫu.” Thanh âm trong trẻo vang lên, Lục Anh mới ý thức được thứ tròn tròn kỳ quái kia chính là Cố Lang Hoa.

Cố Lang Hoa dùng vải bông xanh nhạt bọc kín mình từ đầu đến chân, dáng vẻ này vô cùng buồn cười.

Nàng làm như vậy đại khái là sợ truyền nhiễm bệnh đậu mùa cho người khác.

Lang Hoa ở trong lòng Cố lão thái thái xoay mặt lại, nhìn về phía Lục Anh.

Bốn mắt gặp nhau, Lục Anh đột nhiên phát hiện Cố Lang Hoa không buồn cười như thế. Cố đại tiểu thư nổi tiếng là xinh đẹp, mặt mày tinh xảo, cái cằm xinh xắn, da dẻ tinh khiết, vô cùng thanh tú động lòng người, nhưng cũng chỉ là như thế mà thôi.

Thế nhưng hôm nay không giống như vậy, dung mạo của nàng tuy bị vải bông che mất, đôi mắt sáng ngời kia đã khiến cho cả người nàng càng thêm

https://thuviensach.vn

sáng rõ hơn.

Cố lão thái thái vuốt tóc mai Lang Hoa, “Nhóc con, con cảm thấy chúng ta có phải là những hạ nhân nhà quê không có kiến thức không?”

Lang Hoa gật gật đầu, “Chúng ta là hạ nhân quê mùa, như vậy thì đã sao, mấy năm trước bị lũ lụt, chúng ta không để cho bất cứ thân thích và tá điền nào đến nhờ vả phải chết đói.”

Cố lão thái thái gương mặt cứng nhắc lập tức cười rộ lên, “Nhà chúng ta không phải là danh môn vọng tộc, cũng không có ai làm quan ở trong triều, thế nhưng chúng ta đã giúp cho cả Trấn Giang vượt qua được cửa ải khó khăn.”

Lang Hoa nhìn Lục Anh một cái, tổ mẫu và nàng nói mấy lời này ý tứ đã quá rõ ràng rồi, chế giễu danh môn vọng tộc Lục gia này, rốt cuộc bọn họ cũng không bằng Cố gia mà bọn họ vẫn coi thường.

Lục Anh vẫn là bộ dạng thản nhiên bình tĩnh như cũ, dường như không đặt mấy lời nàng nói ở trong lòng.

“Lục tam ca,” Thanh âm của Lang Hoa trong trẻo, “Huynh không chuẩn bị cùng với Lục nhị bá mẫu cùng đi đến Hàng Châu có đúng không?”

Câu này cuối cùng cũng khiến cho Lục Anh ngước mắt lên.

Lang Hoa và Lục Anh bốn mắt giao nhau, từ trong biểu tình kinh ngạc của Lục Anh, Lang Hoa hài lòng thu được đáp án.

Suy cho cùng, mười năm sau Lục Anh mới trở thành “Bồ Tát nặn bằng bùn” trong miệng người xung quanh đó, lúc đó muốn từ trên mặt hắn phỏng đoán được tâm tư còn khó hơn cả lên trời.

Lục Anh nói: “Sao Lang Hoa muội muội lại biết?”

https://thuviensach.vn

Lang Hoa cười, tiếng nói trẻ con trong veo như chuông bạc, nghe vạn phần êm tai, nàng thẳng người lên, học giọng điệu ban nãy của Lục Anh, nhại lại lời Lục Anh nói, “Di tổ mẫu là đang do dự một nhà Cố tam thúc, Cố nhị thẩm và Lang Hoa muội muội có cùng đi đến Hàng Châu với mẫu thân hay không?”

Lục Anh nghe lại lời nói của mình một lần, lập tức phát hiện có vấn đề.

Hắn nói là cùng với mẫu thân đi đến Hàng Châu, mà không phải là nói cùng với chúng ta đi đến Hàng Châu, vô ý thức, hắn đã loại trừ mình ra ngoài.

Chuyện hắn không để ý, Cố lão thái thái cũng không nghe ra manh mối, sao Cố Lang Hoa lại phát hiện ra cái điểm này?

Lục Anh từ trên khuôn mặt non nớt của Lang Hoa không nhìn ra được nửa điểm khác thường.

Lẽ nào một trận bệnh này lại khiến cho một người thay da đổi thịt?

Bàn tay trắng nõn của Lang Hoa lại chỉ chỉ về phía trước, “Tổ mẫu nhìn xem.”

Cố lão thái thái thuận theo phía Lang Hoa chỉ mà nhìn vào đôi giày Lục Anh đang đi.

Lang Hoa cười nói, “Lục tam ca đi một đôi giày mới đó,” Nói rồi khe khẽ nhăn mày, “Đi đến một nơi rất xa mà lại đi giày mới, chân sẽ rất khó chịu.”

Lục Anh bất ngờ tỉ mỉ nhìn chằm chằm Cố Lang Hoa, điều đó không giống với lễ nghi của hắn, ánh mắt của hắn không nhịn được mà nán lại trên khuôn mặt nàng.

https://thuviensach.vn

Sau khi nàng trọng sinh liền phát hiện có rất nhiều chuyện không giống như hiểu biết của nàng ở kiếp trước.

Thế nhưng nàng thực sự hiểu rõ Lục Anh cho nên nhất thời liền có thể dò được thực tình mà nàng muốn biết.

Từ Trấn Giang đến Hàng Châu, lộ trình xa như thế, người bình thường trước khi gần đi sẽ không đi một đôi giày mới, Lục Anh sẽ càng không.

Chân phải của Lục Anh lúc nhỏ bị thương, hơi mệt nhọc một chút là đã không chịu được, trước nay hắn đều không nói chuyện này với người xung quanh, bởi vì vết thương của hắn là lúc đi thăm mẹ đẻ mà bị, nói ra sẽ không có ai thương xót hắn, ngược lại càng trách mắng hắn không giữ lễ nghi.

Ở bên ngoài hắn là trọng thần tâm phúc uy phong lẫm liệt của Hoàng thượng, về đến nhà hắn lại như con tôm khô nằm co quắp bên cạnh nàng, để cho nàng mò mẫm bôi thuốc cho hắn, tay của hắn giống như lông chim vuốt qua tóc mai nàng, lúc đó hắn chỉ là một Lục tam lang toàn thân đầy mùi thuốc và trong lòng đầy vết thương.

Nếu như Lục Anh muốn cùng với Lục gia rời đến Hàng Châu thì tuyệt đối sẽ không để bản thân mình rơi vào tình cảnh khó xử, bất luận là thế nào cũng không thể đi một đôi giày mới trước lúc lên đường hai ngày, uỷ khuất đôi chân bị thương của mình là chuyện nhỏ, giữa đường không theo kịp đoàn người mới là chuyện lớn, một người tâm tư tinh tế như Lục Anh, đương nhiên sẽ cân nhắc lợi hại.

Khiến cho nàng cảm thấy kỳ quái chính là Lục Anh không đi, lúc Trấn Giang bị công thành, làm thế nào mà hắn thoát thân được? Vì sao Lục Anh lại không hề nhắc đến chuyện này.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 11: Giả Dối

Lục Anh tuy rằng không luyện tập khéo đưa đẩy hiểu đời.

Thế nhưng vẫn là một bộ dạng cá chạch không dễ bị tóm lấy.

Dưới loại tình hình này, hắn tuyệt đối sẽ xem xét thời thế, không tự lừa dối mình mà che giấu

Đây là sự hiểu biết của Lang Hoa đối với Lục Anh, cho nên nàng mới ở chỗ này nói hắn.

Mười mấy năm phu thê, hai mươi mấy năm sống chung, trải qua độ tuổi ấu thơ và thiếu niên, đến cả hơi thở của hắn nàng cũng có thể nghe ra.

Lục Anh ngập ngừng một khắc rồi nói sự thật, “Không giấu di tổ mẫu, tuy rằng trưởng bối trong nhà sớm đã tính toán chuyển đến Hàng Châu, thế nhưng cũng bởi vì chiến sự mà trước khi lên đường, phụ thân đã đi Hàng Châu xem xét tất cả, mấy vị thúc thúc muốn chiếu cố trưởng bối ở trên đường, con tạm thời ở lại chăm sóc tổ tiên, qua mấy ngày nữa mới đi Hàng Châu.”

Cố lão thái thái gật gật đầu, “Phụ thân con đồng ý cho con ở lại sao?”

Lục Anh đáp, “Phụ thân đồng ý rồi.”

Cố lão thái thái cười lạnh một tiếng, “Có thể thấy chiến sự không khẩn cấp như lời mẫu thân con nói." Nói rồi ngừng lại, “Con yên tâm đi, ta sẽ coi như không nghe thấy lời này, miễn cho bọn họ trách tội lên đầu con.”

https://thuviensach.vn

Lục Anh thập phần tự nhiên đứng lên hành lễ, “Tôn nhi tạ sự bảo vệ của di tổ mẫu.” Nói rồi ngừng lại, “Cho dù là di tổ mẫu có không chuẩn bị rời đi thì cũng phải chuẩn bị một chút, chiến sự phía trước thay đổi trong nháy mắt, ai cũng không biết được lửa chiến sẽ cháy đến chỗ nào? Trong lòng mẫu thân có chút toan tính không phải là giả, nhưng phản quân liên tiếp hạ được hai thành trì, giết chết quan viên thủ thành cũng là thật.”

“Nếu như di tổ mẫu quyết định ở lại Trấn Giang thì để tôn nhi giúp người an bài một tay, đề phòng vạn nhất.”

Biểu tình của Lục Anh thập phần khẩn thiết khiến cho Lang Hoa cũng không nhìn ra bên trong rốt cuộc là có bao nhiêu lời nói xã giao, bao nhiêu lời nói thật lòng?

Kiếp trước, dân trong thành Trấn Giang bị tàn sát hàng loạt là sự thật không thể chối cãi.

Nàng ở trước mặt Lục nhị thái thái nói muốn ở lại chỉ là không muốn cùng đi với Lục gia chứ chưa hạ quyết tâm tử thủ cùng thành Trấn Giang

Nàng muốn nghĩ cách giành lại tương lai cho tổ mẫu và Cố gia.

Lang Hoa vừa nghĩ đến chỗ này.

Một tiểu nha hoàn vội vội vàng vàng tiến vào phòng, nhìn thấy Cố lão thái thái liền quỳ xuống, tiếp theo đó ma ma quản sự sắc mặt xanh đen cũng bước vào theo.

Cố lão thái thái cau mày lại, “Làm sao thế này?”

Ma ma quản sự chỉ về phía tiểu nha hoàn, “Ngươi nói xem rốt cuộc là kẻ nào đã sai khiến ngươi làm như vậy? Lại dám đổ oan lên đầu ta?”

https://thuviensach.vn

Thanh âm quen thuộc này lập tức gợi là hồi ức của Lang Hoa, nàng nhớ ra rồi, người có khuôn mặt quen thuộc này chính là ma ma quản sự bên cạnh mẫu thân.

Lư ma ma trước nay làm việc chu toàn, kiếp trước cho đến trước khi nàng chết vẫn là tâm phúc bên cạnh mẫu thân. Bây giờ bà ấy hiển nhiên là có chút mất đi lý trí, lại ở trước mặt Lục Anh chỉ trích nha hoàn.

Cố lão thái thái sa sầm mặt lại, Lục Anh lập tức tiến lên trước, “Trong nhà di tổ mẫu có việc, con xin cáo lui trước.”

Cố lão thái thái liếc Lư ma ma một cái, “Không có cái gì mất mặt cả, con cũng không cần tránh đi, cứ nghe đi là được.”

Lục Anh lúc này mới lại ngồi xuống.

Lư ma ma tự biết mình lỗ mãng, “Lão thái thái, nô tì cũng không biết Lục tam gia đang ở đây.”

Cố lão thái thái nhấc chén trà lên uống, “Rốt cuộc là có chuyện gì?”

Lư ma ma gật gật đầu, chỉ vào nha hoàn trên mặt đất, “Nha hoàn này lại thông đồng với nha hoàn Cố Xuân, vu khống cho nô tì mua chuộc Kính Minh sư thái đi hại đôi mắt của đại tiểu thư. Nô tì là thị tì của thái thái, luôn luôn chung thành hết mực, đại tiểu thư bị nhiễm bệnh đậu mùa, lòng nô tì lo lắng như lửa đốt, sao lại có thể làm ra cái loại chuyện này?”

“Ngươi nói đi...” Lư ma ma căm hận nói, “Rốt cuộc là kẻ nào đã sai khiến ngươi, đã cho ngươi bao nhiêu lợi ích?”

Tiểu nha hoàn ngẩng đầu lên.

Lư ma ma nhìn chòng chọc vào môi tiểu nha hoàn, bà ta biết tiểu nha hoàn này, lão thái thái mới chọn đến để hầu hạ đại tiểu thư, còn rất trẻ con,

https://thuviensach.vn

chí ít chỉ cần doạ nạt qua loa là đã không thể nói rõ ràng được, bà ta nhìn môi tiểu nha hoàn vừa mở ra, nhưng âm thanh lại từ đằng trước truyền tới.

“Là ta bảo đó.”

Lư ma ma thuận theo thanh âm nhìn thấy Cố Lang Hoa đang quấn như cái bánh tét.

Trong sự kinh ngạc của mọi người, Lang Hoa nói rõ ràng từng chữ, “Ta bảo A Mạt lấy hoa quả và điểm tâm thờ cúng Dược Sư Bồ Tát cho bọn họ ăn, nói bọn họ không cần sợ hãi, không làm sai thì tổ mẫu sẽ không trách oan cho bọn họ, và ai có thể giúp ta bắt được kẻ hại ta kia thì ta sẽ giữ lại kẻ đó ở bên cạnh, lời này Dược Sư quang lưu ly Bồ Tát có thể làm chứng."

Mí mắt của Lư ma ma không nhịn được mà giật giật.

Lúc trước Dược Sư quang lưu ly Bồ Tát hiển linh, mấy người đó đều nhìn thấy hết, ngẩng đầu ba tấc có thần linh, ai cũng không dám nói dối. Một câu nói tuỳ tuỳ tiện tiện trẻ con của đại tiểu thư đánh bừa đánh bãi lại phát huy tác dụng không ngờ.

Lang Hoa nói rồi ngừng lại, ngẩng đầu lên, “Tổ mẫu, con có thể giữ nàng ấy lại bên cạnh không?”

Cố lão thái thái cũng chẳng cần nghĩ, “Đương nhiên có thể rồi.”

Lang Hoa nhìn tay Lư ma ma run rẩy mấy cái.

Lục Anh không nhịn được mà đáy lòng âm thầm tán thưởng một tiếng.

Chủ ý này rất hay.

Lúc này cho người ta một con đường quang minh, phàm là người có một chút tâm tư đều hiểu nên biểu thị sự trung thành với ai.

https://thuviensach.vn

Nhất là tiểu nha đầu đang quỳ kia, Cố Lang Hoa nói như tòa chẳng khác nào hết sức giúp đỡ cho nàng ta, nếu như Cố Lang Hoa thông minh hơn thì sẽ ban thưởng tại chỗ cho nàng ta, để cho nàng ta càng thêm không kiêng dè gì.

Lang Hoa nhìn về phía A Mạt, "Ngươi đứng lên đi, sau này ngươi chính là đại nha hoàn bên cạnh ta."

Lục Anh không nhịn được mà muốn cười, đúng thật là bị hắn đoán trúng rồi, nghĩ lại nhưng lại cảm thấy kinh ngạc, một người mười ba tuổi như hắn lại đi phỏng đoán tâm tư của một đứa trẻ tám tuổi.

A Mạt quả nhiên thẳng tắp sống lưng, "Nô tì đưa hoa quả và điểm tâm cho bọn họ, còn đem lời của đại tiểu thư truyền đạt lại cho bọn họ. Cố Xuân nghe xong rồi liền kéo lấy tay nô tì, uỷ thác nô tỳ nói với Lão thái thái… nói buổi tối hai ngày trước, bà ấy nhìn thấy Lư ma ma kiểm tra bệnh đậu mùa trên người đại tiểu thư, nàng ấy nói với Lư ma ma là bệnh đậu mùa của đại tiểu thư sắp khỏi rồi. Cố Xuân thường đến chỗ Nghiêm lang trung lấy thuốc, bà ấy ở chỗ Nghiêm lang trung nhìn thấy rất nhiều người bị bệnh đậu mùa, Nghiêm lang trung nói trên người nổi mụn mủ là tốt, còn trên người nổi ban đỏ ngược lại sẽ không tốt, trên người đại tiểu thư không có ban đỏ, và mụn mủ đã kết vảy rồi, nhất định sẽ khỏi hẳn. Lúc đó Lư ma ma… la rầy bà ấy… không cho nói linh tinh… cũng không cho phép nhắc đến lời này với bất cứ ai…"

Lư ma ma cắt đứt lời của A Mạt, "Ta thấy ngươi căn bản là đang giúp Cố Xuân đảo lộn thị phi." Nói rồi nhìn về phía Cố lão thái thái, "Lão thái thái, nô tì xem bệnh đậu mùa của đại tiểu thư đó là vì nô tì lo lắng cho bệnh tình của đại tiểu thư, đại tiểu thư là gốc rễ của thái thái nhà chúng ta…"

Lời của Lư ma ma vừa nói ra liền có nha hoàn đến thưa lời.

https://thuviensach.vn

Nha hoàn nâng một cái túi vải, đứng trước mặt mọi người không biết nên nói cái gì, dứt khoát mở ra gói đồ ở trong lòng cho mọi người xem, một ít bạc trắng xoá lập tức lộ ra, nha đầu khẽ run, có một miếng rơi xuống lăn đến bên chân Cố lão thái thái.

Cố lão thái thái nhìn chỗ bạc này, cau mày lại, "Cái này ở ở đâu ra?"

Nha đầu nhìn Lư ma ma một cái, sau đó khẩn trương nói, "Là lục được từ trong nhà của Cố Xuân."

Lư ma ma hừ lạnh nói: "Ta biết ngay mà, ở đây nhất định có quỷ nên mới để cho người đi khám xét chỗ ở của nàng ta, quả nhiên… ở trong nhà của Cố Xuân lôi ra được mấy thứ này, một tạp dịch nhỏ nhoi lấy đâu ra nhiều bạc như thế? Nhất định là đã làm ra chuyện gì mất mặt."

Lang Hoa cảm thấy lời của Lư ma ma có chút đạo lý.

Họ Cố, tám phần là lão gia nhân, nếu như mọi việc đều suôn sẻ thì đã sớm ở trong nội viện làm việc rồi, làm sao lại là một tạp dịch không đáng để mắt tới? Lương tháng của tạp dịch rất ít, cho nên Cố Xuân còn phải lên núi đào thuốc bổ sung vào chi phí trong nhà, người trung thực vất vả làm việc căn bản là không thể nào được uỷ nhiệm trọng trách đi làm mấy việc bẩn thỉu mất mặt này.

Ngược lại là Lưu ma ma, từ lúc tức phụ Cố Xuân nói đến lúc tìm được bạc, mỗi việc đều làm rất thành thạo.

Chỉ là, nàng không ngờ đến lại là Lư ma ma.

Trong kiếp trước, nàng cũng coi Lư ma ma như người của mình, bảo Lư ma ma giúp mình làm không ít chuyện.

Nếu như kiếp trước những người và những việc thật tâm thật ý mà nàng biết đó đều là giả, vậy thì rốt cuộc cái gì mới là thật?

https://thuviensach.vn

Lang Hoa nhìn về phía Lục Anh.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 12: Đánh Cờ

Lục Anh cảm thấy ánh nhìn của Cố Lang Hoa, ánh nhìn đầy thâm ý đó rơi trên mặt hắn, thế nhưng đợi hắn nhấc mắt lên nhìn thì biểu tình của nàng đã biến thành đơn giản rồi.

Lục Anh bất tri bất giác mà quan tâm tới tất cả những gì liên quan đến Lang Hoa. Hắn nghe nói từ chỗ tổ mẫu, nàng chẳng qua chỉ là một đứa cháu gái mà Cố lão thái thái hết mực thương yêu, mỗi ngày bà cháu hai người đều cùng nhau ăn cơm, Cố Lang Hoa không ăn, Cố lão thái thái cũng không chịu ăn, Cố Lang Hoa thích vuốt ngọc lục bảo trên trán Cố lão thái thái, Cố lão thái thái không nói hai lời bảo người lấy xuống cho Cố Lang Hoa chơi như hòn đá cuội.

Tổ mẫu cũng nói Cố Lang Hoa vô cùng thông minh, lúc ba tuổi đã cùng với Cố lão thái thái học được không ít từ rồi.

Nhưng hắn không ngờ, Cố Lang Hoa mới tám tuổi đã hiểu nhân tình thế sự như thế này.

Ánh mắt đó rõ ràng là đang hỏi hắn có liên quan đến chuyện này hay không, hắn vô thức cau mày lại, tỉ mỉ suy nghĩ lại mấy lời mà Lư ma ma nói kia, muốn làm cho rõ ràng ngọn nguồn sự việc, biểu hiện như vậy hiển nhiên là làm cho hắn thoát khỏi được hiềm nghi.

Có thế từ trong vô thanh vô thức mà nhìn thấu một người, tâm trí phải lợi hại thế nào?

Cố gia với Cố Lang Hoa vốn dĩ đơn giản đột nhiên khiến cho hắn có chút ngoài ý muốn. Mà Lư ma ma này từ lúc bắt đầu bước vào cửa, toàn thân

https://thuviensach.vn

trên dưới đều là sự luống cuống, người tinh mắt đều có thể nhìn ra, càng đừng nói đến Cố lão thái thái nắm giữ gia đình mấy chục năm, đọc vị qua vô số người.

Theo lý mà nói, có lẽ là người thân cận nhất với Cố lão thái thái và Cố Lang Hoa, nếu như là thông đồng với người bên cạnh gia hại chủ nhà của mình, vậy thì nhất định là có lợi ích cực lớn trong đó, đối với thân phận này của Lư ma ma, lợi ích này tuyệt đối không đơn giản chỉ là tiền bạc.

Như vậy thì có ý tứ rồi.

Người chỉ huy Lư ma ma là ai?

Lục Anh biết mình có thể xen vào hỏi mấy câu.

Thế nhưng, ngọn lửa này có chuyển hướng mà đốt đến cả Lục gia không?

Chuyện phiền phức của Cố gia thì cứ để cho Cố gia tự mình giải quyết đi.

Lang Hoa cho rằng Lục Anh nhấc mắt lên là muốn nói gì, nhưng không ngờ là cuối cùng hắn chỉ ngồi yên tĩnh trên ghế, không nói lời nào cả.

Lang Hoa đột nhiên tức giận đến ngứa răng.

Đúng rồi, đây chính là diễn xuất của Lục Anh thông minh, trước khi sự việc rõ ràng, duy nhất chỉ có bàng quan đứng bên cạnh mới có thể không lôi mình vào chuyện.

Nàng biết tính cách này của chàng, chỉ là hai người bọn họ vô cùng không giống với kiếp trước sống chung.

Lục Anh bây giờ là sống chết mặc bay, kiếp trước thì chỉ muốn nắm chặt nàng trong lòng bàn tay, nàng với Lục Anh thành thân bao nhiêu năm như

https://thuviensach.vn

thế, luôn ở trong phạm vi bảo vệ của Lục Anh, người bên cạnh đều là do Lục Anh kỹ càng chọn lựa, Lục Anh rất ít khi để cho nàng đi ra khỏi viện, nàng từng vì điều này mà cãi nhau với Lục Anh một trận, thế nhưng vẫn không thay đổi được dự tính của Lục Anh.

Lang Hoa vẫn còn nhớ đêm hôm đó sau khi tranh cãi xong, Lục Anh dùng bàn tay lạnh ngắt kéo lấy nàng, dùng giọng nói yếu ớt cầu khẩn làm hoà với nàng, "Ta chỉ là sợ hãi thôi."

Nàng biết hắn sợ hãi, đó là xuất phát từ sự quan tâm và bảo vệ nàng.

Nàng có thể lĩnh hội được tình yêu của hắn, từ lúc lạnh nhạt khi bắt đầu thành thân, sau đó giống như một đứa trẻ lôi tay của nàng mới có thể chợp mắt. Lúc có tâm sự hắn cũng dựa đầu vào vai nàng, tuy rằng từ trước đến nay hắn chưa từng nói mấy lời đường mật, một kẻ mù như nàng thế nhưng lại có thể từ trong động tác của hắn mà lĩnh hội được sự thật tâm của hắn.

Đối với điểm này, hiện tại nàng đối với đứa nhóc Lục Anh này không ôm bất cứ hy vọng gì.

Tuy rằng việc hai người từng yêu thương nhau nén chặt ở trong lòng của nàng, thế nhưng bây giờ đối mặt với Lục Anh vẫn chưa giao ra sự thật tâm, nàng có thể đánh cờ cùng với hắn, không thể dễ dàng bị hắn quấy nhiễu ưu tư.

Nếu như Lục Anh không định nói, để hắn ở đây ngược lại là vướng chân vướng tay, không bằng đuổi hắn ra ngoài trước, để cho hắn cũng nếm thử mùi vị thất bại, miễn cho việc xem thường hai bà cháu bọn họ.

Lang Hoa kéo Cố lão thái thái, "Tổ mẫu, con muốn diều giấy."

Cố lão thái thái không nhịn được mà ngẩn ra, "Sao tự dưng lại muốn diều giấy."

https://thuviensach.vn

Lang Hoa khe khẽ đá cái cạnh giường, “Con muốn loại diều giấy hồ điệp mà Lục tam ca vẽ đó.”

Cố lão thái thái không nhịn được mà thở dài, yêu thương nhìn Lục Anh, “Muội muội của con là nhìn trúng lối vẽ tỉ mỉ của con rồi.”

Bất động thanh sắc thế này, dùng một con diều giấy liền có thể thuận nước đẩy thuyền đá hắn ra ngoài.

Lục Anh nhớ đến lúc quân báo truyền tới chuẩn bị chuyển đến Hàng Châu, tổ mẫu vẫn còn than thở, “Cố Thế Hoành nếu như vẫn còn sống, vậy thì Cố gia vẫn còn có thể chống đỡ được.”

Bọn họ đều cho rằng Cố gia sẽ không nghi ngờ gì, bây giờ xem ra thì chưa chắc là thế.

Lục Anh đứng lên, “Vậy thì xuân nhi sẽ đi vẽ một cái.”

Cố lão thái thái đáp, “Đi đi, bên ngoài có gió rồi, mặc nhiều áo hơn chút, đừng để bị lạnh.”

Lục Anh bước ra ngoài, Cố lão thái thái mới ấn vào chỗ bằng phẳng trên mảnh ngọc trong tay, tiếng va chạm trong trẻo vang lên, khiến cho sắc mặt Lư ma ma càng thêm khó coi.

Cố lão thái thái lạnh lùng cười một tiếng, “Tang vật ngươi tìm thấy này thật là đúng lúc.”

Lư ma ma không ngờ Cố lão thái thái lại chất vấn như thế, ngẩn ra một khắc, lập tức nói: “Tức phụ Cố Xuân vốn là ở bên ngoài, đại tiểu thư sinh bệnh, phải tìm gia nhân đã từng bị bệnh đậu mùa đến hầu hạ, Tam... Tam thái thái mới gọi nàng ta đến đây.”

https://thuviensach.vn

Sau khi phụ thân mất, mẫu thân không quản việc chung, bây giờ Tam thẩm lo liệu việc nhà trong, an bài nhân thủ lúc nàng bị bệnh đương nhiên là việc của Tam thẩm.

Cố lão thái thái cười cười, “Nói như thế, vẫn phải gọi vợ của Lão tam đến rồi?”

Lư ma ma cúi đầu, “Cái này… Nô tì không biết… Nô tì chỉ là làm hết bổn phận của mình.”

Cố lão thái thái đột nhiên đứng lên, thanh âm vang dội, “Ngươi còn biết cái gì là bổn phận sao, ngươi là hạ nhân theo Nhị thái thái gả qua đây, mấy năm nay Cố gia chúng ta đối đãi với ngươi không bạc... ” Lời vừa nói đến chỗ này, Cố lão thái thái liền cảm thấy áo bị ai kéo kéo, bà cúi đầu nhìn thấy bàn tay nhỏ của cháu gái.

Lời nói của Cố lão thái thái bị Lang Hoa chen ngang, Lư ma ma thừa cơ nằm bò trên mặt đất, “Lão thái thái, nô tì đối với Cố gia vô cùng trung thành, tức phụ Cố Xuân đó nhất định là sợ hãi sự tình bại lộ mới cắn ngược lại một nhát.”

Lúc Lư ma ma tận lực kêu gào, mành cửa bị vén lên.

Lang Hoa nhìn thấy biểu tình ngạc nhiên của mẫu thân.

Mẫu thân nhìn Lư ma ma đang quỳ và tổ mẫu đang tức giận, có chút không biết phải làm sao, “Nương, đây là làm sao thế?”

Lư ma ma lập tức tiến lên phía trước ôm lấy chân mẫu thân, “Thái thái người phải làm chủ cho nô tì, nô tì làm sao có thể hãm hại đại tiểu thư được, đại tiểu thư vừa mới ra đời thì cơ thể đã không khoẻ, nô tì bế tiểu thư ba ngày ba đêm không chợp mắt, thế mới kéo được đại tiểu thư từ quỷ môn quan về. Thái thái có còn nhớ không? Lúc đó đại tiểu thư và thiên kim nhà Từ Tùng Nguyên đại nhân cùng nhau sinh ra, đạo nhân đó nói, Từ đại tiểu

https://thuviensach.vn

thư sinh vào quẻ vô cùng phú quý, vận may của đại tiểu thư đều bị nàng ta hút mất hết rồi, sợ là rất khó mà nuôi lớn được, cứ cho là có nuôi lớn được cũng sẽ không có mệnh số tốt, thái thái vô cùng thương tâm, vẫn là nô tì khuyên người đừng tin mấy lời giang hồ thuật sĩ đó, những năm nay nô tì cẩn thận vô cùng để bảo vệ đại tiểu thư, chỉ sợ có nửa điểm sai sót, đó là bởi vì nô tì hiểu rõ nhất tâm sự của thái thái, đại tiểu thư chính là tất cả của thái thái, chỉ cần đại tiểu thư có thể bình an, nô tì cho dù có chết cũng nguyện ý, đây là lời nói thật lòng của nô tì, Lão thái thái, thái thái, nô tì cho dù có chết cũng không gánh cái tội danh hại chủ này đâu."

Lư ma ma nói đến phía sau còn mang theo chút nghẹn ngào. Lang Hoa nhìn mẫu thân một cái, mẫu thân đỏ hồng đôi mắt, hiển nhiên là đã bị mấy lời ban nãy của Lư ma ma làm cho cảm động rồi.

Lang Hoa biết sự việc này, đó là duyên phận của nàng và Từ Cẩn Du.

Lúc đó Từ Tùng Nguyên nhậm chức Hàn lâm quốc sử bị bãi quan về quê đi qua Trấn Giang, mẫu thân và Từ thái thái vừa gặp mà ngỡ như bạn cũ, ở lại nhà phu phụ Từ Tùng Nguyên mấy ngày, sau đó Từ thái thái bị trộm cướp uy hiếp, phụ thân Lục Anh là Lục Văn Khoả dẫn người đi cứu Từ thái thái ra ngoài, Từ thái thái thế nhưng lại bị động thai khí lập tức sinh non, mẫu thân cũng sinh hạ nàng cùng ngày đó.

Từ Tùng Nguyên cảm tạ phụ thân của Lục Anh, thỉnh phụ thân của Lục Anh đặt tên cho nhi nữ.

Tên của nàng thì là do phụ thân ký thác Từ Tùng Nguyên đặt cho.

Sau đó nữa, triều đình lại trọng dụng Từ Tùng Nguyên, Từ Tùng Nguyên một bước lên mây xanh, vị trí cực lớn, Từ Cẩn Du cũng được phong làm Khánh Nguyên công chúa.

Nàng và Cẩn Du luôn là chị em tốt, lúc nàng ở Lục gia, Cẩn Du thường đến chơi, nàng mấy lần được ra ngoài chơi đều là đi cùng Cẩn Du.

https://thuviensach.vn

Bên tai Lang Hoa truyền đến tiếng cầu khẩn của mẫu thân, “Nương, chuyện này có phải là vẫn cần tra xét kỹ lưỡng hơn không, Lư ma ma... suy cho cùng là người được gả đi cùng con dâu. Năm đó Thế Hoành không còn nữa, con dâu chạy ra ngoài suýt nữa thì tự sát, là nàng ấy lôi con dâu từ dưới hồ lên... ”

Mẫu thân nói đến chỗ này cúi đầu âm thầm rơi lệ.

Cố lão thái thái nhìn bộ dạng của con dâu liền cau mày lại.

Lang Hoa tiến lại gần, “Tổ mẫu, nếu không thì để cho ni cô đó nhận thử xem, rốt cuộc là Lư ma ma hay là tức phụ Cố Xuân.”

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 13: Cạm Bẫy

Cố lão thái thái kéo cánh tay mềm mại của cháu gái, rốt cuộc là một đứa trẻ, nếu như ni cô đó có thể nhận ra thì tốt rồi.

Cố lão thái thái nhẹ giọng nói: “Nếu như ni cô đó không nhận ra thì sao?”

Lư ma ma ngẩng đầu vừa hay nhìn thấy đại tiểu thư thẳng người lên dùng bàn tay che miệng nói mấy câu bên tai Cố lão thái thái.

Cố lão thái thái cau mày lại, sau đó than thở một tiếng.

Lang Hoa không kiên nhẫn được mà lung lay cánh tay của Cố lão thái thái, “Nếu như bà ta không nói thật, vậy thì để cho quan phủ đến tra khảo, cứ như thế đi,” Nói rồi cầu khẩn Cố lão thái thái, “Đi, tổ mẫu cùng con đi chơi đào cầu! A Mạt, ngươi đi xem xem Lục Tam ca đã vẽ xong diều giấy chưa, thì cầm qua đây cho ta.”

Lư ma ma mau chóng nhìn Cố Lang Hoa một cái, Cố Lang Hoa xoắn xoắn ở trong lòng Cố lão thái thái giống như một cái bánh quẩy, rõ ràng là đã không muốn ngồi nữa rồi. Tiểu hài tử đúng là nghe người lớn nói chuyện cả một buổi sáng là mất đi kiên nhẫn.

Lư ma ma thầm thở phào một cái.

Cố lão thái thái bị Cố Lang Hoa nũng nịu không còn cách nào khác, chỉ đành dặn dò Khương ma ma, “Dẫn người xuống đi, chia ra nhốt lại, không cho bất cứ ai gặp, nói với ni cô giả kia, nếu như không nhận ra người mua chuộc bà ta thì đừng có mơ sống được mà ra khỏi Cố gia.”

https://thuviensach.vn

Khương ma ma đáp một tiếng.

Mắt thấy Lư ma ma sắp bị đưa đi, mẫu thân không tự chủ được mà đứng bật lên, Lư ma ma nước mắt vòng quanh hô lên một tiếng, “Thái thái.”

Mẫu thân cũng lau nước mắt theo, nhìn về phía Cố lão thái thái không nói lời nào cả.

Cố lão thái thái sầm mặt lại, “Nếu như không liên qua đến bà ta tự nhiên sẽ thả bà ta ra ngoài, nếu như đích thực là tội danh của bà ta thì đến lúc đó mới đến lượt con phải khóc.”

Ánh mắt mẫu thân luôn nhìn theo cho đến khi Lư ma ma ra khỏi phòng rồi mới thu lại, trên mặt là một mảnh đau khổ và mờ mịt, giống như mạnh bạo kéo thứ gì trên người bà xuống.

Lang Hoa có thể hiểu được tâm tình của mẫu thân, dù sao thì Lư ma ma cũng là người mẫu thân tín nhiệm nhất. Bị chính người mình tín nhiệm phản bội, loại thống khổ đó nàng so với ai cũng đều hiểu rõ hơn cả.

Lang Hoa hy vọng có thể phân tán lực chú ý của mẫu thân, giơ tay ra, “Mẫu thân cùng con đi chơi đào cầu nhé!”

Trên mặt mẫu thân miễn cưỡng mở ra một nụ cười, dặn dò nha hoàn đi lấy đào cầu, ánh mắt không ngừng chần chừ trên mặt Lang Hoa, “Đứa trẻ này bệnh vừa mới đỡ một chút, sao lại nhanh nhẹn như thế rồi.”

Trong ấn tượng của Lang Hoa, hình như mẫu thân luôn chôn vùi trong sự đau khổ của việc phụ thân ra đi, cho dù là có gặp phải chuyện gì, việc đầu tiên nhắc đến chính là phụ thân, hoặc là không màng tất cả mà nổi cáu, hoặc là ai oán bi thương, cho nên chưa đến ba mươi tuổi đã bắt đầu không ngừng uống thuốc. Chính vì thế mà cơ thể mẫu thân không khỏe, nàng mới luôn để mẫu thân ở bên cạnh mình.

https://thuviensach.vn

Kiếp này, nàng hy vọng có thể khiến cho mẫu thân vui vẻ trở lại.

Thế nhưng có những con đường bắt buộc phải đi qua, ví dụ như thanh trừ tai hoạ bên cạnh nàng và mẫu thân.

Lang Hoa tỉ mỉ hồi tưởng lại những gì Lư ma ma đã làm ở kiếp trước, sau khi nàng gả cho Lục Anh, Lư ma ma cùng nàng và mẫu thân luôn ở trong nhà họ Lục làm việc, nàng vì để cho Lư ma ma có thể tận tâm chăm sóc mẫu thân, còn lấy tiền từ trong phần tiết kiệm của mình đưa cho Lư ma ma, Lư ma ma làm việc cũng coi như rất dụng tâm, luôn chăm sóc mẫu thân rất tốt, vì thế nàng mới bảo Lục Anh tìm cho hai đứa con trai của Lư ma ma việc làm trong Lục gia.

Bây giờ nghĩ lại trong lòng âm ỉ đau đớn.

Lang Hoa gác tâm tư sang một bên, hết khả năng nghĩ về người và việc có liên quan đến Lư ma ma. Tam thẩm luôn không hài lòng đối với Lư ma ma, nàng nhớ có một năm vào tháng giêng, Tam thẩm đến nơi đòi tiền, Lư ma ma chặn Tam thẩm ở ngoài cửa, Tam thẩm chửi như tát nước, quát mắng Lư ma ma là chó cậy thế chủ.

Lư ma ma dường như cũng chưa từng làm gì có lợi cho Tam thẩm, ngược lại còn có lúc nói dông dài bảo nàng nghĩ cách đuổi cả nhà Tam thúc ra khỏi kinh thành, để cho bọn họ quay về quê cũ Trấn Giang.

Như vậy xem ra, Tam thẩm có lẽ không có liên quan đến chuyện này.

Vậy thì, người sau lưng Lư ma ma rốt cuộc là ai?

Lang Hoa giữ lại Lư ma ma, chính là muốn tiến gần đến đáp án hơn một bước.

Đầu tiên nàng muốn tìm một người có thể giúp nàng tìm ra đáp án đó.

https://thuviensach.vn

Lang Hoa giơ tay vò vò đầu.

Bên tai lập tức truyền đến thanh âm hiền từ của tổ mẫu, “Mau lấy gối dựa ra đây để cho tiểu thư dựa vào, bệnh còn chưa khỏi đã giày vò rồi, nếu như nghiêm trọng hơn thì chính là muốn lấy mạng ta mà.”

Lang Hoa còn chưa nằm xuống, Cố lão thái thái đã bật ho.

Mẫu thân vội nâng chén trà lên, mọi người vội vội vàng vàng dìu Cố lão thái thái nằm lên giường, Lang Hoa nhìn sắc mặt mệt mỏi của tổ mẫu, trong lòng vô cùng buồn đau.

Thân thể của tổ mẫu đã vô cùng yếu ớt rồi, cũng vẫn kiên cường chống đỡ chăm sóc nàng, Lang Hoa khe khẽ kéo tay tổ mẫu, thật sự hy vọng tổ mẫu có thể nhanh khỏi hơn một chút, để cho nàng có cơ hội có thể hiếu thảo bên giường.

Lang Hoa chắp hai tay trước ngực, Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai, cầu xin ngài phù hộ cho thân thể tổ mẫu mạnh khoẻ, sống lâu trăm tuổi.

Đợi đến khi tổ mẫu ngủ rồi, mẫu thân cũng rời khỏi phòng, Lang Hoa mới khe khẽ đứng lên, vẫy tay kêu A Mạt qua đây.

A Mạt rất lanh lợi hầu hạ Lang Hoa đi giày, chủ tớ hai người đi đến buồng lò sưởi, Lang Hoa mới mở miệng, “A Mạt, ta muốn ăn bánh bông lan.”

A Mạt gật gật đầu đi ra ngoài, không đến một lát thì Khương ma ma cười cười đi đến, “Tiểu thư muốn ăn bánh bông lan sao? Hôm nay muộn rồi, nếu không thì uống một chút sữa đặc trước, sáng sớm ngày mai nô tì sẽ kêu người đi chợ đông mua về.”

“Không muốn,” Lang Hoa cố ý giận dỗi, “Ta không muốn uống sữa đặc... Ta muốn ăn bánh bông lan hạt.”

https://thuviensach.vn

Khương ma ma thấp giọng nói: “Đại tiểu thư, nô tỳ bảo người rắc lên trên sữa ít đường, tiểu thư nếm thử xem.”

Lang Hoa vỗ mặt, “Không... không có bánh bông lan thì tối nay ta cũng sẽ không uống thuốc."

Sắc mặt Khương ma ma lập tức khó xử, A Mạt bên cạnh đột nhiên nghĩ ra,“ Khương ma ma, cháu biết ai có thể làm loại bánh bông lan hạt đó, hay là cháu gọi bà ấy đến đây... chỉ là bà ấy... quanh năm ở phòng bếp bên ngoài viện... sợ là... ”

Nhìn thấy Cố đại tiểu thư cau mày lại, Khương ma ma cũng không biết làm thế nào, chỉ đành đồng ý, “Mau đi, không quan tâm là ai, bảo kẻ đó làm bánh bông lan cho tốt mang đến cho tiểu thư.”

**

Lục Anh từng nét từng nét tỉ mỉ tô đôi cánh của hồ điệp, hồ điệp này sinh động như thật dường như vỗ cánh là bay lên.

“Thiếu gia.”

Trình Di thấp giọng nói: “Cố lão thái thái đã quyết định không rời khỏi Trấn Giang rồi sao?”

Lục Anh gật gật đầu, “Nhìn điệu bộ là không định đi rồi.”

Trình Di vô cùng không hiểu, “Không phải bên phía Nhị thái thái nói, Cố lão thái thái đã kêu người thu dọn hành lý... ”

Lục Anh cũng cảm thấy kỳ quái, “Khả năng là tạm thời thay đổi chủ ý.” Nói đến chỗ này, hắn không nhịn được mà nhớ đến đôi mắt trong veo đó của Cố Lang Hoa, Cố lão thái thái vậy mà lại vì mấy câu của Cố Lang Hoa làm thay đổi chủ ý.

https://thuviensach.vn

Trình Di nói: “Cố gia trên dưới đều đồn Cố đại tiểu thư là Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lại tại thế.”

Lục Anh khe khẽ thổi màu đỏ thẫm đọng trên giấy, “Tiên sinh tin sao?”

Trình Di cười một tiếng, “Ta đương nhiên là không tin, nếu như trên thế giới này có Bồ Tát, chủ nhà cũng không cần mấy người chúng ta bày mưu tính kế, chỉ cần ngày ngày đốt nhang thờ cúng là có thể làm chơi ăn thật rồi.”

Lục Anh buông cây bút xuống, “Ta chỉ thấy kỳ quái, rốt cuộc là ai muốn hại đôi mắt của Cố Lang Hoa, và vì nguyên nhân gì?”

Trình Di nghĩ một lát, “Có lẽ, chuyện này ngược lại có thể giúp thiếu gia một phần sức lực.”

Lục Anh nhấc mắt lên bốn mắt giao nhau với Trình Di, Trình Di vẻ mặt tươi cười, “Nếu như chuyện này là do Nhị thái thái làm, Cố lão thái thái từ đó tất phải trở mặt với Nhị thái thái, cho dù không náo loạn cho mọi người đều biết, thì có vụ bê bối này ở trước, Nhị thái thái cũng sẽ không ngẩng được đầu lên ở Lục gia.”

“Thiếu gia dù sao cũng một cây chống chẳng vững nhà, không bằng nhân cơ hội này mượn lực của Cố gia, áp chế Nhị thái thái xuống, nếu không đợi đến lúc anh trai và cha Nhị thái thái lập được đại công, lại có được tiền bạc của Cố gia, ổn định được địa vị đương gia chủ mẫu rồi, lại sinh hạ con trai trưởng, ngày sau... đứa con vợ lẽ như thiếu gia phải sống tiếp như thế nào.”

“Chúng ta bây giờ không giống với tiền triều, không phải ai ai cũng có thể thi cử làm quan, toàn tộc trên dưới đều đợi cơ hội này, thiếu gia ngài phải nắm chắc lấy.”

Lục Anh biết đạo lý này, hắn sớm đã hiểu rõ bản thân muốn làm gì rồi.

https://thuviensach.vn

Lục thị là đại tộc trăm năm, sau khi tiền triều diệt vong, không thể không chuyển đến Trấn Giang lánh nạn, từ đó sống những ngày tháng lặng lẽ không ai biết đến, tằng tổ phụ trước khi qua đời gọi tổ phụ đến bên giường, nói với tổ phụ, nhân sinh ngắn ngủi, đừng để bị tiếng tăm làm cho mệt mỏi, thích cái gì thì cứ đi làm cái đó, đỡ phải hối hận. Lục gia và Cố gia khoe khoang là công thần còn sót lại của tiền triều, giữ gìn cái danh tiếng này mấy chục năm, kết quả đã có được cái gì?"

Trên thế giới này thứ duy nhất mà có thể làm cho con người tán thưởng chẳng qua chỉ là bốn chữ: Công danh bổng lộc.

Những thứ khác chẳng qua chỉ là thoảng qua như mây khói.

Chỉ cần hắn ghi nhớ bốn chữ này thì vĩnh viễn sẽ không phải hối hận.

Cố Lang Hoa thần tình thất vọng lại đột nhiên hiện lên trước mắt, Lục Anh chỉ cảm thấy lồng ngực bỗng nhiên lại bị vật nặng hung hăng đập vào, nửa ngày mới hồi thần lại được.

Cố Lang Hoa này thật là kỳ quái, giơ tay nhấc chân đều khiến cho hắn cảm thấy thân thuộc khó hiểu, lại vô cùng bỡ ngỡ.

Lục Anh dặn dò Trình Di: "Đi điều tra xem Cố đại tiểu thư đang làm cái gì."

Trình Di có chút kỳ quái, một đứa trẻ tám tuổi có thể làm cái gì?"

Lục Anh nói: "Mỗi việc nàng ấy làm ta đều muốn biết."

Trình Di nhìn biểu tình của Lục Anh, mới biết là hắn đang nghiêm túc.

Lục Anh tư thế thẳng tắp ngồi ở trên ghế, lần nữa cầm lấy cây bút, "Cố gia không phải là muốn điều tra sao? Ta cũng sẽ giúp nàng ấy một tay, bảo

https://thuviensach.vn

người quay về nói với tổ mẫu và mẫu thân, di tổ mẫu không thoải mái, ta ở lại đây phụng dưỡng thuốc thang, ngày mai sẽ quay về.”

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 14: Bầy Tôi Trung Thành

Nhà tổ Lục gia, trong phòng Lục lão thái thái.

Lục nhị thái thái đem chuyện gặp phải ở nhà Cố gia nói hết một lần, Lục nhị thái thái cảm thấy chuyện ngày hôm nay cứ như là ở trong mộng, bà ta nguyên bản nghĩ đi Cố gia sẽ được coi là Bồ Tát cứu mạng, ai mà biết lại là cái tình hình như thế.

Bất đồng bắt đầu từ chỗ nào?

Bắt đầu từ lúc Cố Lang Hoa chân trần đứng trên mặt đất niệm kinh phật.

Hay là bắt đầu từ lúc Cố Lang Hoa đánh hất tay bà ta ra.

Hoặc là lúc quần chúng trăm mắt dõi theo một khắc bà ta nói ra suy nghĩ trong lòng đó.

Đứa trẻ đó khắp nơi đều là sự cổ quái, trong lòng bà ta luôn cảm thấy Cố Lang Hoa không hợp với bát tự của bà ta, còn thật sự bất hạnh bị bà ta đoán trúng.

Lục lão thái thái ngồi trên giường la hán cau mày lại, “Tỷ tỷ đó của ta càng già càng hồ đồ rồi, lúc binh hoảng mã loạn thế này có thể để cho bà ấy cùng Lục gia chúng ta chuyển đi, bà ấy không cảm kích thì cũng thôi đi, tại sao lại quay ngược lại khởi binh vấn tội chúng ta.”

Lục nhị thái thái mặt đầy vẻ uỷ khuất, “Nương, người cũng đừng tức giận, đều là do con dâu làm việc không được tốt.”

https://thuviensach.vn

Lục Tịnh đứng lên, tiến lên trước khe khẽ vỗ về sau lưng Lục lão thái thái, “Mẫu thân đừng nói như thế, chúng ta đối với Cố gia cũng coi như là tận tình tận nghĩa, vẫn là phụ thân nói đúng, bây giờ Lục gia và Cố gia sớm đã không còn ở chung trên một con thuyền nữa rồi.”

Lục nhị thái thái nghe thấy trưởng nữ nói như thế, sự vui sướng trong lòng dường như tản đi một chút.”

Lục lão thái thái không ngừng xoay tràng hạt trong tay, “Bệnh tình của Lang Hoa rốt cuộc là chuyện gì?”

Lục nhị thái thái cau mày lại, “Con dâu nào có biết, vốn là nói đứa trẻ đó không nên sự rồi, con dâu mới qua đó xem xem, nào có biết sau khi vào đến cửa đứa trẻ đó đã yên lành đứng ở đó rồi.”

Lục nhị thái thái nghĩ đến điều khác lạ đó một hồi, không tự chủ được mà xoa lấy ngực mình, “Sau đó lại nói có người hại mắt của đứa trẻ đó, con dâu đến bây giờ vẫn chưa rõ ràng đây rốt cuộc là chuyện gì.”

Lục lão thái thái nhìn con dâu thứ hai mặt đầy vẻ mù tịt, tảng đá trong lòng cũng coi như hạ xuống được. Nếu như việc này không có liên quan gì đến Lục gia, bà ta cũng không cần khách khí với chị gái nữa.

Tính cách bà chị gái đó của bà ta, bà ta biết rõ.

Cả đời đều không chịu thua.

Lục lão thái thái sầm mặt lại: “Dân là dân, quan là quan, bà ấy đến bây giờ cũng không hiểu được, Cố gia mấy năm nay cố thủ gia phả, sớm đã suy bại rồi, đã muốn cầu người khác lại còn muốn ra vẻ, nào có cái đạo lý đó.”

Lục lão thái thái nghĩ đến sau khi chị gái gả vào Cố gia, bà ta nghe nói phụ thân hứa gả bà ta cho Lục gia mấy đời qua lại với Cố gia, bà ta còn vạn phần cao hứng, cảm thấy từ nay về sau có thể càng gần gũi hơn với chị gái,

https://thuviensach.vn

Cố, Lục hai nhà cũng càng ngày càng thân mật, ai biết được chị gái theo cái người anh rể thông thái rởm đó không đi theo con đường phồn thịnh của gia tộc mà càng ngày càng đi vào con đường chết.

Nhất là khi con trai trưởng Cố Hoành chết, Cố gia lập tức giống như suy tàn đi quá nửa, không phải là độc nhất vô song, chi trưởng Lục gia được lập làm tông trưởng cũng lần lượt xảy ra chuyện, con trai trưởng ở bên ngoài cũng gặp phải giặc cướp, không đến một năm cháu trai cũng sinh bệnh mà chết, từ đó chi trưởng tuyệt hậu, địa vị tông trưởng cũng rơi vào tay chi hai bọn họ.

Đều chết hết.

Cố gia đi vào con đường chết, Lão thái gia và bà ta đem chi hai từ con đường chết biến thành con đường sống.

"Nếu đã như thế," Lục lão thái gia vén mành lên, bước lớn vào trong, cả người nhìn đều có vẻ tràn đầy sinh lực, "Ngày mai chúng ta sẽ đến thăm, để cho hàng xóm láng giềng đều biết được, không phải là Lục gia chúng ta không nói tình nghĩa, là Cố gia không biết cân nhắc.

Lục nhị thái thái lập tức đứng lên hầu hạ Lục lão thái gia ngồi xuống ghế, "Vậy còn hôn ước của Anh Nhi và Lang Hoa."

Lục lão thái gia ngồi xuống, "Hôn ước đương nhiên là phải giữ gìn, không quan tâm là đi đến chỗ nào, Lục gia chúng ta cũng đều phải nói được làm được. Có điều có một điều, muốn gả vào Lục gia không khó, phải biết rõ ràng địa vị của mình, cứ cho là đích nữ gả qua đây cũng là trèo cao, bây giờ không lập rõ quy tắc cho nàng ta, tương lai lại tạo phản không chừng?"

"Đứa trẻ Lang Hoa đó vẫn là có lợi." Lục nhị thái thái lộ ra vẻ không nhịn được, trong lòng khói mù quét hết đi mà sáng lên, không nói ra được sự vui vẻ, không cho Cố gia xem chút lợi hại, bọn họ càng không biết phải cúi đầu hàng phục thế nào, làm sao có thể nghe lời của bà ta.

https://thuviensach.vn

Ngày mai Cố gia nhất định sẽ hối hận, Cố lão thái thái cũng sẽ phiền muộn vì nghe lời của đứa bé tám tuổi đó.

**

Lang Hoa nhấc cái dĩa nhỏ hoa xanh lên, nhón miếng bánh bông lan lên cắn một miếng, mùi vị vừa ngọt vừa mềm y như trước kia, Lục Anh lúc bắt đầu không thích ăn bánh bông lan, nhìn nàng yêu thích như thế, mỗi lần cũng không nhịn được mà ăn cùng nàng mấy miếng, cứ như thế cuối cùng cũng yêu mùi vị này.

Nghĩ đến điều này, Lang Hoa không nhịn được mà có chút ngẩn ngơ, thuận miệng nói: "Đưa cho Tam gia một phần."

Lời nói ra rồi nàng cũng thanh tỉnh.

A Mạt bên cạnh vẻ mặt mù mờ, thăm dò một câu, "Tiểu thư, người là nói muốn đưa cho Lục tam gia?"

Lang Hoa nhìn A Mạt, "Lục tam gia đã đi chưa?"

A Mạt lắc lắc đầu, "Vẫn chưa, Lục tam gia vẽ diều giấy cho tiểu thư, rồi đi đến thư phòng chỉnh lý sách vở, nghe nói Lão thái thái bệnh nặng rồi, liền ở lại đây."

Lang Hoa không nhịn được suy xét, Lục Anh đang có chủ ý gì thế? Với sự hiểu biết của nàng về Lục Anh, Lục Anh tuyệt đối không làm những việc vô dụng.

A Mạt dừng lại rồi lại nói: "Vẫn muốn đưa đi ạ?"

Lục Anh đáp, "Phòng bếp có thừa bao nhiêu thì đi đưa hết đi!"

A Mạt đáp một tiếng, đi ra ngoài dặn dò tức phụ đi đưa bánh bông lan cho Lục Anh.

https://thuviensach.vn

Lang Hoa ăn hết điểm tâm, lăn đi lăn lại như thế một vòng, chính là vì để có thể hợp lý mà gặp cái người làm bánh ngọt kia.

Lang Hoa nhìn A Mạt, "Dẫn người làm bánh bông qua qua đây, ta muốn gặp."

A Mạt đáp một tiếng, vội vàng đi ra ngoài, qua một lúc, rèm cửa bị vén lên, Lang Hoa liền nhiền thấy một người phụ nữ mặt tròn.

"Đại tiểu thư." Người phụ nữ tiến lên trước hành lễ.

Thanh âm quen thuộc khiến cho trái tim Lang Hoa không tự chủ được mà "Thịch thịch" nhảy lên mấy lần, nàng nhìn kỹ lại người đang đứng kia, trong lòng không nói ra được sự yêu thích.

Đối với nàng mà nói chẳng qua mới một ngày không gặp, nhưng lại dường như đã mấy đời.

Đây chính là Tiêu ma ma.

Tiêu ma ma chính là một trong số ít lão nhân gia của Cố gia ở lại sau khi nàng được gả vào Lục gia nhiều năm, cũng là ma ma quản sự mà nàng tin tưởng nhất, Tiêu ma ma thường kể cho nàng nghe mấy chuyện ngày trước của Cố Gia, cái tên A Mạt cũng là nàng nghe được từ trong miệng Tiêu ma ma.

Tiêu ma ma nói A Mạt là người mà năm đó tổ mẫu chọn ra cho nàng, nàng đột nhiên bị bệnh đậu mùa, theo Lục gia đi đến Hàng Châu bên người chỉ mang theo mấy đại nha đầu, mấy người trẻ A Mạt ở lại Trấn Giang, sớm biết Trấn Giang sẽ bị tàn sát hàng loạt, còn không bằng năm đó dẫn theo bọn họ, không những có thể cứu mạng bọn họ, ngày sau đợi lớn tuổi rồi thì thả ra, bọn họ cũng có thể tiếp nhận làm việc, không đến mức thời kỳ đói kém chỉ có thể dựa vào cho Lục gia an bài.

https://thuviensach.vn

Bây giờ nghĩ đến mấy lời đó của Tiêu ma ma, Tiêu ma ma lúc đó sớm đã dè chừng Lục gia, mà nàng lại chẳng hề để tâm đến.

Sau khi trọng sinh, nàng muốn lập tức tìm Tiêu ma ma, thế nhưng trước đó hai người không hề quen biết, nàng tuỳ tiện muốn người nhất định sẽ thu hút sự hoài nghi, cho nên nàng mới nghĩ đến A Mạt, nghĩ đến bánh bông lan, bánh ngọt sở trường của Tiêu ma ma chính là bánh bông lan, chỉ cần nàng nhắc đến bánh bông lan trước mặt A Mạt, A Mạt nhất định sẽ tiến cử Tiêu ma ma mà nàng ấy quen cho nàng.

Lang Hoa kiên nhẫn hỏi thăm tình hình trong nhà của Tiêu ma ma, mỗi câu trả lời của Tiêu ma ma đều giống hệt như với kiếp trước. Tiêu gia sớm đã là tá điền của Cố gia, bởi vì đã cùng với tổ phụ trải qua nạn châu chấu nên được tổ phụ khen ngợi giữ lại bên ngoài viện làm gia nhân, chồng của Tiêu ma ma luôn làm việc ở bên ngoài cùng với phụ thân, còn về Tiêu Ấp con trai của bà thì luôn đi trước phụ thân làm người hầu, vẫn là sau này Tiêu ma ma nói cho nàng biết.

Tiêu ma ma thường nói, Tiêu Ấp có thể có ngày hôm nay đều là do phụ thân.

Lang Hoa ký ức đối với phụ thân rất ít, lúc nàng năm tuổi phụ thân ở bên ngoài rồi cũng không thể quay về được nữa, nàng chỉ biết sẽ không còn ai sẽ giương nàng cao cao lên trên đỉnh đầu nữa.

Rất nhiều việc liên quan đến phụ thân trừ lúc mẫu thân thương tâm nói linh tinh ra thì đều là do Tiêu ma ma và Tiêu Ấp nói ra, ký ức sâu sắc nhất của nàng chính là Tiêu Ấp nói với nàng, phụ thân đã nói, nhất cử nhất động, mỗi câu nói ra của con người đều sẽ có dấu tích. Nàng biết Tiêu ma ma và Tiêu Ấp muốn kẻ mù không nhìn được tình hình như nàng đây cũng có thể nhận ra được lòng người.

Hiển nhiên là điểm này, kiếp trước nàng đã không làm tốt được.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 15: Kế Sách

Lang Hoa sau khi làm ra vẻ suy nghĩ xong hạ quyết tâm, “Ta thích bánh bông lan ngươi làm, sau này ngươi hãy ở lại trong viện của ta đi!”

Tiêu ma ma hiển nhiên có chút kinh ngạc, vội hành lễ, “Nô tì chỉ là tạp vụ trong phòng bếp.”

Lang Hoa lắc lắc đầu, “Vậy cũng không vấn đề gì.”

A Mạt tìm Khương ma ma đến đây, nghe nói Lang Hoa muốn giữ lại người ở bên cạnh, Khương ma ma cũng không biết làm thế nào cả, ai cũng biết Lão thái thái chiều chuộng đại tiểu thư, nàng ta muốn ánh sao, lão thái thái tuyệt đối sẽ không đưa ánh trăng, càng huống hồ chỉ là một hạ nhân, chỉ đành đáp ứng, “Nô tì đi nói với Lão thái thái một tiếng.”

Lang Hoa cười nói giữ Tiêu ma ma lại, Tiêu ma ma lúc bắt đầu có chút thận trọng, nhưng rất nhanh liền thả lỏng ra, sống chung nhiều năm như vậy, Lang Hoa thập phần hiểu thói quen nói chuyện của Tiêu ma ma, hai người nói rồi nói, Lang Hoa luôn có cảm giác quay về quá khứ.

Đến lúc thắp đèn, Tiêu ma ma điều chỉnh lại ánh sáng của ngọn đèn dầu trong phòng, quay đầu nhìn Cố đại tiểu thư, nữ hài tử tám tuổi ngồi ngay ngắn trên giường, trên khuôn mặt nhỏ đó dường như che phủ một tầng ánh sáng, trong dung mạo non nớt lại lộ ra mấy phần vững vàng, không giống như một đứa trẻ nhỏ chỉ biết ồn ào ầm ĩ, bà ta nghe nói sống sót qua một trận bệnh nặng đều sẽ lớn lên rất nhiều, có lẽ Cố đại tiểu thư chính là như vậy.

https://thuviensach.vn

Tiêu ma ma không ngờ đến Cố đại tiểu thư sẽ giữ bà lại bên người, cho đến bây giờ tim bà vẫn còn đập nhanh, chân tay lạnh toát, dường như là ở trong mộng.

Có thể hầu hạ ở bên cạnh đại tiểu thư, là nguyện vọng bao nhiêu năm của bà ta, chỉ đáng tiếc bà ta luôn làm việc ở bên ngoài, không có sự tán thưởng của Lão thái thái và Nhị thái thái.

Nhìn thấy Cố đại tiểu thư, bà liền nghĩ đến đại lão gia đã qua đời, Tiêu gia từng có được ân huệ của đại lão gia, năm đó bà sinh bệnh, trong lòng cha của Tiêu Ấp lo lắng, đi săn để đem bán lấy tiền, nha dịch tuần hành kiểm tra vết thương của vật săn, nhận định là vật sắt làm bị thương, đem cha của Tiêu Ấp gán vào tội danh tàng trữ binh khí tống vào đại lao.

Tàng trữ binh khí là tội chết, đại lão gia khai thông trên dưới, mới cứu được cha của Tiêu Ấp từ trong đại lao ra ngoài, vì thế điền trang Cố gia còn bị thẩm tra một phen. Cả nhà bọn họ già trẻ đều đem đến phiền phức cho chủ nhà, cha của Tiêu Ấp hận không thể chết đi cho xong, đại lão gia thế nhưng lại không trách tội, dẫn lang trung đến khám bệnh cho bà.

Chủ nhà như thế, cả đời này bà có thể gặp được là phúc khí của bà, nếu như có thể ở bên cạnh đại tiểu thư để hầu hạ đại tiểu thư, vậy thì thật là ông trời mở mắt thành toàn cho tâm ý của bà, để cho bà có cơ hội báo đáp phần ân tình này.

Tiêu ma ma thăm dò hỏi, “Nô tì nghe mọi người nghị luận... ni cô giả đó là đến để hại đôi mắt của đại tiểu thư?”

Lang Hoa cảm thấy bản thân mình tìm đến Tiêu ma ma là đúng, nàng vẫn chưa nhắc đến chuyện ban ngày, Tiêu ma ma đã hỏi đến chuyện này rồi.

Lang Hoa đem chuyện Kính Minh sư thái định dùng kim châm đâm mù mắt mình nói một lần từ đầu đến cuối.

https://thuviensach.vn

Trên mặt Tiêu ma ma dần dần hiện ra biểu tình tức giận, “May mà tiểu thư không bị thương... nhưng cũng quyết không thể tha cho ni cô giả đó được... mấy người đó luôn mồm nói dối, nói cái gì mà bị ép đều là gạt người cả.”

Lang Hoa nói: “Đáng tiếc, không biết là kẻ nào đã mua chuộc ni cô.”

Tiêu ma ma biết mình không nên nói mấy thứ này trước mặt đại tiểu thư, nhưng bà lại không muốn nhìn thấy Cố Xuân bị đổ oan, nhưng không biết như thế nào, từ trong đáy lòng bà không hề coi tiểu thư như một đứa trẻ tám tuổi.

Tiêu ma ma nhấp nhấp môi, “Tiểu thư, nô tì có câu này cũng không biết có nên nói ra hay không.”

Lang Hoa nhìn qua.

Tiêu ma ma dưới cái nhìn kiên định của Lang Hoa tìm thêm được dũng khí để tiếp tục nói, “Cả nhà Cố Xuân không có gan hại chủ tử, chúng nô tì cùng sống trên một con đường, bình thường qua lại nhiều, cũng coi như là hiểu biết tính cách hai bên, còn như Lư ma ma, nếu như bà ấy làm chuyện này thì dễ hơn nhiều.”

Tiêu ma ma và nàng nghĩ giống y như nhau.

Đang nói thì A Mạt bước vội vào phòng, trong tay cầm một hộp đồ ăn, “Tiểu thư, lấy về rồi ạ.”

Lang Hoa gật gật đầu, đây là hộp đồ ăn nàng bảo A Mạt đi đến phòng củi đưa cho hạ nhân liên quan đến Kính Minh sư thái.

Lang Hoa nhảy xuống giường, nàng muốn tận tay kiểm tra.

https://thuviensach.vn

Hộp đồ ăn đã trống không, chỉ lưu lại một cái đĩa trống, Lang Hoa giơ tay lật cái đĩa lại, cái lá vàng vốn dán trên đĩa đã không còn nữa.

A Mạt có chút kinh ngạc, “Thật sự là bị lấy đi rồi.”

Lang Hoa nói: “Kính Minh sư thái là người cuối cùng lấy đồ ăn?”

A Mạt gật gật đầu, “A Quỳnh tận mắt nhìn thấy Kính Minh sư thái lấy miếng bánh Phúc cuối cùng ở trong đĩa.”

Không chỉ là bánh phúc, mà còn có một miếng vàng hình chiếc lá.

Người không có bản lĩnh, sao dám động đến lá vàng.

Chỉ có lão ni cô thường xuyên vào nhà trong, phát huy các loại mánh khoé lừa gạt hại người mới có cái gan này.

Lư ma ma và tức phụ Cố Xuân bị thẩm tra, lão ni cô nhất định cho rằng có người mua bà ta để giữ bí mật tuyệt đối.

Tiêu ma ma nhìn nhìn cái hộp đồ ăn đó rồi lại nhìn nhìn Cố đại tiểu thư, bà ta không ngờ rằng Cố đại tiểu thư lại có cái tâm tư như thế này.

“A Mạt,” Lang Hoa nói, “Ngươi đi theo dõi, chỉ cần Kính Minh sư thái bên đó có động tĩnh gì thì nói ngay cho ta.”

Không đến một lát A Mạt đã mang tin tức đến.

“Kính Minh sư thái khai nhận rồi, nói là tức phụ Cố Xuân.”

Kịch hay từ bây giờ mới bắt đầu đây.

Sắc mặt Tiêu ma ma sầm xuống, không nhịn được mà thấp giọng nói: “Lư ma ma là thị nữ của Nhị thái thái, cho dù là Nhị thái thái hay là Lão

https://thuviensach.vn

thái thái đều đối đãi với bà ta không bạc, tại sao bà ta lại có thể làm ra loại chuyện này.”

Lang Hoa cũng rất muốn biết, sau lưng Lư ma ma rốt cuộc là nhân vật nào.

Tiêu ma ma nói: “Nếu như mắt của tiểu thư bị hỏng rồi, vậy không phải là Lão thái thái sẽ lo chết sao.”

Trong lòng Lang Hoa lộp bộp một cái, đúng rồi, nàng vẫn chưa nghĩ đến chỗ này, nếu như nàng mù rồi, tổ mẫu nhất định sẽ vô cùng đau lòng, đả kích như thế này sẽ lấy mạng của tổ mẫu, cho nên tổ mẫu mới uỷ thác cho Lục gia, mới dứt khoát bán một phần của cải điền sản chia nhà.

Trái lại, nếu như nàng chết rồi, đương nhiên sẽ không có chuyện uỷ thác này, cho dù là bao nhiêu gia sản cũng sẽ để lại cho Tam thúc Tam thẩm hết, một nửa đó của nàng không thể nào hợp lý mà đưa vào Lục gia được.

Không phải là nàng không hoài nghi Lục gia, nàng chỉ là không muốn tin.

Hôm nay chân tướng ở trước mắt, nàng phải tận tay vén lên.

“Tiêu ma ma,” Lang Hoa nhìn qua, “Người và cả nhà Lư ma ma cũng cùng sống trên một con đường sao?”

Tiêu ma ma đáp lời, “Gia nhân của Cố gia đều ở không xa.”

Tiêu ma ma không biết bản thân mình có phỏng đoán đúng tâm tư của tiểu thư không, “Tiểu thư là nói, bên phía Lư ma ma sẽ có động tĩnh.”

Lang Hoa nhìn ra bên ngoài cửa sổ, “Ta sẽ khiến cho bọn họ có động tĩnh.”

https://thuviensach.vn

Tiêu ma ma thấp giọng nói: “Tiểu thư yên tâm, con trai Tiêu Ấp của nô tài hầu hạ ở bên cạnh đại lão gia, từ trước đến nay đều làm việc ổn thoả, nhất định sẽ không làm hỏng chuyện của đại tiểu thư đâu.”

Lang Hoa gật gật đầu, dặn dò A Mạt, “Chuẩn bị cho ta quần áo ra ngoài.”

Tiêu ma ma kinh ngạc, “Tiểu thư muốn ra ngoài.”

Đúng, nàng muốn tận mắt đi nhìn cho rõ ràng, kiếp trước nàng thiếu đi đôi mắt, đời này kiếp này nàng phải nhìn cho thật tường tận.

**

Lư ma ma nhìn thấy Kính Minh sư thái bị đưa đi, trái tim bà ta dường như nhảy lên tận cổ họng.

Kính Minh sư thái quanh năm giở thủ đoạn mất mặt, có lẽ sẽ không dễ dàng bị hỏi ra sự thật, bà ta tỉ mỉ nhớ lại những việc trải qua tối hôm đó, rốt cuộc bà ta có bị Kính Minh sư thái nhìn thấy không.

Có lẽ, thật sự là không bị phát hiện.

Lư ma ma đang nghĩ ngợi, cửa đột nhiên bị mở ra, mấy bà tử tiến vào nhấc bà ta lên, mấy đôi tay của bà tử như sắt thép kìm chặt lấy bà ta, ngón tay dường như đã bấm vào tận trong xương cốt bà ta.

Lư ma ma muốn nói, miệng đột nhiên bị người khác bịt chặt lấy, chỉ có thể phát ra mấy tiếng “ư ư a a”.

Bà ta bị kéo đến phòng củi, đi qua một căn phòng, cửa phòng vừa hay bị người khác mở ra, có người bê đồ ăn vào trong, bà ta không nhịn được mà nghiêng đầu nhìn một cái, nhìn thấy Kính Minh sư thái đang ngồi ngay ngắn trên ghế lần tràng hạt.

https://thuviensach.vn

Trái tim Lư ma ma lập tức giống như rơi vào hầm băng.

https://thuviensach.vn

Chương 16: Bắt Giữ

Giờ tới bước này, Lư ma ma biết nhất định là Tĩnh Minh Sư Thái nói thật, nếu Tĩnh Minh Sư Thái không nói, bà ấy tuyệt đối sẽ không bị Cố Gia đối xử như vậy.

Tất cả mọi suy nghĩ và tính toán của Lư ma ma đều bị dập tắt, bà ta không biết nên làm thế nào mới tốt, bà ta nhất định phải gửi đi chút tin tức, bảo người tới cứu bà. Lư ma ma cảm giác được bước chân lảo đảo của bà bà bên cạnh, bà ấy biết cơ hội của mình tới rồi, bà ấy đẩy bà bà bên cạnh ra rồi chạy tới tây viện, vừa chạy vừa hét, “Thái thái, thái thái, ta bị oan.”

Lư ma ma chạy tới Nguyệt Lượng Môn của tây viện, mới bị bà bà bắt được ép trở về.

**

Lục Anh nghe thấy Trình Di nói những điều này, “Tĩnh Minh Sư Thái quả nhiên nhận tội rồi?”

Trình Di nói: “Đều là nghe nói như vậy, coi bộ Cố Gia cũng chuẩn bị tha cho ni cô giả đó, suy cho cùng người ngoài chẳng qua là bị mua chuộc, gia tặc mới là then chốt.”

Lục Anh nói: “Nói như vậy, tiếp theo chỉ thiếu việc từ trong miệng Lư ma ma thẩm tra ra thực tình.”

E là không đơn giản như vậy đâu!

https://thuviensach.vn

Nếu là người tầm thường có lẽ sẽ làm như vậy, Cố Gia có phải cũng sẽ chọn như vậy không?

Tính cách của mỗi người không giống nhau, xử lý sự việc cũng sẽ khác nhau.

Anh ta luôn cảm thấy, hôm nay Cố Lang Hoa co lại trong lòng Cố lão thái thái, đã lộ ra vài phần tính tình sát phạt quyết đoán, sấm rền gió cuốn.

Cho nên hắn không cầm được suy nghĩ, Cố lão thái thái có thể bị Cố Lang Hoa ảnh hưởng làm ra chuyện gì không.

Cố Lang Hoa này đúng là rất kì quái, nói nàng ấy và người khác khác nhau, lại chỉ là một cô nương tầm thường, thích ăn những chiếc bánh trông xanh xanh đỏ đỏ, thích nằm trong lòng trưởng bối nũng nịu.

Lục Anh phát hiện bất giác muốn đem Cố Lang Hoa suy nghĩ cho thật rõ ràng.

Nhưng những điều này, không phải thứ hắn nên nghĩ hiện giờ.

Lục Anh tiện tay đưa chiếc bánh mật ong trên bàn cho Trình Di, Trình Di cười nhận lấy, “Bánh ngon như vậy thiếu gia cũng không nếm thử đúng là đáng tiếc rồi, nói ra Cố đại tiểu thư đối với thiếu gia cũng là rất dụng tâm.”

Lục Anh bưng chén trà uống một hơi, “Đó đều là ý của tổ mẫu hai nhà, Cố đại tiểu thư tuổi còn nhỏ, không hiểu những chuyện này.”

Trình Di đưa bánh mật ong vào miệng, trên mặt lập tức hiện ra biểu cảm dễ chịu, “Ta thấy chưa chắc, Cố đại tiểu thư đối với thiếu gia luôn khác.”

Có gì khác? hắn uống trà trong sân, Cố Lang Hoa chạy tới đem tách trà sứ trắng trước mặt hắn đổi thành một chiếc hoa xanh, hắn ngồi dưới cây

https://thuviensach.vn

đọc sách, Cố Lang Hoa cũng sẽ lặng lẽ ló đầu tới, cười hỏi hắn đang xem cái gì, đều là hành động của trẻ con mà thôi.

Trong mắt người khác họ là thanh mai trúc mã, hai đứa trẻ vô tư, nhưng ai cũng biết, cái dì tổ mẫu nhìn là phẩm hạnh của hắn, cái tổ mẫu nhìn là hàng nghìn mẫu ruộng tốt của Cố Gia.

Trình Di chạy tới thấp giọng hỏi: “Thiếu gia, người thích Cố đại tiểu thư đó sao?”

Thích hay là không thích, đồng ý hay là không đồng ý, không phải do hắn quyết định. Là một đứa con vợ lẽ, hắn chỉ có thể đi suy nghĩ, rốt cuộc có thể nhận được lợi ích như thế nào, nhưng phàm là thứ có thể có được, đều phải cân đo phân lượng trong lòng hắn.

Cho nên chỉ là đáng hay không đáng mà thôi.

Giờ xem ra.

Lục Anh nói: “Không tồi lắm.”

Chỉ như vậy mà thôi.

Lục Anh nhìn về phía Trình Di, “Để người ta nhìn kỹ động thái của người trong nhà Lư ma ma.”

**

Lang Hoa tin Lư ma ma đem tin tức truyền ra ngoài, trong bóng tối Lư ma ma chạy về phía cửa tây có mục đích, sau khi hét lên mấy tiếng, vùng vẫy một lát liền không ghê gớm như thế nữa rồi, nếu không đạt được mục đích, bà ấy tuyệt đối sẽ không dễ dàng tuân theo sự chi phối.

Giờ tin này truyền tới đâu rồi?

https://thuviensach.vn

Dù nói Cố Gia tới tối cửa lớn phải cài then, nhưng người nhà vẫn là có các loại lí do có thể ra ngoài.

Hạ nhân ở tiền viện ăn phải đồ hỏng, con nhỏ trong nhà phát sốt không thể trực đêm, cứ coi như trạch viên quy tắc nghiêm ngặt, cũng không phải là nha môn làm bằng sắt.

Tiêu ma ma liền tìm cớ, đem tin tức chuyển cho Tiêu Ấp.

Lang Hoa ngáp nhè nhẹ.

Tiêu ma ma nói: “Nếu không thì đại tiểu thư nghỉ ngơi trước một chút.”

Lang Hoa gật gật đầu, trong một ngày xảy ra quá nhiều chuyện, thật sự khiến nàng cảm thấy mệt mỏi.

Hình như là chỉ chớp mắt một cái, Lang Hoa liền bị Tiêu ma ma lay tỉnh.

Tiêu ma ma cười nói: “Có tin tức rồi, cũng vừa hay trời sắp sáng, đại tiểu thư lúc này ra ngoài vẫn an toàn hơn.”

Lang Hoa gật gật đầu, A Mạc vội tới hầu hạ nàng mặc áo.

A Mạc nói: “Vừa nãy nô tì bảo Tử Quyên tỉ tỉ đi nghỉ ngơi, nô tì và A Quỳnh hai người ở ngoài trực đêm, tiểu thư đi ra khỏi sân này sẽ không bị ai phát hiện, nhưng... phải làm thế nào ra khỏi cửa lớn đây?”

Tiêu ma ma mím môi cười, “Các ngươi ở trong nội viện không biết, trời vừa sáng ngoại viện liền có xe đi ra ngoài mua rau, đại tiểu thư có thể đi theo xe ra ngoài,”Nói rồi dừng tay lại nhìn thẳng vào Lang Hoa, “Nhưng việc này, đại tiểu thư chỉ cần nói cho Lão thái thái, không cần nhất định phải đi xem, vạn nhất xảy ra điều gì sơ suất, phải làm sao đây.”

A Mạc cũng lo lắng cái này.

https://thuviensach.vn

Đại tiểu thư tuổi còn nhỏ như vậy, bệnh vẫn chưa hoàn toàn trị khỏi.

Lang Hoa ngẩng đầu lên, nhẹ nhàng nói: “Ta biết các ngươi nhất định sẽ thấy kì lạ.”

Nàng đang yên đang lành làm một đại tiểu thư, ngồi mát ăn bát vàng không phải tốt hơn sao?

Nhưng kiếp trước nàng đã làm đủ chim trong lồng, cũng nghe đủ các loại tin tức, trong đó bao nhiêu cái là thật? Nếu nói cho tổ mẫu, tổ mẫu khẳng định sẽ ngăn cản nàng, không cho phép nàng ra khỏi cửa. Trải qua nhiều việc như thế, không tận mắt nhìn thấy, nàng đều sẽ không tin cái gì hết.

“Nếu mắt ta mù rồi, cứ coi như ta muốn đi xem, cũng không xem được rồi,” Lang Hoa hơi hơi cười, “Ta nói đúng không?”

Tiêu ma ma nhìn thần tình của Cố đại tiểu thư, đột nhiên cảm thấy mình không có lí do gì phản bác.

**

Xe ngựa của Lục Anh dừng lại ở trước cửa trạch viện.

Trình Di nói: “Con trai của Lư ma ma khi trời chưa sáng đã mò tới đây.”

Lục Anh nhìn kĩ lại căn nhà này, “Ta nhớ đây là ngôi nhà cũ của một vị Tào lão đại nhân về hưu, phụ thân từng đưa ta tới làm khách, viện tử bên trong trang trí rất đẹp đẽ, phụ thân nhìn rất thích, còn nói những trúc sơn điệp thạch đó là hiếm thấy nhất, đáng tiếc Tào Gia không chịu bán ngôi nhà cũ này, không thì phụ thân nhất định sẽ trả giá cao để mua về.”

Lục Anh nghĩ kĩ lại lời phụ thân từng nói, phụ thân hình như còn nói trạch viện này phong thủy rất tốt, nghe tổ phụ nói, khi ông ấy năm, sáu tuổi phụ thân thích huyền học, chính tay sửa bố cục viện tử trong nhà, tổ phụ

https://thuviensach.vn

thường nói phụ thân là tẩu hỏa nhập ma rồi, nhưng may mà phụ thân còn chưa một lòng lao vào huyền học, mà là thông qua huyền học quen biết không ít đại nhân giữ chức vụ trong triều đình, tăng thêm nhiều ngoại giao bên ngoài, không thì sau khi đích tôn không còn ai, vị trí tông tưởng cũng sẽ không rơi vào đầu phụ thân, phụ thân cũng không thể được Từ Tùng Nguyên tiến cử tới Hàng Châu làm quan.

Trình Di đột nhiên nói: “Kì lạ, đó không phải là Vương Thụy bên cạnh Cữu lão gia sao?”

Lục Anh vội ngẩng đầu nhìn qua, trời đã sáng đủ để nhìn rõ một người.

Đúng là Vương Thụy bên cạnh cữu cữu.

Anh ta không biết Vương Thụy vì sao lại ở đây, nhưng có thể khẳng định là con trai của Lư ma ma tới xin cữu cữu giúp.

Trình Di nói: “Việc này đúng là có liên quan tới thái thái.”

Nếu ở đây phát hiện cữu cữu và Vương Thụy, vậy thì cả sự việc này không tránh khỏi quan hệ với cữu cữu và mẫu thân.

Cứ coi như mẫu thân không thừa nhận, cũng nhiều lắm là không thể đến quan phủ định tội.

Nhưng người của Cố Gia tuyệt đối không phải kẻ ngốc.

Quan hệ của hai nhà Cố, Lục không chỉ cực kì rạn nứt trong giờ này phút này, mẫu thân ở Lục Gia cũng có thể bị người ta chất vấn.

Giọng của Trình Di vừa dứt, Lục Anh liền nhìn thấy một chiếc xe dừng lại, ngay tiếp theo đó nhảy xuống một bà bà.

Ở không xa mấy người ăn mặc kiểu gia nhân cũng vây tới.

https://thuviensach.vn

Vương Thụy nhìn thấy tình hình này, giật bắn người, vội vàng chắn người đằng sau, nhưng đã không kịp nữa, từ sau cây lớn xuất hiện hai người tóm chặt lấy cổ tay người phía sau Vương Thụy, kéo hắn ra.

Trình Di bất giác thở hắt một hơi lạnh, đưa tay chỉ về hướng chiếc xe ngựa vừa nãy, "Đó không phải Cố đại tiểu thư sao?" Một đứa bé tám tuổi làm sao lại chạy ra ngoài rồi.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 17: Tự Chui Vào Rọ

Nhìn thấy Cố Lang Hoa, Lục Anh cũng rất kinh ngạc.

Chỉ trong một ngày ngắn ngủi, Cố đại tiểu thư đã liên tục khiến hắn kinh ngạc mấy lần.

Cố lão thái thái sao có thể để một đứa trẻ tám tuổi ra ngoài, Cố đại tiểu thư nhất định là lén chạy ra ngoài.

Cố đại tiểu thư mang theo một bà bà, mấy gia nhân thuận lợi trôi chảy tới đây.

Đúng là không đơn giản.

Con trai của Lư ma ma Lư Chính bị dọa cho hồn bay phách tán, hai chân dường như đột nhiên mất đi tri giác, không làm sao đứng vững được, mấy gia nhân bắt hắn, hắn đều quen biết, là người của Cố Gia Trang, việc hắn tới Vương Gia xin giúp Cố Gia khẳng định sớm đã phát hiện, thế là đợi ở đây bắt hắn thu tang chứng vật chứng.

Vương Thụy thấy tình hình này, cũng lập tức hiểu ra, lại vẫn giả bộ kinh ngạc, “Các ngươi là người nhà ai? Đây là muốn làm gì?” Lời hắn vừa rơi thì nghe thấy một thanh âm non nớt.

“Đây là người nhà mẹ của nhị bá mẫu ta sao?”

Vương Thụy cúi đầu nhìn thấy một tiểu cô nương bịt mặt cười híp mắt nhìn hắn, Vương Thụy không hề để ý đứa bé này, chỉ là vô thức trả lời nàng, “Cái gì nhị bá mẫu? Ngươi là ai?”

https://thuviensach.vn

Tiểu cô nương rất có kiên nhẫn, “Nhị bá mẫu ta, họ Vương gả vào làm dâu thứ của Lục Gia, hôm qua ta còn gặp được bá mẫu, nói chuyện với bá mẫu một lúc.”

Xung quanh đều là tráng hán như hổ vồ mồi, tiểu cô nương lại nói chuyện với hắn như việc thường ngày, Vương Thụy nhất thời không hiểu rõ tình hình, hồ nghi quan sát tiểu cô nương, “Ngươi tới đây làm gì?”

Tiểu cô nương gật gật đầu, “Ngươi không phủ nhận, vậy chính là Vương Gia không sai rồi.”

Vương Thụy cảm giác được cái nhìn của tiểu cô nương đi tới phía sau hắn, hắn tự nhiên xê dịch trên đất, “Ngươi là tiểu thư của nhà nào? Trời vừa sáng tới đây làm gì? Các ngươi đều là người của Cố Gia? Cố lão thái thái hay là Cố đại thái thái... các ngươi... ”

Lời vừa nói xong, liền nhìn thấy tiểu cô nương rụt cổ lại, đưa tay ra chỉ chỉ hắn, “Sao eo ngươi lại giấu con dao? Ngươi đưa hắn ra đây,” Chỉ chỉ vào Lư Chính bị Cố Gia nhấc lên, “Là chuẩn bị tìm chỗ giết hắn sao? Người xấu đó trong nhà hắn, cũng đều là ngươi bảo tới?”

Nghe thấy lời của Cố Lang Hoa, Lư Chính chỉ cảm thấy trước mắt tối sầm lại, chân cũng mềm nhũn ra, Vương Thụy đem con dao đưa hắn ra, đó là chuẩn bị giết hắn, những người trong nhà đó, lẽ nào cũng là Vương Gia phái đi? Sao hắn ngốc như thế, giờ sự việc bại lộ, Vương Gia muốn giết cả nhà họ diệt khẩu.

Sắc mặt của Vương Thụy lúc đỏ lúc trắng, không cầm được mắng nhiếc, “Nói bậy gì vậy? Ai cầm dao rồi? Ở đâu có dao?” Nói rồi như muốn chứng minh với người khác quay người lại.

Vương Thụy vừa quay người, lập tức cảm giác được chân gập lại hơi đau, cả người không tự chủ được quỳ xuống, hắn muốn ngẩng đầu lên, cổ lại lập tức một bị sợi dây thừng trói chặt, mấy người dùng lực ép chặt lấy

https://thuviensach.vn

hắn, khiến hắn không thể động đậy, sau đó trong tay hắn liền có thêm một vật lạnh như băng, hắn còn chưa kịp nghĩ xem rốt cuộc là thứ gì, liền nghe thấy có người hét lên, “Tiểu thư, trong tay hắn thật sự có một cây đoản đao.”

Vương Thụy đột nhiên tức tới trợn ngược mắt lên, tim phổi dường như muốn nổ tung, một hơi nhanh chóng len tới cổ họng hắn, hắn thở hổn hển từng tiếng lớn, trên miệng lại bị nhét thuốc tê, ù ù cạc cạc nói không ra tiếng. Đây rõ ràng là hãm hại hắn, hắn đúng là chuẩn bị uy hiếp Lư Chính, nhưng tuyệt đối không phải dùng loại cách ngu xuẩn này.

Tên ngu Lư ma ma đó chút việc này cũng không làm xong, Lư Chính còn không biết xấu hổ tới xin lão gia giúp, nếu việc này làm to ra, mặt mũi của Vương Gia phải đặt vào đâu? Kế hiện nay chính là để Lư Chính ngoan ngoãn im miệng lại không dám nói nhiều, lại nói lão gia cũng là mới nhận được tin tức, Lư ma ma cũng không nói gì hết, cũng không thể nói gì hết, Cố Gia căn bản sẽ không có bất cứ chứng cứ nào.

Nhưng hiện giờ, giữa bàn dân thiên hạ, Cố Gia lại vu hại hắn như vậy, Vương Thụy nhìn qua, sắc mặt Lư Chính bên cạnh đã trở nên tái mét, khi đối mặt với hắn trong mắt lộ ra ý kinh sợ.

Lư Chính hiển nhiên đã tin rồi.

Vương Thụy thất khiếu bốc khói, rốt cuộc là ai nghĩ ra chủ ý như vậy, là ai? Ánh mắt của hắn điên cuồng tìm kiếm trong đám người.

Cuối cùng cúi thấp đầu, ánh mắt rơi lên người tiểu cô nương đó.

Anh ta trợn trừng mắt nhìn tiểu cô nương đó đi về phía Lư Chính, đưa cho Lư Chính một chiếc khăn.

Lư Chính nhận ra đó là khăn tay của Lư ma ma.

https://thuviensach.vn

“Lư ma ma đã nói rồi,” Lang Hoa rất nghiêm túc nói, “Các ngươi là bị người ta mê hoặc, chỉ cần nói ra sự thật, Cố Gia sẽ xử lý nhẹ nhàng, mẫu thân đến nhà ngươi, nghe nói... Trong nhà ngươi có mấy người xấu tới, đang dọa dẫm vợ của ngươi, con cái trong nhà ngươi đang khóc rất ghê gớm, mẫu thân nói các ngươi là đầy tớ của bà ấy... nhiều năm đi theo bà ấy như vậy... bà ấy không thể không lo... Tổ mẫu lại cảm thấy... kẻ ăn cây táo rào cây sung không thể nhân nhượng... haiz... rốt cuộc như thế nào... phải xem ngươi rồi.”

Lục Anh yên lặng đứng ngoài quan sát.

Anh ta không biết Cố Lang Hoa rốt cuộc đã nói những gì, chỉ nhìn thấy Vương Thụy tức tới trợn trừng mắt, Vương Thụy là người thế nào, cữu cữu từ trong quân chọn ra, có một thân bãn lĩnh giỏi, cữu cữu gặp người liền tán thưởng Vương Thụy, nói để ai mặt đối mặt với Vương Thụy đứng ở đó đều sẽ không dễ dàng giành chiến thắng, Cố Lang Hoa lại ngay khi Vương Thụy quay người không chút phòng bị bảo gia nhân giữ chặt được hắn.

Mỗi việc Cố Lang Hoa làm, đều là đã trải qua tính toán kỹ lưỡng, một phát ăn ngay.

Trình Di thấp giọng hỏi: “Thiếu gia, chúng ta có cần qua đó không.”

Lục Anh lắc lắc đầu, “Đợi thêm chút đã.”

Muốn được lợi trong việc này, nhất định phải xuất hiện đúng thời cơ thích hợp.

Cửa của Vương Gia mở rộng ra rồi, Vương Kỳ Chấn bước bước lớn đi ra, hắn còn chưa kịp nhìn rõ xung quanh, liền nghe thấy thanh âm phẫn nộ của Lư Chính, “Chính là ông ta, ca ca của Lục nhị thái thái, ép chúng tôi hại đại tiểu thư, chính là ông ta Vương đại lão gia.”

https://thuviensach.vn

Lư Chính đã chẳng còn màng gì nữa, trong lòng nghĩ tới mẫu thân, thê tử, chỉ có lập công mới có thể khiến chủ gia tha cho họ.

“Ba ngày trước, Vương đại lão gia bảo người tới tìm mẫu thân ta, tặng cho ngân phiếu một nghìn lượng, bảo mẫu thân đến chùa tìm Tĩnh Minh Sư Thái để chữa bệnh cho đại tiểu thư.”

Thanh âm khàn khàn của Lư Chính chấn động tới Vương Kỳ Chấn, lỗ tai ong ong phát ra tiếng, quản gia của nhà ông ấy Vương Thụy lại bị ép chặt trên đất, đây là chuyện gì?

Vương Kỳ Chấn rời ánh mắt, cái nhìn rơi lên người tiểu cô nương cách đó không xa, đứa trẻ này nhìn có hơi quen mắt, lại hơi hơi suy nghĩ, đột nhiên kinh ngạc, “Ngươi là Cố Gia... Lang Hoa?” Cố Gia và Lục Gia là thông gia, sau khi ông ấy tới Trấn Giang, thường xuyên lấy thân phận vãn bối đi thỉnh an Cố lão thái thái, ở trong phòng Cố lão thái thái từng gặp Cố Lang Hoa.

Vương Thụy không biết từ lúc nào thoát khỏi viên thuốc tê trong miệng, lớn tiếng nói: “Lão gia, chính là nàng ta... hãm hại chúng ta... ”

Cô ta?

Vương Kỳ Chấn sau khi loại trừ tất cả hạ nhân bên cạnh, nhìn về phía Cố Lang Hoa đầy hồ nghi, người Vương Thụy nói có lẽ là nữ thân quyến Cố Gia, người có loại thủ đoạn này tuyệt đối không thể là Cố đại thái thái khóc khóc lóc lóc, hay Cố tam thái thái nhìn sắc mặt người ta hành sự, nhất định là Cố lão thái thái, nhưng Cố lão thái thái ở đâu?

Vương Kỳ Chấn không lo được quá nhiều, muốn làm rõ tình hình hiện giờ, giống như hạ thủ với mắt xích yếu ớt, một đứa bé 8 tuổi, hiển nhiên càng dễ bắt nạt, nhân lúc Cố lão thái thái còn chưa tới, ông ta muốn dùng hết khả năng biết được một ít sự thật.

https://thuviensach.vn

Vương Kỳ Chấn tiến lại gần Cố Lang Hoa hai bước, “Lang Hoa, ta là Vương cữu cữu của cháu, cháu nói cho cữu cữu, các cháu tới đây làm gì?”

Vương Kỳ Chấn chỉ nhìn thấy Cố Lang Hoa hơi hơi kéo chiếc khăn vải trên mặt, khuôn mặt nhỏ lập tức lộ ra, trên mặt mang theo nụ cười, cũng hướng về ông ấy nghênh đón.

Nhưng sắc mặt Vương Kỳ Chấn lại đại biến không tự chủ được lùi về phía sau.

Bệnh đậu mùa còn chưa hoàn toàn khỏi hẳn trên mặt Cố Lang Hoa lộ ra dưới ánh nắng, Vương Kỳ Chấn cảm giác được một luồng khí tức khiến ông ấy sợ hãi ập vào mặt, ông ấy vô thức bịt lấy mồm mũi, ông ấy nhận được tin tức, bệnh của Cố Lang Hoa đã đỡ rất nhiều rồi, tự nhiên cho rằng bệnh đậu mùa của nàng đã trị khỏi rồi.

Lại không ngờ, nơi ánh mắt chạm tới, trên mặt Cố đại tiểu thư còn có vết loét mủ chưa hết.

Lang Hoa nhìn thấy biểu cảm như thấy ma đó của Vương Kỳ Chấn, không cầm lòng được buồn cười.

Kiếp trước nàng và Lục Anh không có con, Vương Kỳ Chấn tặng một chiếc Ngọc Thạch Lựu cho nàng, mợ còn nói cho nàng làm thế nào mới dễ dàng thụ thai, kéo nàng tới nói chuyện riêng, đáng tiếc nàng tuổi nhỏ đã bị mù, còn khuyên bảo nàng có lẽ có một ngày có thể chữa khỏi bệnh mặt.

Thì ra những lời này đều là lừa gạt kẻ mù như nàng.

Không chỉ hại nàng mù mắt, còn lợi dụng sự thương hại đối với người mù, để giành lấy thiện cảm của nàng, khiến nàng trước mặt Lục Anh thay họ nói lời tốt.

https://thuviensach.vn

Làm lại một lần nữa, thấy họ trò cũ diễn lại, phẫn nộ tràn đầy lồng ngực nàng.

Lang Hoa cảm giác được gió thổi bay y phục của nàng, nàng trước kia luôn rụt đầu trong bóng tối, chỉ có hiện tại, nàng mới có loại cảm giác đứng thẳng trên thế gian.

Đúng, từ nay về sau bất kể là ai, thiên hoàng quý trụ, đạt quan hiển thần, chỉ cần dám tới hại nàng, nàng đều sẽ khiến họ nếm thử mùi vị sống không bằng chết.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 18: Thay Đổi

“Cữu cữu, chuyện này là thế nào?”

Lang Hoa nghe thấy tiếng của Lục Anh.

Lục Anh tới đúng lúc, đợi nàng chứng thực tội danh của Vương Gia rồi, hắn mới xuất hiện, Vương Gia căn bản sẽ không nghi ngờ hắn tham dự bên trong.

Quả nhiên đúng như dự tính.

Lục Anh kinh ngạc đi tới, dường như vô cùng ngạc nhiên về hành động của tất cả mọi người, ánh mắt quay một vòng trên người nàng, sau đó nghi hoặc mở miệng, “Lang Hoa muội muội, sao muội lại ra ngoài rồi? Dì tổ mẫu biết không?”

Lang Hoa nhìn bộ dạng phong trần bụi bặm của Lục Anh, hắn nếu đã muốn đến chứng kiến, nàng cũng không chuẩn bị vạch trần hắn.

Lang Hoa cười nói: “Tổ mẫu sắp tới rồi.”

Sắc mặt của Vương Kỳ Chấn càng ngày càng khó coi, gia nhân của Cố Gia, Lư Chính lớn tiếng kêu gào, lại thêm Lục Anh, trăm mắt nhìn vào không thể nào xử lý sự việc giống nhưa chưa hề xảy ra.

“Lão thái thái tới rồi.” Tiếng của Tiêu ma ma truyền tới.

Lang Hoa hơi hơi cười, thời gian vừa hay.

https://thuviensach.vn

Tử Quyên hét lến một tiếng, “Đại tiểu thư.” Lập tức lên phía trước ôm lấy Lang Hoa, phấn khích đưa nàng tới trong xe ngựa.

Trong xe là Cố lão thái thái đang dựa vào đệm mềm và Cố Đại thái thái đang sầm mặt.

“Tổ mẫu,” Lang Hoa giang tay đón Cố lão thái thái, nàng biết làm thế nào có thể khiến tổ mẫu vui vẻ.

Cố lão thái thái thấy Lang Hoa bình an vô sự, sắc mặt hơi nguôi giận, Cố Đại thái thái khuôn mặt từ lo lắng biến thành nộ khí bừng bừng, mở miệng quở mắng Lang Hoa, “Đứa bé này, càng ngày càng không có quy tắc gì rồi, sao lại... ” Cố Đại thái thái vừa nói tới đây, cảm giác được một ánh mắt sắc nhọn từ phía Cố lão thái thái lướt qua.

Cố Đại thái thái im miệng.

Giờ hiển nhiên không phải lúc xử lý việc nhà, người thật sự phải đối phó đang ở bên ngoài.

Cố lão thái thái đập đập vào chiếc bàn ngắn, “Đỡ ta xuống, ta phải xem xem, là ai có tay dài như vậy, thần thông quảng đại đưa tới trong Cố Gia chúng ta rồi.”

Nha hoàn vén rèm cửa, Vương Kỳ Chấn đứng bên ngoài xe, biểu cảm lúng lúng, muốn mở miệng giải thích, vai lập tức bị Cố lão thái thái đánh cho một gậy, Vương Kỳ Chấn đau tới há hốc mồm miệng, lại không dám phát tác.

Cố lão thái thái cười lạnh nói: “Ta xem là ai đây? Thì ra là con khỉ chạy từ trong núi ra, cứ coi như mặc áo đội mũ, cũng đừng hòng xưng vương xưng bá trước mặt ta, muốn bắt nạt Cố Gia chúng ta, đợi Lão thái thái ta chết rồi hẵng nói.”

https://thuviensach.vn

Tổ mẫu là đang mỉa mai Vương Kỳ Chấn như khỉ già đội mũ. Năm đó Vương Kỳ Chấn vẫn là một Tiểu Sử trong huyện, vì nạn châu chấu suýt chút đói chết, vẫn là tổ mẫu thu giữ ông ta, cho ông ta và người bên cạnh đủ thức ăn, giúp ông ta vượt qua kiếp nạn. Tổ mẫu mỗi lần nói tới chuyện này, nói ánh mắt Vương Kỳ Chấn thấy ăn liền phát ra ánh sáng lục, rất giống một con khỉ.

Cố lão thái thái ngẩng đầu nhìn trạch viện tổ trạch của Tào Gia, hơi có thâm ý nói: “Nói như vậy, Tào Gia giờ là Vương Gia rồi? Lão thái bà ta còn nhớ, Tào đại nhân từng nói vĩnh viễn sẽ không bán tổ trạch này,” Nói rồi đột nhiên vút cao thanh âm, “Tào đại nhân còn sống không?”

Trên mặt Vương Kỳ Chấn giống như bị tát cho một bạt tai, ý câu nói này của Cố lão thái thái là, ông ta dùng thủ đoạn mới có được căn nhà này.

Vương Kỳ Chấn cúi đầu giải thích, “Lão thái thái, người huy động nhiều người như vậy rốt cuộc là vì sao? Có gì chúng ta vào trong từ từ nói.”

Cố lão thái thái biểm cảm uy nghiêm, lạnh lùng nhìn Vương Kỳ Chấn, “Từ từ nói? Đợi tới khi ngươi hại mắt của cháu gái ta, làm ta tức chết, chiếm đất đai của cải nhà ta, cả Cố Gia để mặc ngươi sắp xếp, ngươi mới có thể nhắc điều kiện với ta.”

Cố lão thái thái nói xong giơ cây gậy chống lên chỉ về phía Lư Chính, “Trói tên gia nô này về, đừng cho rằng Lão thái thái ta tuổi tác đã cao, là có thể để mặc người ta bắt nạt. Cố Gia chúng ta ở Trấn Giang đứng chân mấy chục năm, cứ coi như đỉnh đầu không có nửa chức quan, muốn xin công chính cũng không khó, Vương đại nhân, ngài nói đúng không?”

Tay của Vương Kỳ Chấn đột nhiên run lên, vội gập người, “Lão thái thái, ở đây nhất định là có hiểu lầm gì đó, người tuyệt đối đừng tức giận, người nói về Cố Gia, vãn bối cũng theo người về là được, nói tới cùng đều là

https://thuviensach.vn

thông gia, có lời gì không thể nói rõ, không đến nỗi làm to chuyện ra bên ngoài, để người ta chê cười.”

Cố lão thái thái lại không chuẩn bị nói thêm với Vương Kỳ Chấn nữa, bảo người đỡ vào lại trong xe ngựa.

Vương Kỳ Chấn đứng ở ngoài xe ngựa, trông ngóng nghe được hồi âm của Cố lão thái thái, đợi nửa ngày mới nghe được tiếng nói non nớt.

“Tổ mẫu, vừa nãy đúng là dọa cháu hết hồn rồi, vị cữu cữu đó giống như muốn ăn thịt người ta vậy, còn có... có người... còn muốn cầm đao giết người... cháu... cháu gái... không muốn ra ngoài nữa... ”

Răng của Vương Kỳ Chấn cắn kêu ken két.

Lừa đảo.

Yêu tinh lừa người này.

Nhưng ông ta có thể nói gì? Đối chất với một đứa bé tám tuổi? Vậy chỉ có thể khiến ông ta tự chuốc lấy nhục. Biện bạch, Cố lão thái thái sẽ tin cháu gái hay là tin ông ta.

Tiếng của Cố lão thái thái quả nhiên càng cứng hơn, “Cầm thiệp của ta đi mời Mẫn Lão thái gia tới, giờ chỉ có mời Mẫn Lão thái gia làm chủ thôi.”

Con trai của Mẫn Lão thái gia là Tri Phủ Trấn Giang, khi Trấn Giang gặp nạn châu chấu, Cố Gia hỗ trợ Mẫn đại nhân chống thiên tai có công, nếu thật sự tìm Mẫn đại nhân, Mẫn đại nhân sẽ không thể không nể mặt Cố lão thái thái. Hơn nữa Mẫn đại nhân sắp điều chuyển tới làm Tri Phủ Tô Châu, người tiếp nhận Tri Phủ Trấn Giang chính là phụ thân, phụ thân đã chuẩn bị nhiều năm, giờ chỉ thiếu một tờ công văn của triều đình, việc này để Mẫn đại nhân biết rồi, với tính khí của Mẫn đại nhân, không chỉ sẽ chỉ trích ông ta, còn sẽ liên lụy tới hoạn lộ của phụ thân cũng bị cản trở.

https://thuviensach.vn

Vương Kỳ Chấn cuối cùng ý thức được tính nghiêm trọng của sự việc.

Tội danh của ông ta chứng thực, nhưng thật sự đều hết rồi.

Xe ngựa của Cố Gia đi về phía trước, Vương Kỳ Chấn không dám chậm trễ dặn dò hạ nhân, chuẩn bị xe ngựa cùng tới Cố Gia.

Nhìn thấy Lục Anh ở bên, Vương Kỳ Chấn đột nhiên nghĩ ra, Lục Anh và Cố Lang Hoa đó có hôn ước, Cố lão thái thái rất thích Lục Anh, Vương Kỳ Chấn một tay kéo Lục Anh tới, "Mau đến Cố Gia, nói với Cố lão thái thái, trong đây nhất định có hiểu lầm gì, hai nhà thông gia nhiều năm như vậy, xin Cố lão thái thái nhất định đừng nhất thời kích động làm ra chuyện gì khó cứu vãn, ta và ngoại tổ phụ của cháu cùng tới Cố Gia giải thích, nhất định sẽ giải thích rõ ràng."

"Anh ca, cả nhà cữu cữu giờ dựa vào cháu rồi."

Lục Anh phóng khoáng gật gật đầu, "Được, vậy cháu thử đi khuyên xem."

Lục Anh nhìn về hướng Vương Kỳ Chấn vội vàng rời khỏi.

Trình Di đi tới, "Cái này... Cố Gia rốt cuộc muốn làm gì?"

Đại động can qua tới bắt Lư Chính, lại diễn ra một vở kịch hay trước cửa nhà cữu cữu, lời lúc nãy Lư Chính nói, không chỉ là Cố Gia、người của Vương Gia có mặt tại hiện trường cũng nghe rõ, chỉ e bách tính bình dân bên cạnh cũng đã biết không ít, những tin đồn này liền giống như mọc thêm cánh rất nhanh sẽ truyền khắp cả huyện Đan Đồ.

Giờ đang là thời khắc then chốt để ngoại tổ phụ thăng chức làm Tri Phủ Trấn Giang, nếu trong nhà gây ra chuyện xấu như vậy, hiển nhiên bất lợi với ngoại tổ phụ.

https://thuviensach.vn

Cho đến giờ hắn mới hiểu ra.

Cố Gia không chỉ muốn tìm ra hung thủ thật sự phía sau hại Cố đại tiểu thư, còn muốn làm đại sự thay đổi lề lối.

Khiến cả Trấn Giang, cả hoạn lộ của ngoại tổ phụ đều theo đó thay đổi.

Là ai có bản lĩnh như vậy?

Cố lão thái thái và Cố Lang Hoa thương lượng xong, tổ tôn hai người liên thủ hành sự.

Hay là chủ ý của Cố Lang Hoa.

Lục Anh híp mắt lại, bất luận là chủ ý của ai, đây là một ván cờ hay, hắn muốn cùng Cố Gia từ từ chơi hết.

****

Lang Hoa cuộn tròn bên cạnh Cố lão thái thái, bộ dạng bị kinh sợ, ngắt quãng từng cơn nói ra cả sự việc vừa trải qua.

Lục Nhị thái thái nghe những lời này, chỉ cảm thấy dưới mông giống như mọc thêm củ ấu không ngồi yên được nữa, trang điểm xinh đẹp trên mặt cũng bị mồ hôi rửa trôi.

Nàng ta dậy từ sáng sớm trang điểm chải chuốt, chỉ là muốn tới Cố Gia diễu võ giương oai, nàng cảm thấy Cố lão thái thái không phải kẻ ngốc, trải qua một đêm suy nghĩ, nhất định sẽ nghĩ thông, ngoài dựa vào Lục Gia, Cố Gia đã không còn đường nào để đi. Cứ coi như Cố Gia không chuẩn bị rời khỏi Trấn Giang, Cố Gia cũng không dám đắc tội nàng, vì phụ thân của nàng sắp tiếp nhận chức Tri Phủ Trấn Giang, cả Trấn Giang đều phải nhìn sắc mặt Vương Gia của nàng sống qua ngày.

Nhưng giờ thì sao?

https://thuviensach.vn

Nàng ta không ngờ ca ca lại làm ra việc xấu xa như vậy, còn bị Cố Gia bắt tại trận.

Lư Chính đó giống như mắc bệnh tâm thần, gặp người là nói rốt cuộc làm sao bị ca ca mua chuộc đi hại Cố đại tiểu thư, thật sự làm cho chỗ Mẫn đại nhân thảm gay go rồi.

Nàng ta chỉ hi vọng phụ thân sớm một bước tìm được Mẫn đại nhân, vào giải thích cả chuyện này cho Mẫn đại nhân trước.

Lục Nhị thái thái một khắc cũng không thể đợi tiếp được.

Lang Hoa nhìn Lục Nhị thái thái, trước đây Lục Nhị thái thái có cơ hội là đi dạy dỗ nàng, hễ nói là một canh giờ, giờ nàng chẳng qua nói vài câu, Lục Nhị thái thái liền có bộ dạng như muốn bỏ trốn.

Nàng còn chưa vui sướng, đâu có thể để Lục Nhị thái thái rời khỏi.

Lục Nhị thái thái quả nhiên đứng lên.

Lang Hoa bưng trà cho Cố lão thái thái, “Lục nhị bá mẫu, người đi đâu? Lời của cháu còn chưa nói xong đâu.”

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 19: Căm Hận

Lục Nhị thái thái không biết Cố Lang Hoa muốn nói gì, nhưng Cố Lang Hoa đã nói ra miệng rồi, nàng ta không thể không nghe.

Lục Nhị thái thái miễn cưỡng nổi lên một nụ cười, “Lang Hoa, cháu còn có lời gì muốn nói với nhị bá mẫu.” Trong lòng nàng ta tức giận lại không thể phát ra, đuôi sam của nàng ta bị Cố lão thái thái nắm chặt trong tay, chỉ có thể nhẫn nhịn nuốt cục tức vào.

Cố Lang Hoa ngẩng mặt lên, “Nhị bá mẫu, cháu nghe nói ngoại tổ phụ của Vương Gia và cữu cữu đều làm quan cả.”

Vừa bị Cố lão thái thái cầm thương cầm gậy mắng một trận, Cố Lang Hoa lại giả bộ dạng vừa mới nghe nói, vừa chơi con rối gỗ nâng dây trong tay vừa hỏi bà ta. Lục Nhị thái thái cảm thấy mình chính là con rối trong tay Cố Lang Hoa, tất cả mọi chỗ trên người đều bị móc dây thừng, chỉ có thể theo ngón tay của Cố Lang Hoa hoạt động, không thể thoát khỏi.

Nàng ta hận không thể đi lên trước nhấc Cố Lang Hoa lên, vứt nàng xuống đất một cách tàn nhẫn, rồi nhấn chân đạp nàng, đạp cho tới khi khóc lóc kêu gào, máu tươi chảy ra, cứ thế đạp nàng cho đến chết.

Nhưng nàng ta lại chỉ có thể hòa nhã đáp lại, “Đúng thế, ngoại tổ phụ và cữu cữu của cháu đều nhận chức ở Trấn Giang.”

Cố Lang Hoa dường như tràn đầy hưng phấn, “Nói như vậy, nhị bá mẫu có lẽ không thiếu tiền, lại vì sao chiếc trâm trên đầu bá mẫu lại không khác gì, áo trên người giống như mới lộn lại, trên hài cũng không thấy có chút điểm xuyết nào, chỉ có mấy viên trân châu mà thôi. Cứ coi như là tam thẩm

https://thuviensach.vn

của cháu, cũng có mấy tấm vải lụa hoa, túi thơm ngọc bội trên eo đều là một ngày đổi một cái, nhị bá mẫu, tiền của bá mẫu đều đi đâu rồi?”

Kiếp trước, nàng chỉ là nghe nói Lục Nhị thái thái tận tâm tận lực với Lục Gia, đem tất cả ngân tiền trong nhà mẹ đẻ bao gồm cả của hồi môn Cố Gia khiêng vào Lục Gia, đều tiêu lên người của Lục Gia và Lục nhị lão gia Lục Văn Hiển. Lục Nhị thái thái thường nói với nàng, muốn hưởng thụ vinh hoa phú quý mà Lục Gia mang tới cho họ, đương nhiên là phải trả giá một chút, cho nên Lục Nhị thái thái là người con dâu hiền huệ nhất của Lục Gia, bất luận đi tới đâu cũng được Lục Gia khen ngợi, nếu không phải trên người phụ huynh mang tội danh, Lục Nhị thái thái lại không thể sinh con, sớm đã thay Lục lão thái thái nắm toàn cục.

Giờ xem ra, căn bản không phải như vậy. Lục Gia thật sự hài lòng về người con dâu Lục Nhị thái thái này, tại sao ngay lúc đầu tiên đuổi tới Cố Gia chống lưng cho nàng, gặp phải đại sự như thế này, toàn bộ đều rút về phía sau Lục Nhị thái thái. Nàng không tin, lần này việc Vương Gia hại nàng, Lục Gia đều không biết một chút gì.

Trước đây khi nàng mù ngồi ở trong phòng, đối với việc bên ngoài biết không hề nhiều, cho rằng đây cũng coi như là bình thường, giờ thông qua quan sát tỉ mỉ, nàng lập tức phát hiện vấn đề, không nói trưởng bối Lục Gia, nếu Lục Văn Hiển thật sự yêu Lục Nhị thái thái, sao có thể bỏ mặc vợ chịu ấm ức như vậy.

Ngoài mặt cách ăn mặc của Lục Nhị thái thái còn chấp nhận được, nhìn kĩ đồ khắp người, cứ giống như là một hương phụ không hợp mốt, còn không bằng mẫu thân sống một mình ở nhà, càng không thể so sánh được với tam thẩm.

Trong kí ức nàng, Lục Nhị thái thái luôn luôn ủng hộ Lục Văn Hiển, tất cả mọi tiêu sài của Lục Văn Hiển bên ngoài, Lục Nhị thái thái đều sẽ hết sức đáp ứng, điều này mới khiến Lục Văn Hiển có thể thể hiện bản lĩnh ở

https://thuviensach.vn

bên ngoài, sau này Lục Văn Hiển dựa vào Huyền Học Kinh thường xuyên ra vào phủ đệ hiển quý của quan lại, một lần còn vào cung được hoàng thượng triệu kiến. Cho đến khi Bùi Khởi Đường vào triều, hai người về mặt huyền học còn có chút tranh đấu, hoàng thượng thích Bùi Khởi Đường hơn, Lục Văn Hiển vì vậy thất sủng, trên dưới Lục Gia toàn bộ dựa vào Lục Anh làm quan chính thức.

Dù là như vậy, Lục Văn Hiển suy cho cùng đã từng phong quang, người như vậy, thê tử cứ coi như không như nội mệnh phụ hưởng vinh hoa phú quý, cũng không đến nỗi từ đầu tới đuôi ấm ấm ức ức như vậy chứ! Đến cả đồ trang sức Lục Anh mua cho nàng, mua mấy bộ y phục cũng phải châm chọc khiêu khích một lượt. Khi đó nàng chỉ coi Lục Nhị thái thái là người nhỏ mọn, giờ từ Lục Gia nhảy ra, nàng lại có một cảm giác khác, Lục Gia và Lục Văn Hiển đều đang lợi dụng Lục Nhị thái thái.

Mặt của Lục Nhị thái thái đỏ bừng lên, Cố Lang Hoa lại chế giễu nàng, “Lục Gia vốn mộc mạc, lão gia chúng ta ở ngoài càng là không dễ dàng gì... ”

Cố lão thái thái cười lạnh, “Cho nên, liền tới làm trò hại người, Lang Hoa chúng ta nếu sinh tật ở mắt, ta sẽ đem hơn một nửa tài sản cho Lang Hoa, đợi khi họ đi khỏi, chỉ còn lại lão bà bệnh chờ chết như ta đây, chỉ có thể chịu sự sắp đặt của Vương Gia, ruộng đất còn lại của Cố Gia ở Trấn Giang cũng đều là vật trong túi của Vương Gia, ta nói có đúng hay không?”

Tim của Lục Nhị thái thái đột nhiên đập liên hồi, đây thật sự là cách tốt nhất để đem cả Cố Gia đựng vào trong túi, trong lòng nàng ta dù từng nghĩ Cố lão thái thái gởi gắm, lại chưa tới bước đi hại Cố Lang Hoa này, nàng ta thậm chí không biết ca ca lại mua chuộc hạ nhân Cố Gia làm như vậy.

Lục Nhị thái thái căng thẳng tới khàn cả cổ, “Lão thái thái, trong đây nhất định có hiểu lầm, Vương Gia chúng con tuyệt đối sẽ không làm như

https://thuviensach.vn

vậy, Lư ma ma và người họ Lư đó, không biết rốt cuộc bị ai xúi giục, vu cáo ca ca con... ”

Lời của Lục Nhị thái thái vừa phát ra, chỉ nghe thấy bên ngoài truyền tới tiếng Lục lão thái thái, “Ta tin con dâu thứ sẽ không làm ra việc như vậy, tỉ tỉ nghi ngờ Vương Gia, ta cũng tán đồng điều tra đầu đuôi, tránh để vì nghi kị làm hỏng tình cảm của hai nhà.”

Lang Hoa ngẩng đầu lên, nhìn thấy Lục Anh đỡ Lục lão thái thái vào cửa.

Trong mắt Lục Anh cả vùng tĩnh lặng, nhìn kĩ lại sâu thẳm như biển, khóe miệng hơi hơi cong, khiến hắn trông thân thiện lại nho nhã, chẳng trách Tiêu ma ma luôn nói, nha hoàn mới điều vào nhà, nhìn thấy Lục Anh đều luôn đỏ mặt tía tai.

Lúc đó nàng hi vọng biết bao, bản thân cũng có thể nhìn thấy bộ dạng của Lục Anh.

Nhưng giờ thì sao?

Biết được suy tính của Lục Gia, Vương Gia hạ độc thủ với nàng, Lục Anh giờ đối với nàng chỉ là cân nhắc lợi ích, nàng còn có thể gả vào Lục Gia không?

Lục Anh nhìn thẳng về phía nàng, bốn mắt nhìn nhau, Lục Anh hơi mỉm cười.

Đây là đang làm gì? Chào hỏi nàng?

Lục Nhị thái thái cảm kích nói không ra lời, chỉ hét lên một tiếng, “Mẹ.” Lập tức đến đỡ Lục lão thái thái.

https://thuviensach.vn

Lục lão thái thái vỗ vỗ tay của Lục Nhị thái thái, “Việc này không thể coi thường, cũng khó trách tỉ tỉ ta tức giận, ta đã gửi thiệp cho phụ thân con, hi vọng ông ấy có thể qua đây nói đạo lý.”

Lục Nhị thái thái gật gật đầu, “Phụ thân đã rời khỏi Trấn Giang rất lâu rồi, ca ca cũng là hai ngày trước mới từ Thường Châu trở về, lại không biết sao lại... ”

Một câu không ở Trấn Giang, là muốn thoát sạch can hệ.

Cố lão thái thái cười lạnh hai tiếng, “Nói như vậy là Lão thái thái ta làm oan cho Vương Gia các ngươi.”

Lục Nhị thái thái sắc mặt tái mét, “Dì mẫu đừng tức giận, con dâu... không phải ý này... ”

Lời của Lục Nhị thái thái còn chưa nói xong, Lục lão thái thái cắt ngang lời của bà ấy, “Sao không thấy Đại thái thái.”

Cố lão thái thái bất ngờ, “Người hầu của bà ấy bị người ta mua chuộc, giờ ngoài đau lòng ra còn có thể có gì? Tuổi còn trẻ đã ở nhà làm góa phụ, nuôi con gái, còn không đủ thê lương sao? Những người đó sao có thể ra tay được với cô nhi quả mẫu họ chứ.”

Lục lão thái thái giả bộ không nghe ra sự trách móc bên trong lời nói của Cố lão thái thái, cười vẫy vẫy tay với Lang Hoa, “Lang Hoa, mau qua đây để dì tổ mẫu xem xem.”

Lang Hoa nhìn bộ dạng làm ra vẻ của Lục lão thái thái, nàng trước đây sao có thể coi Lục lão thái thái là thân tổ mẫu của mình chứ?

Lang Hoa trốn trong lòng Cố lão thái thái, “Dì tổ mẫu, bệnh của con còn chưa khỏi đâu.”

https://thuviensach.vn

Lục lão thái thái cười nói: “Vẫn là Lang Hoa hiểu chuyện, ta lại quên mất chuyện này,” Nói rồi nhìn về phía Cố lão thái thái, “Bảo các vãn bối đều lui xuống đi, tỉ muội chúng ta nói chuyện.”

Cố lão thái thái chỉ đành đồng ý, dặn dò Tiêu ma ma, “Chăm sóc tốt tiểu thư.”

Lang Hoa đứng lên hành lễ với mọi người, đem Tiêu ma ma và A Mạc ra ngoài.

Đi vào trong sân, Lang Hoa dặn dò Tiêu ma ma, “Đi xem xem chỗ mẫu thân thế nào? Đến nhà bếp nấu cho mẫu thân canh chim cút bách hợp.” Khi phụ thân qua đời, mẫu thân ngày đêm rơi lệ, để lại bệnh ho lâu ngày, sau này phàm là việc đau lòng, mẫu thân luôn nhốt mình trong phòng, khóc cả một ngày, tiếp theo chính là bệnh một tháng không thể ra khỏi của, sau này Lang Hoa dứt khoát xây cho mẫu thân một trạch viện trong vườn phía đông của Lục Gia, để mẫu thân tránh xa huyên náo, yên lặng dưỡng bệnh, kết quả không ngờ nuôi ra một thói quen lánh đời ẩn cư của mẫu thân, không đồng ý cho bất cứ ai lại gần trạch viện, người hầu hạ bên cạnh cũng chỉ có Lư ma ma mấy người mẫu thân tin cậy mà thôi.

Tiêu ma ma vừa đi khỏi, A Quỳnh liền đi tới, “Đại tiểu thư, Lục tam gia mời người đến đình tây viện.”

Lục Anh tìm nàng chuẩn bị muốn nói gì?

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 20: Thẳng Thắn

Lang Hoa nghĩ kĩ càng, việc Lục Anh hiện giờ muốn nói, chẳng qua là về Lục Gia và Vương Gia.

Nếu Lục Anh khuyên nàng ở trước mặt tổ mẫu nói vài lời tốt đẹp, tha cho Lục Gia, nàng có nên đồng ý không? Trong lòng nàng đối với Lục Anh sẽ triệt để thất vọng chứ!

Một người cứ coi như có suy tính thêm nữa cũng không thể không phân đúng sai.

Nhưng nàng không đi, thì không biết trong lòng Lục Anh rốt cuộc nghĩ thế nào rồi.

Cho nên, nàng vẫn là muốn đến chỗ hẹn.

Vạn nhất Lục Anh nói ra lời gì đó nàng không muốn trả lời, nàng có thể không thèm đếm xỉa.

Lang Hoa quyết định đưa Tiêu ma ma cùng đi, trong kiếp trước, trong những người bên cạnh nàng cũng chỉ có Tiêu ma ma biết nhìn người.

Nàng đối diện với Lục Anh nhất định sẽ bị tình cảm ngày xưa quấy nhiễu, sắp xếp một người có thể giúp mình phân tích sẽ tốt hơn.

Lang Hoa đợi tới khi Tiêu ma ma trở về, mấy người mới đi về tây viện, đi qua phòng củi, Lang Hoa nghe thấy tiếng ho truyền từ bên trong ra, thanh âm này vô cùng giống mẫu thân, không cầm lòng được dừng bước chân.

https://thuviensach.vn

Hạ nhân trước cửa phòng củi hành lễ với nàng.

Lang Hoa nói: “Đại thái thái ở trong?”

Trước đây nàng đi thỉnh an mẫu thân, nếu mẫu thân bệnh sẽ không gặp nàng, bảo nàng trở về, nàng biết tâm tư của mẫu thân, là muốn nàng nhanh chóng sinh con nối dõi cho Lục Anh, như vậy mới có thể đứng chân ở Lục Gia, không thì một cô gái mù không nơi nương tựa, lại cũng không có chút tài sản nào, mỗi ngày đều sẽ sống trong sự chỉ trích của người khác.

Lúc đó, nàng sẽ đứng ở dưới hiên nghe mẫu thân ho một trận, cầu mong bệnh của mẫu thân sớm ngày bình phục, sau đó ôm hết tâm sự rời khỏi.

Không thể không nói, lúc đó nàng có thể ở Lục Gia, hoàn toàn dựa vào sự bảo vệ của Lục Anh.

Lục Anh xưa nay cũng chưa từng rút bớt chi tiêu thường ngày của nàng và mẫu thân.

Nếu nàng mù mắt, Lục Anh không màng đếm xỉa tới nàng, nàng có thể nghĩ tới sẽ rơi vào cảnh tượng bi thảm đến nhường nào.

Hạ nhân lập tức bẩm báo, “Không có, Đại thái thái chưa từng qua đây.”

Lang Hoa gật gật đầu, “Vậy ai đang ho bên trong?”

Hạ nhân nói: “Là Lư ma ma, có lẽ là tối qua nhiễm lạnh, luôn ho không ngừng, bà lão ấy ở bên cạnh Đại thái thái được nâng niu, nhưng mới giày vò một đêm dậy đã như vậy, đáng đời, ai bảo bà ta làm ra những việc bỉ ổi như thế.”

Đây chính là thiên lý rõ ràng báo ứng không ra vui, mẫu thân ho cả đời, giờ đổi thành Lư ma ma đến nếm thử mùi vị này.

Trong lúc vô thức, Lang Hoa đã đi tới tây viện.

https://thuviensach.vn

Trong tây viện trồng rất nhiều loại trúc, theo gió nhẹ đung đưa phát ra tiếng "xào xạc", con đường nhỏ làm bằng đá trứng ngỗng được cọ rửa rất sạch sẽ, đi tới đây sẽ không có chút cát bụi nào, cây hoa quế hai bên đan xen sinh trưởng, chặn kín ánh mặt trời. Lang Hoa mơ mơ hồ hồ nghĩ tới ngày tháng vui đùa trên con đường này, tổ mẫu luôn dặn dò nàng, "Chậm một chút, đừng sốt ruột."

Sau này lời này đã thành câu cửa miệng của Lục lão thái thái, có lẽ Lục lão thái thái thật sự không biết nên làm thế nào thật lòng đối đãi tốt với nàng, cho nên chỉ có thể học bộ dạng của tổ mẫu.

Đều đã qua rồi.

Nếu để nàng lựa chọn, nàng cũng không muốn để những người này xuất hiện trong nhân sinh của nàng nữa.

Để họ tới lãng phí thời gian của nàng.

Nhưng Lục Anh thì sao?

Nàng có làm tốt chuẩn bị rời xa Lục Anh không.

"Lang Hoa muội muội." Tiếng của Lục Anh truyền tới, Lang Hoa nhìn qua.

Lục Anh mặc một chiếc trường bào màu xanh nhạt, đệm bằng khuôn mặt trắng nõn, đôi mày đèn sì và đôi mắt như hắc ngọc trong nước lại giống như bảo thạch trang trí bên trên, lấp lánh phát sáng, hắn hơi hơi cong môi, trong nụ cười có vài phần thất vọng.

Lang Hoa hành lễ với Lục Anh.

Lục Anh đi tới, một đôi ủng nửa cũ nửa mới dừng cách Lang Hoa không xa.

https://thuviensach.vn

“Ta cho rằng muội nhìn thấy ta rồi.”

Lang Hoa ngẩng đầu, lần đầu tiên nàng nhìn Lục Anh ở khoảng cách gần như vậy, gần tới mức có thể nhìn thấy sợi tóc rủ xuống của hắn, đang nhẹ đung đưa trong gió, hắn từng là chỗ dựa của nàng, người mà nàng tin tưởng nhất, nhưng giờ nàng lại cảm thấy hắn ở nơi rất xa.

Dù là cùng một người, lại không phải Lục Anh ôm lấy nàng nói chuyện thấp giọng đó, Lục Anh mà nàng có thể đem niềm vui và nỗi buồn cùng nàng chia sẻ đó.

Ở bên nhau nhiều năm như thế.

Những gì đã qua luôn bất chợt ùa tới.

Lục Anh nói: “Ta đổi hài cũ, vết thương ở chân còn chưa khỏi, luôn là đi hài cũ thoải mái hơn chút.”

Lang Hoa có chút ngạc nhiên, nàng không ngờ Lục Anh sẽ nhắc tới vết thương ở chân trước mặt nàng, vì nàng biết tất cả câu chuyện của vết thương này, vết thương ở chân kết nối với vết thương trong tim hắn.

“Muội có biết việc của dì nương ta không?” Lục Anh cười lên có chút tẻ ngắt, “Chân của ta bị thương khi gặp bà ấy, theo lý mà nói ta không nên đi gặp bà ấy, trưởng bối cho rằng ta không hiểu lễ số, phạt ta ở trong đường thất quỳ cả một đêm, Lục Gia rất coi trọng sự khác biệt trưởng thứ, nếu ta làm việc gì không hợp lẽ, cả đời này đều sẽ không được trưởng bối thích, cho nên vết thương ở chân chưa khỏi ta cũng không làm ầm lên, bị người ta biết rồi trái lại sẽ sai càng thêm sai.”

Cái này giống với cái trước đây Lục Anh nói với nàng.

Chỉ là kiếp trước Lục Anh nói với nàng sau khi gặp thất bại, còn Lục Anh hiện giờ đang tỉnh táo.

https://thuviensach.vn

Đó có phải đại diện cho quan hệ giữa họ, đã thoát khỏi quỹ đạo kiếp trước, vậy sẽ đi về đâu đây?

Lang Hoa không nắm chắc.

Lục Anh đột nhiên cười rồi, "Muội đối với ta không có lòng tin như vậy sao? Cho rằng ta tới tìm muội là xin muội ở trước mặt dì tổ mẫu nói giúp, tha cho Lục Gia và Vương Gia?"

Lang Hoa nhìn Lục Anh đầy hồ nghi, nàng không lo lắng Lục Anh giúp Vương Gia nói chuyện, nàng cảm thấy Lục Anh sẽ bào chữa cho Lục Gia, "Lục tam ca cảm thấy việc này có quan hệ với Lục Gia không?"

Lục Anh nghĩ một lát, "Có quan hệ, dời nhà tới Hàng Châu, phải dùng một món bạc lớn, đều vứt cho mẫu thân đi lo liệu, mẫu thân mới nghĩ cách huy động tiền của, của hồi môn của muội chính là một món thu nhập rất lớn, nhưng nếu nói mẫu thân xúi giục nhà đẻ để hại muội, ta lại cảm thấy mẫu thân không có thời gian đi khổ tâm sắp xếp như thế, suy cho cùng đây là một việc đại sự đập nồi dìm thuyền."

Là một phu nhân nội trạch, Lục Nhị thái thái không có phách lực lớn như vậy.

Lang Hoa nói: "Nói như vậy, bất luận là Lục Gia hay là nhị bá mẫu đều là người tốt rồi?"

Trong mắt Lục Anh gợn lên vài con sóng, "Muội đừng giận, ta không tán đồng hành vi của trưởng bối Lục Gia, Lục Gia lánh đời nhiều năm như vậy, giờ muốn con cháu làm quan cũng không có gì sai, sai ở chỗ thông qua bám víu phú quý, đi lên con đường khiến người ta tiến cử nhậm chức, giờ triều đình đã khôi phục khoa cử, dù có chút hạn chế về xuất thân, ta vẫn là cảm thấy dựa vào khoa cử làm quan mới là chính đạo. Phụ thân ở Hàng Châu mưu chức tước, liền đem tộc nhân ở Trấn Giang chuyển hết tới Hàng

https://thuviensach.vn

Châu, ta cảm thấy có chút không thỏa đáng, suy cho cùng phần mộ tổ tiên ở đây, đất tế tự cũng ở đây, đây mới là gốc rễ của Lục Gia."

Lang Hoa không ngờ Lục Anh từng tuổi này đã nghĩ xa xôi như vậy, sự thật chứng minh cách nghĩ của Lục Anh là đúng, Lục Anh có thể được hoàng thượng trọng dụng, vừa hay hắn xuất thân khoa cử chính thức, có học thức và tầm nhìn xa vững chắc.

Lang Hoa nói: "Cho nên, huynh ở lại."

Lục Anh gật đầu, "Ta muốn chứng minh ta là đúng. Lục Gia chúng ta cũng có trưởng bối giống dì tổ mẫu, bệnh lâu ngày không thể đi xa, nếu ta có thể bảo vệ họ chu toàn, lại bảo vệ tốt đất tế tự, thì sẽ lấy được niềm vui của trưởng bối, sẽ được tổ phụ và phụ thân coi trọng, vậy thì ta dù thân là con vợ lẽ, cũng có cơ hội vượt hẳn hơn người."

"Hôn sự của chúng ta," Lục Anh nghiêm túc nhìn nàng, "Có lẽ sẽ không đổ vỡ chia lìa từ đây rồi chứ?"

Lang Hoa cảm thấy đây đã là Lục Anh rất thẳng thắng nói chuyện với nàng rồi.

Gió thổi bay miếng lụa treo bên eo Lang Hoa, cũng loạn trái tim nàng.

Nếu Lục Anh trực tiếp xin nàng, nàng sẽ yêu cầu mình giữ tỉnh táo, tạm thời cách xa Lục Anh.

Nhưng hiện giờ, Lục Anh bày tỏ rõ lập trường của hắn.

Như vậy nàng không thể không như dao chém sắt từ chối hắn.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 21: Đồng Ý

Lang Hoa cảm thấy đây mới là thứ Lục Anh quan tâm nhất.

Giải trừ hôn ước, một nhát chia đôi, giữa Lục Gia và Cố Gia cũng không có bất cứ tình cảm gì nữa rồi, vậy thì cũng không cần băn khoăn đến thể diện của nhau.

Nếu là nàng trước kia, thì sẽ đồng ý.

Trải qua đủ mọi khó khăn ở kiếp trước, nàng lại hiểu thiện tâm không thể bỏ lên người những kẻ không có lương tâm đó được, Cố Gia giúp Lục Gia nhiều năm như vậy, Lục Gia lại đã từng cảm kích khi nào.

Lang Hoa ngẩng đầu nhìn về phía Lục Anh, “Huynh muốn việc hôn nhân này, nhưng chỉ là duy trì quan hệ hai nhà, nếu có thể khiến tổ mẫu không thoái hôn, huynh đương nhiên cũng sẽ được trưởng bối Lục Gia khen ngợi.”

Điều nàng nói đã quá thẳng thắn rồi.

Lục Anh cũng không hề bất ngờ, mà cười lên, “Vậy thì cũng không có gì không đúng, mỗi lần ta tới Cố Gia muội đều hỏi ta, bánh nhà bếp làm có ngon không, hoa trong vườn nở có đẹp không, cái gì làm diều mới có thể bay cao, ta sớm đã qua cái tuổi này, tự nhiên sẽ không để tâm. Cái có thể cân nhắc cũng chính là quan hệ hai nhà mà thôi.”

Lời này của Lục Anh rất có lí.

https://thuviensach.vn

Nàng sẽ không yêu cầu Lục Anh quá nhiều, nhưng trước khi Lục Anh không bỏ ra tình cảm thật sự, nàng cũng chỉ là tới đây mà thôi.

“Nhưng giờ thì khác rồi,” Mặt mũi Lục Anh trầm lắng lại, “Ta không biết đi đâu còn có thể tìm được đứa bé gái tám tuổi, để nghe ta nói những lời này.”

Không có đứa bé gái 8 tuổi nào, có thể nghe hiểu ý của hắn.

“Lang Hoa, hôn sự của chúng ta dù là lệnh của phụ mẫu lời của mai mối, chúng ta lại còn trẻ, nhưng đã có thể nghĩ giống nhau, lại không ghét bỏ nhau, ta cảm thấy chúng ta có thể từ từ, có thể... sẽ khác.”

Đúng thế, giờ nàng lại có thể yêu cầu hắn điều gì đây?

Sự quan tâm, chăm sóc đối với nàng, bảo vệ nàng, đồng tâm đồng lực với nàng, đó đều là điều không thể.

Sau khi trọng sinh, nàng đối với rất nhiều việc đều rất xác định.

Ví dụ như ở lại bên cạnh tổ mẫu, bỏa vệ tổ mẫu an toàn, không đi theo Lục Gia tới Hàng Châu, cứ coi như tất cả chưa thể thay đổi, Trấn Giang vẫn bị đồ thành, nàng cũng cam tâm tình nguyện chết ở đây.

Thành làm vua bại làm khấu, nàng dám làm dám chịu.

Nhưng đối với kiếp trước, phần tình cảm đó của nàng và Lục Anh, vừa hay trở thành việc nàng không thể xác định nhất.

Nàng không biết nàng và Lục Anh sẽ ra sao.

Cái nàng xác định là, nàng tuyệt đối sẽ không gỡ tội cho lỗi lầm mà Lục Gia và Vương Gia phạm phải, nàng chỉ có thể nói cho Lục Anh, bước tiếp theo nàng muốn làm gì, nếu Lục Anh muốn bổ cứu, thì không đến nỗi quá khó coi.

https://thuviensach.vn

Lang Hoa nói: “Mỗi người đều phải gánh vác hậu quả việc mình làm, tổ mẫu có nhắc tới việc thoái hôn hay không, còn phải xem Lục Gia làm như thế nào,” Nói rồi dừng lại, “Lục tam ca, muội biết mỗi năm khi trồng trọt, Cố Gia cho Lục Gia bao nhiêu hạt giống, phối bao nhiêu tá điền tới giúp không? Mấy năm nay tích lũy lại được bao nhiêu? Nếu ta bảo Lục Gia lập tức trả lại thì sẽ thế nào?”

Vậy thì Lục Gia sẽ trở thành trò cười.

Cho nên Lục Gia muốn bao che cho Vương Gia, thì phải xem có thể gánh vác được kết quả này không.

Lục Anh kinh ngạc khi Lang Hoa có thể có chủ kiến như vậy, hắn đưa ra đề nghị, nàng không tuân theo, trái lại nói ra kiến giải của mình, làm việc quyết đoán lại kiên định.

Giống như khi đứng trước cửa nhà cữu cữu, thấy tuổi nhỏ lại yếu ớt, nhưng có thể nắm quyền chủ động trong tay mình.

Khiến hắn không thể không nhìn bằng con mắt khác.

Lục Anh nói: “Ta sẽ khuyên tổ phụ, sẽ không để cho Lục Gia tiếp tục sai như vậy nữa.”

Có thể nói ra lời như vậy, chứng minh Lục Anh rất có nắm chắc, một đứa con vợ lẽ có thể có tự tin như vậy đã rất không dễ dàng gì.

Lang Hoa hành lễ với Lục Anh, “Tổ mẫu lát nữa còn muốn tìm ta.”

Lục Anh đứng tại chỗ, nhìn Lang Hoa đưa người rời khỏi.

Một lát sau, Trình Di đi tới nói: “Cố đại tiểu thư này đúng là lợi hại, rõ ràng có lòng với thiếu gia, lại một bước cũng không chịu nhượng bộ.”

https://thuviensach.vn

Lục Anh như có tâm tư, Cố Lang Hoa tiếp tục như vậy, Cố Gia sẽ trở thành bộ dạng gì? Có thể thấy Cố lão thái thái cưng chiều cô cháu gái này là đúng.

Hắn cũng muốn biết Cố Lang Hoa còn có thể đưa Cố Gia làm ra chuyện gì.

Lục Anh nói: " Chúng ta về Lục Gia, từ từ tính nợ với tổ phụ." Tổ phụ quá xem thường Cố Gia rồi, cho rằng thông qua sóng gió lần này liền có thể nuốt trọn Cố Gia, cứ coi như Cố Gia là sâu, cũng là con sâu trăm chân chết mà không bế tắc.

****

Lang Hoa về tới phòng của Cố lão thái thái, Lục lão thái thái vừa đi, trên bàn đặt một tấm thiệp, Lang Hoa hiếu kì cầm lên xem.

Cố lão thái thái nói: "Là Vương Gia đưa tới, ta muốn xem xem, chúng xảo biện thế nào."

Lang Hoa đắp chăn lên người Cố lão thái thái, "Sức khỏe tổ mẫu còn chưa khỏe, nghỉ ngơi thêm bớt hao tổn tinh thần." Giờ đối với nàng mà nói, sức khỏe của tổ mẫu là quan trọng nhất.

Cố lão thái thái oán trách nhìn Lang Hoa một cái, "Sao không nói một tiếng đã chạy ra ngoài? Sau một trận ốm lại càng hồ đồ rồi."

Lang Hoa cúi đầu nhận sai, "Đều là cháu gái không tốt, cháu chỉ là hiếu kì, muốn tận mắt xem xem, suy cho cùng Lư ma ma... là lão nhân trong nhà... chả trách sau khi mẫu thân biết lại đau lòng."

"Có gì đau lòng chứ," Cố lão thái thái cười lạnh, "Bắt được nội quỷ, trong lòng vui vẻ mới phải, sau khi phụ thân cháu mất, người bên ngoài đều

https://thuviensach.vn

đợi một ngày Cố Gia chúng ta sa sút, cứ coi như muội muội đó của ta, cũng là xem trò cười mà thôi, lại không ngờ hôm nay tới lấy lòng ta."

"Nói cho cùng, đây đều là vì cháu, tổ mẫu mới có thể mở mày mở mặt, chứ không phải khom lưng quỳ gối đi xin chúng," Cố lão thái thái nhắm mắt lại, thở dài, "Lục Anh vẫn là đứa trẻ tốt, hôn sự của hai cháu phải làm sao đây?"

Lang Hoa không cầm được bội phục tâm tư của Lục Anh, đoán trước được tổ mẫu sẽ hỏi nàng.

Lang Hoa không nói chuyện, Cố lão thái thái lại đã hiểu, "Cháu cũng trở về nghỉ ngơi chút đi!"

Lang Hoa hầu hạ Cố lão thái thái nghỉ ngơi mới đưa Tiêu ma ma về phòng.

Tiêu ma ma rót ly nước nóng đưa tới tay Lang Hoa, Lang Hoa nghĩ một chút, "Vú cảm thấy Lục Anh thế nào?"

Tiêu ma ma nghĩ một chút, "Lục tam gia lòng dạ rất sâu, tuổi tác giống như cậu ấy, có thể nghĩ thấu đáo cả việc này như vậy thật sự không dễ, nhưng... Tiểu thư... cũng mới tám tuổi... đã có thể đối thoại với cậu ấy, nô tì có thể nhìn ra được, từ đây về sau, Lục tam gia không thể thiếu việc tới tìm tiểu thư thương lượng."

Lang Hoa cũng hiểm điểm này, Lục Anh sẽ không tùy tùy tiện tiện nói ra với người khác bí mật của mình, đã nói với nàng những điều này chính là có ý chủ động kéo gần quan hệ với nàng.

Đây không phải chính là thứ sau khi nàng trọng sinh luôn mong đợi sao?

Lang Hoa thả ly trà trong tay.

https://thuviensach.vn

A Mạc bước nhanh vào cửa, “Đại tiểu thư, Tiêu ma ma, Tiêu Ấp tới rồi, muốn gặp đại tiểu thư.”

Tiêu ma ma đột nhiên chau mày, “Đây là nội viện, há là nơi hắn nói tới là tới, đuổi hắn về, cứ nói là ý của ta.”

Lang Hoa nhìn thấy thần tình có chút căng thẳng trên mặt Tiêu ma ma, đưa tay ngăn A Mạc, “Rốt cuộc là có chuyện gì?”

Tiêu ma ma ngập ngừng ấp úng, thở một hơi dài, “Tiêu Ấp cũng không biết nghe ai nói bậy, đại tiểu thư là Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai chuyển thế, có thể trị bệnh cứu người, cho nên... liền tới xin đại tiểu thư giúp... Ta đi mắng hắn về... ”

Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai chuyển thế? Nếu đến Tiêu Ấp ở trong trang trại làm việc cũng nghe nói rồi, chắc chắn ít nhất ở huyện Đan Đồ đã là ai ai cũng biết.

Lang Hoa cười cười, “Ta dù không phải Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai chuyển thế, nhưng có vài việc nói không chừng ta cũng có thể giúp được.”

Tiêu ma ma do dự nắm lấy khăn tay, hiển nhiên còn chưa nghĩ xong.

Lang Hoa nói: “Gọi Tiêu Ấp vào đi, ta nghe hắn nói xem.”

A Mạc đem Tiêu Ấp vào cửa, Tiêu Ấp lập tức quỳ dưới đất, “Xin đại tiểu thư cho ta một bát thuốc, ta... Ta muốn dùng để cứu người.”

Tiêu ma ma sắc mặt u ám, “Nước thuốc lấy đâu ra? Nói với ngươi bao nhiêu lần rồi, đừng tin những tin đồn bên ngoài đó, đại tiểu thư sao có thể biết chữa bệnh.”

https://thuviensach.vn

Lang Hoa nghĩ một chút, chữa bệnh nàng thật sự không biết, nhưng để chữa tật mắt cho mình, nàng cũng đã đọc không ít phương thuốc.

Lang Hoa đang suy nghĩ, Tiêu Ấp đã vội cuống cả lên mở miệng, "Đại tiểu thư, người ta muốn cứu, từng có ơn với đại lão gia, người nể mặt đại lão gia... "

Lang Hoa không cầm được lòng kinh ngạc nhìn về phía Tiêu Ấp.

Tiêu Ấp lo tới đỏ mặt tía tai, mồ hôi nhỏ giọt.

Lang Hoa cau mày, "Tiêu Ấp, ngươi đang thêu dệt câu chuyện với ta sao?" Người có ơn với phụ thân, nếu cần giúp, sẽ đường đường chính chính tới cửa, sao có thể chạy tới chỗ Tiêu Ấp.

Tiêu Ấp ngây ra một lúc, lập tức dập đầu, "Đại tiểu thư, tiểu nhân không dám nói bừa, chỉ là việc này không thể để người bên cạnh biết, vì... vì người đó... là đạo phỉ."

Lời này càng ngày càng viển vông rồi, phụ thân là bị đạo phỉ giết, sao đạo phỉ lại trở thành người có ơn với phụ thân.

Lang Hoa nhìn về phía Tiêu ma ma, "Tiêu ma ma, ngươi nói xem, lời của Tiêu Ấp có phải thật không?"

Tiêu ma ma hung dữ trừng mắt nhìn Tiêu Ấp một cái, sau đó thở dài, "Đại tiểu thư, là có người như vậy... giờ ở ngay trong trang... nhưng căn bản không phải đạo phỉ gì cả, chỉ là trong nhà gặp nạn, triều đình đang tìm hắn khắp nơi, ta sợ mang lại phiền phức cho Cố Gia, vì vậy không muốn để Tiêu Ấp thu giữ hắn."

Tiêu Ấp oán hận biện luận, "Người ấy căn cản là bị oan uổng, cũng không phải bị triều đình truy nã, mà là cha conVương Nhân Trí đang bắt

https://thuviensach.vn

hắn, đại tiểu thư giờ cũng biết bản tính của Vương Gia thế nào, hai tên cẩu quan này chỉ biết hãm hại người tốt.”

Vương Nhân Trí chính là phụ thân của Lục Nhị thái thái.

Nói như vậy, nàng và Vương Gia đúng là oan gia đường hẹp.

Lang Hoa nghĩ tới kiếp trước lời mà Tiêu Ấp muốn nói với nàng.

Có phải có liên quan tới người này không?

Kiếp trước nàng luôn không biết phụ thân còn có ân nhân như vậy.

Lang Hoa đứng lên, “Có muốn cứu hắn không, ta đi xem xong rồi nói.”

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 22: Bị Thương

Vương Nhân Trí xuống ngựa, đi thẳng vào nhà chính, ngồi trên chiếc ghế hoa hồng thường ngày của lão đại nhân, đây là cổ vật tiền triều để lại, dùng Hoàng Hoa Lê chế tạo, toàn thân chạm khắc, lần đầu tiên ông ta nhìn thấy đã thích rồi, cũng đều là quan lại, Tào lão đại nhân sau khi về hưu còn được hưởng thụ thứ đồ mà xưa nay ông ta chưa từng hưởng thụ.

Dựa vào cái gì?

Ngày nào đó ông ta nhất định sẽ nắm giữ vinh hoa phú quý như vậy.

Còn giờ, cuối cùng để ông ta thực hiện rồi.

Vương Nhân Trí muốn thở dài một hơi, lại không nhịn được ho ra, hạ nhân lập tức đưa khăn tay lên, Vương Nhân Trí ho ra một mảng máu tanh trên chiếc khăn lụa trắng.

Vương Kỳ Chấn đi vào vừa hay nhìn thấy cảnh này.

Tùy tùng của Vương Nhân Trí kêu lên kinh ngạc, “Lão gia sao thế này?” Nhận lấy khăn nhìn sắc mặt càng khó coi, “Đây là răng, lão gia bị người ta đánh rơi răng rồi.”

Vương Nhân Trí nghe được lời này, một chân đạp tới, tùy tùng lảo đảo chân suýt chút ngã ra đất.

Vương Nhân Trí giận giữ quát, “Đồ vô dụng nhà ngươi.”

Tùy tùng nâng khăn run lẩy bẩy, Vương Kỳ Chấn vội đưa tay qua đón, mở mắt nhìn, bên trong có nửa chiếc răng mẻ, “Phụ thân,” Vương Kỳ Chấn

https://thuviensach.vn

lập tức lo lắng, “Người bị thương ở Thường Châu rồi? Nhi tử bảo người đi mời lang trung.”

Vương Nhân Trí vẫy vẫy tay, “Con lại đây, cha con chúng ta nói vài câu.”

Vương Kỳ Chấn không lay chuyển được, đỡ Vương Nhân Trí vào trong, mấy bước này Vương Nhân Trí đi rất chậm, mỗi một bước đều giống như đi trên lưỡi đao, trên đùi đau đớn, trong đầu ông ta đều sẽ hiện lên một cảnh, một người đơn thương độc mã xông vào đội năm nghìn người, xông thẳng về phía ông ta, ông ta kinh ngạc muốn rút đao ứng phó, đao còn chưa kịp lấy ra, trong miệng lập tức cảm giác được một mùi tanh mặn, đầu như bị vật nặng đả kích, lập tức đùi ông ta đau lên, người đột nhiên từ trên lưng ngựa cắm xuống.

Quân hộ vệ của ông ta lên trước chặn lại, lại trừng mắt nhìn người đó giết ra một con đường máu nghênh ngang bỏ đi.

Trận chiến này đánh quá kém cỏi.

Con rể của ông ta là Lục Văn Hiển không dễ dàng gì nhận được tin tức, tàn bộ của Khánh Vương phản tặc đã xuất hiện ở Thường Châu, nhân mã không nhiều, có lẽ chỉ có hơn 300 người, thường ngày trốn ở trong trang viên ngoại ô Thường Châu, ông ta dẫn năm nghìn người tới vây diệt, chỉ cần có thể bắt sống được là có thể lập đại công.

Năm nghìn người đối đầu với ba trăm người.

Đây là một miếng nhân bánh lớn thế nào đập lên đầu ông ta chứ, ông ta gần như chỉ là đi tới nơi, là có thể lập quân công, vị trí Tri Phủ Trấn Giang ông ta mong mỏi bao năm, liền sẽ thuộc về ông ta.

Kết quả, chỉ là nhận được hơn 100 bộ tử thi, giờ đến bách tính bạo động hay là tàn bộ của Khánh Vương cũng không phân rõ.

https://thuviensach.vn

Ra quân ồ ạt, cuối cùng chỉ là kết quả này.

Vương Nhân Trí tức tới lồng ngực khó chịu, đem cả chuyện này nói cho Vương Kỳ Chấn một cách đơn giản, Vương Kỳ Chấn lúc này mới nhìn thấy vết thương ở đùi của phụ thân, đem năm nghìn người và hộ vệ bên cạnh ra ngoài, lại nhận được kết quả như vậy.

Vương Kỳ Chấn nói: “Khẳng định là tàn bộ của Khánh Vương, nếu là 300 bách tính bạo động, mười mấy hộ vệ nhà chúng ta đã có thể giải quyết chúng rồi.”

“Ai có thể chứng minh?” Vương Nhân Trí cười lạnh, “Vũ khí của hơn 100 người chết đó, cũng bị người đó dọc được thu đi hết rồi.”

Vương Kỳ Chấn chau mày, “Rốt cuộc là ai?”

“Ta thấy tám phần là bộ hạ đắc lực bên cạnh Khánh Vương,” Vương Nhân Trí nói, “Những thủ hạ đó của Khánh Vương, trước đây con cũng đã gặp qua, nhưng không nhớ có người thân hình thấp nhỏ.”

Hạ nhân Vương Gia vào cửa bẩm báo, “Lão gia, Lục Gia cho người đưa thư tới rồi, bảo ngài và Lão thái gia đến Cố Gia một chuyến.”

Vương Nhân Trí chau mày nhìn về phía Vương Kỳ Chấn, Vương Kỳ Chấn cũng chau mày, mặt mày nhăn nhó như người câm ăn hoàng liên.

Vương Nhân Trí hỏi: “Cố Gia tìm chúng ta làm gì?”

Vương Kỳ Chấn chỉ đành đem việc của Lư ma ma từ đầu tới cuối nói một lượt, “Con thấy chính là Cố Lang Hoa đó giở trò, nhi tử tận mắt nhìn thấy, nàng ta... ”

Vương Nhân Trí nghi hoặc nói: “Cố Lang Hoa?”

https://thuviensach.vn

Vương Kỳ Chấn gật gật đầu, “Chính là trưởng nữ của Cố Thế Hoành, cháu gái của Cố lão thái thái, Cố Lang Hoa.”

Lửa trong lòng “xoẹt” một cái đốt lên, ném bát trà trong tay lên người Vương Kỳ Chấn, “Tỉ đệ các ngươi triển vọng rồi, lằng nhằng với một đứa trẻ con, một đứa trẻ có thông minh hơn nữa có thể làm ra chuyện gì?”

Vương Kỳ Chấn nhìn phụ thân đang nộ khí xung thiên, lắp bắp nói: “Đứa trẻ đó rất cổ quái.”

“Đều là bọn ngu ngốc,” Vương Nhân Trí nói, “Giờ không thao túng được một Cố Gia, còn bị người ta bắt thóp.”

Vương Kỳ Chấn khóc lóc, “Phụ thân, người nói nên làm sao đây, vạn nhất Cố lão thái thái thật sự tìm Mẫn đại nhân làm chủ, vậy chúng ta... ”

Nếu ông ta phong phong quan quang đánh thắng trận, bắt được dư nghiệt của Khánh Vương còn được, nhưng giờ ông ta lại cũng không bắt được gì cả, chỗ Mẫn đại nhân đã biết được tin tức, không quá hai ngày này sẽ triệu ông ta tới, trách mắng ông ta điều binh đại động can qua, nếu trong nhà lại xảy ra chuyện xấu gì nữa, việc ông ta kế nhiệm Tri Phủ Trấn Giang sẽ trở thành hỏng cả.

Vương Nhân Trí cắn răng cắn lợi, “Nếu làm hỏng đại sự của ta, xem ta có lột da con không,” Nói rồi dừng lại, “Đi nhận lỗi với Cố Gia, chịu khó dỗ dành lão bà sống ở Cố Gia đó, đợi tới khi ta làm Tri Phủ, Trấn Giang loạn lên, đừng nói là một lão thái thái và một tiểu cô nương, cả tộc Cố Thị cũng phải mặc chúng ta thu dọn.”

Giờ chẳng qua là mắt của một tiểu nha đầu, Cố Gia lại không biết trời cao đất dày gây khó dễ Vương Gia.

Tương lai, ông ta phải để Cố Gia biết, tính mạng của người Cố Gia trong tay ông ta là Vương Nhân Trí, chẳng qua chỉ là một con kiến.

https://thuviensach.vn

******

Lang Hoa theo Tiêu Ấp vào tiểu viện của Tiêu Gia, vợ của Tiêu Ấp nét mặt lo lắng đang không biết làm thế nào thì tốt, thấy Tiêu Ấp trở về đang muốn lên trước nói chuyện, mắt thoáng nhìn thấy Cố đại tiểu thư mặc áo khoác che mặt.

Vợ của Tiêu Ấp không cầm được kinh ngạc, Tiêu Ấp lại mời Cố đại tiểu thư tới.

“Thế nào?” Tiêu Ấp hỏi tới.

Vợ Tiêu Ấp mặt mày khó xử, bẩm báo với Cố Lang Hoa, “Còn chưa biết vết thương thế nào? Hắn nắm chặt đao ngồi ở trên đất, ai cũng không dám vào.”

Cố Lang Hoa nhìn Tiêu Ấp.

Tiêu Ấp nuốt cục một cái, cúi đầu bẩm báo, “Khi tiểu nhân thấy hắn, trên người hắn trúng tên, tiểu nhân nghi ngờ mũi tên đó có độc, muốn tìm cho hắn ít thảo dược giải độc, ai ngờ sau khi trở về... Hắn liền phát điên lên, không để ai lại gần... Tiểu nhân nghĩ chắc chắn là độc của tên đã vào máu, người đã không còn tỉnh táo rồi.”

Sắc mặt Tiêu ma ma cũng trở nên khó coi, lên trước bảo vệ Lang Hoa, “Đại tiểu thư, đã là như vậy rồi, chắc chắn chúng ta cũng không giúp được, chúng ta về đi!”

Tiêu Ấp nghe lời mẫu thân, lên tiếng phản đối, “Đã tới rồi, sao có thể cứ như vậy trở về.”

Trong ấn tượng của Lang Hoa, Tiêu Ấp xưa nay đều chưa từng phản đối Tiêu ma ma, rốt cuộc là ai có thể khiến Tiêu Ấp lo lắng như vậy, lòng hiếu kì cổ vũ nàng phải nhìn xem người này.

https://thuviensach.vn

Trong nhà chính đột nhiên phát ra một loạt âm thanh gốm sứ vỡ ròn tan, dường như có cái gì đang chạy tán loạn trong nhà, Lang Hoa đi về phía trước hai bước, Tiêu Ấp cũng không dám chậm trễ, vội vàng bước lên bảo vệ Lang Hoa.

Mấy người đi về phía trước cửa.

Vợ Tiêu Ấp nói: “Có lẽ là đổ rồi thì phải! Bị thương thành bộ dạng đó, có thể chống đỡ tới giờ đã là không dễ dàng gì.”

Lời như vậy lại khiến Tiêu Ấp yên tâm rất nhiều, Tiêu Ấp quay đầu hỏi thăm ý tứ của Lang Hoa.

Lang Hoa gật gật đầu, “Mở cửa ra.”

Tiêu Ấp đưa tay ra đẩy cửa.

Cánh cửa cót ca cót két mở ra, một mùi máu tanh đột nhiên từ bên trong xông ra, ánh mặt trời theo cánh cửa bay vào trong phòng, cây đa lớn trong sân nhẹ nhàng lay động, ánh nắng bị bóng cây che loang lổ, Lang Hoa tìm được một bóng người dưới ánh sáng này.

Không biết vì sao, Lang Hoa đột nhiên có loại ảo giác quen thuộc, dường như là cảnh này đã từng gặp ở đâu.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 23: Tiếng Thét Chói Tai

Lang Hoa suy nghĩ kĩ càng, kí ức lại như mây khói bay lơ lửng trên đỉnh núi, có lúc tan có lúc tụ khiến nàng khó mà nắm bắt, càng không thể nào kiểm chứng.

Có lẽ là vì Lục Anh cũng từng bị thương trong quân, nàng mới có ảo giác như vậy. Lục Anh dù là quan văn, nhưng thái tổ gia từng nói, quan văn bổn triều cũng phải biết chức võ, cho nên Lục Anh cũng có mấy lần vào quân doanh, khi trở về bị chút vết thương nhỏ, trên dưới Lục Gia đều vô cùng căng thẳng, nàng muốn giúp đỡ, đáng tiếc không thể nào ra tay, chỉ đợi sau khi ngự y tới đổi thuốc cho hắn, nàng mới nhẹ nhàng sờ sờ tấm vải trắng trên vết thương của hắn, có lẽ tìm hiểu một chút tính nghiêm trọng của vết thương.

Giống như lần này, tận mắt nhìn thấy những vết thương chảy máu đó, nàng vẫn là lần đầu tiên, nhìn thấy người này, nàng cuối cùng cũng hiểu sự khác biệt giữa bị thương nặng và bị thương nhẹ, vì sao Tiêu Ấp lại căng thẳng như thế.

Người này căn bản chính là hồ lô máu, trên người không biết có bao nhiêu chỗ đang chảy máu, may mà cả người hắn mặc một bộ quần áo tối màu, không thì chỉ nhìn thấu những vết máu trên quần áo đó, cũng khiến người ta sợ hết hồn.

Tay người này nắm chặt một thanh đao thép, thân thể dựa vào bàn, hơi cúi đầu, rõ ràng là ngồi trên đất, lại gây cho người ta một loại khí thế bất khuất mạnh mẽ, một đôi mắt như trong đầm băng chứa một vầng trăng sáng

https://thuviensach.vn

đó, sáng trong veo, nhìn thấy một cái là khiến người ta rùng mình, cũng chả trách vợ Tiêu Ấp không dám tới gần.

Người này không giống đạo phỉ lắm, đạo phỉ cầu là vật ngoài thân, việc làm đều là hành vi lén lén lút lút, sẽ không thể có khí thế uy hiếp người này, đã không phải là đạo phỉ thì lại là ai? Nếu giống như lời Tiêu Ấp nói, hắn là bị Vương Nhân Trí làm bị thương, Vương Nhân Trí là Đồng Tri Trấn Giang, có quan chức bên người, ông ta muốn giết một người có vô số thủ đoạn, nhìn từ vết thương của người này, bất luận vì nguyên nhân gì, đều nhất định là đại động can qua.

Lang Hoa rất nhanh có thứ tự, đột nhiên hỏi Tiêu Ấp, "Người này phạm tội gì?"

Tiêu Ấp ngạc nhiên, hắn là tận mắt nhìn thấy đại tiểu thư dùng thủ đoạn thế nào khiến Lư Chính nhận tội, hắn cũng biết sau khi đại tiểu thư tới, nhất định sẽ phát hiện điều gì bất thường, lại không ngờ sẽ hỏi ra miệng nhanh như vậy.

Hơn nữa, rõ ràng dứt khoát, bắn trúng hồng tâm.

Tiêu Ấp mở miệng, không biết nói thế nào mới được, hắn sợ mỗi chữ mình nói ra đều sẽ doạ Cố đại tiểu thư.

"Tội mưu nghịch?"

Tiêu Ấp còn chưa nói ra, bên tai đã vang lên thanh âm trong trẻo của Cố đại tiểu thư, vừa hay khiến Tiêu Ấp và Tiêu ma ma bên cạnh nghe rõ.

Tiêu ma ma khuôn mặt kinh ngạc, Tiêu Ấp cũng há miệng nói không ra lời.

Lang Hoa đã nhận được đáp án từ trong phản ứng của Tiêu Ấp.

https://thuviensach.vn

Tiêu ma ma một tay tát thẳng vào con trai, “Ngươi đây là muốn hại chết Cố Gia phải không?”

Tiêu Ấp ấp a ấp úng giải thích, “Đại lão gia lúc còn sống, bảo con chăm sóc cậu ta, con... con... cũng không nghĩ nhiều... cậu ta rốt cuộc là tội danh gì, chỉ biết là bị Vương Nhân Trí truy sát, sau này mới nghe nói, quan phủ tróc nã dư nghiệt Khánh Vương gì đó.”

Tiêu ma ma đã không kiềm chế được nữa, “Vậy cậu ta có phải hay không?”

Tiêu Ấp vội vẫy tay, “Không phải, không phải... ” Sau đó lại không xác định, nhỏ tiếng nói, “Cậu ta mới 13 tuổi, vụ án Khánh Vương mưu phản là khi lão gia vừa qua đời, đó là bốn năm trước, một đứa bé chín tuổi có thể tham gia mưu phản sao?”

Đứa bé? Người này mặt mũi bụi đất, ngũ quan đều không nhìn rõ, lại cầm đao, trông giống đã trải trăm trận, như vậy cho nàng ảo giác, khiến nàng cho rằng người này tuổi tác tương đương Tiêu Ấp.

Thì ra mới chỉ như tuổi của Lục Anh.

Lang Hoa nhớ kĩ lại tất cả mọi thứ có liên quan tới vụ án mưu phản của Khánh Vương, Khánh Vương là bào huynh của hoàng thượng, khi hoàng thượng kế vị, ông ta tự xin dời khỏi kinh thành, lúc đó hành tỉnh Giang Chiết 143 huyện, năm nào cũng gặp thiên tai, ôn dịch hoành hành, triều thần kiến nghị phong Khánh Vương tới hành tỉnh Giang Chiết, ở nơi gian khổ như vậy, Khánh Vương không có tinh lực làm ra việc có uy hiếp tới long ỷ. Khánh Vương vui vẻ đi, cai quản Giang Chiết hơn 10 năm, cứu tế dân đói, thảo phạt đạo tặc Giang Nam, khiến bách tính hành tỉnh Giang Chiết được nghỉ ngơi lấy lại sức.

Những điều này đều là sau khi Khánh Vương được sửa lại án sai, viết vào Đại Tề Quốc Sử, Khánh Vương cũng được truy phong Trung Vương.

https://thuviensach.vn

Nhưng chết nhiều người như thế, mạch Khánh Vương gặp phải tai hoạt diệt đỉnh, cuối cùng chẳng qua đổi lại được một phong hiệu mà thôi.

Tiêu ma ma khuôn mặt áy náy nhìn về phía Lang Hoa, "Đại tiểu thư, chúng ta về trước đi, hoạ ai gây ra người đó gánh vác, quan phủ thật sự tra xét, sẽ phán nó tội chứa chấp."

Tiêu Ấp cũng nản lòng.

Nhìn biểu cảm câm như hến trên mặt Tiêu ma ma, Tiêu Ấp đó, Lang Hoa đột nhiên nghĩ thông hết rồi. Vì sao kiếp trước tổ mẫu đem Cố Gia gửi gắm cho Lục Gia, không chỉ là vì nàng và mẫu thân cô khổ không nơi nương tựa, bên trong đây còn có quan hệ của Vương Gia, Vương Nhân Trí làm Tri Phủ Trấn Giang, giống như là hoàng đế của Trấn Giang, ông ta muốn làm gì ở Trấn Giang, không ai có thể ngăn được, bất luận người này có trốn vào Cố Gia hay không, Vương Nhân Trí cứ muốn nói Cố Gia thông đồng với giặc, Cố Gia có trăm cái miệng cũng khó cãi, tuỳ tiện giấu hai món binh khí ở trang viện của Cố Gia, Cố Gia chính là trọng tội.

Kiếp trước, sau khi Trấn Giang bị đồ thành, tam thúc về Trấn Giang một chuyến, bất luận là đất đai hay trạch viện đều không lấy về, nàng hỏi, tam thẩm cũng là vội vàng nói nhà cửa bị phản quân thiêu sạch rồi, đất đai để lại cũng không có tác dụng gì, bị tam thúc bán đi rồi, tiền bạc còn lại chia cho một vài lão gia nhân, để họ tự tìm đường mưu sinh.

Thật sự là như vậy sao?

Vậy vì sao sau khi Khánh Vương được lật lại bản án, tam thúc, tam thẩm tìm tới cửa, Lục Nhị thái thái lại tiếp đãi họ một cách nhiệt tình khác thường, đồng thời khuyên nhủ nói Lục Anh cũng giúp mua đất đai cho tam thúc, tam thẩm.

Thế là có việc dời đi của tam thúc, tam thẩm.

https://thuviensach.vn

Trái tim Lang Hoa dường như muốn nhảy ra khỏi lồng ngực nàng, nàng có thể suy đoán ra, kiếp trước, Vương Gia chính là dùng cách chứa chấp dư đảng Khánh Vương để uy hiếp tổ mẫu.

Cho nên tổ mẫu cân nhắc lợi hại, cho rằng an toàn nhất chính là đem nàng gửi gắm cho Lục Gia, làm con dâu của Lục Nhị thái thái, như vậy Cố Gia cũng là thông gia chính thức của Vương Gia, thông gia với thông gia luôn phải hạ thủ lưu tình, Vương Gia dù thủ hạ lưu tình, lại cuối cùng nắm lấy chỗ yếu của Cố Gia, cho nên tam thúc về tới Trấn Giang cái gì cũng không lấy về, nàng lúc đó cho rằng Cố Gia đầy rẫy vết thương không thể thu dọn, giờ xem ra căn bản chính là bị Vương Gia bá chiếm rồi.

Nếu nàng không thể bắt ra Lư ma ma và Lư Chính.

Tiêu Ấp cứu người, bất luận có xin tổ mẫu và mẫu thân giúp hay không, đều sẽ bị Lư ma ma phát giác, Lư ma ma bẩm báo cho Vương Gia, giống như mở rộng cửa lớn của Cố Gia, để tên cường đạo Vương Gia này đi thẳng vào cướp đoạt.

Nàng có ý thức thay đổi hoàn cảnh của mình.

Vô thức xông vào trong âm mưu lớn hơn.

Lang Hoa nói: “Tiêu Ấp, ngươi nói cho ta, hắn đối với phụ thân ta quả nhiên có ơn sao?”

Tiêu Ấp quay đầu trả lời, trên gương mặt vốn non nớt của Cố đại tiểu thư lại có một loại uy thế của chưởng gia nhân, khiến trong lòng hắn không cầm được đột ngột nhảy lên mấy cái, chưa suy nghĩ đã nói ra sự thực, “Đại tiểu thư, cậu ta thật sự từng cứu đại lão gia.”

“Người của Cố Gia, không thể có ơn không báo, ta sẽ cứu hắn,” Lang Hoa đứng ở tại chỗ, “Nhưng bắt đầu từ giờ, cửa lớn đóng chặt, không được phép nói với bên ngoài một chữ nào, bao gồm cả tổ mẫu và mẫu thân.”

https://thuviensach.vn

Lư ma ma là bị bắt ra rồi, ai biết trong Cố Gia còn có tai mắt khác của Vương Gia không.

Vương Gia muốn một miệng nuốt trọn Cố Gia vào bụng, ngoài khẩu vị ngon, còn cần mưu toán kĩ lưỡng, giờ ngoài mấy người bên cạnh nàng, người khác nàng đều không tin được, đại sự như vậy càng ít người biết càng tốt.

Lang Hoa nhìn người ngồi trên đất, bước lên trước hai bước.

Tiêu ma ma giật mình vội bước lên trước, Tiêu Ấp cũng thất thanh nói: "Đại tiểu thư, cậu ta đã hồ đồ rồi, cẩn thận làm bị thương cô... "

Lang Hoa quay đầu ngăn Tiêu ma ma và Tiêu Ấp, từng bước một chậm rãi lại gần người đó.

Theo nàng lên phía trước, lưỡi đao trong tay người đó quả nhiên quay lại, giống như lúc nào cũng muốn nhấc lên giết người vậy.

Tiêu ma ma tim đập tới tận cổ họng, nhìn chằm chằm vào thanh đao đó, chỉ cần thanh đao đó khua tới, bà ấy liền sẽ lao tới chặn trước đại tiểu thư.

Lang Hoa đạp vào trong vũng máu trên đất, để máu tươi thấm ướt đôi giày thêu hoa màu hồng của mình, "Đây là điền trang Cố Gia, ta là tiểu thư Cố Gia, ta không biết ngươi là ai, ngươi cũng không cần nói cho ta, giờ ngươi chỉ có hai con đường để chọn. Con đường thứ nhất, vết thương của ngươi nặng không may chết ở đây, ta sẽ bảo Tiêu Ấp chặt ngươi thành mấy miếng, thiêu xong chôn ở trong trang, sẽ không có ai biết ngươi là ai, cũng không có ai phát giác được ngươi từng tới đây, từ nay về sau ngươi liền biến mất không dấu vết. Con đường thứ hai, ta bảo người trị thương cho ngươi, sau ba ngày cho ngươi một con ngựa, ngươi lập tức rời khỏi Trấn Giang, đi càng xa càng tốt, quên hết việc ở đây, chỉ cần biết Cố Gia từ nay về sau không nợ ngươi, không còn bất cứ quan hệ nào với ngươi nữa. Nếu ngươi đều không đồng ý, ta chỉ còn cách," Lang Hoa ấn tay lên cán đao,

https://thuviensach.vn

“Lập tức giết ngươi, trước khi quan phủ xông vào tìm bắt, xử lý ngươi sạch sẽ gọn gàng.”

Lang Hoa nói dứt lời, chỉ cảm thấy hai mắt đó của hắn rơi trên mặt mình, giống như băng tuyết trên chạc cây, sáng loá mắt lạnh vào xương, thanh đao nàng ấn đột nhiên bị hắn nhấc lên, sau lưng truyền tới tiếng thét chói tai của Tiêu ma ma.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 24: Thân Phận

Tay của Lang Hoa cũng nâng lên theo thanh đao đó, nàng nhìn người trước mặt, không hề động đậy.

Thanh đao đó kẹp gió thổi vào trong cổ áo nàng, khiến lông tơ của nàng dựng đứng hết lên, giọt máu trên đao vẩy rơi trên má nàng, nàng chỉ là yên lặng nhìn thẳng vào người đó, nhìn hắn ánh mắt từ băng lạnh biến thành trầm ngâm rồi dần dần tan đi, nàng lại trước sau như một.

Nàng còn chưa từng gặp người ngạo mạn như vậy.

Hắn ta giơ thanh đao trên tay lên chỉ là để chứng minh, còn có sức giết người, hắn dốc toàn lực còn có thể xông ra khỏi đây, cho nên hắn không hề chọn lựa, mà là đồng ý với lời nàng nói mà thôi.

Nàng dám đi lên trước, cũng là vì một ánh nhìn trong sạch trong con mắt đó, cứ coi như toàn là mệt mỏi và đau đớn, trong đôi mắt đó trước sau vẫn giữ một sự tỉnh táo, cho nên mới có thể ngay khi Tiêu Ấp đi vào, cả người hắn đều thả lỏng ra nhiều. Cho nên nàng có thể nói với hắn một loạt như thế.

“Triệu Linh.” Hắn mở miệng dùng lực nhả ra hai chữ, sau đó tay buông thõng xuống, đao thép “rầm” một tiếng rơi trên đất, khoé miệng mím ra một nụ cười nhàn nhạt, sau đó nhắm mắt ngất lịm đi trong cái nhìn chăm chú của nàng.

Tiêu ma ma thở phào, Tiêu Ấp cũng ngây ra đó.

https://thuviensach.vn

Trong nhà thoáng chốc trở nên tĩnh lặng, trong đầu tất cả mọi người dường như đều đang lặp lại cảnh nguy hiểm vừa nãy.

Lang Hoa quay đầu lại trước, “Tiêu Ấp, còn ngây ra đó làm gì?”

Tiêu Ấp lúc này mới tỉnh lại, vội vã chạy lên trước đỡ người đó lên, thấp giọng dặn dò vợ, “Mau đi đun nước.”

Lang Hoa thấy Tiêu Ấp đem người đó đặt lên cáng. Sau khi người đó hôn mê bất tỉnh, đã mất đi khí thế, mới để người ta nhìn ra thật sự là thiếu niên tuổi tác tương Lục Anh.

“Hắn tên Triệu Linh?” Lang Hoa hỏi.

Tiêu Ấp gật gật đầu: “Triệu Gia là một phú hộ đại lão gia kết giao khi ở Sơn Đông, đại lão gia ra ngoài thu mua hạt giống gặp phải đạo phỉ, may nhờ được Triệu Linh nhìn thấy nói cho người nhà, người nhà Triệu Gia hợp lực đuổi đạo phỉ đi, cứu được lão gia, lão gia nói cho cậu ấy có việc gì cứ tới Cố Gia ở Đan Đồ, trải qua bốn năm, tiểu nhân đã không nhận ra cậu ấy rồi, vẫn là cậu ấy tự nói lên, lại hét tiểu danh lão gia cho tiểu nhân, tiểu nhân mới xác định thật sự là cậu ấy.”

“Giờ nghĩ lại còn có chút không dám tin, cậu ấy chỉ là nói bị Vương Gia hãm hại, tiểu nhân cũng không ngờ tới mức phản tặc. Cho rằng cậu ấy là bị nạn.”

Lang Hoa biết những điều biết được từ miệng Tiêu Ấp chỉ là những thông tin mơ mơ hồ hồ này, căn bản không đủ tin tưởng, thấy bộ dạng của Tiêu Ấp lại không giống đang nói dối, nếu Tiêu Ấp không nói dối, vậy chính là phụ thân có ý che giấu.

Tiêu Ấp không lập tức nhận ra Triệu Linh cũng bình thường, nếu đây là người thành niên, bốn năm năm cũng sẽ không có gì thay đổi, một đứa bé lại có thể thay hình đổi dạng.

https://thuviensach.vn

Lang Hoa không chuẩn bị lại hỏi Tiêu Ấp, “Phụ thân đặt tiểu danh gì cho ngươi?”

Tiêu Ấp gãi gãi đầu, “Lão gia nói tiểu nhân khờ khạo, gọi tiểu nhân Mộc Đầu.”

Thời gian nàng và phụ thân chung sống còn không dài bằng thời gian Tiêu Ấp đi theo phụ thân, trong kiếp trước cũng không biết Tiêu Ấp muốn nói với nàng việc về phụ thân, rốt cuộc là chuyện đó, hay chính là có liên quan tới Triệu Linh?

Lang Hoa nói: “Phụ thân không phải chê ngươi khờ khạo mới gọi ngươi Mộc Đầu, nhất định là cảm thấy, ngươi là nhân tài có thể đào tạo, không thì sẽ không đem ngươi bên cạnh.” Nhưng kì lạ là, nàng không nghe tổ mẫu và mẫu thân nhắc tới việc Tiêu Ấp làm giúp việc cho phụ thân, sau khi phụ thân chết, Tiêu Ấp cũng không được trọng dụng.

Chả trách phụ thân có rất nhiều việc đều giấu tổ mẫu và mẫu thân? Đợi có thời gian nàng nhất định sẽ từ từ hỏi Tiêu Ấp.

Mắt của Tiêu Ấp đột nhiên đỏ lên, “Đại lão gia... đại lão gia ông ấy... ”

“Được rồi,” Tiêu ma ma đột nhiên đạp một chân tới, “Còn không qua đó xem xem, đừng ở đây làm đại tiểu thư đau lòng.”

Tiêu Ấp lau lau nước mắt, nhận chậu nước nóng trong tay vợ bưng vào trong nội thất.

Lang Hoa ngồi ở bên ngoài một lát, đợi Tiêu Ấp ra.

Sắc mặt Tiêu Ấp có chút khó coi, “Cũng không biết có thể chống đỡ được không, trong nhà chỉ có chút thuốc trị thương, ta bôi bừa rồi, cái khác... ” Nhìn Lang Hoa muốn nói lại thôi.

https://thuviensach.vn

Đến giờ, Tiêu Ấp còn coi nàng là Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai chuyển thế, đợi nàng đi trị thương cho Triệu Linh.

Lang Hoa đứng lên, “Theo ta vào phòng xem xem.”

Trong nội thất đặt mấy chậu nước máu, Tiêu Ấp đã lau rửa sạch sẽ kĩ càng cho Triệu Linh, tìm một bộ quần áo sạch sẽ thay cho cậu ta.

Vừa nhìn vào, Lang Hoa còn cho rằng đã đổi người khác

Dù vết bẩn trên mặt vẫn chưa lau sạch, đã có thể nhìn ra là thiếu niên thanh tú xinh đẹp, yên lặng nằm ở đó, vì mất máu sắc mặt có chút nhợt nhạt, nhưng ngũ quan lại giống như khắc trên ngọc, từng móc từng nét trông tinh tế như thế, “Phồn hoa tạo nhan sắc, nguyệt ảnh trúc ngọc nhân” có lẽ chính là ý này. Nàng không cầm được lấy Lục Anh ra so sánh, Lục Anh thâm trầm và vững vàng hơn, Triệu Linh này nhìn từ bề ngoài hơn vài phần sáng sủa nho nhã, một vẻ bề ngoài vô hại như vậy, khi cầm đao lại có uy thế đáng sợ như thế. Lục Anh thân là con vợ lẽ ở Lục Gia không thể không luyện bản lĩnh thăm dò ý tứ qua sắc mặt, Triệu Linh lại đã trải qua điều gì, khiến hắn trở thành bộ dạng ngày hôm nay.

Lang Hoa vốn không muốn tìm hiểu Triệu Linh này, trên người Triệu Linh nghi vấn quá nhiều, biết nhiều rồi trái lại sẽ dẫn tới phiền phức nhiều hơn, giờ việc nàng phải làm chính là ổn định Triệu Linh, để Cố Gia vượt qua ải khó, nếu Triệu Linh sống sót, nàng nghĩ cách thả hắn đi xa, người giống như Triệu Linh chỉ cần sống là chắc chắn sẽ làm ra chút động tĩnh, như vậy sẽ triệt để rửa sạch hiềm nghi chứa chấp phản tặc của Cố Gia. Giờ xem ra, dù giết hắn an toàn hơn, nàng lại không phải loại người tuỳ tiện lấy tính mạng người khác như thế, hơn nữa Triệu Linh tất nhiên không phải đơn thương độc mã tới một mình đi một mình, thế lực sau lưng hắn cũng là thứ nàng không muốn chọc vào.

https://thuviensach.vn

Nhưng nàng lại có chút hiếu kì, không tự chủ được đi vạch trần bí mật của hắn, nàng đi xem quần áo Triệu Linh thay ra.

Đao thép, dao găm, túi tên đều không phải thứ một thiếu niên mười ba tuổi nên có, trưởng tử của tam thúc mới sáu tuổi, đã treo đầy túi tiền, nắm tóc, ngọc bội, túi thơm chạm bạc, cứ coi như là có đao kiếm, cũng đều là thứ thường ngày chơi đùa, tuyệt đối không phải lợi khí sát thương người, bất luận là thứ gì, đều sẽ thêu tên lên để nhận biết, để lại tên trên đồ vật tinh xảo, luôn là một loại vinh dự, nàng lúc đó cũng thường chuẩn bị cho Lục Anh những thứ này.

Triệu Linh chỉ có một túi tiền nho nhỏ, bên trên thêu thuý trúc, tay nghề thêu rất bình thường, lại tuỳ tiện có thể mua được ở cửa hàng thêu, không có bất cứ một đồ vật nào thêu tên bên trên, trong túi tiền càng không có dấu riêng, chỉ có một thẻ tính làm bằng ngọc, nếu chỉ nhìn những đồ này sẽ không ai biết hắn là ai, trong quần áo bị nhuốm đỏ máu tươi kẹp một cuốn sách.

Tên sách Lang Hoa không thể xác định, là một người mù đối với nàng mà nói rất nhiều chữ, đều là chỉ biết dùng, chứ không quen.

Lang Hoa chỉ vào sách hỏi Tiêu ma ma, “Bên trên viết gì vậy?”

Tiêu ma ma nhìn kĩ, “Hình như là 《Tứ Nguyên Ngọc Giám》.”

《Tứ Nguyên Ngọc Giám》 Lang Hoa biết cuốn sách này, là Nguyên Thuật Học cực kì khó hiểu. Hoàng đế bổn triều sung bái Nguyên Thuật Học, gần như đến mức si mê, văn võ bách quan cũng lũ lượt người trước người sau ngày đêm nghiên cứu tu tập, muốn dùng cái này lấy lòng hoàng đế, đáng tiếc Nguyên Thuật Học cuối cùng quá cao thâm khó lường, đa số mọi người đều không lấy được phải bỏ xuống, Lục Anh lúc nhàn rỗi không có việc gì cũng sẽ lật xem, nhưng cuối cùng cũng không xem tới cùng, có

https://thuviensach.vn

lúc cũng oán hận hai câu, cho rằng đề mục trên 《Tứ Nguyên Ngọc Giám》 căn bản khó hiểu.

Lang Hoa không nhịn được đưa tay ra mở sách, kí hiệu lạ lẫm đột nhiên ập tới, nàng chau mày, chỉ đành đặt quyển sách trong tay xuống. Triệu Linh xem loại sách này lẽ nào cũng là ăn theo thời cuộc? Vậy cũng quá sớm rồi thì phải!

Lang Hoa lại lần nữa nhìn về phía Triệu Linh.

Cũng không biết có phải vì ngất xỉu, Triệu Linh để mặc Tiêu Ấp lật qua lật lại vết thương thế nào, đều không phát ra nửa lời. Tiêu Ấp đã băng bó phần lớn vết thương lại, nhìn thấy vết thương trên vai Triệu Linh lại chau mày, bộ dạng không biết phải làm sao.

"Vết thương đen sì, coi bộ là trên tên tẩm độc," Lang Hoa nghĩ một chút, "Phụ thân ta lúc tại thế có vị lang trung nào tin được không?"

Tiêu Ấp gật đầu, "Vốn là có một người, chỉ là nhiều năm như vậy đã không biết đi đâu rồi."

Đi đâu tìm lang trung thích hợp đây?

Vừa có thể trị bệnh vừa có thể giữ miệng kín bưng.

Lang Hoa đột nhiên nghĩ tới việc Vương Nhân Trí, Vương Nhân Trí từ Thường Châu trở về liền bị thương, trong cẳng chân kẹp vào một miếng lưỡi đao, Vương Gia tìm thầy hỏi thuốc khắp nơi, mới trị khỏi vết thương.

Lang Hoa rút đoản đao mà Triệu Linh mang theo người ra, trên lưỡi đao sắc nhọn quả nhiên mất một miếng.

Lang Hoa đột nhiên mắt sáng bừng, một nụ cười mỉm nổi trên má.

Quả nhiên là thiên lý rõ ràng báo ứng không vui vẻ.

https://thuviensach.vn

Báo ứng của Vương Gia, nhanh như vậy đã tới rồi.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 25: Nguy Cơ

Vương Nhân Trí đạp lang trung băng bó vết thương cho mình ra, “Đồ vô dụng, đây là muốn phế chân của lão tử.”

Lang trung sắc mặt tái nhợt không biết nên làm thế nào, “Chỉ cần đắp thuốc, rất nhanh sẽ có biến chuyển tốt.”

Vương Nhân Trí cười lạnh nói: “Hôm qua khi kị mã trở về ngươi cũng nói như vậy, giờ lại càng nghiêm trọng hơn hôm qua.”

Vế thương càng ngày càng sưng tấy, khiến ông ta cảm thấy càng ngày càng đau, hình như có thứ gì đang ăn mòn xương và thịt ông ta, khiến ông ta máu tươi nhỏ giọt.

“Phụ thân,” Vương Kỳ Chấn bước nhanh vào phòng, “Mẫn đại nhân... Mẫn đại nhân bảo người trong nha môn tới, nói là muốn gặp phụ thân ở phủ nha.”

Gặp ông ta ở phủ nha, chính là muốn ném sạch quan hệ cá nhân, ý là việc công bàn công khai.

Ông ta đều có thể nghĩ được Mẫn Hoài đó sẽ nói những gì.

Vương Nhân Trí nhìn Vương Kỳ Chấn, “Ngươi cầm danh sách có liên quan tới Khánh Vương tới đây, đem những thi thể đó từng người từng người một kiểm tra, ta không tin, thật sự cái gì cũng không tra ra được?”

Người có liên quan tới Khánh Vương, mấy năm nay bắt đã bắt, giết đã giết, mấy người không có tung tích sớm đã ở trong đầu của Vương Kỳ

https://thuviensach.vn

Chấn, hắn sớm đã đem thi thể mà phụ thân mang về nhận một lượt, không có phát hiện gì.

Vương Kỳ Chấn an ủi phụ thân, "Không phải còn có kẻ bỏ trốn sao? Nếu có thể bắt sống được nhất định có thể thẩm vấn ra điều gì đó."

Vương Nhân Trí run rẩy đứng lên dưới sự nâng đỡ của con trai, mồ hôi từng hạt lớn rơi xuống từ trên đầu.

Đau, thật sự không phải vết đau bình thường.

Da thịt bao nhiêu năm bọc trong nhung lụa, đều non tới bóp ra nước, đột nhiên chịu tội như vậy, nếu thật sự không bắt được tên phản tặc đó, ông ta há không phải trở thành trò cười trước mặt mọi người sao.

Quản Sự đi vào bẩm báo, "Lão thái gia, Lão gia, Cô Gia bên đó gửi thư tới."

Vương Nhân Trí có chút nghi hoặc, "Là Văn Hiển?"

Quản Sự gật đầu.

Vương Nhân Trí ngồi lại xuống, vội vàng mở thư ra xem, nội dung trên thư khiến ông ta mở trừng mắt, "Văn Hiển không phải ở Hàng Châu sao? Sự việc bên đây sao nó biết được?"

Vương Kỳ Chấn đầy lòng sùng bái với vị tỉ phu này, tỉ phu trong ấn tượng của hắn trước đây cũng chỉ là thông minh mà thôi, từ sau khi yêu thích huyền học, liền giống như thoát thai hoán cốt biến thành người khác vậy. Hắn nói ra ngoài cầu lấy công danh, tới Hàng Châu đi một vòng thật sự đã cầu được chức Đồng Đề Cử, hắn nói Trấn Giang e là sẽ có chiến loạn, muốn chuyển tài sản tới Hàng Châu trước, còn bảo phụ thân tới nương nhờ dưới trướng Mẫn đại nhân, câu nào cũng đều ứng nghiệm rồi.

https://thuviensach.vn

Trước khi tỉ phu đi nói cho phụ thân Thường Châu có phản quân, ông ấy còn bán tín bán nghi, kết quả phụ thân thật sự gặp phải phản quân. Ông ấy nghi ngờ huyền học là cái cớ, tỉ phu dùng huyền học kết giao quan to hiển đạt mới là sự thật.

Giống như Từ Tùng Nguyên đó, giờ là Sử Bộ Thượng Thư, rất được hoàng thượng tín nhiệm, một ngày nào đó nhất định sẽ vào Trung Thư Tỉnh, chỉ cần nắm chắc được Từ Tùng Nguyên, thì không sợ không có tiền đồ, cho nên mỗi năm họ đều nhờ con rể tặng tài vật cho Từ Gia, chính là muốn nịnh nọt đại thần Từ Tùng Nguyên này.

Vương Kỳ Chấn nhận thư phụ thân đưa tới, xem được nội dung bên trên vô cùng kinh ngạc, “Tỉ phu sao biết người làm bị thương phụ thân đã trốn tới Cố Gia? Tin tức này... có chính xác không?”

Vương Nhân Trí nói: “Ta sớm đã cảm thấy bên cạnh Văn Hiển có lẽ có tiên sinh trợ tá cực kì lợi hại, dù Văn Hiển ở tít tận Hàng Châu, vị tiên sinh đó lại có thể ở Trấn Giang trù mưu cho hắn.”

Trên mặt Vương Kỳ Chấn hiện ra nụ cười, “Đúng là trời giúp ta, thấy Cố lão thái thái đó còn hỏi tội ta, như vậy ta khiến bà ta đến quỳ xin ta.”

*****

Rõ ràng tất cả đều sắp xếp thỏa đáng, Lang Hoa vẫn không yên tâm được.

Tiêu ma ma và Tiêu Ấp có lẽ đều là người làm việc ổn thỏa, việc này lại không có bao nhiêu người biết, có lẽ sẽ không tiết lộ ra ngoài. A Mạc đem quần áo nàng thay cầm đi giặt sạch, nàng thay quần áo nằm trên giường.

Trong mông lung, dường như nghe thấy Lục Anh gọi tên mình, nàng vừa quay người, một vật lạnh như băng liền rơi trên ngực nàng, nàng sợ hãi tỉnh lại.

https://thuviensach.vn

Nàng nghe thấy Lục Anh nói với nàng, “Dương Chỉ Bạch Ngọc vừa lấy được, muội một miếng ta một miếng.”

Lúc đó Quảng Huệ Tư làm 《Y Điển》, ngoài thu nhận tất cả y thư, kinh phương trong nước Đại Tề, còn muốn thông dịch y thư của nước bên cạnh, thế là hoàng thượng lệnh cho Hàn Lâm Viện hỗ trợ thông dịch, Lục Anh lúc đó đang nhận chức ở Hàn Lâm Viện, tìm về rất nhiều y nhân giúp đỡ, trong y thư dù phần lớn dùng là tiếng Ba Tư, nhưng có rất nhiều khẩu ngữ và tục ngữ, tiếng Ba Tư lại khác với quy tắc ngôn ngữ của tiếng Hán, các hàn lâm cũng là sứt đầu mẻ trán.

Lục Anh mời Hồi Y chẩn bệnh cho nàng, lúc đó nàng đợi tới buồn chán liền nói với Hồi Y thêm mấy câu, những phát âm tiếng Ba Tư đó giống như phạn âm khiến nàng hứng thú, cho nên nàng liền đứng ở ngoài thư phòng nghe lén khi Lục Anh đem Hồi Y đi dịch văn, dần dà học được không ít, Lục Anh khen nàng nếu là nam tử có thể đi làm Thông Sự.

Nàng cười nói, mình chẳng qua là kẻ mù mà thôi.

Nhưng người mù cũng có rất nhiều việc có thể làm.

Lục Anh tìm người chính thức dạy nàng tiếng Ba Tư, tiếng Tây Hạ, nói với nàng một vài chính sự, phân tích triều cục, có lúc còn thỉnh giáo nàng ý mà những ngôn ngữ đó phiên dịch ra, lúc đó nàng cảm thấy mình cũng coi như là nội trợ của Lục Anh.

Giờ mở to mắt mới phát hiện, tất cả còn phức tạp hơn những thứ kiếp trước nàng biết, dù đã trải qua một kiếp cũng chưa chắc có thể bảo đảm mỗi quyết định đều là đúng.

Cho nên nàng có cần đi tìm Lục Anh thương lượng không đây?

Vừa mới có cách nghĩ như vậy, Lang Hoa lại lập tức phủ quyết bản thân rồi, sự việc liên quan tới tộc Cố Thị, không thể xem thường, nàng không

https://thuviensach.vn

thể vì quan hệ với Lục Anh kiếp trước, mà tin Lục Anh hiện tại.

Suy cho cùng Vương Nhân Trí là cữu cữu của Lục Anh, Cố Gia lần này hoàn toàn đứng ở thế yếu.

Lang Hoa nghĩ tới đây, trên cổ áo đã ướt đầm mồ hôi.

Bên ngoài truyền tới tiếng va đập ròn tan của lục lạc.

Lang Hoa lập tứng ngồi lên.

Nhìn thấy Lang Hoa đứng lên, Tiêu ma ma vội lên trước nói: "Tiểu thư tỉnh rồi, vừa hay chỗ thái thái phái người qua đây nói, thái thái bệnh rồi... bảo người đừng qua đó."

Mẫu thân bệnh rồi, nàng sao có thể không đi.

Lang Hoa lập tức ngồi lên, dặn dò Tiêu ma ma, "Mau, mặc quần áo cho ta, ta muốn đi xem mẫu thân."

Lang Hoa đưa Tiêu ma ma bước nhanh vào viện tử của Cố Đại thái thái, trong viện tử truyền tới thanh âm ồn ào, Tiêu ma ma lên trước đẩy cửa, Lang Hoa lập tức nâng váy chạy vào, vừa đi được hai bước, không biết nước từ đâu "ào" một cái hắt tới, Tiêu ma ma lên trước che Lang Hoa vào lòng, lại vẫn để Lang Hoa ướt nửa bên váy áo.

Đại nha hoàn bên cạnh mẫu thân Thái Hồi đột nhiên há hốc mồm, nàng cuống quýt đi lên trước, "Đại tiểu thư, nô tì không nhìn thấy, đều là lỗi của nô tì, nô tì đáng chết... "

Lang Hoa nhìn áo váy ướt sũng, bên trên có lốm đốm tàn tro đốt cháy đen, "Đây là nước gì?"

Thái Hồi đã sợ tới nghẹn ngào, "Là... là... nước bùa đạo sĩ làm pháp sự dùng."

https://thuviensach.vn

Khi mẫu thân bệnh nặng thật sự từng dùng rất nhiều phương pháp kì quái để trừ bệnh.

Lang Hoa nhìn về phía Thái Hồi mặt không còn giọt máu, “Sao lại mời đạo sĩ tới.”

Thái Hồi cúi thấp đầu, “Lư ma ma xảy ra chuyện, chúng nô tì liền dọn dẹp một lượt rương hòm Lư ma ma quản lý trước đây, trong đáy rương phát hiện người rối bằng gỗ dán giấy bùa, sau khi thái thái nhìn, động khí bệnh càng nặng hơn, trong nhà xuất hiện thứ như vậy tất nhiên là đen đủi, thái thái bảo chúng nô tì mời Đạo Trưởng của An Dương Cung tới làm pháp sự, cho nên nói cho Tiêu ma ma không để tiểu thư tới.”

Thái Hồi vừa nói vừa dùng khăn không ngừng lau nước trên người Lang Hoa, A Mạc tới giúp, “Tỉ tỉ không cần lau nữa, ta đã bảo A Quỳnh đi lấy váy áo sạch cho tiểu thư thay rồi.”

Lang Hoa vội đi xem Cố thái thái, “Mẫu thân ở trong sao?”

Thái Hồi gật gật đầu, “Nhưng đạo trưởng nói, phàm là vào trong đều phải dùng phất trần quét một cái, tiểu thư... Vẫn là đợi chút rồi đến đi!”

Trong phòng lờ mờ truyền tới tiếng khóc của mẫu thân, lúc này mẫu thân cần an ủi nhất!

Hơn nữa, nàng cũng không phải lén lút gì, sợ gì phất trần quét, nghĩ tới đây nàng nâng váy bước vào trong phòng.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 26: Phối Hợp

Trong phòng, Cố Đại thái thái trông vô cùng tiều tụy, nhìn thấy nàng miễn cưỡng kéo ra nụ cười, “Lang Hoa, sao con tới rồi,” Nói rồi hỏi Tiêu ma ma, “Đại tiểu thư đã uống thuốc chưa? Cơm ăn bao nhiêu?”

Tiêu ma ma vội nói: “Thuốc đã uống rồi, dùng một bát cơm lớn, ba đĩa thức ăn, một bát canh hạt sen.”

Tiêu ma ma không nói, Lang Hoa còn chưa ý thức được mấy ngày nay khẩu vị của mình tốt như vậy.

Có thể là vì chạy đi chạy lại, hận không thể chạy một lượt những con đường kiếp trước chưa chạy.

Cố Đại thái thái đứng lên muốn ôm Lang Hoa, Lang Hoa tự mình trèo lên giường, ngồi cách Cố Đại thái thái hơi xa một chút.

Cố Đại thái thái vội vẫy tay với Lang Hoa, “Qua đây, ngồi cạnh mẫu thân.”

Lang Hoa vẫy vẫy tay, “Cơ thể mẫu thân không thoải mái, bệnh đậu mùa của con còn chưa hoàn toàn khỏi, tránh để bệnh khí truyền cho mẫu thân.”

Cố Đại thái thái nghe thấy lời này vành mắt càng đỏ, “Người làm mẫu thân như ta thật sự là vô dụng, lại còn phải để con đến bảo vệ ta, ta... Ta chi bằng chết đi cho sạch sẽ... Tránh để liên lụy con, nếu không phải ta, Lư ma ma đó... ”

Nước mặt tuôn ra từ trong mắt Cố Đại thái thái.

https://thuviensach.vn

Cố lão thái thái thường nói, Cố Đại thái thái là người thích bi lụy, khi thành thân với Cố Đại lão gia chính là như vậy, Cố lão thái thái còn cho rằng tuổi tác lớn rồi, Cố Đại thái thái sẽ có chút trưởng thành, ai ngờ giống như thời gian không hề đi qua người bà ấy vậy, không có nửa chút thay đổi.

Lang Hoa cũng sợ mẫu thân vẫn sẽ bước lên con đường kiếp trước đó, "Mẫu thân đừng buồn, không có Lư ma ma cũng sẽ có người khác, chỉ cần Vương Gia tìm cách luôn có thể tìm được cơ hội."

"Ta chỉ là không ngờ," Cố Đại thái thái rên rỉ, "Ta đối với bà ta không bạc."

Không phải nói đối đã ai tốt, người đó liền có thể cả đời không rời không bỏ ngươi sao.

Nàng cũng là qua một kiếp mới biết, tình cảm và lợi ích của con người căn bản là hai việc khác nhau.

Lang Hoa đang nghĩ, Cố Đại thái thái đột nhiên nói: "Con còn nhớ lúc nhỏ con rơi xuống hồ không, vẫn là Lư ma ma cứu con lên."

Rơi xuống hồ? Lang Hoa không nhớ rõ lắm, dường như là có một lần như thế.

Cố Đại thái thái nói: "Bà ấy lúc đó cũng là liều mạng cứu con lên, ta thế nào cũng không ngờ... "

Lang Hoa suy nghĩ kĩ càng, "Mẫu thân, con nhớ là Khương ma ma đẩy con lên bờ trước, Lư ma ma lại kéo Khương ma ma ra khỏi hồ."

Cố Đại thái thái nghe xong ngây ra, dường như lúc này mới hiểu ra, "Nói như vậy, lúc đó bà ta đã lừa ta."

https://thuviensach.vn

Lang Hoa an ủi Cố Đại thái thái, “Lòng người cách lớp da bụng, mẫu thân đừng quá để tâm.” Mẫu thân đột nhiên hỏi việc nàng lúc nhỏ, nếu không phải sau khi trọng sinh, nàng cố gắng tìm lại cảm giác khi tám tuổi, không ngừng nhớ lại tất cả những việc đã trải qua lúc nhỏ, nàng có thể cũng không thể nhớ nổi việc này.

Cố Đại thái thái hồi lâu mới ổn định lại tình cảm, “Con nói, cả nhà Lư ma ma chúng ta nên xử lý thế nào? Vương Gia lại nên làm sao? Chúng ta thật sự phải gây với Vương Gia tới cùng sao?”

Thì ra mẫu thân lo lắng là cái này.

Lang Hoa đợi tới khi đạo sĩ làm phép ra ngoài mới nói: “Mẫu thân cảm thấy sao?”

Cố Đại thái thái vò chiếc khăn tay thành một nắm, “Vừa nãy tam thẩm con tới rồi, nói chuyện với ta một hồi lâu, ta cũng cảm thấy... giờ không nên đắc tội Vương Gia... vạn nhất thật sự có phản quân đánh vào, chúng ta còn phải trông chờ Vương Đại lão gia giúp đỡ.”

“Ý của tam thẩm con là, hoặc là đi theo Lục Gia, hoặc là ở lại nhờ Vương Gia che chở, không thể chặn hết đường của mình.”

Tam thẩm hôm qua cũng không đến nói chuyện với Lục lão thái thái, hiển nhiên là muốn để bản thân mình ở ngoài sự việc. Hôm nay tới khuyên bảo mẫu thân, chắc chắn là muốn lập công trước mặt Lục Gia và Vương Gia.

“Yoo, nhanh như vậy chuyện này đã làm xong rồi?” Bên ngoài truyền tới tiếng của tam thẩm.

Rèm vén lên, Cố Tam thái thái đi vào, nhìn thấy Lang Hoa cũng có mặt, nụ cười trên mặt càng sâu hơn chút, “Lang Hoa, sao cháu ở đây? Lục Gia đưa tới rất nhiều quà cho cháu, cháu mau đi xem xem.”

https://thuviensach.vn

Lang Hoa lắc lắc đầu, “Con tới ngồi với mẫu thân một lát.”

Ánh mắt Cố Tam thái thái càng sâu hơn, cười tươi ngồi lên ghế, “Ta thấy Lục Gia rốt cuộc vẫn là thích Lang Hoa, Lục Anh dù là con vợ lẽ lại là trưởng nam, Lang Hoa tương lai gả qua đó sẽ không chịu thiệt thòi.”

Cố Đại thái thái không cầm được chau mày, “Đệ muội trước mặt trẻ con, đừng nói những điều này.”

Cố Tam thái thái mím môi cười, “Mỗi lần Lục Anh tới, Lang Hoa không phải chơi cùng cậu ta, có vài lời còn cấm kị nó làm gì,” Nói rồi nhìn về phía Lang Hoa, “Có phải không Lang Hoa? Cháu có thích Lục Anh ca ca không?”

Lang Hoa không hề do dự, “Thích.”

Nàng thích Lục Anh, không có gì không thể nói.

Lục Anh đã nói với nàng nhiều lời như vậy, nàng cũng không muốn hủy đi hôn ước này, nỗ lực nên làm nàng vẫn là phải làm.

Chỉ có để tổ mẫu biết tâm ý nàng vẫn thích Lục Anh, tổ mẫu mới không vứt bỏ Lục Anh.

Hơn nữa, mấy cái **** này cũng hiểu một đạo lý, thích cái gì thì đi làm cái đó, không cần ấm ấm ức ức, không cần kiềm chế tình cảm, phải sống thật vui vẻ thoải mái.

Nàng không có gì phải sợ.

Vì ít nhất có mấy chục năm kiếp trước nghiên cứu, nàng còn thực lực hùng hậu hơn bất cứ ai.

Cố Tam thái thái “hì hì” cười một cái, đúng là trẻ con, lời gì cũng dám nói, nói ra cũng không thấy xấu hổ, trái lại vô cùng thản nhiên, khiến bà ấy

https://thuviensach.vn

không nói ra lời.

Cố Tam thái thái ngậm ngụm trà, “Cho nên nói, Lang Hoa sớm muộn cũng phải gả cho Lục Gia, hai nhà khó tránh trở thành thông gia, không nên để mất thể diện.”

Chỉ cần có thể nắm được Cố Đại thái thái và Cố Lang Hoa, Lão thái thái thương yêu cháu gái, cũng sợ tương lai tới Lục Gia chịu khổ, đương nhiên cũng sẽ thỏa hiệp, Cố Tam thái thái cảm thấy nước cờ này của bà ấy đi vô cùng tuyệt diệu.

“Vì sao?”

Cố Lang Hoa vừa xem sách vừa nghiêm túc hỏi bà ấy, Cố Tam thái thái ngây ra một lát, rốt cuộc là đứa trẻ không hiểu chuyện, “Lang Hoa, đạo lý bên trong đây cháu còn chưa hiểu, không biết sau này sẽ đối diện với hoàn cảnh như thế nào.”

Cố Lang Hoa nói: “Đúng chính là đúng, sai chính là sai, đây là hai việc khác nhau.”

Cố Tam thái thái định thử khuyên Lang Hoa, “Đứa bé ngốc, đây không phải hai việc khác nhau, đây là một việc.”

Cố Lang Hoa lắc lắc đầu, “Chỉ có Lục Gia nhận sai, hôn ước này mới có thể tiếp tục.”

Cố Tam thái thái đột nhiên đỏ bừng mặt, đứa trẻ này là đồ ngốc sao? Những tinh thần thấu hiểu ở chỗ Lão thái thái đó đều đi đâu rồi? Chỉ có đứa trẻ mới cho rằng thế gian này có phân biệt trắng đen, chính tà, đến luật pháp trong mắt những vị quan to hiển đạt cũng chỉ là một tờ giấy bỏ đi mà thôi.

https://thuviensach.vn

Đắc tội với Lục Gia và Vương Gia, Cố Gia cái gì cũng không phải, Lục Gia sao có thể cúi đầu, không chỉ muốn nhận sai còn phải tiếp tục hôn ước, Cố Lang Hoa thật sự coi mình là cành vàng lá ngọc, người người đều xin cưới sao.

Lang Hoa không chịu đồng ý, Cố Đại thái thái lại bị đánh động rồi, bà ấy chỉnh lại vạt áo, nhìn Lang Hoa một cái, "Lần này không thể để con làm bừa, tam thẩm con nói đúng, giờ vẫn chưa phải lúc làm cứng với Lục Gia và Vương Gia."

"Mẫu thân vẫn là chịu khó dưỡng bệnh, việc bên ngoài người không cần lo."

Cố Đại thái thái lại giống như không nghe thấy.

Cố Tam thái thái cũng đứng dậy, đỡ Cố Đại thái thái lên "Ta cùng đi với đại tẩu."

Hai người vừa sắp đi khỏi phòng, liền nghe thấy Cố Lang Hoa đằng sau nói: "Hai người đi cũng vô dụng, tổ mẫu chỉ nghe lời con nói."

*****

Sự thật chứng minh, lời của Cố Lang Hoa không sai.

Mặc Cố Đại thái thái và Cố Tam thái thái khuyên nhủ hết nước hết cái, cuối cùng Cố lão thái thái nói với Cố Lang Hoa hai câu, đem lễ vật của Lục Gia trả lại.

Lục lão thái gia nhìn thấy lễ phẩm trên bàn đột nhiên làm rơi bình trà trong tay, "Có một ngày chúng phải khóc lóc cầu xin chúng ta," Nói rồi dặn dò Quản Gia, "Nói với Vương Gia, chỗ Cố Gia chúng ta cũng không dùng sức được, bảo họ tự đi giải quyết."

https://thuviensach.vn

Lục lão thái gia đột nhiên nghĩ tới một chuyện, quay đầu nhìn về phía Lục lão thái thái, “Nói với tỉ tỉ của bà, cháu gái đó của bà ấy đừng hòng gả vào Lục Gia nhà ta, Lục Gia nhà ta không cần người con dâu như nàng ta.”

Lục Anh không cầm được nghĩ tới khi nhắc tới trưởng bối Lục Gia, biểu cảm của Cố Lang Hoa, không phải không để trưởng bối Lục Gia trong mắt, mà là không ôm bất cứ hi vọng gì đối với trưởng bối Lục Gia.

Nhìn bộ dạng của tổ phụ, chỉ là biết lợi dụng Lục Nhị thái thái đắc lợi từ Cố Gia, căn bản không biết Vương Gia còn có dự tính khác, lúc này đi thoái hôn, đó chính là đem chiến hỏa dẫn lên người mình, lật lại thông gia hai nhà Lục Cố liền trở thành then chốt lớn nhất của cả sự việc, trái lại đã che đậy việc Vương Gia ở bên cổ vũ hạ nhân Cố Gia hại chủ.

Nếu Cố lão thái thái vì vậy bị tức chết, Lục Gia liền trở thành hung thủ.

Lục Anh nghĩ ngợi một lát, muốn nói lại thôi, Lục lão thái thái bên cạnh nhìn ra Lục Anh có lời muốn nói, dặn dò hạ nhân lui ra, mới nói: “Anh Nhi, xưa nay làm việc ổn thỏa, có cách nghĩ gì cháu cứ nói ra nghe xem.”

Lục lão thái gia ngồi lại vào trong ghế, chỉ nghe cháu trai mở miệng.

Lục Anh nói: “Cháu cảm thấy, Cố Gia đem lễ vật trả lại chúng ta, trái lại là nghĩ cho chúng ta.”

Lục lão thái gia suýt chút vứt bình hoa trên bàn lên người Lục Anh.

Lục Anh nhìn tổ phụ đang tức giận, đột nhiên cảm thấy nói chuyện với Cố Lang Hoa đúng là một việc nhẹ nhõm lại vui vẻ.

https://thuviensach.vn

Chương 27: Tâm Cơ

Lục Anh rất nhanh thu lại tâm tư của mình.

Lục lão thái gia giống như quả cầu lửa đang đốt "lốp ba lốp bốp" vang lên không ngừng, "Cháu cũng không cần nói thay cho nàng ta, chuyện hôn sự này vốn chỉ là nể tình tổ tiên hai nhà mới định, dù Cố Lão thái gia không còn nữa, ta vẫn còn tại thế, ta sống một ngày thì có thể giải trừ hôn ước."

"Đứa trẻ Cố Lang Hoa đó, ngoài trông đoan chính ra... Từ nhỏ không có phụ thân giáo dưỡng, cũng không nghe nói Cố lão thái thái mời nữ tiên sinh dạy nó lễ nghĩa, tương lai trưởng thành chẳng qua chỉ là một nông phụ, đợi cháu sau này tới Hàng Châu, tự nhiên có nữ tử cao môn đại hộ đợi cháu."

Nếu mấy ngày trước, Lục Anh có lẽ không đồng ý lắm với lời của tổ phụ, giờ hắn lại rõ ràng biết tổ phụ sai rồi, Cố lão thái thái đã dạy dỗ đứa cháu giá Cố Lang Hoa này rất tốt.

Nếu Cố Lang Hoa ở đây, nhất định sẽ hiểu tiếp theo hắn phải nói gì, không cần hắn đi giải thích nữa.

Lục Anh đợi tới khi Lục lão thái gia mắng xong, nộ khí lắng lại một chút mới mở miệng, "Tổ phụ, người ngoài nhìn vào, bất luận là Cố Gia hay là Vương Gia đều là thông gia của chúng ta, giờ giữa hai bọn họ xảy ra chuyện, Lục Gia chúng ta không nên thiên vị, tổ phụ tặng lễ vật tới Cố Gia, cũng khuyên Cố lão thái thái, thử điều hòa quan hệ hai nhà Cố, Vương, Cố lão thái thái không chịu đồng ý, trả lại lễ vật, tổ phụ đối với Vương Gia cũng coi như có sự giao phó, tiếp theo rốt cuộc thế nào, thì phải xem Cố Gia và Vương Gia tự mình xử lý ra sao thôi."

https://thuviensach.vn

“Bất luận gây thành bộ dạng gì, đều không có liên quan tới Lục Gia.”

“Lục Gia hà tất phải nhúng tay vào.”

Lục Anh ngẩng đầu lên, ánh mắt khẩn thiết, “Đợi tới khi sự việc có kết quả, tổ phụ muốn giúp ai quyết định cũng không muộn, hơn nữa như vậy cũng bảo vệ thanh danh của mẫu thân, tránh để người ta cho rằng mẫu thân và nhà mẹ đẻ cùng hợp mưu tính kế Cố Gia.”

Vừa giữ được thể diện của Lục Gia, lại có thể phản ứng bất cứ lúc nào, không phải rất tốt sao? Vì sao lại nhúng tay vào trước khi tất cả còn chưa sáng tỏ.

Lục lão thái thái kinh ngạc nhìn cháu trai, bà ấy biết tính tình của Lục Anh vững vàng, nhưng trong lòng lại cảm thấy Lục Anh trước sau chỉ là đứa trẻ, hôm nay nghe được một loạt những lời Lục Anh nói như vậy, đột nhiên cảm thấy Lục Anh thật sự trưởng thành rồi.

Lục Anh đưa ra đề nghị muốn ở lại Trấn Giang sắp xếp thỏa đáng cho những lão nhân không thể đi xa đó, bà ấy cho rằng đó đều là cách nghĩ trẻ con của nó, trong lòng đã có chủ ý, đợi tới ngày khởi hành đó sẽ ép Lục Anh cùng đi, tuyệt đối không thể để nó ở lại làm bậy.

Giờ xem ra, Lục Anh không phải nhất thời kích động, mà là có kiến giải của riêng mình.

Lục lão thái thái yên lặng suy nghĩ, Lão thái gia mấy năm nay vì phát tích của Lục Gia, có chút hí hửng đắc ý, xem thường nhà tỉ tỉ đã lâu, nhưng điền địa tốt nhất ở Trấn Giang lại đều là của Cố Gia, đây là việc Lão thái gia không thể nhẫn nhịn nhất, Lão thái gia không hiểu một gia tộc thô tục, chưa từng khích lệ con cháu đọc sách thi cử làm quan, sao xứng hưởng thụ những vinh hoa phú quý đó, cho nên phàm là những lễ vật quý giá Cố Gia tặng tới, Lão thái gia đều sẽ xì mũi coi thường, cho rằng Cố Gia đang khoe

https://thuviensach.vn

khoang với Lục Gia, trong lòng tham vọng muốn nắm tất cả của Cố Gia trong tay, không thì làm quan để làm gì? Còn lần này là cơ hội tốt nhất.

Nhưng Vương Gia đã làm hỏng việc, thì phải gánh vác kết quả này, không thể cứ cố chấp chống đỡ tiếp. Quan hệ giữa Lục Gia và Cố Gia cũng như vậy, chi bằng từ từ đợi tới khi việc của Trấn Giang qua đi rồi nói, nếu sau khi chiến hỏa qua đi Cố Gia còn êm đẹp, hôn sự hai nhà đương nhiên còn có việc để nói, nếu Cố Gia vì vậy gặp tai ương, căn bản không cần thoái hôn, trực tiếp bỏ đi thôi.

Lục lão thái thái nói: “Lão thái gia, ta cảm thấy Anh Nhi nói rất có lí, việc này vốn không có liên quan tới Lục Gia chúng ta, tỉ tỉ ta lại mời Mẫn đại nhân làm chủ, Mẫn đại nhân là cữu cữu của Ninh Vương Phi.”

Lục lão thái gia ngây ra một chút, lập tức cười lạnh, “Ninh Vương... chẳng qua chỉ là... ”

Lục Anh lập tức nói: “Tổ phụ, cẩn thận vách tường có tai.”

Trương Thái Hậu sinh được 4 người con trai, hoàng đế thân làm trưởng tử, lại là một người con trai Trương Thái Hậu không thích nhất, khi tiên hoàng tại thế, Trương Thái Hậu đã muốn phế trưởng lập con trai Huệ Vương làm Thái Tử. Sau khi Hoàng Thượng đăng cơ, Trương Thái Hậu quá sủng ái Huệ Vương, đến nỗi chính tay xúc tiến “Vụ án Huệ Vương mưu phản”, sau khi Huệ Vương chết, Trương Thái Hậu càng bất mãn với hoàng thượng, muốn dùng Khánh Vương kiềm chế hoàng đế, Khánh Vương nhìn ra dụng ý của mẫu hậu, tự xin ra khỏi kinh tránh xa chính cục, Trương Thái Hậu không còn lựa chọn nào khác, chỉ có thể nâng đỡ con trai nhỏ thật thà Ninh Vương.

Ai ngờ Ninh Vương này quá thật thà, mấy lần trước mặt bá quan văn võ mũ áo không chỉnh tề, ngôn ngữ sơ suất, khiến Trương Thái Hậu mất hết thể diện, giờ cả Đại Tề đều biết, Ninh Vương là vương gia ngốc, Trương

https://thuviensach.vn

Thái Hậu vẫn không phục, liền tìm cho Ninh Vương một gia tộc hiển hách làm hôn phối, xin lấy con gái của Vinh Quốc Công làm vợ, lần này hoàng thượng lại không ngăn cản, vì phủ Vinh Quốc Công sớm đã không còn như trước, không lâu sau đó Vinh Quốc Công qua đời, do trưởng tử kế nhiệm tước vị Vinh Quốc Công, sức khỏe Vinh Quốc Công mới đương nhiệm gầy yếu căn bản không thể đem binh đánh trận, dứt khoát nằm ở kinh thành dưỡng bệnh, mọi người đều cho rằng phủ Vinh Quốc Công cứ thế là xong rồi. Không ngờ nhị đệ của Vinh Quốc Công là Hàn Chương, từ sau khi tòng quân lập công vào cung làm Cận Vệ, sau đó một mạch lên chức trở thành tướng quân biên giới trẻ tuổi nhất Đại Tề.

Lần này bình phản điều động chính là quân đội lĩnh bắc của Hàn Chương.

“Lão thái gia,” Quản Sự lúc này đi vào bẩm báo, “Công tử nhà Mẫn đại nhân tới tìm tam gia.”

Mắt của Lục lão thái gia đột nhiên sáng lên, nhìn về phía Lục Anh, “Cháu và công tử Mẫn Gia quan hệ không tồi?”

Lục Anh nói: “Cháu và Mẫn Tử Thần cùng nhau đọc sách.”

Lục lão thái gia suy nghĩ, “Ta nhớ Mẫn Gia đã mời Châu tiên sinh dạy học.”

Lục lão thái thái cười nói: “Lão thái gia quên rồi, Châu tiên sinh cũng phá lệ nhận Anh Nhi của chúng ta.”

Lục Anh không cầm lòng được hơi cười, nếu không phải xảy ra chuyện này, tổ phụ có thể cả đời này đều sẽ không nhớ, hắn xin học dưới chướng Châu tiên sinh, vì tổ phụ căn bản không để tâm hắn có thể thông qua thi cử chính thức làm quan hay không. Tổ phụ là người có quan niệm trưởng lẽ cực mạnh, luôn trách tội phụ thân không có trưởng tử dòng chính, để dì nương mang thai sinh ra con vợ lẽ, khi dì nương bị đưa tới gia am, phụ thân

https://thuviensach.vn

cầu xin tổ phụ, mắt tổ phụ đều không chớp một cái, kiên quyết bảo người lôi dì nương đi.

Những việc này rành rành trước mặt.

Dẫu là trong nhà, cũng là cá lớn nuốt cá bé.

Lục lão thái gia hài lòng vuốt râu, "Đi đi, tiện hỏi cậu ta xem tình hình chỗ Cố Gia, Mẫn đại nhân chuẩn bị đứng ở bên nào?"

Lục Anh trả lời một tiếng, từ từ đi ra khỏi phòng.

Lục Anh đi vào trong sân, Trình Di lập tức theo tới, "Chỗ Vương Gia yên lặng còn chưa có động tĩnh."

Không có động tĩnh, vừa hay chứng minh đang mưu hoạch đối sách.

Chỗ Cố Lang Hoa đó có lẽ sẽ rất sốt ruột! Giống như đánh cờ, mình để rơi một chữ, không biết người khác lúc nào tới tiếp chiêu.

...

Lang Hoa bảo người buộc xích đu trong vườn, nàng ngồi trên xích đu, nhắm mắt lại nghe thấy tiếng gió bên tai "vù vù" lướt qua, đột nhiên cảm thấy vô cùng sảng khoái, chơi như vậy còn chưa thể tận hứng, nhân lúc Tiêu ma ma rời khỏi, Lang Hoa nhấc chân nhanh chóng đứng lên trên, nắm chặt dây thừng, dùng hết sức đung đưa, bên tai đột nhiên truyền tới thanh âm hoảng hốt của Tiêu ma ma, "Đại tiểu thư, như vậy không được, mau xuống đi, mau xuống đi."

Nàng không sợ, nàng hận không thể mọc thêm cánh trực tiếp bay ra ngoài.

Tiêu ma ma ba chân bốn cẳng kéo xích đu dừng lại, Lang Hoa mới nhìn thấy trong sân có một bé gái mười hai mười ba tuổi đang đứng, mặc một

https://thuviensach.vn

chiếc áo màu cánh sen, chảy tóc búi ốc hai bên, mày mắt sáng sủa, gương mặt xinh đẹp, cả khuôn mặt đầy vẻ trí thức, đang cười nhìn nàng.

Nhìn thấy Lang Hoa từ trên xích đu đi xuống.

Bé gái đó mới nói: “Ta còn lo lắng trận bệnh này có đốt hỏng muội không, giờ xem ra càng khỏe mạnh hơn trước, chả trách Lão thái thái nói muội khác rồi, khiến ta cẩn thận bị con khỉ hoang như muội dọa.”

Lang Hoa trong đầu tìm kĩ lại kí ức về bé gái này, nếu là khi nàng hai mươi mấy tuổi có thể sẽ nhớ không rõ, nhưng giờ trải qua hai ngày dung hợp kí ức này, tất cả mọi người và sự việc lúc 8 tuổi dần dần rõ ràng ra, cho nên còn không đợi tới khi bé gái bĩu môi tức giận, Lang Hoa đã giang rộng tay ôm lấy nàng.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 28: Chuyện Cũ

Đời người chính là như vậy, bất cứ lúc nào chỗ nào cũng có thể nghênh đón chuyện xấu, đồng thời cũng có thể sẽ nhận được niềm vui bất ngờ.

Nhìn thấy người mình từng mất đi, trong lòng liền giống như được bôi mật, rất ngọt rất ngọt lại hơi chua, chua tới suýt chút rơi lệ, "A Thần, lâu rồi không gặp."

Mẫn Giang Thần, là con gái một của Mẫn Hoài, Mẫn Hoài giữ chức ở Trấn Giang nhiều năm, khi bắt đầu hai nhà không quá qua lại, sau khi phụ thân qua đời Mẫn thái thái mới thường xuyên tới thăm mẫu thân và nàng, nàng cũng là lúc đó bắt đầu qua lại thân mật với A Thần, hai người một tĩnh một động lại hiếm thấy là tính tình hợp nhau, nàng đang suy nghĩ viết thư cho A Thần, đợi tới khi Mẫn đại nhân tới, đem cho A Thần, ai ngờ A Thần lại tới rồi.

Mẫn Giang Thần cười nhìn Lang Hoa, "Đâu có rất lâu, mới một tháng mà thôi."

Một tháng.

Đối với nàng mà nói đã là mười mấy năm rồi.

Nhưng trong kí ức của nàng, Mẫn đại nhân đều đã đưa vợ và con gái về quê nhà ở Thường Châu, sao giờ lại tới Trấn Giang.

Lang Hoa kéo tay Mẫn Giang Thần, hai người vào phòng nói chuyện, Tiêu ma ma bên cạnh không cầm được thở phào, đại tiểu thư coi như có thể yên tĩnh một chút rồi.

https://thuviensach.vn

Hai người ngồi ngay ngắn trên giường, các nha hoàn dâng nước trà và điểm tâm, Tiêu ma ma ở bên cạnh trông vừa lòng đẹp ý, như vậy mới giống đại tiểu thư nhà phú quý.

Nhưng chớp mắt Lang Hoa liền khoanh chân ngồi lên rồi, Mẫn Giang Thần cũng không để tâm.

Lang Hoa nhìn Mẫn Giang Thần, "Không phải nói, muốn đến Thường Châu sao?"

Mẫn Giang Thần uống ngụm trà, ánh mắt đặt lên má Lang Hoa, đưa tay ra đẩy chiếc khăn mặt Lang Hoa đang che, "Bệnh đã khỏi rồi, sao còn đeo thứ này, khó chịu làm sao... sau này tuyệt đối đừng giống như vừa nãy, ngã rồi thì phải làm sao đây."

Lang Hoa hơi hơi cười, hai ngày nay quá buồn chán rồi, ngoài phải đối phó với cái miệng giỏi ăn nói của tam thẩm, còn phải vỗ về mẫu thân bị bệnh, nhìn thấy chiếc xích đu bỏ không trong sân đó, liền muốn dùng nó, dù sao việc muốn làm mãi mãi làm không hết, có lúc chính là muốn phóng túng bản thân, tâm trạng mới có thể tốt hơn.

Mẫn Giang Thần nói: "Vốn là ở Thường Châu, nhưng Vương đại nhân nói Thường Châu có phản quân, ở Tấn Lăng bình phản, gây thanh thế rất lớn, chết không ít người, lại không thể chứng minh thân phận phản quân của họ, phụ thân rất tức giận, vội về Trấn Giang xử lý việc này, mẫu thân nghe nói muội không chuẩn bị theo Lục Gia tới Hàng Châu, dứt khoát đưa ta tới thăm muội."

Tiếng của Mẫn Giang Thần rất mềm mại, nghe nàng nói chuyện giống như ăn mật ngâm vậy, vừa dính vừa ngọt, khi ánh mắt nàng ấy khẽ chớp, răng trắng mày ngài, lại thêm tư thế yểu điệu thướt tha, tổ mẫu thường nói cũng không biết nam tử nào số tốt có thể lấy được A Thần. Nhưng tổ mẫu lại không ngờ A Thần cả đời cũng không thể gả cho ai.

https://thuviensach.vn

Khi Mẫn đại nhân tử thủ Tấn Lăng, phản quân định dùng Mẫn thái thái và Mẫn Giang Thần để uy hiếp Mẫn đại nhân, Mẫn thái thái để không bị phản quân bắt giữ mà tự sát, Mẫn Giang Thần chạy tới trong tháp lâm ở Vạn Phật Sơn ẩn nấp, vốn cho rằng phản quân sẽ không bất kính với phật môn tịnh địa, ai ngờ phản quân phóng hỏa thiêu tháp lâm, muốn ép Mẫn Giang Thần ra ngoài, lửa lớn thiêu một ngày một đêm, Mẫn Giang Thần vẫn là không xuất hiện. Phản quân cũng lười đi tìm nữa, chỉ có thể sống chết mặc bay.

Sau này sau khi triều đình bình phản, Vạn Phật Sơn tu sửa lại tháp lâm, tăng nhân đã tìm được thi thể của Mẫn Giang Thần trong một tòa tháp, nàng đã bị thiêu tới không thành hình dạng, trong lòng bàn tay vẫn nắm miếng ngọc bội mà Mẫn đại nhân tặng cho nàng, bên trên viết: Chất ngạo thanh sương sắc, hương hàm thu lộ hoa.

Nghĩ tới điểm này, Lang Hoa không cầm được rùng mình, lỗ mũi cay cay, không kìm nổi rơi nước mắt, A Thần sao có thể rơi vào kết cục như vậy.

Mẫn Giang Thần nhìn bộ dạng này của Cố Lang Hoa đột nhiên hoảng thần, lập tức kéo Lang Hoa tới, “Thế này là sao rồi?”

Lang Hoa nói: “Muội chỉ là cảm thấy... đáng sợ quá... ”

Mẫn Giang Thần nghĩ một lát, “Muội nói phản quân? Ta cũng sợ, những người ở Thường Châu chẳng qua là làm chơi, phản quân thật sự còn chưa tới, đến lúc đó còn không biết sẽ như thế nào, muội... Thật sự không chuẩn bị theo Lục Gia tới Hàng Châu nữa?”

Lang Hoa gật gật đầu, “Trừ phi tổ mẫu đi cùng muội.”

Kiếp này đã đều thay đổi rồi, A Thần cũng nhất định sẽ không chết, sẽ gả chồng sẽ sinh con, sẽ sống vui vẻ hạnh phúc.

https://thuviensach.vn

Lang Hoa nghĩ tới đây đột nhiên cười rồi.

Mẫn Giang Thần không cầm được than thở, “Muội đây là sao rồi, vừa khóc vừa cười, tuyệt đối đừng dọa ta.”

A Thần làm sao biết trong khoảnh khắc này trong lòng nàng đã trải qua mấy chục năm.

Mẫn Giang Thần nói: “Ta và mẫu thân đều muốn ở lại bên phụ thân, không thể đi xa, muội vì sao không đi?”

Lang Hoa nói: “Chỗ Hàng Châu dù an toàn, nhưng suy cho cùng là ở trong nhà người khác, muội và Lục Anh còn chưa thành thân, Lục Gia càng ngày càng tốt rồi, ta lại rời khỏi sự bảo vệ của tổ mẫu, tương lai có ấm ức cũng không biết phải đi nói với ai, hơn nữa, sức khỏe của tổ mẫu cũng không thể đi xa, muội không thể bỏ tổ mẫu ở Trấn Giang không lo.”

Mẫn Giang Thần nghe lời của Lang Hoa, trên mặt lộ ra thần tình hơi kinh ngạc, “Chả trách Lão thái thái nói sau khi muội bệnh khỏi đã không giống trước kia lắm, đúng là càng ngày càng có chủ ý rồi.”

Mẫn Giang Thần đột nhiên nghĩ ra gì đó, “Vương Gia đó thật sự đã mua chuộc ni cô để hại mắt của muội?”

Lang Hoa nói: “Là chính mắt muội nhìn thấy.”

Mẫn Giang Thần lập tức lộ ra thần tình phẫn nộ, “Vương Gia là nhà đẻ của Lục Nhị thái thái, không lẽ bà ta cũng tham dự vào bên trong? Muội... đúng thật là không thể cứ như vậy đi theo Lục Gia. Muội yên tâm, ta nhất định bảo phụ thân ta làm chủ cho muội. Phụ thân ta đã phát hiện Vương Nhân Trí đó không tin được,” Nói rồi nhìn trái nhìn phải phát hiện không có người ngoài, mới ép thấp giọng, “Cho nên đã xin với triều đình ở lại Trấn Giang, tạm thời không đến Tô Châu nhậm chức.”

https://thuviensach.vn

Việc này giống hệt với kiếp trước.

Mẫn đại nhân ở lại Giang Chiết, đi theo binh mã triều đình xông pha đi đầu ứng chiến phản quân ở Thường Châu, Thường Châu sau khi không giữ được, đại quân muốn lui vào thành Trấn Giang, ai ngờ Trấn Giang đã bị cha con Vương Nhân Trí vứt bỏ rồi, binh mã triều đình dùng toàn lực đánh hạ Trấn Giang, lại ở Trấn Giang tử thủ 7 ngày 7 đêm, cuối cùng Trấn Giang thất thủ, gặp phải tai họa đồ thành.

Nàng phải để Mẫn đại nhân triệt để thất vọng với Vương Nhân Trí mới được, như vậy Mẫn đại nhân sẽ không giao Trấn Giang cho Vương Nhân Trí, kết quả kiếp trước liền có thể xoay chuyển.

Lang Hoa cảm thấy lựa chọn của mình không sai.

Nàng chỉ là muốn để cha con Vương Gia thất bại thảm hại.

Đang nói chuyện, A Mạc đi vào nói: “Đại tiểu thư, chỗ Miếu Dược Vương đều đã nói xong rồi, sáng sớm ngày mai người dâng nén hương đầu tiên.”

Mẫn Giang Thần chớp chớp mắt, “Ngày mai muội muốn tới Miếu Dược Vương?”

Lang Hoa cười lên, “Đúng thế, phải vừa sáng sớm liền qua đó.”

Mẫn Giang Thần không hiểu, “Sao cười vui vẻ như vậy?”

Lang Hoa nói: “Vui mà, chỉ cần nghĩ tới việc ngày mai liền cảm thấy rất vui.”

Đến Miếu Dược Vương dâng hương có gì vui.

...

https://thuviensach.vn

Vương Nhân Trí ngâm chân trong nước thuốc, đau đớn nhói tim đột nhiên truyền tới, trên trán lộ ra chi chít mồ hôi lạnh.

“Phụ thân,” Vương Kỳ Chấn mặt mày tươi cười đi vào, nhìn thấy bộ dạng đau khổ của Vương Nhân Trí, chỉ có thể gượng gạo kéo mặt cười lại, “Chỗ Cố Gia quả nhiên có động tĩnh.”

Vương Nhân Trí cắn răng, “Mau nói.”

Vương Kỳ Chấn nói: “Lúc buổi chiều, Cố Gia từ trong thành đem một chiếc xe ngựa vào trong trang, khi trở về, trên xe đặt một ít rau xanh tươi mới, nhưng hôm nay vừa sáng sớm Cố Gia đã lấy rau củ từ trong trang rồi.”

Không thể trong một ngày từ trong trang kéo hai lần đồ.

Vương Nhân Trí cười lạnh, “Cố lão thái thái đúng là tìm cái chết, đây là đại tội chém đầu, xem chúng muốn trốn thoát thế nào, Mẫn Hoài đó nếu nhúng tay vào, vừa hay ta cũng cáo trạng ông ta.”

Vương Kỳ Chấn nói: “Chứng thực tội danh chứa chấp phản tặc của Cố Gia, với quan hệ của Mẫn Gia và Cố Gia, Mẫn Hoài cũng khó thoát can hệ, ai biết Cố Gia có phải bị Mẫn Hoài xúi giục làm như vậy không.”

Vương Nhân Trí đau tới mức ngũ quan méo méo, “Lang trung có tin tức gì không?”

“Có rồi, có rồi,” Vương Kỳ Chấn nói, “Nhi tử hỏi thăm được, có vị lang trung khoa xương lợi hại, giờ ở ngay trong Miếu Dược Vương, mỗi buổi sáng lên núi hái thuốc, tối mới xuống núi trở về, lát nữa con đem người tới Miếu Dược Vương canh chừng, chỉ cần ông ta xuất hiện, liền đưa ông ta tới trị thương cho phụ thân.”

Vương Nhân Trí cuối cùng cảm thấy trong lòng dễ chịu chút, một chân đạp đổ thùng thuốc, mắt nhìn trừng trừng về phía Vương Kỳ Chấn, “Vậy

https://thuviensach.vn

còn ngây ra đó làm gì, còn không mau đi.”

Nhìn bóng lưng vội vàng rời khỏi của Vương Kỳ Chấn, Vương Nhân Trí cười lên một cách nham hiểm, Cố Gia lại dám động thổ trên đầu thái tuế gia, ông ta phải để người của Cố Gia biết, người chọc vào ông ta đều phải chết.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 29: Lừa Gạt

Vương Kỳ Chấn lạnh cóng ở ngoài Miếu Dược Vương một đêm, cũng không nhìn thấy bóng dáng của lang trung đó, lại là tiểu sa di sớm sớm thức dậy làm bài tập, một thùng nước tưới ngoài cửa núi, Vương Kỳ Chấn ướt đẫm hắt hơi hai cái.

Con lừa đầu trọc khốn kiếp này, đúng là quá đen đủi rồi, Vương Kỳ Chấn tức tới muốn phát tác, ngẩng đầu nhìn thấy mấy chữ "Phật môn tịnh địa" gượng gạo thu lại, khó khăn lên trước chào hỏi tiểu sa di, "Tiểu sư phụ, sớm như vậy đã bắt đầu rửa sạch thềm cửa rồi."

Tiểu sa di hồi lễ theo, "Thí chủ đừng trách, hôm nay có quý khách sắp tới."

Gánh nước, pha trà, đốt hương, chỉ đợi quý khách tới cửa.

Vương Kỳ Chấn không nhịn được phái người đi hỏi thăm, nửa ngày mới nhận được tin tức, "Nói là nữ quyến Cố Gia sắp tới."

Cố Gia?

Trấn Giang nếu có Cố Gia nào có thể coi là khách quý, vậy khẳng định chính là Cố Gia đó.

Mắt Vương Kỳ Chấn đều đỏ rồi, đúng là oan gia đường hẹp, ông ta còn chưa đem hết lời chửi tục trong lòng mắng hết, một trận gió núi thổi tới, không chút lưu tình trút vào quần áo ông ta, răng trên răng dưới đột nhiên không chịu được run rẩy cùng nhau.

https://thuviensach.vn

Vương Kỳ Chấn rụt cổ lại, gương mặt gớm ghiếc, “Ta không tin, hôm nay nàng ta lại có thể làm hỏng việc của ta?”

...

Lang Hoa lại ngủ một giấc rất ấm áp, nàng và Mẫn Giang Thần hai người ngủ trong buồng sưởi của Cố lão thái thái, lão nhân gia dậy sớm, trời chưa sáng đã đứng dậy thay quần áo, rửa mặt chải đầu, Lang Hoa quỳ bên giường cẩn thận chải tóc cho Cố lão thái thái, sợi tóc bạc, bị đèn lồng chiếu vào phát sáng.

Lang Hoa đeo trang sức đầu cho Cố lão thái thái, “Tổ mẫu thật đẹp.”

Cố lão thái thái được cháu gái nịnh cười ha ha, “Già thế này rồi, đâu còn đẹp gì nữa.”

Lang Hoa nằm bò lên vai Cố lão thái thái, nhìn vào gương chỉ cho Cố lão thái thái xem, “Nếp nhăn này là vì nuôi nấng phụ thân, các thúc thúc, nếp nhăn này là lo liệu sự vụ trong nhà, nếp nhăn này là giáo dưỡng con và Linh Lung, Bính Chi, đợi con làm hết những việc mà tổ mẫu từng làm này cũng sẽ giống như tổ mẫu mặt đầy nếp nhăn, đến lúc đó con cũng không đẹp nữa sao?”

Nhìn khuôn mặt nhỏ nghiêm trúc của cháu gái, trong lòng Cố lão thái thái giống như bị đập một cái, “Lang Hoa chúng ta lúc nào cũng đẹp.”

“Tổ mẫu cũng vậy, vì bất luận tới lúc nào, con đều là Lang Hoa của người, người đều là tổ mẫu của con.”

Nếu tổ mẫu không còn nữa, cũng không có ai dùng bàn tay đầy nếp nhăn kéo nàng nữa, cũng không có ai mang mái tóc bạc phơ chặn trước người nàng nữa, cũng không ai đi lại khó khăn còn đắp chăn cho nàng nữa, nếu tổ mẫu không còn nữa, cứ coi như nàng cố gắng muốn nhớ kĩ, bộ dạng của tổ

https://thuviensach.vn

mẫu, tiếng nói chuyện của tổ mẫu, suy cho cùng vẫn là sẽ theo thời gian dần dần mơ hồ.

Đây là việc nàng từng trải qua, phần khiến nàng đau lòng nhất.

Mẫn Giang Thần ở bên cạnh đã lau nước mắt, oán trách Lang Hoa, "Đúng là kẻ xấu, nói chuyện cũng chặt vào lòng người vậy."

Lang Hoa thật sự lo lắng cho sức khỏe của Cố lão thái thái.

Sợ việc kiếp trước tái diễn, Cố lão thái thái cứ như vậy không còn nữa, dù trong lòng nàng biết Cố lão thái thái tuổi đã cao lại bệnh lâu ngày, lão nhân gia sớm muộn cũng có một ngày phải rời khỏi.

"Tổ mẫu," Lang Hoa thấp giọng nói, "Cháu đến Miếu Dược Vương xin tiên đan về cho người, để người trường sinh bất lão."

Cố lão thái thái tinh thần rạng rỡ, "Được, ta đợi cháu lấy tiên đan cho ta."

Đang nói chuyện, Cố Tam thái thái đã đưa Cố Linh Lung vào phòng.

Cố Tam thái thái cười nói: "Lang Hoa đã chuẩn bị xong rồi?" Nói rồi hỏi Tiêu ma ma, "Có chuẩn bị lò sưởi tay không? Chúng ta lúc này ra ngoài là lạnh đấy."

Tiêu ma ma vội nói: "Chuẩn bị xong rồi, chuẩn bị xong rồi."

Cố Tam thái thái nhìn thêm Tiêu ma ma mấy cái, trước đây bà ấy sao không chú ý tới Tiêu ma ma, trung thành hộ chủ không nói, làm việc nào cũng thỏa đáng, không kém hơn ma ma quản sự làm mười mấy năm. Người như vậy lại để Lang Hoa chọn ra, mệnh của Lang Hoa cũng quá tốt rồi.

Lang Hoa và Mẫn Giang Thần hai người mặc áo khoác, tạm biệt Cố lão thái thái đi theo Cố Tam thái thái cùng ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Cố lão thái thái nhìn chiếc áo khoác xanh lam Lang Hoa mặc trên người biến mất sau rèm cửa, cả người dường như thoáng chốc tiều tụy đi, Khương ma ma thấy vậy vội đỡ Cố lão thái thái lên giường la hán.

Cố lão thái thái nằm một lát mới dễ chịu, trên mặt lộ ra nụ cười kiên cường, “Ta không thể chết, ta không yên tâm Lang Hoa, ta muốn nhìn nó gả chồng, nhìn nó có nơi nương tựa, có người có thể thay ta bảo vệ nó... Ta... giờ còn chưa nhìn thấy người đó.”

...

“Hôm nay đúng là náo nhiệt,” Cố Tam thái thái vén rèm nhìn về phía xe ngựa bên ngoài, “Coi bộ Lục Gia cũng là muốn tới Miếu Dược Vương.”

Cố Tam thái thái nói xong nheo mắt nhìn về phía Cố Lang Hoa, Cố Lang Hoa rụt đầu trong áo khoác, nhắm mắt dưỡng thần, căn bản không để ý tới lời bà ấy nói.

Đúng là kì lạ rồi.

Người luôn mồm luôn miệng muốn gả cho Lục Anh này, lại không chút hứng thú nào với người của Lục Gia, cũng không có ý muốn bảo vệ quan hệ hai nhà. Đúng là Lão thái thái cưng chiều sinh hư rồi, không biết trời cao đất dày, cho rằng tương lai tới Lục Gia cũng có thể vô pháp vô thiên như vậy, càng không biết con gái gả đi như bát nước hắt đi sao, phải mặc cho nhà chồng quản giáo, giờ đắc tội với bố mẹ chồng, nghĩ là biết tương lai sẽ như thế nào.

Mẫn Giang Thần lại vén rèm nhìn ra ngoài, quay đầu thấp giọng nói bên tai Lang Hoa: “Là chị ruột của Lục Anh, Lục Tĩnh.”

Giờ đến đại gia khuê tú Lục Tĩnh thường ngày trốn trong phòng này cuối cùng cũng không nhẫn nại được, tới xem náo nhiệt rồi.

https://thuviensach.vn

Lang Hoa mở to mắt, cười nhìn Mẫn Giang Thần, “Ồ, ba hạng người đó à.”

Mẫn Giang Thần không hiểu rõ, “Ba hạng người? Nói thế nào?”

Lang Hoa nói: “Thượng trí, trung nhân, hạ ngu.”

Mẫn Giang Thần quở trách đẩy đẩy Lang Hoa, “Ta đương nhiên biết ba hạng này, ý ta là, vì sao muội gọi nàng ba hạng người.”

Đó là lời kiếp trước Lục Tĩnh thường lẩm bẩm bên tai nàng, giờ nói với A Thần cũng không sao.

Lang Hoa ép thấp giọng, “Cô ấy nói nữ nhân cũng phân ba hạng, gả cho nhà quan thần là thượng đẳng, thư hương môn đệ là trung đẳng, cái khác đều là hạ đẳng.”

Hương phụ thôn dã giống như nàng, gả cho Lục Anh là may mắn ba đời.

Mẫn Giang Thần nghe xong cũng không cầm được cười giễu cợt, “Vậy nàng ta thì sao?”

Lang Hoa duỗi chân, tiếng hơi lớn chút, “Đương nhiên là thượng thượng đẳng.”

Nói xong hai người không cầm được cười ồ lên.

Cố Tam thái thái cảm thấy kì quái, hỏi thăm, “Các cháu đang cười gì?”

Lang Hoa nói: “Không có, đều là những lời vô vị ngu ngốc mà thôi.” Nếu đem tất cả mọi người đều dùng lợi ích nhìn thấy được để so sánh, vậy đúng là cực kì ngu ngốc.

Xe ngựa dừng lại, lập tức có hạ nhân lên trước bẩm báo, “Thái thái, tiểu thư, tới Miếu Dược Vương rồi.”

https://thuviensach.vn

Mẫn Giang Thần xuống xe trước, sau đó cùng Tiêu ma ma đỡ Lang Hoa xuống.

Lục Nhị thái thái và Lục Tĩnh cũng đang đi vào trong miếu, nhìn thấy Cố Tam thái thái và Lang Hoa đột nhiên kinh ngạc.

Cố Tam thái thái vội đem đám Lang Hoa lên trước hành lễ.

Lục Nhị thái thái nói: “Trùng hợp rồi, các người cũng tới dâng hương.”

Cố Tam thái thái cười gật đầu, “Bệnh của Lang Hoa chúng ta khỏi rồi, đặc biệt tới cảm ơn Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai.” Từ sau khi Lang Hoa khỏi bệnh, Lão thái thái mỗi ngày đều đem Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai treo trên miệng, giờ cả Trấn Giang đều biết Cố đại tiểu thư nhận ân huệ của Bồ Tát, vốn dĩ nàng cho rằng tin đồn này thổi mấy ngày là hết, không ngờ Lang Hoa lại đưa tới Miếu Dược Vương. Nàng cảm thấy hiếu kì, không biết Cố Lang Hoa rốt cuộc lại muốn làm gì.

Tiểu sa di tới dẫn mọi người vào cửa miếu.

Lục Tĩnh đột nhiên dừng bước, đưa tay vẫy vẫy Lục Nhị thái thái, “Mẫu thân, bên đó có đại hòa thượng đang giảng kinh, chúng ta không tiện quấy rầy, lát nữa lại qua đó đi!”

Lục Tĩnh nói xong lại nhìn thấy Cố Lang Hoa đi thẳng vào trong đại điện.

Cố Lang Hoa đi qua tăng chúng trên đất, đi thẳng tới trước mặt đại hòa thượng đang cầm pháp khí, hai tay chắp trước ngực, mở miệng nói chuyện.

Lục Tĩnh muốn nghe rõ điều gì đó, không cầm được nghiêng tai qua đó, lại bị tiếng niệm kinh của tăng chúng quấy nhiễu, chỉ nhìn thấy Cố Lang Hoa quay đầu nhìn về phía họ, sau đó đại hòa thượng cũng theo ánh mắt nhìn tới, lập tức hai người gật gật đầu, đại hòa thượng chỉ hai đệ tử, hai đệ

https://thuviensach.vn

tử ra khỏi đại điện đi thẳng tới bên cạnh Lục Tĩnh và Lục Nhị thái thái, mở miệng nói: “Một vị Cố thí chủ, hai vị Lục thí chủ mời theo bần tăng tới đi!”

Đám Lục Nhị thái thái không hiểu thế nào, Lục Tĩnh cũng chau mày, nàng từ chỗ cữu cữu biết được tin, mới thuyết phục mẫu thân cùng đi, nàng căn bản không tin Cố Lang Hoa là Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai chuyển thế gì đó, nếu Cố Lang Hoa ở trước mặt đại hòa thượng giả thần lộng quỷ, nàng nhất định vạch trần nàng ta. Ai ngờ vừa vào cửa miếu, bị Cố Lang Hoa nói hai câu, đã lập tức muốn theo tiểu sa di rời khỏi.

Cố Lang Hoa là đang trêu chọc họ sao?

Lục Tĩnh nộ hỏa bốc lên, lại phải giả bộ dạng đại gia khuê tú, lên trước hỏi thăm tiểu sa di, “Vị Mẫn thí chủ này và vị Cố thí chủ vừa nãy đi vào đó đâu? Chúng ta cùng đi với họ.”

Tiểu sa di mặt mày bình tĩnh, ánh mắt xa xăm dường như đã siêu thoát ngoài tam giới, “A di đà phật, mỗi người tự có cơ duyên của mỗi người, các thí chủ đừng cưỡng cầu.” Nói rồi đưa tay ra.

Ý của tiểu sa di đã quá rõ ràng, hoặc là họ ngoan ngoãn đi theo cậu ta, hoặc là rời khỏi Miếu Dược Vương.

Lục Tĩnh cắn môi.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 30: Lan Truyền

Vương Kỳ Chấn hơ tay trước lò lửa, mắt nhìn chằm chằm vào cánh cửa trước mặt. Nếu tuỳ tùng tìm được lang trung đó, ông ta quay người là cách xa ngôi tự miếu rách nát này.

Cuối cùng nghe thấy tiếng bước chân.

Vương Kỳ Chấn đứng lên.

Cửa mở rồi, Lục Nhị thái thái và Cố Tam thái thái, Lục Tĩnh lục tục đi vào.

Vương Kỳ Chấn mở to mắt.

Chuyện này là thế nào?

Lục Nhị thái thái cũng nhìn thấy đệ đệ, Cố Tam thái thái lập tức "ya" một tiếng.

Lục Tĩnh vô cùng ngạc nhiên nói: "Cữu cữu, người... sao... cũng ở đây."

Vương Kỳ Chấn cũng bị doạ một trận, "Các người tới khi nào?"

Tăng nhân trong tự lại đưa họ tới cùng một gian phòng thiền với Vương Kỳ Chấn.

Đột nhiên gặp được người của Vương Gia, Cố Tam thái thái không cầm được cảm thấy có chút không tự tại, bà ấy lên trước hành lễ với Vương Kỳ Chấn, khi mùa hè con gái của Vương Kỳ Chấn là Vương Nguyên Ninh tới Cố Gia, bà ấy còn làm cho Nguyên Ninh canh ngân nhĩ ăn, hai nhà dù

https://thuviensach.vn

không coi là thông gia, nhưng quan hệ lại luôn không tồi. Nói cho cùng, đều là hoạ do Lang Hoa gây ra.

Vương Kỳ Chấn nhìn ra bên ngoài, phát hiện không có ai bên cạnh, càng hồ nghi, quay đầu nói với Cố Tam thái thái: “Nghe Tri Khách Tăng nói, nữ quyến của Cố Gia muốn tới dâng hương, không ngờ là tam thái thái.”

Cố Tam thái thái hiểu Vương Kỳ Chấn hỏi tới là Cố Lang Hoa, cười nói, “Đâu phải là ta đâu, là Lang Hoa nhà chúng ta.”

Người ba nhà đều tới rồi, nếu lúc này gây ra chút náo nhiệt gì, có thể khiến người ta chê cười, cho nên bà ấy muốn lập tức bày tỏ rõ lập trường, bất luận xảy ra chuyện gì đều không có liên quan tới bà ấy.

Lục Tĩnh mím môi, Lang Hoa và Mẫn Giang Thần mãi không được Tri Khách Tăng đưa tới, việc này hiển nhiên không bình thường.

Nhất định là Cố Lang Hoa đang giở trò.

“Tam thái thái,” Lục Tĩnh nói theo sau, “Lang Hoa thật sự chỉ là tới dâng hương sao?”

Cố Tam thái thái cũng ngây ra giây lát, “Chúng ta đã chuẩn bị hương nến, chỉ là đến đốt hương cầu nguyện, một đứa bé như nó còn có thể làm gì?”

Việc Cố Lang Hoa làm còn không đủ nhiều sao?

Lục Tĩnh nhân lúc không có ai bên cạnh, lập tức hỏi thăm Cố Tam thái thái, “Tam thái thái không cảm thấy sau khi Lang Hoa khỏi bệnh, đã không còn giống như trước nữa.”

Cố Tam thái thái giấu kín như băng, Lang Hoa thật sự khác rồi, người vẫn là người đó, nhất cử nhất động, ăn uống sở thích đều không có gì khác

https://thuviensach.vn

biệt trước đây, chỉ là tính cách có chút thay đổi, nói nàng trưởng thành rất nhiều thì phải, thường ngày nói chuyện lại vẫn là những lời của trẻ con đó, nếu nói nàng căn bản không thay đổi, nàng lại có thể đưa hạ nhân lén chạy ra ngoài, ở nhà Vương Kỳ Chấn bắt được Lư Chính.

Lục Tĩnh thấy Cố Tam thái thái không nói chuyện, tiếp tục nói: "Cữu cữu ta sao có thể hại Lang Hoa."

Cố Tam thái thái lập tức cười xoà, "Đúng thế, theo ta thấy, nhất định là ác bộc đó cắn bậy, hiểu lầm này giải ra là được, còn về Lang Hoa nhà chúng ta, suy cho cùng là trẻ con, Vương đại nhân đừng so đo với nó." Nói rồi liếc Vương Kỳ Chấn một cái, Vương Kỳ Chấn chỉ là kéo kéo khoé miệng không nói gì cả.

Không chỉ không có ý nhân cơ hội xoa dịu không khí, hơn nữa trên mặt là thần tình chuẩn bị sau thu tính sổ.

Trong lòng Cố Tam thái thái đột nhiên "lộp bộp" một lát, Vương Gia không biết muốn đối phó với họ thế nào.

Cửa đột nhiên động đậy, hai tăng nhân đi vào, một người trong số đó hành phật lễ với mọi người, còn chưa đợi Vương Kỳ Chấn mở miệng nói chuyện, tăng nhân đã nói: "Đã bắt đầu rồi, chư vị theo ta tới đại điện đi!"

Mấy người nhìn nhau.

Lục Tĩnh không nhịn được, "Rốt cuộc muốn chúng ta đi làm gì?"

Tăng nhân lại không chịu nói một chữ.

Tiết học buổi sáng của tăng nhân đã xong, cả tự miếu đột nhiên tĩnh lặng không tiếng. Miếu Dược Vương này là tự miếu hương hoả thịnh nhất huyện Đan Đồ, theo lí mà nói, mỗi ngày vào lúc này có lẽ đã tập trung đủ thiện

https://thuviensach.vn

nam tín nữ, từ thiền phòng tới đại điện suốt đường lại cũng không nhìn thấy một ai.

Lục Tĩnh lặng lẽ nháy mắt với Lục Nhị thái thái, ngoan ngoãn như vậy tới đại điện, giống như bị người ta dắt mũi đi vậy. Lục Nhị thái thái hiểu ý của con gái, thị ý quản sự ma ma bên cạnh đi trước một bước đi xem tình hình.

Quản Sự ma ma vừa chuẩn bị rời khỏi.

Mấy người liền nghe thấy tiếng ròn tan vang lên.

“Bệnh dịch lưu hành, xuân hợp ấm mà lạnh, hạ hợp nóng mà rét, thu đương mát mà nóng, đông đương ấm mà lạnh, đều là lục khí khiên hợp, mà sinh tật này. Lớn thì lưu độc thiên hạ, nhỏ thì lan trà một thôn một nhà, phải phân biệt nguyên nhân các mùa, không thể nhìn nó như bệnh nhẹ tầm thường.”

Một thiếu nữ mặc áo màu vàng ngồi ở trên đệm cói hoa sen, hai cặp lông mày cong cong, đẹp như cánh bướm đang hơi hơi giang ra bay vào tóc mai, một đôi mắt sáng lấp lánh như vì sao đêm, tóc xanh nhẹ buông, lộ ra chiếc cổ tú lệ như thiên nga, phật hương vấn vít bay lên bên cạnh nàng, làm đệm cho nàng như tiên nữ trong cửu trùng lầu các, đang đứng trên mặt trời nhìn chúng nhân.

Khiến trong lòng người ta đột nhiên sinh ra thành kính.

Lục Tĩnh nhìn chằm chằm vào thiếu nữ nửa ngày mới hoàn hồn, “Đây... đây là... Cố Lang Hoa sao?”

Cố Tam thái thái mắt cũng không động đậy nhìn vào nhất cử nhất động của thiếu nữ, nghe thấy Lục Tĩnh nói như vậy, bà ấy mới hoàn hồn, “A... đó là Lang Hoa nhà ta... ”

https://thuviensach.vn

Trong đại điện đặt mấy chục cái đệm cói, có mấy người ăn mặc lang trung ngồi cách Cố Lang Hoa không xa, trước mặt đặt bàn, trên bàn đặt mấy cuốn sách.

Cố Lang Hoa nói xong, liền có người bắt đầu lật tìm, nhưng lại nửa ngày cũng không có kết quả.

Lang Hoa nói: “Là 《Thế Y Đắc Hiệu Phương》, đại phương mạch khoa mục 10, tiểu phương mạch khoa mục 2, phong khoa mục 3, sản khoa và phụ nữ tạp chứng khoa mục 6, nhãn khoa mục 2.”

Lời của Lang Hoa vừa ra, lập tức liền có người cực kì hứng thú nói: “Đúng, không sai, chính là tác phẩm 《Thế Y Đắc Hiệu Phương》 của Nguy tiên sinh, bà con của Thái Y Viện nhà ta từng nói, đó là y điển quan y mới có thể xem... ”

Người này còn chưa nói xong, có người cướp lời, “Cố Gia vốn chính là đại tộc, từng nghe nói 《Thế Y Đắc Hiệu Phương》 cũng không có gì kì lạ.”

Nhưng kì lạ là đứa trẻ tám tuổi có thể đọc thuộc lòng.

“《Thế Y Đắc Hiệu Phương》 có phương thuốc Thảo Ô Tán... nếu ngươi có thể đọc thuộc... ”

Phương thuốc của Thảo Ô Tán.

Đó tuyệt đối không phải là thứ lang trung tầm thường có thể biết.

Ép một đứa trẻ đọc thuộc như vậy, là đầu cơ trục lợi, đúng là nhìn thấy phương thuốc là đỏ con mắt.

Lang trung khác xem thường nhìn người đó một cái.

Người đó không dám nói nữa.

https://thuviensach.vn

“Tạo Giác, Bán Hạ, Mộc Biết Tử, Bạch Chỉ, Ô Dược, Xuyên Khung, Tử Kinh Bì, Đương Quy, Xuyên Ô mỗi loại 5 lạng, Đại Hồi Hương, Tọa Noa Thảo (Tửu Tiền Thục), Thảo Ô mỗi loại một lạng, Mộc Hương 3 chỉ, để bôi, hai chỉ trung phục, dùng để gây tê tốc cốt.”

Các lang trung há hốc mồm, hồi lâu mới phát giác mình lại ngây ra đó, quên ghi chép.

Mẫn Giang Thần ngồi bên cạnh Lang Hoa kinh ngạc ngẩn người nhìn Lang Hoa.

Lang Hoa học được những thứ này khi nào? Đúng là như nàng nói, trong bệnh nghe được 《Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai Bổn Nguyệt Công Đức Kinh》, sau đó các loại phương thuốc và y thư đề ở lại trong đầu.

Thật sự là Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai không nhẫn tâm nhìn thấy bách tính Trấn Giang chịu nỗi khổ của chiến hỏa, tật bệnh, đem phương thuốc truyền cho Lang Hoa, để Lang Hoa lan truyền ra ngoài?

Vậy đúng thật là phúc của bách tính Trấn Giang, nhưng Lang Hoa của hiện tại khiến nàng cảm thấy có chút xa lạ, trước đây đều là nàng giang tay bảo vệ Lang Hoa sau lưng, giờ lại là Lang Hoa một mình đảm đương, nàng ở bên cạnh không biết nên làm thế nào. Mẫn Giang Thần cảm thấy mình hình như đang trong mơ, ngón tay nàng nắm chặt khăn tay cuộn một vòng lại một vòng, đang cảm thấy thấp thỏm và lo lắng, một bàn tay ấm áp đưa tới nhẹ nhàng nắm lấy nàng, Mẫn Giang Thần quay đầu nhìn thấy Lang Hoa, nhiệt độ bàn tay nhỏ đó truyền tới, khiến nàng đột nhiên bình tĩnh hơn rất nhiều.

Trải qua đủ mọi chuyện của kiếp trước, Lang Hoa biết, Đại Tề mười mấy năm sau chiến sự không ngừng, cho nên quan phủ bức thiết cần y thuật ngoại khoa như bó xương, trị thương, thế là Y Viện và Điển Y Giám khảo đính y tịch, tu hợp dược nhĩ, và đem rất nhiều phương thuốc thông qua

https://thuviensach.vn

Quảng Tế Đề Cử Ti truyền bá cho lang trung các nơi, để tiện cứu chữa thương bệnh của bách tính.

Nàng chẳng qua là giảm bớt thủ tục biên tập, thẩm định của mấy trăm vị Thái Y, đem những việc này nói ra trước 10 năm mà thôi. Sau đại quân, ắt có năm dữ, nếu không sớm dự phòng, thì cứ coi như Trấn Giang không bị đồ thành, đợi tới sau khi chiến sự qua đi, bách tính Trấn Giang cũng sẽ mười người mất bảy tám, cho nên nàng ở đây dùng danh nghĩa Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai lan truyền phương thuốc đi.

Lang Hoa nhìn về phía đám người của Cố Tam thái thái.

Lục Nhị thái thái và Cố Tam thái thái đã ngẩn ra, Vương Kỳ Chấn vừa đi lại vừa xem kĩ càng tất cả lang trung trên đại điện, chỉ có Lục Tĩnh nhìn ngó xung quanh không biết đang mưu tính điều gì.

Lang Hoa đưa tay ra nói: “Ta và lang trung luận phương thuốc, để vị Lục thí chủ đó ghi chép thay đi!”

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 31: Thu Lưới

Lục Tĩnh đột nhiên cảm thấy trong lòng rất không thoải mái, khi nàng sáu tuổi trong nhà đã mời nữ tiên sinh, mỗi ngày đọc sách học chữ, học tập quy tắc lễ nghĩa, may vá thêu thùa, nhất cử nhất động đều là đã suy nghĩ kĩ càng, hết sức bảo đảm chỗ nào cũng khéo léo, như vậy mới có thể có được thanh danh tốt ở Trấn Giang, như vậy tới tuổi mai mối, mới có nhiều người tới cửa làm mai, sau khi mẫu thân từ chối mấy lần hôn sự, nàng liền trở nên đầy quyền thế, bất luận đi tới đâu cũng đều là được mọi người tôn kính yêu thích. Cố Lang Hoa trước đây cũng chỉ là giống cái đuôi ở sau lưng nàng mà thôi.

Giờ Cố Lang Hoa lại sai bảo nàng.

Dưới trăm mắt dõi theo bảo nàng đi viết thay? Dựa vào cái gì? Cái này có khác gì làm nhục nàng?

Lục Tĩnh cảm thấy tất cả lông tơ trên người mình đều muốn bốc cháy.

Trên mặt Lục Nhị thái thái không nén được giận, “Trở thành bộ dạng gì, một đứa bé gái ở giữa bao nhiêu nam tử như thế, luận cái gì phương thuốc... đúng là... không ra thể thống gì.” Cố Lang Hoa đừng cho rằng nắm thóp được Vương Gia, là có thể muốn làm gì thì làm, cứ coi như nàng ta là trẻ con, chỉ cần sai sót về lễ nghi, bà ấy vẫn là có thể dạy dỗ nàng ta.

Lúc này tất cả mọi người trong đại điện đều chú ý tới mẹ con Lục Gia và Vương Kỳ Chấn.

Lục Nhị thái thái lạnh lùng nói: “Lang Hoa, xuống đây,” Nói rồi nhìn về phía Cố Tam thái thái, “Nam nữ bảy tuổi không ngồi cùng chỗ, Lang Hoa

https://thuviensach.vn

đã tám tuổi, bà cũng theo nó làm bừa sao? Mặt mũi của Cố Gia đặt ở đâu? Còn tiếp tục như vậy, không cần đợi phản quân đánh vào thành Trấn Giang, Cố Gia các người đã bại rồi."

Cố Tam thái thái vốn ôm tâm tư dựa thế Lục Gia và Vương Gia, giờ thấy Lục Nhị thái thái miệng hùm gan sứa như vậy, trong đầu trống rỗng, liền muốn thuận theo lời của Lục Nhị thái thái đi làm.

Các lang trung vừa nghe một tờ phương thuốc, đang cảm thấy say sưa hứng thú, nghe thấy lời này đều ào ào mở miệng ngăn cản.

"Đây là pháp dụ của Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai, Cố đại tiểu thư phụng mệnh phật tổ truyền bá phương thuôc, là muốn cứu bách tính Trấn Giang chúng ta qua cơn nước lửa."

Vương Kỳ Chấn lại vênh mặt lên, bộ dạng hung thần ác sát, "Đây là việc nhà của Cố Gia, ai dám nhúng tay vào."

Không biết là ai đã nhận ra Vương Kỳ Chấn.

"Suỵt suỵt, vị đó là Vương đại nhân, phụ thân ông ấy sắp nhậm chức Tri Phủ Trấn Giang rồi."

Quan cao bậc một ép chết người, càng huống hồ là Tri Phủ Trấn Giang.

Đại điện đột nhiên yên tĩnh lại, Vương Kỳ Chấn rất hài lòng kết quả này, Lục Tĩnh cũng ngẩng cao đầu.

"A di đà phật," Phương trượng hòa thượng Miếu Dược Vương đi xuống tòa liên hoa, "Mấy vị nếu là đến nghe phật pháp, nguyện góp một phần sức mọn, tiểu miếu đương nhiên hoan nghênh, nếu không phải như vậy thì mời về đi!"

"Tri Khách Tăng, tiễn các vị thí chủ xuống núi."

https://thuviensach.vn

Vương Kỳ Chấn nghe thấy lời này, gân xanh trên trán đột nhiên nổi ra, nếu không phải bổn triều cực kì tôn sùng phật giáo, ông ta lập tức lệnh người đốt ngôi Miếu Dược Vương này.

Nhưng dù là vậy, ông ta cũng không thể đi như vậy, việc này truyền ra ngoài để người ta biết, ông ta lại thua một đứa bé gái và một con lừa đầu trọc, mặt mũi của ông ta biết đặt vào đâu?

Vương Kỳ Chấn đang chuẩn bị lên trước, cổ tay lại bị người ta kéo lại, Vương Kỳ Chấn quay người nhìn thấy Lục Anh.

Lục Anh nháy mắt, biểu cảm vô cùng nghiêm túc, “Cữu cữu, người tới đây là muốn làm gì?” Nói rồi nhìn về phía võ tăng đã tập trung lại, “Người không thể thật sự muốn xung đột với tăng nhân ở đây chứ?”

Lục Tĩnh dựng lông mày lên, “Ta thấy cháu cũng là bị Cố Lang Hoa đó mê hoặc tâm trí, đến giờ còn giúp nó nói chuyện.”

Lục Anh không cầm được nhìn về phía Cố Lang Hoa trong đại điện.

Dáng vẻ yêu kiều nhẹ nhàng vừa nãy, thật sự khiến người ta khó quên.

Nhưng hắn không phải loại người vì ai có thể không màng tất cả, hắn lại vui lòng khiến việc này trở thành trò cười của Vương Kỳ Chấn và Lục Nhị thái thái, nhưng trước tiên là đừng ảnh hưởng danh tiếng và kế hoạch của hắn.

“Ba chữ 《Miếu Dược Vương》 là Viên Thông Sư đề ra, phương trượng ở đây và Viên Thông Sư khá có nguồn gốc.” Viên Thông Sư thường vào cung giải kinh cho Thái Hậu nương nương, nếu Vương Kỳ Chấn không muốn việc này truyền tới tai Thái Hậu nương nương, ông ấy nên chấm dứt sự việc ở đây.

https://thuviensach.vn

“Lại nói cữu cữu muốn ở lại giữ Trấn Giang, Cố Lang Hoa truyền bá phương thuốc có thể ổn định nhân tâm trước trận, đó không phải rất tốt sao?”

Trong mắt Lục Tĩnh muốn phun ra lửa.

Nói cho cùng đều là vì Cố Lang Hoa.

Lục Tĩnh cắn chặt răng, “Cô ta bảo ta... Nàng ta bảo ta ghi phương thuốc... ”

Ánh mắt Lục Anh rơi lên người Mẫn Giang Thần bên cạnh Cố Lang Hoa, “Danh tiếng của đại tiểu thư Mẫn Gia so với trưởng tỉ thế nào? nàng không phải đang ghi phương thuốc sao?”

Lục Tĩnh nhìn qua, Mẫn Giang Thần quả nhiên nâng bút đang viết trên trường án.

Đúng thế, có Mẫn Giang Thần ở đó, Cố Lang Hoa vì sao còn muốn dùng nàng ghi chép.

Lại nghĩ kĩ lại, Lục Tĩnh đột nhiên hiểu ra, Cố Lang Hoa sớm biết nàng sẽ không đồng ý, mẫu thân vì vậy sẽ tức giận, cữu cữu sẽ đứng ra bảo vệ nàng, sau đó phương trượng hòa thượng sẽ đuổi họ ra ngoài.

Họ đều bị Cố Lang Hoa lừa rồi.

Lục Tĩnh căm hận nói: “Giả thần lộng quỷ như vậy không sợ báo ứng.”

Cố Lang Hoa đang ngồi trên tòa liên hoa lại cười lên, một đôi mắt trong veo như nước rõ ràng đang truyền một thông tin cho nàng: Cố Lang Hoa nàng không sợ gì cả.

“Đi thôi!” Lục Nhị thái thái đột nhiên nói, “Đệ đệ con nói đúng.”

https://thuviensach.vn

Còn gây nữa, người không còn mặt mũi nào chỉ có thể là họ.

Lục Tĩnh vội tới đạp cả vào chân, chỉ là Lục Nhị thái thái đi về phía trước, nàng lại không thể ở lại thêm, chỉ đành cắn răng đuổi theo mẫu thân.

Vương Kỳ Chấn lộ ra biểu cảm nham hiểm, "Lát nữa ta phải khiến nàng ta phải ân hận." Nói xong cũng đưa người trở về.

Lục Anh vốn nên đuổi theo, nhưng hắn lại dừng chân để nhìn Cố Lang Hoa.

Một đứa bé tám tuổi không thể đọc ra nhiều phương thuốc như thế, nhưng bảo hắn tin Bồ Tát sống lại, Lục Anh lắc lắc đầu, hắn cũng không phải kẻ ngốc như thế.

Cố Lang Hoa thật sự đã đi một nước cờ hay.

Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai, bạt chúng sinh khổ, chữa chúng sinh bệnh, mượn pháp hiệu của ngài truyền bá phương thuốc là tốt nhất, hơn nữa Giang Chiết lại sắp bùng nổ chiến tranh, trong thời khắc lòng người hoảng loạn, nếu phật tổ hiển linh, vậy thì có nghĩa là ít nhất Trấn Giang có thể vượt qua ải khó này, lòng người được an ủi, sẽ bớt nổi loạn dân, cho nên phương trượng hòa thượng của Miếu Dược Vương mới có thể ủng hộ Cố Lang Hoa như vậy.

Vì đây thật sự là một việc tốt từ bi.

Cho nên ông ấy có thể không nhịn được khen ngợi Cố Lang Hoa thông minh, cứ coi như tất cả đều là giả, nàng cũng trở thành thật.

...

Mẫn Giang Thần càng viết càng cảm thấy vô cùng kinh ngạc, nàng còn cho rằng Lang Hoa đọc hai tờ đơn thuốc sẽ dừng lại, ai ngờ Lang Hoa

https://thuviensach.vn

không có một chút nào muốn dừng lại.

Nếu nói nàng trước đây còn có nghi hoặc trong lòng, cho rằng là Cố lão thái thái tìm y thư để Lang Hoa đọc thuộc, nhưng giờ nàng thật sự tin Lang Hoa là được Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai điểm hóa. Vì những thứ Lang Hoa đọc này, căn bản không phải trên một cuốn y thư có, đừng nói ở Trấn Giang, cứ coi như là ở kinh thành, e là cũng không thu thập đủ hết những y thư này!

Lang Hoa dừng lại, Mẫn Giang Thần cũng được thở phào một hơi, nàng ngẩng đầu lên nhìn thấy phía không xa có một thiếu niên đang đứng, trường thân ngọc lập, con ngươi đen lánh sâu sắc, yên lặng nhìn Lang Hoa.

Trong lòng Mẫn Giang Thần khẽ run, là Lục Anh, nàng lập tức kéo tay Lang Hoa, “Lang Hoa, Lục tam công tử ở đó, hình như có lời muốn nói với muội.”

Lang Hoa gật gật đầu, “Không cần lo cho hắn.” Lục Anh có thể nói gì? Khuyên đi Vương Kỳ Chấn là nghĩ cho đại cục, so với việc rời đi chán nản của Vương Kỳ Chấn, nàng đương nhiên càng thích xem các võ tăng thể hiện thân thủ hơn, để Vương lão gia biết, Vương Gia còn chưa thể một tay che trời ở Trấn Giang.

Lang Hoa gọi Tiêu ma ma tới, “Bảo Lục Tam Gia đi đi!”

Hắn đi rồi, nàng mới dễ làm việc.

Tiêu ma ma ứng một tiếng, quay người đi nói cho Lục Anh.

Lục Anh không hề bất ngờ, chỉ là có chút thất vọng.

Vừa nãy Cố Lang Hoa nhìn tới một cái, đã biểu lộ vài phần bất mãn với hắn, là oán hận hắn điều hòa từ trong! Hay là nhìn ra tính toán của hắn. Khi

https://thuviensach.vn

cần thiết hắn phải đứng bên cạnh mẹ cả, trông như là đang suy nghĩ cho mẹ cả, đây chính là chỗ bi ai nhất của con vợ lẽ.

Cố Lang Hoa đã nói ra, hắn lại không thể không đi, Lục Anh gật gật đầu, "Bảo vệ tiểu thư nhà ngươi, bảo nàng cẩn thận hơn chút." Quay người đuổi theo Vương Kỳ Chấn.

Không có đám người Vương Kỳ Chấn, Miếu Dược Vương đã khôi phục lại sự yên tĩnh và an lành của phật môn tịnh địa.

Chỉ có thanh âm non nớt của bé gái vang lên trong đại điện.

Lang Hoa vừa đọc vừa chú ý động tĩnh xung quanh, có lẽ trong thời gian một chén trà, ánh mắt đã nhìn khắp mọi nơi, có người thò đầu nhìn vào trong đại điện.

Cá mắc câu rồi.

Lang Hoa hơi hơi cười, đột nhiên đổi chương trình, "Đóa thê nha, an gia lư, khả thiết thích, a phi dũng... "

Người đó lập tức bước ra từ trong góc, tóc tai rối loạn, khuôn mặt bẩn thỉu, miệng há lớn, thần tình kinh ngạc.

Lang Hoa đứng lên, thu lưới.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 32: Cam Kết

Lang Hoa ngồi ở trong thiền phòng uống từng ngụm trà nhỏ.

Đại điện bên ngoài đã loạn như nồi cháo, vì câu cuối cùng của Lang Hoa ai cũng không hiểu rốt cuộc nói cái gì.

Mẫn Giang Thần cũng nâng bút ngẩn ra đó.

Đóa thê nha, an gia lư, khả thiết thích, a phi dung, nàng một cái cũng chưa từng nghe nói tới.

Lang Hoa có lẽ không nói sai phải không?

Mẫn Giang Thần đặt bút xuống, đi theo chân Lang Hoa bước tới thiền phòng, sau đó kéo tay Lang Hoa, “Lang Hoa, cái cuối cùng muội nói đó là ý gì?”

Mặt Mẫn Giang Thần đỏ rực, trong mắt đều là thần tình hiếu kì.

Đây mới là A Thần.

Lang Hoa cười cười, kéo tay A Thần, “Lĩnh vực nhãn khoa, dùng thủy phi đóa cắm răng, nung ốc biển, bát đường trắng. Cuối cùng, ngày dùng.”

“Ta cũng không biết đóa thê nha rốt cuộc là gì.”

Đây là nói thật, kiếp trước nàng cũng là khi Quảng Huệ Ti làm 《Y Điển》, nhàn rỗi vô vị đọc thuộc phương thuốc mà thôi, những cái này đều đến từ Tiếng Ba Tư.

https://thuviensach.vn

Mẫn Giang Thần dường như hiểu lại dường như càng mê hoặc hơn, “Lang Hoa, muội nói, Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai điểm hóa muội, có phải muốn muội đi làm lang trung không.”

Đối với nàng mà nói chỉ là có hứng thú với ngôn ngữ, chứ không hề muốn những cái này.

Lang Hoa lắc lắc đầu, “Muội cũng không biết. A Thần, người ta cả đời có thể làm tốt một việc đã là rất tốt rồi, muội cảm thấy mình không thể toàn tâm toàn ý đi làm lang trung, nhưng biết dược lý là việc tốt, khi hầu hạ trưởng bối có thể dùng được, cho nên khi có cơ hội, muội vẫn là muốn học một chút.”

Mẫn Giang Thần rất hiểu tâm tư của Lang Hoa, “Muội là vì tổ mẫu của mình phải không!”

Lang Hoa gật gật đầu, “Còn có mẫu thân... sức khỏe cũng không tốt.”

Mẫn Giang Thần nhìn kĩ Lang Hoa, “Lang Hoa, ta cảm thấy muội đã trưởng thành rất nhiều, có lẽ cũng là ban ơn của Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai.”

Lang Hoa rất tán thành cách nói của Mẫn Giang Thần, đối với nàng mà nói, bất luận là phương thuốc hay là trọng sinh, đều là ban ơn cực lớn, vì sẽ không để nàng bị người ta ép tới bó tay hết cách, chỉ có thể trừng mắt nhìn mình và người thân bị người ta tính kế.

Lang Hoa nghĩ tới đây, nghe thấy trước cửa truyền tới tiếng ho.

Sau đó là tiếng của Tiêu ma ma, “Đây là thiền phòng nữ quyến nghỉ ngơi.”

“Ta biết, ta biết... ” Tiếng nói nhẹ nhàng truyền tới, “Ta cũng là lang trung, ta chỉ là đến hỏi xem, những câu cuối cùng tiểu cô nương nói có phải

https://thuviensach.vn

là tên thuốc không.”

Tiêu ma ma bắt bẻ nói: “Bên ngoài không phải có nhiều lang trung như vậy sao? Đại tiểu thư chúng ta chỉ là truyền đạt pháp dụ của Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai mà thôi, đi đi, mau đi đi, chặn ở cửa nữ quyền ra sao gì.”

Lang Hoa không tự chủ được cong môi lên.

Tiêu ma ma chính là như vậy, chỉ cần việc nàng giao phó xuống luôn là có thể hoàn thành rất tốt, khiến nàng bớt được rất nhiều sức lực.

Nếu họ lộ ra bộ dạng muốn câu cá, cá đương nhiên không chịu mắc câu rồi, chỉ là muốn luôn treo hắn, khiến hắn không thể phát giác.

“Vậy thì nể mặt Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai, ta cũng là cư sĩ... không phải... Ta ở trong miếu đã treo đơn lâu rồi, Phật Bồ Tát biết rồi, cũng nhất định sẽ đồng ý... ”

Tiêu ma ma không cầm được nhìn thêm người này mấy cái, tóc tai ướt đẫm nước, giống như vừa dùng nước chải, trên mặt xanh xao có thể nhìn ra là vội vã cạo râu, đáng tiếc còn có một nửa để lại trên mặt, trông càng nhếch nhác, cả người gầy như cần trúc, một đôi mắt nổi tinh quang.

Nếu nói hắn là lang trung, coi bộ cũng nhiều lắm là du y lang thang hang cùng ngõ hẻm. Hơn nữa hắn không nói chuyện còn được, nói ra rồi giống như là bị ai bóp chặt cổ họng, càng lo lắng tiếng càng khó nghe, nếu không phải đại tiểu thư dặn trước bà ấy, bảo bà ấy có tâm lý chuẩn bị, không thì bà ấy còn không biết trên mặt có lộ ra thần tình bất thường không.

Vì người này, thực sự quá khác với người bình thường rồi.

Tiêu ma ma lắc lắc đầu quay người muốn đi về, Cố Tam thái thái lại sốt ruột tìm tới, “Đại tiểu thư đâu?”

https://thuviensach.vn

Tiêu ma ma nói: “Ở thiền phòng nghỉ ngơi.”

Cố Tam thái thái nói: “Mau, đi hầu hạ Lang Hoa ra ngoài, Lão thái thái bệnh cũ tái phát rồi, trong nhà loạn cào cào, chúng ta phải lập tức trở về.”

Tiêu ma ma sắc mặt đại biến, lập tức vào thiền phòng.

Lang Hoa đang kéo Mẫn Giang Thần nói chuyện, nhìn thấy Tiêu ma ma hoảng hốt, ngẩn người ra, “Sao rồi?”

Tiêu ma ma vội vàng nói: “Lão thái thái, là Lão thái thái sức khỏe không ổn.”

Lang Hoa lập tức đứng lên, đến áo khoác cũng không mặc liền muốn ra ngoài, Tiêu ma ma đi theo phía sau, “Đại tiểu thư, như vậy không được, người mặc áo khoác vào rồi đi, vạn nhất người bệnh rồi, Lão thái thái sẽ càng buồn.”

Lang Hoa đứng ở cửa đờ đẫn để Tiêu ma ma hầu hạ mặc áo khoác, “Trấn Giang rất nhiều lang trung đều ở đây, ngươi đem tình hình của tổ mẫu nói cho họ, xem xem họ ai có thể chữa trị, nếu có thể trị khỏi bệnh của tổ mẫu, Cố Gia chúng ta nhất định trọng thưởng.”

Tiêu ma ma gật gật đầu, liền đến đại điện.

Một thanh âm đột nhiên vang ra, “Đại tiểu thư hà tất bỏ gần cầu xa, bệnh của lệnh tổ mẫu nếu lão phu không trị được, thì không ai có thể trị được rồi.”

Lang Hoa quay đầu, người đó kéo kéo trường sam màu xanh trên người đi ra, dù đã chải chuốt, lại vẫn không thay đổi được bộ dạng nhếch nhác.

Lang Hoa kiếp trước chỉ biết, ông ta vì tướng mạo xấu xí lại nhát gan như thỏ đế, luôn không được Thái Y Viện trọng dụng, sau này lưu lạc tới

https://thuviensach.vn

Quảng Huệ Ti, không tới ba năm lại được Quảng Huệ Ti trục xuất, nếu không phải triều đình biên tập 《Y Điển》 Lục Anh cũng sẽ không tìm được ông ta.

Nhưng trong lòng Lang Hoa, nếu nói Đại Tề lang trung nào có bản lĩnh nhất, đó chính là ông ta - Hồ Trọng Cốt.

Hồ Trọng Cốt ánh mắt lấp lánh, "Ta cũng không cần thù lao gì cả, chỉ cần đại tiểu thư đem phương thuốc mà Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai nói với người, nói hết cho ta là được rồi."

Đây là một vụ làm ăn rất có lợi, cũng không biết Cố đại tiểu thư có chịu đồng ý không. Không biết vì sao, ông ta chỉ là cảm thấy những phương thuốc Cố đại tiểu thư đọc thuộc ở đại điện chỉ là một phần nhỏ trong số đó.

Hồ Trọng Cốt có chút bất an nắm nắm đấm, ông ấy cũng là bị những phương thuốc đó làm u mê đầu óc, người Cố Gia sao có thể đồng ý chứ, loại người giống như ông ta, sẽ không có ai cho rằng y thuật ông ta cao minh, càng không thể lấy thứ tốt như thế để đổi lấy việc ông ta tới nhà chữa bệnh. Trước đây ông ta không cầu thù lao trị bệnh cho một vị đại nhân, vị đại nhân đó sau khi khỏi bệnh, lại đem hết công lao tính lên người những Đường Y đó, ông ta chẳng qua phản bác vài câu, liền bị Đường Y chế nhạo giống như thái giám, lại không có da mặt của thái giám, tương lai chẳng qua chỉ là phế nhân, ông ta cứu người còn phải chịu nỗi nhục lớn như vậy, ông ta cho rằng bi thảm hơn nữa cũng chỉ như vậy thôi, ai ngờ ông ta chân trước bước ra khỏi trạch viện của vị đại nhân đó, chân sau liền bị bắt đi chặt gẫy chân, dội đầy người nước tiểu, khi ông ta may da thịt của mình đã thề, sẽ không trị bệnh cho những quan to hiển đạt đó nữa, cũng không tự mình chuốc lấy nhục nữa.

Lần này, nghĩ là biết đổi lại là một trận chế nhạo mà thôi, Hồ Trọng Cốt chuẩn bị quay người rời khỏi.

https://thuviensach.vn

“Ta đồng ý.”

Hồ Trọng Cốt không dám tin vào tai mình, ông ta vô cùng ngạc nhiên ngẩng đầu lên nhìn thấy đôi mắt trong veo đó của Cố đại tiểu thư, “Ta đồng ý với ông.”

Không đưa ra bất cứ yêu cầu gì, liền đồng ý với ông ta.

Ông không phải là đang nằm mơ chứ!

Lang Hoa gật gật đầu, mỗi người đều nên nhận được thứ mình đáng được nhận, Hồ Trọng Cốt dù luôn bị người ta chế giễu, lại trước sau nghiên cứu tìm tòi y thuật, là người si mê y thuật thật sự.

Hơn nữa, ông ấy là người duy nhất nghi ngờ mắt nàng từng bị thương.

Từ đây về sau, Hồ Trọng Cốt ở chỗ nàng, cái nhận được chỉ có thể là tôn kính, ở chỗ nàng không có ai chà đạp ông ấy, đây là cam kết kiếp trước của nàng với Hồ Trọng Cốt, kiếp này vẫn là vậy.

...

Lục Anh cùng Vương Kỳ Chấn đứng trong gió lạnh.

Vương Kỳ Chấn tức tới nghiến răng, “Đợi ta tìm được người đó, để hắn trị khỏi vết thương của phụ thân, ta sẽ vứt hắn ở trong núi bảy ngày bảy đêm, để hắn nếm thử mùi vị bị gió lạnh khổ thành xác khô.”

“Chẳng qua là tên lang trung thối, lại làm bộ làm tịch như vậy, ta nhổ vào, coi là thứ gì.”

Lục Anh trong lòng cười lạnh, Vương Gia chính là không sửa được cái tật ngang ngược kiêu ngạo, cho nên mới có thể bị Cố Lang Hoa lợi dụng. Mẫn đại nhân không yên lòng được với Vương Nhân Trí, cũng chính là nguyên nhân này, hắn sớm đã biết được tin từ chỗ Mẫn Tử Thần một tháng

https://thuviensach.vn

trước, triều đình có thể sẽ lệnh cho Hàn Chương đích thân dẫn binh bình phản, Mẫn đại nhân cũng có thể sẽ tạm thời ở lại Trấn Giang, cho nên hắn mới ra chủ ý ở lại Trấn Giang, như vậy có lẽ có thể kết giao với phủ Vinh Quốc Công, Lục Anh vừa nghĩ tới đây hạ nhân Vương Gia bước nhanh tới, "Thì ra Hồ Trọng Cốt đó luôn trốn trong miếu."

Vương Kỳ Chấn xắn tay áo, "Ta phải chính tay bắt hắn ra."

"Đã muộn rồi... " Hạ nhân Vương Gia lau mồ hôi, "Hắn đã bị Cố Gia đem đi rồi."

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 33: Mưa Gió

Vương Kỳ Chấn vung tay ra một chiếc roi, quật hạ nhân Vương Gia mặt mày đột nhiên máu thịt lẫn lộn, Vương Kỳ Chấn từng roi từng roi một không chút lưu tình quật xuống, "Đều là phế vật, bảo ngươi tìm người, ngươi lại mở trừng mắt nhìn tiện nhân đó đem người đi rồi, nuôi ngươi làm gì? Hôm nay ta đánh chết ngươi, để ngươi trả lại lương thực của Vương Gia ta."

Máu phun bắn lên mặt Vương Kỳ Chấn, khiến Vương Kỳ Chấn càng hưng phấn lên, đang lúc ông ta thở hổn hển tiếp tục đánh, roi lại bị người ta nắm chặt lấy, khiến ông ta không thể không dừng lại, nhưng lập tức ông ta hồi sức, thoát khỏi sự khống chế, một roi quất tới.

Roi rơi xuống, Vương Kỳ Chấn mới biết mình quất nhầm rồi, quay đầu nhìn, trường bào trên người Lục Anh đã rách, lớp sa bên trong lộ ra vết máu.

"Cữu cữu, đây là trước cửa Miếu Dược Vương, không phải trạch viện của Vương Gia, Mẫn đại nhân đang ở Trấn Giang, người thật sự muốn khiến người ta cáo trạng tới trước mặt Mẫn đại nhân?"

Lục Anh căng mặt, bộ dạng nghiêm túc đột nhiên dọa cho Vương Kỳ Chấn một cái, ông ta cũng lập tức tỉnh lại, dùng mu bàn tay lau lau mồ hôi, sau đó đặt tay lên vai Lục Anh, "Cháu ngoại ngoan, cháu dù không phải con vợ cả... lại đối với ta và mẫu thân cháu cực tốt, biết nghĩ cho chúng ta, đợi sau này có cơ hội, ta nhất định giúp cháu mưu lược tiền đồ."

https://thuviensach.vn

Lục Anh trong lòng cảm thấy buồn cười, tùy tiện đem chữ cả lẽ treo lên mồm, người không biết còn cho rằng là đang quản giáo hắn, người như Vương Kỳ Chấn, trực tiếp cho ông ta một chiếc thang ông ta cũng không trèo lên tới mây được.

Suy cho cùng là phế vật mà thôi.

Vương Kỳ Chấn dường như nghĩ tới điều gì, mắt đột nhiên sáng lên, "Ta biết nàng ta mời lang trung là vì cái gì, Cố Gia họ chính là đang tìm cái chết."

Lục Anh còn chưa hiểu rõ ý của Vương Kỳ Chấn, Vương Kỳ Chấn đã lên ngựa, quay đầu nhìn về phía Lục Anh, "Trở về nói với Lục lão thái gia, hai ngày nay bất luận xảy ra việc gì, Lục Gia đều không cần ra mặt, ta nhất định khiến Cố Gia máu chảy thành sông."

Vương Kỳ Chấn thúc ngựa đi thẳng, hạ nhân Vương Gia không dám chậm trễ, đi theo như người què chân.

Lục Anh chau mày, Trình Di bên cạnh vội đi tới, nhìn vết thương của Lục Anh, "Vương Đại Lão Gia cũng quá xem thường người khác rồi, làm bị thương thiếu gia, đến một câu nói cũng không có."

Nếu hắn là con vợ cả, Vương Kỳ Chấn đương nhiên không dám như vậy, nói cho cùng đây chỉ là vết thương tận đáy lòng của hắn, giữa cả lẽ chỉ khác nhau một chữ, lại khác biệt như mây với bùn.

"Không đáng ngại." Lục Anh không thích người khác nhìn vết thương của mình, như vậy sẽ khiến hắn càng chán ghét.

Trình Di lập tức hiểu ý của Lục Anh, vội rẽ câu chuyện, "Thiếu gia, Vương Đại lão gia lời này là ý gì? Lẽ nào ông ấy sẽ đưa người xông vào Cố Gia giết người?"

https://thuviensach.vn

Vương Kỳ Chấn còn chưa ngốc tới mức này.

Vương Gia dám động binh, vậy thì chỉ có một kết cục, trực tiếp bị Mẫn đại nhân trói tới Kinh Thành thẩm án.

Trình Di nói: “Hay là ta đến Cố Gia một chuyến, hỏi xem Cố đại tiểu thư.” Cố đại tiểu thư trước đây nói chuyện với thiếu gia, rõ ràng là có lòng với thiếu gia, nếu thử thăm dò hỏi, có lẽ có thể có được đáp án.

Lục Anh nghĩ một chút, “Nếu nàng không nói thì sao?” Trong thời khắc then chốt như vậy, việc đầu tiên ai cũng nghĩ tới đều là bảo vệ lợi ích của mình, dù là Cố Lang Hoa đối với hắn có vài phần yêu thích, cũng chưa chắc sẽ quên quan hệ của Lục Gia và Vương Gia, càng huống hồ vừa nãy hắn còn giúp Vương Kỳ Chấn ngay dưới mắt của Cố Lang Hoa.

Việc này nếu làm không tốt, rất có thể kết quả nhận được là hai bên đều không đạt được kết cục tốt.

Vương Kỳ Chấn sẽ biết hắn đưa tin cho Cố Gia.

Cố Gia cũng sẽ không nói cho hắn sự thật, hắn sẽ ép mình tới gần ngõ chết.

Trình Di nhìn sắc mặt Lục Anh thay đổi mấy lần, không cầm được lẩm bẩm, “Một nha đầu tám tuổi, không đến nỗi có tâm tư đa đoan như thế chứ, chỉ cần thiếu gia người tiết lộ lời của lão gia cho nàng, để nàng biết người quan tâm Cố Gia, cứ coi như là Cố Gia giấu giếm bí mật động trời, nàng cũng sẽ tiết lộ cho người ít nhiều.”

Cách nghĩ đương nhiên.

Nếu hắn mỗi bước đều làm như vậy, sớm đã giống như con vợ lẽ khác của Lục Thị, bỉ ổi xấu xa, hắn không cho phép mình có nửa chút sơ suất.

https://thuviensach.vn

Đổi cách nói khác, Lang Hoa đúng là nha đầu tám tuổi thông thường, hắn trái lại có thể nói thêm vài câu với nàng.

Giờ, hắn căn bản không thể hoàn toàn nắm vững được tâm tư của nàng.

Trước mắt đột nhiên xuất hiện đôi mắt như nước của Cố Lang Hoa.

Trong lòng Lục Anh không cầm được lay động, hắn lại rất nhanh ổn định lại tâm tư của mình, "Nếu Vương Kỳ Chấn muốn đối phó với Cố Thị, chúng ta không thể không biết."

Trình Di gật gật đầu, "Cố Gia cũng không phải dễ chọc vào, trong nhà có đầy tớ, tá điền, không phải tùy tiện vài người là có thể đuổi đi."

Trình Di nhìn về phía Lục Anh, hắn lại không tìm được sự tán đồng trong mắt Lục Anh.

Lục Anh không phải đang nghĩ cái này.

Nhìn thấy nghi hoặc của Trình Di, Lục Anh nói: "Ý ta là Vương Gia nhất định đã nắm được thóp của Cố Gia, hoặc là nói nắm chắc có thể hại Cố Gia." Điều Vương Kỳ Chấn vừa nãy nói có thể không phải là lời dọa người.

Ông ta muốn khiến tộc Cố Thị máu chảy thành sông.

Có tội danh gì có thể khiến một đại tộc đối diện với tai họa diệt đỉnh?

Đặc biệt là đối với tộc không có tử đệ làm quan như Cố Gia, lại không phải quan thương kinh doanh bên ngoài, tiếp xúc với ngoại giới không nhiều, muốn tìm được điểm yếu của Cố Gia, không hề dễ dàng.

Trừ phi là, tội mưu phản.

https://thuviensach.vn

Thường Châu có phản tặc đầu tiên, phản quân lại sắp đem quân tới Trấn Giang, nếu là ai đó vào lúc này liên hệ với phản quân, đừng nói một Cố Gia, cứ coi như là trọng thần triều đình cũng sẽ bị tống vào đại ngục, cuối cùng báo cho triều đình một lí do việc gấp theo quyền...

Đây chính là vì sao ông ấy sẽ không tùy tiện nhúng tay vào.

Lục Anh nhìn Trình Di, "Ta đồng ý Mẫn Tử Thần tặng cho hắn một hộp mực cũ qua đó, ngươi giờ lập tức lấy mực chạy thẳng tới Mẫn Gia, Mẫn Tử Thần nhất định sẽ hỏi ta ở đâu, ngươi liền nói việc xung đột của Cố Gia và Vương Gia ở Miếu Dược Vương."

Trình Di gật gật đầu.

Lục Anh nói: "Nói cho Mẫn Tử Thần, tiểu thư Mẫn Gia cũng cùng đi với Cố Lang Hoa tới Miếu Dược Vương."

Như vậy Mẫn Gia liền sẽ lo lắng, Mẫn Tử Thần liền sẽ tới Cố Gia, Mẫn đại nhân cũng có thể có chuẩn bị trước.

Lục Anh vừa dứt lời, hạ nhân Lục Gia thở hổn hển chạy tới, "Tam Gia... Tam Gia... Thái thái bảo tiểu nhân tới tìm người về."

Hạ nhân gật gật đầu với Lục Anh, lắng lại hơi thở ép thấp giọng, "Vương Gia lão gia đuổi kịp thái thái, lấy thẻ bài của thái thái, muốn mượn dùng điền trang của Lục Gia chúng ta."

Một điền trang ở ngoại ô của Lục Gia kết nối với Cố Gia, đó là cái năm đó Cố Gia Lão thái gia mua, gặp năm Lục Gia không tốt, đã tặng cho Lục Gia một nửa.

Vương Kỳ Chấn mượn dùng điền trang của Lục Gia liền có thể lặng lẽ hợp vây điền trang của Cố Gia.

https://thuviensach.vn

Nói như vậy, suy đoán của hắn là đúng.

Lục Anh ra hiệu hạ nhân rời khỏi, sau đó dặn dò Trình Di, “Sắp xảy ra chuyện rồi, ngươi lại bảo người chạy một chuyến tới huyện Kim Đàn, Cố Gia Kim Đàn xưa hay bất hòa với cha con Vương Thị, ngươi nói cho Cố Tứ lão gia việc Cố lão thái thái bệnh nặng, Cố Gia đại tiểu thư xung đột với Vương Gia, ông ấy không thể không quản.”

Trình Di nói: “Ta lập tức đi làm.”

Lục Anh nhìn bóng dáng Trình Di vội vã rời khỏi.

Việc hắn có thể giúp Cố Lang Hoa cũng chỉ là những thứ này thôi, nếu Vương Gia muốn vu oan giá họa bất luận là Mẫn Gia hay là Cố Gia ở Kim Đàn đều sẽ không thể đồng ý.

Nhưng nếu, thật sự có chứng cứ xác thực.

Vậy thì, bất luận là ai, đều khó mà xoay chuyển càn khôn.

...

Lang Hoa nhìn Hồ Trọng Cốt chẩn mạch cho Cố lão thái thái.

Tinh thần của tổ mẫu rõ ràng là hôm nay không bằng hôm qua, bà ấy còn không có biến chuyển gì, cứ coi như thành Trấn Giang không bị công phá, chỉ e tổ mẫu cũng không sống được mấy ngày.

Hồ Trọng Cốt chuẩn bị dùng kim.

Cố Tam thái thái vẫn là thần tình nghi ngờ, Cố Đại thái thái cũng không cầm được kéo Lang Hoa ra ngoài, “Hồ lang trung này... rốt cuộc có thể tin được không? Cơ thể của tổ mẫu cháu không chịu nổi giày vò.”

https://thuviensach.vn

Lang Hoa nhìn mẫu thân con mắt sưng đỏ, mẫu thân thật sự đang sợ, sau khi phụ thân qua đời, tổ mẫu và mẫu thân sống dựa vào nhau nhiều năm như vậy, tình cảm sớm đã vượt qua mẹ chồng nàng dâu, “Mẫu thân yên tâm, vị lang trung này là trụ trì hòa thượng của Miếu Dược Vương tiến cử cho con, sẽ không có bất cứ vấn đề gì.”

Cố Đại thái thái chau mày, “Ta vẫn là không yên tâm, để hắn kê ít thuốc là được rồi, đừng động kim, con thấy kim ông ta dùng, đều lớn hơn người bình thường, rương thuốc đó của ông ta... bên trong đều là những thứ kì kì quái quái.”

Tiếng mẫu thân nói chuyện dần dần lớn hơn chút, Cố Tam thái thái bên cạnh cũng nghe rõ, bà ấy lập tức lên trước, “Ta cũng cảm thấy, trước tiên đừng dùng kim với Lão thái thái, vạn nhất xảy ra chuyện, thì làm sao đây.” Nói rồi ra ý cho gia nhân lên trước.

Cái Hồ Trọng Cốt sở trường chính là châm cứu và ngoại khoa, để ông ấy kê đơn uống trong cho tổ mẫu, không phải không hữu hiệu, chỉ là bệnh của tổ mẫu một là không đợi được nữa, hai là Trấn Giang cũng không có dược liệu giống vậy.

Phản quân công thành, Cố Gia cũng sẽ đối diện với vài lần phong ba, nếu không lập tức khiến tình hình của tổ mẫu có chút chuyển biến tốt, sức khỏe của tổ mẫu đâu có thể chịu được mấy lượt công kích.

Thấy gia nhân chặn Hồ Trọng Cốt lại.

Lang Hoa đi lên trước, lạnh lùng nhìn về phía hai bà bà, “Tránh ra, để Hồ tiên sinh dùng kim.”

“Lang Hoa.” Cố Tam thái thái chau mày lại muốn nói chuyện.

Lang Hoa quay người ngắt lời Cố Tam thái thái, “Nếu Hồ tiên sinh không thể khiến bệnh tình tổ mẫu chuyển biến tốt, con xin gánh vác trách

https://thuviensach.vn

nhiệm, vạn nhất tổ mẫu có sơ suất gì, con cạo đầu xuất gia, thanh đăng cổ phật một đời siêu độ cầu phúc cho tổ mẫu.”

Lang Hoa nói dứt lời, liền nhìn thấy Quản Sự ở cửa hoảng hoảng hốt hốt đi vào phòng.

https://thuviensach.vn

Chương 34: Đại Quyền

Lang Hoa không đợi Quản Sự nói chuyện, liền cất tiếng nói: “Khương ma ma, từ giờ trở đi không để cho ai vào phòng tổ mẫu, để lại tổ mẫu, Hồ tiên sinh và ngươi ở bên cạnh hầu hạ.”

Khương ma ma có chút bất ngờ, đại tiểu thư đây là có ý muốn người khác tránh đi, bà ấy không cầm được thuận theo ánh mắt của Lang Hoa nhìn thấy Quản Sự gương mặt hoảng hốt, mới hiểu ra, đại tiểu thư là sợ có biến động gì, làm nặng thêm bệnh tình của Lão thái thái.

Khương ma ma đột nhiên xót xa, người đầy phòng này, chỉ có đại tiểu thư là thật lòng lo nghĩ cho Lão thái thái. Tam thái thái trong lòng chỉ biết tính toán lợi ích, Đại thái thái lại là người làm việc không mạch lạc, bà ấy không giúp đại tiểu thư, chả lẽ thật sự muốn nhìn đại tiểu thư một cây chẳng chống vững nhà. Nghĩ tới đây, Khương ma ma bước nhanh ra ngoài, gọi Quản Sự tới báo tin tới bên cạnh nói chuyện.

Cố lão thái thái mệt mỏi mở mắt, oán trách lại đau lòng nhìn Lang Hoa, “Đứa trẻ này, vừa nãy đó là nói cái gì, bệnh của tổ mẫu nhiều năm như vậy rồi, giờ không khỏe được còn cần thêm cả cháu sao?”

Lang Hoa cười đi lên trước, “Cháu gái nói như vậy, là để chống lưng cho Hồ tiên sinh, cháu gái tin ông ấy, tổ mẫu cũng phải tin ông ấy.”

Cố lão thái thái nhìn Lang Hoa khuôn mặt cương nghị, thuận theo ý của Lang Hoa gật đầu, “Được, tổ mẫu tin rồi.” Một đứa bé tám tuổi đến Miếu Dược Vương, tìm được lang trung như vậy đem về, lại ra sức bác bỏ ý kiến của mọi người, dùng cả đời của mình bảo đảm chỉ là để chữa bệnh cho bà,

https://thuviensach.vn

nếu bà đến những điều này đều không nhìn rõ, đúng là sống uổng từng tuổi này.

Bà không để tâm bệnh của mình rốt cuộc có thể chữa khỏi không, bà muốn khi Lang Hoa cần, sẽ là người đầu tiên đứng ra ủng hộ nó.

Vì, cứ coi như là như vậy, cơ hội của bà cũng không nhiều nữa.

Bà nguyện bỏ ra tất cả của mình, lại một lần nữa gánh Lang Hoa trên vai.

Bà nguyện là cây đại thụ đó, chỉ cần có một chiếc lá đều sẽ che nắng cho Lang Hoa.

Chỉ cần bà còn một hơi thở, bà liền muốn kéo tay Lang Hoa, cùng nàng tiếp tục đi về phía trước.

Cho dù, chỉ có thể đi thêm một bước.

Khương ma ma mặt mày tái nhợt trở về, Cố lão thái thái lại coi như không nhìn thấy, mở miệng nói: “Khương ma ma, nhớ kĩ lời ta, khi ta trị bệnh, tất cả đều nghe theo đại tiểu thư, đại tiểu thư nói gì, chính là ta đang nói cái đó, nếu nhà này có ai không đồng ý, chính là đối đầu với Lão thái thái ta.”

Khương ma ma vô cùng kinh ngạc.

Lão thái thái là ai, chắc chắn đã phát giác được bất thường, lại một chữ cũng không hỏi bà ấy, trái lại nói ra lời như vậy, bà ấy lập tức lại hiểu ra, đây là khổ tâm của Lão thái thái, bất luận hiện giờ đại tiểu thư muốn làm gì, Lão thái thái đều sẽ dốc toàn lực hỗ trợ, dẫu là sẽ nhận được một kết quả khủng khiếp.

Khương ma ma cắn răng gánh lấy trách nhiệm nặng nề như vậy, “Lão thái thái yên tâm, nô tì nhớ kĩ rồi.” Nói rồi đứng lên hành lễ với nhóm

https://thuviensach.vn

người của Cố Tam thái thái.

“Đại thái thái, Tam thái thái, Hồ tiên sinh phải trị bệnh cho Lão thái thái, người khác đều tránh đi trước đi!”

Người khác?

Cố Tam thái thái con mắt chỉ trực nhảy ra.

Người khác là bao gồm họ sao?

“Lão thái thái,” Cố Tam thái thái không nhịn được bước lên trước, “Người... ” Lời còn chưa nói, lập tức đón nhận ánh mắt sắc nhọn của Cố lão thái thái.

Cố lão thái thái chậm rãi nói: “Con dâu ba, ta còn chưa chết đâu, con không cần sốt ruột.”

Cố Tam thái thái đột nhiên căng đỏ mặt, “Mẹ... sao mẹ có thể nói... lời như vậy... con dâu cũng là vì sức khoẻ của người.”

Cố lão thái thái khó chịu khua khua tay.

Cố Tam thái thái cũng không đứng vững nữa rồi, Khương ma ma dứt khoát hăng hái mời người khác ra ngoài.

Lang Hoa nắm chặt tay của Cố lão thái thái, “Tổ mẫu, cháu gái cũng ra ngoài, người phải an tâm trị bệnh, tất cả đều sẽ ổn.”

Cố lão thái thái nét mặt hiền từ, “Yên tâm đi, tổ mẫu mệnh lớn lắm.”

Hồ Trọng Cốt bên cạnh đã bị cảnh trước mắt làm cho ngẩn ngơ rồi, nếu tiểu thư nhà nào làm như vậy, nhất định sẽ bị cho rằng giở trò yêu nghiệt, nhưng ai cũng biết, Cố Lang Hoa là được Phật Bồ Tát từng điểm hoá, từng

https://thuviensach.vn

thấy pháp trận trăm người Miếu Dược Vương luận phương thuốc, ai còn có thể nghi ngờ Cố Lang Hoa.

Dẫu là như vậy, ông ấy vẫn có chút ngẩn ngơ.

Vừa nãy, ông chính mắt nhìn thấy Cố Lang Hoa, chớp mắt đã đánh lui mẫu thân và thẩm nương của mình, thoáng chốc ổn định lại cục diện.

Cứ coi như ông chỉ là lang trung, trong lòng cũng không nhịn được muốn nói một tiếng với Cố Lang Hoa: Tốt.

Hồ Trọng Cốt đột nhiên vui mừng bản thân may nhờ kích động một lần, đi theo Cố đại tiểu thư tới Cố Gia, không cần lén lén lút lút đến cửa trị bệnh nữa, trời chưa sáng đã rụt cổ vào trong tự miếu, nghe nói Vương đại nhân gì đó tìm ông ta khắp nơi, doạ cho ông ta cửa phòng cũng không dám bước ra ngoài một bước.

Ông lại cảm thấy một đứa trẻ, liền có thể bảo vệ ông bình an.

Lang Hoa đứng lên từ từ đi ra khỏi phòng, Khương ma ma đích thân khép cửa.

Bốn mắt nhìn nhau, đều là thần tình kiên định.

Ải này, cháu đưa người qua rồi, cứ coi như là người tuổi cao bệnh nặng, cứ coi như ta còn tuổi trẻ yếu ớt, nhưng hành trình này chúng ta cùng đi.

Vì hành trình tiếp theo, bất luận ở đâu, chúng ta vẫn ở bên nhau.

Lang Hoa đi ra khỏi viện của Cố lão thái thái, lập tức có mấy Quản Sự đi tới.

Cố Tam thái thái nhìn thấy những cái này, mắt muốn bốc lửa, những người này đều đi theo Cố lão thái thái, thường ngày khi nàng quản gia, họ

https://thuviensach.vn

ai cũng bộ dạng uể oải phân biệt đối xử, không chịu góp chút sức nào, giờ lại giống như cắt tiết gà chặn trước mặt Lang Hoa.

Đây rõ ràng là muốn lập uy cho nàng ta, bảo mặt nàng ta đặt ở đâu.

“Đại tẩu,” Cố Tam thái thái muốn khóc lên, “Tẩu nhìn xem, Lão thái thái đây là hồ đồ rồi phải không? Sao có thể để mặc Lang Hoa làm bừa, đợi tới khi Lang Hoa thật sự gây ra hoạ rồi thì phải làm sao? Đại tẩu, tẩu không thể không quản.”

Cố Đại thái thái nhìn thấy cảnh này trong lòng cũng không nắm chắc, muốn khuyên Lang Hoa lại không biết làm sao mở miệng, vừa lo lắng nước mắt liền rơi xuống, “Lang Hoa, con đây là đang làm gì? Đây là tam thẩm của con, thẩm ấy quan tâm tổ mẫu của con cũng là nên làm”

Lang Hoa ngẩng đầu nhìn Cố Tam thái thái, thần tình non nớt đó trên mặt đột nhiên tan biến, ánh mắt trở nên sắc nhọn ép người, “Tam thẩm nghĩ nhiều rồi, người quên rồi, cháu là được Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai điểm hoá, nếu còn có ma quỷ dám ra tác quái, cháu vừa hay xua tan chúng, cũng coi như tích chút công đức.”

Cố Tam thái thái đột nhiên cảm giác được một trận hàn ý, bà ấy nuốt cục một miếng, liền ngây ra đó, bên tai lại vang lên tiếng của Cố Lang Hoa, “Mở rộng hết cửa trước, cửa sau, ta xem xem hôm nay ai sẽ tới cửa.”

...

Triệu Linh cảm thấy mình giống nhau rơi vào trong một nắm bông, chìm vào lại nổi lên, hắn cố gắng muốn thoát khỏi bên trong, lại phí hết sức lực cuối cùng cũng chỉ có thể nâng nâng mí mắt một chút, sau một trận trời xoay đất chuyển, hắn nhìn thấy một khuôn mặt, mặt của Tiêu Ấp.

Tiêu Ấp chú ý tới Triệu Linh đang mở trừng trừng mắt, lập tức run lẩy bẩy, “Đây là Ma Tây, không đúng, là Ma Sa Thạch, haiz, kệ nó đi, dù sao là

https://thuviensach.vn

đại tiểu thư nhà chúng ta không dễ dàng gì mới lấy được từ trong tay một vị lang trung, có thể giải độc rắn, mũi tên trên vai ngươi bị tẩm độc, không dùng thuốc này, cứ coi như ngươi may mắn không chết, vai cũng phế một nửa, ngươi phải cảm ơn đại tiểu thư nhà chúng ta, đứa bé mới tám tuổi, muốn lấy về cho ngươi thứ này là rất khó khăn đó."

"Ngươi có nghe thấy không, đừng giả bộ không nghe thấy, vạn nhất xảy ra chuyện, ngươi không thể liên luỵ Cố Gia, không thì thật sự là kẻ vong ơn phụ nghĩa rồi."

Đối diện với Tiêu Ấp run lẩy bẩy, Triệu Linh chau mày, hắn hôn mê bao lâu, có lẽ đã một ngày rồi thì phải! Vậy thì người của hắn có lẽ đã tìm tới Trấn Giang, Triệu Linh muốn đứng dậy, khuỷu tay vừa chống lên giường, liền bị Tiêu Ấp ấn lại.

"Không nghe thấy đại tiểu thư nhà ta nói gì sao? Phải đợi tới khi Cố Gia an toàn rồi, mới có thể thả ngươi đi, ngươi cứ nghe lời nàng đi, cánh tay không lay chuyển được bắp chân," Tiêu Ấp nói rồi đẩy một đống quần áo đặt trước mặt Triệu Linh, "Đại tiểu thư bảo ta đổi quần áo cho ngươi."

Triệu Linh chau mày, bảo hắn mặc bộ quần áo này?

Tiêu Ấp chú ý tới thần tình lạnh thấu xương như đầm nước trên mặt Triệu Linh, đột nhiên cảm thấy có chút đáng sợ, hắn vẫn chưa ổn định được tâm thần, lặp lại lời đại tiểu thư dạy hắn, "Đừng nhìn cậu ta, đừng nghe cậu ta, đừng đếm xỉa tới cậu ta."

Triệu Linh nhả ra hai chữ, "Ngươi dám." Thông thường hai chữ này sẽ doạ tất cả mọi người không dám động đậy, nhưng Tiêu Ấp vẫn việc ta ta làm, bắt đầu động thủ cởi nút áo.

Tiêu Ấp nghiêng đầu qua hắn mới nhìn ra manh mối, trong hai lỗ tai Tiêu Ấp bịt hai cục bông vải.

https://thuviensach.vn

Đây là Cố Lang Hoa dạy hắn sao?

Hôm đó, bóng dáng nhỏ bé của nàng, thoáng chốc đã ghi tạc trong đầu hắn.

Nhưng hắn cũng không giỏi sắp xếp như thế.

Đợi tới khi Tiêu Ấp quay đầu lại, Triệu Linh hai môi úp mở, khiến Tiêu Ấp rõ ràng nhìn thấy lời hắn muốn nói, “Tiêu Ấp, ngươi trước đây một lòng trung thành với Cố Thế Hoành, giờ ngươi dám không chút giấu giếm với Cố Lang Hoa không?”

Sắc mặt Tiêu Ấp đột nhiên trở nên cực kì khó coi.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 35: Phẫn Nộ

Bị Triệu Linh nói một câu, Tiêu Ấp lập tức ngoan ngoãn móc bông vải trong tai ra, dũng khí và khí thế vừa nãy không dễ gì mới có đột nhiên mất sạch.

Triệu Linh lạnh lùng nhìn Tiêu Ấp, “Chỉ cần ngươi không chuẩn bị đem những việc Cố Thế Hoành làm nói ra hết cho đại tiểu thư nhà ngươi, tất cả những lời liên quan tới ta, càng bớt nói càng tốt.”

Tiêu Ấp mím mím môi, “Việc của công tử ngài ta vốn cũng biết không nhiều.”

Triệu Linh môi trắng nhợt, mắt vẫn lấp lánh sáng rực, “Ngươi không biết, không có nghĩa tiểu thư nhà ngươi nghe rồi sẽ không biết.”

Có một loại người, hoặc là giữ miệng kín bưng cái gì cũng không được nói với nàng ta, hoặc là không chút giấu giếm, nửa che nửa đậy chỉ là cách làm tự cho mình là thông minh.

Tiêu Ấp suy nghĩ hồi lâu, mới hiểu ý của Triệu Linh, chả trách Lão Gia lúc tại thế đã nói, mỗi chữ của Triệu Linh này rất quý giá, nghe hắn nói chuyện, mỗi chữ đều phải nhớ kĩ mới được.

Triệu Linh lúc nhỏ đã như vậy, sau khi trưởng thành có thể thấy chỉ một đốm nhỏ là biết cả con người.

“Điều công tử nói ta đều đồng ý là được, chỉ là hôm nay... người phải nghe theo tiểu thư nhà chúng ta, cha con Vương Gia đó là nhân tính gì người cũng biết, Cố Gia là gia đình lớn như vậy, không thể đều rơi vào tay

https://thuviensach.vn

hắn.” Tiêu Ấp nói rồi liền muốn nặn ra nước mắt, may mà trên mu bàn tay hắn có bôi bột ớt, hắn giả vờ lúc lau mắt, làm bột ớt rơi vào mắt, đột nhiên nước mắt nước mũi đều chảy ra.

Triệu Linh vẫn lạnh mặt, dường như không nhìn thấy cái gì.

Tiêu Ấp dùng hết giải thuật toàn thân, chỉ đành cúi đầu thở dài rời khỏi, vừa đi tới cửa lại bị Triệu Linh gọi lại.

“Nếu Vương Gia thật sự tìm tới của, những lời đó của tiểu thư nhà ngươi lại không có tác dụng, nhớ muốn đốt xác diệt tích, thì dùng dầu đen, sau khi đốt lên cái gì cũng đều không nhìn thấy nữa.”

Triệu Linh nói xong nhắm chặt mắt lại.

Tiêu Ấp nghe mà trong lòng phát run, hắn xưa nay chưa từng thấy người nào ác với bản thân như vậy, còn nói cho người khác làm thế nào mới có thể huỷ xác diệt tích, so với việc dùng dầu đen đi thiêu Triệu Linh, Tiêu Ấp quyết định vẫn là theo ý của đại tiểu thư đem tất cả sắp xếp xong xuôi, như vậy mọi người có thể mới có đường sống.

Tiêu Ấp run lẩy bẩy lại đưa tay ra cởi ve áo của Triệu Linh.

“Cố Gia là tiểu thư nhà ngươi đang nắm giữ?” Thanh âm hơi khàn khàn, từ trong cổ họng Triệu Linh truyền ra, Tiêu Ấp sợ tới mức lại rụt tay lại, trong lúc sợ hãi phản ứng đầu tiên của hắn là trả lời Triệu Linh, “Là tiểu thư nhà ta, ngươi đừng thấy tiểu thư nhà ta mới... ”

Triệu Linh nói: “Tám tuổi.”

Tiêu Ấp có chút ngạc nhiên, Triệu Linh lại biết tuổi tác của tiểu thư, “Đúng, đừng thấy tiểu thư mới tám tuổi, lại là người Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai từng điểm hoá, ngươi không biết, tiểu thư chúng ta ở trong Miếu Dược Vương đem phương thuốc Phật Bồ Tát nói cho mọi người,

https://thuviensach.vn

truyền cho tất cả lang trung trong thành Trấn Giang, mọi người đều nói là Phật Bồ Tát hiển linh, thành Trấn Giang được cứu rồi.”

Nghe tới đây, Triệu Linh đột nhiên mở trừng mắt, ánh mắt đó giống như kiếm ra khỏi bao, hàn quang lạnh buốt, rất nhanh khoé miệng cong lên lệ ra một nụ cười khiến người ta không dễ phát giác, “Có thể thấy Trấn Giang sắp đánh trận... Triều đình sẽ phái Ngự Sử giám quân, giám lương tới Trấn Giang, chức quan Ngự Sử chưa chắc cao, nhưng chỉ cần việc có liên quan tới bình phản, Mẫn đại nhân cũng phải nghe ý kiến của ông ta hành sự, nếu Ngự Sử đứng ở phía Vương Nhân Trí, Cố Gia không làm ra chút thanh thế, thì rất khó để khống chế đại cục.”

Nói tới đây, Triệu Linh mệt mỏi nhắm mắt, yên lặng nằm ở đó, dường như đến tiếng thở cũng không nghe thấy nữa. Tiêu Ấp lại đưa tay ra, lần này thuận lợi bất ngờ, nút áo rất nhanh được cởi ra rồi.

Chẳng qua chỉ là thay bộ quần áo, Tiêu Ấp cảm thấy cái mạng nhỏ của mình sắp mất rồi, như vậy xem ra vẫn là khi Triệu Linh hôn mê dễ đối phó hơn chút.

Thay xong quần áo cho Triệu Linh, Tiêu Ấp suy nghĩ kĩ càng những lời Triệu Linh nói vừa nãy.

Ngự Sử, Vương Nhân Trí, Mẫn đại nhân.

Triệu Linh tới Cố Gia có phải không phải để xin giúp, mà là đến nói cho Cố Gia tin gì đó. Suy cho cùng đại lão gia và Triệu Gia cũng coi như là quen biết nhau. Nhưng vì sao, vừa nãy Triệu Linh lại không nói gì cả chứ? Trái lại là yên tâm nằm xuống, giống như tất cả đều không có liên quan gì tới hắn vậy, người sao có thể thay đổi nhanh như vậy.

Không phải là đã choáng ngất đi rồi chứ, Tiêu Ấp không cầm được cúi thấp đầu để nghe tiếng thở của Triệu Linh.

https://thuviensach.vn

Triệu Linh thở đều đặn mà dài.

Tiêu Ấp vô cùng ngạc nhiên, Triệu Linh lại ngủ say rồi.

...

Vương Kỳ Chấn hào hứng sắp xếp tất cả.

Tận diệt Cố Gia, ông ta nghĩ tới liền hưng phấn không ngừng, nếu không phải phải ứng phó với Mẫn đại nhân, họ cũng không cần đại động can qua như vậy.

Ông ta nói Cố Gia có quan hệ với phản quân, ai dám đứng ra phản đối? Ai lại dám bảo đảm cho Cố Gia.

Trách thì trách Cố lão thái thái không đủ thông minh, rõ ràng biết Vương Gia ở Trấn Giang ngày một lớn mạnh, thường ngày lại vô cùng keo kiệt, năm mới ngày tết cũng chỉ là tặng chút quà không đáng tiền, thật sự coi họ thành thân thích để đi lại.

Vương Nhân Trí nằm trên giường la hán, "Đợi tới khi Hàn Ngự Sử tới rồi, chúng ta cùng qua đó, chỉ cần Ngự Sử nghi ngờ Cố Gia, không sợ Mẫn Hoài từ bên trong gây khó dễ."

Vương Kỳ Chấn nhẹ giọng nói: "Cha yên tâm đi, tất cả mọi việc đều đã làm sạch sẽ gọn gàng, sẽ không xảy ra sơ suất nữa," Nói rồi dừng lại một lát, "Con chỉ là không hiểu, Cố Lang Hoa đó sao có gan như vậy, công nhiên đối đầu với chúng ta." Cướp người đi ngay dưới mắt ông ta, đây là điều ông ta tuyệt đối không thể nhẫn nhịn.

Vương Nhân Trí từ từ đứng lên, vết thương trên chân khiến ông ta đau tới cắn răng mới có thể nói chuyện, "Nói cho cùng đều là kẻ ngu ngốc, chỉ có kẻ ngu ngốc mới có thể chuốc hoạ lên người."

https://thuviensach.vn

Vương Nhân Trí vừa nói dứt lời, hạ nhân Vương Gia liền tới bẩm báo, “Lão gia, vị Hàn Ngự Sử đó tới rồi.”

Trên mặt Vương Nhân Trí đột nhiên lộ ra nụ cười, Hàn Ngự Sử tới rồi, coi như sự việc đã thành một nửa, lát nữa ông ta muốn xem xem bộ dạng không biết làm sao của Mẫn Hoài. Rõ ràng đã được bổ nhiệm làm Tri Phủ Tô Châu, còn ì lại Trấn Giang không đi, nói cho cùng cũng là kẻ không biết xấu tốt.

“Hồ Trọng Cốt đó không phải mới bị đánh gẫy một chân sao?” Vương Nhân Trí nói, “Đợi hắn trị thương xong cho ta, đánh gẫy hết tay chân của hắn, xem hắn làm sao cứu chữa cho mình.”

Vương Kỳ Chấn thích làm loại chuyện này, hắn cười đáp lại, đưa Vương Nhân Trí đi gặp Hàn Ngự Sử.

...

Mẫn Giang Thần vội tới nội trạch của Cố Gia trước, nàng kéo tay Lang Hoa, “Vương Gia không có làm khó muội chứ?” Từ Miếu Dược Vương trở về, Mẫn Giang Thần liền về Mẫn Gia, đem tất cả sự việc nói cho Mẫn Hoài, nàng biết Vương Gia nhất định sẽ không cứ thế bỏ qua.

Lang Hoa nói: “Còn chưa.” Vương Gia chưa có ai tới, chẳng qua là thời gian chưa tới mà thôi.

Mẫn Giang Thần vừa muốn nói thêm hai câu an ủi Lang Hoa, người gác cổng đã truyền tới tin tức, “Mẫn đại nhân tới rồi.”

Mẫn Giang Thần thở phào, “Muội yên tâm, phụ thân ta là tới giúp muội.”

Lang Hoa đương nhiên biết, Mẫn đại nhân là quan thanh liêm, xưa nay là người công chính nhất, cho nên nàng mới để A Thần trở về, đem tất cả

https://thuviensach.vn

hành vi của Vương Gia từ đầu tới cuối nói cho Mẫn đại nhân một lượt.

“Tổ mẫu lâm bệnh không thể ra ngoài,” Lang Hoa nhìn về phía Mẫn Giang Thần, “A Thần, tỉ theo ta đi gặp phụ thân tỉ đi!”

Ánh mắt của Mẫn Giang Thần rơi lên người Lang Hoa, dáng người bé nhỏ, đôi vai mỏng manh, nhìn nàng xót xa một hồi, đến Cố lão thái thái cũng bệnh rồi, vậy giờ ai có thể giúp Lang Hoa đây.

Mẫn Giang Thần không cầm được tức giận, “Ta đã biết, tam thẩm đó của muội lúc then chốt căn bản không tin được.”

Mẫn Hoài đứng ở trong nhà chính của Cố Gia, ông ấy còn nhớ cảnh tượng hưng vượng của Cố Gia khi Cố Thế Hoành tại thế.

Sau khi Cố Thế Hoành đi rồi, ai cũng biết Cố lão thái thái nuôi một đứa con trai vô dụng, giữ gìn vùng đất đai phì nhiêu này của Cố Gia. Tài vật của Cố Gia bị người ngoài nhòm ngó thì thôi, không ngờ người động thủ trước lại là thông gia của Cố Gia.

Lang Hoa cuối cùng gặp được Mẫn đại nhân, Mẫn đại nhân hơi có chút gầy xanh, một đôi mắt lại long lanh có thần, giờ trên mặt có vài phần phẫn nộ, thấy Lang Hoa có chút bất ngờ, không cầm được nói: “Lang Hoa sao là cháu qua đây, Cố lão thái thái đâu?”

Lang Hoa lên trước hành lễ với Mẫn Hoài, “Hồ lang trung đang châm cứu cho tổ mẫu, không thể đến quấy rầy, tổ mẫu giờ giao việc trong nhà cho cháu, cháu tới nói chuyện với thế bá.”

Mẫn Hoài kinh ngạc không cầm được thở dài, chả trách A Thần sốt ruột như thế, nhất định muốn ông ấy tới làm chủ cho Lang Hoa, thời khắc then chốt, người khác của Lục Gia, Cố Gia đều đang đợi xem kịch sao?

Bản lĩnh lớn thế nào, lại đẩy một đứa bé tới lên trước.

https://thuviensach.vn

Cứ coi như ông không phải quan phụ mẫu của Trấn Giang, việc này ông cũng nhất định phải quản tới cùng.

”Đại tiểu thư,” Quản Sự bước nhanh vào phòng, bẩm báo với Cố Lang Hoa, “Không xong rồi, Vương Gia đem người muốn xông vào điền trang nhà chúng ta, nói chúng ta che giấu phản tặc trong trang.”

“Nói bậy,” Mẫn Hoài đập bàn đứng lên, “Cố Gia già già trẻ trẻ mấy người, sao có thể che giấu phản tặc, hắn đây là muốn điên đảo thị phi giữa ban ngày ban mặt sao.”

Mẫn Giang Thần sắc mặt tái nhợt, hiển nhiên bị doạ rồi.

Che giấu phản tặc tội danh như vậy ép xuống, Cố Gia đâu có thể gánh chịu nổi.

Mẫn Giang Thần biết lúc này nàng không nên nói chen vào, nhưng vẫn không nhịn được, “Phụ thân, người tuyệt đối phải làm chủ cho Cố Gia.”

Mẫn Hoài đứng lên dặn dò tuỳ tùng, “Dùng ấn của ta tới phủ nha điều binh, ta phải đích thân đến điền trang của Cố Gia xem xem, Vương Nhân Trí rốt cuộc đang chơi trò gì.”

Thấy Mẫn Hoài sắp rời khỏi, Lang Hoa cũng đứng lên, “Mẫn thế bá, Lang Hoa cùng đi với người, suy cho cùng là điền trang của Cố Gia chúng ta, có cháu ở đó cũng dễ nói chuyện.”

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 36: Lục Soát

Lục nhị thái thái lòng sinh bất an, đi đi lại lại trong phòng, Lục Tĩnh và Lục Vân ngồi ở bên cạnh, một lát bảo nha hoàn bưng bánh gạch cua tới, lát lại muốn canh ngân nhĩ, lát lại sai nha hoàn mang tới đĩa mật ngâm, ăn mấy miếng lại oán hận đồ đạc trong nhà đều đã đưa tới Hàng Châu, những thứ còn lại không phải không đủ nước thì là không đủ ngọt, sau đó thấp giọng nghị luận nhà cửa ở Hàng Châu, dưới cây du lớn có hồ nước, trong hồ cũng không biết có nuôi cá không, Hàng Châu không biết có lạnh hơn Trấn Giang không, chiếc áo khoác da sóc mùa đông đó có thể mặc được không?

Lục nhị thái thái chau mày, “Các con yên tĩnh chút đi, giờ đã là lúc nào rồi, muốn ồn ào về phòng các con mà ồn ào.”

Lục Vân không dám nói chuyện nữa, Lục Tĩnh cười đứng lên, kéo Lục nhị thái thái ngồi xuống, “Mẫu thân, đừng giận, không phải sắp sửa tới Hàng Châu rồi sao, chúng con nghĩ như vậy là phải đón Tết ở Hàng Châu rồi, cũng chỉ là nói thêm mấy lời, hơn nữa...” Nói tới đây dừng lại một chút, “Đây không phải chuyện tốt sao?”

Lục nhị thái thái chau mày, “Sao là việc tốt, còn chưa biết rốt cuộc sẽ như thế nào?”

Cố gia nhắm vào nhà ngoại đương nhiên chỉ có một con đường chết.

Lục Tĩnh ép thấp giọng, “Nếu bắt được phản tặc, già trẻ của Cố gia đều phải tống vào ngục đúng không? Cố Lang Hoa đó có vì tuổi còn nhỏ mà trốn thoát tại ngoại không, người có bảo người đưa thư cho ông ngoại, tuyệt đối không thể tha cho Cố Lang Hoa không?”

https://thuviensach.vn

Lục nhị thái thái nhìn Lục Tĩnh, “Con biết gì, chúng ta và Cố gia suy cho cùng là có hôn ước.”

Lục Tĩnh nói: “Vậy thì sao, tam đệ và Cố gia không có hôn ước con thấy mới là tốt, tương lai tới Hàng Châu, mẫu thân chọn một tiểu thư thuận mắt lấy về hầu hạ người. Người nghĩ xem, nếu Cố Lang Hoa vào cửa, nàng ta có thể hầu hạ tốt trưởng bối, hiếu thuận với cha mẹ chồng không? nàng ta mới tám tuổi đã khiến mẫu thân giận tới mức này, đợi sau khi cập kê gả vào đây còn không làm cho Lục Gia gà bay chó chạy sao?”

Lục Vân xưa nay nhát gan, không dám nói chen vào trước mặt mẫu thân và tỉ tỉ, đặc biệt là nói tới việc hôn sự với Cố Gia, Lục Vân chỉ cảm thấy trong lòng rất loạn, không biết làm thế nào mới được, nàng ta đứng lên lắp ba lắp bắp, “Tỉ tỉ nói chuyện với mẫu thân, con về phòng trước.”

Lục nhị nhái nhái mặt mũi bực mình, Lục Tĩnh cũng không biết làm sao chỉ đành để Lục Vân đi.

Lục Tĩnh nhìn hướng Lục Vân rời khỏi, “Mẫu thân nhìn xem, tương lai con xuất giá rồi, ai còn có thể giúp người đưa ra chủ ý? Nếu thật sự đem yêu nghiệt đó về nhà, sao mà được chứ?”

Đây cũng là cách nghĩ của Lục nhị thái thái, nhưng việc này bà ấy không thể làm chủ, vẫn là phải xem lão gia, “Phụ thân con rất tán thành việc hôn sự này.” Trong nhà đều cho rằng hai nhà Lục, Cố kết thân là việc trưởng bối hai nhà định doạt, thật sự không phải như vậy, người đầu tiên nhìn trúng Lang Hoa là Văn Hiển, là Văn Hiển đặc biệt nhắc lên trước mặt lão thái thái, không tới vài ngày sau, hôn ước của Anh ca và Lang Hoa đã truyền khắp hai nhà.

Lục Tĩnh nói: “Phụ thân sao lại quản việc nội trạch, nói cho cùng vẫn là muốn mẫu thân ra chủ ý. Mẫu thân, người quá nuông chiều phụ thân rồi, việc nào cũng theo tính tình của ông ấy.”

https://thuviensach.vn

Bà ấy cái gì cũng đều muốn lão gia hài lòng, lão gia cũng là đối với bà ấy như vậy, lão gia dù thời gian ở bên ngoài nhiều nhưng khi trở về nhất định đem quà cho bà ấy, tối cũng sẽ nói với bà ấy những lời thân mật, cho nên dù bà ấy vì chuẩn bị tiền bạc cho lão gia mà gặp khó khăn, cũng vẫn nghĩ cách trong khoảng thời gian ngắn đưa cho lão gia, tránh để làm lỡ chi tiêu của lão gia.

Mấy năm nay, lão gia nhà người khác không ngừng nạp thiếp, lấy di nương, lão gia lại chỉ nhận đại nha hoàn đi theo từ nhỏ là Trịnh di nương, sau khi Trịnh di nương chết, chỉ có mình bà ấy là chính thê trong nhà, các thái thái ở Trấn Giang tới chơi cũng thường thỉnh giáo bà ấy rút cuộc dùng thủ đoạn gì lại có thể khiến lão gia một lòng một dạ, cũng có người khuyên bà ấy nên đề phòng, xem xem lão gia ở bên ngoài có ngoại thất không. Khi đó, bà ấy nghe rồi tức giận, sau đó liền để tâm các khoản của lão gia, ai ngờ thoáng chốc liền bị lão gia phát giác ra. Lão gia tức giận hai tháng liền không trở về nhà, sau việc đó, bà ấy cũng biết mình đã đổ oan cho lão gia. Lão gia thường nói, bà ấy là đại gia khuê tú thì nên có khí độ của đại gia khuê tú, bà ấy nghĩ đi nghĩ lại mới cảm thấy thật sự là lỗi của mình.

Bà ấy cũng không muốn sống những ngày vợ chồng bất hòa, trong nhà lạnh băng băng đó nữa, cho nên chỉ cần lão gia muốn, bà ấy đều thuận theo.

Nhưng lần này nên làm thế nào mới được? Lục nhị thái thái nhìn về phía bàn trang điểm, bên trong đựng thư nhà lão gia vừa bảo người đưa về.

Trong thư nhà ngoài hỏi bình an, trịnh trọng nói với bà ấy hai việc, chỉ cần bà ấy làm tốt hai việc này, sau này Lục gia đều sẽ bình an.

Một là phải chăm sóc nội trạch, đem già trẻ toàn gia tới Hàng Châu.

Hai là phải chăm sóc tốt Cố gia, vì bất luận tới lúc nào đó, Cố Lang Hoa phải gả cho Lục Anh.

https://thuviensach.vn

Giờ, hai việc này, việc đầu tiên bà ấy chắc chắn có thể làm được, việc thứ hai thấy sắp sửa biến thành hư ảo, lão gia có trách bà ấy không, bà ấy phải làm thế nào mới được?

“Nhị thái thái,” Vương Ma Ma đi vào nói, “Lão thái gia muốn tới điền trang xem xem, bảo người cùng ông ấy ngồi xem qua đó.”

Lục nhị thái thái cắn cắn môi, chỉ đành theo tới.

…

Lang Hoa vén rèm nhìn ra ngoài, lần đầu tiên nhìn thấy điền trang ngoại ô náo nhiệt như vậy, cha con Vương Nhân Trí sát khí đằng đằng đứng ở đó, dường như muốn san bằng điền trang của Cố gia. Nàng không cầm được nghĩ tới Vương Nhân Trí đem năm nghìn người đến vây diệt cái gọi là tàn bộ của Khánh Vương, kết quả không thu được chút lợi lộc gì.

Vương Nhân Trí thất bại mất mặt ở Thường Châu, lại tới bắt nạt Cố gia yếu đuối, tại sao hắn lại cho rằng ở Cố gia sẽ không thua thảm hơn?

Mẫn Hoài xuống ngựa trước, Vương Nhân Trí bảo người đỡ đi tới, “Mẫn đại nhân, trên chân thuộc hạ có vết thương không thể hành lễ với ngài rồi.”

Ngạo mạn như vậy, căn bản không coi thượng cấp như ông ấy ra gì, Mẫn Hoài cười lạnh nói: “Ngươi đem năm nghìn binh mã tới Thường Châu ta còn chưa bẩm báo triều đình, dù nói là bình phản, bình phản cũng có chương trình của bình phản, không thể để ngươi làm bừa, giờ lại đem người tới điền trang của Cố gia, ngươi coi binh mã của triều đình thành hộ viện của Vương gia nhà ngươi sao?”

Mẫn đại nhân trong lời ngoài lời đã đang nói hành động lần này của Vương Nhân Trí là sự báo thù và uy hiếp đối với Cố gia.

https://thuviensach.vn

Mẫn Hoài nói: “Đừng cho rằng ta chuyển tới Tô Châu nhậm chức Tri Phủ thì không quản được Trấn Giang nữa, một ta ngày chưa đi, ngươi vẫn là thuộc hạ của ta, đại ấn của Tri Phủ Trấn Giang cũng còn chưa tới tay Vương Nhân Trí ngươi.”

Sắc mặt Vương Nhân Trí đột nhiên khó coi lại, nhưng rất nhanh hắn đã đổi thành thần tình ấm ức kinh ngạc, “Mẫn đại nhân, người đây là đổ oan cho thuộc hạ rồi, thuộc hạ ở Thường Châu chưa thể đem tất cả phản tặc một mẻ lưới quét sạch, nhưng cũng là mang vết thương suốt đường đuổi về Trấn Giang. Thuộc hạ biết đại nhân người và Cố gia luôn có giao tình, Cố gia này và Vương gia chúng ta cũng là có quan hệ thân thích, nhưng thuộc hạ cũng không lo được việc này. Đại nhân, ngài lại ngăn cản như vậy, việc này khiến thuộc hạ… làm sao đây…”

Mẫn Hoài chau mày, nếu không có chứng cứ xác thực thì Vương Nhân Trí tuyệt đối không dám ngông cuồng như vậy, còn đem cái mũ thiên vị tình riêng chụp lên đầu ông.

“Mẫn đại nhân, Vương đại nhân, hai vị không cần tranh chấp, bình loạn vốn là việc quan trọng hàng đầu của triều đình, Cố gia này rút cuộc có chứa chấp phản tặc hay không, chỉ cần vào trong kiểm tra là có thể biết.”

Mẫn đại nhân theo tiếng nhìn tới, Vương Nhân Trí cung kính nói: “Vị này là Hàn đại nhân do triều đình phái tới quản giáo binh mã, tiền lương.”

Thì ra Vương gia mời Ngự Sử tới.

Trong lòng Mẫn Hoài đột nhiên lạnh như băng, triều đình phái Ngự Sử xuống lại không có ai cho ông biết, dù nói người đi trà nguội luôn là như vậy, ông vẫn không nhịn được nguội lạnh trong lòng.

“Ngự Sử đại nhân đã nói như vậy, vậy thì mở điền trang, để quan binh vào lùng bắt, chỉ là… nếu lùng bắt không được phản tặc thì làm sao đây?”

https://thuviensach.vn

Hàn Ngự Sử vô cùng kinh ngạc nhìn về phía trước, chỉ thấy rèm xe ngựa lay động, một bà bà đỡ một vị tiểu thư chừng bảy tám tuổi xuống xe. Đây chính là Cố đại tiểu thư giả thần lộng quỷ mà Vương Kỳ Chấn từng nhắc tới sao?

Vương Kỳ Chấn đang muốn phản bác Lang Hoa.

Một thanh âm vội vã chen vào, "Đúng là không có quy tắc, một tiểu nha đầu lại cũng dám nói chen vào ở đây, phối hợp triều đình kiểm tra thực hư vốn chỉ là bình thường, không kiểm tra được thì không kiểm tra được, lẽ nào ngươi còn muốn Ngự Sử đại nhân nhận tội xin lỗi ngươi sao?"

Lục lão thái gia bảo Lục nhị thái thái đỡ xuống xe, hai người đi tới bên cạnh đám người của Vương Nhân Trí, hành lễ với mọi người xong mới nói: "Nghe nói triều đình muốn tróc nã phản tặc, Lục gia cũng có điền trang ở đây, lão phu tới xem xem có chỗ nào cần Lục gia góp sức, Lục gia nhất định dốc toàn lực mà làm."

Lang Hoa không cầm được bật cười, tiếng cười cao vút lên khiến tất cả mọi người chau mày.

Lục lão thái gia quay đầu lại, đang muốn khiển trách Lang Hoa.

Lang Hoa lại nói: "Nói như vậy, di tổ phụ cũng rất để tâm tới thành Trấn Giang rồi?"

Lục lão thái gia sầm mặt, "Đó là đương nhiên."

Lang Hoa lại có chút nghi hoặc, "Vậy thì vì sao Lục gia muốn chuyển tới Hàng Châu chứ? Không phải là sợ Trấn Giang bị phản quân công phá, Lục gia theo đó gặp nạn sao?"

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 37: Kinh Ngạc

Lời nói của Cố Lang Hoa giống như một đòn cảnh cáo, làm cho trước mắt Lục lão thái gia biến thành màu đen.

Đúng vậy, nếu đã quan tâm Trấn Giang, vì sao không ở lại, còn muốn mang theo Lục thị nhất tộc rời khỏi Hàng Châu?

Lục lão thái gia đè lại hỏa khí đang xông lên trên đầu: "Đó là vì chúng ta..."

Lang Hoa không đợi Lục lão thái gia đem lời nói nói hết liền hướng về phía Hàn Ngự sử hành lễ: "Chuyện mà dân nữ muốn nói với Ngự Sử đại nhân chính là chuyện quan Trấn Giang. Nếu như Vương đại nhân không có tìm được phản tặc ở trong thôn trang của nhà của chúng ta, có phải đã có thể chứng minh Cố gia chúng ta trong sạch rồi không, đến lúc đó dân nữ có thể mời Ngự sử đại nhân đến nhà uống một chén trà nóng hay không?"

Cố đại tiểu thư cười híp mắt khép tay e lệ, nghiêng người cúi chào, giống như là một tiểu oa nhi non nớt, tuổi tác cùng với nữ nhi của hắn không sai biệt lắm, nói tới nói lui đúng là miệng lưỡi bén nhọn, chỉ sợ là được người lớn Cố gia dạy cho, cách cái gọi là yêu nghiệt trong miệng Vương Kỳ Chấn còn khá xa. Cố gia đã phối hợp để cho triều đình kiểm tra thực hư, nếu như không xảy ra bất cứ vấn đề gì, hắn làm Ngự Sử là phải xoa quan hệ giữa quan dân, cười đáp ứng: "Đó là đương nhiên."

Lời nói trong miệng Lục lão thái gia bị nghẹn trở lại, hắng giọng chuẩn bị lặp lại lần nữa: "Thật sự là..." Bốn chữ không tuân quy củ còn không có

https://thuviensach.vn

nói ra thì đã thấy Cố Lang Hoa tiến lên chỉ đường cho Hàn ngự sử, một lần nữa cắt đứt lời nói của ông ta.

Lang Hoa nói: "Mở cửa chính, mời Ngự Sử đại nhân, Mẫn đại nhân vào điền trang."

Giống như đem Lục lão thái gia bỏ ở lại nơi này.

Tiêu ma ma nhìn mà buồn cười, bất kể là Vương gia bao vây kín thôn trang hay là Mẫn đại nhân mang binh đến ngăn cản hay là tiểu thư lãnh tĩnh đối lập với nhau, thì ở đây vốn cũng không có chuyện gì của Lục gia. Lục lão thái gia đến nơi này là có dụng ý khác, tất cả mọi người đều hiểu rõ, cho dù là dùng ngôn từ chính nghĩa mà trách mắng tiểu thư, lực sát thương cũng không phải là rất mạnh.

Dù sao tất cả đều phải do quan phủ kiểm tra thực hư sau đó mới có thể xác định kết quả, cũng không phải là quy củ ở trong nhà, vãn bối nhất định phải nghe theo giáo huấn của trưởng bối.

Thật sự là làm điều thừa.

Lang Hoa dẫn Hàn ngự sử đi ở phía trước, Lục lão thái gia thở hổn hển, nhìn thấy Vương Kỳ Chấn còn ở bên cạnh, lập tức gọi hắn lại, "Cố gia cũng không chỉ có thôn trang ở đây, từ nơi này đi không xa về phía tây còn có một chỗ trang viện, ta nghe nói hai chỗ thôn trang này có lối ngầm thông với nhau, trang viện phía tây lại cách không xa với một chỗ thôn trang bên trong thành, người của hai trang viện cũng có thể liên hệ với nhau thông qua lối ngầm này. Năm đó lúc Trấn Giang gặp hoạ mất mùa, bên trong thành trộm cướp hoành hành, cũng bởi vì nữ quyến Cố gia cứ di chuyển qua lại trong thành ngoài thành như vậy mới có thể đảm bảo không bị thương chút nào, Cố Lang Hoa hào phóng để cho các ngươi đi vào kiểm tra trang viện, người các ngươi muốn tìm nhất định không ở nơi này."

https://thuviensach.vn

Ban đầu ông ta cũng chỉ là đến xem kết quả một chút, Cố Lang Hoa lại bất kính với ông như thế, như vậy ông cũng không cần thiết phải bận tâm đến quan hệ hai nhà nữa, dứt khoát chỉ điểm cho Vương Kỳ Chấn.

Lục nhị thái thái ở một bên nghe thấy thì kinh hãi, lão thái gia thật sự là muốn đưa Cố gia vào chỗ chết.

Ánh mắt của Vương Kỳ Chấn ngay lập tức sáng lên, đã như vậy việc này không nên chậm trễ, hắn vẫy tay gọi thân tín của mình tới: "Ngươi đem mấy chỗ thôn trang của Cố gia cũng đều bao vây lại cho ta, bên này vừa phát ra tín hiệu, các ngươi liền cưỡng chế tiến công đi vào, nhất định phải đem người tìm được cho ta."

Thân tín đáp một tiếng.

Vương Kỳ Chấn hài lòng gật đầu, vừa mới chuẩn bị xoay người, hạ nhân của Vương gia đã đến đây bẩm báo: "Lão gia, phụ tá của cô gia truyền tin tới."

Lại là phụ tá Lục Văn Hiển, lần trước cũng chính là hắn truyền tin tố giác hành tung của cái tên phản tặc kia.

Lần này chắc là lại có tin tức gì muốn truyền lại cho hắn.

Vương Kỳ Chấn kích động mở thư ra, nụ cười cứng lại ở trên mặt, hắn sửng sốt một lát, mới qua loa cầm lá thư bỏ vào trong lòng. Hạ nhân ở bên cạnh không khỏi nói: "Lão gia, làm sao vậy?"

Vương Kỳ Chấn lắc đầu, "Tên đã lên dây không thể không bắn, không lo được nhiều như vậy, cái gì mà huyền học* cái gì mà số phận, ta cũng không tin cái tà ma kia."

*Huyền học: Là trào lưu triết học duy tâm do Hà Yên, Vương Bật thời Ngụy Tấn sáng lập bằng cách nhào nặn tư tưởng Lão Trang và Nho gia.

https://thuviensach.vn

...

Lang Hoa ngồi ở ghế trên uống trà nóng, bên ngoài truyền đến một mảnh âm thanh ồn ào.

Quan binh đến chỗ nào là lại tạo ra một trận hỗn loạn ở chỗ đó, mặc kệ là vật gì đều đụng ngã xuống mặt đất, Cố Lang Hoa ngồi trong một cái ghế thật to ở bên cạnh, giống như đứa trẻ bị mất đi sự bảo vệ, có vẻ vô cùng đơn bạc.

Mẫn Hoài không đành lòng nhìn tiếp, đây đâu phải là quan viên triều đình bảo vệ bách tích ở nơi này, rõ ràng là bọn trộm cướp cường đạo tham gia vào. Hắn quay đầu nhìn về phía Hàn Ngự sử, Hàn Ngự sử giống như đang ngồi thiền, chẳng biết đang suy nghĩ những gì.

Theo thời gian trôi qua, sắc mặt của Vương Nhân Trí dần dần trở nên khó coi, tin tức mà cô gia cung cấp nhất định sẽ không nhầm, lúc đầu thôn trang của Cố gia cũng có chút khác thường, hắn dám đảm bảo, phản tặc đang ở trong chỗ này, tuyệt đối sẽ không sai. Lúc Khánh Vương mưu phản, hắn bắt được không ít tàn dư của Khánh Vương ở trong khu vực Giang Chiết cũng chính là dựa vào trực giác nhạy bén của hắn.

Chỉ cần bắt được phản tặc là có thể san bằng Cố gia, thuận tiện đem Mẫn Hoài đuổi khỏi thành Trấn Giang. Tuy rằng công văn bổ nhiệm tri phủ của triều đình còn chưa có tới tay, hắn vẫn có thể đại diện cho chức tri phủ, lợi dụng lần bình định bọn phản tặc này sẽ có cơ hội thủ quan ở Trấn Giang, một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm, xây dựng nền móng, sau đó toàn bộ Trấn Giang đều phải mang họ Vương, người người đều phải dựa vào hơi của hắn để sống, đâu như cái tên Mẫn Hoài này, thật sự đã đem mình trở thành quan phụ mẫu của bách tính, không biết phải nên nắm giữ được thổ địa, cũng không nhận quà biếu qua lại của thương khách, lúc tới trong nhà có mấy rương của cải, thì lúc đi vẫn là như vậy.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà bình thường tiền đặt cược càng lớn thì sự sợ hãi trong lòng lại càng lớn, đặc biệt là bây giờ, thành hay bại dựa vào một lần hành động ở chỗ này.

Sai dịch trở lại bẩm báo, "Không có phát hiện người khả nghi ở trong thôn trang."

Ngay lập tức Vương Nhân Trí giật mình trong lòng, nhíu mày, "Đã điều tra tất cả mọi người?"

Sai dịch nói: "Trong sổ kiểm kê, đều là đầy tớ, tá điền và nô tỳ, hơn nữa trên người cũng không có vết thương."

Vương Nhân Trí thở hổn hển, "Tra lại một lần nữa, ta cũng không tin..."

Vừa dứt lời, bên ngoài truyền đến âm thanh của tên lệnh, ngay sau đó Vương Kỳ Chấn đi vào cửa: "Ta vừa phát tín hiệu ra rồi, để cho người của ta mang binh đi thăm dò mấy chỗ thôn trang khác của Cố gia."

Nói xong liền nhìn sắc mặt của Cố Lang Hoa, trong ánh mắt của Cố Lang Hoa có vài phần kinh ngạc.

Ngay lập tức trong lòng Vương Kỳ Chấn tràn ngập vui mừng, xem ra đúng là nàng đang nói dối.

"Hồ đồ, " Mẫn Hoài đứng lên, "Một thôn trang đang vô cùng tốt bị các ngươi lăn qua lăn lại thành cái hình dáng gì đây? Các ngươi vẫn còn muốn kiểm tra, nếu như cái gì cũng không tra ra được, ta xem các ngươi phải thu xếp như thế nào?"

"Vương đại nhân." Đuôi mắt Lang Hoa khẽ nhếch lên: "Thôn trang của Lục gia ngay cánh vách với nhà của ta, hay là đồng thời cùng kiểm tra thật hư thế nào, tránh cho phản tặc không cẩn thận chạy tới Lục gia. Dù sao Lục

https://thuviensach.vn

gia cũng chuẩn bị chuyển đi, đồ đạc đều đã thu thập xong, kiểm tra thật hư sẽ càng dễ hơn."

Lục lão thái gia nghe thấy lời này, ngay lập tức nhíu mày, "Ý ngươi đang nói Lục gia chứa chấp phản tặc?"

Lang Hoa không để ý tới Lục lão thái gia, nói tiếp: "Toàn bộ Trấn Giang tổng cộng có hơn một trăm trang viện, mỗi nhà đều đi điều tra mới có thể kiểm tra một cách triệt để, không thể để cho một tên phản tặc quấy nhiễu khiến cho tất cả Trấn Giang cũng đều không được an bình, Vương đại nhân ngài nói có phải như thế không?"

Thuộc hạ đứng bên cạnh của Vương Kỳ Chấn cảm thấy Lang Hoa nói rất có đạo lý, liên tiếp gật đầu, "Đại nhân, nếu người nọ chạy trốn tới Trấn Giang, không bằng lục lọi toàn bộ thành Trấn Giang..."

"Bốp" một tiếng, một cái tát của Vương Kỳ Chấn đánh tới, tên thuộc hạ kia nhất thời bị đánh đến mắt nổ đom đóm, "Khốn kiếp, lục lọi toàn bộ thành Trấn Giang lại vì tìm một tên phản tặc?"

Đùa ai đó? Chế nhạo ai đó?

Bỗng nhiên Mẫn Hoài nở nụ cười, đợi đến khi kiểm tra toàn bộ thôn trang của Cố gia còn không tìm được cái gọi là phản tặc thì chẳng khác nào Vương gia đang tự tát vào mồm mình.

Mẫn Hoài nghĩ tới đây, tất cả tức giận liền biến mất, từ giờ trở đi đã đến lúc mà Vương gia phải lo lắng.

Thời gian trôi qua từng chút một.

Trên đầu Vương Kỳ Chấn dần dần ứa ra mồ hôi lạnh, lâu như vậy cũng không có tin tức gì, có nghĩa là rất có thể không thu hoạch được gì, cho đến bây giờ hắn mới nghiêm túc suy nghĩ, ngộ nhỡ cái gì cũng không tìm được

https://thuviensach.vn

thì nên làm sao bây giờ? Rất dễ nhận thấy Mẫn Hoài không định bỏ qua cho bọn họ, Ngự Sử đại nhân cũng không thể một mực che chở cho bọn họ, nhất định phụ thân sẽ bị trách phạt...

Trong phòng dường như yên tĩnh như tờ.

Lục lão thái gia cũng bắt đầu như đứng đống lửa, như ngồi đống than.

Chỉ có Mẫn Hoài và Cố Lang Hoa là mang vẻ mặt bình thản ung dung.

Cuối cùng cũng đợi được nha dịch của phủ nha thở hồng hộc chạy đến bẩm báo, "Không có... Thật sự không có..."

Bên tai Vương Nhân Trí nhất thời vang lên vài tiến "đì đùng", không có khả năng, tuyệt đối không có khả năng, hắn vẫn chưa từ bỏ ý định như cũ: "Đều đã tra xét tất cả các trang viện?"

Nha dịch gật đầu, "Đã tìm khắp nơi, nhưng mà... có một trang viện, có rất nhiều người lui tới, thật sự không có cách nào..."

Đây là con đường hy vọng cuối cùng của hắn, Vương Nhân Trí nói: "Đây là đang tìm phản tặc, nhất định đều phải kiểm tra mỗi người, không thể để người đục nước béo cò."

Nha dịch có một loại xúc động muốn khóc: "Nhưng mà trang viện của Cố gia đang thu mua gạo nếp, người lui tới đều là bách tính của thành Trấn Giang, chúng ta không thể phân biệt rõ từng người a!"

Thì ra Cố Lang Hoa là đang đùa giỡn, giở trò bịt bợm ở chỗ này.

Ánh lửa trong mắt Vương Nhân Trí nhất thời bùng cháy, "Hàn đại nhân, chỗ đó nhất định có vấn đề."

Mẫn Hoài dùng giọng mỉa mai nói: "Thế nào? Vương đại nhân ngài thật sự muốn lục lọi toàn bộ thành Trấn Giang?" Lời Cố Lang Hoa mới vừa nói

https://thuviensach.vn

sẽ ứng nghiệm tại nơi này.

Lần này ngay cả Hàn ngự sử cũng đều lộ ra vẻ mặt do dự: "Nên tra cũng đã tra, vẫn không nên quấy nhiễu bách tính cho thỏa đáng."

Cố Lang Hoa cũng nhíu mày, "Ta nghĩ Vương đại nhân còn muốn đi thăm dò tra xét, tổ phụ ngài cũng không cần phải theo, tránh cho đến lúc đó trên mặt cả nhà đều mang theo nhục nhã lại muốn trách tội lên người của ta."

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 38: Nước Cờ Thua

Cố Lang Hoa yên tĩnh nhìn hắn chằm chằm.

Một khắc kia, khi Vương Nhân Trí nhớ tới lúc hai quân giao đấu với nhau liền trầm mặc, trong yên tĩnh muốn tìm tòi rõ lai lịch của đối phương, hắn vừa định đi sâu vào nghiên cứu hàm nghĩa trong câu nói này của Cố Lang Hoa, không nghĩ tới Cố Lang Hoa lại khẽ cười một tiếng.

"Vương đại nhân, cuối cùng là có đi hay không ngài nói đi a, ta đợi đến chân cũng đã bị tê rần hết rồi." Cố Lang Hoa nói rồi đá đá cái chân rũ xuống trên ghế.

Khinh thường, cười nhạo.

Lập tức hắn liền mất hết khí thế.

Ở trước mặt của một hài tử tám tuổi.

Gân xanh trên đầu Vương Nhân Trí nhảy lên, chỉ là một câu nói của Cố Lang Hoa, vậy mà hắn lại đi sợ bóng sợ gió, rất sợ vừa nhấc chân thì tất cả sẽ thất bại đến không còn đường để cứu vãn, nếu còn tiếp tục như vậy nữa, hắn sẽ trở thành trò cười của tất cả mọi người.

Vương Nhân Trí nói: "Truy xét phản tặc không có đạo lý buông tha giữa đường, tra, nhất định phải tra rõ."

"Tốt lắm." Cố Lang Hoa từ trên ghế nhảy xuống: "Chúng ta liền cùng đi xem một chút đi!"

https://thuviensach.vn

Thân ảnh nho nhỏ, giọng nói thanh thúy, thoáng cái liền xẹt qua trước mắt Vương Nhân Trí, không biết làm sao trong nháy mắt này Vương Nhân Trí cảm thấy mình đã già đi.

...

Bên ngoài trang viện của Cố gia, quan binh đã ngăn bách tính lại bắt đầu kiểm tra, trong đám người truyền đến âm thanh nghị luận. Đây không phải là cửa thành, cũng không phải là phủ nha, những người qua lại đều phải bị hỏi vặn một hồi.

Cha con Vương gia cứ như vậy dấy lên một trận hoang mang ở Trấn Giang, không đến mấy ngày sẽ có các loại lời đồn truyền bá ở trên đường. Mẫn Hoài nhìn về phía Hàn ngự sử, "Trước mắt đại chiến, sợ nhất chính là dân loạn, chỉ sợ nếu còn tiếp tục như vậy thì không thể tìm được phản tặc, Ngự Sử đại nhân và hạ quan sẽ vì phải bôn ba vất vả."

Hàn ngự sử mím môi, nếu như Vương Nhân Trí lại không bắt được phản tặc, ai cũng không giúp được hắn, dù sao Mẫn Hoài cũng đang là quan to tam phẩm, viết tấu chương tố cáo vào trong kinh, đừng nói là cha con Vương Nhân Trí, cho dù là hắn cũng sẽ bị liên lụy.

Trong lòng bàn tay của Vương Kỳ Chấn đã chảy ra một đống mồ hôi lạnh, đôi mắt phải nhìn chăm chú dân chúng đang lui tới. Quan mới vừa cương cho phép một người đi qua, hắn lập tức liền tiến lên nhấc cổ áo của người kia, "Nói, ngươi tới nơi này làm cái gì?"

Người nọ sợ đến mặt không còn một chút máu: "Quan gia tha mạng, tiểu dân chỉ đến dùng gạo nếp để đổi gạo, một túi gạo nếp thì đổi được hai túi gạo."

Vương Kỳ Chấn nghe xong liền cười lạnh.

https://thuviensach.vn

Một túi gạo nếp mà đổi được hai túi gạo, Cố gia bị điên rồi phải không? Làm sao có thể buôn bán như vậy, không phải là vì giấu giếm vậy thì là cái gì?

Cuối cùng Vương Kỳ Chấn cũng bắt được nhược điểm của Cố gia, lập tức nói với Hàn ngự sử: "Hàn đại nhân, ngài nghe thấy rồi đấy, người Cố gia không phải là người ngu, làm sao có thể sẽ làm như vậy?" Ánh mắt của Vương Kỳ Chấn càng ngày càng sáng, máu nóng của hắn đã xông lên trên đầu, chỉ cần kiểm tra ở chỗ này thật tốt, hắn tin tưởng nhất định có thể có được thứ mà hắn muốn.

Mẫn Hoài quay đầu nhìn thoáng qua xe ngựa của Cố Lang Hoa, xe ngựa yên tĩnh theo sát sau lưng bọn họ, ngay cả người kéo xe ngựa cũng nhàn nhã tự đắc, không có nửa điểm dáng vẻ hoảng hốt, cho dù là thành hay bại cũng đều yên bình như vậy.

Mẫn Hoài không khỏi thở dài một hơi, Vương Nhân Trí cũng coi như đã từng gặp qua người có thể diện lớn, làm sao lại cứ mất đi chừng mực như vậy, may mắn là hắn không có cứ như vậy đã đem Trấn Giang giao vào trong tay của cha con Vương thị, ngộ nhỡ Trấn Giang có một chút sơ xuất gì, hắn có chết muôn lần cũng khó có thể cứu chữa.

Mọi người xuống ngựa ở trước thôn trang, quan binh như bầy ong dũng mãnh tràn vào thôn trang, Lang Hoa đi theo phía sau Mẫn Hoài, chậm rãi đi vào bên trong.

Lang Hoa nói: "Ngự Sử đại nhân cũng biết nạn châu chấu năm đó ở Trấn Giang sao?"

Vương Nhân Trí không khỏi cười nhạt, Cố Lang Hoa nhắc tới chuyện năm đó là muốn đem công lao trước kia ra để chống đỡ sao? Hiện tại bù đắp cũng đã chậm.

https://thuviensach.vn

Hàn ngự sử cũng không rõ ràng lắm, Mẫn Hoài ở bên cạnh nói: "Năm đó may mà có Cố thị lấy ra mấy nghìn gánh lương thực mới làm cho bách tính Trấn Giang vượt qua cửa ải khó khăn."

Hàn ngự sử chợt nhớ tới, năm ấy nhiều nơi ở Giang Chiết xảy ra thiên tai và ôn dịch, triều đình đáp ứng không xuể, cuối cùng là nhà giàu trong vùng Giang Chiết đem lương thực dự trữ lấy ra để đến cứu tế nạn dân.

Vương Nhân Trí nói: "Năm đó triều đình đã treo biển* khen thưởng cho nhà giàu đó rồi." Nói cách khác chuyện này đã qua.

*Treo biển: Một hình thức khen thưởng thời xưa.

Lang Hoa mỉm cười, "Cũng là bởi vì được triều đình treo biển cho nhà giàu, gia tộc Cố thị vẫn ghi nhớ trong lòng, từ đó về sau hàng năm Cố thị đều dự trữ mấy nghìn gánh lương thực chính là để ứng phó với năm có thiên tai."

Cái này thì có quan hệ gì với gạo nếp?

Vương Kỳ Chấn nói: "Không phải là ngươi định nói, để cho bách tính trao đổi gạo là vì có thể sớm ứng phó với thiên tai đi? Vậy còn trao đổi gạo làm cái gì, trực tiếp bố thí gạo chẳng phải là tốt hơn sao?"

Cố Lang Hoa kinh ngạc nhìn Vương Kỳ Chấn, trên mặt đều là thần sắc ngạc nhiên: "Vì sao Cố gia thu mua gạo nếp lẽ nào Vương đại nhân không biết sao?"

Cố Lang Hoa giống như là đang nhìn một kẻ ngu, trong con ngươi trong suốt tràn đầy thất vọng và chán ghét không thể bỏ qua, giống như là một vị cấp trên đang trách cứ một cấp dưới ngu xuẩn.

Vương Kỳ Chấn cũng không nhịn được nữa, liền muốn tiến lên đem Cố Lang Hoa bóp chết ở chỗ này.

https://thuviensach.vn

Mẫn Hoài tiến lên phía trước một bước đem Cố Lang Hoa che ở phía sau, lớn tiếng trách cứ: "Vương Kỳ Chấn, ngươi muốn làm gì với một đứa bé?"

Lần thứ hai, đây đã là lần thứ hai, danh tiếng ăn hiếp trẻ con của hắn bị áp chế xuống.

Mà Cố Lang Hoa đường hoàng núp dưới cánh chim của Mẫn Hoài, binh mã mà Mẫn Hoài mang tới cũng đem hai người bao vây lại, trừ khi hắn muốn giết Mẫn Hoài, nếu không đừng nghĩ động đến một sợ Lưng tơ của Cố Lang Hoa.

Nước cờ thua, trong lúc vô tình, hắn lại đi một nước cờ thua.

Vương Kỳ Chấn đứng ở tại chỗ tức giận đến run người.

Vương Nhân Trí không có bị làm cho tức giận, hắn biết bắt được phản tặc mới là một chuyện quan trọng.

Mấy người tiếp tục đi vào bên trong thôn trang.

Quan binh ngăn cản càng ngày càng nhiều bách tính, dân chúng bắt đầu khó chịu, âm thanh nghị luận của bọn họ càng lúc càng lớn, ban đầu là lòng người thành Trấn Giang trở nên hoang mang, bỗng nhiên nhiều thêm bầu không khí máu tanh xơ xác tiêu điều.

Lúc này, bỗng nhiên có một tiếng hát trong trẻo truyền ra từ trong thôn trang.

"Ngày rãnh rỗi ở trong núi vì sao giống như lại rất tốt. Thời gian lúc ngủ muộn hay là dậy sớm. Cây cỏ mềm mại trong núi tưởng rằng là quần áo. Cơm chay tùng bách tùy thời ăn no."

https://thuviensach.vn

Mọi người ngừng nói chuyện, nhìn về phía phương hướng phát ra tiếng hát.

"Ngày xưa lúc tu hành. Vội vội vàng vàng mà sống chết. Hôm nay nhìn thấy hình ảnh này. Chuyện sống chết thật tầm thường. Thấy hắn sống. Thấy ngươi chết. Ngược lại mình cũng như vậy."

Thần sắc khó chịu trên mặt mọi người bắt đầu dần dần rút đi, có người còn để hai tay chắp vào tạo thành hình chữ thập bắt đầu niệm: "A di đà phật."

Trên mặt quan binh đang tra hỏi dường như cũng ít đi một chút lệ khí.

"Là Duy Nạp, là Duy Nạp trong chùa đang hát."

Mọi người đều nghe ra được, đây chính là Duy Nạp đang hát Phật Khúc, Duy Nạp ở trong núi sâu tu hành, chỉ có dân chúng cần cù làm việc đồng áng đi sớm về trễ mới có thể gặp được Duy Nạp ở trong núi sâu, nghe hắn hát một bài Phật Khúc, nghe được Phật Khúc, dương như cả thể xác và tinh thần đều được lễ rửa tội gột rửa, ba nghìn phiền muộn ngay lập tức biến mất.

Mặc kệ là quan to hiển quý hay là con cháu vương tôn quý tộc, muốn mới Duy Nạp về hát Phật Khúc đều phải xem tu hành của bản thân.

Chẳng ai nghĩ tới sẽ nghe được Phật Khúc ở thôn trang của Cố gia.

Xung quanh chậm rãi yên tĩnh lại.

Âm thanh của Duy Nạp vang tận mây xanh, "Xuân tới xuân đi xuân hồi xuân. Nóng lạnh quanh năm đến nhiều lần. Tháng sinh tháng hết tháng còn sang tháng mới. Người lại bị già đi. Chỉ thấy ánh trăng nghìn tuổi trước sân. Sinh trưởng mãi trường tồn. Người trăm năm không gặp bố mẹ. Đến cuối vẫn chỉ là hạt bụi chốn hồng trần."

https://thuviensach.vn

Tất cả mọi người dừng lại các động tác, đều đang lắng lặng lắng nghe, rất sợ bỏ qua mỗi một chữ.

Hát đi, hát đi, cứ như vậy hát tiếp nữa là được rồi.

Nơi này tiếp tục trở nên yên tĩnh, tất cả mọi thứ đều ném lại.

Ban đầu Vương Kỳ Chấn còn muốn tức giận mắng thuộc hạ, nghe được âm thanh kỳ ảo như thế bỗng nhiên không há miệng nổi. Hắn cũng không tin Phật, nói cái gì mà nhân quả báo ứng đều là trò lừa gạt người, mà khi trên mặt tất cả mọi người đều xuất hiện thần sắc cung kính trang nghiêm, hắn bỗng nhiên cảm thấy loại lực lượng mạnh mẽ được truyền thừa xuống từ thời cổ chí kim này làm cho hắn kính nể.

"Mười bài văn chương khen không đầy đủ. Dường như họ càng đoan chính thì càng khó có bạn bè. Cao thấp tự có thần linh phù hộ. Ngày đêm tranh giành sẽ không được chúng thánh ưu du. Người tốt là đã biết thấu hiểu đau tiếc quốc gia. công việc nhiều thì cần phải có nhiều người làm. Vi tăng tiến lên khuyên đệ tử lắng nghe. Chờ một mạch trang nghiêm liền bắt đầu nghỉ ngơi."

Bắt đầu có người truyền nhau hát theo, ngay ngắn có trật tự, giống như đang làm một lễ cúng bái.

Lúc tiếng hát hơi dừng lại, mọi người liền đi về phía trước vài bước, cuối cùng cũng thấy được nơi phát ra tiếng hát.

Một tăng nhân ăn mặc áo sa y màu xanh, ống tay áo và ống quần vén lên thật cao, qua lại liên tục ở vài cái nồi lớn và trong đất bùn, mấy người bách tính ăn mặc bình thường cũng tham gia vào trong đó.

Dưới sự hướng dẫn của tăng nhân mọi người cùng ca hát, tiếp tục công việc trong tay, trên mặt của tất cả mọi người đều là dáng vẻ tươi cười vui sướng.

https://thuviensach.vn

Mẫn Hoài bị tất cả những thứ trước mắt làm cho rung động.

Từ trong cái nồi nóng hổi tràn nhiệt khí giống như nhảy múa trước mắt của hắn. Người đời đều bị lợi ích làm cho đầu óc mê muội, lại tìm thấy một chốn bồng lai hiếm thấy ở chỗ này. Mẫn Hoài giật giật môi, nghĩ muốn lên tiếng nhưng lại không nói ra được, ông không biết mình muốn nói gì, cũng không biết mình nên làm gì, chỉ là để cho nước mắt làm tầm mắt trở nên mơ hồ.

Nhưng là bây giờ, ông biết vị hòa thượng kia đang làm cái gì, biết Cố Lang Hoa đang làm cái gì, toàn bộ Cố gia, và tất cả lê dân bách tính Trấn Giang đang làm cái gì.

Để cho ông nhìn thêm một hồi nữa, nhìn thêm một hồi nữa, sau đó ông sẽ công bố bí mật này.

Lúc mọi người còn đang kinh ngạc, có người đi ra từ trong đám người, Lang Hoa quay người nhìn sang, thân ảnh cao lớn của người nọ đem ánh nắng che đi, nàng phải cố hết sức để nhìn rõ được ngũ quan của người kia, bỗng nhiên giữa lúc đó thân thể lại bay lên cao, chờ đến khi nàng phản ứng kịp thì đã bị người kia nâng cao lên trên đỉnh đầu, "Bây giờ các ngươi đã biết Cố gia đang làm cái gì đi?"

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 39: Xử Lý

Lang Hoa không khỏi kinh hô lên một tiếng, nàng cúi đầu nhìn khuôn mặt của người kia.

Mày đen như nhánh tùng bay vào trong tóc mai, một đôi mắt xếch dài nhỏ sáng quắc nhìn mọi người, sống mũi thẳng tắp, đôi môi mỏng khẽ nhếch lên lộ ra dáng vẻ tươi cười sang sảng, gương mặt như đao khắc, cằm nâng lên, tỏ rõ tính cách kiên nghị của hắn.

Nhưng quan trọng nhất là hắn giống như Triệu Linh, trên người có một cổ mùi máu tanh, đó là uy thế khiếp người của người quanh năm trong quân ngũ mới có.

Hàn ngự sử trước tiên kinh hô một tiếng: "Hàn tướng quân."

Lang Hoa nhớ đến một người, Hàn Chương. Cháu của Mẫn Hoài, đệ đệ của Quang Vinh Quốc công, bởi vì dũng mãnh thiện chiến nên được phong làm tam phẩm Chiêu Võ đại tướng quân, hai mươi tuổi liền bắt đầu dẫn quân đến biên cương ở Lĩnh Bắc, nắm giữ một đội quân kỵ binh tinh nhuệ. Trong tám năm khi hắn đóng quân ở đấy, phòng ngự ở Lĩnh Bắc vẫn bình yên, thuộc địa bên ngoài không thể xâm phạm một chút nào. Cho nên mấy chục năm về sau, chỉ cần Đại Tề có chiến sự, người đầu tên mà hoàng thượng muốn gọi là Hàn Chương.

Nghĩ tới đây, ánh mắt Lang Hoa hơi tối lại, hoàng thượng luôn nói nếu như là Hàn Chương ở đây, trong vòng bảy ngày nhất định sẽ đánh bại được quân địch. Chỉ tiếc, năm hai mươi tám tuổi, Hàn Chương chết trong cuộc chiến ở Trấn Giang.

https://thuviensach.vn

Có ai có thể nghĩ tới, đứa bé tám tuổi như nàng sẽ được Hàn Chương nâng lên trên đỉnh đầu.

"Chương Nhi." Mẫn Hoài không nhịn được hô lên một tiếng, thật sự là mỗi ngày ở trong quân doanh lăn lộn, ngay cả quy củ cấp bậc lễ nghĩa cũng đều quên hết, tuy rằng tuổi tác của Cố đại tiểu thư vẫn còn quá nhỏ, nhưng dù sao cũng là một nàng gái, làm sao có thể tùy tiện ôm tới ôm lui.

Hàn Chương lại không cho là đúng, dứt khoát đem Lang Hoa đặt ở trên vai. Nam nữ bảy tuổi đã có chỗ ngồi khác nhau, đứa bé này nhìn nho nhỏ, thoạt nhìn ngay cả bảy tuổi cũng không đến, có cái gì mà phải cấm kỵ, cữu cữu làm quan văn quá lâu, bị nho gia lạc hâu ảnh hưởng quá lớn mới có thể như vậy.

Vương Kỳ Chấn hoàn toàn sợ ngây người, hắn nhịn không được đi kéo ống tay áo của phụ thân Vương Nhân Trí.

Hắn nhất định là bị hoa mắt, Hàn Chương dẫn quân đội từ Lĩnh Bắc thì ít nhất cũng phải hơn mười ngày mới có thể tới Trấn Giang, nhưng người này không phải là Hàn Chương thì là ai?

Con ngươi của Vương Kỳ Chấn cũng phải rớt xuống, bọn họ còn không có tìm được phản tặc, lại gặp Hàn Chương, không phải đó là một con đường chết à?

Vương Nhân Trí cũng cảm thấy chân mình đau đến mức càng thêm lợi hại, suýt nữa không thể đứng thẳng được.

Hàn Chương quét mắt nhìn bốn phía: "Người nào đại diện cho chức tri phủ ở Trấn Giang?"

Vương Nhân Trí nhắm mắt đi về phía trước vài bước, chống đỡ cái chân bị thương quy củ hành lễ với Hàn Chương, ngẩng đầu liền trông thấy Cố Lang Hoa đang ngồi ở trên vai của Hàn Chương.

https://thuviensach.vn

Cái này cũng đồng thời bái lạy với Cố Lang Hoa.

Vương Nhân Trí nghĩ tới đây, nhất thời chán nản.

Hàn Chương cười lạnh nói: "Các ngươi lại có thể không biết ở đây đang làm cái gì sao?"

Trong lòng Vương Nhân Trí đã có đáp án, chẳng qua là hắn không muốn nói ra. Hắn không nghĩ tới mỗi một bước đi đều đã bị Cố Lang Hoa lợi dụng.

Mới vừa rồi khi đến thôn trang ở vùng ngoại ô, hắn rõ ràng cảm thấy Cố Lang Hoa đang dụ hắn mắc câu.

Nhưng hắn lại không kiềm chế được muốn đến nhìn xem rõ ràng mọi thứ.

Cái này giống như là đánh bạc, thua càng nhiều thì càng muốn phải kiếm vốn về, trong lúc vô tình hắn đã đặt cược tiền đồ của bản thân, danh tiếng, thậm chí còn đánh nát cơ hội thăng quan tiến chức của mấy chục năm nữa.

Vương Nhân Trí há mồm, cổ họng lại nhịn không được trao ra mùi vị tanh ngọt, ho khan.

Hàn Chương không muốn liếc mắt nhìn cha con Vương thị nhiều hơn nữa, nói thẳng: "Lấy đá làm cơ sở, xây dựng trên kháng đất, xây bên ngoài bằng các cục gạch to, rồi dùng nước vôi và gạo nếp để đúc, xây dựng tường thành như vậy, cho dù là dùng Hồi pháo cũng không thể bắn vỡ được."

Lần này Hàn Ngự sử cũng nghe rõ ràng: "Hàn tướng quân nói là..."

Cố gia thu mua gạo nếp là muốn quyên góp cho triều đình xây dựng tường thành? Như vậy tất cả đều nói thông. Hắn đã hiểu vì sao vị đại hòa thượng trong chùa miếu kia lại ở chỗ này, hắn đã sớm nghe nói chùa cổ đắp

https://thuviensach.vn

Phật Tháp có thể nghìn năm không đổ là dùng bí phương mà người ngoài không biết, vị đại hòa thượng này là đang đem phương pháp kiến tạo Phật Tháp dạy cho mọi người.

"Mười bài văn chương khen không đầy đủ. Dường như họ càng đoan chính thì càng khó có bạn bè. Cao thấp tự có thần linh phù hộ. Ngày đêm tranh sẽ không được chúng thánh ưu du. Người tốt là đã biết hiểu thấu đau tiếc quốc gia. công việc nhiều thì cần phải có nhiều người làm. Vi tăng tiến lên khen đệ tử lắng nghe. Chờ một mạch trang nghiêm liền bắt đầu nghỉ ngơi."

Tiếng hát của Phật Khúc vang vọng ở bên tai.

Lỗ tai của Hàn Ngự sử không khỏi nóng lên.

Khi tất cả bách tính Trấn Giang đều đang bận rộn xoay sở gạo nếp, hắn lại đi theo cha con Vương thị tìm kiếm khắp nơi cái kẻ gọi là phản tặc.

Hàn Ngự sử oán trách liếc mắt nhìn Vương Nhân Trí, tình hình còn chưa có xác định sẽ chắc chắn thành công như vậy, cũng trách không được Mẫn Hoài có thể lấy ra được khuyết điểm của hắn.

Hàn Chương trịnh trọng hướng về phía Duy Nạp làm một cái phật lễ trong chùa.

Duy Nạp còn câu: "A di đà phật, mọi người tiếp tục làm công việc bận rộn của mình."

Có người rang khô gạo nếp, có người mài vôi, có người nâng đất phù sa của sông và đất vàng, tất cả được tiến hành một cách ngay ngắn có trật tự. Hàn Chương nhìn mà không khỏi sợ hãi than, nếu như đem cái này dùng để tu sửa tường thành, thời gian không đến mấy ngày sẽ làm cho thành Trấn Giang rực rỡ hẳn lên, đến lúc trước khi phản quân vào thành, xây dựng một tường thành mới là có thể phát huy tác dụng.

https://thuviensach.vn

Trong lòng của Hàn Chương toát ra vô vàn kích động.

Hắn nhịn không được muốn khen Cố gia, không hổ là đại gia tộc số một số hai trong thành Trấn Giang mới có kiến thức như vậy.

Hắn vừa đến Trấn Giang, thấy có người thu mua gạo nếp, hắn lập tức nghĩ tới tường thành cũ nát của Trấn Giang, hắn cho rằng tất cả những cái này đều là sự chuẩn bị của quan phủ để chống lại phản quân, nghe nói gạo nếp đều giao cho trang viện của Cố gia, hắn còn nghĩ là quan dân hợp sức, hắn vội vội vàng vàng chạy tới thôn trang Cố gia, quả thật thấy được thân ảnh của quan binh.

Nhưng hắn lại không nghĩ đến quan binh cũng không phải đến hỗ trợ mà là đến thôn trang để lùng bắt phản tặc, bọn họ coi bách tính như "phản tặc" để kiểm tra, một đám hung thần ác sát, giống như bọn đạo tặc chặn đường cướp bóc.

Nếu như chuyện này xảy ra ở trong quân trướng của hắn, hắn đã đem đầu của cha con Vương Nhân Trí treo ở trên tường thành.

Vẻ mặt của Tiêu ma ma có chút lúng túng hành lễ với Hàn Chương, lúc này Hàn Chương mới nhớ tới Cố đại tiểu thư đang ngồi trên vai của mình.

Hàn Chương cẩn thận đem Cố Lang Hoa buông xuống, chống lại đôi mắt như nước hồ thu kia của Cố Lang Hoa, Hàn Chương không khỏi giật mình trong chốc lát, ánh mắt của đứa bé này vừa trong suốt lại vừa đẹp, làm cho trong lòng hắn nhịn không được mà sinh ra yêu thích, hắn không khỏi vươn tay sờ sờ đỉnh đầu của Cố Lang Hoa.

Mẫn Hoài không khỏi cảm thấy ngạc nhiên, cho tới bây giờ hắn chưa từng thấy qua cháu ngoại trai làm ra động tác cưng chiều như vậy đối với người khác, có lẽ là đứa bé Cố Lang Hoa này quá chọc người yêu thích.

https://thuviensach.vn

Tiêu ma ma thấp giọng nói: "Mẫn đại nhân, Hàn tướng quân, các vị đại nhân, tiểu thư nhà chúng ta đã để cho người hầu chuẩn bị trà bánh trong nhà chính, mời chư vị đi trước nghỉ ngơi."

Nói cách khác, bây giờ nên cấp Cố gia một cái công đạo.

Vương Kỳ Chấn có chút bất động dịch chuyển chân, mãi cho đến khi bị phụ thân Vương Nhân Trí hung hăng trừng mắt một cái, hắn cảm thấy cả người mình đang run rẩy. Vương Nhân Trí cắn răng đi theo phía sau Mẫn Hoài đi về phía trước, Vương Kỳ Chấn cũng lảo đảo đi theo vào phòng.

Trong phòng đã chuẩn bị trà nóng và điểm tâm.

Quản gia cười cười dẫn mọi người ngồi xuống, ngay sau đó có mấy người bị mang vào cửa.

Mấy người này Vương Kỳ Chấn đều biết, Tĩnh Minh sư thái, Vương Thụy, Lư ma ma và Lư Chính.

Vẻ mặt Vương Thụy rất tiều tụy, môi nứt ra thành từng đạo vết máu, rõ ràng là đã bị giày vò, mới mấy ngày không gặp mà Lư ma ma cũng đã trở nên gầy gò, như một bãi than đen ở trên mặt đất, Lư Chính sợ đến mức co lại thành một đoàn, chỉ có ánh mắt của Tĩnh Minh sư thái còn chuyển động xung quanh, không biết còn đang tính toán cái gì.

Vương Kỳ Chấn chống lại tầm mắt của Tĩnh Minh sư thái, trong lòng không khỏi co rụt lại, hắn rất quen thuộc với loại ánh mắt này của Tĩnh Minh sư thái, đó là vô cùng khôn khéo, biết cách sinh tồn được ở trong các kẽ hở, là hạng người gian tà vì tiền tài mà không quan tâm tới mọi chuyện mới có, giống như là một con rắn độc, sẽ vì một con đường sống mà tìm một cơ hội trở về cắn ngươi một ngụm.

Lúc trước Vương Kỳ Chấn chỉ thích những người như vậy, bởi vì lấy tiền tài và địa vị của hắn có thể vững vàng điều khiển những người này, làm cho

https://thuviensach.vn

những người này làm những chuyện người ngoài không thể biết cho hắn.

Nhưng bây giờ, Mẫn Hoài ở chỗ này, Hàn Chương cũng ở chỗ này, hắn giống như bị ném vào giữa sông bùn của Bồ Tát, đã không còn quyền lợi và địa vị, hắn chẳng khác nào mất đi khả năng chủ trì, những người đã từng làm việc cho hắn này, nhất định sẽ làm phản quay đầu cắn hắn một cái.

Mặc dù tất cả mọi chuyện hắn đều an bài cho Vương Thụy đi làm, Tĩnh Minh sư thái từ chưa từng gặp hắn. Nhưng đã đến giờ phút này, hắn cũng không thể đảm bảo Tĩnh Minh sư thái sẽ không vì lập công ở trước mặt người Cố gia mà chỉ ra xác nhận hắn.

Tại thời điểm Vương Kỳ Chấn đang lo lắng, bên tai liền vang lên giọng nói đáng chết của Cố Lang Hoa.

"Vị này chính là Hàn tướng quân, vị này chính là tri phủ Trấn Giang Mẫn đại nhân, vị này chính là Vương Nhân Trí Vương đại nhân, vị kia chính là Vương Kỳ Chấn Vương đại nhân."

Cố Lang Hoa vừa dứt lời, Tĩnh Minh sư thái đang quỳ trên mặt đất bỗng nhiên duỗi cái cổ ra.

Ngay lập tức Vương Kỳ Chấn cảm thấy trên cổ đau xót.

Độc xà đã lộ ra hàm răng.

Tĩnh Minh sư thái lớn tiếng nói: "Chính là hắn, chính là cái vị Vương Kỳ Chấn đại nhân này uy hiếp lão thân, nếu không hại Cố đại tiểu thư thì hắn sẽ lấy mạng của lão thân."

Thời điểm xử lý đến rồi.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 40: Giao Phong

"Ngươi nói láo." Vương Kỳ Chấn trợn tròn mắt: "Ta gặp qua ngươi khi nào? Ngươi một kẻ gian đầu trọc không biết xấu hổ."

Mẫn Hoài vuốt cái cổ bị một chút nước bọt của Vương Kỳ Chấn văng trúng, nhíu mày, cho dù Vương Kỳ Chấn xuất thân từ binh lính nhưng cũng quá thô lỗ, đây là còn có mấy người bọn hắn ở chỗ này, nếu như mà bọn họ không có ở đây, còn không sẽ phách lối đến như thế nào?

Tĩnh Minh sư thái kêu rên nói: "Nếu không phải là bởi vì Vương đại nhân uy hiếp lão thân thì làm sao lão thân có thể rơi vào kết quả như thế này? Vương đại nhân có thể mắng lão thân nhưng cũng không thể bất kính đối với người xuất gia, ngẩng đầu ba thước có thần minh, Vương đại nhân cũng không sợ Bồ Tát sẽ trách tội sao?"

Tĩnh Minh sư thái nói xong, lại chắp hai tay bắt đầu niệm kinh Phật.

Mặt của Vương Kỳ Chấn nhất thời căng ra biến thành màu gan heo: "Cố gia cho ngươi bao nhiêu lợi ích để ngươi đến vu oan bản quan?"

Tĩnh Minh sư thái giống như không có nghe thấy, dường như đã tiến vào cảnh giới vong ngã, một quyền của Vương Kỳ Chấn giống như đánh vào trong bông vải.

Lang Hoa không khỏi cảm thấy trong lòng thống khoái rất nhiều, nếu không phải Vương Kỳ Chấn đến hại nàng thì hôm nay cũng không phải nếm được loại tư vị này, cái này gọi là tự làm bậy không thể sống.

https://thuviensach.vn

Vương Kỳ Chấn tức giận đến mức oa oa kêu to, nếu như không phải là Hàn Chương và Mẫn Hoài đang ở chỗ này thì hắn sớm đã đem Tĩnh Minh sư thái băm thành thịt vụn.

Vương Nhân Trí nhíu mày, âm ngoan nhìn về phía Cố Lang Hoa: "Dựa vào lời nói của một bà tử đã đem tội danh đổ lên đầu của Vương gia chúng ta, nếu muốn biết rõ chân tướng, cứ dựa theo quy củ mà làm, đem người mang đến công đường của phủ nha."

Công đường? Kết quả cuối cùng chẳng qua là để Vương Thụy gánh tội thay mà thôi, dù sao mắt của nàng cũng không mù, Vương gia cũng sẽ không vì kiếp trước nàng chịu nhiều thống khổ mà trả giá thật lớn.

Cho nên nàng mới không đem đám người Lư ma ma giao ra dễ dàng như vậy.

Tùy tùy tiện tiện để cho Vương gia làm thịt.

Có định tội hay không không quan trọng, quan trọng là... cha con Vương Nhân Trí, Hàn tướng quân, Hàn Ngự sử, Mẫn đại nhân đều ở đây, cơ hội như vậy cũng không nhiều, làm sao nàng có thể bỏ qua.

Nàng chính là muốn làm cho cha con Vương Nhân Trí biết, nàng không phải là dòng dõi quan to hiển quý, cũng không phải là dòng dõi hoàng thân quốc thích nhưng nàng có bản lĩnh kéo hắn xuống từ vị trí tri phủ Trấn Giang.

"Làm sao có thể mang tới công đường?" Vẻ mặt Lang Hoa rất vô tội: "Dù sao quan hệ của hai nhà chúng ta chính là thông gia, Vương gia không quan tâm nhưng mà Cố gia chúng ta vẫn còn để ý a."

Mới vừa rồi Vương gia còn hùng hùng hổ hổ tìm phản tặc ở trông trang viện của Cố gia, bây giờ lại phải ở chỗ này mặc cho người ta công kích. Thật sự là thiên lý rõ ràng báo ứng xác đáng, Mẫn Hoài không khỏi lắc đầu,

https://thuviensach.vn

Vương Nhân Trí cho rằng bây giờ Cố gia toàn người già và trẻ nhỏ, không có ai làm chủ việc nhà liền tùy tiện khi dễ, ai dè đâu lại bị tiểu cô nương Cố Lang Hoa này tận diệt.

Vương Nhân Trí chỉ cảm thấy ngực mình đau nhức giống như bị kim châm, chẳng biết Cố Lang Hoa lại đang suy nghĩ ra cái chủ ý độc ác gì.

Lang Hoa nói tiếp: "Ta cũng không hiểu, vì sao bọn họ muốn vu oan cho Vương gia, nếu như có chỗ nào mà bọn họ nói sai, hai vị Vương đại nhân hoàn toàn có thể phản bác lại bọn họ, cũng lấy lại sự trong sạch cho Vương gia."

Đống thịt trên mặt Vương Nhân Trí nhất thời run lên hai cái. Nói cho cùng Cố Lang Hoa chính là muốn vạch trần khuyết điểm của Vương gia trước mặt của mọi người, cho dù hắn từ chối không thừa nhận thì Mẫn Hoài và Hàn Chương cũng có thể làm gì hắn?

Lang Hoa không để ý tới cha con Vương Nhân Trí, trực tiếp nhìn về phía Lư Chính, "Lư Chính, ngươi nói một chút, ngươi làm việc này sẽ có chỗ tốt gì?"

Lư Chính cũng đã sớm sợ đến hồn phi phách tán, trong lòng đã quyết định, chỉ cần ai hỏi hắn, hắn cũng sẽ đem lời nói thật nói ra, bây giờ hắn chính là một cái ấm nước bị đun sôi, nếu lại bị người ta lấy cái nắp đi thì hắn sẽ liều mạng nhả ra bên phía ngoài: "Vương đại lão gia hứa sẽ cho tiểu nhân một tòa nhà ở đông thành và mười mẫu ruộng tốt."

Lang Hoa không khỏi nói: "Chỉ là một tòa nhà và mười mẫu ruộng tốt đã khiến cho ngươi bán đứng chủ tử của mình, Cố gia chúng ta đối xử với một già một trẻ các ngươi như thế nào? Qua lễ qua tết có thiếu một phần tiền thưởng của các ngươi? Nếu như ngươi chịu đi vào khuôn khổ, đem sự thật của chuyện này nói cho tổ mẫu của ta biết thì tổ mẫu của ta cũng sẽ thưởng cho ngươi một tòa nhà."

https://thuviensach.vn

Lư Chính vội vàng dập đầu, "Tiểu thư... Đầu óc tiểu nhân nhất thời bị mê muội." Nói rồi đưa tay ra, "Đều là hắn, đều là Vương Thụy, hắn nói Vương đại nhân đảm nhiệm chức tri phủ Trấn Giang, như vậy chính là hoàng đế của Trấn Giang, Cố gia sẽ mặc cho hắn định đoạt. Nếu như tiểu thư gặp bất trắc thì lão thái thái sẽ bệnh nặng mà quy tiên, những người còn lại của Cố gia lại cùng Lục gia đi đến Hàng Châu tị nạn, như vậy sản nghiệp của Cố gia ở Trấn Giang sẽ không có người đến lo liệu, đến lúc đó Vương gia nói như thế nào liền sẽ như thế đấy."

"Nếu không phải là như thế... Tiểu nhân làm sao dám làm ra loại chuyện này... Tiểu thư... Ngài tha cho tiểu nhân đi!"

Lư Chính lại càng không ngừng dập đầu.

Lư ma ma đang quỳ trên mặt đất cũng không nhịn được xúc động, không nhịn được nói: "Nói cho cùng, những người làm nô tỳ như chúng ta đều có số mệnh ti tiện, bản thân lấy đâu ra bản lĩnh đi hại người... Nếu không phải bị Vương gia đe dọa... Cũng không dám..."

Bỗng nhiên Vương Kỳ Chấn hô to một tiếng, trong đôi mắt hiện đầy tơ máu đỏ tươi, cả người giống như bị nổi điên, rút lưỡi đao ở bên cạnh ra, đi về phía Lư Chính: "Bây giờ ta sẽ giết những ác nô như các ngươi, các ngươi cho rằng tùy tiện nói một câu là có thể dọa được mọi người ở đây sao, các ngươi thì tính là cái thứ gì..." Vương Kỳ Chấn nói đến đây, bỗng nhiên cảm thấy trên bụng đau nhói, hắn cúi đầu thấy tay của Hàn Chương đang đặt ở trên bụng hắn, sau đó cả người hắn liền lảo đảo ngã ra ngoài.

Tất cả mọi người trong phòng kinh sợ.

Vẻ mặt Hàn Chương trở nên lạnh lùng nghiêm nghị, uy nghiêm nhìn Vương Kỳ Chấn: "Đây không phải là Vương gia của các ngươi, ngươi không được phép làm càn như vậy."

https://thuviensach.vn

Lư Chính trợn to hai mắt, trên mặt tràn đầy thần sắc hoảng sợ, mãi mới hồi phục được tinh thần: "Còn... Có, Vương đại... lão gia còn hứa... sẽ đem Thu Hà trong nhà gả cho ta, chính là Thu Hà đang hầu hạ Vương đại thái thái, dung mạo rất giống Lục nhị thái thái."

Hàn Chương nhịn không được muốn bật cười, còn nói thêm chút nữa, không chỉ Vương gia không có cách nào đặt chân ở Trấn Giang, mà Lục nhị thái thái cũng không còn mặt mũi để gặp người.

Ngoài cửa nhà chính truyền đến tiếng kinh hô của Lục nhị thái thái: "Lão thái gia, ngài bị làm sao vậy? Mau, mau đỡ lão thái gia trở về."

Lục lão thái gia muốn đến xem trò cười của Cố gia, ngược lại không nghĩ tới lại trở thành trò cười cho người khác.

Vương Nhân Trí vỗ lên bàn một cái, quay đầu nhìn về phía Lang Hoa, "Ngươi là nhất định phải hại chết Vương gia chúng ta?"

Lang Hoa lẳng lặng đối diện với Vương Nhân Trí. Vương Nhân Trí giống như một con dã thú khát huyết, hận không thể nhào tới xé nàng thành mảnh nhỏ, nếu như nàng là một hài tử tám tuổi bình thường, nhất định sẽ sợ đến run lên.

Nhưng nàng là người trọng sinh đã từng sống một đời, sau khi trải qua vận mệnh bi thảm giống như kiếp trước, nàng còn sợ gì đâu? Cái gì nàng cũng không sợ.

Vương Nhân Trí nhìn thấy trên mặt Cố Lang Hoa lộ ra nụ cười nhàn nhạt, trong đôi mắt trong suốt kia tràn đầy khinh miệt cùng châm chọc, giống như đang nói cho hắn biết, nàng sẽ đem hắn đạp vào trong đất, để cho hắn vĩnh viễn không thể trở mình được nữa.

Lang Hoa nói: "Vương đại nhân, nếu như ngài cảm thấy Lư Chính nói chỗ nào không đúng, có thể phản bác."

https://thuviensach.vn

Phản bác như thế nào?

Những lời này, ngoại trừ Vương gia thì ai có thể nói được, người nào dám nói ra.

Mẫn Hoài cười lạnh nói: "công văn bổ nhiệm của triều đình còn chưa tới, Vương gia các ngươi cũng đã làm hoàng đế của Trấn Giang, Vương đại nhân ngươi cũng vui mừng quá sớm rồi đấy." Nói xong liền đứng dậy, "Nếu ta còn chưa đi Tô Châu nhậm chức thì vẫn là tri phủ của Trấn Giang, ta cũng phải cẩn thận điều tra một chút, mấy năm nay phụ tử các ngươi rốt cuộc đã làm bao nhiêu chuyện xấu táng tận lương tâm, sau khi điều tra rõ ràng ta nhất định sẽ báo cáo lên triều đình, xem triều đình xử lý vị thổ hoàng đế* ngươi đây như thế nào." Tại sao Vương gia làm hại Cố đại tiểu thư đã không còn quan trọng, quan trọng là... theo như lời khai của Lư Chính, đã cho hắn biết mấy năm nay Vương Nhân Trí làm mưa làm gió ở Trấn Giang như thế nào.

*Thổ hoàng đế: Vua một cõi hay còn gọi là chúa đất.

Vương Kỳ Chấn đã mặt xám như tro tàn, Vương Nhân Trí muốn đứng dậy nói, trên đùi đau nhói nên lại một lần nữa ngã vào trong ghế, "Mẫn đại nhân, thuộc hạ đã theo ngài nhiều năm như vậy, vẫn làm việc tận tụy vì triều đình, cho dù là Vương gia có sai cũng là do nhi tử không có tỉ mỉ quản thúc hạ nhân, trước khi còn chưa có điều tra rõ ràng, thuộc hạ hy vọng được bỏ xuống tất cả công việc, chịu tội trong nhà, chờ đại nhân xử trí."

Vương Nhân Trí không hổ là người đã lăn lộn ở trong quan trường nhiều năm, nói mấy câu nói làm cho Mẫn Hoài không thể soi mói.

"Người đâu." Mẫn Hoài phân phó nói, "Đưa Cố đại tiểu thư trở về Cố gia." Nói xong quay đầu nhìn về phía Vương Nhân Trí đang uể oải ngồi trong cái ghế, "Nếu như Cố gia còn có gì bất trắc xảy ra, ta liền tìm Vương gia các ngươi đầu tiên."

https://thuviensach.vn

Lang Hoa đứng dậy, "Nếu như Cố gia chúng ta không có tìm được phản tặc, dân nữ xin mời các vị đại nhân đến nhà ngồi một lát."

Hàn Ngự sử không hề nghĩ ngợi muốn từ chối, "Ta xem không bằng hôm khác..."

Lang Hoa cười nói: "Hai ngày nữa thế gia vọng tộc Trấn Giang sẽ rời khỏi thành Trấn Giang, đến lúc đó nói những thứ này nữa có thể cũng đã chậm."

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 41: An Bài

Lục lão thái gia lên xe, Lục nhị thái thái vội vàng phân phó hạ nhân, "Mau, quay về Lục gia."

Lục lão thái gia lại khoát tay áo, nếu đã tới, ông cũng không thể không biết kết quả, có lẽ Vương Nhân Trí còn có biện pháp thoát thân khác, có thể ở một khắc cuối cùng, thuộc hạ của Vương Nhân Trí tìm được phản tặc ở trong thôn trang.

"Lão thái gia, thân thể của ngài quan trọng hơn." Lục nhị thái thái không khỏi lo lắng, "Hay là trước cứ về nhà rồi hãy nói."

Ánh mắt của Lục lão thái gia gắt gao nhìn chằm chằm cửa chính trang viện của Cố gia.

Cuối cùng cũng có người đi ra, từ xa đã truyền đến giọng nói của Mẫn Hoài.

Đi theo phía sau chính là Hàn Chương, Hàn Chương thì đang cúi đầu hỏi chuyện Cố Lang Hoa dùng nước gạo nếp đổ bê-tông xây dựng tường thành, hai người nói chuyện rất vui vẻ.

Cuối cùng mới là vẻ mặt suy sụp của cha con Vương Nhân Trí.

Hiển nhiên cha con Vương Nhân Trí đã không còn chỗ ngồi ở Trấn Giang.

Nếu như ông không làm cái gì đó, nhất định sẽ bị Vương gia liên lụy vào.

https://thuviensach.vn

Lục lão thái gia lên giọng, "Hiện tại lo lắng cho thân thể của ta... Nhà mẹ đẻ của ngươi lại làm những chuyện kia... Ngươi có biết hay không?"

Lục nhị thái thái cảm giác được ánh mắt mọi người giống như đang nhìn bà ta.

Lời nói của Lục lão thái gia giống như một cái tát đánh thẳng vào mặt bà ta, nhưng mà trên gương mặt đau rát giác lại đang nhắc nhở bà ta rằng, Lục lão thái gia đang làm trò khiển trách bà ta ở trước mặt của mọi người.

Lục nhị thái thái lúng túng hốt hoảng, tại sao lại muốn ở chỗ này? Cho dù là hoài nghi bà ta thì cũng có thể trở về Lục gia rồi hãy trách cứ, tại sao lại muốn ở trước mặt mọi người làm cho bà ta xấu hổ không chịu nổi?

Lục nhị thái thái trợn to hai mắt giải thích, "Lão thái gia, con dâu không có."

"Đáng thương Cố lão thái thái... Lớn tuổi... Thân thể cũng không tiện... Làm thế nào các ngươi có thể xuống tay được." Lục lão thái gia nói xong ho khan một hồi, "Nếu như ngươi tham dự vào trong đó, Lục gia chúng ta tuyệt đối sẽ không che chở cho ngươi."

Lục nhị thái thái cảm thấy mình đang trải qua một cơn ác mộng, rất nhiều ánh mắt chăm chú rơi vào trên mặt của bà ta, ánh mắt như đem bà ta lột sạch sẽ, rất nhanh tất cả mọi người trong Trấn Giang thành sẽ biết, bà ta thông đồng với nhà mẹ đẻ đến hại Cố gia, sau khi Lục lão thái gia biết được chân tướng liền nổi giận, không quan tâm liền đến khiển trách bà ta, sau này ở Trấn Giang, bà ta cũng không ngẩng đầu lên được nữa.

Lục lão thái gia đợi đến khi Cố Lang Hoa đi tới, ho khan một tiếng, vén rèm xe lên vô cùng thân thiết nói: "Lang Hoa, trong thôn trang không có việc gì chứ?"

https://thuviensach.vn

Kiếp trước, mặc dù nàng biết Lục lão thái gia từ trước đến nay đều chỉ coi trọng lợi ích nhưng cũng không nghĩ ông ta sẽ không từ thù đoạn như vậy.

Có lẽ là Lục Anh đem nàng bảo vệ quá tốt, hoặc là nói, nàng là một người mù, không có bất kỳ một uy hiếp nào đối với Lục gia, như vậy thì cái chết của nàng là do đâu? Có phải là vật tận kỳ dùng hay không.

Cái chết của nàng không chỉ vu hãm Bùi Khởi Đường, còn thỉnh cầu được Thái hậu hạ chỉ, đây cũng không phải là chuyện mà Lục lão thái gia và Lục nhị thái thái có thể an bài.

Lục nhị thái thái chẳng qua chỉ là tay chân bị người thúc đẩy mà thôi.

Nàng sẽ từng chút từng chút một đến gần chân tướng, đem những chuyện xảy ra ở kiếp trước làm ra rõ ràng.

Bất kể là ai đang thao túng sự kiện kia, nàng cũng sẽ làm cho hắn phải trả giá thật lớn.

Lang Hoa đi tới trước xe ngựa, "Lão thái gia, ngài yên tâm, ta sẽ không bởi vì ngài nói cho Vương đại nhân phải lục soát tất cả thôn trang của nhà chúng ta một lần liền ghi hận ngài, lại càng không cho là Lục gia có quan hệ thông gia với Vương gia nên đã sớm thông đồng với nhau."

Một ngụm kêu lão thái gia, giống như hai nhà Lục, Cố một chút quan hệ cũng không có, nói nghe rất là cung kính, nhưng người người đều biết Cố đại tiểu thư là đang nói mát.

Lục lão thái gia giống như nghe được âm thanh đang cười nhạo ông của những người xung quanh.

Đứa nhỏ này lại dám vũ nhục ông như vậy?

https://thuviensach.vn

Lang Hoa nói tiếp: "Thân thể tổ mẫu của ta đã tốt hơn nhiều, nhưng ngài thì ngược lại, từ nay về sau phải chú ý giữ gìn sức khỏe thật tốt."

Những lời này lại mang theo một chút mùi vị uy hiếp, Lục lão thái gia nhất thời ho khan. Không phải Cố gia muốn ở lại Trấn Giang sao? Được, liền để cho bọn họ ở lại Trấn Giang, chờ bọn hắn đi đến Hàng Châu thu xếp ổn thỏa, mỗi ngày ông ta sẽ thắp một nén nhang, cầu mong phản quân tấn công vào Trấn Giang thành, đem người Cố gia giết sạch sẽ.

Một đứa bé, cho rằng biết mấy đại hòa thượng, xoay sở được một chút gạo nếp, bắt đầu liền dám dính vào vị nguyên soái đang mang binh đi đánh giặc, phải biết rằng người hiển quý trong tay nắm quyền to, gặp phải loại chuyện này cũng phải nhượng bộ lui binh, nếu như phản quân dễ đối phó như vậy, cũng sẽ không một đường thông suốt, mắt thấy sẽ gặp phải nguy cấp.

Xe ngựa vừa rời khỏi thôn trang của Cố gia, Lục lão thái gia liền không nhịn được phân phó hạ nhân, "Để cho người lập tức đi Hàng Châu đưa một phong thư cho Nhị lão gia, đem tình hình nơi này bẩm báo hết cho Nhị lão gia."

...

Hàng Châu, Tụ Phong Lâu.

Lục Văn Hiển đang tính ngày Lục gia đến Hàng Châu, tất cả mọi thứ đều được tiến hành dựa theo an bài của hắn, một chút hắn cũng không lo lắng, trong đó sẽ có cái sai lầm gì.

Bởi vì nhất định không có sai.

Hắn mời tiêu cục của hai nhà bảo vệ dọc đường, hơn nữa hộ viện của Lục gia và Vương gia cũng đủ để ứng phó với tất cả sơn tặc và cường đạo trong vùng Giang Chiết.

https://thuviensach.vn

Mà Lục gia không chỉ mang đến toàn bộ tài vật trong tộc, tiếp theo còn có hơn phân nửa tài sản của Cố gia.

Bây giờ Cố Lang Hoa cũng đã thành người mù, Cố lão thái thái sẽ bệnh không dậy nổi, mưu tính của Vương gia cũng sẽ đắc thủ. Mặc dù Cố gia là một đại gia tộc trăm năm, cũng sẽ bị hắn một ngụm ăn đi.

Bây giờ chính là thời điểm đường làm quan của hắn rộng mở.

"Lão gia, Từ đại nhân đến." Hạ nhân Lục gia thấp giọng bẩm báo.

Lục Văn Hiển gật đầu.

Từ Tùng Nguyên về quê thăm mẫu thân đã oanh động toàn bộ thành Hàng Châu.

Lại chỉ đặt một gian phòng trong Tụ Phong Lâu rồi lén lút gặp mặt hắn.

Từ Tùng Nguyên ba mươi bảy tuổi, khi tiên đế còn tại vị là Ân khoa trạng nguyên lang, tinh thông ngôn ngữ Phạn*, ngôn ngữ Tây Tạng, ngôn ngữ Mông Cổ, biết được sáu loại ngôn ngữ, rất được tả thừa tướng Lưu Cảnh Thần lúc đó trọng dụng. Khi các quốc gia hải ngoại đến tiến cống đều do Từ Tùng Nguyên chỉ huy Hàn Lâm Viện tiếp đãi các sứ thần, phiên dịch ngôn ngữ bên ngoài. Lúc Tiên đế có đại sự, đương kim hoàng thượng cùng với thái hậu mẫu tử không hòa hợp, nhờ Lưu Cảnh Thần đến dàn xếp mới để cho cục diện chính trị trở nên ổn định, nhưng không nghĩ rằng rất nhanh lại xảy ra loạn Huệ Vươọa, vì vậy Lưu Cảnh Thần bị liên lụy mà bị bỏ tù. Thân là đệ tử của Lưu Cảnh Thần, Từ Tùng Nguyên cũng bị ảnh hưởng đến, bị đuổi đi biên soạn sử văn, sau đó bởi vì đi sứ Tây Hạ mang tình báo về để cho quân đội Đại Tề lấy về mười lăm tòa thành trì bị Tây Hạ chiếm đóng nên lập được đại công, được hoàng thượng triệu vào Thông Chính Viện, ai dè đâu lại bị loạn Khánh Vương liên lụy, bởi vậy lọt vào bãi quan.

*Ngôn ngữ Phạn: Là loại ngôn ngữ của Ấn Độ thời cổ.

https://thuviensach.vn

Từ Tùng Nguyên mang theo vợ con trở lại quê nhà ở Hàng Châu, trên đường, thê tử Hàng thị sinh hạ đích nữ Từ Cẩn Du, năm thứ hai lại sinh được con trai trưởng Từ Khải Chi. Cùng năm đó, Lưu Cảnh Thần được sửa lại án xử sai, Từ Tùng Nguyên một lần nữa vào làm quan, cũng được Lưu Cảnh Thần đề bạt con đường tiếp theo từ Thông Chính Viện làm đến Tỉnh Trung Thư.

Tuy rằng trải qua ba nổi ba chìm, Từ Tùng Nguyên vẫn chỉ mới ba mươi bảy tuổi, sau này có thể tiếp nhận vị trí tả thừa tướng của Lưu Cảnh Thần, cho nên Từ gia mới đông như trẩy hội như vậy.

Nhưng Từ Tùng Nguyên cũng là một người không thích giao thiệp nhiều, thê tử Hàng thị lại càng bảo vệ cửa chính Từ gia, người không phận sự thì miễn vào, mặc dù người của Hàng Châu rất khôn khéo, dùng hết tất cả mọi thủ đoạn, nhiều nhất cũng chỉ là mua mấy khối nghiên mực cổ cho Từ lão thái gia mà thôi.

Nghĩ tới đây, Lục Văn Hiển liền hết sức kiêu ngạo, tám năm trước ai có thể nghĩ tới một Từ Tùng Nguyên nghèo túng có thể xoay người nhanh như vậy, chỉ có hắn nắm bắt được cơ hội này. Khi nghèo túng thì thân nhau, là chìa khóa mở ra cửa sổ tâm hồn của một người.

Hắn có thể sử dụng cái chìa khóa này nắm Từ Tùng Nguyên trong tay cả đời.

Rèm của nhã gian được nhấc lên, Từ Tùng Nguyên đi tới.

Lục Văn Hiển nhìn sang, Từ Tùng Nguyên mặc một thân màu xanh được may thẳng, trên mặt hồng quang toả sáng, thân thể gầy yếu lại không thể mập mạp được như hắn, nhưng vẫn thần thái sáng láng như vậy, chỉ là phong độ của người trí thức trên mặt quá đạm, dung mạo ít đi mấy phần linh xảo, sự kiêu ngạo của người đọc sách thủy chung vẫn chảy trong khung của hắn, mà đây chính là chỗ trí mạng nhất của hắn.

https://thuviensach.vn

Chuyện con mọt sách không chịu khuất phục này, thời điểm ở Trấn Giang, bởi vì thê tử Hàng thị bỗng nhiên sắp sinh, máu chảy không ngừng mà lớn tiếng khóc to, nên cuối cùng mới cúi đầu hướng về phía Lục gia xin giúp đỡ.

Lục Văn Hiển nhớ lại cái này liền cảm thấy đắc ý, cho dù Từ Tùng Nguyên có phong quang đến đâu, thì ở trước mặt hắn cũng chỉ là một kẻ cùng đường nghèo kiết xác mà thôi.

Lục Văn Hiển cười cười tiến lên chuẩn bị chỗ ngồi thật tốt cho Từ Tùng Nguyên, rót rượu, nói chuyện hàn huyên một mạch lưu loát, "Nghe nói phu nhân và tiểu thư muốn đi vào trong kinh?"

Từ Tùng Nguyên mở miệng, trên mặt không có thần sắc đắc ý, "Chỉ là đi tham gia thọ yến của Thái hậu nương nương."

Lục Văn Hiển cười nói: "Cẩn Du nhỏ như vậy đã phải ra mắt với Thái hậu, nói vậy mấy ngày nay phu nhân nhất định rất lo lắng đi."

Người người đều cho rằng đây là một chuyện rất vẻ vang, nào có ai biết ở trong cung chỉ cần đi nhầm một bước, sẽ dẫn tới họa lớn.

Từ Tùng Nguyên nói: "Mấy ngày nay cũng là khổ cho phu nhân, trong nhà mời mấy người ma ma từ trong cung đi ra để dạy dỗ Cẩn Du, nhưng cũng tiến triển một cách chậm chạp."

Cẩn Du thực sự quá yếu ớt.

Đứng một hồi liền cảm thấy mệt mỏi, ngồi một hồi lại oán giận cái ghế quá cứng, để cho nàng học cấp bậc lễ nghĩa trong học cung, nàng liền bắt đầu nóng nảy, nói ma ma quát ba hét bốn với nàng.

Lục Văn Hiển nói: "Ta ngược lại có chọn được một người rất tốt muốn giới thiệu cho đại nhân, cũng là ta đúng lúc quen được, ngày trước đã từng

https://thuviensach.vn

hầu hạ Thái phi, đối với lễ nghi trong cung lại biết rất rõ ràng, quan trọng nhất là dáng vẻ của nàng rất hiền lành, nói không chừng tiểu thư nhìn thấy sẽ thích, liền học được quy củ cũng nhanh hơn một chút."

Lục Văn Hiển nói đến đây liền dừng lại một chút, "Huynh trưởng cũng biết ta hiểu biết về huyền học, có câu chẳng biết có nên nói hay không."

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 42: Để Lại

Từ Tùng Nguyên không khỏi nhìn về phía Lục Văn Hiển, hắn không phải là không thích huyền học, hướng về phía cao thuyết có Lão tử, Thôn trang, Chu dịch sớm đã được xưng là tam huyền, hướng về phía thấp thuyết có, châm cứu, nước thuốc, xoa bóp đều là được sơ khai từ huyền học. Nhưng mà hắn không quá tin tưởng cái gọi là suy diễn thuật. Lần này hắn trở về, cũng phải cần khuyên nhủ Lục Văn Hiển, đề cử cùng đảm nhiệm ở Hàng Châu cho tốt, đến khi thi được đánh giá là nhất ưu, hắn sẽ tìm cách điều đến kinh thành.

Từ Tùng Nguyên đang suy nghĩ không nói gì.

Lục Văn Hiển cũng không cảm thấy lúng túng, nói tiếp: "Ta bói một quẻ, sợ là ngày sinh thần hôm đó ở Từ Ninh Cung sẽ có biến, Từ đại nhân phải báo trước cho phu nhân và tiểu thư chuẩn bị thật tốt."

Sắc mặt của Từ Tùng Nguyên nhất thời trở nên khó coi, không khỏi thấp giọng: "Những lời này cũng không thể nói lung tung."

Lục Văn Hiển lại cười híp mắt nói: "Lời này liên quan tới tính mạng của người thân, tất nhiên không thể nói với người ngoài, nhưng mà huynh trưởng không giống vậy, huynh trưởng sẽ không ném ta vào trong hố lửa."

Từ Tùng Nguyên không biết nói cái gì cho phải, chẳng qua là lắc đầu, "Ngươi a ngươi."

Lục Văn Hiển nói: "Ta không có thông minh như huynh trưởng, càng không biết sáu loại ngôn ngữ, không vào được Hàn Lâm Viện, lại không có bản lĩnh mang binh đi đánh giặc, chẳng qua là thông hiểu một chút huyền

https://thuviensach.vn

học, sau này cũng không hy vọng có thể làm cái chức quan to hiển quý gì, chỉ là mong đợi có cơ hội có thể xuất một chút lực giúp cho huynh trưởng, cũng báo đáp huynh trưởng đã bảo vệ khắp nơi."

Lục Văn Hiển nói mấy câu thấu tình đạt lý rất thoả đáng, vừa rồi Từ Tùng Nguyên còn cảm thấy phản cảm với huyền học, nhất thời biến mất sạch sẽ, mỗi người có một sở thích, hắn cũng không thể ép buộc Lục Văn Hiểu nhất định phải dựa theo an bài của hắn để làm việc.

Từ Tùng Nguyên suy nghĩ một chút, "Câu nói vừa nãy của ngươi rốt cuộc là có ý gì?"

Lục Văn Hiển ánh mắt sáng ngời, "Năm nay, chỉ sợ là Thái hậu sẽ bị bệnh phù nhập mệnh, ta tìm vị ma ma kia cho huynh trưởng, đúng lúc lại có phương pháp điều trị về phương diện ẩm thực, có thể để cho tiểu thư học một chút."

Từ Tùng Nguyên nhíu mày, "Cho dù là như vậy, trong cung luôn có thái y, đâu cần dùng tới chúng ta."

Lục Văn Hiểu cười lại gần, "Để cho Cẩn Du học nhiều một chút cũng tốt, huynh không nên quá hà khắc đối với Cẩn Du, mỗi ngày lúc nào cũng nghiêm mặt dạy dỗ nàng, để cho nàng học quy củ, nói cho cùng nàng vẫn là một nàng gái, có thể nàng đối với những thứ khác rất là có hứng thú."

Từ Tùng Nguyên cũng không bao giờ nghi ngờ sự yêu thích của Lục Văn Hiển đối với Cẩn Du, rất có thể là được tận mắt nhìn thấy nàng sinh ra, đối xử với nàng giống như là thân thúc thúc nhà mình, mỗi lần tới Hàng Châu đều phải mang cho nàng một ít vật nhỏ hiếm lạ, cái đèn kéo quân gì đó, ngân huân cầu, con lật đật, lần trước còn tặng một con chim hoàng yến, cũng lạ là cứ phàm là cái gì mà Lục Văn Hiểu cầm đến thì Cẩn Du đều rất thích.

https://thuviensach.vn

Tuy rằng Từ Tùng Nguyên không quá đồng ý với những đạo lý kia của Lục Văn Hiển, lại nghĩ đổi một ma ma cũng không phải là không thể, "Vậy hãy để cho vị ma ma kia đến thử xem."

Lục Văn Hiểu rất là vui vẻ, ho khan một cái, lập tức có người xách một cái lồng chim tiến vào.

Lục Văn Hiểu nói: "Đây là con chim nhỏ mà ta mang tới cho Cẩn Du."

Một con chim bói cá ở trong lồng ra vẻ mà nhảy tới nhảy lui.

Từ Tùng Nguyên không thể làm gì khác hơn lắc đầu, "Cũng trách không được mỗi lần Cẩn Du đều hỏi ta, lúc nào Lục nhị thúc đến Hàng Châu."

Đợi đến khi Từ Tùng Nguyên rời đi, Lục Văn Hiểu cũng một mạch trở về Lục gia, Hà ma ma lập tức tiến lên đón.

Lục Văn Hiển thấp giọng nói: "Ngày mai ngươi phải đến Từ gia." Nói xong dừng lại một chút, "Nhưng mà đừng quên ai mới là chủ tử của ngươi."

Hà ma ma thuận theo mà đáp lời, "Nô tỳ đối với lão gia trung thành và tận tâm, tuyệt không hai lòng."

Lục Văn Hiểu hết sức hài lòng.

Quản gia của Lục gia đi tới bẩm báo, "Lão gia, Lý đại nhân đến."

Lý Thành Mậu là họ hàng xa của nhà mẹ đẻ Thôi thị của thái tử, đáng tiếc hoàng thượng lại coi trọng Đoan vương, Thôi thị liền bởi vì lúc sinh thái tử bị khó sinh mà chết, họ hàng xa Lý gia này còn chưa có đến mượn lực thì đã bị thất thế. Năm ngoái, hoàng thượng vì lập thái tử, phong Thôi thị lên làm hoàng hậu, Lý Thành Mậu mới mượn tên nhà ngoại ở Hàng Châu đảm nhiệm dòng họ Tư Mã, lần này mới có cơ hội vào kinh bái kiến thái tử.

https://thuviensach.vn

Lục Văn Hiểu đi vào trong nhà chính gặp mặt với Lý Thành Mậu. Vừa đi vào gian nhà, Lý Thành Mậu lập tức tiến lên đón, một tay ôm Lục Văn Hiển vào trong lòng, không ngừng vuốt lưng của Lục Văn Hiểu, cười ha ha nói: "Hiền đệ thật đúng là thần nhân vậy."

Lục Văn Hiểu chỉ cười không nói.

Lý Thành Mậu nói: "Lần này vào kinh quả nhiên giống như lời nói của hiền đệ, chuyện tốt tới cửa."

Ánh mắt của Lục Văn Hiểu lóe lên, "Để cho ta đoán một cái..."

Lý Thành Mậu thấy Lục Văn Hiểu vòng quanh hai vòng ở trong phòng, quay đầu phun ra mấy chữ, "Là Ti Chỉ huy sứ trông quân đội."

Lý Thành Mậu nhất thời giật mình ngẩn người tại chỗ, ngay sau đó trong mắt liền hiện lên vẻ sùng bái.

Hắn rời kinh là lúc Lục Văn Hiểu nói cho hắn một câu.

Việc vui tới cửa, chí nguyện hài lòng thỏa mãn, nửa vui nửa buồn.

Tất cả đều ứng nghiệm.

Làm sao không để cho hắn kinh ngạc.

Có Lục Văn Hiểu, hắn còn sợ ngày sau không có tiền đồ tốt hay sao.

Lục Văn Hiểu này, tương lai cũng sẽ không phải là vật trong ao.

Lục Văn Hiểu nói tiếp: "Nhưng mà, Lý huynh cũng phải lập được đại công, mới có thể có toại nguyện như mong muốn."

Lý Thành Mậu gật đầu, Ti Chỉ huy sứ của quân đội là phải hoàn thành chức trách, không có lai lịch và quân công, cho dù là thái tử mở miệng, hai

https://thuviensach.vn

vị thừa tướng Tỉnh Trung Thư cũng sẽ không đồng ý, huống chi còn có thái hậu đang nhìn chằm chằm triều cục.

Thái hậu và hoàng thượng phân chia hai phe chống chọi nhau, thể hiện không tốt không những Lý gia không thể giữ chức còn trở thành một quân cờ bị hy sinh.

Lý Thành Mậu nói: "Thái tử để cho ta mang viện quân cho Hàn Chương, chỉ cần lập được đại công, tương lai... có thể thuận thế mà lên." Đây chính là chỗ làm cho hắn lo lắng. Hàn Chương cũng không phải là người dễ chọc, để cho hắn mang viện quân đến, làm tốt thì công lao đều là của Hàn Chương, làm không tốt thì cho dù không bị mất đầu ở trên chiến trường, cũng sẽ bị Hàn Chương kết tội.

Trong phúc có họa.

Lý Thành Mậu khẩn thiết nhìn Lục Văn Hiểu, "Lục hiền đệ nhất định phải chỉ điểm cho vi huynh a."

Lục Văn Hiệu khẽ nâng đầu lên, nhếch miệng lên lộ ra một nụ cười tươi, "Huynh không cần lo lắng, thái tử gia sẽ luôn để cho người đưa tin cho huynh, nói cho huynh là phải nên làm như thế nào, tiểu đệ... Cũng muốn tặng huynh một câu nói, chỉ cần huynh nhớ kỹ, chắc chắn sẽ đạt được thành công."

Lý Thành Mậu ngừng thở lắng nghe.

Lục Văn Hiệu nói: "Hàn Chương không chết, không tiến vào Trấn Giang."

...

Tổ trạch Cố gia.

https://thuviensach.vn

Lang Hoa để cho quản gia cầm một quyển sổ sách đưa vào trong tay Hàn Chương.

Hàn Chương mở ra vừa nhìn một cái, mặt trên ghi lại tất cả lương thực mà Cố gia sở hữu còn thừa lại, hắn không khỏi kinh ngạc nhìn Cố Lang Hoa đang ngồi ở trong cái ghế.

Mỗi lần chiến tranh, hắn đều phải bái phỏng các nhà nhà giàu lân cận,hy vọng bọn họ có thể quyên góp một chút lương thực để làm quân tư.

Bây giờ hắn còn chưa có mở miệng, Cố gia đã đem quyển sổ sách thật dầy đưa tới trong tay hắn.

Cố đại tiểu thư cũng đã sớm liền bắt đầu chuẩn bị gạo nếp để sửa chữa tường thành giúp triều đình.

Hàn Chương luôn cảm thấy Cố gia có một người biết nhìn xa trông rộng đang lặng lẽ mà an bài tất cả những cái này.

Là Cố lão phu nhân còn đang sinh bệnh, hay là vị nữ quyến khác mà hắn chưa từng gặp mặt? Dù sao cũng thật sự không thể chính là vị tiểu cô nương trước mặt này. Ngón tay của tiểu cô nương tròn vo, khuôn mặt xinh đẹp trắng nõn, giống như là một con búp bê dùng một khối dương chi bạch ngọc không chút tạp chất mà khắc thành, sao một tiểu cô nương như vậy có thể làm được việc này?

Cố tam phu nhân đi tới bên ngoài cửa sổ lén lút nghe âm thanh nói chuyện bên trong.

Lang Hoa nói: "Đây là tất cả lương thực mà Cố gia có thể lấy ra, chờ đến lúc đại quân xây kho lúa, sẽ để cho gia nhân toàn bộ đều đưa qua."

Cố tam phu nhân không khỏi kinh hô thành tiếng.

https://thuviensach.vn

Tất cả lương thực.

Lão phu nhân bị điên rồi phải không?

Lang Hoa không để ý tới Cố tam phu nhân trốn ở ngoài phòng, nói tiếp: "Mặc dù là như vậy, nếu như binh sĩ nhiều hơn một vạn, dừng lại ở Trấn Giang lâu hơn một tháng, số lương thực này cũng là xa xa không đủ, huống chi lộ trình từ Lĩnh Bắc đến Trấn Giang xa như vậy, chỉ sợ những thứ triều đình cung cấp đã sớm không đủ, Hàn tướng quân đi tới Trấn Giang trước, chẳng lẽ không phải vì muốn chuẩn bị điều động lương thực sao?"

Hàn Chương lại có loại xúc động muốn đem Cố đại tiểu thư nâng lên.

Hắn đi tới Trấn Giang trước vì có hai nguyên nhân, một trong số đó chính là lương thực.

"Như vậy..." Lang Hoa ngẩng đầu, vươn một ngón tay nhẹ nhàng mà điểm ở trên ghế, "Hàn đại nhân sẽ phải chuẩn bị ngăn cản những nhà giàu mang theo của cải trong nhà rời khỏi Trấn Giang, có thể đi, nhưng phải để lại tất cả lương thực."

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 43: Lương Thực

Có thể đi, nhưng phải để lại tất cả lương thực.

Lời như vậy cũng chỉ có Cố Lang Hoa là có thể nói.

Cố tam phu nhân nghĩ Cố Lang Hoa nhất định là bị điên rồi, lại có thể ở trước mặt của Hàn tướng quân nói lời như vậy, Hàn tướng quân nhất định sẽ cười nhạt, hành quân đi chiến đấu đâu phải không có quân tư, nếu muốn đánh trận, triều đình nhất định đã sớm chuẩn bị đầy đủ, đâu cần phải để một đứa bé ở nông thôn tới quan tâm.

Hàn Chương vẫn không nói gì, ngược lại sắc mặt của Hàn Ngự sử trở nên khó xem.

Làm sao Cố Lang Hoa biết triều đình không có xoay sở được đầy đủ quân tư?

Hàn Ngự sử đưa mắt rơi vào trên quyển sổ sách kia của Cố gia, "Cho dù là không đủ quân tư, triều đình cũng có thể ở Trấn Giang, Thường Châu trưng thu lương thực."

Đây là nói, Hàn Ngự sử thừa nhận quân tư không đủ.

Tuy rằng chuyện này Hàn Chương đã sớm đoán được, nhìn ánh mắt tránh né của Hàn Ngự sử, tự nhiên nảy sinh tức giận.

Hắn nhận được quân báo là từ Tỉnh Trung Thư, một bọn đạo tặc đã đánh nhau với đội ngũ kỵ mã vận chuyển quân tư, danh hiệu của bọn chúng là Di Dân Tiền Triều, một đường đánh xuống phía nam. Tỉnh Trung Thư bố trí

https://thuviensach.vn

phòng thủ mỏng manh giống như tờ giấy, bị người liên tiếp đánh hạ vài tòa thành trì, sau khi hắn nghe nói liền trình lên một phần tấu chương, thỉnh cầu triều đình tụ tập đóng quân tại vùng Giang Chiết, chỉ huy đại quân lên phía bắc chinh phạt phản tặc. Ai biết kết quả cuối cùng là tất cả quân đội đóng quân ở phía nam vùng Giang Chiết đều bị điều đi Hàng Châu, triều đình ra lệnh khẩn cấp tập hợp quân đội ở tám trăm dặm Lĩnh Bắc di chuyển đến Trấn Giang.

Giống như là hắn mang theo đội quân đã lượn một vòng lớn để chuẩn bị quyết một trận tử chiến với phản quân.

Thời điểm hắn nhận được thánh chỉ đã rút đao đem thánh chỉ chém thành hai nửa, làm cho thái giám đi truyền chỉ bị dọa đến run lẩy bẩy.

Ai cũng biết đây là kết quả mà Thái hậu và Hoàng thượng ngầm đấu đá với nhau.

Giang Chiết là địa bàn của thái hậu, đội quân phòng thủ xung quanh lại là tâm phúc của hoàng thượng, hoàng thượng không muốn tiêu hao lực lượng của mình ở Giang Chiết, nghĩ tới nghĩ lui chỉ có thể điều động cái vị ca ca của Trữ vương phi là hắn tới cứu trận.

Nếu vương triều Đại Tề còn để cho tình trạng này tiếp tục như vậy thì sẽ bị mất nước.

Hàn Chương nghĩ tới đây, chỉ nghe thấy Mẫn Hoài nói: "Triều đình đã miễn đi thuế ruộng từ Thiên Chí năm thứ mười đến năm thứ hai mươi, kể từ khi năm trước lúc xảy ra lũ lụt, quân đội đóng quân ở vùng Giang Chiết cũng đã cho các thế gia vọng tộc biến thành dân thường mấy cái lều, bây giờ còn chưa đến mùa thu gặt, kho lúa cúa quan nha các nơi có lẽ cũng không có được bổ sung."

Cho nên nói, cho dù là trưng thu lương thực, cũng phải có lương thực để mà trưng thu.

https://thuviensach.vn

Mẫn Hoài rõ ràng đã xác nhận lời nói của Cố Lang Hoa.

Hàn Chương nghe đến đó lập tức đứng lên, nhìn về phía Hàn Ngự sử, "Ngự Sử đại nhân, nếu như lương thực tích trữ ở Trấn Giang không đủ, ngươi để cho hai vạn đại quân của ta ăn cái gì?"

Hai vạn đại quân, Lang Hoa vô cùng kinh ngạc, năm đó nàng nghe nói chính là Hàn Chương chỉ huy năm vạn đại quân quyết chiến với phản tặc, thế nào đến nơi này lại bị cắt đi hơn phân nửa.

Hàn ngự sử nhíu mày, "Việc này còn phải bàn bạc kỹ hơn."

Thế gia vọng tộc cũng không phải là dễ chọc như vậy, động vào người nào đó nói không chừng liền chọc đến điểm chết trong mắt của vị quan to hiển quý kia.

Hạ xuống quyết định này cũng không tốt.

Vạn nhất trời sập xuống, ai tới chống đỡ?

Nếu như hắn nghe lời nói của một nữ hài tử liền gây chiến, hắn sẽ trở thành trò cười cho người khác lúc rảnh rỗi sau khi ăn xong.

Trong phòng trong nháy mắt liền an tĩnh lại.

Bên ngoài Cố tam phu nhân đã bị mồ hôi làm quần áo ướt đẫm, một ngày này bà ta giống như là bị dày vò ở trong chảo dầu, nghe nói Vương gia dẫn người đi đến thôn trang lục soát phản tặc, bà ta sợ đến hồn phi phách tán, chỉ sợ sau một khắc quan binh liền xông vào Cố gia bắt người, nhưng không nghĩ tới tin tức mà hạ nhân mang về là Vương Nhân Trí bị cách chức điều tra.

Bà ta vừa mới an tâm, lão thái thái lại để cho hạ nhân đem sổ sách cầm đi.

https://thuviensach.vn

Bà ta liền biết ở chỗ này chắc chắn có điểm kỳ lạ.

Quả nhiên, Lang Hoa dẫn theo mấy người Hàn tướng quân và Mẫn đại nhân vào cửa, mở miệng nói sẽ đem tất cả lương thực trong thôn đều đem quyên góp ra ngoài.

Đông thời chiến loạn, giá cả lương thực tăng mạnh, cái này căn bản không phải là lương thực nữa mà là vàng bạc óng ánh a, làm sao bà ta có thể trơ mắt nhìn những lương thực kia cứ như vậy liền cho người bên ngoài.

Cố tam phu nhân cắn răng đưa tay đẩy cửa ra.

Bà ta bất chấp tất cả cấp bậc lễ nghĩa, vội vội vàng vàng mở miệng, "Ba vị đại nhân cũng không thể nghe lời nói đùa của một đứa bé, Lang Hoa nhà chúng ta mới có tám tuổi, ngay cả cửa chính chưa từng bước ra quá mấy lần, làm sao biết mấy thứ lương thực đó..."

Lang Hoa dù bận vẫn ung dung mà nhìn Cố tam phu nhân, đúng vậy, hiện tại nàng đúng là cái gì cũng không biết.

Nhưng mà khi nàng gặp được Hàn Chương.

Hàn Chương là người khi nhìn thấy dùng nước gạo nếp và bùn nhão để đổ bê-tông xây dựng tường thành liền mừng rỡ như điên, một khắc kia khi hắn không quan tâm mà đem nàng nâng lên, nàng rõ ràng nhìn thấy ở trong ánh mắt của hắn bắn ra sự nhiệt tình.

Đây là một cái tấm gương tài giỏi một tay bồi dưỡng ra một đội quân tinh nhuệ, nam nhân biến bản thân mình thành danh tướng.

Người như vậy lại mang theo đại quân chết trận ở thành Trấn Giang.

Nhiều mạng người như vậy.

https://thuviensach.vn

Cuối cùng triều đình chẳng qua chỉ nói một câu để che giấu được: Hàn Chương tự đại khinh địch, nóng lòng cầu thành, chôn vùi năm vạn đại quân tinh nhuệ của triều đình.

Nếu như Hàn Chương thực sự không chịu nổi như thế, vì sao trong mấy năm về sau, chỉ cần khói lửa chiến loạn nổi lên bốn phía, hoàng thượng liền cảm thán đau đớn khi mất đi Hàn Chương năm đó.

Rốt cuộc là bởi vì cái gì mới làm cho Hàn Chương bị đánh bại?

Nếu như gia cố thành trì, có đầy đủ lương thực cung cấp, Hàn Chương có thể đánh thắng trận hay không?

Cho nên nhất định nàng phải thử một lần.

Tổ mẫu đem sổ sách giao cho nàng cũng có ý tứ này, thay vì để cho tất cả sài lang hổ báo nhìn chằm chằm Cố gia, chẳng bằng sớm đem lương thực quyên góp cho triều đình, giao cho một người tuyệt đối sẽ không đem lương thực biến thành lợi ích, những thứ lương thực này sản xuất ra cho Trấn Giang, để nó dùng cho Trấn Giang, bảo vệ những người đã khổ cực trồng trọt ra chúng nó.

Đây mới đúng là chỗ tốt nhất mà chúng nó thuộc về.

Cố tam phu nhân nuốt một ngụm nước miếng, không ngừng nói ra, "Sổ sách này, quyên góp lương thực cũng không thể nào làm được sổ, nàng là một đứa nhỏ... làm sao có thể làm chủ thay cho gia tộc Cố thị. Cố gia chúng ta không có nhiều lương thực như vậy."

"Nàng làm chủ được." Cửa bị người mở rộng ra, một người trung niên mặc bộ trường xam màu xám xanh đi đến.

Lang Hoa kinh ngạc nhìn sang, khuôn mặt của người nọ có hình chữ điền, lông mi có chút nhạt, đôi mắt vừa lớn sáng vừa sáng, một thân phong

https://thuviensach.vn

trần mệt mỏi.

Đi theo sau lưng hắn chính là Lục Anh.

Cố tam phu nhân mở to hai mắt, "Ninh nhị bá... Sao ngươi lại tới đây?" Một lát sau mới tỉnh hồn lại, "Chuyện của Cố gia chúng ta không cần mấy người Kim Đàn các ngươi để ý tới."

Cố tam phu nhân nói ra lời này, Lang Hoa mới nhớ tới, đây là Nhị lão thái gia của một chi ở huyện Kim Đàn, Nhị bá phụ Cố Thế Ninh lưu tại thành Trấn Giang.

Ruộng đất của Cố gia ở huyện Kim Đàn bị mất cũng là bởi vì Nhị bá phụ nổi lên xung đột với quan binh triều đình.

Tổ mẫu đối chi thứ Cố gia ở huyện Kim Đàn cũng không có hảo cảm gì, tổ mẫu từng nói qua, nhị bá phụ ở huyện Kim Đàn có quan hệ rất tốt với phụ thân của nàng, sau khi phụ thân mất tích, nhị bá phụ còn từng dẫn người đi ra ngoài tìm, tìm hơn nửa tháng cũng không thu hoạch được gì. Lúc nhị bá phụ trở lại Trấn Giang đã đề nghị tổ mẫu lập một mộ phần chôn quần áo và di vật của phụ thân, về sau lại không biết là từ nơi nào truyền ra lời đồn, nói tổ mẫu có ý định đem Nhị bá phụ nhận làm con thừa tự đến đích tôn, từ đó về sau lúc nào nhị bá phụ nhìn thấy tổ mẫu cũng sẽ đi đường vòng.

Tổ mẫu bắt đầu nghĩ phòng thứ hai kia của Cố gia bằng mặt mà không bằng lòng, vì thế đưa ra đề nghị ở riêng với chi thứ hai, không nghĩ tới Cố gia ở Kim Đàn cũng rất sảng khoái đồng ý.

Từ lúc ở riêng, phòng thứ hai kia của Cố gia cũng chỉ có lễ phép mặt ngoài, cho nên lần này tổ mẫu tình nguyện đem nàng và tam thúc, tam thẩm phó thác cho Lục gia, cũng không có ý tứ nhờ Cố gia ở Kim Đàn giúp đỡ.

https://thuviensach.vn

Làm sao Ninh nhị bá lại đi tới huyện Đan Đồ, là đã nghe nói được cái gì đó? Là đến để giúp đỡ hay là đến để hỏi thăm tin tức?

Làm sao Lục Anh lại vào cửa cùng với Ninh nhị bá?

Lang Hoa nhìn về phía Lục Anh, Lục Anh cũng nhìn nàng mà xuất thần, trong ánh mắt mang theo một chút thăm dò, nghi hoặc còn có chút xa cách, giống như là đang dò xét một người xa lạ.

Lục Anh nhất định đã nghe nói những chuyện xảy ra ở trong thôn trang trên, hắn nhất định cảm thấy khó hiểu, tại sao nàng phải an bài xong tất cả những việc này, nhưng trước đó lại không có tiết lộ vài câu với hắn?

Cuối cùng cũng không giống nhau.

Có lẽ ở trong lòng hắn, Cố Lang Hoa bây giờ và Cố Lang Hoa trước kia đã hoàn toàn là hai người khác nhau.

Sau khi nàng trở về, tự tay thay đổi từng chuyện một.

Có lẽ nàng và Lục Anh đã không còn là hai người hay phân đồ ăn dưới tàng cây anh đào, ban đêm ôm nhau tâm sự.

Lục Anh sẽ không bao giờ treo đầy chuông ở trên người, cùng nàng chơi trò chơi chọc người, chỉ vì muốn giành được nụ cười của nàng nữa.

Lang Hoa cảm giác được trong lòng đau xót, giống như có vật gì đó đang sinh sôi cùng nàng.

Cố Thế Ninh nói: "Ta đã gặp lão phu nhân, đây là ý tứ của lão phu nhân."

Cố tam phu nhân không khỏi nhụt chí, "Ninh nhị bá, ngươi không biết gì hết." Nói xong ngón tay chỉ về phía sổ sách trong tay Hàn Chương, "Ngươi đi nhìn một chút bên trên có bao nhiêu lương thực, Lang Hoa cái gì cũng

https://thuviensach.vn

không biết, mở miệng liền đem đi cho, chúng ta không cầm lại được, còn dư lại các ngươi sẽ bổ sung phải không?"

Lang Hoa cố ý giả bộ như cái gì cũng không biết hiểu, kinh ngạc nhìn Cố tam thái thái, "Tam thẩm, nếu đã nhớ kỹ số liệu trên sổ sách, làm sao chúng ta không cầm lại được?"

Nhất thời mặt của Cố tam phu nhân trướng đến đỏ bừng, bà ta khẩn trương nắm chặt cái khăn tay, không nói thêm câu nào.

Thấy dáng vẻ này của Cố tam phu nhân, Lang Hoa không khỏi nhíu mày, trong lòng sinh ra dự cảm không tốt.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 44: Thủ Thành

Biểu hiện của Cố tam phu nhân đã làm cho mọi người ở đây nhìn ra một chút đầu mối.

Lương thực của Cố gia sợ rằng đã xuất hiện vấn đề.

Cố Thế Ninh cũng không nhịn được đem sổ sách trong tay Hàn Chương cầm đến xem, nhớ kỹ những khoản gi trên sổ sách này, chắc là Cố gia bỏ tất cả chi phí lương thực của người nhà ra ngoài.

Cố Thế Ninh không khỏi cũng hít vào một hơi khí lạnh, bất kể như thế nào ông cũng không nghĩ tới đích tôn đều sẽ mang tất cả lương thực quyên góp cho triều đình.

Trước, ông nhận được tin tức là Cố lão phu nhân sẽ đi theo Lục gia đến Hàng Châu, chi chính sẽ mang đại bộ phận gia sản của Cố gia ở Trấn Giang chuyển đi theo. Trước khi đại chiến tất có trộm cướp, ông lo lắng việc gióng trống khua chiêng rời đi như vậy sẽ dẫn tới trộm cướp, về sau hỏi thăm người khác mới biết được Lục gia mời tiêu cục của hai nhà bảo vệ dọc đường, nhà mẹ đẻ của Lục nhị phu nhân cũng phái hộ viện đi theo, lúc này ông mới yên lòng được.

Không nghĩ tới Lục Anh lại đột nhiên cho người đến truyền tin nói, Vương Nhân Trí sẽ làm điều bất lợi đối với Cố gia, ông vội vã liền từ huyện Kim Đàn chạy tới. Ông cho rằng đích tôn giỏi nhất chỉ chống đỡ đến hiện tại nên mọi chuyện cũng đều do lão phu nhân mạnh mẽ chống đỡ đứng ra xử lý, nhưng không nghĩ tới Cố gia lại một mảnh ngay ngắn có trình tự.

Mẫn đại nhân, Hàn tướng quân đã ở Cố gia làm khách.

https://thuviensach.vn

Ông vội vã đi gặp lão phu nhân, lão phu nhân nằm ở trên giường mềm, sắc mặt tuy rằng không phải là rất tốt nhưng lại không có tức giận cũng không có kinh hoảng, mà là yên ổn nằm ở chỗ kia để cho hạ nhân hầu hạ uống thuốc.

Ông nhất thời ngẩn người tại chỗ, không biết nên làm cái gì cho tốt, vẫn là lão phu nhân nhắc nhở ông, chỉ có một mình Lang Hoa ở trong nhà chính, lúc này ông mới chạy tới giúp đỡ Lang Hoa.

Quả nhiên ở nơi này có một mảnh không khí khẩn trương, Lang Hoa cống hiến lương thực cho triều đình, Tam tẩu lại là một bộ dáng vẻ tình hình khẩn cấp.

Chẳng lẽ mấy năm nay Tam tẩu quản gia làm ra thiếu hụt, cho nên mới phải phủ nhận những ghi chép trên sổ sách?

Lang Hoa lẳng lặng nhìn Cố tam phu nhân, nàng đã sớm hoài nghi Tam thẩm vội vã muốn cùng Lục gia đi Hàng Châu, không chỉ vì để tránh nạn, thật ra thì còn có một dự định khác.

Chỉ là Tam thẩm vẫn giữ kín như bưng, nàng cũng không thể nào tra được, lần này lấy sổ sách ra cũng là muốn thử thăm dò thái độ của tam thẩm, nếu không thì nàng cũng sẽ không để cho Tiêu ma ma cố ý cho tam thẩm đến nghe trộm.

Nhìn biểu hiện của tam thẩm, nếu quả như thật nàng có động vào trong lương thực của công, chỉ sợ rằng cũng không phải là một số lượng nhỏ, cho nên tam thẩm mới muốn vội vã rời khỏi Trấn Giang là vì sợ tổ mẫu kiểm tra sổ sách mà phát hiện ra vấn đề thì sẽ tìm bà ta để tính sổ.

Bỗng nhiên, Lang Hoa cảm thấy rất chua xót trong lòng.

Kiếp trước lúc nàng và mẫu thân, một nhà tam thúc rời khỏi Trấn Giang, tổ mẫu đã phải trải qua những cái gì?

https://thuviensach.vn

Đầu tiên là bị vu oan là chứa chấp phản tặc, sau đó lại phát hiện số lương thực còn lại ở Trấn Giang đã sớm bị động tay động chân, thời điểm phản quân tiến công Trấn Giang thành thì tổ mẫu và những người khác là bị chết đói, có lẽ trước đó tổ mẫu đã phải mang theo tức giận mà rời khỏi nhân thế.

Trước mắt Lang Hoa bỗng nhiên có chút mơ hồ.

Cố Thế Ninh nhìn về phía Cố tam phu nhân, "Tam tẩu, chuyện cho tới bây giờ, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, tẩu liền nói rõ ràng một chút, nếu còn giấu giếm nữa thì đối với người nào cũng đều không có lợi."

Môi của Cố tam phu nhân trở nên tái nhợt, ánh mắt né tránh, "Mấy năm nay, nhà của chúng ta... thu hoạch... cũng không tốt... Ta... Ta... Là sợ lão phu nhân lo lắng... mới ghi chép số liệu giả vào trong sổ sách."

Nghĩ cứ như vậy lừa gạt qua cửa trót lọt.

Cố tam phu nhân nắm chặt nắm đấm, bất luận như thế nào bà ta cũng phải cắn chặt răng, không thể phun ra một chữ, chỉ cần bà ta không nói, người khác còn có thể làm gì? Dù sao bà ta cũng là tam phu nhân của Cố gia, làm lớn chuyện lên thì mặt mũi Cố gia cũng sẽ trở nên khó coi, bà ta đã quyết định thì quyết tâm liền trở nên vững chắc.

"Thiên Chí năm thứ ba, tháng bảy, một đấu gạo ở kinh thành không đáng ba lượng bạc. Thiên Chí năm thứ tư, tháng sáu giá một đấu gạo ở kinh thành là mười lượng bạc. Thiên Chí năm thứ tư, tháng tám, Giang Hoài bị lũ lụt nên giá một đấu gạo tăng thành năm mươi lượng bạc. Thiên Chí năm thứ sáu, tháng tư, quân đội đóng quân ở Dương Châu nên giá một đấu gạo lại tăng thành ba trăm lượng. Thiên Chí năm thứ mười, Giang Hoài bị nạn châu chấu nên giá một đấu gạo lại tăng thành một nghìn lượng bạc. Thiên Chí năm thứ mười hai, Tỉnh Trung Thư bị ôn dịch nên giá một đấu gạo lên tới một ngàn năm trăm lượng lượng bạc."

Một chuỗi con số vang vọng ở bên tai của Cố tam phu nhân.

https://thuviensach.vn

Cố tam phu nhân không khỏi quay đầu nhìn về nơi vừa mới phát ra giọng nói.

Cố Lang Hoa đã từ trên ghế nhảy xuống, "Hàn tướng quân từ Tỉnh Trung Thư đến, Hàn Ngự sử từ kinh thành đến, Mẫn đại nhân và chúng ta đồng thời trấn giữ ở Giang Chiết, chúng ta liền cùng nhau đoán một chút, thời điểm khai chiến thì giá gạo ở Trấn Giang sẽ là bao nhiêu."

Lang Hoa nhìn về phía A Mạt và A Quỳnh ở bên cạnh.

Hai nha đầu gật đầu một cái liền lập tức đi xuống, rất nhanh liền lấy bút mực bày ở trước mặt mấy người.

Hàn ngự sử nhịn không được nhìn Cố Lang Hoa thêm vài lần, bởi vì Cố gia là loại gia tộc sản xuất lương thực, cho nên mới phải mẫn cảm đối với giá gạo như vậy đi? Nhưng một hài tử tám tuổi có thể ghi nhớ giá gạo thay đổi của nhiều năm như vậy thật sự là làm cho người khác phải kinh ngạc.

Hắn không phủ nhận giá gạo thay đổi không ngừng đã gợi lên hứng thú của hắn.

Hắn cũng muốn đoán một chút rốt cuộc giá gạo sẽ tăng lên bao nhiêu.

Mẫn Hoài là người đầu tiên nhấc bút lên, sau đó là Hàn Chương, ngay sau đó Hàn Ngự sử cũng cầm bút lên.

Lang Hoa trở lại chỗ ngồi, cũng viết chữ lên trên tờ giấy trắng trước mặt.

Lục Anh nhìn thấy mấy người kia cứ như vậy liền chia ra viết giá gạo theo ý của Cố Lang Hoa.

Cố Lang Hoa cứ như vậy liền nắm giữ quyền chủ động trong tất cả mọi chuyện.

https://thuviensach.vn

Làm cho Lục Anh ngạc nhiên là, Hàn Chương cũng sẽ làm theo ý tứ của Lang Hoa.

Hàn Chương không phải là người cao ngạo, tính khí nóng nảy sao? Không phải là người ỷ vào danh hiệu Thường Thắng tướng quân, không để lại mặt mũi cho bất luận kẻ nào sao? Muốn cùng hắn kết giao, không phải là còn khó hơn so với đi gặp hoàng thân quốc thích sao?

Vì sao lại giúp đỡ Cố Lang Hoa giống như Mẫn Hoài như vậy?

Hắn từ chỗ của Mẫn Tử Thần biết được Hàn Chương muốn tới Trấn Giang liền ngày đêm nghiên cứu binh thư, chỉ hy vọng lúc đi tiếp kiến Hàn Chương sẽ lưu lại một cái ấn tượng vô cùng tốt với Hàn Chương.

Lại không nghĩ rằng, Mẫn Tử Thần còn không có giúp hắn giới thiệu với Hàn Chương, lại để cho hắn gặp được ở Cố gia.

Hắn chú ý, lúc Hàn Chương chiếu chố cho Lang Hoa thì trên mặt đều là biểu tình mừng rỡ.

Không biết làm sao, trái tim Lục Anh bỗng nhiên đau xót, giống như là bị vật gì đó thật đâm một vết thương rất sâu.

Có lẽ là chuyện mình dày công chuẩn bị đột nhiên lại bị người khác chiếm trước.

Có lẽ là tất cả những chuyện Cố Lang Hoa dày công chuẩn bị, hắn lại nửa điểm cũng không biết.

Có lẽ lại là, còn có một loại tâm tình mà hắn cũng không nói ra được.

Bốn tờ giấy được mở ra, phá vỡ sự yên lặng trong phòng.

Nghênh đón ánh sáng, tất cả mọi người đều nhìn thấy rất rõ ràng.

https://thuviensach.vn

Hàn ngự sử viết là năm nghìn lượng bạc, Hàn Chương là tám nghìn lượng bạc, Mẫn Hoài là một vạn lượng bạc, Cố Lang Hoa lại viết là ba vạn lượng bạc.

Lang Hoa biết rất nhiều người đều sẽ kinh ngạc, thậm chí sẽ không tin tưởng, nhưng đây cũng là tình hình thực tế.

Triều Đại Tề là vương triều có sự biến động giá gạo lớn nhất từ trước tới nay.

Cho nên cho dù là ở kinh thành, chỉ cần có chiến sự thì giá gạo sẽ thay đổi. Mấy năm chiến tranh không ngừng đã tiêu hao hết quốc khố, không thể trải qua nửa điểm biến động nhỏ nào.

Mà lần này, Thiên Chí năm thứ hai mươi, tháng sáu, chiến sự Trấn Giang, trong thành không có gạo, vạn tiền khó cầu, cuối cùng một đấu gạo ở Trấn Giang bán được ba vạn lượng bạc.

Lang Hoa nhìn về phía Cố tam phu nhân mặt như giấy vàng ở một bên.

"Tam thẩm, cho dù là theo như giá lương thực mà Hàn ngự sử tính toán, ngài bán bị thua thiệt bao nhiêu?"

Đôi môi Cố tam phu nhân khẽ động, giống như thấy quỷ, cuối cùng mí mắt bà ta khẽ đảo liền ngất xỉu đi.

A Mạt, A Quỳnh lập tức đem Cố tam phu nhân đỡ đến trên ghế, hai người vừa ấn huyệt nhân trung - giữa mũi và miệng, vừa hô lên nhưng cũng không thể làm cho Cố tam phu nhân tỉnh lại, vẫn là Tiêu ma ma đẩy cửa tiến đến, đem một chén trà trên bàn hắt vào mặt của Cố tam phu nhân, Cố tam phu nhân mới thở hổn hển mở to mắt.

Vừa tỉnh lại, Cố tam phu nhân liền lập tức khóc lên, "Hắn nói... gạo trong Trấn Giang thành đều bán hết cho hắn... Ta cho rằng... Ta cho rằng...

https://thuviensach.vn

Một đấu gạo 500 bạc... đã là giá cao..."

"Không riêng gì ta... Chu gia ở thành tây... Đổng gia ở thành nam... Đều bán a..."

Lương thực đã sớm bị người lấy đi, thế gia vọng tộc đều chuyển khỏi thành, Trấn Giang liền sẽ biến thành một tòa phế thành, một thành trì như vậy thì nhất định không thủ được.

Hàn Chương "Hừ" một chút liền đứng lên, "Từ giờ trở đi, bất kể là ai cũng không cho phép rời khỏi Trấn Giang thành, cho dù hắn là hoàng thân quốc thích cũng phải ở trong thành cho ta."

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 45: Nguyên Nhân

Hàn ngự sử nhất thời nhíu mày, "Cái này... Sợ rằng không tốt?"

Đâu thể mạnh mẽ để cho nghười khác lưu ở trong thành.

Hàn Chương cười nhạt, "Bất kể là thu lương thực hay là bán lương thực, cũng muốn lợi dụng cơ hội lần này để phát tài, bọn họ nhất định cũng sẽ không coi giữ ở bên trong Trấn Giang thành, đã sớm liền an bài đường lùi cho mình. Đã thế, ta sẽ không để cho bọn họ toại nguyện, cho dù là sau này Trấn Giang thiếu lương thực, ta cũng muốn để cho bọn họ nếm thử mùi vị bị đói bụng a."

Hàn Chương nói đến đây liền dừng một chút, "Nếu như Trấn Giang thành bị công phá, sẽ để cho những người đã sống chết mặc bay kia nhìn chiến tranh cuối cùng là như thế nào."

Lời nói này của Hàn Chương làm cho Cố tam phu nhân đang tìm cách rời khỏi Trấn Giang bị tan vỡ hoàn toàn, đã không còn lương thực, trông coi cái thành có khả năng sẽ bị công phá bất cứ lúc nào, chỉ cần nghĩ như vậy, đầu óc của Cố tam phu nhân liền mờ mịt, nhất thời lại bị ngất đi.

Cố Thế Ninh vội vàng phân phó Tiêu ma ma nâng Cố tam phu nhân đi xuống.

Hàn Chương đứng lên, đi mấy bước, thân ảnh cao lớn đứng ở trước mặt Lang Hoa, đưa tay liền đem Lang Hoa một lần nữa ôm lên ghế, Hàn Chương ngồi xổm xuống, nhìn chăm chú vào Lang Hoa, giọng nói của hắn có chút trầm thấp, làm cho hắn tăng thêm vài phần uy nghiêm, "Những lời này là ta hù dọa bọn họ thôi."

https://thuviensach.vn

Kiếp trước nàng cũng chưa từng gặp qua Hàn Chương, kiếp này được mặt đối mặt nói chuyện như thế này làm cho nàng cảm thấy thật giống như một giấc mộng.

Ở dưới thân ảnh cao lớn của Hàn Chương, Lang Hoa đột nhiên cảm thấy mình rất nhỏ bé.

Lần đầu tiên làm cho nàng có loại cảm giác, mình thật sự là một đứa nhỏ tám tuổi.

Lang Hoa gật đầu.

Hàn Chương khẽ mỉm cười, ánh mắt như bảo thạch màu đen lóe ra ánh sáng rực rỡ, "Ta chưa bao giờ thua trận, Trấn Giang thành có ta ở đây, nhất định sẽ bình yên vô sự." Nói xong liền vươn tay ra sờ sờ đỉnh đầu của Lang Hoa, khóe miệng cũng tràn ra vài phần tươi cười.

...

Cố tam phu nhân ngồi ở trên giường khóc nỉ non, Cố lão phu nhân rất bất ngờ nhìn con dâu không hay tranh giành này, cho dù là Cố tam lão gia bình thường hay sợ bóng sợ gió trốn tránh không nói lời nào cũng bắt dầu đến răn dạy thê tử, "Làm sao ngươi có thể làm như vậy? Nương yên tâm để cho ngươi quản gia, ngươi thì tốt rồi, lại có thể lén lén lút lút mang lương thực đem đi bán."

Cố tam phu nhân khóc không thành tiếng, một tay ôm nhi tử, một tay ôm nữ nhi đang run rẩy.

Cố Linh Lung và Cố Bỉnh Chi từ trong lòng mẫu thân lộ ra con mắt nhìn tất cả những chuyện xảy ra trong phòng, trên mặt đều là thần sắc sợ sệt.

Cố lão phu nhân thấy thế phân phó Khương ma ma, "Đem nhị tiểu thư, đại thiếu gia dẫn đi ăm một chút điểm điểm tâm, hai đứa trẻ đều đã đói rồi."

https://thuviensach.vn

Cố tam phu nhân nhất thời giống như là mất đi tấm bùa bảo mệnh, nắm tay của con trai không chịu buông ra.

Cố lão phu nhân hừ lạnh một tiếng, "Thời điểm bán lương thực cũng không thấy như ngươi lo sợ như vậy. Ngươi cho là mình sinh ra hai hài tử thì ta sẽ không dám đuổi ngươi về nhà mẹ đẻ ư?"

Cố tam phu nhân sợ đến ngay cả tiếng khóc cũng đều trở nên nghẹn ngào.

Cố tam lão gia thấy thế cuối cùng nhịn không được "bịch" một tiếng, quỳ gối ở trước mặt Cố lão phu nhân, "Mẫu thân, mẹ tạm tha cho Ngọc Chi đi, nàng cũng là không có cách nào... Đều tại con... con... Đã biết cũng không ngăn nàng lại... Mẫu thân, nếu mẹ muốn xử phạt liền phạt cả nhi tử đi!"

Cố tam phu nhân mở to hai mắt nhìn cố tam lão gia, bà ta không nghĩ tới trượng phu vẫn luôn hèn yếu lại đứng ra che ở trước mặt mình vào lúc này.

Cố lão phu nhân nhìn nhi tử, sau một hồi lâu liền thở dài, "Ta thật hy vọng hai người các ngươi chỉ là một đôi vợ chồng nông phu, kiếp này không có hơi thở phú quý gì, chỉ cần các ngươi có thể sống cuộc sống gia đình tạm ổn."

Cố tam phu nhân nhất thời không hiểu lời của lão phu nhân là có ý gì.

Cố lão phu nhân hướng về phía Lang Hoa vẫy tay, để cho Lang Hoa ngồi ở bên người, sau đó nhìn về phía Cố Thế Ninh, "Để cho lão tứ chế giễu, các ngươi hẳn cũng biết, từ lúc Thế Hành mất, nhà của chúng ta cứ như vậy dần dần xuống dốc, hôm nay lại thêm ra một kẻ trộm trong nhà, nếu không phải Lang Hoa muốn hiến lương thực cho triều đình, lão thái bà ta đây chắc vẫn chẳng hay biết gì."

Sắc mặt của Cố Thế Ninh trở nên khó coi. Ông biết lão phu nhân chi chính đang quở trách mình, thời điểm lúc trước khi đại ca còn sống, mỗi

https://thuviensach.vn

ngày ông đều phải đến thỉnh an lão phu nhân chi chính. Lúc đại ca đi, ông lại rất ít khi đi, khi chi chính chuyển đến huyện Đan Đồ, trên cơ bản ngoại trừ lễ mừng năm mới thì ông sẽ không tới cửa. Ở trong lòng của lão phu nhân chi chính, nhất định sẽ cho ông là một con sói vong ân phụ nghĩa.

Lang Hoa nhìn thần sắc áy náy trên mặt của tứ thúc, nghe tổ mẫu trách mắng cũng không dám ngẩng đầu, ngón tay khẩn trương nắm chặt cùng một chỗ. Nàng không khỏi cảm thấy kỳ quái, nếu như một người thật sự là lang tâm cẩu phế, tuyệt đối sẽ không bởi vì bị nói mấy câu liền khó chịu. Nhìn từ biểu hiện của tứ thúc, ông là rất quan tâm tới tổ mẫu và nàng, vậy tại sao khoảng cách của bọn họ càng ngày càng xa, giống như là tổ mẫu nói, giống như sợ bị dính vào xúi quẩy?

Nhưng mà nếu như sợ bị liên lụy thì vì sao khi nghe thấy tin tức chi chính Cố gia gặp nạn, liền vội vàng không ngừng mà chạy tới hỗ trợ?

Trong này nhất định có một lý do mà bọn họ không biết.

Cố Thế Ninh hắng giọng một cái, "Tam tẩu, tẩu muốn để cho hai hài tử ở chỗ này nghe tẩu nhận sai phải không?"

Cố tam phu nhân hiểu rõ hơn nhiều, thả tay đang nắm chặt tay của Cố Bỉnh Chi ra.

Sau khi hai đứa con được mang đi, Cố tam phu nhân há miệng run rẩy quỳ gối xuống đất trước mặt Cố lão phu nhân, "Đều là ca ca của con đột nhiên si mê đánh bạc, ở Vinh Hầu quốc mở một nhà cái, cược thua hơn hai vạn lượng bạc, cha con vừa mới thấy, liền đi khắp nơi mượn bạc trả nợ cho ca ca con, rồi tìm đến chỗ con, con nào có tiền, sau đó..."

Cố lão phu nhân lạnh lùng nói: "Ngươi chỉ có bán lương thực ở trên điền trang thôi ư?"

https://thuviensach.vn

Cố tam phu nhân vội vàng khua tay, "Không có, không có, con dâu nào có ngốc như vậy, đem đồ vật bán cho người không thể thừa nhận được."

Nói xong lời này, Cố tam phu nhân hận không thể cắn đầu lưỡi của mình xuống.

Bà ta cũng không phải là ngốc như vậy nhưng cuối cùng vẫn đem lương thực bán ra.

Cố tam phu nhân khóc không ra nước mắt, "Ban đầu... Con dâu chỉ là đem bán đi một chút lông thú, thịt khô, chai chai lọ lọ đã bị vỡ trong thôn trang quanh năm suốt tháng còn dư lại, những thứ kia đều biến mất ở trong sổ sách trong kho, đã sớm không có người nào sẽ để ý, không nghĩ tới bán được giá cao."

"Sau đó... con lại trộm gạo."

Mặt Cố lão phu nhân trầm như nước.

Lang Hoa cũng phát hiện tính nghiêm trọng trong chuyện này.

Thương nhân kia câu tam thẩm từng chút một, hết sức kiên trì, cẩn thận và thận trọng, cuối cùng đạt được mục đích là làm cho tam thẩm bán lương thực ra.

Như vậy, nàng muốn biết chuyện này bắt đầu từ khi nào?

Cố lão phu nhân bỗng nhiên nói: "Ca ca ngươi thua tiền là từ lúc nào?"

Cố tam phu nhân nuốt nuốt một ngụm nước bọt, "Năm ngoái... Là mùa xuân năm ngoái."

Lang Hoa cẩn thận nhớ lại, mùa xuân năm ngoái, không có khả năng a, lúc ấy còn chưa có việc phản quân tạo phản, cho dù là thương nhân cũng không thể dự đoán được giá gạo năm nay sẽ tăng mạnh, nếu như nói có

https://thuviensach.vn

người cố gắng vì ngày hôm nay mà tính toán tam thẩm, trừ phi người nọ biết trước mọi chuyện.

Hoặc là, đã sớm nhìn trúng tiền tài của Cố gia, toàn bộ những thứ lúc trước đều là đang chuẩn bị, chỉ cần có thời cơ sẽ quả quyết hạ thủ.

Một suy nghĩ như vậy, lòng bàn tay của Lang Hoa không khỏi cũng nổi lên một tầng mồ hôi lạnh.

Cố lão phu nhân nói: "Xem ra danh tiếng bên ngoài của chi chính Cố gia sớm đã bị người mượn."

Trong lúc đó, Cố tam phu nhân giống như là nghĩ thông suốt cái gì đó, "Mẹ, ngài nói như vậy, con dâu cũng hiểu được... Từ sau khi đại bá qua đời, trong nhà này liền ngày càng sa sút, ngay cả nhà mẹ đẻ của con dâu cũng là... ca ca đang yên đang lành bỗng nhiên lại đi đánh bạc, lão gia vốn định học đại bá đi xử lý chuyện ở các thôn trang phân ưu cho nương, lại không nghĩ rằng... vừa ngủ một đêm ở nông hộ lại bị vu oan là thông dâm với nông phụ..."

Bầu không khí xấu hổ lại làm cho người khác ngạc nhiên nhất thời lan rộng.

Ánh mắt tất cả mọi người đều rơi vào trên người của Cố tam lão gia.

Lang Hoa cũng không thể tin vào lỗ tai của mình, tam thúc hay bảo sao nghe vậy của nàng còn có thể tìm một nông phụ để thông dâm, điều này sao có thể? Làm sao lại xảy ra loại chuyện như thế này?

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 46: Chữa Thương

Cố tam lão gia lúng túng cúi đầu, cả người giống như bị sụp đổ đến nơi, tích tụ ở chỗ nào, trải qua lần đó đối với ông mà nói rõ ràng là một sự đả kích trí mạng.

Một người chỉ cần sự tự tin và sự tự tôn bị sỉ nhục, sẽ rất khó có thể bắt đầu dựng thẳng lại thắt lưng.

Cố lão phu nhân rõ ràng cũng không biết chuyện lần này.

Cố tam phu nhân mím môi một cái, "Nếu không lão gia nhà chúng ta làm sao lại tình nguyện bị mẹ quở trách, cũng không chịu ra cửa."

Cố lão phu nhân giống như đang suy nghĩ cái gì đó.

Cố tam phu nhân nói tiếp: "Hiện tại lại có chuyện của Lục gia, Vương gia từng bước một dồn Cố gia chúng ta đến bên vách núi."

Bỗng nhiên Lang Hoa cảm thấy tam thẩm thông qua lần này, cả người giống như trở nên thông minh hơn.

Cố lão phu nhân nâng mắt lên nhìn Cố tam phu nhân một chút, "Vậy ngươi nghĩ là xảy ra chuyện gì?"

Cố tam phu nhân nói: "Dựa vào mấy người hạ nhân như Lư ma ma, không thể nào làm được chuyện như vậy." Nói xong lại nhìn thoáng qua Lang Hoa một cái thật sâu, "Con dâu nghĩ là do căn nhà chúng ta mua ở huyện Đan Đồ này không được tốt cho lắm, cần phải tìm một người tinh thông huyền học tới nhìn một chút. Lang Hoa nhận thức đại hòa thượng

https://thuviensach.vn

Dược Vương trong miếu, nếu không thì mời đại hòa thượng về để làm một lễ cúng."

Sai một ly, đi một dặm.

Lang Hoa nhịn không được cũng bị tam thẩm làm cho tức giận đến bật cười.

Huyền học, lễ cúng?

Tam thẩm còn có thể nghĩ ra được cái gì?

Sắc mặt của Cố lão phu nhân nhất thời trở nên xanh xám, đảo mắt liền ho khan, "Lão tam... Đi... Đem thê tử của ngươi dẫn đi trông coi cho tốt... Nếu còn để cho nó ra ngoài... cũng đừng trách ta không khách khí, trực tiếp đưa nó tới gia am..."

Cố tam phu nhân nhất thời kinh ngạc, bà ta lại nói sai cái gì ư?

Cố tam lão gia vội vàng dập đầu với Cố lão phu nhân, sau đó dẫn theo Cố tam phu nhân rời khỏi gian phòng.

Trong phòng chỉ còn lại Cố lão phu nhân, Lang Hoa và Cố Thế Ninh.

Cố Thế Ninh bưng một chén trà nóng từ trong tay của Khương ma ma đưa lên cho Cố lão phu nhân.

"Lão phu nhân, ngài cũng đừng quá tức giận." Cố Thế Ninh dừng một chút, "Sớm phát hiện cũng coi như là chuyện tốt, còn có thể có thời gian làm chuẩn bị, ít nhất đã nói rõ ràng cho Hàn tướng quân, miễn là phải bảo đảm lương thực chưa ra khỏi thành, đến khi bắt đầu chiến tranh cũng đều phải điều phối về quân đội."

Cố lão phu nhân chậm rãi xoay tròn tràng hạt trong tay, "Chỉ sợ số gạo này đã sớm không còn ở trong Trấn Giang. Ta vẫn biết những thương nhân

https://thuviensach.vn

này, bọn họ sẽ mượn thôn trang lớn ngoài thành Trấn Giang để dùng, đem nương thực giấu ở nơi đó, đợi đến khi chiến sự bắt đầu nổi lên, gạo liền biến thành vàng, mặc kệ phải bỏ ra bao nhiêu tiền cũng sẽ có người mua."

"Cái loại này giúp người ta phát tài này chẳng những có sự dũng cảm sáng suốt còn phải có tin tức linh thông, muốn làm cho hắn đem thứ đã ăn vào nhổ ra, chỉ sợ là không dễ dàng." Cố lão phu nhân suy nghĩ một chút, "Không biết ở Giang Chiết lúc nào lại có một nhân vật số một như vậy?"

Cố Thế Ninh cẩn thận suy nghĩ, "Năm ngoái, chất nhi ở bên ngoài thu mua dược liệu có nghe nói một việc, trước đó vài ngày cháu đi đến Mao Sơn một chuyến để thu Huyền Hồ Tác, phát hiện đã bị người nhanh chân đến trước, mua đi với giá cao, lần này... cũng là tay không mà về, về sau qua nhiều lần thăm dò mới biết có một vị thương hộ họ Tần đến thu thuốc."

Lang Hoa biết, Huyền Hồ Tác của Mao Sơn ngoại trừ có thể trị ngoại thương còn có thể giảm đau.

Cố Thế Ninh nói: "Năm nay có chiến loạn, có thể thấy được dược liệu trị ngoại thương đều sẽ mua bán được với giá đắt."

Lang Hoa cảm thấy may mắn vì mình ở lại Trấn Giang.

Nếu như nàng rời đi giống như kiếp trước, kết quả cuối cùng nhận được chẳng qua là dân chúng bị tàn sát hàng loạt trong thành, căn bản không biết sẽ có nhiều chuyện xảy ra như vậy.

Cố lão phu nhân giống như đang ngồi thiền, "Từ từ sẽ đến, tất cả cuối cùng sẽ rõ ràng."

Tổ mẫu nói không sai, cuối cùng nàng sẽ tìm được tất cả đáp án.

Cố lão phu nhân phân phó Khương ma ma, "Rót chén trà đến cho tứ lão gia, ta có chuyện muốn nói với nó."

https://thuviensach.vn

Khương ma ma đáp một tiếng.

Lang Hoa cũng nhẹ nhàng rời khỏi gian phòng.

Mới vừa đi tới trong viện, Tiêu ma ma vội vàng tiến lên đón đón, hướng về phía Lang Hoa gật đầu một cái, "Đã làm xong."

Lang Hoa thở phào nhẹ nhõm, cửa ải ngày hôm nay này đã qua, chuyện ngày mai cứ để lại cho ngày mai đến lo lắng đi!

"Hồ tiên sinh đâu? Hắn không có câu hỏi gì sao?"

Tiêu ma ma cười rộ lên, "Tiểu thư còn để cho nô tỳ chuẩn bị nhiều lí do giải thích như vậy, Hồ tiên sinh thấy được cũng chỉ là ngạc nhiên hô một tiếng, sau đó không có hỏi gì cả."

Đây là tính cách của Hồ Trọng Cốt, có thể là trước kia chịu quá nhiều đau khổ, đã học được cách bảo vệ mình, gặp phải chuện kỳ quái không chỉ không hỏi mà từ nay về sau cũng không hề đề cập tới.

Tiêu ma ma nói: "Hôm nay tiểu thư đã cực khổ rồi, nếu như không phải có tiểu thư, còn không biết phải xảy ra chuyện ồn ào gì nữa, thật sự lần này ngài đã thay đổi vận số của Cố gia."

Lang Hoa lắc đầu, "Ta có loại cảm giác kỳ quái, ta không hề cảm thấy ta đã thay đổi cái gì, ta chỉ là làm cho tất cả mọi chuyện trở lại con đường vốn có ban đầu."

Nàng không có cướp đi cái gì của bất cứ kẻ nào, không có đi hại người khác, nếu như Cố gia không bị người khác mưu hại, tất cả nguyên bản đều sẽ phát triển như vậy.

Lang Hoa trở lại phòng.

https://thuviensach.vn

Tuy rằng A Mạt có đốt huân hương, nhưng vẫn lờ mờ có thể ngửi thấy được mùi thuốc đông y nhàn nhạt.

Nhìn thấy Lang Hoa, cả người A Mạt đều thở phào nhẹ nhõm, một bộ dáng vẻ khóc không ra nước mắt, "Tiểu thư, cuối cùng ngài cũng đã trở về." Nói xong ánh mắt nhìn về phía trên giường.

Nàng còn từ chưa từng thấy qua cái dáng vẻ này của A Mạt.

Lang Hoa bước nhanh đi tới bên giường, mơ hồ thấy một người con gái mặc một cái váy màu hồng cánh sen ngắn tay an tĩnh nằm ở nơi đó, Lang Hoa kéo ra màn, ánh mặt trời buông xuống qua ke hở, cả người "nàng" thoáng cái liền trở nên sáng rõ, lông mi đen đặc, sống mũi thẳng tắp, đôi môi giống như bông hoa hơi mím lại, sắc mặt có chút tái nhợt, nhưng vừa vặn đem kim quang màu vàng trong ánh nắng nhàn nhạt chiếu vào trên mặt chậm rãi hô hấp, xa xôi mà mềm mại, chưa từng gấp gáp, có vẻ ung dung, thanh tao, lịch sự.

Nàng cho tới bây giờ cũng chưa thấy qua người đẹp như vậy, Lang Hoa nhịn không được nhìn thêm vài lần.

Mỹ cảnh kiếp trước chưa thấy được, kiếp này không thể bỏ qua.

Đáng tiếc, "nàng" mở mắt, đôi mắt sâu thẳm, ánh sáng lấp lánh tuyệt trần giống như một thanh dao, dù che đậy cũng không thể lấn át được ánh sáng sắc bén, bỗng chốc biến trở về thành một nam tử.

Từ trong cổ họng hắn phát ra một tia cười khẽ, "Cố đại tiểu thư hình như rất thất vọng." Vừa nói vừa nhắm hai mắt lại, "nàng có thể từ từ nhìn, ta lại ngủ thêm một hồi nữa."

Lang Hoa nhịn không được cười ra tiếng, sau đó xoay người nhìn về phía A Mạt, sắc mặt của A Mạt vẫn khó coi như cũ.

https://thuviensach.vn

Lang Hoa không khỏi hỏi, "Hắn đã làm gì?"

A Mạt cắn môi lắc đầu, "Không có, không có làm cái gì, chỉ là..." Lấy ra một lọ kim sáng dược, "Hồ tiên sinh nói cách hai canh giờ phải thay đổi thuốc, hiện tại vừa lúc..."

Lang Hoa gật đầu, đứng dậy, ý bảo A Mạt qua để đổi thuốc.

A Mạt lại không chịu đi tới, dùng giọng nói vô cùng ủy khuất nói: "Tiểu thư... Hắn... Ta không dám..."

Thì ra A Mạt sợ cái này.

Nàng để cho Tiêu Ấp đi đến thôn trang bên kia, Tiêu ma ma đi trước phối hợp, hiện tại trong phòng vừa lúc không có người bên ngoài.

Chuyện của Triệu Linh càng ít người biết càng tốt.

Như thế này không thể nhờ người khác đến làm hộ, nàng chỉ có thể tự tay làm.

Lang Hoa nhận lấy bình thuốc trong tay A Mạt, "Có cái gì phải sợ?"

A Mạt nhỏ giọng nói: "Hắn rất đáng sợ, vết thương cũng... Cũng có thể sợ..."

Lang Hoa cởi áo trên người Triệu Linh, lộ ra vết thương trên bả vai của hắn.

Máu tươi đã đem mảnh vải thấm ướt, Lang Hoa nhẹ tay đem từng tầng vải một cắt đi, hai tầng tận cùng bên trong đã dính vào vết thương, khẽ kéo một chút, máu tươi cũng sẽ ồ ồ chảy ra, theo xuống còn có cả da thịt.

Lang Hoa nhìn thoáng qua Triệu Linh, Triệu Linh trên giường giống như là một người gỗ không có nửa điểm cảm giác.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 47: Thân Phận

Lang Hoa không nhịn được mà cảm thấy kỳ quái.

Thật sự là không đau sao? Có phải là đau quá nên ngược lại không còn cảm thấy đau nữa?

Lang Hoa nghĩ ngợi trong lòng, tay dùng lực, trong chốc lát liền kéo miếng vải xuống, máu tươi lập tức thấm đẫm áo của Triệu Linh, hô hấp đều đặn của hắn dường như khẽ loạn lên một chút.

Hoá ra không phải là hắn không có cảm giác.

Lang Hoa lau sạch vết máu mới nhìn rõ ràng được vết thương, mũi tên đã được Hồ Trọng Cốt lấy ra rồi, lưu lại một lỗ máu to tướng.

Thanh âm của A Mạt có chút run rẩy, "Hồ tiên sinh nói, phải lôi miếng vải ở trong miệng vết thương ra."

Lang Hoa lúc này mới phát hiện ở trong lỗ máu là một miếng vải nhuộm đầy máu đỏ tươi, miếng vải lại bị nhét vào miệng vết thương, Lang Hoa không tự chủ được mà cảm thấy lông tơ trên gáy dựng đứng hết lên.

Trong tất cả các lang trung, đại khái chỉ có Hồ Trọng Cốt là dám làm như thế.

Nàng còn nghĩ muốn theo Hồ Trọng Cốt học y thuật, bây giờ xem ra vẫn là phải suy nghĩ cho thật kỹ rồi hãy nói.

Lang Hoa nhận lấy ngân châm mà A Mạt đưa qua, hít sâu một hơi, từ từ khêu miếng vải máu lên, miếng vải máu còn mang theo nhiệt độ nóng

https://thuviensach.vn

bỏng, dường như xuôi theo châm đốt đến ngón tay nàng. Nàng tăng thêm dũng khí vất miếng vải máu đó vào trong bồn gốm, dặt dò A Mạt, “Lặng lẽ đem đi đốt đi, đừng để lại vết tích.” Nói xong nàng quay đầy nhìn Triệu Linh.

Triệu Linh cũng đang nhìn Lang Hoa, đôi mắt đó của nàng trong suốt đến tận đáy, đen trắng rõ ràng, không có nửa điểm sợ hãi, nếu nói vừa rồi tay hơi run, có lẽ là lần đầu tiên nhìn thấy tình hình như thế nên có chút hồi hộp sơ sơ.

Một hài tử tám tuổi lại hời hợt làm cái việc mà mấy người lớn cũng không dám làm đó, hoặc là đã trải qua nhiều việc gian khổ hơn, luyện thành sự trầm tĩnh ngày hôm nay, hoặc là thật sự được Phật Bồ Tát điểm hoá.

Nếu như bắt hắn phải tin một, hắn sẽ chọn vế trước, thế nhưng một tiểu thư được nuôi dưỡng trong nhà thì có thể gặp phải bao nhiêu khó khăn?

Triệu Linh hỏi qua loa một câu, "nàng là ai?”

Lang Hoa nhướn mày, “Câu này là ta phải hỏi ngươi mới đúng, rốt cuộc ngươi là kẻ nào?” Nói rồi từ trong tay A Mạt nhận lấy một miếng vải sạch sẽ, thấm thuốc bột rồi thuận thế dán vào vết thương của Triệu Linh, “Ta có thể cứu ngươi, cũng có thể giao ngươi cho quan phủ.”

Triệu Linh nhìn tiểu cô nương trước mắt không hề chữa thương qua loa đại khái cho hắn, đồng thời cũng lạnh lùng uy hiếp hắn.

“Ta tin.” Triệu Linh nói rồi nhắm mắt lại.

Sao hắn lại không tin chứ?

Nàng không phải chỉ là nói ngoài miệng mà thôi, nàng bảo Tiêu Ấp đưa cho hắn một bộ quần áo của nha đầu, nhân lúc Vương Nhân Trí đem hộ vệ

https://thuviensach.vn

của Vương gia tới điền trang Cố gia liền đưa hắn đi qua đường hầm tới điền trang của Vương gia.

Nếu như nàng có lòng muốn giao hắn cho quan phủ, đương nhiên có thể để quan binh ở trong điền trang của Vương Nhân Trí phát hiện ra hắn.

Nói chuyện với người thông minh không cần động tâm tư cũng không phải xoay vòng.

Triệu Linh nói: "Ta không phải là phản tặc."

Lang Hoa nhìn qua, nàng có thể nhìn rõ ràng đôi mắt hắn, sợ là trong đó nửa điểm sóng gợn đều có thể lọt vào mắt nàng, mà hắn đường đường chính chính để cho nàng nhìn vào.

Thanh âm của hắn trong suốt, "Ít nhất bây giờ vẫn chưa phải."

"A," Lang Hoa đáp, "Không phải là phản tặc nhưng lại tập kết hơn ba trăm nhân mã, thủ trì vũ khí."

Hắn nuốt một cái, mồ hôi chỗ hõm cổ theo ánh mặt trời tương phản mà lóe lên ánh sáng, "Đó là vì kế sinh nhai."

Kế sinh nhai? Tập hợp nhân mã? Cứ theo như hắn nói, bọn cướp đường và trộm cắp cũng có thể quang minh chính đại rồi.

"Vậy tại vì sao Vương Nhân Trí lại muốn đem binh tiêu diệt ngươi?"

Triệu Linh khe khẽ nhấc mắt lên cười, "nàng cũng gặp qua Vương Nhân Trí rồi, nàng cảm thấy hắn bắt người nhất định phải có lý do sao?"

Rõ ràng biết lời của hắn nửa che nửa đậy, nhưng vẫn không bới ra được sơ hở gì.

https://thuviensach.vn

Nàng sống hai mươi mấy năm, nhưng trước một kẻ mười ba mười bốn tuổi như hắn dường như không chiếm được ưu thế gì cả.

Triệu Linh nói: “Mấy người đó không phải là nhân mã của ta, đại đa số là bách tính Sùng Minh, sau án Khánh Vương mưu phản, bọn người Vương Nhân Trí bắt chẹt người ở khắp Giang Chiết. nàng có biết huyện thừa Vương Phụng Hi của huyện Sùng Minh không?”

Lang Hoa lắc lắc đầu.

Triệu Linh giống như vung hạt đậu, đem cảnh ngộ của Vương Phụng Hi nói hết một lượt, án Khánh Vương mưu phản, Vương Phụng Hi bị liên luỵ, may mà bách tính huyện Sùng Minh trên dưới một lòng bao che cho phu phụ Vương Phụng Hi mới khiến cho bọn họ thoát khỏi một kiếp. Mấy năm nay phu phụ Vương Phụng Hi ở huyện Sùng Minh sinh hạ hai nam một nữa, vốn dĩ ngày tháng càng lúc càng bình an, nhưng không biết là ai lại bới ra chuyện năm đó, báo cáo với Vương Nhân Trí, Vương Nhân Trí dẫn người đi tróc nã, kết quả là coi hết bách tính huyện Sùng Minh là dư đảng của Khánh Vương.

Triệu Linh dẫn người trong đêm đánh úp, thả phu phụ Vương Phụng Hi và tất cả bách tính ra ngoài.

Thế nhưng từ sau lúc đó, những người đó lại không thể quang minh chính đại mà quay về huyện Sùng Minh nữa.

Thế là bọn họ đều trở thành phản tặc bỏ trốn trong miệng Vương Nhân Trí.

Lang Hoa bó chặt lại miếng vải trên miệng vết thương của Triệu Linh, “Chính là như thế?”

Triệu Linh gật gật đầu, “Bây giờ là tuỳ nàng chọn tin hay không tin.”

https://thuviensach.vn

Mỗi người lúc nói ra bí mật biểu hiện đều không giống nhau, có người cẩn trọng, có người sợ hãi, có người dứt khoát không kiêng nể gì, Triệu Linh nói thập phần tự nhiên, thừa nhận bị quan phủ tróc nã, lại phủ nhận thân phận phản tặc đó của hắn.

Đúng và sai đều để mặc nàng phán đoán.

Triệu Linh nói: "Nếu ta không muốn nói thật thì trước khi nàng vào phòng, ta đã đi rồi."

Một người nằm trên giường đến động cũng không thể động được, đương nhiên không thể tự mình đi ra khỏi phòng này.

Lang Hoa nhìn ra ngoài cửa sổ, "Hắn đang ở đâu?"

Triệu Linh khe khẽ kêu một tiếng, "Ngô Đồng."

Một nhân ảnh giống như một phiến lá cây, thuận theo cửa sổ bay vào trong.

A Mạt che miệng lại.

Thân ảnh tinh tế hướng Triệu Linh và Lang Hoa hành lễ, sau đó im lặng đứng bên cạnh cửa sổ, A Mạt cau mày nhích qua chỗ Lang Hoa, bộ dạng muốn bảo vệ Lang Hoa.

Triệu Linh nhìn Lang Hoa, ánh mắt đầy sự khẩn thiết, thần tình này được nhìn thấy trong ánh mắt của một người kiêu ngạo thì vô cùng có sức thuyết phục.

Triệu Linh nói: "Ta không đi là vì có một chuyện muốn xin nàng giúp đỡ."

Không đợi nàng hỏi lại, hắn đã trực tiếp nói ra.

https://thuviensach.vn

Lang Hoa đứng lên, “Ngươi từng có ơn đối với phụ thân ta, ta cũng cứu ngươi một mạng rồi, hôm nay chúng ta đã hoà nhau.”

Sắc mặt Triệu Linh mang theo nét cười nhẹ, thanh âm của hắn trong trẻo, không thấp không cao nói, “Lang Hoa, nàng nghĩ xem, sẽ có lúc nàng dùng đến ta, nàng có thể xem như là trao đổi, như thế nàng sẽ không cảm thấy khó nữa.”

Nàng không cho rằng việc ban nãy nói tin tưởng Triệu Linh là chủ ý hay ho gì.

Một mầm họa như hắn, nàng vẫn cứ nên càng cách xa càng tốt.

“Tiểu thư.” A Quỳnh khẽ gõ cửa bước vào.

Ngô Đồng mở cửa ra, thân ảnh chớp mắt không thấy đâu nữa.

Lang Hoa quay người lại, A Quỳnh thấp giọng bẩm báo, “Lục tam gia đợi tiểu thư ở bên ngoài.”

Ban nãy, Lục Anh muốn thỉnh an tổ mẫu, tổ mẫu dựa vào việc phải xử lý việc nhà nên kiếm cớ không gặp hắn, nhưng không ngờ là hắn lại vẫn chưa đi.

Lang Hoa gật gật đầu, chuẩn bị đi ra ngoài gặp Lục Anh.

Lục Anh mặc trường bào màu xanh ngọc, cụp mắt không biết là đang nghĩ cái gì, thấy Lang Hoa đi ra ngoài, trên mặt miễn cưỡng cười, “Lão thái thái thế nào rồi? Bệnh tình đã đỡ hơn chút nào chưa?”

Lang Hoa gật gật đầu, “Tổ mẫu uống thuốc rồi, đã tỉnh táo hơn, qua hai ngày nữa có lẽ có thể xuống giường đi lại được.”

Trong phòng một mảnh yên lặng.

https://thuviensach.vn

Lang Hoa giơ tay cầm lấy chén trà trên mặt bàn.

Lục Anh ngẩng đầu lên, “Lang Hoa,” Ánh mắt hắn phát sáng, “Xảy ra nhiều chuyện như thế, muội vẫn muốn gả cho ta chứ?”

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 48: Thương Tình

Kiếp trước, nàng cũng hỏi Lục Anh như vậy.

Lúc đó nàng đã ở Lục gia năm sáu năm rồi, nàng biết tổ mẫu và những người khác của Cố gia ở Trấn Giang bị giết, bên cạnh nàng chỉ còn lại mẫu thân.

Lục Anh ở trong lòng nàng cũng coi như một nửa là người thân.

Nàng không muốn mất đi Lục Anh và cũng không muốn mất đi mẫu thân như thế, bởi vì những thứ nàng còn lại cũng chỉ có bấy nhiêu đó thôi.

Thế nhưng Lục Anh lại đi thi hương, ở kinh thành đã có quyền thế rất mạnh, đối với hắn mà nói có lẽ càng có nhiều lựa chọn hơn, thế là nàng ngửa mặt lên, yên yên tĩnh tĩnh hỏi hắn một câu, “Huynh đồng ý lấy ta sao?”

Hôn ước là thứ lúc nào cũng có thể bãi bỏ.

Nàng không muốn giống như Tam thẩm dạy nàng, vừa khóc vừa náo khiến cho Lục gia đừng hòng suy nghĩ huỷ hôn.

Bởi vì đối với nàng mà nói, hôn ước không quan trọng, điều nàng để ý chính là Lục Anh có đồng ý sống cùng nàng tới khi bạc đầu hay không. Tuy rằng nàng chỉ là một kẻ mù loà, thế nhưng nàng không cho rằng nhân sinh của nàng từ đó về sau chỉ còn lại bi ai, nàng không thể khiến cho bản thân mình càng thêm bất hạnh hơn, chỉ vì để có được nửa điểm thương hại.

https://thuviensach.vn

Cho nên nàng luôn luôn cho rằng, với nàng và Lục Anh mà nói, hôn sự là công bằng.

Thế giới của kẻ mù chính là đơn giản như thế, trừ chính trái tim mình ra, cái gì cũng không nhìn thấy.

Nàng cảm nhận được Lục Anh cúi người xuống, dùng tay khe khẽ chỉnh lại mấy sợi tóc mai bị rối của nàng.

Năm đó Lục Anh không nói gì với nàng cả, thẳng thắn đi đến phòng của Lục lão thái gia.

Lục lão thái gia phẫn nộ, Lục Anh bị phạt quỳ ở nhà trên, ngày đó phụ thân Lục Văn Hiển của Lục Anh đến tìm mẫu thân, hai người ở trong phòng nói chuyện một lát, mẫu thân nghẹn ngào nói, “Lục nhị lão gia đồng ý sẽ khuyên Lục lão thái gia để cho con và Lục Anh thành thân.”

Sau đó nàng hỏi Lục Anh, tại sao lại cưới nàng?

Giống như Lục lão thái gia mắng chửi ngày đó, mấy nữ tử muốn gả cho Lục Anh, tuỳ tuỳ tiện tiện chọn đại một người cũng tốt hơn một kẻ mù nhiều.

Lục Anh che bàn tay lên mắt nàng, nửa ngày mới bỏ tay ra.

Nàng ngẩng đầu lên.

Lục Anh nói: “Ta nhìn thấy bóng dáng của ta ở trong mắt của nàng, ta cảm thấy có lẽ nàng là người duy nhất thật tâm thích ta!”

Lục Anh ở Lục gia có cảnh ngộ thế nào, nàng không phải là không biết, người ngoài chỉ coi Lục Anh là thiếu niên đắc chí, nhưng lại không biết hắn cũng bị ép thành ra như vậy.

https://thuviensach.vn

Có tổ phụ coi lợi ích đến tận trời, phụ thân đầy đạo lý huyền diệu, đích mẫu tự nhận, có thể ở Lục gia mưu sinh tồn tại đã khó thế nào, kiếp trước nàng đã thấy qua rồi.

Kiếp trước nàng hiểu rõ Lục Anh như thế, nhưng mà kiếp này, lúc nàng có được đôi mắt, sau khi nhìn thấy tất cả, ngược lại không thể đơn thuần giống như kiếp trước mà dứt khoát cho Lục Anh một đáp án.

Nàng vẫn còn muốn gả cho hắn sao?

Lang Hoa nhìn Lục Anh, nàng biết cuộc đời của hắn sẽ bắt đầu thế nào, một người chính thức đi trên con đường làm quan bằng thi cử, đầu tiên không thể mất đi đức hạnh, tội danh trái nghịch với trưởng bối áp xuống rồi, hắn đừng mơ mà được tiến cử tham gia thi cử.

Cho nên nàng còn có thể xin hắn cái gì đây? Nàng không thể yêu cầu một người thay đổi quỹ đạo nhân sinh của hắn.

Lang Hoa mở miệng, “Huynh đừng biến thành giống như bọn họ nhé!”

Chỉ cần đừng biến thành dáng vẻ đó của bọn họ, có lẽ hai người bọn họ vẫn còn cơ hội.

Con đường tiền đồ dài như thế, ai cũng không biết sẽ đi đến chốn nào.

Đây chính là trả lời rồi, rõ ràng là mang theo một ít xa lánh.

Lục Anh nghĩ nghĩ rồi đứng lên, “Muội sớm đã biết Vương Nhân Trí muốn tra khám điền trang của Cố gia?”

Lang Hoa gật gật đầu, “Trên thế giới này không có bức tường nào là không lọt gió, nhà muội cũng có đầy tớ và tá điền, bên ngoài điền trang bình thường có nhiều người theo dõi, là ai cũng sẽ nghi ngờ.”

https://thuviensach.vn

Lục Anh gật gật đầu, “Ở bên ngoài miếu Dược Vương, ta cũng nghe cậu nói đôi câu vài lời, ta cũng đoán ra đại khái.”

Cho nên nói, từ một số mức độ mà nói, hai người bọn họ giống như nhau, giữa đôi bên đều có che giấu.

Lục Anh đứng lên, “Nghe nói Hàn tướng quân hạ lệnh ai cũng không được rời khỏi Trấn Giang, bây giờ trong nhà ta đại khái là đã loạn rồi.” Chuẩn bị mấy tháng để chuyển đi, tất cả rương hòm đều đã sắp xếp xong, tiêu cục cũng ở lại trong điền trang, sáng sớm ngày mai phải rời đi, nhưng đột nhiên lại có tin tức như thế này, tổ phụ nhất định là tức điên rồi.

Lang Hoa gật gật đầu, không biết nên nói cái gì.

Lang Hoa thấy Lục Anh đi ra khỏi viện mới xoay người lại, chén trà hắn đặt ở trên bàn đó vẫn còn hơi ấm.

Nàng không nhịn được mà nhớ đến kiếp trước, Lục Anh trực ở bên ngoài luôn sẽ rút thời gian chạy về nhà, nói với nàng mấy câu.

Nói dường như chỉ được thời gian một chén trà, đợi lúc hắn đi rồi trà vẫn chưa uống một ngụm, nàng đem chén trà đó nâng lên nếm, trà đã lạnh cả rồi.

Lúc đó chỉ là kinh ngạc, ở cùng một chỗ với hắn, thời gian lại trôi qua nhanh như vậy, bây giờ lại chỉ có thể nhìn mà chẳng nói lời nào.

Lang Hoa vừa định dặn dò A Mạt đem trà xuống, tiếng của Lục Anh lại vang lên từ đằng sau, “Trà của ta vẫn chưa uống.”

Trong chốc lát bị đâm trúng tâm sự, Lang Hoa không tự chủ được mà thấy chua chua ở trong lòng.

https://thuviensach.vn

Lục Anh nhấc ly trà lên, sau đó xoay mặt nhìn nàng, “Ta nghe tiên sinh giảng, thừa tướng tiền triều về ở ẩn cũng là một đứa con của thiếp thất, mấy lần bị đích mẫu đuổi ra khỏi gia môn, sau cùng không còn cách nào khác, ông ta chỉ có thể đi đến chợ mà trộm màn thầu sống qua ngày.”

Lang Hoa không biết Lục Anh vì sao đột nhiên lại nói chuyện này.

Lục Anh nhấp một ngụm trà, lần nữa đặt chén trà xuống mặt bàn, lần này hắn không trực tiếp rời đi mà dừng lại trước mắt nàng, giơ tay ra che lên mắt nàng.

“Lang Hoa, muội có thể hãy đừng nhìn ta được không, đợi đến tương lai... ta có địa vị nhỏ nhoi ở Lục gia, lúc đó, ta sẽ bảo vệ muội.”

Lông mi của nàng khe khẽ phát run dưới tay hắn, giống như là một con hồ điệp giương cánh muốn bay, hắn sợ lúc bỏ tay ra, hồ điệp sẽ vĩnh viễn bay đi xa mất, không thể nhìn thấy nữa.

Tại sao hắn lại có tâm tư như vậy đối với một nữ hài tử tám tuổi?

Lục Anh buông tay ra.

Trên mặt Lang Hoa là thần tình yên tĩnh và tĩnh lặng, chỉ là đôi mắt có chút đỏ, chính ánh mắt này mỗi lần dường như đều có thể đâm vào trong lòng hắn, khiến cho hắn có chút hốt hoảng.

Lục Anh thở một hơi dài, để cho bản thân mình trầm ổn lại, “Có chuyện ta quên không nói với muội, Vương Nhân Trí ở Thường Châu xác thực là giết không ít người, bây giờ đều đặt ở nghĩa trang, ta bảo người đi nghe ngóng, trong đó có mấy người bị nhận ra, thật sự là phản tặc.”

“Tốt nhất muội nên điều động nhiều nhân thủ ở điền trang qua đây, ngăn chặn phản tặc xông đến bất ngờ.”

https://thuviensach.vn

Lục Anh không biết, hôm nay nàng đã giữ một phản tặc ở trong phòng rồi.

Lục Anh nói: “Mấy kẻ đó bình thường không làm việc gì chính phái cả, so với thổ phỉ, cướp đường kiếm tiền bất nghĩa y như nhau, nói cho cùng đều là bọn trộm cướp, nghe nói Trung Thư Tỉnh có người kéo cờ phản lên, có nhiều người tới gia nhập, vì thế mà Vương Nhân Trí có được tin tức mới dẫn binh đi tiêu diệt.”

Với quan hệ của Vương gia và Lục gia, Lục Anh đương nhiên có thể nghe ngóng được nhiều tin tức hơn từ bên chỗ Vương Nhân Trí.

Lang Hoa nói: “Thi thể ở nghĩa trang bị người ta nhận ra rồi? Quả nhiên chính là dư đảng của Khánh Vương?”

Lục Anh đáp, “Cái gì mà dư đảng của Khánh Vương, chẳng qua là Vương Nhân Trí gọi thế thôi, mấy người đó đều ăn không ngồi rồi hết, mấy năm nay triều đình bắt giữ trộm cướp, bọn chúng không còn chỗ nào để trốn mới mượn tên tuổi Khánh Vương, khắp nơi rải rác nói xấu triều đình, lừa gạt bách tính, chính là khiến cho bách tính tâm cam tình nguyện mà bao che cho bọn chúng. Mấy kẻ đó vì đạt được mục đích mà không từ thủ đoạn, cái gì cũng dám nói hết, cái gì cũng dám làm, cho nên muội phải vạn phần cẩn thận, nếu như tra được gì khác thường thì phải nói với Mẫn đại nhân. Mẫn đại nhân không như Vương Nhân Trí, sẽ bảo vệ mọi người chu toàn.”

Cách nói của hai người Lục Anh và Triệu Linh hoàn toàn khác nhau.

Có thể nói là vừa vặn trái ngược với nhau.

Nàng nên tin tưởng ai đây?

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 49: Nghi Hoặc

Mấy điều Lục Anh nói với Lang Hoa này đều là những lời bình thường hắn chỉ nói với tâm phúc.

Hắn hy vọng Lang Hoa ở Trấn Giang có thể bình an qua chuyện này.

Bệnh tình của Cố lão thái thái đang có chuyển biến tốt, Vương Nhân Trí cũng bị nghiêm phạt đích đáng, Mẫn Hoài tiếp nhận Trấn Giang, quân đội của Hàn Chương qua mấy ngày nữa cũng có thể đến được thành Trấn Giang.

Nếu như thuận lợi, hai quân giằng co chắc cũng không kéo dài, Hàn Chương chỉ huy đội quân tinh nhuệ của Lĩnh Nam, thêm quân viện trợ từ Trung Thư Tỉnh, chỉ cần một hiệp đánh xuống, phản quân sẽ tan tác như ong vỡ tổ.

Đợi đến lúc thái bình rồi, Trấn Giang vẫn là Trấn Giang, Cố gia cũng vẫn là Cố gia như trước, cho nên hiện tại mấy người bên ngoài, Lang Hoa có thể không cần quan tâm đến.

Lục Anh nhẹ giọng an ủi Lang Hoa, “Việc lương thực muội cũng đừng gấp, nếu như Hàn Ngự sử đã đến thống đốc Trấn Giang rồi, chính là chứng minh triều đình đã điều động lương thực.”

Nếu như nàng không sống nhiều hơn một kiếp, có lẽ nghe lời Lục Anh là đã yên tâm rồi.

Trên thực tế là, sau khi chiến tranh nổ ra, lương thực của Trấn Giang khó cầu.

https://thuviensach.vn

Lang Hoa ngẩng đầu lên, “Muội nghe Nhị bá mẫu nói rồi, lần này triều đình điều động năm vạn đại quân đến, nhưng tại sao Hàn tướng quân nói chỉ dẫn có hai vạn người từ Lĩnh Bắc đến?”

Chuyện này Lục Anh cũng không rõ lắm, mẫu thân nói năm vạn nhân mã là bởi vì cậu nhận được công báo của triều đình.

Lục Anh nói: “Có lẽ là triều đình có sự sắp xếp khác, dẫu sao thì Lĩnh Bắc cũng quá xa, mà biên cương quan trọng ở khắp nơi, đột nhiên điều động năm vạn đại quân, biên phòng nhất định buông lỏng, sẽ khiến cho người Phiên thừa cơ.

Lý do này cũng nói thông rồi.

“Được rồi,” Lục Anh nhẹ giọng nói, “Có chuyện gì ta sẽ bảo Trình Di báo sớm cho muội, muội có chuyện gì cũng phải nói với ta đó.”

Lang Hoa gật gật đầu.

Sau khi Lục Anh rời đi, Lang Hoa quay vào trong phòng, khiến cho nàng cảm thấy ngoài ý muốn là Triệu Linh vẫn nằm như cũ trên giường, không di chuyển một phân nào.

Hắn thật sự là không sợ nàng nói hết tất cả cho Lục Anh?

Nghĩ thì cũng đúng, người dám dẫn binh đối kháng với triều đình, lá gan đương nhiên cũng rất lớn.

Để cho hắn thoải mái dễ chịu ở lại đây, sẽ biến thành củ khoai lang nóng bỏng tay trong tay nàng.

“Lúc bên ngoài không có ai, ngươi có thể đi rồi, nếu như cần ngựa thì ta bảo người mua một con từ chợ ngựa về đây, không thể bảo đảm là ngựa tốt đi đêm nghìn dặm.”

https://thuviensach.vn

Nếu như mua ngựa tốt rất dễ bị người khác chú ý đến.

Lang Hoa đương nhiên sẽ không sắp xếp như thế.

Lang Hoa nói: “Từ này về sau đừng đến Cố gia nữa.”

Triệu Linh mở mắt ra, thong dong nhìn nàng, Lang Hoa phát hiện lúc hắn híp mắt lại, khoé miệng khe khẽ nhếch lên, dường như luôn có một tia cười, nhìn ngược lại rất hiền hậu, không có bất cứ lực sát thương nào, giống như một công tử nhà giàu vậy. Trong khoảng thời gian nàng ra ngoài nói chuyện với Lục Anh, Triệu Linh đã thay quần áo phụ nữ ra rồi, mặc lên một chiếc áo choàng màu xanh, thoải mái dễ chịu nằm trên giường giống như là đang ở trong nhà của mình.

Triệu Linh đột nhiên nói, “nàng tin tưởng đại quân của Hàn Chương sẽ đánh bại phản quân rất nhanh sao?”

Nếu như nàng tin tưởng thì đã không hỏi Lục Anh, tại sao Hàn Chương chỉ dẫn hai vạn đại quân từ Lĩnh Bắc đến đây?

Lục Anh chiếu cố nói những suy nghĩ trong lòng mình ra, không đi phỏng đoán hàm ý trong lời nói của nàng.

Hắn tin lúc Cố Lang Hoa hỏi vấn đề này, nhất định nhíu chặt mày lại.

Lang Hoa khe khẽ nhấc lông mày lên, “Ngươi là nói phản quân sẽ lợi hại hơn đại quân của Hàn Chương?”

Triệu Linh nói: “Ở triều đại này, muốn luận về bản lĩnh dẫn binh thì không có ai có thể so được với Hàn Chương. Hàn Chương gia nhập quân đội từ năm mười bốn tuổi, đã trải qua mấy trăm trận chiến lớn nhỏ. Từ sau khi hắn làm chủ tướng, trận chiến nào cũng thắng lợi, cho nên mới được gọi là Thường Thắng tướng quân. Trận chiến Trấn Giang chẳng qua chỉ là

https://thuviensach.vn

đối phó với phản quân nhỏ bé, đừng nói là hai vạn quân tinh nhuệ, cho dù là chỉ có một vạn người cũng có thể thắng trận."

Lang Hoa vốn không muốn nghe Triệu Linh lải nhải, thế nhưng không thể không thừa nhận một màn nói này của Triệu Linh đã thu hút sự hứng thú của nàng.

Bởi vì cạm bẫy ở trong này thực sự là quá nhiều rồi

Mười bốn tuổi gia nhập quân đội, cả ngày giao đấu với tướng sĩ, nhất định không hiểu đạo làm quan.

Thường Thắng tướng quân chiến thắng mọi trận chiến, vì sao lại bị triều đình phái đi ứng chiến với một phản quân nhỏ bé?

Nếu như một vạn người là có thể đánh thắng, vậy tại sao triều đình lại nói với bên ngoài là điều động năm vạn binh mã?

Triệu Linh nói: "Đánh trận không phải là càng nhiều người thì càng có ưu thế. Hàn Chương từ Lĩnh Bắc dẫn đi hai vạn nhân mã, còn thừa lại ba vạn người là triều đình điều động lấy ra từ lực lượng canh phòng của mỗi tỉnh, mấy người đó bình thường ở chỗ của bọn họ chỉ là trợ giúp quan lại vơ vét của dân, căn bản là không hiểu đánh trận rốt cuộc là chuyện gì."

Lang Hoa nghe đến chỗ này không nhịn được mà hừ lạnh một tiếng, "Ngươi cũng chẳng đi được đến chỗ nào tốt đẹp cả, cho dù là triều đình không trưng thu lương thực của dân, các ngươi cũng muốn duỗi tay ra lấy, ngươi chắc sẽ không nói các ngươi đều là một đám nông phu thương lái, tương lai tự cấp tự túc chứ?'

Triệu Linh không phải là một người nói nhiều, bình thường cũng rất ít nói cười với người khác, thế nhưng hiện tại hắn không nhịn được mà bật cười lên, Cố Lang Hoa đúng thật là chặn lấy họng người khác, "Ta không phải, thế nhưng ta sẽ không giống với bọn họ."

https://thuviensach.vn

Cứ cho là Triệu Linh không phải giặc cướp trong miệng Lục Anh, hắn cũng sẽ không dẫn người đến tòng quân.

Rốt cuộc hắn muốn làm cái gì mới là điều mà nàng muốn biết nhất.

Thế nhưng hắn không dễ dàng nói cho nàng biết, cho dù có mở miệng thì nàng cũng sẽ không tin.

Lời nói đến chỗ này, Tiêu ma ma vén mành cửa lên bước vào, nhìn thấy Lang Hoa liền nói: "Tứ thái thái của huyện Kim Đàm đến rồi, đang ở trong phòng của Đại thái thái, muốn thăm đại tiểu thư."

Lang Hoa gật gật đầu, nhìn Triệu Linh nằm ở trên giường một cái rồi bước ra ngoài.

A Mạt có chút lo lắng, "Tiểu thư… Vậy…"

Lang Hoa nói: "Em không cần ở lại đây nữa, cùng ta đi đến phòng mẫu thân đi!"

A Mạt gật gật đầu, giơ tay buông màn bên giường xuống, vội vội vàng vàng theo Lang Hoa cùng đi ra ngoài.

Triệu Linh nằm trên giường khe khẽ nhăm mắt lại, một lát sau liền nghe thấy Ngô Đồng nói: "Thiếu gia, Lý thúc ở bên ngoài đã chuẩn bị xong cả rồi, bây giờ chúng ta có thể đi."

Triệu Linh để cho Ngô Đồng dìu mình dậy, bên cạnh cái gối có một túi thơm hoa mẫu đơn màu vàng nhạt xinh xắn, nhìn giống như gương mặt cười của nữ hài tử.

Triệu Linh nhàn nhạt cười, hắn không ngờ rằng sẽ được nàng cứu giúp.

…

https://thuviensach.vn

Cố tứ thái thái đang ngồi trên giường nói chuyện với Cố đại thái thái.

Nhìn thấy Lang Hoa qua đây, nước mắt của Cố đại thái thái lại chảy xuống, “Nữ hài tử sắp tám tuổi rồi còn cả ngày chạy nhảy ở bên ngoài, nếu như để cho người khác phàn nàn, tương lai… làm sao mà đi đến nhà chồng được?”

Cố tứ thái thái mặc áo màu vàng nghệ, khuôn mặt tròn tròn nhìn rất ôn hoà, nhìn thấy Lang Hoa lập tức đứng lên, trải cái đệm mềm bên cạnh ra, kéo Lang Hoa lên giường, sau đó ngồi xuống tháo giầy cho Lang Hoa, lại dặn dò nha hoàn đi lấy khăn lau tay, một loạt động tác như mây bay nước chảy, làm đặc biệt thuần thục.

Đợi Lang Hoa hồi thần lại, Tứ thái thái đã đang lau tay cho nàng rồi

Tay của Lang Hoa vừa lau sạch xong, một đĩa trái cây liền bày ra trước mặt nàng, Cố tứ thái thái cầm lấy một miếng mứt mơ đưa đến bên miệng nàng, “Đây là đồ mà hồi bé con thích ăn nhất, ta bảo người mang một hộp lớn qua đây, cũng không biết là bây giờ con có còn thích ăn không nữa.”

Cố tứ thái thái nói rồi nhẹ nhàng ôm lấy nàng.

Lang Hoa không nhịn được mà có chút ngây ngẩn, từ trước đến nay nàng chưa từng được ai chăm sóc như thế này.

Ở chỗ tổ mẫu, tổ mẫu quan tâm mọi thứ của nàng, nhưng thân thể tổ mẫu không khoẻ, nàng không thể ở lại quá lâu, mẫu thân xưa nay tính cách nhạt nhẽo, nhiều nhất là kêu hạ nhân lấy mấy miếng điểm tâm, dâng chén nước nóng cho nàng. Trong ký ức của nàng, mẫu thân từ trước đến nay không hề thân mật ôm nàng vào lòng, vui vẻ đút đồ ăn cho nàng.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 50: Gia Sự

Cố đại thái thái chỉ là ở bên cạnh nhìn rồi cười, “Sau này ta cũng phải để ít đồ ăn trong phòng mới được.”

Cố tứ thái thái đáp, “Tiểu hài tử chính là ham ăn, nếu không chúng ta nói chuyện, bọn nhỏ biết làm gì chứ?” Nói rồi quan sát bài trí trong phòng, “Chỗ này của tỷ quá mộc mạc, muội nhớ không phải là tỷ thích màu hồng sao? Muội nhàn rỗi chẳng có việc gì, làm cho tỷ một đôi giầy gấm màu hồng nhạt, cũng không biết là tỷ có thích không.”

Cố tứ thái thái lấy đôi giầy gấm màu hồng nhạt ra, bên trên khâu một hạt ngọc trai to như hạt đậu, vừa nhìn liền biết không phải là nhàn rỗi chẳng có việc gì nên mới làm rồi.

Vành mắt Cố đại thái thái đỏ lên, dùng tay sờ đôi giày gấm, “Ta thích, ta chỉ là… nghĩ Thế Hoàng thích… cho nên…”

Cố tứ thái thái chỉ có thể thở dài, “Bao nhiêu năm trôi qua như vậy rồi, tỷ cũng phải giữ gìn sức khoẻ… là lúc nên nhìn về phía trước, sức khoẻ của Lão thái thái không được tốt, Lang Hoa lại chỉ mới có tám tuổi, trong nhà này không thể không có tỷ được. Muội còn nhớ lúc muội mới xuất giá, mẹ còn đặc biệt gọi muội qua, bảo muội học tập tỷ nhiều hơn, danh tiếng hiền lương của tỷ ở bên ngoài luôn là tấm gương sáng của phu nhân cả tộc Cố thị, đón năm mới đón lễ lạt cả nhà đều phải học theo tỷ làm túi tiền tặng cho nữ thân quyến, hoa phong lan tỷ thêu giống y như thật vậy.”

Lang Hoa không ngờ mẫu thân lại có thời kỳ như vậy.

https://thuviensach.vn

Cố đại thái thái dường như đang nghĩ lại chuyện xưa, ánh mắt có chút mơ màng, “Ta đã quên cả rồi… Ta còn biết thêu hoa…”

Cố tứ thái thái nói: “Hình như là sau một trận bệnh, tỷ liền ít giao du với bên ngoài, tiếp đến là có Lang Hoa, sau đó là xảy ra chuyện của đại ca, tỷ liền như biến thành một con người khác. Muội nhớ có lần tiệc rượu trong tộc, tỷ lặng lẽ rời đi, muội muốn đuổi theo tỷ nhưng lại sợ động đến vết thương lòng của tỷ.”

Cố đại thái thái kéo tay Cố tứ thái thái, “Cảm ơn muội vẫn còn nhớ mong đến ta.”

Cố tứ thái thái than thở, “Muội có lúc nghĩ thật sự đau lòng, trên thế giới này chuyện không công bằng thực sự là còn quá nhiều, một người tốt như đại ca lại…”

Cố đại thái thái lại nghẹn ngào.

Trong lòng Lang Hoa cũng cảm thấy khó chịu vô cùng.

Nghĩ đến một đời này của mẫu thân trải qua thực sự là rất khốn khổ.

Cố tứ thái thái nghĩ nghĩ, “Nhưng mà… buồn bã thì vẫn quy về buồn bã… cứ cho là vì đại ca, tỷ cũng phải quản lý lại cái nhà này, không thể lại có chuyện như bây giờ được nữa.”

Đây mới là trọng điểm.

Tứ thẩm luôn vòng vo khuyên mẫu thân quản lý lại gia đình.

Lang Hoa không nhịn được mà cảm kích nhìn Cố tứ thái thái một cái, nếu như mẫu thân thật sự có thể nghĩ thông thì tốt rồi, có lẽ nhà bọn họ sau này có thể vui vui vẻ vẻ mà sống.

https://thuviensach.vn

Cho dù là nàng vĩnh viễn không biết được kiếp trước rốt cuộc là kẻ nào đã hại mù mắt nàng, chỉ cần có thể đổi lấy khuôn mặt tươi cười của mẫu thân một ngày, có thể khiến cho mẫu thân quay về bộ dạng ban đầu, có thể hầu hạ dưới gối, nàng cũng nguyện ý cứ bình bình thản thản thế này mà sống tiếp.

Lang Hoa kỳ vọng nhìn mẫu thân.

Cho dù là cây khô cũng có thể gặp mùa xuân, khiến cho một người phấn chấn trở lại rốt cuộc là có bao nhiêu khó khăn đây?

Nàng giơ tay kéo tay áo mẫu thân, nhưng cuối cùng tay áo đó vẫn rút ra.

Cố đại thái thái than thở, “Không giấu tứ đệ muội, ta cảm thấy bản thân mình đã là ngọn đèn cạn dầu rồi.”

Lang Hoa nhếch nhếch môi lên, ánh sáng trong mắt theo sự tĩnh mịch của mẫu thân mà ủ rũ xuống, cuối cùng tối tăm như bụi bặm.

Kiếp trước nàng còn nghĩ, nếu như nàng không bị mù, có lẽ mẫu thân sẽ vui vẻ hơn nhiều, bây giờ xem ra không phải như thế rồi.

Mẫu thân không phải vì nàng mà đau buồn, mà là mãi không bước được ra khỏi bóng đen của việc phụ thân qua đời.

Tay của Cố tứ thái thái đặt trên bả vai Lang Hoa khe khẽ vuốt, dường như muốn dành cho nàng nhiều sự an ủi hơn.

Có lẽ, cuối cùng sẽ có một ngày, tất cả sẽ ổn thôi.

Lang Hoa vừa nghĩ đến điều này, Thái Hồi hoang mang vội vàng bước vào cửa, “Đại tiểu thư, người mau đi xem xem! Tiêu Ấp và Hồ tiên sinh mà người dẫn về đánh nhau rồi, Tứ lão gia đi ngăn cản, kết quả là… mắt cũng bị đánh bị thương rồi…”

https://thuviensach.vn

Cố tứ thái thái kinh ngạc đứng lên, Cố đại thái thái cũng vịn vào bàn thấp cạnh giường, Lang Hoa ngay lúc phản ứng lại liền xách lấy váy chạy ra ngoài.

…

Ở trong viện, Tiêu Ấp nhìn Hồ Trung Cốt ngã trên mặt đất chằm chằm như hổ đói, mắt Cố Thế Ninh tím bầm một mảng, kéo Tiêu Ấp nói chuyện.

“Tiêu Ấp, ngươi đang làm gì thế hả?” Lang Hoa cau mày đi đến.

Trán Tiêu Ấp nổi đầy gân xanh, chỉ Hồ Trung Cốt, “Là hắn, chính là hắn hại chết đại lão gia, chính là hắn… Hắn sớm đã biết Cố gia chúng ta, ban nãy còn nghe ngóng với ta…”

Cố Thế Ninh cũng mù mịt, “Đây rốt cuộc là chuyện gì thế hả?”

Lang Hoa không hiểu, phụ thân là ở bên ngoài gặp phải giặc cướp mới không còn hài cốt, có liên quan gì đến Hồ Trung Cốt?

Khoé miệng Hồ Trung Cốt chảy đầy máu, đối diện với Tiêu Ấp đang điên cuồng cũng không phản bác gì cả, mà chỉ tê liệt ngồi trên mặt đất.

Tiêu ma ma vội vàng chạy qua đây, nhìn thấy Tiêu Ấp liền cho một bạt tai, “Cái thằng khốn nạn này, con đang làm gì thế hả?” Nói rồi nhìn vết thương của Cố Thế Ninh, %

https://thuviensach.vn

Chương 51: Di Ngôn

Trên mặt Hồ Trọng Cốt hiện rõ nỗi bi thương.

“Cố lão gia đi thu mua nguyên liệu làm thuốc, ta nhớ bởi vì thu thập được chiết bối mẫu rất tốt nên Cố lão gia rất vui, lão gia và ta dùng cơm ở tửu lầu, ta còn chúc mừng Cố lão gia sắp phát tài rồi, năm đó thời tiết vô cùng thất thường, ta đoán bán chiết bối mẫu sẽ kiếm được một món hời lớn.”

“Nhưng Cố lão gia lại nói, triều đình đã mở Cục Huệ Dân Dược, lô thuốc này của ông ta sẽ được quyên góp vào đó, cũng không để kiếm tiền, ruộng đất và thu nhập từ nguyên liệu làm thuốc trong nhà cũng đủ dùng rồi, chỉ cần gia đình ông bình an là được.” Hồ Trọng Cốt nói đến đây liền nhớ đến Cố Thế Hoành, không kiềm chế được nỗi bi thương, “Cố lão gia còn khuyên ta đến Quảng Huệ Ti, tương lai sẽ có cơ hội vào Thái Y viện làm việc.”

Tiêu Ấp nhìn chằm chằm Hồ Trọng Cốt, dường như chỉ cần Hồ Trọng Cốt nói ra một chút manh mối, hắn sẽ nhào lên xé xác Hồ Trọng Cốt ra vậy, “Sau đó thì sao? Có phải ngươi đã lừa lão gia vào trong núi thu thập dược liệu?”

Hồ Trọng Cốt lập tức ngẩng đầu, “Ta để Cố lão gia vào núi thu thập dược liệu là vì ta vừa trị bệnh cho cư dân trong núi nên biết được trong tay họ có chiết bối mẫu tốt,” Nói tới đây, ông lại trở nên ủ rũ, “Nếu ta biết Cố lão gia sẽ gặp phải đạo tặc, ta nhất định sẽ không để ông ấy đi… Ta… ta làm sao biết được… sẽ khiến lão gia đi vào chỗ chết chứ…”

https://thuviensach.vn

“Nói láo.” Tiêu Ất nói, “Sau khi thương đội nhà chúng ta bị cướp, khi ta và tứ lão gia đi tìm đại lão gia đã tìm thấy mấy cư dân trong núi, họ nói hai ngày trước khi lão gia vào núi tìm dược liệu, chỗ chiết bối mẫu ấy đã bị người khác lấy mất rồi, còn nói là dược thư

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 52: Phấn Chấn

Lang Hoa không nói gì, Cố Thế Ninh liền hiểu ngay.

Đây không phải là chuyện rõ như ban ngày sao?

Cố gia vừa mới bị Vương Nhân Trí bày kế hãm hại.

Cố Thế Ninh nhíu mày, “Cháu nói chuyện đó là do Vương Nhân Trí làm sao? Phụ thân cháu cũng là do… hắn ta hại?”

Lang Hoa lắc đầu, “Khi xưa phụ thân còn sống, Vương Nhân Trí vẫn chưa có bản lĩnh đó.” Tuy nàng không biết nhiều về phụ thân, nhưng qua lời tổ mẫu, nàng biết phụ thân là người vừa cẩn trọng lại thông minh, còn cha con Vương gia suy cho cùng cũng chỉ là hạng võ phu cố chấp.”

Nàng cảm thấy cũng giống như chuyện Lư ma ma hại nàng, kẻ hại phụ thân cũng là một người rất hiểu Cố gia và phụ thân.

Nhưng cho dù là ai thì cũng không thể là Hồ Trọng Cốt.

Lang Hoa quay đầu nhìn Tiêu Ất, “Ta tin Hồ tiên sinh không hại phụ thân, ngươi đừng vô lễ với Hồ tiên sinh.”

Tiêu Ất vẫn giữ nguyên ánh mắt hồ nghi đó, “Rõ ràng hắn đã mua được thảo dược nhưng lại tính kế lừa lão gia qua đó, không phải là hắn thông đồng với mấy người đó thì là gì?”

Lang Hoa thở dài, “Tiêu Ất, ngươi nghĩ cho kỹ xem, với tính cách của Hồ tiên sinh, nếu ông ấy thực sự đã hại phụ thân thì liệu ông ấy còn hỏi thăm những lời đó từ ngươi không? ”

https://thuviensach.vn

Nếu có liên quan đến Hồ Trọng Cốt, chắc chắn ông ấy sẽ tránh thật xa, sao còn hỏi này hỏi nọ nữa chứ.

Tiêu Ất nghĩ đi nghĩ lại, chẹp chẹp miệng rồi không nói gì nữa.

“Tiêu ma ma...”, Lang Hoa căn dặn, “Đưa Tiêu Ất đi lĩnh phạt hai mươi gậy, để cho hắn nhớ, sau này không có sự dặn dò của ta xem hắn còn dám tự tung tự tác nữa không, nay làm Tứ thúc bị thương đôi mắt, nếu còn như vậy không biết sau này hắn còn gây họa gì nữa.”

Tiêu ma ma thưa vâng rồi dẫn Tiêu Ất ra ngoài.

Cố tứ thái thái không khỏi kinh ngạc, Lang Hoa mới tám tuổi lại tường tận đạo trị gia, nghĩ đến đây trong lòng bà không khỏi chua xót, tám tuổi đáng ra phải vô lo vô nghĩ chạy khắp nơi chơi đùa nghịch ngợm, nếu không phải do đại tẩu không chịu xuất đầu lộ diện, tam tẩu không đáng tin thì sao những gánh nặng này lại dồn lên vai Lang Hoa chứ?

Cố tứ thái thái nghĩ đến đây liền oán hận nhìn Cố tứ lão gia, đều trách lão gia, không nghe lời đại bá, cứ đòi tiếp tục kinh doanh thảo dược, muốn mượn cớ này để dần dần điều tra nguyên nhân cái chết của đại bá, lại sợ làm liên lụy đến cả gia tộc nên mới đề xuất phân nhà với nhà chính, mới một tay gây nên chuyện này.

Nay hai nhà vẫn còn ở cùng nhau, cho dù có chuyện gì, nàng đều có thể ra tay giúp đỡ.

Lúc này Hồ Trọng Cốt cũng đứng dậy, hành lễ với Cố lão thái thái và mọi người rồi tập tễnh đi ra ngoài.

Lang Hoa nghĩ lại những chuyện kiếp trước, Hồ Trọng Cốt luôn đứng trước mặt nàng muốn nói gì đó nhưng rồi lại thôi, có lẽ ông muốn nói đến chuyện của phụ thân. Bỗng nhiên nàng cảm thấy rất may mắn.

https://thuviensach.vn

Bởi vì kiếp trước nàng giống như một con chim tước lông vàng bị nhốt trong phòng không hay biết chuyện gì, nay cuối cùng nàng cũng dần làm quen được với thế giới này rồi.

Cho dù quãng đường phía trước có gập ghềnh trắc trở đến đâu, nàng cũng sẽ tự đi bằng chính đôi chân của mình.

Cố lão thái thái nghĩ, “Nói không chừng người hại chết Thế Hoành có liên quan đến đám người lần này đến nhà chúng ta thu mua gạo.”

Tổ mẫu và nàng lại cùng nghĩ theo một hướng.

Kẻ hại chết phụ thân chắc chắn không phải là đám đạo tặc đó.

Đạo tặc khi chiếm được đồ nhất định còn bận chia chác, tuyệt đối sẽ không đuổi theo truy sát phụ thân.

Cho dù kẻ đó ẩn nấp ở đâu, nàng cũng sẽ bắt được hắn, khiến hắn phải trả giá.

“Tứ thúc...” Lang Hoa nhìn Cố Thế Ninh, “Bây giờ thúc còn thu thảo dược không?”

Cố Thế Ninh gật đầu, “Chẳng phải có câu sau đại chiến ắt có dịch bệnh sao, cho nên ta đem cho người đi thu thập một vài loại nguyên liệu làm thuốc để phòng trừ dịch bệnh.”

Lang Hoa ngẩng đầu, “Tứ thúc, nay có Hồ tiên sinh ở đây, chúng ta có thể làm dược liệu trước, sau đó phân phát cho bách tính đang cần dùng.”

Lang Hoa nói trúng tâm sự của Cố Thế Ninh, mua bán dược liệu đã bao năm nay, ông cũng đã quen với sự sống cái chết, giống như đại ca đã từng nói, tuy bọn họ ở xa Trấn Giang, nhưng vẫn liên quan mật thiết đến quốc vận.

https://thuviensach.vn

Tuy ông vẫn chưa hoàn toàn hiểu hết hàm ý câu nói này của đại ca.

Nhưng ánh mắt sáng ngời của Lang Hoa lúc này giống y hệt đại ca năm xưa.

Nhất định là Lang Hoa biết chuyện.

Hơn nữa, gia nghiệp này vốn do đại ca gây dựng nên, ông tiếp nhận chẳng qua chỉ là để tìm ra hung thủ báo thù cho đại ca, đáng tiếc bao năm nay cho dù hắn cố gắng tìm kiếm thế nào cũng không có tăm tích gì, có lẽ giao lại cho Lang Hoa, Lang Hoa có thể làm rõ chuyện này.

Cố Thế Ninh nhìn qua thăm dò, ông đã nhìn thấy sự chắc chắn và lòng tin trong đôi mắt Lang Hoa.

Ông gần như không suy nghĩ, lập tức nói: “Ta thấy đúng là nên chế thuốc phân phát cho bách tính, chuyện dược liệu cứ giao cho Lang Hoa sắp xếp.” Nói ra rồi Cố Thế Ninh liền thấy hối hận.

Ông làm sao vậy chứ?

Rõ ràng là chuyện trọng đại lại giao cho một đứa trẻ con.

Cố đại thái thái thở dài, “Tứ thúc, làm vậy sao được, Lang Hoa sao hiểu được mấy chuyện này, nó chỉ là một đứa trẻ, ta… ta không đồng ý.”

Cố Thế Ninh vội vàng giải thích, “Ý ta là giao cho Hồ tiên sinh lo liệu chính, Hồ tiên sinh là do Lang Hoa mời về, chuyện Lang Hoa từng được dược sư Lưu Ly Quang Như Lai điểm hóa toàn bộ Trấn Giang đều biết, giao cho Lang Hoa phát thuốc thì còn gì bằng nữa.”

Cố đại thái thái sầm mặt xuống, “Không được, năm đó do Thế Hoành không chịu nghe lời ta, kiên quyết đòi đi lấy thuốc, nên… nên mới xảy ra chuyện…Lang Hoa còn nhỏ như vậy… lần này xuất đầu lộ diện đã là

https://thuviensach.vn

chuyện không nên, nếu để bị người khác nắm được điểm yếu sẽ ảnh hưởng đến danh tiếng.”

Lang Hoa không ngờ mẫu thân lại cứng rắn như vậy.

Cố đại thái thái nhìn Cố lão thái thái, “Mẹ, nghe tứ thúc nói xong con càng thấy chủ trương năm đó là đúng, nếu Thế Hoành nghe con thì sao để mẹ phải người đầu bạc tiễn kẻ đầu xanh, để con không còn chỗ dựa, trước giờ con… do quá đau buồn… nên không muốn để tâm lo liệu chuyện gì cả, nhưng nay nghĩ đến chuyện kẻ hại Thế Hoành âm thầm dò xét gia đình chúng ta… thì con bắt đầu thấy sợ.”

“Chính bởi vì vậy, Lang Hoa không thể ra khỏi nhà, con phải bảo vệ được cốt nhục cuối cùng của Thế Hoành, nếu không sau này… dưới cửu tuyền con phải ăn nói sao với chàng?”

Lang Hoa thử khuyên Cố đại thái thái, “Mẫu thân, con chỉ đi ra ngoài xem xét thảo dược, chuyện phát thuốc sẽ giao cho Hồ tiên sinh, đến khi Trấn Giang thái bình con đọc sách học chữ sau cũng chưa muộn.”

“Vậy cũng không được.” Cố đại thái thái rất kiên quyết, “Khi nãy em dâu tứ khuyên ta đúng lắm, ta phải bắt đầu quản lý cái gia đình này, để lão thái thái yên tâm dưỡng bệnh, Lang Hoa cũng đến tuổi phải học hành rồi. Tuy Thế Hoành không còn nữa nhưng cũng không thể để người khác chê cười nhà chúng ta được.”

Cố tứ thái thái không ngờ Cố đại thái thái suy nghĩ thông suốt nhanh như vậy, lập tức tươi cười, “Đại tẩu, tẩu suy nghĩ được như vậy là đúng rồi.”

Cố lão thái thái cũng gật đầu, “Như vậy cũng tốt, trong nhà có con lo liệu rồi, ta yên tâm hơn so với để con dâu ba quản lý.”

“Mẹ,” Cố đại thái thái mắt đỏ hoe, “Trước đây đều là do con dâu không tốt nên để mẹ chịu khổ rồi.”

https://thuviensach.vn

Cố lão thái thái bỗng thấy đau lòng, “Nói linh tinh gì vậy, khiến con tuổi này đã phải ở góa trong nhà, suy cho cùng vẫn là do Cố gia ta có lỗi với con.”

Trong phòng bỗng tràn ngập sự thê lương.

Lang Hoa nói chuyện với lão thái thái một hồi rồi mới dẫn A Mạt về phòng, trong phòng đã không còn mùi thảo dược nhàn nhạt nữa, Lang Hoa đi vào trong mật thất, kéo bức màn ra, Triệu Linh ở trên giường đã không thấy tông tích đâu nữa, Lang Hoa bừng tỉnh ngồi xuống.

Hôm nay đã xảy ra quá nhiều chuyện, nhất thời nàng còn chưa sắp xếp rõ ràng hết, nhưng nàng vẫn cảm thấy dường như có gì đó không đúng.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 53: Quản Lý Gia Đình

Lang Hoa còn đang bận suy nghĩ, A Mạt đã nhẹ nhàng bưng đèn đi vào.

Nếu không nhìn thấy đèn, Lang Hoa dường như đã quên mất trời đã tối rồi.

Cũng đúng, một người mù cần gì đèn chứ, thói quen đã có mười mấy năm rồi, không phải một sớm một chiều có thể thay đổi được.

A Quỳnh tiến lên hầu hạ Lang Hoa cởi giầy, "Quản sự bên thái thái qua đây nói, bên lão thái thái đã bắt đầu sắc thuốc Hồ tiên sinh căn dặn rồi, sau này tiểu thư sẽ đến chỗ thái thái để dùng cơm."

Lang Hoa gật đầu.

Tiêu ma ma đưa Tiêu Ất vừa bị đánh lúc chiều vào phòng phụng mệnh.

Tiêu ma ma nói: "Tiêu Ất không hiểu biết, bị đại thái thái trả về điền trang, để nó không gây rắc rối cho gia đình ta nữa."

Lang Hoa nghe vậy liền chau mày, Tiêu Ất đúng là đáng bị phạt, nhưng còn phải xem là vì nguyên nhân gì, không thể chỉ phạm lỗi một lần liền đuổi hắn đi như vậy được.

Tiêu Ất cũng quỳ xuống: "Đại tiểu thư, xin tiểu thư giúp tiểu nhân nói đôi lời trước mặt đại thái thái, tiểu nhân… sau này tiểu nhân không dám nữa, tiểu nhân vẫn muốn làm việc hầu hạ đại tiểu thư."

Trước kia ở điền trang, chẳng qua hắn chỉ là tá điền trông coi làm việc đồng ruộng, sau khi đi theo đại tiểu thư mới thấy được làm việc thực sự,

https://thuviensach.vn

nay bỗng nhiên lại bảo hắn trở về, hắn làm sao chịu được.

Chuyện mẫu thân đột nhiên thay thế mình khiến nàng thấy không quen lắm, Lang Hoa suy nghĩ một lát rồi dặn dò Tiêu Ất, "Đêm nay cứ ở lại trong viện, ngày mai ta sẽ đi tìm mẫu thân nói chuyện", nói đoạn, ngữ điệu cũng trở nên nghiêm khắc hơn, "Chỉ có điều, nếu còn tự tiện hành sự thì ta cũng sẽ không muốn dùng ngươi nữa."

Tiêu Ất thưa vâng rồi khập khễnh bước đi.

Tiêu ma ma còn định xin lỗi Lang Hoa vì chuyện của Tiêu Ất, nhưng Lang Hoa đã mở lời trước, "Tiêu ma ma, ngươi nói xem chuyện mẫu thân quản lý gia đình là tốt hay xấu?"

Tiêu ma ma bị hỏi ngẩn người đi, nghĩ hồi lâu mới trả lời, "Nô tỳ thấy là chuyện tốt, khi đại lão gia còn sống cũng là do đại thái thái quản lý gia đình, đại thái thái trị gia rất nghiêm, xưa nay chưa từng xảy ra sai sót gì. Chỉ là từ sau khi đại lão gia qua đời, đại thái thái đau lòng quá nên mới giao lại quyền quản lý gia đình cho tam thái thái, cũng từ khi tam thái tiếp quản trong nhà mới liên tiếp xảy ra chuyện."

Lang Hoa cẩn thận nghe từng lời nói của Tiêu ma ma, "Ta không hiểu, tại sao mẫu thân không cho phép ta đi lo liệu chuyện phát thuốc chứ?"

Tiêu ma ma nghĩ, "Đại thái thái sợ tiểu thư ra ngoài nhỡ xảy ra chuyện gì. Đại thái thái rất thương tiểu thư, nô tỳ còn nhớ khi đại thái thái mang thai tiểu thư, có hai nha hoàn bắt bướm trong viện không may đụng trúng người đại thái thái, đại thái thái lập tức sai nha bà (bà buôn người) bán chúng đi. Khi mang thai, sức khỏe đại thái thái không được tốt, còn sợ sẽ xảy ra chuyện bất trắc gì, trong nhà đã mời mấy vị thầy lang đến chẩn mạch, đại thái thái đã uống hết bao nhiêu thuốc mới sinh ra được tiểu thư người trắng trẻo mập mạp thế này đó."

Do đó, đây là chuyện tốt.

https://thuviensach.vn

Vừa nãy còn hy vọng mẫu thân phấn chấn lại.

Tại sao bây giờ lại bắt đầu nghi thần nghi quỷ rồi chứ?

Mẫu thân không cho nàng ra ngoài, cùng lắm thì nàng làm nũng như làm nũng tổ mẫu, mẫu thân sẽ đồng ý thôi.

Lang Hoa muốn tìm túi thơm để trong gối, ngửi hương thảo dược trong túi thơm, nàng liền thấy an tâm trở lại. Lang Hoa sờ tay vào trong gối liền phát hiện túi thơm đợt trong đó không thấy đâu nữa, Lang Hoa ngay lập tức quay người tìm kiếm.

A Quỳnh thấy vậy liền nhanh chóng mang đèn qua đó, "Tiểu thư, người đang tìm gì vậy? Vừa nãy nô tỳ cho người thay chăn đệm, thấy có một túi giấy nhỏ…"

"Không phải là túi giấy, ta tìm túi thơm của ta."

Lang Hoa nói ra A Quỳnh mới nhớ lại, "Sáng nay nô tỳ vẫn còn nhìn thấy túi thơm để ở trên giường, khi nãy… khi dọn dẹp lại không thấy đâu nữa."

Không thấy.

Khi nãy bọn họ đều đi ra ngoài, chỉ còn lại Triệu Linh.

Túi thơm bị Triệu Linh lấy đi rồi?

Lang Hoa chau mày, Triệu Linh này đúng là quân ăn cướp, đang yên đang lành lại lấy túi thơm của nàng làm gì chứ? Bỗng nhiên nàng nhận ra, "Còn có túi giấy gì nữa? Mang ra đây cho ta xem?"

A Quỳnh nói, "Nô tỳ không dám động vào, nên… đặt dưới đệm… nô tỳ định nói cho tiểu thư biết… nhưng vừa nãy bị ma ma quản sự gọi ra ngoài dạy dỗ."

https://thuviensach.vn

Dạy dỗ? Rõ ràng là tìm cớ gây chuyện đây mà.

A Quỳnh nói: “Cũng không có gì, chỉ là thái thái thấy phòng tiểu thư ít người quá nên muốn điều thêm mấy nha hoàn đến đây.”

Mẫu thân cũng thật là mạnh mẽ, bên kia vừa mới nói muốn quản lý gia đình, bên này liên sắp xếp người trong phòng nàng.

Lang Hoa không suy nghĩ quá nhiều, nhanh chóng mở túi giấy, thứ trong đó mau chóng lộ ra.

Đây là gì chứ?

Nhìn giống như một chiếc bánh mì lớn ở giữa có khoét một lỗ, nhưng sờ vào lại thấy rất cứng, vật này dùng để làm gì?

Bên cạnh chiếc bánh là một que tính làm bằng ngọc thạch, trên chiếc túi giấy còn viết một câu hỏi giống như trên “Tứ nguyên ngọc giám”, sau đó là một dãy số không rõ quy luật.

Lang Hoa chỉ cảm thấy có một ngọn lửa bỗng chốc thiêu tới tận đỉnh đầu nàng, tên Triệu Linh này có ý gì chứ? Để lại thứ đồ này nàng sao hiểu được.

Nhất định tên Triệu Linh này là khắc tinh của nàng, nếu không tại sao nàng lại dễ dàng bị hắn chọc tức như vậy?

Lang Hoa ném thứ đồ trong tay xuống đất, nàng không muốn liên quan gì đến tên Triệu Linh đó nữa, “Mang ra ngoài đốt đi.”

Con người này tối ngày chỉ mang lại rắc rối cho nàng.

…

https://thuviensach.vn

Lục lão thái gia chỉ muốn mang hết đồ trong nhà ra đập bể, cho dù như vậy cũng không thể khiến ông ta nguôi giận.

“Con tiện nhân này lại dám nói vậy với Hàn Chương?” Lục lão thái gia nhìn Lục nhị thái thái, “Hàn Chương còn dám hạ lệnh không cho phép ai được rời khỏi Trấn Giang?”

Lục nhị thái thái gật đầu, “Cổng thành đã có thêm người canh gác, có xe ngựa đi qua đều phải kiểm tra.”

“Hoang đường...” Lục lão thái gia trợn tròn mắt, “Mẫn Hoài đâu? Tên tri phủ Mẫn Hoài nói thế nào? Cái quy tắc chết tiệt này ở đâu ra hả? Chúng ta có dẫn lộ do triều đình ban cho, để xem ngày mai kẻ nào dám chặn đường ta?”

Lục nhị thái thái cẩn trọng ngẩng đầu lên, “Ý lão thái gia là ngày mai chúng ta vẫn xuất phát đúng giờ?”

Lục lão thái gia nói: “Tất nhiên phải xuất phát đúng giờ, lẽ nào ta sợ chúng sao?” Chỉ cần nghĩ đến việc bị chọc tức ở Cố gia, Lục lão thái gia lại giận sôi người, “Cố gia cho rằng dựa được vào Hàn tướng quân và tên Mẫn Hoài đó thì không coi chúng ta ra gì, nhưng nhà chúng ta là thông gia, bọn họ phủng cao dẫm thấp, không sợ nói ra bị người ngoài chê cười sao?”

Lục nhị thái thái nghe trách mắng, không ngừng phụ họa, “Lão thái gia nói đúng lắm.”

Lục lão thái gia cao giọng nói, “Cho dù là Vương đại nhân đến trang viên Cố gia tìm phản tặc thì cũng là làm chuyện công, ta nhắc nhở Vương đại nhân cũng là để tránh nghi ngờ, nếu không điều tra không rõ ràng, Hàn Ngự sử lại nói chúng ta bao che cho nhà thông gia. Bây giờ không điều tra được gì hết chẳng phải là rất tốt sao? Không ai còn dám nghi ngờ Cố gia nữa, Cố gia còn gì uất ức nữa chứ?”

https://thuviensach.vn

Lục nhị thái thái chỉ đành gật đầu, “Phụ thân con hiện giờ bị bãi chức điều tra, không biết con ranh Cố Lang Hoa đó đã nói gì với Mẫn đại nhân, nó mới có tám tuổi… sao đã lòng dạ độc ác như vậy, lão thái gia quan tâm đến nó, nó lại nói gì chứ? Đó là những gì vãn bối nên nói sao?”

Lục lão thái gia chỉ thấy gân xanh trên đầu bị kéo hết lên, co rút đến đau đớn, “Đừng nhắc tới con tiện nhân đó nữa.”

Lục lão thái gia vừa dứt lời liền nghe thấy thanh âm từ bên ngoài truyền vào, “Ai dám chọc cho lão thái gia tức giận, ta sẽ xẻo thịt lột da kẻ đó, cho đến khi nào lão thái gia thấy vui mới thôi.”

Lục lão thái gia bỗng sáng mắt lên, khói đen trên mặt bỗng chốc tan biến hết, ngay lập tức dặn dò Lục nhị thái thái, “Còn ngây ra đó làm gì, mau… mau đi đón khách… cứu tinh của nhà chúng ta tới rồi.”

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 54: Cứu Binh

Lục nhị thái thái còn chưa ra khỏi cửa, Lý Húc đã sải bước vào nhà, mỉm cười hành lễ với Lục lão thái gia, Lục lão thái gia tươi cười đáp lại: “Húc ca, mau mau, chúng ta vào trong đường thất nói chuyện.”

Lục nhị thái thái gọi người làm vào, nhanh chóng dọn dẹp đống đổ nát dưới đất.

Lý Húc nhìn xung quanh, thấy đống bừa bộn xung quanh liền kinh ngạc hỏi: “Lão thái gia, trong nhà có chuyện gì sao?” Lục lão thái gia giận dữ như vậy, chắc chắn không phải là chuyện nhỏ.

Lục lão thái gia liền đỏ bừng mặt, lửa giận bỗng chốc lại bừng bừng, “Gia môn bất hạnh, bây giờ cho dù Cố gia có cầu xin ta cũng quyết không đồng ý hôn sự này nữa.”

Lý Húc không phải ai khác, là con trai lớn của Lý Thành Mậu, huynh đệ kết nghĩa của Lục Văn Hiển, hai năm nay hai nhà thường xuyên qua lại, rất nhiều chuyện của Lục gia Lý Húc đều am hiểu tường tận, “Lão thái gia, ý ngài là chuyện hôn sự của Anh đệ?” Hắn nhớ Lục nhị lão gia đã định hôn sự cho Lục Anh với Cố gia đại tiểu thư.

Cố gia đại tiểu thư đó hắn đã gặp qua một lần, dung nhan xinh đẹp mỹ miều, khuôn mặt nhỏ nhắn như được chạm khắc tinh xảo, đôi mắt long lanh biết nói, hắn vừa gặp đã thích. Có đứa trẻ đáng yêu như cục bột nhỏ ở trong nhà, khi rảnh rỗi thì cùng chơi đùa, nhất định là vô cùng vui vẻ. Lúc trước hắn còn vô cùng ngưỡng mộ Lục Anh, nhưng Lục Anh dường như không

https://thuviensach.vn

hề để tâm, hắn còn từng lén hỏi Lục Anh có thích Cố gia đại tiểu thư đó không, Lục Anh đã trả lời một câu, nàng mới có tám tuổi.

Tám tuổi thì có làm sao chứ? Không lẽ sẽ không lớn lên sao?

Hắn thì không quan tâm, cho dù già hay trẻ, dài hay ngắn, hắn đều thích những thứ đẹp đẽ, tất cả mọi thứ đẹp đẽ trong thiên hạ đều là của một mình hắn. Đợi lần này phụ thân lập được đại công, hắn sẽ thuận lợi ra làm quan, khi đó hắn cũng có thể học theo những kẻ quyền quý đó, mua một căn nhà lớn, nuôi một gánh hát, đúng, chính là một gánh hát, không phải là loại gánh hát biểu diễn trên phố, mà phải lựa chọn kỹ càng từng người một, được hắn ngày ngày nuôi dưỡng, hắn muốn chúng hát gì thì phải hát đó, hơn nữa còn phải chỉ được hát cho một mình hắn nghe.

Lý Húc còn đang suy nghĩ đến gương mặt xinh đẹp như hoa của Cố Lang Hoa và viễn cảnh người đẹp vây quanh, mỹ nhân trong lòng, không để ý đến lời Lục lão thái gia nói, nhưng câu cuối cùng hắn đã nghe rõ rồi.

“Ngài nói sao? Không cho tất cả mọi người xuất thành? Đó là do Hàn Chương định ra sao?”

Thấy Lý Húc ngạc nhiên đến vậy, Lục lão thái gia rất vừa lòng, cuối cùng cũng có một người chịu nghe hắn nói đàng hoàng. Vừa nãy ông ta còn tốn bao công sức nói một đống đạo lý, kể lể một đống uất ức, cũng chính là để làm bước đệm cho câu nói này, ông ta muốn cho Lý Húc biết tên Hàn Chương này quá đáng thế nào, Cố Lang Hoa đáng ghét ra sao.

Lý Húc nghĩ ngợi một lúc, “Vậy thì có liên quan gì đến Cố gia?”

Lục lão thái gia vốn đang định bưng chén trà, tức thì tay khựng lại, lời ông ta nói tối nghĩa khó hiểu như vậy sao? Ông ta nói đến rát cả họng mà Lý Húc còn chưa hiểu, “Mọi chuyện đều là do Cố Lang Hoa gây nên.”

Cố Lang Hoa gây nên đó.

https://thuviensach.vn

Chính tiểu tiện nhân đó gài bẫy để Vương Nhân Trí ngã một vố đau ở Cố gia.

Chỉ dùng chút gạo nếp đã có được sự tin tưởng của Hàn Chương.

Lại tạo nên vở kịch quyên góp lương thực để ngăn chặn các hộ lớn chuyển khỏi Trấn Giang.

Tất cả mọi chuyện đều là do Cố Lang Hoa một tay sắp xếp.

Lý Húc nhìn bộ dạng Lục lão thái gia như sắp tức giận tung trời đến nơi, không nhịn được liền hỏi, “Cố Lang Hoa đó không phải là năm nay mới có tám tuổi sao?”

Cố lão thái gia trợn tròn mắt, “Đúng là tám tuổi, nhưng đã được Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai điểm hóa rồi.” Nói xong Lục lão thái gia liền thấy hối hận.

Cái gì mà dược sư Lưu Ly Quang Như Lai điểm hóa chứ, đó vốn chỉ là vở kịch do nó bày ra.

Nhưng nếu như vậy, tại sao một đứa trẻ tám tuổi lại bỗng nhiên trở nên thông minh như vậy?

Lý Húc bỗng thấy buồn cười, Lục lão thái gia đúng là bị chọc giận không hề nhẹ, nói chuyện cũng bắt đầu lộn xộn bừa bãi rồi, “Lão thái gia, ngài đừng lo lắng, phụ thân ta đã được triều đình chỉ định làm Quảng Uy tướng quân, hiện đang ở Hàng Châu điểm binh, mấy ngày nữa sẽ dẫn quân đến Trấn Giang.”

Lục lão thái gia bỗng vui mừng, “Thật vậy sao? Vậy… vậy khi nào thì Lý tướng quân mới tới đây?”

https://thuviensach.vn

Lý Húc nói: “Phụ thân sẽ tới sau, nhưng đã lệnh cho ta dẫn một đội người ngựa đến, nếu ngài muốn bắt đầu khởi hành thì được thôi, để ra xem kẻ nào dám ngăn cản ngài, nhưng có điều...” Nói đoạn ngừng lại giây lát, “Ta thấy hai ngày sau ngài hãy đi là tốt nhất, cho ta hai ngày để sắp xếp, ta không chỉ giúp ngài rời khỏi Trấn Giang, mà còn khiến cho Hàn Chương, Mẫn Hoài đều bó tay hết cách.”

Đêm nay thật khiến ông ta vừa mừng vừa giận, Lục lão thái gia cười đến độ tưởng như râu sắp bay mất, ngay lập tức dặn dò Lục nhị thái thái, “Nhanh, chuẩn bị đồ ăn, tổ tôn hai người chúng ta phải uống vài ly.”

…

Lang Hoa mơ hồ thức giấc, gọi A Mạt và A Quỳnh hầu hạ nàng thay y phục, rồi nhanh như một cơn gió chạy đến phòng Cố lão thái thái.

Đến khi Cố đại thái thái đến phòng Cố lão thái thái thỉnh an, Cố lão thái thái và Lang Hoa đang trò chuyện vui vẻ.

“Cười gì vậy?” Cố đại thái thái vẫy tay về phía Lang Hoa, “Mau qua đây, lão thái thái bệnh còn chưa khỏe hẳn, đừng đến làm lão thái thái không nghỉ ngơi được.”

Lang Hoa kéo góc áo Cố lão thái thái, Cố lão thái thái cười nói, “Lang Hoa chính là linh đan diệu dược của ta, không có nó thì sao ta mau lành bệnh được chứ.”

Cố đại thái thái dặn dò người làm chuẩn bị cơm, tiến lên dìu Cố lão thái thái xuống giường, Cố lão thái thái bỗng nhiên nhớ lại thời điểm khi Cố Thế Hoành còn chưa qua đời, con dâu cả cũng lo liệu sắp xếp mọi việc trong nhà như vậy.

Cố lão thái thái thấy trong lòng nhói đau, cố gắng tươi cười, “Lang Hoa, con ăn cơm cùng tổ mẫu đi.”

https://thuviensach.vn

Lang Hoa đi giày vào rồi ngay lập tức đi tới, kéo tay Cố lão thái thái nhè nhẹ đong đưa rồi nháy nháy mắt.

Cố lão thái thái mới nghĩ ra, “À phải rồi, tên Tiêu Ất đó cứ giữ lại làm việc trong viện đi, đứa trẻ đó từng hầu hạ bên cạnh Thế Hoành, ta thấy cũng được lắm. Bây giờ bên ngoài cũng không được thái bình, cứ để nó dẫn theo hộ vệ đi lại canh gác quanh viện, như vậy càng an toàn hơn.”

Cố đại thái thái nhìn Lang Hoa đang đứng bên cạnh, Lang Hoa cười tít mắt xúc một thìa cháo vào miệng.

“Mẹ...” Cố đại thái thái không nén được cơn giận nói, “Mẹ chiều chuộng Lang Hoa quá rồi, mẹ xem có tiểu thư nhà nào vô pháp vô thiên như Lang Hoa nhà ta không…”

“Được rồi, được rồi...” Cố lão thái thái nói, “Con cũng vất vả cả một buổi sáng rồi, cùng ăn cơm sáng với ta và Lang Hoa đi, chuyện này không liên quan gì đến Lang Hoa, là ý của ta. Tục ngữ có câu cẩn tắc vô ưu, đề cao cảnh giác không bao giờ là sai cả, Tiêu Ất cũng tốt, trung thành thẳng thắn, cho nó về trang viên cũng đáng tiếc.”

Cố lão thái thái đã nói vậy, Cố đại thái thái chỉ đành nghe theo, “Vậy con xin nghe theo ý mẹ.”

Lang Hoa bỗng thấy tâm tình tốt hẳn lên, nàng không thể ngang nhiên làm trái ý của mẫu thân, nhưng nàng vẫn còn có chỗ dựa là tổ mẫu.

Đây chính là vỏ quýt dày có móng tay nhọn.

Từ phòng Cố lão thái thái đi ra, Lang Hoa dặn dò Tiêu ma ma, “Mau gọi Hồ tiên sinh tới đây, ta có chuyện muốn nói với tiên sinh.”

Không bao lâu sau Tiêu ma ma đã quay trở về báo “Hồ tiên sinh đã đi rồi.”

https://thuviensach.vn

Lang Hoa không khỏi kinh ngạc, “Tổ mẫu còn chưa khỏi bệnh, tiên sinh đi đâu chứ?”

Tiêu ma ma cũng lo lắng nói “Khi nô tỳ đi chỉ thấy trên bàn có hai trang dược phương, a hoàn hầu hạ Hồ tiên sinh cũng gấp gáp chạy đi bẩm báo thái thái rồi.”

Hồ Trọng Cốt rõ ràng tối qua vẫn còn yên lành, tại sao sáng sớm hôm nay đã không thấy đâu nữa rồi?

Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 55: Yêu Thương Che Chở

"Đi rồi?" Cố đại thái thái không khỏi ngạc nhiên nhìn Tiêu ma ma, "Tại sao lại đi rồi?"

Cố đại thái thái lập tức đứng dậy, dặn dò Thái Hồi, "Nhanh, nói với Tôn quản sự dẫn mấy người đi tìm Hồ tiên sinh."

Thái Hồi trả lời rồi tức tốc chạy đi.

Ánh mắt Cố đại thái thái phức tạp không biết đang suy nghĩ điều gì.

Tiêu ma ma ho một tiếng toan cáo lui.

Cố đại thái thái bỗng nhiên gọi Tiêu ma ma lại, "Tiêu ma ma, trước kia ngươi từng nghe Tiêu Ất nói đến chuyện của đại lão gia chưa?"

Tiêu ma ma liền lắc đầu, "Thằng bé đi theo tứ lão gia ra ngoài một chuyến, khi trở về liền nói không tìm thấy gì hết, nô tỳ cũng không nghĩ gì nhiều, nếu không phải hôm qua… thì nô tỳ cũng bị che giấu, ai biết được nó lại giấu giếm mọi chuyện bao năm nay rồi chứ."

Cố đại thái thái vẻ mặt chua xót, "Nếu nó thực sự không biết gì thì tốt, cho dù là một chút manh mối, cho dù là gì cũng được, có lẽ chúng ta có thể thuận theo đó tìm được người đã hại Thế Hoành."

"Đêm qua ta mơ thấy Thế Hoành… toàn thân đầy máu… nhưng vẫn nhìn ta cười, nụ cười đó giống như… giống như khi chúng ta thành thân. Ta… lúc đó ta vẫn còn trẻ, ta cho rằng từ đó trở đi sẽ có chỗ dựa… ta nói chàng đừng đi, nhưng chàng không trả lời ta… Xưa nay, chàng chưa bao

https://thuviensach.vn

giờ không trả lời ta…” Cố đại thái thái không nói tiếp nữa, những giọt lệ không ngừng lăn xuống, “Vậy nên mới sáng sớm ta đã đi tìm Hồ Trọng Cốt, ta cảm thấy hắn có chuyện đang che giấu chúng ta, Thế Hoành đi thu thập thảo dược là bởi vì hắn, người trong núi lại nói mấy ngày trước đó thảo dược đã bị dược thương thu mua, dược thương cũng là do một vị lang trung họ Hồ cử đến.”

“Ngươi không thấy rằng mọi chuyện quá trùng hợp sao? Nếu Hồ Trọng Cốt không nói cho tên dược thương đó thì tại sao dược thương lại lấy danh nghĩa hắn đến thu mua thuốc? Nếu quả thực Hồ Trọng Cốt đã nói cho đám dược thương đó, thì tại sao còn kêu lão gia đi thu thập thuốc? Ta nghĩ thế nào vẫn không thể hiểu được.”

“Ta cảm thấy chính là hắn, chính là tên Hồ Trọng Cốt đó, nhất định là có liên quan đến hắn, nếu không tại sao hắn lại hoảng hốt bỏ trốn chứ?”

Tiêu ma ma nghe xong khóe mắt cũng ửng đỏ, bà có thể hiểu được tâm trạng của đại thái thái, nếu chuyện này xảy ra đối với bà, bà cũng sẽ suy nghĩ như vậy. Ngay cả Tiêu Ất khi nhìn thấy Hồ Trọng Cốt cũng mất đi lý trí, đến giờ cũng vẫn luôn nghi ngờ Hồ Trọng Cốt, có lẽ người duy nhất tin tưởng Hồ Trọng Cốt lúc này chỉ có một mình đại tiểu thư.

Tiêu ma ma vội vàng an ủi đại Cố thái thái, “Đại thái thái, người đừng quá đau lòng, phải chú ý đến sức khỏe, đại tiểu thư hiểu chuyện như vậy… sau này Cố gia sẽ ngày càng tốt hơn, đại lão gia cũng được ngậm cười nơi chín suối.”

Cố đại thái thái lấy khăn tay lau nước mắt, vừa lau vừa cười, “Ta không khóc, ta không khóc nữa, ta… ta không được khóc, nếu để lão thái thái biết được, lão thái thái sẽ đau lòng lắm, cho nên ta thà ở xa một chút, chỉ cần không ở trước mặt người sẽ không thấy khổ sở như vậy nữa.”

Tiêu ma ma không biết nên nói gì nữa.

https://thuviensach.vn

Cố đại thái thái ngẩng lên, “Đại tiểu thư rất thích ngươi là bởi vì ngươi đã từng làm gì cho đại tiểu thư sao?”

Tiêu ma ma lắc đầu, “Không có, không có, nô tỳ chỉ làm một chút điểm tâm, đại tiểu thư rất thích ăn cho nên mới giữ nô tỳ lại.”

Cố đại thái thái gật đầu, “Bên cạnh đại tiểu thư cũng nên có một ma ma quản sự biết làm việc như ngươi, ta đã nói với quản sự rồi, bắt đầu từ tháng này ngươi sẽ được nhận tiền tiêu hàng tháng của ma ma quản sự.”

Tiêu ma ma rất đỗi kinh ngạc, bà tưởng rằng đại tiểu thư điều bà từ nhà bếp lên, đại thái thái biết được sẽ không vui, không ngờ đại thái thái lại tăng tiền tiêu hàng tháng cho bà.

Tiêu ma ma vội vàng hành lễ, “Đại thái thái, được gặp chủ tử như đại thái thái và đại tiểu thư là phúc phận của nô tỳ.”

Cố đại thái thái tươi cười ra hiệu cho Tiêu ma ma ngồi xuống, “Sau này ngươi chú ý chăm sóc cho Lang Hoa. Ngươi cũng nhìn thấy thái độ của Lục gia rồi đó, bây giờ ta sợ vạn nhất hai nhà thực sự bất hòa với nhau rồi, danh tiếng của Lang Hoa sẽ bị tổn hại, tương lai thực sự phải gả cho một hộ thân hào nông thôn. Ngươi cũng biết đám thân hào đó không hiểu biết như trẻ con nhà có học thức, trong nhà có nạp tam thê tứ thiếp cũng là chuyện bình thường, tính cách của Lang Hoa sao chịu đựng được. Bây giờ lão thái thái lại yêu chiều nó như thế, nhưng lão thái thái tuổi tác cũng đã cao, nhà mẹ đẻ có tốt thế nào cũng sẽ có một ngày phải đi lấy chồng, lúc đó dù có ấm ức thế nào cũng không có người giúp nó chống đỡ. Ta sợ nếu dung túng cho Lang Hoa, ngược lại sẽ hại con bé cả một đời.”

“Suy cho cùng nữ nhân cả đời phải ở trong nhà, phải tĩnh được tâm mới được sống tự tại hơn. Mới lên tám tuổi, người bình thường phải giúp cha mẹ làm việc nhà rồi, ở nhà chúng ta không cần làm những việc đó nhưng

https://thuviensach.vn

cũng phải học nữ công gia chánh, học chữ, biết xem kỳ phổ, đó đều là những thứ tốt.”

Tiêu ma ma im lặng lắng nghe, những điều đại thái thái nói đều rất có lý, khuê tú nhà người ta đều được nuôi dưỡng tính cách ấy, nhưng bà thấy tính cách đại tiểu thư không cần mài giũa, bởi vì trời sinh như vậy có cố mài giũa cắt gọt cũng không thành, vốn dĩ không thể giữ đại tiểu thư ở trong phòng được.

Nghĩ đến đây, Tiêu ma ma đành thở dài, e rằng đại thái thái rất khó được như ý nguyện rồi.

Cố đại thái thái nhìn Tiêu ma ma, “Ta hy vọng ngươi chú ý chăm sóc cho đại tiểu thư. Nếu nó muốn làm ra chuyện gì quá giới hạn, ngươi phải nói với ta, không được để cho nó làm bậy, không cần thiết phải quản giáo nó thành tiểu thư khuê tú nhưng ta cũng không thể không quản. Nó là con gái ta, ta không đóng vai người xấu này thì còn ai đóng nữa? Mẫu thân chỉ có một mà thôi.”

Khi Tiêu ma ma đi ra từ phòng Cố đại thái thái, gió khẽ thổi trên mặt, bà liền thấy hoảng loạn, bà nên toàn tâm toàn ý theo đại tiểu thư hay nên phán đoán những chuyện tiểu thư làm, đôi khi cũng nên báo cáo cho đại thái thái biết đây, ví dụ như chuyện của Triệu Linh, hay như chuyện của Hồ Trọng Cốt, còn cả Vương Nhân Trí nữa… Nhưng nếu những chuyện này để đại thái thái biết trước thì liệu đại tiểu thư có làm thành được không?

Tiêu ma ma bỗng thấy hoang mang.

Tiêu ma ma về phòng, Lang Hoa đang bận lo liệu chuẩn bị đi ra ngoài.

Tiêu ma ma nói: “Đại tiểu thư, người muốn đi đâu?”

Lang Hoa giơ tay cho A Mạt gài lại cúc áo, “Ta định đi tìm A Thần, nói chuyện với A Thần.”

https://thuviensach.vn

Đại tiểu thư muốn tìm cớ ra ngoài đây mà! Có nên khuyên đại tiểu thư không, có nên tiết lộ cho đại thái thái biết không?

Tiêu ma ma quay lại, nhìn thấy nụ cười xán lạn của Lang Hoa như một chú chim nhỏ sắp được ra khỏi lồng, đợi chờ ánh sáng bình minh chiếu rọi để được bay cao.

Tiêu ma ma chưa từng thấy một người nào lại hứng thú với việc ra ngoài như vậy, bà làm sao nỡ chính tay dập tắt nụ cười ấy, Tiêu ma ma bỗng mềm lòng, từ bỏ việc chống lại.

…

Lý Húc nhẹ nhàng đẩy cửa phòng riêng trong tửu lầu, tại đây hắn sẽ gặp người của thái tử gia, người đó sẽ nói cho hắn biết bước tiếp theo phải làm thế nào.

Phụ thân và hắn từ kinh thành trở về, một người về Hàng Châu, một người chạy thẳng về Trấn Giang, mục đích là để làm công chuyện thái tử đã giao phó.

Lý Húc đợi chờ mãi, hắn thực sự không thể nghĩ ra vị đại nhân nào mới là tâm phúc của thái tử.

Cuối cùng cánh cửa cũng từ từ mở ra, một người đội chiếc nón lá đen rộng vành bước vào, người đó bước vào, cởi bỏ chiếc nón, để lộ ra khuôn mặt.

Lý Húc đang không biết phải nói gì, người đó đã mở lời, “Ta là Ngự sử giám sát do triều đình phái tới.”

Lý Húc bỗng cười, xem ra Lục Văn Hiển nói không sai, phen này thái tử gia mới là người chiến thắng cuối cùng, chỉ cần phụ thân và hắn đều nghe theo thái tử gia, tất nhiên sẽ có tiền đồ rộng mở.

https://thuviensach.vn

Hàn ngự sử ngồi xuống, giơ tay vẽ một vòng tròn trên bàn, “Chúng ta phải vẽ cho Hàn Chương một con đường, vẽ một con đường cùng.”

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 56: Đường Cùng

Tự cổ chí kim, trên chiến trường chẳng qua chỉ là đọ sức về hai thứ, nhân lực và tài lực.

Hàn Chương tuy có binh, nhưng Ngự sử giám sát mới là người quản lý chính tiền lương và cung cấp quân nhu.

Theo công văn triều đình, binh mã Hàn Chương mang theo bắt buộc phải vào thành Trấn Giang trước tháng tám.

Hàn ngự sử đợi Lý Húc xem xong công văn mới nói, “Ngươi thử tính xem, còn bao nhiêu ngày nữa?”

Lý Húc nói: “Hai mươi ngày, nếu trong 20 ngày đại quân Hàn Chương không đến nơi tập kết sẽ bị triều đình trị tội.”

Hàn ngự sử gật đầu, “Đại quân Hàn Chương cần lương thực mới đến được Trấn Giang thành, nếu không vận chuyển được lương thực, sĩ binh sẽ sinh bệnh, sẽ kéo dài hành trình, cuối cùng chúng ta đổ tội lên đầu tên chuyển vận sứ, nhưng Hàn Chương cũng không thoát được trọng trách với triều đình.”

Lý Húc cười, đột nhiên nghĩ ra điều gì, “Vậy nếu Hàn Chương ở Trấn Giang trưng thu được lương thực thì sao?”

Cố đại tiểu thư lấy sổ sách, muốn quyên góp lương thực cho triều đình, khi đó hắn đã hoảng hốt một phen, không ngờ lại có người nghĩ đến vấn đề lương thực trước để nhắc nhở Mẫn Hoài và Hàn Chương. Nếu Mẫn Hoài lập tức bắt tay vào trưng thu lương thực thì không chừng sẽ thu thập đủ

https://thuviensach.vn

lương thực để vận chuyển đến cho đại quân Hàn Chương. Nhưng nghe nói lương thực Cố gia đã bị Cố tam thái thái bán hết rồi, hắn suýt chút nữa thì bật cười thành tiếng, đúng là ông trời phù hộ, không biết là nhà buôn nào lại có nhãn quang thông tuệ như vậy, thu mua trước lương thực còn lại của thành Trấn Giang, sau đây Mẫn Hoài và Hàn Chương chỉ còn đường chết rồi.

Hàn ngự sử vừa giải thích cho Lý Húc chuyện lương thực.

Lý Húc bỗng đập tay xuống bàn: “Aiya, ta biết rồi, nhất định là vị quý nhân đó.”

Hàn ngự sử nghe đến choáng váng đầu óc.

Lý Húc liền giải thích: “Phụ thân ta quen biết một vị cao nhân huyền học, kết nghĩa huynh đệ với ông ta, vị cao nhân đó nói, lần này thái tử gia nhất định sẽ muốn gì được đó bởi vì có quý nhân tương trợ.”

“Người thu mua lương thực đó chắc chắn chính là quý nhân kia.” Lý Húc như bừng tỉnh, “Không chỉ là quý nhân của thái tử gia, mà cũng là quý nhân của chúng ta. Nếu chúng ta không ai đối phó được với Hàn Chương, chỉ cần Hàn Chương còn sống trên đời này ngày nào thì thái tử gia không được sống yên ổn ngày đó.”

Bởi vì Hàn Chương là ca ca của Ninh Vương Phi. Hàn Chương chinh chiến bao năm, chiến công hiển hách, tất cả mọi người đều truyền tin Hàn Chương đã nắm vững toàn bộ vùng Lĩnh Bắc, vạn nhất Ninh Vương được Thái hậu ủng hộ mưu đoạt vương vị, Hàn Chương sẽ trở thành cánh tay hỗ trợ đắc lực nhất. Ngược lại, nếu giết được Hàn Chương, Thái hậu sẽ không còn quân bài nào nữa, hoàng thượng có thể vô lo vô nghĩ, thái tử cũng được yên lòng rồi.

Hoàng thượng cảm mến tài năng của Hàn Chương, ngần ngại chưa chịu ra quyết định, thái tử đành âm thầm sắp xếp mọi việc, lợi dụng cơ hội dẹp

https://thuviensach.vn

loạn lần này để nghĩ cách loại trừ Hàn Chương, tương lai cho dù hoàng thượng biết chuyện cũng đã muộn.

Hàn ngự sử nhìn Lý Húc cười, "Trước tiên lợi dụng Hàn Chương dẹp quân phản loạn, sau đó diệt trừ Hàn Chương, làm vậy cho dù đối với thái tử hay triều đình, cha con tướng quân đều được coi là đệ nhất công thần."

Lý Húc bỗng thấy phấn chấn hẳn lên.

Hàn ngự sử nói tiếp, "Nhưng vẫn cần phải để mắt đến một người." Không biết tại sao, hiện giờ trong đầu hắn hiện giờ vẫn chỉ có một bóng hình.

Đúng, chính là nàng ấy, Cố đại tiểu thư.

Nàng mới có tám tuổi, Cố Lang Hoa.

Đứa trẻ nghe nói là đã từng được Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai điểm hóa.

Nàng đã tìm đủ gạo nếp dùng để gia cố tường thành, vô hình trung đã giúp Hàn Chương một tay, nhưng Cố gia cũng chính bởi đã hao phí quá nhiều gạo nên cũng không làm thêm được chuyện gì nữa.

Nhưng hắn vẫn không yên tâm được, bởi vì xưa nay hắn chưa từng gặp một đứa bé gái nào như vậy, ánh mắt lấp lánh như nắm hết tất cả mọi việc trong lòng bàn tay, không biết lúc nào chỉ vẩy tay một cái đã làm nên đại sự gì.

…

Lang Hoa và Mẫn Giang Thần dắt tay nhau vào trong phòng nói chuyện.

Mẫn Giang Thần nét mặt lo lắng, "Hồ tiên sinh đi rồi, bệnh của lão thái thái phải làm sao?"

https://thuviensach.vn

Trước mắt Lang Hoa hiện lên nét mặt sợ hãi của Hồ Trọng Cốt, một người trong lòng tràn ngập sợ hãi nhất định sẽ nghĩ cách để chạy trốn, cho dù có tìm được ông ấy, e rằng ông ấy cũng sẽ không toàn tâm toàn ý giúp đỡ nàng.

Lang Hoa nói: “Chuyện này cũng không thể ép buộc được, còn phải xem bản thân ông ấy có nghĩ thông suốt được không thôi.”

Mẫn Giang Thần vô tình nhìn Lang Hoa, “Không ngờ muội lại hiểu chuyện như vậy, cũng không biết bệnh của lão thái thái có chuyển biến tốt hơn sau khi dùng phương thuốc của ông ta không nữa?”

A Thần vốn mềm lòng như vậy, một lòng một dạ suy nghĩ cho nàng và tổ mẫu.

Bệnh tình của tổ mẫu là bệnh lâu năm, giống như Hồ Trọng Cốt nói, bệnh đã lan đến tạng phủ, có thể duy trì đã là tốt lắm rồi, trị khỏi hẳn là chuyện không thể nào.

Nhưng nàng cũng không muốn A Thần buồn cùng nàng, Lang Hoa nghĩ đến đây liền tươi cười với Mẫn Giang Thần, “Tổ mẫu đã thấy khá hơn nhiều rồi.”

Mẫn Giang Thần quả nhiên an tâm hơn, “Vậy… còn Lục Anh thì sao? Muội đã nghĩ xem nên làm thế nào chưa? Lão thái thái và thái thái có nhắc đến không?”

Lang Hoa lắc đầu, tổ mẫu vẫn chưa nói gì với nàng cũng là do chưa suy nghĩ kỹ.

Dù sao thì Lục Anh cũng không làm sai chuyện gì, người sai là Lục gia.

Mẫn Giang Thần lại chau mày, “Chuyện này phải làm sao đây? Lục gia thì như vậy, muội lại thích Lục Anh, đây chẳng phải là hai bên đều khó

https://thuviensach.vn

sao?”

A Thần còn lo lắng hơn cả nàng.

Mẫn Giang Thần nghĩ ngợi một hồi, “Nếu có cách gì có thể vừa gả cho Lục Anh nhưng lại không gả vào Lục gia thì tốt rồi.”

Lang Hoa nhìn A Mạt bên cạnh cong miệng cười, Mẫn Giang Thần cũng phát hiện ra bản thân đã nói lời không nên nói, tức thì xấu hổ. Lang Hoa nghịch ngợm liền giơ tay chọc chọc Mẫn Giang Thần, “Cái gì mà gả với không gả chứ, muốn gả thì tỷ gả đi, muội không thèm.”

Mẫn Giang Thần đỏ mặt, “Được, vậy sau này muội đừng hối hận.”

Hai người nói cười vui vẻ, một lúc sau liền nghe bên ngoài truyền đến âm thanh Mẫn Hoài đang nói chuyện, hai người cùng không nói gì nữa, trong phòng lập tức yên tĩnh trở lại, một lúc sau hai người lại cùng nhau cười phì thành tiếng.

Lang Hoa nhìn ra ngoài, “Hàn tướng quân cũng ở đó sao?”

Mẫn Giang Thần gật đầu, “Hai người đang bàn chuyện chính sự.”

Đây mới là điều Lang Hoa thực sự muốn nghe, Lang Hoa kéo tay Mẫn Giang Thần, “Chúng ta cũng thử đi nghe xem rốt cuộc có chuyện gì?”

Chiến sự thì có gì để nghe chứ, đó là chuyện của nam nhân, Mẫn Giang Thần lắc đầu, Lang Hoa lại nhấc váy lặng lẽ đi về phía đường thất, Mẫn Giang Thần đành đi theo nàng.

Hai người vừa tới dưới cửa sổ, Lang Hoa còn chưa kịp nghe thì cửa sổ đã bị mở ra, nàng bị nhấc bổng lên như chú thỏ nhỏ, lôi vào trong phòng.

Đến lúc Lang Hoa phản ứng lại đã bị Hàn Chương đặt trên ghế.

https://thuviensach.vn

Mẫn Hoài chau mày nhìn Mẫn Giang Thần: “Hai con đến đây làm gì?”

Hàn Chương nhìn nàng bé nhỏ nhắn ngây thơ trước mắt, khi đối diện với Hàn Ngự sử và cha con Vương Nhân Trí thì lạnh lùng điềm đạm, mang theo khí thế không hề sợ sệt, khiến hắn không thể không có cái nhìn khác.

Hàn Chương cười nói: “Cứ để chúng ở đây đi!”

Mẫn Giang Thần rất sợ vị biểu huynh này, càng đừng nói đến cùng ở chung trong một căn phòng, vội vàng đứng ngoài cửa lắc đầu, “Con không vào đó nữa.”

Cửa lại bị đóng lại.

Mẫn Hoài thở dài, “Nói như vậy, nếu không cung cấp không đủ, đại quân rất có khả năng không kịp đến Trấn Giang? Nhưng cung cấp do triều đình phát xuống, tại sao lại không đủ?”

Hàn Chương nhìn dư đồ đặt trên bàn, “Nếu đây là binh mã của người khác thì có lẽ còn đủ dùng, nhưng binh mã của ta thì vĩnh viễn không đủ.”

Mẫn Hoài vẫn không hiểu.

Lang Hoa từng thảo luận chiến sự với Lục Anh, vậy nên thuận miệng nói, “Quân ăn một tháng bằng dân làm một năm. Ngựa ăn một phần bằng sáu người ăn.”

Cũng có nghĩa là một con ngựa chiến cần ăn hết lượng lương thực của sáu người.

Hàn Chương dẫn theo một đội kỵ binh, nếu tính toán lượng lương thực cần cho đội ngũ này dựa trên nhu cầu của quân đội phổ thông thì chắc chắn là không đủ.

Mẫn Hoài kinh ngạc nhìn Lang Hoa.

https://thuviensach.vn

Hàn Chương cũng không nhịn được cúi người xuống, khẩu khí của tiểu cô nương Cố gia này giống như một tướng sĩ từng xông pha chiến trường, thực sự hắn thấy rất hiếu kỳ, tiểu cô nương này liệu còn biết được gì nữa?

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 57: Đồng Minh

Những chuyện Lang Hoa biết quả không hề ít.

Đó đều là những chuyện xảy ra sau khi Hàn Chương chết.

Đại Tề và Tây Hạ đánh trận, điều động hai mươi vạn đại quân, cuối cùng khi đến tiền tuyến chỉ có bốn vạn, giữa đường đã tổn hao mười mấy vạn người, đó chính là do quân lương cung cấp không đủ và hành quân đường xa bị lây bệnh truyền nhiễm gây nên.

Hai bên lực lượng không cân bằng, tất nhiên là Đại Tề bại trận, triều đình lại nhanh chóng dốc hết lực lượng toàn quốc tập kết mười vạn người ngựa, lần này chuẩn bị quân lương đầy đủ, nhưng Hoàng đế không biết lên cơn điên gì lại cử chiến mã tốt nhất đại nội ra trận, kết quả lại làm liên lụy đến người khác. Tướng lĩnh dẫn binh cung phụng hãn huyết bảo mã như tổ tông, thà để binh sĩ chết đói cũng phải cho đám chiến mã đó ăn uống tử tế, nhưng đã tiêu hao quá nhiều lương thảo, quân chi viện mãi vẫn không đến được chiến trường.

Sau đó, Lý Thành Mậu không biết liêm sỉ còn đề ra một chủ ý bị người người mắng chửi, hắn cho rằng nên nới lỏng kỷ luật đối với binh sĩ, tức là cho phép binh sĩ trên đường hành quân được phép cướp lương thực của bách tính. Chính vào lúc mọi người đều cho rằng trận chiến này sắp thất bại đến nơi thì bỗng nhiên xuất hiện một viên phó tướng giết chết tất cả hãn huyết bảo mã, có vậy mới đưa được đội quân chi viện đến biên giới kịp thời, người đó chính là Bùi Khởi Đường.

https://thuviensach.vn

Sau trận chiến đó, Lục Anh dẫn đầu vạch tội đám người Lý Thành Mậu, đề nghị thăng quan cho Bùi Khởi Đường, lúc đó nàng còn cho rằng Lục Anh và Bùi Khởi Đường sẽ đứng cùng một chiến tuyến, nhưng không ngờ lại trở thành kẻ địch.

Lý Thành Mậu do có công dẹp loạn ở Trấn Giang nên được gia phong tước vị Trung Nghĩa Hầu, kiếp này chuyện đó liệu có tái diễn?

Vị đại tiểu thư Lý gia đó khiến nàng ấn tượng sâu sắc, khoe khoang khoác lác không nể nang đấng mày râu, bất luận đi đến đâu đều phất phất chiếc roi ngựa, có một lần đến Lục gia làm khách, nàng dẫn theo hạ nhân hóng mát dưới gốc cây đa thì bị đại tiểu thư Lý gia vô tình quật cho một roi làm bị thương một bên mặt. Sau khi Lý Thành Mậu bị đoạt tước vị, Lục Anh ôm nàng thở dài, “Cuối cùng cũng báo được mối thù chiếc roi ngựa đó cho nàng.”

Lúc đó nàng mới biết nam nhân trầm mặc ấy vẫn luôn giữ chuyện đó trong lòng, làm chuyện đó là vì nàng.

Những điều tốt đẹp đó trong quá khứ cứ quanh quẩn trong đầu nàng, khiến nàng khi nghĩ lại cảm thấy ngọt ngào nhưng cũng có mấy phần thương cảm.

Lang Hoa còn đang suy nghĩ vẩn vơ, bỗng có một thứ được đặt vào tay nàng, đó là trông có vẻ là một trái hạch đào không mấy bắt mắt, Lang Hoa ngẩng đầu lên thấy Hàn Chương đang nhìn nàng cười.

Trái hạch đào đã bị tách ra, để lộ ra nhân hạch đào bên trong, Lang Hoa hiếu kỳ bóc lớp nhân hạch đào cho vào miệng nếm thử, mùi vị ngòn ngọt truyền đến đầu lưỡi.

Hàn Chương đưa đồ cho nàng ăn, liệu có phải cũng giống như tứ thẩm, coi nàng như trẻ con, phải dùng đồ ăn vặt để dỗ dành?

https://thuviensach.vn

Lang Hoa vừa ăn xong một trái, Hàn Chương lại lấy thêm một trái nữa, Lang Hoa tò mò liền tách thử, vỏ hạch đào cứng như đã không tài nào tách nổi, nàng không khỏi thở dài, Hàn Chương quả nhiên có sức mạnh không thể xem thường.

Hàn Chương và Mẫn Hoài ngồi xuống, chỉ chỉ vào dư đồ, Lang Hoa ngẩng cổ lên nhưng vẫn không nhìn thấy, đang thất vọng thì Hàn Chương nhấc bổng nàng lên đặt lên trên đầu gối.

Mẫn Hoài không khỏi chau mày, "Ngài làm thế này còn ra thể thống gì nữa?"

Hàn Chương cười nói: "Ta thấy cũng chỉ là đứa trẻ sáu bảy tuổi, sợ gì chứ, ta chỉ có thể làm thúc thúc của tiểu cô nương này thôi."

Mẫn Hoài thở dài, "Cố đại tiểu thư đã tám tuổi rồi, tính cách này của ngươi không biết khi nào mới sửa được, chẳng trách Vân Nương lại sợ ngươi."

Mẫn Hoài bỗng nhiên im bặt.

Lang Hoa có thể cảm nhận được Hàn Chương bỗng nhiên có vài phần lạnh lẽo thê lương, một vị tướng quân từng xông pha chiến trường giành bao chiến công hiển hách bỗng chốc bó tay bất lực như một đứa trẻ.

Mẫn Hoài cũng biết mình đã nói sai, lập tức chuyển sự chú ý sang tình hình chiến sự.

Lang Hoa tòa mò trèo lên trên bàn xem, cảm thấy mình giống như một chú thỏ nhỏ đang nhìn trộm.

…

"Ta không hiểu chỗ đó có gì hay ho nữa?"

https://thuviensach.vn

Lang Hoa từ trong phòng đi ra liền bị Mẫn Giang Thần kéo đi kêu ca một hồi.

“Cũng không có gì hay cả.” Lang Hoa khẽ đáp, “Muội chỉ cảm thấy, nếu đã ở đây thì phải khiến bản thân hiểu rõ hơn, không thể mơ mơ hồ hồ sống qua ngày được.”

Mẫn Giang Thần kéo Lang Hoa sang một bên, “Lục Anh đến, muốn gặp biểu huynh ta, nhưng có lẽ biểu huynh không muốn gặp người nhà Lục gia, hay là muội đi nói chuyện xem sao?”

Giới thiệu Lục Anh cho Hàn Chương?

Lang Hoa lắc đầu, “Vậy không hay lắm. Hàn tướng quân lần này không chịu gặp huynh ấy thì lần sau chưa chắc đã chịu gặp.” Lục Anh là một người có lòng tự tôn rất cao, nếu biết được do nàng giới thiệu mới được gặp Hàn Chương thì không chỉ không vui mà còn thấy rất buồn. Nàng đã ở bên Lục Anh bao năm như vậy, nàng biết rõ việc gì nên làm việc gì không nên làm.

Mẫn Giang Thần vô cùng kinh ngạc, “Vậy thì tại sao chứ? Nếu muội cảm thấy không tiện thì ta giúp muội nói?”

A Thần không hiểu được những chuyện này, nàng cũng không thể nói rõ ràng được, chuyện liên quan đến kiếp trước, có nói ra cũng khó vẹn toàn được.

Lục Anh hiểu rất rõ, nếu hắn muốn kết giao với Hàn Chương nhất định sẽ tự có cách.

Lang Hoa kéo tay Mẫn Giang Thần, “Tỷ cũng đừng nói gì, chuyện của Lục Anh, huynh ấy sẽ tự làm được.”

https://thuviensach.vn

Mẫn Giang Thần ánh mắt long lanh, “Muội vì chuyện của Lục gia nên mới giận Lục Anh sao?”

Lang Hoa lắc đầu, “Không có, nhưng giữa mỗi người cần phải giữ khoảng cách. A Thần,… tỷ cũng đừng lo lắng nhiều chuyện như vậy, vẫn còn nhỏ tuổi coi chừng biến thành lão thái bà rồi đó.”

Mẫn Giang Thần thọc lét Lang Hoa cười, “Ai là lão thái bà hả, muội mới là lão thái bà ấy.”

Hai người đùa vui náo loạn cả một góc vườn, Lang Hoa hạ thấp giọng, “A Thần, có chuyện này phải nhờ tỷ giúp muội.”

Mẫn Giang Thần thấy Lang Hoa nghiêm túc liền nhẹ nhàng gật đầu.

Lang Hoa nói: “Lát nữa tỷ cho người đến gặp tổ mẫu muội nói hôm nay giữ muội ở lại dùng cơm, muội sẽ về muộn một chút.”

Mẫn Giang Thần thở dài, “Ta còn tưởng là chuyện lớn gì, ta cũng không định để muội về sớm đâu.”

Lang Hoa lắc đầu, “Bây giờ muội phải đi rồi, nhưng… tỷ cứ để mọi người nghĩ rằng muội vẫn còn ở Mẫn gia.”

Mẫn Giang Thần bỗng nhiên biến sắc.

Khó khăn lắm Lang Hoa mới thuyết phục được Mẫn Giang Thần, nàng nhanh chóng đi ra cổng sau Mẫn gia, lên xe, nhanh chóng rời khỏi Mẫn gia. Đi tới một con đường lớn, Lang Hoa mới yên tâm, chau mày nhìn người người đối diện trong xe.

Triệu Linh dựa vào xe, ngoài vẻ mặt có chút nhợt nhạt ra thì không còn điểm nào cho thấy là một người đang bị trọng thương cả.

https://thuviensach.vn

Khi Tiêu ma ma truyền tin đến, Lang Hoa còn sợ hãi, Triệu Linh còn biết nàng đang ở Mẫn gia, còn biết nàng mượn cớ đến Mẫn gia để đi tìm Hồ tiên sinh.

Chẳng trách có người nói, tin tức của đám đầu trộm đuôi cướp, chôm chuột trộm chó lúc nào cũng nhanh nhất.

Khóe môi Triệu Linh khẽ cong, ý cười dần hiện rõ.

Dường như đang nói, cô phải cầu xin ta giúp đỡ rồi đúng không?

Thanh âm Lang Hoa thản nhiên, "Nếu ngươi muốn giở trò gì thì cùng lắm là cá chết lưới rách."

Triệu Linh nhìn kỹ Lang Hoa, "Cố đại tiểu thư, nàng thông minh lanh lợi, cái gì cũng tốt, chỉ có điều quá cảnh giác, có đôi khi nàng phải học cách dựa dẫm, tin tưởng người khác. Nàng cũng biết, nếu chỉ dựa vào sức lực của một mình nàng thì cho dù có thể giúp Trấn Giang vượt qua được kiếp nạn này, nhưng sau này vẫn còn có vấn đề khó khăn hơn nữa đang chờ đợi nàng, có thêm một đồng minh vẫn tốt hơn nhiều hơn một kẻ địch."

Lang Hoa không khỏi giận đến độ phì cười, "Một đồng minh có thể bị rớt não bất cứ lúc nào sao?"

Trong mắt Triệu Linh bỗng hiện lên sự nghiêm khắc, vầng trán từ từ ngẩng lên đầy kiêu ngạo, "Muốn có được não của ta, e rằng không đơn giản đâu."

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 58: Khuyên Giải

Hồ Trọng Cốt đội chiếc nón đen chầm chậm bước đi trên đường, trong đầu ông đang hồi tưởng lại Cố đại tiểu thư ngồi xếp bằng trên liên hoa tọa, bộ dạng như đang đọc dược phương.

Khi đó ông còn không ngừng cảm thán, đúng là một bé gái dũng cảm, đọc dược phương cũng hấp dẫn mê người như vậy, lẽ nào không sợ dẫn dụ tính kế sao? Phải biết rằng chỗ dược phương đó đều có thể biến thành tiền tài!

Sự thật đã chứng minh ông sai rồi, trên đời này tiểu nhân gian tà có rất nhiều, không có ai vì dược phương đó tính kế hại Cố đại tiểu thư, ngược lại Cố đại tiểu thư khiến hai cha con Vương đại nhân thảm bại. Cũng do đó ông mới lơ là cảnh giác, nghĩ rằng có thể tiếp tục ở lại Cố gia như vậy, ai ngờ rằng chuyện của Cố đại lão gia lại bị lật lại, khiến Cố đại thái thái nhìn ông bằng khuôn mặt đầy thù hận, dường như bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu cũng có thể dồn ông vào chỗ chết.

Ông sợ, ông muốn bỏ trốn càng xa càng tốt.

Hồ Trọng Cốt gần như đã che gần hết khuôn mặt, chầm chậm bước đi trên đường, cổng thành chỉ điều tra những hộ lớn chuẩn bị mang gia tư rời thành, bộ dạng ông không mang theo đồ vậy gì, rất nhanh sẽ được thả đi, sau đó ông sẽ hướng về phía nam, tìm một ngôi miếu xin lưu lại, sau đó cứ thế sống qua ngày.

Chỉ đành sống như vậy.

https://thuviensach.vn

Hồ Trọng Cốt thuận lợi rời thành, trên con đường rộng lớn, bóng dáng của ông cực kỳ nhỏ bé.

Âm thanh vó ngựa truyền tới, Hồ Trọng Cốt vội vàng né sang bên đường, cúi đầu đợi người cưỡi ngựa đi qua. Trái tim ông như bị sợi dây thừng thít chặt lấy khiến ông không thở nổi, cuối cùng con ngựa đó cũng chạy xa, Hồ Trọng Cốt mới cẩn trọng bước tiếp.

Không ngờ chưa đi được hai bước, tiếng vó ngựa lại truyền tới, ông đành tiếp tục tránh sang một bên.

Một lần, hai lần, ba lần, mặt trời đã lặn về phía tây, chút ánh sáng cuối cùng chiếu lên gương mặt trắng bệch của Hồ Trọng Cốt.

Ông lại hành động khó khăn đến mức này.

Tại sao, tại sao lại như vậy chứ?

Dường như Hồ Trọng Cốt muốn thu thật nhỏ mình lại.

Cuối cùng tiếng vó ngựa lại truyền đến, lần này ngựa dừng lại bên cạnh ông, một người từ trên lưng ngựa nhảy xuống rồi đi đến bên ông, Hồ Trọng Cốt lập tức cúi người, run rẩy.

Hồ Trọng Cốt nhìn thấy một đôi giày thêu hoa màu hồng phấn, sau đó một tiểu cô nương nhìn ông bằng ánh mắt đầy cảm thông, "Ông cho rằng làm vậy là sống sót được sao?”

“Trốn trong bóng tối, giống như kẻ không nhìn thấy ánh sáng.”

“Đó là sống sao?”

“Sợ hãi chuyện gì cũng không dám làm, như vậy so với cái chết có gì khác chứ?”

https://thuviensach.vn

Trước mắt Hồ Trọng Cốt là một khoảng không mơ hồ, “Vô dụng thôi, so với đám người đó, chúng ta chỉ như lũ kiến, cho dù kháng cự cũng vô dụng, chúng muốn gì nhất định sẽ đạt được, ông cho rằng cố gắng sẽ có thay đổi sao, thực ra chẳng thay đổi được gì hết.”

“Đó chính là số mệnh, số mệnh đã được ông trời sắp đặt.”

Ông đấu tranh cả một đời, cố gắng suốt cả một đời, cuối cùng thứ có được cũng chỉ là một cái chân gãy, một thùng nước tiểu.

Hồ Trọng Cốt run rẩy nói, “Cái gì mà trời không phụ lòng người, đều là lừa gạt hết. Vốn dĩ chẳng có thiên đạo gì hết, trên đời này không có thứ gọi là công bằng, ngươi chỉ có thể chứng kiến bản thân từ chỗ khí thế hừng hực đến khi tóc bạc trắng xóa, thời gian rồi sẽ xóa đi tất cả. Cuối cùng cũng chỉ còn lại sự hèn mọn.”

Hồ Trọng Cốt nói xong chỉ thấy toàn thân nhẹ bẫng, rồi ông bị đưa lên ngựa, ông lắc lư trên lưng ngựa một hồi, sau đó bị ném vào một căn nhà nhỏ.

Người phụ nữ trong nhà đang thêm củi vào trong lò, lớp khói trắng bay lên từ trong chiếc nồi đặt trên bếp, mấy đứa trẻ con ngồi xổm xung quanh, chốc chốc lại ngó vào trong nồi xem thử.

Người phụ nữ đột nhiên nhìn thấy có người đến thì có chút sợ hãi, nhưng cũng nhanh chóng được Tiêu ma ma trấn an.

A Mạt tiến lên trước giúp người phụ nữ đó dùng thìa đảo nước cơm trong nồi.

Hương gạo nhàn nhạt truyền tới, mấy đứa trẻ thỉnh thoảng lại nuốt nước bọt, những gương mặt đen nhẻm nhìn vào nồi cơm đầy thèm thuồng.

https://thuviensach.vn

Cuối cùng cơm cũng chín, người phụ nữ lấy mấy chiếc bát mẻ chia nước cơm cho lũ trẻ, lũ trẻ bưng bát, hơi nóng từ bốc ra dường như làm nóng cả đôi mắt chúng.

Nhưng chúng vẫn không hề sợ hãi múc nuốt từng ngụm nước cơm vào trong miệng, trên gương mặt là niềm hạnh phúc và sự đau khổ đan xen hiện hữu.

Hồ Trọng Cốt nuốt nước bọt, dường như ông cũng bị nước cơm làm nóng, đôi mắt cũng cay cay.

Chỉ loáng cái lũ trẻ đã liếm sạch bát, vẫn tiếp tục thèm thuồng nhìn vào trong nồi.

Người phụ nữ bận rộn lấy thêm nước cơm cho các con, nhưng bản thân mình lại không hề ăn.

Đứa trẻ tươi cười bưng bát đến, đang chuẩn bị uống, bỗng nhiên Lang Hoa giơ tay đánh đổ nước cơm trong tay đứa trẻ xuống, đứa trẻ bất ngờ, đứng ngẩn ra đó nhìn nước cơm chảy xuống đất.

Từng giọt, từng giọt, chầm chậm chảy ngấm vào đất.

Nó rất muốn thu lại từng giọt cháo ấy cho vào trong miệng, nhưng nó không thể làm được.

Thế là nó khóc to lên.

Nó oán hận tại sao mình không có bản lĩnh, chỉ biết trơ mắt nhìn tất cả biến mất trước mắt mình, không thể đoạt lại được nữa?

Hồ Trọng Cốt kinh ngạc nhìn Lang Hoa.

Lang Hoa lại giơ tay đánh đổ bát nước cơm của đứa trẻ ở bên cạnh, đứa trẻ đó cũng khóc to.

https://thuviensach.vn

Mấy đứa trẻ còn lại trên mặt cũng hiện rõ nối sợ hãi, tay ôm chặt bát trốn xung quanh, nhưng nước cơm vẫn chảy xuống, làm ướt cả mu bàn tay và bụng chúng, chúng nhanh chóng đặt mu bàn tay vào miệng mút lấy mút để, nhưng nước cơm đã không còn nữa.

Hồ Trọng Cốt nhìn nét lạnh lẽo trên mặt Lang Hoa.

Nàng hoàn toàn không để ý đến tiếng khóc của bọn trẻ, không hề để ý đến bất cứ thứ gì xung quanh.

Hồ Trọng Cốt phẫn nộ, ông muốn lôi Lang Hoa đứng lên dạy cho một bài học, nhưng ông vừa động đậy đã phát hiện có người nắm lấy cổ áo ông, giữ chặt trong tay, ông có giẫy giụa thế nào cũng không có tác dụng gì.

Lang Hoa bước ra khỏi căn nhà, những đứa trẻ đứng đằng sau vẫn đứng đó khóc lóc thương tâm.

Hồ Trọng Cốt hét lớn, “Tại sao?” Rõ ràng là Cố đại tiểu thư vô cùng lương thiện tại sao hôm nay lại trở nên như vậy?

Lang Hoa đứng trước Hồ Trọng Cốt nói, “Bởi vì vô dụng thôi, bọn chúng rồi cũng sẽ chết, hoặc là bị quân phản loạn giết chết, hoặc là đến khi bị vây khốn trở thành vật trong tay người khác, tóm lại chúng đều sẽ phải chết, mẹ của chúng có thể nấu cho chúng một nồi cháo, nhưng không giữ được tính mạng cho chúng.”

“Ta chỉ đánh đổ nước cơm của chúng, nhưng ngươi ở một bên nhìn chúng đi vào chỗ chết, ngươi còn lạnh lùng hơn cả ta.”

“Con người nếu muốn sống sót thì phải nỗ lực thay đổi, có thể thua nhưng không thể nghe theo số mệnh, đó mới là thiên đạo.”

Khóe miệng Hồ Trọng Cốt khẽ động, đứng ngẩn ra ở đó, không nói nên lời.

https://thuviensach.vn

Lang Hoa lướt qua Hồ Trọng Cốt rồi đi thẳng về phía trước, dặn dò A Mạt lấy nón rộng vành đội lên, nàng quay người nhìn Triệu Linh, “Mặt trời sắp xuống núi, trời sắp tối rồi.”

Triệu Linh im lặng nhìn Cố Lang Hoa, ánh chiều tà chiếu trên mặt nàng, trong đôi mắt nàng dâng lên một ngọn lửa sôi trào, bỗng nhiên cả người nàng như được chiếu sáng rực rỡ.

Triệu Linh mỉm cười.

…

Lang Hoa ngồi trong xe ngựa, trước mặt là Triệu Linh im lặng không nói gì.

Bên ngoài xe ngựa truyền đến tiếng nói của Tiêu ma ma, “Đại tiểu thư, Hồ tiên sinh… Chúng ta không để ý đến nữa sao?”

Lang Hoa nói: “Không cần để ý đến ông ấy nữa, phải đi như thế nào cứ để ông ấy tự lựa chọn.” Nếu ông ấy vẫn lựa chọn ra đi thì nàng giữ lại còn có ý nghĩa gì đây.

“Nàng không có lời nào muốn hỏi ta sao?” Triệu Linh nhìn Lang Hoa, ánh mắt hẳn dường như đã dịu dàng hơn trước đó rất nhiều, “Mạo hiểm cùng ta chạy ra ngoài, không chỉ là vì một mình Hồ Trọng Cốt đúng không, thực ra nàng còn có chuyện khác muốn nói nữa.”

Gương mặt Triệu Linh như trôi nổi sau ánh dương, đôi mắt hẳn dường như bị lá cây che mất một nửa, nghiêng theo cái bóng loang lổ, khiến người ta nhìn không rõ ràng, lại khiến người ta đi sâu tìm hiểu.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 59: Bắt Đầu

Lang Hoa nhìn hồi lâu mới hiểu được ánh mắt của Triệu Linh có ý nghĩa gì.

Hắn đang có ý dò xét nàng, giống như muốn thấu hiểu nàng từ trong ra ngoài, nhất cử nhất động của nàng đều rơi vào tầm mắt hắn.

Lang Hoa đang chuẩn bị chau mày, bỗng nhiên có một thứ đồ đặt vào trong tay nàng.

Lang Hoa cúi đầu nhìn, đó là một chiếc túi nhỏ làm bằng lụa xanh, bên trên dùng tơ gấm vàng thêu lượn sóng, vô cùng tinh tế, nhưng không phải là chiếc túi cũ của nàng, Lang Hoa tức giận ném trả chiếc túi cho Triệu Linh.

Không nhìn thì thôi, chiếc túi này lại khiến nàng nhớ tới chiếc túi thơm không cánh mà bay đó của nàng.

Lang Hoa đưa tay ra: “Chiếc túi của ta đâu, mau trả lại cho ta.”

Triệu Linh không nói gì, lại đưa chiếc túi đó cho Lang Hoa, “Đây là phụ thân nàng tặng ta dịp Tết đoan ngọ, bên trong đựng ngải diệp thảo.”

Trái tim Lang Hoa khẽ run lên, đây là do phụ thân tặng cho Triệu Linh sao? Là đồ của phụ thân sao?

Lang Hoa không làm chủ được giơ tay ra đón lấy chiếc túi, chiếc túi đã hơi cũ, nhưng vẫn phát ra hương thơm của ngải thảo.

Triệu Linh sẽ không lừa nàng chỉ vì một chiếc túi.

https://thuviensach.vn

Lang Hoa bỗng thấy chua xót, “Phụ thân ta tặng ngươi chiếc túi này khi nào?”

Triệu Linh nói: “Tám năm trước, khi còn chưa đến Tết đoan ngọ, phụ thân nàng đến tặng thảo dược liền tặng ta chiếc túi này, tính ra thì cũng chính năm đó, nàng được sinh ra đời… Chiếc túi này cũng nên trả lại cho nàng, khi đó ông ấy không lấy được thứ đồ gì đàng hoàng tặng ta nên liền lấy thứ này làm quà tặng.”

Lời của Triệu Linh khiến Lang Hoa có cảm giác như sau khi mất đi còn lấy lại được, giống như một món quà đến muộn tám năm, một món quà thuộc về phụ thân.

Lang Hoa nhìn Triệu Linh, “Tại sao lại là tặng ngươi?”

Triệu Linh khẽ động cánh tay bị thương, trên mặt là nét cười không đồng tình, “Bởi vì trước nay ta chưa từng có thứ đồ như vậy, bây giờ nghĩ lại, phụ thân nàng đối đãi với người khác tỉ mỉ chu đáo, ông ấy sẽ không mua một thứ đồ không dùng đến làm quà cho người khác.”

Lúc đó Triệu Linh chỉ mới năm, sáu tuổi, tại sao nhất định không dùng đến túi chứ? Lang Hoa thấy rất hiếu kỳ, nhưng lại không muốn hỏi hắn vì chút chuyện nhỏ đó.

Triệu Linh nói, “Ta nghĩ, ông ấy không ngờ sẽ gặp ta trong trang viên.”

Lang Hoa thu lại tay áo, mắt ngước lên, “Trang viên của ai?”

Triệu Linh ánh mắt sáng ngời, “Trang viên của Khánh Vương.”

Trong lòng Lang Hoa bỗng trào dâng một ngọn lửa, thiêu đốt lỗ tai nàng đến nóng bừng, lời của Triệu Linh đã chứng thực duy đoán của nàng, quả thật phụ thân có quan hệ với Khánh Vương.

https://thuviensach.vn

Nếu phụ thân không có liên quan gì tới Khánh Vương thì trước lúc lâm chung phụ thân sẽ không nói ra câu đó: Trên triều đình tưởng như sóng yên biển lặng nhưng kỳ thực sóng ngầm sắp nổi, không biết ngày nào tai họa sẽ giáng xuống đầu.

Tai họa âm thầm giáng xuống, chính là Khánh Vương âm mưu làm phản.

Vậy nên nàng mới gặp gỡ Triệu Linh.

Bởi vì Triệu Linh và Cố gia sớm đã có mối quan hệ từ khi phụ thân còn sống, nàng phả làm rõ mọi chuyện.

Phụ thân đóng vai trò gì bên cạnh Khánh Vương? Không quan không chức, chỉ là có qua lại thăm viếng bí mật.

Lang Hoa láng máng cảm thấy có một loại khả năng: “Phụ thân ta là phụ tá của Khánh Vương sao?”

Triệu Linh lắc đầu, “Có lẽ không phải, không có phụ tá nào thường xuyên ở bên ngoài, ta nghĩ có lẽ là làm việc cho Khánh Vương, nhưng phụ thân nàng vẫn rất cẩn thận, nếu không tại sao vụ án Khánh Vương liên lụy đến nhiều người như vậy mà gia đình nàng vẫn bình an vô sự?”

Lang Hoa cẩn thận suy nghĩ.

Triệu Linh nói: “Khánh Vương đột nhiên tới Giang Triết, ông ấy không quen thuộc vùng này nên tìm mấy tai mắt để nghe ngóng tin tức cũng là chuyện bình thường.”

Lẽ nào phụ thân bôn ba ở bên ngoài làm ăn chính là để nghe ngóng tin tức giúp Khánh Vương?

Dường như Triệu Linh nhìn ra được suy đoán của nàng, lắc đầu, “Cố đại tiểu thư, tổ tông của nàng là đại quan tam phẩm tiền triều, con cháu Cố gia

https://thuviensach.vn

tuy không ra làm quan nhưng làm gì có ai không đọc sách viết chữ.”

Chuyện này nàng cũng đã nghe tổ mẫu nói qua, tổ phụ nói không làm quan không có nghĩa là không đọc sách, chỉ có điều tổ phụ không muốn học văn võ bán cho gia đình đế vương mà thôi.

Cho dù tam thúc cũng tối ngày chơi cờ đọc sách, chỉ làm những việc văn nhân học giả nên làm.

Lang Hoa bỗng hiểu ra, trên đời này vốn không có chuyện chỉ lo cho thân mình mặc kệ tốt xấu, không phải chỉ cần ngăn cách với bên ngoài là được an thân lập mệnh. Phụ thân bôn ba bên ngoài làm ăn là để tai mắt linh thông, không chú ý những động tĩnh xu hướng xung quanh, làm sao có thể nhanh chóng ứng phó lại?

Nhưng thứ phụ thân cần không phải là quan tước mà chỉ là cầu bình an, nhưng tại sao lại kết giao với Khánh Vương, trước khi chết lại nói như vậy?

Lang Hoa càng nghĩ càng thấy lạ.

“Vậy còn ngươi?” Lang Hoa nói, “Ngươi có quan hệ gì với Khánh Vương?”

Triệu Linh nghĩ ngợi một lúc, “Ta không thể gạt nàng, ta có chút quan hệ với Khánh Vương, nhưng không phải là thân thích.”

Lang Hoa không hoàn toàn tin tưởng lời Triệu Linh nói, “Vậy ngươi ở đây làm gì? Rốt cuộc là ngươi muốn giúp đỡ phản quân hay giúp đỡ triều đình?”

“Đều không phải.” Cách nói của Triệu Linh rất thản nhiên, “Ta cảm thấy rất tiếc cho Hàn tướng quân.”

https://thuviensach.vn

Nếu Lang Hoa không hiểu chuyện kiếp trước thì có lẽ còn không hiểu được lời Triệu Linh nói có hàm nghĩa gì.

Nhưng nàng rất rõ kết cục của Hàn Chương, do đó câu nói này của Triệu Linh cũng trở nên mang ý nghĩa sâu xa.

Lang Hoa nghi hoặc nhìn Triệu Linh, nàng muốn xác nhận những suy nghĩ trong lòng Triệu Linh, "Tại sao lại đáng tiếc?"

Triệu Linh nói: "Bởi vì ta đã quá quen với việc triều đình biến một người tốt thành người xấu như thế nào. Hàn Chương ngoài có cường địch nơi biên cương, trong có kẻ gian rình mò, không cần đánh trận cũng đã thua rồi."

Xe ngựa đi qua một khúc quanh rồi dừng lại, Tiêu ma ma từ bên ngoài nói vào, "Tiểu thư, đến lúc đổi xe ngựa rồi."

Theo sự sắp xếp của Lang Hoa, sau khi gặp Hồ Trọng Cốt, nàng sẽ phải đuổi Triệu Linh xuống, nàng còn chuyện khác phải làm.

Nhưng hiện nay, sau khi Triệu Linh nói cho nàng biết chuyện của phụ thân, tâm tình nàng cũng thay đổi rõ rệt.

Nàng không có quá nhiều thời gian để suy nghĩ xem có tin ai đó không, nàng cũng không hiểu được Triệu Linh, nhưng xét đến tình hình trước mắt, nàng quả thực cần có một người giúp đỡ mới có thể phá được toàn bộ cục diện này.

Có lẽ Triệu Linh chính là sự lựa chọn tốt nhất.

Lang Hoa nói: "Không cần nữa, cứ đi tiếp đi."

Tiêu ma ma thưa vâng, xe ngựa lại tiếp tục đi, đến trước cửa một trạch viện liền dừng lại.

Lang Hoa vừa xuống xe liền nhìn thấy Tiêu Ất ra nghênh đón.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy Triệu Linh, Tiêu Ất có chút bất ngờ nhưng cũng nhanh chóng trở lại bình thường, thấp giọng bẩm báo với Lang Hoa, “Đã mua được trang viện rồi, người nhà đó chỉ cần một trăm lượng bạc đã đồng ý bán.”

Chiến trận sắp tới, trạch viện kiểu này quả không còn đáng tiền nữa.

Tiêu Ất nói: “Nơi đây tuy cách nhà chúng ta không xa nhưng cũng cách hai con ngõ, đi vào cũng phải rẽ bảy tám lần, không dễ bị người khác tìm thấy.”

Lang Hoa gật đầu, “Quyết định vậy đi!”

Tiêu Ất cũng không biết tiểu thư cần thuê trạch viện làm gì, nhưng đại tiểu thư không nói hắn cũng không dám hỏi nhiều.

Lang Hoa nhẹ giọng nói: “Đã nghe ngóng các thương gia gần thành Trấn Giang chưa? Có ông chủ nào họ Tần không?”

Tiêu Ất lắc đầu, “Không có, không có ai từng nghe nói đến.”

Quả không ngoài dự liệu, một người chuẩn bị giết người, tại sao lại dùng tên thật được chứ?

“Nhưng việc mua gạo cũng lần ra được một số manh mối, người ta đều nói là một người Thường Châu, bắt đầu thu mua lương thực trong thành Trấn Giang từ đầu năm nay, ra giá rất cao, nhưng mấy ngày trước đột nhiên dừng thu mua, nói là trở về Thường Châu rồi.”

Người này suy nghĩ quả thực rất chu toàn, trước khi mọi người phát giác ra liền dừng thu mua gạo, đến khi tất cả mọi người đều biết Trấn Giang sắp đánh trận thì hắn đã rút lui thành công rồi.

Nhưng chỉ cần người còn chưa chết, nàng sẽ có cách tìm ra được hắn.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 60: Giám Sát

Lang Hoa quay đầu nhìn Triệu Linh: “Ngươi ở tạm đây đi!”

Một trang viên chỉ để hắn ở.

Triệu Linh khẽ nhếch lông mày lên, “Nàng muốn ta để ý đến Cố gia, xem xem những ngày này ai có hành động bất thường đúng không?”

Từ chuyện phụ thân qua đời cho đến chuyện tam thẩm bán gạo, tất cả đều được chỉ thị từng chuyện một, Cố gia có nội gián, bây giờ nàng phải bắt được kẻ đó.

Khi người trong cuộc mù mờ còn người ngoài cuộc tường tận, chỉ có rời khỏi Cố gia mới có thể nhìn rõ ràng được mọi chuyện, vậy nên nàng sai Tiêu Ất mua căn nhà này ở đây, chọn thêm mấy người trong nhà giám sát tất cả mọi người trong Cố gia, chỉ cần có người truyền tin tức ra ngoài nàng sẽ biết ngay lập tức.

Tuy Tiêu Ất làm việc rất thỏa đánh nhưng cũng không bằng được Triệu Linh, bên cạnh Triệu Linh còn có Ngô Đồng đi không ai biết về không ai hay, nếu Triệu Linh đã bằng lòng giúp đỡ thì hà cớ gì nàng còn khách khí nữa.

Đó gọi là tận dụng triệt để.

Triệu Linh dường như hơi nhăn mày, bộ dạng như không bằng lòng lắm, Lang Hoa suýt nữa thì đá hắn một cái, để hắn khỏi đứng đó giả bộ này nọ.

https://thuviensach.vn

Đây không phải là điều hắn muốn, trước tiên giúp đỡ nàng, sau đó lại đến xin nàng giúp đỡ, suy cho cùng thì người thực sự cầu xin là Triệu Linh hắn.

Lang Hoa cố ý nói: “Không bằng lòng thì thôi đi, để ta kêu Tiêu Ất sắp xếp.”

“Không phải vậy.” Triệu Linh cười tươi, “Ta chỉ muốn hỏi nàng, nếu không may bắt phải người nàng không muốn bắt thì nàng phải làm sao đây?”

“Không cần Triệu công tử lo lắng, con người ta lòng dạ sắt đá, bắt ai cũng vậy thôi.” Lang Hoa không muốn nhiều lời với Triệu Linh, quay người đi khỏi, để Tiêu ma ma dìu lên xe ngựa.

Triệu Linh nhìn theo hướng Lang Hoa rời đi, xe ngựa tiến về phía trước, Cố Lang Hoa cứ thế đi không hề quay đầu lại, quả thật đáng tiếc, cứ đi như vậy không có một câu từ biệt.

Triệu Linh không khỏi nghĩ đến Cố Lang Hoa khi ở trong nội thất, hắn nghe thấy Cố Lang Hoa nói chuyện với Lục Anh.

Sau khi Lục Anh đi, Cố Lang Hoa chưa rời khỏi đường thất ngay, sau đó Lục Anh đi rồi còn quay lại, Cố Lang Hoa lại nói chuyện với Lục Anh, vô cùng vui vẻ.

Có lẽ Cố Lang Hoa thực sự thích tên Lục Anh đó, nếu không lại dễ dàng thay đổi tâm trạng như vậy chứ?

Nếu thực sự như vậy thì Cố Lang Hoa còn gả cho tên Lục Anh đó nữa không?

Không biết tại sao, trong lòng Triệu Linh bỗng nhiên có chút khó chịu.

https://thuviensach.vn

…

Lang Hoa cho xe ngựa đi thêm một vòng mới trở về Cố gia, như vậy sẽ không khiến bất cứ ai nghi ngờ. Nàng không lo sẽ có người bám theo, đó cũng là một thuận lợi nữa khi nàng hợp tác với Triệu Linh. Triệu Linh và Vương Nhân Trí đấu với nhau đã nhiều năm nay, biết rõ làm thế nào để đảm bảo an toàn, tên Ngô Đồng đó giống như con khỉ, tối ngày lượn qua lượn lại quanh Triệu Linh, chỉ cần có chút biến động nhỏ sẽ ngay lập tức phát hiện ra.

Do đó, sau khi Triệu Linh lên xe ngựa, nàng đã hoàn toàn thả lỏng.

“Tiểu thư, tiểu thư Mẫn gia đang ở phía trước đợi tiểu thư.” Tiêu ma ma thấp giọng bẩm báo.

Lang Hoa vén bức rèm xe ra quả nhiên nhìn thấy xe ngựa của Mẫn gia.

Hai cỗ xe ngựa đúng cạnh nhau, Mẫn Giang Thần kêu người dìu lên xe ngựa của nàng.

“A Thần.” Lang Hoa kéo Mẫn Giang Thần, “Sao tỷ lại ở đây?”

Mẫn Giang Thần thấy Lang Hoa bình an ngồi trong xe, mới thả lỏng, “Tất nhiên là ta lo lắng cho muội rồi. Cố đại thái thái đã phái người qua giục hai lần, kêu muội mau về nhà, nếu ta không qua đó thì chỉ sợ muội không qua được cửa ải này.”

Lang Hoa không khỏi cảm thấy ấm áp trong lòng, A Thần đã hết lòng suy nghĩ cho nàng.

Xe ngựa đến Cố gia thì dừng lại, Thái Hồi lập tức ra nghênh đón, vén bức rèm lên, “Đại tiểu thư, người trở về rồi, thái thái đang rất lo lắng, nếu tiểu thư muộn thêm chút nữa thôi thì thái thái sẽ đến Mẫn gia đó... A… Mẫn đại tiểu thư, nô tỳ không biết tiểu thư cũng ở đây…”

https://thuviensach.vn

Mẫn Giang Thần cười cười rồi xuống xe, “Đều trách ta không tốt, giữ Lang Hoa ở lại quá lâu, chúng ta còn chưa nói hết chuyện, chỉ đành theo Lang Hoa về đây, phiền các ngươi đêm nay chuẩn bị chăn đệm cho ta rồi.”

Xưa nay A Thần vẫn luôn tươi cười như vậy, chẳng trách tổ mẫu vẫn kêu nàng phải học tập A Thần, như A Thần mới giống tiểu thư khuê các nhà người ta, còn nàng sinh ra đã là một con khỉ ngang ngược nóng nảy.

Thái Hồi vội nói: “Mẫn đại tiểu thư, tiểu thư trêu chọc chúng nô tỳ rồi.”

Lang Hoa và Mẫn Giang Thần cùng nhau tươi cười đi vào trong nhà, Cố đại thái thái đang đứng đợi ở cửa thùy hoa, nhìn thấy Mẫn Giang Thần chỉ đành nuốt những lời trách móc Lang Hoa xuống, thay vào đó là hỏi han Lang Hoa, “Con không gây thêm rắc rối cho Mẫn thái thái đấy chứ?”

Không đợi Lang Hoa trả lời, Mẫn Giang Thần đã cười đáp, “Không có, không có đâu ạ… Mẫu thân con thích Lang Hoa còn không kịp, sao lại thấy phiền chứ, ngược lại còn khiến đại thái thái lo lắng, đều trách chúng con không tốt.”

Cố đại thái thái cười nói: “Con xem xem, con nói năng như vậy, cho dù có phạm lỗi thật thì sao ta nỡ trách móc chứ?”

Lang Hoa và Mẫn Giang Thần nhìn nhau cười, cùng từ biệt Cố đại thái thái rồi đi thỉnh an Cố lão thái thái, Cố lão thái thái tươi cười hỏi thăm tình hình Mẫn gia.

Mẫn Giang Thần có chút ngại ngùng, “Phụ thân và biểu huynh đang thảo luận chiến sự...”, nói đoạn dừng lại, “Cũng không biết hiện nay sao rồi.”

Cố lão thái thái nhìn ra manh mối, “Mọi chuyện là sao vậy?”

Mẫn Giang Thần hồi lâu sau mới trả lời: “Vì chuyện các hộ lớn chuyển đi khỏi Trấn Giang phụ thân và biểu huynh đã tranh cãi rất nhiều.”

https://thuviensach.vn

Sau đó Lang Hoa cũng cảm thấy kỳ lạ, “Tại sao lại tranh cãi?”

Mẫn Giang Thần nhếch miệng, “Có một vị Lý công tử đến tìm phụ thân, nói chuyện với phụ thân một lát, sau đó phụ thân liền khuyên biểu huynh, các hộ lớn đó đều là cầm tay dẫn đường, nên thả cho họ đi thì hơn, hơn nữa những hộ lớn đó bằng lòng quyên góp lương thực, mọi chuyện đến đây kết thúc, thấy tốt thì phải thu ngay thôi!”

“Kết quả biểu huynh kiên quyết không chịu, biểu huynh nói muốn trấn thủ Trấn Giang thành, lương thực tuyệt đối không thể xuất thành.”

Lang Hoa không hiểu, “Tại sao Mẫn đại nhân muốn thả người ra khỏi thành?”

Cố lão thái thái không khỏi thở dài, “Sao con hiểu được chứ, Mẫn đại nhân dù gì cũng là tri phủ Trấn Giang, đám người đó lấy văn thư triều đình, nếu Mẫn đại nhân không chịu thả cho họ đi thì đó là tội coi thường pháp độ triều đình. Nhưng Hàn tướng quân thì không như vậy, quân doanh có câu, tướng quân ở bên ngoài có thể không cần nghe lệnh, trong mắt Hàn tướng quân chỉ có chuyện làm thế nào để đánh trận, cũng không quan tâm đến những chuyện khác, hai người địa vị khác nhau, tất nhiên sẽ tranh cãi.”

Mẫn Giang Thần nói: “Phụ thân cũng nói, phụ thân có chỗ khó xử...”, Nói đoạn lại nhìn Lang Hoa, “Lang Hoa, nếu phụ thân ta thực sự thả cho những hộ lớn đó xuất thành, liệu muội có hận phụ thân ta không?”

Thái độ của Lang Hoa rất rõ ràng, nàng cho rằng bản thân sẽ không phải che giấu với A Thần, “Tuy ta không tán đồng với cách làm của Mẫn đại nhân, nhưng cũng không đến mức oán hận đại nhân.”

Mẫn Giang Thần vẻ mặt cảm kích, “Vậy… là tốt lắm rồi.”

…

https://thuviensach.vn

Lục gia.

Lý Húc nói chuyện về Mẫn Hoài cho Lục lão thái gia, “Không ngờ Mẫn Hoài vẫn còn là kẻ thức thời, hắn đồng ý để các hộ lớn quyên chút lương thực sẽ được xuất thành.”

Lục lão thái gia vô cùng kinh ngạc, “Xưa nay Mẫn Hoài vốn là kẻ quật cường, ngươi lại có thể thuyết phục được hắn?”

Lý Húc đã chuẩn bị một bụng lý lẽ để ứng đối với Mẫn Hoài, nhưng không ngờ tất cả lại thuận lợi như vậy, hắn chỉ mới nhắc nhở Mẫn Hoài, kho lương triều đình hiện nay không đủ, Mẫn Hoài thân làm Tri phủ Trấn Giang nhất định không trốn tránh được trách nhiệm. Mẫn Hoài nghe xong sắc mặt tức thì biến đổi, ra ngoài một canh giờ, hiển nhiên là tìm phụ tá thương lượng đối sách, sau khi trở về liền đồng ý chỉ cần có lộ dẫn của triều đình đều được thả đi.

Nói cho cùng, trên quan trường chính là như vậy, hắn đã sớm quen rồi, hắn không tin thực sự có một vị quan thanh liêm lại có thể một lòng vì quốc gia, vì lợi ích của bách tính mà đẩy bản thân vào chỗ nguy hiểm.

Ít nhất thì Mẫn Hoài không phải là người như vậy.

Lý Húc vừa nghĩ đến đây, người làm liền gấp rút bẩm báo, “Cổng thành vừa truyền tin đến báo, vừa nãy có mười cỗ xe ngựa xuất thành rồi, cầm theo lộ dẫn do Mẫn đại nhân phê duyệt.”

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 61: Bị Lừa

Lý Húc ngay lập tức đứng dậy, đã có xe ngựa xuất thành rồi, điều này có nghĩa là gì? Chuyện Mẫn Hoài và Hàn Chương tranh cãi là có thật, nếu không phải Hàn Chương không đồng ý thì Mẫn Hoài sẽ không bất chấp lén lút thả xe ngựa xuất thành như vậy.

Bọn họ ở đây khờ khạo chờ đợi, Mẫn Hoài đã bắt đầu hành động rồi.

Lục lão thái gia sắc mặt cũng không khá hơn, dựa vào cái gì xe ngựa của Mẫn Hoài xuất thành đi rồi còn ông ta vẫn bị vây khốn ở đây? Những thứ đồ vật quý báu trong nhà đều được thu dọn xếp vào trong rương rồi, trong nhà trống không, mỗi ngày trôi đi vô cùng khó khăn, nhưng ông ta vẫn chỉ đành nhẫn nhịn, đợi đến ngày Lý Húc đả thông được quan hệ, ông liền lập tức dẫn người oai hùng rời khỏi nơi đây. Cũng may, ông ta biết tất cả các hộ lớn xung quanh đều ở vào tình thế giống như vậy, nghĩ đến đó ông ta liền thấy dễ chịu hơn.

Nhưng bây giờ biết tin đã có người xuất thành rồi, ông ta liền như bị ném vào trong nồi nước nóng, toàn thân khó chịu bứt rứt, nếu có thể rời thành, Lục gia phải là gia đình đầu tiên, hiện nay lại bị người khác cướp mất oai phong.

Lục lão thái gia nhìn Lý Húc, “Húc ca, như vậy không được đâu, cho dù Mẫn Hoài là Tri phủ cũng không thể muốn làm gì thì làm.” Ông ta không biết rằng Mẫn Hoài lại có nhiều của cải như vậy.

Con người Mẫn Hoài xưa nay mềm cứng đều không được, không biết tốt xấu, ngoài việc trên đầu đội chiếc mũ quan thì có gì hơn người đâu chứ?

https://thuviensach.vn

Tại sao lại có chuyện mười cỗ xe ngựa xuất thành?

Lý Húc càng lo lắng hơn, hắn quyết định đến cổng thành xem thử.

Lục lão thái gia tiễn Lý Húc đi, liền ở trong phòng quay vòng vòng.

Đêm nay đã được định sẵn là một đêm mất ngủ.

Lý Húc nhanh chóng đến cổng thành nhưng phát hiện có người đang vặn hỏi thị vệ thủ thành, roi ngựa trong tay người đó phất cao lên, "Phụ thân ta bị bãi chức điều tra, nhưng chức quan của ông nội còn chưa mất, ta vẫn còn dư sức trừng trị ngươi." Nói xong, liền phất một roi xuống.

Lý Húc không khỏi nhớ đến muội muội, muội muội cũng động chút là mang roi ngựa ra giáo huấn người làm.

"Vương đại nhân..." Lý Húc gọi, "Ngài sao vậy? Có chuyện gì sao?"

Lý Húc xuống ngựa liền đi về phí Vương Kỳ Chấn hành lễ.

Vương Kỳ Chấn chau mày, "Lý hiền điệt sao lại tới đây?" Nói xong giống như nhớ ra điều gì, liền kéo Lý Húc sang một bên, "Ngươi đã nghe nói chưa? Đêm nay vừa có mười cỗ xe ngựa được thả ra ngoài thành đó."

Hắn cũng vì chuyện này nên mới tới đây.

Lý Húc gật đầu, "Vương thúc có thẩm tra được gì không?"

Vương Kỳ Chấn "phì" một tiếng, "Truy hỏi cả nửa ngày hắn đều nói không có xe ngựa gì hết."

Càng hỏi không ra được gì càng khiến người ta cảm thấy khó hiểu.

Vương Kỳ Chấn là người có căn cơ nhất ở Trấn Giang, ngay cả Vương Kỳ Chấn cũng không hỏi được điều gì thì Lý Húc cũng không chuẩn bị

https://thuviensach.vn

đâm vào ngõ cụt nữa, đành kéo Vương Kỳ Chấn đến tửu lầu nói chuyện.

Uống mấy cốc rượu, mắt Vương Kỳ Chấn liền sáng lên, “Tên khốn kiếp Mẫn Hoài, ta nói tại sao hắn lại cứ trì hoãn không chịu lên Tô Châu nhận chức, cứ muốn ở lại Trấn Giang này không đi chứ? Hóa ra là giấu tài vật ở Trấn Giang, cha con ta đi theo hắn đã bao năm nay, luôn cho rằng hắn không khôn khéo hiểu chuyện, nay mới biết đã bị hắn lừa rồi.”

Vương Kỳ Chấn đập tay xuống đùi, “Bây giờ thì hay rồi, đồ của hắn được chuyển ra ngoài rồi, đồ của chúng ta vẫn còn ở trong thành, chẳng may khiến Hàn Chương chết chung thì lỗ to rồi.”

Lý Húc không khỏi kinh ngạc, “Tài vật nhà Vương gia vẫn chưa được chuyển ra ngoài sao?”

Vương Kỳ Chấn suy nghĩ liền thấy hối hận, trước đó họ vẫn nghĩ cả Trấn Giang này đều sắp trở thành của Vương gia rồi, còn vận chuyển gì xuất thành nữa, cho dù chiến sự gặp nguy, nhưng chuyện vận chuyển gia tư ra ngoài thành cũng không khó khăn gì, ai biết được sự tình lại chuyển biến như vậy.

Lý Húc nói: “Không phải là… Mẫn Hoài đang giở trò gì đấy chứ?” Nếu chẳng may việc chuyển đồ rời thành chỉ là giả, thì mục đích chính là dẫn dụ họ hành động sao?

Vương Kỳ Chấn lại cười lạnh, “Đây đều là chiêu trò của hắn, nhưng có thể hỏi ý của một người khác nữa xem sao.”

Lý Húc bỗng tỉnh ngộ.

Vương Kỳ Chấn nói: “Ngày mai xem hắn có truyền tin tức gì không?” Đúng vậy, phải đợi phụ tá của Lục Văn Hiển, lần trước chính tên phụ tá đó gửi cho hắn một mảnh giấy, trên giấy viết: Người đánh hổ lại bị hổ cắn, cẩn trọng, cẩn trọng.

https://thuviensach.vn

Hắn không tin, cho rằng tất cả đều đã được bố trí thỏa đáng, tất nhiên lại tìm được phản tặc trong nhà họ Cố… Phụ thân mất đi chức quan không nói đến, cả Trấn Giang thành này đều dâng cả cho Mẫn Hoài.

Vậy nên lần này, cho dù thế nào hắn cũng phải nghe theo lời của viên phụ tá đó.

…

Lang Hoa và Mẫn Giang Thần ngồi trên giường cười đùa.

Bà bà bên ngoài đã giục hai ba lần, “Hai tiểu thư, đến giờ đi ngủ rồi.”

Kết quả dù đèn đã tắt nhưng hai nàng gái vẫn nói chuyện không ngớt, cuối cùng Cố tứ thái thái đến khuyên, “Có chuyện gì để ngày mai hãy nói, lát nữa làm lũ chuột tinh thức giấc, chúng sẽ lôi hai con ra ngoài kia đó.”

Lang Hoa và Mẫn Giang Thần bịt miệng cười.

Đến khi Cố tứ thái thái dẫn người đi rồi, Mẫn Giang Thần mới thấp giọng nói, “Mọi người có nghĩ đến chuyện dọn về trong tộc ở không, như vậy lão thái thái cũng có người giúp đỡ chăm sóc, cũng tránh được tam thẩm nhà muội có ý đồ xấu.”

Thực ra Lang Hoa cảm thấy lời Mẫn Giang Thần nói rất có lý.

Năm xưa do tổ mẫu tức giận nên mới chuyển từ trong tộc dọn ra ở riêng, bây giờ xem gia tứ thúc hiếu thuận, tứ thẩm đối nhân xử thế ôn hòa, nếu có người giúp đỡ, tổ mẫu cũng sẽ được sống thoải mái hơn.

Ngày hôm sau, Lang Hoa liền thử thăm dò ý chỉ Cố lão thái thái.

Mẫn Giang Thần cũng ở bên thuận nước đẩy thuyền, “Con còn nhớ huyện Kim Đàn có mấy cây ngô đồng, đến mùa nở hoa, cả trang viện đều

https://thuviensach.vn

là hương hoa thơm ngát, nay tuy bên cửa sổ phòng lão thái thái có trồng một cây ngô đồng nhưng muốn nó nở hoa còn phải đợi mấy năm nữa."

Cố lão thái thái "ừ" một tiếng, "Mấy năm rồi, cũng chỉ ngắn ngủi vậy, ài, đã bao năm nay huyện Kim Đàn cũng không biết đã thay đổi ra sao rồi?"

Nói đoạn, Cố tứ thái thái vừa khéo bước vào cửa, nghe thấy Cố lão thái thái cảm khái liền tiến lên nói, "Tuy lão thái thái chuyển đi rồi, nhưng ngôi nhà đó con vẫn luôn cho người chăm lo, đồ đạc chưa chuyển đi vẫn được lau chùi hàng ngày, thư phòng đại bá từng sử dụng, lão gia cũng thường xuyên mang sách ra phơi, lão thái thái trở về sẽ thấy mọi thứ vẫn y hệt như xưa."

Cố lão thái thái gật đầu, "Đúng là phải trở về xem sao."

Lang Hoa biết tổ mẫu đang có ý muốn trở về nhà tổ.

Lời nói đó nhanh chóng truyền đến phòng Cố tam thái thái. Cố tam thái thái đi thẳng vào phòng cố đại thái thái, "Đại tẩu, tẩu có như vậy để cái nhà này rơi vào tay chi thứ sao? Đúng là muội có lỗi, nhưng suy cho cùng muội vẫn là con dâu của chi trưởng, cho dù thế nào chúng ta cũng phải đồng lòng, nếu để chi thứ dỗ dành được lão thái thái, tương lai rồi sẽ để chúng nắm được tài vật của chi trưởng, chúng nhất định sẽ không chăm sóc tốt cho tẩu và Lang Hoa… Tứ muội có vẻ trung hậu nhưng kỳ thực… quỷ kế đa đoan, tẩu không thể mắc lừa bọn họ được."

"Còn cả con ranh Mẫn Giang Thần đó nữa cũng chẳng phải thứ tốt đẹp gì, Mẫn Hoài và lão tứ xưa nay đã qua lại, sớm đã kết giao với nhau, nay còn cho con nhỏ Mẫn Giang Thần đó đến dỗ dành lão thái thái và Lang Hoa, mục đích chính là ly gián quan hệ của chúng ta."

Cố đại thái thái nhăn mày, "Mẫn đại nhân là vị quan thanh liêm, đại nhân sẽ không làm chuyện đó đâu."

https://thuviensach.vn

“Sẽ không sao?” Cố tam thái thái nói, “Trên đời này làm gì có quan thanh liêm, tẩu chưa nhìn cây trâm cài trên đầu Mẫn Giang Thần sao, bên trên còn khảm bảo thạch, cây trâm đó đủ để đổi được một căn nhà lớn trong kinh thành, còn cả chiếc vòng trên tay nó nữa, nhìn có vẻ không bắt mắt nhưng cũng được làm từ ngọc tủy thượng đẳng.”

“Một viên quan thanh liêm lấy đâu ra tiền để mua cho con gái mấy món đồ trang sức đó chứ?”

Cố đại thái thái nghe đến đó liền ngẩn người.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 62: Bắt Được

Cố Tam thái thái càng nói càng cảm thấy là mình đã đoán đúng

Bà ta luôn coi thường cái loại tư thái cao cao tại thượng đó của Mẫn thái thái, dường như không phải khói bếp nhân gian vậy, bà ta muốn vì Lão gia mà xin một con đường làm quan, dâng lên ba hũ rượu của tiền triều, Mẫn thái thái nói thế nào cũng không chịu nhận, kết quả là chuyện này chỉ đành xóa bỏ, lão gia còn nói là bởi vì Mẫn đại nhân thanh cao, theo bà ta thấy thì căn bản không có quan nào không tham, chỉ có điều là tham nhiều hay tham ít mà thôi. Mẫn đại nhân hoặc là không tham, hoặc là tham đủ rồi.

Cố Tam thái thái kéo tay Cố Đại thái thái, "Chị em dâu chúng ta lần này nhất định phải đồng tâm hiệp lực, không thể để cho người khác đi tính kế được."

Cố Đại thái thái không ừ không hử gì, đợi đến sau khi cố Tam thái thái đi rồi mới nhìn về phía Thái Hồi, "Ngươi nói xem, Tam thái thái nói như thế có đúng không? Mẫn đại nhân thật sự là loại người như thế à?"

Thái Hồi cũng không biết rõ, "Mẫn đại nhân không phải xưa nay có tiếng là Mẫn thanh thiên sao, nếu quả thật là một tham quan, như vậy bao nhiêu năm như thế làm sao cũng không có ai phát hiện ra chứ?"

"Tam thái thái rất có thể là bởi vì bản thân mình bị trách phạt, muốn lợi dụng thái thái, cho nên mới mà nói ra những lời này."

Thái Hồi nói tới chỗ này dừng một chút, "Có điều, mấy lời nói của Tam thái thái cũng có phần đúng, mấy món đồ trang sức của Mẫn đại tiểu thư quả thật là có giá trị."

https://thuviensach.vn

Cố Đại thái thái ánh mắt thâm trầm, “Đúng vậy, không biết cô ta mưu toan cái gì, không thể hoàn toàn nghe cô ta, phải đề phòng một chút mới được, ta vừa mới quản lý lại gia đình, không thể bởi vì mấy câu nói của cô ta liền rối loạn trận thế.”

…

Vương Nhân Trí cảm giác chân mình không giữ được nữa, không biết lúc nào thì đau đớn sẽ tấn công vào gọt thịt nạo xương, khiến cho hắn hận không thể kêu người chặt cái chân này xuống

Cái tên Hồ Trọng Cốt đáng chết đó.

Cố Lang Hoa đáng chết.

Mẫn Hoài đáng chết.

Vương Kỳ Chấn vào nhà cẩn thận nói: “Phụ thân, đã để cho người đi nghe ngóng rồi, Mẫn Hoài thề thốt không chịu nhận việc xe ngựa ra khỏi thành, ta để cho người thông báo với Hàn Chương. Hàn Chương lại không chịu tin tưởng, căn bản cũng không có gọi người canh cửa thành đến hỏi.”

Rốt cuộc hai người là em vợ và anh rể, quan hệ vững chắc, giữa hai người bọn họ không dễ dàng gì tìm được hiềm khích.

"Nhưng thiên hạ không có bức tường nào là không lọt gió, trên cửa thành có một người thủ vệ từng đi theo con, tối hôm qua lúc mấy cỗ xe ngựa kia đi ra khỏi thành hắn đi theo nhìn thử, trên xe ngựa là mấy chục cái rương bằng gỗ lim, chứa đầy đồ đạc, lúc ra khỏi thành, tiêu cục Trấn Viễn lập tức đón lấy, không bao lâu liền lôi xe ngựa đi.”

Tiêu cục Trấn Viễn là tiêu cục nổi tiếng nhất ở Giang Chiết, Lục gia muốn mời bọn họ hộ tống đi Hàng Châu, thế nhưng tiêu cục lại không nhận vụ làm ăn này.

https://thuviensach.vn

Không biết là Mẫn Hoài rốt cuộc tốn bao nhiêu tiền mới mời được tiêu cục tới?

Vương Nhân Trí rất muốn biết những thứ Mẫn Hoài chuyển ra ngoài rốt cuộc là gì, "Kêu người theo dõi cổng thành, nói không chừng sẽ còn có lần thứ hai, đến lúc đó ngươi đem xe ngựa qua đó ngăn lại, xem tên Mẫn Hoài kia còn giảo biện thế nào?"

Vương Kỳ Chấn cảm thấy cái chủ ý này rất hay, vội vàng để cho người đi an bài.

Đến nửa đêm, quả nhiên có mấy cỗ xe ngựa lặng lẽ đi tới cửa thành, Vương Kỳ Chấn thấy vậy lập tức dẫn người xông lên.

…

Tin tức đưa đến chỗ Lang Hoa đã là sáng sớm ngày hôm sau.

Hạ nhân Mẫn gia vội vàng tìm Mẫn Giang Thần quay về.

Lang Hoa nghe thấy Mẫn Giang Thần kinh ngạc nói: "Tại sao lại có thể như vậy? Nhất định là có người đổ oan cho phụ thân, phụ thân lấy đâu ra lương thực chứ, đây là chuyện căn bản không thể nào xảy ra mà."

Chỉ chốc lát sau Mẫn Giang Thần đỏ mắt hướng tới Cố lão thái thái chào từ biệt, "Trong nhà xảy ra chuyện, mẫu thân cũng không thoải mái, con quay về đây."

Cố lão thái thái quan tâm ân cần nói: "Đại thái thái thế nào rồi?"

Mẫn Giang Thần cụp mắt không biết nên nói cái gì cho phải, nửa ngày mới nói: "Lão thái thái, cái này nhất định là bị nhầm rồi, phụ thân của con làm sao có thể làm ra loại chuyện đó... Căn bản là không thể nào."

https://thuviensach.vn

Cố lão thái thái vẫy tay với Mẫn Giang Thần, “Qua đây ngồi xuống, rốt cuộc là thế nào? Từ từ nói với tổ mẫu xem.”

Mẫn Giang Thần vừa khóc vừa đem chuyện hạ nhân bẩm báo lại nói, “Phụ thân cách chức điều tra Vương Nhân Trí, cha con Vương gia nhất định là ghi hận trong lòng, vì thế mới nghĩ ra cái chủ ý này...”

“Bây giờ trong nhà nhốn nháo hết lên rồi, biểu huynh của con cũng cãi nhau với phụ thân, phụ thân căn bản là không biết mấy cỗ xe ngựa kia là từ đâu tới.”

Cố lão thái thái nghe xong chỉ than thở, “Đáng thương cho Mẫn đại nhân...” Nói rồi nhìn về phía Mẫn Giang Thần, “Hài tử ngoan, con mau trở về an ủi mẫu thân của con đi.”

Mẫn Giang Thần gật gật đầu, Lang Hoa tiễn Mẫn Giang Thần đến cửa thuỳ hoa*.

*Cửa thuỳ hoa: một kiểu cửa trong kiến trúc nhà thời xưa, trên có mái, bốn góc buông bốn trụ lửng, đỉnh trụ chạm trổ sơn màu.

Mẫn Giang Thần kéo tay Lang Hoa muốn nói cái gì, cuối cùng cũng không nói được gì cả, dẫn theo hạ nhân lên xe ngựa.

A Mạt không nhịn được lẩm bẩm một mình, “Mẫn đại nhân không giống như một tham qua a.”

Lang Hoa dặn dò Tiêu ma ma, “Bảo Tiêu Ấp đi nghe ngóng cho rõ ngọn nguồn.”

Đến buổi chiều, Lang Hoa đã biết tất cả mọi chuyện, Vương Kỳ Chấn lén lút mai phục, giam hết những cỗ xe ngựa kia lại.

Cố Tam thái thái không nhịn được hỏi, “Trên xe ngựa là những thứ gì?”

https://thuviensach.vn

Tiêu Ấp nói: “Là lương thực, lần này chuẩn bị hai mươi chiếc xe ra khỏi thành, trên xe đều là lương thực, Hàn tướng quân cả đêm thẩm tra bảo vệ cửa thành, có người không chịu được đã khai nhận rồi, bọn họ đều là nghe theo mệnh lệnh của Mẫn đại nhân mới để cho xe ngựa ra khỏi thành, mà buổi tối ngày hôm trước đã thả cho mười cỗ xe ngựa đi rồi.”

Cố Tam thái thái trợn to hai mắt, nhìn về phía Cố lão thái thái, “Mẹ, người có nghe thấy không, đều là lương thực, Mẫn gia ở Trấn Giang chỉ có một điền trang, làm sao có thể có nhiều lương thực như vậy được, ông ta nhất định là...” Nói tới chỗ này tựa như cái gì cũng đều hiểu cả rồi, “Chính là ông ta, ông ta lừa gạt con bán gạo, nhất định là ông ta, chính là ông ta.”

Lần này ngay cả Lang Hoa cũng không khỏi sửng sờ, “Làm sao có thể chứ? Mẫn đại nhân tại sao có thể làm như vậy chứ?”

Nhưng sự thật đang bày ra trước mắt, không có ai lại tự bôi đen mình cả.

“Nếu quả thật là như vậy...” Cố lão thái thái nói, “Có thể thấy bình thường ông ta làm mấy chuyện bảo vệ dân chúng kia cũng chỉ là bịt tai che mắt người ngốc thôi.”

Cố lão thái thái rất thất vọng, trên mặt tràn đầy vẻ mệt mỏi, “Thật là lợi ích động lòng người, làm sao ai ai cũng đều là cái bộ dạng này chứ.”

Lang Hoa cũng không nói gì, ngược lại là Cố Tam thái thái mặt đầy vẻ kích động, “Đến Lão thái thái cũng cảm thấy Mẫn Hoài là một thanh quan, không trách con còn bị ông ta lừa. Sớm biết con đã...”

“Đủ rồi,” Cố lão thái thái nghiêm khắc nhìn Cố tam thái thái, “Người sau lưng ta bán lương thực công là con, con còn trách ai được, chuyện này trước khi chưa có kết luận, ai cũng không cho phép đi ra ngoài nói bậy bạ.”

Nhất thời mặt Cố tam thái thái đỏ bừng.

https://thuviensach.vn

Cố lão thái thái phất phất tay, “Tất cả đi ra ngoài đi, ta mệt rồi, không muốn nghe các ngươi nói chuyện nữa.”

Mấy người ra khỏi phòng, Cố tam thái thái mới thấp giọng nói: “Lão thái thái làm sao thế, bất quá chỉ là Mẫn Hoài mà thôi... sao lại tức giận như thế...”

Khương ma ma than thở một tiếng, “Năm đó lúc Trấn Giang gặp nạn châu chấu, Mẫn đại nhân vẫn là một thanh quan yêu dân như con, Lão thái thái chính là nhìn trúng điểm này mới dùng toàn lực ủng hộ Mẫn đại nhân, ai mà biết... mới có mấy năm.... Cơ hồ vẫn là tình hình như thế, Mẫn đại nhân nhưng lại thay đổi rồi... Trong lòng Lão thái thái đương nhiên là đau buồn.”

Cố Tam thái thái cười lạnh, “Có lẽ chính là lần nạn châu chấu đó khiến cho Mẫn Hoài nhìn thông rồi, làm một thanh quan nào có thoải mái như làm một tham quan." Nói rồi nhìn về phía Cố Đại thái thái, “Đại tẩu, tẩu thấy sao?”

Cố Đại thái thái không ừ không hử, nửa ngày mới nói: “Vẫn là nghe theo ý của Lão thái thái đi, không nên ra ngoài nói bậy bạ.”

Cố tam thái thái nói: “Các người cứ nghe đi, Mẫn Hoài lần này coi như xong rồi.”

…

Trong lòng Vương Kỳ Chấn cũng không ngừng lặp đi lặp lại câu này, Mẫn Hoài lần này coi như xong rồi.

Ở Trấn Giang không dễ gì mới có thanh quan, trong chốc lát liền bị mất, toàn bộ Trấn Giang đều biết được Mẫn Hoài lén lén lút lút vận chuyển lương thực ra khỏi thành.

https://thuviensach.vn

Trước cửa Mẫn gia chí ít phải có đến trăm họ đến gây rối.

Mẫn Hoài lần này là bị ngã bổ nhào, cũng đừng mơ mà trở mình được nữa.

“Lão gia,” Hạ nhân của Vương gia tới bẩm báo, “Phụ tá của cô gia đưa tin tức đến.”

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 63: Xuất Thành

Vương Kỳ Chấn nhận được thư liền vội vàng mở ra xem, phía trên viết bốn chữ: Ngồi yên chớ nóng.

Vương Kỳ Chấn trải thư ra, hướng đến Vương Nhân Trí nói: “Đây là chuyện gì thế?”

Thế nhưng rất nhanh Vương Nhân Trí liền hiểu, “Đợi thêm chút nữa, xem xem chuyện này rốt cuộc là thật hay giả, bởi vì triều đình có Ngự sử Giám sát, nếu như Mẫn Hoài là một tham quan, Ngự sử Giám sát hẳn là sẽ ra mặt vạch tội.”

Ánh mắt Vương Kỳ Chấn sáng lên, “Phụ thân, nếu như Mẫn Hoài bị vạch tội, vậy phụ thân cũng có thể vạch tội Mẫn Hoài cấu kết với Cố gia hãm hại phụ thân, cứ như vậy, phụ thân không những có thể thoát tội, nói không chừng sẽ còn được triều đình khen ngợi nữa.”

Đây là một con đường rực rỡ.

Trong chốc lát liền có thể lật lại toàn bộ cục diện.

Mẫn Hoài không những không thể làm tiếp tri phủ Trấn Giang, đến tri phủ Tô Châu cũng không làm được, trái tim Vương Kỳ Chấn tung tăng rộng mở, “Đợi đến khi Mẫn Hoài đi rồi, chỉ còn lại một Cố gia nhỏ bé... còn không phải là tuỳ chúng ta thao túng sao? Con phải khiến cho Cố gia phải đem trả lại hết những gì đã nợ cha con chúng ta.”

Vương Nhân Trí đột nhiên cảm thấy chân cũng không còn đau như vậy nữa.

https://thuviensach.vn

…

Lục lão thái gia cũng cảm thấy tâm tình vô cùng tốt, nếu như trước kia rời khỏi Trấn Giang, ông ta nào có thể xem được mấy vở kịch hay này.

“Cho nên nói, chúng ta có thể ra khỏi thành rồi?” Lục lão thái gia biết nghĩ tới cái này thì không thể ngậm nổi miệng lại, mắt thấy thời gian từng khắc từng khắc trôi qua, còn không đi thì thật sự phải ở lại Trấn Giang rách nát này rồi.

Lý Húc nói: “Mẫn Hoài bị Vương Kỳ Chấn nắm đuôi rồi, Hàn Chương chẳng khác nào là hậu viện bị cháy, cậu của hắn cũng chuyển hết tài sản ra khỏi thành rồi, hắn dựa vào cái gì mà ngăn người khác chứ, nếu như khăng khăng ngăn cản cũng rất đơn giản, cứ đem chở những tài sản mà Mẫn Hoài đưa ra khỏi thành kia về là được.”

Lục lão thái gia không nhịn được mà tán dương trong lòng, cái chủ ý này rất hay, nếu như lôi mười chiếc xe của Mẫn Hoài trở về Trấn Giang thì sẽ định tội Mẫn Hoài, nếu như không có mười chiếc xe kia, Hàn Chương lấy cái gì ra mà phục chúng?

Lục lão thái gia không nhịn được mà nhắc nhở Lý Húc, “Cố gia kia có động tĩnh gì không? Cố lão thái thái cùng Mẫn gia giao tình không mỏng, Mẫn đại nhân xảy ra chuyện, bọn họ sẽ không ngồi yên không quan tâm đến chứ?”

Lý Húc không hiểu, tại sao bất kể là Lục lão thái gia hay là Vương Kỳ Chấn đều bắt lấy Cố gia không buông, hắn căn bản không nhìn ra Cố gia có cái gì phải kiêng dè, nói cho cùng cũng chỉ là một thân hào nông thôn thôi, có thể làm ra cái gì chứ?

Ánh mắt Lý Húc lóe lên, “Trong tay ta vẫn còn nắm mạng của Hàn Chương, không sợ hắn cứng rắn với ta.”

https://thuviensach.vn

Lục lão thái gia nghe được cái này càng tăng thêm hứng thú, “Đó là cái gì?”

Lục lão thái gia vừa mới nói đến chỗ này, ngoài cửa liền truyền đến tiếng vang trong trẻo, hiển nhiên là có người đang nghe trộm bên ngoài, Lý Húc thân thủ nhạy bén kéo cửa ra, Lục Tĩnh ở ngoài cửa nhất thời đỏ mặt lên.

Lý Húc cũng ngẩn người ra tại chỗ, trên dưới cẩn thận quan sát Lục Tĩnh một phen mới nói: “Lục đại tiểu thư, muội đây là...”

Bị người khác bắt tại chỗ không tránh được sẽ cảm thấy ngượng ngùng, thế nhưng Lục Tĩnh mạnh mẽ chống đỡ lại, nàng ta không thể để cho Lý Húc chê cười được, vì vậy ngước mắt lên nhìn, “Tổ phụ, cháu gái muốn đi đến Cố gia xem một chút.”

Chỉ có đi xem xem mới biết được bên kia rốt cuộc là tình hình gì.

Lục lão thái gia nhíu mày, “Con đi làm cái gì? Lần trước đi miếu Dược Vương liền dẫn đến cả người cáu gắt vô cớ...”

Lục Tĩnh vội vàng cắt đứt lời Lục lão thái gia, nàng ta không muốn nhắc lại chuyện miếu Dược Vương, nhất là ở trước mặt Lý Húc, “Lần này không giống như thế, lần này con chỉ là qua đó ngồi một chút, không có chuyện gì khác, nghe nói bệnh tình của di tổ mẫu tốt hơn nhiều rồi, con đi đưa ít đồ cho người bồi bổ cơ thể.”

Lục lão thái gia còn chưa lên tiếng, Lý Húc đã mở miệng cười, “Như thế cũng tốt, để cho Đại tiểu thư đi qua đó xem một chút, nói không chừng rất nhiều chuyện cũng sẽ rõ ràng được.”

Lục Tĩnh không nhịn được mà vui sướng trong lòng, thâm sâu nhìn Lý Húcmột cái, Lý Húc lập tức cảm thấy cả người đều bay lên

https://thuviensach.vn

Từ trong phòng của Lục lão thái gia đi ra, nha hoàn Bích Đào bên cạnh Lục Tĩnh thấp giọng nói: “Tiểu thư đi ra cửa, đại gia Lý gia còn nhìn qua đây, nhất định là thích tiểu thư...”

“Đừng nói lung tung.” Lục Tĩnh tuy rằng miệng mắng nha hoàn một câu, nhưng trong lòng lại không nói ra được sự đắc ý, nếu như Lý Húc lần này lập được công, đi lên con đường làm quan, khi đó nàng ta mới có thể nhìn thẳng hắn.

Bích Đào lại nói: “Công tử của Mẫn đại nhân đến tìm Tam gia, Đại tiểu thư có phải vẫn là như trước đây, chuẩn bị chút điểm tâm mang cho công tử Mẫn gia?”

Lục Tĩnh lắc lắc đầu, “Lần này trước đừng đưa vội, Mẫn gia xảy ra chuyện, chúng ta tránh đi còn không kịp, bây giờ tiến lên trước, vạn nhất bị dính líu, cái mất nhiều hơn cái được.”

Bích Đào đáp một tiếng, trước kia tiểu thư đối với công tử Mẫn gia rất để ý, mỗi lần Mẫn công tử tới, tiểu thư cũng sẽ phá lệ giao phó nàng dâng trà nước, bưng điểm tâm gì đó, nàng còn tưởng rằng trong lòng tiểu thư nhất định rất thích Mẫn công tử, bây giờ xem ra Mẫn công tử bất quá cũng chỉ là tính toán trong lòng tiểu thư mà thôi.

Lục Tĩnh ngồi xe ngựa đi đến Cố gia, xe ngựa vẫn còn chưa tới cửa trước Cố gia liền dừng lại, bà tử theo xe tới bẩm báo, “Tiểu thư, chúng ta sợ là phải đi về rồi, cửa lớn Cố gia hôm nay đóng chặt, từ chối tiếp khách, ngay cả tiểu thư Mẫn gia cũng bị chặn ngoài cửa.”

Lục Tĩnh vén lên rèm, quả nhiên thấy xe ngựa của Mẫn gia dừng ở trước cửa Cố gia, qua một lúc lâu xe ngựa mới quay lộn lại, từ từ rời đi.

Con ngựa kéo xe dường như cũng ủ rũ hẳn đi.

Lục Tĩnh vui mừng trong lòng, xem ra chuyện này là thật rồi.

https://thuviensach.vn

Tất cả mọi tin tức đều được tập hợp đến tai Lục lão thái gia.

Mấy lời Mẫn Tử Thần nói ở chỗ Lục Anh là thật, Hàn Chương đã để cho người đi điều tra tung tích của mười chiếc xe ngựa kia, Mẫn Hoài lập tức lật mặt với Hàn Chương.

Lục lão thái gia nghe đến mức say mê, Lý Húc lúc này mang tin tức về, "Mẫn Hoài đồng ý để cho nhiều người đi ra khỏi thành rồi."

Vào lúc này thả nhiều người ra khỏi thành là muốn nhiễu loạn tầm mắt của Hàn Chương, nhiều người và xe ngựa như vậy, trong chốc lát cùng xông ra khỏi thành, mười chiếc xe ra khỏi thành lúc trước sẽ càng khó tìm hơn.

Lão thái gia cười không ngậm được miệng lại, lập tức gọi Lục nhị thái thái tới, "Mau, phân phó xuống dưới, thu thập cho xong, ngày mai trời vừa sáng chúng ta liền đi, chúng ta phải mau đi trước, tránh cho bị những người phía sau đó chèn ép hành trình."

Nghe được câu này, Lục nhị thái thái nhất thời thở phào nhẹ nhõm, cuối cùng cũng có thể đi Hàng Châu rồi, chỉ cần đến Hàng Châu hết thảy đều sẽ tốt, có lão gia ủng hộ bà ta, bà ta liền không sợ gì cả.

Tin tức truyền đến chỗ Lục Anh, Lục Anh nhìn về phía Trình Di, "Lão thái gia muốn đi như vậy sao?"

Trình Di gật gật đầu, "Là đại gia Lý gia đi khai thông quan hệ, sáng sớm mai Lục gia chúng ta đi đầu tiên."

Tổ phụ đã trông mòn con mắt mong mỏi Lục gia giàu sang, cũng không biết giàu sang dễ cầu, khó cầu nhất là kiến thức của con người. Chuyện lớn như vậy liền quyết định trong nháy mắt, là chắc chắn nhất định có thể bình bình an an đi đến Hàng Châu sao?

https://thuviensach.vn

Trình Di thấp giọng nói: “Vậy chúng ta làm thế nào? Có cần đi thông báo với Cố gia bên đó một tiếng không?”

Sau khi sự việc xảy ra, Lục Anh mới phát hiện, thì ra mình không lo lắng nhất là Cố Lang Hoa, hắn đã tự nhiên coi Cố Lang Hoa thành người có thể chủ trì đại cục của Cố gia rồi.

Bất luận phát sinh chuyện gì cũng tuyệt đối sẽ không hoảng loạn.

Lục Anh nói: “Ta đi nói với tổ phụ, ta ở lại Trấn Giang giúp trưởng bối trong tộc xử lý công việc.” Luôn phải có một người đi thu thập tàn cuộc.

Trình Di gật đầu một cái, “Nhưng chỉ sợ trong lòng Lão thái gia sẽ không thích Tam gia.”

Lục Anh không thèm để ý chút nào, “Đó cũng chỉ là tạm thời mà thôi.” Hắn nếu đã dám làm, sẽ có thể có được kết quả mà hắn muốn.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 64: Hiểu Rõ

Lục lão thái gia cảm thấy tất cả đều rất tốt, trừ cái đứa cháu trai không chịu thua kém này.

Cả nhà chuyển đến Hàng Châu, đây là chuyện mà bao nhiêu người mơ tưởng dĩ cầu, con em nhánh bên thậm chí còn đến chỗ ông ta cầu xin, chỉ vì có thể đi Hàng Châu ở nhờ, Lục Anh lại không chịu đi, muốn ở lại trong tộc giúp trưởng bối xử lý công việc.

Lục lão thái gia nhíu mày, vốn dĩ Lục Anh cùng Cố gia lụi bại kia có hôn ước đã khiến cho ông ta rất bực mình rồi, mà nay hắn lại không nghe lời như vậy, mấy phần yêu mến trong lòng đối với hắn lập tức trong chốc lát mất đi sạch sẽ.

Lục lão thái gia bị lửa giận hung hăng thiêu đốt, “Vạn nhất phản tặc đánh vào Trấn Giang, ngươi chuẩn bị làm thế nào?”

Lục Anh trên mặt là sự bình tĩnh và ung dung, “Trấn Giang có Hàn Chương trú đóng, ít ngày nữa còn có viện quân, hắn sẽ không xảy ra bất trắc gì lớn.”

Lục lão thái gia trợn tròn cặp mắt lên, “Ngươi cũng học Cố Lang Hoa kia tuổi còn trẻ mà vọng nghị quốc sự à, ngươi có tư cách gì mà nói những lời này? Nếu không phải Lục gia để cho ngươi không phải lo chuyện cơm áo, ngươi còn có quyền lựa chọn đi hay không đi à?”

Lục lão thái gia giận đến râu cũng dựng lên, “Cái thứ không biết điều, ngu xuẩn y như mẹ ngươi.”

https://thuviensach.vn

Lục Anh chỉ cảm thấy trên mặt giống như bị người ta tát cho hai bạt tay, mắt cay đỏ lên, ngón tay của hắn nắm chặt tái mét lại, tựa như có thể nghe được tiếng xương cốt trong trẻo vang lên. Lục lão thái gia đây là chỉ mẹ hắn, là mẹ ruột sinh ra hắn, loại lời nói làm nhục này mẹ hắn lúc còn sống vẫn thường xuyên nghe thấy.

Đáy lòng Lục Anh đốt lên một ngọn lửa nhỏ, nhưng hắn đã sớm học được phải áp chế lửa giận của mình như thế nào, “Tổ phụ, Tôn nhi không những sẽ không đi, còn khuyên người để lại một chút lương thực cho bách tính thành Trấn Giang.”

“Bố thí gạo?” Sắc mặt Lục lão thái gia đã xanh lét lại, “Những kẻ nhà nghèo đó trong nhà nghèo đến mức cho tới bây giờ chưa từng ăn qua thứ gì giống như gạo, bột mì, lại sinh ra một đống nhóc con nghèo đói, ngươi bỏ bao nhiêu lương thực lại cũng đều vô dụng. Nhà chúng ta ở Trấn Giang này, từ trước đến nay cũng chưa từng thiếu người tới ăn xin.” Nói rồi trên mặt lộ ra thần tình chán ghét.

Lục Anh lẳng lặng nghe, ngữ khí Lục lão thái gia nói bách tính kia giống y như đúc lúc nói mẹ ruột của hắn.

Lục lão thái gia mắng nửa ngày rồi ngẩng đầu lên cười lạnh, “Ngươi thật sự là muốn ở lại?”

Lục Anh cung kính trả lời, “Trong tộc chỉ còn lại người già, phụ nữ và trẻ nhỏ, con lưu lại cũng có thể giúp chăm sóc họ một tay.”

“Vậy ngươi ở lại Trấn Giang đi." Lục lão thái gia phất phất tay, “Viết cho phụ thân ngươi phong thư, nói cho hắn biết tại sao ngươi lại ở lại Trấn Giang.”

Chỉ là như vậy mà thôi.

https://thuviensach.vn

Đối với Lão thái gia mà nói, sự quan tâm đối với hắn cũng chỉ có như vậy mà thôi.

Nói xong những lời này, tình ông cháu cũng cạn rồi, cho dù hắn ở Trấn Giang xảy ra chuyện gì, cũng là do hắn tự mình tìm đường chết.

Hắn vốn còn nghĩ nếu tổ phụ nhất định phải đưa hắn đi, hắn nên làm thế nào? Có phải là phải nhúng tay an bài cả đoạn đường này hay không, hắn suýt chút nữa quên mất mình chẳng qua chỉ là một đứa con của vợ lẽ, lấy đâu ra loại quyền lợi này, lão thái gia lại chỉ dùng đôi câu khó nghe để tống cổ hắn đi.

Lục Anh đứng lên hành lễ cáo lui.

…

Lang hoa nghe nói Lục Anh tới thì hết sức kinh ngạc

Tại sao lúc này Lục Anh lại tới Cố gia? Nàng đổi một bộ quần áo đi đến chỗ tổ mẫu gặp Lục Anh, tổ mẫu đang nói chuyện cùng với Lục Anh, hỏi việc học hành của Lục Anh, lại nói mấy câu chuyện phiếm, hiển nhiên từ trước đến nay không nồng nhiệt như thế.

Lục Anh mặc một thân trường bào màu lam, nhìn giống màu sắc của không gian quang đãng sau cơn mưa, khuôn mặt của hắn hơi tái nhợt, hắn tựa như không phát hiện ra sự thay đổi của tổ mẫu, cùng tổ mẫu trò chuyện như thường ngày, cho đến tận khi tổ mẫu đứng lên muốn đi nghỉ ngơi, Lục Anh mới cùng nàng từ trong phòng lui ra ngoài.

Hai người đi tới trong sân ngồi xuống.

Một con chim tước ở trên ngọn cây vui sướng hát ca, Lục Anh tựa như bị tiếng hót kia thu hút, vểnh tai lắng nghe, không nói bất cứ lời nào cả.

https://thuviensach.vn

Lang Hoa biết, Lục gia nhất định là đã xảy ra chuyện gì.

Ở cùng với Lục Anh một thời gian lâu dài, ưu tư biến hóa nhỏ xíu của Lục Anh nàng cũng có thể phát giác ra được, lúc hắn không thoải mái, nàng sẽ lẳng lặng ở bên cạnh hắn, chờ hắn giằng thoát từ trong thống khổ đi ra, cho đến khi hắn có thể lành lại vết thương trong lòng.

Qua một lúc lâu, Lục Anh mới nói: "Ngày mai tổ phụ của ta phải dẫn người rời khỏi Trấn Giang rồi."

Lang Hoa gật gật đầu, "Cái này Lục lão thái gia đã sớm định xong." Chỉ cần tìm được thời cơ, Lục gia sẽ lập tức lên đường.

"Ta sẽ không đi theo bọn họ, sau khi đưa bọn họ đi, ta tạm thời sẽ ở lại tộc." Lục Anh lẳng lặng nói, "Ngày mai, muội phải cẩn thận tất cả, ta để cho Trình Di ở lại Lục gia, nếu như có việc gì gấp thì kêu hắn đi tìm ta."

Lang Hoa ngẩng đầu lên, phát hiện Lục Anh đang nhìn mình, ánh mắt của hắn tuy rằng nhàn nhạt giống như một bàn tay nhẹ nhàng vuốt qua tóc nàng, trong ánh mắt kia của hắn có một loại ưu tư sâu thẳm, hiển nhiên hắn vẫn chưa thoát ra được từ trong thống khổ, thế nhưng hắn muốn bản thân mình nhìn thật tự nhiên, giống như là đã vì Lục gia mà làm nốt một việc cuối cùng, bất kể kết quả như thế nào cũng đều không liên quan đến hắn nữa.

Lang Hoa đột nhiên cảm thấy rất đáng sợ, nếu như Lục Anh cứ mãi đắm chìm trong loại tâm tình này, liệu có biến thành lãnh khốc hay không, nàng lại cảm thấy vui mừng, may mà bên cạnh nàng vẫn còn có tổ mẫu cùng mẫu thân một lòng một dạ yêu thương bảo vệ nàng.

Lục Anh không phải một người thích cười, thế nhưng nhìn thấy ánh mắt của Lang Hoa, hắn nhưng lại kìm lòng không đặng mà cười, dùng tay che đi ánh mắt của Lang Hoa, "Không biết tại vì sao, muội nhìn ta như vậy

https://thuviensach.vn

luôn khiến cho ta rất khó chịu trong lòng," Nói rồi đứng lên, "Yên tâm đi, ta sẽ không có chuyện gì đâu, tất cả rồi sẽ ổn thôi."

Lang Hoa nhớ tới kiếp trước Lục Anh nỉ non bên tai nàng, "Lang Hoa, ta luôn cảm thấy ta không đủ vui vẻ." Trái tim của hắn "thình thịch" "thình thịch" nhảy lên sau lưng nàng, lúc đó hắn đã ở vị trí nhân thần rồi, bất luận đi tới chỗ nào cũng đều được tiền hô hậu ủng, thế nhưng vẫn như cũ không thể đền bù cho hắn phần đau khổ mà lúc nhỏ hắn phải chịu ở Lục gia kia.

Lang Hoa tiễn Lục Anh đến cửa thuỳ hoa.

Tiêu ma ma cảm thấy rất kỳ quái, "Nếu như không biết, còn thật sự cho rằng tiểu thư cùng lục Tam gia là cùng nhau lớn lên."

Lang Hoa kinh ngạc nhìn sang, "Tại sao chứ?" Nàng tuy rằng có hôn ước với Lục Anh nhưng thời gian gặp mặt cũng không quá nhiều.

Tiêu ma ma nói: "Ban nãy tiểu thư và lục Tam gia ngồi ở trong đình, rõ ràng là không nói gì cả, nhưng lại tựa như đã nói tất cả rồi, giống như đã sống chung một chỗ với nhau rất lâu."

Lang Hoa không biết nên giải thích với Tiêu ma ma như thế nào, dấu vết mà thời gian để lại luôn rất khó xoá bỏ.

…

Vừa rạng sáng ngày hôm sau, trước cửa nhà Lục gia xếp thành hàng dài, tiêu sư bảo vệ hơn ba mươi cỗ xe ngựa, cùng nhau cuồn cuộn hướng về phía cổng thành.

Xe ngựa đi tới cửa thành, quản sự Lục gia lập tức tiến lên nộp lộ dẫn, thủ vệ cổng thành lập tức tránh qua.

https://thuviensach.vn

Vương Kỳ Chấn tận mắt nhìn xe ngựa của Lục gia nối đuôi nhau đi ra ngoài.

Đi theo sau lưng Lục gia còn có mấy hương thân nổi danh của Trấn Giang.

Xem ra chuyện của Mẫn Hoài có thể thừa nhận rồi, bởi vì cứ coi như là diễn xuất cũng không thể đến trình độ này được, nhiều người đi rồi, tội danh của Mẫn Hoài sẽ được chứng thực, lương thực mà Hàn Chương mong muốn cũng không thể đoạt về nữa.

Hết thảy đều thành chắc chắn.

Vương Kỳ Chấn thấy hết sức cao hứng.

Vào giờ phút này, ở trong một tửu lầu bình thường, một người trung niên nghe thủ hạ bẩm báo, “Ở trên điền trang ngoại ô Trấn Giang có người lặng lẽ bán lương thực, tôi cho người đi nghe ngóng một chút, có ít nhất mười mấy xe lương thực, có phải là mấy thứ mà triều đình đang tìm kia không...”

Người trung niên đặt ly trà trong tay xuống, chuyện này có lẽ phải đi bẩm báo với gia chủ, thế nhưng gia chủ ở Hàng Châu xa xôi, nên làm thế nào mới tốt đây?

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 65: Động Thủ

Ánh mặt trời dần dần nâng lên, chiếu vào trong tửu lâu nho nhỏ, phủ lên tất cả một lớp màu vàng kim, Hà đại chưởng quỹ vuốt ve ly rượu.

Người thủ hạ thấp giọng nói: “Bằng không đi tìm tiên sinh?”

Lão gia không có ở Hàng Châu, tất cả đều là nghe theo tiên sinh.

Hà đại chưởng quỹ lắc lắc đầu, “Không được, lão gia đã dặn dò rồi, chỉ có thể để cho tiên sinh liên lạc với chúng ta, chúng ta tuyệt đối không thể chủ động đi tìm tiên sinh.”

Đây là điều hắn nhất định phải tuân thủ, nếu không thì sẽ chọc cho tiên sinh tức giận.

Nhiều năm như vậy, có tiên sinh ở bên phụ tá cho lão gia, như vậy mới khiến cho hết thảy đều thuận lợi, chỉ có bọn họ tính kế với người khác, tuyệt đối không có lúc nào tiên sinh thất thủ cả.

Hà đại chưởng quỹ cũng đã sớm biết nên làm tốt bổn phận của mình như thế nào, không nên hỏi thì không hỏi, những gì lão gia dặn dò xuống thì nhất định phải làm cho tốt.

Hà đại chưởng quỹ nói: “Có bao nhiêu cân lương thực, chuẩn bị bán bao nhiêu tiền, đều phải tính cho rõ ràng, những thứ lương thực kia chất lượng như thế nào cũng phải nắm rõ, chúng ta ở Giang Chiết bao nhiêu năm như vậy, không có ai hiểu rõ tình hình của Giang Chiết hơn chúng ta, bắt đầu từ đầu năm chúng ta đã thu gạo, tuyệt sẽ không có bao nhiêu lương thực xuất hiện đâu.”

https://thuviensach.vn

Nói cách khác, mấy xe lương thực đó đối với bọn họ mà nói căn bản là việc không gấp rút quan trọng gì.

Có mua hay không, có muốn hay không đều không thể ảnh hưởng đến kết quả sau cùng.

Không tới lúc cần thiết, không cần phải tìm tiên sinh xin chủ ý.

Hà đại chưởng quỹ ngay lập tức lắc đầu, không thể nào, tiên sinh cho tới bây giờ đều là liệu sự như thần, tuyệt đối sẽ không có loại chuyện thế này phát sinh, tất cả cũng sẽ thuận buồm xuôi gió giống như trước đây.

Chờ đến khi lão gia có tiền vốn là có thể phát tài ở Hàng Châu, chức quan của lão gia càng ngày càng cao, làm ăn trong nhà cũng càng ngày càng hưng vượng.

Hà đại chưởng quỹ mới nghĩ đến chỗ này, thủ hạ đã luống ca luống cuống tiến vào cửa.

“Không xong rồi, không xong rồi.”

Hà đại chưởng quỹ cau mày lại, “Cái gì không xong?”

“Đại chưởng quỹ,” Người thủ hạ nói, “Bán gạo, bán gạo... mấy người đó chính là mười xe lương thực, tôi thấy... năm mươi chiếc xe cũng không kéo được, mà bên đó nói, vẫn còn rất nhiều... chỉ cần chúng ta có thể mua, hắn sẽ có lương thực để bán, chỉ sợ chúng ta ăn không nổi thôi.”

Hà đại chưởng quỹ đứng bật dậy.

Người thủ hạ nói: “Có điều, mấy thứ gạo kia cũng không quá tốt, nhìn một cái liền biết chính là hàng thứ phẩm.” Nói rồi đem gạo trong tay đưa cho Hà đại chưởng quỹ xem.

Hạt gạo vàng vàng nhỏ xíu tựa như mặt bà lão đầy thương tích.

https://thuviensach.vn

Đây là gạo gì thế?

Hà đại chưởng quỹ hiểu thông suốt rồi, trách nào mấy thứ gạo này lại kỳ lạ như thế, trách nào Mẫn Hoài lại gấp như vậy phải đem chuyển gạo ra ngoài, bởi vì mấy thứ gạo này vạn nhất bị người khác phát hiện, Mẫn Hoài coi như là xong rồi.

Mấy thứ này là tào lương* mà quan phủ trưng thu, Mẫn Hoài luôn tham ô tào lương của quan phủ.

*Tào lương: lương thực vận chuyển bằng đường thuỷ.

Bình thường, quan viên tham ô tào lương sợ bị truy cứu sẽ lấy ra để chưng cất rượu, tào lương so với vàng còn đắt hơn cho nên Mẫn Hoài mới bí quá mà hóa liều.

Chiến loạn không thể so với thời bình, cũng không ai đi quan tâm lương thực xấu hay tốt, chỉ cần có ăn cũng đã đủ rồi.

Cho nên, gạo tốt, gạo xấu giá tiền đều ngang nhau.

Nếu như những thứ gạo này nhập vào biển, gạo sẽ không đáng giá, bọn họ tốn số tiền lớn để cất trữ gạo, nhân lực dùng đến đều phải chịu thua thiệt ở bên trong, hắn bất luận như thế nào cũng không thể để cho loại chuyện này phát sinh.

Người thủ hạ nói: “Bằng không đem tin tức tiết lộ cho triều đình...”

Đây là một ý kiến hay, như vậy Mẫn Hoài cũng sẽ bị bắt lại.

Nhưng mà, đây cũng là một ý kiến tồi, bởi vì những thứ gạo này sẽ tiện nghi cho Hàn Chương, Hàn Chương vừa vặn đem đi để sung làm quân lương.

https://thuviensach.vn

Lão gia đã dạy hắn, mọi việc đều phải theo đuổi lợi ích lớn nhất, hắn vừa phải để cho Mẫn Hoài mất chức, vừa phải nuốt được chỗ lương thực này. Bây giờ chỉ cần có mười xe lương thực là có thể định tội Mẫn Hoài, chỗ lương thực còn dư lại kia, hắn phải dùng giá tiền cực thấp để nhập vào.

Hà đại chưởng quỹ phân phó người thủ hạ, "Một đấu gạo hai trăm vạn, chỉ có cái giá này thôi, để cho hắn tự tính toán, ở lãnh thổ Giang Chiết, không có nhà thứ hai dám mua gạo của hắn đâu." Nói rồi lấy từ trong tay áo ra một xấp ngân phiếu, "Đây là tiền đặt cọc."

Số tiền này bất luận là ai nhìn thấy cũng đều phải nhìm lom lom, nhất là Mẫn Hoài, mặc dù giá một đấu gạo hai trăm văn là rất thấp, nhưng Mẫn Hoài hắn là biết đạo lý này, những thứ gạo này không đổi thành tiền, giữ lại cũng vô dụng.

Đây là một củ khoai lang nóng bỏng tay.

Người thủ hạ thấp giọng nói: "Như vậy những thứ đó đến tay chúng ta có trở thành phiền toái không, vạn nhất Hàn Chương tra được tới?"

Hà đại chưởng quỹ cười nói: "Sợ cái gì, chúng ta đem hai loại gạo trộn lẫn với nhau, nói là thu hoạch từ điền trang, ta cũng không tin Hàn Chương sẽ lựa từng hạt từng hạt gạo ra."

Giao phó xong, Hà đại chưởng quỹ chuẩn bị viết một phong thư gửi cho lão gia ở Hàng Châu xa xôi.

Vào giờ phút này lão gia của hắn, Lục Văn Hiển lại đang tức đến phát run, đập thư nhà xuống mặt bàn, "Con tiện nhân này, chuyện gì cũng làm không tốt, giao cho nàng ta hai chuyện, một chuyện nàng ta cũng không làm xong."

Phúc Quý vừa lau mồ hôi vừa nói: "Lão gia, ngài cũng đừng gấp, đại gia Lý gia không phải đã đi Trấn Giang rồi sao, nhất định sẽ nghĩ biện pháp

https://thuviensach.vn

đưa lão thái gia tới Hàng Châu.”

Vốn dĩ hắn đã an bài thỏa đáng hết cả rồi, không ngờ tới lại biến thành cái bộ dạng này.

Cố gia không cùng đi đến Hàng Châu, sau khi Cố Lang Hoa khỏi bệnh rồi liền liên thủ với Mẫn Hoài cách chức điều tra Vương Nhân Trí, phong thư này hết lần này đến lần khác cái tên xuất hiện đều là: Cố Lang Hoa.

Cố Lang Hoa

Cố Lang Hoa tám tuổi.

Phá hỏng tất cả mọi kế hoạch của hắn.

Lục Văn Hiển nghiến răng nghiến lợi, “Tiện nhân kia nhất định là muốn mưu lợi cho nhà mẹ đẻ mới bị Cố gia bắt được cái đuôi, cho nên mới đem tất cả sai lầm đẩy lên trên người một đứa bé, nàng ta cho rằng ta là kẻ ngu sao?” Không đúng a, trước khi đi rõ ràng là hắn đã tiết lộ cho Vương Kỳ Chấn phải làm như thế nào, Lục nhị thái thái cũng không biết những thứ này, Lục nhị thái thái ở bên trong lại làm ra chuyện xấu xa gì rồi?

Hoặc là cha con Vương gia là một đôi bất tài vô dụng không dựa vào được.

Ngay cả một chuyện nhỏ cũng làm không xong.

Bọn họ căn bản không biết Cố gia rốt cuộc có tác dụng lớn thế nào, nắm tất cả mọi người của Cố gia trong lòng bàn tay, tương lai sẽ dùng vào việc lớn.

Cũng may vẫn còn có tiên sinh cùng Hà đại chưởng quỹ ở lại Trấn Giang, Trấn Giang sẽ không đến nỗi loạn.

https://thuviensach.vn

Lục Văn Hiển phân phó người làm, “Chi một vạn lượng bạc đem đi cho Lý Văn Mậu đại nhân, nói rõ tình hình nhà chúng ta với Lý đại nhân, mời ông ta ra mặt nghĩ cách để cho lão thái gia bình an đến Hàng Châu.”

Một vạn lượng bạc

Phúc Quý nghe xong toát hết mồ hôi.

Sau khi Nhị lão gia tới Hàng Châu sau liền tiêu tiền như nước, bây giờ đã nợ tiền trang ba vạn lượng bạc rồi, nói là đợi đến khi lão thái gia đến Hàng Châu liền đem tiền đi trả, thế nhưng... ngày tháng sau đó phải sống thế nào đây?

Phúc Quý không nhịn được nói: “Lão gia, tiền này có phải là quá nhiều rồi không?”

Lục Văn Hiển lạnh lùng nhìn Phúc Quý một cái, “Ngươi hiểu cái gì chứ?” Đợi đến khi Hà đại chưởng quỹ bán những thứ gạo kia đi rồi, tiền của hắn sẽ tới, đến lúc đó hắn muốn làm cái gì thì làm cái đó, rất nhanh là có thể hô phong hoán vũ ở Hàng Châu.

Lý Văn Mậu nếu như lập được đại công, tương lai sẽ đi đến kinh thành, lôi kéo được Lý Văn Mậu, hắn chẳng khác nào bước được một chân vào phủ Thái tử, người khác chẳng qua chỉ là nhìn một bước, hắn là một cái nhìn có thể nhìn mười bước.

Mười bước này đều đi tốt rồi, bảo đảm hắn có thể lên như gió lốc.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 66: Mua Gao

ang Hoa đang nhìn tờ đơn mà Triệu Linh đưa tới.

Những cái tên ở bên trên nàng khộng biết hết, thế nhưng cái này nàng không để ý, nàng mới tám tuổi mà thôi, thứ nàng có R thời gian để học tập.

Nàng dặn dò Tiêu ma ma lấy một ít sách đưa cho nàng xem, mấy cuốn sách đó đều là ở kiếp trước nang kêu hạ nhân đọc cho nàng nghe, nội dung bên trong nàng cơ hó dā R lòng trỗi chảy rối, đem đối chiếu qua một chút nội dung trong trí nhớ với nội dung trồng văn tự, tất cả những con chữ nàng biết đều lung tung lộn xộn hết lên, nội trong hai năm, nàng nhất định sẽ biết được tất cả mọi chữ.

Có điểu hiện tại chỉ có thể góp nhặt, chắp vá thôi. Lang Hoa chỉ vào một chữ, “Chữ này đọc thế nào?”

ặ! Linh rất kinh ngạc, ngẩng đấu nhìn về phía Lang Hoa, "Nàng không biết chữ?”

Lang Hoa không muốn cãi nhau với hắn, “Chẳng qua là bây giờ vẫn chưa học thôi mà

Triệu Linh khẽ mỉm cười, không hề truy hỏi, hẵn có bí mật của hắn, nàng cũng có bí mật của nàng, từng chữ từng chữ chỉ qua cho nàng.

Triệu Linh nói: "Mấy thứ viết bên trên đểu là tên thật của hạ nhân Cố gia, người trùng họ trùng tên quá nhiều, nàng tìm cũng không thuận tiện." Nói rối ngừng một chút. "Mấy cái ngày nay tất cả đều rất trật tự đầu giờ dân thắp đèn, đấu giờ mẩo mở cửa, hạ nhân sống ở bên ngoài lúc này vào

https://thuviensach.vn

cửa, chính mão mở cửa chính, đấu giờ thìn hạ nhân lân lượt ra ngoài mua sắm”

Lang Hoa càng xem càng giật mình, ஜ: một ngày ngắn ngủi, Triệu Linh đã làm cho rõ ràng tất cả tên của hạ nhân Cố gia rỗi.

Lang Hoa hơi suy tính, ánh mắt liên rơi vào tên của mấy người ra ngoài mua sắm đó, Lang Hoa dặn dò Tiêu ma ma, “Dựa theo những ghi chépIRN trên đi kiểm tra đồ đạc trong nhà một chút, những thứ nào là trong nhà cân dùng đến, những thứ nào không cần phải đi mua đều phải nhớ cho kỷ”

Nếu như những thứ trong nhà không cẩn mua, nhưng lại mượn danh nghĩa đi ra ngoài mua đồ, vậy thì nhất định là có vấn đề.

Lang Hoa nhìn về phía Triệu Linh, trước đây người này nói đến điều kiện trao đổi, hứa sẽ đến giúp nàng, bây giờ nàng cũng nên § Xem, hắn muốn nàng giúp cái gì.

Triệu Linh cũng nhìn nàng, lông mi của nàng giống như cánh quạt, ở dưới ánh mặt trời lộ ra độ cong ưu nhã, cho tới bây giờ hắn chưa từng cẩn thận nhìn một người nào như vậy. Ảnh mắt nàng trong suốt, đôi môi nhếch lên tỏ rõ sự quật cường không dễ chịu trói buộc.

Lang Hoa nói: “Bây giờ nên nói cho ta biết rồi, ngươi muốn ta làm cái gì?”

Triệu Linh lấy lại tỉnh thẩn, “Thật ra thì cũng rất đơn giản, giúp ta đục nước béo cò.”

Chẳng lẽ lại là chuyện Kê minh cẩu đạo", suy nghĩ này xẹt qua đâu Lang Hoa.

* Kê minh cẩu đạo; Nặm.298 trước công nguyên, Mạnh Thường quân Điện Văn đi sứ sang Tần. Khi Mạnh Thường quân säng Hầm Dương, mang

https://thuviensach.vn

thẽo rất nhiều môn khách. Tần Chiêu Tương vương thân hành tiếp đãi họ, NES, Thường quân biếu Tấn Chiêu Tương vương một chiếc áo lông chôn toàn màu trắng làm lễ ra mắt. Tần Chiêu Tương vưỡng biết đó là loại da chôn bạc rất quý, liên vui mừng tiếp nhận và cất vào trong kho Chiêu Tương Vương ạnh Thường quẩn Điển Văn là người hiển, muốn giữ lại, bèn nghĩ ra kế nểu Điển Văn quy phục sẽ phong tướng. ưng có người nói với ông: "Điển Văn là quý tộc 溫墨 có rất nhiều tay chân. Nếu ông ta làm thừa tướng thì nhất định sẽ toan tính những việc có lợi cho nước Tề, trở thành mối nguy cho nước Tần ta". Tần Chiêu Tương vữơng nói: "Nếu thế, thì để ông ta về thôi". Họ nói: "Ông ta ở đây đã lâu, biết hầu hết mọi việc của nước Tấn, sao cỗ thể dễ dàng để ông ta về được?" Tần Chiêu Tương Vương liên giam lỏng Mạnh Thường quẩn lại. Thường quân rất lo lắng, dỗ biết Tần Chiểu Tương vương có một sủng phi rất được yêu mến, liên nhờ người cầu cứu bà ta. Sùng phi đó sai người nói lại: "Nhờ ta nói giùm với đại vương thì không khó, nhưng ta thích có một ảo bằng lông chôn bạc". Mạnh Thường quân bàn với các môn khách: "Ta chỉ có một cái áo, đã biếu vua Tần rồi, làm thế nảo đòi lại được?". Một môn khách nói: "Tôi có cách để lấy được chiếc áo đó". Ngay đêm hôm đó, môn khách này mò vào Vương cung, ăn trộm được chiếc áo đó ra. Mạnh đem áo lông chôn bạc biếu cho sủng phi, Nhận được áo, sủng phi đó liên khuyên vua Tần tha Mạnh Thường quân về nước. Chiêu Tương vương đồng ý, cấp cho giấy tờ thông hành để Mạnh Thữơng quân về. Khi Mạnh Thường quân nhận được giấy tờ, liền vội vã đi ra Hàm Cốc. Ông sợ Tân Vương đổi ý, liên vội vã thay đổi tên họ và chữa giấy thôn hành. Đến cửã quan, vừa đúng nửa đêm. Theo quy định của nước Tần, mỗi buổi sớm, chỉ đến khỉ gà gáy mới được mở cửa quan chở người qua lại. Mọi người đang sốt ruột chờ sáng thì một môn khách giả làm tiếng gà gáy liên tiếp. Toàn bộ gà vùng xung quanh đều gáy ran. Người canh giữ nghe gà gáy, liền mở cửa quan, xét giấy tờ rồi cho Mạnh Thường quân đi. Tần Chiêu Tưỡng vương quả nhiên hối lại, phải người đuổi theo, đến Hầm Cốc thì Mạnh Thường quân đã đi xa rồi. Sự tích này được gọi là Kê minh Cẩu đạo (Mưu kế thấp hèn).

https://thuviensach.vn

Không biết làm sao, khuôn mặt của nàng lại lộ ra biểu tình xa lánh và xem thường khiến cho hắn cảm thấy rất buôn cười, hắn cố ý không nói nốt câu sau.

Hẫn rất thích nhìn thân tình bừa bãi phóng túng đó của nàng.

Triệu Linh cười cười, “Nàng yên tâm, sẽ không để cho nàng thất vọng đâu”

Hà đại chưởng quỹ chính mắt nhìn thấy những thứ lương thực kia, không nhịn được mà kinh ngạc trong lòng.

Trách nào Hàn Chương không tìm được nhữn Hᴇ᭄ thực này, lương thực được cất giữ ở trọng điển trang của một trong ba tam lảo điển thị của Trấn Giang, cứ cho là quan binh cũng không dám tùy tiện tới quấy rây.

Hà đại chưởng quỹ dặn dò làm như thế nào để có thể đem những lương thực này chuyên chở ra ngoài, sau khi chuyển lượng lớn lương thực đi, sẽ đem tin tức tiết lộ cho quan phủ, để cho quan phủ lẩm nốt những chuyển còn lại.

Chuyện này làm cho thỏa đáng, Lục nhị lão gia nhất định là sẽ cao hứng, hắn cũng coi là không phụ ơn Nhị lão giã cất nhắc.

Nếu như không có Nhị lão gia thì hắn đã sớm bị Na phù trừng phạt rối. Khi hắn từ trong đại laõ ra ngoài, việc đầu tiên làm chính là dùng bí danh Tần chưởng quỹ cướp chiết bối mẫu” của Cố gia.

* Chiết bối mẫu:Tên một loại thuốc. Hà đại chưởng quỷ phất phất tay, người thủ hạ cấm áo khoác đến. "Đi, đi thu gạo.”

Trên điển trang có mười mấy gia nhân trông nom lương thực, những người đó mắt nhìn thẳng, mặt không biểu tình, theo thổi quen nằm trường

https://thuviensach.vn

đạo bệnhộng, vừa nhìn một cái là biết đã từng trải qua huấn luyện quan binh, cho nên Mẫn Hoải mới không sợ lương thực bị người khấc cướp đi.

Hà đại chưởng quỹ âm thẩm gật đầu một cái, tất cả đều nằm trong dự liệu của hắn.

Rất nhanh, có một người mặt mũi hiến hòa tới gặp Hà đại chưởng quỹ, người đó u mặt trong bóng tối, giọng nói có chút trầm thấp, hiển nhiên là cố ý khàn giọng, Giao ngân phiếu rã, chúng tả sẽ áp tải lương thực về phía tây ba mươi dặm.”

Hà đại chưởng quỹ giơ ngón tay ra, “Năm mươi dặm.” “Bốn mươi dặm, không thể bàn lại”

Người này nói chuyện quả quyết, làm việc vững vàng khiến cho Hà đại chưởng quỹ nhớ tới phụ tá.

Hà đại chưởng quỷ quả quyết đáp ứng, đưa ngân phiếu qua, lập tức có người kiểm ngân phiếu, bỏ vào một cải hộp gỗ đàn tử.

Người bên cạnh nhanh chóng đem hộp gỗ đàn tử ra khỏi phòng. Hà đại chưởng quỹ hướng thủ hạ bên người gật gật đầu.

Ánh mắt Lý Húc lập tức sáng lên, “Ở chỗ nào?” Hạ nhân Lý gia nói, "o trong tay Mẫn Đại tiểu thư, nàng ta ở Cố gia... không... vẫn

chưa tiến vàõ Cố gia.

Lang Hoa ngôi trên giường mệm, Cộ tứ thái thái dùng que bạc ghim một miếng hoa quả đưa vào trong miệng Lang Hoa, Lang Hoa vừã hip mắt lại, sắc mặt Cố tử Rä ჽ᧗ᦓᦟ lập tức thay đổi, vội vàng chìa tay ra. “Có phải là ẽhua không? Mau... mau nhổ ra đi.”

https://thuviensach.vn

Ảnh mắt Lang Hoa cười thành hình trăng lưỡi liềm, “Không phải, là ngọt, rất ngọt

a!" Cố tứ thái thái cười, "Vậy thì tốt” >

Lạng Hoa cẩm lấy quẹbạc ghim một miếng dựa "· cũng đưa đến bên miệng Cố tứ thái thái, Cố tứ thái thái vội vàng nói, “Đừng cho ta. Ai, đứa nhỏ này." Ánh mắt đỏ hông ăn miếng hoạ quả mà Lang Hoạ đưa tới, lại dùng khăn lau tay cho Lang Hoa, “Lang Hoa của chúng ta đã trưởng thành rồi”

Cố lão thái thái cao hứng trong lòng, mấy người đang cười, Cố tam thái thái vội vội vàng vàng vào cửa, sau lững còn có quản sự đi theo.

Cố lão thái thái lập tức thu lại nụ cười.

Cố tam thái thái tiến lên hành lễ, "Mẹ, Mãn Giang Thần lại tới, lần này chúng ta có gặp hay không ạ?”

Cố lão thái thái đang suy nghĩ, vẫn chưa nói gì.

Cố tứ thái thái đã nói: “Theo lý mà nói, bây giờ tất cả đều vẫn chưa rõ ràng, mà cho dù Mẫn đại nhân phạm sai lầm cũng không có liên quan gì đến Mẫn đại tiểu thư. Trước kia Lang Hõa cùng Mẫn đại tiểu thữ tốt như vậy, ဒိန်မျိုး ta ba lân bảy lượt nhốt Mẫn đại tiểu thư ở ngoài cửa, Lang Hoa trong lòng sẽ khổ sở. Nếu nhử Mẫn đại nhân không có chuyén sau này bảo Lang Hoa cũng Mẫn đại tiểu thư sống chung với nhau như thế nào?”

Trong lòng Lang Hoa không tự chủ được mà thấy ấm áp, tứ thẩm đều là vì nghĩ cho nàng.

Nàng thật sự phải cảm tạ Vương Nhân Trí, nếu như không phải là hắn, chi trưởng bọn họ vẫn không thể hoà hảo với chi hai như lúc ban đầu.

https://thuviensach.vn

Cố tam thái thái nói: "Tứ đệ muội nói ngược lại nhẹ nhàng quá, vạn nhất chúng ta bị Mẫn gia liên luỵ, muội có thể ra mặt đảm nhiệm sao?”

tứ thái thái gật gật đấu, “Nếu tam tẩu đã nói như vậy, chuyện này ta sẽ đảm nhiệm.”

Cố tam thái thái vẫn còn muốn tranh cãi, nhưng phát hiện Lang Hoa đã xuống 燃 mềm, nàng chỉnh sửa quân áo một chút, nhin về phía A Mạt, “Đi, chúng tả ến của thùy hoa đón A Thân vào.”

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 67: Ôn Ảo

ang Hoa ရိုဲ့ được Mãn Giang Thân ở của thùy hoa, thân tình Mản Giang Thần có chủt hoảng loạn, sắc mặt tái nhợt, môi mỉm chặt lại, dường nhữ chỉ cẩn thoáng buông lỏng thì sẽ bật khóc ra.

“A Thẩn” Lang Hoa giơ tay ra. Mẫn Giang Thân lập tức nắm lấy, ngón tay của nàng lạnh như băng. Lang Hoa nói: “Đi thôi, hãy đến phòng ta nói chuyện trước đã" Mẫn Giang Thân gật gật đầu, "Ta... đi thỉnh an lão thái thái trước đã”

A Thẩn cho dù tới chỗ nào cũng lễ phép chu toàn, Lang Hoa có lúc không khỏi cảm thán, nàng ấy cứ quy quy củ củ như thể có quá vất vả không?

Hai người đi đến phòng Cố lão thái thái, nửa đường gặp Cố đại thái thái.

Cố đại thái thái cẩn thận nhìn về phía Mẫn Giang Thẩn, “Đây là thế nào vậy? Trong nhà tất cả đều tốt chứ? Sao mẫu thân của con lại không cùng con đến đây?”

Mẫn Giang Thẩn cũng không nhịn được nữa, rớt nước mắt, “Con... mẫu thân của con ở lại nhà xử lý...”

Vừa nói như thế, mọi người đều biết xảy ra chuyện gì rõi.

Cố đại thái thái ôm Mẫn Giang Thân vào trong lòng, "Hài tử đáng thương, được rối, được rổi, đừng khóc nữa, ta kểu người thu dọn phồng một chút, hai ngày này con ở lại Cố gia đi.

https://thuviensach.vn

Mẫn Giang Thần lắc lắc đầu, “Con nói với Lang Hoa mấy câu, lát nữa sẽ đi luôn, trong nhà loạn như thế, con phải đi về giúp mẫu thân.”

Cổ đại thái thái chỉ đành than thở,

Lang Hoa cùng Mẫn Giang Thẩn thỉnh an Cố lão thái thái, rồi hai người nắm tay nhaũ đi vào phòng nói chuyện.

Mản Giang Thân ngôi trên giường mềm, tay có chút run rẩy như cũ, mặt đẩy thân tình lo lắng.

Lang Hoa dặn dò A Mạt, "Mau đi bưng ly trà nóng tới đây”

Uống nửa ly trà, Mẫn Giang Thẩn mới ổn định lại một chút, "Biểu ca ta. dẫn người tiến vào nhà... lật tung nhà lên một lượt, còn có Hàn ngự sử đó, nói là đã dâng bản tấu rồi... ta thật sự rất sợ hãi.”

Lang Hoa ngồi xuống bên cạnh Mẫn Giang Thẩn, “A Thẩn, tỷ đừng lo lắng, tất cả sẽ ổn thôi."

Mản (ပ္ရွိဖ္ Thân gật gật đầu, nhìn về phía nha hoàn sau lưng, “Lang Hoa, lấn này ta tới là có chuyện muốn cẩu xỉn muội. Ta có một cái hộp, hay là muội giúp ta cất đi. trong nhà ta loạn thành một khối như thế, không thể giữ được."

Tiểu nha hoàn ôm thật chặt cái hộp, dường như sợ cái hộp bị người khác đoạt đi.

Lang Hoa đáp ứng, ". Được, muội giúp tỷ thu lại trước” Cũng không hỏi trong cái hộp kia rốt cuộc cỏ thứ gì.

Mẫn #ඔ๓: không biết nói cái gì cho phải, “Lang Hoa, thật là cám ơn muội, nếu như ông có muội, cả nhà chủng ta không biết phải làm sao mới tốt. Ta... trong lòng ta rất cảm kích muội"

https://thuviensach.vn

"Đừng nói như vậy, “Lang Hoa nhìn ánh mắt có vẻ sợ hãi của Mẫn Giang Thẩn, A Thận, tỷ yện tậm, ☪ luận phát sinh chuyện gì thì muội cũng sẽ giúp tỷ, chúng ta là vịnh viên là tỷ muội." Nàng không thể nhìn Mẫn gia rơi vào kết cũc như thể nữa, không thể lần nữa mặc cho A Thân chết thảm, đây chính là chuyện nàng phải làm.

Chuyện này nàng nhất định phải làm. Cho dù có thể là nàng sẽ thất bại, nhưng nàng vẫn muốn dốc hết toàn lực như cũ.

Thu Đường như một làn khói chạy đến bên cạnh Cố tam thái thái bẩm báo, “Nô tỳ

nhìn thấy rõ Mẫn đại tiểu thư nhờ Đại tiểu thư giúp đỡ, giữ một cái hộp gỗ đàn tử ở

trong phòng Mẫn đại tiểu thư còn nói. Hàn tướng quần dẫn người đền Mẫn gia

還 đỗ. Người nói, thứ Hàn tướng quân muốn üm có phải lỗ cái hộp đó hay ông?”

Cố tam thái thái nghe cẩn thận, tìm cái hộp thì không hẳn, là tìm chứng cớ Mản {{ʊ̟ː tham ô, nếu như có tài sản không rõ lai lịch, Mẫn Hoài nhất định sẽ bị cách chức điều tra.

Cố Lang Hoa lấy đâu ra lá gan mà lại dám giúp Mẫn gia nhận đổ vào lúc này?

“Không thể để cho Mẫn gia liên lụy đến chúng ta." Cố tam thái thái nhíu mày, "Ta ngɯoc 酱 muốn xem xem trong cái hộp kia rốt cuộc là những thứ gì?”

Thu Đường kinh ngạc, “Cái đó. Đại tiểu thư bảo vệ, không cho chúng ta xem. Nên làm thế nào ạ?

https://thuviensach.vn

Cố tam thái thái nhất thời tình táo tinh thần, "Vậy chúng ta liên tự mình đi tìm."

Lang Hoa cùng Mận Giang Thần nói chuyện một hôi, đang muốn đưa nàng ra cửa, hạ nhân Mẫn gia lại tới bẩm báo, “Đại tiểu thư, thái thái kêu nô tì nói với người, người tạm thời ở lại Cố gia, chờ đến khi trong nhà thu xếp ổn thỏa rồi lại tới đón người trở về.”

Vẻ hông hào trên mặt Mân Giang Thân lập tức biến mất sạch sẽ, nàng trước nay luôn ôn hoà, cũng không nhịn được mà cao giọng lên, "Rốt cuộc là thế nào?”

Hạ nhân Mẫn gia không biết nói cái gì E. ấp a ấp úng nói: “Tiểu thư, hôm nay bất luận như thế nàõ người cũng không được đỉ ra ngoài

Bên ngoài rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Mẫn Giang Thẩn chỉ cảm thấy trời đất quay cuồng, cơ hô như đứng không vững nữa, A Mạt bên cạnh vội vàng giơ tay đỡ lấy nàng.

Lang Hoa lập tức nói: “A Quỳnh, A Mạt, các ngươi dìu Mẫn đại tiểu thư đến phòng ta nghỉ ngơi đi, ta đi đến chỗ tổ mẫu”

Bây giờ tin tức thu được ở chỗ tổ mẫu nhiều hơn.

Cố lão thái thái và Cố tứ thái thái ngôi ở đó nghe Khương ma ma bẩm báo tình hình bên ngoài

Cố lão thái thái nghe mà kinh hãi, "Hàn tướng quân có tìm được những lương thực kia hay không?”

Khương ma ma nói: "Nghe nói mấy cỗ xe ngựa lúc trước ra khỏi thành đã có tung tích rối, bắt được chỉ là chuyện sớm hay muộn thôi"

https://thuviensach.vn

“Có nghĩa là vận chưa có chứng cớ xác thực, vậy tại sao thành Trấn 器 náo thành động tỉnh lớn như vậy?" Cố lão thái thái nhíu mày, "Nói thế nào thì Mẫn đại nhân cũng làm quan phụ mẫu ở Trấn Giang bao nhiêu năm...”

Khương ma ma nói: “Đó là trước đây thôi, từ trước đến giờ mọi người đều biết Mẫn đại nhấn là thanh quan cho nên mới ủng hộ Mẫn đại nhân, hiện tại khắp nơi đều đang có lời đồn đại, nói Mẫn đại nhân tham ô tào lương, còn có người nói, trong nạn châu chấu năm đó, lượng thực do triệu đình phát xuống giúp nạn thiên tai cũng bị Mản đại nhân len lén bán đi, nếu khộng thì nạn châu chấu năm đó Trấn Giang cũng không làm nhiều người chết như vậy.

“Nói bậy." Cố lão thái thái vỗ mạnh lên mặt bàn, “Cái khác ta không biết, nhưn tình hình nạn châu chấu lúc đó ta là người rõ ràng nhất. Mẫn đại nhân bận bịu phối hợp với ◌ֻ֫ः{ dân g| nạn, bảy ngày không có hạt cơm nào vào bụng, chỉ ăn qua loả chút rễ cây, nếu như không phải là chủng ta tìm được Mẫn đại nhân, hắn đã chết đói rối, hắn tham ô lương thực thiên tai ở chỗ nào? Triều đình căn bản cũng không có điều động ai đến cứũ trợ thiên tại, những kẻ này không biết bị ai mê hoặc, liên quan một § quan tư cũng gật, chẳng lẽ những chuyện trước kia Mẫn đại nhân làm bọn họ không nhìn thấy hãy sao? Lương tâm của bọn họ đều vứt cho chó ăn rồi à?”

Những chuyện trước đây đã làm đều bị người ta quên lãng. Ai ai cũng chỉ nhìn đến lợi ích trước mắt. Đây là sự thật vĩnh viên không có cách nào thay đổi. Cố đại thái thái đứng ở cửa nghe thấy Cố lão thái thái và Khương ma ma nói chuyện, trên mặt xuất hiện thẩn tình thương hại, dường như sớm đã hiểu thấu được bí mật trong đó rối. Cố đại thái thái đi vào phòng, "Mẹ, đây là chuyện mà chúng ta không ו״ר được. Phú quý có người nâng thất thế bị người dâm, từ trước đễn giờ đểu là như vậy, chúng ta bây giờ chỉ có thể sống tốt cuộc sống của chính chúng ta thôi" Cố đại thái thái vừa dứt lời, Cố Tam lão gia liền thở hổng hộc đi vào.

https://thuviensach.vn

“Mẫu thân." Cố Tam lão gia nói, “Người không biết ở ngoài thành loạn cỡ nào đâu”

Cho tới bây giờ, Lý Húc chưa từng thấy qua của thành loạn thành cái bộ dạng này.

Tất cả người của thành Trấn Giang ước chừng đều ở hết trên đường, người người lòng đẩy căm phẫn quở trách triều đình sai lạc, những sai sót này tất thảy đều đổ lên trên đấu Mẫn Hoẩi.

Vương Kỳ Chấn cũng vô s đắc ý, chẳng qua là hắn để cho người đi quạt gió thổi lửa làm rả chút động tỉnh, khỗng ngờ là lại thu được kết quả nhữ thế nàỹ.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 68: Bao Vây

C ái gì mà quan phụ mẫu được bách tính kính yêu?

Trong nháy mắt những người này chỉ hận không thể ăn gan uống máu hắn, cho nên nói lão bách tính là dễ dàng bị kích động nhất.

Quân đội đóng quân: ליאון đùn đẩy đoàn người, lớn tiếng gào thét nhưn không ăn thua gỉ cả, tiếng khóc của trẻ con truyền tới, khắp nơi đều là một mả rối bời, thế nhưng những thanh âm này đến lỏ tải Vương Kỹ Chấn lại vô cùng thoải mái.

Lý Húc nhìn về phía Vương Kỳ Chấn, “Cái này. Sẽ không gây ra chuyện gì chứ?”

Vương Kỳ Chấn hận không thể gây ra chuyện, cứ náo loạn như thế, Mẫn Hoài cho dù có bản lĩnh thông thiên cũng đừng mơ trốn được việc bị xử phạt. Mẫn Hoài với Vương gia không phải ngươi chết thì chính là ta mất mạng.

"Tránh ra, tránh ra.”

“Tránh ra.” Trong đám người truyền tới thanh âm, mấy người giương một cái nồi lớn đi đến. “Đây là muốn làm gì thế?” Mọi người nhỏ giọng nghị luận. “Đem nấu tên cẩu quan kia."

Có người kêu một tiếng.

“Đúng, nấu, nấu hắn, kéo hắn ra ngoài nấu...”

https://thuviensach.vn

Đám người lập tức vui mừng, ônào nép vào hai bên, để cho người|ःfa sau dem nổi lớn lên, saũ đó có người bắt đấu reo hò thêm nước vào trong nổi lớn.

Vương Kỳ. Chấn rất hài lòng, đây chính là kết quả mà hắn sắp xếp, căn bản không cẩn đến khi triều đình thẩm vấn Mẫn Hoài thì hắn cũng sẽ bị trăm họ ném vào nổi lớn.

Hôm nay... chính là ngày giỗ của Mẫn Hoài. Cũng là ngày tốt đẹp của Vương Kỳ Chấn hắn.

Vương Kỳ Chấn kéo Lý Húc đến chỗ yên tĩnh thấp giọng nói: “Không bằng chúng ta chiã nhau ra hành động, ngươi đến Cố gia tìm chững cứ, ta ra khỏi thành đi lấy chỗ lương thực kia, tránh cho Hàn Chương đột nhiên đổi chủ ý muốn che chở cho cậu của hắn.”

Lý Húc cảm thấy cái chủ ý này vô cùng hạy, đem so sánh Hàn Chương và già trẻ Cố gia, đương nhiển Cố gia dễ dàng đối phó hơn, Vương Kỳ Chấn nguyện ý xung phong xông trận thì cứ để cho hắn đi làm.

Lý Húc khom người nói: “Điệt nhi đều nghe theo thúc”

Vương Kỳ Chấn cười, giơ tay vỏ mạnh lên vai Lý Húc, sau đó mang người ra khỏi thành, Lý Húc nhìn bóng lưng Vương Kỳ Chấn lộ ra vẻ tươi cười.

Bất kể như thế nào, cuối cùng lấy được lợi ích vẫn là Lý gia. “Đi, “ Lý Húc phân phó nói, “Đến Cố gia”

S. nhà họ Cố bị gõ, quản sự đem chuyện Lý Húc đến truyền tới phòng Cố lão thái thải.

Cố tam thái thái giống như con gà xù lông cánh đứng lên, "Ta đã nói là có chuyện mà, quả nhiên là như thế sao? Quan phủ đã đến nhà bắt người

https://thuviensach.vn

rồi”. Nói rồi nhìn về phía Cố tứ thái thái, “Tứ đệ hojtt, muội nói thế nào đây?”

Bình thường không thấy bà ta nói chuyện, đến thời khắc mấu chốt chỉ biết báo

tang, Cố lão thái thái chán ghét nhìn Cổ tam thái thái một cái, “Im miệng, bây giờ không phải lúc cho ngươi nỗi chuyện”

Cố tam thái thái vừa ủy khuất vừa kinh ngạc, ngượng ngùng ngồi lại xuống ghế, dùng khăn lau khóe mắt, không dám nói cái gì nữa.

Cố lão thái thái nói: “Bọn họ muốn làm gì? Cố gia chung tạ không an không chức, bên trong nhà trong lại toàn là nữ quyến, nếu là đến làm khách, hôm nay trong nhà không tiện, nếũ là tới lục soát thì phải có văn thư của quan phủ đưa ra đây.

Chẳng qua có hai câu liền muốn nhốt hắn ở bên ngoài cửa, nhưng hắn là có chuẩn bị mới tới.

Lý Húc mặt không biểu tình, "Bẩm báo Cố lão thái thái, chỉ cân đem đổ mà Mản đại tiểu thư đem từ Mẫn giạ mang đến giao ra đây, chúng ta cũng sẽ không vào cửa ổ rầy Cố gia." Nói rôi dừng một chút, “Cố gia là hương thân đại hộ của Trấn iang, ngày sau quan phủ còn phải dựa vào nhiều hơn, Cổ lão thái thái từ trước đến giờ thẩm minh đại nghĩa, lời thừa thãi ta cũng không nói nữa.”

Lý Húc nói rồi vung tay lên, phó tướng trẻ tuổi lập tức bước lên trước, đi theo sau lửng hắn là một đội nhân mã.

Trên mặt Hạnhân Cố gia lộ vẻ sợ hãi.

R.Húc khẽ mỉm cười, ngước đầu, hưởng thụ cảm giác gió nhẹ thổi tới trên mặt

https://thuviensach.vn

“Các ngươi có thể đi vào”

Không biết từ nơi nào truyến đến thanh âm non nớt. Lý Húc không khỏi cúi đấu tìm kiếm.

Một khuôn mặt trắng ngẩn mịn màng lập tức xuất hiện trước mắt hắn, mắt Lý Húc lập tức sáng lên, cẩn thận quan sát tiểu cô nương xinh đẹp, không biết là qua bao lâu, Lý Húc mới hoàn hồn lại, tiểu cô nương kia cũng đang nói nốt nửa câu sau, “Ta nói có đúng không? Lý công tử?”

Mặt Lý Húc đấy vẻ mê muội, căn bản hắn hưa nghe thấy cô nương này nói những gi? “Nàng là ai? Cố đại tiểu thư?” Lý Húc hoàn toàn quên mất mình muốn tới để làm gi.

Phó tướng bên cạnh không nhịn được mà ho một tiếng, Lý Húc mới thu hồi lại nụ cười trên mặt, “Cố lão thái thái nói thế nào rồi? Là để cho chúng ta đi vào lùng bắt, hay là đem đồ giao ra?”

Lý công tử nghe không hiểu lời ta nói sao?” Lang Hoa trong thanh âm còn mang theo đẩy sự không kiên nhẫn, nàng không muốn phí lời nói chuyện với loại người như Lý Húc.

Trong chớp mắt, sắc mặt Lý Húc đột nhiên khó coi, dường như là bị người ta vạch rõ điểm yếu trước mặt mọi người.

Làm sao hắn lại nghe không hiểu một tiểu cô nương nói chuyện chứ, chẳng qua là...

Lý Húc cúi đầu nhìn xuống, không biết thế nào lại nhìn thấy được bóng dáng của mình vô cùng xấu xí ở trong cặp mắt trong suốt của Cố đại tiểu thư.

Cố đại tiểu thư không nói lời nào, loại ánh mắt khinh bị đó nhìn qua khiến cho hắn cả người phát rét, dưỡng như tất cả mọi bí mật của mình đều

https://thuviensach.vn

bị nấng biết được.

“Lý công tử, lão thái thái nhà ta đã để cho người đi mời Mản đại nhân và Hàn n sử, chỉ cẩn trong bọn họ có một người tới thì Cố gia sẽ phối hợp kiểm tra với triều đình.” “Lý công tử ngài nói có đúng hay không, nhiều người như vậy đi vào Cố gia thì cẩn phải có một người làm chứng, đừng giống như đại nhân Vương Nhân Trí đó, lục soát qua loa một trận rôi vô thanh vỗ tức mà đi"

Ngữ điệu lạnh lùng giống như lưỡi đao bổ về phía người ta, cho dù hắn đứng ở chỗ này cùng cảm thấy ỷ lạnh sâu sắc.

Cửa Cố gia mở ra, đình viện sạch sẽ đã xuất hiện ở trước mắt hắn nhưng lại khiến cho hắn có loại cảm giác sắp xông vào đầm rồng hang hổ.

Phó tướng bên cạnh nhìn thấy Lý Húc do dự không quyết lập tức nhíu mày lại. Lý đại công tử sẽ không bị một nữ hài tử hù dọa đó chứ?

Việc cha con Vương Nhân Trí thua ở trong tay Mẫn Hoài là chuyện mọi người đều đã biết, nhưng đó là trước đây, tình thế bây giờ đã thay đổi rồi.

Cố gia nhất định cho là Hàn ngự sử sẽ đứng về phía Mẫn Hoài, đó chính là sai hoàn toàn.

Hàn ngự sử và hắn đều là vì Thái tử, làm ra chuyện hôm nay chính vì muốn hại chết Mẫn Hoài, làm sao có thể nói giúp cho Cố gia và Mẫn Hoài được?

Cố Lang Hoa cũng chỉ là một đứa trẻ tám tuổi, căn bản không hiểu được thế gian hiểm ác, tiểu cô nương như vậy ở bên trong nhà trong để cho người khác cưng chiều thật tốt sống qua ngày là được, sao lại đến động vào những chuyện này làm gi?

https://thuviensach.vn

Thật sự coi mình được Phật Bồ tát điểm hóa, tới làm ra vẻ thần thông sao?

Lý Húc cười nói: “Như thế cũng tốt, vậy thì mời Hàn ngự sử tới đây đi!” Đây chính là chuyện mà hắn cấu cũng không được.

Cố tam thái thái nghe nói đến chuyện bên ngoài cơ hổ như muốn ngất đi. Lần này Cố gia xong rồi, quạn binh từ đâu đến cửa như thế, chỉ cần nghĩ chút thôi là bà ta đã bị doạ cho tay chân run rẩy, Cố Lang Hoa còn thật sự cho rằng quan binh không tra ra được cái gì sao?

Trong rương hòm của bà ta vẫn còn để mấy tờ biên lai cầm đổ và biên lai vay nợ, vạn nhất bị ra thì phải làm như thế nào mới tốt?

Cố tam thái thái nhìn về phía Thu Đường bên cạnh, đứng lên lại lắc lư mấy bước. Thu Đường kinh sợ hô lên, “Thái thái, thái thái, người làm sao thế?” Cố tứ thái thái vừa muốn bước lên trước xem, Cố lão thái thái đã liếc Cố tam thái thái một cái, lãnh đạm nói: “Con dâu ba cơ thể không thoải mái thì đi về nghỉ ngơi di.”

Cố tam thái thái như được đại xá, lập tức tiến lên cáo lui.

Cố tứ thái thái rốt cuộc cũng hiểu vì sao cha con Vương Nhân Trí lại dẫn binh đến kê biên tài sản của điển trang, người đảm đương ở phía trước là Lang Hoa.

Bà không khỏi lo lắng cho Lang Hoa, “Hay là con đi xem một chút...”

“Không phải vội." Cố lão thái thái nói, “Nơi này là Cố gia, chỉ cần lão thái thái ta còn sống thì không có kẻ nào dám động đến một sợi tóc của Lang Hoa cả."

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 69: Ngátxiu

ởi bên cạnh Cố Lang Hoa không nhiêu, nhưng đều là lão gia nhân ược Cố lão thái thái tin tưởng.

Cho nên Cố lão thái thái mới khônghế nóng vội.

Cố lão thái thái giống như một cái cây đại thụ, dùng toàn bộ chất dinh dưỡng trong thân thể mình để tưới nhuẩn mâm nón Cố Lang Hỏa.

Cố tứ thái thái nghĩ thông suốt điểm này cũng thấy yên lòng.

“Tới rồi." Phó tướng hướng Lý Húc bẩm báo, “Không chỉ là Hàn ngự sử và Mẫn Hoài, Hàn Chương cũng tới rồi!”

Lẩn này kịch hay sắp mở màn rồi.

Hàn Chương tướng quân để bình lại bên ngoài của Cố gia, mấy người lần lượt đi vào của lớn, Hàn ngữ sử sắc mặt âm trầm, Hàn Chương uy phong lâm lâm, Mản Hoài vẫn là một khuôn mặt thanh quan như cũ, không cỏ sợ hãi, chỉ có bộ mặt đẩy vẻ thản nhiên.

Cố tam thái thái nấp ở một bên không khỏi muốn khen ngợi, Mẫn Hoài thật là không dễ bị kích động, trách nào có thể gánh được cái danh tiếng thanh quan nhiều năm như thế.

Bất luận như thế nào, bà ta SË không thể để cho quân lính kế biên tài sản của Cố gia, cho dù là thứ đổ vỡ nát rồi bà ta cũng sẽ đau lòng, bọn họ không phải muốn đổ của Mẫn gia sao? Bà ta sẽ tìm ra thứ đổ Mẫn Giang Thân mang tới đưã cho bọn họ.

https://thuviensach.vn

“Đi." Cố tam thái thái dặn dò Thu Đường, “Đi đến phòng đại tiểu thư tìm đổ."

Lúc này, Cố Lang Hoa đang Cổ lão thái thái ĂN nhà đãi khách trong

phòng chính, trong phòng chỉ có hai tiểu nha hoàn tam đẳng ở một bên đang tán gẫu.

Cố tam thái thái không khỏi cười nhạt, hạ nhân cũng buông lỏng thành cái bộ dạng này, Cố Lang Hoa còn muốn ngăn quân lính tới kiểm tra sao?

Haitiểu nha hoàn cuối cùng cũng phát hiện ra. Có tam thái thái, vội vàng đứng lên hành lẻ, Cố tam thái thái cũng ိ့ để ý tới đi thẳng về phía phòng trong, tiểu nha hoàn muốn tiến lên trước nói chuyện, bị Thu Đường RINN: ản nhìn một cái, bị doạ cho lập tức cúi đấu.

"Tim" Cố tam thái thái dặn dò một tiếng, Thu Đường vội vàng nhanh chóng lật đổ lên.

Trong ghế tựa, trong tủ đều không có, cuối cùng ánh mắt Thu Đường rơi trên một cái rương tử đàn trõng góc, cái rương bị khóa, Thu Đường không biết làm thế nào mới được.

Cố tam thái thái căn răng, hàn quạng trong ánh mắt bắn ra bốn phía, "Đập ra." Bả bà ta đang cứu Cố giả, cho 器 là ta đem đổ trong phòng Lãng Hoa đập đi th

ã thế nào, người sáng suốt cũng sẽ hiểu cho bà ta, càng sẽ tán dương bà ta lúc lâm nguy không loạn.

Cử chỉ Cố tam thái thái ung dung không vội vã tăng thêm lòng tin cho Thu Đường, Thu Đường nhấc viên đá thọ trễn giá bách ngọc lên.

https://thuviensach.vn

"Đi đi." Cố tam thái thái nói, “Có bản lĩnh hơn cả mẹ của ngươi, là người hâu trung thành của Cố gia chúng ta.”

Một cỗ máu nóng lập tức xông lên trong lòng Thu Đường, Thu Đường nâng hòn đá lên hung hãn đập lên cái rương, đập mấy cấĩ liên đập đữợc được cái khoá cá đông xuong.

Thu Đường mở cái rương ra, thấy cái hộp gỗ đàn tử kia ở bên trong

Thu Đường như kẻ hiến bảo vật, giao cái hộp trong tay cho Cố tam thái thái, Cố

tam thái thái cảm thấy giống như có sức MARRANGE nể như núi Thái Sơn đè lên vai

bà ta, bà ta có một loại cảm giác sứ mệnh không thể nói ra được. Bà ta mím môi,

ಐhtm đem cái hộp mở ra, thấy rõ ràng đổ vật bên trong, lập tức trợn tròn ôi mắt.

Ngân phiếu, bên trong tất cả đều là ngân phiếu vô cùng dây. Đây tuyệt đối là đồ Hàn Chương muốn tìm, chứng cớ Mẫn Hoài tham ô.

Cố tam thái thái kích động nước mắt cơ hô muốn rớt xuống, quả nhiên đã để cho bà ta đoán trúng rối. Lão thái thái cái người cả ngày làm việc linh tinh này bị nhạn mổ mù mắt rối, cái đứa trẻ chưa dứt sữa Cố Lang Hoa này thiếu chút nữa đã đem Cố gia đẩy tới hố lửa. Chỉ có bà ta, cả cái Cổ gia này chỉ có mình bà ta mới có thể nhìn thấu được huyến cơ trong đó, chỉ cẩn bà ta đem thứ đồ này giao cho Hàn Chương, Cố gia sẽ liên bình an vô sự.

“Tam thẩm, người đang làm cái gì thế?” Thanh âm thanh thúy của Cố Lang Hoa vang lên.

https://thuviensach.vn

Một thân dũng khí của Cố tam thái thái lập tức mất đi một nửa, suýt chút nữa ném cái hộp trọng tạy ra ngoài, thế nhưng bà tấlập tức tỉnh hôn lại, "Con xem xem, đây là những thử gi? Nếu như không phải là ta không yên tâm tới xem xem, Cố gia sẽ bị con hại chết rồi!”

Chỏ ngân phiếu này đủ để khiến cho người ta sợ hãi, Cố tam thái thái nhìn chằm chằm khuôn mặt Cố Lang Hoa, chờ trên mặt Lang Hoa xuất hiện thần tình sợ hãi. Nhưng Cố Lang Hoa lại chẳng buôn nhìn cái hộp kia lấy một cái, mà không chút quan tâm nói: “Không phải là một cái hộp ngân phiếu sao?”

Cố tam thái thái thở ra một hơi lạnh, “Con biết? Con... Còn dám..."

“Con không biết làm sao để bảo A Thẩn cầm qua đây, lại làm sao để khoá vào trong rương, con không biết làm sao sẽ để cho người đem tin tức truyến ra ngoài, để Lý công tử tới nhà gõ cửa”

“Con không biết làm sao mà mời được Hàn tướng quân đến nhà” Lang Hoa khẽ mỉm cười một cái, “Tam thẩm nói đúng, con đều biết hết”

Cố tam thái thái chỉ cảm thấy chân như nhũn ra, "Vậy con. Vậy con còn dám. Đây là tiến bạc Mẫn Hoài tham ô"

"Ai nói là Mẫn đại nhân tham ô tiền bạc? Triều đình có định tội Mẫn đại nhân sao?” Lang Hoa ngồi ở trên ghế, "Tam thẩm, thứ trong tay người cầm căn bản không phải chứng có tham ô gì cả, chỉ là một cái mỗi câu thôi, tất cả cá lớn đều sẽ tranh nhau trước sau tới cản, lần này rốt cuộc có thể thu hoạch được bao nhiêu con mồi, bây giờ ngay cả con cũng không biết”

Cố tam thái thái ngây ngốc tại chỗ. Đây rốt cuộc là chuyện gì? Tại sao bà ta nghe mà không hiểu gì?

"Tam thẩm..." Lang Hoa dứt khoát nằm ở trên giường mềm, lười biếng nói, "Người không phải là muỗn câm nó đi cho Hàn tướng quân sao?

https://thuviensach.vn

Người cứ cầm đi đi! Chỉ có điều, người phải bồi thường cho con hai cái rương đàn tử, chính là hai cái tù quấy dây vàng câu hoa sen ở trong phòng của người đó, con thích nó từ lâu rồi, ngày mải chuyển đến cho con nhé, con sẽ chuyển cái hỏng này đến phòng của người”

Cố tam thái thái lập tức nổi đoá, Cố Lang Họa hình như đã liệu tới việc bà ta sẽ đến FRANä, đậphỏng cải tương của nàng, bà ta không dễ dàng gì mới ngăn chặn được

í huyết trào lên, "Được, ta sẽ đem cái hộp này ra ngoài, xem đến lúc đó con phải R nói như thế nào?” Cố Lang Hoa nói những lời đó cũng chỉ là muốn hù dọa bà ta thôi.

Cái gì mà cá, cái gì mà mỗi câu, bà ta không tin.

Cố tam thái thái dân Thu Đường ra khỏi RË, một cái bóng đen núp bên ngoài nhà nghe lén lặng lẽ rời đi, đem tất cả những lời nghe đữợc bên ngoài phòng Cố Lang Hoa nói lại cho chủ tử không sót một câu một chữ nào.

Bóng đen thấp giọng nói: “Đại tiểu thư nói thật sao? Nếu như là thật, chúng ta nên làm thế nào đây?”

“Chủ tử" kia nói: "Nói cách khác, Mẫn Hoài tham ô căn bản là một vở kịch". Mục đích thực sự là muốn bắt cá lớn tới căn câu kia.

Bóng đen gật gật đầu

“Chủ tử” suy nghĩ chốc lát, đứng lên từ trong rương lấy ra một cái đèn khổng minh, “Nghĩ mọi cách ra ngoài thả đèn khổng lên.”

Bóng đen đáp một tiếng, đội nón lá rộng vành cúi đầu đi ra cửa.

Hôm nay, tất cả mọi người đều nhìn chằm chằm vào chuyện của Mẫn Hoài, sẽ không có ai chú ý đến cái cửa nho nhỏ bên hông kia, bóng đen

https://thuviensach.vn

khéo léo mở chốt cửa, từ khoảng trống giữa mấy cây trúc chuồn ra ngoài, chẩn không ngừng chạy về hía con hẻm, chỉ cần chạy ra khỏi chỗ của của con hẻm này sẽ đến cải viện tử bỏ oang kia. Vào viện tử rồi, cô ta có thể đốt đèn khổng minh thả lên, sau đó lại yên tỉnh trở về Cố gia.

Chỉ cân cô ta nhanh nhẹn chân tay thì thời gian một khắc đồng hô là có thể đem tất cả mọi chuyện làm xong, sẽ không bị bất kỳ ai phát hiện ra.

Tất cả đều nằm trong dự tính của cô ta, cô ta run rẩy đốt đèn khổng minh, mắt thấy đèn khổng minh từ từ bay lên, trên mặt cô ta lộ ra nụ cười.

Dường như là đúng lúc đó, một viên đá cuội bắn ra, xé một chỗ rách thật to trên đèn khổng minh, đễn khổng minh lập tức lảo đảo lắc lư rơi xuống

Bóng đen ý thức được cái gì đó, hoảng hốt xoay người muốn chạy trốn, thế nhưng đã không còn kịp rồi, cô ta nhìn thấy một người đang chắn trước mặt cô ta.

Cô ta ngẩng đầu nhìn người đó, là Tiêu Ấp, cô ta cắn cắn răng, xoay người chạy về hướng khác, đột nhiên cảm giác trên mặt ngưa ngứa, cô ta theo bản năng đưa tay ra bắt, thế nhưng lại bắt được một cái dây áo, cô ta không tự chủ được nhìn lên trên, nhìn thấy một người khuôn mặt người treo ngược trước mặt cô ta.

Cô ta kinh hải kêu lên một tiếng rối lập tức ngả xuống đất, ngất đi.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 70: Ngả Xuống

gô Đông treo ngược trên cây biết là gây hoạ, hướng ra phía Tiêu Ấp làm mặt quỷ, xoay mình từ trên cây nhảy xuống. Tiêu Ấp lắc lắc đầu, xốc người trên mặt đất lên kẹp ở dưới cánh tay đi về phía trước, Ngô Đông nhẹ nhàng đi theo, trợn mắt lên nhin Tiêu Ấp, dường như đang đợi hắn nói chuyện.

Tiêu Ấ không biết làm sao chỉ đành dừng bước lại, "Cám ơn đã giúp.” Sau này không hẹn.

Hắn không muốn lại lần nữa hợp tác với tên tiểu tử này, luôn là thần không biết quỷ không hay xuất hiện ở sau lưng hắn, nếu không phải là hắn gặp qua nhiếu rối, tũy tiện kễu một tiếng thì có phải là doạ con mồi chạy mất rồi khổng.

Ngô Đổng le lưỡi một cái, biến mất như một làn khói không thấy tung tích.

Tiêu Ấp cúi đấu nhìn người đang hôn mê bất tỉnh, tại sao lại là cô ta chứ? Đại tiểũ thư sẽ xử trí như thế nào đây? Đây rốt cuộc là tại sao chứ?

Tiêu Ap đi về phía trước, tóc trên đầu cái bóng đen ấy rũ xuống, khuôn mặt tái nhợt lập tức lộ ra dưới ánh mặt trời.

Hà đại chưởng quỹ thấy lương thực đều đã chở vào trong sân, mặt bọn thủ hạ đây vẻ vui mừng dương dương.

“Đại chưởng quỹ, lấn này chúng ta có thể kiếm được bao nhiêua?” Mọi người rối rít hỏi đến. “Gạo này ai mà không muốn a?”

https://thuviensach.vn

“Ta không hiểu, chiến loạn nổ lên, náo loạn mất mùa, Giang Chiết một nhúm người, có bao nhiều người có thể mua được lương thực? Những lương thực này của chúng ta có thể bán ra ngoài được sao?”

“Ngươi nói là những bách tính kia sao? Đương nhiên là sẽ không bán cho bọn họ rồi, muốn bán là bán cho mấy đại hộ có chút ruộng đất của Giang Chiết, những kẻ đó ai ai cũng sợ chết, có đúng không đại chưởng quỹ?”

Không biết có ས། gì xảy ra, Hà đại chưởng quỹ càng ngày càng cảm thấy có chỗ nào không đúng, đoạn đường này thật quá thủận lợi rối, trên đường bình binh thản thản, không gặp phải nửa điểm trắc trở, so với dự tính của hắn cồn tới điển còn sớm hơn nữa giờ, hình như là có người cố ý đem con đường này quét sạch, đ cho hắn một mạch đem được lương thực mang về.

Tại sao lại làm như vậy chứ? Ai sẽ làm như vậy?

Hà đại chưởng quỷ cuối cùng cũng không nhịn được, dặn dò người thủ hạ, “Đổ tất cả lương thực trõng bao ra"

Bọn tiểu nhị vừa mới chuẩn bị ăn mừng lập tức S: nụ cười, một người trong số đó tiến lên phía trước nói: “Cũng gần trưa rồi, trữớc hết để cho mọi s ăn chút cơm đã, làm việc sẽ càng có sức hơn, chúng ta lúc này cũng không phải là gấp rút”

Hà đại chưởng quỹ quoắc mắt lên, “Bây giờ đổ ngay ra cho ta, nói phí lời cái gì”

Đại chưởng quỹ nổi giận, mọi người không dám cười đùa nữa, vội càng tháo lương thực trên xe xuống, từng bao từng bao khiễng lên giấu vào trong vựa thóc.

Bao được mở, gạo ào ào đổ ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Hà đại chưởng quỹ nhìn chằm chằm bao gạo, một bao, hai bao, ba bao không có bất kỳ điều gì kỳ lạ. Hà đại chưởng quỹ dần dân thở phào nhẹ nhõm, có lẽ là do hắn suy nghĩ quá nhiều rối, lần này có thể thuận lợi như thế cũng là do hắn phí tâm tư điạn bầi, hắn không nên nghi thân nghỉ quỷ như vậy,

Hà đại ES, đang muốn xoay người đi ra khỏi kho gạo, bỗng nhiên truyền tới một tiếng thét kinh hãi, “Chúng ta bị lừa rồi!”

Tất cả mọi người đều ngẩn người tại chỗ, Hà đại chưởng quỹ ngẩng đấu lên theo thanh âm nhìn sang.

Trong bao gạo lại rơi ra một cái bao nhỏ, tiểu nhị đã đem cái bao nhỏ rạch ra, bên trong là cám gạo trộn lẫn đá.

Bị lừa rối.

Sắc mặt Hà đại chưởng quỹ tái xanh, lúc xem gạo, chỉ đâm vào kiểm tra bao lớn bên ngoài, ai biết trong đó nhưng lại có đấy bao nhỏ như thế, bên trong bao nhỏ toàn là cảm gạo trộn lẫn đá. Nếu như là bình thường hắn sẽ không mắc lừa, thế nhưng lân E. Mẫn Hoài vội vàng tung lương thực ra, không có cho hãn quá nhiều thời gian đi kiểm tra, hắn đã lơ là luôn

Từ lúc bắt đầu nghe nói Mẫn Hoài tham ô thì hắn đã tiến vào cái bẫy này rồi, tất cả mọi thứ đều là dựa trên việc Mẫn Hoài tham ô mới có tính toán.

Trên mặt Hà đại chưởng quỹ lộ ra vẻ tàn bạo, đi, giữ lại núi xanh lo gì không có cùi đốt hắn không tin ai có thể ngăn được hắn. Nghi đến điều này, hắn nhanh chóng đi ra khỏi kho gạo, đi dắt con ngựa đỏ thẫm ra, chỉ cần hắn cưỡi con ngựa này thì sẽ không có ai có thể đuổi kịp hắn.

Hà đại chưởng quỹ còn chưa giục ngựa ra cửa, tiểu nhị canh giữ ở bên ngoài điển trang liên lảo đảo chạy vào, “Không xong rối, quan binh tới rối, quan binh bao vây nơi này lại rối."

https://thuviensach.vn

Nhanh như vậy? Tới lại nhanh như vậy, không có cho hắn nửa điểm thời gian phản ứng.

“Còn ngẩn ra đó làm cái gì?” Hà đại chưởng quỹ lớn tiếng kêu lên, “Mau, ngăn quan binh tịch thu tài sản, mau...”

Bọn tiểu nhị đi theo Hà đại chưởng quỹ đã lâu, trên người có khí thế thổ phỉ, bị hô một chiêu như vậy, cũng theo bản năng nhặt gậy gộc lên, tình cảnh lập tức trở thành một mảnh hỗn loạn.

Hà đại chưởng quỹ nhìn về phía kho gạo, những thứ này đều là gia sản không dễ dàng gì mới tích cóp được, Nhị lão gia vẫn đang chờ dùng chúng để lo cho con đường làm quan.

Vậy mà tất cả tính toán đều bị hắn chôn vùi.

Sự không cam lòng và lửa giận lập tức rưới vào tim hắn, dường như muốn đem xé cả trái tim hắn ra.

Hắn trợn to hai mắt nhìn bốn phía, khóe mắt đều sắp nứt ra.

Rốt cuộc là ai bày trò này? Ai có bản lĩnh như vậy, rốt cuộc là ai đang tính kế hắn? Hắn |ộ̲o̲o̲: thể không rõ ràng như vậy mà bại ở chỗ này, hắn muốn biết là ai, rốt cuộc là ai?

Là Mẫn Hoài? Hay là Hàn Chương?

Hiện thực đã không cho phép hắn suy nghĩ, tiểu nhị bị đánh lẫn lượt tháo chạy, hắn giống như một con chó có tang, chỉ có thể lựa chọn cụp đuôi chạy trốn.

Hắn cho rằng sau khi hắn thay hình đổi dạng, cũng sẽ không có ngày này nữa.

https://thuviensach.vn

Cũng sẽ không có ngày bị quân lính đuổi chạy trốn tứ phía, hắn phải có thể diện của một người làm ăn, một người giàu sang có tiền, mà không phải là một tên sơn tặc, cường đạo, một kẻ lúc nào cũng có thể bị triều đình xử tử.

Hà đại chưởng quỷ vừa muốn ngẩng đầu lên phân biệt phương hướng, đột nhiên có một đạo ánh sáng đâm vào ánh mắt hắn, khiến cho hắn thiếu chút nữa từ trên lưng ngựa ngã xuống.

Hắn làm thổ phỉ nhiều năm như vậy, cả ngày giao thiệp cùng đao kiếm, hắn biết đó là cái gì, chỉ có lưỡi kiếm sắc bén mới có thể phát ra hàn quang như vậy.

Hà đại chưởng quỹ hip mắt lại nhìn về phía trước, chỉ hy một người ngôi ở trên lưng ngựa chậm rãi đi tới, ánh mặt trời rơi vào bả vai hắn một mảnh vàng rực, dường như mặc cho hắn một bộ kim ti khôi R vóc người thon dài, mặc dù che mặt, vẫn có một loại uy vũ khí thế không nói ra được như cũ.

Thanh âm vó ngựa "lộc cộc" trong trèo lọt vào tai, hắn chỉ chậm rãi đi tới như vậy, khí khái anh hũng chói mắt trong ánh mắt kia khiến cho Hà đại chưởng quỹ quên cả chạy trốn.

Hà đại chưởng quỹ đã nhìn qua tình hình lúc con cọp vồ mồi, con cọp còn chưa nhào tới, mấy con mối kia đã sợ đến mức xụi lơ tại chỗ không thể động đậy.

Hôm nay hắn chính là con mồi như vậy, Hà đại chưởng quỹ vụng roi hung hãn quất

vào mông con ngựa đỏ thẫm, người kia cũng không nhanh không chậm đuổi theo,

R dù hẫn có chạy nhanh hơn, người kia vẫn từ đầu đến cuối đi theo bên cạnh l,

https://thuviensach.vn

Chỉ như vậy giống như đang trêu đùa hắn. Rốt cuộc, người kia có chút không kiên nhẫn được nữa, trường kiếm ra khỏi vỏ, Hà đại chưởng quỹ chỉ cảm thấy bên hông chợt lạnh, cả người hắn liên từ trên lưng ngựa ngã xuống.

Trái tim tuy rằng vẫn đang đập loạn lên, nhưng Hà đại chưởng quỹ lại cảm thấy mình đã bị cắt thành hai nửa, hắn thậm chí còn 𠸘 có dũng 酱 củi đấu để xem.

Người nọ vẫn ngồi ở trên ngựa như cũ, y phục trên người chỉnh tế ngay ngắn, không loạn chút nào, giống như một công tử thưởng xuân đi chơi tiết thanh mĩnh, đang nhàn rỗi nhìn hắn.

Hà đại chưởng quỹ run rẩy hô lên, “Ta là người làm ăn đàng hoàng, các ngươi muốn làm gì?

Người nọ đột nhiên cười một tiếng, trong mắt tràn đấy sự khinh thị, hắn thu hồi trường kiếm lại bên hông, thúc ngựa từ từ đi mất.

Hà đại chưởng quỷ không dám tin tưởng vào ánh mắt của mình, cứ đi như vậy sao?

Vậy hắn thì sao? Hắn nên làm cái gì? Hắn cuối cùng lấy hết dũng khí, nhìn xuống dưới người, trên bụng chỉ bị cắt một vết thương.

Cảm giác như nhặt được sinh mạng mới khiến cho hắn cơ hổ như muốn khóc lên.

Hắn vừa muốn vui mừng, cách đó không xa nhưng lại tới thanh âm của quan binh, ngay sau đó mấy quan binh vây lại, mấy cải nỏ nhắm ngay vào đầu hắn.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 71: Trúng Kê

trong kho gạo, Hà đại chưởng quỹ cũng bị chặn miệng lại, trói thành một cái bánh chưng, chỉ đợi kéo về R ng

uan binh cũng bắt được tất cả đông bọn, bắt đầu kiểm điểm "1585, NS am Wam, Người cưỡi ngựa trên sườn núi kéo vải che mặt xuống, lộ ra diện mạo ban đầu, khuôn mặt 器 tuấn đó của hắn dưới ánh nắng mặt trời phát ra ánh sáng nhàn nhạt.

Vương Phụng Hi đi qua, |ộ̣ọ̣ giọng nói: "Lâu lắm không nhìn 臀 tình cảnh như vậy rồi, lần trước vẫn là lúc Vương gia còn sống, lãnh thổ Giang Chiết bị huỷ diệt, nhìn thấy những kẻ đạo tặc sát nhân không chớp mắt đó bị trừng phạt thật là sảng khoái trong lòng. Chỉ đáng tiếc Vương gia 畿 người ta hãm hại... từ đó về sau phàm là quan viên nhậm chức của Giang 器 thì đều giống như bị đi đày vậy, cẩn thận {{ः ly từng tí mà làm việc, mấy cái phương 器 có lợi cho dân mà Vương gia để ra đó cũng không có ai dám áp dụng trong một thời gian ngắn lại quay về bộ dạn y như lúc ban đầu. Lận này nếu Trấn Giang không thủ được, bách tỉch Giang Chiết còn không biết là phải chịủ bao nhiêu khổ sở nữa.

Vương Phụng Hi ngẩng đầu lên nhìn về phía Triệu Linh đang ngôi trên ngựa, vừa rồi công tử giục ngựa qua đây, bộ dạng phong lẫm lẫm đó ట్వెట్వె?" dường như là một nam tử trưởng thẳnh cao lớn, cho dù có che mặt thì toàn thân vẫn tản mát ra một cỏ ung dung rực rỡ, cho nên cũng không ai coi hắn là một đứa trẻ.

Cho nên Vương Nhân Trí mới có thể ngộ nhận tử là hộ vệ mảnh hổ bên cạnh Vương gia. Chỉ vì mãnh hổ thấp thấp một chút, khi hắn và công tử

https://thuviensach.vn

chia ra, điều hắn 器 常 chính là công tử tuổi còn nhỏ nên che giấu tránh được Vương Nhân Trí ùng bắt.

"Công tử, người không thể ở lại chỏ này, vẫn là nghe theo sự an bài của Vương gia lúc còn sống đi đến kinh thành đi, ở đó sẽ càng an toàn hơn." Vương Phụng Hi thấp giọng khuyên nhủ.

Triệu Linh nhìn về hàng xe lương thực được quan binh chuyển đi, trên mặt lộ ra nụ cười, "Đợi xong chuyện ở Trấn Giang rồi ta sẽ đi đến kinh thành."

Bây giờ vẫn chưa thể đi được.

Vương Phụng Hi không nhịn được mà nhíu mày, "Bảy giờ tuy Chương đã

tìm thấy lương thảo bị chiếm cứ, thế nhưng dù sao thì người của Thái tử cũng ở nơi

này, nhiều người lắm tai mắt, vạn nhất bị bọn chúng phát giác ra sự tồn tại của

chúng ta, bọn chúng nhất định sẽ thừa lúc hỗn loạn vẫ danh nghĩa phản tặc tiến

hành tiêu diệt, chúng ta chưa chắc có thể an toàn mà rút lui. Nếu nhử công tử xảy

鼬#ᦙ gì, tôi không biết tương lai phải báo cáo với Vương gia ở dưới cửu tuyến ư thế nào."

Triệu Linh nói: "Ngươi yên tâm, ta tự nhiên sẽ có cách an toàn mà thoát thân."

https://thuviensach.vn

Vương Phụng Hi biết chuyện mà công tử đã muốn làm, từ trước đến nay không thể thương lượng, chỉ đành than thở, “Vẫy tôi viết một phong thư về kinh thành, bảo bên đỗ chuẩn bị cho tốt, không được xảy ra bất cứ sơ xuất gì”

Triệu Linh nhìn tất cả trước mặt, trước mắt liên hiện lên cặp mắt trong suốt kia của Cố Lang Hoa.

ჳუწჳ biết bên phía nàng có thuận lợi hay không, Lục Anh hắn đã chạy tới Cố gia để hỗ trợ,

Với thân phận Lục Anh, đương nhiên sẽ xuất hiện ở Cố gia. Triệu Linh phóng người lên ngựa, chuyện này còn chưa xong đâu.

Chờ Vương Phụng Hi lấy lại tỉnh thần, ngựa của Triệu Linh đã chạy không thấy tung tích, may mà có hai người tùy tùng tiến lên, "Vương tiên sinh ngài đừng nóng, công tử đã sắp xếp xong xuôi rồi, không bao lâu nữa công tử và ngài sẽ chạm mặt ở

Trấn Giang

Vượng Phụng Hi không khỏi cảm thán mình đã từ từ già đi, không biết lúc nào mới có thể đuổi kịp bước chân Triệu Linh.

Cố tam thái thái đem hộp gỗ đàn tử ᧿ cho Hàn Chương, Hàn ngự sử vội vàng nhìn sang, sau đó hết sức kinh ngạc đứng lên, nhìn về phĩa Mẫn Hoài, "Mản đại nhân, bổn quan tin tưởng ngươi như vậy, ngươi lại làm ra loại chuyện này?”

Mẫn Hoài không có biểu tình gì.

Hàn Chương thanh âm trầm thấp, “Cữu cữu, chỗ tiền bạc này rốt cuộc là từ đâu tói?"

https://thuviensach.vn

Lý Húc không đợi được Mản Hoài nói chuyện, liên vội vàng mở miệng, “Có phải là ương phi thưởng xuống hay không?”

Lời này bất quá là thêm dâu vào lửa thôi. Muốn đem sai lầm của Mẫn Hoài dẫn tới trên người Ninh Vương.

Mản Hoàiệười lạnh một tiếng, “Cái này không có bất kỳ quan hệ gì với Ninh Vương và Vương phi, trên ngẫn phiếu này khộng viết bất kỳ một khoản tham ô nào, cảc ngươi dựa vào cái gì muốn định tội danh của ta?”

Mẫn Hoài đến bâygiờ vẫn còn mạnh miệng, Hàn ngự sử cũng không gấp, bởi vì hắn biết chỉ cẩn đủổi kịp những lương thực kia, Mẫn Hoài sẽ chạy không thoát.

Hàn ngự sử nhìn về phía Cố lão thái thái và Cố đại tiểu thư trong phòng.

Không biết làm sao, hôm nay người của Cố gia lại phá lệ phối hợp, không để cho hắn tổn lấy nửa câu, Cố tam thải thái liên ngoan ngoãn lẩy ra hộp gỗ đàn tử, vội vàng phùi sạch quan hệ với Mẫn gia.

TË đổ mọi người đẩy, Cố gia có thể làm hương thân ở Trấn Giang, đương nhiên cũng biết tuỳ mặt gửi lời.

Ai cũng đều biết Mẫn Hoài lần này không thể tránh thoát, hắn phải giải thích thế nào về những ngân phiếu và lương thực này? Bất luận giải thích như thế nào cũng sẽ làm cho người ta nghi ngờ.

Cố đại tiểu thư bên cạnh cũng không có bộ dạng hùng hổ dọa người, dường như đang yên lặng chờ đợi cái gì.

Nàng đang chờ cái gì chứ? Hàn ngự sử không khỏi tính toán tâm tư của Cố đại tiểu thư.

https://thuviensach.vn

“Đại nhân.” Đãị viên bỏng nhiên lại gần nói, “Những lượng thực kia đã tìm được rối, Vương đại nhân Vương Kỳ Chấn đã áp tải đưa về thành rối."

Trong lòng Hàn ngự sử không nhịn được mà khen ngợi, hắn hướng Lý Húc bên cạnh nhẹ nhàng gật đầu một cải, trong mắt Lý Húc lập tức lộ ra nụ cười.

Hàn Chương cũng lập tức nhận được tin tức, mười chiếc xe chưa hoàn toàn tìm thấy hết, đuổi được bỗn chiếc xe, thủ vệ đã từng canh gác cửa thành nhận rõ, người theo xe chính là người đêm đó câm lộ dẫn của Mẫn Hoài dắt xe ra khỏi thành.

Nhân chứng, vật chứng đếu đủ, Mản Hoài đã không thể nào chối cãi.

Hàn Chương trên mặt lộ ra vẻ phức tạp, nửa ngày mới dặn dò, “Để cho người đem lương thực áp tải đến phủ nha

Thủ hạ nhưng lại có chút do dự, “Chỉ sợ là... trong chốc lát... không thể đưa đi... cửa thành tập trung không ít bách tính, mấy con đường sắp đi đều chật cứng hết rồi!”

Trên xe kéo đều là lương thực, vạn nhất bị bách tính phát hiện, giành lấy lương thực không còn một mống, bọn họ phải lấy cái gì tới định tội Mẫn Hoài, Hàn ngự sử không khỏi có chút mỏng nảy.

Hàn ngự sử đứng dậy, “Không bằng chúng ta đi xem một chút”

Đám người Hàn Chương vẫn chưa nói gì, thanh âm non nớt đã vang lên, “Mấy vị đại nhân cũng phải cẩn thận chút, ta nghe tổ mẫu nói, thời điểm nạn châu chấu, triều đình hạ i Ri hát giúp nạn thiễn tai, kết quả bởi vì phủ nha thủ hạ không đủ, lúc ấy liên loạn lên, kết quả bị thương một vị chủ bạc, chết hai vị đãi viên.”

https://thuviensach.vn

Mẫn Hoài lạnh lùng nhìn về phía Hàn ngự sử, “Cho dù là muốn định tội cho Mẫn mỏ thì lúc này cũng không gấp, nếu như trên xe quả nhiên có lương thực, còn vô căn cứ biến mất sao?”

Hàn ngự sử hơi nhíu mày, hắn sợ chính là sẽ vô căn cứ biến mất.

Cố gia hiển nhiên là đang nói thay cho Mẫn Hoài, không muốn để cho bọn họ bây giờ đi ụ đến của iii Nếu như lúc 譬 có người đi xúi giục bách tính cướp

ạo, chỉ bằng vào những người ngựa mà Hàn Chương và Vương Kỳ Chấn mang theo, căn bản khó mà lo được hết.

Lại nói, còn có hạ nhân áp tải xe ngựa ra khỏi thành đó, hắn mới là nhân chứng mấu chốt.

Vạn nhất người này có sơ xuất gì thì chính là chết không đối chứng, cũng không ai có thể chứng minh những thứ gạo này có liên quan với Mẫn Hoài.

Hàn ngự sử nhìn về phía Lý Húc.

Theo lý thuyết, bây giờ không nên động đến binh mã Lý Húc mang tới, Lý Húc mang tới là viện quân của Hàn Chương mà triều đình phái xuống, ဂျိန်ဳံ quy vệ Lý Thành Mậu thống lĩnh, Lý Thành Mậu vẫn còn chưa vào Trấn Giang, những nhân Lại R còn có hạ nhân áp tải xe ngựa ra khỏi thành đó, hắn mới là nhân chứng mốu chớt.

Vạn nhất người này có sơ xuất gì thì chính là chết không đối chứng, cũng không ai có thể chứng minh những thứ gạo này có liên quan với Mẫn Hoài.

Hàn ngự sử nhìn về phía Lý Húc.

https://thuviensach.vn

Theo lý thuyết, bây giờ không nên động đến binh mã Lý Húc mang tới, Lý Húc mang tới là viện quân của Hàn Chương mà triều đình phái xuống, quy về Lý Thành Mậu thống lĩnh, Lý Thành Mậu vẫn còn chưa vào Trấn Giang, những nhân Lại còn có hạ nhân áp tải xe ngựa ra khỏi thành đó, hắn mới là nhân chứng mấu chốt.

Vạn nhất người này có sơ xuất gì thì chính là chết không đối chứng, cũng không ai có thể chứng minh những thứ gạo này có liên quan với Mẫn Hoài.

Hàn ngự sử nhìn về phía Lý Húc.

Theo lý thuyết, bây giờ không nên động đến binh mã Lý Húc mang tới, Lý Húc mang tới là viện quân của Hàn Chương mà triều đình phái xuống, quy về Lý Ji, Mậu thống lĩnh, Lý Thành Mậu vẫn còn chưa vào Trấn Giảng, những nhân mã này khôn S nào giao vào trong tay Hàn Chương được, cho nên những người này mới trú đóng ở bên ngoài Trấn Giảng, chỉ có m người hộ vệ ăn mặc thành người của Lý gia cùng đi bên cạnh Lý Húc. Vạn nhất chuyện viện quân để cho Hàn Chương biết được, Hàn Chương nhất định sẽ dùng những người này sung vào đội ngũ quần lương hai vạn người của hắn.

Thì chẳng khác nào vì Hàn Chương mà giải quyết vấn để khó khăn. Bọn họ đến là để trói buộc Hàn Chương, tuyệt không thể giúp Hàn Chương được.

Thế nhưng trước mắt, chuyện gấp phải tòng quyên, bọn họ không thể không mạo hiểm làm việc.

Hàn ngự sử hướng về phía Lý Húc nháy mắt.

Lý Húc lập tức hiểu, đứng lên nói: “Ta còn mang theo từ nhà mấy tên hộ vệ, liền bồi mấy vị đại nhân cùng đi, nhất định có thể bảo vệ được mấy vị đại nhân chu toàn”

https://thuviensach.vn

Hàn ngự sử đứng lên trước, "Nếu đã như vậy, chúng ta hãy đi xem một chút đi!”

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 72: Quân Lương

P hó tướng bên cạnh Lý Húc đi ra của lớn Cố gia.

"Đại nhân ra ngoài rồi". Mấy người cải trang thành bách tính đang xì xào bàn tán trước cửa Cố gia.

Phó tướng đi nhanh tới, thấp giọng nói: "Chuyện công tử dặn dò các ngươi nghe rõ ràng hết chưa?"

Một người trong đó gật đâu một cái, "Nhìn thấy Mẫn Hoài liên kéo hắn ta đến của thành

"Chúng ta liên hô, Mẫn Hoài cẩu quan tới rối, mọi người mau đến xem đi" Phó tướng hài lòng gật gật đấu

Một người trong đó nói: "Ngài yên tâm, chúng ta nhất định sẽ làm tốt chuyện này, chỉ cần đến của thành, tất nhiên sẽ có bách tính qua đó. Ngài không nhìn thấy cửa thành thành ra cái bộ dạng gì đâu, Mẫn Hoài cho dù không bị lột da ăn thịt cũng sẽ bị đánh chết, nhân thủ quan binh bọn chúng lại không đủ, căn bản không thể từ trong tay bách tính đang điên cuồng mà cướp người ra được"

Như vậy thì tốt rồi!

Chỉ cẩn Mẫn Hoài bị đánh chết, tất cả bụi bặm đều sẽ lắng xuống, cho dù hẫn có tham ô hay không, cho dù hắn có bao nhiêu chứng cớ, Hàn ngự sử dù sao cũng là một quan văn, trong lòng nghĩ đều là những thứ quy củ pháp độ kia, bây giờ qüản con mẹ nó cái quy củ gì, người chết rồi một việc xong thì trăm việc cũng xong.

https://thuviensach.vn

“Ngài yện tâm, bách tính không đánh chết Mân Hoài, mấy huynh đệ chúng tôi cũng sẽ góp thêm mấy cái đạp, nhất định đưa hắn lên tây thiên

Phó tướng phất tay một cái, những người đó lập tức núp đi, trên mặt hắn cũng lộ ra nụ cười.

Bất kể như thế nào, hôm nay Mẫn Hoài cũng khó mà thoát khỏi cái chết.

Hàn Chương đi ra khỏi Cổ gia, dag muốn phóng người lên ngựa liên nghe thấy hạ nhân Cố gia kêu một tiếng, "Kẻ nào?”

Không biết từ nơi nào xông ra mấy bách tính, lớn tiếng thét, “Đó chính là Mẫn Hoài, mau... bắt lấy tên cẩu quan Mẫn Hoài này"

Mọi người còn chưa biết rõ là có chuyện gì xảy ra, Mẫn Hoài đã bị mấy bách tính nâng lễn đỉnh đấu chạy về phía trước, sắc mặt Hàn Chương lập tức thay đổi, muốn cưỡi ngựa đuổi theo, nhưng không nghĩ ngựa của hộ cạnh Lý Húc bỗng nhiên bị kinh động, ngựa xông lên đụng loạn lên, khiến cho trước của nhà loạn thành một khối.

Hàn Chương cau mày lại, giơ tay ghìm dây cương, Vó ngựa bay lên trời hướng phía Hàn Chương mà đá tới, lại một 器 nữa bị Hàn Chương mạnh mẽ kéo ngã xuống đất.

Lang Hoa từ cửa nhìn ra bên ngoài, không khỏi giật mình, khí lực của Hàn tướn thật là lớn. Kiếp trước nàng nghe ngừời ta nói Hàn Chương mười sáu tuổi c thể kéo ba cây cung đá bắn ra liên tục bã mươi mũi tên, nàng còn tưởng là người khác phóng đại.

Hai mươi mấy tuổi, Hàn Chương giống như mặt trời vừa mới lên, sáng chói rực rỡ. Hắn quyết không thể chết ở Trấn Giang Lang Hoa kéo tay Mẫn Giang Thẩn, mới phát hiện Mẫn Giang Thẩn đã run lấy bẩy

TOI, "A Thân, chúng ta phải đi thôi” Lang Hoa nhẹ giọng nói.

https://thuviensach.vn

Mẫn Giang Thân ngậm nước mắt gật đầu một cái, "Phụ thân sẽ thật sự không có chuyện gì chứ?”

“Sẽ không đâu!” Lang Hoa nói, “Tỷ yên tâm đi, Mẫn đại nhân một lòng vì dân, nhất định sẽ có chuyện gì”. Nàng đã liệu đến việc cha con Vương giả sẽ nghĩ cách để hại Mẫn đại nhân, Lý Húc kia cũng trở thành trợ thủ của phụ tử Vương gia.

Thế nhưng nàng không liệu đến, Lý Húc sẽ động thủ như vậy, để cho người cải trang Ä ili tính cướp Mẫn đại nhân đi.

May mà trước đó nàng đã để cho Tiêu Ấp dẫn người ở bên ནྲ་ theo dõi, bây 器 Tiểu Áp hắn đã đuổi theo rối, người Triệũ Linh lưu lại cũng hắn sẽ bảo vệ Mẫn đại nhân bình an.

Bây giờ chính là phải nhanh, trước khi cha con Vương gia và đám người Lý Húc chữa phản ứng lại, làm tất cả thật tốt.

Mẫn Giang Thân nắm chặt tay Lang Hoa, "Vì sao ta cảm thất tất cả những thứ này đều là thật chứ? Biểu ca dản người tới kẻ biên tài sản làm trong nhà rối loạn hết lên, ta đến chỗ muội, bọn người Hàn ngự sử liên cứ thế tìm tới cửa. Lúc Cố tam thái thái câm những ngân phiếu kia ra, ánh mắt bà ta nhìn ta, giống như là... Mẫn gia. thật sự là sắp cửa nát nhà tan. Bọn họai ai cũng có tâm từ nhữ vậy, đều mong đợi phụ thân bị định tội, bây giờ lại không biết những người đó từ nơi nào tới cướp phụ thân đi. Bọn họ muốn đưa phụ thân đi đâu a? Tã sợ... không cẩn thận là tính mạng của phụ thân cũng khó mà giữ được. Tất cả những thứ này, thật sự là quá đáng sợ rói."

Mản Giang Thận nức nở nghẹn ngào khóc lện, Lang Hoa không biết phải an ủi nàng ta như thế nào, năm đỏ Mẫn gia xảy ra chuyện, A Thẩn cũng nhất định là tay chân luống cuống như vậy.

“A Thẩn, tỷ yên tâm, sẽ không có loại chuyện đó đâu."

https://thuviensach.vn

Tiêu ma ma nhìn thấy bộ dạng của Mản Giang Thân không nhịn được mà than thở, ay mà tất cả đều là do tiểu thư và Mẫn đại nhân, Hàn tướng quân cung nhau lên kế hoạch, nếu không thật sự bị Vương gia, Lý gia hạ thủ R toán trước, chuyện hôm nay cũng biến thành thật rồi 器 thổ Trấn Giang, làm ra mấy xe lương thực để hãm hại Mẫn đại nhân cũng không phải là việc khó, vẫn là tiểu thư nổi đúng phải hạ thủ trước địch nhân một bướẽ, như thế mới có thể đánh loạn kế hoạch của địch nhân, giành lại thế chủ động.

“Đại tiểu thư"Tiêu ma mạ thấp gong nói, "Bên kia đã chuẩn bị xong cả rối, người có muốn qua đó xem xem không?”

“Đi’ Lang Hoa kéo tay Mẫn Giang Thẩn, “Chúng ta qua đó xem xem, phải bảo đảm tất cả đều chuẩn bị thỏa đáng, khổng thể để cho Mẫn đại nhân uổng công chịu khổ được!”

Mẫn Giang Thân kiên định gật đấu.

Hai người mới ra đến của thùy hoa liên nhìn thấy Trình Di chạy tới, “Cổ đại tiểu

thu, gia nhà chúng ta tới rồi!”

Lang Hoa có chút kinh ngạc, Lục Anh khôngs nên ở trong tộc sao? Dẫu sao Lục

槛 và 器 gia là quan hệ thông gia, cho dù Lục Anh phải tránh, nàng cũng sẽ ông oán hẳn, nhiều lắm là trong lòng sẽ có chút thất vọng thôi.

Lục Anh đi nhanh tới, trên mặt trước sau như một là biểu tình trầm ổn khiến cho người ta nhìn sẽ yên lòng.

Lục Anh nói: “Nghe nói Vương Kỳ Chấn đã đem gạo chở đến của thành rồi!” Lang Hoa gật gật đầu, "Tình hình bên ngoài thế nào?”

https://thuviensach.vn

Lục Anh nói: "Một mảnh hỗn loạn, hiển nhiên là có người ở trong đó xúi giục bách tính”

Tay của Mẫn Giang Thần lại run rẩy.

Lục Anh nhìn về phía Mẫn Giang Thẩn, nhẹ giọng an ủi Mẫn Giang Thẩn, “Mẫn Đại tiểu thư không cân quá lo lắng, đây là cửa ải khó khăn nhất, chỉ cân đi qua ải phía sau sẽ dẻ làm hơn nhiễu, nếu kẻ gian chưa diệt, thành Trấn Giang cũng sẽ khó bảo toàn”

Mắt Mẫn Giang Thần đỏ lên, hướng Lục Anh cúi cúi người, ánh mắt cảm kích, "Cảm ơn Lục tam gia, đây cũng là y của phụ thân, người mặc dù cảm thấy nguy hiểm, nhưng vẫn muốn đi thực } Lục Anh thấp giọng nói: “Đi thôi, xem xem còn có gì ta có thể giúp không” Lang Hoa kéo Mẫn Giang Thân lên xe ngựa, xe ngựa dừng lại ở bên ngoài viện, Tiêũ ma ma đỡ Lang Hoa xuống xe, tiến lên mở cửa lớn, trong sân là một cảnh tượng náo nhiệt, một người đang khom người chỉ huy người xay trà mịn, nhìn thấy ஆ Hoa lập tức nhảy qua, “Đại tiểu thư nguởi đến rổi, xem xem thứ này làm thế nào?”

Lang Hoa nhận lấy một chiếc bánh tròn đục lỗ tỉ mỉ ở giữa, sau đó đưa lên mũi ngửi qua, trên mặt không khỏi lộ ra nụ cười.

Lục Anh hết sức tò mò đi tới, “Đây là cái gì thế?” d kiếp trước, lời này là nàng hỏi Lục Anh. Lục Anh mang theo vật này về nhà, cười kêu nàng đoán xem, đây là cái gì.

Thứ này ngửi có mùi hương trà nhàn nhạt, sờ vào lại xù xì cứng ngắc, lúc đó nàng không thể đoán ra, liên cho lên miệng cắn một miếng.

Lục Anh bị doạ cho nhảy lên, nói nàng là một nữ nhân to gan. Mấy ngày trước, Triệu Linh lưu lại trong phòng nàng một khối bánh tròn, nàng vốn

https://thuviensach.vn

muốn cho A Mạt cấm đi ra ngoài đốt, nhưng ngay khắc đó, nàng đột nhiên lại nhớ tới chuyện này.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 73: Chịu Đòn

hứ Lục Anh mang cho nàng, thứ Triệu Linh để lại trên giường, mấy thứ này đều là quân lương. Chỉ có điều Triệu Linh chăng qua là chỉ đơn thuần dùng ngô mài thành phân làm thành bánh, cũng không có thêm bột trà. Nguôn gôc loại ngô này của Triệu Linh, nàng biêt rõ.

Khánh Vương dùng loại biện pháp này làm quân lương dùng ở hải chiến đánh thăng cướp biên.

Thừa tướng Trung Thư Tỉnh Tô Nhuê tâu lên triêu đình khen ngợi Khánh Vương, cũng để nghị áp dụng rộng rãi cách quân lương của Khánh Vương, nhưng lại không ngờ có kẻ thừa cơ tô cáo Khánh Vương thủ giâu binh khí, một quân lương nho nhỏ vộn dì không thể có tác dụng lớn như thê, căm bản là Khánh Vương ở Giang Chiêt nhiêu năm chiêu binh mãi mã, có lòng mưu phản.

Hoàng thượng vì vậy mà sai người bí mật điều tra Khánh Vương.

Tiếp theo chính là Khánh Vương mưu phản bị thẩm tra, Giang Chiết nghênh đón một mảnh gió tanh mưa máu.

Sau khi Khánh Vương chết rồi, tất cả mọi việc liên quan tới hắn đều rất ít được nói tới, sau đó oan uông của Khánh Vương được sửa lại. Lúc Đại Tê và Tây Hạ đánh nhau, liên có người nghĩ đên cách làm quân lương của Khánh Vương, thẻ nhưng ai cũng không dám quang minh chính đại hướng triệu đình để nghị, tuy rằng bây giờ Khánh Vương đã được sửa lại án, nhưng ai mà biêt ngày nào sẽ lại luận tội tiêp?

https://thuviensach.vn

Quan lại bên cạnh Lục Anh nói ra chủ ý này, dùng phương pháp quân lương của Khánh Vương làm ra quân lương mới, sau khi thạy hình đôi dạng như vậy, cũng sẽ không bị người lên án, vừa vặn chuyện này bị Hô Trọng Côt nghe được, Hô Trọng Cốt nghỉ tới dùng trà trộn lẫn vào lương thực xay ra làm thành bánh.

Đây chính là loại quân lương trộn bột trà xanh, đê cho quân đội Đại Tể chống đỡ qua được ngày hè, chông đỡ ôn dịch, cũng là bởi vì có loại quân lương này quân đội Đại Tê mới ngăn được người Tây Hạ ở Mạc Bắc.

Nếu như phải làm quân lương, nàng tự nhiên phải làm ra quân lương hữu ích đối Với binh lính.

Nàng có lương thực, có Hồ Trọng Cổt.

Trong nháy mắt sẽ để cho loại quân lương này đến thành Trấn Giang sớm hơn mười mây năm.

Lang Hoa còn chưa lên tiếng, Hồ Trọng Cổt liền cướp lời trả lời Lục Anh, “Còn không có kiên thức băng tiêu thư của chúng ta, đây là quân lương.”

Lục Anh quan sát Hồ Trọng Cổt hai cái, "Vị này là?" Lang Hoa cười nói: “Đây chính là Hổ tiên sinh chữa bệnh cho tổ mẫu của muội.” Lục Anh không khỏi kinh ngạc, Hồ Trọng Cổt? Đây chính là Hồ Trọng Cốt mà Vương Nhân Trí khốn khổ tìm kiếm?

Không phải nói người này nhát gan như chuột, diện mạo xấu xí, cho tới bây giờ không dám nhìn thăng bât cứ ai, bây giờ nhưng lại ở trước mặt người khác cướp lời, có thê thây lời đôn đãi phân lớn cũng không thê tin được.

Lang Hoa nhìn Hồ Trọng Cổt vẻ mặt tươi cười, một người nếu có đất dụng võ cũng sẽ tìm được vê mây phân tự tin, sau khi nàng để ra dùng lá

https://thuviensach.vn

trà trộn lân làm quân lượng, Hô Trọng Cột càng suy nghỉ càng cảm thây hay, đích thân trông nom người hâu xay trả mịn, hận thậm chí còn trộn lẫn muổi và mấy thứ trần bị, sau đó vuột râu nói, thứ này chăng những có thể sinh nước bọt giải khát mà còn có thể chông lại năng độc.

Đại khái là quá cao hứng, còn dám cười cả Lục Anh.

Ở kiếp trước, nàng nhớ Hồ Trọng Cốt nói chuyện cùng Lục Anh đều phải cẩn thận, vâng vâng dạ dạ, dường như thoi thóp hơi tản làm tô trong vây cánh của Lục Anh.

Bởi vì có một cái danh tiếng là tham ăn, chỉ cần trên bếp thiếu đi thứ gì đều sẽ tính hết lên đầu hãn.

Ở trong Cổ gia nho nhỏ đó cũng không ngóc đầu lên được.

Sau đó, cuối cùng nàng cũng không chịu nổi nữa, trừng trị những hạ nhân kia, khuyên Hộ Trọng Côt thi triên tại hoa, thu nhiêu thêm mây tên học trò, nàng bỏ vốn cho hắn mở một cái tiệm thuốc.

Hồ Trọng Cốt chưa bao giờ kích động như thế, nhưng rất nhanh hắn lại than thở bản thân mình đã già rôi, tât cả đều không thẻ bất đâu lại từ đâu được.

Hắn đã già rồi, nhìn thấy quá nhiều nhân tình thể thái, đã bị mài cho không còn góc cạnh, cũng không đứng lên được nữa.

Điều này cũng khiến cho Lang Hoa biết, một người muốn ngẩng đầu lên là chuyện gian nan dường nào.

Bây giờ tất cả đều vẫn chưa muộn.

Hôm nay, rất nhiều người cũng sẽ ngẩng đầu lên làm người, làm chuyện mà bọn họ thật sự muôn làm.

https://thuviensach.vn

Cũng sẽ không bị người trói buộc nữa, cũng sẽ không bị người hâm hại nữa.

“Đi.” Lang Hoa phân phó nói, “Mang quân lương theo, chúng ta đi đến công thảnh.”

Cổng thành, Vương Kỳ Chẩn đứng ở trên chiếc xe nhìn về phía trước, phía cuối đám người rộn ràng truyền tới thanh âm la lên, "Mẫn Hoài đến rồi, Mẫn Hoài đến Tôi.”

Đám người giống như ong mật "thoắt” cái chìa mũi nhọn về phía Mẫn Hoài. "Mẫn Hoài..."

“Mản Hoài...”

Thanh âm giống như sấm sét trên ruộng cạn.

Tim Vương Kỳ Chẩn đập nhanh hơn, cho tới bây giờ chựa từng sung sướng như thê, đây là chuyện mà hãn thích xem nhât. Không phải Mân Hoài một lòng vì dân sao? Thời điểm nạn châu chấu nếu không phải Mẫn Hoài đem lương thực triều đình phát xuống giúp nạn thiên tai cho bách tính, bọn họ cần gì hà tất suýt nữa bị chết đói? Đám ngu dân này chính là súc vật, vĩnh viễn sẽ không nhớ tới từng bị người khác nô dịch, càng không biêt ai đã cho bọn họ lợi ích. Hiện tại, những người sống ở Trấn Giang này quá nửa đều là do Mẫn Hoài cứu trợ, vậy thì thể nảo? Bọn họ đã sớm quên mất cái vị trí Mẫn Thanh Thiên trường sinh được lập ra đóđể cho bọn họ mang ơn đội nghĩa rồi

Bây giờ bọn họ chỉ là bạo dân, từ trước đến nay đều là đám bạo dân đáng chết.

Bây giờ, hắn muốn xem những bạo dân này làm sao mà moi tim Mẫn Hoài ra, làm saổ mà ném Mẫn Hoài vào trong nổi nẩu?

https://thuviensach.vn

Hắn rất hiểu kỳ, Mẫn Hoài vào trong nổi nước nóng sẽ có cảm giác gì? Có hối hận vì đã bảo vệ những đám ngu dân này không?

Loại tâm tình đó nhất định là hết sức vi diệu.

Bị nước nóng nấu lên là cảm giác gì, da có bị rụng ra trong nháy mắt không, người lúc nào mới bị nâu chêt?

Hôm nay tất cả những thứ này hắn đều nhìn được.

Bách tính kêu gào đây nhau, loạn thành một khối, những quan binh thủ hạ hoá trang thành bách tính đó của Lý Húc gật gật đầu với nhau, buông lỏng tay ra, tùy ý bách tính cướp Mẫn Hoài đi

Điều bọn họ muốn làm đã làm rồi, bây giờ chỉ cần đứng xem náo nhiệt thôi, xem Mân Hoài chêt thảm như thế nào ở chô này?

Không biết là ai kéo cổ áo Mẫn Hoài trước, sau đó xé quan phục trên người hắn ra, nửa người trên của Mẫn Hoài đã không còn quạn phục nữa, nửa người dưới vẫn giùng giăng, Vô số cánh tay bám vào người Mân Hoài, che mảt tiêng kêu của hãn.

Cuối cùng Hàn Chương cũng chạy tới, ra lệnh cho quan binh duy trì trật tự, nhưng mà đám quan binh vừa xông vào trong đám người, rât nhanh cũng bị bách tính che mất, nơi này dường như đang tổ chức bữa tiệc, một bữa tiệc nẩu Mẫn Hoài.

Nổi lớn phía trên hơi nước bốc lên, tất cả ánh mắt của mọi người cũng giống như củi đốt phía dưới bị nung đỏ, phát ra ánh sáng bỏng người.

Tính người từ trước đến nay đều là khát máu, bọn họ thích xem những thứ bạo lực.

https://thuviensach.vn

Vương Kỳ Chẩn thô đầu ra xem hết sức cao hứng, hắn hướng về phía một đám người đang đùa bỡn bên cạnh, nhưng lại băt đâu có người đụng vào trên người hắn, lại trong chốc lát đụng cho đao bên người hắn bay ra ngoài.

Vương Kỳ Chẩn lập tức giận dữ, rút roi ngựa ra vung mạnh, “Cái thứ không có mất.” Thê nhưng lại không giông như ngày thường, roi không rơi vào da thịt mà bị người khác bắt lấy. Vương Kỳ Chẩn thấy người nọ ánh mẩt phẫn nộ, giống như con chó hung mãnh thoát khỏi tay chủ nhân.

Vương Kỳ Chẩn lớn tiếng hét lên, “Các ngươi muốn làm cái gì hả? Tạo phản sao? Cũng không nhìn một chút xem bôn quan là ai, lại dám cần rỡ ở trước mặt bôn quan?"

Vương Kỳ Chân dùng sức đoạt lại roi, hăn nhât định phải đệ cho những người này chịu giáo huân, những người này chính là súc vật, không nêm đau khô da thịt, vình viễn cũng sẽ không thần phục. Khi cánh tay hắn dồn hết toàn lực, người nọ nhưng lại buông lỏng roi ra, Vương Kỳ Chân lập tức mảt trọng lượng lộn cô từ trên xe ngã xuông.

Vương Kỳ Chẩn chỉ cảm thấy đầu nặng nề đập xuống đất, trước mắt lập tức đẩy sao vàng bay, hãn đạng muôn muôn vùng lên đứng dậy, đột nhiên lại bị người khác túm lây nâng lên, hăn vùng vây huy động cánh tạy, hại cánh tay liên bị người khác đè chặt, lúc này hãn nghe được tiêng nói của Mân Hoài cách đó không xa, “Mọi người bình tỉnh chút, ngàn vạn lân không nên gây chuyện..."

Vương Kỳ Chẩn cảm thấy buồn cười, thật là buồn cười, đến bây giờ Mẫn Hoài vẫn còn đang khuyên những bạo dân này.

Mẫn Hoài không cứu được rồi, người như vậy sắp chết rồi Vương Kỳ. Chấn há miệng định nói, không biết là ai quăng cùi chỏ lên lập tức

https://thuviensach.vn

đụng vào sống mũi hắn, hắn lập tức nghe thầy thạnh âm sống mũi tan vỡ, chất lỏng mặn mặn nóng hỏi tức tràn vào mũi miệng của hãn, hăn lập tức ho khan.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 74: Trả Nợ

Là kẻ nào, là kẻ nào đánh hắn, Vương Kỳ Chẩn cố gắng mở mắt ra nhìn khắp chung quanh, khắp nơi đêu là bóng người mơ hô, một loại sợ hãi

chưa bao giờ có lập tức tràn vào thân thê hãn. Vương Kỳ Chấn muốn hô tên của hộ vệ bên cạnh thế nhưng trong miệng phun ra ngoài toàn là máu mãn mặn.

Máu"? Tại sao lại chảy nhiều máu như vậy? Tại sao lại không có ai chú ý tới hắn?

Quần áo trên người hắn cũng bị người khác, kéo rách giầy không biết ở nơi nào, bên cạnh toàn là tiêng cười ha ha, giông như là nạn châu châu nhiều năm trước kia, tình hình lúc mọi người nhìn thây lương thực.

Dường như chuyện khát khao bấy lâu nay, hôm nay cuối cùng cũng trở thành sự thật.

Lý Húc ở bên cạnh nhìn thấy loại cảnh tượng này không khỏi hướng Hàn ngự sử hoi. "Là ai bị mọi người nâng lên thế? Sao lại nhìn giông như là đại nhân Vương Kỳ Chân Vương vậy?”

Bách tính ồn ào nâng hai người lên, một người là Mẫn Hoài, một người lại là Vương Kỳ Chân.

Chuyện gì xảy ra thế?

Hàn ngự sử cũng không hiểu tại sao Vương Kỳ Chẩn lại bị lẫn vào đó, "Mau, mau vào trong đưa Vương đại nhân ra ngoài.” Hãn còn muôn lợi

https://thuviensach.vn

dụng cha con Vương gia tiếp tục đọ sức với Hàn Chương.

Lý Húc vội vàng hướng phó tướng bên người tỏ ý, phó tướng gật đầu một cái, dặn dò người thủ hạ xông vào.

Bách tính tụ chung lại một chỗ giống như là tường đồng vách sắt, phó tướng không dễ dàng gì mới măng được nhân thủ theo khe hở chen vào đám người, nhưng mới đi được hai bước phó tướng liên cảm thây có gì không đúng, bởi vì trong nháy mãt hãn đã không tìm được những hạ thủ đó nữa.

Điều này làm sao có thể? Những người này đều đã là trải qua chiến trường, đối diện với loại tình cảnh này hăn là sẽ thành thạo chứ, cho dù có gặp chút khó khăn cũng không đến nỗi đảo mắt liền bị tách ra chứ?

Hắn cũng không phải là chưa từng gặp qua tình cảnh bạo dân làm loạn, những bạo dân kia nhìn thì đáng sợ nhưng thực sự yêu ớt vô cùng, bọn họ không hiêu được việc hợp tác lân nhau, cũng không có ý thứẹ tập thê, chị cân đánh ngã mây người là những người bên cạnh sẽ bị sợ hãi, việc tiếp theo đó dê xử lý hơn nhiêu.

Nhưng mà lần này lại không như thế, tất cả mọi người tựa như đã sớm có mục đích, chuẩn bị kỳ càng trước đó rỏi, giông như là một cái lưới lớn, chỉ cân đi vào thì cũng đừng nghĩ đến việc đi ra.

Phó tướng dùng hết toàn lực muốn phóng ra ngoài, nhưng đổi diện đụng phải một người, giông như thái sơn đứng ở nơi đó vậy, ánh mặt kiên định mà tàn bạo, cả người trên dưới căng thăng như kiêm tuốt khỏi võ, Điêu này khiên cho phó tướng nhớ lại lúc hai quân đôi chiên, đội đôi phương nghênh chiên kia, ùn ùn kéo tới không thể chặn lại, tât cả mọi thứ đều sẽ bị nghiên ép ở trong đó, huông chi là máu thịt.

Người trước mặt này, trên người hắn tản ra khí thế chính là như vậy, đây là huyết tinh khí mà người đã trải qua sa trường bao nhiêu lâu mới có được.

https://thuviensach.vn

Säc mặt phó tướng lập tức ảm đạm.

Bọn họ bị lừa rồi, tất cả những thứ này đều là do Hàn Chương bày ra, những bạo dân này, những thứ huyên náo này, cái lưới lớn này, căn bản là do Hàn Chương bài binh bô trận.

Phó tướng muốn cao giọng hô lên, nhưng thanh âm bị chìm ngập ở trong một mảnh huyên nảo.

Không, cũng không phải là chìm ngập ở nơi huyên náo và hỗn loạn này, mà là hắn căn bản là không thệ phát ra nửa điêm thanh âm, cô họng của hãn bị người khác năm lây, hãn dùng hêt toàn lực cũng chỉ là giông như con cá ra khỏi nước há miệng vô ích, sau đó một cái bao trùm lên đâu hãn, ngay sau đó hãn liên bị trói tay chân lại kéo ra ngoài.

Không biết qua bao lâu, cái bao trên mặt phó tướng mới được lấy ra, hắn lần nữa mo māt.

Một gian phòng tối đen, trên mặt đất nằm hai mươi mấy người, đều bị trói tay chân như hãn.

Phó tướng nhìn kỳ lại mới phát giác những người này đều là viện quân hắn mang tới, bọn họ ăn mặc thành hình dáng hộ vệ đi theo bên người công tử.

Bây giờ bọn họ đều ở chỗ này. Cuối cùng có người đi tới đứng ở bên cạnh hắn, “Triệu phó tướng, đã lâu không

gặp rôi, bây giờ ngươi nên nói với ta nói một chút, tại sao viện quân của triêu đình đêu biên thành hạ nhân của Lý gia”

Triệu phó tướng lập tức nói: “Bọn họ không phải viện quân.”

https://thuviensach.vn

"Không phải sao?". Người nọ cười hắc hắc, “Chỉ cần tỉ mỉ tra ra thì sẽ biết rõ, những người này rôt cuộc có ở trong binh tịch hay không, điểm này Triệu phó tướng còn biêt rõ hơn ta. Chỉ cân tra được sự thật... đừng nói là ngươi... cho dù là Lý Thành Mậu cũng không gánh nôi cái tội danh này đâu."

Sắc mặt Triệu phó tướng lập tức thay đổi, “Có gì thì nói, có gì thì nói, chúng ta là tới để tiếp viện cho Hàn tướng quân, chỉ có điêu... nhân thủ vân chưa đên... chúng ta liên...”

Người nọ gật gật đầu, "Vậy ngài nói cho ta biết, ngài mang tới bao nhiêu người, cũng thuận lợi cho chúng ta bảm bảo với Hàn tướng quân?”

Sắc mặt Triệu phó tướng tái nhợt, hẳn không hiểu tại sao đang là án thẩm tra xử lý Mân Hoài tham ô mà bọn họ lại bị bãt. Hãn không cam lòng hỏi ngược lại, “Ngươi a

Người kia cười nói: “Ta a... ta là chu bạc vừa mới giúp Mẫn đại nhân bán gạo, kẻ hèn họ Chu. Ta biệt ngươi còn có rât nhiêu nghi vân, nhưng rât nhanh thôi, ngươi sẽ hiểu hêt hoàn toàn.”

Lý Húc càng ngày càng cảm thấy không được bình thường, tâm tình xem trò vui lập tức vơi đi một nửa, người của hãn đêu không thây nữa, giông như đào vàng ở trọng cát, trong biên người mênh mông không tìm được một người nào hăn quen biêt.

“Y phục của Mẫn đại nhân bị cởi ra rồi." Hàn ngự sử cố ý than thở, “Đây là cái dáng vẻ gì chứ, những bạo dân này quá vô lý rôi, sao mà đên Vương đại nhân cũng bị đánh chứ?”

Vương Kỳ Chẩn bị bắt, tóc tai rối bời, từ xa nhìn lại đã không thành hình người rồi, so sánh với Vương Kỳ Chấn thì Mẫn Hoài còn tốt hơn nhiều, chỉ bị cởi quan phục mà thôi.

https://thuviensach.vn

Vương Kỳ Chẩn làm sao còn có thể thảm hơn so với Mẫn Hoài chứ?

Hàn ngự sử và Lý Húc nhìn nhau một cái, chuyện này không đúng, không thể mặc cho phát triển như vậy nữa.

Hàn ngự sử lập tức đi tới trước mặt Hàn Chương, "Hàn tướng quân, hay là điều động thêm nhẩn mã qua đây, đây... vạn nhất thành bạo loạn, chúng ta cũng không kham nôi cái trách nhiệm này a."

Hàn Chương trên mặt xuất hiện nụ cười lạnh lùng, "Hàn ngự sử, ngài quên rồi sao, quân đội ta mang tới từ Lĩnh Bắc còn chưa tới đâu, nhân mã có thẻ điêu động trong thành Trân Giang không phải đêu ở cả nơi này rôi sao? Trước đó ngải đi cùng ta cũng biêt, người của ta cộng lại còn không nhiêu người băng hộ viện của Vương Nhân Trí đại nhân." Nói rôi quay đâu nhìn về phía Lý Húc, "Viện quân của Lý đại nhân không phải cũng chưa đên sao?" Ta muôn điêu động nhân mã, đáng tiêc trong tay không người. Không bột không gột nên hỏa."

Lý Húc bị hỏi đến không thể nói gì, đúng thể, làm sao hắn có thể hướng đến Hàn Chương câu người chứ?

Hàn Chương nhìn mọi người, "Ta thấy các vị đại nhân hay là an tâm một chút chớ nóng, bách tính không thể náo loạn tiêp được, một hôi cũng giải tán thôi."

Vương Kỳ Chẩn đã không chịu nổi nữa rồi, hắn cảm giác mình đang rơi vào trong địa ngục, đau đớn từ bôn phương, tám hướng nhào tới, vô số cánh tay rơi trên người hãn, dường như muôn đem hãn ăn sông nuôt tươi. "Ta không phải là Mẫn Hoài, ta không phải là Mẫn Hoài..." Nhất định là có người coi hắn là Mẫn Hoài rồi. Vương Kỳ Chẩn từ hô to biển thành thấp giọng rên rỉ.

"Cứu mạng, cứu mạng..." Nước mắt, nước mũi và máu trộn lẫn một chỗ, nhoe nhoét ở trên mặt hắn.

https://thuviensach.vn

Hắn cuối cùng giơ tay kéo một người bên cạnh chỉ về phía trước, “Mẫn Hoài ở bên kia, ta... ta...”

“Ta biết ngài là đại nhân Vương Kỳ Chẩn Vương...” Thanh âm trầm thấp từ bên tai truyên tới.

Vương Kỳ Chẩn tựa như thấy được một tia ánh sáng, trong mắt hắn tràn đầy khao khát, “Đúng... ta. ta... ta là... là ta bã... tham quan Mân Hoài kia...”

Thanh âm của Vương Kỳ Chẩn khàn khàn, hắn ta động động môi, tận lực nói “Ta biết, Vương đại nhân, chúng ta đều biết." Các ngươi đều biết, đều biết.

Vương Kỳ Chẩn nói: "Mau, giúp ta xuống, đều là... hiểu nhầm... ta. sẽ không.

truy cứu các ngươi.

Người nọ đột nhiên cười: “Vương đại nhân. Không phải hiểu lầm. Ngài ở Trấn Giang nhiêu năm như vậy, chưa chắc đã biết hết mây người chúng ta, thẻ nhưng chúng ta đều biết ngài, hắng đêm ngài luôn xuất hiện ở ữong mộng của chúng tầ. trên roi da của ngàị dính toàn là máu của chủng ta, bây giờ... là lúc nên nợ máu phải trả bằng máu rôi.”

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 75: Không Thấy Đại Lão Gia Đâu Nữa Rồi

Làm phản sao? Hắn nhưng là mệnh quan triêu đình, giết hãn là tội chết, những

V ượng Kỳ Chẩn trợn to hai mắt, bọn họ muốn làm gì? Bọn họ muốn giết người này làm sao dám làm như vậy chứ?

Vương Kỳ Chấn muốn nói ra mấy lời tàn bạo để cho người bên cạnh khiếp sợ nhưng lại nghe thấy một tiếng hô, “Ôi chao, đây là Vương đại nhân."

Đúng, hắn chính là Vương đại nhân.

Vương Kỳ Chẩn khó khăn theo thanh âm nhìn sang, chỉ cần có thể cứu hắn, hắn hứa sẽ cho bọn họ vinh hoa phú quý.

“Ngươi muốn cái gì. Cứu ta rồi... Có tiền. Muốn làm đãi viên. Ta cũng sẽ." Vương Kỳ Chẩn lớn tiếng hứa hẹn. Có tiền có thể khiển cho quỷ kéo cối xay, hắn không tin sẽ không có ai không động tâm.

Người nọ giống như không nghe thấy gì, tiếp tục lớn tiếng kêu, “Vương đại nhân ngã xuông rôi, mọi người mau đem Vương đại nhân mang ra ngoài đi, mau... đi mời lang trung... mau a.”

Cuối cùng cũng có người động tâm rồi Thanh âm ồn ào ồn ào truyền ra.

Vương Kỳ Chẩn có loại cảm giác mình sắp được cứu vớt, hắn phải cám ơn người kia, ai ngờ mới nghiêng mặt sang bên, người nọ một cái tát đánh tới, lập tức cho hắn một trận ong ong bên tai, người nọ bản tay vẫn không

https://thuviensach.vn

ngừng, nhưng vẫn còn lo lãng kêu, “Đây là Vương đại nhân a, chúng ta phải cứu Vương đại nhân.”

Vương Kỳ Chẩn ngẩn người tại chỗ.

Bọn họ làm như vậy là đang che giấu chân tướng, để cho người ta cho là đang cứu hãn, nhưng thật ra là đang hại hãn, bọn họ sẽ chỉ nói là hãn vô tình bị thương, không có ẩi thẩy hắn bị đẩnh, cũng không người nào biết ai nói cái gì với hắn, cho dù hắn may mắn sống sót, cũng không cỗ lồng tin tuyệt đối có thể tìm ra người đã đánh hăm đó.

Hắn chợt nhớ tới câu nói vừa mới kia của Mẫn Hoài, “Mọi người bình tình một chút, ngàn vạn lân không nên gây chuyện...”. Là bởi vì phát hiện những người này muôn hại hăn, cho nên mở miệng ngăn trở.

Không trách Mẫn Hoài bị mang vào trong lâu như vậy chẳng qua là bị cởi quan phục mà thôi, căn bản là không bị thương chút nào.

Những bách tính này căn bản là không hề muốn đem Mẫn Hoài ném vào nồi lớn dê nâu.

Bọn họ đang diễn kịch.

“Vương đại nhân, ngài cho là Mẫn đại nhân nhất định sẽ rơi vào cái kết cục này chü?”

“Ngài không phải mới vừa rồi còn đứng trên xe ngựa cười vui mừng sao, khi đó ngài đang suy nghì cái gì?”

Vương Kỳ Chẩn theo thanh âm nhìn sang, trước mắt nhưng là một mảnh mơ hồ, cái gì cũng không thây rõ. “Vương đại nhân, khi đó ngài không nên cao hứng, mà là nên sợ hãi, bởi vì người sẽ rơi vào cái kết cục đó là ngài.” Vương Kỳ Chẩn đột nhiên sợ hãi, hắn đã đoán đúng rồi, hắn đã đoán đúng tất cả TOI,

https://thuviensach.vn

Bọn họ căn bản sẽ không nấu Mẫn Hoài.

Như vậy, bọn họ bắc lên cái nồi lớn đó là vì muốn nấu hắn?

Loại ý niệm này truyền đến trong đầu nhất thời biển thành sợ hãi vô ngần, cả người Vương Kỳ Chân run rây.

Không không không, hắn muốn đi, những thứ này quá đáng sợ rồi

Hắn muốn đi, hắn muốn rời khỏi chỗ này, thế nhưng toàn thân hắn trên dưới đã không còn nửa điêm khí lực, hăn chính là con cá năm trên thớt, hãn không muδn bi lột sạch ném vào trong môi.

Hắn oa một tiếng khóc lên.

“Đây là đang làm gì thế?” Vương Nhân Trí được hạ nhân khiêng chạy tới, "Đại lão gia đâu? Đại lão gia ở chỗ nào?”

Hạ nhân Vương gia mờ mịt nhìn một vòng, cuối cùng thấy được Vương Kỳ Chẩn đã không còn hình người, "Đại lão gia. Đại lão gia đang ở trong đám người, chính là người bị giơ lên đó.”

Vương Nhân Trí được người làm đỡ bật người dậy, cuối cùng hắn thấy con trai bị hành hạ mặt mũi đã hư hỏng hoàn toàn.

Máu huyết toàn thân dường như trong chốc lát dồn hết lên đầu, Vương Nhân Trí cảm thảy đỉnh đầu âm ẩm, dường như nổ tung ra, hãn trợn tròn cặp mắt, “Còn ngẩn ra đó làm gì? Còn không maũ vào đó cướp lão gia ra?"

Người của Vương gia lập tức xông vào. Đám người vốn rộn ràng lại thành một mảnh sôi trào.

Người của Vương gia gạt phía trước ra, đây bách tính về phía trước, Vương Kỳ Chẩn nghe có ngửỡi kêũ tên hắn, “Đại lão gia, Đại lão * Vương Kỳ Chẩn khó khăn đửa tay ra cuối cùng có người chặt chẽ kéo hắn lại, ại

https://thuviensach.vn

Đại lão gia, chúng ta tới rồi, Đại lão gia.” Hạ nhân Vương gia cuối cùng cũng tiền tới được bên cạnh Vương Kỳ Chân.

Bọn họ phải đem Vương Kỳ Chẩn ra ngoài ra, bọn họ liều mạng đẩy người bên cạnh ra, đánh, đánh, đánh, đánh tan hết người ra, hạ nhân Vương gia một quyên đánh ra, rât nhanh trong đám người cũng giương lên quả đâm trả lại cho bọn họ, cảng ngày cảng nhiều máu tươi xuất hiện ở trên mặt gia nhânVương gia.

Máu tươi cũng khiển cho tình cảnh càng sôi trào, tất cả mọi người chen chúc lại một chô.

Không biết qua bao lâu, mới có người kêu một tiếng, “Đừng đánh nữa, đừng đánh nữa, không thây Đại lão gia đâu nữa rôi.”

端 người mới hoàn hồn lại, Vương Kỳ Chấn mới vừa bị giơ trên đỉnh đầu không thây đâu nữa, loáng thoáng từ nơi nào truyên đên tiêng kêu thảm thiết, mọi người theo thanh âm nhìn sang.

Vương Kỳ Chẩn không biết là lúc nào đã bị dồn đển cạnh cái nổi lớn, cả người đã sãp chui vào trong nổi rôi.

“Mau, mau, mau. Cứu Đại lão gia... Cứu Đại lão gia...”

Hạ nhân Vương gia bất chấp tất cả xô tới, cuối cùng Xô mở ra được một con đường, nhưng cũng chỉ đụng được đền cái nôi, ngay sau đó Vương Kỳ Chân tựa như một cây cải xanh bị treo lên, lảo đảo lắc lư trượt vào trong nổi.

Vương Kỳ Chẩn lập tức phát ra một tiếng kêu thê thảm.

Hạ nhân Vương gia ba chân bốn cẳng mò Vương Kỳ Chẩn ra, hai mắt Vương Kỳ Chân nhăm chặt, cả người đã ngât xỉu.

https://thuviensach.vn

Hạ nhân Vượng gia lớn tiếng kêu lên, "Là kẻ nào đã hại Đại lão gia của chúng ta?" Bách tính giông như hông thuỷ lui sang bên cạnh, chỉ còn lại gia nhân Vương gia ở trên bãi đất trông.

“Mau tìm thầy thuốc.” Hạ nhân Vương gia đem Vương Kỳ Chẩn mang đi ra ngoài.

Vương Kỳ Chân bị thương không rõ sông chết, đám hạ nhân Vương gia trước khi Vương Kỳ Chân bị thương đang quạt gió thôi lửa trong đám người, cũng lập tức không có biện pháp gì, bọn họ không ngờ tới cả nửa ngày mà người bị thương không phải là Mân Hoài mà lại là Đại lão gia. Bọn họ muôn lặng lẽ chạy đi, nhưng cảm thây sau ót bị đau, âm âm ngã xuống dât.

Không có người xúi giục, đám người lập tức an tỉnh lại

Sãc mặt Vương Nhân Trí tái xanh, giận đên cả người phát run, kêu người khiêng đi gặp Hàn ngự sử, “Ngự Sử đại nhân, nhât định phải đem những điêu dân này trừng phạt, nhât định phải tra thật kỳ bọn chúng, nói không chừng trong này có phản tặc, chính là tàn dư của Khánh Vương, phải giết chết bọn chúng. giết chết hết.”

"Bọn chúng là cố ý, cố ý hại con trai ta mà."

Hàn ngự sử không nói gì.

Mọi người đều thấy người của Vương gia vọt vào trong đám người, ngay sau đó liên cùng dân chúng đánh thành một khôi, lúc Vương Kỳ Chân rơi vào nôi lớn, người xông lên phía trước hình như cũng là người của Vương gia. Cho dù là có bách tính trong đó hại Vương Kỳ Chẩn nhưng cũng không thể dem tât cả mọi người xử tử hêt, xử tử nhiêu người như vậy phải báo cáo với triêu đình như thể nào?

Pháp luật không thể trách đám đông a.

https://thuviensach.vn

Vương Kỳ Chẩn đã thành cái bộ dạng kia, Hàn ngự sử càng quan tâm hơn tiếp theo Mẫn Hoài sẽ như thế nào?

Vương Nhân Trí rõ ràng thây được sự lạnh lùng và hời hợt trên mặt Hàn ngự sự, hôm qua Hàn ngự sử tới cửa còn là một bộ dạng ủy thác trách nhiệm nặng nê đôi với bọn họ, mà bây giờ Kỳ Chân xảy ra chuyện, đôi với Hàn ngự sử mà nói, cha con bọn họ đã không có chỏ dùng.

Hàn ngự sử lập tức liền đổi bộ mặt khác.

Nhanh như thể đã khiến cho hắn thấy được nhân tình ẩm lạnh, cả người Vương Nhân Trí tê liệt ngôi xuông, uể oải dặn dò hạ nhân Vương gia, “Mau, vê nhà... xem xem Đại lão gia..."

Mẫn Hoài đã bị người nâng lên thật cao, đúng ở giữa đài, trên người hắn không có quan phục, chỉ mặc trung y, trên trung y có lâm tâm vêt máu.

Chẳng lẽ Mẫn Hoài bị thương rồi? Hàn ngự sử nóng lòng muốn biết kết quả, hẫn hip mãt lại nhìn kỳ.

Trừ thứ giống như vết máu kia, còn có mấy chữ nhỏ viết trên trung y của Mẫn Hoài.

Trong lòng Hàn ngự sử là một mảnh mờ mịt, đây rốt cuộc là cái gì?

Lúc này cửa thành lại truyền tới tiếng vó ngựa vang lên, dân chúng chặn ở cửa thành đêu rôi rít nhường đường.

Một chiếc xe ngựa, hai chiếc xe ngựa, ba chiếc xe ngựa, bốn chiếc xe ngựa... lần lượt tiên vào thành.

Hàn ngự sử trợn tròn cặp mắt.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 76: Thiếu

Nguồn nhảy chương

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 77: Trong Trách

Lý Húc lập tức có chút khẩn trương, cha con Vương Nhân Trí đã ngã ngựa rôi, bây giờ có phải là đên phiên hãn không?

Đám người đã tản ra, phó tướng hắn phái đi ra ngoài vẫn như cũ không thây bóng dáng đâu cả, dự cảm xâu trong lòng hãn kia cảng ngày càng mãnh liệt.

Hàn Chương quả nhiên nhìn qua đây, "Lý công từ, ta nhớ lệnh tôn đại nhân còn chưa tới Trần Giang?"

Lý Húc vội nói: “Phụ thân ở Hàng Châu điểm binh, ước chừng còn phải qua vài ngày nữa mới có thể dẫn quân tới đây."

Ánh mắt Hàn Chương lóe lên, "O, nói như thế thì ta không đợi được viện quân tới giúp ta vận chuyên quân lương rôi.”

Hàn Chương nói đến việc này nên là vẹ thập phần căm tức cùng thất vọng, thể nhưng hiện tại trên mặt hãn nhưng lại xuất hiện nụ cười, tựa như đã năm chắc phân thặng, Lý Húc cảm thây mô hôi lạnh lập tức theo sông lưng chảy xuông, không biêt trả lời thể nào mới được coi là câu trả lời chính xác,

Hàn Chương nhướn nhướn mày, không giận mà uy, “Vậy thì, Lý gia quả nhiên là đem viện quân của triều đình coi thành người của nhà mình rôi, bọn họ không thể vì đại quân của ta mà vận chuyên quân lương, nhưng lại có thể vì Lý công tử làm chuyện riêng, ta phải tâu chương lên hỏi Hoàng thượng xem nước Đại Tê từ khi nào thì đôi thành họ Lý rôi?”

https://thuviensach.vn

Hàn Chương nói như vậy khác nào muôn tính mạng của cha con bọn họ, chân Lý Húc nhât thời mêm nhũn, vội vã xua tay, “Khộng, không có... Tướng quân ngải... hiêu sai rôi, ta không có ý này...”. Lời của hãn còn chưa nói hết, liên thây Triệu phó đem mây kẻ bị trói đây tới.

Trên mặt Hàn Chương là nụ cười như có như không, “Nếu Lý công tử đã không thừa nhận, vậy thì ta phải đi kiêm tra từng binh tịch rôi.”

Lý Húc thiêu chút nữa thì quỵ xuông đất, chứng cớ xác thực, có tranh cãi nữa cũng không có chút ý nghĩa nào, thanh âm của hãn run rẩy, dường như là đang câu khân, “Hàn tướng quân, không phải như vậy, ta... ta... quả thật mang viện quân tới, chỉ là... người vân chưa đên hết, nhân thủ bây giờ không đủ đi vận chuyên quận lương Vôn dì... phụ thân ta dặn dò ta nhât định phải giao những người này đên tạy tướng quân, chỉ là, xảy ra chuyện của Mân đại nhân, ta muôn chờ chuyện này lãng xuông mới đi..."

Triệu phó tướng nghe thấy lời này của Lý Húc dường như muốn ngất xỉu, công tử chỉ trong chốc lát liền rơi vào bẫy của Hàn Chương Cộng từ bây giờ không quan không chức có thể làm bộ như không biêt gì cả, đem tât cả sai lâm đây lên người hãn, Hàn Chương cũng không thể làm gì cả. Đên lúc đó mặc dù hãn sẽ bị Hàn Chương trị tội nhưng ít ra Lý đại nhân ở bên ngoài sẽ đút lót vì hãn, nghĩ cách cứu hãn ra ngoài.

Nhưng cách làm bây giờ của công tử chính là toàn quân chết hết.

Hàn Chương nghiêm mặt lại, trên mặt lập tức xuất hiện vẻ lạnh lùng, "Cũng chính là nói ngươi tự mình làm lỡ việc quân cơ, nêu như đại quân Lĩnh Bắc của ta không thê đên Trân Giang đúng hạn, triêu đình sẽ hỏi đêm trách nhiệm của ngươi cùng phụ thân ngươi, còn có Triệu phó tướng nữa.”

Lý Húc còn chưa kịp nghiểm ngẫm hàm ý trong câu nói này, Hàn Chương đã vẫy tay, “Đên đây, trước đem những người này đánh ba mươi trượng đã..”

https://thuviensach.vn

Quan binh lập tức ân đám người Triệu phó tướng xuông đất. Lý Húc nhìn thây cây gậy dài kia không tự chủ được mà tay chân tê dại, không ngừng run rẩy, vừa định câu xin cho Triệu phó tướng, chỉ cảm thây bả vai bị người ta để lây, sau đó cả người hãn cũng nặng nê đô về phía trước.

Lý Húc kêu thảm một tiếng, đang muốn kêu lên, lập tức cảm giác được trường sạm bị người ta vén lên, sau đó cái gậy kia liên đánh xụông cái mông tròn lăn của hãn. Lý Húc kịnh ngạc há to miệng, hãn bât luận thể nào cũng không nghĩ là Hàn Chương đêm cả hãn cũng đánh.

Lý Húc nào có từng chịu qua loại đau khô như thê, hãn không dừng được kêu rên rôi sau đó khóc lóc, cuối cùng biên thành uể oải rên rỉ. Ba mươi trượng này, dường như vĩnh viễn không có điểm dừng, hắn cảm giác được da trầy thịt sứt, máu tươi dường như đã ướt đẫm quân của hãn, hăn chỉ có thể giơ tay ra hướng Hàn ngự sử CaUI CUTL1,

Hàn ngự sử rất sợ Lý Húc ngụ ngốc này sẽ nói ra lời gì bất lợi cho hắn, Hàn Chương tuyệt sẽ không bởi vì hãn là Ngự sử mà khoan dung với hãn.

"Hàn tướng quân." Hàn ngự sử nuốt nuốt một ngụm, "Ta thấy cũng,... gần được rôi... Lý công tử dù sao cũng không phải là người trong triều đình.”

s

Hàn Chương có chút kinh ngạc, "Lý công từ vẫn chưa có quan chức sao?

Đây không phải là lời thừa sao? Hàn ngự sử trong lòng thầm mắng, nhưng lại không thể không cười xòa, "Vân chưa...”

Hàn Chương nhíu mày, mặt đầy oán trách, "Vậy vì sao mấy ngày nay thảo luận công vụ. Hàn ngự sử đều phải mang Lý công tử theo bên người?”

https://thuviensach.vn

Nói thêm gì nữa nhất định sẽ dẫn lửa lên người, Hàn ngự sử liền ngậm miệng.

“Ngừng...” Hàn Chương chỉ đám người Triệu phó tướng, “Không cần đánh bọn họ nữa, ta còn phải dùng bọn họ đi vận chuyên quân lương.”

Lý Húc tựa như thấy được một chút hy vọng, nhưng mà Hàn Chương lại xoay đầu lại nhìn hăn. "Lý công tử không quan không chức đương nhiên không thể đi vận chuyên lương thảo, ba mươi trượng này phải đánh đủ.”

Lý Húc lập tức hoàn toàn tuyệt vọng, thiểu chút nữa liền chết ngất, nhưng đau đớn của gậy gộc rơi đên trên mông lại khiên cho hãn lập tức thanh tỉnh, hãn rôt cuộc minh bạch cái gì là muôn sông cũng không được mà muôn chêt cũng không xong.

Hàn ngự sử lặng lẽ lau lau mồ hôi lạnh trên trán, "Nếu bây giờ đã có lương thực, việc nầy không nên chậm trễ, chúng ta liền an bài người đem quân lương qua... Hy vọng có thể đủ để cho đại quân đêm thành Trân Giang đúng kỳ hạn.”

Hàn Chương khen ngợi, “Vẫn là Hàn ngự sử thâm minh đại nghĩa.”

Hàn ngự sử không cười nổi, Hàn Chương nào có đang khen hắn, rõ ràng chính là đang chẩm chọc hắn trước đây không đi chuẩn bị quân lương, bây giờ thảy xảy ra chuyện lại hoảng loạn không ngừng tự vệ.

Hàn Chương nói, “Nhưng mà những nhân thủ này không đủ." Thủ quân của Trấn Giang và viện quân mà Lý Húc mang tới áp giải quân lương cho hai vạn đại quân xác thực là quá mức khó khăn, hăn bây giờ cũng hoài nghỉ có nên tin lời tiêu cô nương kia hay không, có nên một lòng chờ mong đối với quân lương hay không?

“Hàn tướng quân không cân gâp, nhât định tới kịp.” Một chiêc xe ngựa đi tới, tiêu cô nương vén rèm lên, quân áo màu thủy lam của nàng giông

https://thuviensach.vn

như đám mây ở phía chân trời, nụ cười của nàng đón lậy ánh sáng nhân nhạt, chân thành biêt bao, khiên cho người ta nhìn thây liên tràn đây hy vọng.

Hàn ngự sử không khỏi kinh ngạc, lại là Cổ đại tiểu thư này, tiểu cô nương trẻ tuổi lại dám nhúng tay vào chuyện triều đình, là nghé con mới sinh không sợ cọp, hay thật sự là có mười phân năm chắc?

Mẫn Hoài từ trên đài cao đi xuống, hắn có chút lo lắng cho Lang Hoa, mấy ngày nay hãn với Hàn Chương bận rộn bày trận cuộc bặt thương nhân thu lương, toàn bộ chuyện quân lương đêu giao cho Cô gia làm, hãn không biêt Cô gia trong thời gian ngăn như vậy rôt cuộc có thể làm xong chuyện hay không.

Lang Hoa để cho Tiêu ma ma đỡ từ trên xe nhảy xuống, ánh mắt nàng quan tâm nhìn Mân Hoài, không nói gì chỉ khe khẽ cười, trong nụ cười mang theo chút kiêu ngạo và tự tin.

Sau lưng nàng chính là những quân lương mà mấy ngày đêm nay làm ra, nàng biết rõ ràng nhât giá trị của bọn chúng.

“Tướng quân, lương chuyển đến r

Hàn ngự sử mắt thấy tiểu cô nương vung tạy lên, gia nhân Cổ gia lập tức từ bên cạnh đi tới, nhanh nhẹn đem rương hòm chât ở trên chô đât trông, rương hòm mở ra, bên trong là từng dây bánh tròn đục lô.

Hàn Chương hàng năm đều mang binh đánh giặc, liếc mắt một cái liền nhìn ra, bánh tròn này chắc chắn là dễ vận chuyện hơn mể lương, ánh mắt Hàn Chương lập tức sáng lên, hãn tiên lên mây bước, câm lây bánh tròn trong rương lên căn một cái, trên mặt lập tức xuất hiện biểu tình thoải mái, dừng như đang ăn trân tu mỹ vị 1.

“Đỗ tốt, lương thực tốt." Hàn Chương thẳng thắn cười ra tiếng.

https://thuviensach.vn

Lang Hoa nói: “Không chỉ làm ra những quân lương này, còn có người đem chúng cho các tướng sĩ, cứ như vậy thì sẽ bổ sung vào nhân thủ mà triều đình còn thiêu.”

Còn có người hỗ trợ áp tải lương thực? Hàn ngự sử nhìn về phía hạ nhân Cổ gia, Cô đại tiêu thư nói không phải là mây người này chứ? Những người này không có kinh nghiệm, không hiêu được như thể nào áp vận lương thảo, chỉ sợ còn chưa tới nơi thì bản thân mình đã ăn hêt quá nửa quân lương rôi. Hàn ngự sử lặng lẽ lăc đâu một cái, rôt cuộc chỉ là một đứa tre, không hiêu những đạo lý này mới dám nói khoác như vậy mà không biêt ngượng.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 78: Bẽ Mặt

Lạng Hoa đứng ở chỗ đó, chân mày nhướn lên, đôi mắt nhìn quanh rực rỡ, diêm lệ đền chói mãt. Hàn, ngự sử không khỏi có chút không thoải mái, dẫu sao hắn mới là

mệnh quan triêu đình, Cổ đại tiêu thư chỉ là một dân nữ mà thôi.

Dân làm sao có thể cùng quan tranh huy.

Hàn ngự sử hắng giọng một cái, “Ngươi định chuẩn bị dùng hạ nhân của Cổ gia đi vận chuyên quân lương? Là ai quyết định”

Lang Hoa lắc lắc đầu, “Bọn họ không có kinh nghiệm, không biết an bài hành trình như thể nào, đương nhiên không được.”

Hàn ngự sử kinh ngạc, không phải là dùng hạ nhận Cố gia ư, hắn không nhịn được đoán tiếp, “Cũng không thể là mời tiêu cực chứ?" Thứ Cổ gia có bất quá chỉ là võ lực cùng tài lực thôi, trừ dùng người của mình ra, thì chính là bỏ ra số tiền lớn để thuê người ở bên ngoài

Lang Hoa cười lên, “Tiêu cục tốt một chút ở Giang Chiết đều bị đại hộ mời đi bảo vệ vàng bạc châu báu hịu khô được như vậy, quân lương tới trệ

ột ngày thì sẽ có binh lính bị chết đói."

Hàn ngự sử biết những thứ này nhất định là Hàn Chương nói cho Cổ đại tiểu thư nghe.

Nếu Cố đại tiểu thư đều đã biết, tại sao còn dám nói ra rảnh rọt như vậy?

https://thuviensach.vn

"Vậy thì rốt cuộc là những ai đi vận chuyển lương thực?" Hàn ngự sử hận không thể lập tức có được câu trả lời của Lang Hoa, hãn biêt đáp án kia nhât định là sai.

ngâng đầu lên nhìn mặt trời, "Đợi một lát nữa đại nhân sẽ biết thôi, bọn vào giờ Mùi mới tới thành Trân Giang."

Mất thấy thời gian sắp đến rồi nhưng lại không thấy nửa bóng người, Hàn ngự sử quay đâu sang nhìn Hàn Chương, "Hàn tướng quân, ngài sớm uỷ nhiệm cho vận quan đi, chuẩn bị sẵn sàng trước thời hạn, lời nói của một đứa trẻ tám tuổi làm sao có thể tin tưởng được?"

Thanh âm trong suốt của Cổ Lang Hoa kia như cũ vọng đến bên tại Hàn Chương, mỗi lúc nàng nói chuyện, hãn đều sẽ cẩn thận lãng nghe, bởi vì hãn biết đó tuyệt đôi không phải nói đùa, nêu như không phải là tín nhiệm như vậy, hãn và cữu cữu cũng sẽ không dựa vào Cô gia như vậy,

Hàn Chương bất vi sở động, "Nếu thời gian đã sắp tới, đợi chút cũng không sao."

Hàn ngự sử liếc mắt nhìn Cổ Lang Hoa tâm tình bình tình kia một cái, "Ngươi có cho người đi thúc giục chưa?"

Lang Hoa lắc lắc đầu, "Không có, ta nói xong với bọn họ rồi, cũng không có hỏi thêm..."

Hàn ngự sử không nhịn được bật cười ra tiếng, chỉ là nói một cầu, đến hỏi cũng không thêm hỏi lại, chỉ như vậy mà muốn đạt được mục đích, đúng là tuôi trẻ thiếũ kinh nghiệm. Hắn thẩm nhuần nhiều năm quan trường, biết một cải đạo lý, cho dù là thứ Viêt ở trong thánh chỉ cũng có thể tạm thời thay đôi. Cũng bởi vì cô Lang Hoa làm ra cái gọi là quân lương này, Hàn Chương cùng Mẫn Hoài liền tin tưởng nàng ta như vậy, hãn có thể đoán được bọn họ lập tức sẽ thât bại.

https://thuviensach.vn

Được, nếu đã muốn đợi, vậy hắn sẽ cùng đợi với bọn họ, xem xem lát nữa có náo thành cái trò cười không?

“Ông không hiểu.” Thanh âm trong suốt của Cổ Lang Hoa truyền tới. Hàn ngự sử nhìn sang, đối diện với ánh mắt lạnh nhạt kia của Cổ Lang Hoa

Cổ Lang Hoa nói tiếp: “Ông không phải là loại người như thế, cho nên ông sẽ không hiêu."

Ngươi sẽ không hiểu bọn họ nhất định sẽ đến nơi này đúng giờ, ngươi không hiểu được cam kêt rôt cuộc là ý gì.

Có người nói một câu cũng không phải là nói không mà thôi, bọn họ nhất định sẽ làm được, bât luận gặp phải khó khăn gì, bọn họ cũng nhât định sẽ thực hiện lời hứa của bọn họ.

Trong lòng nàng có người mong đợi, cho nên nàng sẽ hiểu, nàng cũng sẽ tin. Nàng nói được tất nhiên sẽ làm được, bọn họ cũng giống như vậy.

Cho nên ngươi không hiểu, ngươi căn bản sẽ không biết, nói cho cùng ngươi chỉ là một con trùng đáng thương vình viên không tin tưởng người khác, vình viên sẽ không được người khác tin tương mà thôi.

Mà đây chính là chỗ khác nhau của ngươi và chúng ta.

Ngươi không biết, chân chính có thể dựa vào là lương tâm mà không phải là tính toán.

Thế nhưng những lời này Lang Hoa sẽ không nói với Hàn ngự sử, bởi vì cùng loại người như hãn nói lý chính là lãng phí lời nói.

Lạng Hoa nhận lấy đồng hồ cát từ trọng tay Tiêu ma ma đưa cho Hàn ngự sử, hạt cát cuôi cùng chảy xuông trong đông hô cát.

Liền nghe được tiếng người hét lên ở cổng thành, “Đến rồi, đến rồi...”

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Hàn ngự sử lập tức trở nên khó coi, hắn quay đầu nhìn về hướng cửa thành.

Tăng y màu xanh nước biển đầy miếng vá lọt vào tầm mắt.

Hàn ngự sử thở phào nhẹ nhõm, căn bản không phải người tới vận chuyển quân lương, chăng qua là một hoà thượng vừa hay đi vào thành mà thôi, Hàn ngự sử phất tay một cái, "Thời gian đã đên, theo ta thây thì không cân đợi thêm nữa."

Thanh âm kinh ngạc của Cổ Lang Hoa truyền tới, "Ngự sử đại nhân ngài không nhìn thây sao? Bọn họ đên rôi a!"

Hàn ngự sử không thể không lần nữa quay đầu nhìn qua, tăng nhân, lại là tăng nhân, rât nhiêu tăng nhân... đây là... hãn đột nhiên hiêu ra, Cô Lang Hoa nói "bọn họ" chính là những tăng nhân này,

Cổ Lang Hoa muốn để cho tăng nhân vận chuyển quân lương?

"Hàn tướng quân, Mẫn đại nhân, Ngự sử đại nhân, bọn họ nhất định sẽ đúng hạn đưa quân lương đên. Bọn họ biêt coi sóc ngựa, áp vận xe ngựa, nhưng hoàn toàn có thể dựa vào chân đi mà không cân ngôi xe, như vậy thì sẽ không gia tăng thêm sức nặng cho xe ngựa, môi một người còn có thể công năm mươi cân quân lương, bọn họ sẽ không ăn quân lương đê lót dạ, chỉ biêt hóa duyên dọc đường, bọn họ sẽ không bởi vì đường xá xa xôi mà đê cho chậm hành trình, bọn họ có đầy đủ kinh nghiệm, có thể đi đường xa như vậy, bởi vì bọn họ là sư khô hạnh."

Cho dù là sư khổ hạnh một lòng chỉ muốn tự mình rèn luyện, cầu được thần dụ và chân kinh, trong tình hình như này cũng nguyện ý hỗ trợ vận chuyển lương thực, cho dù là bọn họ vì vậy mà rơi vào trong hông trân, bọn họ cũng tin tưởng Phật tô sẽ tha thứ cho bọn họ.

Bởi vì tất cả đều đến từ lòng thương hại đối với chúng sinh.

https://thuviensach.vn

Đây là kết quả mà nàng và Duy Nạp biện luận suốt đêm mới có được, tăng nhân không nên nhúng tay vào chuyện hông trân, nhưng có thể đem từ bi mang cho chúng sinh. Những binh lính cho dù tương lai sẽ gia nhập chiên tranh, cho dù sẽ giết người, nhưng bọn họ bây giờ vẫn chưa làm như vậy, bọn họ bây giờ chỉ là những sinh linh bình thường.

Cuối cùng Duy Nạp cũng bị nàng thuyết phục, tin tương đây có lẽ là thần dụ của Phật tô.

Lang Hoa nói: “Quân lương làm ra rồi có thể trở đi trước, sau đó cũng sẽ tiếp tục chuyên chở ra ngoải, như vậy sẽ tiết kiệm được thời gian vận chuyên và số lượng quân lương.

Lang Hoa đem tờ giấy trong tay giao cho Hàn Chương.

Hàn Chương nhìn the tính chi chít bên trên có chút nhức đầu, nhưng là hai phương thức chuyên đôi, từng tôp vận chuyên quân lương và phân đoạn vận chuyên quân lương khác biệt nhưng cũng rõ ràng như thê.

Hàn ngự sử cười nhạt, là bởi vì căn bản không thể lập tức làm ra nhiều quân lương như vậy, mới tìm cớ như vậy đi!

Cổ Lang Hoạ nhìn về phía Hàn ngự sử, thanh âm hết sức dứt khoát, “Ngự sử đại nhân cảm thây phương pháp của ta không thể dựa vào, ngài có thể nghỉ cách, chỉ cần bảo đảm đại quân đúng hạn đến Trấn Giang, những người này của chúng ta mặc ngài phân phó.”

Tiêu Ảp bên cạnh đối với lời nói của Đại tiểu thư vô cùng đồng ý, đúng thể, ngươi bât mãn, có thể đưa ra để nghị, có thê tự mình đi làm a.

Ánh mắt của tất cả mọi người đều rơi vào trên mặt Hàn ngự sử.

Hàn ngư sử cảm thấy tóc gáv cũng dưng đứng hết lên. hắn rất muốn ở trước mắt Cuôi cùng Duy Nạp cũng bị nàng thuyêt phục, tin tưởng đây có

https://thuviensach.vn

lẽ là thân dụ của Phật tô.

Lang Hoa nói: “Quân lương làm ra rội có thể trở đi trước, sau đó cũng sẽ!isp tục chuyên chở ra ngoài, như vậy sẽ tiêt kiệm được thời gian vận chuyên và sô lượng quân lương.

Lang Hoa đem tờ giấy trong tay giao cho Hàn Chương.

Hàn Chương nhìn thẻ tính chi chít bên trên có chút nhức đầu, nhưng là hai phương thức chuyên đôi, từng tôp vận chuyên quân lương và phân đoạn vận chuyên quân lương khác biệt nhưng cũng rõ ràng như thể.

Hàn ngự sử cười nhạt, là bởi vì căn bản không thể lập tức làm ra nhiều quân lương như vậy, mới tìm cớ như vậy đi!

Cổ Lang Hoạ nhìn về phía Hàn ngự sử, thanh âm hết sức dứt khoát, “Ngự sử đại nhân cảm thây phương pháp của ta không thể dựa vào, ngài có thể nghỉ cách, chỉ cần bảo đảm đại quân đúng hạn đến Trẩn Giang, những người này của chúng ta mặc ngài phân phó.”

Tiêu Ảp bên cạnh đổi với lời nói của Đại tiểu thư vô cùng đồng ý, đúng thể, ngươi bât mãn, có thể đưa ra để nghị, có thê tự mình đi làm a.

Ánh mắt của tất cả mọi người đều rơi vào trên mặt Hàn ngự sử. Hàn ngư sử cảm thấy tóc gáv cũng dưng đứng hết lên. hắn rất muốn ở trước mắt

Cuối cùng Duy Nạp cũng bị nàng thuyết phục, tin tưởng đây có lẽ là thần dụ của Phật tô.

Lang. Hoạ nói: "Quận lương làm ra rội có thể trở đi trước, sau đó cũng sẽ tiếp tục chuyên chở ra ngoài, như vậy sẽ tiêt kiệm được thời gian vận chuyên và sô lượng quân lương.

Lang Hoa đem tờ giấy trong tay giao cho Hàn Chương.

https://thuviensach.vn

Hàn Chương nhìn thẻ tính chi chít bên trên có chút nhức đầu, nhưng là hai phương thức chuyên đôi, từng tôp vận chuyên quân lương và phân đoạn vận chuyên quân lương khác biệt nhưng cũng rõ ràng như thể.

Hàn ngự sử cười nhạt, là bởi vì căn bản không thể lập tức làm ra nhiều quân lương như vậy, mới tìm cớ như vậy đi!

Cổ Lang Hoạ nhìn về phía Hàn ngự sử, thanh âm hết sức dứt khoát, "Ngự sử đại nhân cảm thây phương pháp của tại không thể dựa vào, ngài có thể nghỉ cách, chỉ cân bảo đảm đại quân đúng hạn đên Trân Giang, những người này của chúng ta mặc ngài phân phó."

Tiêu Ảp bên cạnh đổi với lời nói của Đại tiểu thư vô cùng đồng ý, đúng thể, ngươi bât mãn, có thể đưa ra để nghị, có thê tự mình đi làm a.

Ảnh mắt của tất cả mọi người đều rơi vào trên mặt Hàn ngự sử.

Hàn ngự sử cảm thấy tóc gáy cũng dựng đứng hết lên, hắn rất muốn ở trước mặt tiểu cổ nương Cổ giả này bây ra oặi phong Ngự sử của mình, chính là cứ đáp ứng như vậy, lời nói kích động vừa muôn nói ra khỏi miệng lại nuôt trở về.

Hắn làm sao có thể đáp ứng chứ, hạ cam kết ở trước mặt rất nhiều người, vạn nhất Hàn Chương vì hãm hại hắn mà để cho đại quân cổ ý tới trễ hai ngày, như vậy hắn sẽ bị triêu đình trị tội, vạn nhât những người của Cô gia này cùng những sư khô hạnh kia căn bản không đáng tin, trong đó xuất hiện nửa điểm sai sót, hãn hướng ai mà hỏi trách nhiệm?

Không, không, không, hắn không thể đáp ứng.

Hàn ngự sử một chữ cũng không dám tùy tiện nói ra, hắn phát hiện mình tựa như đang lún trong vũng bùn, ngay cả một tiểu cô nương cũng không đôi phó được.

https://thuviensach.vn

Lang Hoa nói: “Như vậy xem ra, cũng chỉ có thể nghe ta rồ Trong đám người lập tức bùng nổ một trận cười ầm lên.

Mặt Hàn ngự sử trương lên như màu gan lợn.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 79: Ca Ca

Quân lương đã đóng gói xong, sư khô hạnh cũng công bọc hành lý lên kéo xe ngựa một đường đi về hướng bãc, mọi người ngân ngơ nhìn đội ngũ vận chuyên lương thực này.

Dường như toàn bộ Trấn Giang đều biến thành dồi dào sức sống.

Mản Hoài thậm chí còn đi theo đội ngũ xe ngựa mãi cho đến bên ngoài thành, chủ bạc bên cạnh câm quan phục một đường theo sau không ngừng kêu, “Đại nhân, mặc y phục vào... như vậy còn ra dáng vẻ gì chứ?” “Sợ cái gì.” Mẫn Hoài cười nói, “Đây là Trấn Giang, ta còn sợ mất mặt sao? Quần áo này ta có mặc hay không thì có thê thê nào chứ, mọi người cũng không phải là không biêt ta.”

Chúng bách tính cười ầm lên. "Mấy ngày nay, để cho mọi người đi theo Mẫn Hoài chịu khổ rồi." Mẫn Hoài lại vái lạy một cái, “Đem khẩu phân lương thực cho triều đình mượn, mọi người mây ngày nay cũng không có ăn cơm đi?”

Nghe được hai chữ ăn cơm này, chúng bách tính ồn ào cười nói, “Chỉ cần có thể giúp, cái kia coi là gì chứ.” Bé gái mút tay bên cạnh trợn to hai mắt, “Hôm nay có cơm ăn không?” Trên khuôn mặt nhỏ nhắn bẩn bẩn kia tràn đầy khát vọng. Mẫn Hoài không khỏi nuốt nước mắt vừa trực trào ra lại, ổn định hơi thở rụn rẩy của mình, “Đên đây, mọi người đều mang nổi đên đây đi, chúng ta nâu mây nổi cơm. Mẫn Hoài ta không có bản lãnh gì khác, hôm nay nhưng lại có thể để cho tất cả mọi người đều được ăn no.”

Mọi người lập tức hoan hô lên.

https://thuviensach.vn

Nổi lớn lần nữa lên kệ, lần này là đem gạo ngon thương nhân lấy từ nơi nào đến đổ Vào trong nổi, trong tiêng củi tí tách, mùi gạo từ từ lan ra.

Bọn nhỏ cố gắng ngửi mùi ngon hiểu kỳ hỏi người lớn trong nhà, “Trong nồi đó là cái gì thế?"

Người lớn nói, “Là gạo, cơm đó.”

Đứa trẻ liều mạng lắc đầu, “Người gạt người, gạt người, đây không phải là gạo,

con thê,...”

gạo rỏi, không phải là mùi vị như vậy, không phải... Trong nổi là cái gì

Mẫn Hoài thấy tình hình như thế ánh mắt lại một lần nữa ươn ướt.

Lang Hoa không thể nhìn dân chúng vui mừng, ánh mãt của nàng dừng lại trên người những sư khô hạnh kia, chỉ tiêc đảo mất một cái đội ngũ áp tại quân lương đã không thây tăm hơi đâu rôi, nàng vừa định trở vê trong xe ngựa, liên bị một bản tay túm lây, ngay sau đó lại người bị vác lên trên vai.

Lang Hoa nhìn Hàn Chương dở khóc dở cười.

Trải qua mấy lần kinh sợ trước, giờ nàng ngược lại cũng quen được việc người này làm mây trò con nít đó rôi.

Thân thể cao lên là có thể ngắm nhìn xa hơn, nàng cố gắng đưa đầu nhìn về phía trước, Hàn Chương sợ nàng ngôi không yên vững, nói: “Không gâp, từ từ nào.”

Lang Hoa lập tức cảm thấy mình càng ngày càng cao lên, nàng không khỏi nhìn Xuông dưới, Hàn Chương lại mang nảng lên công thành, sau đó đỡ nàng ngôi ở trên công thành.

https://thuviensach.vn

Cứ như vậy, Lang Hoa là có thể nhìn rất rõ ràng đội ngũ vận lương càng đi càng Xa,

Hàn Chương cúi đầu nhìn Cổ Lang Hoa mỉm cười, đứa nhỏ này là rất để ý đến những lương thực này, nêu không cũng sẽ không dán mãt chăm chãm nhìn theo không buông.

Nói thật thì, hắn thật sự không nghĩ tới Cổ gia có thể làm được chuyện này. Cổ gia mặc dù là đại hộ, có thể gom những thử này cũng là đem hết toàn lực rôi, ngay cả tiêu cô nương Cô Lang Hoa này nhìn cũng gây đi rật nhiều so với mây ngày trước, trong nhà có tô mâu mang bệnh, còn phải giúp một tay làm quân lương, đôi với một tiêu cô nương tám tuổi mà nói căn bản là chuyện không thệ làm được, thê nhưng Cổ Lang Hoa lại đem hêt thảy các thử này đêu an bài rât tôt, chãng những như vậy còn mời sư khô hạnh tới để vận lương, khiên cho tât cả mọi người đều kinh ngạc không thôi.

Nhưng là cũng khiển cho trong lòng hắn tự nhiên sinh ra một cỗ yêu quý, nếu như Cổ Đại lão gia còn sống, Cổ Lang Hoa nhất định vẫn là một Đại tiểu thư không buôn không lo. Nghĩ tới đây, giọng nói Hàn Chương cũng càng thêm nhẹ nhàng, “Sau này, bât luận có chuyện khó khăn gì đều có thê đên tìm ta, ta giông như thúc thúc của cháu vậy.”

Lạng Hoa nhưng lại lắc lắc đầu, “Ta không muốn coi ngải là thúc của ta, ngài là biêu ca của A Thân, tạ với A Thân là tình thủ mạt", nêu như ngài là chú của ta, đợi ta nhìn thấy A Thần rồi, há không phải sẽ phải kêu nàng ấy là cô cô sao?”

*Tình thủ mạt: chỉ mối giao tình của hai nữ từ thời xưa, thường là nữ từ nhà giàu kêt bạn với nhau, dùng khăn tay để đính ước.

Hàn Chương không nghĩ tới lại là cái đạo lý này, hãn không nhịn được cười ra tiêng, đưa tay ra sửa sang lại tóc mai của Lang Hoa, “Vậy muội

https://thuviensach.vn

cũng kêu ta là ca ca đi.” Từ nhỏ hãn đã cùng tât cả mọi người trong nhà quan hệ không được tốt lắm, có lẽ có liên quan đến tính khí nóng nảy của hắn, mỗi lần về nhắ đều phải đem trong nhà nháo thành gà bạy chó chạy. Hãn cũng cùng ca ca tranh cãi một ít chính sự, ca ca thân thể không tốt, chỉ cần nói mấy câũ thì sẽ ho khan, sau đó tất cả mọi người đều sẽ dùng ánh mẫt oán trách nhìn hãn, cho răng là hãn chọc ca ca tức glan.

Sau đó, hãn cưới Vân Nương, ngày tân hôn đó hắn uống chút rượu vào động phòng, không có theo nhự quy củ dùng đòn cân gây phủ đâu của Vân Nương ra mà là lây tay trực tiếp lột xuông, như thệ liên doạ cho Vân Nương bật khóc, tiêng khóc của nữ tử khiến cho hắn tay chân luống cuống, không biết nên nói cái gì để khuyên nang.

Sau đó nữa, Vân Nương chỉ cần nhìn thấy hắn thì sẽ khóc, hắn căn bản không biết chuyện gì xảy ra, tựa như vô luận làm gì cũng đều là sai. Hãn dứt khoát trực tiêp chạy tới biên ải.

Đến bây giờ hắn mới biết, thì ra không phải nữ từ nào cũng đều như vậy, Không phải ai ai cũng đều đi vòng qua hắn. "Muội có chuyện này muốn xin ca ca giúp.”

Đôi mắt to của Cổ Lang Hoa nhìn sang, "Muội muốn mời người bên cạnh ca ca dạy hộ viện nhà muội, bây giờ dù sao cũng là thời điểm đánh giặc, nhà muội nhiêu nữ quyên, vạn nhât xảy ra chuyện, bọn muội cũng phải có người có thể dựa vào.”

Cô đại tiêu thư dường như vô cùng hiệụ tính, cách của hãn, nói chuyện bụng dạ thăng thăn, cũng không che che giâu giâu, biêt rõ là hãn đang thủ thành còn nói vạn nhât xảy ra chuyện như vậy, vạn xảy ra chuyện chỉ có ba tình huông, thứ nhất là hãn không trói buộc được thủ hạ binh mã, thứ hai hãn đã bị đánh bại, thứ ba hãn bị người đoạt quyên.

https://thuviensach.vn

Theo lý mà nói, nêu như có người lây một điêu trong đó ra nghi ngờ hãn, hãn cũng sẽ thích ứng biêu thị ra uy nghiêm của hãn. Nhưng là đôi mặt. Cô đại tiêu thư, hãn một chút cũng không tức giận, ngược lại cảm thây cách làm của nàng là đúng, thời khắc mâu chôt không thê lệ thuộc vào bât kỳ người nào, chỉ có thể nhìn con cờ bày trận trong tay mình.

Hàn Chương đưa tay ra xoa xoa đầu Lang Hoa, "Được, ta để cho hộ vệ Vân Thường của ta đi hỗ trợ”

Vân Thường? Lang Hoa thiểu chút nữa thì hỏi ra tiếng. Vân Thường không phải là hộ vệ của Lục Anh sao? Trong ấn tượng của mảng là một người một mực trung thành đi theo Lục Anh, nhưng thì ra ban đâu... hãn lại là hộ vệ của Hàn tướng quân.

Tại sao lại như vậy chứ?

Là bởi vì Lục Anh ở Trấn Giang cứu được Vân Thường sao?

Nếu là như vậy, trong kiếp trước, có phải Lục Anh biết tất cả mọi chuyện của Trấn Giang hay không?

Hiểu lầm giống như một hạt giống nhọ nhỏ, trong chốc lát lập tức liền rơi vào trong lòng nảng, nàng muôn biêt tât cả chân tướng.

Hàn Chương lập tức nhận ra Lang Hoa cúi đầu xuống, đây là thể nào? Mới vừa rồi còn thật cao hứng, bây giờ làm sao lại khó chịu rôi?

Lang Hoa nói: “Muội phải về nhà với tổ mẫu rồi."

Hàn Chương ôm Lang Hoa xuống tường thành, tiểu cô nương rõ ràng là có tâm sự, Hàn Chương nhẹ nhàng ngồi xổm người xuống, "Có chuyện gì muội có thể nói với ta, ta sẽ giúp muội làm thật tốt."

Có lẽ để cho Hàn tướng quân giúp đỡ sẽ càng thuận lợi hơn.

https://thuviensach.vn

Lang Hoa suy nghỉ một chút, “Muội hoài nghi cái tện thương nhân thu mua tích trữ gạo chính là kẻ hại chêt phụ thân muội, muội muôn tra cho rõ ràng, trừng phạt hung thủ, an ủi phụ thân linh thiêng ở trên trời của muội."

Hàn Chương phát hiện Cổ Lang Hoa lúc không nói lời nào giống như một tiểu nha đâu, chỉ cân có cái chủ ý gì thì ánh mắt cũng sẽ biên thành kiên định, so với những nữ hải từ nhu nhu nhược nhược hãn thường thây hàng ngày kia hoàn toàn bát đông.

Duyên phận của con người rất kỳ diệu, có lẽ bởi vì như vậy, hắn mới có thể yêu thích nàng như thê.

Hàn Chương gật gật đầu, "Được, sáng sớm ngày mai ta sẽ để cho người đi đón muội, muội muôn tra thì tự mình tra, tra không ra ta sẽ giúp muội tra.”

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 80: Đi Cùng

Lang Hoa mới vừa xuống xe ngựa, Cổ tử thái thái cùng Mẫn Giang Thần liên tiên lên đón. Cổ tử thái thái vội vàng nhìn Lang Hoa từ trên xuông dưới hai lân, phát hiện không bị thương mới thở phào, "Sau này chớ đi ra ngoài nữa, thực sự muôn ra ngoài thì ta sẽ đi cùng với con, con cử đi như vậy nửa ngày cũng không trở lại, thật muôn ta lo chêt mả."

Lang Hoa cười khẽ một tiếng với Cổ tử thái thái, "Bọn Tiêu Ảp bảo vệ con rất tốt, cũng không làm cái gì cả, chỉ là xem một chút tình hình bên ngoài thôi."

Cổ tứ thái thái có một bụng lời muốn nói, nhưng thấy khuôn mặt nhỏ nhắn của Lang Hoa những lời đó lại không nói ra được, luôn cảm thây là mình không bảo vệ nàng tôt, lây đâu ra lập trường đi khiên trách đứa nhỏ này.

Cổ tứ thái thái vội vàng phân phó hạ nhân, "Mạu đem nước cho tiểu thư tắm đi, lại báo cho lão thái thái cùng Đại thái thái một tiêng, Lang Hoa trở vẽ rôi, tât cả đều bình an. Đúng rồi, bưng hai bát canh ô mai qua đây."

Một chuỗi phân phó, lập tức có người tiến lên hầu hạ Lang Hoa, bận rộn nửa ngày mới đê cho Lang Hoa an an ôn ôn ngôi ở trên ghê.

Một chén canh ô mai xuống bụng, khí độc hít ở bên ngoài lập tức bị quét sạch. Mẫn Giang Thần đã không nhịn được hỏi, "Đểu tốt rồi sao? Nghe nói Vương gia đại lão gia rơi vào nôi nước bỏng rôi? Là thật sao? Phụ thân ta quả nhiên là không chịu chút tôn hại nào?

Lang Hoa gật gật đầu, "Đều là thật"

https://thuviensach.vn

Trên mặt Mẫn Giang Thần lập tức lộ ra nụ cười, "Muội không biết chứ, muội không ở nhà, mây người chúng ta... Giông như con kiên trên chảo nóng vậy.”

Cổ tử thái thái nghe đến chỗ này “phốc" một cái cười ra tiếng, Mẫn đại tiểu thự đúng là lo quá rôi, một người bình thường nho nhã như thế, bây giờ cũng có thể nói ra những lời này.

Mẫn Giang Thần n iểu ca kia của ta vốn đã đủ nháo rồi, kết quả phụ thân

cũng nháo theo, muội cũng đi theo ở một bên thêm củi thêm lửa.”

Cổ tứ thái thái nghe đến chỗ này, vẻ mặt buồn thiu, nhìn về phía Lang Hoa. “Con đó, còn nhỏ tuổi như vậy, tương lai lớn còn thệ nào? Trên dưới trong nhà, trừ lão thái thái ra, không có ai khác biết đây chính là một vở kịch, chúng ta đều chăng hay biết gì, còn lo lắng sợ hãi theo, nghe được. Mẫn gia bị tịch thu tài sản rổi, tim ta nhảy lên tận cô họng, lại nhìn thây ngân phiêu bị lây ra, cả người ta đêu hôn mê rồi, trong lòng nghì lần này coi như là xong rồi, căn bản là không có suy nghĩ Mẫn đại nhân rôt cuộc có phải là tham ô thật không.”

Mẫn Giang Thần sợ Cổ tử thái thái trách cử Lang Hoa, vội vàng đi kéo tay Cổ tử thái thái, “Cái này không trách Lang Hoa được. Lang Hoa cũng là vì Mẫn gia chúng con, Lang Hoa là đại ân nhân của Mẫn gia chúng con..." Nói đến phần säu, Mẫn Giang Thần vốn là mặt mũi tươi cười, trong ánh mắt liền dâng lên ánh nước.

Lang Hoa cười nói: “A Thần, mau đi về xem xem một chút đi, trong nhà dầu sao cũng bị quân lính lật qua, từ trên xuông dưới đều phải thu dọn lại hết, đợi vẫn chút rôi chúng ta lại nói chuyện.”

Mần Giang Thần nhìn Lang Hoa suy nghỉ một chút, không có lập tức đáp ứng, chỉ là mím môi, “Đợi một chút, không phải vội.’”

https://thuviensach.vn

Cổ tử thái thái đến phòng lão thái thái trước, Mẫn Giang Thần mới kéo tay Lang Hoa đến một bên, "Muội nói thật với ta đi, có phải có chuyện gì khó làm không?”

Mẫn Giang Thần cho tới bây giờ chưa từng thấy qua trên mặt Lang Hoa xuất hiện thân tình do dự như thê, tựa như có chuyện gì đang đè trong lòng nàng, khiên cho mảng khó mà hạ quyết định.

A Thần đã nhìn ra, như vậy Tử thẩm cũng hẳn đã nhìn ra.

Mọi người đều cân thận che chở cho nàng, rât sợ nàng bị nửa điểm tôn thượng, cũng đang chờ chủ ý của nàng. Nêu như nàng muôn đem chuyện này che giâu đi, chỉ cân giơ tay lên, tô mâu cũng sẽ không nói gì nữa, toàn bộ Cô gia sẽ không có ai nhãc lại chuyện này nữa.

Lang Hoa chợt nhớ tới câu nói kia của Triệu Linh, “Ta chính là muốn hỏi nàng, vạn nhât bất được người nàng không muôn băt được, nàng phải làm sao cho phải?” Triệu Linh đã sớm biết hay là đã có phát giác?

Lang Hoa nghĩ tới đây bỗng nhiên giận đến ngứa răng, tên Triệu Linh đáng chết này, sao hãn lại không biêt cái gì gọi là “nói thăng” chứ?

A Thần nói đúng, nàng đích xác muốn tìm một người nói chuyện thật rõ ràng, như vậy mới có thể thảy rõ cách nghỉ thật sự của mình.

Lang Hoa đem chuyện bắt nội gián nói cho Mẫn Giang Thần.

Mẫn Giang Thần nghe thấy hết sức kinh ngạc, “Thật sự bắt được sao? Cô ta có phải là thay Lư ma ma báo thù cho nên... Dâu sao bọn họ cũng phục vụ Đại thái thái chung một chỗ, bình thường nói không chừng có giao tình gì.”

Lang Hoa lãc lãc đâu, “Không có quan hệ gì với Lư ma ma, ta đã để cho người đi điêu tra rôi, giữa hai người không có ân huệ gì, hơn nữa trong

https://thuviensach.vn

chuyện này, đôi với Lư ma ma cũng không có lợi ích gì.” Cho dù thương nhân mua gạo đó có thể bị bắt hay không, đêu không thể ảnh hưởng gì đến Lư ma ma.

Rất nhiều chuyện, muốn biết rõ thì phải tìm căn nguyên.

Lang Hoa nói: “Thái Hồi là người mẫu thân mua về từ người môi giới, lúc mua chỉ còn lại một hơi thở, luôn ở điển trang dưỡng khỏi bệnh, sau đó mới đi theo bên cạnh mâu thân học quy củ, không có thân thích gì lui tới, bình thường cũng rất ít ra cửa, ra cửa chính là thay mâu thân mua sãm một sô thứ.”

Mẫn Giang Thần suy nghỉ một chút, “Đại thái thái đối với cô ta tốt như vậy, sao cô ta lại dám làm ra loại chuyện này? Lòng người đều là thịt, cô ta rôt cuộc là có bao nhiêu tâm can đen. Nhất định là thư của người bên ngoài không ít lợi ích, mụội có để cho người cẩn thận tìm một chút chỗ ở của cô ta không, cổ phải là cất giâu bạc hay không? Nghe nói bây giờ còn có một loại cách làm, chính là đem ngân phiểu đặt ở trong hộp gởi ở ngẩn trang, ngân trang trong huyện Đan Đồ này phụ thân ta đệu quen hêt, đê cho phụ thân ta lây danh nghĩa quan phủ đi tra, nêu như có thì nhât định có thể tra được.”

"Không phải đã bắt được thương nhân thu lương đó rồi sao? Dứt khoát đem bọn họ cùng nhau thâm tra, ngục tù kia chính là phương pháp để cho bọn họ nói thật.”

Lang Hoa nhìn A Thẩn, A Thần thật sự là tức giận mới phát ra những lời nói hung hãng này, nhưng vôn cũng không phải là người lòng dạ cứng rãn, nói đến những thử tàn ác kia, cả người đều rùng mình.

Bên cạnh nàng có A Thần như thế, có tổ mẫu hiền hòa, có Tứ thẩm muốn yêu thương bảo vệ nàng, nàng còn có gì phải sợ chứ?

https://thuviensach.vn

"A Thần." Lang Hoa nhẹ giọng nói, "Vừa rồi, thừa dịp bên ngoài còn đang loạn, ta cũng đã đê cho người đi đêm tiên trang, cũng lây được chứng cớ rôi.”

Mẫn Giang Thần nói: “Vậy cô ta đã nhận tội chưa?”

Lang Hoa gật gật đầu, “Nhận tội rồi, nói là nhận ngân phiếu của thương nhân, chính là một ngàn lượng bạc chúng ta tìm được ở tiên trang Tường Ký." Nói tới chỗ này, Lang Hoa cúi đâu xuông, ánh mãt từ từ ươn ướt.

Mẫn Giang. Thận kéo chặt tay Lang Hoa, “Muội cũng đừng đau lòng, loại chuyện này cũng vân thường có thôi, chỉ cân trừng trị mây kẽ làm việc đó, trong nhà sau này cũng sẽ đêu bình an."

Lang Hoa gật gật đầu, "Ta cũng nghỉ như thế, ta không thể vì tâm tình của mình mà đê cho trong nhà xảy ra chuyện. Lân này mọi người đều bình an, lân sau thì thể nào? Vạn nhât nháo xảy ra đại sự, tô mẫu bị chọc tức, gia nhân vô tội bị thương, cũng bởi vì ta nhât thời do dự. Thật quá không đáng giá, ta không muôn lại phải hôi hận.”

Mẫn Giang Thần thở phảo, "Muội có thể nghỉ thông thì tốt rồi." Nói rồi cẩn thận ngắm Lang Hoa, "Bình thường thoạt nhìn lẫ một người rất cứng rắn, làm sao gặp phải chuyện nhỏ như vậy liên khó chịu, dù sao cũng chỉ là một nha hoàn... Muội cũng không cân...”

Lang Hoa miễn cưỡng lộ ra nụ cười, “Nếu như không phải là nha hoàn thì sao?” Nói rôi dừng một chút, "A Thân, tỷ trở về đi thôi, tỷ yên tâm, ta sẽ xử lý tôt những thứ này.”

Mẫn Giang Thần kiên quyết lắc đầu, “Ta sẽ chờ, bất kể có chuyện gì, chỉ cần muội không muốn nói, ta cũng sẽ không hỏi, ta chỉ muốn lúc muội khổ sỡ thì ở bên cạnh phụng bôi muội."

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 81: Bị Lừa

Thần mặc dù không biết rốt cuộc là có chuyện gì, nhưng có thể nhìn ra ưu tư buôn bã của nàng.

Đây chính là bởi vì quan tâm nàng.

Kiếp trước, nàng giống như một khúc gỗ, cái gì cũng không hiểu, nàng cho là mẫu thân bởi vì phụ thân mà bị quan chán đời như vậỹ là chuyện đương nhiên, thể nhưng mấy ngày nay, nhìn thây dáng ve Tứ thâm đợi nàng, đột nhiên lòng nàng bị chạm đến, trồng lòng lại cảm thấy Tử thẩm càng giống như mẫu thân của năng hon.

Bây giờ, suy nghỉ một chút, nếu như mẫu thân thật sự quan tâm nàng, hẳn sẽ không rời đi xa mà không để ý tới nàng.

Nàng chậm chạp không có cách nào mà thụ thai, rất muốn nghe kiến nghị của mẫu thân thế nhưng mẫu thân lại không chịu gặp nàng. Nàng khẩn trường đứng ở ngoài cửa kể lể tâm sự của mình, nghe được chẳng qua chỉ là tiếng ho của mẫu thân, đến nửa ngày sau, Lự ma ma mới ra ngoài đáp lời nàng, nói mẫu thân bệnh tình nghiêm trọng, chỉ muôn thanh tình nghỉ ngơi, nàng cảm thây vô cùng xâu hô, thân làm con không tận sức hiêu thảo mà lại tìm phiên phức cho mâu thân.

Từ đó về sau, trong lòng nàng âm thầm quyết định, chỉ cần mẫu thân có thể thoải mái, nàng tuyệt sẽ không quây nhiều nữa.

Dù sao nàng là một kẻ mù loà, mỗi ngày nghe Tiêu ma ma đọc sách một chút, đi theo Hô tiên sinh cùng nhau dịch toa thuôc, nghe một chút về những vêt thương lòng xưa cũ kia của Hô Trọng Cột xử lý một chút chuyện

https://thuviensach.vn

trọng điên trang, một ngày sẽ trôi qua rất nhanh, nàng không có thời gian mà suy nghỉ nhiêu, mà thương tẩm, ngược lại khuyên mình cuộc sống trôi qua như thế cũng coi là thực tế.

Nàng giống như con chim tước sống trong cái lồng vậy, cứ như thể đến lúc chết. Có cái gì có thể khó chịu hơn so với cái chết.

Sau khi trọng sinh, nàng cứu được tổ mẫu, giúp đỡ Hồ Trọng Cốt, Mẫn Hoài cùng A. Thân, những thứ này đều là thu hoạch của nàng, nàng không thể chỉ thích tôt mà bài xích xâu.

Chỉ cần nàng có thể minh bạch sống cả đời, đổi với nàng mà nói chính là hạnh phúc lớn nhât.

Lang Hoa quyết định đi đến viện tử của Cổ lão thái thái, mới vừa đi tới chỗ rẽ ở hành lang, liên thây thây Khương ma ma vội vội vàng vàng đi tới, “Đại tiêu thư... thái thái kêu người kéo xe ngựa đi ra ngoài rôi, lão thái thái sợ Đại thái thái sẽ có Sơ xuât gì, kêu người len lén đi theo ra ngoài, người xem... chuyện này... phải làm sao mới tôt đây?"

Lang Hoa ánh mắt tối sầm lại, mẫu thân là phát giác ra cái gì đi?

Khương ma ma thâp giọng nói: “Lão thái thái rât lo lãng, Đại thái thái không giông như một người có chủ ý, nói không chừng là bị người khác mê hoặc, làm ra chuyện gì rôi, băng không hay là cản Đại thái thái lại, làm cho rõ mọi chuyện rôi hậy nói.” Thái Hồi bị bắt. Lấo thái thái chậm chạp không nói gì, cũng là không năm chắc được chuyện này.

Đại thái thái thật không giống một người xấu, những năm nay ở Cổ gia cũng rất ít khi nói chuyện quân sự, trừ tính tình càng ngày càng lạnh nhạt ra, thật khiên cho người ta không khơi ra được lỗi gì.

Bà ta cũng có thể hiêu được tâm tình của Lão thái thái, Đại tiêu thư nói thương nhân bắt được đó có khả năng là có liên quan đên cái chêt của Đại

https://thuviensach.vn

lão gia, nêu như là như vậy, chuyện này lại càng không có liên quan đên Đại thái thái. Bởi vì toàn bộ Cô gia đêu biêt Đại thái thái và Đại lão gia tình cảm rât tôt, lúc hai người thành thân cũng có chút lưỡng tình tương duyệt, cùng là hương thân môn đăng hộ đôi, khi đó Đại thái thái luôn ở trước mặt người khác khen Đại lão gia đây một bụng học vận, mong đợi Đại lão gia có thể thi được công danh trở về. Đại lão gia bắt đẩu vốn cũng có cái ý này, nhưng sau đó vô luận nhử thể nào cũng không chịu tiện vào con đường làm quan. Kể từ lúc đó, hai người có chút bất đồng, náo loạn mấy lân, thê nhưng sau đó Đại thái thái cũng thuận theo ý của Đại lão giạ, cho nên Lão thái thái tán dương Đại thái thái là một người có lòng dạ bao la, đôi với Đại thái thái cũng cảng ngày càng yêu thích.

Đại thái thái như thể làm sao có thể thông đồng với người ngoài mưu hại Đại lão gia?

Nếu như Đại thái thái thật sự là người xấu, như vậy Lư ma ma... việc kia... có phải cũng có liên quan tới Đại thái thái. Nhưng tại sao Đại thái thái lại đi hại đôi mất của con gái ruột của mình?

Những thứ này đều không thể khiến cho nguròli ta tin turong.

Lang Hoa nhìn về phía Khương ma ma, “Chuẩn bị xe cho ta, muốn biết chân tướng thì phải đi xem xem.”

Xe ngựa dừng lại ở ngoài thành, Cổ đại thái thái xuống xe, trong tay nắm thật chặt một cái bao bỏ, không ngừng nhìn trái nhìn phải, rõ ràng là mùa hè, nhưng cả người bà dường như bị đông cứng, run lây bây.

Cuối cùng, cách đó không xa truyền đến tiếng vó ngựa, một người mặc quần áo ngắn, nhìn thì là một nam nhân rất tầm thường cưỡi ngựa đến trước mặt Cổ đại thái thái, hắn quan sát Cổ đại thái thái từ trên xuống dưới mấy lần, đột nhiên nghiêng người về phía trước.

https://thuviensach.vn

Hắn cử động như vậy khiến cho Cổ đại thái thái sợ hết hồn. Cổ đại thái thái không tự chủ được mà lui về phía sau.

Người nọ giục ngựa tiến lên, giơ tay ra với Cổ đại thái thái, "Đem châu báu bà cầm ra ngoâi dura cho ta.’

Trên mặt Đại thái thái lộ ra thần tình khiếp đảm, vẫn như cũ năm thật chặt cái bọc trong tay không chịu đưa tới.

Người nọ hiển nhiên không kiên nhẫn, xuống ngựa vươn tay đoạt lấy.

Cổ đại thái thái nhanh chóng đem cái bọc giấu ra sau lưng, “Trong này có một bộ ly rượu của tiên triều, là gia bảo của Cô gia chúng ta truyên lại, rơi trên mặt đất vỡ Tôi thì sẽ không đáng giá IIữa. Chúng ta IIới rỏi, ngươi đưa ta tin tức, ta IIIới đưa đô...”

Người nọ ha ha cười lên, trên khuôn mặt bình thường lóe lên tia huyết quang, "Quý Dương lâu chúng ta không nói điêu kiện gì hết, hoặc là ngươi bây giờ đem đô giao cho ta, hoặc là chờ ta giết ngươi, rôi sẽ lây những thứ đó đi.”

Cổ đại thái thái mất đi sự trầm ổn của ngày bình thường, thất thanh nói: “Các ngươi gạt người, các ngươi rõ ràng nói sẽ nói cho ta tin tức.”

Người nọ hung ác rút đao bên người ra, hạ nhân. Cô gia bên cạnh thây tình thế không tôt liên kéo lây Cô đại thái thái, hại người liệu mạng chạy về phía trước, đao trong tay người kia vân rơi xuông chém bị thương bả vai hạ nhân Cô gia, máu tươi bãn lên mặt Cộ đại thái thái. Cô đại thái thái phát ra tiêng thét chói tai, mãt thây cương đao nhiêm máu kia lại chém tới đây, một hòn đá cách đó không xa bay tới đánh thanh đao rơi xuông đât.

Tiêu Ảp bay lên nhào tới hướng người nọ, người nọ không ngờ tới sự xuất hiện của Tiểu Áp, vội vàng muốn cưỡi ngựa chạy trốn, lại bị Tiêu Ảp nhặt thanh đảo trên mặt đất lên chém bị thương mất cá chân, lập tức kêu

https://thuviensach.vn

thảm một tiêng lăn xuông dưới đất, Tiêu Ap thừa dịp để bả vai người kia xuông, dùng dây lưng mang theo trói hãn lại.

Thấy tình cảnh này, Cổ đại thái thái mới coi là thở phảo nhẹ nhõm, cả người như núi ngọc ngã ngôi dưới đất, ngay sau đó bà thây một đôi chân nho nhỏ dừng lại ở bên cạnh. Bà ngâng đâu lên thây được khuôn mặt non nớt của Lang Hoa.

"Lang Họa.” Cổ đại thái thái run rẩy, nước mắt chảy xuống từng hàng, "Hắn... hắn... biết phụ thân con ở chỗ nào, hắn nói phụ thân con chưa chết..., hắn..."

“Mau hỏi hắn đi, phụ thân con rốt cuộc là ở chỗ nào?”

Cổ đại thái thái vừa dứt lời, người nọ trên mặt đất đột nhiên co quắp lại, ngay sau đó máu đen từ miệng mũi hãn phun ra, hãn giông như một con cá sấp chết hết sức vùng vẫy hai cái rồi cũng không nhúc nhích nữa.

Cổ đại thái thái há to miệng, nước mắt rơi vào môi bà, gân xanh trên cổ nổi lên, mặt đây ve kinh ngạc, "Hãn làm sao thế? Hãn chêt rôi sao?” Thanh âm của bà dường như bât cứ lúc nào cũng có thể ngât đi.

Lang Hoa nhìn về phía Tiêu ma ma bên cạnh, “Đưa mẫu thân về đã "

Tiêu ma ma gật gật đầu mấy người ba chân bốn căng mang Cố đại thái thái lên xe ngưa.

Tiệu Ảp cũng đứng lên, muốn chắn trước cái xác kia, tránh cho Đại tiểu thư nhìn thây mà sợ hãi, “Đại tiêu thư, ta thây chuyện này hay là để cho người đi nói với Mẫn đại nhân đi, mời Mẫn đại nhân tới xem xem, nói không chừng có thể biêt rõ thân phận của người này.”

Lang Hoa như cũ tiến lên cẩn thận nhìn người nọ một chút, "Chết nhanh như vậy, hãn là dùng độc dược cực mạnh.”

https://thuviensach.vn

Tiêu Ảp nói, "Có thể là độc dược giấu ở trong miệng, lại rất mau phát tác, tuyệt không phải là thứ người tâm thường có thể sử dụng.”

Bên tai Lang Hoa vọng về thanh âm kệu to của Cổ đại thái thái, có lẽ mẫu thân làm ra những chuyện kia là bị người uy hiếp? Cũng không phải là xuất phát từ ý của bà ây, có lẽ là nàng đổ oan cho mâu thân rôi?

Vào giờ phút này, Cổ đại thái thái ngồi ở trong xe ngựa, ánh mắt mở ra thanh sáng, thể nhưng đên khi Tiêu ma ma xoay đâu lại nhìn bà ta, bà ta đã lệ dâng đây mi.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 82: Bệnh Nặng

Cổ đại thái thái không nói gì hết, chỉ là khóc không ngừng, khiến cho Cổ (lão thái thái và Cô tử thái thái gâp đên độ xoay mòng mòng.

Người cũng bị doạ đến như vậy rồi, suýt chút nữa còn bị giết chết, bọn họ làm sao còn nhân tâm đi chảt Vân.

Tiêu ma ma tiến lên thấp giọng nói: "Đại thái thái, đừng khóc nữa, cẩn thận bị thương đên thân thê."

Cổ đại thái thái lắc lắc đầu, “Ta sớm nên chết đi rồi, không nên sống đến bây giờ, chãng những không thể phôi hợp với mẹ và Lang Hoa, còn gây thêm nhiêu phiên toái cho cái nhà này như vậy, ta... ta chỉ là... muôn làm cho rõ tung tích của Thê Hoành.”

"Mấy người đều nói chàng chết rồi, nhưng ta không tin, chàng căn bản là chưa chêt, nêu như chàng còn sông, phải chịu khô ở nơi chúng ta không biêt đên, vậy thì phải làm thể nào?” Cổ đại thái thái nói rôi cản thận móc từ trong ngực ra một cái túi, tay run run nhìn về phía Cô lão thái thái, "Mẹ, người có còn nhớ cái này không?”

Cổ lão thái thái nằm ở trên giường La Hán, sắc mặt lập tức thay đổi, bà bật người dậy. "Đây là... đây là... đô của Thê Hoành.”

Khương ma ma vội vàng nhận lấy cái túi trong tay Cổ đại thái thái đưa cho Cổ lão thái thái, tay. Cô lão thái thái vuôt lên trên đó, trên cái túi này thêu hoa lan màu tím, chim hy thước màu xanh lá cây, chế tác không phải là thập phần tỉnh mỳ, thế nhưng thứ này bà lại vô cùng quen thuộc, là lúc

https://thuviensach.vn

thành hôn bà tặng cho Lão thái gia, lân đầu tiên Thê Hoành chạy thương, Lão thái gia truyên lại thứ này cho Thê Hoành,

Tuy là vật bình thường nhưng là tấm lòng của mẹ hiền.

Cổ đại thái thái nói: "Lang Hoa tuổi trẻ thiểu kinh nghiệm, người bên ngoài cũng là nhìn rỏi cười nhạo thôi, trên thể giới này người duy nhât có thể hiêu tâm tình của con dâu cũng chỉ có mẹ."

Thanh âm của Cổ đại thái thái bỗng nhiên nhẹ đi rất nhiều, dường như bên trong chứa đây đạu thương, "Ngày đó Thê Hoành đi còn nói phải sớm chút trở vẽ mừng ngày sinh thân của mẹ, chàng biêt mẹ thích nghe tán kịch, chàng còn cô ý học một đoạn muôn diên cho ngài xem. Thê Hoành hiêu thuận với người nhât, bât kê bên ngoài có bao nhiêu khó khăn, luộn là một khuôn mặt tươi cười khi nhìn người, gương mặt tươi cười kia từ đâu đên cuôi ở trước mắt con... Chàng che chở chủng ta như vậy, nhưng lúc chàng chịu khổ thì chúng ta đang làm gì? Chàng phải chịu bao nhiêu buôn bã, bao nhiêu đau khổ, bao nhiều sợ hãi..."

Cổ đại thái thái huhu khóc lên.

Cô lão thái thái câm cái túi lên nhìn, phía trên còn in lâm tâm vêt máu, Thê Hoành a, rốt cuộc đã trải qua những gì, loại đau đớn nhự cät của sự mât mát đó lại truyên đên ngực bà, bà dường như không thở nôi, cuôi cùng trước mắt tôi sâm lại, cả người ngã về phía sau. Trong phòng lập tức truyên tới thanh âm kinh hãi, "Lão thái thái, Lão thái thái. Mau. Mau mời Hô tiên sinh tới đây."

Cổ đại thái thái kinh hoảng thất thổ đứng lên, chén trà trong tay cũng rơi xuống đât, Cô tử thái thái đã khân trương gọi Cô lão thái thái, "Lão thái thái, người đừng dọa cháu dầu."

Cổ lão thái thái hai mắt nhắm nghiền, mặt như giấy vàng, Cổ tứ thái thái đưa tay ra sở chỉ cảm thây tay. Cô lão thái thái lạnh như băng.

https://thuviensach.vn

Cổ tứ thái thái thấy Cổ đại thái thái đi tới, không khỏi nói, “Đại tẩu, đợi lát nữa Lão thái thái tỉnh lại rôi, tâu không nên nói chuyện của Đại lão gia nữa, cho dù có muôn nói cũng phải tuân tự từng bước, tiêt lộ cho Lão thái thái từng chút một, sức khoe Lão thái thái không tôt... nào có thể chịu được những thứ này.”

Cổ đại thái thái trong mắt tràn đầy tức giận, “Cô cũng không phải thứ tốt đẹp gì, cô và lão tử đem chuyện của Thê Hoành giầu nhiêu năm như vậy, lây đi thương lộ của Thê Hoành, những năm nay các ngươi mua bán dược liệu đã kiêm được biêt bao của cải, lúc này lại tới chi trưởng làm cái gì?”

“Vô sự không lên điện tam bảo, tâm tư của các ngươi ta hiểu rất rõ” Lời nói chậm chọc của Cổ đại thái thái lập tức khiến cho Cổ tử thái thái run rẩy, "Ta... ta...” Đang không biêt nên nói thể nào cho đúng, một thân ảnh nho nhỏ đứng ở trước mặt bà. "Mẫu thân và Tứ thẩm ở chỗ này cãi vã là muốn làm tổ mẫu tức chết sao?” Cổ tứ thái thái đột nhiên cảm thấy eo mềm đi lại lập tức thẳng tắp lên, trên khuôn mặt nho nhỏ đó tràn đây sự tín nhiệm với bà ta, Cổ tử thái thái trong mãt lóe ra lệ quang, hận không thể lập tức ôm Lang Hoa vào trong ngực.

Lang Hoa vì bà mà tranh cãi với mẹ ruột.

Cổ đại thái thái hiển nhiên bị nói cho ngân ra tại chỗ, sắ khó coi, “Lang Hoa... sao con lại nói mẫu thân như th

mặt không nói ra được sự

Cổ tứ thái thái giơ tay ôm lấy Lang Hoa lên giường mềm, để cho Lang Hoa xem tình hình của Cô lão thái thái, “Tay lạnh, thở khò khè, là bệnh đờm ung, Khương ma ma mau câm Tô hợp hương hoàn đên đây.”

Khương ma ma lúc này mới nhớ tới Hồ tiên sinh để lại một bình Tổ hợp hương hoàn, để phòng bật cứ tình huông nào, ban này bà ta mới rôi loạn một trận nên quên hết mọi thứ rỏi.

https://thuviensach.vn

Thuốc chạy theo khóe miệng Cổ lão thái thái rót xuống, Lang Hoa lấy tay không ngừng vuốt ngực Cổ lão thái thái, “Tổ mẫu, tổ mẫu, người khổng thể có chuyện gì được người đã nói phải nhìn con lớn lên, lập gia đình...”. Lời tới chỗ nấy đột nhiên không nói được gì nữa.

Trong phòng một mảnh thẻ lương. Cổ tử thái thái cố nén nhưng vẫn nghẹn ngào ra tiếng như cũ.

Hồ Trọng Cốt để cho người dẫn đi nhanh vào cửa, thấy bộ dạng Cổ lão thái thái như vậy lập tức cau mày, phât tay một cái, “Bệnh tình của Lão thái thái vôn đã chuyên biện tôt rôi, bảo mọi người phải chăm sóc cho thật tôt, ai lại đem lão thái thái tức đến thành ra cái bộ dáng này? Mau đi ra, ra ngoải hết cho ta, ta phải châm cứu rỗi.”

Hồ Trọng Cốt không nhịn được gầm lên với người trong phòng.

Lang Hoa đứng lên trước lui về phía sau mấy bước, sau đó nhàn nhạt nói, “Chúng ta đêu ra ngoài thôi, đê cho Hô tiên sinh chữa trị thật tôt cho tô mâu.”

Tất cả mọi người nối đuôi ra khỏi phòng, Cố tam thái thái cũng đã chạy tới, cổ làm ra vẻ kinh ngạc nhìn mọi người, "Đây là thẻ nào thế?” Nghe nói chị dâu goá bị Lang Hoa bắt vẻ, bà ta cũng sợ hết hôn, không nghĩ tới trong nhà lại lại âm ỉ một hỏi nữa. Như thẻ này cũng tôt, để cho bọn họ lưỡng bại câu thương tự đầu, nêu như Cổ Lang Iloa không trừng trị mẩu thân của nó thì có lập trường gì để đi quản bà ta chúr.

“Mẫu thân.” Lang Hoa nhìn về phía Cổ đại thái thái, “Người trở về phòng đi, trước khi tảt cả còn chưa rõ ràng, người chớ đi ra ngoài nữa.”

Cổ đại thái thái trợn to hai mắt, đây là muốn cẩm túc bà ta? Thiên hạ này chỉ có cha mẹ câm túc con gái, không có cái lê con gái câm túc cha mẹ.

https://thuviensach.vn

Cổ đại thái thái mắng, “Lang Hoa, không cho phép ẩu tả. Ta làm những thứ này đều là có nguyên nhân, chờ tổ mẫu cụạ con khoẻ rôi, ta đương nhiên sẽ đi nhận tội, hiện ở trong nhà từ trên xuông dưới đều cản phải xử lý, há có thể tùy theo tính tình cua con..."

Cổ tam thái thái lập tức nói: “Lời này của đại tẩu đúng lắm, Lang Hoa mới lớn thể nào lại dám tùy ý làm bậy như thế, tâu là mẹ ruột của nó, tam cương ngũ thường mãi mãi không thay đôi...”

Lang Hoa ngẩng đầu lên, ánh mắt giống như ánh trăng, thâm thúy mà đen nhánh, khiên cho người khác dò không tới đáy, "Tam thảm còn biêt cái gì là tam cương ngũ thường, vậy thì những lời tiếp theo, người hãn là phải nhớ rât rõ rôi.”

Lang Hoa dừng một chút từ trong tay A Mạt nhận lây một cái tráp, sau khi mở ra bên trong là một chông văn thư, “Tôi ngày hộm qua, tô mâu đã ký văn thư, nêu như tô mâu qua đời ở Trân Giang trước khi thăng trận, tât cả trong nhà đêu do Tử thúc thừa kê, tạ cũng sẽ qua kẻ tục Tứ thúc, tât cả tài sản của chi trưởng chia ra làm ba, một phân cho Tứ thúc, một phân cho ta giữ lại làm hỏi môn, một phản cho con ta sau khi ta kết hôn sinh ra lấy họ Cổ, thừa kế hương khói chi trương”

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 83: Thẩm Vấn

Cổ tam thái thái mở to hai mắt, bà thế nào cũng không thể ngờ kết quả lại ra thế này. Lão thái thải sao có thể một phân tiền cũng không lưu lại cho bọn họ, dựa theo dự đoán của bà thì nhiêu hay ít mà thôi.

"Không có khả năng." Cổ tam thái thái thét chói tai, "Ngươi đừng mơ gạt ta, cho dù ra ở riêng, chúng ta cũng phải được những gì chúng ta nên được, lão gia nhà ta là con trai chi trưởng, lại sinh cho gia đình này đích tôn duy nhất để nôi dòng..."

"Tam thẩm cũng đã được một phần." Lang Hoa lấy ra từ trong tráp một mảnh giấy đưa cho A Mạt, A Mạt lập tức đưa cho Cô tam thái thái.

Cố tam thái thái nhìn thấy nội dung thư, sắc mặt nhất thời thay đổi, Cố Lang Hoa kiêm kẻ vật phâm trong khô phòng lúc nào, làm sao biêt thiêu những thứ này.

Lang Hoa nói, "Mấy thứ này cộng thêm gạo Tam thẩm tự ý bán đi, chính là một phân của thâm, thâm phải biêt răng chiêu theo pháp luật Đại Tê, ăn cãp tài vật trong nhà là có thể bị trục xuất khỏi gia môn."

Cố tam thái thái giận tái mặt, bà hận không thể đi lện giáo huấn Cổ Lang Hoa một chút, ý niệm trong đầu vừa có, một bà tử tráng kiện đã đứng chăn trước mặt. Cô Lang Hoa.

Mặt Lang Hoa lạnh băng, nhìn về phía Cổ tam thái thái, "Nếu tổ mẫu bất hạnh qua đời trước khi thăng trận ở Trân Giang, tam thúc, tam thâm các ngươi cái gì cũng không được phân, phân công vãn này đã được đưa đên quan phủ, tri huyện Đan Đô cũng tự mình xem qua. Các ngươi muôn tiếp

https://thuviensach.vn

tục ở lại nhà này, từ giờ trở đi sẽ phải nghe Tử thúc, Tử thâm, cũng mong sao tô mâu có thể khỏi hãn, như vậy công văn còn có thể được sửa, một nhà Tam thúc tương lai mới có chôn dung thân." Nói tới đây, Lang Hoa thùy hạ mi mắt, "Mẫu thân, ngài cũng vậy, đúng là đúng, sai là sai, không cỗ lý do gi, chuyện của ngài phải chờ tổ mẫủ định đoạt mấy ngày này ngài hãy ở trong phòng nghỉ ngơi đi."

Cổ Lang Hoa nói ra một hơi, cũng đem cả Cổ đại thái thái ra xử trí, Cổ tam thái thái nghẹn họng nhìn trân trôi, không có lý do gì để đi cãi chảy cãi côi, chỉ là nhìn Cổ đạĩ thái thấĩ. "Đại tẩu, tẩu ngậm đắng nuốt cay nhiều năm như vậy lại dưỡng ra một người lấy oán báo ơn, ăn cây táo rảo cây sủng, giúp đỡ người ngoài đối phó chúng ta."

Cô đại thái thái cũng vẻ mặt thất vọng, bà nhìn Lang Hoa như không dám tin, "Lang Hoa, con rôt cuộc làm sao vậy? Hêt bệnh rôi lại không giông trước đây. Thật sự ngay cả mẫu thân cũng không nhận ra sao?". Khí lực toản thân bà giống như bị rút hết, lộ ra chút cười buôn, "Ta đây cả đời sông là vì cái gì?"

Lang Hoa cảm giác trong ngực như có tảng đá đè nặng, thở không nổi, lại nghĩ đến kiếp trước, chút bi thương này cũng tan hờn phân nửả, "Mẫu thân phải biết những gì con nói là ý của tô mâu."

Lang Hoa vừa dứt lời, có bà vú già đi đến, "Đại thái thái, ngài hãy nghe lời Lão thải thải trở về đi."

Cổ đại thái thái ngẩng đầu lên, Lang Hoa đã mang người trở về phòng, Cổ đại thái thái cảm giác tâm mất mọi người đều dừng trên người bà.

Tiêu ma ma ở một bên hướng Cổ đại thái thái lắc đậụ, lại nhìn về phía hạ nhân trong viện, tất cả đều làm công việc của mình, không hê thât kính. Đại tiêu thư thủ đoạn tàn nhẫn sẽ làm mọi người đột nhiên cảm thấy, cho dù

https://thuviensach.vn

hôm nay Cổ lão thái thái bệnh không dậy nôi, Cô gia cũng không đên mức cây đôi bây khi tan.

"Lang Hoa." Cổ tử thái thái đau lòng kéo tay Lang Hoa, "Làm khó con, sao lão thái thái có thể viêt công văn như vậy. Chờ lão thái thái tôt lên, ta sẽ nói với lão thái thái, ta và Tứ thúc sẽ hảo hảo chiếu cổ con, nhưng tài vật của đích tôn chúng ta sẽ không chia, chờ tương lai con xuất giá, tất cả sẽ để làm đồ cưới cho con."

Lang Hoa đưa tráp trong tay cho Cổ tứ thái thái, bị thương, "Tứ thẩm nhìn xem đó là cái gì?"

Cổ tử thái thái hổ nghi mở tráp ra, bên trong là một quyển kinh phật, "Này."

Lang Hoa cười nói: "Mấy ngày nay trong nhà bận như vậy, làm sao có thời gian Viêt công vẫn cái gì, con đểu là lừa bọn họ, như vậy mọi người sẽ đều trông mong tổ mẫu sớm khỏe lên."

Đây mới là kết quả nàng muốn. Ilồ Trọng Cốt thi châm cho Cổ lão thái thái xong, đầu đầy mồ hôi đi tới.

Lang Hoa vội hỏi, "Tổ mẫu thể nào?"

Hồ Trọng Cốt nói: "Ít nhiều trước đó lão thái thái có dùng dược tán hàn nên lần này mới bình an, hiện tại chỉ cân lão thái thái nghỉ ngơi nhiêu hơn, chắc chăn khỏe lại."

Lang Hoa gật gật đầu.

Cổ lão thái thái nằm ở nhuyễn tháp ngũ thật an tường, Lang Hoa ngồi một lúc lâu mới làm cho tâm hoảng dân dân bình tình lại.

https://thuviensach.vn

Cổ tứ thái thái an ủi Lang Hoa, "Con yên tâm, nơi này có tử thẩm hầu hạ, uống thuôc đưa nước ta cùng Khương ma ma đích thân làm, sẽ không có nửa điểm sai lầm."

Lạng Hoa đứng dậy quy củ hành lễ với Cổ tử thái thái, "Tứ thẩm, con phó thác tổ mẫu cho thẩm "

Cổ tử thái thái nâng Lang Hoa dậy, "Con đứa nhỏ này, sao lại khách khí với tứ thâm như vậy, thâm là thâm của con, cũng chính là mẹ của con, từ nay về sau thâm sẽ hảo hảo chiêu cô con."

Lang Hoa gật đầu cười. Hồ Trọng Cốt ở gian ngoài, nhìn Lang Hoa đi ra thì đứng dậy.

Lang Hoa nói: "Hổ tiên sinh, chúng ta phải đi một chỗ."

Trong một gian sải phòng, Lư ma ma suy sụp ngồi dưới đất, bà ta nhìn chằm chằm con chuột xám ở góc sáng, bà ta không sợ chuột, đã làm hạ nhân thì sao lại sợ mây loại này, nhưng bà lại hiệụ biêt tập tính của chuột, nêu bà ta nhãm mãt lại, con chuột đang đói điên kia nhât định sẽ xông lên căn bà một phát.

Lư ma ma liếm liếm môi.

Vì sao không có người đến thẩm vẩn bà ta? Từ lúc bị bắt, bà ta từ sài phòng đến địa lao ẩm ướt, mỗi ngày đều có người đến thâm vân, chỉ hỏi bà ta một vài vân đê nhỏ, ví dụ như tên gì, từ đâu tới, phu gia gọi là gì, thành thân khi nào, khi nào thì sinh đứa con đâu...

Mỗi vấn đề đều không liên quan đến Đại tiểu thư.

Lúc đầu, bà ta nói Vương gia sai sử mình thế nào, sau đó liền ngậm miệng, chỉ là những người đó càng khổng ngừng hỏi, chỉ cần bà ta không trả lời, sẽ vẫn hỏi.

https://thuviensach.vn

Rốt cuộc bà ta chịu không nổi nữa, bắt đầu trả lời những vấn đề đơn giản đó, bởi vì chỉ cần bà tạ cho đáp án chính xác thì sẽ có thưởng thích hợp, một cút cơm ngon hoặc một giác ngủ an ôn.

Hiện tại, bà ta lại bắt đầu mong mỏi được hỏi mỗi ngày, lần này trả lời bà ta sẽ yêu câu mang con chuột ở góc kia giết chết, vậy thì bà ta sẽ không cân lo lăng hãi hùng nữa.

Cura mor.

Một người đi đến trước mặt bà ta, buông thực hạp trong tay, bên trong thực hạp toàn là mùi đồ ăn.

Lư ma ma nuốt một ngụm nước miếng.

Đầu óc bà ta bắt đầu chuyển, bắt đầu đoán đồ ăn trong thực hạp kia, không biết có thịt kho tàu mà bà ta thích ăn hay không? Lần này vấn đề càng đơn giản hơn, chỉ cần trả lời phải hoặc không. Người nọ hỏi từng bước, Lư ma ma nhất nhất đáp lại, bà ta chỉ cần cho một đáp án

chính xác.

Trả lời một vấn đề, thực hạp bị che sẽ mở ra, lại trả lời một vấn đề, một chén cơm đưa đên trước mặt, lại một vân đê nữa, bà ta sẽ được một mâm đô ăn, sau đó là canh, thìa và đũa, tiếp theo người nọ sẽ cởi bỏ dây thừng trên tay bà ta, cho bà ta hoạt động hai tay gần chết lặng, bà ta ăn no cơm sẽ có một đêm nhản hạ, có thể gặp được người nhà.

Đây là điều bà ta vô cùng khát vọng. Mà tất cả chỉ cần trả lời mấy câu hỏi đơn giản là được. Lư ma ma trả lời theo bản năng. Rốt cục người nọ bắt đầu cởi dây thừng trên tay bà ta. Nhanh lên, nhanh lên, Lư ma ma nhịn không được thúc giục, chính là thân thủ người nọ thập phân chậm chạp, nhanh lên, nhạnh lên, Lư ma ma sãp không còn kiên nhẫn, đẩy là vấn đề cuối cùng, cũng là mẩu chốt để được tất cả, đây là chia khóa cuổi củng, bà

https://thuviensach.vn

ta năm chìa khóa trong tay, nóng lòng muôn tìm mắt khóa tra Vào, chuyện động, sau đó có hệt thay,

Rốt cục, vẩn để đến bên tai.

"Có phải Đại thái thái an bài tất cả không?" Trong bóng tối, người nọ đứng, khẩn trương nhìn Lư ma ma, Lư ma ma vặn vẹo suy nghĩ trong đau đớn giãy ra, rôt cuộc bà ta được giải phóng, bà ta thả lỏng "hô" một tiêng, sau đó trả lời "Đúng."

Khóa bị mở ra.

Lư ma ma khẩn cấp há mồm ăn một miếng cơm, chính là bà ta phát hiện ra vấn đề, cơm trong miệng liên bị phun ra, "Không phải, không phải, cái đó và Đại thái thái không liên quan, ta. ta... đều là Vương đại lão gia..."

Lư ma ma vì sặc cơm mà không ngừng ho khan.

Ngoài phòng, gió thổi tan những sợi tóc tán loạn trên mặt Lang Hoa, cũng làm khô giọt lệ lạnh lẽo trên mặt nàng.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 84: Tỉnh Ngộ

Sau thống khổ là phẫn nộ.

Lang Hoa đẩy cửa vọt vào, cầm lấy gậy gộc ở bên tường hung hãng đánh Lur ma ma.

Nàng phải phát tiết hết tức giận ra.

Lư ma mạ muốn đoạt đi gậy trên tay Cổ Lang Hoa, nhưng bà vừa vươn tay, một

viên đá liên đánh vào tay bà ta, gần như làm tay bà ta gãy ra, Lư ma ma đau đến

bật dậy.

Gậy của Lang Hoa cũng "bộp" "bộp" đánh trên người bà ta.

Nàng không giống một số người có thể ngồi cạo xem diễn, có thể không tức giận

bất động thanh sắc, đủ loại sự tình đời trước đều trở lại trong đầu nàng, làm nàng

tức giận phát run.

Nàng không thể nhẫn.

Cũng nhẫn không được khẩu khi này.

https://thuviensach.vn

Lư ma ma trốn tránh, Lang Hoa liền theo sau, gậy không lưu tình đánh trên người bà ta.

Kiếp trước mẫu thân là người thân nhất của nàng, cảm tạ Lư ma ma đã chiếu cố tốt mẫu thân, thời tiết lạnh năng không làm quần ẫõ cho mình mà làm cho mẫu thân, tự nhiên cũng không thiếu phần củã Lư mả ma. Lục Anh cổ ý mang điểm tâm ngon ở từu lâu về, nàng sẽ nghỉ đến mẫu thân thích ăn bánh hạt de, Lư ma ma thích ăn sữa đặc, một khắc cũng không đợi đã sai hạ nhân mang tới.

Khi đó nàng đâu thể nghĩ đến, mẫu thân cũng không phải từ mẫu, Lư ma ma cũng không phải phó trung.

Nàng đối với những người lang tâm cẩu phế này, trả giá chính là chân tình. Hiện tại nàng trọng sinh trở về. Đem những thứ đời trước bọn họ đổi với nàng đều trả lại hết thảy. Lư ma ma thét chói tai xin tha thử.

Bộ dáng cầu xin của Lư ma ma làm cho lửa giận của Lang Hoa càng cháy càng Vượng.

Lư ma ma cũng biết đau? Này mới chỉ là nỗi khổ da thịt thôi. Bọn họ lừa gạt nàng cả đời, đã từng nương tay? Nói đến cuối, kiếp trước nàng đổi tốt với Lư ma ma là vì có tình trong lòng, nếu đã không có phân tình này, Lư ma ma là hạ nhân tỉ tiện ở trong măt nàng không là cái gì, Lang Hoa cầm gậy đưa cho Tiểu Ap. Trong lòng Tiêu Ảp tràn đầy lửa giận, nếu Đại tiểu thư thật sự mù thì sao có thể lo cho gia đình nữa, lão thái thái sẽ tức chết, Đại tiêu thư không có ai dựa vào, càng đáng sợ hơn là Dại thái thái vậy mà cũng động thủ với Dại tiêu thư.

Ngày thường, hắn tuyệt đổi sẽ không đánh nữ nhân, nhưng hiện tại. hắn muốn cho Lư ma ma nêm thử chút đau khô, Tiêu Ap giơ tay lên.

Tiêu Áp đánh càng chuẩn càng ác hơn, sẽ không chết người nhưng lại làm người ta đau đên không nói ra lời.

https://thuviensach.vn

Lư ma ma lui thành một đoàn, vô lực trốn tránh, ngoài miệng mơ hồ cầu xin tha thứ, "Đại tiêu thư, tha cho nô tỳ, Đại tiêu thư..."

Lang Hoa nhìn chán, xoay người ra khỏi phòng. Cứ đơn giản như vậy, đánh đủ liền thanh toán xong, nàng không bao giờ... sinh khí vì Lư mã ma này nữa, những sự việc này đối với nàng mà nói về saũ không đáng nhắc tới.

Lang Hoa lạnh lùng thốt: "Lư thị hại chủ tội danh đã định, lấy một trăm lượng bạc đưa cho ngục tôt, để ngục tôt đôi đãi Lư ma ma cho tốt."

Lang Hoa ngẩng đầu nhìn về phía xa, "Đừng để bà ta chết." Người hại nàng không thể chết như vậy. Bởi vì nàng muốn họ biết, hai mươi năm sau bộ dáng nàng sẽ thể nào. Cổ Lang Hoa đã chết ở Lục gia kia vĩnh viễn không còn tồn tại Cổ Lang Hoa còn sống bây giờ sẽ có được tất cả những gì nàng muốn.

Trong sải phòng truyền đến tiếng khóc của Lư ma ma, "Một đứa nhỏ tám tuổi sao có thể ngoan độc như vậy... ngươi... ngươi thật độc ác."

Lang Hoa cười nhạt ung dung.

Hồ Trọng Cốt chờ Lang Hoa trong phòng, thấy Lang Hoa đến lập tức nói: "Ta đi Xem mạch cho Đại thải thái."

Đại thái thái ban đầu cũng không tình nguyện, sau lại giống như đã thông suốt, để cho hãn chân mạch, trong cả quá trình không nói một lời.

"Mạch tượng của Đại thái thái thong, dong hòa hoãn, không nhanh không chậm, không nôi không chìm." Hô Trọng Côt nghỉ nghĩ, "Theo lý thuyết một người nói dôi bị vạch trân, nội tâm hăn là bât an, nhât là Đại tiêu thư vừa nói những lời kia, chuyện này.

https://thuviensach.vn

Lang Hoa hiểu được lời Hồ Trọng Cốt, Cổ đại thái thái thản nhiên như vậy hoặc là không thèm để ý hoặc là đã nghỉ được phương án đối phó từ sớm.

Giờ Lang Hoa mới phát hiện, nàng căn bản không hiểu Cổ đại thái thái.

Kiếp trước nàng là con rối gỗ trong tay Cổ đại thái thái, mang nàng đi Lục gia sông nhờ, lại gả nàng cho Lục Anh, dặn nảng ở trong nhà không hỏi đên chuyện bên ngoài, đô cưới của nàng mang đêm Lục gia cũng bị Cô đại thái thái để ý, hêt thảy đều trong không chê của bà. Nàng bảo Lục Anh mua cho Đại thái thái một căn nhà ở Đông Sơn, chỉ cân tới mùa thu, Đại thái thái sẽ tình dưỡng ở ôn tuyên.

Đại thái thái không thấy nàng, không phải bởi vì thân thể không tốt mà căn bản không quan tâm nẵng chút nảo, nàng mới nghe nói người cha thường nhẫn tâm, chưa từng nghe qua có người mẹ nào nhẫn tâm như vậy.

Lang Hoa nói: "Nếu theo hiện trạng Đại thái thái bây giờ, qua mười năm có thể tỷ hư không hoạt động, phôi yêu do ho mãn tính không ngừng không?"

Hồ Trọng Cốt nghỉ nghĩ, "Nếu là mười năm sau, ta cũng không dám kết luận, nhưng ba năm năm sẽ tuyệt không như thể

Tuy rằng không có được đáp án chính xác, nhưng cũng đủ để chứng minh hết thảy,

Dựa theo tình hình kiếp trước, ba năm năm sau, Cổ đại thái thái đã bắt đầu xuất hiện bệnh trạng ho khan, sau đó sợ mọi người lây bệnh của bà, tách ra, sau đó bệnh tình bà càng ngày càng nặng, nàng có thể ở ngoài phòng bà nghe bà ho khan khô sở không thôi.

Trách không được, sau khi sống lại, nàng lại nhầm thanh âm ho khan của Lự ma ma là của Cổ đại thái thái, năm đó người ho khan trong phòng

https://thuviensach.vn

không phải Cổ đại thái thái mà là Lư ma ma.

Nếu Cổ đại thái thái tách ra không phải vì chán ghét hồng trần thì vì sao? Ở nơi hẻo lánh làm gì cũng không bị người để ý, có lẽ là ra khỏi sân, người bình thường tới sẽ bị đuôi đi, nàng tới, Lư ma ma sẽ dản nàng đi.

Nàng nghỉ không rõ, nếu Cổ đại thái thái không muốn ở lại Lục gia, vì sao không quang minh chính đại ra đi? Ngược lại phải diễn tuồng này?

"Đại tiểu thư," A Mạt tiển vào bẩm báo, "Đại thái thái mời tiểu thư qua đó một chuyên."

Chân tướng một ngày nào đó sẽ bị vạch trần.

Lang Hoa vào phòng, Cổ đại thái thái cầm quần áo trong tay ướm trên người Lang Hoa, "Nếu không phải do Tử thâm ngươi nói, ta cũng quên mình còn có tay nghê như vậy."

Vải giày đỏ, mặt trên thêu hoa lan, thoạt nhìn thực đẹp.

"Mẫu thân đưa con thử một lần." Cổ đại thái thái nhuyễn âm, kéo tay Lang Hoa, chông lại ảnh măt lạnh băng của Lang Hoa.

Nu cười của Cổ đại thái thái có chút cứng lại, "Đứa nhỏ này, sao còn mang thù với mẫu thân? Người khác oan cho mẫu thân, con cũng oán ta." Nói xong đổi mắt đỏ lên.

"Ngươi đúng là mẫu thân ta sao?" Âm thanh non nớt làm lòng Cổ đại thái thái run lên, giống như thấy được nữ nhân tôn quý kia được người vây quanh đi tới, cho dù bà dùng mọi cách câu xin cũng không liêc bà một cái.

Từ đó về sau, một màn này liền tạc thật sâu trong lòng bà ta. "Con nói gì vậy." Thanh âm Cổ đại thái thái run rẩy, "Ta ngậm đắng nuốt cay

https://thuviensach.vn

nuôi con lớn chính là vì tương lai dù có phát sinh chuyện gì, mẹ con chúng ta cũng có thể sông nương tựa nhau..."

Không đợi Cổ đại thái thái nói xong, Lang Hoa đã nói: "Hầu hạ dưới gối, để ngài dưỡng lão, làm đứa con hiêu thuận..." Nàng ngâng đâu lên, ánh mặt thanh lương như sương vừa mới ngưng buôi sớm, "Ta đã thử qua, sẽ không làm lân thứ hai."

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 85: Khiên Trách

L ang Hoa nhớ tới dĩ vãng, giống như ở ngay trước mắt nàng.

Khi đó tuy rằng nàng là người mù, lại thấy Cổ đại thái thái càng đáng thương hơn, dùng thân lực không đủ che chở đứa nhỏ là nàng.

Vì thế nàng tận lực không ngỗ nghịch với Cổ đại thái thái, nàng muốn đem niềm vui đền cho Cổ đại thái thái, tu bổ nội tâm vở nát bị thể sự tra tân của bà, đây là những việc kiêp trước nàng dôc hết toán lực muôn làm.

Cuối cùng lại chỉ đổi lấy một kết quả lãnh khốc. Cho nên cả đời này, nàng vĩnh viễn sẽ không quay đầu lại.

Chuyện đã làm một lần, làm lại cũng sẽ có kết quả như vậy, một khi đã thể, tuy răng là mẹ con, cũng không cân cưỡng câu nữa.

Lời này hiển nhiên làm Cổ đại thái thái bất ngờ.

Ngày thường mọi chuyện hạ bút thành vãn, hôm nay bỗng nhiên không có chỗ dùng, Cổ Lang Hoa giông như đã hạ quyết tâm, Cổ đại thái bông nhiên kích động, mười năm này bà chưa bao giờ sợ hãi một chuyện như vậy.

Cổ đại thái thái giơ tay lên, tỷ mỉ nhìn Lang Hoa, "Lời này của con là có ý gì? Thử qua? Sẽ không làm lân hai, con thử qua cái gì?"

Cổ đại thái thái tất nhiên không thể biết việc này.

Lang Hoa nói: "Phụ thân qua đời sớm, tổ mẫu đổi đãi với bà thể nào? Trong nhà từ trên xuông dưới đêu theo ý bà, môi lân bà nhãc tới phụ thân,

https://thuviensach.vn

mọi người giận cũng không dám phát một chút, sợ chạm vào thương thể của bà. Nêu bà thật sự coi trọng cái nhà này, coi trọng côt nhục thân tình, sao có thể làm ra loại chuyện này?"

Cổ đại thái thái nghe thể, cười rộ lên, giống như nhớ tới chuyện cũ, "Ngươi chung quy là đứng về phía tổ mẫu, cho tới giờ cũng không thay ta ngẫm lại Bệnh đậũ mùa của ngươi chuyên biên tốt, ta không nói cho Lão thái thái cũng chỉ vì muôn mang ngươi tới Hàng Châu dưỡng bệnh thôi. Nơi đó có nhà mẹ đẻ ta, cữu cữu của ngươi, tương lai ngươi gả cho Lục gia, mẹ con chúng ta cũng coi như có người dựa vào. Ai biêt Vương gia sẽ bỏ đá xuông giêng lúc này, mua chuộc được ác phó kia..."

Lang Hoa nhìn Cổ đại thái thái, "Nói như vậy, bà cũng không làm việc khác?" Cổ đại thái thái suy sụp, "Ta là mẫu thân con, sao có thể hại con?" "Nơi này có cái gì? Từ thời tổ phụ con liền thủ mảnh vường này, kết quả là gì? Hiện giờ có chiên sự, chúng ta ngay cả năng lực tự bảo vệ mình cũng không có, Tô mẫu thương con, nhưng bệnh ngày càng nặng, vạn nhất có gì sơ xuất, Tam thẩm con chưởng gia, chúng ta sẽ rơi vào kết cục gì? Con sớm muộn sẽ gả đên Lục gia, đi theo Lục gia đên Hàng Châu có gì không tôt?" "Ta cho người quay về báo tin, cũng là vì muốn gặp phụ thân con." Cổ đại thái thái đưa tay lau nước mãt, "Chỉ có phụ thân con mới là nơi mẹ con ta có thể dựa vào."

Lang Hoa nghe Cổ đại thái thái biện giải đâu vào đó bỗng nhiên không kiên nhẫn, "Những điêu bà nói đều là vì bà, cũng không đem người khác đê vào mãt."

Lang Hoa bỗng nhiên chán ghét nói: "Nếu vậy, không bằng bà về đi, dù sao phụ thân cũng đã mât, bà cũng không muôn ở lại nhà này, nhà mẹ đe bà còn có cậu, mợ sẽ lưu giữ bà, đừng dùng ta và phụ thân làm cớ vì tương lai chính mình."

https://thuviensach.vn

Cổ đại thái thái sững sờ, Cổ Lang Hoa từ lúc vào đến giờ ngay cả một tiếng mẫu thân cũng không gọi một tiêng.

Tuyệt tình như vậy, thật đúng là bản chất Cổ Lang Hoa. Có đứa nhỏ nhà nào có thể mở miệng ra đuổi mẫu thân mình chứ? Cổ đại thái thái bỗng nhiên tức giận đau ngực.

Nghiệp chướng.

Bà nặng nhọc một đời, cuối cùng lấy đến kết quả như vậy? Để Cổ Lang Hoa mở miệng đuôi bà vê nhà mẹ đẻ.

Đây là địa phương của bà, Cổ gia dùng kiệu tám người khiêng rước bà vào cửa, Cổ Lang Hoa là gì? Cư nhiên ở chỗ này ra lệnh cho bà.

Ảnh mắt Cổ đại thái thái bỗng nhiên lạnh băng, "Nhà này không phải do ngươi làm chủ."

"Tổ mẫu còn sống." Cố Lang Hoa nói, "Ta tuy rằng nhỏ tuổi, nhưng tổ mẫu lại đem cả gia nghiệp trong nhà giao cho ta."

Gân xanh trên mặt Cổ đại thái thái nhảy dựng lên.

Cổ Lang Hoa thể mà dám nói vậy,

Cổ đại thái thái nhíu mày, "Nhỏ như vậy mà học được ngoan độc, đổi đãi với mẫu thân ngươi như thể, cho dù gia đình hưu ta nhưng ta vẫn là mẹ đẻ ngươi, ngươi vân phải nghe theo quản giáo của ta."

"Người đâu." Cổ đại thái thái quát một tiếng.

Cửa bị đẩy ra, Tiêu ma ma đi vào. Tiêu ma ma cung kính đứng bên người Cổ Lang Hoa, "Đại tiểu thư, đã an bài tốt rôi, bên Đại thái thái để lại ba nha đâu, hai bà từ hầu hạ. Tử thái thái đang ở trong sản chờ tiêu thư."

https://thuviensach.vn

Cổ đại thái thái giật mình, nhanh như vậy đã an bài xong nhân thủ trong viện của bả.

Có thể trước khi tới đây, Cổ Lang Hoa đã quyết tâm phải trừng trị bà cho nên đã bỏ trí hết thảy, tâm địa phải ngoan độc thể nào mới có thể làm ra loại sự tình này?

Cho dù nuôi có, tám năm cũng có tình cảm. Bà thật sự xem thường Cổ Lang Hoa.

Cổ đại thái thái cảm thấy ngực khó chịu, sao bà có thể bị một đứa nhỏ đùa giỡn như vậy? Một năm kia, bà tỉnh lại phát hiện mình trở về năm hai mươi mấy tuổi, trong lòng bà mừng như điên, đây là ân huệ ông trời trao cho bà, bà thể cả đời này sẽ không sông uông phí. Bà bắt đầu cản thận tính toán hết thảy, trải qua kiếp trước, bà đã hiểu rõ thiên cơ, chỉ cân bà bỏ chút tâm tư, nhât định có thể có nhiêu vinh hoa phú αuy.

Bà van nài Cổ Thế Hoành phàn giao quyển quý.

Cổ Thế Hoành cũng giống như không biết bộ dáng của bà, trách cứ bà, từ đó về sau bà chỉ biết, muôn dựa vào người khác không băng dựa vào chính mình.

Cổ Thế Hoành đã sớm bị bà buông tha, Cổ gia đã sớm thành đá kê chân của bà.

Bà trăm triệu lần không ngờ là, Cổ Lang Hoa tám tuổi lại đứng ra, niên kỷ như vậy lẽ ra nên vây quanh mâu thân, là hải tử ngây thơ khởi dại.

Lại thay đổi như thành người khác, không phải Cổ Lang Hoa cũng giống bà, cũng sông lại một lần đây chứ?

Cổ đại thái thái nhìn về phía Cổ Lang Hoa, không, sẽ không, nếu Cổ Lang Hoa sông lại, tuyệt đôi sẽ không có bộ dáng hiện tại.

https://thuviensach.vn

Chỉ do bà suy nghỉ nhiều, nghiệp chướng này thật sự do Bồ Tát chỉ điểm, trở nên thông minh lanh lợi.

Bà không thể để cho Cổ Lang Hoa cản đường bà. Cổ đại thái thái vừa cứng rắn lên, lại nhìn Cổ Lang Hoa đã sắp đi ra ngoài Không có mưa điêm tạm dừng, một đi không trở lại. Tiểu ma ma đi sau đóng cửa lại, ngăn cách dương quang bên ngoài.

Cổ đại thái thái đứng lặng tại chỗ, giống như lão tăng nhập định, ánh mắt cũng lạnh như băng.

"Thế nào?" Cổ tứ thái thái vội kéo Lang Hoa, "Mẫu thân con đã nói gì? Về sau..."

Lang Hoa nói: "Con khuyên mẫu thân trở về, nếu mẫu thân không chịu, sẽ dựa theo quy củ Cô gia, câm túc trong phòng."

Tay Cổ tứ thái thái nhất thời run lên, "Lang Hoa. Kia chính là mẫu thân con. Có thể suy nghĩ lại một chút, cho dù con thật sự an bài như vậy. Về sau cũng để thâm ra mặt nói, con tuôi còn nhỏ... tương lai không muôn bị người chê cười."

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 86: Ý Chí Chiên Đảu

đi, nàng nhất định sẽ bị mãng đêm máu chó đây đâu, thậm chí sẽ có người

muôn thay Cô gia trừng trị con cháu bất hiêu là nàng, nhà mẹ đẻ. Cô đại

thái thái cũng sẽ không buông tha nàng. Nhưng nhiêu đó có là gì. Cô Lang Hoa lăc đâu.

T ừng nghe hựu thê, không có ai nghe hưu mẫu, chuyện này về sau truyền

Cổ tử thái thái nói: "Không phải mọi người đều hiểu được dụng ý của con, đa số người không hiêu sự tình sẽ nói sao biêt vậy."

Lang Hoa biết tâm tư Cổ tử thái thái, nàng ngẩng đầu, "Tứ thẩm, Trấn Giang sẽ lập tức có chiên loạn, hiện tại một bước không thê đi nhâm, chúng ta sợ đâu sợ đuôi thì có thể làm cái gì nữa?"

"Theo ta thì đứng về phía ta, không theo ta, vậy mặc hắn, không can." Cổ tử thái thái nhìn ánh mắt Lang Hoa kiên nghị, lo lắng trong tâm cũng bỏ xuống.

Tiêu Ảp tiến vào, theo sau là một người có một vết sẹo chạy dài từ mắt phải xuống tận khóe miệng, thoạt nhìn làm người sợ hãi.

Cổ tử thái thái nhìn thấy không khỏi hít một ngụm khí lạnh.

"Đây là Vân Thường." Lang Hoa nói, "Hộ vệ bên người Hàn tướng quân, đã nhiêu ngày ở Cô gia huân luyện hộ vệ, để phòng ngừa chuyện sơ xuât."

https://thuviensach.vn

Vân Thường mặt không biểu tình, chỉ là cúi đầu hành lễ với Cổ tứ thái thái.

Người như vậy đến dạy hộ viện, còn có ai nói không tốt, tất nhiên sẽ thủ Cổ gia như tường đông vách sắt.

"Lang Hoa." Cổ tử thái thái ngồi xuống, trên mặt đều là thương tiếc, "Cho con tra qua những thứ này là chúng ta không tôt; về sau ở Cô gia, Tứ thâm sẽ không để con chiu, nua điểm ủy khuất. Tứ thúc con đã tìm trưởng bôi Cô gia làm chu, con. mẫu... Cô đại thái thái sẽ bị trong tộc xử trí, từ nay về sau tứ thâm sẽ là mẫu thân con, Tứ thảm sẽ đôi xử với con như con gái thân sinh của thâm."

Mắt Lang Hoa cay cay.

Kiệp trước khi chiên loạn ở Trân Giang, Tứ thúc xung đột với quan binh bị vào tù, cuôi cùng một nhà tứ thúc chỉ còn đứa con Cô Chiêm Lâm sông sót. Nãm nàng bị hại kia, Cổ Chiêm Lâm muốn gặp nàng nhưng bị mẩu thân kịch liệt phản đổi nói Cô Chiêm Lâm ở Hàng Châu ăn chơi trác táng, vì tranh đoạt con hát mà thiêu chút nữa bị đánh chết. Vân là do Tiêu ma ma an bài mới trộm gặp được Cô Chiêm Lâm.

Cổ Chiêm Lâm lúc gặp nàng tựa như đột nhiên nghẹn ngào, nói không nói, đã cầm một bọc đô đặt lên bàn, "Đệ đệ không có gì, mây thứ này để lại cho đại tỷ."

Tiêu ma ma nói, Cổ Chiêm Lâm thời điểm đến tinh thần phẩn chẩn, như là có đại Sự phải làm, thời điểm đi lại thập phân mảt mác, giông như có miệng khó nói.

Cô Chiêm Lâm lưu lại trong bao bôn mươi lượng bạc, Cổ đại thái thái cho rãng Cô Chiêm Lâm muôn thông qua quan hệ của Lâm gia mua một chức quan. Nàng không tin, để Tiêu ma mã đi tìm Cổ Chiêm Lâm hỏi cho

https://thuviensach.vn

rõ ràng, kết quả vẫn chậm một bước, Cổ Chiêm Lâm đã nhập ngũ đi Tây Bắc.

Hiện tại suy nghỉ một chút, có phải Cổ Chiêm Lâm đã phát hiện bản chất độc ác của Cô đại thái thái, muôn vạch trần trước mặt nàng, chỉ là khi thây nàng tình cảnh thê thảm, không thê ngoan tâm mà nói ra chân tướng.

Mà hiện tại nàng đã là chim bay khỏi lồng, có thể giương cánh bay lượn. Một cỗ ý chí chiến đấu bỗng dưng ngưng kết trong lòng Lang Hoa. Sống lại một lần thật tốt, làm cho nàng có cơ hội sửa chữa hết thảy.

Cho nên thời điểm hạ quyết tâm, nàng không có nửa điểm do dự, nàng muốn dẫn Cô gia tìm một đường sông, tìm đên một mảnh trời.

Cổ đại thái thái ở trong phòng, quản sự ma ma thấp giọng bẩm báo, "Thái thái muôn truyên tin cho Cưu lão gia, chỉ sợ phải báo với tứ thái thái một tiêng."

Cổ đại thái thái lạnh lùng nói, "Đây là huyện Đan Đổ, không phải huyện Kim Đan. Không phải nơi cô ta có thể quản."

Quản sự ma ma vẻ mặt cầu xin, "Cũng không có biện pháp, hiện tại cho dù xông vào cũng không ra được." Quản sự ma ma nghỉ đên đại hán mặt đen ngoài cửa liên lạnh run, uy phong lâm lâm ở đó, thân tình sát khí, tâm tình không tôt sẽ băt người khai đao.

Ghét bỏ hộ vệ Cổ gia biểng nhác nên đã cho bọn họ chạy quanh Cổ gia mười vòng.

Cổ đại thái thái không khỏi nắm chặt tay, bà không tin, khô tâm an bài đại cục như vậy thật sự bị Cổ Lang Hoa phá hủy dễ dàng.

Vân Thường đích xác có chút mất hứng, hắn vuốt túi tiền đựng đường khối bên người, hãn đáp ứng tướng quân mây ngày này sẽ cạnh giữ cho Cô

https://thuviensach.vn

gia, chính là sô đường này căn bản không đủ cho hăn ăn, một khôi đường phải chia thành mây mới tôt đây?

Lúc Vân Thường tính toán, hạ nhân Cổ gia đã chạy hai mươi vòng.

Rốt cục Tiêu Ảp đi về phía Lang Hoa xin hỗ trợ, Lang Hoa bảo A Mạt cầm hai túi gâm đưa cho Tiêu Ap.

Tiêu Áp nơm nớp lo sợ, đem gói to đưa cho Vân Thường, Vân Thường bàn tay đen đen cảm lây, sau đó theo kẽ hở nhìn vào trong gói.

Tìm Tiêu Ảp bùm bùm đập không ngừng.

Rôt cục Vận Thường cũng lộ ra tươi cười, "Hạ hảia." Vêt sẹo trên mặt theo mụ cười của hãn như bị chặt đứt, ở nửa bên mặt giông như con giun bị trảm thành hai đoạn, vặn vẹo, khó coi không nói lên lời, một lúc sau hãn khoát tay về phía hạ nhân Cô gia, "Tôt lãm, đủ rôi."

Du rồi, đường đủ rồi.

Mặt Tiêu Ảp đen đi, đi một Ngô Đồng lại đến một Vân Thường, một đen một trăng. Sao mệnh hãn lại khô như vậy chứ?

Lục Anh mở ra địa đổ trước mặt, lấy sức của mấy người Lục gia, mầy ngày hẳn là đi không quá xa.

Thời tiết không tốt, buổi chiều lại bắt đầu mưa dầm kéo dài, chân Lão thái thái nhiều năm bị tật chắc sẽ không thoải mái, bọn họ không chừng sẽ tìm một hộ nông gia nghỉ ngơi.

Lục Anh nheo mắt lại, nếu là hẵn, hắn sẽ để hộ vệ mang đổ quý báu một đường chạy không ngừng dên Hãng Châu, chỉ là lây tính tình của Lão thái gia, một ngày không thây tải sản thì sẽ cảm thây không được thoải mái. Lần này, sau khi mở cửa thành, mấy nhà giàu cùng nhau kết bạn đi, trong mắt

https://thuviensach.vn

đám giặc cỏ chính là mây khôi thịt béo, mặc dù có tiêu cục bảo vệ cũng không muôn mảt đi cơ hội phát tài này.

Chỉ cần có người bị tụt lại liền sẽ trở thành con mồi.

Trình Di nói: "Ta còn nghỉ thời điểm khởi hành, Tam gia sẽ đến nhắc Lão thái gia."

"Có lợi ích gì?" Trong mắt ục Anh phát ra quang mang chỏi mit, "Ta chỉ là con vợ lẽ, lời của ta, lão thái gia sẽ không nghe, trừ phi... để cho ông ấy phải chịu chút giáo huân."

Đây là cơ hội hắn phải mạo hiểm ở lại Trấn Giang. Lục Anh thu hồi bản đồ đứng dậy đi Cổ gia tìm Cổ Lang Hoa.

Hai người ngồi xuống, Lang Hoa bảo A Mạt lấy khăn tay đến, hầu hạ Lục Anh lau bọt nước trên áo, Lục Anh thoạt nhìn có chút hưng trí bừng bừng, cho dù nhăm mắt. Lang Hoa vẫn có thể phát giác qua nhịp thở củả hắn.

Mỗi lúc thể này, nàng sẽ cười nghe Lục Anh tâm sự chuyện của hắn, chỉ là hôm nay không có tâm tình.

Trọng phòng an tỉnh, Lục Anh cảm giác Cô Lang Hoa có chút khác thường, nàng ngôi trên ghê, không nói lời nào cũng không uộng trà, đôi măt to thỉnh thoảng đánh giá hãn, không biêt suy nghĩ gì. Lục Anh bông nhiên có chút kích động, thật vât vả mới ôn định lại được, hãn hỏi, "Lang Hoa, muội chuẩn bị xử trí Đại thái thái thể nào?"

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 87: Yêu Hân

L ang Hoa nhìn về phía Lục Anh, "Huynh cảm thấy, ta nên xử trí thể nào?"

Lục Anh quan sát Lang Hoa, ngày thường nhìn nàng yên tình bình thản,

hiện tại cô ý thùy hạ mi măt, giông như chủ ý bất định, lân đầu tiên gặp chuyện như vậy cũng khó trách sẽ như thế, "Cân nhắc lợi hại, dù sao cũng là mẹ đẻ muội, vô luận phạm phải tội gì, có thể giải quyết bên trong thì không cân làm lớn ra ngời, nêu không tương lai xuất giá, vào phu gia cũng bị người ta đánh giá."

Trước nay Lục Anh làm việc luôn ổn thỏa, hắn sẽ đem phía trước phía sau rõ ràng, sau đó cân nhắc lợi ích quan hệ, Lang Hoa đột nhiên muôn biêt, nàng ở trong lòng Lục Anh có bao nhiêu phân lượng? Lục Anh nói khẽ, "Tốt nhất nên giao chuyện này cho trưởng bối xử lý, như vậy muội có thể không đêm xỉa đên, nói với bên ngoài là đưa mâu thân muội đi thôn trang dưỡng bệnh, thời gian dài mọi người cũng sẽ không nghi ngờ." Đây là một phương án ôn thỏa.

Nói lại, biện pháp của Lục Anh, chỉ cần làm cho mình mạnh mẽ là có thể che lâp cho những việc xâu.

Không cần nhất thời khí phách. Nhẫn nại, tìm được cơ hội, lật đổ kẻ thù, đây mới là cách Lục Anh chiến thắng. Lang Hoa bỗng nhiên phát hiện, nàng chán ghét tính kế như vậy. "Lục Anh." Lang Hoa đột nhiên hỏi, "Nếu muội không phát hiện mẫu thân là người như vậy, tường lai... có ngày, muội mang theo mẫu thẩn nương tựa trong nhà

https://thuviensach.vn

huynh, huynh có thể phát giác ra mẫu thân muội khác thường không?"

Lang Hoa hỏi rất rõ ràng, Lục Anh tìm tòi nghiên cứu ý nghĩa đằng sau những lời này, nàng thủy hạ mi mắt, che đi suy nghỉ trong lòng.

Lục Anh do dự, "Dù sao cũng là chuyện không thể phát sinh." Lang Hoa không khỏi có chút thất vọng.

Tiến thổi có độ, tả hữu có người đến nói, có lẽ nghe được vình viễn là đáp án tiêu chuẩn, nàng biết rõ đáp án, lại còn câu cái gì nữa?

Mất thấy ánh mắt Lang Hoa xuất hiện xa cách.

Trong lòng Lục Anh không khỏi có chút nôn nóng, "Nhưng nếu ta phát hiện, nhất định sẽ nói cho muội, chuyện này phát sinh ở Lục gia, ta có thể dùng biện pháp xử lý giúp muội, sẽ không để muội khó xử."

Từ trước đến nay, Lục Anh rất thông minh, nàng biết Lục Anh có thủ đoạn, chỉ là trong lòng nàng có trói buộc, không rõ thẻ nào mới có thể cởi bỏ.

Kiếp trước, có lẽ Lục Anh đã phát hiện nhưng thủ đoạn xử trí của hắn chính là hờ hững.

Đón nhận ánh mắt thản nhiên của Cổ Lang Hoa, bất an cùng đau đớn trong lòng Lục Anh lan ra, vì sao hãn tìm được bóng dáng nho nhỏ của mình ở trong mãt nàng?

Chưa từng ngoại lệ.

Hãn bỗng nhiên sợ hãi, sợ nàng nháy mắt, cái bóng dáng của hắn kia sẽ biển mất không thây,

Lục Anh bỗng nhiên khổ sở không nói lên lời, hắn không tự chủ được hứa hẹn, "Lang Hoa, đáp ứng ta, vô luận có chuyện gì cũng phải nói với ta,

https://thuviensach.vn

ta nhất định đứng về phía muội."

Lang Hoa gật đầu, không nói

Lục Anh và Lang Hoa đi ra, đi đến trong viện, đứng ở hành lang, A Mạt cầm ô đưa đên, không biết Lục Anh đứng nghe xong một lát mới miên cưỡng đi vào trong mưa, thân ảnh hăn trong mưa cọ rửa thành một đạo thân ảnh xanh nhạt.

Lang Hoa vừa mới chuẩn bị đứng dậy, Tiêu ma ma nghênh diện đi tới, trên mặt lộ ve thâm ý.

Lang Hoa không khỏi thở dài một hơi, vén mảnh đi nhanh vào, quả nhiên nhìn thây Triệu Linh tựa vào nhuyên tháp, đang xem Bảng Cửu Chương vừa mới mua được, cũng không nâng mi nhìn Lảng Hòa, chỉ nói: "Ai thích ai đều rõ ràng, ai chán ghét ai cũng vậy."

Lời nói không đầu không đuôi, giống như những câu trước hắn nói, "Nàng phải làm thẻ nào mới tốt?"

Lang Hoa đá một cước, không ngờ Triệu Linh lại né được.

Hắn không né còn tốt, hắn trốn tránh như vậy làm cho lửa giận lòng nàng càng tăng, không thể không đá hãn.

Triệu Linh như cũ không nâng mí mắt, thản nhiên lật sách, giống như cổ ý làm nàng tức giận, lập tức làm cho những bức xúc trong lòng nàng đêu phát tiêt ra.

Chờ nàng hồi phục tinh thần mới phát hiện đã làm cái áo màu bạc của hắn đầy dấu chân.

Bực tức phát tiết ra ngoài, trong lòng thoải mái hơn rất nhiều. Rốt cục Triệu Linh cũng buông sách, nhìn chóp mũi Lang Hoa toát ra mồ hôi tinh

https://thuviensach.vn

tế, cười bao dung, "Chuyện mẫu thân nàng ta không thể xắc định, lúc đó, mặc kệ ta nói gì nàng cũng sẽ không tin."

"Câu nói vừa rồi cũng là nói thật." Triệu Linh nói, "Ở ngoài nói chuyện cùng hãn êm đẹp, vào đên nhà... đôi với ta lại chỉ có mây cái đá?"

Lời hắn nói giống như chịu thật nhiều ủy khất. "Biết ta chán ghét ngươi là tốt rồi." Lang Hoa nói, chẳng phải là tương đương thừa nhận thích Lục Anh, vôn vừa rôi còn có chút áy náy, lập tức mảt sạch, ngược lại phun ra hai chữ, "Xứng đáng."

"Sách này không tồi, nhưng ngươi giải để có một câu sai." Triệu Linh mở Bảng Cửu Chương ra, đặt trước mặt Lang Hoa, "Chỗ này không nên giải như vậy."

Lang Hoa đỏ mặt, một tay đoạt lấy giấy, "Ta không giải cái này, chỉ xem lung tung thôi."

Triệu Linh tràn đầy đồng cảm, "Vậy cứ làm một phụ nhân trong nhà, học học tính toán cũng thôi đi, cử giông ta, giao cho phòng thu chỉ tính là được rôi."

Lang Hoa mặc kệ hắn.

Triệu Linh nói: "Nếu có chú giải sẽ tiện hơn nhiều, túc dẫn năm mươi, lệ thước ba mươi, ý tứ phải..." Lang Hoa tuy rằng không nghì sẽ nói chuyện với Triệu Linh, rồi lại nhịn không được nghe, nhưng Triệu Linh chỉ nói đên đó rôi dừng lại, Lang Hoa trừng măt, "Nói tiêp đi."

Rốt cục nói xong một chương, Triệu Linh mới vỗ vỗ mấy dấu trên áo choàng đứng dậy. Có chuyện, Lang Hoa phải hỏi rõ ràng, "Ngươi nói ngươi thừa dịp loạn làm gì?" Triệu Linh không chút suy nghỉ, "Cũng không có gì, chính là chuyển một trăm cỗ thi thẻ kia đi, thừa dịp xe ngựa ra vào thành, trên đường lớn không ai chú ý, đưa thi thê bọn họ vẽ gia hương chôn cât."

https://thuviensach.vn

Vương Nhân Trí đang vội cùng Mẫn Hoài đẩu pháp, cũng không có thời gian phát hiện chuyện thi thể không cánh mà bay.

Ánh mắt Triệu Linh sâu xa, giống như mây khói tụ phía chân trời, "Ta đáp ứng bọn

họ dù sinh hay từ cũng phải làm cho bọn họ thanh trong sạch bạch, khổng thể để quan phủ coi bọn họ như phản tặc mà ném ở bãi tha ma."

Dêm khuya.

Hàn ngư sử Vươn tay lau hat mưa Vương trên mẫt.

Đêm khuya.

Hàn ngư sử Vươn tay lau hat mưa Vương trên mẫt.

Dêm khuya. Hàn ngự sử vươn tay lau hạt mưa vương trên mặt. Trong không khí một trận hương vị ẩm mốc.

Hàn ngự sử rụt bả vai, hoàn toàn không nhìn đến trong góc có bàn tay chụp vào cổ hãn, ngay sau đó hãn bị kéo vào một sân viện nhỏ bé tôi tăm như một túi vải.

Sau khi Hàn ngự sử vào, cửa gỗ "bịch" một tiếng đóng lại.

Ngã tư đường một lần nữa trở lại tỉnh lặng, giống như chưa từng phát sinh chuyện 1. Đèn trong phòng được thấp lên, thấy mấy thanh niên tráng kiện, Hàn ngự sử sợ tới mức mặt không chút máu, bọn họ tuy rãng búi tóc khác, nhưng lại khó có thể che được từng bím tóc trên đâu.

Là người Tây Hạ.

Nhận ra thận phận những người này, Hàn ngự sử ngược lại nhẹ thở ra, "Sao các ngươi lại đên đây? Hàn Chương... đã mang lương thảo vận chuyên

https://thuviensach.vn

ra ngoài."

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 88: Bắt Đảu

Hản Ngự Sử vừa dứt lời, đã bị người Tây Hạ bên cạnh túm cô áo kéo lên, H "Không phải ngươi đã nói, trước khi chúng ta đên thì gạo không ra khỏi

Trân Giang sao?" Hàn ngự sử bị kéo không thở nôi, lây tay trái băt lây cánh tay tráng kiện của người Tây Hạ, một lúc sau mới dãy dụa đứng lại trên mặt đât, "Hai bên giao chiên không giết sử giả, các ngươi nêu làm vậy, hợp tác giữa chúng ta sẽ không thể tiếp tục. Ngươi cũng biên chí hướng của Hàn Chương là chủ động tân công Tây Hạ, làm hao hết quản lực của các ngươi. Vình viễn nhốt bọn ngươi tại đại mạc. Chỉ cẩn có Hàn Chương, các ngươi đừng có mơ tưởng cướp được tải vật ở biên quan."

Trên mặt người Tây Hạ nhất thời lộ ra biểu tình giữ tợn, đây là nguyên nhân bọn họ thông hận Hàn Chương, cho nên mới dùng cơ hội lân này, trợ giúp đại Tê giết chêt Hàn Chương.

Hàn ngự sử nói, "Đám phản tặc nho nhỏ này nhất định không phải đổi thủ của Hàn Chương, chờ hắn bình định thành công tất nhiên sẽ được thăng quan tiến chức. Một khi hãn có quyên, về sau." Nói xong dừng một chút, "Nếu các ngươi khãng định dựa vào chủ nhân ta, tương lai chủ nhân sẽ phân thành trì cho các ngươi sử dụng."

Hàn ngự sử nhìn thấy trong mắt người Tây Hạ lóc ra khát vọng.

Hàn ngự sử nói, "Đoạt một phần lương tương đương tiết kiệm hai mươi phần lương, chư vị đại nhân nêu muôn quân đội dưới tay không hao tôn chút lông tóc nào thì có thể ngẫm lại đề nghị của ta."

https://thuviensach.vn

"Trước khi Hàn Chương chưa đưa lương thực đến tiền tuyến thì cướp lấy, vừa hay chúng ta mở một lỗ hông ở núi Hạ Lan đê binh mã của các ngươi đi ra."

Hàn ngự sử vừa đắc ý, vạt áo đã bị người Tây Hạ kéo lên, "Các ngươi để chúng ta đi ra, còn không phải vì để chúng ta đổi phò Hàn Chương? Đừng có bộ dáng cao cao tại thượng, đã là kỳ nữ còn muôn lập đên thời sao?"

Vài người nhất thời cười ra tiếng.

Mặt Hàn ngự sử tím thành màu gan heo, trên đầu chữ nhẫn có một cây đao, khi Thái tử ủy nhiệm hắn làm việc, hãn chỉ biết chuyện này không dễ làm, nhưng chỉ cân làm tột hãn sẽ trở thành thân từ tâm phúc bên cạnh thái tử, cho nên lân này có thể nào hãn cũng muôn hoàn thành công việc thái tử giao. Đâu Hàn Chương chính là con đường làm quan của hãn, đợi lợi dụng đám quân Tây Hạ xong rôi hãn nhât định đem sỉ nhục hôm nay trả lại cho bọn họ.

"Đừng nói lời vô nghĩa với hắn, dựa theo ta nói, một đường hướng nam, giết mấy con dê béo, đoạt đô vật quý báu của bọn họ, chúng ta trở về núi Lan Hạ đi." Một người Tây Hạ trong đó hổ, "Mấy ngày này, những người đi ra từ thành Trấn Giang đó. Xem dâu xe ngựa để lại có thể là có gạo, có thể thây được mang ra chính là đô tôt, có bạc còn lo không mua được lương thực và ngựa sao? Chỉ cần sông qua mùa đông năm nay, sang năm bộ tộc chúng ta có thể sông lại, tại sao phải sợ một tên Hàn Chương nho nhỏ."

Vừa dứt lời, chợt nghe người bên cạnh cười ha ha, "Năm đó huynh đệ bị giết, là ai mang theo cái đuôi đào tâu? Là ai nghe được tên Hàn Chương đã quay đầu bỏ chạy?"

Người nọ ngượng ngùng cúi đầu không nói nữa.

Đâu lình người Tây Hạ thưởng thức viên đao trong tay, khi đám nhà giàu rời Trận Giang, xe ngựa còn có trên trăm lượng, cũng không trách được các

https://thuviensach.vn

huynh đệ thây mà thêm. Nêu không phải cùng Hàn Chương đánh nhau, bọn họ đã sớm ra tay, nêu có thể đem chỗ tiền nầy về Tây Hạ, đừng nỗi sống qua mùa đông năm nay, côn có thẻ đôi chiên mã thượng đăng của mây bộ tộc khác.

Lợi ích trước mắt như vậy, cần rất nhiều định lực mới có thể ngăn chặn tính tình trời sinh thích cướp bóc của bọn họ.

Chỉ cần đổi phó được Hàn Chương.

Chỉ cần cái núi lớn Hàn Chương này sập, lợi ích mang đến không phải tiền tải có thệ cân nhắc, nêu quyết tâm đôi phó Hàn Chương, chuyện quan trọng hơn trước mắt chính là quân lương.

Người Tây Hạ vươn tay đến, "Đem bản đổ của bọn họ mang đến cho ta, quân lương đi đêm thê nào, Hàn Chương bô trí binh lực thể nào, đêu cho ta rõ ràng rành mạch."

Hàn ngự sử lộ ra tươi cười, cái này tương đương với đưa đầu Hàn Chương ra, chỉ xem đao người Tây Hạ nhanh hay không.

Lang Hoa ghé vào bản đồ chơi cờ với Hàn Chương.

Mẫn Giang Thần không khỏi cảm thấy nhàm chán, nàng không hiểu sao Hàn Chương và Lang Hoa có mây quân cờ mà gây sức ép lâu như vậy.

Tỷ như Lang Hoa đem cờ đặt ngoài thành Trấn Giang, tự dưng lại lấy đi hai quân cờ đen trong thành Trân Giang của Hàn Chương, lại còn dùng cờ trăng bao vây Thường Châu, hỏi Hàn Chương giải thẻ cục này thẻ nào.

Hàn Chương nhìn kỳ, căn cứ quân báo, phản quân không có nhiêu binh lực như vậy, vôn nghĩ Lang Hoa tùy tiện rải cờ, Lang Hoa quả nhiên là hài tử, thuộc hạ không có kết cấu gĩ nói cũng đểu không minh bạch, không

https://thuviensach.vn

giống hắn là phó tướng ở quân doanh đầu tranh anh dũng, nói mây câu là đem tình thể xem rõ ràng rảnh mạch.

Hàn Chương nghĩ đến đây, bóp nát tiểu hạch đào trong tay, tự nhiên mà đưa tới chén nhỏ trước mặt Lang Hoa.

Chính là quân Lang Hoa tùy tiện bày cũng có vài phần đạo lý.

Thế cục Giang Chiết không phải như vậy, tùy thời tùy chỗ đều có thể lâm vào khổn CỤC.

Ai biết đêu nói, lân này đên Trân Giang là không phải việc tôt hiện tại, cả triêu thân văn võ đều né, võ tướng có thê bệnh liên bệnh, Hoàng thượng xem trọng Nguyên bá hâu, thời điêm vừa muôn hạ chỉ, Nguyên bá hâu lại cùng quả tâu của mình có dan díu, Nguyên bá hâu phu nhân vào cung khóc lóc kê nê với Thái hậu, Thái hậu giận giữ cho người đánh Nguyên bá hâu một trăm trượng, tât nhiên sẽ không thể đi đánh giặc, chỉ có thê tọa trân Hàng Châu.

Tuy nhiên, sau đó tên của hắn xuất hiện ở cái chủ đề này, ca ca cũng vì hắn đi cầu xin, lại bị Hoàng Thượng chụp cho cái mũ cả nhà trung liệt. Không phải hãn không thể trôn, muôn ra cũng được, phụ tá bên người hăn có hàng vạn phương pháp thủ đoạn, có thể cho hãn được đền bù mong muôn. Hãn có thể làm so với Nguyên bá hâu trình độ càng cao hơn, nhưng hãn không thể làm vậy, bởi vì hãn đông ý.

Một tướng công thành vạn cốt khô. Hắn có thể nói hai chữa: đáng giá.

Hàn Chương hắn kiếp này làm những chuyện như vậy, phải xứng với những người Vì hãn mà chết, hãn phải dùng mạng sông này đi trả lại, chỉ có vậy mới có thể thanh thản sông trên thê gian.

Nếu không cho dù giang Sơn Đại Tề, những dân chúng đã chết tha thứ cho hắn, hãn cũng không tha thứ cho mình.

https://thuviensach.vn

Lang Hoa nhìn Hàn Chương thần thanh khí sảng, năm tháng không lưu lại dấu vết gì trên mặt hãn, có kinh nghiệm chiên trường lão luyện lại có tài năng lợi hại.

Hàn Chương như vậy không thể bị Vương Nhân Trí và Lý Thành Mậu ngu xuẩn hảm hại.

Hàn Chương đi quanh bản đổ hai vòng, đầu óc rất nhanh suy nghì, chiến tranh không phải chỉ khi hai quân giãng co mới bắt đầu, mà là sớm đã mở ra rỏi.

Hàn Chương đem tất cả cờ đen vào thành Trấn Giang, mặc kệ do gia đình hay Mẫn Hoài, hay lẫ dân chúng Trấn Giang, hắn đều phải giết chết ở ngoài thành Trấn Giang.

Buông quân cờ xuống, Hàn Chương nhìn về thủ hạ, "Lý Thành Mậu còn chưa tới sao?"

Thủ hạ nói: "Lý đại nhận cho người vẽ nói, viện quân vôn là điêu từ lực lượng địa phương, thành phần hỗn độn, không thể lập tức xuất phát, chỉ sợ cần chút thời gian, hăn đã dâng tâu bâm báo khó khăn cho triều đình, triều đình đã chuân cho. hắn mười ngày nữa, cũng thỉnh tướng quân thư thả mấy ngày."

Hàn Chương không khỏi cười lạnh, Lý Thành Mậu lấy triều đình để trấn áp hắn sao?

Hàn Chương nói: "Vậy theo ý của Lý đại nhân, chính là... Ta cũng có an bài của ta. Lý đại nhân một ngày không đên. Lý công tử chỉ sợ sẽ chịu chút khô da thịt."

"Ca ca...". Lang Hoa giữ chặt góc áo Hàn Chương, "Việc này phải chậm rãi làm. Bản từ phải đánh chậm, mới có thể đánh ra tư vị.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 89: Báo Tin

Lý Húc nhìn thấy người trong nhà đến, nước mắt nhất thời chảy xuống, năm tay lão nhân không buông, "Cha ta đâu? Phụ thân có đến không?" Lý quản gia lắc đầu, "Không có, lão gia phải mấy ngày nữa mới có thể tới được Trân Giang."

Lý Húc sắc mặt càng thêm tái nhợt, "Ta phải làm sao bây giờ... ai u... Hàn Chương kia không phải người. Hãn nói... Chỉ cân phụ thân một ngày không đền Trân Giang. Hãn sẽ đánh ta một ngày..."

"Dựa vào cái gì?". Lý quản gia nghẹn họng nhìn trân trối, "Đại gia không phải người công môn, trên người cũng không có tội danh, Hàn Chương dựa vào cái gì mà nhốt ngài ở nơi này, môi ngày còn đánh bản tử"

Lý Húc gục đầu xuống, "Bởi vì Hàn Chương phát hiện hộ vệ bên người ta đều mang theo quân tịch, nói Lý gia chúng ta tư dùng binh mã triều đình."

Lý quản gia ngạc nhiên nói: "Ngài thừa nhận?" Lý Húc gật đầu. Lý quản gia không khỏi thở dài, "Đại gia hồ đồa."

Lý Húc nước mặt nước mũi chảy xuống, hắn là nhất thời suốt ruột rơi vào mưu của Hàn Chương, nêu hãn có chuẩn bị tuyệt đôi sẽ không nói, "Hiện tại nói chuyện này cũng đã muộn, hiện giờ mau nghĩ biện pháp cứu ta ra đi."

Lý quản gia sao lại khộng nghỉ, đại gia chính là con trai trưởng của lão gia, lão gia yêu thương, tương lai Lý gia trông cậy vào đại gia kẻ thừa gia nghiệp, bị hại thân thể như thể sao được?

https://thuviensach.vn

"Hết giờ rồi." Thanh âm nam từ tráng kiện truyền đến.

Lý Húc nhất thời rùng mình một cái, giãy dụa giữ chặt tay Lý quản gia không buông, "Quản gia, mau cứu ta, đáp ứng bọn họ, dù Hàn Chương có nói gì cũng đáp ứng hăn."

Lý quản gia lúc này mới phát hiện hai sai nha cảm gậy lớn đi vào. Lý Húc giãy dụa muôn trôn, sai nha huơ gậy làm Lý Húc trượt té, hai cây gậy nhân cơ hội chui xuông dưới bụng Lý Húc, ngay sau đó Lý Húc giông như một con cá bị xuyên trên gậy bị người nhác lên đặt trên mặt đất, một cây côn tử ngăn chặn co hãn, một cây khác hướng mông hãn đánh xuông.

Một gậy đánh xuống, Lý Húc kêu rên lên, sai nha để cho Lý Húc kêu đủ, lại đánh xuông một gậy tiêp theo, ba gậy một bát muôi sát lên miệng vêt thương, lúc này Lý Húc như một con cá gân chêt toàn thân run run không ngừng.

Lý quản gia dựng tóc gáy, mông cũng thấy nóng rát, hắn nghe lão gia nói qua, trong cũng đánh người chính là như vậy, sẽ không đánh đên hỏng, còn có thể làm cho người chịu đau khô.

Nghĩ đến đây, Lý quản gia nước mắt"ào ào" rơi xuống, công tử làm sao chịu được al.

Nghe tiếng Lý Húc kêu rân, Tiêu ma ma không khỏi hé miệng cười, "Lý công từ này đúng là tỉnh quý, mới đánh vài cái như vậy đã kêu thành cái dạng này."

Lang Hoa đương nhiên biết phẩm tính Lý Húc, hắn chẳng những là cái gối thêu hoa xem không dùng được, lại còn vô lại.

Kiếp trước, sau chiên trận ở Trân Giang, Lý Húc bị đưa đi biên cương rèn luyện, lại không chịu nôi Tây Bắc nghèo khô, hai năm đã bỏ chạy về kinh. Bởi vì không có sở trường gì lại luôn đem chiên tích ở Trân Giang ra

https://thuviensach.vn

khoe, gặp người là nói năm đó mình anh dũng thể nào. Cái gì mà trong thành Trân Giang chêt nhiều người như vậy đêu là do hãn mang người đi chôn cât. Sau đó Quang Vịnh quôc công tìm thi côt Hàn Chương khăp nơi không được, tìm được Lý Húc, câu hỏi nơi thi côt Hàn Chương rơi xuông, Lý Húc lại coi trọng tiêu nữ nhân nhà Quang Vĩnh quôc công, lây việc này áp chê làm thân với nhà Quang Vĩnh quôc công.

Tất nhiên Quang Vinh quốc công không đáp ứng, không biết Lý Húc dùng thủ đoạn vô lại gì cuôi cùng để đầu Quang Vinh quộc công, Quang Vĩnh quôc công đến Trấn Giảng nhặt xác cho Hàn Chường, lúc đẩy mới biết Lý Húc đem xác Hàn Chương cât vào cái bình, chôn trong O Thủy, Cừ, tiêu nữ nhi nhà Quạng Vinh quôc công phản mộ nói là Lý Húc làm, cạo đâu thể không lây Lý Húc, cuổi cùng Lý gia cũng phải lui cửa thân này.

Sau khi Lý Thành Mậu bị đoạt tước, Hàn gia có hỏi vì sao, phải chôn xác Hàn Chương ở O Thủy Cừ, Lý Thành Mậu âp úng nói được huyên học cao nhân chỉ điêm, như thể có thể lây vận thể của Hàn gia, cam đọan tương lai Lý gia thăng chức rât nhanh. Quang Vĩnh quôc công nghe xong thiêu chút nữa tự tay giết chêt Lý Thành Mậu.

Đến đời này, Lý gia phụ từ tất nhiên cũng muốn mượn vận thể của Hàn Chương, chăng qua phải xem họ có cái khả năng này không đã.

Nghĩ đến đây, Lang Hoa thấy một bóng dáng quen thuộc.

Lục Anh đã đi vào sân.

Hiển nhiên là Lục Anh đến tìm Lý Húc. Kiếp trước, Lục Anh và Lý gia giao thiệp vài năm, một phần có thể đoán tâm tư Lý Húc, mặc kệ Lục Anh nói gì Lý Húc đêu tin, thê nên khi Lý Thành Mậu bị đoạt tước, Lý Húc còn tới cửa nhờ Lục Anh câu tình với Hoàng thượng. Lý gia đôi với Lục gia luôn đặc biệt tín nhiệm. Cho nên việc xin cho Lý gia này, để Lục Anh đến làm là tốt nhất.

https://thuviensach.vn

Lang Hoa gật đầu với Tiêu ma ma, hai người bước nhanh ra sân.

Sai nha cẩn thận tỉ mỉ đánh xong mười côn, Lý Húc giống như chết rồi nằm dưới mặt đất.

Lý quản gia gọi tên Lý Húc, Lý Húc cũng không có khí lực đáp lại, qua một lúc, Lý Húc mới nghe được thanh âm quen thuộc trên đâu truyên xuông, "Lý huynh, ngươi chịu khô rôi."

Lý Húc nhất thời như vở được cọng rơm cứu mạng, lập tức trở mình nhìn.

Lục Anh đoan đoan chính chính đứng ở cửa đại lao, ve mặt thương hại nhìn Lý Húic.

"Lục tam đệ", Lý Húc thanh âm khản khàn, "Mau giúp ta nói lời hay với Hàn tướng quân, thả ta ra đi!"

Lục Anh nhìn hai bên, lúc này mới lấy ra trong ngực ra một miếng bông nhanh chóng đưa cho Lý Húc, "Lý huynh đem nó để sau người, có thể bớt đau một chút, mỗi ngày lúc bị đánh vẫn kêu to bình thường, sai nha sẽ không phát hiện."

Lý Húc thần tình cảm kích, "Cũng là Lục tam đệ lo nghì cho ta." Lý quản gia bên cạnh cũng xúc động, "Lão gia nhà ta và Lục lão gia là anh em kết nghĩa, Lục tam gia với đại gia cũng như vậy, âm tình của Lục gia Lý gia chúng ta ghi tạc trong lòng."

Lý quản gia vái Lục Anh. Lục Anh ánh mắt thâm trầm nhìn Lý quản gia, "Hiện tại không phải thời điểm

khách khí." nói xong dừng một chút hạ giọng, "Ta tìm Hàn tướng quân, cũng là muôn hỏi thăm tình huông của Lý huynh."

https://thuviensach.vn

Lý quản gia gật đầu, "Hàn tướng quân... đối với chúng ta thật sự... quá độc ác..."

Lục Anh hấp hé môi, giống như có chút khó mở miệng, "Ngươi không nhìn thấy cữu cữu của ta, đúng không?"

Lý, quản gia lắc đầu, Lý Húc lại rùng mình một cái, Vương gia cùng ngày tình huông cũng như rơi vào chảo nóng, nghỉ một chút cũng làm cho người ta sợ hãi.

Lục Anh nói: "Vương gia bên kia đã bắt đầu xử lý việc phía sau cữu ta."

Lý Húc đột nhiên có cảm giác môi hở răng lạnh, "Vậy người hại Vương đại lão gia có băt được không?"

Lục Anh lắc đầu, "Ngày đó loạn thành một đoàn, thẩm vấn vải người không có kết quả, cũng không biêt được gì."

Lý Húc trợn tròn mắt. Thật đáng sợ, nơi này thật đáng sợ, hắn phải rời khỏi đây trở về Hàng Châu.

Lục Anh sắc mặt nghiêm nghị, sau một lúc lâu, "Lý huynh cũng không cần miễn cưỡng, lần này. Hàn tướng quân hạ quyết tâm, nhât định phải đánh thăng trận. Hãn ở Lỉnh Bắc, nhiêu năm, đã sớm chán, ta nghe nói Hàn tướng quân muôn mượn quân công lân này để trở về kinh nhậm chức, cơ hội khó có được, hăn sẽ không để người khác phá hủy."

Lý quản gia nghe hiểu ý Lục Anh. Như vậy thời khắc rối loạn chết vài người là chuyện bình thường, Hàn Chương tùy tiện lây cớ là có thể qua loa tăc trách. Như vậy, tình cảnh của đại gia thập phân nguy hiểm, hăn phải phái người đi Hàng Châu báo tin mới được.

Lý, quận giạ trấn an Lý Húc, thấp giọng hỏi Lục Anh, "Xem ra Hàn tướng quân chêt cũng phải thủ thành Trân Giang?"

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 90: Chí Điem

Lý quản gia theo Lý Thành Mậu rèn luyện trong quân nhiều năm, cũng hiêu được chiên cuộc. - Nói cách khác, Hàn Chương sẽ đem tất cả quân tư đều đặt trong thành Trân Giang, tường thành Trân Giang cao cung đủ lương thực, đại quân đóng quân ở trong, cho dù giăng co với phản quân mây tháng cũng không sợ, các thành xung quanh Trân Giang chăng khác nào phê thành, cho dù tản công cũng không có tác dụng.

Cứ như vậy, địa thể thành Trấn Giang dễ thủ khó công, nếu phản quân đến Trẩn Giang quyêt chiên với Hàn Chương thì như đi vào đường chêt.

Lý quản gia cảm thấy mồ hôi chảy dọc sống lưng, nếu Hàn Chương lập được quận công, trở lại kinh thành, lão gia phải công đạo với Thái tử thể nào? Lân này hãn đến Trấn Giang vốn là phải tiếp ứng già trẻ Lục gia đi Hàng Châu, hiện tại xem ra hãn cũng bât chập không đi tìm Lục lão thái gia mà phải mang theo người cập tỏc đi Hàng Châu báo tin.

Lý quản gia nhìn về phía Lục Anh, trong mất chợt lóe lòng biết ơn chân thành, khom người thi lê, "Đại ân khộng thể nào cảm tạ hêt được, thỉnh Lục tam gia hô trợ đại gia chúng ta, chịu khô tât nhiên là khó tránh khỏi... chỉ là phải nghỉ phương pháp bảo toàn tính mạng cho ngài ây."

Lý Húc nghe lời này, sắc mặt trở nên thay đổi, "Lý Đài Quý, ngươi muốn làm gì? Nguroi."

Lý quản gia vội thấp giọng nói: "Đại gia của ta, vì đại sự của lão gia, ngài phải chịu đựng, đợi đại sự của lão gia thành, nhât định sẽ thay ngài đòi

https://thuviensach.vn

lại công đạo." Nói xong, không để ý. Lý Húc kêu gào, bước nhanh ra cửa nha môn.

Lục Anh đợi Lý quản gia đi xa mới đi ra tiểu viện đằng sau nha môn.

Lang Hoa ngồi trên ghế bọc gẩm uống trà nóng, đứng bên cạnh là một phụ nhân đang cười tùm tim, đang cùng Lang Hoa nói chuyện, "Cũng không biết hợp khẩu vị Đại tiêu thư không, tướng quân chúng ta cô ý dặn bảo ta làm điêm tâm tô thức, nhưng không cân cho nhiều đường, hai ngày nay giọng tiểu thư không tốt, ăn đường sợ sẽ ngứa."

Lục Anh đứng ở tàng cây lăng lặng nhìn, cảm thấy trước mắt chính là một bức họa xinh đẹp.

Mặt mày tinh xảo như búp bê, im lặng ngồi đó, xem sách ăn điểm tâm, nhìn thấy làm cho trái tim người ta đêu âm lên.

"Lục tam gia, ngài đã tới." Tiêu ma ma phát hiện Lục Anh. Lục Anh cũng lấy lại tỉnh thần, chậm rãi đi tới

Phụ nhân cáo lui đi xuống, trong viện đã không còn người ngoài, Lục Anh nói, "Lý quản gia nghe được Hận tướng quân bỏ trí ở thành Trân Giang liên vội vội vàng vàng đi, ta nghỉ hãn chắc là đi thành Hàng Châu."

Theo lý thuyết, Lý Thành Mậu chính là phó tướng của Hàn Chương, phải nghe theo thông soái Hàn Chương, cho dù đã biêt Hàn tướng quân dụng binh thể nào cũng không khẩn trương như thế, chỉ cần mang viện binh tới đây hỗ trợ Hàn tướng quân là được rôi.

Trừ phi. Lý Thành Mậu muốn đổi phó Hàn Chương mới có thể để bụng nhất cử nhât động của Hàn Chương như thê, thậm chí tình nguyện đê Lý Húc chịu khô nhiêu ngày không quan tâm.

https://thuviensach.vn

Điều này sao có thể, nàng là một hài tử tám tuổi, thậm chí ngay cả Lý Thành Mậu cũng chưa từng gặp, chỉ dựa vào thế cục mà biêt được hết thảy, nói sao hãn cũng không tin.

Lang Hoa nhìn ra suy nghỉ của Lục Anh, "Là vì viện quân chậm chạp không đến, Lý Thành Mậu tìm mọi cách từ chôi. Hàn tướng quân mới nghi ngờ Lý Thành Mậu."

Lục Anh gật đầu, cái này thì đúng rồi Cẩn thận suy nghỉ một chút, cũng khó trách Hàn Chương lại nghi ngờ.

Lục Anh giải thích cho Lang Hoa, "Lý Thành Mậu là thân thích của mẹ Thái tử, Hàn tướng quân là ca ca của Ninh Vương phi, Thái Hậu và Hoàng Thượng trước nay không hợp nhau, thành Trấn Giang nằy nhìn như là có chiến sự, kỳ thật. Chỉ sợ liên lụy cả tướng cục."

Lang Hoa gật gật đầu, cái này nàng đã sớm biết, kiếp trước Lục Anh vẫn nguyện trung thành vứi Hoàng thượng, Lục Văn Hiên cùng Thái tử duy trì quan hệ không gân không xa, dựa theo lời nói của Lục Anh, không đêm thời khắc mâu chôt tuyệt không đứng thành hàng, đên cả nàng trước khi chêt cũng không biết Lục Anh ủng hỏ ai?

Những điều đó nàng đều không biết, nàng chỉ biết là Bùi Khơi Đường trở mặt với Thái tử, cũng là nguyên nhân vài lân làm Hoàng thượng và Thái từ bât hòa.

Nếu nói như vậy, kiếp này nàng cũng phải đứng một bên? Sau khi sống lại, mặc kệ là bảo vệ tổ mẫu hay là cứu Mẫn đại nhân và Hàn tướng quân, nàng đều dựa vào trực giác của mình, nàng chỉ biệt đúng sai, cũng không suy nghỉ những cái khác, nhưng hiện tại, xem ra bât tri bât giác đã đứng ở bên phía Hàn Chương, nàng có thể cử chọn trận doanh như vậy không? Vậy Lục Anh thì sao, Lục Anh có thể đứng cùng nàng trên một trận doanh không?

https://thuviensach.vn

Mặc kệ tương lai thế nào, Lang Hoa quyết định sẽ làm việc theo tâm tính mình.

Lang Hoa ngẩng đầu nhìn về phía Lục Anh, "Buổi tối hai ngày sau, Lục gia sẽ có một đêm không ngủ." Nói xong dừng một chút, "Huynh có lo lãng không?"

Lục Anh lắc đầu, "Theo tính tình của tổ phụ, tương lai đi Hàng Châu tất nhiên sẽ bị một vô, khi đó mât mặt thà bây giờ chịu chút giáo huân."

Tới thời điểm Lục gia nhận giáo huẩn.

Lục Văn Hiển thực nôn nóng, hắn đã bốn năm ngày không nhận được tin tức của tiên sinh, điêu này chứng minh tình thể Trần Giang không được lạc quan.

Lý Thành Mậu trong phòng đi tới đi lui, "Hiền đệ ngươi đã nói, ngượi không phải nói vận sô của Hàn Chương đã tận sao? Như thẻ nào... như thẻ nào hãn lại giải vây dễ dàng như vậy?"

Lục Văn Hiển cũng muốn biết vì sao, rốt cuộc là làm sai?

Từ lúc tiên sinh chỉ điểm, hắn đều thuận buồm xuôi gió chưa từng sai lầm, hiện tại sao mà đại chưởng quỳ bị băt, tiên sinh cũng không thây.

Tiền, tiền của hắn. Chỉ cần nghĩ đến đây, hắn lại đau lòng không thơ nổi.

Hao hêt nhiêu năm tâm tư, mới dưỡng ra được một thượng đội như vậy, vôn chỉ cân trải qua chiên trận ở Trân Giang là hãn có đủ tiên vôn, ở kinh thành và Hàng Châu mở mây cửa tiệm kiểm bạc, cũng đủ để nguyện ý theọ con đường làm quan còn có thể ở kinh thành và hàng Châu mua cho tiến sinh mấy căn nhà, không bao giờ...nữa lúc nào muôn dùng tiên cũng phải ngửa tay xin Vương thị, đôi mặt với cái mặt thôi của Vương thị.

https://thuviensach.vn

Những thứ đó nháy mắt hóa thành hư ảo. Sao hắn có thể không tức giận.

Lý Thành Mậu cổ tình lại tới lúc này, cho hắn cái chủ ý, hắn phải làm bộ vân đạm phong khinh, vì Lý Thành Mậu chỉ điểm.

Lục Văn Hiển nhớ những lời tới khi tiên sinh rời Hàng Châu nói với hắn, hắn cũng đem những lời này viêt lại ra giây, để Lý Thành Mậu đưa cho Thái tử điện hạ.

Lục Văn Hiển nói: "Lý huynh không cần sốt ruột, ngươi còn nhớ tờ giấy ta dâng cho Tái tử gia?"

Lý Thành Mậu gật đầu, hắn nhớ rõ trong tờ giấy kia của Lục Văn Hiên viết: Thái hậu nương nương bệnh phủ nhập mệnh, trong cung quyền lực mât cân băng, nhân cơ hội ứng biên có thể năm giữ cản khôn.

Lục Văn Hiển nhìn đám mây phía xa, "Lý huynh hảo hảo ngẫm lại, cho dù tình thể hiện nay bât lợi cho chúng ta, chúng ta có thể tìm cơ hội hòa nhau một ván."

Lý Thành Mậu không rõ, cái bệnh phủ nhập mệnh mà Lục Văn Hiển nói có thể thực hiện được không? Đên lúc đó là tình hình gì? Hãn vừa muôn mở miệng nói chuyện, lại thây hạ nhân Lục gia hoang mang rôi loạn mở cửa đi vào.

"Không tốt." Hạ nhân Lục gia sắc mặt tái nhợt. "Nhị lão gia... không tốt. Lão thái gia bọn họ bị gặc cỏ cướp..."

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 91: Bị Nan

mảnh, "Ngươi lặp lại lần nữa, gặc cỏ cướp là sao? Nhà chúng ta có tiêu

B iểu tình bí ẩn trên mặt Lục Văn Hiển nhất thời biển mất không còn một cục, còn có cả hộ viện của Vương gia cử đên hộ tông hay sao?"

Hạ nhân Lục gia cũng mờ mịt, "Chính là Trạnh Tử thủ của tiêu cục báo tin, nói Vương gia Đại lão gia xảy ra chuyện, đã gọi tất cả hộ vệ của Vương gia vẻ....."

Vương gia chết tiệt, thể nhưng lâm thời có biển, Lục Văn Hiển ném vỡ chén trà trong tay, "Tranh Tử thủ đâu? Tranh Từ thủ ở chỗ nào?"

Tranh Tử thủ bị hạ nhân Lục gia ba chân bốn cẳng kéo đến, một đường chạy trốn đã mài mòn để giày của hãn, máu tươi từ từ rỉ ra.

Nuốt hai ngụm nước bọt, Tranh tử thủ mới hoãn khí, mở to mắt nhìn Lục Văn Hiển lập tức nói: "Mau, nhanh đi cứu Lục lão thái gia, lão thái thái và thái thái..."

Lục Văn Hiển trợn tròn mắt, "Rốt cục xảy ra chuyện gì?" "Vốn là không có chuyện gì."

"Vốn phải là tuyệt đối không có việc gì." "Đều là bởi vì thời điểm đi rất rõ ràng, bị giặc cỏ và đạo phi theo dõi, chúng

ta.....khuyên lão thái gia nhanh hơn...thời tiết không tôt..... mưa..... Lục lão thái gì.....thể nào cũng không chịu đi."

"Nếu đi lúc đó.....sẽ không có chuyện,... ta cũng không một mình ở đây."

https://thuviensach.vn

"Ngày hôm đó vôn có thể đi nhanh một chút, Lục lão thái gia lại thấy xe ngựa xóc

nảy, muôn ngôi thuyên..... Lục lão thái thái khuyên không được, Lục nhị thái thái cũng khôngỷ kiến.Chúng ta liền rời khỏi đưởng lớn" nói đến đây Tranh Tử thủ ủy khuất rơi nước mắt. "Đã nói không được.....lại cô tình không chịu.....Quả nhiên là gặp giặc cỏ, người của Lý đại nhân v ị Trân Giang thám thính tình hình, không trở về, chúng ta đánh không lại chúng.cùng Lão thái thái bọn họ tách ra, ba tiêu sư chúng ta hộ tông lão thái gia tử..."

"Nhưng đám giặc cỏ này đã đỏ mắt...sớm muộn gì... họ đuôi theo.....sớm muộn gì.....

sớm muộn gì cũng bị

Lục Văn Hiển liếc ngang nhìn Lý Thành Mậu, hắn cho Lý Thành Mậu một vạn lượng bạc, không nghĩ tới Lý Thành Mậu không đáng tin như vậy.

Lý Thành Mậu vẻ mặt đương nhiên, "Những người ta phái đi đó, phải đi Trấn Giang nghỉ cách cứu Húc nhi, nêu không phải do Hàn Chương sao có thể xảy ra sự tình này."

Lục Văn Hiển nghiển răng.

Lý Thành Mậu nói: "Việc này không nên chậm trễ, chúng ta dẫn người đi tìm, nhất định sẽ cứu được Lục lão thái gia vê."

Một chiếc xe ngựa chạy như điên trên đường lớn, tiêu sư đánh xe trên mặt toàn máu tươi, trong xe ngựa Vương thị gãt gao ôm hộp lê.

Lục lão thái thái trên mặt hoảng sợ chưa nguôi, thỉnh thoảng lại ho khan, Lục lão thái gia được hai nha hoàn nâng, hiện giờ tóc tai tán loạn, cả người giông như già hon murời tuôi.

https://thuviensach.vn

"Vợ lão nhị." Lục lão thái gia nói, "Mấy thứ kia đâu? Đều bị giặc cỏ đoạt rồi sao?"

Hai mươi xe đổ vậta, đều là ông bảo hạ nhân gói tốt, lập tức đã bị mất rồi Lục lão thái gia hung hãng đâm ngực, nha hoàn bên cạnh vội kéo tay lão thái gia, "Lão thái gia...ngài.....xin bớt giận...chỉ cân.....chỉ cân.....người không sao là tốt rỏi..."

Lục lão thái gia nhất thời mắng: "Từ lúc gặp được giặc cỏ đến giờ, chúng ta đã trôn hai ba ngày, sao còn chưa đên Hàng Châu?"

Tay tiêu sư đã bị dây cương cọ đển máu tươi ròng ròng, "Lão thái gia ngài cũng thây, chúng ta gặp giặc cỏ không phải một người, chỉ sợ tất cả giặc cỏ ở Giang Chiêt đêu muôn đên phân một chén canh, nêu không phải bọn chúng còn đang tranh đoạt, chúng ta làm sao còn mạng, chúng ta vừa chjay vừa trôn, đên giờ không phải dể dàng..."

"Lại nói, chúng ta bị tách ra, nếu cả nhà còn ở cùng một chỗ, hiện tại có thể chiếu ứng lẫn nhau."

Lục lão thái gia nhíu mày, "Nói cái gì mà Giang Triết có tiêu cục nổi danh, còn không băng bọn giặc cỏ, giặc cỏ cô ý tách chúng ta ra, mục đính chính là đánh từng người."

Tiêu sự vẻ mặt chán ghét, sớm biết Lục lão thái giạ khó hầu như vậy, hắn có chết cũng không tiếp đợt sinh ý này, hăn rôt cục nhịn không được, "Lão thái gia hiện tại suy nghỉ một chút, ngài thật sự không nên ra khỏi thành vào thời điểm này."

Khi đó thành Trấn Giang đang rối loạn, quan phủ sao có thể lo đến bọn giặc cỏ này, lúc này mới để bọn chúng không kiêng mê gì theo sát xe ngựa những nhà giàu, thừa cơ động thủ.

Lục gia nghênh ngang rời khỏi thành, quả thực chính là con dê béo.

https://thuviensach.vn

Giặc cỏ phụ cận thành Trấn Giang chỉ sợ là dốc hết toàn lực, nếu lúc này ai đi ra tiêu diệt bọn chúng kia thật sự là đại tiện nghi.

Nhanh, cũng sắp đến Hàng Châu, chỉ cần kiên trì một chút, chỉ cần có thể đi vào thành Hàng Châu, bọn họ an toàn, chỉ cần qua buổi tôi nay.

Nhưng mà, những người đó có thể cho bọn họ yên ổn qua đêm nay sao? Nếu hắn là giặc cỏ, nhất định không. Nhìn chằm chằm thời gian dài như vậy, thịt sắp đến miệng không thể để bay mất.

Quả nhiên, tiêu sự vừa nghĩ đến đây, đã nghe một tiếng ngựa hí, người đánh xe kéo ba con ngựa nhât thời mât thăng băng, tiêu sư kinh hãi đứng lên giữ chặt dây cương, lại vì xe ngựa đi với tôc độ quá nhanh, bánh xe gãy, cả xe ngựa lật trên mặt dất.

Trong thùng xe truyền đến thanh âm thảm thiết của mấy người Lục gia.

Tiêu sư nghiêng ngả lảo đảo đứng lên, phát hiện sợi dây cản ngựa bên đường, nói cách khác, không phải giặc cỏ chính là đạo phi, đã sớm hạ mai phục ở đây chờ họ.

Tiêu sư lớn tiếng hô lên, "Vị bằng hữu kia, ta là người của Cửu Giang tiêu cục, chỉ cản băng hữu không làm tôn thương mạng người, đô báu trên xe tùy ý lây."

Lục lão thái gia được Lục nhị thái thái trong xe nâng ra, nghe được lời tiêu sư nói, lập tức luông cuống, hãn biêt cậu này là tiêng lóng của dân giang hô, đô báu ở đây là chỉ tài vật, nêu để cho chọn chúng câm chổ tải vật cuôi cùng này đi, sau này bọn họ phải làm sao bây giờ? Tiêu sư tám phân đã bị dọa hỏng mới có thể như vậy.

Lục lão thái gia nhất thời hô, "ngươi nói bậy.....ngươi đem đổ vật cả ta cất vào nhanh.....ta đưa một ngàn lượng bạc cho các ngươi, là muôn được

https://thuviensach.vn

cam đoan tât cả tiên bạc lông tóc không hao tôn gì, ngươi..... ngươi.....thê nhưng... muôn mang đô vậ đưa cho đạo phỉ.....ta..."

Lục lão thái gla vừa dứt lời, ngay lập tức một mũi tên bay đến cắm trước chân nCg Lục lão thái gia đau đơn kêu thẩm thiết, Lục lão thái thái cũng sợ run cả người đỡ Lục lão thái gia ngôi xuông không biêt làm sao mới tốt.

Tiêu sư không khỏi thầm mắng một tiếng, hắn đã sớm nhìn ra được người này thủ đoạn ngoan độc, nêu có thể bỏ của lây người là tôt lãm, nhưng hiện tại muôn chạy cũng không được.

Tiêu sư tiến lên chỗ Lục lão thái gia, "Đồ châu báu chúng ta không mang theo, thỉnh các băng hữu thủ lạ lưu tình.". Vừa muôn đi về phía trước, lại phát hiện Lục lão thái gia dị thường trảm trọng, tiêu sư nhìn lại, Lục lão thái gia còn lôi kéo nha hoàn bên cạnh.

Tiêu sư nhíu mày tiến về trước hai bước, Lục lão thái gia và nha hoàn kia lôi kéo, Lục lão thái gia nhât thời quát lên, "Xuân Mai, mang cho Xuân Mai, Xuân Mai."

Lục lão thái thái chỉ cảm thấy trên mặt nóng lên, tại thời khắc mấu chốt này, lão thái gia thê nhưng nghỉ đên cái tiêu nhân Xuân Mai kia, Lục lão thái thái còn không kịp phẫn hận, Xung quanh bỗng nhiên có đuốc sáng lên, đem chiếu sáng cả bảu trời đêm.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 92: Tang Lễ

Lục nhị thái thái nhìn theo ánh lửa, chung quanh không biết có bao nhiêu người, trên mặt đều là tươi cười dữ tợn. Mấy mũi tên bắt lại, tiêu sự buông Lục lão thái gia huy đao ngăn cản, lại vẫn có một mũi tên bắn vào bả vai hắn, "Bằng hữu, đừng đã thưởng người."

Tiếng cười nhất thời truyện đến, "Ta cũng không muốn tổn thương người, chẳng qua những thứ đó là đổ báu, thả một đường sống cho ngươi đi báo tin, mỗi người lây năm vạn lượng bạc đên chuộc."

Người nọ vừa dứt lời, Lục nhị thái thái liền cảm giác được cả người bị nắm lên, sau đó lôi lên xe ngựa, Lục nhị tháo thái muôn giãy dụa la lớn, lại cảm giác trên đâu đau xót, trước mắt biên thành màu đen, ngất đi.

Trời còn chưa sáng, đại môn Diệp gia bị đập loạn, hạ nhân Diệp gia ngáp một cái, thờ đâu nhìn ra người bên ngoài, người nọ mặc đô xanh, mang mũ, một trung niên da mặt vàng vọt hấp hé môi.

Hạ nhân Diệp ra nhất thời không kiên nhẫn, phất tay, "Cũng không nhìn đây là nhà ai, xin cơm thì đến chỗ khác đi." Nói xong cổn đem gậy đuỗi người nọ ra.

Người nọ lấy từ trong ngực một cái khăn tay, trên khãn thêu đóa hoa sen nở rộ, bọt nước trong đóa hoa nhìn như thật, giông như sãp rơi vào trong tay.

Diệp gia là nhà giàu nhà cao cửa rộng, tuy là người giữ cửa cũng có vài phần kiến thức, công phu thêu như vậy không phải nhà bình thường trên phỏ có thể có được, cho dù nha hoàn quý phủ như bọn họ cũng không có

https://thuviensach.vn

tay nghê như vậy. Hạ nhân buông gậy trong tay, lại đánh giá người nọ một lần, "Vậy ngươi là?"

Người nọ thấp giọng nói: "Thỉnh đem khăn tay này giao cho Diệp lão phu nhân, nói Vương gia tiêu tử đên thỉnh an lão phu nhân." Hạ nhân Diệp gia không dám chậm trễ, một đường cầm khăn tay đưa cho Diệp lão phu nhân, Diệp lão phu nhân vừa dùng bữa sáng, ngôi ở đại kháng cạnh cửa sô đùa chim bói cá trong lông.

"Lão phu nhân" hạ nhân bẩm báo, "Người gác cổng nói một người họ Vương đến, nói là tới thỉnh an lão phu nhân."

Diệp lão phu nhân nhíu mày, "Người nào họ Vương, các ngươi cảng sống càng tụt lùi, ngay cả nói cũng không rõ ràng."

"Hắn chưa nói, nhưng mà...bảo tiêu nhân đưa cho phu nhân một cái khăn tay, chỉ cân lão phu nhân nhìn một cái sẽ rõ ràng." Diệp lão phu nhân nghe đến đó nhất thời hứng trí, quay đầu nhìn trong tay hạ nhân kia, lại giông như không thây rõ nheo nheo mất lại, rôt cục tât cả chuyện cũ theo đóa hoa sen này trở lại trong đâu bà, Diệp lão phu nhân nhât thời sắc mặt thay đôi, "Ngươi nói hăn họ gì?"

"Họ Vương, đến thình an ngài." "Mau, "Diệp lão phu nhân lập tức vươn tay, "Mau để hắn vào." Hạ nhân Diệp gia vội vội vàng vàng đi về phía cửa, chính là lúc này hắn lại há to miệng, dùng sức lây tay nhu nhu mặt, không đúng, nam trung niên vừa rôi đã không thây, đứng ở cửa lại là một * tiêu cô nương, tiêu cô nương nói: "Đây là Diệp gia phải không?"

Hạ nhân Diệp gia gật đầu.

Tiểu cô nương nói: "Đi ra là một thị vệ thống lình, một vị trung thư xá của Diệp ra phải không?"

https://thuviensach.vn

Hạ nhân Diệp gia lại gật đầu, duỗi cổ nhìn bổn phía. Tiểu cô nương nói: "Như vậy vừa rồi vị đại thúc kia chỉ đúng đường cho ta rồi."

Hạ nhân Diệp gia nghe được lời này sắc mặt sáng ngời, "Vừa rồi người kia đi chỗ mảo?"

Tiểu cô nương ngẩng mặt lên, "Hắn đi rồi, nhưng mà hắn nói Diệp lão phu nhân nhất định sẽ gặp ta."

Diệp lão phu nhân chọ người đổi một bộ quần áo màu cam, đeo trang sức màu xạnh lá, ngôi ngay ngăn trên ghê chờ khách nhân vào cửa, lại không nghỉ người xôc mảnh đi vào lại là một tiêu cô nương.

Diệp lão phu nhân tò mò nhìn đứa nhỏ này, lại ngẩng đầu nhìn về cưa, không có người nào khác ở bên ngoài.

Hạ nhân Diệp gia tiến lên bẩm báo, "Lão phu nhân, vị khách nhân họ Vương kia đã đi rôi, hãn...chỉ đường cho tiêu cô nương này đên nhà chúng ta."

Diệp lão phu nhân lộ vẻ thất vọng, gắt gao nắm lấy khăn tay, bà đợi nhiều năm như vậy, nghĩ đến hôm nay nhất định sẽ có kết quả, lại không ngờ rằng cử như vậy vụt qua. "Mau...mau đuôi theo.....

Nhưng mà phải tìm làm sao, tìm ai?

Diệp lão phu nhân bỗng nhiên không nói ra lời, hạ nhân Diệp gia tất cả đều rùng mình, họn họ đã thật lâu không thây vẻ mặt như vậy trên mặt lão phu nhân.

Thất vọng, thống khổ, chờ đợi không buông như vậy, sau đó lại không thể không buông.

https://thuviensach.vn

Sau một lúc lâu Diệp lão phu nhân mới nói: "Các ngươi vừa rồi nói gì đó?"

Hạ nhân Diệp gia không biêt phải nói thẻ nào, lúc này tiêu cô nương đứng trong phòng đã mở miệng, "Ngài chỉnh là nhũ mẫu bên cạnh đương kim hoàng thượng Diệp lão phụ nhân sao? Ta là Cổ Lang Hoa, từ Trân Giang tới, trên đường gặp một vị đại thúc tôt bụng, hãn nói phu nhân nhât định sẽ gặp ta."

Trấn Giang. Cổ Lang Hoa.

Diệp lão phu nhân chưa từng nghe qua tên này, nhưng mà bà không khỏi nhìn đứa nhỏ đoan trang này, bà ở trong cung nhìn rât nhiêu túy nhân chủ từ, một đám ngày thường mặt như hoa đào, bà so với người thường cũng hiêu được thưởng thức một nữ tử xinh đẹp, nêu nói đứa nhỏ này thập phân xinh đẹp, đó là oan uông nàng, lông mi dài tinh tế, mày liễu, ánh mắt sáng hơn người thường rất nhiều, lớn nhỏ vừa phải đem thân thái hàm chứa trong đó, cái mũi lả lướt thập phân chỉnh tê, nhân trung rât sâu, vừa lúc ôm lây đôi môi đỏ, khuôn mặt như vậy không thể dùng xinh đẹp để hình dung, càng tốt hơn là thần thái của nàng, giống như búp non trên cảnh, thời điểm vừa mới nhủ lên, khóc miệng hơi cong cong như chuỗi lượn sóng.

Qua năm sáu năm nữa, chỉ sợ cả Đại Të, cũng khó tìm được ai có thể hơn nàng.

Diệp lão phu nhân không khỏi hỏi han: "Ngươi nói ngươi đến đây vì cái gì?"

Lang Hoa cung kính nói: "Lão phu nhân, nha đầu là tới tặng lễ cho người."

"Kia là vì sao," Diệp lão phu nhân khẽ cười, "Ta cái gì cũng không thiểu, chỉ sơn là khó có lễ vật làm ta thích"

https://thuviensach.vn

"Sơn tặc, đạo phi, giặc cỏ." Vài tiếng từ miệng Lang Hoa nói ra, "Lão phu nhân, ta đem đại bộ phận sơn tặc,

đạo phỉ vài giặc cổ ở Trấn Giang đều đem tới cho ngài, nếu ngài muốn vì Diếp thất tiểu thư báo thủ, hiện tại chính lẽ cơ hội tốt, trong nẵy rất có thể có người năm đó."

Ảnh mắt Diệp lão phu nhân nhất thời trở lên tàn nhẫn, "Ngươi làm sao biết trong đó có người ta muôn."

ỗng nhau, ở Trấn Giang hoành hành đã lâu, trừ bỏ cướp:"Lão phu nhân, nha đầu là tới tặng lễ cho người."

"Bởi vì bọn chúng đều Lang Hoa cung kính n

"Kia là vì sao," Diệp lão phu nhân khẽ cười, "Ta cái gì cũng không thiểu, chỉ sơn là khó có lễ vật làm ta thích"

"Sơn tặc, đạo phi, giặc cỏ."

Vài tiếng từ miệng Lang Hoa nói ra, "Lão phu nhân, ta đem đại bộ phận sơn tặc, đạo phỉ vài giặc cỏ ở Trân Giang đều đem tới cho ngài, nêu ngài muôn vì Diệp thất tiêu thư báo thủ, hiện tại chính là cơ hội tôt, trong này rât có thể có người năm đó."

Ảnh mắt Diệp lão phu nhân nhất thời trở lên tàn nhẫn, "Ngươi làm sao biết trong đó có người ta muôn."

ởi vì bọn chúng đều giống nhau, ở Trấn Giang hoành hành đã lâu, trừ bỏ cướp tiền, chúng còn giết ngừời, trừ lấy châu báu còn bắt con tin, hiện tại Trấn Giang sắp đánh giặc, bọn họ không có tài lộ, lúc này mạo hiểm làm việc, theo nhà giàu Trân Giang một đường lại đây, thập phần kiến nhẫn đợi nhà giàu tách ra, sau đó quyết đoán vây công, lây tải vật, người cũng không tha..."

https://thuviensach.vn

Nghe Lang Hoa nói vậy, chuyện cũ trong đầu Diệp lão phu nhân cũng bị gợi lên.

Năm đó bọn họ chính là đi từ Dương Châu về Hàng Châu, trên đường gặp những người đó, bà đem tất cả tài vật giao rã, bọn chúng còn bắt Thất nha đầữ của bà đi.

Đến giờ bên tai bà còn nghe được tiếng khóc của Thất nha đầu. Thất nha đầu của bà.

Mất Diệp lãọ phu nhân có chút ẩm ướt, nhìn về phía Lang Hoa, "Ngươi muốn cái gì? Ngươi đên tặng lê cho ta, nhât định là có điêu muôn câu đi?"

Lang Hoạ lại hành lễ, "Ta muốn thỉnh ngài giúp Mẫn đại nhân và Hàn tướng quân, giúp Chiêt Giang vượt qua cửa ải khó khăn."

https://thuviensach.vn

Chương 93: Chuyen Xua

là đủ loại, đơn giản là muôn có quyên có lợi. Bà cũng không nhớ rõ đã

giúp bao nhiêu người, nhưng là bà biêt ở trong mãt những người này, lão

thái thái như bà không trọng yêu, bà chỉ công cụ để bọn họ mưu câu phú quý mà thôi.

D iệp lão phu nhân nghĩ không ra đời này bị người cầu không ít thứ, lý do

Sau khi bà rời đi kinh thành, đã đem này cái đồ vật này nọ vứt ra sau đầu, thầm nghỉ an hưởng tuổi già. Lại không nghĩ rằng Thất nha đầu không còn, Tiểu Thất của bà, lúc trước còn ghé vào đầu gối bà hướng về phía bà cười, trong nháy mắt đã thành thịt trong tay người khác.

Bà mất mười vạn lượng bạc, cuối cùng đổi trở về chính là một cái quan tài nho nho.

Diệp lão phu nhân đỏ mắt, bà cũng rất nhanh che đi. Tiểu cô nương này phong trần mệt mỏi, mặt mày có lộ mỏi mệt, mặc kệ bà muôn nghe Tiêu cô nương này nói chuyện hay không đều cần đổi đãi nàng như khách nhân, huống chi lúc trước..... Còn có người đưa cho bà đô vật.

Diệp lão phu nhân nghĩ đến đây, phất tay phân phó hạ nhân, "Lấy chút điểm tâm cùng trái cây đêm, "sau đó nhìn về phía Lang Hoa, "Ngôi xuông trước đi!"

https://thuviensach.vn

Lang Hoa nhìn nhìn ghế dựa cứng rắn bên cạnh, lắc lắc đầu, "Lão phu nhận hay là ngài ban thưởng cho ta một cái tú đôn đi! Chạy hai ngày đường, ta đã ngôi không được."

Diệp lão phu nhân không khỏi cười "khúc khích" ra tiếng, đứa nhỏ này nói chuyện thật đúng là thăng thăn, ở trong cung ai ai nói chuyện cũng mang chút phép ẩn dụ, giổng như dài thểm một đoạn ruột cong cong, bà đã nghe đến chán, nhưng thật ra loại trả lời thông thông khoái khoái này làm cho bà vui mừng trong lòng.

Diệp lão phu nhân nghĩ nghỉ hỏi, "Ngươi có quen biết người chỉ đường cho ngươi vừa rôi không?"

Lang hoa lắc lắc đầu, "Không biết, cũng là lần đầu tiên gặp." Nàng nói không sai, Triệu Linh chỉ nói sẽ giúp năng giúp một tay, về phần hỗ trợ như thế nào nàng cũng không hỏi, Triệu Linh cũng không để cập đên.

Nàng một đường đi vào Hàng Châu là Ngô Đồng hộ tổng, nếu có thể lặng yên không một tiêng động đi đên xe ngựa của mảng còn nói chuyện với nàng, chỉ có thể là do Triệu Linh an bải.

Diệp lão phu nhân nói: "Ta già rồi, bọn nhỏ cũng không ở bên cạnh, lời hứa hai năm trước cũng không còn, một ngày không bình thường nếu là buổi sáng vài năm trước ta nói không thể giúp, hiện tại..... Cũng không có tỉnh lực này."

Lang Hoa nhìn bài trí trong phòng, bàn nhỏ bên cạnh Diệp lão phu nhân còn đặt một tiểu hâu từ bên trong quả câu bảy mâu.

"Lão phu nhân, Lang Hoa đứng lên, chỉ chi tiểu hầu tử, "Ta đá cầu cho ngài xem nha!"

Đó là đổ của tiểu Thất, từ lúc tiểu Thất đi rồi không còn ai động vào.

https://thuviensach.vn

Diệp lão phu nhân giật mình gật đầu, mắt thấy Lang Hoa cầm quả cầu, ở trong phòng đá đá.

Hoảng hốt giống như thấy bộ dáng tiểu Thất năm đó.

Đá đá, bỗng nhiên trong lúc đó quả cầu mất chính xác, Lang Hoa lại nhặt quả cầu rơi trên đất, Diệp lão phu nhân vội đứng lên lo lãng vươn tay, "Mau..... Mau.... Đứng lên."

Lang Hoa đứng lên, đem quả cầu trả lại cho diệp lão phu nhân.

Trên quả cầu thượng còn có độ ẩm thản nhiên của Lang Hoa, lông chim lướt qua mu bản tay Diệp lão phu nhân, mềm, ngứa.

"Lão phu nhân." Lang Hoa thấp giọng nói, "Ta phải về Trấn Giang, tổ mẫu ta còn ở Trân Giang chờ ta."

Diệp lão phu nhân không khỏi tâm đau xót, "Ngươi vì cái gì cảm thấy ta có thể hỗ trợ? Là bởi vì ta đã từng làm nhũ mẫu của Hoàng Thượng?"

Lang hoa lắc lắc đầu, "Không phải."

"Thất tiểu thư của ngài còn tuổi nhỏ đã táng mệnh trong tay giặc cỏ, nghe mà làm cho người ta tiêc hận, nhưng mà đó chưa là gì, bởi vì đứa nhỏ so với nàng bị thảm hơn nơi nơi đều có."

Hạ nhân Diệp gia không khỏi hít một ngụm lương khí, vị Cổ tiểu thư này thế mà dám nói như vậy với lão phu nhân, nàng muôn tiên lên đánh gãy lời Cô tiêu thư nói, thì Diệp lão phu nhân nâng nâng tay,

Cổ Lang Hoa nói tiếp, "Thất tiểu thư, ít nhất thời điểm còn sống cẩm y ngọc thực, cảng nhiêu đích đứa nhỏ có lẽ đên chêt cũng chưa nêm qua một chút cơm no, ngày ấy Mẫn đại nhân mang lương thực đến mũốn cho dân chúng Trấn Giang ăn một bữa cơm no, nhưng là..... Bọn nhỏ..... Không

https://thuviensach.vn

chịu ăn..... Bởi vì bọn nhỏ không biêt cơm thê nào..... Bọn nhỏ chi biêt nước cơm cùng nươc gạo.....

"Bọn họ chết, không có ai nhớ rõ, cũng sẽ không có ai mai táng."

"Đã chết, chính là đã chết, ném ở đó, chỉ còn lại xương trắng, càng không ai lưu giữ đô vật của họ."

"Nhưng mà, bọn họ lại giống Thất tiểu thư, đều là mạng người." "Nếu muốn tìm một người cứu bọn họ không dễ dàng, bởi vì trên đất Giang Chiết,

đại đa số mọi người lựa chọn làm một Bồ Tát câm, ta đến cầu ngài, là bởi vì lúc Diệp Thât tiêu thư không còn, ngài đã một câu."

Cổ Lang Hoa ngẩng đầu, ánh mắt sáng lên, "Cho dù đem Giang Chiết lật đổ cũng phải báõ thù chồ Thất tiểu thư."

"Đây lời hứa đẫm máu nhất một ηgιτói có thể hứa hẹn."

"Ba năm kể tiếp, quan phủ Giang Chiết bao vây tiễu trừ giặc cỏ quy mô lớn, cũng khiên cho chuyện xưa của Thât tiêu thư truyên đi."

"Lão phu nhân, " Lang Hoa lui ra phía sau vài bước hai tay chồng lên nhau chạm vào trản, khom người quỳ xuống hướng Diệp lão phu nhân hành đại lễ, "Giang Chiết mặc dù có Mẫn Hoái đại nhân, Hắn Chương tướng quân, nhưng kẻ thù vẫn ẩn nhẫn, nếu ngài có thể hỗ trợ chúng ta sẽ nhiều thêm một phần thắng"

Diệp lão phu nhân nghỉ nghì, "Nếu..... Ta không giúp được chuyện này thì sao?"

"Vậy cũng không sao" trên mặt Lang hoa là biểu tình bình thản.

"Vậy để cho chúng ta cũng thành chuyện xưa, truyền lưu đi xuống đi!"

https://thuviensach.vn

Một chiếc xe ngựa cứ như vậy lén lút đi vào Diệp gia, không đến nửa canh giờ lại lén lút rời đi.

Diệp lão phu nhân đi vào nội thất nửa ngày không nói gì, vẫn là Diệp Đại phu nhân gõ vang cửa phòng lão phu nhân, đi vào cùng lão phu nhân nói chuyện.

"Nương, hỏi thăm rõ ràng, nhà giàu dời tới Hàng Châu nửa đường gặp giặc cỏ, mây chục xe ngựa bị đánh thât linh bát lạc, nhưng mà xem ra sẽ không có vân để gì lớn..... Ngải biêt vị kia Tư Mã Lý Thành Mậu Lý đại nhân hay không?"

Diệp lão phu nhân gật gật đầu, phàm là người có quan hệ họ hàng với hoàng gia ta rất rõ ràng. "Đó là người nhà ngoại Thôi hoàng hậu mẹ đẻ thái tử"

Diệp Đại phu nhân nói: "Mẹ trí nhớ thật tốt, cho dù là con nghe xong, cũng phại cẩn thận ngẫm ngầm một chút. Vị Lý Thành Mậu đại nhân kia sáng sớm đã tập kết nhân mã truy, gây chiên địa đuôi bắt, hai ba ngày nhất định sẽ có manh môi, không cân Diệp gia phải chúng ta hỗ trợ." - - Diệp lão phu nhân nghỉ nghỉ, "Nếu..... Ta không giúp được chuyện này thì

sao?" "Vậy cũng không sao" trên mặt Lang hoa là biểu tình bình thản.

"Vậy để cho chúng ta cũng thành chuyện xưa, truyền lưu đi xuống đi!"

Một chiếc xe ngựa cứ như vậy lén lút đi vào Diệp gia, không đến nửa canh giờ lại lén lút rời đi. Diệp lão phu nhân đi vào nội thất nửa ngày không nói gì, vẫn là Diệp Đại phu nhân gõ vang cửa phòng lão phu nhân, đi vào cùng lão phu nhân nói chuyện. "Nương, hỏi thăm rõ ràng, nhà giàu dời tới Hàng Châu nửa đường gặp giặc cỏ, mây chục xe ngựa bị đánh thât linh bát lạc, nhưng mà xem ra sẽ không có vân để gì lớn..... Ngải biêt vị kia Tư Mã Lý Thành Mậu Lý đại nhân hay không?"

https://thuviensach.vn

Diệp lão phu nhân gật gật đầu, phàm là người có quan hệ họ hàng với hoàng gia ta rât rõ ràng. "Đó là người nhà ngoại Thôi hoàng hậu mẹ đẻ thái tử."

Diệp Đại phu nhân nói: "Mẹ trí nhớ thật tốt, cho dù là con nghe xong, cũng phại cân thận ngâm ngâm một chút. Vị Lý Thành Mậu đại nhân kia sáng sớm đã tập kết nhân mã truy, gây chiên địa đuôi bắt, hai ba ngày nhất định sẽ có manh môi, không cân Diệp gia phải chúng ta hỗ trợ." Diệp lão phu nhân nhìn Diệp Đại phu nhân một cái, thở dài, "Ngươi a, làm việc rõ ràng còn không băng cái đứa nhỏ tám tuổi kia." Cái đứa nhỏ kia, từ lúc vào cửa không nói một câu vô nghĩa. Thậm chí ngay cả thỉnh bà hỗ trợ thế nào đều nói rành mạch, chẳng qua là bọ họ nghe không hiêu thôi.

"Ngươi cho là, cổ Đại tiểu thư kia thật là đến cầu chúng ta tiêu diệt?" Cái này ngay cả diệp Đại phu nhân cũng hổ đồ, "Con dâu cũng hiểu được kỳ quái, nói đên tiêu diệt, vì sao còn nói phải cứu Mân Hoài, hai người này có quan hệ gì, có phải lân này bị giặc cỏ cướp bóc có người nhà Mân Hoài?"

"Thật là ngu dốt. "Diệp lão phu nhân nói xong nói, "Ta nhớ rõ Lý Thành Mậu phó tướng ở Hàng Châu điểm binh làm viện quân cho Hàn Chương đi?"

"Vậy vấn đề nhất định ở trên người hắn."

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 94: Đánh Cở

Lý Thành Mậu giải quyết lâu như vậy không chịu mang binh tiến vào Trẩn Giang giao cho Hàn Chương, kia chứng minh cái gì?

Thái tử đang âm thầm an bài hết thảy,

Giang chiết đối với thái tử mà nói là một khối thịt béo, hắn đã sớm muốn một ngụm nuốt vào, nhưng mà lại có thái hậu nương nương xương cốt cứng răn ở nơi dó.

Nói đến vẩn để hoàng tộc phân tranh quyền lợi, mỗi lần đều mang đến tai nạn.

Vang bên tai Diệp lão phu nhân là lời Cổ Lang Hoa nói: vậy làm cho chúng ta cũng biên thành chuyện xưa đi!

Bà nâng khăn tay trọng tay lên, nước mắt bà rơi trên hoa sen, năm đó bà như thế nào lại thêu một chiêc khăn tay như vậy đứa nhỏ của Khánh Vương, hiện tại thoạt nhìn thật sự là điểm xâu.

Diệp lão phu nhân cầm kéo định cắt khăn tay, nhưng rồi lại luyển tiếc. Hoàng Thượng, Huệ vương, Khánh vương là những đứa nhỏ bà trông lớn lên, bà cũng nhìn thây bọn họ đều thành chuyện xưa.

Lúc Tiểu Thất chết, bà dùng quan hệ trong ba năm tiêu trừ giặc cỏ, phát tiết bị phẫn trong lòng, không riêng gỉ bởi vì tiểu Thất, cũng là bởi vì Khánh vương.

https://thuviensach.vn

Khánh vương từ nhỏ làm việc đã quy củ, nói dối sẽ đỏ mặt, đứa nhỏ chỉ biết đem thứ tôt chia cho huynh đệ, đã bị bọn họ giết như vậy.

Bà ở trong cung khúm núm thật cân thận phí thời gian hơn phân nửa cuộc đời, coi bọn họ giông bảo bôi dưỡng thân cường thê tráng, nhưng kêt quả là đê cho quỷ đao kia. Khánh vương đã chết, bà cũng không thê đau lòng, chỉ có thê trước mặt người khác biêu hiện vững tâm như thiêt, bởi vì chỉ cân nàng khô sở sẽ trở thành đảng Khánh vương, sẽ bị Hoàng Thượng đưa vào tù.

Nếu khánh vương còn, Giang Chiết sao có thể loạn thành như vậy?

Hiện tại Thái tử học mánh khóe cũ, đưa tay duỗi tới Ninh Vương, bà thật sự còn có thê ngôi yên thờ ơ được sao?

"Dâu cả, ". Diệp lão phu nhân nói, "Đi tập hợp hộ viện của phủ chúng ta cùng với tiêu sư nổi danh thành Hàng Châu cùng nhau trợ giúp quan phủ tróc nã giặc cỏ."

Diệp Đại phu nhân không rõ, lão phụ nhân đây là muốn làm cái gì a, "Nương, tuổi ngài bây giờ..... Ngài hãy cân nhắc một chút.....

Diệp lão phu nhân gật gật đầu, "Ngươi yên tâm, ta tất nhiên có an bài" Diệp gia cũng là nhà lớn nghiệp lớn, bà không thê vì lo lãng cho chính mình thì cũng phải vì con cháu Diệp gia lo lãng, lúc này bà cũng không muôn lại xảy ra chuyện gì.

"Hôm nay nhà của chúng ta có khách đên, không được để lộ ra ngoài." Diệp lão phu nhân nói xong dừng một chút. "Nhưng có một chút, thời điểm đi bắt giặc cỏ chúng ta cũng tham gia, bởi vì dựa theo lẽ thường, đây cũng là chuyện Diệp gia chúng ta phải làm."

Hết thảy bình thường, sẽ không sẽ bị người hoài nghi, sẽ không để Diệp gia lâm Vào hiêm cảnh.

https://thuviensach.vn

Diệp lão phu nhân đem khăn tay đưa cho quản sự ma ma bên người, "Đem nó đốt đi, quá khứ gì đó không cân nhãc lại."

Diệp đại thái thái thở ra, mẹ chồng nhịn nhiều như vậy năm, hẳn là sẽ không vì lời nói của một tiêu cô nương, liên gây chiên.

Lang Hoa trong lòng không yên, nàng không biết này bước cờ này đi đúng hay không.

Nhưng là nếu Lý Thành Mậu không chịu xuất binh, nơi duy nhất có thể xin giúp đỡ cũng chỉ là quân đội Hàng Châu. Mân đại nhân muôn ra mặt lặng lẽ đi vào Hàng Châu câu quan phủ Hàng Châu Lưu Hiên.

Lưu hiển là cựu thần khi tiên để còn tại vị, cùn Thái tử Thái hậu đều không có đặc biệt liên hệ, không chừng ở thời khãc mâu chôt có thê hô trợ,

Nhưng là Mẫn đại nhân ra mặt, nhất định sẽ bị Lý Thành Mậu phát hiện, sẽ ngăn chặn con đường cuôi cùng của bọn họ. Diệp lão phu nhân và Lưu gia từ trước đến nay luôn giao hảo, bọn họ đã nghĩ tới chiêu đên câu Diệp gia, vì thể nàng một tiêu cô nương không quan không chức đích ra mặt, sẽ không khiển cho người khác chú y.

Diệp gia là viện trợ cuổi cùng bọn hắn có thể tranh thủ.

Việc nên làm đều đã làm, người khác lựa chọn như thế nào nàng không biết, nàng chỉ cân làm tổt bôn phận của nàng.

Lang hoa nhìn vẻ phía Hồ Trọng Cổt trong xe ngựa, "Dược liệu đều chuẩn bị tốt, đợi đền Trân Giang, chúng ta sẽ một đường hướng Bắc đem dược liệu phát xuông."

Hồ Trọng Cổt vuốt vuốt râu, "Đều nói sau đại chiến sẽ có ôn dịch, nếu đem này đó đêu làm tôt, ôn dịch cũng tât nhiên không thể có."

https://thuviensach.vn

Lục Văn Hiển Hiển ở trong phòng gấp đến xoay quanh, binh mã của Lý Thành Mậu cũng không biêt có tìm được phụ thân bọn họ không.

Hạ nhân Lục gia tìm được đường sống trong chỗ chết ở bên ngoài khóc thành một manh.

"Khóc cái gì mà khóc, Lục Văn Hiển Hiển trợn tròn mắt "Cũng không phải đã chết người."

Như thể nào không có chêt người, hộ viện Lục gia và tiêu sư đã chết mười mây người, bị thương vô sô, cơ hô khăp nơi đêu có, hiện tại những người đó lại buộc lão thái giạ đi rồi, lão thái thái và Nhị thái thái, nêu bọn họ đều chưa về, Lục Nhị lão gia nhất định sẽ giận có chém thớt lên bọn họ, không biêt có bao nhiều ngươi sẽ bị bán đi.

Lục Tình kinh hồn chưa định, nếu không phải nàng cùng Lục Vân và Tam thẩm ngôi một chiếc xe ngựa, hiện tại chỉ sợ cũng bị cướp đi. Nghỉ đên tổ phụ bọn họ bị vậy, nàng lại khóc, nhưng mà nghỉ đến mình bình yên vô sự, lại cảm thây được may man.

"Phụ thân, đêu do Cô Lang Hoa, là nàng ra chủ ý cho Hàn Chương, không cho phép nhà giàu chúng ta rời đi, nêu không phải nàng chúng ta sẽ không đi muộc, cũng sẽ không bị dính trời mưa, tô phụ sẽ không bị đau chân, tạm thời phải đi đường thủy đên Hàng Châu," Lục Tình ách giọng nói, "Phụ thân, ngài thể nào cũng không thẻ đẻ Cổ Lang Hoa kia đền Lục gia chúng ta, nêu không người một nhà chúng ta đều sẽ bị nàng hại chết."

Lục Văn Hiên Hiên không tin, đây căn bản là biện pháp Hàn Chương nghĩ ra, dựa vào miệng Cô Lang Hoa gây rắc rôi, hãn nhìn thoáng qua Lục Tĩnh, "Tô phụ ngươi bọn họ lạc ở đâu còn không rõ, hiện tại nói từ hôn cái gì, những lời này có phải mâu thân ngươi dạy ngươi hay không?"

Vương thị đã sớm không hài lòng hôn sự với Cô gia, giông như tiên sinh nói, Vương thị muốn lợi dụng Lục Anh kiếm một món đồ cưới, tường lai

https://thuviensach.vn

dùng cho Lục Tỉnh cùng Lục Vân. Cô gia tuy răng là địa chủ, dù sao cũng không băng quý nữ Hàng Châu, kinh thành, Vương thị đương nhiên nguyện từ hôn sự với Cô gia, tìm cái khác cao hơn.

Nghỉ đên đây Lục Văn Hiên Hiên giận đên nghiên răng nghiên lợi, Vương Nhân Trí bị mât chức, Vương Kỳ Chân bât từ cũng sẽ biên thành tàn phê, Vương gia trên cơ bản đã không còn giá trị, lúc này đây chỉ cần phụ thân, mẫu thân có thể bình an trở vê, vê phân Vương thị..... có danh bị băt đi, không còn sông trở về lại là kết quả tốt nhất, hãn đột nhiên âm thẩm kỳ vọng Lý Thành Mậu có thể lý giải tâm tư của hãn.

Lục Anh nhìn về phía Lục Tình cùng Lục Vân, "Đi nghỉ ngơi trước đi, có tin tức sẽ đi thông trí các ngươi."

Lục Tình gật gật đầu nâng Lục Vân trên đất dậy, hạ nhân bên cạnh nhất thời kinh hô ra tiêng, "Nhị tiêu thư, ai đạp hai chân ngài vậy."

Sau lưng Lục Vân rõ ràng rảnh mạch ẩn hai dấu chân, dấu chân không lớn không nhỏ, thoạt nhìn hăn là của một nữ tử, đôi mắt Lục Vân đỏ lện muôn nói chuyện, lập tức bị Lục Tình túm lên. ở trong xe bị ngã một cái, kết quả không nghỉ tới đập phải người Lục Vân, thiếu chút nữa đá nàng xuống xe ngựa."

"Mau, "Lục Tình phân phó hạ nhân, "Nhanh đi mời ma ma tới xem cho Vân nhi."

Lục Vân cúi đầu, trên ngón tay tràn đầy máu tươi, đó là do nàng gắt gao năm thùng xe lưu lại, nêu không phải nàng lôi kéo thùng xe, nhât định bị tỷ tỷ đạp xuông, hiện tại sẽ giông mâu thân rơi vào tay giặc cỏ.

"Vân nhi, "Lục Tình thừa dịp mọi người không chú ý kéo Lục Vân đến một bên, "Ta thật sự không phải cô ý, ta vì luông cuông, nêu muội bị giặc cỏ băt, ta có lợi ích gì?"

https://thuviensach.vn

Lục Vân không biết nói gì mới tốt, nếu nàng bị bắt, giặc cỏ sẽ không đuổi giết xe ngựa nữa đi! Nhưng mà trong lòng nàng lặng lẽ hy vọng tỷ tỷ không có cái tâm tư kia.

Hạ nhân nhà Lý Thành Mậu được người dẫn vào, nhìn thấy Vục Văn Hiên lập tức nói: "Lục nhị lão gia, trong cung đã xảy ra chuyện."

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 95: Cản Du

năm, đèn cung đình thay đôi một lân từ trong ra ngoài, không ngừng là

như thể này, Từ Ninh cung từ vách tường, đình đài, lâu các đêu sửa chữa

lại một lân, mười hai giam đích nhân thủ không đủ, lại mời thợ thủ công từ ngoài vào, chỉ vì ngày sinh nhật Thái hậu, hêt thảy rực rỡ hãn lên.

HED ại thọ sáu mươi của Thái hậu, trong cung ngoài cung bận việc non nửa

Rót cuc chuẩn bị sẵn sàng hết thảy, chỉ còn chờ Thái hậu cao hứng ban thưởng cho mọi người.

Chính là đột nhiên lúc đó"Ba ba ba" kẻng trong cung vang lên, thanh âm giông như đánh vào lòng người, làm cho người ta từ đỉnh đâu đên bàn chân đêu"Thình thịch" kêu không ngừng. Đây là thanh âm không tôt, lại là điêm báo không tôt, trong cung có đại sự. Hết thấy từ nơi này xuất phát, dẫn tới thiên hạ thay đổi bất ngờ.

"Bình An trưởng công chúa hoãng " Mọi người truyền nhau tin tức này.

Bình An trưởng công chúạ là tiêu nữ nhân của thái hậu, là trưởng công chúa duy nhât trong cung không xuât giá, nãm trước Hoàng Thượng nghỉ đem trưởng công chúa gả cho Nhữ Nam Hâu phía Nam, Thái hậu bởi vậy giận dữ, chỉ trích Hoàng Thượng mang người bên cạnh có thể nói chuyện duy nhât của bà đi, mong bà sớm ngày đi gặp tiên hoàng.

Hoàng Thượng đành phải chú ý, từ bỏ chuyện này.

https://thuviensach.vn

Lúc này mới qua bao lâu, trưởng công chúa đang tôt thể mà đã hoãng, mây ngày trước đây trưởng công chúa còn mang người đi xem diễn chiết, sợ thải hậu nưỡng nương nhớ tới Huệ vương, Khánh vương sẽ thương tâm, đem (Nãm tử mừng thọ } đổi thành (Thiên nữ tán hoa), Hoàng Thượng nghe xong cũng nhẹ nhàng thở ra, vô hình trung hóa giải một hôi khúc chiêt.

Sáng sớm hôm nay, Bình An trưởng công chúa còn an bài tất cả mọi việc một lần, sợ có sơ hở gì, nhưng vừa rồi đột nhiên đau đầu không thôi, cung nhân nhóm vội gọi thái y đên, thời điêm Đương thái y nghiêng ngả lảo đảo tới, mạch tượng trưởng công chúa đã không còn.

Quá nhanh, hết thảy phát sinh đều không hề có một chút dấu hiệu, Thái hậu không hê phòng bị, bị đâm mạnh một đao,

Đèn lồng trong Từ Ninh cung màu đỏ đổi thành đèn lồng trắng, Thái hậu kiện trì làm để toàn bộ người trong cung đều buộc đai tạng, chính mình cũng mặc quân áo mộc mạc ngôi ở trước giường Bình An trưởng công chúa.

Nhóm mệnh phụ vốn ăn mặc năm hồng đại lục tới mừng thọ thái hậu cũng như kiên bò trên chảo nóng, vội phân phó gia nhân đem quần áo mộc mạc đưa vào trong cung.

Hảo hảo mừng thọ cứ như vậy biển thành tang lễ.

Nhóm mệnh phụ quỳ gối trước giường trường công chúa trong cung cầu Thái hậu bảo trọng ngọc thê.

Đại thái giám Tỉ lễ giám thay quần áo cho trưởng công chúa, lại bị thái hậu mắng một trận, ở trong lòng Thái hậu, Bình An trưởng công chúa căn bản không chêt.

https://thuviensach.vn

Chính là mọi người không thể cứ quỳ như vậy, hiện tại loại này thời tiết qua một hai ngày thi thể sẽ bôc mùi, đên lúc đó không riêng gì thê diện hoàng gia, tât cả mệnh phụ đều bị liên lụy,

Mọi người không biết như thế nào cho phải, bỗng nhiên vài tiếng chim bói cá tiếng kêu to truyền đến, không khí trong phổng nhất thời giống như rơi vào hầm băng. Loại thời điểm này ai còn có tâm tình ngoạn điêu, mặc kệ là ai, tức giận của Thái hậu nhất định sẽ đặt ở trên người nàng cho dù không chết cũng phải nhận đủ tra tân.

Quả nhiên Thái hậu tức giận phân phó đại giám đem người ngoạn chim chóc bắt đên, đại giám còn chưa động thủ, một đứa nhỏ sắc mặt có chút tái nhợt mang theo lông chim từ ngoài điện đi vào.

Trong phòng không khí âm trầm, làm cho trên mặt nàng có chút sợ hãi, nàng nhịn không được quay đầu nhìn ma ma phía sau, ma ma không muôn người biết gật dật đâu với nàng.

Tiểu hài từ lúc này mới nơm nớp lo sợ mang theo lồng chim đi tới trước mặt Thái hậu. Tay Thái hậu run rẩy, "Ai cho ngươi mang chim chóc đến nơi đây?"

Tiểu hài tử hiển nhiên sợ hãi sau một lúc lâu chưa dám nói gì, trong đám mệnh phụ có người đứng lên bước nhanh đi đên trước mặt tiêu hải từ quỳ xuông, kéo đứa nhỏ đèn phía sau, "Thái hậu nương nương, là thiếp không dạy tốt hải tử, ngài phải phạt thì hãy phạt thiêp đi!"

Thái hậu cũng không để ý kia phụ nhân mà là nhìn đứa nhỏ, "Nói, ai cho ngươi mang tới. t

Đứa nhỏ sững sờ đứng đó, sau một lúc lâu mới cắn cắn môi, "Chim chóc của ta là cho..... Là cho..... Bình An trưởng công chúa, Bình An trưởng công chúa ngày hôm qua thây được con chim này, nói..... Bị giam lâu như vậy, ngày mai rôt cục có thể tự do tự tại bay đi."

https://thuviensach.vn

Bị giam lâu như vậy. Thái hậu nhìn vẻ mặt anh tình của Bình An trưởng công chúa. Là tiếng lòng của đứa nhỏ sao?

"Ta nghì, nguyên bản..... Trưởng công chúa là muốn phải..... Dem con chim này thả đi, hiện tại mang lại đây, có lẽ trong lòng trưởng công chúa sẽ cảm thây cao hứng."

Tay Trưởng công chúa còn chưa hoàn toàn lạnh như băng, Thái hậu gắt gao nắm, "Nàng khi đó cao hứng không?"

Đứa nhỏ không biết nên nói như thể nào, lại nhìn nhìn ma ma bên cạnh, sau đó mới nói: "Cao hứng, thời điêm trưởng công chúa nói lời này, thật cao hứng."

"Ta nghì, có lẽ trưởng công chúa cũng muốn biển thành chim bay đi.....

Lời này vừa nói ra, sắc mặt mọi người đều thay đổi, đứa nhỏ này dám nói nói như vậy, trưởng công chúa là hậu duệ quý tộc, sao có thể biên thành chim chóc.

Cha mẹ đứa nhỏ này đích nhất định sẽ bị Thái hậu phạt nặng, đứa nhỏ này chỉ sợ cũng không thoát được bị đưa vào miểu tụng kinh siểu độ chờ trưởng công chúa.

Nhưng mà Thái hậu lại cười rộ lên, "Cho nên Bình An của ta chính là bay đi, cũng chưa chêt, nàng đi làm chuyện nàng muôn làm, mà không phải bị nhôt trong cung."

"Đúng hay không?"

Toàn điện không ai dám nói nói. Tiểu cô nương cũng cúi đầu lén lút đánh giá bốn phía, giống như thật sự bị sợ hãi. Rốt cục nữ quan bên người Thái hậu thấp giọng nói: "Thái hậu nương nương, ngài biêt trưởng công chúa thích nhât chim chóc, có một lân trưởng công chúa còn nói

https://thuviensach.vn

với ngài, nàng mơ chính mình có hai cánh đại bảng.....

Nước mắt Thái hậu rơi xuống, Bình An vì sao lại nói loại lời này, đều nói người đi phía trước là có dự cảm, có lẽ Bình An khi đó đã biêt chính mình phải rời khỏi.

Bình An của bà. Bình An đáng thương của bà. Sinh nhật mẹ, lại là ngày giỗ của con.

"Bình an..... Con yên tâm đi thôi..... Mẫu hậu không cần con bồi!"

Trưởng công chúa đứng lên đi đến chỗ đứa nhỏ kia, đứa nhỏ có chút sợ hãi lui về sau hai bước, lại được phụ nhân bên cạnh đỡ thân mình nho nhỏ của nàng.

Thái hậu hạ người mở lồng sắt ra, chim bói cá bên trong nhất thời uych cánh bay Tal,

Trừ bỏ Thái hậu, còn lại mọi người đều cúi đầu. Bình An của bà.

Bình An đáng thương của bà. Sinh nhật mẹ, lại là ngày giỗ của con. "Bình an..... Con yên tâm đi thôi..... Mẫu hậu không cần con bồi!"

Trưởng công chúa đứng lên đi đến chỗ đứa nhỏ kia, đứa nhỏ có chút sợ hãi lui về sau hai bước, lại được phụ nhân bên cạnh đỡ thân mình nho nhỏ của mảng.

Thái hậu hạ người mở lồng sắt ra, chim bói cá bên trong nhất thời uych cánh bay Tal.

Trừ bỏ Thái hậu, còn lại mọi người đều cúi đầu.

Bình An của bà.

Bình An đáng thương của bà.

https://thuviensach.vn

Sinh nhật mẹ, lại là ngày giỗ của con.

"Bình an..... Con yên tâm đi thôi..... Mẫu hậu không cần con bồi!"

Trưởng công chúa đứng lên đi đến chỗ đứa nhỏ kia, đứa nhỏ có chút sợ hãi lui về sau hai bước, lại được phụ nhân bên cạnh đỡ thân mình nho nhỏ của nàng.

Thái hậu hạ người mở lồng sắt ra, chim bói cá bên trong nhất thời uych cánh bay Tal,

Trừ bỏ Thái hậu, còn lại mọi người đều cúi đầu. Chim bói cá ở trong đại điện xoay mấy vòng, rốt cục bay ra ngoài

Thái hậu giật mình nhìn không trung bên ngoài, "bình an trưởng công của ta hoãng, các ngươi khóc đi, hảo hảo mà đưa tiễn nàng ra đi."

Thái hậu nói xong kéo tay đứa nhỏ kia, đứa nhỏ co rúm lại, cuộn vào trong lòng phụ nhân, ngực, thái hậu lại rụt tay vê, trong ánh măt có thât vọng thản nhiên, "Nếu lá gan lớn chút nữa thi tốt rồi."

Ma ma đứng ở phía sau đứa nhỏ sắc bén nhìn thoáng qua, nhìn thấy Thái hậu thụ hôi tay, nàng ánh măt "Chỉ tiêc rèn sắt không thành thép" chợt lóe qua, rât nhanh lại cúi đâu khôi phục bộ dáng khiêm tôn,

Thái hậu thanh âm uy nghiêm, "Ngươi tên là gì?" Tiểu cô nương nhấp hé miệng, nâng lên một đôi mắt kinh hoảng, "Hồi Thái hậu

nượng nương, phụ thân thần nữ là Từ Tùng Nguyên, nhâm trung thư tỉnh Tham Nghị, thân nữ Từ Cân Du năm nay tám tuôi."

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 96: Kết Cục Đã Định

Thái hậu vừa mới ngất ở Từ Ninh cung, đã có vài con khoái mã chạy ra khỏi kinh thành, đi bôn phương tám hướng truyên tin. Trong cung lại vô thanh vô tức truyên nhau đủ loại tin tức, Từ đại thái thái dẫn Từ Cẩn Du trong cung trở về, hai người mới vừa đổi quần áo, Từ đại thái thái đã kéo Từ Cân Du qua một bên, "Cân Du, những lời con nói với thái hậu nương nương kia là ai dạy con?"

Từ Cân Du lắc đầu, "Không có, là con tự mình nói."

Từ đại thái thái nhíu mày, "Con khi nào thì nói chuyện với Bình An trưởng công chúa, và sao lại mang cái lông chim đên’."

Từ Cẩn Du có chút bất an vặn vẹo người, "Mẫu thân đừng hỏi, con mệt mỏi..... Con muôn nghỉ ngơi..... Con muôn ăn mã túc cao..... Còn muốn sữa đặc..... Có thể cởi quân áo này ra không, con không thích bộ này, đây là xiêm y cũ năm trước rỏi..."

Từ đại thái thái sắc mặt trầm xuống, "Không nói rõ ràng, không cho con đi." "Có cái gì để nói, "Từ Cân Du cổ làm mặt tức giận, "Bình An trưởng công chúa vôn là nói như vậy, lúc ây Hà ma ma cũng ở đó, không tin mẩu thân có thể hỏi Hà mama."

Hà ma ma vội nói: "Đúng là như vậy, tiểu thư không nói dối."

Từ Cân Du nhíu mày, "Mẫu thân sao lại luôn vô duyên vô cớ răn dạy con như vậy, rõ ràng tât cả mọi người đều cao hứng, Thái hậu nương nương còn khích lệ con, tặng cho con nhiều lễ vật, nhóm nữ quyến nhìn thấy đều hâm mộ, mẫu thân cũng không khen con, ngược lại còn thâm vân con."

https://thuviensach.vn

Thanh âm Từ đại thái thái mềm đi rất nhiều, "Cẩn Du, chuyện hôm nay nếu làm không tôt sẽ gây họa vào thân, con tuổi nhỏ không hiểu, ngoại nhân nhìn thây con được lễ vật, chỉ có mẫu thân nhìn thấy nguy hiểm bên cạnh con." Nói xong cầm lây tay Từ Cân Du, Từ Cân Du lại giãy ra.

"Ai cũng nói mẫu thân thích đệ đệ, bởi vì hắn là trưởng tử, con..... Con là nữ hải tử, mâu thân sẽ không thích con."

Đối mặt với lên án của nữ nhi Từ đại thái thái sững sở.

Từ Cẩn Du cúi đầu, "Giống như một lần, mẫu thân từ nhà ngoại công trở về, đầu tiên xem là Khải Chi. Sau đó mới đền con."

Từ đại thái thái sau một lúc lâu mới nhớ ra, lân đó là bởi vì bà biêt Khải Chi vì bướng bình mà bị đánh, mới vội ảng vàng trở vê, nhìn thây bộ dáng của Khải Chi, bà đau lòng vô cùng, lúc này mới nhẹ nhàng kéo tay Khải Chi, vôn là muôn an ủi Khải Chi, đầu biêt sẽ xem nhẹ Cân Du.

Từ đại thái thái buông Từ Cẩn Du ra, Từ Cẩn Du lập tức nhanh như chớp chạy ra ngoài.

Nhìn thân ảnh Cân Du, Từ đại thái thái không khỏi thở dài, Chu ma ma vội đi lên khụyên giải an ủi, "Thái thái cứ từ từ sẽ được, đứa nhỏ tuổi này lòng nhỏ như tóc, nhât là Đại tiêu thư nhà ta trí tuệ lanh lợi, khó tránh khỏi nghĩ nhiêu một chút, thái thái không thê đôi đãi Đại thiêu gia với Đại tiêu thư giông nhau được, Đại tiêu thư dù sao cũng là nữ hài tử, nữ hải tử chịu không môi khuyên răn cứng rãn như vậy."

"Nữ hài từ đều giống như hoa, thái thái phải hảo hảo che chở nâng, nàng mới có thê thân cận với ngải"

Từ đại thái thái gật gật đầu, "Ta không muốn dưỡng Cẩn Du thành hài tử yếu ớt, tiêu thư khuê các phải có ý chí của tiêu thư khuê các, so đo mây việc nhỏ này, trong lòng sẽ không vui vẽ."

https://thuviensach.vn

Chu mụ mụ hé miệng cười, "Thật sự là vọng nữ thành phượng, Đại tiêu thư mới tám tuổi, lão gia đã vội tìm tiên sinh tới dạy vỡ lòng cho Đại tiêu thư, thái thái lại vội giáo dục đạo lý cho Đại tiêu thư, Đại tiêu thư mệt chết cũng không đạt được yêu câu của lão gia và thái thái."

Từ đại thái thái gật gật đầu, có lẽ là bà quá gấp rồi, Lão gia bảy tuổi có thể xuất khâu thành thơ, là thân đông mọi người đêu biêt, nàng cũng muôn bôi dưỡng ra đứa nhỏ giông lão gia, bât tri bât giác lại làm hơi quả.

Chu ma ma nói: "Nhưng mà, giáo dưỡng của thái thái cuối cùng là có hiệu quả, hôm nay tất cả mọi người nói vê tiêu thư nha."

Đây cũng không biết là phúc hay là họa.

Từ đại thái thái vừa nghĩ đến đây, liền nhìn thấy Từ Tùng Nguyên bước vào cửa, Từ đại thái thái vội đi lên hầu hạ Từ Tùng Nguyên thay quân áo.

Từ Tùng Nguyên có chút không yên lòng, "Lão Nhị đến đây, đang ở thư phòng, ngươi cho người tiếp đón một chút."

Từ đại thái thái nhìn nhìn Chu ma ma, Chu ma ma lập tức mang người đi xuống. "Làm sao vậy?" Từ đại thái thái nhìn Từ Tùng Nguyên kia gắt gao nhãn mày. "Cân Du....."Từ Tùng Nguyên nói tới đây, trước mắt hiện ra nữ nhi hai mắt hông hông, rãn dạy trong lòng nói cũng nói không nên lời, trước mắt đây cũng

không phẩi chuyện hắn lo lắng nhất.

Từ đại thái thái vừa nghỉ có cần nói chuyện phát sinh trong Từ Ninh cung một lần không.

Từ tùng nguyên đã nói: "Lần này..... dân chúng Trấn Giang, Thường Châu chỉ sợ phải chịu nôi khô chiên loạn, Hàn Chương, Mân Hoài cũng sẽ giông khánh vương năm đó, không minh bạch chết đi, ta nghỉ viết một

https://thuviensach.vn

phong thư cho Lưu Hiên, để hắn đến hỗ trợ..... "Nói tới đây ung dung cười, "Thư ta còn chưa viêt, lão Nhị đã tới rôi."

Từ Tùng Nguyên vẻ mặt mỏi mệt.

Từ đại thái thái nói: "Tại sao có thể như vậy? Có phải lão gia suy nghỉ nhiều quá rôi không, Hàn Chương sao có thể không đôi phó được đám phản quân này, lại nói,

lão gia cùng Mẫn đại nhân giao tình cũng khổng sâu, đột nhiên lúc này lại lo lắng cho Mẫn đại nhân.

Từ Tùng Nguyên nói: "Ta và Mẫn Hoài không có giao tình gì, nhưng mà khảo thí của hãn ở Lại bộ ta đã nhìn qua, hãn vôn phải tiếp nhận chức vụ Tô Châu tri phủ, nhưng bởi vì chiên sự đã tự thỉnh câu ở lại Trân Giang, thậm chí buộc tội Đông Tri Trân Giang Vương Nhân Trí ngụy trang tróc mã loạn đảng Khánh vương để ức hiêp dân chúng."

Từ đại thái thái nghe đến đó thật hít một ngụm khí lạnh. Mẫn Hoài chính là cậu Trữ Vương phi.

Tại lúc mọi người có thể sẽ bị vu thành loạn đảng của Khánh vương, Mẫn Hoài dám nhãc tới Khánh vương, còn nói nói như vậy, rât có thể sẽ bị người lên án.

Mẫn Hoài này hoặc là thật sự một lòng vi dân, hoặc là không có đầu óc,

Từ Tùng Nguyên nói: "Ngươi ngẫm lại Trấn Giang phải thành bộ dáng gì, Mẫn Hoài mới dám dâng tâu chương như vậy."

"Vương Nhân Trí không tốt, có mấy án tử vẫn còn ở phủ Ngự Sư, vốn Ngự Sử thương lượng mây ngày nữa sẽ cùng nhau dâng tâu buộc tội Vương Nhân Trí, kêt quả..... Thái hậu nương nương ngã bệnh, hiện tại ai còn quan tâm Vương Nhân Trí, ánh mãt mọi người lại dừng trên người Ninh Vương."

https://thuviensach.vn

"Tất cả mọi người đoán, không có lời của Thái hậu, Ninh vương có thể bị sung quân đi túc trực bên linh cửu hay không..... Về phần trận chiến tranh ở Giang Chiết, vốn chính là cuộc đua của Thái tử và Thái hậu, Hoàng Thượng giả câm vờ điêc, yên lặng xem kỳ biên, vãn võ bá quan cũng đêu noi theo, thúc thủ đứng ở một bên. "Đáng thương dân chúng Giang Chiết và Hàn Chương." "Phải mất bao nhiêu tâm huyết mới có thể dưỡng ra một tướng quân thân kinh bách chiên, càng không nói đên hai vạn kỵ binh trong tay hãn kia, hiện tại Thái hậu bị bệnh, mọi người cho rãng Ninh vương sãp mất đi chô dựa vững chắc, ai còn đứng về phía Hàn Chương, Mẫn Hoài? Chỉ sợ Thái tử đã muốn gió đữợc gió muốn mura dugc mura."

Từ đại thái thái lập tức che miệng Từ Tùng Nguyên, "Lão gia đừng nói thì tốt hon."

Có gì giấu ở trong lòng là được rồi, không cần nói ra. "Lão gia," Chu ma ma tiến lên nói, "Nhị lão gia đang thúc giục ngài."

"Đi thôi." Từ đại thái thái phụ giúp Từ Tùng Nguyên. "Đi đi, hảo hảo nói với Nhị thúc."

"Nói cái gì?". Từ Tùng Nguyên cười lạnh, "Nói ta tuyệt đối sẽ không viết thư cho Lưu Hiên, cũng sẽ không để cho Từ gia trải qua khó khăn lân thứ ba."

Đây mới là kết quả bọn họ muốn.

Từ đại thái thái cũng vẻ mặt ưu sầu, "Cũng không biết Lục gia và Cổ gia trốn khỏi Trân Giang không."

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 97: Ngõc Tü

T ừ Tùng Nguyên không nói lời nào.

Từ Chính Nguyên có chút sôt ruột, "Ca không nghe mọi người nghị luận

sao? Chuyện này đã là kết cục đã định, thương nhân phụ cận Trân Giang, địa chủ, dù sao chỉ cân trong nhà có người sai vặt đêu dời đi rôi, ngài không ra chợ phía đông mà xem. Tụy Dưỡng Lâu bễn kia đang thịnh vượng, đềũ ở bán tháo điền sản ở phụ cận Trấn Giang, cá cả đều giảm xuống thấp nhất, tiện gnhi cũng không dùng được, ai cũng sẽ mưa về chứ."

"Này chứng minh cái gì?"

Nếu có lợi nhuận, ai cũng không phải ngốc tử, đương nhiên sẽ thừa dịp giá thấp mua chỏ điên sản này, nhưng mà quan to hiên quý trong kinh không ai động thủ, chứng minh thể cục Trân Giang không lạc quan.

Kinh thành là địa phương tôt nhât có thể cảm nhận được cục diện chính trị biên ảo đích, Thái hậu bị bệnh lân này cho Thái từ cơ hội tôt nhât, Thái tử đương nhiên sẽ không bỏ qua, cho dù có người muôn xoay chuyên Càn Khôn chỉ sợ cũng không có khí lực này.

Tất cả đều quá muộn. "Thật sự không ai mua?" Từ Tùng Nguyên hỏi,

Từ Chính Nguyên không biết nói gì mới tốt, "Ngài tự mình đi xem đi, hiện tại là nghiêng vẻ một phía, mọi người phía Thái hậu đều phát sâu vì thân thê Thái hậu, đợi kéo dài thêm một thời gian nữa, chỉ sợ Hàn Chương đã thua trận."

https://thuviensach.vn

"Thì ra là hơn một mẫu đất, hiện tại một hai một mẫu đất đều không có người muôn, có chiên loạn người chêt nhiều hơn, cho dù có đât ai đi trông trọt? Tính tính dưới mười năm không thê khôi phục được quang cảnh hiện tại."

Từ Tùng Nguyện cảm thấy buồn cười, chiến loạn lửa sém lông mày, mọi người đều quan tâm Vân đê này.

Nhưng mà lần này Thái tử phản ứng thật sự rất nhanh, giống như đã sớm dự đoán được Thái hậu sẽ sinh bệnh, hãn sáng sớm hôm nay ở trung thư tỉnh phát hiện tâu chương buộc tội Hàn Chương, nói Hàn Chương năm trước ở Lình Bãc phát hiện một khôi đá khãc chữ "Cửu", cho người lén lút đưa cho Ninh vương, năm nay khi Ninh vương đi tê bái tiên hoàng đã đem tảng đá kia đặt ở xung quanh lăng tâm của tiên hoàng, tảng đá kia nghe nói có thể tăng thêm vận sô, Ninh vương lại tăng thêm vận sô, hãn sẽ biên thành cái gì? Ngôi cửu ngũ.

Loại sự tình này nếu để cho thái hậu biết, nhất định sẽ mắng Ngự Sử. Chính là hiện tại thái hậu đang bệnh.

Thái hậu bệnh, ngay sau đó tẩu chương buộc tội Hàn Chương dưỡng khẩu tự trọng liên giông như tuyêt rơi nhẹ nhàng tiên vào, đem Hàn Chương từ một tướng quân trung thành một lòng vì nước nói thành gian thần tham tài hảo sắc, tự cao tự đại dich.

Nếu như Hoàng Thượng nhìn thấy tẩu chương này, động tâm tư diệt trừ Hàn Chương, mặc kệ Thái từ an bài, vậy Hàn Chương nhât định phải chêt không thê nghi ngờ,

Từ Chính Nguyên như cũ tận tình khuyên bảo, Từ Tùng Nguyên phất phất tay, "Ta đã biết, lúc ta vừa mới vào trung thư tỉnh, lai lịch đơn giản, chức quan lại thâp, không ai cho ta nhân tình, chuyện này cho dù ta muôn quản cũng chỉ hữu tâm vô lực."

https://thuviensach.vn

"Cái này đúng rôi, trong đám huynh đệ chúng ta, đại ca cũng thảy rõ ràng, băng không phụ thân sao có thể nói, Từ thị chúng ta phải nhờ đại ca làm rạng rỡ tổ tông, "Từ Chính Nguyên cười cười chụp bả vai Từ Tùng Nguyên, "Hai người chúng ta đã lâu không cùng nhau uông rượu nói chuyện, hôm nay đệ đệ sẽ không đi."

Từ Tùng Nguyên phân phó hạ nhân chuẩn bị rượu và thức ăn.

Huynh đệ hai người đang ăn, hạ nhân. Từ gia đên bâm báo, "Lão gia ngải nói lạ không, điên sản của Tụy Dương Lâu kia vân có người mua đi không ít, hơn nữa còn kén cá chọn canh, đât kém một chút đêu không mua, đât tôt thì mua đi hết, ngay cả đât trong thành Trân Giang hãn cũng dám mua."

Từ Tùng Nguyên nhất thời tình táo tinh thần, "Mua đất là người nào?"

Từ gia hạ nhân lắc đầu, "Nghe nói, người nọ suốt đêm chạy tới, sau khi mua đất liền lập tức rời đi, mọi người chỉ lo bắn đất, ngay cả chủ gia của người này là ai cũng không hỏi thăm."

Từ Chính Nguyên uống một ngụm rượu, "Trên đời luôn có một hai kẻ ngốc, đây cũng không có gì kỳ quái."

Tur Chính Nguyên uống say như một vũng bùn, Từ Tung Nguyện nghỉ nghì vẫn nên viết một phong thử cho Lưu Hiển, hắn quyết định cũng muốn lắ một hai đổ ngoc.

Lưu Hiển không phải ngốc tử, hắn gặp nhiều sóng gió ở triều đình thượng, cũng biêt Lý Thành Mậu vì sao lại đên bái phỏng hãn.

Lưu Hiển cùng Lý Thành Mậu chưa nói hai câu, liền cam đoan binh mã trong tay hãn chỉ biêt thủ vệ thành Hàng Châu.

Lưu Hiển già rồi, thầm nghỉ an an ổn ổn về hưu.

https://thuviensach.vn

Lục Văn Hiển nghe xong ánh mắt sáng lên đến, khác hẳn vẻ suy sút mọi ngày, "Thật sự nói như vậy?"

Lý Thành Mậu cười nói: "Đó là tất nhiên, hiền đệ a hiện đệ, lần này ngươi đã lập công lớn, thái tử đã cho người dặn ta, đợi chuyện ở Trân Giang sáng tỏ, nhất định phải mang ngươi đi gặp ngải."

Thảnh.

Lục Văn Hiển quả thực cao hứng nhảy dựng lên, nhưng hắn lập tức thùy hạ mặt, "Bọn giặc cỏ chết tiệt kia còn chưa tìm được sao?"

Lý Thành Mậu nói, "Lão thái gia cũng là người phúc hậu, nghe nói Diệp gia cũng xuất lực, nêu bàn về việc tiêu diệt giặc cỏ, bọn họ nhất định có biện pháp, ngươi yên tâm một hai ngày nữa lão thái gia sẽ bình yên vô sự trở về."

Lý Thành Mậu vừa dứt lời, hạ nhân canh cửa Lục gia đã kinh hô: "Lão thái gia, lão thái thái, nhị thải thái đã trở lại."

"Tam gia cũng đã trở lại."

Lục Văn Hiển vội ra ngoài đón, quả nhiên nhìn thấy Lục lão thái gia đã bị tra tấn đên không còn hình người, Lục lão thái thái thoạt nhìn đỡ hơn nhưng cũng không ngừng ho khan, đi theo phía sau bọn họ là Lục nhị thái thái rôi bù như tên khất cái.

Mọi người còn chưa nói, Lục Anh đã đi lên trước, "Phụ thân, vẫn là để cho tổ mẫu bọn họ đi rửa mặt chải đầu trước đi."

Lục Văn Hiển lúc này mới nhớ tới đến, phụ thân, mẫu thận nhất là Vương thị bộ dáng đúng là dọa người, càng ít người nhìn thây càng tôt, hãn phải phải tay, nhóm Vú giả lập tức xông tới.

https://thuviensach.vn

Lục lão thái gia bị nhiều kinh hách, nhìn Lục Văn Hiển mở miệng, lại phát không rạ tiêng, Lục Văn Hiên trọng lòng khó chịu, vội vàng nói: "Mau, đem lang trung tôt nhât Hàng Châu mời đên."

Hết thảy an bài thỏa đáng, lục văn Hiển mới kinh ngạc nhìn Lục Anh, "Ngươi không phải ở Trân Giang sao, sao đã trở lại?"

Lục Anh hướng Trình dị gật gật đầu, Trình di vội mang hai người nâng Lý Húc Vào cửa.

Lý Thành Mậu không nghĩ tới sẽ nhìn thấy đứa con lúc này, lý Húc tóc dính ở trên mặt, bộ mặt tái nhợt, hôc mãi hãm sâu, giông như đã ngât đi, cả người âm ướt giông như vừa mới từ nước thôi.

Lý Thành Mậu lớn tiếng hô hai tiếng, "Húc nhi, Húc nhi của ta." Lý Húc lúc này mới hơi hơi mở mắt, nhưng mà ngay sau đó lại ngất đi.

Lục Anh nói: "Hàn tướng quân thả Lý huynh, ta sợ. Lý huynh một mình quay về Hàng Châu sẽ có nguy hiêm, đã đem hãn đưa tới, ai biêt nửa đường nghe nói tô phụ gặp cướp, vừa vặn gặp được Diệp gia đên cứu viện, ta liên đi theo, cứu được tổ phụ, tổ mẫu cùng mẫu thân."

Lý Húc bị nâng vào nhà rửa mặt chải đầu, Lý Thành Mậu tức giận đến oa oa gọi bậy, "IIàn Chượng câu tặc này..... Ta Lý Thành Mậu cùng hãn không đội trời chung..... Lân này không giêt chêt hãn, ta liên..... Không họ Lý.....

Nhìn đến ánh mắt kinh ngạc của Lục Anh, Lý Thành Mậu mới biết mình nói lỡ miệng, hãn cũng không muôn giải thích, xoay người Vào nhà nhìn Lý Húc, lúc này Lý Hüc đã mơ mơ mẳng màng tỉnh lại, nhìn thấy Lý Thành Mậu nhất thời "Oa"

một tiếng khóc lên. "Chà..... Cha..... Nhi..... Tu..... Phải..... Tu.. SSSSSSS Của ta..... Thân cha a....." Lục Anh hồ nghi hỏi Lục Văn Hiển,

https://thuviensach.vn

"Phụ thân, vừa rồi..... Lí thể bá nói là có ý

tứ gì? Vì cái gì hãn phải..... Lục Văn Hiển lập tức che giấu, "Lý thể bá ngươi tức giận nói lung tung, "nói xong dừng một chút, "Không nghỉ tới tiêu tử ngươi còn có tài như vậy, trách không được trưởng bối trong tộc khen ngươi làm việc ổn trọng, chờ sau này, ta sẽ nhờ người ở Hàng Châu giúp ngươi tìm gia sư nôi danh, ngươi hảo hảo đọc sách, tương lai vi phụ nhất định tỉm cơ hội cho ngươi làm quan."

Lục anh cúi đầu, "Nếu biết rằng tổ phụ sẽ gặp giặc cỏ, ta nên đi theo cùng đến đây, nhiêu người sẽ tôt hơn."

Lục Văn Hiển thở dài, hiển nhiên khộng có đem lời nói của Lục Anh để trong lòng, chỉ vội vã hỏi. "Cô gia thể nào? Cổ..... Cổ Lang Hoa các nàng đều ở Trấn Giang sao?"

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 98: Lủa Gat

Lục Anh gật gật đầu, cẩn thận nhìn biểu tình biến hóa trên mặt Lục Văn Hiên, theo lý thuyệt phụ thân hãn là trực tiêp hỏi tình huông của Cô lão thái thái, dù sao Cô lão thái thái là dì của phụ thân, phụ thân lại bỏ qua, trực tiếp hỏi Lang Hoa. Lục Anh quyết định thử dò xét tâm tư Lục Văn Hiển, "Phụ thân rất thân với Lang Hoa sao? Mẫu thân nói việc hôn nhân với Cô gia còn phải cân thận cân nhắc một lản."

Lục Văn Hiển lập tức nhíu mày, như là một con mèo bị nắm đuôi, tất cả lông trên người đêu dựng đứng lên, "Nàng hiêu thì hiêu cái gì? Nêu nàng có thể quản tôt cái nhà này, đã không để cho tô phụ, tô mâu ngươi bị giặc cỏ cướp, việc hôn nhân với Cô gia là trưởng bôi đã sớm định ra há có thể tùy ý đôi.

Lục Anh cúi đầu lên tiếng.

Lục Văn Hiển thanh âm mềm nhẹ đi một chút, "Ta đều là vì tốt cho con, tuy Cổ gia gia thê không cao, nhưng cũng là địa chủ nôi danh, Cô Lang Họa lại được Cô lão thái thái yêu thích, hơn nữa, nàng là trưởng nữ lại đoan trang, mây điểm này so với chất nữ của mẫu thân con thì thích hợp hơn nhiều."

Nếu không phải Lục Văn Hiển nói, Lục Anh cũng không biết Vương thị còn tính gả cho hãn tiêu nữ Vương gia.

Những lời này của Lục Văn Hiển nếu nói lúc trước coi như có chút thuyết phục, nhưng hiện tại tình huống thay đổi. Lục, Cộ hai nhà quan hệ căng thăng, Cổ gia cũng không theo Lục gia đến Hàng Châu, Cổ gia có thể

https://thuviensach.vn

tự bảo vệ mình hay không cũng không chãc, Lục Văn Hiên muôn nói nhiêu vài câu cũng phát hiện khó có thê tiếp tục.

Lang trung đi chẩn bệnh cho Lục lão thái gia, vừa uống xong một chén dược, Lục

lão thái giã liền kéo tay Lục Văn Hiển, "Đám giặc cỏ này. Thô phi. - Còn có..... Cố gia..... Những người trong Cô gia đó..... Đêu phải chêt.

Lục Văn Hiển còn chưa nói, Lý Thành Mậu đã chen vào: "Lão thái gia ngài yên tâm, thù này ta nhât định thay ngài báo."

Lục lão thái gia rưng rưng nước mắt gật gật đầu, "Đồ vật này nọ..... Đểu..... Tìm trở về được không?"

Tài vật Lục gia đại bộ phận đều bị giặc cỏ cầm đi, còn lại, một phần nhỏ là Lý Thành Mậu mang binh hỗ trợ tìm trở về, đều để cùng một chỗ cũng còn có ba bôn rương nhỏ, Lục Văn Hiên không nghỉ để Lục lão thái gia thương tâm, thâp giọng nói: "Tìm được, ngài yên tâm.....

Trên mặt Lục lão thái gia lộ ra tươi cười.

Lục lão thái thái biêt đứa con đang lừa gạt lão thái gia, bà là tận mãt nhìn đám giặc cỏ đôi đãi tài vật như thể nào, thừa dịp người khác không chú ý liên nhét vào trong ngực và đũng quân, một khôi ngọc lục bảo viên vàng trên đâu bà mạt, những người đó thây được, lập tức đem ngọc lục bảo lấy xuông cât vào ngực, những tải vật đó sao có thể tìm Vê?

Thật sự sao có thể làm cho bọn chúng nhổ ra sao?

Càng miễn bàn này bọn thổ phỉ như châu chẩu đi theo giặc cỏ, đoạt đổ vật xong liên chạy đi bộn phía, măt bà thây đô vật nhà mình bị tranh nhau không còn, đó là tâm huyêt nhiêu năm tích góp của bà, chỉ cân nghĩ đến đây, Lục lão thái thái liên cảm thây khí huyêt cuôn cuộn.

https://thuviensach.vn

Xong rồi, xong rồi. Người sống có ích lợi gì, đồ vật này nọ cũng không còn.

Không nên như vậy, từ lúc đích tôn gặp chuyện không mạy, thằng hai nhà bọn họ vẫn dễu thuận thuận lợi lợi, một thời gian hoàn cảnh thật tôt.

Sao có thể gặp tai nạn như thể.

"Vương thị đâu?" Lục lão thái thái bỗng nhiên nhớ đến, nhìn về phía Lục Văn Hiên, "Nhanh cho người đi tìm Vương thị, đừng đê nàng nghỉ quân trong lòng."

Lục Văn Hiên trong lòng không tình nguyện, nhưng không thể không làm bộ thân thiêt phân phó hạ nhân, "Đi chiêu ứng Nhị thái thái, đừng đê nàng quá thương tâm." Vương thị nêu thật sự trinh tiêt liệt nữ, sẽ không nên còn sông trở, vê, bộ dáng bân thỉu, không biêt bị người đè bao nhiêu lân, hãn nghì một chút liên cảm thây chán ghét.

Lục lão thái thái vươn tay kéo tay Lục Anh, "Anh nhi, Anh nhi của ta, con mau tới đây, không có con, tổ mẫu sẽ chết ở bên ngoài." Bà nghỉ sắp bị giặc cỏ giết chết, không ngờ Lục Anh lại mang theo người chạy tới, bà không nhìn lâm, Lục Anh tương lai nhât định sẽ có tiên đô.

Lục Văn Hiển gọi Lý Thành Mậu vào thư phòng thương lượng đối sách, "Ngươi chuẩn bị làm sao bây giờ?"

Lý Thành Mậu cong môi, "Hành quân đánh giặc lão đệ tuyệt không hiêu được, nghe vi huynh đên giảng cho ngươi. Hàn Chương kia quá mức tự đại sớm đã bô trí tôt Trân Giang, chuẩn bị ứng chiên..... Tạ Không để cho hãn như ý, ít ngày nữa sẽ có chỉ thị xuống, để cho Hàn Chương dẫn binh đi Dương Châu giải vây, chờ Hàn Chương mang binh rời đi, Trân Giang liên biên thành một tòa thành trông."

https://thuviensach.vn

"Về phần hai vạn quân kia của Hàn Chương, lộ tuyến hành quân của bọn họ đã bị phản quân biết được, phản quân biết rõ ràng so với đi vào Trấn Giang quyết chiến, không băng mưa đường phục kích quân đội Hàn Chương, những người đó Lình Bắc xa xôi đến đây, đã hảo hết thể lực, chỉ có cái mã."

"Đến lúc đó Hàn Chương đầu đuôi khó khăn, Trấn Giang sẽ bị công phá, duy nhất có thể cứu hãn chỉ có đội quân chỉ viện trong tay ta và đội quân trông giữ Hàng Châu của Lưu Hiên, ta canh giữ ở Thường Châu phủ, chờ đợi thời cơ, tựa như hiên đệ nói vậy, Hàn Chương không chết, không vào Trấn Giang, Lưu Hiển lại đáp ứng ta chỉ đóng quân ở Hàng Châu, Hàn Chương chỉ có một con đường chết."

"Nếu có Thái hậu, chuyện này sẽ không thuận lợi như vậy, hiện tại tất cả mọi người đều phản chiên."

Bình han trưởng cộng chúa chết như thế nào mọi người không cần biết, mọi người chỉ cần biết rằng Thải hậu sủng ái trưởng nữ như thể, bỗng nhiên trong lúc đó nàng hoãng, kia chỉ có thể nói sáng tỏ một điêu. Thái hậu đã già, bảo vệ không được người bên cạnh.

Thái tử là một vòng thái dương mới.

Lục Văn Hiển nghe được hai mắt tỏa sáng, sau một lúc lâu mới quay đầu lại, bí hiêm nhìn Lý Thành Mậu, "Đên lúc đó Lý huynh chính là công thân đầu tiên."

Lý Thành Mậu nhịn không được cười ha ha, "Nếu Hàn Chương thông minh, nên giam giữ Húc nhi, như vậy ta còn sợ ném chuột vỡ đô, mà nay ta đã không có gì phải sợ."

Lý Thành Mậu nói tới đây, biểu tình Lục Văn Hiển đã có chút cứng ngắc. Lý Thành Mậu không có gì lo lắng.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà trong lòng hắn còn không an ổn, bởi vì tiên sinh còn không chưa vào Hàng Châu.

Nhất định trước khi Lý Thành Mậu động thủ, phải đưa tiên sinh ra ngoài

"Nhị lão gia, " hạ nhân Lục gia thấp giọng nói, "người đòi nợ đến, ngài nói phải làm sao bây giờ."

Lục Văn Hiển có chút phiền lòng, phân phó hạ nhân, "Nhị thái thái không phải đã trở lại sao? Loại sự tình này phải nói với Nhị thái thái."

Chỉ chốc lát sau Vương thị tái nhợt nghiêm mặt đi ra, thấy được biên lai mượn đồ - -..... SSSSS SS -

này nàng gân như sợ tới mức hôn phi phách tán hôn vía lên mây, ách giọng hỏi

Lục Văn Hiển, "Lão gia xải chỗ bạc đó như thể nào."

Lục Văn Hiển thở dài, "Hàng Châu tiêu dùng nhiều, ta lại mới nhậm chức, để cho người ta liêc mãt một cái liên nhìn thây, vê sau còn có cái tiên đô gì, nêu không phải ta sớm kết giao người ở Hàng Châu, các ngươi làm sao có thê bình yên vô sự try vc."

Lý Thành Mậu nói tới đây, biểu tình Lục Văn Hiển đã có chút cứng ngắc. Lý Thành Mậu không có gì lo lắng.

Nhưng mà trong lòng hắn còn không an ổn, bởi vì tiên sinh còn không chưa vào Hàng Châu.

Nhất định trước khi Lý Thành Mậu động thủ, phải đưa tiên sinh ra ngoài

"Nhị lão gia, " hạ nhân Lục gia thấp giọng nói, "người đòi nợ đến, ngài nói phải làm sao bây giờ."

https://thuviensach.vn

Lục Văn Hiển có chút phiền lòng, phân phó hạ nhân, "Nhị thái thái không phải đã trở lại sao? Loại sự tình này phải nói với Nhị thái thái."

Chỉ chốc lát sau Vương thị tái nhợt nghiệm mặt địra, thấy được biên lai mượn đồ này nàng gân như sợ tới mức hôn phi phách tán hôn vía lên mây, ách giọng hỏi Lục Văn Hiên, "Lão gia xài chỗ bạc đó như thể nào."

Lục Văn Hiển thở dài, "Hàng Châu tiêu dùng nhiều, ta lại mới nhậm chức, để cho người ta liêc măt một cái liên nhìn thây, vê sau còn có cái tiên đô gì, nêu không phải ta sớm kết giao người ở Hàng Châu, các ngươi làm sao có thể bình yên vô sự trở về." - - - - phải sợ."

Lý Thành Mậu nói tới đây, biểu tình Lục Văn Hiển đã có chút cứng ngắc. Lý Thành Mậu không có gì lo lắng.

Nhưng mà trong lòng hắn còn không an ổn, bởi vì tiên sinh còn không chưa vào Hàng Châu.

Nhất định trước khi Lý Thành Mậu động thủ, phải đưa tiên sinh ra ngoài

"Nhị lão gia, " hạ nhân Lục gia thấp giọng nói, "người đòi nợ đến, ngài nói phải làm sao bây giờ."

Lục Văn Hiển có chút phiền lòng, phân phó hạ nhân trở lại sao? Loại sự tình này phải nói với Nhị thái thá

"Nhị thái thái không phải đã

Chỉ chốc lát sau Vương thị tái nhợt nghiệm mặt đi ra, thấy được biên lai mượn đồ này nàng gân như sợ tới mức hôn phi phách tán hôn vía lên mây, ách giọng hỏi Lục Văn Hiền, "Lão gia xài chỗ bạc đó như thể nào."

Lục Văn Hiển thở dài, "Hàng Châu tiêu dùng nhiều, ta lại mới nhậm chức, để cho người ta liêc măt một cái liên nhìn thây, vê sau còn có cái tiên

https://thuviensach.vn

đô gì, nêu không phải sớm kết giao người ở Hàng Châu, các ngươi làm sao có thê bình yên vô sự trở về."

Nghỉ đến đây Vương thị anh anh khóc lên, đúng vậy, nàng như sao có thể giận lão gia, "Lão gia, thiêp thân thiêu chút nữa không được thây ngài."

Lục Văn Hiển kiên nhẫn an ủi Vương thị, nghì nghì lại đem biên lai mượn đồ trong tay áo hé ra đưa cho vương thị, "Còn có ở đây, đêu là vì chuẩn bị mới thiêu người ta, nàng nêu đã nghỉ biện pháp, trong thành Hàng Châu không phải nàng còn mấy nhà thân thích sao nàng tìm bọn họ mượn một chủt"

Vương thị trong lòng càng khổ, tiền phải làm sao mới có thể vay được, nhưng nàng sao có thể quở trách lão gia, lão gia làm vậy cũng là vì nhà này.

Lục Văn Hiển thở dài nói: "Tình hình trước mắt, chúng ta chỉ có thể đồng tâm hiệp lực."

Vương thị trong lòng ấm áp, cảm động đến rơi lệ, lão gia không vị nàng bị giặc cỏ bất đi mà ghét bỏ, có phu quân như vậy nảng còn câu cái gì nữa, nàng năm chặt tay Lục Văn Hiên, "Lão gia yên tâm, ta nhât định tìm cách đê Lục gia vượt qua cửa ải khó khăn."

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 99: Lưa Chqn

L ão thái thái làm bảo nô tỳ đưa cho tam gia."

Lục Anh giang cánh tay để cho tiểu nha hoàn hầu hạ thay quần, áo, tiêu nha hoàn lui xuông, Trình di liên cười tiên lên, "Quả nhiên là không giông, trước kia làm sao cung kính như vậy."

Lục Anh nhìn tay áo đường may tinh thế, giống như còn tỏa ra nhiệt khí, thổi đến mắt hãn, làm cho mặt hãn tươi tỉnh lên.

Trình di nói: "Chỉ đáng tiếc, gia tài đã bị giặc cỏ đoạt đi rồi." "Đáng tiếc cái gì, "Lục Anh cầm sách lên xem, "Không phải của ngượi, sẽ không

có gì đáng tiếc." Đồ vật không phải của ngươi, dù đã mất hay lẩ vẫn còn, đềũ không có quan hệ gì với ngươi.

Tại cái nhà này, cái gì là của hắn đây?

Đơn giản chính là dòng họ này mà thôi, hắn sở dì giúp đỡ nhà này, là cam đoan dòng họ sẽ không cản trở tiên đô của hãn, cũng sẽ không mang đên phiên phức gì cho hãn.

Lục Văn Hiên thuận thuận lợi lợi thăng, cho dù là mang đên vô hạn phong quang lại quan hệ gì với hãn, mặc kệ là Lục lão thái gia hay là lục Lão thái thái đều thúc giục Lục Vẩn Hiển tranh thủ sinh hạ một đứa con trai trượng. Chỉ có như vậy tốt là nhất, ở Hàng Châu mỗi người đều biết con vợ kế là hắn mang người cứu được trưởng bối Lục gia, có chuyện này, bất luận hắn đi thư viện nào đọc sách, cũng dễ dàng rât nhiêu.

https://thuviensach.vn

Không động chút tâm tư, sao có thể sinh tồn ở Lục gia, dù sao ở trong mắt Lục gia, con vợ kê chỉ là công cụ sinh con cho Lục gia mà thôi.

Cho nên, Lục gia trưởng bói muốn hắn sớm thành thân, sớm sinh dưỡng đứa nhỏ, sinh ra một đám con vợ kẻ thứ nữ, đê cho Lục gia nhân sô thịnh vượng.

Hãn đã sớm quyết tâm, chỉ cần hắn còn chưa nắm trong tay cả Lục gia, hắn sẽ không sinh con.

Hắn sẽ cưới vợ sớm sao? Trong lòng Lục Anh run lên, trước mắt là bóng dáng Cổ Lang Hoạ, vẻ yện tình của nàng, ve cứng cỏị của nàng, ánh mãt, nàng nhìn hãn, cho hãn thây rõ ràng rôi lại ImoY hô như vậy, hãn thích nàng nhìn hãn như vậy, luôn thực chuyên chú, không pha tạp chât, chỉ đơn thuân là bóng dáng của hãn, nhưng mà hãn lại cảm thây có chút sợ hãi, người trong mãt nàng kia giông như không phải hãn.

Cổ Lang Hoa.

Hắn không nghỉ tới cái tuổi sẽ vì một người khác mà bối rối. Di nương qua đời, hắn đã tìm được phương thức vĩnh viễn không làm cho mình bị thương, rút ra tât cả cảm tình, như vậy sẽ không vì tình cảm mà bi thương, cũng sẽ không chịu đau đớn vì tình cảm. Nhưng khi đối mặt với Cổ Lang Hoa, trong lòng hắn lại bắt đầu rầu rĩ đau đớn, khi cùng nàng ở chung, cái loại ôn hòa này, tư vị âm áp này, làm cho hãn luôn nhịn không được đắm chìm vào, rồi lại sợ hãi ngày nào đó sẽ mất đi, lại giống như lúc nhỏ cuộn mình khóc.

Hắn không cần loại yếu đuổi tê tâm liệt phế này.

Thứ hắn muốn, là có thể đem lại quyền lợi cho mình, từ cổ chí kim, tất cả mọi thứ đều tìm được trên hai chữ này.

https://thuviensach.vn

Trình di bỗng nhiên thấp giọng nói: "Trấn Giang nhất định sẽ đánh thắng trận sao?"

Gió nổi lên mở tung cửa sổ, mưa tầm tã, mưa không hề có một chút dấu hiệu.

Lục Anh nhìn ngoài cửa sổ, không đến cuối cùng ai cũng không dám kết luận, mặc dù Hàn Chương tướng quân giỏi, Vân bị người tính kẻ.

Nếu Hàn Chương chết.

Cổ Lang Hoa phải làm sao bây giờ?

Lục Anh bỗng nhiên cảm thấy thực phiển toái. Hắn không phải không nghỉ đưa Cổ Lang Hoa rời khỏị Trấn Giang, mỗi lần có ý niệm như vậy trong đầu, trước mắt liên hiện ra ánh mất quật cường của Cổ Lang

Hoa.

Người chỉ cần quyết tâm sẽ không quay đầu lại, hắn sẽ không thuận theo ý của hãn!

Biết rõ chuyện không có khả năng, hắn cũng sẽ không mở miệng.

Trình di nói: "Cổ Đại tiểu thư dù sao cũng là tiểu cô nương, ta cũng không tin tam gia không nhớ thương."

Lục Anh biết nàng là tiểu cô nương, nhưng mà tiểu cô nương này giống như có rất nhiều việc gạt hắn, mà những việc này cũng hoàn toàn không nằm trong lòng bàn tay hãn.

Trình di nói rất đúng, hắn không phải không nhớ thương, chỉ là cũng không giống như ruổi không đầu, không biêt nông sâu đi chui vào.

https://thuviensach.vn

Nếu nàng có thể buông tay để hắn bảo hộ thì tốt boa nhiêu. Trấn Giang. Đại môn Cổ gia sáng sớm đã bị gõ mở, người gác cổng đem tin tức báo cho Cổ tứ

thái thái, "Nổi là người nhà mẹ đẻ Đại thải thái, còn mãng đến thư của thân gia lão thái thái."

Người gác cổng đưa hạ nhân Hứa gia vào phòng Lão thái thái.

hạ nhân Hứa gia hướng Cổ lão thái thái hành lễ, "Theo lý thuyết, thời điểm như vậy, cô nãi nãinhà ta nễn ở lại phu gia hỗ trợ, nhưng lão thái thái nhà chúng ta..... Bệnh nặng..... Muốn gặp cô nãi nãi, vô luận như thể nào cũng muốn chúng ta mang cỏ nãi mãi trở về."

Hứa lão thái gia cùng Hứa lão thái thái không kịp nhìn Cổ đại thái thái thành thân trước khi chết. Cố đặi thái thái cùng ca ca sổng cùng chi thứ hai nhà họ Hứa, Cố đại thái thái từ nhỏ đi học giúp Hứa lão thái thái để ý công việc trong nhà. Hứa nhị lão thái thái đã xem Cô đại thái thái như nữ nhi thân sinh mà nuôi.

Nếu Hứa gia lão thái thái thật sự bị bệnh, không đạo lý nào lại không để Đại thái thải rời đi.

Cổ đại thái thái nghe xong tin tức, quả nhiên khóc đến mắt cũng sưng lên, "Tại sao đột nhiên lại bị bệnh." Hạ nhân Hứa gia vẻ mặt buồn bả. "Cũng không phải đột nhiên, mùa xuân đã bắt đầu uổng thuốc, vẫn không ngừng, lão thái thải nhà ta là vì đau lòng cô nãi nãi, mới không đê trong nhà viêt thư qua đây."

Cổ đại thái thái sắc mặt càng thêm khó coi, bà hiểu ý của hạ nhân Hứa gia, lão thái thái Hứa gia chỉ sợ là đã chông đỡ không được, "Nượng, "Cổ đại thái thái khẩn thiết nhìn về phía Cổ lão thái thái, "Ngài chọ ta trở Vẻ đi, nêu không quay vẽ..... Ta đời này cũng không an tâm, ta..... Là Nhị thâm

https://thuviensach.vn

nuôi lớn ta, ân sinh ân dưỡng đêu là tình, ta không thê không làm đủ bôn phận nữ nhi."

Cổ lão thái thái nhìn thoáng qua Cổ tứ thái thái bên cạnh.

Cổ tứ thái thái ngẩng đầu lên, "Giờ đang rối loạn, không phải nói bên ngoài có giặc co sao?"

"Không sợ, không sợ, "hạ nhân Hứa gia vội nói, "Chúng ta dẫn theo mười mấy hộ Viện, cũng không có đô vật quý giá này nọ, sẽ không bị giặc cỏ cướp."

Cổ lão thái thái ho khan hai tiếng, nâng lên mí mắt trầm trọng, "Vợ lão đại, nếu ngươi nhât định phải đi ta cũng không cản, ngươi đi đi."

Cổ đại thái thái mở to hai mắt, nước mắt nhịn không được rơi xuống, "Nương, qua mây ngày ta sẽ trở lại."

Trong phòng truyền đến tiếng bước chân vang.

A Quỳnh bước nhanh đến, bẩm báo Cổ lão thái thái, "Đại tiểu thư có câu muốn ta chuyên cho Đại thái thái."

Vẻ mặt Cổ đại thái thái nhất thời nhưng trọng một chút, bà nhìn ra ngoài, "Lang Hoa đâu? Nàng ở nơi nào?"

A Quỳnh nhưng không có trả lời chỉ tiến lên, "Nô tỳ thay Đại tiểu thư truyền lời." Trong phòng nhất thời an tình lại. Tất cả mọi người nhìn A Quỳnh.

A Quỳnh làm giống vẽ mặt Cổ Lang Hoa, nàng mặt mày giãn ra, trên mặt luôn mang theo vẻ kiên định.

A Quỳnh mở miệng, học bộ dáng và ngữ khí Cổ Lang Hoa, thuật lại lời nàng. "Ngươi nghỉ tốt lắm, hiện tại ly khai Cổ gia, về sau sẽ không thể trở

https://thuviensach.vn

về." "Mỗi người đều phải chấp nhận lựa chọn của mình."

Trong xe ngựa Cổ đại thái thái nâng tay lau khô nước mặt nơi khóc mắt, nàng vén lên màn xe nhìn ra bên ngoài, trong thành Trâm Giang Vân người tới người di nhur cũ, ánh mắt bà dần dần lặnh đi, những người này rất nhanh sẽ biến thành người chêt.

Cổ Lang Hoa nói đích đúng. Đây đều là lựa chọn của bọn họ, không trách được bất luận kẻ nào.

Trong xe ngựa, Lang Họa bọc lại dược trong tay, về thôn trang phía trước, "Tiên sinh, chúng ta liên băt đâu từ đây đi!"

Trên đại lộ, tăng nhân mặc tăng y xanh nhạt mang theo đoàn ngựa thồ đi về phía trước, bọn họ không có phát hiện người Tây Hạ đi theo phía sau, người Tây Hạ trong mắt lộ ra quang mang đẫm máu.

Hết thảy, từ giờ trở đi.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 100: Bai Lo

trách vận chuyên quân lương đêu từng luyện võ công, buôi tôi đứng ở

chung quạnh xe ngựa chở quần lương, vẫn đứng ở đó không nhúc nhich,

, không biêt là đang ngủ hay không ngủ, nên bọn họ không dám hành động thiểu suy nghỉ.

N gười Tây Hạ đi theo đội ngũ vận lương đã suốt hai ngày, tăng nhân phụ

Bọn họ muốn cướp quân lương, càng muốn đoạt quân lương mà không tôn thất nhân thủ như vậy mới có thể thu được lợi ích lớn nhât.

"Tất cả mọi người đến đông đủ, " người Tây Hạ ta nói xong xắn tay áo, ánh mắt toát ra lục quang, suông sã dùng Tây Hạ ngữ nói, "Ngày mai, không cân biêt đám lừa ngôc kia có ngủ không, chúng ta đêu phải đoạt được quân lương vê."

"Chỉ cần lấy đủ cho chúng ta ăn uống, mang đi không được thì đốt hết đi, dù sao xa như vậy cũng không mang đên núi Hạ Lan."

"Đây là quân lương của Hàn Chương, lần này phải để cho Hàn Chương nếm thự chút thủ đoạn của lão tử, các huynh đệ ở trong tay Hàn Chương chịu nhiêu khô như vậy, lần này phải lấy lại hết cả vốn lẫn lời."

Trong đó có một người cắn miếng bánh trong tay, sau một lúc lâu mới phun ra một câu, "Những người này cũng giết đi!" Không giết không được, không giết không đủ làm Hàn Chương tức giận, phải giết. Đợi lâu như vậy,

https://thuviensach.vn

chính là vì muốn giết người. Hàn Chương nhất định không ngờ tới, tân tân khổ khổ ở Mậu biên nhiều năm, cuối cùng sẽ rơi vào kết cục như vậy, trừ bỏ đám lừa ngôc này không có ai khác tới giúp hãm. Đúng, để Hàn Chương chết ở chỗ này, chết ở Đại Tề quốc hắn một lòng thủ vệ.

Suy nghỉ một chút liền cảm thấy hưng phấn, bọn họ phải ăn thịt Hàn Chương, uông máu Hàn Chương, để Hàn Chương biêt sự lợi hại của bọn họ.

"Tốt lắm, " dẫn dắt người Tây Hạ, "Đợi cho bọn chúng đi đến hẻm núi phía trước chúng ta sẽ động thủ, trước đó không được đê bọn họ phát hiện."

Mọi người gật gật đầu, lập tức đem mệnh lệnh truyền xuống.

"Ta biết tất cả mọi người đều thực vất vả, nhưng mà nơi này không thích hợp đánh lén, mọi người hãy nhân nại."

Sau khi người cầm đầu đích nói ra những lời này, nghe được chung quanh truyền đêm tiêng nuôt, mây ngày nay không tôt, màn trời chiều đât không nói, thiêu ăn ít ngủ, còn như vậy nữa tât cả mọi người sẽ mỏi mệt không chịu nôi, hoàn hảo rôt cục đợi cho được cơ hội như, đôi bọn họ mà nói là cơ hội tốt nhât. Quả nhiên đại lộ vừa mới yên tình như vậy đã đi tới mấy xe ngựa.

Hạ nhân đánh xe đích đều là một thân trường bào vải bông tinh tế, vừa nhìn đã biết là đảm nhà giàu.

"Nếu không phải vì Hàn Chương, lão tử nào chịu uất khí ở đây, đã sớm chém giết nhà giàu."

Xe ngựa nhà giàu cứ một chiếc nối một chiếc đi qua trước mắt, cũng không thể đoạt, đó là tư vị như thể nào? Đêu làm lưa trong người họ bốc lên.

https://thuviensach.vn

"Tẩm màn xe kia có thể làm quần áo mặc cho nữ nhân."

"Ở thôn trang biên thuỳ cướp đoạt, nào có loại này đồ vật này, ta nghĩ chúng ta đừng nên cướp quân lương làm gì, cướp của bọn nhà giàu.....

Đã bắt đầu có người dao động.

Loại lời này chỉ cần nói ra, sẽ được đáp lại, rất nhiều người cũng bắt đầu nhỏ giọng thảo luận trong rương kia rôt cuộc có cái gì.

Xe ngựa dừng lại giữa đường, hạ nhân bên cạnh lập tức đi lên. "Ai u, đây là muốn đi giải quyết đi..."

Mọi người xôn xao lên. Đây là lạc thú duy nhất trên đường phục kích.

Nhìn thấy hạ nhân chỉ là cầm một chén nước đến, mọi người nhất thời thất vọng địa lùi đâu vê, "Thì ra là muôn uông nước."

"Bát kia là tiền a, nhìn xem, trên tay phụ nhân kia đeo gì vậy, có thể đổi một con ngựa tôt di?"

"Đem nữ nhân kia đoạt đi!"

Tên cầm đầu ánh mắt nhất thời sắc bén lên, uy phong lẫm lẫm quét một vòng, lúc này mới đè ép xôn xao xuông, hãn không khỏi liêm liêm môi. Hãn không nghĩ tới ước thúc thủ hạ của huynh đệ sẽ khó như vậy, bọn họ tuy rằng là binh sĩ có tổ chât huân luyện, đôt nhà giết người đánh cướp cũng là chuyện bọn họ thường làm ở biên thuỷ, hiện tại vì đôi phó Hàn Chương, chỉ có thể nhìn khôi thịt béo vụt khỏi miệng, đôi bọn họ mà nói chính là tra tân. Cho dù là hãn. mỗi lần nhìn thấy xe ngựa đi qũa, tim trong ngực đập đến muốn thoát ra ngoài

"Nhẫn chút nữa." Tên cầm đầu quát, mọi người mới hoàn toàn đánh mất ý niệm chém giết xe ngựa trong đâu.

https://thuviensach.vn

Ở bên kia núi, Lang Hoa tiếp chân gà nhận trong tay Ngô Đồng, nàng hồ nghi nhìn Ngô Đông, Ngô Đông chỉ cười ha hạ ăn bột khiêm thảo trong tay, sau đó như hiên vật quý đem mông gà đưa cho Tiêu Ap. Lang Hoa nhìn thấy vẻ mặt sầu khổ của Tiêu Ảp, thiểu chút nữa cười ra tiếng.

Không biết khi nào thì Ngô Đồng đuổi kịp nàng, ngay lúc nàng ăn hết đích điểm tâm, chuẩn bị gặm bánh nướng, Ngô Đông mang đên một con gà béo.

"công từ nhà ngươi đâu?" Lang Hoa rốt cục nhịn không được hỏi. Ngô Đồng lắc lắc đầu, "Công từ nói, trứng chim không thể đều đặt ở một giỏ." Cho nên nói, nàng có thể sẽ làm vỡ trứng chim, Triệu Linh phải xa xa ở một bên nhìn, miên cho rước vào thân? Lang Hoa hôi hận lân trước đạp hai đạp đúng là quá nhẹ.

Hắn tùy thời tùy chỗ đều có thể sẽ bị phản tặc bắt lại, thế mà còn có mặt mũi ghét bỏ người khác.

Hồ Trọng Cốt chạy tới, "Đại tiểu thư, cách này cũng không hiệu quả, đi nhiều xe ngựa vậy rỏi, cũng không thây có động tình gia."

Ngô Đồng lập tức vui mừng đeo nhẫn lên. "Có muốn diễn một lần nữa không?"

Tiêu Ảp trừng mắt một cái, một người nhạy bén lanh lợi như vậy, sao lại có nhiều ham mê ghê tởm như vậy,

Tiêu Ảp nói: "Có thể là Ngô Đồng nhìn lầm rồi, căn bản không có người nào mai phục ở nơi đó."

Ngô Đồng giơ tay đập vào Tiêu Ảp, "Ta không nhìn lầm, ta sẽ không bỏ qua, không tin ngươi hỏi công tử."

https://thuviensach.vn

Lang Hoa lau lau miệng, "Xem ra vàng bạc đả động không được nhóm nhắn, vậy đưa tới cái khác."

Khác còn có thể là cái gì? Mọi người vểnh tai lắng nghe. Cách đó không xa truyền đến hét thất thanh.

Lại có mã xa chạy tới, nhưng lần này bất đồng với lần trước, đó rõ ràng đều là một đám hạ nhân, bọn họ đây một sô vật dụng trong nhà.

Đầu lình người Tây Hạ nhẹ nhàng thở ra, nhìn nhìn mặt trời đã sắp ngả về tây, hắn thâp giọng phân phố, "Chuẩn bị tốt, lập tức.....

Nói còn chưa nói xong, chợt nghe đã có người hỏi: "Đó là cái gì a?" "Dê phải không?" Một đám dê béo lắc lắc mông về phía trước, vừa đi vừa"Mị mị" kêu không ngừng.

Nhà giàu rời đi không chỉ mang theo vàng bạc châu báu, gia súc cũng không buông tha.

Thanh âm nuốt nước miếng từ bốn phương tám hướng truyền đến.

Thịt dê.

Bọn họ nhìn thấy không phải dê, mà thịt dê béo múp cắn một ngụm đầy nước thịt, thịt mang theo một tâng dâu trơn trong miệng, đặc biệt có hương vị làm cho người ta ăn ngon đên mức muôn nuôt cả đâu lưỡi vào.

Vài ngày không ăn cơm no. Từ núi Hạ Lan rời đi, đã không có những ngày mồm to ăn thịt mồm to uống rượu.

Trận này cần đánh bao lâu, ai cũng không biết, không có thịt, toàn thân giống như đều trông không.

Hiện tại nhu cầu cấp bách phải bổ sung. Chính là dê béo này.

https://thuviensach.vn

Nhất là đám hạ nhân không quản được nhiều gia súc, có mấy con dê mị mị kêu chạy lên trên sườn núi.

Đầu lĩnh người Tây Hạ còn chưa lấy lại tỉnh thần, đã có dây thừng bay ra ngoài, buộc vào cô dê, trong nháy măt đã tha con dê tới.

Đầu Tình Tây Hạ chỉ cảm thấy "Oanh" một tiếng, một búng máu tắc trong cổ họng.

Xong rồi, bại lộ.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 101

vậy? Không phải chỉ là một đầu đề

thôi sao? Có cái gì to tát? Cho dù bị người phát hiện thì chúng ta sẽ giả dạng làm giặc cỏ."

T ất cả mọi người sững sờ ở đó, "Sao

Vấn đề là, không phải bọn họ đến làm giặc cỏ mà là muốn đánh cướp quân lương, Xu Minh đã cùng phản quân ước định xong, cướp quân lương xong sẽ giả thành phản quân đi tấn công Trấn Giang.

Hắn phụng mệnh của Xụ Minh đến cướp quân lương, không thể để xảy ra nửa điểm sai läm.

Lỡ như đây là bẫy rập địch nhân thiết hạ thì phải làm sao bây giờ?

"Đại nhân, ngài xem xem, căn bản không có người." Một người Tây Hạ trong đó đột nhiên nói, "A, sao không thấy nhóm hòa thượng đâu?"

Đoàn xe vốn ở phía trước đột nhiên không thây, đã biên mât trên con đường, đã có chuyện gì xảy ra?

Đầu lĩnh Tây Hạ bỗng nhiên cảm giác nguy hiểm đã đến.

"Đại nhân, nhóm hòa thượng đã tới thôn trang phía trước, xem ra bọn họ sẽ nghỉ ngơi ở đó."

"Đại nhân, hiện tại chính là cơ hội tốt nhất."

https://thuviensach.vn

Đầu lĩnh Tây Hạ xuống phía dưới nhìn lại, tên giúp việc cho người nhà giàu vẫn vội vàng lùa súc vật về phía trước, căn bản không phát hiện đã mất một con dê.

Là hắn nghĩ nhiều, nhưng chuyện hôm nay cũng giúp hắn tỉnh ra, hắn không thể tiếp tục trì hoãn nữa.

Đêm nay nhất định phải cướp được lương thảo.

Trời dần dần tối lại, mấy cái bóng người yên lặng vây quanh thôn trang.

Trong thôn chỉ có vài nhà đốt đèn, mơ hồ truyền đến tiếng khóc của trẻ con và tiếng hát ru của người mẹ.

Tim đám người Tây Hạ dần dần bình tĩnh lại.

Dân chúng Đại Tề đều là người nhát gan, mỗi lần, chỉ cần bọn họ vào thành, những người đó đều sợ tới mức bỏ chạy bốn phía, nếu đây là một cái bẫy rập thì đã sớm bố trí tốt, đám dân chúng đó nhất định không dám đợi trong nhà.

Cuối cùng, tất cả đèn đều tắt.

Cả thôn trang đều tiến vào trạng thái ngủ Say.

Người Tây Hạ lén lút đẩy cổng lớn trạm dịch ra, liếc mắt một cái là thấy xe ngựa ở sân, đám hòa thượng ngồi dưới đất nghỉ ngơi lẻ loi, rời rạc.

Đây là thói quen của bọn họ.

Vài người gật gật đầu với nhau, nhẹ nhàng đi đến sau lưng hòa thượng, giơ loan đao lên, đại bộ phận binh sĩ nước Tề đều bị xử lý như thế, chỉ cần ra tay lưu loát, dòng máu ấm áp sẽphun ra trên cổbọn họ.

https://thuviensach.vn

Thủ lĩnh người Tây Hạ gật gật đầu với thuộc hạ, nhưng đám thuộc hạ lại không cầm đao cắt cổ hòa thượng mà trợn to mắt nhìn phía sau hắn.

Thủ lĩnh người Tây Hạ bỗng nhiên cảm giác được hàn ý, nhờ kinh nghiệm chiến trường mà hắn lập tức có thể cảm giác được sát khí bủa vây lấy mình. Hắn là một tướng quân thân kinh bách chiến, trên người tản ra mùi máu tươi dày đặc, chỉ khi cùng Hàn Chương đối chiến mới cảm thấy sợ hãi.

Sao có thể là Hàn Chương? Hàn Chương tuyệt đối không thể ở chỗ này.

Tuy nghĩ như vậy nhưng trong lòng đã rất khiếp đảm, dù uy phong lẫm lẫm vung tay đánh ra nhưng hắn cũng biết mình sẽ thất bại rất nhanh.

Quả nhiên, hắn nghe được âm thanh xương cốt mình gãy rời.

Tuy rằng hắn không mặc áo giáp nhưng muốn bẻ được xương hắn cũng cần phải có khí lực rất lớn, thế mà người này lại làm dễ dàng như thế. Hắn dùng hết toàn lực huy đao, chỉ có liều mạng mới có thể có một đường sống, nhưng mà người phía sau lại linh hoạt tránh thoát. Nhất thời, hắn cảm thấy sợ hãi, cái loại sợ hãi cho dù làm gì cũng vẫn bị đánh bại.

"Năm mươi người mà muốn đánh lén quân lương của Đại Tề ta, ngươi nghĩ đây là đâu?"

Người nọ có thể nói tiếng Tây Hạmột cách rõ ràng, người Tây Hạ nhất thời sợ run cả người. Hắn biết số ít người Tề vì cùng Tây Hạ đánh nhau mà cố ý học tiếng Tây Hạ, chính là tiếng lóng lúc tác chiến.

"Ngươi lớn lên ở biên thuỳ, làm hết mọi việc quấy rối, cướp bóc, tự đại, cuồng Vọng, nghĩ đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi, không biết con dân Đại Tề ta mặc dù không giỏi cưỡi ngựa bắn cung, cần kiệm duy sinh, ẩm thực mộc mạc, nhưng khi ngoại tộc quấy nhiễu lại trở thành khiên giáp lưỡi dao sắc bén, hi sinh vì nước."

https://thuviensach.vn

Vốn là tiếng Tây Hạ thân thiết, lúc này lại làm cho hắn sợ hãi như vậy.

"Biết vì sao ta lại nói tiếng Tây Hạ không?"

"Bởi vì ta muốn cho các ngươi nghe hiểu: quốc thổ Đại Tề ta một tấc cũng không cho, đám người man di các ngươi đừng có mơ tưởng xâm lấn nửa phần."

Người nói chuyện rốt cục xuất hiện, đám người Tây Hạ không khỏi run lên, người này không phải Hàn Chương, mà là một nam nhân dáng người thấp bé, không, là một thiếu niên còn chưa lớn hẳn.

Người như vậy, sau khi lớn lên, rong ruổi xa trường sẽ thành như thế nào? Người Tây Hạ cảm thấy mắt mình nóng lên, nước mắt nhịn không được mà rơi xuống mãnh liệt, không phải vì sợ hãi, mà là đố kỵ

Đây là chuyện đời này hắn cũng không có thể được, đây là thiên tài bẩm sinh, vì sao người này lại không ra sinh ở Tây Hạ chứ? Hắn hét lớn một tiếng, đánh về phía trước, lại cảm giác trong ngực chợt lạnh, một thanh kiếm xuyên qua ngực, gắn chặt hắn trên tường, ngay sau đó bờ vairũ xuống. Hắn giống như một chiếc túi to bị treo ở nơi đó, không thể động đậy.

Triệu Linh Vươn tay.

Bốn phía nhất thời sáng lên từng ánh đuốc, đem cả trạm dịch chiếu sáng. Trong mắt đám người Tây Hạ còn lại nổi lên tơ máu, bọn họ muốn mở một đường máu lao ra, tiếng chém giết lại truyền đến, đám nhà sư khổ hạnh đều cởi tăng y, lộ ra diện mạo vốn có, bọn họ đều là dân chúng Đại Tề bị vu hãm là đồng đảng của Khánh Vương.

Lúc này đây, bọn họ lại vì tôn nghiêm Đại Tề mà chém giết.

https://thuviensach.vn

Lang hoa nhìn ánh đuốc lập lòe, biết Triệu Linh đã động thủ, mà đội ngũ vận chuyển quân lương trước mắt nàng cũng đã khởi hành. Bọn họ một nắng hai sương đưa quân lương đi, không quá năm ngày, hai vạn kỵ binh sẽ tới Trấn Giang.

Trời đã sáng, lúc phó tướng của Hàn Chương - Phàn Ô nghe nói tìm được tung tích đám người Tây Hạ và mang binh tới thì thứ mà bọn họ nhìn thấy chỉ là một mảnh thảm thiết, nơi nơi là máu tươi, đám người Tây Hạ hấp hối nằm trên mặt đất, trên mặt mỗi người đều là vẻ mặt sợ hãi, bọn họ nhất định đã trải qua một đêm khủng bố.

Phàn Ô không khỏi nhìn về phía Cổ đại tiểu thư, "Đại tiểu thư, là các cô bắt được những người này?"

Lang Hoa gật gật đầu, "Là hộ vệ nhà ta và dân chúng liên thủ lại..." Nàng chỉ một bên, "Không ít người bị thương, may mà chúng ta chuẩn bị đầy đủ mới không để bọn chúng đào thoát."

Khả năng cũng không lớna, Phàn Ô vô cùng hiểu biết đám người Tây Hạ, những người này thân cường thể tráng, nếu không phải là gia đinh đã được đào tạo, mười người cũng khó có thể chế phục một người Tây Hạ chứ đừng nói là đánh cho đám người Tây Hạ thảm như vậy.

Phàn Ô có chút mơ hồ, không biết có nên tin một màn trước mắt này không.

Lang Hoa ngẩng đầu, "Phàn tướng quân."

Phàn Ô vội khom người, "Không dám, đại tiểu thư cứ gọi tên ta đi." Ai chẳng biết Hàn tướng quân coi Cổ đại tiểu thư như là muội muội ruột, hắn làm sao dám để Cổ đại tiểu thư cung kính nói chuyện với mình như vậy chứ?

https://thuviensach.vn

Lang Hoa nói: "Ngài do dự cái gì, ngoại trừ dân chúng Đại Tề, còn có ai có thể giúp đỡ chúng ta đánh người Tây Hạ?"

Phàn Ô ngẩn ngơ, đúng vậy, lời này đúng, nếu không phải người một lòng vìĐại Tề, Sao có thể liều mạng đánh người Tây Hạ như vậy được, cho nên hắn còn nghĩ loạn cái gì nữa?

Phàn Ô cung kính hành lễ với mọi người, "Thời điểm này, mọi người có thể giang tay giúp đỡ, Phàn Ô ta thay Hàn tướng quân cám ơn chư vị."

"Tướng quân khách khí, đây là nhà của chúng ta, chúng ta cũng là vì nhà mình."

Trong lòng Phàn Ô trở nên ấm áp, đúng, đây là bọn nhà họ, cho nên phải dùng hết toàn lực bảo vệ.

Lang Hoa nhìn về phía người Triệu Linh mang đến, họ đều lẫn trong đám dân chúng bình thường, cười hi hi ha ha, thoạt nhìn không có gì khác thường, chỉ là ngôn ngữ và thần thái của bọn họ vô câu vô thúc, cực kỳ giống bộ dáng Triệu Linh, so với dân chúng bình thường có chút khác nhau.

Nếu Phàn Ô ở lại thời gian dài, tất nhiên sẽ phát hiện khác thường. Liệu Phàn Ô có phát hiện ra Triệu Linh không?

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 102: Tức Giân

Nghĩ đến Triệu Linh, Lang Hoa bỗng

nhiên lo lắng, nàng nhìn sang bên

cạnh, mới vừa rồi Triệu Linh còn ngồi dưới đất cắn nhánh cỏ, giờ đã không thấy đâu.

Phàn Ô phất tay cho người lôi đám người Tây Hạ lên xe, mới lôi được hai người mà trán hắn đã đổ mồ hôi hột, đám người Tây Hạ này cũng quá thảm rồi.

Nhưng cũng chỉ có cách này mới có thể làm cho người Tây Hạ còn sống mà không thê đánh người.

Nếu đây là dân chúng bình thường đánh, vậy thì người có kinh nghiệm sa trường như hắn nên cản thấy xấu hổ.

Cổ đại tiểu thư được Dược Sư lưu ly quang Như Lai điểm hóa, nhưng mà không ai nói Cổ Đại tiểu thư cùng Địa Tạng Vương Bồ Tát có giao tình.

Ngay cả hắn cũng hoài nghi, có phải Cổ Đại tiếu thư mời âm binh tới hay không?

Vẻ mặt Phàn Ô đau khổ, hắn cũng không biết nên nói Với tướng quân như thế nào, hắn sợ tướng quân ghi công lao này cho mình, hắn không có mặt mũi nghe tướng quân khích lệ.

Phàn Ô chỉ lo bận rộn, cũng không cẩn thận quan sát chung quanh, thủ hạ của hắn thì bận lôi binh sĩ người Tây Hạ lên xe, không biết cùng đám

https://thuviensach.vn

người của Triệu Linh nói cái gì mà mọi người cười ầm lên, như người một nhà.

Ngày xưa quân binh cùng thổ phỉ tụ một chỗ cũng là loại vui vẻ hoà thuận này, có lẽ đúng như Triệu Linh nói, nguyên bản bọn họ không phải phản quân gì, cũng không phải đạo phỉ gì mà chỉ là dân chúng bình thường.

Nhưng sau này họ phải thế nào đây?

Vĩnh viễn trốn trốn tránh tránh như vậy, khi nào mới có thể không bị đuổi giết?

Lang Hoa nghĩ đến đây thì không khỏi lắc lắc đầu, nàng hao tổn tâm tư vì Triệu Linh làm gì chứ, chuyện ở Trấn Giang qua đi, mọi người sẽ mỗi người một ngả, Triệu Linh về sau sẽ thế nào cũng không quan hệ gì với nàng.

Tất cả chuẩn bị sẵn sàng, Phàn Ô đi tới nói: "Đại tiểu thư, đám người Tây Hạ vì chiến sự lần này mà đến, không có khả năng chỉ có mấy chục người hoạt động ở gần đây, đại tiểu thư nên đi cùng mạt tướng trở về Trấn Giang thì tốt hơn, sắp đánh giặc, nếu ngài có nửa điểm sơ xuất, Hàn tướng quân nhất định sẽ lột da ta."

Lang Hoa gật gật đầu, "Phàn tướng quân đi trước, ta sẽ theo sau." Còn một việc cuối cùng nữa, nàng làm xong sẽ trở về Trấn Giang.

Phàn Ô vẫn do dự, cứ để Cổ Đại tiểu thư lưu lại như vậy, hắn đã cảm giác được sự tức giận của tướng quân.

"Phàn tướng quân," Lang Hoa nhìn đám người Tây Hạ bỉu môi, "Quân tình cấp tốc, ngài nên ra roi thúc ngựa chạy về, miễn liên lụy nhiều người."

Cũng đúng, bắt người Tây Hạ về mới là mục tiêu lớn nhất của bọn họ.

https://thuviensach.vn

Phàn Ô đành phải ra lệnh cho mọi người xuất phát, đi được hai dặm, Phàn Ô mới nhận ra mình lại dễ dàng bị một tiểu cô nương đuổi đi như thế.

Phàn Ô rời đi rồi, Lang Hoa quay đầu nhìn Triệu Linh đang ngồi xổm trên mặt đất nói chuyện cùng mọi người.

Lang Hoa giúp đỡ Hồ Trọng Cốt băng bó miệng vết thương cho mọi người.

Hồ Trọng Cốt vừa nhìn vừa lắc đầu, "Bị thương thành như vậy mà các ngươi còn cười được."

Nghe xong lời này, nhất thời mọi người không nhịn được mà "ha ha" cười ra tiếng, "Cái này đã tính là gì, loại thương thế này trên người chúng ta có nhiều rồi."

Băng bó tốt cho những người bị thương, A Mạt vội bưng nước tới cho Lang Hoa rửa tay.

"Nước ở đâu vậy?" Lang Hoa hỏi. A Mạt cười nói: "Nông hộ bên kia có." Là nướcấm.

Lang Hoa không khỏi cảm động, "A Mạt, về sau không cần phiền toái như vậy, ở bên ngoài tùy tiện một chút cũng được."

"Cũng không có gì, cũng tiện mà."A Mạt cười đến mặt đỏ lên.

Bộ dáng mọi người đều thật cao hứng.

Lang Hoa ngồi xuống nghỉ ngơi, Triệu Linh cũng lại ngồi bên cạnh nàng.

Sau lưng bọn họ truyền đến tiếng cười không ngừng.

Lang Hoa rốt cục nhịn không được, "Rốt cuộc bọn họ vui vẻ vì cái gì?"

https://thuviensach.vn

Triệu Linh nói: "Trước kia đều bị quan binh truy đuổi chạy trốn khắp nơi, trong lòng có ủy khuất, hiện tại đánh người Tây Hạ thì không giống, vì quê hương mình, tích tụ nhiều năm cuối cùng cũng được phát ra."

Người chưa từng chịu ủy khuất sẽ không hiểu được loại cảm giác này.

Lang Hoa gật gật đầu.

Triệu Linh nói tiếp: "Ta cảm thấy lần này là một cơ hội, từ trước, chỉ cần có đại chiến, chỉ cần nguyện ý dấn thân vào trong quân, giúp đỡ quan phủ cùng chống cự kẻ thù bên ngoài thì chuyện cũ đều được bỏ qua. Huống chi, quan phủ cũng không có căn cứ đích xác gì nhằm vào bọn họ, có lẽ đại chiến ở Trấn Giang qua đi, bọn họ có thểvề quê hương an an ổn ổn sống qua ngày."

"Cho nên ngươi mới ở lại?" Tuy rằng Lang Hoa loáng thoáng đoán được một ít, nhưng cũng thực kinh ngạc khi Triệu Linh lại đem mọi tính toán nói ra Với nàng.

Triệu Linh gật gật đầu.

Lang Hoa nói: "Ngươi không sợ ta sẽ nói những điêu này cho Hàn tướng quân, làm ngươi thât bại trong gang tâc à?"

Triệu Linh không hề để ý, chỉ nhẹ nhàng nhíu mày, cũng không nói chuyện.

Lang Hoa không khỏi liếc nhìn Triệu Linh, đúng là cái vẻ mặt tự đại tự mãn này, mỗi lần đều có thể làm cho nàng hận đến nghiến răng, muốn đạp hắn một cước.

Triệu Linh đứng lên, biểu tình có chút nghiêm túc, "Ta dẫn người đi trước tìm điểm dừng chân của quân Tây Hạ. Những người này không vào thôn trang, có thói quen hạ trại bên ngoài, không dễ dàng thăm dò. Ta để

https://thuviensach.vn

Ngô Đồng lưu lại, các nàng trở về theo đường lớn, không cần xen vào việc khác nữa, có tin tức ta sẽ cho người tới báo."

Lang Hoa gật gật đầu, mọi người đều kiêng kị người Tây Hạit nhiều.

Kiếp trước, Đại Tề cũng chịu không ít khổ trong tay người Tây Hạ, hơn nữa, chính quyền triều đình không ổn, lòng người hoảng sợ, nên hiện tại, cho dù tình hình Tây Hạ nguy cấp, nàng cũng sẽ không cảm thấy kỳ quái.

Ở đội ngũ Tây Hạ của Xu Minh, năm mươi người được phái đi tuyệt đối là thủ hạ tinh nhuệ của hắn, giờ người lại đột nhiên biến mất. Lần cướp đoạt quân lương này là muốn cho Hàn Chương trở tay không kịp.

Hàn Chương sẽ tuyệt đối không thể phản kích vào thời điểm chưa có chuẩn bị gì.

Xu Minh không chờ nổi, hắn muốn đích thân dẫn người ra ngoài tìm kiếm.

"Thủ lĩnh, trăm triệu lần không thể" Quân sư chắn trước mặt hắn, "Nơi này còn cần ngài tọa trấn, đây là Đại Tề, chúng ta có thể bị người phát hiện bất cứ lúc nào."

Xu Minh nghiến răng nghiến lợi, "Bị người phát hiện thì sợ cái gì? Lão tử đã sớm muốn đánh, chỉ cần giết được Hàn Chương, lão tử chết cũng cam lòng"

"Thủ lĩnh, có tin tức đưa tới."

Xu Minh nhìn thoáng qua quân sư, quân Sư vội vàng mở tín hàm ra, sắc mặt nhất thời trở nên khó coi.

Xu Minh hung hăng nói: "Nói."

Quân Sư thanh âm khẽ run, "Là Hàn Chương..."

https://thuviensach.vn

Xu Minh giơ tay đoạt lấy tín hàm.

Năm mươi người đều bị Hàn Chương giết, treo đầu tại tường thành.

Xu Minh rút đao bên hông ra, lập tức chém tín hàm thành hai nửa, "Ta và Hàn Chương không đội trời chung. Ta sẽ mang binh tới Trấn Giang, thừa dịp đại quân của Hàn Chương chưa tới đánh hạ luôn, dùng máu Hàn Chương huyết tế mấy chục huynh đệ."

Quân sư vươn tay, "Cứ chờ một chút. Hiện tại tình hình ở Trấn Giang thế nào?"

"Thoạt nhìn thì có vẻ như đã sẵn sàng ngăn đón quân địch."

"Cái này có chút không đúng." Quân sư nghĩ nghĩ mới nói tiếp, "Nếu trong tay Hàn Chương không có binh lính, bắt người cũng sẽ không gây ra động tĩnh lớn như thế, hắn không sợ thủ lĩnh sẽ tức giận công thành Sao?"

"Chỉ sợ đây là chiêu khích tướng, dụ địch rơi vào tròng. Thủ lĩnh hãy an tâm một chút, chớ vội, phải tự mình đi thăm dò một chút tin tức mới có thể động thủ."

Nếu có người biết buổi tối ngày đó rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì thì tốt rồi, như thế sẽ biết được đám huynh đệ này bị Hàn Chương bắt được thể nào.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 103: Đánh Nang

Thôn trang nho nhỏ bây giờ đã không có người ở, hiển nhiên là Hàn

Chương sợ người Tây Hạ đến trả thù nên đã sớm đưa dân chúng đi nơi khác. Thế nhưng trong trạm dịch vẫn đầy đất vết máu.

Xu Minh nghiến răng ken két.

Đáng chết phải là đám người nước Tề chứ không phải bọn hắn.

"Tìm, ta không tin không có một ai trốn thoát."

Trong núi hoang còn có một gian nhà nho nhỏ, đến tối, khói bếp lượn lờ bay lên, trong phòng có hai huynh muội, huynh muội hai người quần áo lót rách nát, khuôn mặt bụi bặm, ăn hai cái bánh rắn đanh, uống bát canh lá rau dại nóng.

Trên mặt đất trải rơm có một người nằm, lồng ngực hắn đã không còn phập phồng, trên mặt xuất hiện màu xám tro, dễ nhận thấy đã chết.

Ban đêm, trời lại đổ mưa xuống, hai huynh muội núp ở trong góc, đang chuẩn bị ngủ thì trong phòng xuất hiện mấy người khách không mời mà đến, mấy người đó kích động khi nhìn thấy người trên mặt đất, nói một chuỗi câu nói kì quái.

Nhất thời, gian phòng được cây đuốc chiếu sáng, hiện ra khuôn mặt mấy người Tây Hạ, ngay sau đó cây đuốc chĩa đến mặt tiểu cô nuong.

Tiểu cô nương lấy tay cản ánh sáng chói mắt, sợ hãi rúc vào trong góc phòng, ca ca bên cạnh nghiêng qua, bảo hộ nàng ở sau lưng.

https://thuviensach.vn

Một người trong đó tiến lên nói thứ ngôn ngữ mà tiểu cô nương có thể hiểu, chỉ chỉ người Tây Hạ nằm trên mặt đất, "Đã có chuyện gì xảy ra với người này?"

Ánh mắt tiểu cô nương nhìn qua kẽ tay của ca ca, "Hắn đi tới. Ta và ca ca. Cho hắn uống nước. Máu... Máu không cầm được.... Chúng ta dùng thảo dược."

Người nọ gật đầu một cái, ở trên vết thương thực sự có thấy thảo dược còn mới, hắn kiên nhẫn hỏi, "Sau đó thì sao?"

Tiểu cô nương không dám đáp, hai đứa bé bị đám khách không mời mà đến này dọa sợ.

"Đừng sợ," Người nọ dùng giọng ôn hòa nói," Chúng tôi là bằng hữu của hắn, muốn biết hắn có nói cái gì đó không."

Tiểu cô nương gật đầu, lại lắc đầu, "Lời nói của hắn chúng tôi... không hiểu... Hắn. hắn... cứ nói." Nàng há miệng nhưng không trần thuật lại được.

Đó là thứ ngôn ngữ nàng chưa từng nghe qua, đương nhiên là không nói được.

"Trên mặt đất. Vẽ."

Nghe lời này, tất cả mọi người đều nhìn về phía mặt đất, trên mặt đất Viêt chữ Tây Hạ nghệch ngoạc.

Cuối cùng, đám người Tây Hạ nhìn xuống liên hiêu, nói ra suy đoán, "Hình như Nguyên Hổ định viết là..."

"Cái bẫy."

Đúng, cái bẫy, nhất định là cái bẫy.

https://thuviensach.vn

Nguyên Hổliều mạng làmuốn truyền đạt tin tức như thế cho bọn hắn.

Tất cả đều là một cái bẫy.

Tiểu cô nương cuối cùng cũng nghĩ tới, "Hắn. Một đường đi tới. Môi lầu bầu nói thầm thì... Liên tục nói. Liên tục nói. Liên tục... rồi không thể nói nữa."

Người Tây Hạ siết chặt đạo, bọn họ như cảm nhận được đau khổ của đồng bạn.

Hắn chịu đựng không chết, đi tới nơi này, lưu lại hai chữ, bởi vì hắn biết, bọn họ nhất định sẽ tìm được hắn.

Tình hình quả nhiên giống tin tức mà bọn họ thăm dò được, Hàn Chương đã sớm biết rồi, cố ý lợi dụng quân lương ở trạm dịch này bày mai phục, bắt giữ bọn Nguyên Hổ,

Như vậy, rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì? Tại sao Hàn Chương lại biết được tất cả?

Người duy nhất biết hành tung của bọn họ chính là Hàn Ngự sử.

Hoặc là Hàn Ngự sử cùng Hàn Chương liên thủ hại bọn họ, hoặc là Hàn Ngự sử bị Hàn Chương phát hiện nên bán đứng bọn họ.

Hôm nay, Hàn Chương mở rộng cửa Trấn Giang, chỉ chờ bọn hắn chui vào.

Ánh mắt người Tây Hạ lại rơi vào hai đứa bé trong phòng, dễ nhận thấy hai đứa bé vô cùng sợ hãi, không dám nâng mắt lên nhìn bọn hắn.

Người nước Tề đều đáng chết.

https://thuviensach.vn

Nhưng hắn nghĩ tới việc họ đã chiếu cố cho Nguyên Hô nên tha cho bọn họ một mạng.

Người Tây Hạ cõng thi thể Nguyên Hổ lên, đi ra ngoài.

Xu Minh lớn tiếng rống giận làm cho dã thú trong núi sợ hãi chạy trốn khắp nơi.

Nhất định là ở Trấn Giang có quân mai phục, để chiến đấu với quân phản loạn, hoàng đế nước Tề đã tăng cường quân đội đóng quân ở Thường Châu, Thái Châu và những địa phương khác, chỉ cần hắn bước một bước chân qua cửa khẩu thôi là Hàn Chương sẽ biết. Sau đó, bọn họ sẽ bị Hàn Chương đuổi theo đánh như chó rơi xuống nước vậy, dù cho chật vật chạy được về núi Hạ Lan thì cũng sẽ bị người chê cười, không bằng liều mạng một lần, cáchếtlưới rách.

"Không đánh Trấn Giang, chúng ta có thể đánh Dương Châu, nếu như nhanh chóng tóm gọn thành Dương Châu, còn có thể liên thủ cùng quân phản loạn phía sau. Hơn nữa quân trinh sát báo lại, Hàn Ngự sử kia đang ở Dương Châu."

Xu Minh cảm thấy đề nghị này của quân sư rất có đạo lý, hắn nhất định phải nắm lấy thời cơ.

"Đi, tấn công Dương Châu."

Mấy người Tây Hạ đi xa, Lang Hoa đưa đầu ra phía ngoài nhìn lại.

Bên ngoài chỉ có thanh âm của nước mưa, Tiêu Ấp và Ngô Đồng cũng sẽ nhanh chóng chạy đến. Lang Hoa quay đầu muốn nhìn Triệu Linh, đôi mắt Triệu Linh giống như hổ đen, ánh mắt sâu xa tĩnh mịch, không biết đang suy nghĩ gì.

https://thuviensach.vn

Mới vừa rồi, lúc nói chuyện cùng người Tây Hạ, hắn che chở nàng, nàng có thế cảm giác nhịp tim của hắn đập rất nhanh.

Lang Hoa muốn đứng dậy nhưng lại bị cánh tay Triệu Linh bao lấy, cả người ngã vào trong ngực Triệu Linh.

Lang Hoa giùng giằng vừa thẹn vừa giận, nhưng Triệu Linh đè chặt cơ thê nàng Xuống.

Triệu Linh muốn làm gì?

"Triệu Linh." Lang Hoa tức giận hô một tiêng.

Tay của Triệu Linh đặt ở trên hông của nàng, Lang Hoa không khỏi khiếp sợ, máu trên người thoáng cái xông lên má, sao nàng lại không phát hiện ra Triệu Linh là người như thế này?

"Tiêu Ấp..." Dưới cơn giận cấp bách, Lang Hoa khàn khàn hô lên. Tiêu Ấp sẽ đến rất nhanh, nếu như Triệu Linh dám làm chuyện gì với nàng, nàng nhất định không tha cho hăn.

Vừa nghĩ tới đây, Lang Hoa chợt cảm giác được cái mông đau đớn, nàng còn chưa phục hồi lại tinh thần, một cái vỗ lại rơi xuống mông.

Lang Hoa trợn tròn đôi mắt, thần sắc trên mặt tràn đầy kinh ngạc, Triệu Linh đáng chêt này lại muôn đánh nàng.

Hắn dám đánh nàng?

Lang Hoa giằng co mãnh liệt, muốn tránh khỏi.

Nhưng Triệu Linh lại nổi giận đùng đùng nói: "Nàng có biết những người Tây Hạ kia là ai không?"

"Đó là Xu Minh giết người không chớp mắt đó..."

https://thuviensach.vn

Đến cùng vẫn là tâm tính trẻ con, chẳng hiểu cái gì, còn dám ở chỗ này bày ra cạm bẫy dụ dỗ người Tây Hạ mắc lừa. Nàng có biết những người Tây Hạ kia đều là người điên hay không?

Triệu Linh giơ tay thật cao, nhưng mà lúc hạ xuống lại không tự chủ được mà giảm nhẹ sức lực. Thừa cơ hội này, Lang Hoa đã vùng đứng dậy, liền giơ tay hướng xuống mặt Triệu Linh mà đánh.

"Bốp" một tiếng, tiếng tát vang lên thanh thúy, nếu như hiện tại là ban ngày thì nhất định có thể thấy dấu tay của nàng trên mặt Triệu Linh.

Đáng đời, hắn dám đánh vào mông của nàng như đánh một đứa bé vậy.

Lang Hoa tức giận nhìn chằm chằm Triệu Linh, còn không ngừng đạp chân hắn.

Dường như người Triệu Linh chỗ nào cũng cứng nên cứ mặc cho Cổ Lang Hoa đánh, phát tiết bất mãn của nàng. Hắn cũng không biết tại sao mình lại tức giận đánh mông nàng như thế.

Cầm đèn đi vào cửa, Ngô Đồng nhất thời bị dọa sợ ngây người, Cổ đại tiêu thư vừa mới tát công tử một cái.

Sao Cố đại tiểu thư có thể đánh công tử chứ?

Tính tình công tử thế nào hắn là người rõ nhất, chỉ có điều, lúc trước, ngay cả khi Vương... lão gia dùng gia pháp cũng chưa từng đánh công tử một cái chứ đừng nói là nguyên một bàn tay trên mặt thế này.

Công tử là người coi trọng thể diện cỡ nào, nên làm cái gì tiếp theo bây giờ? Nếu như bọn họ đánh nhau, hắn phải đi giúp ai?

Ngô Đồng chợt hối hận khi đã bước vào nhà trước Tiêu Âp, hắn đứng ở đó không biết làm như thê nào cho đúng.

https://thuviensach.vn

Triệu Linh đứng lên: "Đây là chủ ý của người nào?" Nhàn nhạt nói một câu, lại giống như dã thú nổi giận làm cho Tiêu Ấp mới vào cửa cũng bị dọa sợ đứng ngây ra tại chỗ.

Ngô Đồng kinh ngạc, công tử không để ý chuyện bị đánh mà trực tiếp hỏi cái này, hắn không dám nói lời nào, bởi vì cặp mắt công tử bây giờ tựa như một thanh kiếm sắc bén, như muốn xẻo luôn trái tim của hắn xuống.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 104: Thân Phận

Lang Hoa nghiến răng nghiến lợi nhìn Triệu Linh. Tên khốn kiếp này vừa mới đánh nàng, hắn còn không biết xấu hổ mà nổi giận?

Lang Hoa nói: "Dĩ nhiên là chủ ý của ta, mặc dù các ngươi đang bên ngoài thả tin tức nhưng người Tây Hạ cũng có thể sẽ không cắn câu. Lòng nghi ngờ của những người đó rất lớn, ngộ nhỡ liều mạng đánh về phía Trấn Giang. Nơi đó không có người các ngươi quan tâm nhưng lại có tổ mẫu của ta."

Lúc ra đi, nàng thấy mẫu thân đang thu xếp đồ cho bốn mùa của tổ mẫu. Thời điểm tổ mẫu bệnh nặng, đại nha hoàn trong phòng bắt đầu sao chép Kinh Phật. Tất cả mọi người đều cảm thấy ngộ nhỡ chiến sự căng thẳng, Cổ gia bị liên lụy, khả năng tổ mẫu cũng sẽ mất, trong lòng tổ mẫu đương nhiên cũng rõ ràng.

Thế nhưng tổ mẫu mỗi lần gặp nàng đều sẽ tươi cười, giống như sẽ ở bên nàng suốt đời, tình cảm như vậy nếu mất đi có khả năng sẽ không bao giờ tìm lại được nữa, cho nên − ؛ • لمبر A ؛ m.. 3 x «A nàng phải dôc toàn lực báo Vệ tô mâu cùng Cố gia, tuyệt không phải chỉ nói một chút cho xong.

Lang Hoa nói: "Đã có thể lợi dụng một người Tây Hạ như vậy, tất nhiên ta cũng phải nỗ lực một chút, bọn họ muốn vạch trần ta cũng không quá dễ dàng."

Triệu Linh nhìn Lang Hoa, mở miệng: "Người Tây Hạ phát điên sẽ đến trả thù tất cả người nước Tề, đến lúc đó chỉ bằng hai phế vật kia làm sao có thểbảo vệ được nàng."

https://thuviensach.vn

Nghe được hai tiếng "phế vật", Ngô Đồng cúi đầu.

Tiêu Ấp có chút bất mãn, nhưng cũng không dám ở chỗ này cãi cổ, quả thật hắn cũng không nghĩ tới đêm nay sẽ có nhiều Người Tây Hạ như vậy đến đây. Nói thật, ngộ nhỡ xảy ra giao đấu, hắn thực sự không nắm chắc có khả năng bảo vệ tốt cho Đại tiểu thư.

Triệu Linh nói tiếp: "Trong mắt những người Tây Hạ này không có sự phân biệt giữa trẻ sơ sinh, phụ nữ hay trẻ con, cũng sẽ không nói đúng sai, nhất là vào thời điểm này."

Vốn hắn nghĩ Lang Hoa sẽ nghe lời hắn trở về Trấn Giang, ai biết nàng lại cả gan làm loạn đến tình trạng này, đặtbản thân lên mũi đao, bây giờ lại còn đắc ý, miệng đầy đạo lý.

Trong lòng hắn liền dấy lên một cỗ tức giận, chờ thời điểm hắn tỉnh táo lại thì đã đang đánh nàng rồi

Dường như lâu lắm rồi hắn không bị chọc giận thế này, "Nếu không nàng không biết viết chữ Tây Hạ thì sẽ không bảo Ngô Đồng đi tìm ta, có đúng hay không?"

"Đúng!" Lang Hoa thừa nhận, "Khi người Tây Hạ kia thừa dịp chúng ta không chú ý đã viết chữ Tây Hạ lên mặt đất để lại cho đồng bạn, lúc đó ta mới biết hắn biết viết chữ... Nếu biết viết chữ thì cứ bắt chước theo chữ hắn sẽ thuyết phục hơn bất kỳ chứng cớ nào."

"Thực sự là to gan làm loạn."

"Lúc đó chẳng phải ngươi cũng giống như vậy,"Lang Hoa nhìn thẳng vào mắt của Triệu Linh, "Ngươi có quyền gì mà nói ta?"Đôi mắt này của hắn, trong bóng đêm phát sáng rạng rỡ, mang theo một loại quyền lực kiêu ngạo, tuy là mặc đồ rách rưới, cải trang thành bộ dáng dân chúng, nhưng mà đến

https://thuviensach.vn

khi nổi giận thì trên người lại tản ra hàn khí giống như vũ khí sắc bén ra khỏi vỏ vậy.

Nói là ẩn núp ở Giang Chiết nhưng lại có thể tùy tiện qua lại dưới mắt quan phủ.

Còn đám thuộc hạ mà hắn mang theo lại tùy ý bắt chuyện cùng dân chúng, căn bản không sợ sẽ có người báo quan.

Dân chúng Giang Chiết cũng không nói gì, tự động che giấu bọn họ.

Tùy ý như vậy, tự do phóng khoáng như vậy.

Cho dù là cường hào ác bá ở địa phương hay con cháu Vua chúa thông thường cũng không làm được.

Hơn nữa, hắn có thể nói tiếng Tây Hạ, viết chữ Tây Hạ, am hiểu tính toán, mấy thứ này không phải tự nhiên đã hiểu mà là qua dạy bảo tốt từ nhỏ mới có thể có thành quả.

Đời trước, nàng cũng được coi là Vợ của trọng thần, mặc dù nàng không ra khỏi cửa nhưng cũng biết cách các nhà quý tộc bồi dưỡng con cái thế nào.

Người như Triệu Linh căn bản không phải lớn lên trong nhà bình thường.

Ở đây giống như đất phong của hắn, địa phương hoàn toàn thuộc về hắn, cho nên hắn mới có thể ở chỗ này càn rỡ.

Đúng, đây vốn là đất phong của hắn. "Ngươi là con của Khánh Vương?"

Sắc mặt Ngô Đồng nhất thời thay đổi, Tiêu Âp cũng kinh ngạc trợn to hai mắt.

https://thuviensach.vn

Mặc dù nàng đang nổi giận đùng đùng nhưng là ánh mắt lại rất bình tĩnh, "Ta sợ đám người Tây Hạ thì không bằng sợ ngươi. Ai biết ngươi ở đây là có chủ ý gì, sơ ý một chút có khi sẽ bị ngươi liên lụy."

Đời trước, nàng không nhớ rõ Khánh Vương có lưu lại con cái gì không? Vụ án của Khánh Vương sau đó bị Bùi Khởi Đường lật lại, Hoàng thượng cũng từng để cho người đi Giang Chiết tìm kiếm người có liên quan với Khánh vương, kết quả không thu hoạch được gì.

Có người nói đùa, người cùng Khánh Vương có liên quan thì sẽ ở trên triều đình hoặc ở trong mộ hết rồi. Nếu hoàng đế nhất định muốn bù đắp lỡ làng năm đó, quyết định ban thưởng thì cuối cùng cũng thành tự phong thưởng cho mình.

Tại triều, Bùi Khởi Đường bẩm báo: "Hậu nhân của Khánh Vương không còn ai." Cuối cùng coi như là giải quyết xong.

Giống như Lục Anh nói, thực ra thì Hoàng thượng cũng không muôn tìm được người nhà của Khánh Vương.

Vì lật lại bản án của một Vương gia không có hậu nhân thì dễ dàng hơn nhiều so với việc lật lại bản án cho một Vương gia còn hậu nhân, bởi vì dù thế nào thì Hoàng thượng cũng không sợ Khánh Vương sẽ từ trong phần mộ chui ra ngoài

Trước kia nàng không hiểu, bây giờ đã hiểu.

Khánh Vương treo danh tiếng mưu phản, Triệu Linh ở Giang Chiết có thể giao thiệp cùng người trên triều đình, nếu Khánh vương được minh oanh, có thể tưởng tượng được khi Triệu Linh sẽ kế thừa Vương vị ở Giang Chiết sẽ có bộ dáng gì, đương nhiên Hoàng thượng sợ là đúng rồi.

Nếu như không phải là Ngự sử làm ầm ĩ lên, thiếu chút nữa phủ lên Hoàng thượng cái danh bạo quân, sợ là Hoàng thượng tuyệt đối sẽ không

https://thuviensach.vn

bỏ qua hết chuyện chính sự để đi lật lại bản án của Khánh Vương.

Nàng cũng rất tò mò, rốt cuộc Bùi Khởi Đường dùng cách gì, chẳng những có thể vì Khánh vương lật lại bản án mà còn thắng được cả đám trọng thần được Hoàng thượng tín nhiệm. Phải biết rằng, để đánh bại đám đại thần tâm phúc đó là vô cùng khó khăn.

Liệu hai người Bùi Khởi Đường và Triệu Linh có mối quan hệ sâu xa gì không?

Triệu Linh nhìn nàng, cặp mắt kia phảng phất như mở ra cánh cửa bí mật trong lòng hắn, cánh cửa đó lặng lẽ rộng mở với nàng, "Thì ra nàng đã đoán được."

"Vậy ngươi chuẩn bị muốn làm gì? Vì Khánh Vương lật lại bản án? Vì muốn lấy lại Vương tước cho mình?"

Nàng nói tới chỗ này liền nghe hắn cười một tiếng, ánh mắt giống như ánh sao rực rỡ chân trời, "Thù nhà nhất định phải báo, Vương tước cũng chỉ là một phong thưởng, có muốn hay không cũng không có quan hệ gì."

Tự đại.

Cứ như tiện tay là có thể nhặt được Vương tước ấy!

Ngô Đồng biết thân biết phận, lặng lẽ nhóm một đống lửa ở trong phòng, khí ấm trong phòng lập tức bị thổi khô sạch sẽ.

Lang Hoa nhìn ánh lửa, tuy rằng trong lòng nàng Vô cùng chán ghét Triệu Linh và hành động vừa rồi của hắn, thế nhưng Triệu Linh thẳng thắn thừa nhận thân phận không thể lộ ra ánh sáng kia của hắn cũng khiến cho lòng của nàng thoải mái hơn rất nhiều.

Triệu Linh nhìn Cổ Lang Hoa.

https://thuviensach.vn

Người bình thường nghe được lời này thì sẽ khấn trương, nàng thì ngược lại, còn tỏ rõ vẻ yên tâm.

Lang Hoa cẩn thận nhớ lại xem rốt cuộc vụ án của Khánh Vương được lật lại như thế nào, dường như là cùng Thái tử có quan hệ, chỉ cần nhớ tới chuyện đời trước thì ý nghĩ của nàng vẫn rất rõ ràng, nhưng sao buổi tối hôm nay lại không thể an tâm.

Cũng đúng, tại sao nàng phải giúp tên khốn Triệu Linh này?

Cho dù nàng biết nàng cũng không nói, để cho hắn một vòng lớn, xem có thể dễ dàng giống như hắn nói hay không.

Ánh lửa soi sáng, Cổ Lang Hoa phồng hai má thở phì phò.

Không phải giận rồi đấy chứ, hắn có dùng sức tí nào đâu?

Cái tát kia của nàng còn mạnh hơn, hơn nữa, sau khi tát nàng còn đạp hắn mấy cái.

Triệu Linh hít một hơi làm tinh thần hăng hái thêm, định đem chuyện này nói ra, nhưng Ngô Đồng canh ở cửa lại tiến vào nói: "Công tử, lại phát hiện những người đó, chắc là xông tới hướng chúng ta, để tránh khỏi bọn họ tìm được, chúng ta vẫn nên rời khỏi nơi này thì hơn."

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 105

Triệu Linh suy nghĩ một chút: "Không cần lo, đường bên ngoài không dễ đi,

những người đó không quen địa hình nơi đây, đi thành vòng tròn là chuyện bình thường."

Lang Hoa hướng ra phía ngoài nhìn lại.

Ngô Đồng đã giảm bớt lửa, đứng lên đem rơm rạ che phủ cửa sổ cũ nát, như thế ở bên ngoài cũng sẽ không phát hiện ra ánh sáng.

Lang Hoa nhịn không được hỏi: "Là những người nào?"

Triệu Linh cho thêm củi vào đống lửa: "Đơn giản mà nói, là người muốn giết ta."Ánh lửa chiếu sáng gò má hắn,"Ta không lớn lên ở Khánh vương phủ nên lúc phụ thân bị bắt cũng tránh được một kiếp. Theo lẽ thường, triều đình không nên biết sự tồn tại của ta, nhưng mà mấy năm nay có không ít người một mực tới Giang Chiết tìm ta."

Nhắc tới cái này, Lang Hoa cũng nhớ ra.

Chuyện Triệu Linh tới Cố gia trốn tránh đã lập tức bị Vương Nhân Trí phát hiện.

Nếu như không phải nàng sớm có chuẩn bị, nhất định sẽ bị Vương Nhân Trí gắn tội danh chứa chấp quân phản loạn.

Chẳng lẽ, tất cả những thứ này đều do Cổ đại thái thái để lộ ra? Nhưng làm thế nào mà Cổ đại thái thái biết Triệu Linh? Đây là điều mà nàng nghĩ

https://thuviensach.vn

thế nào cũng không ra.

Lang Hoa không muốn cùng Triệu Linh nói những thứ này, chỉ nhàn nhạt nói: "Bắt được ngươi cũng coi như là có công lớn."

Triệu Linh nhìn Lang Hoa, hình ảnh lông mi rủ xuống như dùng san hô làm thành cây quạt nhỏ, khuôn mặt bôi đen thui nhưng vẫn không che nổi dung nhan xinh đẹp.

Triệu Linh ném côn gỗ trong tay xuống, "Chỉ có điều, lần này cũng vừa dịp có thể lợi dụng." Nói rồi đứng dậy.

Lang Hoa đang buồn bực.

Ngô Đông đã mang theo hai người đi vào nhà.

Hai người lộ vẻ mặt vui mừng, "Công tử, sự tình thành công." Nói rồi đem thư tín đưa cho Triệu Linh.

Triệu Linh nhanh chóng cạo lớp nước sơn phủ ngoài, rút thư tín từ bên trong ra, Lang Hoa tò mò nhìn sang, Triệu linh lại đưa thư tín tới trước mặt nàng, "Đây là công văn của triều đình muốn điều Hàn Chương đi Dương Châu."

Lang Hoa nhíu mày, vào thời điểm này lại điều Hàn Chương đi?

Vậy Trấn Giang làm sao bây giờ?

Triệu Linh một lần nữa thả công văn vào phong thư, đưa cho thủ hạ, "Cầm lấy, là thứ sẽ có tác dụng trong chốc lát... Người truyền tin đâu? Đã giết chưa?

Người thủ hạ lập tức nói: "Giết bằng đao của người Tây Hạ."

Lang Hoa kinh ngạc nhìn Triệu Linh, "Ngươi giết quan binh?"

https://thuviensach.vn

Trên mặt Triệu Linh lộ ra sắc mặtthiển nhiên mà tùy ý, "Miễn là thư tín chưa từng đến trong tay Hàn Chương, Hàn Chương sẽ không bị tính là chống lại mệnh lệnh. Qua hai ngày này, cho dù Hàn Chương muốn một mình đi Dương Châu cũng sẽ không có ai tán thành."

Triệu Linh phân phó Ngô Đông đưa mấy người vào phòng.

Có thể nhận ra mấy người này đều là thủ hạ đắc lực của Triệu Linh.

Triệu Linh giới thiệu từng người cho Lang Hoa, Lang Hoa vốn không muốn nhớ, nhưng trí nhớ của nàng vượt quá khả năng bình thường nên rất nhanh đã nhớ kỹ tất cả mọi người.

Giữ lại một người tên là Cao Vinh, có một chòm râu xù xìm, vóc người có chút hơi thấp bé, thiêu mât một cái răng.

Mã Việt có vóc người cao lớn, tướng mạo đơn giản, ánh mắt đảo liên tục.

Dễ nhận thấy là Triệu Linh dùng bọn họ thuận tiện nhất, hai người kích động, không ngừng hướng về phía Triệu Linh hỏi thăm.

Triệu Linh đặt bản đồ địa hình dưới đất, rút ra dao găm chỉ lớn chừng ngón tay bên ra, "Trong vòng hai ngày, người Tây Hạ chắc chắn sẽ tấn công thành Dương Châu, trước đó chuyện ở Hàng Châu nhất định phải làm Xong."

Mọi người gật đầu một cái.

Mã Viện nói: "Y phục người Tây Hạ đã chuẩn bị xong, chúng ta cưỡi ngựa thì chỉ mất một ngày đêm là có thể đến Hàng Châu. Ở thành Hàng Châu di chuyển một vòng, một ngày là có thể trở về, thời gian coi như vừa vặn.”

Triệu Linh nhìn về phía Ngô Đồng.

https://thuviensach.vn

Ngô Đồng lập tức lắp bắp liếc mắt nhìn Lang Hoa nói, "Ta... nhất định đưa Cô đại tiêu thư về Trấn Giang."

Toàn bộ sự tình trong nháy mất liền sắp xếp XOŋg.

Mấy người Mã Việt đi ra ngoài

Lang Hoa mới nghi ngờ hỏi Triệu Linh,"Các ngươi định làm gì à?"

Triệu Linh ngồi xổm xuống, ánh mắt hắn sáng rực, khóe miệng mang theo vẻ tươi cười, "Chúng ta y phục của người Tây Hạ đi tấn công Hàng Châu, những người đó cho rằng đang ở Hàng Châu liền bình an không lo lắng, ta cũng muốn để cho bọn họ nếm thử mùi vị kinh tâm dộng phách, như thế bọn họ mới có thể điều động binh mã đi đánh lại người Tây Hạ."

Triệu Linh nói rồi hoạt động bả vai, nhét lại dao găm trong tay vào bên hông.

Ở dưới ánh lửa, đầu lông mày hắn nhướn lên, đường nét khuôn mặt như đao khắc không giận mà uy.

Lang Hoa không khỏi nhíu mày, Triệu Linh nói thực sự ung dung, hắn nói vậy là muốn đi tấn công địa phương đóng quân, nếu bị bắt thì sẽ bị xử trí như đám phản tặc.

Triệu Linh phảng phất nhìn thấy vẻ mặt rầu rĩ của Lang Hoa, trong lòng bỗng nhiên cảm thấy vui mừng, "Hàng Châu canh phòng rất lỏng lẻo, bọn chúng cũng không thể dễ dàng bắc ghế cao ngồi xem diễn được đâu. Chúng ta ít người, hành động nhanh chóng, chẳng bao lâu sẽ có thể quay về."

Lang Hoa cười lạnh, "Đừng quên, phía sau còn có người chờ bắt ngươi."

Đôi môi Triệu Linh cong lên, "Ngày thường chúng ta không hành động là sợ bọn chúng phát hiện hành tung của ta, hiện nay chúng ta giả dạng

https://thuviensach.vn

thành người Tây Hạ, bọn chúng cũng không phân biệt rõ được, vừa lúc đánh hắn trở tay không kịp."

Triệu Linh nói tới đây, dừng một chút, "Nàng yên tâm."

Lang Hoa mở mắt, "Ta không có không yên tâm gì cả, chẳng qua ngươi không cần phải để lộ mình nhanh như thế, không nên liên lụy đến ta và Cổ gia."

Triệu Linh đứng dậy, "Cũng kì lạ, lúc trước ta làm việc gì cũng thấy khó khăn, sau khi gặp được nàng, mọi thứ đều thuận lợi suôn sẻ. Nếu như nàng không cho Hồ Trọng Cốt chữa trị vết thương trên vai ta, chỉ sợ sẽ để lại mầm bệnh, tuy ngày thường không nhìn thấy nhưng nếu ra chiến trường thì e sẽ trở thành nhược điểm trí mạng"

Nghe Triệu Linh nói những thứ này, đột nhiên có một ý nghĩ chợt lóe lên trước mắt Lang Hoa, hình như nàng nghĩ đến cái gì, thế nhưng mọi thứ phát sinh quá nhanh, nàng không bắt được.

"Nàng cho người chuẩn bị quân lương, bình định thế cục ở Trấn Giang, bằng không, chỉ sợ ta vì phải đối phó Vương Nhân Trí mà không có thời gian để làm những chuyện này." Lang Hoa nghe liền hiểu, cho nên nói, nàng là muốn giúp Trấn Giang vượt qua cửa ải khó khăn, nhưng gián tiếp cũng đã giúp Triệu Linh.

Nói cách khác, hành động Triệu Linh nổi loạn cũng có một phần của nàng.

Công lao này nàng thật sự không dám nhận.

Sống lại một đời, dù thế nào đi nữa, nàng cũng không muốn có liên quan gì tới một tên phản tặc.

https://thuviensach.vn

Chẳng qua, nàng rất vui vẻ muốn biết những kẻ luôn có thái dᷱ thờ ơ, ở thời điểm bị Tây Hạ uy hiếp sẽ biên thành bộ dáng gì?

Lục Văn Hiển lo lắng đứng ở trong phòng, tim hắn nhảy loạn liên tục. Đã bao nhiêu năm, hắn chưa khi nào cảm thấy vô cùng nôn nóng như thế này.

Tất cả mọi thứ trong thân thể hắn giống như đều bị kéo thành một đường, chỉ cần nhẹ nhàng kéo một cái là hắn sẽ thấy đau.

"Lão gia, tiên sinh tới."

Sự nhiệt tình của Lục Văn Hiển nhất thời nổ tung trên khuôn mặt, hắn giống như một chàng trai mười bảy, mười tám tuổi vậy, lòng tràn đầy phấn khích.

"Sai mọi người mau làm việc, thu dọn một gian nhà, nhanh lên một chút..."

Hạ nhân đáp một tiếng liền lập tức đi bố trí. Rất nhanh, toàn bộ được chuẩn bị đâu ra đấy.

Tiếng bước chân cũng từ bên ngoài truyền tới.

Một bóng người mảnh khảnh xuất hiện ở trong sân, bước đi của nàng nhanh nhẹn, nhấc làn váy, chậm rãi bước lên thềm, sau đó đi vào nhà, đưa tay bỏ mũ trên đầu ra.

Khuôn mặt trắng ngần của Cố đại thái thái xuất hiện ở dưới ánh đèn.

Lục Văn Hiển nhìn thấy liền giật mình, hồi lâu mới lấy lại tinh thần, "Nàng. Cuối cùng thì nàng. Coi như đã tới được đây rồi."

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 106

Lục Văn Hiển xúc động kéo lại tay của Cổ đại thái thái.

Nhưng Cổ đại thái thái giật tay lại, trừng mắt, "Huynh làm cái gì vậy?"

Lục Văn Hiển không hề tức giận, cười nói như cũ: "Là ta quan tâm tới nàng nên nhất thời mất chừng mực. Ta sợ nếu để lâu, không thể đưa nàng đến Hàng Châu, vậy... ta phải làm sao chứ?"

Cổ đại thái thái nhàn nhạt nói: "Chuyện của ta, tất nhiên ta sẽ an bài xong."

"Đúng, đúng, đúng." Lục Văn Hiển liên tiếp nói, "Chuyện của nàng tất nhiên nàng có cách sắp xếp, cho dù xảy ra chuyện gì nàng cũng có thể nghĩ được biện pháp. Ta chỉ lo, ngộ nhỡ mụ già họ Cổ kia không thả nàng đi thì nàng phải làm sao?"

Cổ đại thái thái nói: "Không có chuyện đó, trừ phi làm ta chết ở Cổ gia, bằng không thì không một ai có quyền giữ người lại, huống chi là trưởng bối Hứa gia đưa thư tín, về tình về lý cũng nên nểmặt một chút."

Lục Văn Hiển cười nói: "Cũng may là nàng suy nghĩ chu toàn."

Cổ đại thái thái nhất thời nghĩ đến chuyện ở Trấn giang, đây là con đường cuối cùng bà ta sắp xếp, nếu như Cổ lão thái thái không chịu để bà ta và Lang Hoa đi, bà ta sẽ cho người của Hứa gia tới đón, nhưng không nghĩ tới chỉ có một mình bà ta tới đây, Cổ Lang Hoa ở lại Trấn Giang.

Cứ như vậy thả Cổ Lang Hoa vốn vẫn bị bà ta giữ bên người đi.

https://thuviensach.vn

Cổ đại thái thái bóp chặt tay, nói cách khác, sau này, mặc kệ Cổ Lang Hoa làm chuyện gì bà ta cũng không kiểm soát được, bà ta cũng sẽ không thể nắm toàn bộ Cổ Lang Hoa trong tay.

Sau này thì sao? Cổ Lang Hoa lớn lên, xuất giá, có phải sẽ đều không liên quan gì với bà ta hay không?

Nghĩ tới những điều này, Cổ đại thái thái chợt thấy sống lưng ướt đầm mồ hôi.

Không thể nắm trong tay một người là chuyện cực kỳ đáng sợ.

Không phải là bà ta nên giữ chặt Cổ Lang Hoa trong lòng bàn tay sao? Làm sao lại trở thành Cổ Lang Hoa thoát khỏi bà ta tự lúc nào, đồng thời còn đẩy bà ta ra khỏi Cổ gia nữa?

Bà ta đã nghĩ xong việc sẽ xử trí tất cả Cổ gia như thế nào, nghĩ xong việc muốn cho Cổ Lang Hoa trải qua cuộc đời như thế nào, nhưng đột nhiên lại thay đổi hết thảy.

Vậy mà bà ta lại không đấu nổi một Cố Lang Hoa mới chỉ tám tuổi.

Súc sinh rốt cuộc vẫn là súc sinh, không hề có chút tình cảm nào.

Trái tim của Cổ đại thái thái đột nhiên nóng lên như bị lửa thiêu tới phát đau, bà ta không tự chủ được mà cong thắt lưng xuống.

Thấy sắc mặt Cổ đại thái thái thay đổi, Lục Văn Hiển kinh hoảng, "Làm sao thế? Có phải do đi đường quá nhanh, cơ thểbị thuonghay không? Ta sẽ sai người đi mời thầy lang tới."

Cổ đại thái thái lắc đầu một cái, hiện tại những cái này không còn quan trọng nữa, mặc dù bà ta bị tách ra khỏi Cổ gia, thế nhưng chỉ cần Hàn

https://thuviensach.vn

Chương đánh thua trận, Trấn Giang bị đánh tan thì bà ta vẫn là người thắng lớn nhất.

Cổ đại thái thái bỗng nhiên nói: "Bên phía Kinh thành như thế nào rồi?"

Lục Văn Hiển giống như hạ nhân đòi phần thưởng, tươi cười nói: "Tất cả đều thuận lợi, ta đã đưa Hà ma ma đi, Từ Tùng Nguyên cũng đã nhận người. Cẩn Du rất thích Hà ma ma, ta nói với Hà ma ma phải bảo vệ chỗ Cẩn Du... Mấy ngày trước trong cung truyền ra tin tức, Cẩn Du được Thái hậu nương nương yêu mến, Thái hậu nương nương ban thưởng cho Cẩn Du rất nhiều lễ vật."

Cổ đại thái thái nâng mắt lên, "Thái hậu nương nương lưu. Cân Du lại trong cung?"

Lục Văn Hiển suy nghĩ một chút, "Không nghe nói tới chuyện này."

Cổ đại thái thái nhíu mày.

Lục Văn Hiển vội vàng cười xòa, "Cái này đã rất khá, tất cả đều noi theo nàng sắp xếp, dù có xem huyền học thì ta cũng không lợi hại như nàng được, rốt cuộc là mỗi người khác biệt. Ta nghĩ mình cũng không thể có được vận may như nàng."

Cổ đại thái không để ý đến Lục Văn Hiển.

Lục Văn Hiển ngẫm lại đã cảm thấy vui mừng, "Lý Thành Mậu nói sau chuyện của Trấn Giang, Thái tử sẽ triệu kiến ta đến." Nói đến chỗ này, Lục Văn Hiển liền đắc ý vênh váo, lại kéo tay của Cổ đại thái thái, "Nếu không phải nhờ nàng, ta nào có cơ hội như vậy, là nàng nhìn trúng ta, đem huyền cơ nàng biết nói cho ta. Nàng yên tâm. Nàng..."

"Buông tay." Cổ đại thái thái dựng lông mày lên, "Nếu như huynh còn như vậy, lần sau ta sẽ không tới."

https://thuviensach.vn

"Đừng, đừng, đừng." Lục Văn Hiển lập tức lui về phía sau hai bước, trên mặt xuất hiện ý sợ hãi, "Ta chỉ muốn nói, dù ta được cái gì thì đó cũng là của nàng."

Cổ đại thái thái cười lạnh, "Ngươi đừng quên, ngươi là người đã có gia thât."

"Vương thị kia sớm muộn gì ta cũng bỏ, chỉ cần nàng nguyện ý, muốn ta làm gì cũng được." Lục Văn Hiển đã gần như hạ thấp mình xuống sát mặt đất rồi, không biết lúc nào nữ nhân trước mắt này mới có thể ưng thuận gả cho hắn, đến lúc đó mới là thời điểm hắn đắc ý nhất.

"Bây giờ đắc ý không khỏi có chút quá sớm." Cổ đại thái thái đứng lên, "Ta nói cho huynh để huynh nói với Vương Nhân Trí, muốn thăng quan thì phải nhờ vào việc bắt đám dư đảng Khánh Vương kia, chộp tới chộp lui, Vương Nhân Trí đã chộp được cái gì hả? Huynh nói với Lý Thành Mậu chưa? Nếu Thái tử muốn..."

Vẻ mặt Lục Văn Hiển lo lắng, "Ta nói tất cả mà, ta bảo Lý Thành Mậu nói với Thái tử, Thái tử là người kế vị của Đại Tề chúng ta, đã có người ham muốn vị trí Thái tử gia, người kia chính là Khánh Vương."

Tiên sinh bảo hắn nói những lời này, hắn cũng không đi tìm hiểu nguyên nhân, dù sao Khánh Vương đã chết, bây giờ nói những thứ này chỉ là muốn lừa cho Thái tử vui vẻ sao?

Cổ đại thái thái nhìn thấu Suy nghĩ của Lục Văn Hiển, lạnh lùng thốt lên: "Trên đời này không phải chỉ có một Khánh Vương" Con cháu Khánh Vương sau này cũng chính là Khánh Vương, chỉ cần người đó không chết, tất cả mọi người cũng đừng nghĩbình yên.

Cổ đại thái thái nói xong với Lục Văn Hiển, lại ngồi lên trên xe ngựa trở về Hứa gia.

https://thuviensach.vn

Xe ngựa còn chưa tới đại môn Hứa gia liền nghe phía ngoài quát lên.

"Nguy rồi, nguy rồi, người Tây Hạ đến, người Tây Hạ đến."

Cổ đại thái thái vội vội vàng vàng xuống xe trước cổng Hứa gia, mới vào thùy hoa môn, Hứa đại thái thái đã ra nghênh đón, "Cô nãi nãi, tại sao người đã về rồi?"

Cổ đại thái thái nói: "Vốn là muốn ngủ lại trong chùa, đột nhiên cảm thấy không yên lòng nên trở lại nhìn một chút, có chuyện gì ta có thể giúp một tay không?"

Hứa đại thái thái rất là cảm kích.

Đối với nàng ta mà nói, Cổ đại thái thái chính là một người giúp không cần báo đáp, không những biết được thế cục Trấn Giang, còn có bản lãnh quản gia, chẳng trách lão thái thái nghe nói Cổ đại thái thái ở Cổ gia bịủy khuất, coi như là giả bệnh cũng muốn đem Cổ đại thái thái nhận trở về.

Hứa đại thái thái nói: "Cũng may muội trở lại rồi, muội không biết chứ, giờ thành Hàng Châu đang rât hôn loạn."

Cổ đại thái thái ngẩn người, đời trước Hàng Châu vẫn luôn êm đẹp tốt lành, huống chi triều đình đã sớm bày ra lực lượng hùng hậu ở trong thành, tại Sao Trấn Giang còn chưa có động tĩnh, Hàng Châu đã loạn lên rồi? "Đại tẩu đừng gấp." Cố đại thái thái nói, "Có lẽ là nghe sai đồn bậy, dù bên ngoài thế nào, chúng ta chỉ cần bảo vệ tốt cửa chính..." Cổ đại thái thái vừa dứt lời, bên ngoài liền truyền tới thanh âm ầm ỹ, giống hệt như có người đang hô gọi cái gì, lập tức đánh thức toàn bộ thành Hàng Châu.

Thanh âm càng lúc càng lớn, rốt cuộc Cổ đại thái thái cũng nghe rõ ràng.

"Người Tây Hạ giết người." Cổ đại thái thái ngẩn người, làm sao có thể?

https://thuviensach.vn

Muốn loạn cũng phải là Trấn Giang loạn mới đúng chứ.

Có liên quan gì tới Hàng Châu.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 107: Chết Đi

canh giữ, không ai nghĩ chiến sự sẽ

Hàng Châu có quân đội hùng mạnh từ Trấn Giang cháy tới bên này.

Nhiều năm an nhàn làm cho mọi người buông lỏng cảnh giác, nhất là khi có Hàn Chương ở Lĩnh Bắc mấy năm này giúp cho biên cương Đại Tề rấtyên ổn.

Trong ngày thường, chỉ có một ít thổ phỉ đến quậy nháo, cũng bị Diệp gia đuổi sợ chết khiếp.

Trong thành loạn lên, đa số mọi người chuẩn bị tiến vào trong chăn gặp Chu công, căn bản không coi động tĩnh bên ngoài ra gì.

Thẳng đến khi quân phòng thủ ở cổng thành bỏ vũ khí chạy trốn.

Binh sĩ mất đi lý trí, liều mạng la ó, dường như chỉ có thể mới có thể trốn khỏi lưỡi đao sắc bén của người Tây Hạ chém xuống, thành Hàng Châu canh phòng nghiêm ngặt vậy mà giống như một khối đậu hũ không quanổimột lần đụng chạm.

Người Tây Hạ giống như gió lốc, chiếm đoạt nhà cửa mấy nhà giàu có, lại thả một mồi hỏa hoạn trong phủ nha Hàng Châu, đến khi Triệu Thiên Tổng tụ tập binh sĩ lại một lần nữa thì người Tây Hạ đã nghênh ngang rời đi, bọn quan binh tới dập lửa, lại phát hiện trong hậu viện có thấy một cỗ thi thể được người Tây Hạ treo thật cao ở trên cột cờ, người bị treo chính là một vị võ quan đang làm nhiệm vụ.

https://thuviensach.vn

Triệu Thiên Tổng qua nhiều lần dò hỏi mới biết được, thời điểm người Tây Hạ đến, võ quan đương nhiệm vừa mới chiếm đoạt một dân nữ, chuẩn bị hành sự ở trong nha môn, người Tây Hạ không nói hai lời liền chém ngang bụng võ quan đó rồi treo lên, nội tạng vị kia võ quan kia chảy đầy đất, tình cảnh đẫm máu không nói ra được. Vị Võ quan này tất cả mọi người đều biết, ngày thường uy phong lẫm liệt, ở trên đường hoành hành ngang ngược, không ai dám làm gì hắn, vậy mà ở trong tay người Tây Hạ lại giống như củ cải trắng vậy.

Nếu không phải dân nữ bị võ quan cướp về kia núp ở trong góc, nói không chừng cũng bị người Tây Hạ bắt đi.

Người Tây Hạ cứ như vậy ở trong thành Hàng Châu tùy ý lui tới, cười nhạo quân đội bảo vệ thành yếu ớt.

Quan phòng giữ Hàng Châu là Lưu Hiển chuẩn bị đi nha môn trấn thủ, mẹ già hơn bảy mươi tuổi, vợ hiền năm mươi tuổi kéo cánh tay của hắn, không cho phép hắn ra ngoài, ai biết những người Tây Hạ điên kia có quay ngựa lại giết người hay không.

Lưu Hiển cắn răng bỏ lại nữ quyến, chạy tới nha môn.

Hắn là cựu thần, vẫn luôn là quan viên gương mẫu của Hàng Châu, hắn làm quan nhiều năm như thế, giờ chỉ muốn an an ổn ổn về nhà nghỉ hưu, cho nên sau khi Trấn Giang xảy ra sự cố, hắn liên tục tuân theo nguyên tắc "Bất tại kỳ vị bất mưu kỳ chính" (nghĩa là "Không ở vị trí thích hợp, không nên toan tính chuyện gì"), không gặp Mẫn Hoài, không gặp Hàn Chương, không để ý đến Lý Thành Mậu, trên công văn triều đình viết như thế nào hắn liền đi làm như thế.

Hàn Chương là người Vô tội. Nhưng mà Thái tử còn đáng sợ hơn.

Thư của Từ Tùng Nguyên đã ở trên bàn của hắn, hắn không xem chút nào đã sai người của Từ gia mang trở về.

https://thuviensach.vn

Hắn biết Từ Tùng Nguyên sẽ nói cái gì, nếu như Từ Tùng Nguyên không là một cái gân khó gặm thì cũng sẽ không nhiều lần bị bãi quan, trước đó, lão thái gia nhà họ Từ cho người báo cho hắn biết, xin hắn bất kể như thế nào cũng không cần để ý tới Từ Tùng Nguyên.

Nhưng là bây giờ hắn lại không thể trốn tránh, bởi vì người Tây Hạ đã tập kích đất Hàng Châu, hắn nhất định phải viết một quyển tấu chương nhận tội một ngày tám trăm dặm đưa tới triều đình, nếu như xảy ra chuyện gì, đừng nói chức quan, sợ rằng tính mạng hắn cũng khó bảo toàn.

Tai họa cứ như vậy bỗng dưng khi không mà rơi trên đầu hắn.

Nếu như nói trước kia hắn là bàng quan, hiện tại hắn chính là người ở trong đó, không cân thận sẽ thịt nát xương tan.

Lưu Hiển đi qua hỏi, "Các ngươi chắc chắn là người Tây Hạ?"

Thuộc hạ thần hồn chưa tỉnh, gật đầu một cái, "Người của Triệu Thiên Tổng thương vong hơn mấy chục người, người bình thường nào có bản lãnh như vậy? Mặc dù bên ngoài bọn họ ăn mặc y phục Đại Tề chúng ta, nhưng bên hông lại treo loan đao của người Tây Hạ, người cầm đầu còn nói mấy câu tiếng Tây Hạ nữa, xác thật là người Tây Hạ."

Nói đến đây, giọng nói thuộc hạ thở hổn hển, "Không phải nói là kẻ muốn đối phó chúng ta là phản quân ở Trung Thư Tỉnh sao? Sao lại là người Tây Hạ? Nếu như gặp người Tây Hạ chúng ta ở đây, vậy tình huống ở Trấn Giang sẽ thế nào?"

Lưu Hiển liếc ngang mắt nhìn thuộc hạ, nếu như hắn biết thì cũng không ở chỗ này lo lắng.

Bây giờ phải làm sao mới tốt?

https://thuviensach.vn

Phòng giữ Hàng Châu là hắn, dù thế nào đi nữa cũng không trách Hàn Chương được. Lưu Hiển có loại cảm giác khóc không ra nước mắt, lúc này chỉ có thể mời Lý Thành Mậu tới thảo luận biện pháp đối phó.

Quân đội Hàn Chương còn đang ở trên đường không thì cũng chia ra đóng quân ở các nơi, người có binh quyền trên tay cũng chỉ có Lý Thành Mậu.

Nhưng mà Lý Thành Mậu lại lấy lý do điểm binh, không tới nha môn nghị Sự.

Xảy ra chuyện như vậy, ai cũng muốn tránh ra xa, chỉ sợ dính xui xẻo.

Không có biện pháp nào khác, Lưu Hiển tìm đến Diệp lão phu nhân.

Diệp lão phu nhân uống trà, nghĩ đến bộ dáng dương dương đắc ý, không sợ hãi vài ngày trước của hắn, lúc đó còn nói dù là Mẫn Hoài hay là Hàn Chương phái người tới, hắn đều không gặp.

Chống chọi với địch ở Trấn Giang là chủ ý của Hàn Chương, không liên quan gì tới Lưu Hiến hắn.

Diệp lão phu nhân để chén trà trong tay xuống, nhàn nhạt nói: "Ta chỉ có thể nói đây chính là báo ứng, người ta gặp nạn thì thờ ơ lạnh nhạt, không nghĩ nhanh như vậy đã đến phiên bản thân mình rồi đúng không?"

Trên mặt Lưu Hiển không nén được biến thành màu gan lợn.

"Hiện tại mới chỉ là người Tây Hạ tập kích vào thành, đợi đến Hàn Chương thực sự không trấn thủ được Trấn Giang, quân phản loạn một đường xuôi Nam." Diệp lão phu nhân nói dừng một chút, nghiêm túc nhìn về phía Lưu Hiển, "Lưu thủ bị, ngài nói xem, đến lúc đó có phải chúng sẽ tấn công thẳng tới Hàng Châu không? Nói như vậy, Diệp gia chúng ta cũng phải rời khỏi đây sớm thì hon."

https://thuviensach.vn

Nếu như Diệp gia rời đi, các thế gia vọng tộc trong thành Hàng Châu cũng sẽ rối rít rời đi.

Mồ hôi lạnh của Lưu Hiển từ trên trán chảy Xuông.

Như vậy, Hàng Châu chính là Trấn Giang thứ hai, hắn phải lưu lại cố thủ một tòa thành trống không.

"Lão phu nhân," Lưu Hiển đứng lên, "Nể mặt mũi của lão phụ đã mất của tiểu tử, mong ngài chỉ điểm cho tiểu tử một con đường sống."

"Đừng, đừng," Diệp lão phu nhân lắc lầu một cái, "Ta đã già rồi, không còn dùng được, làm gì có chủ ý gì cho ngươi được chứ. Bằng không, Lưu đại nhân thử đi cầu thần bái Phật xem. Không phải nói Trấn Giang có thể vượt qua cửa ải khó khăn đều là vì có được sự bảo vệ của Dược Sư lưu ly quang Như Lai sao?"

"Đứa bé kia tên là gì ấy nhỉ?" Diệp lão phu nhân nhìn về phía ma ma Quản sự bên người. Quản sự cười nói: "Là Cổ gia đại tiểu thư, nghe nói là được đại nhân Từ Tùng Nguyên đặt tên cho, gọi Lang Hoa."

Diệp lão phu nhân gật đầu, đột nhiên hỏi Lưu Hiển, "Lưu thủ bị bao nhiêu tuổi rồi?"

Lưu Hiển không dám chậm trễ, "Tiểu tử năm muoiba."

Diệp lão phu nhân "ừ" một tiếng, "Đúng tuổi tác không nhỏ."

Lưu Hiển vẻ mặt nhìn đáng thương, "Xin lão phu nhân hãy rủ lòng thương."

"Năm mươi ba tuổi, cũng tính đã qua hơn nửa đời người, cũng đã nhìn thấu thế sự, vậy mà vào lúc này, ngay cả đứa bé cũng không bằng. Cố Lang Hoa giúp quan phủ gia cố tường thành, mời tăng nhân khổ hạnh tới vận

https://thuviensach.vn

chuyển quân lương, phát ra thuốc cho dân chúng chống lại nắng nóng, còn ngươi, thân là thủ bị nhưng đã làm được cái gì?"

"Hàng Châu xảy ra chuyện, uy hiếp mũ ô sa của ngươi, ngươi liền chạy đến nơi đây cầu xin ta thương hại ngươi?"

"Giang Chiết này sắp chết ở trong tay quân phản loạn và người Tây Hạ, dân chúng phải làm sao?"

"Thời điểm bọ họ cầu xin ngươi, ngươi đang làm cái gì?"

"Ngươi ở đây thanh danh hiển hách, ngươi giả bộ thanh nhã, suy nghĩ về con đường làm quan của mình."

"Không phải là bất kể chết bao nhiêu người cũng không liên quan tới ngươi sao?"

"Không sao, bây giờ đến lượt ngươi."

Diệp lão phu nhân nói: "Không tính quân đội của Lý Thành Mậu, quân đội đóng ở Hàng Châu có bao nhiêu người? Mấy nghìn người bị mười mấy người đánh cho không có khả năng hoàn trả. Luôn phải có một người gánh chịu cái tội danh này thay, ngươi rời khỏi quan trường, con cái trong nhà cũng không có gì xuất sắc, đối với Triều đình mà nói đã không có giá trị lợi dụng, ngươi cảm thấy triều đình sẽ bỏ qua cho ngươi sao?"

Hạ nhân Diệp gia mang tới một bọc đồ đạc, Diệp lão phu nhân phất tay một cái đê cho người ta mở ra.

Bên trong là thọ y mới tinh. (ÁO mặc cho người chết)

Trên mặt Diệp lão phu nhân lộ ra nụ cười nhàn nhạt, "Ta nghĩ đã đến lúc rồi, Lưu thủ bị nên thu xếp hậu sự cho mình đi. Ngươi cũng không cần sợ, đáng chết phải đi chết, vốn chẳng có gì hết, lão thái thái ta sẽ tới viếng tang

https://thuviensach.vn

ma cho ngươi thêm vinh dự, cũng coi như là trọn vẹn tình cảm hai nhà chúng ta."

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 108: Giả

Lưu Hiển chợt khóc lên, bật ra tiếng L nghẹn khóc thút thít như một tiểu

phụ nhân đang khóc vì bản thân không có tình cảm trượng phu, đàng hoàng đi theo hắn cả một đời, cuối cùng vẫn bị vứt bỏ.

Lưu Hiển đột nhiên quỳ gối xuống, "Lão phu nhân, ngài hãy cứu ta với!"

Diệp lão phu nhân hồi lâu mới thở dài, "Ta không muốn quản ngươi, làm quan cả một đời, chỉ biết tranh đường làm quan, cuối cùng thất bại là lẽ tất nhiên."

"Tất cả mọi chuyện đều là công bằng." "Cũng coi như ngươi là kẻ cầu gì được nấy."

Lưu Hiển hiểu thông suốt trở lại, "Vậy nếu như ta không tranh đường làm quan nữa thì SaO?"

Nếu như không tranh con đường làm quan nữa, hắn nên làm như thế nào?

Diệp lão phu nhân nâng mắt, bình tĩnh nhìn hắn, "Ta nhớ được lúc Tiên hoàng muốn vì Thái hoàng Thái hậu mà xây một tòa tháp Phật, khi đó, một vị Ngự sử đứng ra, tay cầm gậy Như ý mà Thái hoàng Thái hậu ban cho nữ quyến nhà hắn, mang theo nữ quyến trong nhà đi ba bước dập đầu một cái suốt từ hoàng thành đến Chiêu Hóa tự. Hoàng đế biết được vô cùng xúc động, đi suốt đêm đến Chiêu Hóa tự triệu kiến vị Ngự sử kia."

"Ngươi biết vị Ngự sử kia nói cái gì không?"

https://thuviensach.vn

Lưu Hiển nghe được sững sờ, người đã cứng đờ một chô.

"Vị Ngự sử kia nói, hắn làm như vậy chỉ muốn hướng Thái hoàng Thái hậu truyền một cái tin, Hoàng đế mà Thái hoàng thái hậu chính tay bồi dưỡng lên là một hôn quân không quan tâm tới sống chết của dân chúng, hơi một tý là xây dựng rầm rộ."

Tim Lưu Hiển nhảy loạn trong lồng ngực. Tất cả huyết dịch toàn thân đều dồn lên mặt. Hắn chưa từng nghe qua chuyện Xưa này.

Diệp lão phu nhân nói: "Năm đó, mấy địa phương Trung Thư Tỉnh, Giang Chiết đều gặp phải lũ lụt, triều đình mệt mỏi vì ứng đối tình hình thiên tai, dân chúng sống lang thang trôi dạt khắp nơi, cuộc sống bụng ăn không no."

"Năm đó, cuối cùng Hoàng đế lấy tiền bạc xây dựng tháp Phật cho Thái hoàng Thái hậu ra cứu nạn thiên tai."

"Năm đó, mùa đông đặc biệt lạnh, có không ít người chết rét, thế nhưng tới mùa xuân năm thứ hai, cây mạ trong ruộng lúa ở Sơn Đông, Giang Chiết xanh um tươi tốt, năm ấy lúa nước hoa nở vô cùng đẹp, Hoàng thượng sai người mang rất nhiều gạo mới của vùng Sơn Đông, Giang Chiết vào kinh, một nửa đặt trước nơi thờ Thái hoàng thái hậu, một nửa ban cho vị Ngự sử kia."

"Cũng năm đó, gia cảnh của Lưu gia các ngươi bắt đầu thịnh vượng, phụ thân ngươi được thăng làm Hữu thiêm Ngự sử."

Lưu Hiển cả người run rẩy, "Ngự sử kia đúng là phụ thân ta, nhưng từ trước đến nay phụ thân không nói với ta những thứ này, ta cũng không biết đêm đó Hoàng thượng đến Chiêu Hóa tự."

"Hoàng thượng không sửa Phật tháp là thông cảm với khó khăn của dân chúng..."

https://thuviensach.vn

Đây là chuyện xưa hắn nghe được.

Mà phụ thân hắn đưa di vật do Thái hoàng Thái hậu ban cho tới Chiêu Hóa tự chẳng qua vì thành kính cầu phúc cho Thái hoàng Thái hậu. Sau này, phụ thân cũng giữ chức Hữu thiêm Ngự sử, còn bị người chê cười, nói là được hưởng ân huệ của Thái hoàng Thái hâu.

Nếu như phụ thân làm chuyện như vậy, vì sao không nói cho hắn, vì sao không đổi diện giải thích rõ với những người đó.

Diệp lão phu nhân đứng lên, bà nhìn biểu tình biến hóa trên mặt Lưu Hiển, "Ngươi cho là toàn bộ chuyện ngươi thấy đơn giản vậy sao? Ngươi nhìn người ta vinh nhục hưng suy là đơn giản như vậy, lại còn oán hận vì sao bản thân không đủ vận may."

"Nếu ngươi nghĩ như vậy, người cũng chỉ là người ngu ngôc mà thôi."

Lưu Hiển thông suốt, nước mắt chảy xuống, ánh mắt phụ thân khi qua đời nhìn hắn dường như đang hiện lại trước mắt. Hắn luôn không hiểu, hắn đã có thành tựu như vậy, tại sao trong mắt phụ thân vẫn là Vẻ mặt thấy vọng như thế.

Cuối cùng hắn đã làm sai điều gì?

Lúc phụ thân lâm chung, cho hắn một nắm hạt thóc, nhưng cũng chưa nói cho hắn nguyên do này.

Lưu Hiển vẫn không hiểu: "Vì sao ông ấy không nói chứ? Vì sao ngay cả ta cũng lừa gạt. Nếu như ông ây nói cho ta biêt, ta... biêt đâu..."

Diệp lão phu nhân nói: "Bởi vì tính cách một người thế nào là vĩnh viễn không dạy được, Vĩnh viễn là vậy, ngươi làm quan nhiều năm như vậy nhưng cũng chỉ là một vị quan giả thanh liêm mà thôi."

https://thuviensach.vn

Lúc này, Lưu Hiển bỗng nhiên cảm thấy lòng tràn đầy khổ sở, hắn cúi người xuống, quỳ sụp trên mặt đất, lần này hắn không khóc lên tiếng chỉ là lặng lẽ suy nghĩ và rơi nước mắt.

Diệp lão phu nhân đi tới trước mặt Lưu Hiển, "Ta đã đáp ứng ông ấy, ở một thời điểm đáng giá, chỉ điểm cho con cháu của ông ấy, giờ ta đã làm xong rồi."

Diệp lão phu nhân ra khỏi nhà chính, sau nửa ngày quỳ trên mặt đất, Lưu Hiển lảo đảo đứng lên, hắn sải bước đi ra ngoài, hắn ngẩng đầu lên, thấy được vầng sáng mặt trời treo ở chân trời.

Lúc này hắn không thể làm một giả quan tiếp nữa.

Hắn là thủ bị Hàng Châu, hắn muốn cho người Tây Hạ, Lý Thành Mậu đều biết, Lưu Hiến hắn là thủ bị của Hàng Châu.

Cổ đại thái thái thấy một người sải bước đi ra cửa chính Diệp gia, bà ta cũng không có thấy rõ ràng tướng mạo người kia nhưng bà ta đoán được người này chắc là Lưu Hiển.

Hàng Châu xảy ra chyện lớn như vậy, quan viên Hàng Châu đều sẽ phải đi tìm người thương lượng biện pháp đối phó, dù Diệp gia đã rời xa triều đình nhưng thực tế, Diệp lão phu nhân chỉ cần đưa tay với vẫn có thể khuấy động toàn bộ thế cục.

Cho nên hắn mới tới nơi này.

Mama Quản sự của Diệp gia đến Hứa gia làm khách, đề cập tới bộ kim ty bào mà Diệp lão phu nhân quý trọng bị hỏng, muốn tìm người tới tu bổ, bà ta nắm trúng thời cơ này, tự tiến cử đến Diệp gia.

"Ngày hôm nay lão phu nhân không thoải mái, sợ rằng không thể gặp đại thái thái." Hạ nhân Diệp gia hướng Về phía Cổ đại thái thái tạlỗi, "Đó là

https://thuviensach.vn

kim ty bào... có thể giao phó cho Cổ đại thái thái."

Diệp lão phu nhân từ trước đến nay tính khí lớn, người cũng kiêu ngạo, Cổ đại thái thái đã biết từ đời trước, nhưng cũng bởi vì vậy mà bà ta mới phải tranh thủ đến, bà ta không thể đợi đến một thời gian nào đó khi Diệp lão phu nhân đứng ở thế đối lập với mình.

Cố đại thái thái vội nói: "Vậy không quấy rầy lão phu nhân, ta sẽ đem kim ty bào về từ từ Sửa lại..."

Quản sự Diệp gia vẻ mặt lại khó xử, "Chỉ sợ không được, lão phu nhân nói, bộ quần áo kia không thế mang ra khỏi phủ."

Cổ đại thái thái cũng nhíu mày.

Nói như vậy, bà ta phải ở Diệp gia tu bổ quần áo, như vậy không phải là trở thành hạ nhân của Diệp gia sao. Bà ta có lòng tốt đến hỗ trợ, chẳng lẽ lạiphải lưu lạc đến bước này?

Cổ đại thái thái bỗng nhiên thấy hận Cố Thế Thành, nếu như năm đó Cố Thế Thành chịu nghe lời của bà ta, đi theo con đường mà bà ta nói thì Cổ gia sẽ thịnh vượng phát tài, bà ta cũng sẽ thuận lý thành chương được người khác tôn kính. Mà bây giờ, bà ta chỉ là một phu nhân ở góa, không biết vẫn phải nhẫn nại đến khi nào mới có thể vinh quang mà đứng trước mặt người khác.

Vì tương lai, bà ta chỉ có thể nén giận.

Quản sự Diệp gia nói: "Ta biết việc này sẽ làm đại thái thái khó xử, bằng không cứ đợi đến khi lão phu nhân nhà chúng tôi thoải mái trong lòng thì lại mời đại thái thái vào phủ."

"Nào có chuyện gì." Cổ đại thái thái cười lên, "Có thể giúp một tay, trong lòng ta là rất cao hứng. Nếu đã như vậy thì cứ ở lại Diệp gia sửa đồ là được

https://thuviensach.vn

rồi."

Vẻ mặt Quản sự Diệp gia vui mừng, "Vậy ta dẫn đại thái thái đi tới."

Hạ nhân Diệp gia đem sự việc bẩm báo toàn bộ cho Diệp lão phu nhân.

Diệp lão phu nhân cũng không ngẩng đầu lên, "Cứ như vậy không phải rất là tốt sao, ta có kim ty bào của ta, cô ta cũng nhận được mong muốn mình, thực sự là một công đôi ViêC."

Hạ nhân Diệp gia gật đầu một cái, nàng ta không hiểu lão phu nhân rốt cuộc đang suy nghĩ cái gì, "Ngài cảm thấy hứng thú đối với vị Cổ đại tiểu thư kia, muốn biết rõ sự tình Cố gia Sao?"

Nhưng Diệp lão phu nhân không nói lời nào, giống như đã ngủ thiếp đi.

Hạ nhân Diệp gia rón rén bước ra ngoài.

Mỗi người đều bận rộn vì tâm tư của mình, ai thắng ai thua, sau cùng sẽ có một kết quả.

Tin tức Hàng Châu bị người Tây Hạ công kích bất ngờ còn chưa đưa đến Dương Châu, Hàn Ngự sử đã bị người kéo ra từ trong lòng theo mỹ nhân vì một chuyện còn khủng bố hon.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 109: Đường Lui

Mùi rượu trên người Hàn Ngự sử vẫn chưa tiêu tan. Mấy ngày nay hắn thật sự quá mệt mỏi, lo lắng đại sự quốc gia, chính tay an bài hết thảy tất cả. Ngày hôm qua uống vài chén rượu, mở cửa sổ nghe thanh âm người gõ mõ điểm canh phía bên ngoài, cảm giác được non sông gấm vóc dưới chân, hắn cảm thấy có loại hào khí vạn trượng. Đi tới trước bàn, cầm bút viết ra một bài thơ, mời Hoa nương là một người hát xướng tới phổ nhạc cho thơ của mình, nhất thời thích thú, không khỏi nhiều thêm mấy chén.

Chỉ cần đi cùng Thái tử qua những ngày tháng khó khăn này, về sau Thái tử sẽ không bạc đãi hắn, sau đó hắn có thể thi triển khế hoạch lớn của mình trên triều đình rồi.

Cho nên, khi thuộc hạ đánh thức hắn, vẻ mặt Hàn Ngự sử rất mất hứng, "Rốt cuộc có chuyện gì?"

Tất cả việc hệ trọng hắn đã an bài xong, cũng không thể vì những chuyện nhỏ kia mà tới làm phiền hắn được.

"Tri phủ Dương Châu nhận được tin tức, người Tây Hạ xuất quân đánh tới Dương Châu, hôm nay tri phủ đã ra lệnh đóng cửa thành, quân đội đóng giữ trong thành đều đã lên lầu cổng thành..."

Hàn Ngự sử nghe được lời này thì không khỏi trợn tròn mắt, làm sao có thể... Người Tây Hạ không thể nào đánh tới Dương Châu.

"Hàn Chương đâu? Hàn Chương có đến hay không?"Hắn cổ dặn dò triphủ Dương Châu bẩm báo hướng triều đình, phát hiện tung tích quân

https://thuviensach.vn

phản loạn, xin triều đình điều Hàn Chương đến Dương Châu kiểm tra, theo lý thuyết, bây giờ Hàn Chương hẳn phải tới rồi mới đúng.

"Không có, không thấy Hàn tướng quân."

Vẻ mặt Hàn Ngự sử ngạc nhiên, không thể nào, Hàn Chương tuyệt đối sẽ không chống lại ý chỉ triều đình, đây chính điều tối kỵ của người cầm binh. Nghĩ tới đây, hắn lập tức thanh tỉnh lại, vội vàng mặc quan phục đến nha phủ.

Tri phủ Dương Châu là bà con của Hàn Ngự sử, tuy rằng lớn tuổi hơn nhưng cũng hiểu rõ tình người, một mực gọi Hàn Ngự sử Biểu cữu, ngày hôm qua còn mua ba món ăn ngon từ tửu lâu đưa đến Hàn Ngự sử, nghe được Hàn Ngự sử kể một chút tình hình chiến sự trước mắt, biết hai quân định quyết chiến ở Trấn Giang, miễn là Dương Châu phái lực lượng hùng hậu canh gác là có thể bình yên không có chuyện gì, lúc này mới yên lòng về nhà ngủ ngon giấc. Ai biết mới sáng ra đã nghe đượcthuộc hạ tới báo, người Tây Hạ chuẩn bị tấn công Dương Châu, ngay lập tức bịdọa đến hồn phiphách tán.

"Biểu cữu." Tri phủ Dương Châu ra đón, "Không phải ngài đã nói là Hàn Chương sẽ đến Dương Châu đúng hạn sao... còn quân phản loạn sẽ nhìn chằm chằm Trấn Giang. Cái này. Người Tây Hạ từ đâu tới."

Hàn Ngự sử nhíu mày.

Trong nha môn đã loạn thành một đoàn, Thiên Tổng hoang mang rối loạn tìm ra bản đồ, mấy người ủ rũ cúi đầu vây quanh bản đồ, một câu cũng không nói được như thể đã bại trận rồi vậy.

Lần này Hàn Ngự sử hiểu được vì sao triều đình không hề xem trọng cuộc chiến dẹp loạn lần này.

https://thuviensach.vn

Kể từ sau khi Khánh Vương chết, Giang Chiết là địa phương có đủ loại quan lại bị lưu đày, đã là quan viên có chút bản lãnh đều không tự nguyện dừng chân ở chỗ này, còn người ngu đần giống như Mẫn Hoài thì thật sự là hiếm có khó tìm.

Nghe nói muốn đánh trận, một số võ tướng đã theo quân điều động tới Hàng Châu, hiện nay chỉ lưu lại một đống hỗn độn, tạp nham, cái đám năm bè bảy mảng ở lại này rốt cuộc cũng chẳng làm được gì.

Hàn Ngự sử nói: "Người Tây Hạ đã đến dưới công thành chưa?"

Thiên Tổng lắc đầu, "Không. Còn chưa tới."

Hàn Ngự sử cười lạnh, "Có lẽ chỉ là có người làm giả quân tình, các ngươi lại sợ đến như vậy?"

Thiên Tổng nuốt nuốt một ngụm, "Nhưng. Đó chính là người Tây Hạ..."

Hàn Ngự sử nói: "Người Tây Hạ đang ở bên ngoài núi Hạ Lan, làm sao có thể sẽ tùy tiện đến Giang Chiết?". Bọn người Tây Hạ kia đã bận đi đối phó với Hàn Chương, bọn họ đã có giao ước Với nhau, người Tây Hạ lương thực của Hàn Chương, sau đó sẽ viện trợ quân phản loạn đi tấn công Trấn Giang. Trong mắt bọn họ chỉ có Hàn Chương.

"Đúng..." Bách Hộ nói, "Đúng, đúng, đúng, khả năng cao là tình báo giả, vậy, vậy, vậy, người Tây Hạ... cũng sẽ không nhanh. Sao, sao, sao, làm sao có thể tới nơi này được."

Hàn Ngự sử ngồi ở trên ghế, cầm tách trà lên uống, đúng bộ dáng lão thần chân chính, "Xem các ngươi đã thành bộ dáng gì đi, làm gìgiống quan viên Đại Tề chúng ta."

Tri phủ lập tức cười tiến lên, "Ngự sử đại nhân nói đúng, chúng ta quả thực không nên sợ hãi như vậy."

https://thuviensach.vn

Hàn Ngự sử nhướn mí mắt, "Đừng nói hiện tại người Tây Hạ chưa tới, cứ coi như người Tây Hạ đến cũng không có gì đáng sợ, những người đó quanh năm ở bên ngoài núi Hạ Lan, nuôi đa số là kỵ binh, có tường thành là có thể ngăn cản bọn họ."

Thiên tổng vội vàng lên tiếng phụ họa, "Ngự sử đại nhân nói đúng, tường thành của chúng ta kiên cố, người Tây Hạ muốn công thành cũng không dễ dàng như vậy, mà nếu kết quả... nếu chúng thực sự tới, chúng ta nên làm cái gì bây giờ?"

Hàn Ngự sử nói: "Nếu như chúng thực sự tới, chúng ta thân là quan viên Đại Tề, sẽ phải một lòng nhiệt huyết thủ vệ thành trì Đại Tề. Mặc dù ta là quan văn cũng sẽ cùng các vị lên tường thành ứng chiến, mọi người dũng cảm giết địch, coi như chết ở chỗ này cũng là chết có ý nghĩa, trung quân báo quốc, trưởng bối trong nhà cũng sẽ bởi vì chúng ta mà vui mừng."

Hàn Ngự sử nói một phen làm cho ánh mắt của Bách Hộ nổi lên ánh sáng rực rỡ, "Ngự... Ngự... Ngự sử đại nhân nói đúng, ta... chúng ta đương nhiên phải như thế." Một bộ muốn học theo bộ dáng của Hàn Ngự sử.

Khóe miệng Hàn Ngự sử nổi lên vẻ tươi cười, chờ hắn trở lại kinh thành cũng sẽ được người ta khen ngợi, Thái tử sẽ cùng hắn nói chuyện thâu đêm, ở Giang Chiết, hắn đã làm những thứ không phải người bình thường có thể làm được.

Hắn muốn cho Thái tử biết, Thái tử không nhìn lầm người.

Hàn Ngự sử mới vừa nghĩ tới đây, một binh sĩ thở hồng hộc tiến vào nha phủ, "Các vị đại nhân, không xong, người Tây Hạ thực sự tới, thoạt nhìn phải có hơn nghìn người, đã bao vây bốn phía rồi."

Hàn Ngự sử kinh ngạc, "Thật sự là người Tây Hạ?"

https://thuviensach.vn

Binh sĩ nói: "Không sai, lần này không sai, ở trên tường thành thấy rất rõ ràng, chính là người Tây Hạ."

Chúng mang theo khí thể hung hăng mà tới, gặp người liên chém, thật khiên người ta sợ hãi.

Còn chưa cầm binh khí đánh mà bọn họ đã có một loại cảm giác tai hoạ sắp xảy ra, binh lính thủ vệ trên tường thành đã sợ đến cả người run rẩy.

"Các vị đại nhân vẫn là lên trên thành lầu xem một chút đi!"

Nhất định là nghĩ sai rồi.

Những người Tây Hạ chết tiệt này là nghe lầm an bài của hắn, lầm tưởng muốn tới tấn công Dương Châu.

Nhất định là như vậy!

Trong đầu Hàn Ngự sử không ngừng xoay chuyển, hắn nên làm gì để đưa tin tức đi, bảo đám người Tây Hạ quay lại tấn công Trấn Giang đây?

Chỉ cần người Tây Hạ biết Hàn Chương không ở Dương Châu mà ở Trấn Giang, chúng nhất định sẽ quay đầu rời đi.

"Ngự sử đại nhân. Ngự... Ngự... Ngự sử đại nhân. Ngài. Ngài. Không phải nói. Mang. Mang. Dẫn chúng ta đi. Tường thành. Giết. Giết. Giết địch sao?"Bách Hộ thathiết nhìn Hàn Ngự sử.

Ánh mắt mọi người trong phòng đều rơi trên người hắn.

Hàn Ngự sử không khỏi cảm thấy vẻ mặt cứng ngắc, mới vừa nói ra, bây giờ lập tức đã ứng nghiệm.

Tên Bách Hộ ngu xuẩn kia vẫn tiếp tục nói, "Chúng ta. Là. Quan triều đình. Quan Viên. Không... Không sợ cái gì Tây... người Tây Hạ." Nói rồi

https://thuviensach.vn

cầm một thanh kiếm đưa tới trước mặt Hàn Ngự sử, "Đại. Đại nhân. Mời ngài trước..."

Thanh kiếm kia giống như củ khoai lang bỏng tay đang chờ hắn.

Lần này, ngay cả Tri phủ cũng đứng lên, "Ngự sử đại nhân, không bằng chúng ta cùng đi nhìn một chút."

Lỗ tai Hàn Ngự sử thoáng cái liền đỏ, cho tới bây giờ hắn chưa từng muốn đứng ở trên tường thành nhìn đại quân công thành, nếu như sớm biết sẽ thể này, vừa rồi hắn sẽ không nói những lời đó.

Bây giờ, hắn đã không có đường lui.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 110: Công Thành

Tiếng gào thét gọi mở cổng thành bên dưới thật sự đinh tai nhức óc.

Mặc dù đám người đó nói bằng ngôn ngữ Tây Hạ nghe hoàn toàn không hiểu gì, nhưng là từ biểu tình trên mặt những người đó có thể nhìn ra, trong lời nói nhất định tràn đầy từ ngữ nhục mạ.

Quân phòng thủ trên thành tuy rằng tức giận bất bình nhưng không ai có dũng khí cãi lại.

Bởi vì hết thảy trước mắt đều thật sự làm cho người ta kinh ngạc.

Người Tây Hạ đáng lẽ đang bị cầm chân ở phía tây, vào giờ phút này lại đột nhiên đem quân bao vây bốn phía.

Đây quả thực là một cơn ác mộng.

Mọi người khẩn trương tới thở dốc cũng không kịp, Hàn Ngự sử lại thở dài một hơi.

Lão bằng hữu.

Thật vất vả mới đưa bọn họ từ bên ngoài núi Hạ Lan chuẩn bị tiến vào chỉ đế đối phó Hàn Chương.

Giữa bọn họ đã có ước định, sau khi tiến qua biên cảnh thì sẽ liên thủ giết chết Hàn Chương.

Người Tây Hạ sẽ tuyệt đối không dám làm gì hắn, nếu không thì còn ai có thể chiếu theo ước định cho phép cho bọn chúng vào thành trì, cho nên

https://thuviensach.vn

ai cũng sợ, chỉ có hắn không sợ.

Hắn không sợ, nhìn thấy người Tây Hạ hắn còn có thể đi qua mắng chửi.

Đã dặn bọn họ làm gì? Bọn họ nghe không hiểu sao? Một đám người thô thiển không có đầu óc, trách không được bị ngăn cản ở trên núi Hạ Lan, thảo nào Hàn chương có thể ở Lĩnh Bắc giữ chân người ngoại tộc, còn làm thành một hàng rào phòng ngự của ngõ tây bắc, khiến cho người Tây Hạ không lấn nổi một tấc đất nào.

Thực sự là một cái túi da bò.

Nếu như người Tây Hạ có đầu óc, dù cho mười Hàn Chương cũng không thế thoát được.

Bách Hộ bỗng nhiên nói: "Kỳ. Kỳ. Kỳ lạ, Người. Tây Hạ... Làm thế nào vòng qua.Phòng tuyến. Biên cương..."

Hàn Ngự sử hơi hơi rùng mình, "Hàn Chương điều quân từ Lĩnh Bắc qua đây, phòng tuyến biên cương yếu kém, khó tránh khỏi..."

"Nhưng đó là... Lĩnh Bắc. Núi. Núi Hạ Lan.

Ở. Ở. Tây Bắc.

Hàn Ngự sử có chút không nhẫn nại, "Cái đó cũng là bởi vì Hàn."

Bây giờ còn không phải là thời điểm buộc tội cho Hàn Chương, nếu hắn cứ cắn Hàn Chương không buông, khó tránh khỏi sẽ bị người khác nghi ngờ, Hàn Ngự sử nói đến đây hơi dừng lại một chút, đang định gọi Tri phủ tới thương nghị đối sách.

Chỉ nghe một tiếng vang thật lớn từ dưới cổng thành truyền đến.

https://thuviensach.vn

Binh lính hốt hoảng bẩm báo, "Người Tây Hạ công thành, người Tây Hạ công thành..."

Mọi người rối rít nhìn xuống phía dưới thành, Hàn Ngự sử cũng thò đầu ra, chỉ thấy bảy người Tây Hạ khiêng một cây gỗ đầu tròn, nặng nề đánh vào cổng thành.

Đây là lần đầu tiên bọn họ thấy hương thức công thành dã man như vậy.

Người Tây Hạ không dùng xe và hỏa pháo, bọn hắn còn tưởng là người Tây Hạ chỉ vây thành mà thôi, đợi đến khi triều đình nhận được báo cáo tình hình khẩn cấp ở Dương Châu sẽ đến đây tiếp viện. Bọn hắn chỉ cần bảo vệ cổng thành thật tốt là có thể bình yên Vô sự.

Nhưng bọn hắn sai rồi.

Người Tậy Hạ dùng đúng là cách nguyên thủy nhất.

Giữa lúc quân phòng thủ trên thành đang sững sờ, một cái dây thừng như rắn độc bay tới, chụp vào cổ một người binh lính trong đó, binh lính ngay cả tiếng kêu còn không kịp có phát ra đã bị cường ngạnh lôi xuống dưới thành trì.

Mắt thấy binh lính sẽ rơi xuống đất, người Tây Hạ rút đại đao ra hướng về phía không trung, đao lia qua, da thịt nứt ra, máu tươi bay tán loạn.

Binh sĩ Đại Tề liền tức khắc bị cắt thành hai khúc.

Máu và nội tạng giống như vẫn còn mang theo hơi nóng rơi lả tả trên mặt đất, người binh lính kia vẫn chưa chết, hai tay của hắn không ngừng co rúm động đậy, nhìn chân của mình phía xa.

Nhưng người Tây Hạ vẫn cảm thấy bộ dáng của hắn quá mức chỉnh tề, ruổi vó ngựa hướng về phía trên đầu hắn đá tới.

https://thuviensach.vn

Một cái, hai cái, ba cái.

Cuối cùng binh lính Đại Tề bị giẫm đạp thành thịt nát.

Người Tây Hạ vui mừng nhảy lên, đây mới chỉ là làm nóng người, dùng máu tươi để tế cờ, giết chóc lập tức sẽ bắt đầu.

Trên tường thành nhất thời an tĩnh lại, yên lặng đến mức có thể nghe được thanh âm thở gấp cùng tiếng trống ngực, cuối cùng, có người không khống chế được liền bật khóc thút thít.

Hắn cảm giác mình sẽ chết ở chỗ này.

Chết ở dưới đao người Tây Hạ, giống như người lính vừa rồi vậy.

Hắn sợ chết kiểu loại này, hắn đã nghĩ tới liệu tự sát có thể thoải mái hơn một chút không, thể nhưng hắn vẫn mong đợi có thể sống tiếp.

Chiến tranh thật tàn khốc.

Lúc binh lính Đại Tề còn đang đắm chìm trong sợ hãi và đau thương, mấy cái dây thừng lại bay tới, chụp vào binh sĩ đứng mé ngoài tường thành, sau đó một trận lôi kéo, cái chết như mây đen ùn ùn kéo tới, không vì bất cứ chuyện gì mà dừng lại.

Người Tây Hạ đã thổi kèn lệnh.

Quân lính trên tường thành Dương Châu tan rã.

Người Tây Hạ bắt đầu sử dụng phi câu cùng nanh sói dự định chụp để leo lên thành, còn binh sĩ trên thành ngoại trừ gào thét thì chẳng biết phải làm cái gì mới tốt. Tri phủ và Hàn Ngự sử nhìn nhau một chút, đều thấy từ trong ánh mắt người kia một chữ "Chạy".

https://thuviensach.vn

Trong lúc Hàn Ngự sử xoay người chuẩn bị xuống dưới thành thì Bách Hộ chắn trước mặt hắn, bàn tay to của Bách Hộ chộp vào trên vai Hàn Ngự sử, cưỡng bức hắn xoay người lại.

"Mọi người không nên kinh hoảng, nuôi binh nghìn ngày dùng binh chỉ một giờ, chúng ta báo đáp triều đình, thời điểm bảo vệ người nhà đã tới."

Binh sĩ nghe được lời nói của Bách Hộ thì không biết theo ai, đều rối rít nhìn về phía bên này.

"Các ngươi thấy người Tây Hạ giết người thế nào chứ? Không, các ngươi vẫn không thấy được, chúng vẫn chưa thi triển ra bản lãnh của mình, bởi vì tọa thành này, hay nói đúng hơn là tường thành này đã ngăn cản chúng ở bên ngoài."

"Nếu như chúng xông qua được tường này thì sẽ như thế nào?"

Tiếng va chạm rền vang truyền tới làm người ta đinh tai nhức óc, cả tòa thành giống như sắp sụp xuống tới nơi.

"Chúng sẽ giết cha mẹ của các ngươi như vậy, chúng cũng sẽ tuyệt đối không hạ thủ lưu tình với Vợ con các ngươi."

"Bởi vì bọn chúng biết, binh sĩ Đại Tề đều là một đám phế vật, chúng không sợ bị người trả thù, cũng không sợ bị người tấn công, chúng sẽ đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi, bọn chúng sẽ tận tình phát huy bản tính tàn nhẫn hung ác."

"Chính là các ngươi cho bọn hắn có lòng tin dó."

"Đại trượng phu không sợ chết, nhưng phải chết có ý nghĩa. Ngày hôm nay, chúng ta đứng ở trên thành trì này, là hy vọng của toàn bộ dân chúng, có thể dùng máu tươi nhuộm đỏ tòa thành trì này là vinh quang của chúng ta."

https://thuviensach.vn

"Hàn Ngự sử, Tri phủ đại nhân... cũng sẽ ở lại trên thành trì cùng chúng ta giết địch, bọn họ chắc chắn sẽ xung phong đi đầu với chúng ta, nói cho chúng ta biết thế nào là vì nước quên thân."

Bách Hộ rút đao ra.

Lưỡi đao khiến cho Hàn Ngự sử phải cúi đầu, nhắm hai mắt lại. Bách Hộ vừa rồi còn lắp ba lắp bắp, thoáng cái đã có thể trôi chảy nói ra những lời khảng khái sục sôi như vậy.

So với những lời mà mình nói trong nha môn, Hàn Ngự sử cảm thấy trên mặt bị người ta táng cho mấy cái tát, hắn oán hận mà ngẩng đầu lên, nhưng lại thấy biểu tình của Bách Hộ rất chân thật.

Chẳng lẽ Bách Hộ thật sự tin tưởng rằng hắn sẽ mang mọi người ra trận giết địch?

Người này lẽ nào không hiểu cái gì gọi là lời khách khí trong chốn quan trường sao?

Hàn Ngự sử muốn hạ thấp giọng nói hai câu cùng Bách Hộ, nhưng Bách Hộ lại rất không có đầu óc đẩy hắn lên trước thành lâu, mà nơi đó có đám người Tây Hạ đang leo lên thành.

Bách Hộ hô to một câu, "Thề sống chết giữ thành Dương Châu."

Các binh lính cũng đi theo quát lên, "Thề sống chết giữ thành Dương Châu."

Tất cả mọi người kích động rút ra lưỡi đao đi chém dây thừng mà người Tây Hạ quăng để leo lên thành, mưa tên cũng tới tấp bắn về phía dưới thành. Người Tây Hạ đang leo lên thành nhao nhao trúng tên, nhưng mà cái này cũng không có ngăn cản bước chân của bọn chúng, ánh mắt ai nấy đỏ lên giống như dã thú tiếp tục tiến về phía trước.

https://thuviensach.vn

Lần này, Hàn Ngự sử thực sự cảm thấy sợ hãi.

Nếu cứ đánh tiếp thế này, người Tây Hạ nhất định sẽ mất lý trí, rất có thể không quan tâm tới ước hẹn với hắn nữa.

Hàn Ngự sử rất muốn vươn tay ra ngăn cản mọi người tấn công người Tây Hạ, thế nhưng nếu làm như vậy thì chắc chắn hắn sẽ bị tình nghi có cấu kết với giặc.

Nhất thời, Hàn Ngự sử vô cùng lo lắng, hắn cẩn thận đưa đầu ra từng li từng tí, m0ng muốn tìm được thân ảnh quen thuộc trong đội ngũ người Tây Hạ, sau đó dùng ngôn ngữ cơ thể để truyền tin, bảo người Tây Hạ lui quân.

Cuối cùng hắn thấy được Xu Minh, Xu Minh ngồi trên lưng ngựa uy phong lẫm liệt, Hàn Ngự sử chọn đúng thời cơ, hướng về phía Xu Minh vẫy vẫy tay.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 111: Xin Nguoi

Đối mặt với sự kháng cự của một đội quân chỉnh tề, người Tây Hạ cũng

không hoảng sợ. Nhất là khi Xu Minh dẫn đầu, vẫn đang chỉ huy tấn công đâu vào đấy, bọn họ dường như tự tin mười phần sẽ chiếm được tòa thành trì nay.

Dương Châu quả nhiên là một tòa thành yếu.

Trên thành, quân phòng thủ yếu ớt không thể tả, đến bây giờ mới có khả năng tổ chức một đợt ngăn chặn tấn công, mấy tên lính cả ngày chỉ biết chơi với cái nỏ, vào giờ phút này lại muốn bắn mũi tên dài để ngăn cản sự tiến công của bọn chúng.

Xu Minh nhất thời cười hahả.

Ha ha ha, quá buồn cười, bọn chúng không có chiến xa và khiên lớn, chi có kỵ binh, nỏ lớn bắn xa như thế thì có thể công kích ai?

Võ tướng Đại Tề đã không có người kế nghiệp.

Chỉ cần giết Hàn Chương, bọn chúng có thể xông ra khỏi núi Hạ Lan trong vòng năm năm, san bằng toàn bộ Đại Tề.

Hàn Ngự sử đáng giận kia lại dám liên thủ với Hàn Chương lừa bọn chúng vào bẫy, khiến cho bọn chúng phải hao binh tổn tướng.

Xu Minh mới vừa nghĩ tới đây, chợt thấy trên tường thành có người lén lút vẫy tay ra hiệu.

https://thuviensach.vn

Kẻ đần độn.

Triều đình Đại Tề đều nuôi toàn quan viên đần độn, bọn họ nhìn chằm chằm Đại Tề nhiều năm như vậy mà Đại Tề lại mở cửa thành ra thả bọn họ tiến vào đối phó người bảo vệ của ngõ Đại Tề - Hàn Chương.

Mà bây giờ là lúc hai quận giằng co, trên tường thành lại có người vẫy tay với hắn.

Đê tiện giống như kỹ nữ lầu xanh vậy.

"Thủ lĩnh, đó là Hàn Ngự sử..." Quân sư bên cạnh đi tới, thấp giọng nói.

Hàn Ngự sử?

Ánh mắt Xu, Minh càng thêm hung hăng, quả nhiên hắn ở chỗ này, đang muốn tìm hắn.

Quân sư nói: "Hình như Hàn Ngự sử có lời muôn nói?"

"Hắn muốn nói gì? Đến bây giờ còn muốn lừa gạt chúng ta? Coi chúng ta là người ngu à? Ngày hôm nay ta sẽ để hắn nếm thử mùi vị sống không bằng chết."

Được rồi, sảng khoái giết Hàn Ngự sử không phải tác phong của hắn, hắn muốn cho Hàn Ngự sử hối hận khi đã sinh trên đời này.

Tuy rằng vài lần bí mật bàn bạc đều là đi đến vội vàng, thế nhưng Hàn Ngự sử tin tưởng, cái tên Xu Minh có ánh mắt sắc bén như chim ưng kia nhất định sẽ nhận ra hắn, cũng hiểu tin tức hắn truyền ra, bằng không Xu Minh cũng sẽ không bàn bạc cùng người bên cạnh.

Hàn Ngự sử gật đầu, hắn đoán người Tây Hạ sẽ lui binh rất nhanh, sau đó hắn liền sai người bên cạnh đi truyền tin cho bọn chúng, tháo bỏ hiểu lầm. Chuyện Dương Châu, hắn sẽ tính toán trên đầu Hàn Chương, chính vì

https://thuviensach.vn

Hàn Chương không đi tới Dương Châu đúng hạn để tăng cường phòng ngự nên suýt chút nữa xuất hiện việc bị người Tây Hạ phá thành.

Sở dĩ, chỉ cần có đầu óc tỉnh táo, người thông minh cùng hợp lại sẽ đem chuyện xâu biên thành chuyện tốt.

Hàn Ngự sử đang nghĩ ngợi, chỉ cảm thấy trước mắt có một mũi tên nhô ra, chờ hắn phản ứng kịp thì trước mắt tối sầm, phần lông vũ ở đuôi mũi tên đã tới ngay sát.

Gần như vậy.

Lần đầu tiên hắn nhìn thấy một mũi tên ở khoảng cách gần như vậy.

Thế nhưng hắn không thể thấy rõ ràng hơn được.

Bởi vì có cái gì đó từ giữ mắt hắn chảy xuống, thẳng qua hai gò má, tràn vào trong miệng.

Thứ gì đó mặn mặn, chát chát.

Hàn Ngự sử cúi đầu, vật kia liền rơi xuống trong lòng bàn tay hắn.

Nhớp nháp, dày đặc như mật ong.

Nhưng nó có màu đỏ, màu sắc đỏ tươi, còn xinh đẹp hơn cả môi của Hoa Nương.

Máu, đây là máu hắn.

Hàn Ngự sử đảo lui lại về phía sau mấy bước, xoay người, mọi người nhìn tới mặt hắn đều lộ ra vẻ kinh sợ, biểu tình thương hại giống như khi nhìn binh sĩ bị người Tây Hạ cắt thành hai khúc lúc trước.

https://thuviensach.vn

Mũi tên nhô ra kia giống như là bén rễ vào thân thể hắn, mặc hắn ra tay thế nào cũng không rơi xuông.

Đau.

Đau quá a. Đau đến mức khiến hắn nói không ra lời. Đau đến mức khiến hắn sợ hãi run rẩy.

Hàn Ngự sử há to miệng, dùng hết khí lực để chống đỡ cơn đau đớn, đổi lấy là một dòng nước ấm nóng từ đũng quần hắn rỉ ra, tí tách tí tách chảy đầy đất.

Hàn Ngự sử giơ tay với tới người bên cạnh.

Ai có thể giúp hắn một chút, hắn đang bị sao thế?

Ai có thể giúp hắn một chút không?

Cuối cùng, mặt của Bách Hộ xuất hiện ở trong tầm mắt của hắn, lòng Hàn Ngự sử tràn đầy cảm kích, giống như bắt được một cái phao cứu mạng, liều chết kéo Bách Hộ lại.

Thế nhưng lời kế tiếp của Bách Hộ lại làm cho Hàn Ngự sử khó có thể tiếp nhận.

"Ngự Sử đại nhân, con mắt của ngài trúng tên, nếu ngài muốn sống sót thì hiện tại nhất định phải lấy mũi tên ra."

Muốn sống, muốn sống, hắn đương nhiên muốn sống, hắn không muốn chết, hắn không thể chết ở chỗ này, hắn là Ngự Sử triều đình, là hạ thần tâm phúc bên người thái tử, làm sao hắn có thể chết ở chỗ này.

Mạng của hắn làm sao có thể giống những binh lính thấp hèn kia?

https://thuviensach.vn

Hàn Ngự sử không ngừng gật đầu, Bách Hộ chạm vào mũi tên, giữ chặt mũi tên rồi rút ra. Trước khi Hàn Ngự sử bất tỉnh còn thấy được con ngươi của hắn rung động trên mũi tên.

Sao mắt của hắn lại biến thành cái dạng này?

Cuối cùng, Hàn Ngự sử bất tỉnh nhân sự. Lúc hắn tỉnh lại lần nữa, trước mắt vẫn là một cảnh tượng như địa ngục vậy.

Một người Tây Hạ treo trên tường thành đang bị dầu hỏa thiêu đốt tới chín, khắp nơi trên đất là thi thể của binh sĩ Đại Tề, trời đã gần hoàng hôn, rốt cục người Tây Hạ cũng hạ lệnh lui quân.

Nhất định là đêm nay hoặc ngày mai, bọn họ sẽ trở lại.

Đến lúc đó, thành còn có thể giữ được sao?

Hàn Ngự sử sợ tới muốn khóc, thế nhưng hắn chỉ có một con mắt có thể rơi lệ.

Tri phủ bị thương cũng đang hấp hối, trên người Thiên Tổng và Bách Hộ tuy rằng nhuốm đỏ máu tươi nhưng dù sao vẫn có thể đứng ở nơi đó.

Hàn Ngự sử nghĩ đến việc hắn rời khỏi Trấn Giang thì cảm thán, hắn cho rằng tất cả mọi người ở Trấn Giang sẽ chết.

Cổ Lang Hoa kia giúp đỡ Hàn Chương gia cố tường thành, Mẫn Hoài được dân coi như quan phụ mẫu, tất cả bọn họ đều sẽ chết.

Cho tới bây giờ, hắn không nghĩ tới, hắn sẽ chết ở Dương Châu.

Cái này chắc chắn là sai rồi.

Chắc chắn ông trời nghĩ sai rồi, hắn không đáng chết, người đáng chết đều ở Trấn Giang.

https://thuviensach.vn

"Ai có thể đánh bại những người Tây Hạ?" Thiên Hộ lẩm bẩm.

Những người này quá mức hung hãn.

"Đương nhiên là Hàn tướng quân." Tri phủ hữu khí vô lực nói, quay đầu nhìn về phía Hàn Ngự sử, "Hàn tướng quân sẽ đến trợ giúp Dương Châu sao?"

Nghe được tên Hàn Chương, trong ánh mắt mọi người lóe lên hy vọng.

Đúng, còn có Hàn Chương, tướng quân Hàn Chương Vĩnh viên không bại trận.

Nếu như bọn họ có thể đợi được tới khi Hàn Chương tới, người Tây Hạ nhất định sẽ bị đánh lui.

Trong lòng Hàn Ngự sử cũng tuôn ra một tia hy vọng, "Hàn Chương." Hắn bất tri bất giác nhớ kỹ, giống như là cảm thấy hai chữ này có sức mạnh, cả người hắn cũng phấn chấn theo.

"Hàn Chương."

Hắn chưa từng mong chờ một người nào như vậy.

Hàn Chương.

Van xin ngươi, mau tới đi, van xin ngươi, Hàn Chương, mau tới cứu ta Với!

Hàn Chương. Mau tới đi!

Thế nhưng, trước khi Hàn Chương tới, liệu hắn có thể bị người Tây Hạ giết chết hay không?

https://thuviensach.vn

Hàn Ngự sử đau khổ nói không ra lời, vẫn là Bách Hộ tiến lên vỗ lưng hắn an ủi, nhẹ giọng nói: "Ngự Sử đại nhân, ở vào thời điểm này, ngài cũng không thể hoảng loạn, ngài phải suy nghĩ thật kỹ xem còn có biện pháp nào khác có thể cứu Dương Châu hay không. Chúng ta không thể chết hết ở chỗ này được."

"Có" Hàn Ngự sử chợt nhớ tới, hắn còn có biện pháp, vừa nãy có lẽ người Tây Hạ không thấy rõ hắn phất tay, nếu như hắn viết một phong thư đểBách Hộ đưa cho người Tây Hạ, người Tây Hạ nhất định sẽ lui binh.

Đây là đường sống duy nhất của hắn.

Để Bách Hộ đi đưa tin cho người Tây Hạ thì sẽ có hiềm nghi thông đồng với địch, bọn họ là con châu chấu trên cùng một dây thừng, Bách Hộ sẽ tuyệt đối không dám để lộ ra chuyện ngày hôm nay.

Hàn Ngự sử kéo tay Bách hộ lại thấp giọng nói: "Mau, đỡ ta tới nha phủ, ta. Ta muốn viết một phong thư..."

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 112: Bắt Đầu

Tin tức Dương Châu bị người Tây Hạ tân công truyền đến Trân Giang.

Hàn Chương đập mạnh một tay xuống địa đồ.

Nhiều người Tây Hạ như vậy, nhất định là có người mở lực lượng phòng thủ phía Tây Bắc ra, thả đám người Tây Hạ này vào, bằng không chẳng có cách nào giải thích tình huống hôm nay cả.

Rốt cuộc là người nào làm chuyện như vậy, người nào có bản lĩnh làm chuyện như vậy?

Thái tử?

Mọi người đều biết, hắn là người nhà mẹ đẻ của Ninh Vương phi, đã sớm bị coi là bè đảng của Thái Hậu, cho nên hắn tận lực rời xa triều đình, mặc kệ Hoàng thượng và Thái hậu đấu đá thế nào, chỉ cần hắn vững vàng bảo vệ cửa ngõ Đại Tề, Đại Tề cũng sẽ không xảy ra đại sự gì.

Thế nhưng lúc này lại có người dám động tay chân.

Cho dù tranh đấu như thế nào đi nữa thì cũng không nên dẫn kẻ trộm vào nhà, Thái tử hoang đường như vậy, nếu làm hoàng để sẽ càng khiến cho Đại Tề gặp tai họa.

Hàn Chương chưa bao nghĩ muốn tham gia nội chính, lúc này bỗng nhiên cảm thấy trong ngực nảy sinh một cổ tức giận.

Hắn không thểkhông chen vào.

https://thuviensach.vn

Nếu như chuyện Thái tử thông đồng với địch là sự thật, hắn phải có một cái tính toán thật tốt, làm sao để kéo xuống Thái tử khỏi ngôi Vị trữ quân.

Thái tử xuống, giúp người nào lên mới tốt? Ninh Vương?

Hắn thực sự phải đổi thành đảng phái của Thái hậu? Ngoại trừ con đường này ra, hắn còn có thể có đường khác để đi hay không?

Hàn Chương đang suy nghĩ, bỗng nhiên có một bàn tay nhỏ đẩy chén thuốc tới.

Hàn Chương nhìn thuốc đen như mực.

Hình như đã lâu hắn không nếm được mùi vị của thuốc, lần trước, hắn suốt đêm hồi kinh, dính nước mưa một ngày một đêm, đại ca thấy thế liền phân phó lang trung trong phủ viết cho hắn một đơn thuốc trị phong hàn, thuốc rất đắng, uống rồi liền cảm thấy ấm ap.

Đại ca trách mắng hắn, dù gì hắn cũng là tướng quân nắm trọng binh, sao bản thân lại không cân thận như thế?

Không trở về nhà, không có một đứa con nối dõi nào, nhìn dáng vẻ thì biết dù ở biên cương cũng không có một nữ nhân nào phục thị.

Cả ngày hắn quay quanh một đám hán tử, đâu cần những thứ này?

Hàn Chương nghĩ tới đây liền cười cười, lại muốn xembản đồ.

"Uống thuốc trước đã."

Bàn tay nhỏ bé lại cầm chén thuốc đẩy một cái về phía trước, trong thanh âm non nớt rõ ràng mang theo vài phần uy hiếp, "Hồ tiên sinh viết đơn thuốc đề phòng nhiễm phong hàn, nhất định phải uống đúng hạn."

https://thuviensach.vn

Hàn Chương chỉ có thể đồng ý, đưa tay xoa Xoa đầu Lang Hoa, sau đó cầm chén thuốc lên uống một hơi. Lúc buông chén thuốc, Hàn Chương nhìn lướt qua binh sĩ đứng gác ở bên ngoài doanh trướng, hơi lùn, vẻ mặt cũng rất non nớt, hắn vẫy tay kêu tướng sĩ đến, thuận miệng hỏi: "Người doanh trại nào? Đi theo ai?"

"Chúng ta là lực lượng phòng thủ từ Thái Châu, ngày hôm qua được Bách Hộ dẫn tiến vào Trấn Giang, hôm nay tới đổi quân cùng huynh đệ Trấn Giang, Trịnh Thiên Tổng bên này thiếu một người nên..."

"Vậy khẩu lệnh hai canh giờ này là gì?" "Dư huy." Hàn Chương gật đầu, để cho người nọ đi ra.

Lang Hoa mở to hai mắt, nàng ở chỗ này thời gian dài như vậy mà không nhìn thấy hắn, người này hành động giống như quỷ mị vậy, gây ra một vụ hỏa hoạn ở Hàng Châu Xong bỏ chạy vô tung vô ảnh, vậy mà giờ lại trốn vào trong quân đội Hàn Chương, lá gan hắn cũng ghê gớm thật. Mặc dù hắn có một thân võ nghệ cao cường nhưng cũng đừng quên người mà hắn phải đối mặt bây giờ là Hàn Chương.

Thường Thắng tướng quân Hàn Chương của Đại Tê.

Ngộ nhỡ lộ ra cái gì, quân dưới trướng đều là những người giỏi nhất bên cạnh Hàn Chương, chỉ cần Hàn Chương dặn dò một tiếng, bất luận là ai cũng rất khó chạy thoát khỏi nơi này.

Giờ hắn còn tới nơi này làm gì?

Hắn diễn cũng giỏi lắm, làm cho khuôn mặt mình hơi đen, trên mặt ít đi vẻ ngây ngô, mặc một thân áo giáp, nhìn không có chút sơ hở nào. Hơn nữa bên trên triều đình đưa tới cho Hàn Chương hơn phân nửa là tân binh, đúng là làm cho người khó phân biệt thật giả. Triệu Linh ở chỗ này, nhất định là phải có chuyện phát sinh.

https://thuviensach.vn

Lang Hoa cố ý ở lâu một thời gian, thế nhưng Hàn Chương lại hiểu lầm mấy ngày nay Lang Hoa theo Hồ Trọng Cốt đi phát thuốc ở khắp nơi nên mệt mỏi, vươn tay đem Lang Hoa ôm tới cái giường nhỏ, lại phân phó bà tử nấu cho Lang Hoa một bát trà.

Lang Hoa vội vàng khoát tay, "Không cần, nhà muội có, một lát muội sẽ về nhà."

Hàn Chương cười nói, "Bà tử khác sẽ không có thói quen nấu chè đâu, muội tới nếm thử một chút." Nói xong lại dẫn phó tướng đi nghiên cứu bản đồ.

Lang Hoa nhìn thoáng qua Tiêu ma ma, Tiêu ma ma lúc này mới nhớ tới, vội vàng đi ra sau giúp đám bà tử. Nàng tới chăm sóc Hàn Chương chứ không phải để Hàn Chương tới chăm sóc mình, kỳ thực ở chỗ Hồ Trọng Cốt còn có rất nhiều chuyện chờ nàng, chỉ là... nàng thực sự muốn biết Triệu Linh muốn làm cái gì?

Lang Hoa không khỏi nhìn sang hướng Triệu Linh, Triệu Linh cũng nhìn về phía nàng, cặp mắt lóe lên, hình như có chút tâm tình.

Trong lòng Lang Hoa chợt lạnh.

Chẳng lẽ là Triệu Linh bị người phát hiện, bất đắc dĩ mới phải trốn tới đây?

Nhưng suy nghĩ đó chỉ thoáng qua trong lòng, sau đó nàng liền cười một tiếng, cũng là đáng đời hắn.

Lang Hoa ăn hạch đào, không đợi nàng ăn xong, Hàn Chương lại đặt thêm một chén ở trước mặt nàng. Nàng không khỏi hé miệng cười, người ca ca Hàn Chương này đối với nàng thực sự thật sự quá tốt. Kiếp trước, ở Lục gia, dù cho nàng là một người mù cũng không được trân trọng như vậy. Lúc Lục nhị thái thái ngã bệnh, nàng còn phải ở bên giường hầu hạ bệnh

https://thuviensach.vn

tật, kết quả Lục nhị thái thái ghét bỏ nàng chân tay vụng về, đã trực tiếp ném cả bát thuốc vào tay nàng.

Lúc đó nàng rất là tức giận, không biết nóng nảy từ đâu tới, đứng lên mắng Lục nhị thái thái một trận, mặc dù nàng là một người mù nhưng cũng không phải là hạ nhân, không thể để cho người làm nhục như vậy, nếu như Lục gia không thích thì cứ trả lại nàng dâu là nàng, nhưng phải viết văn thư chính thức, bởi vì nàng là chính thê được Lục Tam gia dùng kiệu sáu người khiêng cưới về.

Nàng mắng chửi như vũ bão làm cho Lục nhị thái thái không biết phải làm gì. Thế nhưng, chờ Lục nhị thái thái khỏi bệnh liền lập tức lăn qua lăn lại Lục gia một cách nghiêng trời lệch đất. Lang Hoa nhớ kỹ, ngày đó Cổ đại thái thái tới phòng nàng, đầu tiên là hỏi tình huống của nàng, sau đó liền khuyên bảo nàng cứ xin lỗi Lục nhị thái thái, nàng không chịu đi, nàng nghĩ mình không làm gì sai, không thể một mực cứ cúi đầu khuất phục như thế. Mặc dù nàng là một người vợ nhưng nàng cũng có tôn nghiêm làm người.

Coi như Lục gia muốn bỏ nàng, nàng cũng nguyện ý.

Đây đã là ranh giới cuối cùng của nàng, dù cho nàng bị dưỡng thành chim hoàng yến trong lồng tre, nàng cũng có thể vì tôn nghiêm đụng lồng mà chết.

Cổ đại thái thái nghe xong lời này hết sức kinh ngạc, lần đó cũng không nói gì thêm, chỉ là cùng nàng hàn huyên rất nhiều chuyện khi còn bé. Lúc đó nàng đang còn giận nên chỉ nghe đáp câu được câu không.

Sau đó, Lục Anh trở về, đầu tiên là đi trấn an Lục nhị thái thái, sau đó xem thương thế trên tay nàng không có Việc gì mới thở phào nhẹ nhõm. Cuối cùng, Lục Anh đến trong phòng Lục nhị thái thái rồi chỉ vào một hạ nhân mắng nửa canh giờ, mắng nàng ta biết rõ mắt Tam nãi nãi không tốt

https://thuviensach.vn

lại còn đem thuốc đang nóng giao cho Tam nải nãi, còn làm cho tay của Tam nãi nãi bị thương.

Lang hoa biết đó là chỉ cây dâu mà mắng cây hòe, Lục nhị thái thái ở trước mặt Lục Anh cũng không dám lên tiếng, chuyện này liền di qua.

Thế nhưng một ngày nào đó, nàng lại cảm giác được Lục Anh có tâm sự, không phải bởi Vì Lục nhị thái thái mà nguyên nhân là tính tình nóng nảy của nàng. Nàng rất hiểu Lục Anh nên có thể đoán được tâm tư của hắn, vì vậy nàng nói cho Lục Anh, nàng cảm thấy đây mới là nàng, cũng không phải một vị tiểu phụ nhân chỉ biếtnhận lỗi, vì tôn nghiêm của mình, nàng một bước cũng không nhường.

https://thuviensach.vn

Chương 113: Chuyên Củ

gì, chỉ nắm tay nàng. Ngày thứ hai,

Lục Anh gọi hết Quản sự trong phòng nàng tới hỏi mấy câu hỏi, đuổi đi hai người làm việc không tập trung, đổi hai người chịu khó, sau đó mượn gió này chỉnh đốn hết một lần hạ nhân Lục gia từ trong ra ngoài.

E) êm hôm đó, Lục Anh mãi không nói

Lục gia đều biết Lục Anh tức giận.

Chẳng ai nghĩ tới Lục Anh sẽ bảo vệ nàng như vậy.

Mặc dù trong lòng nàng vui mừng nhưng vẫn cảm thấy có nhiều chỗ rất kỳ quái, bởi vì những ngày đó, Lục Anh trở nên hết sức trầm mặc, bình thường nằm bên cạnh cùng nàng không nói lời nào.

Mãi cho đến khi người của Lục gia đều bị Lục Anh sau điều tra một lần, Lục Anh mới chậm lại. Đêm hôm đó Lục Anh cực kỳ vui vẻ, uống hai chén rượu, sau đó nói chuyện với nàng như bình thường vậy.

Lục Anh nói đến Bùi Khởi Đường, nói đến triều cục, lần đầu tiên trực tiếp hỏi nàng là Thái tử tốt hay là tiểu hoàng tử do Diệp quý phi sinh tốt, có lẽ Ninh Vương cũng rất tốt.

Nàng cũng nói lung tung, Thái tử mặc dù đứng ở vị trí Thái tử nhưng cũng không có nghĩa là có thể thuận lợi ngồi lên ngôi vị hoàng đế, Ninh Vương nhìn thì thật thà chất phác, hay làm chuyện ngớ ngẩn, thế khi thông minh thì cũng là không thể lường được. Về phần Diệp quý phi, tuy rằng tổ

https://thuviensach.vn

mẫu của nàng ta là vú nuôi của hoàng thượng, chính nàng ta cũng được Thái hậu thích, Sự tồn tại của nàng ta chính là mối điều hòa quan hệ giữa Hoàng thượng và Thái hậu, nhưng mà cũng phải nhìn xem người đứng phía sau của nàng ta là ai?

Nhưng là bất kể người nào kế thừa đại thống thì đều cần lập tức định ra, bởi vì hiện tại Tây Hạ, Hậu Kim đều rục rịch, vạn nhất từ nơi này nhô ra một người ngang ngược có dã tâm, biến thành bố cục tranh giành thiên hạ, chính quyền vương triều Đại Tề khó mà gánh vác nổi.

Nàng là tùy tiện nói, Lục Anh chắc cũng là tùy tiện nghe một chút.

Bây giờ còn chưa đến thời điểm bàn luận cái này.

Thế nhưng, Lục Anh lại rất kỳ quái hỏi nàng một câu, "Nếu như mắt nàng không hỏng, nàng còn có còn gả cho ta hay không?" Thời điểm hắn nói câu này nhất định nín thở, sau đó không nhúc nhích chờ nàng trả lời.

Bởi vì trong phòng thoáng cái an tĩnh lại, nàng không nghe được bất kì tạp âm nào.

Lang Hoa bị bộ dáng khác lạ đó của Lục Anh chọc cười, liền trả lời một câu, "Lục Tam gia là nhân tài hiếm có của đương triều, sao tự nhiên lại không tự tin như thế. Dù cho mắt thiếp không có mù, chúng ta cũng còn có hôn ước, thiếp là một thân nữ nhi nho nhỏ đến từ nông thôn, còn muốn gả cho ai?"

Lục Anh lại làm bộ nghiêm trang, "NgườisO Với ta lợi hại hơn có cả đống, Vương hầu, quan to hiên quý, còn có hoàng thượng..."

Nàng dựa vào vai Lục Anh mỉm cười, "Nhưng mà chỉ có duy nhất một Lục tam lang."

https://thuviensach.vn

Lục Anh không nói gì thật lâu, một lát mới đưa tay nhẹ nhàng vỗ bả vai của nàng, nhỏ giọng nói: "Ta đã thông báo cho Vương thị, về sau còn có chuyện chăm bệnh thì sẽ để cho tỷ muội trong nhà đi, bản thân nàng mắt không tiện, không có khả năng hầu hạ người."

Lang Hoa lên tiếng, nàng nằm ở trong lòng Lục Anh hỏi hắn, "Tam lang, tối hôm nay ánh trăng có đẹp không?"

Lục Anh vuốt ve mái tóc dài của nàng,"Rất dẹp."

Hai người lại lần nữa trở lại bộ dáng trước đây.

Về sau, nàng hỏi Lục Anh, vì sao làm to chuyện ở Lục gia, không phải vì phát hiện hạ nhân ăn cây táo, rào cây sung phải không? Tuy rằng Lục Anh cưng chiều nàng nhưng tuyệt đối sẽ không bởi vì một chén thuốc liền tra khảo hỏi mười mấy hạ nhân, bán đi bảy tám nha hoàn.

Lục Anh nói cho nàng biết, chuyện này là do người Bùi Khởi Đường dựng lên. Binh bộ Ngô thượng thư mở tiệc chiêu đãi Bùi Khởi Đường, tiểu thư Ngô gia vẫn luôn hâm mộ hắn, nay Ngô gia xếp đặt một thế cục đểbuộc Bùi Khởi Đường đi vào khuôn khổ cưới nàng ta làm vợ. Thế là tiểu thư Ngô gia mặc trung y khóc từ trong tiểu viện chạy đến, tất cả tân khách đều kinh ngạc.

Ngô thượng thư tìm Bùi Khởi Đường tính sổ, Bùi Khởi Đường lại yêu cầu Ngô gia tìm bà tử nghiệm thân đến. Kết quả làm Ngô thượng thư tức giận đến hôn mê bất tỉnh ngay tại chỗ. Bùi Khởi Đường còn dõng dạc nói, Xem ra sau này đi tới nhà hiển quý trong kinh đều phải sắp đặt nhân thủ, nếu không thì không cẩn thận ăn tiệc rượu cũng sẽ bị người dùng thủ đoạn hiểm độc.

Vì vậy, Lục Anh mới kiểm tra Lục gia từ trên xuống dưới một lần, chỉ sợ người của Bùi Khởi Đường đã nằm vùng ở Lục gia.

https://thuviensach.vn

Lục Anh kéo tay nàng, nói Với nàng, bên trong tuy rằng không thể so triều đình, thế nhưng phải cẩn thận như nhau, nếu như phát hiện cái gì khác lạ lập tức nói cho hắn biết, Bùi Khởi Đường quỷ kế đa đoan, nghìn vạn lần phải chú ý.

Chuyện cũ cứ như vậy trở lại trong đầu của nàng, từ khi nàng vạch trần bộ mặt thật của Cổ đại thái thái, lúc nào trong đầu cũng xuất hiện những hình ảnh những người có liên quan tới bà ấy.

Nàng tự hỏi, lúc đó rốt cuộc Lục Anh có phát hiện hay không?. Dường như nàng đã tìm được đáp án rồi, thể nhưng nàng lại không thể xác định, nàng không thể không thừa nhận, giữa nàng và Lục Anh đã xuất hiện một vách ngăn.

Chỉ là không biết cái vách ngăn này sẽ từ từ thu nhỏ lại hay là sẽ càng lúc càng lớn?

"Tướng quân." Một tiếng kêu to làm cho Lang Hoa phục hồi tinh thần lại.

Hai tên lính khiêng một người giống như hồ lô máu tiến cửa.

"Tướng quân, đây là người từ Dương Châu tới, Trương Đồng, là thủ hạ của Trương Bách Hộ, có quân báo trọng yếu muốn trình đưa tướng quân."

Gặp được Hàn Chương, người máu kia mới thở phào nhẹ nhõm, cởi quần áo, lấy từ trong người ra một tay nải, móc một ống trúc ra đưa cho Hàn Chương.

Tổng cộng có hai tờ giấy.

Hàn Chương mở ra cẩn thận đọc qua, sắc mặt nhất thời trở nên tái nhợt, "Hắn được triều đình phái tới giám sát quân đội, là Ngự sử giám sát lương

https://thuviensach.vn

thực, lại thông đồng Với địch để đến chà đạp non sông Đại Tề ta, cho dù bị thiên đao vạn quả cũng không đủ để chuộc tội."

Lang Hoa nghe xong liền hiểu, thứ Hàn Chương câm trong tay nhất định là căn cứ xác thực Hàn Ngự sử thông đồng với địch.

Hàn Chương lại mở ra một trang giấy cuốn khác, trên đó báo cáo tình hình chiến trận ở Dương Châu, nếu như trong vòng một ngày không có quân tri viện thì chắc chắn quân binh đóng giữ ở Dương Châu sẽ xong đời, trong vòng hai ngày không có quân tri viện thì thành Dương Châu nhất định sẽ bị công phá.

Hàn Chương không thể trơ mắt nhìn thành bị phá, để người Tây Hạtàn sát dân chúng.

Nếu như điều binh từ Hàng Châu, cho dù hành quân cấp tốc cũng phải mất ba ngày mới có thể đến Dương Châu, lại thêm việc chắc chắn Lý Thành Mậu sẽ giở trò, nhất định sẽ không toàn lực cứu Viện.

Tính tới tính lui, chỉ có điều động binh sĩ ở Trân Giang.

Hàn Chương mở miệng, phân phó phó tướng, "Trước tiên viết một phong thư cho Lý Thành Mậu, để hắn mau điểm binh cứu viện, lại lấy ra ba trăm người trong quân doanh đi Dương Châu với ta. Chúng ta phải giữ chân người Tây Hạ, bảo vệ thành Dương Châu cho đến khi đại quân Lý Thành Mậu tới."

Phó tướng lại quỳ một chân xuống đất, "Tướng quân, không thể. Quân đội ở Lĩnh Bắc sắp sửa đến, quân phản loạn cũng đã đến Giang Chiết, đại chiến hết sức căng thẳng, hiện tại ngài dẫn người rời khỏiTrấn Giang, quân phản loạn rất có thể nhân cơ hội đánh tới, đến lúc đó ngài sẽ vô cùng bất lợi."

https://thuviensach.vn

Binh sĩ cả người đầy máu cũng nói: "Hàn tướng quân, Bách Hộ nhà chúng ta giao phó, nhất định Hàn tướng quân phải canh giữ ở Trấn Giang. Ngàiấy cảm thấy đám người Tây Hạ làm như thế là bởi đã liên thủ với quân phản loạn, ngài làm vậy... thì trận chiến này có thể sẽ thua. Tuy là thành Dương Châu quan trọng nhưng còn tốt hơn việc toàn bộ Giang Chiết rơi vào tay quân phản loạn và người Tây Hạ. Ngài ấy đã thề sẽ sống chết bảo vệ Dương Châu, đợi được viện quân của triều đình đến đến."

Cho nên, đây mới là nguyên nhân Triệu Linh đi tới quân trướng của Hàn Chương. Nàng nhìn lại hướng Triệu Linh. Triệu Linh nghiêm chỉnh mà đứng ở nơi đó, Nàng nhìn lại hướng Triệu Linh. Triệu Linh nghiêm chỉnh mà đứng ở nơi đó, giống như cái gì cũng không nghe được, cái gì cũng không thấy được. Thủ hạ của Hàn Chương thiếu người, có thể sai hai phó tướng điểm binh đi cứu viện Dương Châu, mà Triệu Linh nhất định sẽ ở

trong đó.

Giờ này khắc này, Dương Châu là chỗ nguy hiêm nhât.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 114: Đi Tới

Giờ chiến sự Dương Châu bất lợi, đổi là

người khác đều sẽ nghĩ cách tránh đi,

Triệu Linh lại khác, cứ như vậy nghênh đón.

Hắn cho rằng mình là ai? Mãi mãi đều sẽ đánh thắng trận?

Trước đây có thể thuận lợi giết chết những người Tây Hạ đó, là vì đã đặt bẫy sẵn. Giờ người Tây Hạ sớm đã tới ngoài thành Dương Châu, đợi quân địch mệt mỏi rồi tấn công, Triệu Linh đem người giết tới, chính là trận chiến sống mái, số người vốn dĩ đã chiếm thế yếu, còn phải giao tranh chính diện với người Tây Hạ, căn bản không có cơ hội chiến thắng.

Nàng sớm đã cảm thấy, con người Triệu Linh này sớm muộn gì cũng phải bại dưới sự tự cao tự đại, ngông cuồng của chính mình.

Để hắn chịu chút tội cũng tốt.

Nhưng đây không phải chỉ là giẫm vào đinh, đây là đánh trận, bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu cũng có thể chết người.

Lang Hoa nghĩ tới đây, bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn vào trong đôi mắt đó của Triệu Linh, đôi mắt sâu như nước hồ ấy, bên trong lại ánh lên một vầng trăng sáng, sau đó hơi hơi cong lên mang theo ý cười.

Giống như một người gặp được chuyện gì đáng vui mừng.

https://thuviensach.vn

Lang Hoa không cầm được cảm thấy kì lạ, người này đang vui mừng điều gì?

Ngoài cửa truyền tới tiếng của Mẫn Hoài, “Tướng quân có đó không?”

Hàn Chương ngẩng đầu lên, vừa hay gặp ánh mắt lo lắng của Mẫn Hoài.

Trong đại trướng không có người ngoài, Mẫn Hoài thâp giọng nói: “Ta nhận được tin, e là có người ngâm ngâm thông địch...”

Hàn Chương hơi hơi có chút ngạc nhiên, "Ta cũng vừa nhận được quân báo từ Dương Châu tới.”

Mẫn Hoài nhìn ánh mắt của Hàn Chương, trong lòng hồi hộp một chút, cũng có nghĩa là chuyện này là có thật rồi, “Vậy thành Dương Châu nguy khốn rồi?”

Biểu cảm của Mẫn Hoài trở nên phức tạp, dường như có việc khiến ông ấy do dự không quyết.

Hàn Chương vẫy vẫy tay bảo người đem thương binh đó lui xuống, “Mời Y Công của Vệ Sở tới chăm sóc.”

Phó Tướng đáp lại một tiếng cũng lui xuống theo.

Hàn Chương từ trong mắt Mẫn Hoài đọc hiểu được vài phần nguy hiểm, lập tức nhìn về phía Tiêu ma ma, “Đưa tiểu thư ra ngoài hóng gió.”

Tiêumama gật đầu, cùng Lang Hoa chuẩn bị đi ra khỏi đại doanh.

Hàn Chương không quên dặn dò Tiêu ma ma, “Bên ngoài nổi gió rồi, bảo vệ tiểu thư”

Lang Hoa đi ra khỏi doanh trướng, quay mắt nhìn thấy Triệu Linh vẫn đứng ở đó một cách lễ độ, giống như chỉ là tân binh, toàn thân trên dưới

https://thuviensach.vn

không có nửa điểm sơ hở, Lang Hoa không biết sao trong lòng lại có chút tức giận, nhân lúc không ai chú ý liền đạp một cước tới, Triệu Linh lại giống như không có chuyện gì xảy ra, lông mi trên mắt cũng không hề động đậy.

Lang Hoa vốn muốn thấp giọng nói với Triệu Linh một câu, trước mặt lại nhìn thấy một khuôn mặt quen thuộc.

Là vị Vương đại thúc từng chỉ đường cho nàng.

Nàng có thể thuận lợi vào Diệp gia, đều dựa vào sự giúp đỡ của vị Vương đại thúc này.

Vương đại thúc này trước đây còn trốn trốn nấp nấp như sợ bị người ta phát hiện hành tung, còn giờ ông ấy lại quang minh chính đại như vậy đứng ở đây.

Lang Hoa quay người nhìn Triệu Linh, lại nhìn Vương đại thúc.

Người từng là thủ hạ của Khánh Vương, họ Vương, có phong độ và khí tiết như vậy, nàng chỉ có thể nghĩ tới một cái tên.

Huyện Thừa Huyện Sùng Minh Vương Phụng Hi.

Dường như nhìn thấy suy nghĩ trong lòng nàng, Vương Phụng Hi cúi người vái chào nàng một cái.

Lang Hoa không cầm được kinh ngạc, Vương Phụng Hi giờ vẫn là tội phạm bị triều đình truy nã, Mẫn Hoài bất cứ lúc nào cũng có thể bỏ ông ta vào đại lao, nhưng giờ ông ta tới như vậy, trên mặt không có chút sợ hãi nào.

Đám người của Triệu Linh đều là bộ dạng này.

Thẳng thắn vô tư, dường như tới rất sạch sẽ, đi sạch sẽ.

https://thuviensach.vn

Lang Hoa đột nhiên trầm mặc, nàng vốn không muốn có chút dây dưa gì với những người này, nhưng sau khi trải qua nhiều việc như thế, nàng lại không tự chủ được mà lo lắng cho họ.

Nếu nói có vài việc không tiến hành theo như nàng dự liệu, đây rõ ràng là một trong sô đó.

Vương Phụng Hi đi vào quân trướng, Lang Hoa cũng ngồi trong sân đợi kết quả.

Nàng rất muốn biết trong tình huống này Hàn Chương và Mẫn Hoài sẽ lựa chọn thế nào, là lựa chọn triều đình hay là chọn tin tưởng Vương Phụng Hi.

Trong đại trướng, Hàn Chương và Mẫn Hoài cũng đang nghĩnhững điều này.

Nếu là thường ngày, họ sẽ trực tiếp bỏ Vương Phụng Hi vào đại lao, nhưng người bị triều đình coi là bề tôi mưu nghịch truy bắt ấy, trong lúc này lại không tiếc lộ diện đưa tin tói.

Còn Ngự Sử được triều đình ủy nhiệm trọng trách đó lại cấu kết với người Tây Hạ.

Hàn Chương đột nhiên cười lên, đây chính là triều đình hiện tại, chính là Đại Tề hắn luôn bảo vệ, may mà giờ hắn ở xa tít tận Trấn Giang, không thì hậu quả khi giờ này phút này đứng trên Kim Loan Điện, hắn thật sự không biết có thể không đi lên phía trước kéo Hoàng Đế xuống khỏi ngai vàng hay không.

Bức hoành Trung Quốc Trung Quân treo ở Phủ Vinh Quốc Công, Hàn Gia họ đời đời kiếp kiếp đều giữ lấy câu nói này sống qua ngày, nhưng giờ hắn lại cảm thấy câu nói này căn bản chính là cực kì buồn cười.

https://thuviensach.vn

Cái là là quốc? Cái gì là quân?

Mẫn Hoài nhìn cháu ngoại đã có chút điên cuồng, trong lòng ông cũng lạnh như băng, nếu không phải có bách tính của Trấn Giang giúp đỡ, ông e là cũng sớm bị cái nồi miệng lớn Vương Nhân Trí đó nấu rồi.

Có ai thật sự để tâm tới chiến sự của Trấn Giang không?

Ai thật sự để tâm tính mạng của những bách tính đó không?

Cái họ muốn đều là quyền bính.

Nếu giờ họ vì triều đình như vậy, bắt Vương Phụng Hi vào đại lao, họ và vị Hàn Ngự sử ấy có gì khác biệt?

Mẫn Hoài ra quyết định, mời Vương Phụng Hi Vào.

Vương Phụng Hi hành lễ với Hàn Chương và Mẫn Hoài, nhìm chằm chằm vào hai người, sau đó nói: “Hàn Tướng Quân, ta có cách có thể giải nguy cấp cho Dương Châu”

Không đợi Mẫn Hoài lên tiếng, Vương Phụng Hi nói: “Đợi tới khi chiến sự qua đi, hai vị lại xử lý ta cũng không muộn, lần này ta nhất định không chạy nữa.”

“Vì ta đã làm việc ta nên làm, có thể cười nhìn sinh tử rồi.”

Hàn Chương gật gật đầu với Mẫn Hoài, thịý Vương Phụng Hi chỉ điểm địa đồ.

Vương Phụng Hi nói: “Ta biết một con đường nhỏ có thể trực tiếp đánh bọc sườn tới phía sau quân Tây Hạ, Thái Châu có hai quả hỏa pháo và hỏa đạn nhiều năm không dùng, chúng ta vận chuyển nó xuyên đêm tới Dương Châu, quân Tây Hạ phần lớn là Kỵ Binh, Kỵ Binh sợ nhất chính là hỏa khí,

https://thuviensach.vn

chỉ cần chúng ta chỉ huy thỏa đáng, nhất định có thể kéo dài thêm hai ngày, đểbảo đảm đại quân Hàng Châu đến Dương Châu.”

Hàn Chương nhíu mày, “Thái Châu có đại pháo? Trong danh sách phủ nhà trình lên, không hề nhắc tới.”

Vương Phụng Hi mỉm cười, “Đó là Khánh Vương khi còn từng dùng, năm đó khi triều đình ồ ạt kiểm kê tài sản, đã bỏ sót hai khẩu đại pháo này, các quan viên sau này phát hiện ra sơ suất, báo cáo lên sợ bị trách phạt, không báo lại sợ bị liên lụy, dứt khoát vứt nó vào trong dòng sông Hộ Thành, hỏa đạn cũng dấu vào kho gạo."

Rõ ràng có vũ khí có thể cứu mạng, lại không có ai dám lây ra.

Nếu không phải ở Trấn Giang gặp được những cái này, Hàn Chương thật sự không tin triều đình đã hủ bại tới bước này.

Ngoài quân trướng, Lang Hoa đợi tới khi Triệu Linh đổi gác xong, ra ý cho Tiêu ma ma tìm chỗ vắng vẻ ngồi xuống.

Lang Hoa yên lặng móc từ trong túi tiền ra quả hạch đào ăn, vừa đợi Triệu Linh vừa suy nghĩ chiến sự của Dương Châu.

“Hạch đào ăn nhiều sẽ bốc hỏa.” Tiếng của Triệu Linh truyền tới từ đỉnh đầu nàng.

Lang Hoa thu lại túi tiền, những quả hạch đào này đều là Hàn Chương trước đây lấy cho, Tiêu ma ma đựng vào trong túi tiền của nàng, nàng bắt đầu chỉ là tùy tiện ăn xem, không ngờ thời gian lâu, đúng là ăn thành quen rồi.

Triệu Linh nhìn túi tiền của nàng, “Túi tiền này là ai tặng cho nàng? Sao không dùng cái phụ thân mua cho nàng đó?”

https://thuviensach.vn

Lang Hoa cho rằng Triệu Linh sẽ nói thẳng vào chuyện chính, không ngờ chủ đề của hắn lại chạy thẳng tới túi tiền của nàng, “Chẳng qua là một túi tiền, còn nhất định phải là người khác tặng sao?”

Triệu Linh dường như rất hài lòng với đáp án này, “Bảo người mua ít quả ngâm đặt vào ăn không phải tốt hơn sao?”

Triệu Linh từ khi nào lại bận tâm tới việc của nàng rôi. Lang Hoa chau mày, “Ngươi muốn tới Dương Châu sao?”

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 115: Thẳng Thắn

Triệu Linh ngồi xuống gật gật đầu, "Ta sẽ đợi tới khi viện quân của Lý Thành

Mậu tới.” Lang Hoa có chút bất ngờ, theo phán đoán của nàng, Triệu Linh nhiều lắm chỉ là tới Hàng Châu gây sự ép Lý Thành Mậu xuất binh, hoặc từ bên cạnh gây vài phiền phức nhỏ cho người Tây Hạ và phản quân.

Những việc này dễ làm nhất, cũng dễ thắng nhất, vì đều là tập kích bất ngờ, đối với Triệu Linh mà nói, trong nhà gặp thảm họa diệt môn, đến giờ trên đầu còn gắn tội danh mưu phản, việc quan trọng nhất đè trong tim hắn có lẽ là lật án cho Khánh Vương, chứ không phải liều mạng vì triều đình.

Cho nên, nàng không ngờ Triệu Linh còn có thể tới đây, càng không ngờ hắn muốn tới Dương Châu. Nàng luôn tính sai về Triệu Linh, có phải vì kiếp trước nàng căn bản không biết Triệu Linh này, hoặc là cách nghĩ của Triệu Linh vốn khiến người ta khó mà đoán thấu.

Nhưng cái nàng biết rõ là, Triệu Linh sẽ không dễ dàng thần phục bất cứ ai, hắn dù đi theo Phó Tướng của Hàn Chương tới Dương Châu, cũng sẽ nghĩ cách làm ảnh hưởng phán đoán của Phó Tướng, khống chế chiến cục trong lòng bàn tay của hắn, đừng hòng nghĩ một người đến hoàng quyền cũng không sợ, có thể ngoan ngoãn thuận theo chỉ làm một lính xung phong.

Nàng biết rõ cách nghĩ của Triệu Linh, có nên đi nhắc nhở Hàn Chương không? Cũng để Hàn Chương biết sự tồn tại của Triệu Linh, có phán đoán với toàn cục.

https://thuviensach.vn

Triệu Linh nhìn ra tâm tư của Lang Hoa, trong ánh mắt hắn có sự kiêu ngạo nhàn nhạt, “Nàng yên tâm, giống như đến Hàng Châu, ta sẽ tính toán trước, đã là người luyện võ, thường ngày cầm đao động thương, tới giờ luôn là không tránh khỏi phải đương đầu Với một cuộc chiến, hoặc là thắng hoặc là bại đều không có quan hệ gì”

Nàng làm sao có thể không yên tâm về Triệu Linh, cái nàng không yên tâm là cục thê hiện tại.

Dường như lời với ai cũng có thể nói rõ, chỉ Với Triệu Linh là không nói rõ được.

Hắn thể nào cũng có thểbẻ ngoặt được ý của nàng, cho nên môi lần nàng mới có thế bị lay động cảm xúc.

Triệu Linh nói: “Tỉ lệ thắng lần này lớn hơn, nếu thắng trận chiến này, Vương Phụng Hi cũng không cần trốn trốn nấp nấp nữa, đặc biệt là Hàn Chương đã lấy được chứng cứ Hàn Ngự sử thông địch, Thái Tử luôn muốn đẩy người ra để gánh tội, Vương Nhân Trí cắn chặt vào dư đảng Khánh Vương không buông, chẳng qua chỉ là muốn mượn cơ hội này loại bỏ kẻ đối lập với mình, giờ để nhắm vào Hàn Chương, Hàn Ngự sử lại làm ra việc xấu thông địch phản quốc, Thái Tử sẽ không vì nhỏ mất lớn mà cố tình bắt dư đảng của Khánh Vương làm văn chương.”

“Tới lúc đó Giang Chiết cũng sẽ thái bình trở lại, đây không phải việc rất tốt sao? Nàng cũng nhìn thấy mấy năm nay triều đình bắt người khắp nơi, biến Giang Chiết thành bộ dạng gì, hôm nay có phản tặc nhớ nhung Giang Chiết, ngày mai nói không chừng sẽ khởi phản quân, nơi tốt như thế, cứ như vậy nữa đừng nói dăm ba năm, chỉ mười mấy năm cũng không hồi phục lại được sự hưng Vượng trước đây.”

Triệu Linh thấy Lang Hoa không bất mãn tiếp tục nói: “Nàng đã giúp Hàn Chương, Mẫn Hoài, trở mặt với Vương Nhân Trí, đã càng đi càng xa

https://thuviensach.vn

với những người của Thái Tử đó, Cổ gia tương lai không chắc sẽ làm hương thân cả đời, tử đệ trong tộc luôn có người sẽ làm quan, sớm muộn cũng sẽ lựa chọn trong thời cục. Nếu nàng là cô bé tầm thường ta cũng không nói với nàng những điều này, nếu việc này thành rồi, giảm bớt nhuệ khí của của Thái Tử, Thái Tử sẽ an phận dăm ba năm, tới lúc đó tình hình sẽ càng rõ ràng hơn, tin rằng Cổ gia các nàng cũng sẽ khác hiện giờ rồi!"

Mỗi câu nói của Triệu Linh đều nói tới đáy lòng nàng.

Không nói rõ bảo nàng giúp, nhưng đã đang thuyết phục nàng.

Người này rất lợi hại.

Lục Anh là trong lòng nghĩ gì đều không chịu tiết lộ, sẽ không dễ dàng tin tưởng người khác như thế, bộc lộ hết nội tình của mình cho người khác xem, luôn để lại cho mình đường lui.

Triệu Linh vừa hay trái ngược, hắn có thể nói rõ tất cả mọi việc, để nàng không thể từ chối hắn, tâm cam tình nguyện vào trong trận của hắn.

Hai người này nếu tương lai đối chọi nhau thì sẽ thế nào?

Kiếp trước nàng không biết có Triệu Linh, cũng chưa từng phán đoán.

Tình hình hiện giờ là, tiết lộ thân phận của Triệu Linh cho Hàn Chương, đối với Hàn Chương cũng không có bất cứ điểm lợi nào.

Triệu Linh đột nhiên nói: "Nàng đã nhận Hàn Chương làm nghĩa huynh?"

Lang Hoa không nói chuyện, đối diện với cục thế nàng không có cách nào, phải theo Triệu Linh bàn bạc, cái khác nàng không muốn dính dáng quan hệ với người này.

Triệu Linh hồi lâu mới nói: "Chẳng trách nàng luôn bảo vệ hắn."

https://thuviensach.vn

Lời này của Triệu Linh hình như là lạ, Lang Hoa ngẩng đầu lên nhìn thấy đôi mắt trong veo như nước của Triệu Linh, cho nên lời vừa nãy đó nghe thấy kì lạ, cũng không thể truy cứu.

Triệu Linh đi rồi, A Mạt vừa hay dẫn Mẫn Giang Thần tới, Mẫn Giang Thần nhìn thấy Lang Hoa cười, "Tìm muội thật không dễ, lúc nói muội ở đại doanh, lúc nói muội ở Vệ Sở, giờ chạy quen rồi, qua mấy năm nữa nhốt ở trong phòng học kim chỉ, nhất định muội ngột ngạt chết."

Lang Hoa kéo Mẫn Giang Thần ngồi xuống, "AThần, tỉ tìm muội có việc gấp?"

Mẫn Giang Thần gật gật đầu, "Vốn chỉ là muốn nói chuyện với muội, vừa hay gặp được trưởng bối trong tộc Lục gia. Họ tới thăm Cổ lão thái thái, cầm không ít lễ vật, coi bộ là muốn sửa lại quan hệ giữa hai nhà"

Cả nhà Lục lão thái gia đã tới Hàng Châu, tìm tới cửa có lẽ là tộc nhân Lục gia còn ở lại Trấn Giang, trong kiếp trước chỉ cần Lục Anh và Lục Văn Hiển có chia rẽ, trong tộc Lục gia luôn sẽ đứng về phía Lục Anh, nàng biết Lục Anh đã bỏ nhiều công sức trong tộc.

Lang Hoa đang nghĩ ngợi, Mẫn Giang Thần đẩy đẩy tay của Lang Hoa, "Phụ thân ta nói, đừng thấy muội tuổi nhỏ, còn có chủ kiến hơn ta, thường ngày bảo ta chăm sóc muội, nhưng phải nghe ý kiến của muội, nhưng việc của muội và Lục Anh ta không hiểu, muội rốt cuộc nghĩ thế nào? Có dự định gì?"

"Nếu muội không muốn gả cho Lục Anh, cứ đi nói chuyện với trưởng bối trong tộc Lục gia, tương lai gả qua đó còn có thể dựa vào gia tộc đổi chọi với Lục lão thái gia, trưởng bối trong tộc Lục gia lần này tới nhà, ta thấy cũng là ý này, nghe nói trước khi Lục Anh tới Hàng Châu đã giúp đỡ gia tộc, khiến các trưởng bối khen ngợi hết lời, nói không chừng việc này cũng là hắn sắp xếp"

https://thuviensach.vn

Có lẽ nàng nên nói vài câu với trưởng bối của Cô gia và Lục gia.

Nhưng chuyện cũ kiếp trước hết màn này tới màn kia khiến nàng khơi lên nghi kị với Lục Anh.

Nàng lại không muốn làm như vậy.

“Đi thôi,"Lang Hoa nói, “Đi theo muội tới chỗ Hồ tiên sinh xem xem.”

Mẫn Giang Thần thường ngày đoan trang nho nhã đột nhiên tái nhợt mặt, “Chỉ có nơi đó không thế đi.”

Lang Hoa không cầm được cười phì, “Thì ra AThân cũng có thứ gì đó sợ”

Trong trướng của Hàn Chương đang khua chiêng gõ mõ sắp xếp việc xuất binh Dương Châu, Lý Húc của Hàng Châu cũng không nhàn rỗi.

Nằm trên giường vài ngày, Lý Húc liền cảm thấy ăn gì cũng không có mùi vị, làm gì cũng nhàm chán, thường những lúc này hắn nên ở trong Tửu Lâu uống rượu nghe nhạc, trêu đùa hoa nương, sẽ gặp vài bằng hữu nói vài chuyện phiếm các nhà.

Tính ra hắn cũng là hoàng thân quốc thích, đi tới đâu cũng sẽ được người ta cung phụng, cho nên bất luận tới đâu cũng dễ chịu làm SaO.

Nghĩ tới đây Lý Húc liền hận Hàn Chương, chỉ mong những phản quân đó có thểxé Hàn Chương thành tám mảnh, để giải nỗi hận trong lòng hắn.

“Tranh vẽ xong chưa?” Lý Húc mất kiên nhẫn nhìn về phía Họa Sư bên cạnh.

Họa Sư nơm nớp lo sợ bắt đầu tán tụng, “Tranh... Vẽ xong rồi... chỉ là không biết có đúng hay không...”

https://thuviensach.vn

Trên bức tranh là một bé gái bảy tám tuổi, mặc yếm màu hồng nhạt, trên đầu chải hai búi tóc tròn, ánh mắt sáng ngời, không có gì rung động lòng người.

“Không đúng, không phải như vậy.”

Lý Húc cuộn tranh vào một bên tay, “Ngươi đây là vẽ nữ tử tầm thường, nữ tử tầm thường, cái ta muốn không phải cái này...”

Họa Sư trở nên ủ rũ, “Tiểu gia của tôi, ngài rốt cuộc là đang vẽ ai đây, tiểu nhân chưa từng gặp qua, chỉ dựa vào mấy câu đó ngài nói, sao có thểvẽ giống được.”

Cái hắn vẽ là Cổ Lang Hoa, Cổ đại tiểu thư đó, khi bắt đầu nhìn chỉ cảm thấy nàng đẹp, sau khi không gặp được càng ngày trong lòng càng ngứa ngáy, hắn nằm trên giường dưỡng thương, trong mơ mơ hồ hồ nàng ấy đã đi vào giấc mộng của hắn, khiến hắn cầu mà không được, hắn chính là thích tiểu cô nương non nớt đó...

“Đại gia,” Quản sự cầm thiệp vào cửa, “Lưu nhị gia gửi thiệp, mời ngài lát nữa tới Thúy Kim Lâu dự yến đó, ngài xem trả lời Lưu nhị gia thế nào.”

“Đi.” Lý Húc đưa tay ra, “Ta đương nhiên phải đi...”

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 116: Thức Ép

Sau khi Hàng Châu bị người Tây Hạ tập kích, trên đường phố luôn rất

lạnh lẽo, các nhà giàu có đóng cửa không ra, rất nhiều tửu lâu cũng đã đóng cửa không tiếp khách.

Có người muốn dời khỏi Hàng Châu, lại sợ gặp phải giặc cỏ, kết quả bi thảm của Lục gia ở Trấn Giang mọi người đều nhìn thấy rồi, lấy nó để cảnh giác. Vẫn may trong thành Hàng Châu, mấy quan to hiển đạt nổi tiếng đều không có động tác gì lớn, mới khiến cả bầu không khí ổn định trở lại.

Đây là sự yên bình bề ngoài, đằng sau mọi người đều biết, những quan to hiển đạt đó không nhàn rỗi, bồ câu đưa thư và khoái mã trong thành Hàng Châu gần như đều chạy về Kinh Thành rồi, Lý gia mỗi ngày đều phải đón mấy lượt khách, đều là hỏi thăm Lý Thành Mậu khi nào sẽ xuất binh.

Lý Húc bị Hàn Chương đánh bị thương, vốn là việc mất mặt, Lý gia không muốn rêu rao nhưng các đại hộ của Hàng Châu vẫn là nhận được thông tin, dùng các loại lý do đem thuốc cao và đồ bổ tới, để mong lấy được lòng của Lý Húc, khiến Lý Húc không chỉ không xấu hổ, trái lại có loại cảm giác cao cao tại thượng.

Lần này Lưu gia mời hắn ta dự tiệc, nhất định sẽ tâng bốc hắn trong bữa tiệc, đây là nơi Lý Húc thích nhất, cứ coi như vết thương trên người không hoàn toàn khỏi hẳn, hắn cũng phải tới đó.

Quản sự có chút lo lắng, “Đại gia, vết thương của ngài... lão ngự y từng giao phó, không thể uống rượu...”

https://thuviensach.vn

Lý Húc trợn tròn mắt, “Ai nói ta muốn uống rượu? Ta chỉ là nghe hát.”

Quản sự đột nhiên không dám nói thêm gì nữa, “Có cần nói với lão gia một tiếng không a."

Lý Húc vội khua tay, “Đừng nói,” Nếu để phụ thân biết rồi, khẳng định sẽ không đồng ý, “Phụ thân công vụ bận rộn, đừng để người bận tâm vì ta.”

Quản sự đáp lại một tiếng.

Lý Húc bảo nha hoàn cầm trường bào màu lam quý giá, trang điểm đầy sức sống, lén lén lút lút ngôi kiệu đến Thúy Kim Lâu.

Lưu nhị gia ỷ tổ phụ là Thủ Bị Hàng Châu, thường ngày cùng tham gia yến tiệc, Lưu nhị gia xưa nay chưa từng nói chuyện với hắn, trong lòng Lý Húc luôn đè nén cơn giận này, hôm nay coi như có thể mở mày mở mặt.

Nhà Lưu Thủ Bị hắn cũng có ngày này.

Đẩy cửa ghế lô, Lý Húc liền nhìn thấy hoa nương đứng ở trong phòng, đứng đầu trong đám mỹ nữ, một nữ kỹ được Lão Bảo Tử nuôi thành đại gia khuê tú thông hiểu lễ nghĩa, nhìn không khác gì so với nữ quyến nhà đại hộ, lại toàn thân trên dưới đều là đồ quý, biết hát biết cười, tắt đèn càng là có thể khiến người ta toàn thân mềm nhũn, sung Sướng rạO rựC.

Lý Húc không cầm được nuốt một ngụm, giờ hắn đã cảm thấy trở nên vui sướng, nhưng việc này không được để người trong nhà biết, hắn quay đầu dặn dò nô tài, “Đợi ở bên dưới, không có ta gọi không được lên lầu.”

Nô tài trả lời một tiếng đúng phép tắc rồi đi.

Hoa Nương nhẹ nhàng rót trà cho Lý Húc, mùi thơm son phấn nhè nhẹ thoảng bên người, khiến Lý Húc đột nhiên thần hồn điên đảo. Lý Húc uống một ly trà vào bụng, tất cả mọi việc đều vứt bên ngoài cửu tiêu, đang chuẩn

https://thuviensach.vn

bị tay trên tay dưới với Hoa Nương, đột nhiên liền cảm thấy trước mặt mơ hồ, cả người cũng không nhấc lên nổi, lại nhìn thần tình của Hoa Nương đó đã thay đổi, khuôn mặt vốn cười đột nhiên trở nên lạnh buốt.

Lý Húc còn chưa làm rõ là chuyện gì, từ trong góc đã xuất hiện mấy người, một người nhét nắm rẻ vào mồm hắn, một người dùng thừng trói hắn thành bánh, nhìn thấy tình hình này Lý Húc đã sợ tới hồn bay phách tán, muốn vùng vẫy trên người lại không có chút sức lực nào.

Đây là một ván cờ, có người bố trí đợi ở đây, đợi hắn uống trà đã bỏ thuốc của Mông Hãn xong, liền tới động thủ.

Những người này rốt cuộc là ai, muốn làm gì? Khi hắn đang cảm thấy bị người ta trói tới nghẹt thở, liền nhìn thấy một khuôn mặt, khuôn mặt của Lưu Hiến.

Vì sao? Lưu Hiển và phụ thân có chút giao tình, vì sao muốn hại hắn?

Trong mắt Lý Húc đầy khẩn cầu, nhưng người cả phòng đều là thần tình lạnh như băng, họ trầm mặt nhấc đao lên, dường như bất cứ lúc nào cũng có thể lau trên cổ hắn Vạy.

Rất nhanh trong phòng lại vào thêm mấy

người.

Lý Húc kinh ngạc phát hiện, những người này hắn hầu như đều quen, đều là tử đệ của nhà đại hộ thường xuyên qua lại trong thành Hàng Châu, khi mọi người không có việc gì cùng nhau uống rượu, cùng nhau gây chuyện, mà họ giờ đều đứng ở đây.

Lưu Hiển lấy ra một tờ giấy, “Việc hôm nay, mọi người đều là tự nguyện tham gia, bất luận tới đâu chúng ta đều sẽ làm chứng cho nhau, ai cũng không gặp Lý đại gia.”

https://thuviensach.vn

Lý Húc trợn tròn mắt, nhìn mọi người nổi đuôi nhau lên trước cầm bút lên.

Đầu Danh Trạng.

Tất cả mọi người đang viết Đầu Danh Trạng trước mặt hắn.

Như vậy, không có ai có thể tố cáo đổi phương, bất luận tới đâu họ cũng sẽ muôn miệng một lời, dù hắn chết ở đây, quan phủ cũng không tra được bất cứ chứng cứ gì.

Họ sao dám làm như vậy, mắt Lý Húc đảo sắp choáng rồi.

Mặt của Lưu Hiển tới trước mặt hắn, "Không có cách nào, đây là quy tắc, Lý gia các người vì tiền đồ có thể bất chấp sự sống chết của chúng ta, chúng ta để tự bảo vệ liền phải hạ sát thủ, đây là quy tắc"

Lý Húc sợ hãi vũng vẫy.

Lưu Hiển nói: "Chúng ta không thể để người Tây Hạ tấn công thành Hàng Châu, nếu Lý gia các ngươi không giải được nạn của chúng ta, chúng ta chỉ có thể tự mình động thủ, lẽ nào không phải sao?"

"Chúng ta không muốn giống như bách tính của thành Dương Châu, già trẻ lớn bé, sản nghiệp nhà chúng ta đều ở đây, mạng của ngươi không đáng mấy tiền."

Lý Húc chỉ cảm thấy xương cốt toàn thân đều đang run rẩy.

Họ có thể sẽ giết hắn, nhất định sẽ giết hắn.

Lưu Hiển đột nhiên nói: "Ngươi còn muốn sông không?"

Trong mắt Lý Húc lại đốt lên ngọn lửa hi Vọng, không ngừng gật đầu, muốn, đương nhiên hắn muốn sống, chỉ cần có thể để cho hắn sống.

https://thuviensach.vn

Lưu Hiển lại khôi phục lại biểu cảm hiền từ, “Vậy được, chỉ cần viết theo ta nói, ngươi có thể sống sót, vì lần này ta muốn đưa ngươi tới Dương Châu, người Tây Hạ đang tấn công thành Dương Châu...”

Lý Húc trợn ngược mắt, ngấthẳn đi.

Lý Thành Mậu hai ngày nay tâm trạng rất tốt, dù Thành Hàng Châu xảy ra chút hỗn loạn, nhưng việc của Lưu Hiển không có liên quan tới hắn, tất cả đều theo kế hoạch định sẵn của hắn tiến hành, Lý Thành Mậu gọi Lục Văn Hiển tới bàn bạc, rốt cuộc khi nào tới Trấn Giang được, Lục Văn Hiển vừa tới Lý gia, hạ nhân Lý gia liền thất kinh cầm một lá thư đi vào cửa.

“Không xong rồi, lão gia, đại gia xảy ra chuyện rồi!”

Lý Thành Mậu đột nhiên trầm lại, nhìn thấy lá thư trong tay Quản sự, một khóc thư đã bị máu tươi nhuộm đỏ rồi, Lý Thành Mậu chỉ cảm thấy bên tai vang lên Ong ong, hắn lập tức mở thư ra, bên trong là bút tích của Lý Húc.

Chỉ có một dòng chữ: Con tới Dương Châu 术· Ol.

Dương Châu.

“Hắn đến Dương Châu làm gì? Người Tây Hạ đang ở đó, hắn không thể tới Dương Châu.”

Lục Văn Hiển đi tới nhìn một cái, không cầm được cũng kinh ngạc, “Lẽ nào là bị người Tây Hạ bắt đi rồi?”

Lý Thành Mậu lắc đầu, không thể nào, người Tây Hạ tuyệt đối sẽ không tới bắt Lý Húc đi, ép hắn xuất chiến, đây nhất định là cái bẫy. Là ai đã đặt cái bẫy này cho hắn?

https://thuviensach.vn

Nhất định là Hàn Chương, Hàn Chương ép hắn xuất chiến mới có thể bắt đi Húc Nhi như vậy.

Lý Thành Mậu vừa nghĩ tới đây, Quản sự tới báo, “Thủ Bị đại nhân tới rồi, nói là có việc quan trọng muốn gặp lão gia, mời lão gia ra ngoài gặp.”

Lý Thành Mậu chau mày, Lưu Hiển đang yên đang lành vì sao bảo hắn ra ngoài gặp.

Lý Thành Mậu kiên nhẫn bước từng bước lớn ra ngoài cửa.

Trước cửa Lý gia, Lưu Hiển mặc quan phục oai phong cưỡi trên ngựa, râu hàm dưới đã được cắt tỉa, chỉ để lại một búi mỏng mảnh, tay chống trường kiếm giữa eo, vẻ mặt rạng rỡ liền đổi thành bộ dạng tuổi già sức yếu trước đó, sau lưng hắn là Thủ Quân Hàng Châu mặc giáp trụ.

Lý Thành Mậu có chút ngạc nhiên, không ngờ Lưu Hiển lại mặc chính thức như vậy.

Lưu Hiển nhìn Lý Thành Mậu hơi ngây ra, “Lý đại nhân, nghe nói quý công tử đã tới Dương Châu, ngài khi nào hành động? Thành Dương Châu bị người Tây Hạ vây khốn, quý công tử tới đó e là sẽ gặp phải độc thủ của người Tây Hạ, nếu ngài lo lắng cho hắn thì phải lập tức phát binh tới, muộn rồi... e là tính mạng của quý công tử không bảo toàn.”

Là hắn. Lý Thành Mậu trợn tròn mắt, là Lưu Hiển.

Là Lưu Hiển bắt Húc Nhi ép hắn tới Dương Châu.

“Lý đại nhân, mấy vạn viện quân của ngài ở ngoài thành Hàng Châu nửa tháng, bách tính trong thành chúng ta nuôi ăn nuôi uổng, khi nào ngài đi đánh trận đây?” Trong đám người không biết là ai nói một câu, lập tức bách tính xung quanh đều ào ào hét lên.

https://thuviensach.vn

“Không đi đánh người Tây Hạ thì cút khỏi Thành Hàng Châu chúng ta.”

“Ra ngoài...”

“Ra ngoài...”

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 117: Con Đường Đúng Đản

Lục Văn Hiển hoang mang đứng ở trong tiểu viện nhìn thấy Cổ đại thái thái.

Cổ đại thái thái vừa từ Diệp gia trở về, ngồi trong xe ngựa, bà ta mơ mơ hồ hồ nghĩ tới việc kiếp trước, chiếc áo khoác vàng đó của Diệp lão phu nhân tính ra còn quý hơn người, Thái Hậu nương nương ban cho Diệp lão phu nhân, sau này khi Thái Tử bị phế truất, súc sinh đó mặc chiếc áo khoác này đứng ở Từ Ninh Cung của Thái Hậu chủ trì đại cục.

Bà ta sao có thể quên. Bà ta sao có thể quên.

Đó là ngày đại hoạ của Hứa gia giáng xuống, là lúc bà ta mất đi chỗ dựa, bà ta đã ghi khắc trong lòng.

Áo khoác tơ vàng quý giá, khi sờ lên khiến bà ta thích đến mức không thểrời tay, nhưng bà ta cũng chỉ là vất vả sửa chữa nó, lại chưa từng được mặc nó lên người, bà ta dùng hết tâm lực nịnh bợ như vậy, súc sinh đó cuối cùng lại không chút nể mặt giẫm bà ta dưới chân, từ đó về sau bà liền thề, sẽ không cúi đầu trước mặt súc sinh đó nữa, cho nên cả đời này, bà ta đến kim chỉ cũng không cho súc sinh đó sờ Vào.

Kiếp này bà ta trở về rồi, đã thay đổi tất cả, đừng nói chiêc áo khoác này, phàm là thứ bà ta muốn đều sẽ nghĩ cách có được.

Có đại thái thái xuống xe ngựa, Lục Văn Hiển liên tới nghênh đón.

Cổ đại thái thái không cầm được chau mày, “Đã nói là gặp mặt ở trong viện tử.”

https://thuviensach.vn

Bộ dạng lạnh băng băng này của Cổ đại thái thái khiến Lục Văn Hiển không dứt ra được nhất, rõ ràng ở ngay trước mặt, lại chốc lát cách xa hắn rất xa, trêu chọc trái tim hắn ngứa ngáy, nhưng hôm nay hắn không lo được những thứ này.

Lục Văn Hiển vẻ mặt vội vã, “Chỗ Lý Thành Mậu xảy ra chuyện rồi.”

Cổ đại thái thái kinh ngạc nhíu mày, vội vội vàng vàng đi theo Lục Văn Hiển vào nhà chính, còn chưa đứng vững, Cổ đại thái thái liền hỏi, “Rốt cuộc là chuyện gì?”

Lục Văn Hiển nuốt một miếng nước bọt, “Lý đại gia bị Lưu Hiển đưa tới Dương Châu, Lưu Hiển mượn cớ này thúc ép Lý Thành Mậu xuất binh.”

Cổ đại thái thái hít một hơi lạnh, không thể nào, kiếp trước Lưu Hiển làm quan thái bình cả đời, bà ta nhớ lúc đó khi Hứa gia xin Lưu Hiển tiến cử Học Chính, Lưu Hiển đều thoái thác, trong ấn tượng của bà ta, Lưu Hiển luôn là lăn lộn không xấu không tốt rồi từ chức về quê.

Luu Hiển khi nào có lá gan như vậy rồi, dám đối đầu với Lý Thành Mậu?

Rốt cuộc là sai ở đâu rồi?

Cổ đại thái thái nói: “Lý Thành Mậu đâu? Hắn đã đồng ý rồi? Trong tay hắn nắm nhiều binh mã như vậy, sao lại sợ một Lưu Hiển nhỏ nhoi.”

Cổ đại thái thái lời vừa dứt, chỉ nghe thấy bên ngoài truyền tới một trận tạp âm ồn ào.

Chẳng lẽ lại có người Tây Hạ công thành?

Vì sao hết lần này tới lần khác xảy ra việc kiếp trước không có.

https://thuviensach.vn

Lục Văn Hiển cúi đầu tiu ngỉu, “Không phải người Tây Hạ, là bách tính của thành Hàng Châu, nhân lúc Lý Thành Mậu tới nha môn, vây lấy Lý gia đến giọt nước không lọt, Lý Thành Mậu giờ là có nhà không thểvề, người của Lý gia cũng không ra nổi cửa.”

Cổ đại thái thái trợn tròn mắt, “Quan phủ không quản sao?”

“Ai dám quản, nói là gây dân biến đi, bách tính đều hét bảo Lý Thành Mậu kháng kích người Tây Hạ, hạ nhân Lý gia động thủ làm bị thương bách tính, các bách tính lại không đánh trả... quan phủ muốn tìm lí do xuất binh can dự... nhưng đều không thể xuống tay... ta giúp Lý Thành Mậu sắp xếp mấy tên du côn lẻn vào, muốn làm loạn một chút, còn không biết là kết quả gì.”

Lục Văn Hiển vừa dứt lời, Quản sự tâm phúc lập tức tới nói: “Nhị lão gia, mấy tên du côn đó bị chặn lại rồi, căn bản không thi triển được.”

Lục Văn Hiển mặt mày khổ sở, hắn cũng không biết làm sao nữa, “Lý Thành Mậu không chống đỡ được, Hàn Chương hạ quân lệnh điều Lý Thành Mậu tới Dương Châu, Lưu Hiển cũng nói... hắn đã đưa bản tấu tới Kinh Thành, hắn nghi ngờ người Tây Hạ đột ngột tới Giang Chiết là có người thông địch bán quốc, Lý Thành Mậu chậm trễ không chịu xuất binh e là có liên quan tới việc này, chỉ dựa vào điểm này, Lý Thành Mậu đã không dám không tới Dương Châu.”

Ai cũng không gánh vác được tội danh thông địch bán nước.

Cổ đại thái thái thất thần ngồi lên ghế, bà ta khổ tâm sắp xếp lâu như thế, cuối cùng lại bại trong tay một kẻ không ngờ tới.

Lưu Hiển.

Nếu Lưu Hiển thật sự lợi hại như vậy, kiếp trước hắn đã làm gì rồi?

https://thuviensach.vn

Lại hoặc là ai ở phía sau Lưu Hiển bày mưu tính kế?

Bà ta không tin một người có thể có sự thay đổi lớn như vậy, bà ấy không tin.

Cố đại thái thái nói: “Đi nói với Lý Thành Mậu... chỉ cần hắn ra khỏi thành Hàng Châu...” Nói tới đây bà ta ngẩng đầu lên, tất cả chuyện cũ tựa như đang lướt qua trước mắt, “Ngày mười bảy tháng sáu năm Thiên Chí thứ hai mươi, chính là ngày chết của hắn.”

Lục Văn Hiển kinh ngạc há hốc mồm, Cố đại thái thái lại nói ra một người sẽ chết khi nào, hoặc là thật sự nhìn thấu thiên cơ, hoặc là bị làm cho tức tới phát điên.

“Lão gia, lão gia.” Quản sự vội vã nói, “Không xong rồi, Lý đại nhân. Lý đại nhân xuất binh rồi!”

Tim của Cổ đại thái thái giống như bị người ta kéo nặng Xuống.

Bà ta đột nhiên có loại cảm giác vạn niệm đều diệt.

Bà ta đã nhìn thấy kết cục.

Hàn Chương sẽ đánh một trận thắng, được phong Phụng Quôc Tướng Quân bông lộc sáu trăm thạch.

Không, tuyệt đối không thể là như vậy, nếu kết quả là như vậy, vì sao bà ta có thể trọng sinh chứ? Nếu tất cả lại về lại quỹ đạo vốn có, những việc bà ta làm lại coi là gì?

Cổ đại thái thái đứng lên, Lục Văn Hiển muốn lên trước dìu đỡ, Cổ đại thái thái lại nghiêm mắt nhìn tới, không biết tại sao Lục Văn Hiển lại nhìn thấy hận ý thao thiên từ trong đôi mắt đó.

https://thuviensach.vn

Không thể nào, tại sao Cổ đại thái thái lại hận hắn, dường như hắn đã làm chuyện gì thiên lý bất dung, hắn luôn cẩn thận hầu hạ, không dám có nửa lời oán thán, vì trong lòng hắn hiểu rõ, nếu không có Cổ đại thái thái, hắn cũng không thể có địa vị hiện nay.

Lục Văn Hiển vội nói: "Nàng... nàng đừng tức giận... có việc gì nàng dặn dò ta, ta đều đi làm."

"Ngươi có thể làm gì? Đến Trấn Giang giết Hàn Chương?"

Ánh mắt của Lục Văn Hiển ảm đạm.

"Vẫn là nghĩ xem làm sao nắm được Lang Hoa trong bàn tay, nếu ngươi làm xong việc này, Lục gia vẫn sẽ có vinh hoa phú quý dùng không hết, nếu ngươi không làm được... ngày sau ngươi còn có thể chết trong tay nó."

Đây là lời gì?

Lục Văn Hiển ngây ra đó, sao giống như hắn đã chết ở trong tay Cổ Lang Hoa một lần rồi vậy?

Lý Thành Mậu vừa điểm binh tới Dương Châu.

Tiếng hoả pháo của thành Dương Châu lại đã làm chấn động mặt đất Giang Chiết.

Ngựa của người Tây Hạ bắt đầu không chịu không chê, đội xung phong đột nhiên loạn lên.

Phó Tướng dưới trướng Hàn Chương vẫy tay chào huynh đệ sau lưng rồi lên trước đón địch, lại đột nhiên phát hiện đã có một tiểu đội mò tới sau lưng người Tây Hạ.

Động tác của đội đó nhanh nhẹn, mục tiêu chuẩn xác, đến người trèo ra từ đống xác chết như hắn cũng không cầm được muốn khen lên một tiếng:

https://thuviensach.vn

Tốt.

Quả nhiên, người Tây Hạ còn chưa kịp phản ứng đã trúng chiêu.

Trường thương trong tay những người đó giống như rắn đâm vào thân thể của người Tây Hạ, đợi khi người Tây Hạ lao tới, lập tức thu tay khéo léo tránh đi.

Người dẫn đầu đó trông có vẻ tuổi tác không lớn, lại toàn thân trên dưới phát ra một loại uy thế, trường thương trong tay vứt ra lại làm bị thương hai con chiến mã, sau đó lật người, từ bên eo rút ra trường đao, đột nhiên chém hai người Tây Hạ đang cưỡi ngựa dưới luói dao.

Phó Tướng đột nhiên trông như tâm động thần di", đây là ai? Sao hắn không biết trong đội còn có người số một như vậy?

* Tâm động thần di: Lo lắng quá mà thay đổi suy nghĩ, nhìn nhân.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 118: Bảo Bối

Dưới thành Dương Châu vẫn đang hỗn chiến.

Ba ngày ba đêm rồi.

Xu Minh không hiểu một toà thành trì nhỏ nhoi hắn lại không thể đánh hạ được, quả nhiên người Tề sớm đã sắp xếp xong xuôi. Ánh đao bóng kiếm, tiếng pháo rung trời, không kịp thở, từng đao một chém xuống, máu bay tung tóe, quân đội người Tề vốn nên yếu ớt lại đột nhiên kiên cường không thể đánh đổ.

Đây là tinh binh của Hàn Chương?

Đại quân của Hàn Chương không phải đang ứng phó phản quân sao?

Một tiểu tử toàn thân khinh giáp nổi bật nhất, một người tay cầm trường đao thế như chẻ tre, dăm ba người đều không phải đối thủ của hắn, thân hình nhỏ bé lại có khí lực lớn như vậy, một đao chém đứt loan đao trong tay Tây Hạ Binh, uy phong lẫm liệt, thế không thể cản, toàn thân trên dưới phát ra một luồng hung lệ, khí máu tanh lạnh căm căm.

Người này là ai? Hàn Chương không hề có hậu nhân, cũng không nghe nói Đại Tề còn có nhân tài mới nổi nào lợi hại như Hàn Chương? Xu Minh nhìn thành Dương Châu vững vàng kiên cố một cái.

Trời đã dần tối, không thích hợp tiếp tục chiến đấu, không ngờ hôm nay lại bị chúng kéo tới rồi.

Xu Minh hạ lệnh lui quân.

https://thuviensach.vn

Thành Dương Châu lập tức bùng lên một loạt tiếng hoan hô.

Trương Đồng Trương Bách Hộ ở trên tường thành thở phào nhẹ nhõm, đưa tay nhấc Hàn Ngự sử đang uể oải ở chân tường, cười nói: “Ngự Sử đại nhân, nói cho ngài một tin tốt, người Tây Hạ lui binh rồi!”

Trong con mắt như hổ máu đó của Hàn Ngự sử đột nhiên chảy ra nước máu, hắn nhìn Trương Đồng với khuôn mặt đầy kì vọng, “Là ai? Ai đem binh tới rồi? Có phải người Tây Hạ tự mình rút lui không? Tờ giấy ta bảo ngươi gửi ra ngươi...”

Trương Đồng thấp giọng nói: “Ngự Sử đại nhân, ngài sẽ biết.”

Ngài sớm muộn gì sẽ biết.

Người các ngươi cho rằng đã chết vẫn còn sông, sớm muộn sẽ có một ngày, sẽ khiên người trong thiên hạ đều biêt.

“Bách Hộ,” Binh sĩ thủ thành tới nói, “Có cần mở cổng thành để họ vào không, ít nhất phải từ từ nghỉ ngơi một đêm, tiếp tục như vậy làm sao chịu được?”

Trương Đồng nhìn bóng dáng kiêu ngạo, rắn rỏi dưới thành.

Không được, công tử từng giao phó, không đợi tới khi Lý Thành Mậu đánh lui người Tây Hạ, tuyệt đối không thể mở cổng thành, hắn từng đồng ý, dù công tử có nạn, hắn cũng không thểmở cổng thành.

Vì đây là vòng then chốt xem Giang Chiết có thể chiến thắng hay không, không thể có nửa chút sai sót.

Hắn đồng ý rồi, hắn phải làm được, dù là lòng như đao cắt cũng phải nhẫn nhịn, hắn không thể làm mất mặt công tử.

https://thuviensach.vn

“Không được.” Trong lời nói của Trương Đồng lộ ra sự lạnh lẽo như băng, “Phải đợi tới khi người Tây Hạ đi rồi mới có thể mở cổng thành, đây là quy tắc” Là quy tắc công tử lập, cũng là quy tắc lập cho Lý Thành Mậu.

Lý Thành Mậu không ngủ không nghỉ vội tới Dương Châu, vì hắn thực sự là không đi không được, đại bộ đội ra khỏi thành Hàng Châu mới biết, Lưu Hiển đã động tay chân vào quân lương, toàn bộ quân lương vốn nên theo họ đi đã đưa tới Trấn Giang, Lý Thành Mậu tức tới suýt chút giết quan áp tải, nhưng quan văn trong tay quan áp tải lại là bút tích của hắn, cái đóng dấu là ấn tín của hắn.

Lưu Hiển lại dám nguỵ tạo công văn, Lý Thành Mậu tức tới mức tay run lên, đợi tới khi chiến sự kết thúc, hắn nhất định phải tổ cáo Lưu Hiển tới thân bại danh liệt, phải đưa hắn vào quỷ môn quan.

Nhưng giờ, hắn lại chỉ có thể nén giận, vì chỉ có sống sót hắn mới có thể đi đối phó Lưu Hiên.

Xích Hầu tới bẩm báo, quả nhiên là dấu móng ngựa chạy thăng tới Dương Châu.

Lý Thành Mậu lại hỏi thăm tám đời tổ tông Lưu Hiển một lượt, Lưu Hiển không phải đang doạ hắn, là thật sự đã đưa Húc Nhi tới Dương Châu.

Phó Tướng thấp giọng nói: “Tướng quân, giờ phải làm thế nào mới được?”

Làm thế nào? Hàn Chương nắm lương thảo của hắn, bảo hắn đi đánh Dương Châu, hắn không thể không đi, trì hoãn thời gian lâu rồi, lương khô binh sĩ mang theo đã ăn hết sạch rồi, quân đội sắp loạn, nếu hắn không trói buộc được thì nhất định sẽ bị Hàn Chương tranh thủ cơ hội tố cáo.

Hắn vốn muốn dùng viện quân cản trở Hàn Chương, lại không ngờ vẫn là bị Hàn Chương sai khiến, hắn phải làm sao để giao phó với Thái Tử.

https://thuviensach.vn

Lý Thành Mậu không dễ dàng gì mới kịp tới dưới thành Dương Châu.

Trời đã tối hoàn toàn, mặt đất sạch sẽ, không hề có bóng dáng của người Tây Hạ.

Nếu không phải ban ngày nghe thấy tiếng pháo, Lý Thành Mậu đã nghi ngờ chiến báo có phải là giả không.

Lý Thành Mậu hét lên nói: “Gõ cửa, nói cho họ viện quân tới rồi, để chúng ta vào thành.”

Lính truyền lệnh đáp lại một tiếng, khua ngọc đuốc lên trường thành.

Rất nhanh liền có người ló đầu ra, “Lý tướng quân dọc đường vất vả rồi, Hàn tướng quân có lệnh mời Lý tướng quân dựng trại sát thành.”

“Hỗn xược.” Lính truyền lệnh hét lớn một tiếng, “Đâu có chỗ cho ngươi nói chuyện, chúng ta đi thâu đêm từ Hàng Châu tới, người mệt ngựa đói, mau mở cổng thành, để chúng ta vào nghỉ ngơi.”

Người trên tường thành dứt khoát rụt đầu lại, không đáp lời nữa.

“Lý tướng quân yên lặng đừng nóng vội.”

Đuốc xung quanh đột nhiên sáng lên, Phó Tướng toàn thân đầy máu đi ra từ trong bóng tối, “Đây là quân lệnh của Hàn tướng quân, đừng nói Lý tướng quân, chúng ta đã ở đây thủ 3 ngày cũng chưa vào thành, tướng quân muốn vào thành nghỉ ngơi, hay là đánh bại người Tây Hạ rồi nói.”

Lý Thành Mậu đang muốn đáp lời, đột nhiên nhìn thây một thứ trên tường thành được đưa Xuông.

Thứ đó liều mạng vẫy tay, “Đừng bắn tên... là ta... là ta... ta là Giám Quân Ngự Sử...”

https://thuviensach.vn

Mắt Lý Thành Mậu đột nhiên sáng lên, đó chẳng phải là Hàn Ngự sử sao, Giám Quân Ngự Sử của triều đình lại bị đối xử như vậy, sau này về tới triều đình, nhất định sẽ tố cáo Hàn Chương.

Bảo bối, bảo bối của hắn tới rồi.

Lý Thành Mậu đích thân xuống ngựa đưa Phó Tướng lên trước giải cứu Hàn Ngự sử Xuông.

Hàn Ngự sử giống như nhìn thấy thân nhân, kéo tay Lý Thành Mậu khóc lóc thảm thiết, “Lý tướng quân... ngươi coi như tới rồi... không ngờ ta còn có thể sống để gặp Lý tướng quân... tương lai vào kinh gặp được Thái tử gia...”

Lời còn lại, thì không cần nhắc nữa rồi. Hai người ngầm hiểu trong lòng.

Lý Thành Mậu cắn chặt răng, hảo hán không chịu cái thiệt trước mắt, đợi tới ngày thứ hai trời sáng, hắn lại tính tiếp, có lẽ người Tây Hạ nhìn thấy họ sẽ nghe ngóng rồi chuồn, quay đầu tấn công thành Trấn Giang, tới lúc đó hắn lại đưa điều kiện với Hàn Chương.

Trời lờ mờ sáng lên, người Tây Hạ đúng giờ xuất hiện ở ngoài thành Dương Châu, lần này chúng phát hiện người nghênh đón là quân Tề đông như kiến, dù là Xu Minh dũng mãnh cũng nảy sinh ý muốn lui, nhưng khi Xu Minh nhìn thấy Hàn Ngự sử cưỡi trên ngựa, lông tơ trên người đều dựng đứng cả lên.

Hắn muốn giết người đó.

Xu Minh hét lớn một tiếng, rút ra đao đem người xông về phía Lý Thành Mậu.

Lý Thành Mậu trợn tròn mắt, hắn vạn vạn không ngờ người Tây Hạ sẽ nổi giận như vậy, hắn lập tức dặn dò Phó Tướng, “Mau, mau. chặn chúng

https://thuviensach.vn

lại.”

Ở cách đó không xa, trên mặt Triệu Linh lộ ra nụ cười nhàn nhạt, thành Dương Châu giữ được rồi, Lý Thành Mậu mà bại trận sẽ bị Hàn Chương thu lại quân quyền, hắn cũng đã tới lúc công thành lui thân.

“Huynh đệ." Phó tướng quay người chuẩn bị nói chuyện. Với Triệu Linh, lại phát hiện Triệu Linh Vồn đứng phía sau lại không thây nữa.

Phó tướng đột nhiên trở nên hoảng hốt, “Vị huynh đệ vừa nãy đâu?”

Người xung quanh đều là bộ dạng không biết, “Phó Tướng quân, ngài nói ai cơ?”

Phó Tướng nói: “Người ta nói là vị huynh đệ rất dũng mãnh rất lợi hại đó, chính là huynh đệ đã làm Xu Minh bị thương đó.” Nếu đưa cậu ta về cho tướng quân, tướng quân nhất định sẽ rất vui, còn vui hơn so với đánh thắng trận.

Có người cười lên ha ha, “Phó Tướng quân, người ngài nói có lẽ không phải là ta chứ!”

Trong tiếng cười lúc trầm lúc bổng, Phó Tướng phát hiện căn bản không tìm được bóng dáng của vị huynh đệ đó, niềm vui trong lòng đột nhiên mất đi hơn nửa.

"Phó Tướng quân,” Có người đột nhiên khoác Vai Phó Tướng quân, “Phó Tướng quân là người tốt... có lời này làm sao nói đây, người muốn gặp, sớm muộn cũng sẽ gặp được!”

Sẽ có một ngày có thể gặp được.

Phó Tướng quân đột nhiên thích không khí này.

https://thuviensach.vn

Lang Hoa nằm trên giường, trong mơ mơ hồ hồ nàng dường như nhìn thấy một người đi về phía nàng, mặc trường sam màu xanh, trên mái tóc đen sì giống như đã nhuộm hạt sương, ánh mắt sâu xa mà yên tĩnh.

Là Lục Anh lại không phải Lục Anh.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 119: Chung Sống

Lang Hoa muốn nhớ kĩ lại tướng mạo người đó từng gặp ở đâu, tất cả lại

giộng như bị một lớp mạng ngăn cách, khiến nàng muốn nhìn lại không nhìn rõ.

Đây chính là giấc mơ sao?

sẽ xuất hiện người kì lạ, việc kì lạ, giống như ở kiếp trước, nàng mù mắt, thỉnh thoảng trong mơ nhìn thấy ánh sáng.

Nhưng giấc mơ lần này lại vô cùng khác với ngày thường.

Người phía trước khuôn mặt mỉm cười nhìn nàng, nghiêng người thấp giọng nói chuyện với nàng, những lời đó trong mơ giống như hạt sương trên lá sen gián đoạn ngắt quãng nhảy vào trong tai nàng, khiến nàng không thể phân biệt hàm ý bên trong, nàng chỉ là nghe thấy tiếng cười ròn tan, rất vui vẻ rất mở lòng.

Tay nàng trượt xuống rơi trên eo chàng, miếng ngọc đầu thú lạnh như băng chạm vào lòng bàn tay mềm mại của nàng, nhưng nàng còn chưa kịp cảm nhận được hàn ý phát ra từ bên trên, ngón tay chàng nhẹ gẩy, giáp trụ trông như vững chãi đó liền ào ào rơi xuống đất, âm thanh đó có lẽ gây ra tiếng động bị người ta nghe thấy rồi, chàng đưa ngón tay ra nhẹ nhàng áp lên môi nàng, sau đó chàng khom người tới nhè nhẹ hôn lên khoé môi nàng.

Tiếng thở của chàng giống như nước triều lên lên xuống xuống, ánh mặt trời chiếu lên mặt chàng, nụ cười yên bình mà tĩnh lặng đó của chàng,

https://thuviensach.vn

giống như một bức tranh để lại trong năm tháng, có thếố vàng cũ kĩ, lại mãi mãi đều sẽ ở đó.

Một giáo sĩ phiên quốc hát thánh thi vào cung hát thánh ca, lảm nhà lảm nhảm nói rất nhiều, kể đến mức đem tất cả mệnh phụ đều mất hết kiên nhẫn, chỉ có nàng nghe thấy hưng phấn, vì vậy cũng nhớ kỹ một câu trong đó: Ta ban cho các người một mệnh lệnh mới, chính là để các ngươi yêu thương lẫn nhau.

Nàng đưa tay ra để ôm lấy cổ chàng, ôm chàng chặt hơn một chút.

Gió thổi qua chây hoa quê, cánh hoa tung bay, nhuộm hương thơm dìu dịu khắp phòng, khiên người ta mê say.

Đột nhiên có người đập đập ô cửa, Lang Hoa bừng tỉnh, nàng theo thói quen ngẩng đầu lên nhìn thấy chiếc màn màu xanh nhạt, hơi hơi thở dài.

A Mạt còn chưa kịp khoác y phục đến xem, một bóng người đã chợt hiện vào phòng.

A Mạt suýt chút knh ngạc phát ra tiếng, thanh âm trầm thấp của Triệu Linh truyền tới, “Là ta.”

Lang Hoa chau mày, mặc áo ngoài, may mà Triệu Linh giữ đúng lễ nghi đứng ở phía sau bình phong, đợi tới khi A Quỳnh chỉnh lý xong y phục của nàng, liền không mời tự vào nội thất, sau đó nằm lên sạp.

“Ai bảo ngươi tới đây? Ra ngoài.”

Đèn của A Mạt để sát vào, không nhịn được hít một hơi lạnh, Lang Hoa ở gần đó cũng nhìn thấy mặt của Triệu Linh, trên má hình như nhuốm vết máu.

https://thuviensach.vn

Triệu Linh cũng theo ánh đèn nhìn qua, trong con mắt u ám mang chút mệt mỏi, giống như đã nhiễm một tầng sương mờ, nhưng đột nhiên lại trở nên rõ ràng, “Mặt nàng sao lại đỏ như thế? Bệnh rồi?”

A Mạt bên cạnh cũng mới phát hiện, “Tiểu thư, có phải người không khoẻ ở đâu không” Nói rồi đưa tay ra sờ trán Lang Hoa.

“Không có gì.” Lang Hoa đột nhiên trở nên khó chịu, tuỳ tiện nằm mơ, tỉnh dậy đã quên bảy tám phần, sau đó Triệu Linh liền xông Vào.

Nói cho cùng nàng và Triệu Linh này nhất định là mệnh lý xung đột.

Nghe nói nàng không sao, Triệu Linh nhắm mắt lại, “Để ta ngủ một lát.” Hắn vẫn nắm chặt thanh kiếm trong tay, giống như bất cứ lúc nào cũng phải liều mạng vậy.

“Dương Châu thế nào rồi?” “Bình an.”

Lang Hoa thở phào, dặn dò A Mạt, “Đi tìm Tiêu ma ma tới, tìm căn phòng cho hắn ở, đừng kinh động người khác trong nhà.”

Triệu Linh lật người, nghiêng sang, trừng mắt nhìn chằm chằm vào nàng, sau đó hơi hơi cười, “Ta lại không sợ, nàng sợ sẽ càng phiền phức hơn.”

Nói xong nhắm mắt lại.

Lời này của Triệu Linh ý là, nơi nàng không nhìn thấy, hắn nhất định còn sẽ gây ra chuyện khác đểnàng khắc phục hậu quả.

Nàng đúng là không biết làm thế nào với người này.

Nếu tất cả theo ý của nàng, người này sớm đã bị nàng một cước đá lên chín tầng mây rôi.

https://thuviensach.vn

Tiêu ma ma bước nhanh vào phòng, không cầm được bịt mũi, “Mùi máu tanh nồng như vậy.” Vội vàng dặn dò A Quỳnh, “Mau mang ít hương trầm tới.”

Lang Hoa lúc này mới phát hiện trên đất còn có lốm đốm vết máu.

Đánh trận sao có thểkhông bị thương.

Tiêu ma ma cậy gan to tiến về phía trước hai bước, Triệu Linh hình như cảm giác được có người lại gần, nắm chặt kiếm trong tay, thân kiếm phát ra tiếng kêu ròn tan trong vỏ kiếm.

Tiêu ma ma rụt lại, “Làm thế nào đây, đều là hoạ của Tiêu Ấp gây ra.” Nếu không phải Tiêu Ấp, tiểu thư cũng sẽ không quen Triệu Linh, càng sẽ không phải xử lý những việc phiền phức này.

Tiêu ma ma nghĩ một chút, “Có cần tìm Hồ tiên sinh tới không?”

Trời còn chưa sáng, Hồ Trọng Cốt không sống ở Cổ gia, như vậy ra ngoài tìm người, e là rất nhanh sẽ khiến mọi người đều biết, thấy bộ dạng của Triệu Linh cũng không có trọng thương gì, không thì hắn biết chỗ ở của Hồ Trọng Cốt, nhất định sẽ trực tiếp chạy tới trị thương, sao có thể tới chỗ nàng.

Người này xưa nay thông minh sẽ không lấy tính mạng bản thân ra làm trò đùa.

Lang Hoa nghĩ một lát chuẩn bị không đi quấy rầy ông ta, giữ hắn tới trời sáng, liền để Tiêu Âp đưa hắn ra ngoài.

“Tiểu thư... máu này vẫn cứ chảy, người nhìn xem chỉ một lát chăn đệm đã bị ngâm ướt rồi.” Lang Hoa lại gần xem, quả nhiên từ eo Triệu Linh rướm máu ra.

https://thuviensach.vn

Tiêu ma ma lại trút một hơi lạnh, “Cứ coi như giờ đi mời Hồ tiên sinh, e là cũng phải nửa canh giờ mới có thể tới, máu này cũng không biết đã chảy bao lâu rồi, có thể xảy ra sơ suất gì không”

Lang Hoa trái lại bình tĩnh, nhanh chóng dặn dò, “A Mạt ngươi đi lấy hòm thuốc Hồ tiên sinh đặt trong phòng tới, A Quỳnh ngươi đi tìm một bộ quần áo sạch sẽ, ta nhớ tứ thẩm đang làm áo lót cho tứ thúc, có lẽ còn chưa làm xong, đặt ở ngay bên dưới cái sàng phòng bên.” Sau đó nhìn về phía Tiêu ma ma, “Ngươi đến nhà bếp lấy chút nước nóng, cứ nói ta đói muốn pha bột củsenăn”

Liền một mạch dặn dò xuống, trong phòng đột nhiên động đậy.

Lang Hoa đặt đèn trên chiếc bàn thấp, đưa tay ra cầm lấy kiểm trong tay Triệu Linh, Triệu Linh vén mí mắt nhìn một cái lại thả lỏng tay ra.

Máu là từ eo tới.

Lang Hoa muốn xem, lại phát hiện không cởi được dây đai quấn bên ngoài cùng, trên đai quấn vốn có đoản đao, trường đao, loan đao, giờ những vật này đều không còn nữa, để lại? 1, m M. m. M ﺱ.• • • ﺱ ﷺ• 、 Vài Vêt đao sâu sâu nông nông, Với thân thủ của Triệu Linh, cuối cùng chỉ còn lại một thanh kiêm bên mình.

Từ đó có thể thấy trận đấu này nguy hiểm dường nào.

Triệu Linh dọc đường từ Dương Châu về tới Hàng Châu, lại không tìm chỗ trị thương?

Lang Hoa không có thời gian sụy nghĩ quá nhiều về điều này, đưa tay ra đẩy đẩy Triệu Linh, “Tự mình cởi dây da xuống.”

Ngón tay thon dài của Triệu Linh khẽ động đậy, dây da đó nhẹ nhàng rơi Xuông.

https://thuviensach.vn

Lang Hoa nhanh nhẹn kéo y phục trên người Triệu Linh ra, một đường vết thương đột nhiên xuất hiện trước mắt, men theo eo trượt ngang Sang, trông có vẻ lực đạo rất lớn, nếu không phải kịp thời né được, nói không chừng sẽ bị tách sống.

Nhưng còn may, vết thương không sâu lắm. Lang Hoa thở phào nhẹ nhõm.

Mấy ngày nay ở chỗ Hồ tiên sinh đã học được không ít cách trị liệu ngoại thương, loại vết thương này Lang Hoa tự nhận có thể ứng phó được.

Sau khi rửa ráy, rắc bột thuốc cầm máu lên, dùng chỉ vỏ dâu khâu lại hai mũi đơn giản, sau đó lại dùng vải băng bó vết thương lại, Lang Hoa làm xong những việc này đã mất hơn nửa canh giờ rồi.

Triệu Linh luôn nhắm mắt nằm ở đó, không biết có phải ngủ rồi không.

Ánh nắng đã xuyên qua ô cửa, A Mạt đang thu dọn áo ngoài Triệu Linh thay ra, ánh sáng chiến lên in hai dấu vành khuyên rõ ràng bên trên.

A Mạt không cầm được cảm thấy hiếu kì, “Đây là gì?”

Lang Hoa nhìn tới, đột nhiên nhìn về phía Triệu Linh trên sạp, “Triệu Linh, ngươi đứng lên cho ta.”

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 120: Lộ Diện

Triệu Linh lim dim mở mắt ra.

Lang Hoa chỉ về phía bộ quần áo đó, “Đó có phải dấu móng ngựa không?”

Triệu Linh gật gật đầu, “Trông hình như đúng vậy.”

Lưng sau người này bị ngựa đạp mạnh hai cước, sao còn có thể giống như người không việc gì? Trong kiếp trước, Lục Anh muốn đi đánh trận, Lục nhị thái thái lảm nhà lảm nhảm nói không ít chuyện trên chiến trường.

Tam công tử của nhà Phụng Ân Công chính là bị ngựa giẫm một chân trên chiến trường, khi đó không có việc gì, về tới quân doanh ngủ một giấcliền không thể tỉnh lại nữa.

Triệu Linh chẳng qua mới mười ba mười bốn tuổi, có thân thế cường tráng tới đâu, có thể bình an Vô sự.

Lang Hoa dặn dò Tiêu ma ma, “Đi mời Hồ tiên sinh tới, có người hỏi thì bảo trong người ta không khỏe, bảo Hồ tiên sinh vào chẩn mạch cho ta.”

Tiêu ma ma đáp lại một tiếng rồi bước nhanh ra ngoài cửa, không tới nửa canh giờ đã đem Hồ Trọng Cốt tới.

Sau khi Hồ Trọng Cốt kiểm tra kĩ càng, kê toa thuốc, “Theo lí mà nói từ Dương Châu tới đây cưỡi ngựa cũng phải mấy canh giờ, nếu thật sự bị thương vào bên trong, giờ cũng nên có triệu chứng rồi, tám phần là không

https://thuviensach.vn

việc gì, nhưng để ổn thỏa, vẫn là uống thuốc trước, hai ngày này bên cạnh phải có người, cũng đừng tùy tiện di chuyển.”

Thoáng chốc giống như đã đem Triệu Linh nói thành đồ sứ dễ vỡ.

Lang Hoa nhìn về phía Triệu Linh, Triệu Linh không phải đã suy tính kỹ, cố ý gây phiền phức cho nàng chứ.

Nàng thấy rất kì lạ, Cổ gia rõ ràng đã tăng hộ viện, vì sao Triệu Linh vân là có thể lặng lẽ lẻn vào.

Khóe miệng của Triệu Linh hơi nhếch lên, hắn quay người an nhiên đi ngủ, không biết vì sao chỉ cần ở chỗ Cổ Lang Hoa, hắn liền sẽ cảm thấy rấtan tâm.

Cho nên hắn mới tiếp tục cưỡi ngựa tới thành Dương Châu, cố ý không thu dọn vết thương trên người.

Lang Hoa dặn dò Tiêu Ấp đi tìm Ngô Đồng, nàng mới không muốn ngồi bên cạnh trông Triệu Linh, bảo Ngô Đồng tới chăm sóc công tử của hắn.

Ngô Đồng giờ này phút này lại sớm đã chuồn tới trên tường thành nhìn đại quân vào thành rồi.

Hai vạn Kỵ Binh cuồn cuộn tiến vào thành Trấn Giang, lá cờ viết một chữ rất lớn “Hàn” đón gió tung bay, cả thành Dương Châu đều trở nên sôi sục.

Kinh Thành.

Sau khi xong tảo triều, tất cả quan viên trên mặt đều là thần tình kinh hồn bạt vía.

Giang Chiết bình phản lại xuất hiện người Tây Hạ.

https://thuviensach.vn

Người Tây Hạ, đó là tội phản quốc thông địch, cái mũ lớn này sẽ rơi xuống đầu ai đây? Văn võ cả triều khi nghe nói việc này, hận không thể từng người mộtrụt đầu vào cổ.

Hoàng Đế vào thư phòng, đột nhiên khua hết tấu sớ trên bàn xuống đất.

Lưu Cảnh Thần muốn lên tiếng.

Hoàng Đế vẫy vẫy tay, “Ngươi không cần nói ta cũng biết là vì cái gì, Thái Tử hắn là không muốn làm rồi!”

Lưu Cảnh Thần cúi thấp đầu hổ thẹn, “Hoàng Thượng, hay là người gọi Thái Tử Gia tới hỏi xem, Thái Tử Gia không chắc là có ý đó, Trấn Giang cách Kinh Thành xa như vậy, việc Thái Tử Gia dặn dò xuống, kẻ bên dưới có lẽ không làm đúng... đặc biệt là Thái Tử Gia ở trên vị trí trữ quân này, nhất cử nhất động hơi không để ý là sẽ trở thành đối tượng công kích của mọi người, ở Trấn Giang là một tình hình, tới Hàng Châu lại là một cách nói khác, đưa vào kinh tới trước mặt Hoàng Thượng không biết đã khác đi bao nhiêu, việc này ấm ức nhất là Hàn Tướng Quân, nếu là tiểu nhân gian tà tác oai tác quái vậy còn dễ nói, giết một hai kẻ để răn đe, nhưng nếu là trong triều đường có người cố ý làm vậy, đây lại chính là một vấn đề khó, triều đình phải làm thế nào mới có thể dẹp yên sự phẫn nộ của dân chúng Giang Chiết, để Hàn Tướng Quân hài lòng đây? Cái quan trọng nhất là, còn phải có một giao phó cho Thái Hậu.”

Hoàng Đế trở nên do dự, việc này nói nhỏ, là tiểu nhân gian tà tác quái, nói lớn liền có liên quan tới hoàng tự, trừ phi hắn hạ quyết tâm muốn phế Thái Tử, không thì không thể đại động can qua, “Trận Giang Chiết này, từ mùa hè đánh tới mùa đông, lại là nạn trộm cướp, giặc cỏ, còn có người Tây Hạ, tính ra phải một năm rưỡi mới có thể trở lại yên tĩnh, cứ coi như ta chịu việc lớn hóa nhỏ, Thái Hậu cũng sẽ không đồng ý”

https://thuviensach.vn

Hoàng Thượng khua tay, “Ngươi lui xuống trước đi, để Trâm nghĩ thêm một chút.”

Lưu Cảnh Thần đáp lại một tiếng, từ từ lui ra khỏi đại điện, vừa đi tới ngoài đại điện, Thái Tử đang quỳ đột nhiên nhào tới giữ chặt lấy chân của Lưu Cảnh Thần.

“Lưu Tướng, ngài phải giúp ta.”

Lưu Cảnh Thần nhìn về phía nội thị bên cạnh, nội thị giả bộ không nhìn thấy cúi đầu nhìn lên bậc thềm bạch ngọc.

“Thái Tử Gia,” Lưu Cảnh Thần nói, “Ngài là một lòng bận tâm vì triều đình, dùng người không đúng, mới trở nên như hiện giờ, một năm rưỡi này ngài chân không bước ra khỏi cửa một bước là để cầu phúc cho Giang Chiết, ngài không nói Hoàng Thượng làm sao biết chứ?” Đã phạm lỗi, thì phải có thái độ nhận lỗi, chịu chút nỗi khổ da thịt không sao cả, để vị trí trữ quân có thểvững chãi.

Thái Tử đột nhiên hiểu ra, khấu đầu trên bậc thềm bạch ngọc, “Phụ hoàng, là nhi thần sai rồi.” Thông thường khi này, Hoàng Thượng đều sẽ bảo tiểu hoàng môn tới thấp giọng gọi hắn vào nội điện nói chuyện, nhưng hôm nay trong điện lạiim hơi lặng tiếng.

Nửa ngày trời mới có nội thị tới nói: “Thái Tử Gia ngài đừng quỳ nữa, Hoàng Thượng đã từ hậu điện đi rồi!”

“Phụ hoàng.” Thái Tử nước mắt sắp rơi xuống, “Phụ hoàng không gặp nhi thần, nhi thần quỳ ở đây không đứng lên.”

Nội thị không có cách nào chỉ đành nói sự thật, “Thái Tử Gia ngài nghe tiểu nhân, cứ coi như muốn quỳ cũng đợi tới ngày mai, hôm nay Hoàng Thượng phải gặp Bùi đại nhân từng nhận chức Bách Ti Đề Cử của Tuyền Châu Thị”

https://thuviensach.vn

Thái Tử nghe xong mở to mắt, “Chính là Bùi gia lập nghiệp văn thần tiền triều, sau này đổi làm võ tướng, thời Thái Tổ đã hàng Đại Tề, đi theo Thái Tổ đại bại Khiết Đan đó sao?”

Nội thị gật gật đầu, “Lão nô không biết rõ như Thái Tử Gia.” Nói rồi muốn quay người rời khỏi.

Thái Tử lại kéo nội thị lại, “Bùi gia dù sau này lại làm quan văn, rốt cuộc là đời sau nhà tướng, giờ trong nhà có phải lại có người tài có thể dùng không, phụ hoàng mới triệu kiến hắn.”

Nói tới đây, nội thị lại biết chút ít, “Bùi gia có hậu bối có thể dùng không lão nô không biết, nhưng... đúng là có một vị thật sự khiến người ta đau đầu, nghe nói mấy ngày trước còn suýt chút đốt Tường Vân Lâu, chỉ là vì Hoa Nương phát hiện Bùi tứ công tử thật ra là kẻ bại liệt.”

Thái Tử cũng vì những việc này mới biết rõ Bùi gia như vậy.

Tường Vân Lâu là nơi nào, chỉ vì một câu nói của tứ công tử Bùi gia, suýt chút đã bị thiêu sạch.

Bùi gia vì vậy phải đền một ngàn lượng bạc.

Có yêu tinh gây họa như vậy, Bùi gia cũng đừng hòng có có công tích gì nữa.

Vốn nghĩ nắm giữ tâm tư của phụ hoàng, kết giao đại thần có thể được phụ hoàng trọng dụng, giờ xem ra có lẽ chỉ là vì Bùi gia cách xa triều đình, phụ hoàng mới gọi hắn vào cung nói chuyện, giải khuây, không hề có việc quan trọng gì.

Thái Tử ngẩn ngơ ra khỏi cung, kiệu còn chưa tới phủ Thái Tử, đã nghe thấy bên ngoài truyền tới một loạt tiếng huyên náo.

https://thuviensach.vn

“Chuyện gì vậy?” Thái Tử vén rèm lên.

“Là con phố đối diện đó, có người đang đuổi theo công tử nhà người ta!” Quản sự nhìn một cái trở về bẩm báo, “Chính là Bùi tứ công tử gây chuyện thị phi đó, người của Bùi gia muốn đem cậu ta về tộc cậu ta không chịu, thuê một chiếc xe ngựa chuẩn bị ra khỏi kinh.”

Thái Tử nhanh chóng lấy lại tinh thần.

Trên phố đột nhiên truyền tới giọng nói, “Rơi tiên rôi, mau... rơi tiên rôi...”

Một chiếc xe ngựa nóc xanh nhanh chóng chạy tới, người ăn mặc quần áo gã sai vặt từ trong xe lộ mặt ra sau đó vứt ngân phiếu và tiền xu trong tay lên trời. Người vây xem trên phố đột nhiên tập trung lại nhặt tiền, tường người dày cộm đột nhiên chặn người của Bùi gia đuổi tới, họ chỉ có thể mở trừng mắt nhìn xe ngựa nghênh ngang ra khỏi thành.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 121: Khoảng Cách

Sau khi trận chiến Trấn Giang qua đi, cả Giang Chiết dường như đều thay đổi.

Lục nhị thái thái xưa nay chưa từng nghĩ cuộc sống sẽ khó khăn như vậy, cả Lục gia yên lặng giống như nhà lao, còn bà ta cứ coi như ở trong nhà lao gào thét khóc lóc cũng sẽ không có ai đếm xỉa tới.

Bất luận là Lão thái gia hay là Lão gia hay là Quản sự, hạ nhân, mỗi người đều là một khuôn mặt, đưa tay ra đế đòi tiền bà ta.

Tiền, tiền, tiền.

Tiền của Lục gia bị giặc cỏ cướp đi hơn nửa, còn có một nửa nhỏ đã mua nhà ở Hàng Châu, lây đâu ra còn có bạc gì nữa.

Nghĩ tới nhà cửa, Lục nhị thái thái đột nhiên trở nên hối hận, căn nhà cách đây ba con phố, to hơn chỗ này một chút, giá tiền còn rẻ hơn một ngàn lượng, lúc đó cái bà ta nghĩ là lão gia vừa mới tới không thể bị đồng liêu chê cười, căn nhà này suy cho cùng gần trong thành hơn, lão gia nếu là làm tiệc trong nhà, cũng sẽ càng có thể diện hơn.

Đắt hơn một ngàn lạng bạc, bà ấy cũng không chớp mắt cái nào.

Vì bất luận thể nào Lục gia cũng không thiếu chút tiền này, lúc đó Cổ gia còn dựa vào Lục gia, con đường làm quan của lão gia ngày càng đi lên, phụ thân của bà ta cũng sắp đảm nhiệm chức Tri Phủ Trấn Giang, tùy tiện cũng có thểkiếm được bạc.

https://thuviensach.vn

Nhưng hiện giờ, tất cả đều thay đổi rồi.

Cố gia thoát li Lục gia không nói, trận Trấn Giang này thắng rồi, lại nắm được chứng cứ thông địch phản quốc của Hàn Ngự sử, Lý Thành Mậu suýt chút tử trận ở Trấn Giang, người của Lý gia vốn cho rằng thoát được một kiếp nạn, lại không ngờ Lý Thành Mậu còn chưa về Hàng Châu liền bị bắt vào đại lao, ai ai cũng nói hắn và Hàn Ngự sử hợp mưu thông địch, Lý gia giờ đút lót khắp nơi, hi vọng có thể thoát thân.

Lão gia là Lý Thành Mậu giúp tiến cử mới nhậm chức ở Hàng Châu, người quen cũng phần lớn là người có chút qua lại với Lý Thành Mậu, thoáng chốc lật thuyền rồi, cũng không biết lão gia có bị liên lụy vào hay không.

Lục nhị thái thái chỉ cảm thấy sống một ngày bằng một năm, không biêt ngày nào trời trên đầu sẽ sụp xuống.

Kết quả dự cảm này của bà ta không may thực hiện rồi, hạ nhân Vương Gia tới báo, phụ thân bị tống vào đại lao, mẫu thân và ca ca của bà ta vài ngày nữa sẽ tới Hàng Châu đút lót cho phụ thân.

Dưới đả kích như vậy, Lục nhị thái thái cuối cùng đổ bệnh trên giường, trên thực tế từ sau khi bà ta sẩy thai năm ngoái sức khỏe đã có thểkhálên.

Lục tam thái thái đem lang trung của Bách Thảo Lư tới xem mạch cho Lục nhị thái thái, uống hai lần thuốc, bệnh của Lục nhị thái thái đã thấy khởi sắc, nhưng hóa đơn giục thanh toán của Bách Thảo Lư cũng đã tới Lục gla.

Quản sự Lục gia nhìn thấy hóa đơn mắng thắng, “Còn sợ Lục gia chúng ta không trả các ngươi”

Nhân viên của Bách Thảo Lư cười mỉm nói: “Đông Gia chúng ta chính là sợ các ngươi không chịu trả.”

https://thuviensach.vn

Lại có Đông Gia huênh hoang như vậy.

Quản sự của Lục gia vừa muốn mắng tới, nhân viên lại nói: “Đông Gia chúng ta với phủ các người là quen biết nhiều năm, biết tính khí và điệu bộ của phủ các người, vì vậy từng nói... tuyệt đối không thể thiếu nợ. nếu là Nhị thái thái vẫn muốn bảo Đường Y của chúng ta tới nhà thăm bệnh, thì phải giao đủ tiền khám”

“Đông Gia chúng ta còn nói, thông gia họ Vương nhà ngươi đã vào đại ngục, hình như chính là vì ỷ thể hiếp người, nhà ngươi nếu có người dám động thủ, Đông Gia chúng ta sẽ lập tức báo lên quan phủ.”

Lục nhị thái thái nghe lời này càng ngày càng không hợp thói thường, căn bản không phải chỉ là tới xem bệnh, dường như chính là đang gây phiền phức, Lục gia họ để mặc người ta bắt nạt như vậy từ khi nào rồi.

Nghĩ tới đây, bà ta đột nhiên đau thắt hai bên sườn, ho sặc sụa lên.

Hạ nhân Lục gia vội vàng lên trước vỗ đỡ sau lưng Lục nhị thái thái.

“Ai nói với ngươi...” Lục nhị thái thái trợn tròn mắt.

“Thành Hàng Châu đều đang nói như vậy, không phải chỉ mình chúng ta, còn nói bạc nhà ngươi nợ tiền trang còn chưa trả đấy.”

Nếu là bình thường, Lục nhị thái thái nhất định sẽ bảo người đánh gẫy chân của nhân viên này, nhưng giờ đang lúc lo nhiều việc, cơn giận này bà ta chỉ đành nuốt xuống, bảo người đem tiền khám đưa cho nhân viên ấy.

Khi tiễn đi người đi, Lục nhị thái thái không nhịn được hỏi, “Đông Gia ngươi rốt cuộc là ai?”

Nhân viên đó “hi hi” cười lên, “Đông Gia chúng ta với Lục gia là quen biết cũ, Cô gia của Trấn Giang người còn nhớ chứ!”

https://thuviensach.vn

Lục nhị thái thái chỉ cảm thấy trời hình như nứt toác ra, đột nhiên hoa này chóng mặt ngã lên sạp mềm.

Vốn nên là Cổ gia xin Lục gia tới Hàng Châu.

Kết quả, Lục gia còn chưa đứng vững chân ở Hàng Châu, Cổ gia lại mở tiệm thuốc tới đây rồi.

Việc này rất nhanh liền truyền tới tai của Lục lão thái gia, Lục lão thái gia đột nhiên mắng lên, “Phản rồi, Cổ gia một hương thân nhỏ nhoi, lại cũng dám vô pháp vô thiên như

A PP

Vạy.

Lục lão thái thái cầm lò sưởi tay, “Lão thái gia quên rồi, giờ Cố gia không phải hương thân bình thường, đó là Cổ gia viện trợ cho quan phủ quân lương, giúp triều đình giữ thành Trấn Giang”

“Nghe nói Cổ tứ lão gia trong lúc chiến tranh được Hàn Chương cất nhắc làm quan áp vận, thời gian một năm rưỡi này, vận chuyển lương thảo không đểxảy ra chút sai sót nào.”

“Vậy thì làm sao,” Lục lão thái gia trợn tròn mắt, “Đó là thời chiến không thểkhông dùng hắn, giờ chiến sự qua rồi, Hàn Chương còn có thểkiếm cho hắn nửa chức quan sao?”

Tới giờ lão thái gia vẫn một mực không chịu nhận thua.

Lục lão thái thái cười nhẹ một tiếng, “Hàn Chương đó đã nhận Cổ Lang Hoa làm muội muội, Cố gia không có nam đinh giữ thể diện, cứ coi như kiếm chức quan cho Cổ tứ lão gia thì làm sao? Đó còn không phải việc dễ như trở bàn tay sao, cứ coi như là Hàn Chương không đưa tay ra, vẫn còn

https://thuviensach.vn

Mẫn Hoài, nghe nói Mẫn Hoài sắp thăng làm Giang Chiết Bố Chính Sử rồi, vài ngày nữa sẽ tới Hàng Châu nhậm chức.”

Lục lão thái gia bị kinh ngạc tới nói không ra lời, hồi lâu mới nói: “Hôn sự đó của chúng ta và Cổ gia còn hay không?”

Lục lão thái thái nhấp một ngụm trà, “Hôn ước thì còn, nhưng giờ phải xem Cổ gia có chịu gả Lang Hoa tới không.”

“Cái đó cũng không phải nó quyết định được,” Lục lão thái gia nói xong lại đổi khẩu khí, “Phải biết Anh Nhi nhà chúng ta là nhân tài cho chức trạng nguyên, đợi qua hai năm nữa thi hương xong vào kinh, nhất định có thể giành được hạng đầu, đừng nói một nữ tử thôn quê như nó, cứ coi như tiểu thư của quan to hiển đạt trong kinh, cũng phải xem chúng ta có đồng ý hay không”

Cùng với việc Lục Anh càng ngày càng ưu tú, hôn phối cũng tự nhiên là nước dâng thuyền cao, nhưng Lục lão thái thái lại cảm thấy, những việc Cổ Lang Hoa làm, chỉ e không phải bất cứ tiểu thư nhà nào cũng có thể làm.

Đây chính là nguyên nhân Lục lão thái thái vô cùng quan tâm tới Cô Lang Hoa.

Hủy bỏ đại sự như vậy của Lục gia họ ở Trấn Giang, Cổ Lang Hoa lại giúp Cố gia bước lên cao hơn, bản lĩnh như vậy không thể coi thường.

Thái độ của Lục Anh cũng là trước sau như một, kiên trì hôn sự này với Cổ gia.

Lục lão thái thái bắt đầu suy nghĩ có phải nên định hôn sự này lại không.

Lang Hoa ngồi trên ghế nghe báo cáo chi tiêu của chưởng quầy.

https://thuviensach.vn

Đinh Chưởng Quầy cười nói: “Nhà chúng ta bắt đầu từ bố thí thuốc tới nay, về cơ bản thu chi cân bằng, giờ chiến sự kết thúc rồi, chúng ta cũng không cần tặng thuốc bố thí nữa, từ ᥣᦟ • − − VA V. • ᦅᦟᦷ - M. nay về sau chính là vào nhiêu ra ít, tiệm thuốc cũng có thể bắt đầu có lời.”

Lang Hoa gật gật đầu, thời khắc khó khăn nhất đã qua, đợi tới khi vụ án Hàn Ngự sử thông địch có kết quả, việc của Trấn Giang có thể coi là hoàn toàn xong rồi.

Lang Hoa vừa nghĩ tới đây, nghe thấy tiếng bước chân ngoài cửa.

Nha hoàn ngoài cửa vén rèm, Cổ tứ thái thái nhìn vào, Lang Hoa đang ngồi giữa ghế mặc chiếc yểm màu hồng, chiếc váy màu xanh lá sen trải ra, lông mày đen như vẽ giãn ra, con mắt trong trẻo, cả người đang phát sáng dưới ánh nắng lấp lánh.

Cũng không biết là phúc khí Cố gia tu mấy đời, mới có thể sinh ra một hậu bối xuất chúng như vậy.

Lang Hoa đứng lên đón Cổ tứ thái thái, Cổ tứ thái thái cười nói: “Cũng không có việc gì lớn, một vị Trần đại nhân đột nhiên tới thăm tứ thúc của cháu, lão thái thái nói thấy có chút kì lạ, bảo cháu tới xem xem.”

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 122: Không Còn Nữa

Lang Hoa đi theo Cổ tứ thái thái cùng L tới nhà chính. Cổ lão thái thái đang nói chuyện với vị Trần đại nhân đó, nhìn thấy Lang Hoa con mắt liền cong lên, “Lang Hoa, đây là Huyện Thừa mới nhậm chức của Huyện Đan Đồ Trần đại nhân, cố ý tới thăm lão bà ta.”

Trần đại nhân nhìn về phía cửa.

Trước khi ông ta tới đã nghe nói đại tiểu thư của Cổ gia ở Trấn Giang, được Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai điểm hóa, là đứa trẻ thông minh nhỏ tuổi mà hiểu biết sớm, nhưng ông ta cũng từng gặp vài người có thể gọi là thần đồng, thật ra đều là trưởng bối trong nhà có ý tuyên dương, tuy là thông minh cũng không đến mức khiến người ta kinh ngạc, nhưng Cổ đại tiểu thư này hình như thật sự có chút khác biệt.

Chỉ là bề ngoài trông trưởng thành như vậy, một đôi mắt trong veo như trăng sáng, thần thái sắc sảo, cả người nho nhã, trầm tĩnh, khiến người ta nhìn mà quên hết người tầm thường khác.

Đi thẳng một mạch tới, bước chân luôn luôn vững vàng, uyển chuyển chào khách đột nhiên thể hiện ra vài phần mùi vị của người cai quản gia đình.

Trần đại nhân không cầm được kinh ngạc, điều này lại giống hệt với lời đồn bên ngoài, Cổ lão thái thái coi trưởng tôn nữ này là người cai quản gia đình của chi trưởng Cổ gia đểbồi bưỡng.

Đây không phải việc nhỏ, phải biết chi trưởng của Cố gia là có con nối dõi, Cổ lão thái thái có thể hạ quyết định như vậy, hoặc là con nối dõi của

https://thuviensach.vn

Cổ gia quá không có năng lực, hoặc là Cổ đại tiểu thư quá xuất chúng.

Giờ xem ra xác suất phía sau lớn hơn chút, vì dù thế nào, khí vận của một người không phải đơn giản có thể dạy ra.

Lẽ nào Cổ đại tiểu thư thật sự là phật tử?

Ánh mắt của Lang Hoa nhìn thẳng vào Trần đại nhân một lượt, vừa hay rời đi, sau đó rơi trên người hộ vệ sau lưng Trần đại nhân, một đôi mắt lạnh lùng đang nhìn chăm chú vào mọi thứ trong phòng.

Chẳng trách tổ mẫu cảm thấy kì lạ.

Cái kì lạ không phải là Trần đại nhân này, mà là hộ vệ phía sau Trần đại nhân, uy thế trên người hộ vệ này vượt xa Trần đại nhân, có hắn đứng ở phía sau Trần đại nhân, lưng eo của Trần đại nhân đều rất thẳng không dám có chút thả lỏng.

Chức quan của người này có lẽ vượt xa Trần đại nhân, người này có thể có lai lịch gì đây? Không giống là quan văn, lại cũng không giống là võ tướng, sự nham hiểm và cẩn thận đó trên người thật sự giống như hộ vệ, nhưng tuyệt đối không phải hộ vệ bình thường.

Cổ lão thái thái nói trước: “Không biết Cổ gia có gì có thể góp sức cho Trần đại nhân.”

Trần đại nhân vội cười nói: “Góp sức thì không dám, chỉ là Vương Nhân Trí đã vào đại lao, dù nói vụ án của hắn sẽ không thẩm vấn ở Huyện Đan Đồ, nhưng hắn rốt cuộc là quan viên của Trấn Giang, ta cũng không thể không biết chút gì về hắn.”

Cổ lão thái thái gật đầu, lời này không có sơ hở gì.

https://thuviensach.vn

Trần đại nhân tiếp tục nói: “Nghe nói, hắn lấy danh nghĩa truy xét dư đảng của Khánh Vương trước, lục soát trang viên của Cổ gia, căn bản chính là muốn dùng cái này để uy hiếp bá chiếm tài sản của Cổ gia?”

Cổ lão thái thái mặt trầm xuống, “Đại nhân nói tới cái này, lão thái bà ta cũng không giấu giếm nữa, con trai đó của ta xưa nay nhát gan sợ việc, trong nhà chính là lão thái bà ta khổ sở chống đỡ, Vương Nhân Trí nhìn thấy chiến sự của Trấn Giang sắp nổi lên, dựa vào thủ đoạn một tay che trời của hắn, ba lần bảy lượt đối phó với già trẻ nhà ta, hắn đã mua chuộc ni cô, để hại đôi mất của trẻ con nhà ta, những việc này đều là đã trải qua chứng thực, ở quan phủ còn ẩn dấu tay.” Nói tới đây dừng lại, “Lẽ nào... hắn còn có thể lật án?”

Lời này khiến Trần đại nhân vội vàng đưa tay lên, “Không thể, không thế, điểm này xin lão thái thái yên tâm.”

Cổ lão thái thái gật gật đầu. Trần đại nhân bưng trà lên uống.

Cố Thế Ninh đi vào mời Trần đại nhân tới phòng khách ăn tiệc, Trần đại nhân thoái thác một lượt mới đồng ý.

Lang Hoa dặn dò A Mạt, “Đi đưa hộ vệ của Trần đại nhân đến cạnh phòng khách nghỉ ngơi.”

Hộ vệ đi theo A Mạt ra ngoài, khi rời khỏi trong lòng bàn tay phía sau phát ra tiếng chuông “ding dang”.

Sắc mặt Lang Hoa lập tức thay đổi, nàng nghĩ tới một người, Hoàng Thành Ti Chỉ Huy Sứ Thẩm Xương Cát, kiếp trước Thẩm Xương Cát làm khách ở Lục gia, Lục Anh đặc biệt dặn dò nhà bếp phải dùng nước suối lạnh pha trà cho Thẩm Xương Cát, người này lòng dạ độc ác, lại cực thích tham gia các hoạt động văn hóa nho nhã, luyện được sở trường khoái đao, cách hắn thi đao với người khác rất đặc biệt, đó chính là khi xét xử tội phạm trọng hình, xem ai có thể cắt hai trăm đao khiến phạm nhân không

https://thuviensach.vn

chết, hắn đem việc giết người thi thành luyện chữ, muốn làm từ nhỏ trước, tốn công phu dùng kiên nhẫn, mỗi một đao đều phải chuẩn xác, mới có thể khiến người ta chết một cách đẹp đẽ.

Hoàng Thượng vô cùng tin sủng Thẩm Xương Cát, sứ thần triều đình mấy lần đi sứ Tây Hạ, Liêu Quốc, đều là do Thẩm Xương Cát đi theo.

Lần này Thẩm Xương Cát lại xuất hiện ở Trấn Giang.

Dù Hoàng Thành Ti cũng sẽ ra mặt điều tra việc tham ô của quan viên, nhưng có thể quang minh chính đại tới, vì sao phải giả trang thành hộ vệ của Trần đại nhân.

Lang Hoa gọi Tiêu Ấp tới, “Bảo hộ viện trong nhà đều đi xa chút, hộ vệ mà Trần đại nhân đó đem tới muốn đi đâu thì đi, đừng bảo người đi theo.” Chỉ có để Thẩm Xương Cát nhìn thấy cái hắn muốn thấy, hắn mới có thể rời mắt khỏi Cổ gia.

Giao phó xong rồi, Lang Hoa mới vào trong nội thất nói chuyện với Cổ lão thái thái.

“Tổ mẫu,"Lang Hoa thấp giọng nói, “Hộ vệ đó không đơn giản.”

Cổ lão thái thái vuốt ve miếng bảo thạch trong tay, dường như có rất nhiều tâm sự, muốn nói gì cuối cùng lại không mở miệng, chỉ là thở dài, “Bảo người đi nói với Mẫn đại nhân một tiếng, e là có liên quan tới vụ án thông địch của Hàn Ngự sử”

Lang Hoa đang nghĩ lại là một Việc khác, không chú ý tới vẻ mặt của Cổ lão thái thái.

Triệu Linh từng nói có một nhóm hắc y nhân đang truy xét hắn, những hắc y nhân đó có phải là Sát Tử của Hoàng Thành Ti không, những người này phân bố các nơi thăm dò các loại tin tức.

https://thuviensach.vn

Nàng nên tìm tới Triệu Linh hỏi cho rõ.

“Tiểu thư, Ngô Đồng tới rồi.” A Quỳnh nói bên tai Lang Hoa.

Nói tào tháo tào tháo tới.

Lang Hoa đem người về thẳng trong viện, vừa hay nhìn thấy Ngô Đồng đang đứng dưới hiên, nhưng lần này Ngô Đồng không nhảy tới nhảy lui như khỉ mà lại như quả cà gặp sương, cả người đều ủ rũ.

Mắt Ngô Đồng đỏ rực, trên mặt đều là vết nước mắt, “Đại tiểu thư” Nói rồi lại nghẹn ngào.

Tim của Lang Hoa đột nhiên run lên, lẽ nào là Triệu Linh xảy ra chuyện?

Hơn một năm nay, Triệu Linh dường như đã coi chỗ nàng là tiệm thuốc, chỉ cần bị thương chắc chắn sẽ tới đòi thuốc, nàng đã quen việc hắn cách hai bangày lại tới viếng thăm.

Nhưng một tháng nay, Triệu Linh lại tới ít đi rất nhiều, nàng nghĩ có lẽ là chiến sự Giang Chiết kết thúc rồi, người này sẽ có nơi khác để đi, lại không ngờ.

Lang Hoa hỏi tới, “Triệu Linh đâu?”

“Công tử nhà ta.” Nước mắt Ngô Đồng đột nhiên rơi rất dữ dội rồi, “Công tử nhà ta không còn nữa.”

Triệu Linh chết rồi? Sao có thể, ai có thể giết Triệu Linh.

Một người từ trong đống người chết cũng có thểbò ra được, không thể tùy tiện bị người ta giết, trong đầu Lang Hoa đột nhiên trống rỗng, giọng nói đột nhiên trở nên nghiêm nghị, “Ngô Đồng, ngươi nói rõ ràng với ta, cái gì gọi là không còn nữa? Người không còn ở đâu?”

https://thuviensach.vn

Ngô Đồng thất thần ngồi trên đất, “Ở ngay Hàng Châu, công tử nhà ta nói... bảo ta đừng đi theo người nữa, tới chỗ đại tiểu thư, sau này không cần đi theo ngài nữa, Ngô Gia chúng ta... ba đời đều đi theo... sao ta có thể không đi theo, ta không chịu đồng ý, nhưng công tử chớp mắt đã không thấy nữa.”

Lang Hoa kiên nhẫn, “Sau đó thì sao?”

Ngô Đồng không buồn lau nước mắt trên mặt, “Sau đó ta đến tất cả những nơi công tử từng tới, đều không có... công tử không còn nữa...”

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 123: Phố Thác

Lang Hoa dặn dò Tiêu Ấp, “Đưa Ngô Đồng đi rửa mặt, thay y phục.”

Trừ phi Ngô Đồng yên ổn lại, không thì nàng không nghe được đầu đuôi cả sự việc.

Ngô Đồng thay y phục sạch sẽ, dùng nước ấm rửa mặt, ngồi trên ghế, trong mắt dù vẫn là một mảng mơ màng, tinh thần lại đã tốt hơn chút.

Lang Hoa nghĩ một lát, bắt tay từ đơn giản nhất, “Lần đó công tử nhà ngươi tới Dương Châu, ngươi không phải cũng không đi theo, qua vài ngày hắn tự nhiên sẽ trở về.”

Ngô Đồng ra sức lắc đầu, “Việc đó khác” Khác thể nào, lại không nói.

Ngô Đồng khinh công rất cao, không ngờ lại không đuổi được Triệu Linh.

Lang Hoa không lên tiếng, đợi Ngô Đồng từ từ trở lại bình thường.

Ngô Đồng cúi thấp đầu, giống như đang nhớ lại chuyện cũ, “Nhà chúng ta luôn đi theo Khánh Vương Gia, Ngô gia chúng ta và Tề gia có ước định, chúng ta phải đi theo bên cạnh chủ tử của mình, bảo vệ họ, bù đắp nhược điểm lớn nhất của họ, cho nên... phụ thân thân ta được tiên hoàng ban cho Khánh Vương Gia, ta thì luôn đi theo công tử nhà ta, từ nhỏ ta đã đi theo công tử luyện quyền cước công phu, hiểu rõ công tử nhất, cho nên chỉ trừ khi có nguy hiểm gì, không thì công tử đều sẽ để ta ở bên cạnh.”

https://thuviensach.vn

“Lần trước tới Dương Châu ta không đi... đó là vì trên chiến trường... công tử bất luận thể nào cũng có thể tự bảo toàn... lần này lại khác rồi!”

“Công tử phát hiện những hắc y nhân truy xét ngài ấy là người của Hoàng Thành Ti, những người đó võ công âm nhu, một người hai người không thành vấn đề, tập trung lại... thì khó nói rồi!”

“Công tử để bắt sống một tên trở về thẩm vấn, đã bị thương... những người của Hoàng Thành Ti đó, còn lợi hại hơn Xích hầu, giỏi truy bắt, công tử sớm có cảnh giác nên mới bảo Vương Huyện Thừa đem người đến cậy nhờ Hàn Tướng Quân, để Mã Việt, Cao Vinh đi theo Trương Đồng, ta cho rằng công tử sẽ mang theo ta đi cùng... công tử nhất định là phát giác được nguy hiểm cực lớn, mới tự mình đi.”

Lang Hoa đã hiểu Ngô Đồng vì sao sốt ruột.

Bên cạnh Triệu Linh không đem theo bất cứ ai, nếu gặp phải người của Hoàng Thành Ti vây đánh, vậy chỉ có bó tay chịu trói, càng huống hồ Thẩm Xương Cát còn ở đây.

“Công tử còn bảo ta chuyển lời cho tiểu thư” Ngô Đồng nói tới đây lại ngây ra, hiển nhiên là đang cố gắng nhớ lại lời của Triệu Linh.

Một hồi lâu, Ngô Đồng ngẩng đôi mắt đỏ đỏ lên, “Công tử nói, nếu ngài ấy không xuất hiện nữa, tiểu thư cứ coi như chưa từng gặp ngàiấy. Ngàiấy coi như là li biệt với tiểu thư

冬: n

Ol. Cái gì gọi là li biệt.

Cái tên Triệu Linh đáng chết này, sớm không đi, muộn không đi, giờ lại tới bộ dạng này với nàng.

https://thuviensach.vn

Lang Hoa đột nhiên cảm thấy trong lòng rất buồn bực, nàng nhìn kĩ Ngô Đồng, Ngô Đồng cả người ngây ngây ngô ngô, chìm đắm trong bi thương, cũng chưa chắc nói rõ lời của Triệu Linh.

Nàng không tin, Triệu Linh có thể đi tìm cái chết.

Lang Hoa đột nhiên hỏi tới, "Người của Hoàng Thành Ti từng thấy bộ dạng của công tử nhà ngươi?"

Ngô Đồng lắc lắc đầu, "Không, không có... nhưng mũi của họ rất linh"

Lang Hoa nói: "Có lẽ ý của công tử nhà ngươi là, các ngươi không đi theo hắn, hắn trái lại càng dễ trốn thoát, người ít dấu vết để lại ít, người của Hoàng Thành Ti sẽ không ngờ hắn có thể một mình hoạt động, cho nên... sẽ càng an toàn hơn."

Mắt của Ngô Đồng đột nhiên sáng lên, nhưng rất nhanh hắn lại ủ rũ, "Nhưng khinh công ta rất giỏi... những người đó không đuổi kịp ta."

Lang Hoa liếc Ngô Đồng một cái, "Vậy công tử nhà ngươi thì sao?"

Ngô Đồng nói: "Công tử nhà ta không giỏi bằng ta, nhưng... công tử đã lừata... ta không theo kịp."

Ngô Đồng đột nhiên lại khóc lên, thảm thiết nghẹn ngào giống như đứa trẻ, Lang Hoa cảm thấy việc này không khủng khiếp như Ngô Đồng nghĩ, nhưng cũng thật sự không dễ đối phó, không thì Triệu Linh cũng sẽ không sắp xếp như vậy,

Lang Hoa đột nhiên hỏi tới, "Ngươi sau này chuẩn bị làm thế nào?"

Ngô Đồng kinh ngạc ngẩng đầu lên, "Công tử nhà ta nói, bảo ta đi theo tiểu thư, mãi mãi đi theo tiểu thư, cứ coi giống như năm đó Khánh Vương Gia giao phó đi theo công tử"

https://thuviensach.vn

“Cho đến khi công tử các người trở về?” Lang Hoa cũng có thể lí giải, Ngô Đồng dù võ công cao, nhưng trong cuộc sống có thể nói là rối tinh rối mù, nếu ở lại Cổ gia, nàng cũng có thể trông nom.

Ngô Đồng ra sức lắc đầu, “Không phải, công tử nói, đi theo tiểu thư, mãi mãi... cũng không cần đi theo ngài ấy nữa.”

Câu nói này lại khơi lên sự đau lòng của Ngô Đồng.

Lang Hoa dặn dò Tiêu Ấp, “Đưa Ngô Đồng xuống dưới nghỉ ngơi đi, có người hỏi tới thì nói nô tài ta mới mua.”

Ngô Đồng lau lau nước mắt, “Không phải tiểu thư... ta là người gọi tiêu của Tiêu Cục Hội Thông, bị giặc cỏ đánh bị thương, tiểu thư người cứu ta, ta quyết định phải đi theo tiểu thư”

Đây lại là sắp xếp của Triệu Linh thì phải, chính là đế lai lịch của Ngô Đồng hợp lý hơn chút.

Cách làm này của Triệu Linh, đúng là giống như giao phó hậu sự, dường như từ đây về sau Triệu Linh liền sẽ biến mất khỏi đời này Vậy.

“Tiểu thư, ở cổng có một người tới đưa thiệp của người, nói là người tìm tới thương lượng Việc Vụ Xuân năm sau.”

Lang Hoa khẽ nhăn trán.

Nàng gần đây muốn thương lượng việc vụ Xuân năm sau với người quản lý điền trang, nhưng còn chưa bảo họ tới nhà, thiệp của nàng lại là chuyện gì.

Lang Hoa nhận thiệp nhìn, bút tích trên thiệp, giống như là nàng chính tay viết.

Một người trung tuổi hiền lành chân chất được người hầu dân vào cửa.

https://thuviensach.vn

Thẩm Xương Cát nhìn sang, người trung niên này trong mắt có vài phần thông minh, giống như một tiểu chưởng quầy trong cửa tiệm, trong đầu đang tính toán chút lợi nhỏ, hiển nhiên là muốn để lại ấn tượng tốt cho người của Cổ gia, trước khi vào nhà, nhân lúc người của Cố gia không chú ý, còn nhè nhẹ đập cát vàng dưới chân, da trên tay vô cùng khô ráp cứng rắn, người quanh năm bận bịu với đồng ruộng mới có thể như vậy.

Thẩm Xương Cát rời mắt. Không có gì đáng nhìn cả.

Nhiều lắm chỉ là người quản lý điền trang, cách người hắn muốn tìm xa mười vạn tám nghìn dặm.

Hắn soi xét Có giaba bốn ngày rồi, mỗi ngày người tới Cổ gia hắn đều sẽ bảo người điều tra kĩ càng, kết quả không có gì khả nghi.

Cố gia này từ đầu tới chân đều rất bình thường, chỉ là Cố đại tiếu thư có vài phần thông minh mà thôi.

Gia đình như vậy sẽ không dám chứa chấp phản tặc.

Vương Nhân Trí tám phần chính là muốn bá chiếm tài sản của Cố gia, mới có thể nói dối rằng Cổ gia chứa chấp phản tặc.

Vậy thì, người đó rốt cuộc ở đâu đây? Nghĩ tới điều này Thẩm Xương Cát đột nhiên trở nên hứng phấn, có một đối thủ cao minh, trò chơi mới có thể vui, sau khi bắt được hắn, nếm được máu của hắn mới có thể càng hưng phấn hơn.

Hồ Vinh được người dẫn vào nhà, nhìn thấy Lang Hoa Hồ Vinh lập tức lên trước hành lễ, sau đó vô cùng tự nhiên cười lên, “Đại tiểu thư, tiểu nhân Hồ Vinh tới phục mệnh với người.”

“Những giống lúa mà người cần đó tìm được

https://thuviensach.vn

rồi.”

Hồ Vinh nói rồi từ trong lòng lấy ra một chiếc túi vải trình lên.

Lang Hoa bất động thanh sắc nhìn Hồ Vinh.

Hồ Vinh nhìn giống như người quản lý điền trang chân chất thật thà, nói chuyện làm Việc lại kín kẽ, rõ ràng chưa từng gặp nàng, lại giống như sớm đã quen nàng vậy, mở miệng ra là nói tới việc hạt giống lúa.

Bất luận ai có mặt đều sẽ cho rằng nàng giao phó Hồ Vinh đi làm việc.

Sau cuộc chiến, việc quan trọng nhất là khôi phục cấy cày, nàng bảo người đi khắp nơi tìm giống lúa tốt, việc Hồ Vinh tới không khác gì đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi.

Hạt giống vô cùng chắc mẩy, dùng tay hơi hơi vê thậm chí còn có cảm giác ấm ướt. Hồ Vinh bất động thanh sắc đưa một túi đồ khác cho Lang Hoa.

Tiêu ma ma mở túi vải ra, Lang Hoa nhìn sang, không cầm được kinh ngạc, trong túi vải lại đều là vấy cá.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 124: Phục Thù

Lang Hoa trước đây nghe Ngô Đồng nói còn chưa cảm giác được tính nghiêm trọng của việc này.

Giờ Hồ Vinh tới giao cho nàng những thứ này, giống như là Triệu Linh đem toàn bộ bản thân và gia đình đều đưa tới tay nàng, nàng mới xác định Triệu Linh chắc chắn là muốn làm một việc cực kì nguy hiểm.

Lang Hoa cầm vẩy cá lên xem từng tờ một, vị trí đất đai bên trên không thiếu một cái nào, càng Xem tim nàng càng đập ghê gớm.

Những cái này đều là đất đai tốt nhất của Giang Chiết, cứ coi như là cả Cổ gia dốc toàn lực cũng không thể mua được nhiều đất đai như vậy.

Lang Hoa bình tĩnh đặt lại vẩy cả vào trong túi vải, nhìn Tiêu ma ma bên cạnh một cái, Tiêu ma malập tức đưa người đi ra ngoài.

Lang Hoa nhìn Hồ Vinh, “Chỗ đất đai này là của Triệu Linh?”

Hồ Vinh lắc lắc đầu, “Không phải... là đại tiểu thư dặn dò ta đến Kinh Thành mua về, ngay khi Giang Chiết nổi chiến sự, điền địa bán vô cùng rẻ, Cổ gia chúng ta bán đi ít trang Sức mới gom đủ tiền mua được chỗ đất này.”

Miệng của Hồ Vinh này sao lại kín như vậy.

Ánh mắt Lang Hoa hơi sâu, “Ở đây không có người khác, ngươi có thể nói thật với ta.”

https://thuviensach.vn

Hồ Vinh bộ dạng muốn khóc, “Đại tiểu thư, cái ta biết cũng chỉ là những cái này mà thôi.”

Lang Hoa cầm vảy cá trong tay lên, “Nếu những thứ này ta không nhận thì sao?”

Hồ Vinh bình tĩnh lại, khom lưng xuống, “Vậy thì chỉ có thể theo ý của đại tiểu thư, mặc kệ những ruộng đất này, để chúng tiếp tục hoang phế.”

Đây chính là chỗ lợi hại của Triệu Linh, hắn biết nàng nhất định sẽ không nhìn ruộng đất hoang vu, vì sau khi đại chiến đi qua, Giang Chiết quá cần chỗ lương thực này rồi.

Triệu Linh thật sự cứ như vậy mà đi?

Thẩm Xương Cát đã có thể tới, vậy thì Hoàng Thành Ti chính là đã có chút nắm chắc, có thể ở Trấn Giang bắt được Triệu Linh.

Lang Hoa cao giọng gọi Tiêu Ấp, “Đến chỗ Hàn tướng quân hỏi xem, có phải có thông tin của người Tây Hạ Xu Minh đó không”

Hồ Vinh không nhịn được giương mắt lên, không ngờ Cố đại tiểu thư nhanh như vậy đã đoán được rồi, chẳng trách công tử có thể đem tất cả mọi thứ giao hết cho Cổ đại tiểu thư.

“Đại tiểu thư, người không cần đi hỏi nữa," Hồ Vinh nói, “Đừng nói Hàn tướng quân không có mặt ở Hàng Châu, cứ coi như Hàn tướng quân ở đây, giờ người nghe được thông tin thì làm sao? Cũng đã muộn rồi, việc này chính vì hung hiểm, công tử nhà ta mới không để người nhúng tay vào, người nhớ tới công tử chúng ta... là đủ rồi!”

Nàng từng nói với Triệu Linh, bất luận hắn làm gì cũng đừng liên lụy tới Cô gia.

https://thuviensach.vn

Sự việc tới bước này, người trong lòng không thoải mái trái lại là nàng.

Tim của Lang Hoa đột nhiên nhảy loạn lên, nhưng trong chớp mắt lại trở lại bình lặng như nước hồ, Triệu Linh đã chuẩn bị lâu như vậy, nàng tùy tiện nhúng tay vào, rất có thể sẽ ngược lại phá hoại kế hoạch của Triệu Linh, trước khi nắm chắc có thể giúp được Triệu Linh, nàng chỉ có thểyên tâm đợi tin.

Lang Hoa bình thản giở vẩy cá ra, "Hồ Quản sự hai ngày nay ở lại trong nhà, chúng ta bàn bạc năm sau nên làm thế nào reo trồng lương thực ở những mảnh đất này."

Hồ Vinh lại lần nữa kinh ngạc, Cổ đại tiểu thư lại nhanh như vậy nghĩ thông rồi, không ồn ào cũng không truy hỏi nữa, mà là làm việc trước mắt.

Cổ đại tiểu thư quả nhiên thông minh hiếm có.

Hắn trịnh trọng bái Lang Hoa lui xuống, "Xin đê đại tiểu thư sai khiên."

Thẩm Xương Cát đi xuyên đêm tới Thái Châu.

Hàn Chương chặn Xu Minh của Tây Hạ ở Thái Châu, đây là cuộc chiến ai cũng không ngờ tới.

Người Tây Hạ trốn thoát nhờ vào cuộc chiến tranh giữa triều đình và phản quân, có Xích Hầu nói đã ra khỏi Giang Chiết tới Trung Thư Tỉnh, trên thực tế, những người Tây Hạ này đã mai phục ở Giang Chiết, đợi sau khi đại quân của Hàn Chương về tới Lĩnh Bắc, lai nghĩ cách trở về Gia Lan Sơn.

Quân đội của Hàn Chương đã rời khỏi Trấn Giang, những người Tây Hạ này mới hoạt động trở lại.

https://thuviensach.vn

Ngay lúc này, bị Hàn Chương bắt được, người Tây Hạ hoảng hốt trốn về trong cổ thành Thái Châu.

Thẩm Xương Cát có một loại trực giác nhạy bén, nếu tình báo chuẩn xác, dư đảng của Khánh Vương ở ngay đây.

Giang Chiết đại loạn, quan viên thông thường đều bị bỏ vào đại lao, người Tây Hạ giả trang chà trộn vào đám nạn dân, có thể bắt được chúng, trừ phi là có tai mắt khắp Giang Chiết.

Cái này, chỉ có Khánh Vương từng cai quản Giang Chiêt mới có thể làm được.

Giống như mèo bắt chuột, hắn đã ngửi thấy mùi, thì không thể bỏ qua cơ hội lần này, ở Trấn Giang và Cổ gia đều không tra được chút đầu mối nào, vậy thì chỗ Hàn Chương nhất định sẽ có huyền cơ.

Chỉ cần có thể tới Thái Châu trước khi Hàn Chương bắt được Xu Minh, liền có thể bắt được người mà hắn muốn bắt đó.

Thẩm Xương Cát toàn lực lên đường.

Xu Minh cũng mang theo người ẩn nấp ở trong cổ thành trống trơn.

Chúng nắm chặt loan đao bên mình, chuẩn bị xuyên đêm xông ra khỏi thành.

Ánh trăng chiếu xuống, xung quanh một vùng yên tĩnh, Xu Minh ngẩng đầu lên hình như nghĩ tới bầu trời trên Gia Lan Sơn, cũng trong veo như vậy, lạnh như vậy.

Chỉ cần qua đêm nay, chúng có thể rút lui an toàn, đợi tới khi nghỉ ngơi chỉnh đốn xong rồi, lại lần nữa cuộn đất sống lại. Người Tây Hạ sẽ không quên thù hận, chúng nhất định sẽ khiến người Tề trả lại gấp bội.

https://thuviensach.vn

Người Tây Hạ đẩy cổng thành, Xu Minh hít một hơi dài.

Trong không khí có mùi kì quái.

Giống như mây đen cuồn cuộn đang ép lên đỉnh đầu.

Sắc mặt của Xu Minh trở nên cổ quái, hắn còn chưa hạ được mệnh lệnh rút lui.

Tiếng Vó ngựa đã vang lên, kỵ binh dường như từ bốn phương tám hướng tới, vây chặt chúng lại, tiếng leng keng của khải giáp va đập nhau đinh tai nhức óc.

Đây là... Kỵ binh của Hàn Chương.

Uy thế này, trận chiến này, giống như sóng tuôn trào, như lợi khí vô địch.

Quân Hàn gia đánh thắng trận, càng dũng mãnh hơn bình thường, Xu Minh đã cảm giác được hàn ý lạnh thấu Xương, so với gió cát ngoài ải còn lạnh hơn hàng trăm lần, khiến hắn run rẩy, từng bước lui về sau.

Đây là sức mạnh của quân đội Đại Tề, giống như thiên lôi địa hỏa cuồn cuộn mà tới.

Đột nhiên một trận tiếng trống liên hồi vang lên, Xu Minh kinh hãi trèo lên trên thành lâu, hét lớn về phía ánh lửa, “Hàn Chương, ngươi đem kỵ binh của Lĩnh Bắc vây chặt chúng ta ở đây, khó tránh có thắng cũng không quang Vinh.”

Tiếng của Xu, Minh dường như bị bóng tối nuốt chủng rồi, dưới tường thành có Vô số ngọn đuốc, Vô số bóng người.

Hai vạn đại quân của Hàn Chương dường như đều ở đây, họ đang mai phục trong bóng tối, bất cứ lúc nào cũng có thể xông ra, San bằng tất cả thành bình địa.

https://thuviensach.vn

Đúng thế, Hàn Chương có sức mạnh như vậy.

Hắn máu rửa phản quân, bảo vệ Giang Chiết, chỉ cần hắn đứng ở đó, tất cả mọi người đều phải thần phục với hắn.

Đây chính là quân Hàn gia khiến người ta khiếp sợ, mắt Xu Minh bỏng rát đau đớn, “Hàn Chương...” Hắn phẫn nộ dốc hết sức gào lớn tiếng, “Có gan ngươi thảta về, chúng ta gặp ở Gia Lan Sơn.”

"Hahaha.” "Haha ha. ”

Xung quanh đột nhiên vang lên tiếng cười rung trời.

“Đây là Giang Chiết, không phải Gia Lan Sơn, chúng ta cũng không phải kỵ binh của Lĩnh Bắc.” “Đây là chỗ của chúng ta, ngươi muốn về Gia Lan Sơn, cũng phải hỏi xem ta có đồng ý không!”

Sắc mặt Xu Minh đột nhiên trở nên tái mét.

Đây không phải là kỵ binh của Hàn Chương? Lẽ nào chỉ là quận đội ở lại Giang Chiết? Chúng cũng có thể có uy thế như vậy?

Cảm xúc phẫn nộ của Xu Minh đột nhiên trở thành kinh hải.

Nếu quân đội Đại Tề đều như vậy, vậy thì Gia Lan Sơn rất nhanh sẽ bị san thành bình địa.

Đột nhiên từ xavang lên tiếng calảnh lót.

“Giang nam hảo, nhật xuất giang hoa hồng thắng hỏa, xuân lai giang thủy lục như lam. Sơn tự nguyệt trung tầm quế tử, quận đình chẩm thượng khán triều đầu. Ngô tửu nhất bôi xuân trúc diệp, ngô oa Song vũ túy phù dung”

https://thuviensach.vn

* Tạm dịch: Mặt trời Giang Nam rực rỡ như ánh hồng ban mai, Xuân đến sông nước xanh thăm thẳm. Tìm một nhánh hoa quế nơi chùa trên sườn núi, dừng bước lại nghỉ ngơi nơi đình thưởng thức một li rượu trúc diệp mùa Xuân, ngắm nhìn con trai con gái say múa giữa điệu phù dung.

Tiếng ca đó khiến tất cả mọi người đều hát lên, giông như là sóng hoa liên miên không dứt, một búa nện lên trái tim người Tây Hạ.

Trong người Tây Hạ đột nhiên có người nấc nghẹn.

Họ quên rồi, đây là quê hương của người Tề, họ không nên đến đây, không nện biến quê hương của người khác thành chiến trường.

Đây là lỗi lớn nhất của họ.

Người Tề không phải kẻ thù của họ, họ mới là kẻ thù của người Tề.

Nhưng giờ, thời khắc người Tề báo thù tới rồi.

Họ có lẽ sợ hãi, có lẽ run rẩy, có lẽ trước lúc chết hối hận tất cả lỗi lầm của mình, đây là lỗi của họ.

Người Tây Hạ đang run rẩy, đột nhiên vô số hỏa tiễn bay tới, từ trên trời giáng xuống, rơi trên người họ.

Xu Minh mở trừng mắt nhìn bên cạnh không quên né tránh, bị hỏa tiễn bắn trúng ngã ra đất, nhưng hắn nhanh chóng khua loan đao trong tay, mới có thể miễn cưỡng bảo toàn bản thân.

Trong tiếng kêu thảm thiết, Xu Minh vứt bỏ tất cả mọi người chuẩn bị bỏ trốn, hắn vượt qua thi thể của thuộc hạ, giống như một con sói bị cắn mất ba chân, nhếch nhác trốn vào trong bóng tối, hắn lặng lẽ lẻn xuống tường thành, trong bóng tối nhanh chóng trốn về một hướng khác.

Nhưng, hắn lại gặp phải một người.

https://thuviensach.vn

Người đó chặn trước mặt hắn.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 125: Meo Chuột

Xu Minh có thể xác định Hàn Chương giờ đang chỉ huy quân đội chém giết họ.

Không, không phải chém giết, mà là hợp vây giết họ.

Cho nên, hắn vứt bỏ tôn nghiêm của mình, bỏ lại thuộc hạ, chỉ để thoát thân, nhưng giờ hắn lại phát hiện mình không có đường nào chạy trốn.

Đây là một tấm lưới từ trên trời rơi xuống chụp chặt họ lại, hắn liều mạng muốn phá lưới, lại phí công Vùng Vây.

Tiếng bước chân, tiếng vó ngựa, là tiếng đại quân hợp vây tới.

Giống như cuộc chiến Trấn Giang, quân đội của Hàn Chương xông ra khỏi thành như thủy triều, khiến phản quân tan tác.

Quân đội người Tề không phóng tên nữa, vì phóng tên giết chết họ không đủ đểxả bớt nộ khí trong lòng người Tề, họ muốn giống như dũng sĩ cầm đao lên chém giết, họ muốn dùng tất cả sức mạnh đểxua đuổi quân cướp bóc giẫm chân lên gia viên của họ.

Đối diện với người Tề hung hãn như vậy, người Tây Hạ cũng không phát ra được nộ hống như dã thú đó nữa, họ đã mất hết khí thế, giống như kết cục của những phản quân đó.

Bên tai là một loạt tiếng hoan hô, tiếng trống, tiêng la hét.

Bóng người trước mặt này cũng đang càng ngày càng cạo lớn trong những thanh âm ấy, vây chặt hắn lại, muốn quyết sinh tử với hắn.

https://thuviensach.vn

Xu Minh muốn quay người bỏ trốn, nhưng vinh dự của dũng sĩ Tây Hạ không cho phép hắn làm như vậy, Xu Minh cầm đao lên, lao người về phía trước, lần này hắn sẽ dùng sức liều mạng, hắn tự cho rằng không có mấy người có thể giữ được đao này của hắn.

Nhưng người đó không né không tránh chỉ nâng trường đao trong tay lên.

Tiếng va đập của sắt đá vang lên, hai cán đao va vào nhau, nổ ra ánh lửa rực rỡ.

Hai người cứ đứng mãi trên đất, ai cũng không động đậy.

Xu Minh ngơ ngác nhìn người phía trước, dù không nhìn thấy gương mặt người này, nhưng từ trên người của người này hắn cảm nhận được một loại khí thế cao quý mà kiêu ngạo, cứng rắn đỡ lấy một đao này, nếu không phải từ nhỏ tu tập nội lực, tuyệt đối không thể còn kiên trì đứng ở đây.

Xu Minh đột nhiên buồn rầu.

Không ngờ lần này tới Giang Chiết lại gặp phải nhiều nhân vật lợi hại như vậy.

Hắn đã coi thường Đại Tề, coi thường quân đội của Giang Chiết.

“Bắt được đầu sỏ, vinh nhục cùng chịu.” “Bắt được đầu sỏ, vinh nhục cùng chịu.” Tiếng hô hào vang lên khắp nơi.

Xu Minh ngửi được mùi trên người người Tây Hạ, họ đều đã chết ở đây không chút tôn nghiêm, nát vụn trên mảnh đất này.

Đây là sự nhục nhã lớn nhất của họ.

Xu Minh chỉ cảm thấy cổ họng hơi ngọt, “woa” nhả ra một ngụm máu tươi. Hắn cầm đao lên lại đánh tới, trường đao trước mặt múa lên, giống

https://thuviensach.vn

như đao trận kín bưng không lọt gió vây hắn bên trong, hơi hơi đẩy về phía trước, đột nhiên cắt một vết dài trên cánh tay hắn, hắn cảm giác được chất lỏng nóng hổi tuông ra từ cánh tay.

Xu Minh không dễ dàng gì mới đứng vững được cơ thể rung rung lắc lắc của mình, hắn hét tới: “Ngươi là ai, ngươi rốt cuộc là ai?”

Đối phương lại không chịu nói nửa câu, cũng không hề sốt ruột, từ từ chiến đấu với hắn, giống như phải làm kiệt quệ sức mạnh của hắn, hoặc là như đang trêu chọc một con chuột nhỏ sắp mệt mỏi kiệt sức.

Xu Minh đầu đầy mồ hôi, hắn đã chịu hết giày vò, ý khí ngày xưa đã hết sạch, trở về Gia Lan Sơn cũng sẽ bị người ta chê cười, chi bằng nhân lúc này còn có sức lực dùng đao tự sát, cũng coi như chết một cách oanh oanh liệt liệt.

Xu Minh cắn răng cầm đao cứa vào cổ mình, hắn đã chuẩn bị xong đi xem mây trên Thánh Sơn, gặp nụ cười ấm áp trên mặt những thân nhân đã mất.

Hắn muốn thoát khỏi nơi như địa ngục này.

Nhưng lưỡi đao của hắn lại rơi trên vũ khí sắc bén, trường đao trong tay người đó nhanh chóng lướt qua khuỷu tay hắn, chặn trên cổ hắn, đột nhiên đẩy đao của hắn ra, sau đó tiến người về phía trước, dùng một sợi dây thừng trói chặt vai hắn lại. Hắn há hốc mồm, trong miệng lại bị nhét vào mảnh vải.

Xu Minh tim đập như trống, dường như đã rơi vào Vực sâu Vạn trượng.

Hắn sẽ không mất mạng ở đây, vì người Tề sẽ không để hắn chết đi một cách sung sướng như vậy.

Đây chính là sự tàn khốc của chiến tranh.

https://thuviensach.vn

Ngọn đuốc bên cạnh hơi sáng, Xu Minh nhìn thấy một đường sẹo cũ trên mu bàn tay người đó, cuối cùng đến tướng mạo người đó hắn cũng không thể nhìn thấy.

“Ai.” Hàn Chương cưỡi ngựa vào thành, lập tức nhìn thấy hai bóng người, một người bị trói quỳ một gối xuống đất, người trói hắn đứng ở bên cạnh.

Đem ngọn đuốc lại gần, nhìn thấy trước tiên là khuôn mặt tái nhợt của người Tây Hạ Xu Minh.

Xu Minh lại bị người ta bắt được rồi.

Hàn Chương đột nhiên nhớ tới một người Phó Tướng từng nói Với mình.

Ở Dương Châu, trong cuộc chiến Trấn Giang, đâu đâu cũng có bóng dáng của hắn, nhưng khi Hàn Chương bảo người đi tra hỏi kĩ càng, hắn lại biến mất một cách vô cớ.

Giờ người này lại ở ngay dưới mắt Hàn Chương.

Hàn Chương suýt chút nữa nhảy lên, đưa tay ra bắt người đó tới.

Người đó cầm cán đao lên chặn một chút, sau đó giống như cá chạch trơn tuột nhảy ra hai buóc.

Hàn Chương cao giọng hô hào, “Ngươi là người doanh trại nào? Báo tên lên.”

Người đó lại không nói chuyện, lạnh nhạt thi lễ với Hàn Chương, quay người muốn đi khỏi.

Lần này, Hàn Chương không thể dễ dàng để hắn chuồn đi.

https://thuviensach.vn

Hàn Chương từ nhỏ tập võ, nội công thâm hậu, người đó luyện cũng là công phu chính tông, hai người đối đầu, nhất thời người đó không thể thoát thân, Hàn Chương lại bị vây tại chỗ không thể tiến lên trước.

Hàn Chương không cầm được kinh ngạc, trong Đại Tề có thể đánh hòa với hắn không có mấy người, người này bất luận là quyền cước hay là thân pháp đều thuần thục như vậy, khiến người ta không tìm được nhược điểm, chẳng trách Phó Tướng nói là "Nhân tài trời sinh", Hàn Chương đột nhiên bị kích thích ý chí, hắn sao có thể để một người như vậy, đi lại tự do trong quân doanh của hắn.

"Rút Vũ khí đi!"

Hàn Chương nhắc nhở một tiếng, rút ra kiếm bên mình.

Người đó cũng khua trường đao trong tay lên, khi sắp giao đấu với lưỡi kiếm của Hàn Chương, trường đao đó lại chuyển hưởng, đổi thành đánh vào eo của Hàn Chương, còn người hắn lại không hề né tránh để lộ lồng ngực rộng, đón mũi kiếm của Hàn Chương.

Sắc mặt của Hàn Chương đại biến, hắn không phải muốn làm bị thương người này, người đã giúp hắn bắt được Xu Minh, bất luận là thân phận gì, giờ này khắc này đều là người Tề khiến hắn kính phục.

Hàn Chương muốn nétập kích ởeo, lại muốn thu lại lực đạo trong tay, nhất thời tay chân lóng ngóng, đợi khi hắn né qua, người đó thoáng chốc đã nhảy ra, vài bước lên xuống đã biến mất trước mắt.

Người đó lại tính chuẩn tâm tư và chiêu số của hắn, dùng cách đơn giản nhất thoát thân.

Hàn Chương nhất thời ngây ra đó khóc cười không được.

"Hàn tướng quân đừng lo, ta đã bảo người đuổi theo hắn."

https://thuviensach.vn

Không biết từ lúc nào, Thẩm Xương Cát lại đã tới bên cạnh.

Hàn Chương thu lại nụ cười trên mặt, chau mày nhìn về phía Thẩm Xương Cát, người hắn ghét nhất chính là những người của Hoàng Thành Ti này, hàng ngày ngấm ngầm trong bóng tối mưu tính cái không đàng hoàng, lúc nào cũng có thể xuất hiện đánh cho ngươi trở tay không kịp, người của Hoàng Thành Ti tới đây rõ ràng cũng không phải là chuyện tốt gì.

Hàn Chương lạnh nhạt nói, "Thẩm Đề Cử không phải tới điều tra vụ án Hàn Ngự sử thông địch sao? Sao lại tới đây."

Thẩm Xương Cát không hề để tâm thái độ của Hàn Chương, "Chúng ta là phụng hoàng mệnh đi tra án, nhưng thứ cần tra xét không chỉ là vụ án của Hàn Ngự sử" Nói rồi dừng lại, "Người Vừa nãy Hàn tướng quân có quen không?"

Hàn Chương nói đầy thâm ý, "Hàn mỗ bất tài không thể bắt hắn tra xét, nếu Thẩm Đề cử tìm được người, cũng nói cho Hàn mỗ một tiếng, Hàn mỗ cũng muốn biết, người này rốt cuộc là lai lịch gì."

Hàn Chương vừa dứt lời, "phanh" một tiếng vang lên, một quả cầu lửa màu đỏ từ chỗ không xa bay lên.

Thẩm Xương Cát hơi hơi cười, "Hàn tướng quân, lời này của ngài nói rất tốt lành. người thật sự tìm được rồi!"

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 126: Phong Lưu

Mặt trời từ từ dâng lên, bầu trời dần được chiêu sáng.

Hoàng Thành Ti đã rất lâu không có đại động can qua vây bắt một người như vậy, họ dùng ra bản lĩnh toàn thân, lại còn suýt chút bị để người đó bỏ trốn, may mà có Thẩm Xương Cát đích thân dẫn đội, mới có thể chặn được người đó ở thâm sơn.

Tổ tiên Thẩm Xương Cát ở tiền triều nhậm chức Võ Đức Ti, quanh năm ở bên ngoài thăm dò các loại tin tức mật tấu cho Hoàng Đế, phát hiện thái tổ bản triều có ý khởi sự liền vào cung bẩm báo, Hoàng Đế tiền triều không chỉ không tin còn trừng phạt nặng, Thẩm gia triệt để thất vọng với tiền triều, dứt khoát nương nhờ thái tổbản triều.

Từ đó về sau, Thẩm gia luôn được trọng dụng ở Võ Đức Ti của bản triều, cho tới khi tiên để đem Võ Đức Ti sửa thành Hoàng Thành Ti, lệnh Hoàng Thành Ti cai quản bảo vệ trong cung, đã bỏ phế chức năng thăm dò, giám sát của Võ Đức Ti, tổ phụ của Thẩm Xương Cát đầy mình bản lĩnh cũng không có chỗ dùng, chỉ có thể từ quan về nhà.

Sau khi Hoàng Đế bản triều đăng cơ xảy ra vụ án Huệ Vương mưu phản, Hoàng Đế mới nghĩ tới, nên cài tai mắt ở các nơi, như vậy mới có thể nắm được tất cảtình báo đầu tiên, thế nên triều đình lập lại Thám Thị Ti, và mời Thẩm gia về chủ trì đại cục, Thẩm Xương Cát bộc lộ tài năng trong lúc này.

Thẩm Xương Cát là hậu bối xuất chúng nhất của Thẩm gia, không chỉ kế thừa bản lĩnh của tổ phụ, con người càng tỉ mỉ hơn, hắn có thể ghép tất cả đầu mối nhỏ nhặt lại, từ đó tìm được người mà hắn muốn truy tìm. Hắn và

https://thuviensach.vn

quan viên địa phương đều có qua lại, chính là muốn mượn tai mắt của họ nắm được các thông tin đầu tiên nhất. Mấy năm trước, Vương Nhân Trí mang cho hắn một tờ giấy, bên trên nhắc tới, Khánh Vương có thể có một người con trai còn trên nhân thế, người đó tên hiệu Triệu Linh, đang lẩn trốn ở Giang Chiết.

Hắn lúc đầu không coi là thật, nhưng theo điều tra của Thám Thị Ti, hắn dần dần điều tra được manh mối về Triệu Linh này.

Triệu Linh có lẽ cũng đã phát hiện sự tồn tại của Thám Thị Ti, làm việc cũng càng ngày càng cẩn thận, Thám Thị Ti mấy lần thâm nhập Giang Chiết đều là không công quay về.

Như vậy trái lại khiến Thẩm Xương Cát càng ngày càng hưng phấn.

Bắt được một phạm nhân khó bắt mới là việc Thẩm Xương Cát hắn nên làm.

Như vậy mới có thể thể hiện ra sự khác biệt của hắn.

Trước khi tới Giang Chiết, hắn đã bẩm báo lời Vương Nhân Trí nói cho Hoàng Thượng, trước mặt Hoàng Thượng hắn cam kết chắc chắn bắt được Triệu Linh.

Đây là tính cách của Thẩm Xương Cát, chỉ có ép mình vào tuyệt cảnh mới có thể bộc phát ra sức mạnh lớn hơn.

Lại không ngờ, sau khi chiến sự Trấn Giang qua đi, Triệu Linh và những người đó thoáng chốc đã không thấy nữa.

Huyện Thừa Sùng Minh Vương Phụng Hi đi tới trước mặt mọi người, dường như tất cả mọi chuyện ở Giang Chiết đều tập trung trên người một mình hắn, nhưng Thẩm Xương Cát biết, đây là cách thoát thân của Triệu Linh, để Vương Phụng Hi đứng ra, còn mình thì lẩn trốn bên trong.

https://thuviensach.vn

Vương Phụng Hi chẳng qua là một con kiến nhỏ bé tuyệt đối không thể gây ra sóng gió lớn bao nhiêu, người thật sự có thể trở thành tai họa là Triệu Linh, chỉ cần lúc này hắn bắt được Triệu Linh, thì coi như đã loại bỏ sạch sẽ đồng đảng của Khánh Vương.

Trận quyết đấu này, đáng để hắn đem tinh anh của Hoàng Thành Ti tới Giang Chiết, còn hiện giờ, chính là lúc hắn thu hoạch.

Thẩm Xương Cát dặn dò tất cả mọi người lần lượt thu nhỏ vòng bao vây, ép Triệu Linh lên đỉnh núi, mà ở đó Triệu Linh sẽ không có đường để thoát.

Hàn Chương vội tới, “Thẩm Đề Cử trắng trợn vây bắt một người như vậy, có chứng cứ gì không?”

Trên mặt Thẩm Xương Cát mang theo nụ cười, một đôi mắt u ám lặng lẽ quan sát Hàn Chương, “Hàn tướng quân, không bắt được người này, huynh đệ chúng ta không thể về kinh phục mệnh, nếu là vừa nãy tướng quân bắt được hắn, có lẽ hắn có thể dừng lại nói mấy câu với chúng ta, cũng không đến nỗi sẽ như vậy.”

“Theo ta thấy, người nàye là có vấn đề lớn”

Có vấn đề lớn gì? Trong ánh mắt Hàn Chương lộ ra vài phần nghi vấn.

Thẩm Xương Cát giống như nhận được tín hiệu, thoải mái mặt mày, xem ra Hàn Chương đối với Triệu Linh cũng là không biết gì cả, “Tướng quân... đây chính là việc chúng ta nên bận tâm rồi!”

Hàn Chương lạnh lùng nói: “Người này võ công cao cường, giúp triều đình bắt được người Tây Hạ, chỉ dựa vào chuyện này các ngươi đã không thể tùy ý làm bị thương hắn.”

Thẩm Xương Cát nói: “Hàn tướng quân yên tâm, mọi người đều kiêng dè Hoàng Thành Ti, chúng ta cũng không muốn để bêu danh khắp nơi,"Nói

https://thuviensach.vn

tới đây hắn đứng thẳng người, “Nhưng được quân thượng ủy thác, bất cứ người nào có nghi vấn chúng ta cũng không thể bỏ qua.”

Hàn Chương hơi nhướn mày, điều Thẩm Xương Cát thật sự muốn nói chính là nửa câu cuối cùng này.

Người của Hoàng Thành Ti trực tiếp phục mệnh. Với Hoàng Thượng, không có ai có thể ngăn cản họ.

Thẩm Xương Cát hạ lệnh tất cả mọi người tiếp tục tiên lên.

Bước chân đạp lên cành lá khô rơi trên mặt đất, kinh động chim muông trong rừng “phành phạch” bay lên, trên đỉnh núi vách đá dựng đứng sừng sững một bóng người.

Hắn ngẩng đầu nhìn chim muôn lượn vòng trong không trung đến mức nhập thần, gió thổi qua ống tay áo hắn, trước mặt rất nhiều người lại không hề lộ ra một chút yếu ớt nào, trên người hắn phát ra tính cách hào hùng, cương nghị, kiêu ngạo, dũng cảm trong huyết mạch Tề Thị, chính là vì có phẩm cách như vậy, Tề Thị mới có thể nổi bật trong rất nhiều kiêu hùng, đoạt được thiên hạ.

Thái tổ gia khi bị tiền triều vây diệt đại bại, mang theo mười mấy binh tướng còn lại, đứng ở trên vách đá, lập lời thề. Hôm nay dù đại bại, ngày sau nhất định đoạt lấy thiên hạ, đắc thắng quay về.

Đây là sự hùng tráng như thế nào.

Triệu Linh giờ cũng đang đứng trên vách đá dựng đứng, hắn lại không hề bại, hắn thắng rồi.

Khánh Vương đã chết lâu như vậy, hắn ở lại Giang Chiết, bảo vệ ngọn lửa cuối cùng củA Mạth Khánh Vương, Thái Hậu và Hoàng Thượng ngấm ngầm tranh đoạt Giang Chiết, lại cuối cùng ai cũng không chiến thắng.

https://thuviensach.vn

Vì không có ai nhớ rõ ai là Thái Hậu ai là Hoàng Đế, cái họ nhớ chỉ có Khánh Vương và Triệu Linh.

Nếu không có sự bảo vệ của bách tính, Triệu Linh không thể ẩn nấp ở Giang Chiết nhiều năm như vậy, để hắn thoát khỏi quan phủ, thậm chí thoát khỏi con mắt của Hoàng Thành Ti.

Không có tờ giấy đó của Vương Nhân Trí, Hoàng Thành Ti tuyệt đối sẽ không dùng lượng lớn nhân lực để tìm một người tên là "Triệu Linh".

Cho nên nhiều năm như vậy, Giang Chiết vẫn là thuộc về mạch Khánh Vương.

Nhưng hôm nay, mạch Khánh Vương cũng đã báo đáp cho bách tính, họ dùng sức mạnh cuối cùng của mình để bảo vệ Giang Chiết, khi quan viên triều đình người nào người nấy đều có tâm tư ào ào rút lui, mạch Khánh Vương kiên thủ ở đây, mạo hiểm bị triều đình bắt giữ, trong chiến tranh Xung phong đi đầu, tận lực xoay chuyển cục diện của Giang Chiết.

Cuối cùng, Triệu Linh không đem một binh một tốt đã bắt được Xu Minh của Tây Hạ, vạch ra dấu ngắt cuối cùng cho cuộc chiến Trấn Giang, vì có Xu Minh, Hàn Ngự sử khó thoát tội thông địch, đại bộ phận quan Viên Giang Chiết cũng sẽ bị thay thế. Triều đình vì truy xét dư đảng Khánh Vương mà dẫn tới tai họa này, mấy năm sau, sẽ không có ai dám ở trên triều đường nhắc tới việc dư đảng Khánh Vương nữa, đám người Vương Phụng Hi cũng sẽ vì vậy giữ được bình an.

Triệu Linh đã giành chiến thắng cho bách tính Giang Chiết rồi, hắn đã đổi lại cho bách tính sự an cư lạc nghiệp, khôi phục nguyên khí từ đây.

Nhưng bản thân hắn thì sao, có phải đã nghĩ xong kết cục rồi không?

Sắc mặt của Thẩm Xương Cát đột nhiên thay đổi, hắn còn chưa từng gặp Triệu Linh, bất luận sống chết, hắn đều phải nhìn thấy khuôn mặt chỉnh tề

https://thuviensach.vn

của Triệu Linh.

“Bắt lấy hắn."Thẩm Xương Cát đột nhiên hét lên.

Người của Hoàng Thành Ti ào ào xông lên vách đá, còn Triệu Linh ở trên vách đá lại vẫn chắp tay phía sau đứng ở đó, dường như không chuẩn bị trốn tiếp.

Cuối cùng Triệu Linh hơi hơi động đậy.

Hô hấp của Thẩm Xương Cát gần như dừng lại, hắn không tự chủ được đưa tay ra, muốn nắm lấy y phục của Triệu Linh, kéo Triệu Linh tới trước mặt, từ đầu tới chân dò xét kĩ càng một lượt.

Nhưng hắn không có cơ hội này nữa.

Trước lúc Triệu Linh sống sót, hắn đã mất đi cơ hội gặp mặt Triệu Linh.

Triệu Linh từ trên vách núi nhảy xuống, áo sau lưng hắn tung bay, dường như đã hóa thành đám mây phiêu lãng bất định bên trời, tất cả mọi thứ của hắn từ đây về sau cũng sẽ không ai biết nữa, khuôn mặt của hắn sẽ vỡ vụn trong sông núi.

Nhựng có lẽ, đây trái lại là cách chết chỉnh tề nhât.

Thà làm ngọc vỡ còn hơn ngói lành. Cách chết thể diện nhất, kiêu ngạo nhất. Là tùy ý như thế.

Là phong lưu như thế.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 127: Xuất Hiên

Thẩm Xương Cát đứng trên vách núi, hắn không tưởng tượng được một

người có dũng khí lớn thế nào để có thể nhảy từ đây xuống, vách núi thẳng đứng như dao, đá vụn rải rác như mài giũa, thân máu thịt sao có thể chịu được sự giày vò như Vay.

Nhưng cũng chỉ có một con đường như vậy có thể lựa chọn.

Tội mưu phản, mãi mãi đều không thể đứng trước mặt người khác, khoác lên tội danh như vậy, không có ngày lật người.

“Đều xuống dưới tìm cho ta.” Thẩm Xương Cát dặn dò, “Sống phải thấy người, chết phải thấy xác, phải tìm được cho ta.”

Mắt trừng trừng nhìn Triệu Linh từ đây nhảy xuống, Thẩm Xương Cát đã cảm thấy bị lừa gạt, nếu không tìm được thi thể nữa, hắn sẽ lật tung cả Giang Chiết lên, để Triệu Linh mở mang thủ đoạn của hắn.

Hàn Chương lại cảm thấy vô cùng hối hận, hắn mở trừng mắt nhìn một người như thế từ đây nhảy xuống, người thanh niên xuất chúng như thế, cứ như vậy bị Hoàng Thành Ti ép chết rồi. Nếu hắn có thể sớm biết được sẽ có kết quả như vậy, hắn nhất định sẽ dốc sức ngăn cản Hoàng Thành Ti.

Rốt cuộc là tội danh gì mà thà chết cũng không chịu rơi vào tay triều đình?

Hàn Chương nhìn Thẩm Xương Cát vừa nãy mặt mày hưng phấn, giờ thần tình tàn bạo, đột nhiên hiểu ra, Hoàng Thành Ti không phải tới truy

https://thuviensach.vn

xét Vụ án thông địch, họ lòng vòng ở Giang Chiết vẫn là vì việc của Khánh Vương.

Muốn truy xét dư đảng Khánh Vương.

Vừa nãy người nhảy xuống đó, rất có thể chính là then chốt.

Nếu triều đình dùng những tâm tư này vào việc trị quốc, cứ coi như có mười Khánh Vương cũng không đáng sợ. Cuộc chiến Trấn Giang vẫn chưa khiến cho họ tỉnh táo, họ vẫn lẫn lộn đầu đuôi, không phân thị phi. Xu Minh nếu biết Hoàng Thành Ti của Đại Tề trong nháy mắt đã ép chết người bắt được hắn rồi, nhất định sẽ vỗ tay vui sướng.

Một chút ít kì vọng trong lòng Hàn Chương đối với triều đình, đột nhiên không còn gì, hắn không phải đảng Khánh Vương, dù là người nhà mẹ đẻ Ninh Vương Phi, lại cũng không có ý nâng đỡ Ninh Vương.

Nhưng hiện giờ, đột nhiên hắn cảm thấy chán ghét cái triều đình mà mình một lòng bảo vệ.

“Hàn tướng quân.” Thẩm Xương Cát quay đầu nói, “Ngài vừa nãy từng giao đấu với người này, có lẽ biết chiều cao và thân hình đại khái của người này, nếu tìm được thi thể của người này, vẫn xin tướng quân cùng giám định.”

Nếu là bình thường, Hàn Chương sẽ lạnh như băng từ chối, nhưng giờ đây, trong lòng hắn lại có ý tiếp tục đọ sức với triều đình, dù hắn là võ nhân, không có nghĩa là không thể gian trá.

Hàn Chương cố ý chau mày, “Đây rốt cuộc là chuyện gì? Người đang yên đang lành lại nhảy xuống vách núi, Thẩm Đề Cử, chúng ta trước đây đã nói rồi, người này có công với triều đình, quân đội Đại Tề chúng ta bớt đi tướng lĩnh như vậy, tội phạm tử hình trong đại lao trong chiến loạn còn có

https://thuviensach.vn

thể xung quân, nếu là có thể để hắn góp sức cho triều đình, hà tất phải dồn hắn vào chỗ chết.”

Thẩm Xương Cát cười xòa nói: “Ta cũng biết tướng quân yêu thích người tài, chỉ là Vụ án này, có liên quan tới chính cục của triều đình, không thể coi là việc bình thường”

Hàn Chương đầu tiên là có chút mơ màng, đột nhiên mắt sáng lên, giống như đã nghe hiểu lời của Thẩm Xương Cát, nhưng rất nhanh khuôn mặt trở nên thiếu nhẫn nại, “Hoàng Thành Ti các ngươi quyết định đi, nếu tìm được người, ta để Phó Tướng tới nhận diện.”

Ai cũng sợ chuốc họa vào thân với việc này.

Hàn Chương đưa người rời khỏi, để lại một đám người của Hoàng Thành Ti, đi xuống Vách núi tìm.

Một vách núi nhỏ nhoi, trông đơn giản thế nhưng tìm kiếm lại vô cùng khó khăn, càng huống hồ dưới vách núi là khe suối, giờ là đầu xuân, dù nước suối không chảy xiết, nhưng ở đây vừa hay hình thành một vòng nước xoáy, nếu thi thể rơi vào đây, phải thông qua kiểm tra tốc độ nước chảy, mực nước để phán đoán thi thể rốt cuộc bị dạt tới đâu.

Thẩm Xương Cát nhìn đá lăn từ vách núi và cành cây bị ép gãy, có thể ra kết luận, thật sự có người rơi từ trên vách núi xuống.

Đó tất nhiên chính là Triệu Linh mà họ nhìn thấy.

Thẩm Xương Cát bắt đầu thông qua chi tiết để tìm dấu vết, hắn nhất định sẽ tìm được thi thế của Triệu Linh.

Nhưng trên đời này không có việc tuyệt đối.

https://thuviensach.vn

Thẩm Xương Cát dặn dò, “Bảo người trông chừng tất cả tiệm thuốc xung quanh Trấn Giang, chỉ cần có người tìm thầy hỏi thuốc, nhất định đuổi theo xem.”

Như vậy mới là tuyệt đối không sơ suất.

A Mạt và A Quỳnh đang cùng nhau. Xem túi tiền, hai người nghĩ tới nên thêm hai hình vẽ, một trái một phải, một sáng một tối, trông không giống một bông hoa, lại chiếu rọi lẫn nhau. Sắp tới mùa xuân rồi, chiến sự Trấn Giang đã dẹp yên, tất cả mọi người trong lòng hồ hởi, muốn trang điểm cho mình đẹp lên.

Cổ tứ thái thái cũng làm quần áo mùa xuân cho Lang Hoa, nhìn Lang Hoa dùng kim chỉ không cầm được vừa kinh ngạc vừa vui mừng, “Ta còn cho rằng, Lang Hoa nhà chúng ta nói gì cũng sẽ không học những thứ này.”

Lang Hoa không thích kim chỉ, vì từng hàng từng hàng kim khâu đều là tính cách và sự kiên nhẫn, đối với một người mù mà nói, bóng tối vô biên đã khiến nàng học được sự chờ đợi không mệt mỏi. Nàng không cần giày vò mình tiếp nhận những thứ mình không thích nữa, nhưng hai ngày nay, nàng lại có chút buồn bực, cho nên mới tới thử dùng cách khác để được yên tĩnh trở lại.

Đã mấy ngày trôi qua rồi, không có chút tin tức nào của Triệu Linh.

Thẩm Xương Cát cũng không tới viếng thăm Cô gia nữa.

Lang Hoa đã đoán được xảy ra chuyện gì, giờ nàng chính là muốn ghép tất cả lại.

“Tiểu thư". Hồ Vinh bẩm báo, “Hạt giống năm nay e là không thu hoạch tôtrôi.”

https://thuviensach.vn

Vốn đang tiến hành tốt đẹp, sao đột nhiên lại có sai sót, Lang Hoa ngẩng mắt lên, “Chuyện gì?”

Hồ Vinh muốn khóc mà không có nước mắt, “Hạt giông chúng ta đặt sẵn, bị một người họ Bùi mua đi rồi.”

Trong ấn tượng của Lang Hoa Giang Chiết không hề có hương thân nào họ Bùi, hạt giống là dùng để reo trồng đồng ruộng, không có đất tốt muốn những hạt giống này làm gì?

Đợi chút.

Lang Hoa đột nhiên nhìn về phía Hồ Vinh, “Ngươi nói người đó họ gì?”

Hồ Vinh nói: “Họ Bùi, cũng không biết từ đâu tới, rất huênh hoang ngang ngược, ta vốn muốn lý luận với Quản sự nhà hắn, nào ngờ Quản sự đó căn bản không nghe ta nói, nói cái gì đặt rồi cũng vô dụng, ai trả tiền trước thì là của người đó.”

“Đây căn bản chính là hành vi vô lại.”

Lang Hoa không hề nghe hết lời của Hồ Vinh, nàng đang nghĩ tới một người, một người nên xuất hiện.

Bùi Khởi Đường.

Nàng dọn dẹp tất cả kí ức có liên quan về Bùi Khởi Đường, xuất thân thế gia, hành vi không đứng đắn bị trục xuất gia môn, sau khi nương nhờ trong quân được Hoài Nam Vương tán thưởng, sau lại làm quan rất được Hoàng Thượng tín nhiệm.

Đây là việc ai ai cũng biết.

Nhưng có vài thông tin bí mật lại chỉ là từ miệng những phụ nữ nội trạch lưu truyền, nói Bùi Khởi Đường là ngoại thất sinh ra, mệnh khắc phụ mẫu

https://thuviensach.vn

lại bệnh nặng quanh năm, cho nên luôn được Bùi gia nuôi ở bên ngoài, có lẽ là vì Bùi gia có chút áy náy với hắn, xưa nay chưa từng cắt bớt tiền bạc của hắn, lại không ngờ con người Bùi Khởi Đường này trời sinh thông minh, thích tính toán, dùng tiền bạc Bùi gia cho làm ra vài Ngân Hiệu, thoáng chốc đã trở thành quý công tử tiền dắt đầy lưng.

Vị quý công tử này không tiếc bỏ tiền bạc mời mấy vị sư phụ có võ công tu tập công phu, muốn mượn việc này cường thân kiện thể. Không ngờ Bùi Khởi Đường không đủ thiên phú, vẫn là thiếu nhẫn nại, cuối cùng không thể luyện được một thân công phu mạnh mẽ, chỉ là học được chút chiêu thức xảo quyệt nham hiểm, lại cũng khiến hắn thoát được thể chất suy yếu, sau này hắn lên chiến trường nhiều lần lập kì công, đều là dựa vào cái này.

Nếu người Hồ Vinh nói đúng là Bùi Khởi Đường, vậy vì sao hắn lại xuất hiện ở Hàng Châu lúc này.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 128: Xin Giúp

L ang Hoa còn chưa suy nghĩ kĩ càng việc của Bùi Khởi Đường, Tiêu ma ma

rảo bước đi vào nói: “Đại tiểu thư, một vị Thẩm đại nhân tới viếng thăm lão thái thái.”

Thẩm Xương Cát cuối cùng tới rồi

Việc của Triệu Linh có lẽ có tin tức chuẩn Xác.

Lang Hoa đứng lên dặn dò Hồ Vinh, “Hồ Quản sự đừng sốt ruột, họ đã cướp hạt giống của chúng ta, vậy nhất định sẽ tìm tới cửa.”

Nếu người này là Bùi Khởi Đường, vậy tất cả đều dễ làm rồi.

Nàng dù chưa từng gặp người này, nhưng khá hiểu công tích vĩ đại của hắn, Bùi Khởi Đường tuyệt đối sẽ không làm việc vô ích.

Giờ then chốt là ứng phó Thẩm Xương Cát.

Lang Hoa nhìn về phía A Mạt, "A Mạt, y phục mới của ta đâu?”

A Mạt nói: “Hôm qua vừa làm xong, tiểu thư muôn mặc bây giờ?”

Lang Hoa gật đầu, nhìn thời tiết bên ngoài, “Hôm nay thời tiết tốt, các ngươi cũng mặc lén dil"

A Mạt và A Quỳnh bốn mắt nhìn nhau, họ còn cho rằng những y phục mới này là phải mặc khi sinh nhật tiểu thư, lại không ngờ tùy tiện mặc ngay

https://thuviensach.vn

hôm nay rồi.

Nhưng mặc y phục mới luôn là việc đáng vui mừng.

Lang Hoa không quên dặn dò, “Còn có túi tiền, cũng phải đeo lên.”

Vì hôm nay, họ phải nghênh đón một người quan trọng.

Cố lão thái thái có chút không thoải mái, từ khi Hồ Trọng Cốt bắt đầu chẩn mạch trị liệu cho bà ấy, bệnh của bà ấy đã đỡ nhiều rồi, rất lâu không có cảm giácấmức trong ngực này.

Lần này bà ấy biết không phải là bệnh cũ tái phát, mà là gặp Thẩm Xương Cát của Hoàng Thành Ti.

Lão thái gia trước khi qua đời từng nói với bà ấy, chỉ cần không gặp phải Hoàng Thành Ti, Cố gia liền sẽ không có đại sự gì, vạn nhất Hoàng Thành Ti tìm tới cửa nhất định phải từ từ ứng phó.

Giờ họ tới cửa rồi, hơn nữa người tới là Thẩm Xương Cát.

Đối với Cổ gia mà nói, Thẩm gia không hề xa lạ, đó là vì lúc tiền triều, hai nhà luôn qua lại mật thiết, sau này Thẩm gia chạy tới chỗ Thái Tổ Hoàng Đế bản triều, còn Cổ gia một lòng lánh đời, từ đây hẹn định chết già không qua lại.

Cố gia không ngưỡng mộ phú quý của Thẩm gia, Thấm gia cũng sẽ không tiết lộ bí mật của Cổ gia ra ngoài

Cố lão thái thái hơi hơi nhíu mày, lễ vật trên bàn thiêu đốt mắt bà ấy, “Thẩm đại nhân, ngài đây là ý gì? Cổ gia chúng ta đâu dám nhận lễ vật của đại nhân, đại nhân muốn chúng ta làm gì cứ việc mở mồm là được rồi!”

Thẩm Xương Cát nét mặt tươi cười, “Lão thái thái người nặng lời rồi, vãn bối sớm nên tới bái kiến lão thái thái, chỉ là vì gia tổ đã lập quy tắc, vãn

https://thuviensach.vn

bối không dám tới nhà, nhưng giờ... vãn bối gặp phải chuyện khó, không thể không tới xin lão thái thái giúp.”

Cổ lão thái thái cụp mí mắt xuống, nhớ lại lời lão thái gia giao phó cho bà ấy.

Năm đó, trong đêm tân hôn của bà ấy, lão thái gia đã đem bí mật của Cố gia nói cho bà ấy, bảo bà đừng sợ cũng đừng buồn, chỉ cần Cố gia theo tổ huấn tránh xa triều đường thì sẽ không có bất cứ chuyện gì xảy ra. Đó là lần đầu tiên bà ấy cảm nhận được lòng tin của lão thái gia với bà ấy, bà ấy đã thề bất luận tới lúc nào cũng sẽ thẳng lưng, trở thành trụ cột của Cổ gia.

Cho nên, khi việc này tới, trong lòng bà ấy không sợ hãi, chỉ là thương cảm.

Cố lão thái thái hồi lâu mới nói: “Đó đều là việc trước đây bao lâu rồi, từ khi bản triều khai quốc tới nay, tử đệ Cố gia chúng ta chưa từng vào làm quan, giữ đất đai sống qua ngày, còn giờ Cổ gia đã nhân tài điêu linh, chẳng qua là hương thân nhỏ nhoi, không biết có việc gì có thểgiúp được đại nhân.”

Cố lão thái thái khuôn mặt thản nhiên, dường như đang nói một việc không thể nhẹ nhàng hơn, từ trên gương mặt bà ấy không nhìn ra được chút manh mối nào.

Thẩm Xương Cát không thể không bội phục, Cố gia lại giữ bí mật này sống mấy chục năm.

Thẩm Xương Cát nói: “Cổ gia giúp Hàn tướng quân và Mẫn đại nhân vượt qua ải khó, đây không phải việc một hương thân nhỏ nhoi có thể làm được, lão thái thái người nói có phải không”

Thẩm Xương Cát vừa dứtlời, liền nghe ngoài cửa truyền tới giọng nói: “Là triều đình phái người tới rồi sao?”

https://thuviensach.vn

Cổ lão thái thái thăm dò dặn dò Khương Ma ma, “Bảo đại tiểu thư chuẩn bị chút thức ăn, đểlát nữa chiêu đãi Thẩm đại nhân thật tốt”

Đây làý bảo vệ Cổ Lang Hoa, không muốn Cổ Lang Hoa bị cuốn vào trong.

Đều nói Cổ lão thái thái vô cùng cưng chiều cháu gái Cổ Lang Hoa này, giờ xem ra không sai chút nào, có thể thấy Cổ Lang Hoa là thịt mềm của Cổ lão thái thái.

Thẩm Xương Cát thích nhất dùng đao đâm vào chỗ mềm của người khác, vì như vậy máu chảy nhiều nhất, cũng đau đớn nhất, cái hắn muốn chính là loại cảm giác đau đớn này, Vô cùng tinh vi, vô cùng xa xỉ.

Đời người luôn là phải thỉnh thoảng lấy được những thứ này, mới có thế cảm thấy thú vị.

“Bảo đại tiểu thư vào đi, ta cũng đã chuẩn bị lê vật cho tiểu thư.”

Sắc mặt Cổ lão thái thái lập tức thay đổi, “Thẩm đại nhân, đó đều là việc của lão tiền bối, đừng liên lụy tới trẻ con trong nhà.”

Thẩm Xương Cát trầm mắt giống như không nghe thấy vậy.

Lúc này rèm vén lên, Lang Hoa đi vào.

Tiếng bước chân từ xa tới gần, Thẩm Xương Cát ngẩng đầu lên nhìn tới, cái nhìn này lại khiến hắn chau mày.

Cổ đại tiểu thư mặc một chiếc yếm màu vàng, trên yên toàn là hình vẽ hoa mai.

Thẩm Xương Cát chỉ là tùy tiện nhìn một cái, lập tức liền cảm thấy có chỗ nào không đúng, nhìn kĩ, lại cũng không rời được mắt, không cầm được đi tìm chỗ khác biệt của mỗi đóa hoa mai.

https://thuviensach.vn

Trông có vẻ giống hoa mai, lại luôn có sự khác biệt nhỏ, trên vạt áo trái vốn là gom dăm ba bông hoa lại với nhau, tới vạt áo phải lại đột nhiên thiếu một bông như thế, có cái chạc cây dài một chút, có cái chạc cây chỉ ngắn hơn một chút xíu, có cái trong hoa mai lại không có nhụy hoa, đến cổ áo cũng làm cực kì quái dị, cổ áo bên trái dùng màu lam lót viền, cổ áo bên phải là màu hồng lót viền, trên ống tay áo bên trái có hai hoa văn, bên phải lại trở thành 3 hoa văn, hoa mai trong hoa Văn cũng khác nhau.

Khuyên tai Cổ đại tiểu thư trên tai đeo, một cái là hai đóa hoa mai, một cái khác là ba đóa.

Lại nhìn hai nha đầu bên cạnh Cổ đại tiểu thư, cũng là ăn mặc quái dị như vậy.

Nha đầu bên trái trên yếm vẽ một rừng trúc, lá trúc luôn có sự khác biệt nhỏ.

Nha đầu bên phải cánh hoa cúc trên yếm lại giống như cố ý bị người ta ngắt hai cánh vậy, hắn không cầm được muốn tìm xem hai cánh hoa đó rốt cuộc đi đâu?

Buồn cười.

Quả thực chính là đang gây phiền phức cho hắn mà.

Hắn là người rất để tâm đến các chi tiết, chỉ cần có một chút khác biệt hắn cũng phải tỉ mỉ tìm cho ra, trong nhà hắn thường đếm hoa mai, đó là khi công vụ không bận, thong thả luyện nhãn lực.

Thói quen nhiều năm, khiến hắn căn bản không thể bỏ qua cách ăn mặc cố quái của họ...

Cố đại tiểu thư cố ý đối đầu với hắn, phân tán tinh lực của hắn, khiến hắn tâm phiền ý loạn.

https://thuviensach.vn

Lửa giận của Thẩm Xương Cát đột nhiên thiêu tới trên lông mày, nhưng khi ánh mắt rơi trên đôi má non nớt ấy lại không nhịn được ngớ ra.

Một cô bé mười tuổi, sao có thể cố ý làm như vậy, nàng căn bản chưa từng gặp hắn, càng không biết thói quen của hắn, sao có thể cố ý làm ra loạiăn mặc như thế.

Thẩm Xương Cát nhắm mắt, muốn ổn định lại tâm thần.

Bên ngoài đột nhiên truyền tới tiếng pháo hoa, sau đó còn náo nhiệt đánh đàn gióng trông.

Lang Hoa cười bước lên phía trước hành lễ với Thẩm Xương Cát, “Vị này là đại nhân triều đình phái tới sao? Vậy vừa đúng lúc rồi, ta đã mời ban nhạc chuẩn bị ở trong sân xướng X Vạn Hoa Đăng) và (Mãn Đình Phương), cũng gọi hết Quản sự trong trang tới, mọi người cùng vui vẻ chút.”

Thẩm Xương Cát ghét nhất chính là náo nhiệt, hắn đột nhiên đứng lên, “Bảo chúng dừng lại cho ta.”

Ban nhạc bên ngoài căn bản không nghe thấy tiếng gào thét của Thấm Xương Cát.

Cố lão thái thái không nhịn được thở dài, “Thẩm đại nhân đừng tức giận, người của thôn chúng ta đều thích những cái này. Ngài vừa nãy nói có việc gì muốn Cố gia chúng ta giúp?”

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 129: Buôn Nôn

Thẩm Xương Cát vốn muốn dùng con dao từ từ cắt thịt trên người Cổ một lão thái thái xuống.

Giờ lại đột nhiên không còn tâm trạng.

Hai bộ quần áo của Cổ Lang Hoa và hai nha hoàn mặc, giống như mấy nét bút gãi vào lòng hắn, khiến nhắn đứng ngồi không yên, hận không thể xông tới kéo y phục đó xuống Xét nát.

Tất cả hoàn toàn không đúng rồi, giống như một người mắt tốt gặp phải ánh sáng mạnh, một người tai thính gặp phải tiếng ồn ào, thêm lên người hắn, sự giày vò phải gấp mười lần người thường.

Hắn rất muốn rời khỏi nơi quái quỷ này, ở đây khiển hắn mất đi sự bình tĩnh thường ngày.

Nhưng hắn rời khỏi rồi, lại tìm cơ hội nhắc lại chuyện cũ sẽ hoàn toàn mất đi khí thế.

Thẩm Xương Cát tránh ánh mắt của mình rơi trên người Cổ Lang Hoa, không dễ dàng gì mới khắc chế được sự kích động trong lòng mình, híp mắt nói: “Hoàng Thành Ti bắt được một trọng phạm của triều đình, đáng tiếc người ta đưa tới không đủ, muốn mượn người của Cổ gia qua đó cùng nhận dạng thân phận người này.”

Lang Hoa dù hết sức nhẫn nại, lông mày vẫn không tránh khỏi khẽ run.

Người Thẩm Xương Cát nói nhất định là Triệu Linh.

https://thuviensach.vn

Nàng chính là sợ Thẩm Xương Cát nghi ngờ Cổ gia có liên đới tới Triệu Linh, dùng an nguy của Triệu Linh để quan sát thần thái của mỗi người ở Cổ gia, mới nghĩ ra cách như vậy để làm nhiễu loạn cái nhìn của Thẩm Xương Cát.

Trên mặt Cố lão thái thái lộ ra chút thần tình kinh ngạc, dường như không thể hiểu nổi ý của Thẩm Xương Cát, “Đó là việc quan nha làm, Thẩm đại nhân sao lại mượn người của Cố gia, chúng ta lại có thể làm gì đây? Chúng ta già thì già bé thì bé, lại không biết thẩm vấn, Thẩm đại nhân ngài đây là làm khó người khác”

Lời của Cổ lão thái thái khiến Thẩm Xương Cát có chút hơi ngạc nhiên.

Cố gia thật sự không để tâm sống chết của Triệu Linh?

Cố gia thật sự yên phận làm hương thân ở Trấn Giang, không hề bước chân vào triều đường?

Khánh Vương ở Giang Chiết, Cố gia cũng ở Giang Chiết, Thẩm Xương Cát luôn cảm thấy Cố gia sẽ bị Khánh Vương sử dụng.

Nhưng giờ đây, hắn lại không có chút chứng cứ nào.

“Người đó đã chết rồi, không cần thẩm vấn, chỉ là thi thể đã hủy hoại, cần ghép lại xác thực thân phận,” Thẩm Xương Cát nhếch môi, dường như có một nụ cười u ám treo trên hai gò má hắn, “Người này luôn hoạt động ở Giang Chiết, nói không chừng Cổ gia có người biết hắn.”

Cổ lão thái thái vội xua tay, “Loại người này Cố gia chúng ta không quen”

“Vậy càng tốt,"Thẩm Xương Cát đứng lên, “Cổ gia cũng có thể không chút băn khoăn giúp đỡ triều đình,” Nói rồi dừng lại, “Lão thái thái không

https://thuviensach.vn

cần chối từ, Cố gia có vài phần bản lĩnh, ta rõ hơn ai hết, xin mời Cố tam lão gia, Cổ tứ lão gia đi theo ta tới nha môn một chuyến.”

Thẩm Xương Cát vẫy vẫy tay, người của Hoàng Thành Ti lập tức lên trước một bước, mùi uy hiếp đã vô cùng rõ ràng.

Cố lão thái thái cảm thấy vai hơi nặng, hình như khó mà chống đỡ, may mà được Lang Hoa kéo tay, “Thẩm đại nhân... nếu tam thúc và tứ thúcta làm tốt công việc, ngài có thể để họ làm quan không?”

Không ngờ Cổ đại tiểu thư nóiralời như vậy.

Cổ lão thái thái cố ý trách mắng Lang Hoa, “Trẻ con không được nói bừa, làm quan đâu phải việc cháu mở miệng đóng miệng là được.”

“Tổ mẫu luôn nói tam thúc, tứ thúc cháu không thích hợp nhậm chức ở triều đình, Cố gia chúng ta luôn không thể làm hương thân cả đời, có cơ hội đương nhiên phải tranh thủ...”

Thẩm Xương Cát nhìn Cổ lão thái thái sắc mặt khó coi, Cổ đại tiểu thư khuôn mặt ngây thơ, có lẽ Cổ đại tiểu thưthật sự không biết bí mật của Cổ gia, không thì sẽ không dốc hết sức lực bảo hắn đem Cổ tam lão gia và tứ lão gia di.

“Người đồng ý đi,”Lang Hoa cấu cấu tay Cố lão thái thái, dặn dò Tiêu ma ma, “Mau đi mời tam thúc và tứ thúc tới, cứ nói triều đình có việc mời họ giúp.”

Tiêu ma ma đáp lại một tiếng bước nhanh ra ngoài cửa.

Không bao lâu Cổ tam thái thái mặt mũi vui mừng kéo Cổ tam lão gia trốn trốn nấp nấp vào cửa.

https://thuviensach.vn

Cố tam thái thái lên trước hành lễ với Cố lão thái thái và Thẩm Xương Cát, đột nhiên trở nên nhiệt tình, “Vị này là Thẩm đại nhân phải không? Thẩm đại nhân là từ Kinh Thành tới? Đều nói người trong Kinh Thành trên người có quý khí, Thẩm đại nhân chính là khác với quan viên của Trấn Giang chúng ta.”

“Thẩm đại nhân lần này có đem theo gia quyến tới không?”

Thẩm Xương Cát dù mặt trầm như nước, Cố tam thái thái lại vẫn dũng cảm tiến thẳng, “Dù đã trải qua chiến sự, Trấn Giang chúng ta rất nhiều nơi vẫn là rất đẹp, Thẩm đại nhân thật sự nên đem gia quyết tới, những việc du ngoạn này cứ giao cho ta là được rồi!” Nói rồi nhìn Cốtam lão gia một cái.

“Lão gia nhà chúng ta không thích nói chuyện, nhưng... mỗi ngày đều ở trong nhà đọc sách, Thẩm đại nhân đưa ông ấy ra ngoài làm việc, tuyệt đối sẽ không mất mặt”

Lang Hoa tán thưởng nhìn Cổ tam thái thái.

Cố tam thái thái giỏi nịnh bợ, ton hót phú quý nhất, cả rổ lời nói ra đặc sắc vô cùng, khiến Thẩm Xương Cát tuyệt đối sẽ có cảm giác khách đến như ở nhà.

Nhưng Thẩm Xương Cát có thích không thì là việc của hắn rồi.

“Lão gia, người cũng nói vài câu đi.”Cố tam thái thái đưa tay ra kéo Cổ tam lão gia, Cố tam lão gia lại giống như eo bị trói thừng không ngừng lùi về phía sau.

Đây là cảnh hàng ngày tuần hoàn diễn ra ở Cố gia.

Cố tam thái thái cười tới mức mắt cong lên, “Lão gia nhà chúng ta có chút xấu hổ, ngài nhìn xem, ngài nhìn xem, ông ấy chính là nhát gan, người

https://thuviensach.vn

vợ xấu cũng phải gặp cha mẹ chồng, muốn làm quan thì phải vượt qua ải này, không đi làm việc, đâu có thể biết bản lĩnh của ngươi”

Cốtam lão gia vẫn một mực sợ hãi rúm ró.

Cố tam thái thái đỏ mắt, “Ta đây là mệnh khổ mà... sao lại gả cho người như thế này, Thẩm đại nhân... ngài đem ông ấy đi, thích thì sai khiển nhiều, không thích thì sai khiến ít, cũng đểông ấy đi theo ngài học tập.”

Thẩm Xương Cát đột nhiên trở nên buồn nôn, chả trách ai ai cũng coi thường hương thân, không hiểu lễ số, không biết nhìn sắc mặt, cho rằng mình thông minh lắm, thật ra những tâm tư đó toàn bộ đều treo trên mặt.

Đây giống như tới tiệm thịt, bảo hắn làm tên đồ tể đi giết lợn.

Từ đây có thể thấy, Cổ gia đúng là bại rồi.

Thời gian mấy chục năm, nuôi hậu bối tử tôn thành phế vật.

Hắn sao có thểvật lộn với một phếvật.

Thẩm Xương Cát cảm thấy trong miệng nhạt nhẽo vô vị, ngoài cửa sổ lại vang lên tiếng nhạc của trống và đàn sáo, hắn cuối cùng không thể chịu nổi nữa quay người đi ra ngoài.

Cố tam thái thái nhìn bóng lưng của Thẩm Xương Cát giậm giậm chân, bà ta còn có rất nhiều lời chưa nói xong.

Lang Hoa nhân cơ hội thấp giọng dặn dò A Mạt, “Ngươi tìm tới tứ lão gia, nói Với tứ lão gia, công việc của triều đình, có thể làm bao nhiêu thì làm bấy nhiêu.”

Có câu nói này nhắc nhở, tin rằng tứ thúc có lẽ có thể đối phó, nhất thời sẽ không có nguy hiểm, nàng luôn cảm thấy Thẩm Xương Cát lần này tới

https://thuviensach.vn

một mặt là thăm dò Cổ gia, mặt khác là muốn làm rõ bản lĩnh của tử đệ Cố gla.

Chúng ta giấu giấu giếm giếm trái lại khiến Thâm Xương Cát càng hứng thú.

Chi bằng sớm giải ra câu đố, đểThẩm Xương Cát tận mắt nhìn thấy tam thúc và tứ thúc, hiểu Cổ gia chỉ là hương thân thật thà chất phác mà thôi.

Với thân phận của Thẩm Xương Cát, sao có thể đọ sức Với một hương thân.

Sắp xếp xong tất cả, trong lòng Lang Hoa vẫn nặng nề, khiến nàng có chút thở không ra hoi.

Cái nàng lo lắng không phải Cố gia, cứ coi như Thâm Xương Cát không buông tha, nàng cũng có thời gian sắp xếp tất cả.

Người nàng lo lại là Triệu Linh.

Người giống như Triệu Linh, nhất định sẽ không sống một cách lặng lẽ, nhưng trong kí ức của nàng kiếp trước, Triệu Linh dường như chưa từng tồn tại.

Lẽ nào Triệu Linh thật sự đã chết trong cuộc chiến ở Trấn Giang rồi? Cho nên sau này mới không có một chút tin tức nào của hắn.

Ngực Lang Hoa đột nhiên khó chịu đau lên.

Không thể nào, Triệu Linh không thể chết, Triệu Linh sớm đã phát hiện có người theo dõi hắn, có lẽ đã sớm sắp xếp, sao có thể ngồi đợi chịu chết, đó căn bản không phải tác phong của hắn.

Nếu Triệu Linh không chết, hắn đã đi đâu?

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 130: Bí Mật

Tiễn mọi người đi, Lang Hoa cùng Cổ lão thái thái tới nội thất nói chuyện. “Tổ mẫu,” Lang Hoa thấp giọng nói, “Nhà chúng ta và Thẩm gia rốt cuộc có ân oán gì?”

Những việc ngày xưa Cổ lão thái thái vốn muốn đem theo vào trong quan tài.

Nhưng khi nhìn thấy Lang Hoa và Thẩm Xương Cát mặt đôi mặt, bà ây quyết định muôn nói ra.

Tương lai Lang Hoa không tránh khỏi sẽ đối diện với người này, vì Lang Hoa khác với lão tam, nàng sớm muộn cũng phải bay ra khỏi Trấn Giang, đến bầu trời cao hơn.

Vạn nhất lúc đó bà ấy đã không còn nữa, Lang Hoa cũng sẽ có chút chuẩn bị, cứ coi như là vì việc này sẽ bị liên lụy, Lang Hoa cũng sẽ vùng vẫy đứng lên trở lại.

Ánh mắt của Cổ lão thái thái dần dần ngưng kết lại, “Tổ tiên Cổ gia chúng ta luôn là quan của tiền triều, tới đời tằng tổ phụ của cháu, triều đình dần suy yếu, biên cương nhiều lần chịu nhục, chính quyền lắc lư muốn đổ. Tằng tổ phụ của cháu sợ tướng lĩnh dẫn binh bên ngoài có dị tâm, khuyên gián tiền triều Ai Đế trọng dụng Võ Đức Ti, phái người tới trọng trấn biên cương, giám sát thống soái biên cương cho triều đình, Ai Đế tiếp nhận lời khuyên của tằng tổ phụ cháu, và lệnh cho tằng tổphụ cháu cùng Thẩm đại nhân lúc đó làm chức Đô Tri bồi dưỡng ra một loạt lính Thám Sự, thăm dò tin tức cho triều đình.”

https://thuviensach.vn

Lang Hoa nghe hiểu rồi, chả trách Thẩm Xương Cát nói, hắn hiếu rõ bản lĩnh của Cố gia nhất.

“Thẩm gia thăm dò được việc thái tổ bản triều muốn mưu phản, Ai Đế tiền triều không chịu tin, lấy tội yêu ngôn hoặc chúng, li gián quân thần phạt tằng tổ của Thẩm đại nhân một trăm trượng, tằng tổ của Thẩm đại nhân không tính toán hiềm khích cũ đề xuất muốn đích thân tới bên cương giám sát thái tổ bản triều, tằng tổ phụ cháu kính trọng tằng tổ của Thẩm đại nhân một lòng vì nước, hai người quyết định, chỉ cần thái tổ bản triều mưu phản, tằng tổ của Thẩm đại nhân liền sẽ nghĩ cách diệt trừ gian nịnh cho triều đình.”

Cổ lão thái thái mỉa mai một tiếng, “Kết quả thái tổ bản triều quả nhiên mưu phản, tằng tổ phụ của cháu tin tưởng tằng tổ của Thẩm đại nhân sẽ theo cam kết hành sự.”

“Nhưng sau 10 ngày, thái tổ bản triều mua chuộc thống lĩnh quân điện tiền, phong tỏa hoàng cung, bắt Hoàng Đế và trọng thần làm tù binh, ép thiên tử để lệnh chư hầu, khống chế triều cục, từ đây thay đổi triều đại, lập nên Đại Tề, tằng tổ của Thẩm đại nhân cũng lắc mình biến thành trọng thần tâm phúc của thái tổbản triều.”

Cổ lão thái thái nói: “Tằng tổ phụ của cháu thế mới biết, người họ Thẩm đó căn bản không phải là thần tử trung nghĩa gì, hắn đến bên cạnh thái tổ bản triều, chẳng qua là cân nhắc lực lượng hai bên, bất luận cuối cùng ai thắng, hắn đều sẽ đứng ở chỗ bất bại. Tằng tổ phụ cháu một lòng xin chết, đâm vào cột trước điện, thái tổ bản triều kính trọng ông ấy, bảo thái y trị khỏi vết thương cho tằng tổ phụ cháu, và cho phép ông ấy hồi hương dưỡng lão.”

“Sau khi chúng ta chuyển về Trấn Giang, vừa bắt đầu còn nơm nớp lo sợ sống qua ngày, sợ Thẩm gia tìm tới giết người diệt khẩu, sau này trải qua mấy chục năm, cũng đã quên sạch việc này rồi!”

https://thuviensach.vn

Lang Hoa suy nghĩ kĩ càng, “Đó là vì thái tổ cũng có nghi hoặc với Thẩm gia, cho nên mới cho phép tằng tổ phụ hồi hương, nếu Thẩm gia lúc đó hại Cổ gia chúng ta, thì chứng minh Thẩm gia năm đó không phải một lòng quy thuận.”

Cổ lão thái thái tán thành gật đầu, “Tằng tổ phụ cháu cũng là nói như vậy với tổ phụ cháu, chúng ta đồng ý với Thẩm gia mãi mãi không vào làm quan nữa, tránh xa triều đường, chỉ làm một hương thân nhỏ bé, một là để tránh họa, hai là tằng tổ phụ của cháu cũng thật sự không còn ý chí nữa, chỉ muốn yên ổn sống qua ngày.”

“Thẩm gia tiếp tục làm thần tửtâm phúc của thái tổ, không có liên đới gì với chúng ta, sau này Thẩm gia cũng sa sút rồi, giữa chúng ta càng không có bất cứ quan hệ lợi hại nào.”

Lang Hoa nói: “Đã như vậy, vì sao giờ Thẩm Xương Cát lại tìm tới, nhắc lại việc cũ sao?”

Cổ lão thái thái lắc lắc đầu, “Ta nghĩ đi nghĩ lại, có lẽ là có liên quan tới những Sát Tử mà tiền triều thả tới Tây Hạ và nước Kim đó, khi tằng tổ phụ cháu còn tại thế, từng nhắc tới sau khi bản triều kiến quốc, Thẩm gia muốn thu lại những Sát Tử đó để mình dùng, nhưng những người đó coi thường hành vi tiểu nhân của Thẩm gia, đều biến mất không dấu vết.”

“Có lẽ Thẩm gia cảm thấy, Cổ gia chúng ta còn có qua lại với những người đó, đông thời đang phục vụ cho Khánh Vương.”

Lang Hoa thấp giọng nói: “Nhà chúng ta và những người đó không hề có qua lại, không thì khi cuộc chiến Trấn Giang, chúng ta có lẽ đã nhận được một ít tin tức.”

Cổ lão thái thái gật gật đầu, “Phụ thân cháu cũng từng hỏi ta về việc của Sát Tử Tây Hạ, khi đó Khánh Vương vẫn còn, Tây Hạ nhiều lần xâm phạm, Khánh Vương muốn điều binh tấn công Tây Hạ, phụ thân cháu rất bội phục

https://thuviensach.vn

khí độ và tầm nhìn xa của Khánh Vương, ta cũng biết nó lén lút qua lại với Khánh Vương."

Lang Hoa dường như nghe được then chốt của cả sự Việc.

"Tổ mẫu, phụ thân cháu sau khi hỏi tới những việc này, có phải liền bắt đầu ra ngoài thu mua thuôc?"

Lang Hoa từ trong mắt Cổ lão thái thái nhìn thấy đáp án khẳng định.

Phụ thân không phải chỉ nghĩ thôi, ông ấy đúng là đã nhúng tay làm những việc này, chỉ đáng tiếc Khánh Vương bị giết.

Lang Hoa cảm thấy từng sợi chỉ một đều kết nối lại, mấy năm đó trước sau đã xảy ra vài việc.

Sau khi Huệ Vương bị giết, Khánh Vương tới Giang Chiết, phụ thân biết được Khánh Vương muốn xuất binh Tây Hạ, ngay lúc này Từ Tùng Nguyên dùng Tây Hạ đem về tình báo khiến quân đội Đại Tề thu hồi mười sáu tòa thành trì bị Tây Hạ bá chiếm, lập đại công.

Ở đây có công lao của Khánh Vương không?

Sau khi Khánh Vương chết, phụ thân và Từ Tùng Nguyên kết giao khá thân, có thể là có ý nghe ngóng tình hình của Tây Hạ hay không.

Loạn Trấn Giang lần này, Thái Tử lại liên thủ Với người Tây Hạ đế hại Hàn Chương.

Kiếp trước, sau khi Hàn Chương chết, Tây Bắc và Lĩnh Bắc đổi tướng lĩnh, năm nào cũng đánh thua trận, Đại Tề bị ép hòa hảo với Tây Hạ và nước Kim, đưa đi hết công chúa này tới công chúa kia, hết quận chúa này tới quận chúa kia, cuối cùng vẫn là mỗi năm đều phải nộp rất nhiều tiền bạc để xin duy trì cục diện hòa bình, nhưng vẫn không tránh khỏi Tây Hạ và

https://thuviensach.vn

nước Kim ở bên cương giết giết cướp cướp, cuối cùng Tây Hạ không chỉ lấy về mười lăm tòa thành trì đó, còn khiến Đại Tề đền thêm năm tòa thành trì cho chúng.

Mọi người đều cho rằng cái đáng hận là Tây Hạ và người Kim, thật ra người đáng hận chính là triều đình này, là Thái Tử sớm đã bắt đầu qua lại bí mật với người Tây Hạ.

Đó là trữ quân của Đại Tề, hắn sao dám làm loại Việc này.

Lang Hoa mắt muốn bốc hỏa, không biết sao có một luồng sức mạnh khó mà áp chế khiến nàng đột nhiên đứng lên, nàng mở miệng, một loạt từ liên tiếp đột nhiên thoát ra khỏi miệng, trong đầu như có tiếng kim qua vang lên, hồi lâu nàng mới nghe rõ mình nói cái gì, “... Nhi tà tích thị đạo, nhân nghĩa miệt văn, sơ viễn chính nhân. Thân nật quần tiểu, thiện vô vinhibất bối, ác vô đại nhi bất cập... Vọng vi trữ quân, khởi khả thừa thất miếu chi trọng, đương phế vi thứ nhân.”

"Mà lại gian tà bất nhân, xa lánh người hiền, gần bọn tiểu nhân, điều thiện chẳng làm lấy nổi một việc nhỏ, điều ác thì lớn mấy cũng không từ... Hạng như vậy mà làm Thái tử thì sao gánh nổi giang Sơn xã tắc, nên phế làm thứ dân.

Cổ lão thái thái sớm đã ngẩn ra đó, ngơ ngác nhìn Lang Hoa, “Lang Hoa, cháu đừng dọa tổ mâu, cháu đang nói gì?”

Lang Hoa thở hổn hển, nàng cảm giác được sự tỉnh táo xưa nay chưa từng có, “Thái Tử. dù là trữ quân một nước, hắn lại đã thất đức, không nên đểbách tính Đại Tề bồi tang cũng hắn, hắn phải bị phếtruất”

Sắc mặt Cố lão thái thái đột nhiên thay đổi rồi, bà ấy nhìn Lang Hoa trước mắt.

https://thuviensach.vn

Trong đôi mắt đó của Lang Hoa dường như ẩn chứa một vầng trăng, trong bóng tối rực rỡ phát sáng, nàng mở miệng, “Chúng ta sẽ kéo hắn xuống.”

Sau khi trải qua cuộc chiến Trấn Giang, nàng rõ hơn ai hết, nàng chẳng những không phải là phe của Thái Tử, nàng còn sẽ đấu với họ tới cùng.

Trận chiến này vừa bắt đầu đã đánh rồi, nàng cũng sớm đứng đúng ở vị trí nên thuộc vê mình.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 131: Phương Hướng

Cố lão thái thái sớm đã phát hiện sau khi Lang Hoa khỏi bệnh không còn giống trước đây nữa, nhưng lại không ngờ nàng mới chỉ mười tuổi đã nói ra những lời khiến người ta kinh ngạc như vậy.

“Lang Hoa,” Cố lão thái thái nói, “Đây là việc lớn, không thể nói bừa.”

Lang Hoa có thể hiểu tâm tình của tổ mẫu, thứ tổ mẫu hiện giờ nhìn thấy chỉ là tình thế trước mắt, cho nên mới cảm thấy tất cả việc này tới quá đột ngột.

Nàng thì khác, nàng là người đã từng trải qua mưa gió kiếp trước, cũng biết quá nhiều việc sẽ xảy ra, cho nên sau khi nghĩ kĩ càng trước sau những thứ này, mới có thể tỉnh táo như vậy.

“Tổ mẫu,” Lang Hoa ngồi lại xuống, “Người từ từ suy nghĩ, từ khi phụ thân qua đời, tới giờ Thẩm Xương Cát tới cửa uy hiếp, Cố gia chúng ta dù luôn cẩn thận dè dặt, chỉ muốn sống cuộc sống yên ổn, nhưng vẫn không thoát được thân ra khỏi thời cục đúng hay không?”

Cố lão thái thái sau khi suy nghĩ kĩ càng lắc lắc đầu, Thế Hoành vô cớ mất tích không rõ ràng, trốn Thẩm gia nhiều năm như thế nhưng vẫn bị tìm tới cửa, cái gọi là sống ngày tháng yên ổn, đều là tự lừa mình lừa người mà thôi.

Lang Hoa tiếp tục nói: “Từ Cố gia chúng ta nhìn thấy Trấn Giang, lại từ Trấn Giang nhìn đến Giang Chiết và cả Đại Tề, thế cục vẫn là như vậy, mọi người đều đang ở trong đó, ai cũng không thể chỉ lo thân mình. Nếu ngày

https://thuviensach.vn

nào đó Đại Tề rối loạn, chúng ta đều là con dân Đại Tề, lúc tai hoạ đến, đâu có thể tránh khỏi ảnh hưởng."

"Mấy năm nay, nhà chúng ta đều bị người khác đẩy đi, sau khi sự việc xảy ra, chúng ta mới nghĩ cách để giải quyết, vì sao không thể chủ động chọn lối thoát cho mình chứ? Nếu đã nhìn rõ tất cả mọi thứ rồi, càng sớm sắp xếp đương nhiên càng có khả năng thắng."

"Cứ coi như là bại, cũng bại rất đáng. Thắng phải minh minh bạch bạch, thua cũng phải rõ rõ ràng ràng."

"Giống như trận chiến Trấn Giang, nếu chúng ta không nỗ lực sẽ là kết quả gì?"

Điểm này Lang Hoa rõ hơn ai hết.

Cố lão thái thái nghe những lời này, mắt dần sáng lên, Lang Hoa nói có lí, cứ coi như họ không đi chọn thời cục, cũng vẫn ở trong thời cục, "Vậy theo cháu, chúng ta nên làm thế nào?"

Lang Hoa nói: "Phụ thân bảo người thu mua thuốc khắp nơi, có lẽ là muốn nghe ngóng tin tức của những Sát Tử năm đó. Những Sát Tử ấy, không quen Thẩm gia không có nghĩa là cũng không quen Cố gia chúng ta... "

Cố lão thái thái có chút do dự, "Đó đều là chuyện của mấy chục năm trước rồi, những người ấy có lẽ đều đã qua đời, ai còn có thể... "

Lang Hoa nói: "Họ không muốn về nhà sao? Rải rác ở biên quan nhiều năm như thế, mai danh ẩn tính, một mình mạo hiểm, kẻ có gan mới dám làm những việc này, nhưng đột nhiên nước mất nhà tan, không ai biết thân phận và hoài bão của họ nữa, họ chỉ có thể bị khốn đốn ở đó, trong lòng họ lẽ nào không có ấm ức?"

https://thuviensach.vn

“Giống như người nhớ việc của Cố gia, Thẩm Xương Cát nhớ việc của Thẩm gia vậy. Cháu nghĩ trong số những Sát Tử đó, cũng sẽ có người đem bí mật truyền cho con cháu đời sau.”

“Họ có lẽ cũng đang đợi cơ hội về nhà.”

“Đây là thứ tất cả chúng ta nợ họ, chỉ cần có cơ hội này, thì nên chính danh cho họ, đón họ về nhà.”

Cố lão thái thái có chút thương cảm, ánh mắt không cầm được đỏ lên, “Qua nhiều năm như vậy, không ngờ Cố gia chúng ta còn có đất dụng võ.”

“Nếu tổ phụ cháu biết rồi, nhất định sẽ vui sướng trong lòng.”

Lang Hoa dựa vào lòng Cố lão thái thái, “Nhất định vậy, tổ phụ và phụ thân đều sẽ vui mừng.” Nàng sẽ làm tiếp việc phụ thân chưa làm xong.

Ánh nắng từ từ biến mất khỏi phòng.

Lang Hoa hầu hạ Cố lão thái thái nghỉ ngơi, nhẹ tay nhẹ chân đi ra ngoài cửa.

Tứ thúc không biết lúc nào có thể đem tin về.

...

Cố tam lão gia giống như đã vào Diêm Vương Điện, sắc mặt nhợt nhạt rụt vào trong góc run rẩy, nói gì cũng không dám ngẩng đầu.

Trong phòng có một mùi âm lạnh, ẩm ướt, tanh máu, một trận gió thổi qua đổ vào trong mũi của Cố tam lão gia, Cố tam lão gia bịt miệng nôn khan, nước mắt đột nhiên theo sống mũi chảy xuống.

Thẩm Xương Cát biết, biểu hiện này không thể giả vờ.

https://thuviensach.vn

Cố tam lão gia giống như lời đồn bên ngoài, nhát gan yếu ớt, là phế vật không hơn không kém.

Cố tứ lão gia còn khá hơn chút, dù sắc mặt tái mét, hai tay nắm chặt, vẫn cố gắng bảo vệ thể diện của mình, ông ta chỉ là nhìn thi thể bị che lại một cái, lập tức liền lùi hai bước sang bên cạnh, mặt cũng không quay sang, “Thẩm đại nhân... không biết... muốn bảo huynh đệ chúng ta... giúp thế nào... ”

Thẩm Xương Cát gật gật đầu, thuộc hạ lập tức nhấc người tới.

Thẩm Xương Cát thấy mình thật giống như một nắm đấm đánh lên bông.

Cố tứ lão gia tiếp tục nói: “Người đã chết rồi, Thẩm đại nhân còn muốn chúng ta đến làm gì? Nói tới nhận dạng thân phận, một hương thân như chúng ta... sao bằng được các quan gia.”

Thẩm Xương Cát cười lạnh, nếu có thể nhìn ra diện mạo của người này, hắn hà tất khổ tâm lớn như vậy, người này đã ngã nát bảy tám phần, đừng nói tướng mạo, cứ coi như là thi thể cũng không dễ gì mới gom đủ.

Thẩm Xương Cát đột nhiên nắm lấy cổ tay Cố tứ lão gia, ánh mắt hung ác, “Cố tứ lão gia đi theo ta xem xem là biết rồi.”

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 132: Xác Định

Cố tứ lão gia không kịp đề phòng bị Thẩm Xương Cát đem tới trước thi thể.

Nhìn thấy thi thể dập nát trước mặt, Cố tứ lão gia không nhịn được nheo mắt lại, cả người nấp về phía sau.

Dù trong cuộc chiến Trấn Giang ông ta đem người giúp triều đình cùng nhau thu dọn chiến trường, nhưng đối với cảnh máu tanh này vẫn vô cùng không thích ứng, Cố tứ lão gia không chịu đi xem mặt của thi thể, đây là bí quyết mà Phó Tướng thủ hạ của Hàn Chương dạy ông ta, cứ như vậy sẽ không nằm mơ vào ban đêm.

Thẩm Xương Cát nói: “Tam lão gia, Tứ lão gia đều chưa nghe ai nói qua, cứ coi như không xem mặt của thi thể cũng có thể nhận dạng thân phận sao?”

Cố tứ lão gia nói: “Trừ phi trên người có dấu ấn đặc biệt.”

Thẩm Xương Cát chán ghét bỏ tay Cố tứ lão gia xuống, hậu bối của Cố gia cũng chỉ như vậy mà thôi, những kỹ xảo phân biệt, cách huấn luyện Sát Tử đó của tổ tiên Cố gia cứ như vậy đều bị bỏ đi rồi.

Thẩm Xương Cát chỉ về phía Xu Minh, “Cách nhận dạng thi thể ấy đều ở trên người hắn.”

Vết thương trên người Xu Minh có thể nhìn ra được người ấy luyện là công phu ngoại gia chính thống, thi thể này cũng vậy, vai rộng hơn người thường, đó là vì từ nhỏ luyện công. Vị trí vết thương của Xu Minh, đã tiết

https://thuviensach.vn

lộ chiều cao của người đó, phù hợp với tình hình của thi thể này. Người đó quen dùng trường đao, tay phải có thể tìm được vết chai khớp với trường đao.

Thi thể này hiển nhiên chính là người hắn muốn tìm.

Nếu trên đời này thật sự tồn tại Triệu Linh, vậy thì Triệu Linh đã chết rồi.

Thời gian đứng cạnh thi thể quá dài, Cố tứ lão gia cũng không nhịn được chạy ra khỏi cửa.

Xu Minh cuối cùng hiểu rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, cả người cười run, người Tề ấy bắt được hắn đã chết rồi, Tây Hạ từ đây đã bớt đi một kình địch, hắn ngẩng đầu lên nhìn Thẩm Xương Cát uy phong lẫm liệt, vẻ mặt quái dị trở nên méo mó, giống như đang nhìn một kẻ ngốc.

Người Tề đều là kẻ ngốc.

Chúng chỉ biết giết người của mình.

Kẻ ngốc, đúng là kẻ đại ngốc.

Ánh mắt của người Tây Hạ, khiến Thẩm Xương Cát trở nên không thoải mái, hắn ghét cái nhìn coi thường này, hắn giơ chân lên đá vào bụng người Tây Hạ, người Tây Hạ rõ ràng đau tới co rúm lại, nhưng lập tức lại cười lên, cơ thể cong thành một con tôm, nụ cười vẫn nhiệt liệt, ánh mắt nóng rực nhìn chằm chằm Thẩm Xương Cát.

Khiến Thẩm Xương Cát có loại cảm giác nhục nhã.

Cuối cùng, Thẩm Xương Cát không nhẫn nại được, đánh mạnh một đòn vào cổ của người Tây Hạ, người Tây Hạ ngã lăn ra đất, nhưng nụ cười đó vẫn ở lại trên mặt, lập tức nơi khoé mắt rơi xuống một giọt nước mắt.

https://thuviensach.vn

Dường như là vì bi thương.

Thẩm Xương Cát quay đầu nhìn về phía thi thể, người Tây Hạ đang bi thương vì Triệu Linh? Người đã bắt hắn?

Vì sao?

Vì sao sau khi Khánh Vương chết, Giang Chiết còn có người không quên được Khánh Vương, Triệu Linh chết rồi, đến kẻ địch cũng bi thương vì hắn? Nếu có một ngày hắn chết rồi, có thể có ai cười lớn rồi lặng lẽ rơi lệ như vậy không.

Thẩm Xương Cát đột nhiên trầm mặc.

Hắn bắt đầu có chút hối hận không nói chuyện với Triệu Linh khi hắn còn sống, nhưng cảnh Triệu Linh nhảy xuống vách núi đó lại mãi mãi khắc sâu trong đầu hắn.

“Đại nhân,” Thuộc hạ làm gián đoạn suy nghĩ của Thẩm Xương Cát, “Vị sư thúc đó của ngài tới rồi.”

Thẩm Xương Cát chau mày, vừa nãy hắn còn đang cảm thán sự kiêu ngạo của một người, giờ lại phải căm ghét sự vô lại của một người khác.

Thẩm Xương Cát vẫy vẫy tay, “Nói với ông ấy, ta không có mặt.”

“Cát Nhi, Cát Nhi... ” Từ chỗ không xa truyền tới một giọng nói, “Không phải đã nói qua hai ngày gặp ta sao? Sao giờ lại nuốt lời rồi, ta là sư thúc của cháu đó.”

Người còn chưa tới, mùi rượu đã tới trước rồi.

Cố tam lão gia ngửi thấy mùi rượu thối suýt chút nữa nôn khan lên.

Thẩm Xương Cát chau mày, “Có việc gì đến thư phòng nói.”

https://thuviensach.vn

Người đó búi tóc lộn xộn, da xanh vàng, trên khuôn mặt tang thương ấy toàn là nụ cười, trong tay cầm một bình rượu, dưới chân thất tha thất thểu giống như bất cứ lúc nào cũng có thể ngã, mắt chuyển đến trên người Cố tam lão gia và Cố tứ lão gia, ánh mắt liền rơi lên miếng ngọc bội trên eo họ, lập tức đi về phía họ.

“Còn có khách ở đây,” Người đó cười nhìn Cố tam lão gia nói, “Ta là sư thúc của Thẩm đại nhân, các ngươi gọi ta Phùng lão gia là được rồi.”

Cố tứ lão gia đưa tay ra để đỡ cơ thể đang lắc lắc muốn đổ của Cố tam lão gia, hành lễ với Phùng lão gia.

Phùng lão gia cười tươi như hoa, “Như vậy là đúng rồi,” Nói rồi giúp Cố tứ lão gia dìu Cố tam lão gia, “Đây là sao vậy? Sắc mặt không tốt lắm, các ngươi sống ở đâu? Ta tới giúp đưa các ngươi về nhà.”

Cố tứ lão gia vội nói: “Không phiền Phùng lão gia,” Nói rồi quay đầu nhìn về phía Thẩm Xương Cát, “Chỗ Thẩm đại nhân nếu là không cần huynh đệ chúng ta, huynh đệ chúng ta xin cáo từ tại đây rồi.”

Thẩm Xương Cát không muốn dễ dàng tha cho người của Cố gia như vậy, hắn vừa muốn ý bảo thuộc hạ đưa người của Cố gia xuống nghỉ ngơi, lập tức liền nhìn thấy tay Phùng lão gia sờ vào eo của Cố tam lão gia.

Cái tay đó của Phùng lão gia cực nhanh, trước khi Thẩm Xương Cát kịp phản ứng, đã giật xuống miếng ngọc mỡ dê thượng hạng ở eo Cố tam lão gia nắm vào lòng bàn tay, sau đó miếng ngọc đó giống như vô cớ biến mất vậy, ra đi không bóng không dáng.

Mặt của Thẩm Xương Cát lập tức trở nên tái mét.

Lại là như vậy.

https://thuviensach.vn

Phùng lão gia mỗi lần chỉ cần tới nhà, luôn sẽ tiện lấy đi vài thứ. Cứ coi như bị hắn bắt được tại trận, Phùng lão gia cũng sẽ chơi xấu, đánh chết không thừa nhận, khiến hắn mất hết thể diện.

Xảy ra loại chuyện này, Thẩm Xương Cát chỉ đành dặn dò thuộc hạ tiễn huynh đệ Cố gia ra khỏi cửa.

Huynh đệ Cố gia vừa đi ra khỏi sân, Phùng lão gia lập tức quấn lên, "Cát Nhi... cháu tới Giang Chiết làm gì? Cháu nói với ta xem, triều đình phái cháu làm có phải công việc béo bở không? Cháu không thể im tiếng phát đại tài, không thèm đếm xỉa tới sư thúc của cháu, ta nói cho cháu... lần này cháu nói gì cũng phải giúp ta dạy dỗ thứ khốn kiếp đó... Hắn lại đổ oan cho sư thúc cháu ăn trộm ngọc kì lân của hắn... "

Sư thúc cháu vất vả dạy hắn võ nghệ, hắn không nhận tình thì thôi, còn muốn đuổi sư thúc cháu ra khỏi cửa, làm gì có chuyện như vậy." Phùng lão gia nói rồi lại ngậm rượu, uống sạch giọt rượu cuối cùng trong bình rượu, trên mặt ông ta lập tức xuất hiện vẻ uể oải.

Thẩm Xương Cát không định đếm xỉa tới Phùng lão gia, Phùng lão gia lại đưa tay ra kéo ống tay áo của Thẩm Xương Cát, "Cát Nhi à, cháu giúp sư thúc một lần, tên khốn đó nói rồi, chỉ cần ta có thể tiến cử hắn cho cháu, món nợ trước đây đều xoá sạch, hắn vẫn để ta trở về."

Thẩm Xương Cát muốn thoát khỏi Phùng lão gia, Phùng lão gia lại giống như ruồi nhặng không ngừng quấn lấy, "Cháu đi gặp hắn, có gì khó... " Nói rồi lườm thi thể trong phòng một cái, "Những thi thể đó có gì đáng xem... ai yoo... cháu muốn để sư thúc cũng biến thành thi thể sao?" Nói rồi né lưỡi đao của Thẩm Xương Cát khua tới, ngã trên đất ôm chặt lấy chân của Thẩm Xương Cát.

Trên mặt Thẩm Xương Cát lập tức lộ ra vẻ hung ác, nếu hắn có thể giết vị sư thúc này, hắn sẽ không do dự giây phút nào, đáng tiếc, trên đời này

https://thuviensach.vn

không ai có thể địch được khinh công của sư thúc, muốn đâm trúng hắn còn khó hơn lên trời.

Thẩm Xương Cát bỏ vùng vẫy, “Người nói ai muốn gặp ta?”

Phùng lão gia cười nói: “Đồ nhi đó của ta cũng từ Kinh Thành tới Trấn Giang, sớm đã đặt sẵn yến tiệc trong nhà, đợi cháu tới.”

Thẩm Xương Cát sớm đã biết sư thúc dạy một con cháu thế gia công phu, “Người nói là ai?”

Phùng lão gia chớp chớp mắt, “Ta đã nói với cháu mấy lần, cháu chính là không chịu để tâm, sư đệ của cháu là Tứ công tử của nhà Bùi đại nhân, Bùi Khởi Đường.”

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 133: Tức Giận

Mặt Thẩm Xương Cát lập tức tối sầm lại, hắn đương nhiên biết Bùi tứ công tử, nhưng không nghĩ tới, kẻ vô pháp vô thiên sư thúc nói ở bên tai hắn mấy năm chính là Bùi Khởi Đường.

Chẳng phải là một người tốt.

Trách không được lại mời Phùng sư thúc làm sư phụ dạy võ công.

Phải biết rằng Phùng sư thúc ở trong sư môn là người khiến cho người ta nhức đầu nhất, không đi đường chính, mỗi ngày đều lừa gạt chút đi mua rượu uống, đi thanh lâu cũng tìm Hoa nương, những chuyện bê bối không bày ra công khai kia ông ta đều làm qua.

Sư phụ từng mời Phùng sư thúc đi đến Thái Tử phủ làm giáo tập, đào tạo hộ vệ Thái Tử phủ, Phùng sư thúc đi rồi, nhưng lại trông coi cho đạo tặc bán đi một bộ ly rượu hoa văn của Thái Tử, Thái Tử trong cơn nóng giận muốn kêu người cắt đứt chân của Phùng sư thúc, nhưng Phùng sư thúc sớm đã chạy mất không thấy bóng dáng đâu.

Người như thế, cả đời đều khiếp nhược yếu hèn, vốn là có một thân bản lĩnh giỏi, nhưng không hiểu được vận dụng thế nào, bây giờ sư phụ nhắc tới sư thúc đều cảm thấy xấu hổ.

Thẩm Xương Cát cũng không nguyện ý cùng Phùng sư thúc có bất cứ quan hệ gì.

Hơn nữa, đối phương còn là Bùi Khởi Đường.

https://thuviensach.vn

Bùi gia đều bị Bùi Khởi Đường quấy nhiễu đến long trời lở đất, hai kẻ này mà đụng vào nhau, có thể có chuyện gì tốt chứ. Hắn không có rảnh mà lãng phí thời gian với hai kẻ này.

Thẩm Xương Cát nhàn nhạt nói: “Vì sao hắn để cho người tìm ta?”

“Còn có thể có cái gì chứ.” Phùng sư thúc buông chân Thẩm Xương Cát ra, “Cho cháu bạc, mời cháu giúp đỡ một chân quan chức, cái này đối với cháu mà nói còn không phải là chuyện dễ như trở bàn tay sao.”

Thấy Phùng sư thúc mặt đầy vẻ tươi cười, Thẩm Xương Cát chán ghét muốn ói, cầu quan chức cầu đến cả chỗ của hắn rồi, “Ta nhớ Bùi gia cũng là thế gia, Bùi lão đại nhân tuy rằng đã từ chức, hàng năm giao thừa Hoàng Thượng cũng sẽ viết một chữ phúc đưa đến Phúc Kiến Bùi gia, Bùi lão gia muốn cầu quan chức cho con trai, vậy đó không phải là chuyện dễ như trở bàn tay sao?”

Phùng sư thúc nói: “Bùi lão gia không thích vị tiểu tổ tông kia, nếu không làm sao đến lượt chúng ta... ” Nói rồi nháy nháy mắt, “Tên tiểu hỗn đản kia cái khác thì không có, bạc trong tay có một bó to, cũng không thể tiện nghi cho người ngoài... Sư thúc cũng là vì nghĩ tốt cho cháu, kiếm nhiều tiền một chút, làm một phòng ngoài, tránh cho sắc mặt cháu xanh mét, giống như là đứa trẻ khó sinh.”

Thẩm Xương Cát hô hấp hơi chậm lại, trong mắt tựa như có thể phun ra lửa, “Ta là mệnh quan triều đình... ”

“Thôi đi, Hoàng Thành Ti không phải là làm chút chuyện trộm trộm cắp cắp đó sao,” Phùng sư thúc nói xong hướng về thi thể trong phòng giảo miệng, “Đó là ai? Cháu dám nói không?” Bộ dạng hết sức minh bạch.

Thẩm Xương Cát một chưởng vỗ xuống, Phùng sư thúc vội vàng tránh đi, mấy bước liền chạy đến bên cạnh thi thể, giống như là bị tình cảnh bi thảm của thi thể hù doạ, Phùng sư thúc lục lọi tay chân của thi thể nói, “Ôi

https://thuviensach.vn

chao, ôi chao, đáng tiếc a, căn cốt tốt thế này... ôi chao... đây là luyện trường đao đi... ôi chao... nhìn xem tuổi tác mới có bao nhiêu, cũng chỉ mười lăm mười sáu tuổi... Hoàng Thành Ti thật là tạo nghiệt nha, lại giết đứa trẻ nhỏ tuổi như vậy."

"Bên ngoài đều đang đồn đãi nói Hoàng Thành Ti các ngươi bức tử anh hùng bắt sống Tây Hạ, xem ra là sự thật rồi," ánh mắt Phùng sư thúc đột nhiên sáng lên, "Sư thúc đang rất thiếu tiền, Cát Nhi cho ta một ngàn thỏi bạc, nếu không... ta coi như không quản được cái miệng này rồi."

"Cút," Thẩm Xương Cát giống như một con dã thú tức giận, nhìn về phía thuộc hạ bên người, "Đem hắn đuổi ra ngoài cho ta, đánh chết không cần bàn."

Trên đầu tường lập tức xuất hiện một hàng cung tên, mủi tên chỉ về phía Phùng sư thúc.

Phùng sư thúc hoảng hồn, đưa tay từ trong lòng ngực móc ra một món đồ ném cho Thẩm Xương Cát, "Ta trả lại cho cháu còn không được sao, cái tên tiểu tử không có lương tâm nhà ngươi, đến cả sư thúc cũng không nhận." Nói rồi che mông chạy ra ngoài.

Mũi tên như mưa bắn xuống, nhưng đều bị Phùng sư thúc tránh được.

Thẩm Xương Cát híp mắt lại, thứ đồ Phùng sư thúc ném ra nằm an tĩnh trên mặt đất, lại là lệnh bài Hoàng Thành Ti của hắn.

Cái lão khốn kiếp, lại dám dày vò hắn như thế.

Phùng sư thúc mới vừa chạy trốn đi, thuộc hạ lập tức đưa một bức mật hàm tới.

Thẩm Xương Cát mở ra nhìn một chút không khỏi kinh ngạc, tâm phúc bên cạnh lập tức sáp tới gần, "Đại nhân... Có phải có phiền phức gì hay

https://thuviensach.vn

không... ”

Phiền phức, phiền phức không nhỏ.

Lần này hắn tới Giang Chiết cũng là được Thái Tử gia giao phó, chẳng những phải tìm được Triệu Linh, còn phải lắng lại chuyện Hàn Ngự Sử tư thông với địch, lại không nghĩ rằng cũng có một người được phái đến Giang Chiết.

“Hoàng Thượng phái Bùi Tư Thông tới thu thập tàn cuộc.”

Tâm phúc có chút kinh ngạc, “Chính là cái người Phùng sư thúc vừa nói đó... ”

“Đúng,” Thẩm Xương Cát sắc mặt âm trầm, “Chính là phụ thân của cái tên Bùi Khởi Đường kia.”

Rất nhanh, nhanh đến mức khiến cho hắn không có quá nhiều thời gian mà chuẩn bị.

Thẩm Xương Cát nhìn về phía thi thể trong phòng, hắn phải xử lý xong chuyện của Triệu Linh trước khi Bùi Tư Thông đến, nếu không sợ rằng rất khó mà báo cáo với triều đình.

Tâm phúc bỗng nhiên nói, “Đại nhân, tên Bùi Khởi Đường kia không phải là thay phụ thân hắn đánh tiền trận chứ? Mặc dù bên ngoài nói Bùi Khởi Đường bị Bùi gia trục xuất ra bên ngoài, nhưng dù sao cũng là cha con... ”

Thẩm Xương Cát nhíu mày, dặn dò thuộc hạ, “Ra ngoài nghe ngóng một chút, cái tên Bùi Khởi Đường đó tại sao lại đến Giang Chiết.”

...

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Cố tam lão gia khô vàng giống như là đi một vòng từ trong địa ngục trở lại, Cố tam thái thái thấy vậy lập tức không biết làm sao, vừa để cho người đi gọi lang trung vừa rơi nước mắt, “Đây rốt cuộc là làm cái vô tích sự gì, sao lại... ”

Cố tam thái thái vừa nói như vậy, lập tức khuấy lên ký ức của Cố tam lão gia, Cố tam lão gia “Oa”, một ngụm nước chua ói lên y phục của Cố tam thái thái.

Hai người không thể làm gì khác hơn là cùng nhau quay vào trong phòng rửa ráy.

Cố tứ lão gia cảm xúc coi như ổn định, từ đầu tới cuối đem những gì mắt thấy tai nghe nói hết một lần.

Lang Hoa nắm thật chặt khăn tay.

Cố lão thái thái nói: “Nói như thế, đã xác định chính là người đó?”

Cố tứ lão gia gật gật đầu.

Lang Hoa mím mím môi, bình tĩnh nói, “Thẩm Xương Cát có nói, người kia chết như thế nào không?”

Cố tứ lão gia nói: “Chúng ta nghe được lời đồn đãi như thế, từ trên vách đá nhảy xuống, ngã không còn hình người.”

Không thể nào, Lang Hoa ánh mắt sâu thẳm, Triệu Linh không phải cái loại người sẽ tự sát đó, nếu quả thật cùng đường, hắn sẽ tình nguyện bị Thẩm Xương Cát bắt.

Nhiều năm lẩn lẩn trốn trốn, hắn hắn đã sớm suy nghĩ xong vạn nhất bị bắt sẽ ứng đối như thế nào, bất kể là dùng phương pháp gì, cũng tuyệt đối không phải là cái chết.

https://thuviensach.vn

Chết rồi thì không còn gì nữa, không có cơ hội lật mình.

Còn sống, sẽ có vô hạn khả năng.

Thế nhưng, nàng đột nhiên nhớ tới câu nói kia của Ngô Đồng.

Nếu như hắn không xuất hiện nữa, coi như là ly biệt với nàng.

Thật sự sẽ là ly biệt sao?

Cái chữ này tại sao lại khiến cho nàng không thoải mái như vậy.

Cố tứ lão gia nói tiếp: "Bởi vì trước kia Vương Nhân Trí vu cáo chúng ta chứa chấp dư đảng của Khánh Vương, ta liền thừa dịp Thẩm Xương Cát không chú ý nhìn thêm mấy lượt, ta thấy người nọ trên tay phải có một vết sẹo."

Lang Hoa nâng ánh mắt lên, "Tứ thúc, người nói là trên tay phải hắn có một vết sẹo mới?"

Cố tứ lão gia lắc lắc đầu, "Là vết thương cũ, từ gan bàn tay kéo dài đến cổ tay, rất rõ ràng... "

Tảng đá trên ngực dường như trong chốc lát được nhấc xuống.

Lang Hoa cảm thấy vô cùng thả lỏng.

Thi thể kia không phải là Triệu Linh, trên người Triệu Linh mặc dù có mấy vết thương, nhưng hai tay hắn đều sạch sẽ, bởi vì hắn từng nói, không thể để bị thương ở chỗ dễ thấy, nếu không rất dễ dàng bị người ta nhận ra.

Triệu Linh không chết.

Nghĩ tới đây, tức giận trong lòng Lang Hoa đột nhiên bốc lên, bất kể Triệu Linh chết hay chưa, nàng cũng sẽ không có nửa điểm dính dáng đến

https://thuviensach.vn

hắn, nếu như hắn dám lần nữa đứng ở trước mặt nàng, nàng nhất định sẽ để cho hắn nếm thử mùi vị chết chóc.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 134: Đánh Nhau

Cố đại thái thái ở trong phòng dạy hai vị tiểu thư của Hứa gia may vá, hai vị tiểu thư học rất nghiêm túc, nhìn Cố đại thái thái thêu ra hoa sen xinh đẹp, mắt hai người đồng loạt toát ra vẻ hâm mộ.

Hứa tam tiểu thư cười nói: “Lúc nào chúng con mới có thể có tay nghề như cô mẫu đây.”

Cố đại thái thái ngẩng đầu lên ôn hòa nhìn Hứa tam tiểu thư, “Cô mẫu cũng là học từng chút một, từ từ cũng sẽ giỏi thôi.

Hứa tam tiểu thư gật gật đầu.

Cố đại thái thái không biết nghĩ đến cái gì đó, ánh mắt đột nhiên đỏ lên.

Hứa tam tiểu thư và Hứa ngũ tiểu thư liếc nhau một cái lập tức tiến lên khuyên, “Cô mẫu có phải là nghĩ đến Lang Hoa không? Người đã một năm rưỡi không gặp muội ấy rồi sao?”

Cố đại thái thái dùng khăn tay lau lau mắt, “Một năm lẻ bảy tháng, mắt thấy sắp đến mùa xuân rồi, cũng không biết trong nhà đã chuẩn bị xong chưa, Trấn Giang bên đó dù sao cũng nổi lên chiến sự... ”

Bà ta không nghĩ tới trận chiến này, Trấn Giang lại thắng.

Hàn Chương còn sống, hết thảy cũng sẽ dựa theo quỹ tích phát triển của kiếp trước.

Tại sao Hàn Chương còn biết Cố Lang Hoa?

https://thuviensach.vn

Rõ ràng bà ta đã sửa lại số mạng của Cố Lang Hoa.

Kiếp trước người ở xung quanh nàng ta, kiếp này vẫn bảo vệ nàng ta như thế, đây chính là số mệnh sao? Bà ta đấu tranh lâu như vậy, lại đổi lấy kết quả này.

Cố đại thái thái nghĩ tới đây, lập tức lệ ngưng trên mi.

Hứa tam tiểu thư đưa tay ra nhẹ nhàng kéo vạt áo Cố đại thái thái, “Cô mẫu, nếu không, để cho cha con cùng đại bá theo người đến Trấn Giang... ”

Hứa ngũ tiểu thư lập tức trợn tròn mắt, “Cô mẫu làm sao có thể trở về, Cố... Lang Hoa ấy kiểu gì cũng phải đến bồi tội với cô mẫu chứ, tỷ đã thấy kẻ nào lại đem mẫu thân đuổi ra khỏi nhà chưa? Đây là đại bất hiếu.”

Cố đại thái thái vội vàng nói: “Muội muội của các con đối với ta vốn là rất tốt, đều là nghe lời người khác mới... đợi nó lớn lên rồi, cũng sẽ hiểu được tấm lòng của người làm mẫu thân thôi,” Giống như là đang an ủi chính mình vậy, thanh âm của Cố đại thái thái nhẹ đi chút, “Nó... rồi sẽ có thể hiểu được.”

Không biết làm sao, sống mũi Hứa tam tiểu thư đột nhiên cay cay, nước mắt thiếu chút nữa thì rơi xuống, mệnh của cô mẫu cũng quá khổ sở rồi, khi còn bé phụ mẫu cùng lúc qua đời, sau khi gả cho Cố Thế Hoành, mới vừa sinh con không lâu, Cố Thế Hoành cũng chết, ngậm đắng nuốt cay nuôi dưỡng Cố Lang Hoa lớn lên, lại không nghĩ rằng nuôi ra một con sói mắt trắng1, lại cùng người khác thông đồng, đuổi cô mẫu ra khỏi Cố gia, cô mẫu sau này phải làm thế nào chứ?

1 Chỉ kẻ vong ân phụ nghĩa.

Tiếng thở dài từ cửa truyền tới.

https://thuviensach.vn

“Con cũng đừng nói thay cho nó nữa, trong lòng nó nào có người mẫu thân là con.” Hứa lão thái thái để cho Hứa nhị thái thái đỡ vào cửa.

Cố đại thái thái vội vàng đứng dậy hầu hạ Hứa lão thái thái ngồi xuống giường mềm.

Hứa lão thái thái kéo tay Cố đại thái thái, “Con cũng đừng khóc nữa, khóc như thế rồi có cần cơ thể nữa hay không đây.” Nói rồi dừng một chút, “Sớm biết Cố gia đối với con như vậy... lúc Cố Thế Hoành chết ta đã đến đón con về rồi.”

Hứa lão thái thái đối với Cố đại thái thái yêu mến như vậy, là bởi vì lúc Hứa nhị thái thái sinh con gặp hung hiểm, Cố đại thái thái ngồi xe ngựa chạy mười dặm đường mời tới một bà mụ đỡ đẻ cho Hứa nhị thái thái, để cho Hứa nhị thái thái thuận lợi sinh ra cháu đích tôn duy nhất của Hứa gia, Cố đại thái thái nhưng vì thế mà bị động thai, mặc dù cả thời gian thai nghén đều chăm sóc, vẫn là sinh ra Lang Hoa sớm hơn hai mươi ngày.

Hứa nhị thái thái mẹ con khỏe mạnh, thân thể Cố đại thái thái lại luôn không tốt, chuyện này khiến cho Hứa gia trên dưới đều vạn phần áy náy.

Hứa nhị thái thái luôn cảm thấy là mình thiếu nợ Cố đại thái thái, bởi vì nàng trước khi sinh con nghe một đạo sĩ điên nói, nàng muốn sinh ra con trai nối dõi, Hứa gia muốn vinh hoa phú quý, thì phải làm một trận cúng bái hành lễ, trận cúng bái hành lễ này cái gì cũng tốt, chỉ là sẽ bị thương một vị cô nãi nãi trong nhà, vị cô nãi nãi đó tuy rằng vận số lận đận, nhưng nàng là cứu tinh của Hứa gia. Hứa nhị thái thái ma xui quỷ khiến thế nào lại làm trận cúng bái hành lễ ấy, lời của đạo sĩ điên đó cũng quả nhiên ứng nghiệm lên người Cố đại thái thái.

Hứa nhị thái thái thường xuyên nghĩ, đều bởi vì nàng, Cố đại thái thái mới như ngày hôm nay.

https://thuviensach.vn

Cố đại thái thái cúi đầu xuống, hồi lâu mới nói: “Cũng không biết Lang Hoa bên đó như thế nào rồi.”

“Nó có thể làm sao chứ,” Cố lão thái thái nói, “Tiệm thuốc mở đến tận Hàng Châu, mặc dù là cửa hàng thuốc mới, nhưng bởi vì trước kia truyền ra danh tiếng vang xa loại thuốc ngừa độc nắng, ai ai cũng đến tiệm thuốc của nó mua thuốc, muốn cầu vị Hồ tiên sinh kia đến nhà khám bệnh, ta nghe nói nó thỉnh thoảng sẽ tới Hàng Châu.”

“Nếu như trong lòng nó có người mẫu thân như con đây, làm sao lại không đến Hứa gia chúng ta thăm con.”

Tay Cố đại thái thái run rẩy, cả người tựa như đều đắm chìm trong bi thương.

Hứa lão thái thái cũng không nỡ lòng, “Con cũng đừng đau lòng nữa, con yên tâm, Hứa gia chúng ta sẽ che chở cho con thật tốt.”

Hứa lão thái thái vừa dứt lời, mành cửa bị vén lên, Hứa nhị lão gia Hứa Sùng Kiệm bước nhanh đến.

“Mẫu thân,” Hứa Sùng Kiệm đi về phía trước hành lễ, “Người có biết không, triều đình phái quan viên tới Hàng Châu rồi.”

Cố đại thái thái biết được, ở kiếp trước, Hoàng Thượng phái Thẩm Xương Cát của Hoàng Thành Ti tới Giang Chiết tra án, kết quả sau cùng là Hàn Ngự Sử thông đồng với người Tây Hạ mưu hại trung lương, Hàn Ngự Sử bị giết, chuyện này cũng lắng xuống.

Đây không phải là mấu chốt cả câu chuyện, điều bà ta muốn biết nhất là Triệu Linh có chết hay không.

Hứa lão thái thái nói: “Trước đó vài ngày không phải nói, người của Hoàng Thành Ti đã đi Trấn Giang rồi sao?”

https://thuviensach.vn

Hứa Sùng Kiệm gật gật đầu, “Là Hoàng Thành Ti, nhưng Hoàng Thành Ti là tới bắt người, người chân chính tới tra án là một vị Bùi đại nhân đã về hưu mấy năm.

Bắt đầu sử dụng một quan viên đã về hưu tới Giang Chiết.

Bùi đại nhân?

Cố đại thái thái ngẩn người tại chỗ.

Bà ta làm sao lại không biết có vị Bùi đại nhân đến nơi này, tất cả mọi thứ tại sao lại không giống như kiếp trước.

Bà ta mờ mịt nhìn Hứa Sùng Kiệm, “Nhị đệ, đệ nói Bùi đại nhân nào... ”

“Vị Bùi đại nhân kia,” Hứa Sùng Kiệm không biết kể từ đâu, hắn ở trong nha môn nghe được bất quá là thành tựu của Bùi gia, “Rất được Hoàng Đế tín nhiệm, mọi người đều nói, ông ta cũng không phải là phe đảng của Thái Hậu, cũng không phải là người bên cạnh Thái Tử, cho nên Hoàng Thượng mới có thể điều ông ta tới... Tóm lại mọi người đối với vị Bùi đại nhân này biết rất ít.”

“Có điều Bùi đại nhân có một đứa con trai,” Hứa Sùng Kiệm nhìn về phía Cố đại thái thái, “Gần đây có đụng chạm với Cố gia, hôm nay lại đem tiệm thuốc của Cố gia ở Hàng Châu đập đi.”

Cố đại thái thái nghe mà đầu óc mơ hồ, đột nhiên tất cả đều không nằm trong bàn tay bà ta nữa.

Một năm rưỡi này, có phải là Cố gia đã xảy ra chuyện gì mà bà ta không biết không.

Cố đại thái thái lẩm bẩm: “Tại sao hắn lại muốn đập tiệm thuốc của Cố gia?”

https://thuviensach.vn

Hứa Sùng Kiệm nói: “Nghe nói là muốn mời một vị Hồ tiên sinh đến nhà chữa bệnh, Hồ tiên sinh không chịu, đôi bên liền nổi lên mâu thuẫn, Bùi gia công tử kia nuôi một đám vô lại, người hầu của Cố gia cũng không chịu nhượng bộ, hai bên đánh nhau ngay tại tiệm thuốc, kinh động toàn bộ thành Hàng Châu.”

“Bây giờ vẫn còn đang đánh.”

Cố đại thái thái đột nhiên đứng lên, “Ta... ta phải đi xem xem... ”

...

Bách Thảo Lư của Hàng Châu một mảnh hỗn độn, mười mấy người đánh nhau, dược liệu trong quầy thuốc rơi đầy trên đất, hai đám người giơ quả đấm lên, dường như muốn đánh đến ngươi chết ta sống.

Vốn là dược liệu dùng chữa bệnh, bây giờ cũng biến thành vũ khí, bất luận là ai cầm lên cái gì liền ném vào mặt đối phương, mặc dù không dùng binh khí đánh nhau, nhưng hai bên đều bị thương.

“Cũng không nhìn xem công tử nhà chúng ta là ai, chẳng qua chỉ là một lang trung nhỏ bé, lại còn làm ra vẻ ta đây,” Quản Sự Bùi gia vén tay áo lên lớn tiếng kêu, “Đánh... ta không tin... Giống như kẻ bắt sống tên Xu Minh kia, nếu trêu chọc vào công tử nhà chúng ta, cũng sẽ giống như bị Hoàng Thành Ti đại tá bát khối1, các ngươi thì tính là cái gì.”

1Đại tá bát khối: vốn là một cực hình thời xưa, cùng với “ngũ mã phanh thây”, nay chỉ việc đem một thứ đầy đủ nguyên vẹn chia thành những phần nhỏ.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 135: Can Ngăn

Quản Sự Bùi gia vừa nói xong, trên mặt liền bị người ta ném một cây phục linh nát.

Người làm của Bách Thảo Lư giống như nổi điên, ấn Quản Sự Bùi gia xuống đất, “Ban ngày ban mặt, lại ỷ thế hiếp người.”

Quản Sự Bùi gia liền lăn một vòng đứng dậy, nhưng rất nhanh lại bị người quật ngã, “Đúng là rượu mời không uống lại muốn uống rượu phạt, công tử nhà ta là coi trọng y thuật nhà các ngươi, mời mọc tử tế... ”

“Các ngươi... Thế mà lại như vậy... ”

“Các ngươi là mời mọc tử tế sao?” Người làm vừa đánh vừa nói, “Các ngươi là trực tiếp cướp người... Hồ tiên sinh của chúng ta có quy củ của Hồ tiên sinh... ”

“Ai cũng không thể khi dễ ông ấy... ”

Mùi thuốc nồng nặc từ trong tiệm tản ra.

Quản Sự Bùi gia vừa há miệng, lập tức bị nhét một nắm thuốc vụn hoàng liên vào mồm.

Quản Sự Bùi gia bị đắng đến mức cơ hồ muốn tắt thở, người làm lau mồ hôi trên mặt, lập tức lộ ra nụ cười, “Cho dù là Thiên Hoàng lão tử, cũng không thể muốn làm gì thì làm như vậy, chúng ta mặc dù là tiệm thuốc mới mở, nhưng chúng ta làm là chuyện tế thế cứu người, chúng ta chẳng sợ gì hết.”

https://thuviensach.vn

Bên ngoài cửa tiệm lập tức truyền tới một trận tiếng khen.

Ngay sau đó có người đi tới lôi người của Bùi gia trên mặt đất ra, “Các ngươi muốn mời Hồ tiên sinh, thì phải nói cho thật tử tế, đừng... ”

Hạ nhân Bùi gia liều mạng đẩy một cái khiến cho người nọ ngã xuống đất.

“Ai ui” một tiếng truyền tới.

Mọi người nhìn qua, mới biết người ban nãy tới khuyên nhủ là một vị đại nương.

Hạ nhân Bùi gia vẫn không ác bá đến mức cái gì cũng không lo, trong ánh mắt thoáng qua một chút do dự, nhưng hắn vẫn chưa nghĩ tới tiếp theo nên làm như thế nào, trên mặt đã bị người ta cho một quyền.

“Ngay cả người không liên quan cũng đánh.”

Bọn người làm của Bách Thảo Lư nổi giận, xoay mình cưỡi trên người hạ nhân Bùi gia mà đánh.

Tình cảnh trong phòng càng thêm hỗn loạn.

...

Cố đại thái thái ngồi trên xe ngựa ở bên ngoài nghe được tình hình bên trong, đầu óc của bà ta xoay chuyển mấy vòng, đời trước bà ta không biết Bùi gia đứng về phía nào, thế nhưng nếu như bây giờ có thể được phái tới, có lẽ thật sự là bởi vì chuyện Hàn Ngự Sử tư thông với địch, khiến cho Hoàng Thượng nổi lên lòng oán giận đối với Thái Tử.

Cũng có nghĩa là, Bùi gia cần phải được ứng đối thật tốt.

https://thuviensach.vn

Nếu không những quan viên trong Hàng Châu lòng hướng về Thái Tử kia đều sẽ chịu thiệt theo, bao gồm cả Hứa gia ở bên trong.

Làm sao mới có thể nối giao tình với Bùi đại nhân chứ?

Cố đại thái thái gõ một cái vào buồng xe, “Nhị đệ.”

Hứa Sùng Kiệm vén mành xe lên.

Cố đại thái thái mặt đầy vẻ gấp gáp, “Nhị đệ, chúng ta không thể nhìn mà không quan tâm, Lang Hoa tuổi tác còn nhỏ không hiểu được kinh doanh tiệm thuốc, nào có thể liều lĩnh mà đắc tội với người của Bùi gia như vậy... Đệ ra mặt đi tìm Quản Sự của tiệm thuốc, nói ta ở trong xe ngựa, để cho Quản Sự tới đáp lời.”

Nói thế nào đi nữa, bà ta cũng là thái thái của chi trưởng Cố gia, hạ nhân của Cố gia không thể không nghe lời bà ta, cho dù là người của Cố gia không cho bà ta mặt mũi, chuyện bà ta để cho Hứa gia giúp cũng sẽ truyền tới tai Bùi gia, ngày sau nếu thật sự có tiếng gió gì, Hứa gia liền có thể mượn việc này đến cửa thăm viếng, Bùi gia cũng không thể không cho mặt mũi.

Bà ta đã trải qua một đời người, biết những quan viên triều đình phái xuống kia, đến địa phương làm việc, sẽ lựa chọn quan viên của địa phương giúp đỡ mở ra cục diện, bất kể Bùi gia đứng ở bên nào, bọn họ cũng nên tranh thủ chủ động.

Những chiêu thức này, những phương pháp này, đều là nữ nhân kia đời trước đã dùng qua.

Bà ta lúc ấy cũng chỉ có thể đứng ở một bên vô ích nhìn.

Bây giờ bà ta cũng phải thử động tay một chút.

https://thuviensach.vn

Hứa Sùng Kiệm gật gật đầu.

...

Bên trong tiệm thuốc vẫn còn náo loạn, Hứa Sùng Kiệm xô người sang hai bên đi vào bên trong, “Tất cả dừng tay lại,” Kéo một người làm trên đất, “Quản Sự của các ngươi ở chỗ nào? Chúng ta là người của Hứa gia ở Hàng Châu, thông gia của Cố gia các ngươi.”

Cuối cùng cũng có chủ nhà tới.

Người ở cửa đều thở phào nhẹ nhõm, đợi xem chủ nhà xử lý như thế nào.

Nghe nói là người của Hứa gia, người làm của tiệm thuốc trên mặt một mảnh mờ mịt, “Hứa gia nào? Chúng ta sao lại không biết? Thông gia cái gì?”

Lại không biết Hứa gia và Cố gia là quan hệ thông gia, Hứa Sùng Kiệm không khỏi hoài nghi những người làm này là từ nơi nào chui ra, “Quản Sự của các ngươi đâu? Quản Sự của các ngươi ở chỗ nào?”

Người làm lau mặt, phun ra vụn thuốc trong mũi, “Quản Sự của chúng ta... ” Còn chưa nói hết lời, thấy phe mình bị ức hiếp, liền ném Hứa Sùng Kiệm lại đi hỗ trợ.

“Đều dừng tay hết lại cho ta.”

Hứa Sùng Kiệm rống lớn.

Người trong tiệm thuốc tạm thời dừng lại, nhìn sang Hứa Sùng Kiệm, trên mặt tất cả mọi người đều là một vẻ biểu tình: ngươi là ai.

Khiến cho Hứa Sùng Kiệm hết sức bất mãn.

https://thuviensach.vn

Đại ca tốt xấu gì cũng vì hắn mà đẩy cho hắn một chức quan thất phẩm, qua mấy ngày nữa thì sẽ nhậm chức, nếu như bị người chế giễu như vậy hắn còn có mặt mũi nào mà đặt chân ở Hàng Châu nữa.

Hứa Sùng Kiệm tiến lên trợn mắt, “Ta là Cữu lão gia của Cố gia các ngươi.”

Hạ nhân Cố gia trố mắt nhìn nhau.

Hứa Sùng Kiệm lập tức giận đến thất khiếu bốc khói.

Lễ phép của Cố gia đi đâu cả rồi? Dạy dỗ hạ nhân chuyện thứ nhất chính là phải để cho bọn họ nhận rõ tất cả thân thích trong nhà, cho dù không gặp người, nói tới Hứa gia ở Hàng Châu, cũng hẳn phải nghĩ đến là nhà mẹ đẻ của Cố đại thái thái chứ.

Bọn họ thế mà đều không biết.

“Ở chỗ này của các ngươi có người làm cũ của Cố gia không?”

Người làm mới không biết, người cũ đều phải biết chứ!

Tất cả người làm rối rít đưa mắt nhìn lên một người thoạt nhìn hơi lớn tuổi.

Người nọ nhìn Hứa Sùng Kiệm, không ngừng bẻ ngón tay, “Hoài An Ngô gia, Kinh Đô Cát gia....” Từng cái đếm qua, cuối cùng đột nhiên thông suốt, “Có... Hàng Châu Hứa gia... ”

Cuối cùng cũng hiểu được.

Hứa Sùng Kiệm rũ ánh mắt dặn dò, “Chúng ta vốn chính là mở tiệm thuốc, có người đến cửa xin chữa bệnh, liền đem người đưa đến... ”

https://thuviensach.vn

Lời còn chưa nói hết, người làm kia chỉ hướng Hứa Sùng Kiệm, “Ta biết rồi, ta biết rồi.”

Hứa Sùng Kiệm hài lòng gật gật đầu, vốn nên là như vậy.

Nếu như người của Cố gia sớm giống như thế này, hắn cần gì phải giận dữ.

Hứa Sùng Kiệm nói: “Các ngươi biết thì tốt... Bây giờ Cố đại thái thái đang ở trên xe ngựa bên ngoài, để cho Quản Sự của các ngươi qua đó đáp lời đi.”

Nhưng mà tiểu nhị kia lại không hề động đậy, hắn trợn tròn cặp mắt, hồi lâu mới cất lời, “Ta biết rồi, Hứa thị đã trả về rồi... quan hệ thông gia với Cố gia của chúng ta không còn Hàng Châu Hứa gia nữa... ”

Bên ngoài tiệm thuốc vốn đã an tĩnh lại, nghe lời này đột nhiên lại bàn luận sôi nổi.

Mặt Hứa Sùng Kiệm lập tức đỏ lên, “Các ngươi nói bậy bạ cái gì đó.”

“Vốn chính là như thế nha,” Người làm nói, “Cố gia chúng ta lúc có khó khăn, Hứa thị ném lại lão thái thái bị bệnh nặng mà trốn về nhà mẹ đẻ, lão thái thái nhà chúng ta nói rồi... Hứa thị... coi như là trả về, từ nay về sau vĩnh viễn không được quay về Cố gia nữa.”

“Cho nên, chúng ta từ đâu tới mà có Cữu lão gia Hứa gia... ”

Nói tới chỗ này, Quản Sự Bùi gia hiển nhiên cũng không nhịn được, nhìn Hứa Sùng Kiệm một chút, “Hoá ra cũng là thừa dịp cháy nhà hôi của, qua tới quấy rối, ngươi tránh ra, trước hết để cho chúng ta tính sổ xong rồi nói.”

Hứa Sùng Kiệm có loại cảm giác tú tài gặp binh, có lý mà không nói rõ được1.

https://thuviensach.vn

1 Người có tri thức gặp kẻ thô lỗ, vô học, giảng giải có lý cũng không hiểu.

Cố gia không hiểu chuyện thì cũng thôi đi, Bùi gia sao cũng là một bộ dạng lăn lộn thế này.

Cái đám người này là thế nào vậy? Đến đạo lý cũng không nói.

Hắn rõ ràng là tới giúp đỡ, chẳng lẽ Bùi gia không hiểu sao?

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 136: Siêu Độ

Nhưng đánh nhau cũng giống như ăn cơm, một khi nửa đường bị cắt đứt, thì chẳng còn không khí nữa, Quản Sự Bùi gia vén tay áo lên, “Các ngươi chờ đó, chúng ta sẽ còn đến nữa, ta cũng không tin, trừng trị một tiệm thuốc nho nhỏ như các ngươi lại không dễ dàng.”

“Công tử của chúng ta và Thẩm đại nhân của Hoàng Thành Ti là sư huynh đệ...” Quản Sự Bùi gia nhìn về phía bên ngoài tiệm thuốc, “Nhìn cái gì mà nhìn? Còn nhìn nữa cũng để cho người của Hoàng Thành Ti ném ngươi từ trên vách núi xuống.”

Đứng ở cửa là một hòa thượng, mặc áo cà sa màu xanh, trên mặt thần thái yên tĩnh, dường như đã sớm siêu thoát tam giới1.

1 Tam giới có thể hiểu là Vũ trụ quan của đạo Phật, gồm: Dục giới, Sắc giới, Vô sắc giới.

Hắn nghe được lời của Quản Sự Bùi gia, không giống những hoà thượng bình thường khác chắp hai tay kêu một tiếng: A di đà phật.

Mà là xoay người đi ra ngoài.

Quản Sự Bùi gia càng điên cuồng ngang ngược hơn, “Nói cho các ngươi biết, ngày mai chúng ta lại đến, không giao Hồ Trọng Cốt ra, ta sẽ phá huỷ tiệm thuốc này.”

Nói xong phun một bãi nước bọt, dẫn mấy hạ nhân Bùi gia nghênh ngang mà đi.

https://thuviensach.vn

...

Hứa Sùng Kiệm đứng ở chỗ đó, nhìn Bùi gia rời đi.

Bỗng nhiên có người nói: “Không phải là có quan hệ thông gia với Cố gia sao? Sao lại không giúp Cố gia đi trừng trị những người đó?”

“Vừa mới đây nói là quan hệ thông gia... Không chừng là tới làm gì chứ?”

Hứa Sùng Kiệm lập tức lúng túng, muốn quát lên với người làm của tiệm thuốc, nhưng nhìn thấy mặt đất bừa bãi... Vạn nhất bị người khác hiểu lầm tất cả những thứ này đều là do hắn làm?

Hắn không phải là thay Bùi gia chịu oan ức sao?

Khoản nợ này thì phải tính, thế nhưng không thể tính vào lúc này.

Hứa Sùng Kiệm chỉ đành cắn răng xoay người đi ra ngoài.

Cố đại thái thái đang chờ tin tức, chỉ nghe phía bên ngoài truyền tới tiếng nói, “Đây là xe ngựa của Cố gia Đại thái thái à?”

Cố đại thái thái chỉnh sửa một chút lại tóc mai và váy, ngồi thẳng người chuẩn bị nói chuyện với Quản Sự Cố gia.

Hạ nhân Hứa gia đáp một tiếng.

Thanh âm bên ngoài lập tức trở nên hung tợn, “Đều là một... cái gì tới.”

Một cái gì?

Cố đại thái thái khe khẽ nhíu mày.

“Dù sao thì cũng là không biết xấu hổ.” Thanh âm kia hết sức không nghiêm túc.

https://thuviensach.vn

Mặt Cố đại thái thái lập tức sầm xuống, bà ta đưa tay vén mành xe lên, lại không nghĩ rằng một chậu nước "rào" một cái tạt tới.

Những thứ nước dơ bẩn kia theo khe hở mành xe trực tiếp phun lên trên mặt và trên người Cố đại thái thái, nhất là cánh tay bà ta vén mành lên thì bị ướt hết.

Cố đại thái thái lập tức mặt mày choáng váng, mùi nước hôi thối xông thẳng vào mũi bà ta, bà ta không nhịn được mà nôn ra.

Nha hoàn trong xe ngựa cũng không ngờ tới sẽ có biến cố như vậy, ngẩn ra tại chỗ, nửa ngày mới lấy lại tinh thần, vội vàng dùng khăn lau chùi cho Cố đại thái thái.

Cố đại thái thái chỉ cảm thấy, cái khăn ướt kia chính là một cái miệng to trắng ớn, đang cắn bà ta, khiến cho dạ dày bà ta lại một trận nôn nao cồn cào, Cố đại thái thái hung ác đẩy ra tay nha hoàn, "Cút."

Hạ nhân Hứa gia ở ngoài cửa cũng gào thét một trận, "Các ngươi là ai... đây là muốn làm cái gì?"

Thế nhưng những người đó đã sớm chạy mất như một làn khói không thấy bóng dáng đâu nữa.

Hứa Sùng Kiệm chạy tới, thấy tình hình như thế, vội vàng vén rèm xe xem tình hình của Cố đại thái thái, "Tỷ, tỷ làm sao thế? Có bị..."

Trong xe, Cố đại thái thái không còn dáng vẻ dịu dàng như mọi ngày, trong ánh mắt phảng phất có ngập trời hận ý, Hứa Sùng Kiệm lập tức cảm thấy sống lưng lạnh toát, nuốt nuốt một ngụm nước miếng mới nói: "Là... mấy người của Bùi gia, cướp lấy chậu nước rửa ráy của người ta, sau đó liền đem nước hắt qua đây."

Đây quả thực là hành vi lưu manh.

https://thuviensach.vn

Cố đại thái thái cả người run rẩy, bàn tay giống như bị lửa đốt, “Bọn họ tại sao dám làm như vậy.”

Hắt nước bẩn lên người bà ta.

Nghĩ tới đây bà ta cơ hồ muốn bất tỉnh.

Bên tai bà ta vẫn còn tiếng nói của mấy người kia, mấy kẻ đó nói, “Một... cái gì tới.”

Bọn họ muốn nói cái gì?

Nhất... Nhất khưu chi lạc2

2 Nhất khưu chi lạc: cá mè một lứa.

Người của Bùi gia nhất định là coi Hứa gia bọn họ thành người đến giúp Cố gia.

Cố đại thái thái kinh ngạc nhìn về phía Hứa Sùng Kiệm, “Đệ ở trong tiệm thuốc nói những gì?”

Hứa Sùng Kiệm mặt đầy vẻ mờ mịt, “Đệ cũng không nói gì nha.” Hắn còn chưa nói gì, đã đầy một bụng tức rồi.

“Bây giờ phải làm như thế nào?” Hứa Sùng Kiệm bỗng chốc do dự, chẳng lẽ phải đi tìm Bùi gia tính sổ? Bùi gia nhưng là triều đình phái tới tra án, bọn họ không nên xích mích với Bùi gia như vậy.

“Tỷ, tỷ nói xem, chúng ta bây giờ nên làm như thế nào? Nếu không thì đến nha môn tìm đại ca, để cho đại ca ra mặt giáo huấn cái gã họ Bùi kia một trận.”

Cố đại thái thái trầm mặc, bây giờ còn không biết là cục thế gì, Bùi đại nhân đi tới Hàng Châu sẽ đứng về phía ai, lỗ mãng như vậy đối mặt với Bùi

https://thuviensach.vn

gia, vạn nhất xảy ra điều gì không may thì làm thế nào? Hứa gia bọn họ bây giờ phải cẩn thận mà leo lên, đến khi đại ca được điều vào kinh thành, vào Thái Thường Tự, khi đó mới có thể từ từ ngẩng đầu lên, cho nên bây giờ cũng chỉ có thể nhịn, Bùi gia đối mặt với Cố gia, Mẫn đại nhân sẽ không thể để yên, đợi đến khi bọn họ đấu đá, bà ta mới có thể đoán được hướng đi của thế cục.

Cố đại thái thái xanh mặt, "Đi về trước đã."

Hứa Sùng Kiệm đáp một tiếng, đầy một bụng uất ức này khiến cho hắn hết sức không thoải mái, tại sao hắn lại có một loại cảm giác, Bùi gia kia là cố ý bới móc bọn họ.

Xe ngựa của Cố đại thái thái vừa định đi, bên ngoài lập tức lại có một trận ồn ào náo động.

"Duy Nạp lên cổng thành hát Phật Khúc rồi, mau... Mau đi nghe xem..."

Hứa Sùng Kiệm lập tức nghĩ đến hòa thượng xuất hiện ở cửa tiệm thuốc của Cố gia đó, có phải là Duy Nạp trong miệng bọn họ không.

Cố đại thái thái nghe được hai chữ "Duy Nạp", trong lòng lập tức trầm xuống, Duy Nạp chính là hòa thượng giúp Cố Lang Hoa củng cố tường thành, cũng là Duy Nạp tìm được khổ hạnh tăng tới giúp Cố Lang Hoa vận chuyển quân lương, bây giờ Duy Nạp xuất hiện ở thành Hàng Châu, lại tới hát cái gì mà Phật Khúc.

Cố đại thái thái thấp giọng nói: "Nhị đệ, đệ đi xem xem Duy Nạp kia đang hát cái gì."

Hứa Sùng Kiệm phân phó người làm, "Đưa Cô nãi nãi trở về, ta đi xem một chút."

https://thuviensach.vn

Duy Nạp vẫn luôn ở trong núi tu hành, lần trước Diệp lão phu nhân bị bệnh, người Diệp gia mời Duy Nạp tới cầu phúc, cả nhà ở trong núi tìm hai ngày cũng không tìm được tung tích Duy Nạp, sau đó Diệp lão phu nhân còn cảm thán, duyên phật là có thể gặp mà không thể cầu.

Người từ trước đến giờ hành tung bất định, nhưng hôm nay lại lên cổng thành, người của thành Hàng Châu nghe được tin tức cũng bỏ lại chuyện trong tay chạy tới.

Duy Nạp ngồi xếp bằng ở lầu trên cổng thành, gió nhẹ thổi qua tăng y của hắn, dường như không nhìn thấy đám người rộn ràng dưới cổng thành, hắn nhẹ nhàng nhắm mắt, lần tràng hạt trong tay, mở miệng hát lên, "Phu sổ tái. Bình ký tha bang. Khứ tiện vô tiêu tức. Luy hoán tinh sương. Nguyệt hạ sầu thính châm xử khởi. Tắc nhạn nam hành. Cô miên loan trướng lý. Uổng lao hồn mộng. Dạ dạ phi dương."3

3 Tạm dịch: Trở đi bao nhiêu trai tráng. Như cánh bèo trôi gửi đến nơi đất khách quê người. Một đi liền chẳng còn tin tức. Mệt mỏi bao năm tháng. Dưới ánh trăng buồn nghe tiếng chày giã gạo nẩy lên. Bầy nhạn bay về phương Nam. Chim Loan cô độc ngủ trong lều. Uổng phí sức lực cho bao tình cảm mơ ước. Hàng đêm giương cao.

Mọi người nghe ra được, đây là "Chinh phu khúc."

Hôm nay ở chỗ này hát chinh phu khúc, tất cả mọi người lập tức nhớ lại chiến sự mới vừa kết thúc, Đại Tề mặc dù đánh thắng trận, nhưng lại có bao nhiêu người chết ở trên chiến trường. Bọn họ mặc dù không phải là chinh phu, không có ngàn dặm xa xôi đi đánh Thiền Vu4, nhưng lại ở trước cửa nhà mình nạp mạng.

4 Thiền Vu: tên hiệu của vua Hung Nô.

"Duy Nạp là đang siêu độ cho những người chết trên chiến trường kia."

https://thuviensach.vn

Có người thấp giọng nói.

“Hoá ra hắn chính là Duy Nạp, ta mới vừa nhìn thấy hắn đi ngang qua tiệm thuốc của Cố gia.”

“Các ngươi có nghe nói hay không? Người đã bắt sống Xu Minh của Tây Hạ, đắc tội với Bùi gia và Hoàng Thành Ti, bị Hoàng Thành Ti ném xuống vách đá... Chết không toàn thây.”

“Duy Nạp là đang hát vì hắn.”

Tin tức đi đôi với Phật Khúc của Duy Nạp, từ từ ở trong đám người truyền đi.

Kẻ bắt sống người Tây Hạ nhưng lại chết trong tay Hoàng Thành Ti.

Trên mặt mọi người xuất hiện biểu tình bi thương.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 137: Khuấy Động

Duy Nạp hát xong Phật Khúc từ từ đi xuống cổng thành, nhìn mọi người chắp hai tay, “Muốn nghe Phật Khúc sao? Ngày mai giờ này lại tới!”

Đám người một mảnh xôn xao, Duy Nạp thế mà lại tiếp tục hát Phật Khúc.

Đây là chuyện từ trước tới nay chưa từng có.

Hôm nay là đột nhiên tới, dưới thành còn tụ tập nhiều người như vậy, đến ngày mai thì sao? Có phải là người của toàn bộ thành Hàng Châu đều sẽ đi tới nơi này không.

Duy Nạp đi về phía trước, đám người liền tránh ra hai bên.

Rốt cuộc có người không nhịn được, “Duy Nạp, ngài tại sao lại muốn hát Phật Khúc chứ?”

Duy Nạp nhìn nhìn về phía xa, trên mặt xuất hiện một nụ cười yên tĩnh, “Vì thiên đạo!”

“Cái gì là thiên đạo chứ?”

Duy Nạp chắp hai tay, “Ngũ giới thập thiện, tứ vô lượng tâm, chính là thiên đạo.”1

1 Ngũ giới của Phật giáo: Không sát sinh, không trộm cắp, không tà dâm, không vọng ngữ, không uống rượu. Thập thiện là mười điều lành mà người thế gian nếu muốn trở thành một người hoàn thiện thì ai cũng đều phải tuân thủ: Không sát sinh, không trộm cướp, không tà hạnh (cũng gọi là

https://thuviensach.vn

tà dâm), không vọng ngữ, không lưỡng thiệt, không ác khẩu, không ỷ ngữ, lìa tham dục, lìa sân nhuế, lìa tà kiến. Tứ vô lượng tâm gọi tắt là Từ bi hỷ xả, là thuật ngữ chỉ một phép thiền định, trong đó hành giả tạo điều kiện cho bốn tâm thức cao thượng phát sinh, tứ tâm vô lượng là: Từ vô lượng, Bi vô lượng, Hỷ vô lượng, Xả vô lượng.

Người nọ lại nói, “Nếu như không làm được thì sao?”

Duy Nạp cười một tiếng, “Vậy thì có lòng thương hại đi, có đồng tình, vì người khác mà khổ sở, cũng sẽ phát thiện tâm, liền sẽ cảm thấy ấm áp.” Hắn nhìn vầng mặt trời đỏ bên kia.

Đây chính là lý do tại sao hắn phải đi tới nơi này.

“Lúc trong lòng bất an, thống khổ đau lòng thì tới nghe Phật Khúc đi!”

Nếu như chiến sự nói tới là tới, nếu như cả ngày trong lòng run sợ mà sống qua ngày, nếu như người yêu sau khi ra ngoài lại cũng không thể trở lại, nếu như trong lòng còn có đau, còn có không cam lòng, nhưng vẫn muốn giả vờ như không có chuyện gì xảy ra mà sống tiếp, thì tới nghe một chút Phật Khúc đi!

Bởi vì thứ duy nhất bọn họ có được cũng chỉ có sự an ủi của Phật Khúc mà thôi.

Đối với bách tính mà nói, oán trách quan phủ là có tội, chống cự nhà giàu là có tội, than phiền bất công là có tội, chọc giận quan to chức lớn lại càng là tội không thể tha thứ, chỉ có nghe Phật Khúc yên lặng rơi lệ là không có tội thôi.

Duy Nạp giơ tay ra, sờ sờ đầu tiểu hài tử bên cạnh, từ từ đi xa.

Đám người bắt đầu tản ra, lại có người đứng tại chỗ không muốn rời đi, qua hồi lâu dứt khoát ngồi xếp bằng xuống.

https://thuviensach.vn

...

Toàn bộ thành Hàng Châu dường như chìm trong yên lặng, xếp thành hàng dài ở cửa thành, rất nhiều người không nói một lời đi tới cửa thành, ngồi xếp bằng xuống.

Rất nhanh, động tĩnh này liền truyền đến tai quan to chức lớn của thành Hàng Châu, Lưu Hiển cưỡi ngựa đến Diệp gia cùng Diệp lão phu nhân thương lượng đối sách.

Diệp lão phu nhân hồi lâu mới gật gật đầu, "Đây là đang xao sơn chấn hổ2, là đối phó với Hoàng Thành Ti."

2 Xao sơn chấn hổ: công kích khiến kẻ địch phải hoảng sợ. Đây là một loại chiến lược, chỉ uy hiếp trên hình thức, phô bày thực lực quân sự khiến đôi phương phải sợ hãi mà khuất phục, đạt được mục đích không chiến mà thắng. Sau này được dùng với nghĩa rộng: cố ý cảnh báo, khiến người ta phải chấn động.

Nhắc tới Hoàng Thành Ti, trong lòng Diệp lão phu nhân liền tràn đầy chán ghét, thời Tiên Đế đã hạn chế quyền lực của Hoàng Thành Ti, ai biết đương kim Thánh Thượng lại trọng dụng Thẩm gia, để cho Thẩm Xương Cát trông coi Thám Thị Ti, cái tên Thẩm Xương Cát đó là một tên tiểu nhân âm hiểm xảo trá, trong mắt hắn mắt không có cái gì là đúng sai, chỉ có yêu thích khống chế quyền lực.

"Lão phu nhân," Lưu Hiển nói, "Chuyện này phát sinh ở thành Hàng Châu, chúng ta có cần nhúng tay không, Mẫn đại nhân vẫn chưa chính thức đến Bố Chính Ti nhậm chức, Tri Phủ Hàng Châu, Tri Huyện Lâm An cũng đều cho người đến đây thám thính tin tức…"

Diệp lão phu nhân tỉnh bơ, "Ngươi không phải là lớn tuổi, thân thể cũng không tốt sao? Hơn nữa, ngươi là Thủ Bị, trừ phi Giang Chiết lại nổi lên quân phản loạn, lấy đâu ra chuyện của ngươi."

https://thuviensach.vn

“Đừng có coi trọng mình quá.”

Lưu Hiển gật gật đầu, “Nhưng mà... Lão phu nhân… từ khi ta ép Lý Thành Mậu ra chiến trường mọi người đều cho rằng ta là phe đảng của Thái Hậu, đứng cùng phía Hàn Chương, Mẫn Hoài.

Bây giờ trong triều đình chính là như vậy, hở một tí thì phải phân ra ai đứng ở bên phía Thái Hậu, ai đứng ở bên phía Hoàng Thượng.

Lưu Hiển nói xong, chợt phát hiện sau rèm có một đôi giày thêu.

Trên đôi giày màu xanh thêu hai đoá đế liên, mặc dù không có trân châu đá quý gì, nhưng nhìn hết sức trang nhã, nhất định là vị tiểu thư trong nhà đi.

Sau đó rèm vén lên, vị tiểu thư kia bưng một ly trà đưa đến trên bàn Diệp lão phu nhân.

Lưu Hiển nhìn sang, chỉ cảm thấy vị tiểu thư kia mặt mũi sáng sủa, đôi mắt trong suốt như hàn tinh.

Chuyện liên quan đến Hoàng Thành Ti là chuyện hết sức tư mật, Diệp lão phu nhân đến Diệp gia thái thái cũng sai đi xuống, nhưng lại giữ lại một vị tiểu thư ở trong nhà, hiển nhiên là bất kỳ lời gì cũng đều không tị huý vị tiểu thư kia.

Lưu Hiển đem các tiểu thư của Diệp gia soát lại trong đầu một lượt, vị này rõ ràng không phải là người của Diệp gia, vậy thì là ai chứ?

Diệp lão phu nhân thấy vẻ mặt của Lưu Hiển, cũng không nói ra, “Người Tây Hạ đến rồi, Thái Hậu và Hoàng Thượng đều giống nhau, cũng không ai muốn quốc thổ Đại Tề có nửa điểm sơ xuất, ngươi không làm gì sai, những người đó bây giờ đến tìm ngươi...Ta hỏi ngươi, lúc chiến loạn Tri Phủ và Tri Huyện có tới cửa thương lượng đối sách với ngươi không?”

https://thuviensach.vn

Lưu Hiển lắc lắc đầu.

Diệp lão phu nhân nói tiếp: “Còn về Hoàng Thành Ti… Bất kể là bọn họ đang điều tra vụ án gì, cũng hiển nhiên sẽ ở Giang Chiết tạo nên sóng gió, chuyện này là ai đưa tới, đến lượt ai đi phụ trách.”

Lưu Hiển lập tức hiểu rõ, nếu đã là chuyện không liên quan đến hắn, hắn cũng có thể học dáng vẻ của Tri Phủ và Tri Huyện lúc đó, giả vờ như không biết gì cả.

Trong lòng Lưu Hiển lập tức vui vẻ.

Nên là như thế.

Thiên lý sáng tỏ báo ứng khó chịu, bây giờ là lúc mấy quan văn bọn họ nên vội.

...

Hứa gia.

Hứa lão thái thái gọi Hứa Sùng Kiệm và Cố đại thái thái tới phòng nói chuyện.

Duy Nạp ấy đã náo loạn hai ngày nay rồi, người tụ tập ở Hàng Châu càng ngày càng nhiều, bây giờ ngay cả tăng nhân bên trong thành Hàng Châu cũng sẽ đến cửa thành lắng nghe Duy Nạp hát Phật Khúc, tụng niệm kinh văn.

Cứ theo đà này, thành Hàng Châu nhất định xảy ra tai vạ.

Nếu như truy cứu xuống, đứng mũi chịu sào chính là Huyện Thừa Lâm An, bởi vì địa phương Duy Nạp tụng niệm kinh văn thuộc về huyện Lâm An cai quản.

https://thuviensach.vn

Mà Huyện Thừa huyện Lâm An không phải là ai khác, chính là Hứa đại lão gia Hứa Sùng Trí.

Hứa Sùng Trí là con trai trưởng của phòng lớn Hứa gia, anh ruột của Cố đại thái thái, con em phát triển nhất ở trong tộc Hứa gia hiện tại, lớn lên dưới sự chăm sóc của Hứa lão thái thái, coi Hứa lão thái gia, lão thái thái tôn sùng hiếu thuận như phụ mẫu ruột. Từ sau khi khoa cử tiến vào con đường làm quan đều thuận lợi, trước tiên nhậm chức ở Hàn lâm viện, rồi sau đó đi theo con đường của Thái Tử quay về Hàng Châu làm Huyện Thừa huyện Lâm An, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, thì sang năm sẽ thuyên chuyển về kinh thành.

Cho nên hai năm này đối với Hứa Sùng Trí mà nói là cực kỳ quan trọng, không thể xảy ra nửa điểm sai sót.

Hứa lão thái thái nhíu mày, “Ta không hiểu, tên Duy Nạp đó có lai lịch gì, tại sao lại khuấy lên sóng gió như vậy ở Hàng Châu, bây giờ người người đều nói kẻ bắt được Xu Minh Tây Hạ ấy bị chết oan uổng, ngay cả đại hòa thượng cũng tới siêu độ cho hắn.

Cố đại thái thái nhíu mày, hai ngày nay chuyện phát sinh ở Hàng Châu cũng khiến cho bà ta sợ hết hồn hết vía.

Trước là tới một tên vô pháp vô thiên Bùi Khởi Đường, sau đó đại hòa thượng đem chuyện Hoàng Thành Ti giết người đi truyền sôi sùng sục.

Trong này nhất định là có liên hệ gì đó.

Cố đại thái thái nghĩ tới Cố Lang Hoa.

Nói không chừng chính là Cố Lang Hoa giở trò quỷ, hoặc là Mẫn Hoài, Hàn Chương, tóm lại chính là những người này, bọn họ lợi dụng Duy Nạp để đem chuyện Hoàng Thành Ti giết người truyền đi.

https://thuviensach.vn

Thế nhưng không có ai sẽ tin cả.

Bởi vì Duy Nạp là cao tăng nổi danh gần xa, Cố Lang Hoa chỉ là một đứa trẻ mười tuổi, đến cả Mẫn Hoài và Hàn Chương cũng không có lui tới gì với Duy Nạp.

Đây là một phiền phức, nếu như không xử lý thật tốt, nói không chừng đại ca thật sự sẽ bị dính líu.

Điều duy nhất có thể khiến cho bà ta cảm thấy vui mừng đó là: Triệu Linh đã chết thật rồi.

Nếu như đây đang là ở kiếp trước, bà ta nói sẽ giết chết Triệu Linh, mọi người nhất định sẽ cho là bà ta điên rồi, Triệu Linh cao cao tại thượng, dậm chân một cái là có thể khiến cho phong vân biến sắc, tay nắm đại quyền sinh sát, nắm giữ toàn bộ mạch sống của cả Đại Tề kia, làm sao có thể chết ở trong tay bà ta.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 138: Xin Cứu Trợ

Cố đại thái thái dường như muốn cười ra tiếng.

Triệu Linh cũng sẽ không có cơ hội lật lại án Khánh Vương, cũng sẽ không có cơ hội lập ra kế hoạch to lớn trong triều đình, cũng sẽ không có cơ hội lật đổ Thái Tử, cũng sẽ không có cơ hội đứng ở trên triều đình, để cho cả triều văn võ nhìn hắn mà thở sống qua ngày.

Kiếp trước, ở trước mặt Triệu Linh, bà ta chẳng qua chỉ là một con kiến hôi.

Kiếp này, bà ta nhưng lại nắm chặt Triệu Linh trong lòng bàn tay.

Đó là cái loại tâm tình gì, chỉ cần suy nghĩ một chút bà ta sẽ bật cười, cho tới bây giờ chưa có cảm giác sung sướng nào chảy trong lòng bà ta như thế.

Bất kể như thế nào, cũng coi là đáng giá.

Chỉ dựa vào một Cố Lang Hoa thì có thể tạo ra bao nhiêu sóng gió, cho nên căn bản không phải sợ, không có Triệu Linh uy hiếp, Thái Tử sẽ ngồi ở vị trí trữ quân, tương lai thuận lý thành chương thừa kế ngôi vị Hoàng Đế.

Cho nên cho dù là vấn đề khó khăn khó giải quyết đi chăng nữa, cũng so với kiếp trước đối mặt Triệu Linh không có phần thắng nào tốt hơn nhiều.

Cố đại thái thái an ủi Hứa lão thái thái, “Lão thái thái không cần lo lắng, đại ca nhất định sẽ có cách, nói không chừng bọn họ ở trong nha môn đã

https://thuviensach.vn

thương nghị ra chương trình rồi, Hàng Châu cũng không phải chỉ có một quan viên là đại ca, luôn sẽ có người ra mặt hỗ trợ.”

Mấy người đang nói chuyện thì Hứa đại lão gia Hứa Sùng Trí từ bên ngoài sải bước đi vào.

Nhìn thấy biểu tình thâm trầm của Hứa Sùng Trí, lòng Cố đại thái thái lập tức sầm xuống.

Hứa lão thái thái vội vàng vẫy tay với Hứa Sùng Trí, “Mau tới đây ngồi xuống, chúng ta đang nói chuyện của đại hòa thượng kia, hôm nay huyên náo mưa gió cả thành, phải làm thế nào mới tốt đây.”

Hứa Sùng Trí ngồi xuống, hồi lâu mới nói, “Ý của Tri Phủ là, để cho con ra mặt trước, tốt nhất có thể khuyên Duy Nạp đó đừng có hát Phật Khúc nữa.”

Hứa lão thái thái nói: “Cái này phải khuyên làm sao? Triều ta luôn một mực thờ phụng Phật giáo, những đại hòa thượng kia địa vị rất cao, con nói hắn làm sao có thể nghe chứ.”

Hứa Sùng Trí không phải là không biết, thế nhưng Tri Phủ lại nói là tới khuyên hắn một phen, ông ta gấp đến độ mặt đỏ tới mang tai nhưng lại không có cách nào, Hứa Sùng Trí liếc nhìn Cố đại thái thái, “Tri Phủ không biết là từ nơi nào nghe được tin tức, nói Duy Nạp ấy cùng Cố gia có mấy phần giao tình, Hứa gia chúng ta đúng lúc là quan hệ thông gia với Cố gia, ta ra mặt so với ai khác đều thích hợp hơn…”

Tất cả mọi người đều nhìn về phía Cố đại thái thái.

Cố đại thái thái lập tức căng thẳng, sắc mặt cũng bắt đầu khó coi, người Duy Nạp quen biết là Cố Lang Hoa, Hứa gia đi nói thì có ích lợi gì?

Thật là nực cười.

https://thuviensach.vn

Lúc bà ta ở Cố gia, Cố gia là một cái đầm nước đọng, chỉ có xin người khác giúp đỡ, bây giờ bà ta từ Cố gia rời đi, thì lại có người cầu đến Cố gia.

Đây là đạo lý gì.

Cố đại thái thái nhíu mày, “Đó là một người xuất gia, còn nói giao tình gì chứ? Đây rõ ràng chính là tùy tiện tìm một cái cớ từ chối, đại ca cứ mặc cho bọn họ như vậy sao?” Nói tới chỗ này, vành mắt bà ta đỏ lên, “Hơn nữa, người Duy Nạp quen biết là Lang Hoa, Lang Hoa đối xử với muội như vậy, làm sao có thể giúp, cũng không thể để cho muội đi cầu xin nó...”

Hứa lão thái thái nhướn mày lên, “Đương nhiên không thể đi cầu đồ khốn kia được, cho dù nó có tới Hứa gia, ta cũng sẽ không nhận đứa cháu ngoại này, càng đừng nói đến đi cầu xin nó giúp đỡ, Hứa gia chúng ta tuyệt không thể nào mở miệng được.”

Hứa Sùng Kiệm cũng vội vàng nói: “Hôm nay ở trong tiệm thuốc Cố gia, người làm Cố gia còn nói đã trả tỷ tỷ về, không liên quan gì đến Cố gia nữa, bọn họ bắt nạt tỷ tỷ như vậy, chúng ta còn phải giương mặt ra cho bọn họ đánh hay sao?”

Hứa Sùng Trí trên mặt cũng tức giận, “Cố gia lại dám vô pháp vô thiên như vậy, đến khi thế cục Hàng Châu ổn định rồi, ta nhất định sẽ đến cửa để cho Cố lão thái thái cho ta một câu trả lời.”

Cố đại thái thái vội nói: “Đại ca trước không cần để ý đến chuyện của muội, vẫn là nghĩ biện pháp giải quyết vấn đề khó khăn trước mắt đã.”

Hứa Sùng Trí thở dài, “Nơi hoà thượng kia niệm kinh thuộc về quyền quản lý của huyện Lâm An chúng ta, cứ như vậy, ta cũng không thể buông tay không quản, vạn nhất chuyện này càng ngày càng nghiêm trọng, một phát không thể thu dọn được, ta phải báo cáo như thế nào với triều đình đây?”

https://thuviensach.vn

“Chuyện này khó là ở chỗ, một bên là Hoàng Thành Ti, một bên là hòa thượng không chịu quản thúc.”

Cho dù ai gặp phải loại chuyện này cũng không biết xử lý như thế nào mới ổn.

Hứa Sùng Trí dừng một chút lại nói tiếp: “Tri Phủ nói rồi, Bùi đại nhân ít ngày nữa sẽ đến Hàng Châu, kêu ta trước đó phải an bài thỏa đáng tất cả.”

Bây giờ là khuyên cũng không khuyên được, đuổi đi cũng đuổi không được.

Hứa lão thái thái cau mày, “Cũng không biết người Hoàng Thành Ti giết kia rốt cuộc là kẻ nào, kẻ đó lúc còn sống khiến cho người người bàn luận sôi nổi, chết rồi lại vẫn gây ra động tĩnh như vậy.”

Hứa Sùng Trí đối với chuyện của người này có nghe thấy, trong nha môn đều đang đồn, người nọ có thể là dư đảng của Khánh Vương, dư đảng gì của Khánh Vương có thể kinh động đến Hoàng Thành Ti? Bọn họ cũng đều không nghĩ ra.

Bây giờ Hàng Châu giống như là một bàn cờ, dù sao cũng phải có người động một con cờ trước mặt, xét cục diện mới được.

Không nghĩ tới cái chuyện tệ hại này lại rơi vào đầu hắn.

Hôm nay lúc hắn đi ra khỏi nha môn, các đồng liêu thấy hắn cũng đều là bộ dạng thương hại.

Cố đại thái thái bỗng nhiên nghĩ tới một người, bà ta ngẩng đầu lên, “Đại ca, nếu không huynh tìm Diệp lão phu nhân thương lượng một chút.”

Trong thành Hàng châu, Hoàng Thành Ti có thể không cho bất cứ ai mặt mũi, duy chỉ có người Diệp gia là không thể tùy tiện đắc tội.

https://thuviensach.vn

“Nếu như Diệp lão phu nhân ra mặt, nói không chừng có thể mời đến Thẩm đại nhân của Hoàng Thành Ti, đại ca không ngại thì cùng Thẩm đại nhân thương lượng với nhau rồi hãy quyết định.”

Cứ như vậy bất luận như thế nào, ít nhất cũng không đắc tội với Hoàng Thành Ti.

Hứa Sùng Trí cảm thấy đây là một ý kiến rất hay.

Thời gian cấp bách, hắn phải nhanh liên hệ được với Hoàng Thành Ti.

Hứa Sùng Trí gật gật đầu, lập tức để cho người đưa bái thiếp đến Diệp gia, nếu như Diệp lão phu nhân chịu đáp ứng gặp hắn, như vậy chuyện này sẽ có cơ hội thay đổi.

Hứa lão thái thái cười nhìn Cố đại thái thái, “Vẫn là con nhiều chủ ý, nếu là thường ngày chúng ta có muốn cũng không dám nghĩ, sau khi con tới Hàng Châu luôn không ngừng qua lại với Diệp gia, nếu như lần này Diệp lão phu nhân chịu gặp đại ca của con, cũng là nể mặt mũi con.”

Cố đại thái thái vội nói: “Con cũng không nghĩ tới có thể giúp được gì.” Bà ta kiếp trước đã biết được địa vị của Diệp lão phu nhân ở trong lòng Hoàng Thượng và Thái Hậu, nếu như không có Diệp lão phu nhân, con đàn bà kia cũng sẽ không thuận lợi như vậy lấy được sự yêu thích và tín nhiệm của Thái Hậu.

Đời này, bà ta sẽ tranh sủng của Diệp lão phu nhân, sử dụng cho bà ta.

...

Hứa Sùng Trí không nghĩ tới Diệp lão phu nhân lại dễ dàng thu bái thiếp của hắn như vậy.

https://thuviensach.vn

Cố đại thái thái hỗ trợ chuẩn bị hai món quà để cho Hứa Sùng Trí cầm đến Diệp gia.

Diệp lão phu nhân gặp Hứa Sùng Trí ở gian nhà chính, Hứa Sùng Trí khách khí mấy câu, thử thăm dò nói chuyện Hàng Châu, sau đó một bộ hướng Diệp lão phu nhân xin chủ ý, “Lão phu nhân, tiểu tử lần này đúng là đường cùng, mới mặt dầy đi cầu người.”

Diệp lão phu nhân nâng chén trà lên uống, hồi lâu nâng mí mắt lên nhìn về phía Hứa Sùng Trí, “Cho dù ngươi không dâng bái thiếp, ta cũng chuẩn bị để cho người kêu ngươi tới.”

Hứa Sùng Trí có chút kinh ngạc, hắn không nghĩ tới muội muội ở trong lòng Diệp lão phu nhân lại có vị trí như vậy, trên mặt hắn nở ra nụ cười, “Lão phu nhân, người giúp đỡ như vậy, tiểu tử trong lòng vô cùng cảm kích.”

Diệp lão phu nhân ngược lại kinh ngạc đứng lên, “Ngươi nói cái gì vậy? Ta muốn giúp ai a?”

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 139: Tính Sổ

Hứa Sùng Trí lập tức ngẩn người tại chỗ.

Lời này của Diệp lão phu nhân bảo hắn phải nói tiếp như thế nào?

Vừa vặn hạ nhân Diệp gia bưng trà vào nhà, Diệp lão phu nhân nhìn nhìn nha hoàn, "Tiểu thư vẫn chưa dậy sao?"

Nha hoàn thấp giọng nói: "Vẫn chưa ạ, có thể mấy ngày nay mệt mỏi, ngủ rất say."

Diệp lão phu nhân dặn dò, "Cũng đừng có ai đi gọi nó, để cho nó ngủ một giấc thật ngon, động một tí trong nhà liền náo loạn đến gà bay chó chạy hết lên, mệt lả đứa nhỏ này rồi."

Hứa Sùng Trí lần đầu tiên nói chuyện cùng với Diệp lão phu nhân, từ trước chẳng qua chỉ là nghe danh tiếng của bà ấy. Diệp lão phu nhân mặc dù từ trong cung đi ra quay về nhà dưỡng lão, thế nhưng Diệp gia một mực giữ cái tư thái cao cao tại thượng này. Hắn vẫn cho là Diệp gia đã thối lui ra khỏi trung tâm chính trị, nhưng là muội muội một lần đánh thức hắn.

Muội muội nói, Diệp gia đem vốn liếng chính trị nhiều năm góp nhặt được nắm ở trong tay, nhiều năm như thế nửa điểm không tiêu hao, cũng không phải là Diệp lão phu nhân xem nhạt quyền lợi, hoàn toàn ngược lại, Diệp gia là ấp ủ mưu đồ lớn hơn, muốn đem vốn liếng gom góp nhiều năm ném vào một chỗ, một đòn tất trúng.

Đối với Diệp gia mà nói, có thể để cho bọn họ lãng phí tâm tư lớn như vậy cũng chỉ có vị trí trữ quân.

https://thuviensach.vn

Hoàng Thượng và Thái Hậu đọ sức quá lâu, sớm muộn gì cũng sẽ bộc phát ra, đến lúc đó triều cục hỗn loạn, ai có thể phù chính trữ quân mới, ai có thể trở thành trụ cột chân chính của Đại Tề, cũng sẽ được viết vào sử sách Đại Tề.

Một khắc kia, Hứa Sùng Trí mới phát hiện ra năng lực chính trị của Cố đại thái thái, Cố đại thái thái đem một cái lò sưởi ấm áp đặt vào trong tay hắn, dặn dò hắn hãy đối đãi với chú và thím thật tốt, Hứa gia mới chính là chỗ dựa của hắn.

Những lời này Hứa Sùng Trí một mực nhớ trong lòng, hắn muốn kéo Cố Thế Hoành cùng nhau ở chỗ Đông Ngọc tiên sinh học hành, Đông Ngọc tiên sinh cùng một vị phụ tá Giang tiên sinh của Thái Tử phủ là bạn tốt, mấy người luôn vì Thái Tử tuyển chọn thanh niên tài giỏi, có thể được Đông Ngọc tiên sinh tiến cử, thì tương đương tiến gần đến với Thái Tử.

Ai biết Cố Thế Hoành kia nhưng lại một lòng làm một hương thân, dùng mọi cách từ chối, Cố đại thái thái khuyên nhủ mấy lần chẳng những không nghe theo, còn bị Cố Thế Hoành đối xử lạnh nhạt.

Cố đại thái thái là mệnh không tốt, sớm biết hắn cũng không nên cùng Cố gia kết cửa hôn nhân này.

“Nói đến chỗ nào rồi?”

Câu hỏi của Diệp lão phu nhân khiến cho Hứa Sùng Trí phục hồi tinh thần lại.

Hứa Sùng Trí vừa muốn mở miệng. Diệp lão phu nhân nói: “Có chuyện này ta còn muốn mời các ngươi giúp đỡ.”

Hứa Sùng Trí vội khoát tay, “Người ngàn vạn lần đừng nói như vậy, người có chuyện gì cứ sai khiến tiểu tử.”

https://thuviensach.vn

Diệp lão phu nhân hắng giọng một cái, trên mặt lộ ra mấy phần không vui, “Ngày hôm qua có một nhóm người đập phá Bách Thảo Lư ngươi có biết không? Chuyện này xảy ra ở Lâm An, ở ngay dưới mắt của ngươi, ngươi làm sao có thể không quản không hỏi hả?”

Bách Thảo Lư?

Đó là tiệm thuốc của Cố gia

Hứa Sùng Trí kinh ngạc: “Lão phu nhân…”

Diệp lão phu nhân nói: “Hồ Trọng Cốt tiên sinh của Bách Thảo Lư vẫn luôn đang khám bệnh cho lão bà ta, hai ngày nay Hồ tiên sinh trong lòng mất hứng, cũng không có tới ứng chẩn... Ngươi đi... nghĩ cách xem, dỗ cho Hồ tiên sinh vui vẻ, coi như là giúp ta rồi.”

Đây là chuyện gì thế?

Để cho hắn đi dỗ Hồ Trọng Cốt? Một lang trung nhỏ bé?

Hắn đường đường là một Huyện Thừa làm sao có thể đi làm loại chuyện này.

Diệp lão phu nhân liếc Hứa Sùng Trí một cái, “Không làm được còn nói cái gì mà tình cảm,” Nói rồi đứng lên phất tay một cái, “Tiễn khách, mang đồ đem tới cầm về, những thứ đồ sứ kia…Ta không biết là có bao nhiêu, nhìn cũng không hiếm lạ, càng không có cách nào cầm tới tặng cho người khác, để ở chỗ này cũng là thưởng cho người làm mà thôi.”

Miệng trong chốc lát liền cứng lại. Hứa Sùng Trí không hiểu, hắn rốt cuộc là nói sai câu nào mới đắc tội Diệp lão phu nhân.

Hứa Sùng Trí mơ hồ quay trở lại Hứa gia.

https://thuviensach.vn

Mới vừa vào tới cửa, hạ nhân đã tới bẩm báo, “Lão gia, trong nha môn truyền tới tin tức... Bùi gia kia hình như lại đến Bách Thảo Lư rồi, cái này... chúng ta làm thế nào đây?”

Làm thế nào?

Vừa rồi Diệp lão phu nhân đã giận dữ, nếu như hắn không xử lý nữa, chỉ sợ ngày sau cũng đừng nghĩ bước đến cửa Diệp gia.

“Để cho người dẫn sai dịch qua đó, không cho phép Bùi gia tiến đến gần Bách Thảo Lư.”

Hạ nhân đáp một tiếng, vội vàng chạy ra ngoài đưa tin tức.

...

Cửa thành Hàng Châu, người nghe xong Phật Khúc của Duy Nạp dần dần tản đi, một chiếc xe ngựa cũng đi theo đám người đó vào thành Hàng Châu, xe ngựa đến một cửa nhà vắng vẻ thì dừng lại, dáng người cao lớn của Bùi Tư Thông từ trong xe ngựa đi ra.

Chân mới vừa chạm xuống đất, hạ nhân Bùi gia đã chạy tới, “Lão gia, đều hỏi thăm rõ ràng rồi, Tứ gia thật sự là tới Hàng Châu, mới mấy ngày trước còn huyên náo cả thành Hàng Châu.”

Mấy chữ gà chó không yên bị người làm gắng gượng nuốt xuống.

“Bây giờ không có ai không biết Bùi gia chúng ta rồi.”

Quản Sự Bùi gia cũng vẻ mặt khổ sở, Tứ gia bản lĩnh khác thì không có, chứ bản lĩnh gây họa thì mỗi năm một mạnh hơn.

Bùi Tư Thông nhíu mày, “Cái tên vô liêm sỉ kia lại làm cái gì?”

https://thuviensach.vn

Quản Sự Bùi gia nói: “Đập tiệm thuốc của người ta, ép buộc tiên sinh nhà người ta chữa bệnh cho ngài ấy… Còn nói, ai nếu dám đắc tội với ngài ấy đều sẽ bị Hoàng Thành Ti đuổi giết.”

Quản Sự Bùi gia vừa dứt lời, cách đó không xa một đám người hướng về phía này đi tới.

Mọi người ngẩng đầu lên nhìn lại.

Người cầm đầu ba bước cũng làm hai bước vội tiến lên trước, Bùi gia Quản Sự cho là muốn hỏi đường, khoát tay một cái, “Chúng ta cũng là vừa mới tới Hàng Châu, muốn hỏi đường thì đi về phía trước mà tìm người…”

“Ta biết các ngươi vừa mới tới Hàng Châu,” Người nọ híp mắt cười lên, “Ngươi nhất định là Quản Sự của nhà Bùi đại nhân tới Hàng Châu tra án.”

Quản Sự Bùi gia không khỏi kinh sợ, quay đầu nhìn Bùi Tư Thông bên cạnh.

Người nọ theo ánh mắt của Quản Sự Bùi gia tiến lên hành lễ với Bùi Tư Thông, “Bùi đại nhân quả nhiên y như lời đồn vậy, một lòng vì triều đình làm việc, nếu không cũng sẽ không yên tĩnh như thế đi tới thành Hàng Châu, lại chọn một nơi ở như thế này.”

Lời nói mặc dù lọt tai, nhưng ý đồ của những người này lại khiến cho ánh mắt Bùi Tư Thông thâm trầm lại, “Các ngươi tại sao biết được ta chính là Bùi Tư Thông.”

“Đại nhân,” Người kia cười nói, “Chúng ta ở Hàng Châu mấy thập niên rồi, người đi đi lại lại trên đường không biết hết được, thế nhưng quan lại cao quý trong thành Hàng Châu chúng ta đều biết hết, nếu không vạn nhất ở trên đường vô tình đắc tội với ai, thì sẽ đưa tới họa sát thân, huống chi tùy tùng của ngài còn nói giọng Phúc Kiến, đi khắp nơi hỏi thăm chuyện của Bùi tứ thiếu gia… Những thứ khác ta cũng không cần nói nhiều nữa.”

https://thuviensach.vn

Bùi Tư Thông theo bản năng vuốt ve ngọc bội bên hông, “Các ngươi chuẩn bị muốn làm gì?”

“Cũng không có gì” Người kia nói, “Đại tiểu thư của chúng ta để cho ta đưa một ít giấy tờ cho Bùi đại nhân, còn muốn hỏi Bùi đại nhân một câu, Hoàng Thành Ti khi nào đến lấy đầu người của Cố gia.”

Người nọ từ trong ngực móc ra hai chồng giấy đưa cho Bùi Tư Thông, “Bùi đại nhân trở về từ từ xem, những huynh đệ chúng ta sau này nói không chừng còn phải trông cậy vào Bùi gia sống qua ngày.”

Người kia nói xong rồi, xoay người phất phất tay, một đám người rời đi.

Sắc mặt Bùi Tư Thông có chút khó coi, khi hắn mở tờ giấy trong tay ra, trên đầu chảy đầy mồ hôi lạnh, “Hai vạn lượng bạc.” Giấy tính tiền hai vạn lượng bạc của Cố gia.

Hạ nhân Bùi gia cũng nghe ngóng lai lịch của những kẻ ban nãy, “Đều là những kẻ trước đây ăn không ngồi rồi ở Giang Chiết, sau khi Trấn Giang nổi lên chiến sự, Cố gia mời bọn họ giúp đỡ phát ra dược liệu phòng ôn dịch, sau đó một nhóm người trong số bọn họ ở lại Cố gia, giúp đỡ vận chuyển thảo dược.”

Không nghĩ tới Cố gia mượn chuyện chiến sự, còn thu được một đám như vậy làm việc cho bọn họ.

Những người này cũng coi là nghiêm chỉnh làm việc.

Vạn nhất tiệm thuốc của Cố gia thật sự đóng cửa, những người này đến cửa Bùi gia để xin cơm...

Đầu Bùi Tư Thông đột nhiên to ra, gân xanh trên trán nổi đầy lên, “Để cho người dẫn Tứ gia đến đây cho ta.”

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 140: Tiên Đoán

Cố đại thái thái luôn cảm thấy cả câu chuyện đều đầy vẻ kỳ cục.

Diệp lão phu nhân lại bênh vực thay cho Cố gia, lẽ nào thật sự là bởi vì muốn mời Hồ Trọng Cốt khám bệnh?

Vốn bà ta cho rằng chiến sự Trấn Giang kết thúc, Hoàng Thành Ti đi tới Giang Chiết giết Triệu Linh, bà ta có thể dễ thở hơn, ai mà biết tình thế trước mắt khiến cho bà ta không thể nhìn được rõ ràng.

Cố đại thái thái biết mình nhất định phải bình tĩnh, bà ta là người duy nhất biết kiếp trước sẽ phát triển như thế nào, mặc dù một chuyện không tiến hành theo bà ta an bài, không có nghĩa là tất cả mọi chuyện đều thoát khỏi bàn tay bà ta, một con đường đi không thông, bà ta có thể đi một con đường khác.

Lục Văn Hiển gió bụi dặm đường tiến vào tiểu viện, ngửa đầu uống cạn sạch một ly trà, lập tức nói, “Ta đã đưa Vương Nhân Trí đến Hàng Châu rồi, cũng may ông ta mạng lớn, uống thuốc ta đưa liền tỉnh lại, bất quá cái chân kia là hỏng hoàn toàn rồi.”

Sau khi Vương Nhân Trí thấy hắn, lập tức coi hắn là Bồ Tát cứu mạng, đối với hắn một mực cung kính, nào còn có nửa điểm hình dáng cha vợ, bây giờ cho dù hắn có đề nghị ông ta hưu bỏ Vương thị, Vương Nhân Trí cũng sẽ thoả mãn đáp ứng.

Cố đại thái thái móc khăn tay ra thút thít.

Lục Văn Hiển thấy không đúng lắm, “Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?”

https://thuviensach.vn

Cố đại thái thái đem chuyện phát sinh ở Bách Thảo Lư nói ra, bây giờ bà ta là trò cười trong miệng người khác.

Lục Văn Hiển "vụt" một cái đứng lên, "Lẽ nào lại như vậy, Cố gia thật là không biết xấu hổ, lại dám nói như vậy..."

"Nói những lời đó có ích lợi gì," Cố đại thái thái nói, "Ta hỏi ngươi, ngươi có nói rõ ràng với Vương Nhân Trí hay không?"

Lục Văn Hiển gật gật đầu, "Vương Nhân Trí cho là ta sẽ nghĩ đủ phương pháp cứu ông ta, cho nên nhất định sẽ đem lời ta nói với ông ta truyền đạt cho Thẩm đại nhân của Hoàng Thành Ti."

"Chỉ cần Thẩm đại nhân tin tưởng thì sẽ gặp ta, chúng ta leo lên Hoàng Thành Ti, hết thảy liền dễ làm."

Lục Văn Hiển nghĩ tới đây trên mặt không khỏi lộ ra nụ cười, cứ như vậy con đường làm quan của hắn sẽ càng ngày càng thuận lợi.

Cố đại thái thái nhìn Lục Văn Hiển, chỉ cảm thấy trong lòng cực kỳ chán ghét, vốn là suy nghĩ sau khi dựa vào Diệp gia rồi cũng không cần dựa vào Lục Văn Hiển thao túng trong bóng tối, không ngờ bà ta lại thất sách.

Nói cho cùng đều là Cố gia cản đường bà ta, nếu như lần này có thể sử dụng Thẩm Xương Cát xử lý Cố gia, như vậy từ nay về sau bất kể bà ta làm cái gì cũng sẽ thuận lợi hơn nhiều.

Không nên trách lòng dạ bà ta ác độc.

Đây đều là do Cố gia tự tìm lấy.

...

Thẩm Xương Cát ngồi ở trên ghế, Vương Nhân Trí trong lao ngục, lần trước lúc gặp mặt Vương Nhân Trí, là lúc ông ta đang hăng hái. Vương

https://thuviensach.vn

Nhân Trí chẳng những quy củ dựa theo phân phó của hắn làm việc, còn đem tất cả mọi thứ phát sinh ở khu vực Trấn Giang, việc to việc nhỏ viết hết vào một quyển sổ.

Hắn nguyện ý dìu dắt người như thế, có bọn họ ở đây, hắn mới có thể tay mắt thông thiên. Hắn tính toán, trong vòng hai năm sẽ trợ giúp Vương Nhân Trí ngồi lên vị trí Tri Phủ Trấn Giang. Ai biết chẳng qua mới một cái chớp mắt, Vương Nhân Trí đã biến thành hình dáng bây giờ, cả người đen nhánh, gầy như que củi, trên người tản ra một mùi thối rữa.

Hắn cho rằng Vương gia ở Trấn Giang đã là thâm căn cố đế, nhưng thời gian một cái nháy mắt liền bị người ta nhổ tận gốc.

“Là ai?” Thẩm Xương Cát không nhịn được hỏi, “Mẫn Hoài hay là Hàn Chương?”

Vương Nhân Trí lắc đầu một cái, “Đều không phải... Là Cố gia... Là Cố Lang Hoa... Là nó liên thủ với Mẫn Hoài hại tôi, Thẩm đại nhân, người không thể... mắc lừa nữa... Cố Lang Hoa đó không đơn giản đâu... ”

Thẩm Xương Cát nhớ tới Cố Lang Hoa, đối với mặt mũi nàng không có ấn tượng gì, áo quần nàng mặc trên người thì vẫn khắc ghi trong đầu hắn.

Mỗi lần nhớ tới, hắn liền thấy phiền não.

Có điều, nói thế nào đi nữa Cố Lang Hoa mới chỉ là một tiểu cô nương mười tuổi, nàng ta làm sao có thể đem Vương Nhân Trí hại thành cái bộ dáng này, chỉ sợ là Vương Nhân Trí bây giờ đã mất tâm trí, mới có thể nói bậy bạ như thế.

“Thẩm đại nhân, ngài còn nhớ Triệu Linh không?” Vương Nhân Trí bỗng nhiên nói, “Ngài có thể bắt được hắn không?”

https://thuviensach.vn

Tin tức của Triệu Linh chính là Vương Nhân Trí đưa cho hắn, có thể ở lãnh thổ Giang Chiết mà hỏi thăm được Triệu Linh, Vương Nhân Trí cũng coi là một nhân vật, chỉ tiếc bị Mẫn Hoài một hơi vạch hai mươi điều tội trạng, lần này là tai kiếp khó thoát.

Thẩm Xương Cát nói: “Sau khi hồi kinh, ta sẽ đem việc này bẩm báo với Hoàng Thượng, hy vọng Hoàng Thượng sẽ nhìn vào công trạng của ngươi, có thể xử nhẹ ngươi.”

Mắt thấy Thẩm Xương Cát nói xong sẽ rời đi, Vương Nhân Trí bỗng nhiên bối rối, “Thẩm... đại nhân, Thẩm... đại nhân... Triệu Linh kia... cũng không phải là tôi... tìm ra..... là... là... một vị đại nhân thông hiểu huyền học nói cho tôi biết... là hắn suy tính ra.”

Thẩm Xương Cát cũng không tin cái gì huyền học, đối với hắn mà nói, sinh tử không phải tuân theo thiên mệnh.

Nhưng là chuyện của Triệu Linh, hắn lại không thể không tin.

Một người không hề lưu lại nửa chút dấu vết, làm sao có thể bị Vương Nhân Trí tìm ra, đây là điều hắn từ đầu đến cuối không nghĩ ra.

Thẩm Xương Cát một lần nữa ngồi xuống.

Vương Nhân Trí nói: “Vị đại nhân thông hiểu huyền học kia bảo tôi nói với ngài, trong vòng mấy ngày này, trong nhà ngài sợ là sẽ có tang sự, bảo ngài đừng quá buồn khổ, hai năm sau, ngài sẽ có con trai trưởng thừa kế gia sản, bất quá... Ngài phải cẩn thận Cố gia, Cố gia là đối thủ lớn nhất đời này của ngài.”

Thẩm Xương Cát không khỏi run một cái.

Giang hồ thuật sĩ nói cái gì mà số mạng cho tới bây giờ đều là hàm hàm hồ hồ, cứ như vậy liền dễ dàng lừa gạt lăn lộn vượt qua cửa, nhưng những

https://thuviensach.vn

lời này của Vương Nhân Trí nói rõ ràng như vậy, khiến cho hắn không thể không cẩn thận tính toán hàm nghĩa của những lời ấy.

Thật sẽ là như vậy sao?

Hắn phải cẩn thận Cố gia?

Vương Nhân Trí nói xong, cả người lại tê liệt trên đất.

Thẩm Xương Cát phân phó ngục tốt trông nom Vương Nhân Trí thật tốt, sau đó đi nhanh ra khỏi đại lao.

Hắn phải cẩn thận Cố gia sao? Mấy ngày nay Hàng Châu đúng là truyền ra một ít lời đồn không tốt, nhưng rất nhanh hắn phải trở về kinh phục mệnh, những chuyện này cũng sẽ bị đè xuống.

Thời gian dài mấy chuyện đó cũng sẽ bị người ta ném ra sau, không còn ai sẽ nhớ được cái người bắt được Xu Minh đó.

Hắn là người đã gặp qua gió to sóng lớn, những chuyện này đối với hắn mà nói, căn bản không có ảnh hưởng quan trọng gì.

Bất kể là Bùi gia bị Hoàng Thượng phái xuống, hay Mẫn Hoài, Hàn Chương, bọn họ cũng đều sẽ dựa theo triều đình ra lệnh làm việc, sẽ không gây ra bao sóng gió lớn.

Ngược lại là lời Vương Nhân Trí nhắc nhở hắn, có lẽ hắn nên giải quyết Cố gia, vĩnh viễn diệt trừ hậu hoạn.

Thẩm Xương Cát nói: “Đi hỏi thăm một chút hướng đi của Cố gia.”

...

Lục Anh cũng đang hỏi thăm tin tức Cố gia.

https://thuviensach.vn

Trình Di nói: “Đều là bởi vì Hồ tiên sinh kia mà ra, không biết Bùi tứ gia từ nơi nào nghe nói Hồ tiên sinh y thuật giỏi, từ kinh thành tới Hàng Châu, đi đến thẳng Bách Thảo Lư mời Hồ tiên sinh đến cửa chữa trị, kết quả... Hồ tiên sinh căn bản không ở bên trong tiệm thuốc, nghe nói là đi giúp đỡ Vệ Sở rồi.”

Vệ Sở hai năm nay đầy thương binh, Hồ tiên sinh thường xuyên sẽ đi giúp đỡ, chuyện này Lục Anh biết.

Thời điểm chiến sự Trấn Giang chưa lắng xuống, không riêng gì Hồ tiên sinh, Lang Hoa cũng dẫn người đến Vệ Sở, khi đó thương binh còn gọi nàng là “Cố tiểu tiên sinh”. Hắn nghe nói chạy tới, Lang Hoa máu tươi đầy tay, cầm sợi vỏ dâu cúi đầu bận rộn, nghe được thanh âm của hắn, ngẩng đầu lên cười toét miệng.

Không biết thế nào, những lời dặn dò của hắn lập tức liền nuốt vào trong bụng.

Nàng có lẽ nên là như thế, vô câu vô thúc, thật vui vẻ.

Thế nhưng hắn vẫn thích nàng lẳng lặng cùng hắn, như vậy hắn sẽ cảm thấy trong lòng yên ổn rất nhiều.

Một năm rưỡi này có quá nhiều biến hóa, khuôn mặt của nàng cũng thường xuyên xuất hiện ở trong đầu hắn.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 141: Hướng Đi

Từ Trấn Giang đến Hàng Châu, Cố gia là chuẩn bị đem gia sản càng ngày càng phát triển sao?

Lục Anh cẩn thận suy nghĩ, chuyện này cùng Cố gia trước kia hoàn toàn bất đồng, ở trong ấn tượng của hắn Cố lão thái thái không quá thích náo nhiệt bên ngoài, chỉ thích ở tại nông thôn sống cuộc sống thanh tịnh.

Sau khi Cố Thế Hoành chết đi, Cố gia càng là đóng kín cánh cửa, dường như đem huyên náo bên ngoài đều ném hết đi.

Thành Hàng Châu rất nhiều quan to chức lớn đều ở chỗ này, Đại Tề mấy lần thiếu chút nữa đem Hàng Châu làm thành kinh đô thứ hai, bên ngoài thành còn chuẩn bị xây dựng rầm rộ sửa chữa hành cung, cho nên lần này Hàng Châu gây ra động tĩnh như vậy, những quan to chức lớn kia giống như là chén nước để trên bàn vậy, ung dung thản nhiên.

Bởi vì Đại Tề trải qua quá nhiều chuyện, đã nháo đến lòng người tê dại rồi.

Thế nhưng lần này không giống như thế, đại hòa thượng ở trên cổng thành mấy ngày, hát khiến cho lòng rất nhiều người đều sống lại, ngay cả người đi sớm về trễ lên thư viện như hắn cũng không nhịn được mà dừng chân nhìn những cư sĩ ngồi xếp bằng trên đất kia.

Chuyện này rốt cuộc có liên quan đến Cố gia hay không?

Dựa theo trước đây, bất kể Cố gia, Lục gia có động tác gì, cũng sẽ hỗ trợ lẫn nhau, phối hợp lẫn nhau. Ở Trấn Giang hai nhà sau khi huyên náo

https://thuviensach.vn

không thân thiết nữa, tin tức lập tức đoạn tuyệt.

Sau khi hắn đến Hàng Châu, thỉnh thoảng sẽ sai người mang thư và lễ vật đến Cố gia, Cố Lang Hoa cũng luôn trả lời thư của hắn, nhưng lại không giống như trước đây vây quanh sau lưng hắn kêu, “Tam ca ca.”

Giống như là mất đi cái gì. Trong lòng trống rỗng không thoải mái. Rõ ràng tất cả đều phát triển theo chiều hướng tốt, hắn chỉ cần qua được giải thí, cách hai năm lại đi tỉnh thí, liền có thể bước chân vào con đường làm quan. Hắn liền có thể từ từ nắm tương lai của mình trong tay.

Nhưng nghĩ đến Lang Hoa, trong lòng hắn liền có một chút hoảng hốt.

Nàng sẽ chờ hắn sao?

Yên lặng chờ hắn nhờ người làm mối, ba mai sáu sính cưới nàng vào cửa, sau đó cùng hắn bạc đầu giai lão, dựa vào nhau sống qua một đời này.

Nghĩ tới điều này trong lòng hắn lập tức ấm áp, thật giống ở chỗ sâu nhất trong cơ thể, nơi bị đóng băng lạnh lẽo kia, từ từ tan ra.

“Tam gia, lão thái gia mời ngài qua đó.”

Lục Anh nhìn về phía Trình Di, “Người nhà ai đến sao?”

Trình Di lắc đầu, “Không có nghe nói là ai đưa thiệp, với lại vào giờ này, cho dù là yến khách lúc trước cũng nên kết thúc,” Nói rồi dừng một chút, “Tam gia hay là sớm rời khỏi cái nhà này đi.”

Danh tiếng của Lục Anh trong học tử ở Hàng Châu lớn dần, Lục lão thái gia mỗi lần yến khách đều phải gọi Lục Anh đến dạy bảo một trận, thậm chí có một lần còn lấy một đề mục Đại Kinh đã thi qua trước đó ra, để cho Lục Anh tại chỗ làm một bài văn. Gặp người liền nói, Lục Anh có thể có được học vấn như hôm nay, đều là do kết quả dạy dỗ của ông ta.

https://thuviensach.vn

Trình Di có lúc cảm thấy Tam gia ở trong nhà này sống quá khổ sở, từng bước gian nan, thế nhưng bản triều lại hết sức coi trọng hiếu đạo, muốn có xuất thân nhất định phải lễ phép chu toàn, chỉ có bây giờ ẩn nhẫn, tương lai mới có thể dấn thân vào con đường làm quan, mở ra hoài bão.

Lục Anh đi ra cửa, mưa phùn bay bay vẩy vào khuôn mặt hắn.

Trình Di bung dù giao cho Lục Anh.

Lục Anh đi hai bước, nước mưa ươn ướt lên đôi giầy cũ, lúc trước đến Cố gia, Cố Lang Hoa liếc mắt liền thấy được đôi giầy mới trên chân hắn, kế đến suy đoán hắn sẽ không rời khỏi Trấn Giang.

Không biết Cố Lang Hoa bây giờ còn để ý hắn đi đôi giày nào, đi con đường nào nữa hay không.

“Ngươi nói, nàng sẽ chờ ta chứ?”

Lục Anh nói rất nhẹ, Trình Di không nghe rõ, vội vàng hỏi lại, “Tam gia, người nói gì?”

Hạt mưa bay vào trong mắt Lục Anh, Lục Anh nhẹ nhàng khép mắt lại, nửa ngày mới ổn định tâm thần chậm rãi đi về phía trước.

...

Trong gian nhà chính, Lục lão thái gia đang chửi Cố Lang Hoa.

“Đập thì tốt, miễn để cho nó ếch ngồi đáy giếng, nghĩ rằng giúp triều đình đánh thắng trận là có thể từ nay về sau gà chó thăng thiên, Bùi gia đó cũng không phải là dễ trêu.”

Lục Anh đi vào cửa, thấy Lục Văn Hiển ngồi ở trên ghế.

Lục Anh tiến lên hành lễ với mọi người.

https://thuviensach.vn

Lục Văn Hiển nói: “Bùi gia kia có lai lịch lớn, nói trắng ra là có quan hệ huyết thống với đương kim Hoàng Thượng, ai ai cũng nói mẹ ruột của Hoàng Thượng thật ra là con gái của Bùi gia, lúc đó gây ra chuyện xấu, Thái Hậu bất đắc dĩ mới nhận, nếu không làm sao quan hệ của Thái Hậu và Hoàng Thượng lại luôn không tốt chứ.”

Lục lão thái gia nghe say sưa, “Nói như thế, lần này Bùi gia lần nữa vào con đường làm quan khả năng là muốn giúp Hoàng Thượng?”

Lục Văn Hiển lắc lắc đầu, “Khó mà nói, tóm lại bất luận như thế nào, chúng ta cũng không nên dính vào đó,” Nói rồi nhìn về phía Lục Anh, “Nhất là Anh Ca, chúng ta mặc dù có hôn ước với Cố gia, nhưng cũng không thể phụng bồi Cố gia ẩu tả…”

Đắc tội với người như vậy, nhất định sẽ không có kết quả tốt.

Nói xong, tâm tình Lục Văn Hiển dường như rất tốt, kêu phòng bếp chuẩn bị ít thức ăn, để cho Lục Anh phụng bồi uống chút rượu, lúc hắn để Vương Nhân Trí nói cho Thẩm Xương Cát những lời đó, dặn dò Vương Nhân Trí không được tiết lộ tên họ của hắn. Nếu không Thẩm Xương Cát sẽ cho là Vương Nhân Trí cố ý nâng đỡ người con rể là hắn đây, nhất định phải đợi đến sau khi tất cả đều vững chắc rồi, hắn mới có thể từ phía sau lưng đi ra.

Khi đó sẽ là rạng rỡ đến thế nào.

“Anh Ca...” Lục Văn Hiển có chút suy sụp, “Đợi đến lúc con thi đậu rồi, phụ thân ở kinh thành sẽ tìm cho con một quý nữ, so với Cố Lang Hoa kia tốt hơn gấp trăm ngàn lần, nếu như không phải là nhìn vào Cố gia... phần kia, ta đã sớm không cần cuộc hôn nhân này rồi, bây giờ... không cần nữa, nó có gả qua đây hay không đều không có quan hệ gì, cũng sẽ không đem nó...”

https://thuviensach.vn

Lục Văn Hiển thiếu chút nữa thì đem lời “Sẽ không đem mẫu thân nó đến Lục gia” thốt ra.

Cũng may hắn kịp thời ổn định, nói tiếp: “Nó không gả qua đây là nó không có phúc khí, lại cũng không phải là chúng ta không cần nó... tóm lại, con cứ yên tâm đi, tương lai con nhất định sẽ thi đậu Tiến sĩ, vào Hàn lâm viện... được... Thái Tử trọng dụng… nhà chúng ta... phải... đứng ở... bên phía Thái Tử... con... Phụ thân sẽ không để cho con gánh cái danh tiếng con trai của vợ lẽ... ta sẽ để Vương thị... ghi con dưới tên nàng ta, từ nay về sau chính là con trai trưởng...”

Thanh âm của Lục Văn Hiển càng ngày càng nhỏ, bỗng nhiên cười một tiếng, “Con sinh cho ta đứa con trai trưởng thật tốt biết bao... Nếu không phải là Vương thị đó...”

Lục Anh nghe rồi mặt từ từ âm trầm xuống, hắn đợi rất nhiều năm, chính là muốn thoát khỏi thân phận con trai vợ lẽ, nhưng hôm nay phụ thân nói ra, hắn lại không cảm thấy vui vẻ chút nào, trong lòng hắn ngược lại bị một chuyện khác lấp đầy.

Vốn là ở Lục gia, người kiên trì để cho hắn cưới Lang Hoa là phụ thân, thế nhưng bây giờ phụ thân đột nhiên nói ngược lại, nghe đã không muốn để cho Cố Lang Hoa vào cửa rồi.

Tại sao lại có biến hóa như vậy?

Có phải là phụ thân cho rằng, lần này Cố gia gây ra phiền phức lớn không.

Hạ nhân Lục gia đưa Lục Văn Hiển đi nghỉ ngơi, Lục Anh gọi Trình Di đến, “Trong thư Lang Hoa gửi cho ta có nhắc đến, nàng có khả năng sẽ đến Hàng Châu ở một thời gian.”

Trình Di gật gật đầu.

https://thuviensach.vn

Đó là bởi vì Mẫn Hoài đến Hàng Châu nhậm chức, Cố đại tiểu thư và Mẫn đại tiểu thư là bạn thân từ nhỏ, cho nên sẽ cùng nhau đi theo tới.

Lục Anh nói: “Ngươi đến Mẫn gia tìm Mẫn Giang Thần hỏi xem, Lang Hoa có phải đã tới rồi không.”

...

Mẫn Giang Thần nhận được tin tức của Lục Anh cũng rất kỳ quái, rõ ràng đã nói Lang Hoa cùng bọn họ đi đến Hàng Châu rồi, nhưng sắp đến lúc đi Lang Hoa lại nói qua mấy ngày nữa mới tới.

Bây giờ nàng chẳng những không thấy bóng dáng Lang Hoa đâu, ngay cả Hàn Chương cũng bị mất tin tức.

Không biết hai người này rốt cuộc đi đâu rồi.

Mẫn Giang Thần đột nhiên cảm giác được Lục Anh rất đáng thương, bị trưởng bối kẹp ở giữa, muốn bảo vệ Lang Hoa nhưng lại hữu tâm vô lực, nàng dặn dò người làm, “Nói với Lục tam gia một tiếng, kêu hắn đừng có gấp, chờ mấy ngày sau rồi nói.”

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 142: Quần Là Áo Lượt

Trong một trạch viện ở Hàng Châu, Bùi Tư Thông đang phát cáu.

Dưới chân tường quỳ một hàng người, dẫn đầu là Quản Sự đi đập tiệm thuốc Cố gia đang cúi đầu nhìn con kiến trên đất.

Trong phòng vang lên tiếng đồ sứ vỡ tan.

“Ngươi rốt cuộc muốn làm gì hả?” Bùi Tư Thông nhìn Bùi Khởi Đường đang nằm trên giường mềm.

Sắc mặt Bùi Khởi Đường có chút tái nhợt, trên đùi bị quấn tầng tầng lớp lớp vải, tựa vào gối đọc sách, ước chừng là mệt mỏi, dứt khoát đưa sách cho gã sai vặt bên cạnh, gã sai vặt liền đặt sách sang một bên.

Thanh âm Bùi Tư Thông như sấm nổ, Bùi Khởi Đường nhưng vẫn nhắm hai mắt lại.

Trong phòng là mùi thảo dược nồng nặc, trên bàn thắp một tia đàn hương giống như mây khói lượn lờ, bay tới lông mi đen nhánh của Bùi Khởi Đường.

Bùi Tư Thông nói: “Ta nói chuyện ngươi có nghe hay không thế?”

Hạ nhân trong phòng quét dọn đồ vỡ trên đất, rón rén không dám phát ra nửa tiếng động.

Sức khoẻ Bùi tứ công tử không tốt, luôn ở trong phòng điều dưỡng, có lẽ do hàng năm không gặp người khác, tính khí của hắn cũng vô cùng không

https://thuviensach.vn

tốt, sẽ không mở miệng ra khiển trách người khác, nhưng sẽ trực tiếp nhặt đồ đánh vào người hạ nhân.

Lần trước có một gã sai vặt mới tới lén lén lút lút nhìn quanh Bùi tứ công tử nghỉ ngơi trong trướng, kết quả bị một khối đá bay tới đánh trúng lỗ mũi, lập tức máu tươi chảy ròng ròng.

Có điều trừ đánh người ra, Bùi tứ công tử cũng là một người thương hương tiếc ngọc.

Luôn mời hoa nương đến cửa đàn hát, những năm này hạ nhân của Bùi gia gặp muôn hình muôn vẻ nữ nhân ra vào phòng của Bùi tứ công tử, những hoa khôi, hoa nương kia, thường là cao ngạo đi vào, khóc lóc đi ra.

Bởi vì Bùi tứ công tử quả thực quá xoi mói, hoa nương nào hát hay, hoa nương nào tài tình, hắn sẽ y theo xấu tốt cho tiền thưởng để đánh giá.

Rất nhanh những cậu ấm bình thường ngâm mình trong hương ôn nhu đều phát hiện, Bùi tứ công tử thật là người trong nghề, hắn đánh giá Hoa nương vô cùng tinh chuẩn, như vậy có thể thấy hắn hiểu rất sâu nữ nhân. Yên Hoa chính là nơi truyền đi tin tức nhanh nhất rộng nhất, danh hiệu của Bùi tứ công tử cũng càng ngày càng vang, bất luận hắn tới nơi nào hoa nương nhất định đều rối rít tới thăm.

Lần này tới Hàng Châu, Bùi tứ công tử vẫn chưa phong lưu sung sướng đã bị bệnh ở trên giường, hắn dùng thủ đoạn trước sau như một bắt Hồ lang trung của Bách Thảo Lư đến khám bệnh cho hắn, không ngờ lại đụng phải khối đá cứng Cố gia.

Hạ nhân Bùi gia cũng thở dài thở ngắn, không biết Cố gia sẽ bị Tứ gia dày vò như thế nào.

Lần trước một vị công tử nhà thị lang bởi vì mắng Tứ gia mấy câu, liền bị Tứ gia treo ở trên cửa hoa lâu. Vị thị lang kia vốn muốn tìm Tứ gia tính

https://thuviensach.vn

sổ, nhưng phát hiện công tử nhà mình quả nhiên là khách quen của hoa lâu kia, vì vậy chỉ có thể câm nín nuốt đắng, nhịn xuống cục tức này.

Kết quả của Cố gia sẽ như thế nào? Hắn là sẽ thảm hơn công tử thị lang kia nhiều!

Cho dù Bùi Tư Thông gầm to như thế nào, người trên giường mềm chính là không lên tiếng, dường như đã ngủ rồi. Bùi Tư Thông sắc mặt khó coi, ông ta bước lại gần giơ tay đặt ở chóp mũi, dò xét hơi thở của hắn.

“Vẫn chưa chết đâu.” Thanh âm của Bùi Khởi Đường trong suốt dễ nghe.

Tiếng nói này khiến cho hạ nhân Bùi gia không thích ứng được, Bùi tứ gia nhiều năm không chịu mở miệng nói chuyện, bọn họ còn tưởng rằng Bùi tứ gia chính là một người câm, ai biết được hắn lại có một giọng nói rất hay.

Càng khiến cho bọn họ không nghĩ tới là, tướng mạo của Bùi tứ gia.

Bùi tứ gia hôm qua kêu người khiêng từ trong phòng ra ngoài, hắn mặc trường bào màu trắng, tóc hơi rối, sắc mặt có chút tái nhợt, môi bởi vì bị bệnh nên có mấy phần ảm đạm, cho dù là như vậy nhưng vẫn không che giấu được ngũ quan giống như người trời của hắn, tinh xảo như vậy, đẹp đẽ như vậy.

Hắn khẽ mỉm cười, giống như rừng hoa đào nở rộ, hương thơm khắp nơi, mùi thơm dễ chịu.

Bùi Tư Thông nhướn mày lên, “Sớm muộn gì cũng bị ngươi làm cho tức chết.”

“Phụ thân cứ đi từ từ, còn có thể kéo dài nhiều năm lắm.” Bùi Khởi Đường lầm bầm rồi nhẹ nhàng chuyển động chân, nhưng bởi vì đau đớn,

https://thuviensach.vn

trên trán lập tức nổi đầy mồ hôi hột.

Hai chữ phụ thân, khiến cho Bùi Tư Thông lập tức đỏ cả vành mắt, ông ta xoay người đi coi như chưa có chuyện gì xảy ra, hồi lâu ông ta mới ổn định lại hơi thở, "Từ nay về sau, ta đi nơi nào ngươi sẽ theo đến chỗ đó, ta kêu người trở về Phúc Kiến thông báo một tiếng, ở nhà thu dọn lại viện, ngươi chuyển về đó ở."

Bùi Khởi Đường trên giường mềm cũng không nói gì.

Bùi Tư Thông rống to lên, "Ngươi không thể nghe lời một lần sao? Ngươi xem xem mới đến Hàng Châu đã quấy nhiễu nơi này thành cái bộ dạng gì rồi. Trên đường đều đang nghị luận Hoàng Thành Ti..."

"Vậy không phải rất tốt sao?" Bùi Khởi Đường bỗng nhiên nói, "Hoàng Thành Ti đã sớm nên lộ vẻ uy phong trước mặt người khác, hơn nữa người người đều biết Thẩm đại nhân của Hoàng Thành Ti là sư huynh đệ đồng môn của con trai người, cũng cho người thêm mặt mũi."

Đây là mặt mũi sao? Đây là bôi nhọ.

Phụ tá của Bùi Tư Thông vừa muốn gõ cửa, trong phòng đã truyền tới tiếng quát tháo của Bùi Tư Thông, "Đừng tưởng rằng ta không dám đánh ngươi, đánh chết ngươi, Bùi gia chúng ta sẽ ít đi được một mối họa."

Bùi Tư Thông cầm roi ngựa trên bàn lên.

Nghe được lời này, phụ tá lật đật xông vào, "Đại nhân bớt giận... ngài bớt giận... Tứ gia... lần sau cũng không dám nữa..."

Tứ gia đã bệnh thành như vậy, lão gia không nhẹ không nặng đánh một trận nói không chừng sẽ đánh chết hắn mất.

https://thuviensach.vn

Đừng xem lão gia là một phụ thân nghiêm khắc, đối với ba vị trong nhà kia động một chút là rút roi ra, nhưng đối với vị Tứ gia này lại rất đau lòng, lần trước Tứ gia huyên náo khiến cả nhà Dương thị lang tìm tới cửa, lão gia nói phải kiên quyết dạy dỗ hắn một trận, mặc dù là động thủ, phụ tử hai người nhưng lại từ đó cãi nhau luôn.

Tứ gia để cho người bên cạnh đi theo rời khỏi Phúc Kiến, trong nửa năm không có bất kỳ tin tức gì.

Mọi người đều biết lão gia là hối hận, mỗi lần chỉ cần ngày lễ ngày tết, đều muốn tìm một chỗ khóc một trận, cho đến nửa năm sau tin tức Tứ gia vô pháp vô thiên lại truyền tới Phúc Kiến, lão gia mới lại khôi phục hình dáng một phụ thân nghiêm khắc, tuyên bố phải đánh chết Tứ gia.

Nhưng mọi người đều biết, Tứ gia mặc dù gây rắc rối, nhưng chân chính là miếng thịt trong lòng lão gia, cho nên phàm là lão gia nói muốn động thủ, bọn họ cũng học được lập tức ngăn cản, tránh cho lão gia lại làm ra chuyện hối hận.

“Lão gia, người và Tứ gia không dễ gì mới gặp nhau, dạy nhiều chút là được rồi, động thủ sẽ làm tổn thương tình cảm.”

Bùi Tư Thông trợn mắt, “Ta với nó có tình cảm gì, Bùi gia chúng ta sớm muộn gì cũng bại trong tay nó.”

Đang nói chuyện, người bên cạnh Bùi Khởi Đường tới bẩm báo, “Tứ gia, thiệp đều phát ra ngoài rồi, ngày mai sẽ thiết yến ở Tiền Đường.

Bùi Khởi Đường gật đầu một cái.

Hạ nhân cúi đầu lui xuống.

“Ngươi lại muốn làm gì?” Bùi Tư Thông nhíu mày.

https://thuviensach.vn

“Phụ thân không cần lo lắng cho con,” Bùi Khởi Đường khẽ mỉm cười, “Con chỉ là muốn mở tiệc mời tuấn tài ở Hàng Châu thôi.”

Bùi Tư Thông sắc mặt âm trầm, “Sức khoẻ ngươi như vậy còn muốn ra ngoài?”

“Con không đợi được,” Ánh mắt Bùi Khởi Đường sáng như trăng, “Ngột ngạt trong phòng nhiều năm như vậy, cũng phải đi ra ngoài hóng gió một chút.” Cũng muốn gặp người kia.

“Đừng quên,” Bùi Khởi Đường chậm rãi nói, “Đưa một tấm thiệp cho sư huynh của ta Thẩm đại nhân, nhất định phải để cho hắn tới xem một chút phong cảnh đẹp của Tiền Đường.”

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 143: Gặp Gỡ Tình Cờ

Thiệp mời của Bùi Khởi Đường đưa đến tay tài tuấn của Hàng Châu, mọi người mới phát hiện hoá ra không chỉ là bọn họ chú ý Bùi Khởi Đường, Bùi Khởi Đường cũng đang lặng lẽ nghe ngóng bọn họ.

Mọi người lập tức đều hào hứng, thử thăm dò lẫn nhau, ai được mời đi, ai không được mời đi.

Người được mời thì vui mừng, bất kể như thế nào ít nhất chứng minh được danh vọng tài tuấn của bản thân, người không được mời thì khịt mũi coi thường, cho là Bùi Khởi Đường bất quá chỉ là một tên quần là áo lụa, sân khấu hắn bày lên, không đáng nhắc tới.

Lục Anh nhìn thoáng quá thiệp mời trên bàn.

Tiệc rượu của Bùi Khởi Đường lại bố trí ở trên sông Tiền Đường, là muốn mời mọi người ngồi thuyền ngắm phong cảnh?

Suy đoán của hắn rất nhanh có manh mối.

Trong viện truyền tới giọng nói.

Lục Văn Hiển mở tiệc rượu trong nhà mời mấy người tới, sau khi uống vài vòng rượu, mấy người ngồi ở trong đình liền nói tới chuyện làm ăn, dùng thuyền lớn gì để vận chuyển hàng hoá, nên vận chuyển thế nào, vừa vặn tàu thuỷ vận mấy ngày nữa từ kinh thành trở lại, nhất định phải nắm chắc thời cơ này.

https://thuviensach.vn

Nói tới thuyền lớn, có người nói: “Nghe nói Bùi tứ gia đối nghịch với Bùi đại nhân, lần này đến Giang Chiết chính là để làm loạn, nghe đâu thuyền lớn mà tiệc mời lần này dùng, chính là Bùi Khởi Đường kêu người chế tạo ra, muốn tranh cao thấp với thuyền quan của Bùi đại nhân tạo ra lúc trẻ.”

“Bùi gia cũng là thế gia, làm sao lại sinh ra một hậu bối như vậy chứ.”

“Phụ tử rốt cuộc có oán hận gì, sao lại không giải được.”

Lục Anh nghe đến chỗ này buông bút xuống.

Một thanh âm trong đó nói: “Đó là bởi vì bị trục xuất khỏi gia môn, bực bội với Bùi đại nhân, bây giờ biết Bùi đại nhân sẽ đến Giang Chiết, cố ý muốn bày ra mấy phần bản lĩnh ở Giang Chiết cho Bùi đại nhân xem.”

Lục Anh không nhịn được cười một tiếng, cho nên trổ hết tài năng như vậy?

Xem ra Bùi Khởi Đường này, không phải là một người đi chính đạo rồi.

Trình Di tới bẩm báo, “Tam gia, Mẫn đại gia tới rồi.”

Không cần phải nói, Mẫn Tử Thần cũng là tới vì tiệc rượu của Bùi gia.

Lục Anh và Mẫn Tử Thần đến thư phòng nói chuyện, Mẫn Tử Thần truyền lời thay Mẫn Giang Thần, “Muội muội ta nói, hai ngày này cũng đang chờ tin tức của Cố đại tiểu thư, nói không chừng Cố đại tiểu thư sẽ cùng biểu ca ta đến Hàng Châu.”

Biểu ca của Mẫn Tử Thần chính là Hàn Chương.

Lục Anh gật gật đầu.

https://thuviensach.vn

Mẫn Tử Thần nói: “Đệ yên tâm đi, đừng xem biểu ca ta là một võ tướng, nhưng lại chăm sóc Cố đại tiểu thư như muội muội ruột, trên đường tất nhiên sẽ không để cho muội ấy chịu khổ,” Nói rồi dừng một chút, “Ngược lại là chỗ Bùi Khởi Đường, đệ có muốn đi tham gia náo nhiệt hay không?”

Nếu như Bùi Khởi Đường không có mâu thuẫn với Cố gia, Lục Anh tự nhiên sẽ không đi dự tiệc, bây giờ các loại tụ họp đối với hắn mà nói không có chút ý nghĩa nào. Bởi vì nói đến cùng, hắn cũng chẳng qua chỉ có cái danh tiếng “tài tuấn”, cao không đến thấp không xong, người có thể kết giao có hạn, phải chờ tới lúc thi cử có công danh rồi, mới có thể quen biết người hữu dụng.

Lục Anh nói: “Người của Bùi gia đập Bách Thảo Lư huynh có biết không?” Nói rồi cầm sách lên, “Ta cũng muốn biết Bùi Khởi Đường rốt cuộc là lai lịch gì?”

Mẫn Tử Thần kinh ngạc, “Chỉ bởi vì cái này?”

Lục Anh không nói thêm gì nữa.

Không chỉ là vì cái này, bởi vì Bùi Khởi Đường có liên quan đến Hoàng Thành Ti, Hoàng Thành Ti có thật sự đi tìm Cố gia gây phiền toái hay không?

Hoàng Thành Ti một đường đến Trấn Giang bắt người, mặc dù không nói rõ thân phận của người kia, tám phần cũng là có liên quan đến dư đảng của Khánh Vương mà Vương Nhân Trí nói, Vương Nhân Trí từng đổ oan cho Cố gia chứa chấp người này, nếu như Hoàng Thành Ti nổi lên nghi ngờ, nói không chừng sẽ kiểm tra Cố gia một phen, phải biết, Hoàng Thành Ti thẩm vấn người không cần báo cáo với triều đình.

Bùi Khởi Đường dám trắng trợn náo loạn Cố gia như vậy, có phải là nghe được phong thanh gì chỗ Hoàng Thành Ti, biết Hoàng Thành Ti muốn làm khó Cố gia.

https://thuviensach.vn

Nếu thật sự như thế, Cố Lang Hoa phải làm thế nào?

Lục Anh không biết lúc nào lại lo lắng cho Cố Lang Hoa, hắn ngẩng đầu lên nhìn về phía Mẫn Tử Thần, "Nếu như Lang Hoa đi tới Hàng Châu, kêu nàng ở lại Mẫn gia đi, tránh cho có chuyện gì, cũng dễ chăm sóc hơn."

Là muốn Mẫn gia che chở Cố Lang Hoa đi! Đây là chuyện phụ thân và biểu ca đều nguyện ý làm.

Mẫn Tử Thần cười nhìn Lục Anh, "Vẫn chưa qua cửa đã bảo vệ thế rồi, tương lại thành thân không biết còn thế nào nữa."

Trái tim Lục Anh nóng lên, có lẽ tương lai không cần nhờ vào người khác, hắn cũng có thể che chở cho nàng.

...

Trong chùa Linh Thuận ở Hàng Châu, một phu nhân mặc vải bồi màu hồng cánh sen đang đỡ một vị lão thái thái dâng hương ở trước phật, đoàn người được tiểu hoà thượng dẫn vào thiện phòng phía sau nghỉ ngơi.

Đại hòa thượng đến giảng kinh văn, tiểu hoà thượng lập tức cầm đồ ăn chay ngon nhất ra chiêu đãi mấy vị nữ quyến, phu nhân mặc vải bồi màu hồng cánh sen đang định xới cơm cho lão thái thái, bên ngoài bỗng nhiên truyền tới tiếng nói: "Nữ quyến của Từ gia nghỉ ngơi ở đây sao?"

Cửa nhà chùa từ từ bị kéo ra, phu nhân mặc vải bồi màu hồng cánh sen đứng lên nhìn ra ngoài, thấy một bóng người trong sân không khỏi bật cười, "Là tỷ sao, sao lại gặp được ở đây thế?"

Người đứng trong sân là Cố đại thái thái Hứa thị.

Hứa thị mím môi nhìn về phía vị phu nhân kia, mặt mũi bà ta giãn ra, gò má còn đỏ ửng giống như thiếu nữ, nhìn vẫn xinh đẹp như vậy, dường như

https://thuviensach.vn

năm tháng không lưu lại bất kỳ dấu vết gì trên mặt bà ta, thậm chí so với trước đây còn rạng rỡ hơn.

Đây chính là thái thái Hàng thị của Từ Tùng Nguyên.

Hứa thị khẽ rũ mắt xuống, bà ta đấu tranh nhiều năm, nhưng vẫn không rời khỏi cái vũng bùn này được.

Hứa thị phục hồi lại tinh thần, Từ đại thái thái đã đến trước mặt, thân thiết kéo tay bà ta, "Đại thái thái tới Hàng Châu lúc nào thế? Sao cũng không nói một tiếng, chúng ta hôm qua mới từ trong kinh trở lại, nghe nói chiến sự Trấn Giang ầm ĩ lợi hại, ta còn muốn kêu người đi hỏi thăm tin tức của Cố gia đây."

Sau khi chiến sự qua đi, Từ gia từ kinh thành trở lại Hàng Châu ở lại hơn nửa năm, tình cảnh này với kiếp trước giống nhau như đúc.

Chỉ có điều, kiếp trước là bà ta sau khi náo loạn với Cố Thế Hoành một trận trở lại Hứa gia, tâm tình không thuận tới chùa xin bùa bình an, nên vô tình gặp Từ đại thái thái ở trong chùa, lần này lại là bà ta sắp xếp xong xuôi, cố ý tới tìm nữ quyến Từ gia.

Hứa thị không lên tiếng, chỉ là không được tự nhiên cúi đầu, chờ lúc ngẩng đầu lên, không dám nhìn thẳng mắt Từ đại thái thái.

Từ đại thái thái cẩn thận nhìn qua, trong mắt Hứa thị đầy nước mắt, không khỏi ân cần hỏi, "Làm sao thế này?"

"Không sao," Hứa thị gượng cười, "Lão thái thái cũng tới sao? Ta đi thỉnh an lão thái thái đã."

Từ đại thái thái gật gật đầu, hai người một trước một sau vào trong chùa.

https://thuviensach.vn

Từ lão thái thái lần tràng hạt trong tay, đang cười nói với nha hoàn bên cạnh, nhìn thấy Hứa thị liền vẫy tay, “Đây là nàng dâu của Thế Hoành sao, bao năm rồi không gặp, mau tới đây cho ta xem xem.”

Hạ nhân Từ gia im lặng bày nệm gấm và ly trà, để cho Hứa thị đi qua ngồi, sau đó dâng lên một bọc túi hương nóng.

Hứa thị cầm túi hương trong tay, ngón tay ấm áp lên rất nhiều, trong lòng nhưng lại lạnh đi.

Từ gia vẫn giàu sang như vậy, đối với nàng giống kiếp trước như đúc.

Từ lão thái thái tỉ mỉ ngắm Hứa thị một lần mới nói: “Có phải những năm này sống không như ý hay không?”

Nước mắt Hứa thị rơi xuống, “Lão thái thái, thật là… ai cũng không gạt được người…”

Từ đại thái thái cũng không nhịn được nói: “Rốt cuộc làm sao vậy?”

Hứa thị nắm thật chặt khăn tay: “Lão thái thái và tỷ tỷ đều không ở Hàng Châu cho nên không biết, ta…sớm đã ở đây một năm rưỡi rồi…”

Từ đại thái thái trong lòng chợt lạnh đi, “Chẳng lẽ là Cố gia xảy ra chuyện gì? Cố lão thái thái và Lang Hoa đâu? Bọn họ cũng đến sao?”

https://thuviensach.vn

Chương 144: Đường Hẹp

Từ đại thái thái chỉ nhớ Cố lão thái thái và Lang Hoa, trong lòng Hứa thị bỗng chốc không thoải mái, lại không thể lộ ra mặt, chỉ là dùng khăn tay che giấu đi, "Bệnh của lão thái thái tốt hơn nhiều rồi, Lang Hoa cũng đã trưởng thành… nhưng mà con cũng đã sắp hai năm không gặp bọn họ."

Từ lão thái thái càng nghe càng không đúng, "Rốt cuộc là thế nào? Con làm sao lại không gặp bọn họ? Chiến sự cũng lắng xuống, chẳng lẽ là nhà mẹ con không cho phép con trở về Trấn Giang? Hay là bọn họ có cách nghĩ khác? Muốn khiến cho các con cốt nhục phân ly?"

Hứa thị lắc đầu một cái, trên mặt một mảnh buồn bã, "Là lão thái thái không muốn người con dâu này nữa, Lang Hoa cũng không nhận người mẫu thân này nữa."

Từ đại thái thái không khỏi kêu lên, "Tại sao có thể như vậy? Lang Hoa vẫn luôn rất nghe lời, đứa bé đó…" Nói tới chỗ này bà ta mới ý thức được, "Ta cũng đã lâu không gặp nó rồi." Từ khi lão gia đến kinh thành, bọn họ cũng rất ít đi lại với Cố gia, Lang Hoa đứa bé kia bây giờ lớn lên thành hình dáng ra sao bà ta cũng không biết, nhưng là như thế nào đi nữa cũng sẽ không làm ra chuyện không nhận mẹ ruột a.

Hứa thị cả người nhìn như lảo đảo muốn ngã, dường như sắp chống đỡ không nổi nữa, "Con cũng là bị người ta lừa, cho là Thế Hoành còn sống, muốn nghe ngóng tin tức của Thế Hoành, Lang Hoa cảm thấy con làm mất mặt Cố gia..."

https://thuviensach.vn

Từ lão thái thái hết sức khiếp sợ, nói thế nào đi nữa con gái cũng không thể đối với mẫu thân như vậy, đó là trái với đạo đức, nếu như Cố Lang Hoa quả thật làm như thế, thật sự là không có giáo dưỡng.

Hứa thị nói: “Lang Hoa của chúng con vốn là một đứa bé ngoan, sau khi mắc một trận bệnh liền thay đổi, con cũng không biết đó rốt cuộc có phải là con gái con hay không nữa.”

“Nào có con gái nào không nhận mẫu thân chứ!” Hứa thị bụm mặt “ô ô” khóc lên.

Từ đại thái thái không biết nên khuyên nhủ thế nào mới phải, chỉ là giơ tay ra vỗ vỗ sau lưng Hứa thị.

Hứa thị khóc nửa ngày mới ổn xuống, “Vẫn may là nhà mẹ con chịu thu nhận con, nếu không con cũng không biết nên đi đến nơi nào... Nhưng bây giờ đại ca con bên kia cũng gặp phải phiền toái, con… mới đến trong chùa cầu phúc.”

“Đại ca con thế nào?” Từ lão thái thái mặt đầy vẻ đồng tình, năm đó nhờ có Lục gia và Cố gia, con trai, con dâu của bà ta mới có thể bình yên vô sự, Hứa thị những năm này tết nhất đều không quên chuẩn bị một phần lễ vật cho Từ gia, nếu là thật sự gặp việc khó khăn, bọn họ cũng nên hỗ trợ một chút.

Ở kiếp trước, không có chuyện của đại hòa thượng kia, đại ca thuận lợi được điều trở về kinh thành, đời này xảy ra chút tình huống, nếu như Từ Tùng Nguyên của Trung Thư Tỉnh có thể giúp đỡ, đại ca cho dù trong lý lịch có chút tỳ vết, cũng không phải là vấn đề lớn, cho nên bà ta muốn thành lập được liên hệ với Từ gia.

Hứa thị đem chuyện đại hòa thượng nói ra, “Lão thái thái người nói xem, đại ca con nên làm thế nào đây? Không thể đi trói buộc một người xuất gia,

https://thuviensach.vn

Bùi gia đó cũng không biết là có lai lịch gì, nghe nói Bùi đại nhân cũng không quản được Bùi tứ gia, đại ca con… có thể làm thế nào đây?”

Từ lão thái thái đưa tay ra vỗ Hứa thị, “Con đừng có gấp, ta để cho người đi nghe ngóng một chút xem, ca ca con nhậm chức ở Hàng Châu rất nhiều năm rồi, có phải nên điều về kinh rồi không?”

Hứa thị trong lòng lập tức vui mừng, bà ta muốn chính là câu này.

Nói cho cùng chuyện này coi như sai cũng là Hoàng Thành Ti hoặc là Bùi Khởi Đường sai, không nên tính đến trên đầu ca ca.

Từ lão thái thái kéo tay Hứa thị, “Đi thôi, cùng ta trở về Từ gia ở một thời gian, ta phải hỏi con thật kỹ, những năm qua đã xảy ra chuyện gì rồi.”

Hứa thị đỡ Từ lão thái thái đứng lên, “Đại tiểu thư cũng cùng quay lại rồi ạ?”

“Cẩn Du a,” Từ đại thái thái thở dài, “Đứa nhỏ này không chịu quay lại, đi theo phụ thân nó ở trong kinh.”

Hứa thị mặt lộ vẻ thất vọng, “Ta còn muốn nhìn Cẩn Du một chút, ta đã thật lâu không gặp nó rồi.”

Từ đại thái thái nói: “Không biết hai đứa bé này, lúc nào mới có thể gặp nhau.”

Hứa thị ánh mắt lóe lên, “Cẩn Du là một hài tử thông minh, ta nhớ năm đó cái đạo sĩ điên đó nói, Cẩn Du mười tuổi danh mãn Giang Chiết.”

Từ đại thái thái mặt đỏ lên, “Đều là lời nói bậy bạ của đạo sĩ, không phải chính xác.”

Trong ánh mắt Hứa thị lộ ra một tia phức tạp, bất kể như thế nào, bà ta nhất định cũng sẽ để cho Cố Lang Hoa ngã ở Giang Chiết, không thể để

https://thuviensach.vn

cho nó bay ra Trấn Giang, lại bay ra Hàng Châu, càng không thể để cho Cố Lang Hoa giẫm ở trên đầu bà ta nữa.

...

Mặc dù Bùi đại nhân tới Hàng Châu, nhưng vẫn như cũ không quản được con trai ông ta.

Bùi Khởi Đường ở tiệc rượu trên sông Tiền Đường bắt đầu náo nhiệt lên, toàn bộ sông Tiền Đường đều tràn ngập một mùi thơm, là cái loại mùi vị ở tửu lầu sang nhất mới có. Trong một đêm, sông Tiền Đường đầy cầu tàu, mấy gã sai vặt hình dáng thanh tú dẫn khách khứa đến cuối cầu tàu, nơi đó đậu mười mấy chiếc thuyền con, trên mỗi chiếc đều có ma ma Quản Sự dẫn theo hai nha đầu hết sức xinh đẹp hầu hạ ở đó.

Điều khiến cho người ta kinh ngạc nhất chính là trên sông Tiền Đường đậu một chiếc thuyền lớn, nhìn ước chừng hơn hai mươi trượng1, xa xa nhìn lại trạm trổ tinh xảo, bốn phía trên thuyền là gấm vóc vây quanh, có gấm dệt, có gấm Tứ Xuyên, có gấm Cổ Hương, còn có Hoa Đoán, bện chung một chỗ, hoa mỹ rực rỡ tươi đẹp.

1 1 trượng = 3,33 m, 20 trượng = 66,6 m

Mẫn Tử Thần thấp giọng nói: “Bùi Khởi Đường ở Hàng Châu mở ra một cửa hàng gấm vóc, những thứ gấm vóc trên thuyền này nghe nói đều là lấy từ đấy, cửa hàng đó chưa mở đã nổi danh toàn bộ thành Hàng Châu rồi.”

“Loại này là thủ đoạn làm ăn, cho dù là lão thương nhân cũng chỉ như vậy thôi.”

Lục Anh nhìn sang, hạ nhân Bùi gia quy củ đứng ở nơi đó, nhìn một cái chính là ngày thường nghiêm chỉnh huấn luyện, Bùi Khởi Đường mặc dù ẩu tả, nhưng ở những chỗ này lại không thể làm mất mặt mũi của thế gia được.

https://thuviensach.vn

Giống như hạ nhân Bùi gia nói vậy, đợi đến khi Bùi tứ công tử không hồ nháo, thì có thể đưa tay ra thi một cái công danh.

Trên thuyền lớn một mảnh huyên náo, Thẩm Xương Cát mang người xa xa đứng ở một bên ngắm nhìn.

Thuộc hạ bên cạnh thấp giọng nói: “Cũng thật kỳ quái, Bùi đại nhân trị gia nghiêm cẩn, tại sao lại nuôi ra một đứa con quần là áo lượt như vậy.”

Thẩm Xương Cát nhưng lại cảm thấy loại chuyện này là bình thường, nào có nhà nào mãi không bại, Bùi gia những năm nay đã không lớn như trước đây nữa rồi, nói không chừng từ nay về sau sẽ suy sụp xuống.

Thế nhưng hắn lại không thể để cho Bùi Khởi Đường ẩu tả như thế mãi, thừa dịp Bùi Khởi Đường mở tiệc mời toàn bộ tài tuấn của Hàng Châu, hắn phải cho Bùi Khởi Đường chút thể diện để nhìn xem.

Tránh cho Bùi Khởi Đường và cái lão già sư thúc đó, đi ra ngoài bôi xấu thanh danh của hắn.

Bóng đêm từ từ phủ lên toàn bộ sông Tiền Đường, đèn trên thuyền lớn cũng dần sáng lên, các hoa nương bắt đầu điều đàn ngâm xướng, rượu và thức ăn cũng bắt đầu mang lên bàn, hiện giờ chỉ chờ vị Bùi tứ công tử cho tới bây giờ không ở trước mặt người lộ diện kia xuất hiện.

Ở đầu mặt sông khác, một chiếc thuyền đi tới, có người đưa tay ra kéo cửa sổ, lôi hoả chiết2 ra từ từ đốt sáng lên một ngọn đèn, sau đó đem đèn treo ở khoang thuyền bên ngoài.

2 Mồi lửa.

Ánh trăng rơi vào bàn tay mảnh khảnh của nàng, nàng ngước mắt lên, trên mặt che một tầng gấm trắng giống như khói sóng phập phồng trên mặt sông.

https://thuviensach.vn

“Tiểu thư...” Tiêu Ấp đi vào, “Bây giờ qua đó?”

Lang Hoa khẽ mỉm cười, “Chúng ta cũng đi xem xem, bên kia là phong cảnh gì.”

Tiêu Ấp đáp một tiếng, xoay người ra khoang thuyền, phân phó mấy câu, người trên thuyền cầm một cái còi trúc thổi lên, thuyền nhỏ xung quanh nhẹ nhàng tụ tới.

“Đi thôi,” Tiêu Ấp lớn tiếng nói, “Chúng ta đi tìm họ Bùi tính sổ một chút.”

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 145: Gặp Nhau

Trên thuyền lớn, Bùi Khởi Đường vẫn không lộ diện.

Lục Anh từ từ uống trà trong tay.

Trong thành Hàng Châu có mấy công tử cũng đã uống say rồi, bị người của Bùi gia âm thầm khiêng xuống.

Ban đầu mọi người còn kêu muốn gặp Bùi tứ công tử, nhưng trong nháy mắt liền bị sự sầm uất trước mắt làm say mê, tự mình vui đùa. Lục Anh như cũ ngồi ngay ngắn ở chỗ đó, hắn đang đợi.

Bùi tứ công tử làm ra chiến trận lớn như thế, khẳng định không chỉ là đơn giản muốn mời mọi người uống ly rượu, nhất định là có chuyện trọng yếu hơn.

Quả nhiên, mặt sông bắt đầu có lấm tấm ánh lửa, Lục Anh cẩn thận nhìn sang, ánh đèn ở trong gió hơi đung đưa.

“Đó là cái gì?”

“Hoa đăng?”

Bắt đầu có người phát hiện, đưa tay chỉ qua.

“Là Bùi tứ công tử để cho Hoa nương thả hoa đăng sao?”

Lục Anh híp mắt lại, là thuyền, chỉ có thuyền bè mới có tốc độ như vậy.

Là lại có tân khách muốn tới, hay là Bùi Khởi Đường có sắp xếp khác.

https://thuviensach.vn

...

Thẩm Xương Cát trước lấy được tin tức, “Là Cố gia, Cố gia tìm những ngư lão dựa vào sông nước mà kiếm cơm kia, chống giữ thuyền chạy tới thuyền lớn của Bùi gia.”

Bùi gia và Cố gia đánh nhau rồi, không thể nào mời người Cố gia tới dự tiệc vào lúc này được.

Nếu như không phải là dự tiệc, vậy nhất định chính là muốn gây chuyện.

Thẩm Xương Cát cảm thấy đây là cơ hội tốt, chỉ cần Bùi gia và Cố gia đánh nhau ở trước mắt hắn, hắn liền có thể bắt bọn họ lại, tống vào đại lao Hoàng Thành Tư, sống chết cũng không do bọn họ nữa.

Cố gia không quan tâm gì mà đụng vào như vậy, ngược lại khiến cho hắn tiết kiệm được tâm tư.

“Đi nhìn xem, nếu như Cố gia thật sự là tới tìm cớ gây sự, trước hết thông báo cho Huyện Thừa Tiền Đường,” Thẩm Xương Cát vừa nói vừa chỉnh sửa một chút quần áo trên người, “Sau đó các ngươi theo ta đi bắt người.”

Thuộc hạ đáp một tiếng, “Cái đó... Bùi tứ công tử có phải bắt hay không?”

“Đương nhiên phải bắt, có điều ta và Bùi đại nhân đều là tới Giang Chiết tra án, dù sao cũng phải cho Bùi đại nhân mấy phần mặt mũi, để cho Bùi tứ công tử ở trong đại lao qua một đêm rồi thả người, tránh cho gây ra ân oán với Bùi gia, cũng cho Bùi tứ công tử một bài học.”

...

https://thuviensach.vn

Người của Bùi gia trước là phái thuyền nhỏ qua đó xem tình hình, rất nhanh liền trở lại khoang thuyền hướng người ở bên trong bẩm báo.

Bên trong khoang thuyền mấy ngọn đèn lại được đốt sáng lên, ngay sau đó Quản Sự Bùi gia đẩy cửa đi ra, “Chư vị tân khách... ” Nói rồi nhìn Hoa nương trên thuyền một cái, Hoa nương lập tức đứng lên lui xuống.

Cả chiếc thuyền lập tức an tĩnh lại.

Quản Sự Bùi gia nở nụ cười, “Tứ công tử nhà chúng ta vừa mới đến, có thể mời tới nhiều tài tuấn của Hàng Châu như vậy, thật sự là chư vị cho Bùi gia chúng ta mặt mũi rồi, Bùi gia chúng ta còn chuẩn bị lễ vật cho chư vị, như là kính ý,” Nói rồi giọng nói khẽ chuyển, “Có điều có chuyện này chư vị hẳn cũng nghe nói rồi.”

Lục Anh nâng ánh mắt lên, chuyện Quản Sự Bùi gia sắp nói, mới là chuyện trọng yếu nhất.

Người trên con thuyền này, đều gặp qua tình cảnh lớn, ai cũng không phải là kẻ ngốc, nghe đến chỗ này đều buông đồ trong tay xuống, nhìn về phía Quản Sự Bùi gia.

Quản Sự Bùi gia nói: “Chúng ta và Bách Thảo Lư có chút hiểu lầm, vốn ý của Tứ gia chúng ta là, không đánh nhau thì không quen biết, mọi người cũng cũng không có tổn thương gì quá lớn, mỗi bên thu tay lại thì thôi, ai biết Cố gia không thuận theo không buông tha, nhiều lần gây hấn... ”

Khóe miệng Lục Anh lộ ra một tia cười lạnh.

Người gây hấn là Bùi gia đi! Cố gia chẳng qua là mở cửa hàng thuốc, đến cửa động thủ là Bùi gia. Bây giờ Quản Sự Bùi gia nói mấy câu liền đem cả sự kiện đảo ngược lại.

https://thuviensach.vn

Quản Sự Bùi gia nói: “Bây giờ thừa cơ hội Tứ gia chúng ta bày tiệc rượu, Cố gia lại mang người tới trả thù, Bùi gia chúng ta là thế gia, tự nhiên không thể để cho con rắn vùng này khi dễ được, vạn nhất lát nữa có thương vong gì, cũng là Bùi gia chúng ta bức bách phải tự vệ, mời chư vị công tử làm chứng cho nhà chúng ta.”

Quản Sự Bùi gia nói tới chỗ này, chung quanh lập tức huyên náo lên.

Mọi người rối rít nhìn ra mặt sông, quả nhiên thấy mười mấy ngọn đèn hướng bên này đi tới.

“Đó là người của Cố gia?”

“Chính là hương thân của Trấn Giang đó? Đến tìm Bùi gia trả thù? Tự tìm cái chết đi!”

“Cũng không xem xem Bùi gia là đẳng cấp nào, lại dám như vậy... ”

“Các ngươi không nghe nói sao? Cố gia dựa vào là Hàn tướng quân, cho nên... cũng khó trách... có sức mạnh như vậy.”

“Cũng không biết lần này là rồng lớn thắng rắn địa phương, hay là rắn địa phương... ”

Mẫn Tử Thần bỗng nhiên kéo tay áo Lục Anh, “Ngươi nói, đó thật sự là Cố gia sao?”

Lục Anh gật gật đầu, người của Bùi gia trước đã phái thuyền bè đi kiểm tra, sau đó bẩm báo cho Quản Sự, Quản Sự dám đứng ở chỗ này nói chuyện, chính là có tin tức xác thực, chứng minh người tới chính là Cố gia, nếu không lát nữa thuyền tiến đến gần, mà không có người Cố gia ở phía trên, Bùi gia chẳng phải là muốn tự tát vào mặt mình hay sao.

https://thuviensach.vn

Bên cạnh bỗng nhiên có người cũng tiến lại gần, “Lục Anh, nghe nói Cố đại tiểu thư kia chính là người vợ chưa qua cửa của ngươi, nếu như lát nữa Bùi gia và Cố gia đánh nhau, ngươi phải làm thế nào?”

Chuyện này hắn sớm đã nghĩ qua rồi.

Lục Anh đứng lên, đưa tay ra kéo một người hầu của Bùi gia, “Đi nói với Tứ công tử nhà ngươi một tiếng, ta có mấy lời muốn nói với hắn.”

Nếu người trên thuyền đều biết hắn là ai, Bùi tứ công tử trong lòng nhất định càng rõ ràng hơn. Nếu như tất cả những thứ này Bùi gia đều đã sớm tính toán xong, như vậy mời hắn tới dự tiệc, nhất định có chỗ dùng khác.

“Hồ Trọng Cốt là lương y trăm năm khó gặp, nếu như người của Cố gia có tổn thương gì, Hồ Trọng Cốt nhất định sẽ không chữa bệnh cho công tử nhà ngươi.”

Người bệnh vội chạy chữa là cái tâm tình gì, Lục Anh rất rõ ràng, Lục nhị thái thái vì cầu con trai nối dõi ngay cả tàn hương cũng ăn, Bùi tứ công tử này nếu như thân thể cường tráng cũng sẽ không nằm liệt giường không dậy nổi.

Vừa rồi trong nháy mắt khoang thuyền được thắp sáng, hắn thấy rất rõ ràng, có người nằm dựa ở trên giường, hơn nữa thứ mà hạ nhân Bùi gia bưng vào không phải là rượu gì, mà là thuốc đen xì xì.

Không có ai dùng thân thể của mình để đánh cuộc, bất chấp nguy hiểm giường bệnh triền miên chỉ vì nói điều hung ác.

Nếu như chẳng qua là ý tranh đua, hắn có lòng tin có thể thuyết phục Bùi Khởi Đường, nhưng nếu như là có nguyên nhân khác, cũng có thể có được một ít tin tức.

https://thuviensach.vn

Chỉ chốc lát sau Quản Sự Bùi gia đi tới, cười nói: “Ngài là Lục tam gia?” Nói rồi nhìn vào ly trà bày trên bàn Lục Anh.

Lục tam gia sau khi lên thuyền, lại một giọt rượu cũng không uống.

Quản Sự Bùi gia nắm hai bàn tay vào nhau để trước mặt, “Tứ công tử nhà ta đã dặn dò, nếu là Lục tam gia qua đây nói chuyện, sẽ để cho ta hỏi Tam gia một chút, ngài là muốn giúp Cố gia nói chuyện, hay là giúp Bùi gia nói chuyện?”

Lục Anh có chút bất ngờ, không nghĩ tới Bùi gia sẽ hỏi thẳng ra như thế.

Lục Anh hơi trầm ngâm, “Chuyện chữa bệnh xin thuốc, vốn dĩ là nên đôi bên ngươi tình ta nguyện, Cố gia không có bức bách Bùi gia các ngươi đến cửa xin thuốc, chẳng qua là không muốn ứng chẩn mà thôi, Bùi gia nhưng lại đem đập đi tiệm thuốc của Cố gia, ta chỉ là muốn nói Bùi gia quả thật là rồng lớn, thế nhưng Cố gia cũng không phải là rắn địa phương gì.”

“Tiệm thuốc của Cố gia vừa mới mở ở Hàng Châu, Bùi gia nếu chỉ đấu với kẻ bé nhỏ như vậy mà thắng thì cũng không anh hùng gì.”

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 146: Đối Diện

Quản Sự Bùi gia cười ha hả đứng ở chỗ đó, “Lục tam gia chưa từng nghe qua danh tiếng của Tứ công tử nhà chúng ta hay sao?”

Lục Anh biết ý của người nhà Bùi gia.

Bùi tứ công tử có thể cùng người khác nói lời phải trái, thì hắn cũng không phải là con nhà giàu, càng không bị người nhà Bùi gia đánh đuổi.

Nếu như Bùi gia nói gì cũng đều phải nhằm vào Cố gia, thì không phải ai một đôi lời là có thể hóa giải được.

Quản Sự Bùi gia nói, “Tứ công tử nhà chúng ta đã rất nói đạo lý rồi, nếu là mở tiệm thuốc, thì không thể đem bệnh nhân đẩy ra khỏi cửa, vốn là một chuyện tốt, nếu như Hồ tiên sinh chữa hết bệnh cho công tử nhà chúng ta, công tử nhà chúng ta sẽ chuẩn bị mấy trăm lượng hoàng kim đền đáp.”

Cố gia cũng không ở chỗ này, không thể cãi lại với Bùi gia, Bùi gia đương nhiên nói thế nào cũng được.

Lục Anh mắt sáng ngời, “Cố gia sẽ không đem bệnh nhân đẩy ra khỏi cửa, lúc Giang Chiết đánh giặc, Bách Thảo Lư đều là bố thí thuốc cho dân chúng, ai cũng biết sau đại chiến nhất định sẽ có bệnh dịch, thế nhưng lần này Giang Chiết không có dịch bệnh lưu hành là vì sao?”

“Là Bách Thảo Lư giúp quân đội, cùng nhau dùng vôi chôn đi thi thể người chết. Nếu như Bùi gia lấy lễ đối đãi, dáng vẻ bình thường, Hồ tiên sinh nhất định sẽ chữa trị cho Bùi tứ công tử.”

https://thuviensach.vn

Bỗng nhiên một thanh âm từ trong khoang thuyền truyền tới, “Nếu như Cố gia không giống như Lục tam gia nói, hôm nay quyết phải ầm ĩ với Bùi gia đến cùng, Lục Tam gia nên làm thế nào?”

Lời này hiển nhiên là xuất từ miệng của Bùi tứ công tử.

Sau khi yên tĩnh một lúc, mọi người không khỏi nghị luận.

Lục Anh nói: “Ta tin tưởng Cố gia sẽ không làm như vậy.”

Bùi Khởi Đường hồi lâu mới nói: “Chẳng qua là như vậy mà thôi.”

“Ta còn tưởng rằng Lục tam gia có thể nói, bất luận là như thế nào cũng sẽ đứng về phía Cố gia.”

Lục Anh ngẩn ra.

Ai nói như vậy? Cái này căn bản là lý lẽ của kẻ vô lại.

Bùi Khởi Đường nói tiếp: “Lục tam gia, ngươi rõ ràng còn chưa hiểu hết về Cố gia mà ngươi sắp kết thân rồi.”

Cửa khoang thuyền động một cái, hạ nhân Bùi gia đem giường mềm trực tiếp mang ra ngoài.

Mọi người nhìn sang, trên giường một thiếu niên mười lăm mười sáu tuổi đang nằm, hắn mặc trường bào màu xanh nhạt, đầu đội đai ngọc phát, da trắng nõn, đôi mắt nhỏ dài như đầm nước lạnh, ánh mắt sáng quắc bức người, mặt nhưng lại trầm tĩnh như nước.

Người ở chỗ này không khỏi kinh ngạc, đây chính là Bùi Khởi Đường.

Bùi Khởi Đường không phải là ánh mắt đần độn, mặt đầy khinh bạc hay sao?

https://thuviensach.vn

Hắn mặc dù yên lặng dựa trên giường mềm, nhưng lại có một loại áp lực vô hình như mặt hồ tĩnh lặng, như dãy núi cao ngất vậy.

Không khỏi làm người ta suy đoán, người này đứng dậy thì sẽ như thế nào?

Lục Anh đang suy nghĩ, Bùi Khởi Đường khẽ mỉm cười, "Ở thời điểm này, Lục tam gia nếu vẫn chưa hạ được quyết tâm, là nhất định sẽ thua. Nếu như là ta, chỉ cần là ta nhận định, bất luận là ai cũng không thay đổi được, nhất định sẽ làm tới cùng."

Ánh mắt Bùi Khởi Đường bỗng nhiên trở nên thâm thúy, tựa như có ý ám chỉ, Lục Anh cảm thấy mình biết chút gì đó, nhưng bỗng chốc lại không bắt được. Hắn còn chưa kịp suy nghĩ sâu xa, người bên cạnh đã hét lên, "Thuyền đến rồi, thuyền đến rồi."

Bùi Khởi Đường nhìn Quản Sự bên cạnh một cái.

Quản Sự dặn dò một tiếng, hạ nhân Bùi gia lập tức đốt mấy chục cái đèn lồng treo ở trên thuyền, nhanh chóng chiếu sáng cả mặt sông.

Trên mặt sông mấy chiếc thuyền ô bồng đi tới.

Lục Anh liếc mắt liền thấy được Tiêu Ấp đứng ở đầu thuyền.

Tiêu Ấp nhìn mọi người cười to, "Bùi gia là sợ không đánh lại được chúng ta, mới tìm tới nhiều người giúp như vậy a," Nói rồi nhìn quanh trên thuyền, "Bùi tứ công tử đâu? Ngươi không phải nói muốn lấy Cố gia trên dưới chúng ta mấy chục tính mạng hay sao?"

"Bây giờ chúng ta tự mình dâng lên cửa rồi đây."

Quản Sự Bùi gia không nhịn được cười nhạt, "Các ngươi đừng có khoe khoang, có bản lĩnh thì lát nữa đừng chạy trốn."

https://thuviensach.vn

Tiêu Ấp nói: “Yên tâm, nếu đã đi tới nơi này, chúng ta sẽ phụng bồi tới cùng, các ngươi chuẩn bị đánh như thế nào?”

Quản Sự Bùi gia phất phất tay, lập tức có thuyền nhỏ vây thuyền ô bồng của Tiêu Ấp lại, hạ nhân Bùi gia đứng trên thuyền nhỏ mắt lom lom nhìn người Cố gia, gom góp sức mạnh chờ thời cơ hành động.

Trên thuyền bắt đầu có người nghị luận, “Cố gia đúng là điên rồi, lại như vậy đụng đến cửa.”

Những hương thân kia nôn nóng mưu cầu nhiều năm, chỉ cần đi sai một bước thì sẽ đối mặt với tai họa ngập đầu, cũng là bởi vì trên đỉnh đầu không có một chữ “Quan”1.

1 Chữ “官 ” giống chiếc mũ cánh chuồn trên đầu quan lại.

Bùi gia thì không như thế, đó là thế gia đại tộc, cho dù là Bùi Khởi Đường ỷ thế hiếp người, Bùi gia cũng sẽ nghĩ đủ cách đem hết thảy lau sạch, huống chi còn có Hoàng Thành Ti có thể dựa vào.

Cho nên, Cố gia ắt thua không phải nghi ngờ.

Lúc này, một thanh âm từ trên đỉnh đầu mọi người truyền tới, “Ta nói các ngươi... hay là trở về đi thôi, vốn là một ngày tốt, nháo ra máu thì khó coi lắm, Cố gia các ngươi chỉ cần giao ra mấy người, để cho Tứ công tử của chúng ta trút giận, lại đem Hồ Trọng Cốt đưa tới cho Tứ công tử của chúng ta chữa hết bệnh, Tứ công tử của chúng ta sẽ tha cho các ngươi một lần.”

“Ta là có lòng tốt khuyên các ngươi, các ngươi đừng có không cảm kích nha.”

Mọi người ngẩng đầu lên, thấy một tiểu lão đầu lôi thôi ngồi trên đỉnh thuyền, tiểu lão đầu kia đang vừa uống rượu vừa nhìn về phía Tiêu Ấp, “Ta

https://thuviensach.vn

là sư thúc của Thẩm Xương Cát Hoàng Thành Ti, các ngươi có biết thủ đoạn của Hoàng Thành Ti không?”

Mấy người Tiêu Ấp không nói gì.

Phùng sư thúc “Ha” một tiếng, “Các ngươi từ Trấn Giang tới đây, hẳn biết cái người đã bắt sống Xu Minh đó chứ? Ta là chính mắt nhìn thấy, người nọ bị Hoàng Thành Ti ép vào đường cùng, từ trên đỉnh núi nhảy xuống, ngọn núi kia... vừa dốc vừa cao, từ phía trên nhảy xuống nhất định sẽ ngã nát bét, bị chết rất thảm.”

“Thế nhưng kẻ đó tại sao lại tình nguyện chết như vậy, cũng không nguyện ý rơi vào trong tay Hoàng Thành Ti chứ? Các ngươi suy nghĩ một chút cũng biết...”

Mọi người đang nín thở nghe câu chuyện, không nghĩ tới sẽ vang lên thanh âm của một nữ tử, “Lời ngươi nói là thật sao?”

Thanh âm của nữ tử kia là từ trên thuyền nhỏ của Cố gia truyền tới.

Lục Anh không khỏi biến sắc, vội vàng nhìn xuống dưới, quả nhiên thấy Cố Lang Hoa từ trong thuyền ô bồng đi ra.

Cố Lang Hoa, Cố Lang Hoa làm sao lại tới tới nơi này.

“Ngươi nói có phải là thật hay không?”

Phùng sư thúc thấy một tiểu cô nương đi ra, càng tỉnh táo tinh thần, “Đương nhiên là thật rồi, thi thể kia ta đã thấy, trên người xương cũng ngã vỡ hết, cả khuôn mặt... đã không còn mặt rồi, tiểu cô nương, ngươi đã từng gặp qua người không có mặt chưa? Ai ui đừng nhắc tới, thê thảm biết bao. Hôm nay Hoàng Thành Ti đã đem thi thể kia chém đầu rồi, chuẩn bị mang vào kinh đó.”

https://thuviensach.vn

“Tại sao phải giết hắn” Cố Lang Hoa giương mặt lên, “Hoàng Thành Ti tại sao phải giết hắn?”

“Hoàng Thành Ti giết người còn cần phải tìm lý do sao,” Phùng sư thúc cười nói, “Ngươi cho rằng đó là nơi nào chứ?”

Lang Hoa nhìn về phương xa, ánh mắt phân tán không biết đang suy nghĩ cái gì, “Ta đắc tội với công tử nhà các ngươi, cũng sẽ bị Hoàng Thành Ti bắt lại giết chết sao?”

Gió thổi qua, thuyền ô bồng giống như một chiếc lá rụng trên nước, người trên thuyền cũng giống như cánh bèo không có rễ theo sóng đung đưa.

Chung quanh truyền tới thanh âm cười nhạo của hạ nhân Bùi gia, “Đó là dĩ nhiên, đắc tội với công tử nhà chúng ta chính là đường chết.”

Cố Lang Hoa trên mặt cũng lộ ra nụ cười nhàn nhạt, “Như vậy nghĩa là, chúng ta không chết ở trong tay quân phản loạn, tránh thoát được người Tây Hạ tàn sát, nhưng phải chết ở trong tay Hoàng Thành Ti, đúng không?”

“Chúng ta tranh cãi nửa ngày, không phải muốn tranh sống thế nào, mà là muốn tranh làm sao mà chết.”

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 147: Phối Hợp

Người của Hoàng Thành Ti mặc quần áo màu đen, lẻn vào sông Tiền Đường, lặng lẽ vin theo bên cạnh thuyền lớn đem lời Phùng sư thúc nói, một chữ cũng không nghe lọt, sau đó vội vàng bám trở về bên bờ bẩm báo cho Thẩm Xương Cát.

Thẩm Xương Cát sắc mặt tái xanh.

Lại là ông ta, lại là Phùng sư thúc tới phá hỏng chuyện của hắn.

Hoàng Thành Ti mỗi lần rời kinh làm việc, trọng yếu nhất chính là mấy chữ: Bí mật, khiêm tốn, tỉnh táo, chính xác, nhanh chóng.

Cho nên trong khi rất nhiều người còn chưa kịp phản ứng, bọn họ đã đem đại cuộc ổn định lại, sẽ không cho bất kỳ người nào có cơ hội chuẩn bị hay nuốt lời.

Nhưng mà lần này, hắn đi tới nơi đây lại gặp phải Phùng sư thúc.

Cái lão già đi khắp nơi lừa gạt kia, thường xuyên vì đề cao thân phận và địa vị giang hồ của ông ta, mà đem sư môn bán đi, bây giờ lại vì có thể tiếp tục ở lại Bùi gia, để cho Bùi Khởi Đường mượn danh tiếng sư đệ của hắn mà đi rêu rao khắp nơi.

Thẩm Xương Cát nghiến răng nghiến lợi, lúc ấy hắn chỉ lo bắt Triệu Linh, lại không nhìn thấy lão già kia đang ở gần.

“Đi,” Thẩm Xương Cát dặn dò, “Chuẩn bị xong thuyền bè, chúng ta qua đó.”

https://thuviensach.vn

Nếu như hắn còn không đếm xỉa gì đến như vậy, một Phùng sư thúc, một Bùi Khởi Đường, không biết muốn đem thanh danh của hắn bôi xấu thành cái bộ dạng gì nữa.

Càng huống hồ, hắn còn biết một chuyện, Phùng sư thúc không biết bơi, cho nên Phùng sư thúc thật cẩn thận, cho tới bây giờ đều là tuyệt không ngồi thuyền.

Lần này Phùng sư thúc lại ở trên thuyền lớn.

Thẩm Xương Cát có chút buồn bực, nhưng mà rất nhanh hắn liền nghĩ thông suốt, Phùng sư thúc yêu rượu như mạng, tình cảnh náo nhiệt như vậy ông ta làm sao có thể nhịn được không đi.

Hắn sớm biết, lão già này sớm muộn gì sẽ chết ở tửu sắc mà.

Đây là thời cơ tốt nhất để tóm lấy Phùng sư thúc.

Bất kể là đem Cố gia và Bùi gia tống giam hay là bắt Phùng sư thúc, chỉ cần một chuyện thành công, chuyến này của hắn đáng giá rồi.

...

Bùi Khởi Đường nằm ở trên giường mềm không nói lời nào, tựa như vẫn chưa nghe thấy Phùng sư thúc và Cố đại tiểu thư cãi vã.

Phùng sư thúc nói càng nhiều, người trên thuyền đối với Bùi gia càng tôn kính, rất nhiều người dứt khoát tránh đến khoang thuyền, một bộ bất kể chuyện gì xảy ra cũng không liên quan đến hắn.

Bùi Khởi Đường hơi cong môi lên.

Lục Anh còn đứng ở mạn thuyền, hắn làm sao cũng không nghĩ tới Cố Lang Hoa sẽ dẫn người tới chỗ này.

https://thuviensach.vn

Mẫn Tử Thần thấp giọng nói: “Cố đại tiểu thư... lá gan thật là lớn... cho dù Bùi gia không động thủ, dùng thuyền lớn tới đụng, nàng rơi vào trong nước... chính là cửu tử nhất sinh a.”

Mặc dù bây giờ là mùa xuân, nhưng nước sông Tiền Đường đã lạnh như băng, một tiểu cô nương yểu điệu, vào trong nước không chết cũng mất nửa cái mạng.

Lục Anh trong lòng bỗng nhiên rất khẩn trương, hắn quay đầu nhìn về phía Bùi Khởi Đường.

“Bùi tứ công tử, nếu như ngươi muốn động thủ ở chỗ này,” Lục Anh dừng một chút, “Ta cho ngươi một đề nghị, tốt nhất một cây đuốc đem cả chiếc thuyền đó đốt đi, để cho tất cả mọi người đều chết ở đây, nếu không chuyện nơi này truyền đi, cho dù là phủ nha Hàng Châu sẽ không tiến hành truy cứu, người của Hoàng Thành Ti chỉ sợ sẽ không chịu để yên đâu.”

“Người trên thuyền, cũng đều là tài tuấn của Hàng Châu, trong những người này không biết tương lai ai sẽ phong hầu bái tướng, chuyện hôm nay không biết ngày nào đó sẽ lọt vào trong triều đình.”

Bùi Khởi Đường cười như gió xuân lướt nhẹ, Lục Anh có thể nhìn thấu điểm này, nói rõ hắn không phải một người tầm thường, hắn hôm nay là ngăn trở bởi thân phận con của thiếp thất, lại không có công danh, giả dụ có ngày hắn thật sự bắt được xuất thân Tiến Sĩ, ở trong nhà có tiếng nói rồi, còn không biết sẽ làm ra chuyện gì, cho nên hắn không thể phớt lờ không để ý đến Lục Anh được.

Lục Anh dĩ nhiên cũng có nhược điểm của hắn.

Bùi Khởi Đường nhìn sang, “Ngươi vì Cố gia tranh thủ như vậy, chẳng lẽ ngươi trước đó biết được Cố gia tối nay sẽ đến, cho nên ở trên thuyền cùng bọn họ phối hợp lẫn nhau...”

https://thuviensach.vn

Lục Anh trong lòng trầm xuống, nếu như không phải là Bùi Khởi Đường nhắc tới, hắn còn không nghĩ tới khả năng này, hắn cũng không biết Cố Lang Hoa đến Hàng Châu, cũng không biết Cố Lang Hoa tối nay sẽ đến tìm Bùi gia.

Tất cả những chuyện ở đây Cố Lang Hoa đều không nói với hắn, là bởi vì không tín nhiệm hắn, hay là cảm thấy hắn không giúp được gì.

Bùi Khởi Đường trong ánh mắt tràn đầy thâm ý, "Có lẽ Cố gia đã sớm an bài đường lui, nếu như ngươi ở chỗ này quyết đánh đến cùng, tương lai có thể không còn đường nào mà đi!"

Lục Anh cảm giác được Trình Di sau lưng nhẹ nhàng kéo tay áo hắn.

Bùi Khởi Đường nói: "Lục tam gia vừa muốn bước vào con đường làm quan, ta thấy ngươi cũng không cần mạo hiểm lớn như vậy, vạn nhất mắc phải, tính mạng thân gia cũng không giúp được, có phần quá không đáng giá."

Lục Anh nghe rồi do dự.

Nhiều năm như vậy vì có thể nắm số mạng của mình trong tay, hắn đã phải cố gắng quá nhiều, ánh mắt kỳ vọng của di nương đối với hắn luôn khắc ghi trong đầu hắn.

Vừa rồi tâm tư muốn bảo vệ Cố Lang Hoa quá mức mãnh liệt, liền đem tất cả những thứ này ép xuống, nhường chỗ cho cách nghĩ khát khao nhất trong nội tâm của hắn.

Thế nhưng bây giờ, Bùi Khởi Đường giống như là tạt một chậu nước lạnh, kéo hắn về thực tế.

Hắn không biết Cố Lang Hoa chuẩn bị làm gì, cũng không biết Hàn Chương có ở gần đây hay không, càng không biết Bùi Khởi Đường đang

https://thuviensach.vn

tính toán cái gì, chỉ lỗ mãng quyết định như vậy, nếu như cứu Cố gia thì thôi, vạn nhất làm gì khiến cho người ta dở khóc dở cười, hắn đời này há chẳng phải là bị cười nhạo hay sao.

Bây giờ cách làm đúng đắn, chính là đứng ở một bên yên lặng theo dõi diễn biến, sau đó đưa ra ứng đối tốt nhất.

Trên mặt sông lại có thuyền hướng bên này đi tới, Phùng sư thúc đứng lên, bỗng nhiên hô to, "Tiểu cô nương, ngươi còn có người tới giúp," Nói rồi phất phất tay, "Còn chờ cái gì nữa? Bắt người Cố gia lại rồi nói sau."

Bùi gia động trước, mấy người chuẩn bị leo lên thuyền ô bồng của Cố gia, chỉ nghe "phù phù" mấy tiếng, hạ nhân Bùi gia bị Tiêu Ấp ném xuống nước.

Phùng sư thúc cười nói: "Không ngờ tên tiểu tử này còn có vài chiêu."

Mấy chiếc thuyền khác của Cố gia cũng gặp phải hạ nhân Bùi gia, hai nhóm người bắt đầu đánh nhau.

Tiếng rơi xuống nước không ngừng truyền tới, trên mặt sông trở nên náo nhiệt hơn.

Phùng sư thúc nói: "Tiểu cô nương, ngươi tại sao lại nghĩ không thông như thế chứ."

"Hôm nay là chết, ngày mai cũng là chết, cùng với bị người ta ngấm ngầm mưu tính, chẳng bằng hỏi cho rõ ràng." Lang Hoa nhàn nhạt nói, ánh mắt từ đầu đến cuối nhìn Quản Sự Bùi gia và giống như con bọ chét Phùng sư thúc, cũng không thèm nhìn Bùi Khởi Đường.

Quản Sự Bùi gia hô to, "Đừng nghe người Cố gia nói, chúng ta cái gì cũng không làm, là bọn họ tới trả thù... "

https://thuviensach.vn

Tiêu Ấp nói: “Duy Nạp đã ở tường thành hát Phật Khúc nhiều ngày như vậy, chính là vì siêu độ cho người chết oan, các ngươi bây giờ muốn thu hồi lại lời nói, không khỏi quá muộn.”

Hai đám người đang đánh hăng say, Phùng sư thúc bỗng nhiên nói, “Ai nha nha, là sư điệt của ta tới rồi,” Nói rồi nhìn về phía Cố Lang Hoa, “Ban nãy kêu ngươi đi ngươi không đi, bây giờ thì xong rồi.”

“Tất cả dừng tay,” Thanh âm của Thẩm Xương Cát từ trên thuyền truyền tới, “Trói tất cả mọi người lại cho ta.”

Phùng sư thúc cả người từ trên khoang thuyền tụt xuống, mặt tươi cười, “Các ngươi nhìn xem, đây chính là Thẩm đại nhân của Hoàng Thành Ti, sư điệt của ta, các ngươi mau mau hành lễ với hắn đi, hắn không thích người không lễ phép đâu” Nói rồi hướng Thẩm Xương Cát cười nịnh, “Sư điệt của ta, sao cháu lại đến muộn như thế chứ, uổng công để cho tiểu cô nương này quấy nhiễu nửa ngày, đem người Cố gia dọn dẹp sạch sẽ, chúng ta đi uống rượu.”

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 148: Nhảy Sông

Phùng sư thúc vừa mới dứt lời, lập tức có khói lửa phóng lên cao, ngay sau đó hạ nhân Bùi gia cười tiến lên đón khách.

Thẩm Xương Cát nhìn đám người Bùi gia bận rộn, sắc mặt trầm xuống, Bùi gia thật sự còn coi hắn là tân khách, cho dù hắn bây giờ nói không biết Bùi gia, người khác cũng sẽ không tin.

Người trên thuyền đưa đầu ra hướng xuống nhìn quanh, đón ánh đèn, Thẩm Xương Cát thấy những người đó trên mặt đầy vẻ tò mò.

Hoàng Thành Ti vốn là tới phá án, nhưng lại bị người ta vây quanh quan sát như vậy.

Thẩm Xương Cát trong lòng sinh ra một cỗ lửa giận, hắn nhìn về phía thuộc hạ bên cạnh, “Bắt lấy người đem về thẩm vấn.”

Thuộc hạ đáp một tiếng, lập tức tiến lên bắt được thang mềm rủ xuống ở thuyền lớn, chớp mắt một cái nhảy lên thuyền, sau đó chân không ngừng hướng Phùng sư thúc nhào tới.

Phùng sư thúc “Di” một tiếng lập tức nói, “Các ngươi làm cái gì vậy?”

Phùng sư thúc vừa hô như vậy, người trên thuyền nhìn nhau, những thanh niên tài tuấn kia còn đỡ, hạ nhân phục vụ bên cạnh và Hoa nương mời tới đều loạn thành một đoàn, mọi người la lên ẩn nấp.

Mấy người khác của Hoàng Thành Ti đánh về phía thuyền nhỏ của Cố gia.

https://thuviensach.vn

Cố Lang Hoa nhìn về phía Thẩm Xương Cát đứng ở cách đó không xa, nàng biết bản lĩnh của người này, người này sẽ ngồi lên vị trí Chỉ Huy Sứ của Hoàng Thành Ti, có thể không cần mời quan văn, liền vào nhà quan to chức lớn mà tra án. Nàng nhớ Lục Anh từng nói qua, Huệ Quận Vương bởi vì uống rượu say mắng Hoàng Thành Ti mấy câu, bị Hoàng Thành Ti xông vào nhà, Hoàng Thành Ti không kiêng dè gì mà lục soát phủ của Huệ Quận Vương, cuối cùng doạ cho Huệ Quận Vương sợ tè ra quần.

Bây giờ Thẩm Xương Cát mặc dù còn chưa có uy thế như vậy, nhưng nhìn cũng đã hết sức kinh người.

Phùng sư thúc vừa chạy vừa cười, "Đúng đúng đúng, chính là Cố gia, chính là nàng, bắt tiểu cô nương kia, a, chớ làm bị thương người trên thuyền nha, những người kia đều là Bùi tứ công tử mời tới, qua qua là được rồi."

Người của Hoàng Thành Ti không bắt được Phùng sư thúc, chạy tới chạy lui.

Từ xa nhìn lại, mấy người giống như đang chơi vậy.

Trên thuyền lớn cũng an tĩnh lại, Trình Di thấp giọng nói: "Xem ra thì, Hoàng Thành Ti thật sự là muốn đối phó với Cố gia... đối với người của Bùi gia chẳng qua chỉ là giả bộ một chút mà thôi."

Bằng không làm sao nhiều người như vậy lại không bắt được một người, hơn nữa Phùng sư thúc kia nhìn thân thủ cũng là bình thường thôi, mấy lần thiếu chút nữa từ trên khoang thuyền rớt xuống.

Phùng sư thúc sau khi lại lảo đảo một cái, trên thuyền bắt đầu có tiếng cười.

Thẩm Xương Cát có một loại dự cảm xấu, vạn nhất mọi người thật sự cho rằng hắn giết Triệu Linh là vì công báo tư thù, hắn hôm nay đi tới nơi

https://thuviensach.vn

này cũng là thông đồng với Bùi gia, muốn cùng nhau đối phó với Cố gia.

Vậy thì phiền toái rồi.

Đến lúc đó tất cả mọi người ở đây, đều sẽ làm chứng.

Thẩm Xương Cát cảm thấy nên đem cả sự kiện này trước trước sau sau đều nghĩ cho rõ ràng, thế nhưng một thanh âm cắt đứt suy nghĩ của hắn.

“Thẩm đại nhân, không cần đóng kịch nữa.”

Thẩm Xương Cát theo thanh âm nhìn sang, thân ảnh nho nhỏ đứng trên mũi thuyền kia, giống như ngọc dưới ánh trăng, quấn ở trong khói sóng nhẹ nhàng thổi một cái liền lan ra.

Ở trong tình cảnh như vậy, trên mặt nàng không có nửa điểm sợ hãi, vẻ mặt vẫn ung dung như cũ.

Đây mới là người Cố gia.

Cố tam lão gia, Cố tứ lão gia cũng không phải là người sắp thừa kế gia sản Cố gia, người chân chính được thừa kế gia sản Cố gia chính là Cố đại tiểu thư này.

Hắn là bị người Cố gia lừa gạt.

Thẩm Xương Cát đem đao cầm trong tay rút ra một nửa, hơi thở xơ xác tiêu điều lập tức truyền tới.

Lang Hoa cũng giống như biết rõ, “Thẩm đại nhân, chúng ta là biết quy củ.”

“Ngài hôm nay sẽ đem ta và người của Bùi gia đem đi, cứ như vậy tất cả mọi người đều sẽ cảm thấy ngài làm việc công chính, nhưng ngày mai trời vừa sáng lên, người của Bùi gia sẽ bình yên vô sự mà đi ra khỏi đại lao, mà

https://thuviensach.vn

Cố gia chúng ta chỉ sợ sẽ bị đặt lên tội danh diệt môn,” Lang Hoa nói rồi ngẩng đầu lên, “Thẩm đại nhân, trong đại lao của ngài có cửa sổ hay không? Ta còn có thể nhìn thấy ánh sáng mặt trời ngày mai hay không?”

“Trấn Giang đánh trận thời gian lâu như vậy cuối cùng đã tới mùa xuân, đáng tiếc ta còn chưa có thời gian đi xem hoa ngọc lan sắp nở rộ kia.” Cố Lang Hoa thoạt nhìn cô độc lẻ loi đến thế.

“Thẩm đại nhân, ngài sẽ không để cho ta cũng từ trên vách núi nhảy xuống chứ!”

“Vậy nhất định sẽ rất đau,” Lang Hoa nói rồi nhìn sông Tiền Đường, “Không bằng, ta ở nơi này nhảy sông, ngài... bỏ qua cho những người khác của Cố gia đi!”

Thanh âm trong trẻo vang vọng ở trên mặt sông.

“Một hương thân nho nhỏ như chúng ta, có thể làm phiền Thẩm đại nhân, cũng coi là phúc khí của chúng ta,” Lang Hoa nói, “Chẳng qua là ta không muốn giống như người kia, chết không minh bạch.”

Mọi người đều biết Cố Lang Hoa nói người kia là ai.

Người đó chính là người tróc nã Xu Minh.

Người kia bị buộc nhảy núi, mà nữ hài tử Cố gia này sắp bị buộc nhảy sông.

Đây chính là chuyện Hoàng Thành Ti làm.

Chung quanh lập tức an tĩnh lại, tất cả mọi người đều đang nhìn Cố Lang Hoa.

Cố Lang Hoa nói: “Ta chính là không hiểu, chúng ta rốt cuộc đã làm sai điều gì?”

https://thuviensach.vn

“Giang Chiết nổi lên chiến loạn, mọi người chúng ta cùng nhau chịu đựng, ta cho là năm nay chỉ cần thuận lợi trồng một năm ba vụ gạo, thì có thể đem gạo mà Giang Chiết bởi do chiến sự mà nợ Trung Thư Tỉnh trả hết, ta còn tưởng rằng... từ nay về sau... tất cả lại sẽ là hình dáng trước đây.”

Lang Hoa nói rồi nhìn nhìn thuyền lớn đèn đuốc huy hoàng kia.

Lang Hoa cười nói, “Chúng ta vẫn chờ triều đình đem Hàn Ngự Sử tư thông với địch bán nước kia chém đầu thị chúng, vì mọi người chúng ta xả oán khí, nhưng lại không nghĩ rằng Hàn Ngự Sử còn chưa chết, người chết lại là những người như chúng ta đây.”

“Mảnh đất này là chúng ta dùng mạng giữ lấy.” Cố Lang Hoa đứng ở bên bờ thuyền, bên kia Hoàng Thành Ti đã đem hạ nhân Cố gia đẩy vào trong nước đang chuẩn bị lên thuyền.

Cố Lang Hoa dường như đảo mắt thì sẽ rơi vào sông Tiền Đường, nàng đón ánh trăng bỗng nhiên cười một tiếng, “Ngươi không có quyền ở chỗ này giết chúng ta.”

Lục Anh chỉ cảm thấy trái tim muốn từ trong cổ họng nhảy ra, hắn nhìn Cố Lang Hoa, sợ Cố Lang Hoa thật sự liều mạng như vậy nhảy xuống.

Lục Anh cảm giác được một loại tê liệt đau đớn trong ngực, dường như có vật gì đang rời xa hắn, hắn nắm thật chặt mười ngón tay lại, hắn biết nếu Cố Lang Hoa rơi xuống sông, hắn cũng nhất định sẽ từ trên thuyền lớn nhảy xuống.

Lang Hoa ngẩng đầu lên, nàng nhìn thấy Lục Anh, Lục Anh sắc mặt tái nhợt, đã không còn sự ung dung ổn định bình thường nữa, mặc dù không nói chuyện, nhưng trong ánh mắt vẫn tràn đầy sự sốt ruột, dường như hận không thể lập tức đem nàng từ mũi thuyền kéo qua.

https://thuviensach.vn

Kiếp trước nàng bị một cơn bệnh nặng, lúc tỉnh dậy phát hiện Lục Anh nắm thật chặt tay nàng, cho tới bây giờ nàng không biết Lục Anh sợ hãi là bộ dạng gì, mà hôm nay nàng nhìn thấy rồi.

Có lẽ ở kiếp trước, Lục Anh là thật lòng đối với nàng.

Lúc này có người đi tới bên cạnh Lục Anh.

Hắn mặc trường bào màu xanh nhạt, đứng ở trong đám người dễ thấy như vậy, ánh mắt màu đen hơi nheo lại, cất giấu uy thế trong mắt hắn, gió thổi khẽ qua gò má hắn làm lay động mái tóc dài, khiến cho hắn càng trở nên không đoán được.

Là hắn.

Nàng không có đoán sai, Bùi Khởi Đường này muốn khuấy đục Giang Chiết, quả nhiên chính là hắn.

Lang Hoa cười lên, nàng bỗng nhiên cũng muốn nếm thử một chút cảm giác thoải mái từ nơi này nhảy xuống, ý niệm này mới vừa thoáng qua, nàng thấy được vẻ mặt khẩn trương, lo lắng ở trong mắt Bùi Khởi Đường.

Bùi Khởi Đường thấy ánh mắt Cố Lang Hoa dần dần biến thành lạnh như băng, dường như căn bản không quen biết hắn.

Bùi Khởi Đường bỗng nhiên có chút sốt ruột, trốn trốn tránh tránh lâu như vậy, hắn chính là muốn lấy một thân phận quang minh đến tìm nàng, lại không nghĩ rằng nàng sẽ phản ứng như vậy, có phải là sau này nàng vẫn sẽ như thế hay không.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 149: Điểm Yếu

“Mau, mau, mau cản nàng lại, các ngươi đang làm cái gì thế hả?”

Ánh mắt mọi người đang rơi trên người Cố Lang Hoa, không chú ý một chiếc thuyền nhanh chóng tiến lại gần, Bùi Tư Thông trên thuyền lớn tiếng kêu, “Không cho phép ai lại gần nàng ấy, ta là Khâm Sai Hoàng Thượng bổ nhiệm, tới Giang Chiết tra án, tất cả mọi người đều phải nghe theo hiệu lệnh của ta, không được tự mình làm việc.”

Nửa câu sau là hét lên cho Hoàng Thành Ti nghe.

Thẩm Xương Cát nhìn về phía thuộc hạ bên cạnh, hắn lại không nhận được tin tức Bùi Tư Thông sẽ tới nơi này.

“Đại nhân, nên làm gì bây giờ?” Thuộc hạ thấp giọng hỏi.

Hoàng Thượng đặc mệnh cho Bùi Tư Thông tới Giang Chiết làm việc, bọn họ nếu không cho Bùi Tư Thông mặt mũi, thì chẳng khác nào không vâng lời Hoàng Thượng, có thể sẽ dẫn tới việc Hoàng Thượng nghi kỵ, cho là hắn cùng Thái Tử có lén lui tới. Hắn mặc dù nuốt không trôi cục tức này, nhưng cũng không thể không gõ kẻng thu binh, nếu không rất có thể sẽ cho nhiều năm khổ tâm làm việc của hắn một mồi lửa.

Thẩm Xương Cát thấp giọng phân phó, “Rút người lại.”

Một tiếng còi đồng dài vang lên, tất cả người của Hoàng Thành Ti lập tức ngừng đuổi bắt.

Bùi Tư Thông thở phào nhẹ nhõm, một chân đạp lên thuyền nhỏ.

https://thuviensach.vn

“Thẩm đại nhân,” Bùi Tư Thông sắc mặt khó coi, “Ngài cũng không thể bức đứa trẻ mười tuổi kia nhảy sông được, chuyện này cho dù Hoàng Thành Ti có thể gánh được, Bùi Tư Thông ta cũng không thể không quản.”

“Hoàng Thành Ti làm cái gì không được, tại sao lại muốn làm khó một đứa bé, Cố gia không có ai làm quan, nhiều nhất chỉ là một hương thân, ngươi nhìn kỹ một chút, bọn họ người tới trong tay ngay cả một tấc sắt cũng không có, đại nhân rốt cuộc muốn trị bọn họ tội gì?”

Mấy câu nói của Bùi Tư Thông giống như là một chậu nước đá, không chút lưu tình tạt vào người Thẩm Xương Cát.

Dưới ánh trăng, mấy chiếc thuyền ô bồng của Cố gia nhìn hết sức mộc mạc, ngọn đèn dầu treo trên thuyền so sánh với đèn đuốc huy hoàng của thuyền lớn, nhỏ nhặt không đáng kể.

Bùi gia mở tiệc mời tân khách, tất cả mọi người đều là trang phục lộng lẫy, nhưng Cố đại tiểu thư chỉ mặc một thân vải bồi màu xanh, khoác áo khoác màu xám tro, trắng trong thuần khiết giống như là Trấn Giang sau cuộc chiến, những hạ nhân kia của Cố gia nhìn một cái chính là từ điền trang lên, mặt mũi thật thà, tay chân vụng về, tuy có sức mạnh, cũng là quanh năm ở trong ruộng làm việc mà luyện ra được.

Những người này có thể làm ra chuyện gì không thể tha thứ, mà bị Hoàng Thành Ti bắt chứ.

Nếu như nói Cố gia tới tìm cớ gây sự thì ai có thể tin tưởng, bọn họ đi tới nơi này có lẽ chỉ là muốn tranh cho mình một con đường sống mà thôi.

Bùi Tư Thông trên trán nổi đầy gân xanh, hắn không nhịn được hạ thấp giọng, “Lẽ nào thật sự là đứa con trai không chịu thua kém kia của ta mời Thẩm đại nhân tới giúp đỡ?”

Cũng chỉ có cách giải thích này thôi.

https://thuviensach.vn

Thẩm Xương Cát kinh ngạc, Bùi Tư Thông vậy mà lại tùy tiện liền đem chậu cứt ụp lên trên đầu con trai mình thế.

Nhưng hơi suy nghĩ một chút hắn liền hiểu rõ, cái đứa con Bùi Khởi Đường chẳng ra gì này bị Bùi gia đánh đuổi, danh tiếng Bùi Tư Thông không dạy được con truyền khắp ra ngoài, căn bản không có cái gì kỳ lạ.

Bây giờ phiền toái nhất ngược lại là Hoàng Thành Ti, Hoàng Thành Ti lại có liên quan đến Bùi Khởi Đường.

Thẩm Xương Cát ngẩng đầu lên nhìn xung quanh, trên thuyền lớn bóng người trôi lơ lửng, không biết là có bao nhiêu người nhìn chằm chằm lên mặt sông.

Tiêu Ấp mấy bước liền tiến lên kéo Lang Hoa lại bảo vệ ở sau lưng, sau đó thấp giọng, "Tiểu thư, chuyện thành rồi."

Trong ánh mắt Tiêu Ấp tràn đầy vẻ hưng phấn, không nghĩ tới chuyện này chỉ làm như vậy mà thành được.

Lúc ấy tiểu thư nói ra, hắn lập tức cả người chảy đầy mồ hôi lạnh, bởi vì nếu có chút bất trắc, tiểu thư có thể sẽ bị Hoàng Thành Ti bắt được, cũng có thể sẽ rơi xuống sông không rõ sống chết.

Trên đời này vốn không có chuyện gì trăm phần trăm ổn thỏa, chỉ cần một bước đi sai, liền nguy hiểm đến tính mạng, hắn nghĩ đủ phương pháp để khuyên tiểu thư, tiểu thư nhưng lại nói một câu: Muốn sống sót được thì nhất định phải chống lại, cho dù mạo hiểm một chút, cũng đáng giá.

Bây giờ nhìn lại, thật sự là rất đáng giá.

Lang Hoa che kín áo khoác trên người, qua tối nay, cục diện Cố gia sẽ hoàn toàn mở ra, cũng không cần bó tay bó chân nữa.

https://thuviensach.vn

Lúc Hoàng Thành Ti "bức tử" Triệu Linh không có ai nhìn thấy, một đứa bé mười tuổi như nàng đây, thiếu chút nữa bị buộc phải nhảy sông, lại là chuyện phát sinh ngay trước mắt mọi người.

Bất luận đến chỗ nào Thẩm Xương Cát cũng không có cách nào tranh cãi, trừ khi Hoàng Thành Ti có thể lấy ra được lý do nhất định phải bắt nàng, nếu không chuyện hôm nay, sẽ trở thành điểm yếu của Thẩm Xương Cát, chỉ cần Cố gia đã xảy ra chuyện gì, sẽ có người liên tưởng đến Thẩm Xương Cát.

Thẩm Xương Cát với tội danh lấy việc công báo thù riêng, cũng khó mà rửa sạch. Chỉ có như vậy, Cố gia mới có thể chân chính bình an.

Lúc nàng nghe thấy người của Bùi gia khắp nơi nói ra Triệu Linh bị Hoàng Thành Ti giết chết, lập tức nghĩ ra cách như vậy.

Bùi Khởi Đường kiếp trước chính là đối thủ lớn nhất của Thẩm Xương Cát, nàng không tin Bùi Khởi Đường sẽ cung cung kính kính tiếp nhận Thẩm Xương Cát là thượng khách. Hơn nữa, sợ rằng nàng là số ít người biết được tính tình của Bùi Khởi Đường, người đó lòng dạ cực sâu, có thể có lắm mưu nhiều kế, người có tài kinh động thế này, tuyệt không phải là một người con nhà giàu ăn no ngủ kỹ, chỉ biết ăn uống hưởng lạc, hắn đến Hàng Châu nhất định có mục đích của hắn.

Tính một chút, sau khi Triệu Linh biến mất, Bùi Khởi Đường xuất hiện ở Hàng Châu, tất cả những thứ này cũng có phần quá mức trùng hợp.

Cho nên nàng suy đoán, cho dù Bùi Khởi Đường không phải là Triệu Linh, lấy hành động Bùi Khởi Đường ở kiếp trước vì Khánh Vương lật án, nàng cũng có thể khẳng định Bùi gia căn bản là có quan hệ thiên ty vạn lũ với Khánh Vương.

Bất kể phụ tử Bùi gia đang diễn kịch gì, đều là đối phó với phe của Thái Tử.

https://thuviensach.vn

Khi nàng nhìn thấy khuôn mặt quen thuộc của Triệu Linh, những chuyện nàng không đoán được cũng giải quyết dễ dàng, nguyên lai kiếp trước triều đình tranh đấu cũng không phải là nhìn bề ngoài như vậy. Chẳng trách Bùi Khởi Đường không đứng về phía Khánh Vương cũng không đứng về phía Thái Tử, bởi vì hắn căn bản không cần chỗ đứng, hắn chỉ cần đứng ở chính chỗ của hắn cũng đã đủ rồi.

Kiếp trước nàng bị vu hãm cùng Bùi Khởi Đường gian díu không nghĩ tới kiếp này nàng vậy mà lại dùng cách thức như vậy mà quen biết Bùi Khởi Đường.

Nàng với cái tên này thật đúng là oan gia, bất kể tương lai bọn họ có đi chung một đường hay không, nàng cũng phải tận lực duy trì khoảng cách với Bùi Khởi Đường, không thể có dính dấp quá sâu.

Thẩm Xương Cát mặt âm trầm, "Tất cả lời đồn đãi kia đều là Phùng Chương Thư làm ra, ta cùng với lệnh lang trước đây chưa từng gặp mặt."

Phùng sư thúc từ đỉnh khoang thuyền đứng lên, chỉ Thẩm Xương Cát, "Ngươi tại sao lại trở mặt như thế, ta hỏi ngươi, ngươi giết cái tên tiểu tử đó có phải là thật hay không? Nếu như ta nói sai rồi, ngươi hãy phản bác ta đi, mọi người đều có thể làm chứng."

Thẩm Xương Cát chỉ cảm thấy lửa giận lập tức từ trong mắt phun ra ngoài, con tiêu lục giác trong tay hắn lập tức bay về phía Phùng sư thúc.

Phùng sư thúc vội vàng tránh né, "Ngươi còn muốn giết người diệt khẩu sao? Ta rõ ràng là nhìn thấy rồi, còn không cho ta nói. Bùi đại nhân ngài hãy điều tra hắn kỹ càng vào, cái tên này chức quan càng ngày càng lớn, người cũng càng ngày càng ác độc, ngài hãy hỏi hắn tử tế vào, người hắn giết là những ai, trong tay có chứng cớ xác thực hay không…"

Thẩm Xương Cát mũi chân mượn lực phi thân nhảy về hướng thuyền lớn, lúc thân hình sắp rơi xuống, hắn đã kéo thang mềm, ngay sau đó điểm

https://thuviensach.vn

mũi chân một cái nhảy lên thuyền, tiếp đó rút lưỡi đao bên người ra hướng Phùng sư thúc bổ tới.

Phùng sư thúc giống như một con bướm qua lại ở giữa cánh hoa, không ngừng tránh né, miệng còn không ngừng kêu, “Bùi đại nhân, Bùi đại nhân cứu mạng a, Bùi đại nhân, tên Thẩm Xương Cát này dùng việc công để báo thù riêng... ngài nhất định phải làm chủ cho ta đó.”

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 150: Thẩm Vấn

Bùi Tư Thông đang chuẩn bị nói chuyện, Phùng sư thúc né không kịp bị Thẩm Xương Cát đánh trúng, sau đó chân trượt một cái, giống như một cục đá "phù phù" rơi vào trong nước.

Bùi Khởi Đường dường như bị chuỗi biến cố liên tiếp phát sinh trước mắt hù ngã, vội vàng gọi người đỡ trở lại giường mềm, sau đó phân phó người làm, "Phùng sư phụ không biết bơi, mau, kêu người xuống đó tìm xem."

Người của Hoàng Thành Ti và Bùi gia đều rối rít nhảy xuống sông tìm, tìm hồi lâu nhưng cũng không phát hiện ra bóng dáng Phùng sư thúc đâu cả, sắc mặt Bùi Khởi Đường càng ngày càng khó coi, Thẩm Xương Cát cũng là vẻ mặt không ngờ.

Một người không biết lội, lâu như vậy chưa được cứu, tám phần mười là dữ nhiều lành ít.

Rốt cuộc vẫn là nháo đến mạng người.

Bùi Tư Thông lên thuyền lớn, mắt thấy mười mấy người đang đạp ở trong nước, lại không mang về được tin tức của Phùng sư thúc, trầm mặt xuống, "Gọi người của nha môn Hàng Châu đến đây, xảy ra tính mạng chính là trọng án, ai cũng không được rời khỏi chỗ này, đợi đến khi người của nha môn tra rõ ràng rồi mới thả mấy người đó về."

Một trận tiệc rượu tốt đẹp, lại thành ra thế này.

https://thuviensach.vn

“Phụ thân, những tân khách ở đây không liên quan đến chuyện này... chắc hẳn vừa rồi Thẩm đại nhân cũng không phải cố ý,” Bùi Khởi Đường vẫn còn đang chối cãi, “Kêu mấy lão ngư ở bên bờ sông qua đây, chỉ cần bọn họ có thể tìm được Phùng sư thúc, ta sẽ thưởng năm trăm lượng.”

Bùi Khởi Đường nói khoác mà không biết ngượng vung tay nghìn vàng như thế, khiến cho Bùi Tư Thông giận đến mức gầm lên như sấm, “Nếu không phải là ngươi, làm sao sẽ xảy ra loại chuyện này.”

“Con làm cái gì chứ?” Bùi Khởi Đường chống người lên, “Phụ thân cho dù muốn đại nghĩa diệt thân, cũng phải tìm được chứng cớ, con mặc dù có ân oán với Cố gia, người của Cố gia cũng bình yên vô sự a, Phùng sư thúc là cùng Thẩm đại nhân có tranh chấp mới rơi xuống sông Tiền Đường.

“Con với Thẩm đại nhân trước đây cũng chưa từng gặp mặt, mấy việc kia của Hoàng Thành Ti đều là Phùng sư thúc nói cho con biết, con nghĩ nếu như con và Thẩm đại nhân là đồng môn, có lẽ Thẩm đại nhân có thể cho con mặt mũi mà đến tiệc rượu, như vậy cũng có thể cho con thanh thế to lớn...”

Bùi Khởi Đường cười nhìn Bùi Tư Thông, “Nếu như triều đình có chuyện gì muốn tìm con hỏi, con cũng sẽ biết gì nói nấy nói hết thì thôi, có điều những chuyện không liên quan đến con, thì đừng có hỏi đến con.”

Nói những lời đó nghĩa là Phùng sư thúc không có vấn đề gì với Bùi Khởi Đường.

Thẩm Xương Cát vốn là muốn giết chết Phùng sư thúc, nhưng hôm nay lại mong lão già kia không chết, chỉ cần lão già kia chết, chuyện tối nay hắn có nói cũng không nói rõ ràng được.

Bùi Tư Thông nghi ngờ nhìn Thẩm Xương Cát, “Cái người kia... thật sự là sư thúc của Thẩm đại nhân?”

https://thuviensach.vn

Thẩm Xương Cát xụ mặt, “Cái lão đó làm nhiều việc ác, đã sớm bị sư phụ ta trục xuất khỏi sư môn rồi.”

“Thật sự là trục xuất khỏi sư môn rồi sao?” Bùi Khởi Đường bỗng nhiên nói, “Vậy tại sao trên người Phùng sư phụ còn có tín vật của Tâm Ý môn các ngươi, nếu như không phải là như vậy ta cũng sẽ không mời ông ấy làm sư phụ dạy võ công cho ta.”

Người bị trục xuất khỏi sư môn, tín vật đương nhiên phải lấy lại.

Thẩm Xương Cát nhàn nhạt nói, “Trục xuất khỏi sư môn yêu cầu tự bản thân phải đến nơi, sư phụ vẫn luôn không tìm được Phùng sư thúc, cho nên vẫn chưa có chính thức thi hành.”

Nói ra lời này không đủ để phục chúng.

Quả nhiên trên mặt tất cả mọi người đều là vẻ mặt không cho là đúng.

Bùi Tư Thông nói: “Vừa rồi Thẩm đại nhân nên bắt Phùng sư thúc lại” Lời này nói rất khéo léo.

Ai cũng có thể nhìn ra Thẩm Xương Cát vừa rồi một lòng muốn đưa Phùng sư thúc vào chỗ chết, bởi vì người chết rồi thì cũng không mở miệng, những chuyện kia vu lên người ông ta, ông ta cũng không cách nào cãi lại được.

Thẩm Xương Cát hiển nhiên là ỷ vào thân phận Hoàng Thành Ti, lấy Phùng sư thúc ra để thế tội.

Chung quanh an tĩnh lại, người trên thuyền thấp giọng nghị luận, bầu không khí như vậy khiến cho Thẩm Xương Cát cảm thấy có một loại áp lực vô hình.

https://thuviensach.vn

Bùi Tư Thông vốn giống như hắn đều là tâm phúc của Hoàng Thượng, sau khi đi tới Giang Chiết nên cùng chung một mục đích, hắn còn chuẩn bị nhắc nhở Bùi đại nhân một chút, đừng đem chuyện tư thông với địch bán nước ra làm lớn, bức bách Hoàng Thượng xử trí Thái Tử.

Ai biết là sẽ gặp mặt Bùi Tư Thông ở trong tình huống này.

Hoàng Thành Ti hôm nay thành đối tượng đả kích, Bùi Tư Thông rất có thể vì phủi sạch liên quan mà làm việc công, nếu như ông ta thật sự còn muốn hỏi chuyện Triệu Linh và Cố gia, trong tay hắn không có chứng cớ xác thực, nhất định sẽ rơi vào bị động.

Là có người cố ý bày cuộc?

Hay là hắn không khéo gặp phải cái lão già Phùng sư thúc tổn người không lợi mình kia.

Hắn đường đường là Hoàng Thành Ti Đề Cử, lại phải bị nha môn địa phương thẩm tra sao? Nếu là như vậy, chờ hắn trở lại trong kinh rồi nhất định sẽ bị người ta chê cười.

Bùi Tư Thông hiển nhiên đã hạ quyết định, phân phó người làm, “Đem công tử giam lại cho ta, ai cũng không được đi gặp nó, cũng không cho phép nó bước chân ra khỏi cửa.”

Lão gia nói như vậy, hạ nhân Bùi gia không dám thờ ơ, lập tức muốn động thủ đem Bùi Khởi Đường mang đi, Bùi Khởi Đường dĩ nhiên không chịu tuân theo sự chi phối, “Cha dựa vào cái gì mà quản con? Không phải con đã bị cha trục xuất ra khỏi cửa rồi sao?” Giùng giằng muốn đứng dậy, thật vất vả từ giường mềm đứng trên mặt đất, lại bị hạ nhân khẽ cản lại liền ngã xuống.

Mồ hôi hột xuất hiện ở trên trán Bùi Khởi Đường.

https://thuviensach.vn

Lang Hoa vừa đúng lúc được Bùi Tư Thông khách khí mời lên thuyền lớn, nàng nghe được Bùi Khởi Đường bực bội hừ một tiếng, thật giống như bị người ta thương tổn tới chỗ đau.

Lang Hoa không khỏi nghĩ đến vách núi dốc kia, có lẽ lúc Bùi Khởi Đường từ phía trên nhảy xuống thật sự bị thương tổn tới gân cốt, hắn mời Hồ tiên sinh đến cửa chữa trị không chỉ là đang diễn trò, Lang Hoa muốn quay đầu nhìn sang, ngẩng đầu lên liền thấy được ánh mắt của Thẩm Xương Cát.

Thẩm Xương Cát cũng đang quan sát Bùi Khởi Đường.

Đây là lần đầu tiên Bùi Khởi Đường xuất hiện ở trước mặt người khác, những người kia cảm thấy hứng thú với hắn, đều sẽ từ các góc độ quan sát hắn, lấy bằng chứng liên quan để so với lời đồn đại về Bùi Khởi Đường trước đó.

Có thể chân chính biến thành Bùi Khởi Đường hay không, chính là tối nay.

Cho nên Triệu Linh, không, phải nói là Bùi Khởi Đường tám phần mười cố ý giả bộ thành người yếu ớt lắm bệnh.

Sau khi Lang Hoa lên thuyền, không hề nhìn về bên này một cái, Bùi Khởi Đường trong lòng không khỏi cười khổ, xem ra hắn ra đi không từ giã, làm bộ diễn xuất, thật sự chọc giận Lang Hoa rồi.

Bùi Khởi Đường bị giam ở trong khoang thuyền nhỏ, Bùi Tư Thông phân phó Quản Sự Bùi gia, “Mời tất cả khách vào trong khoang thuyền nghỉ ngơi,” Nói rồi dừng một chút, “Những hoa nương và nữ tiên sinh khác mời tới trợ hứng sẽ có sắp xếp khác.”

“Thuyền đi tới bên cầu, chờ người của phủ nha lên thuyền.”

https://thuviensach.vn

...

Tri Phủ Hàng Châu Tạ Trường An nghe được tin tức, hắn vừa mặc quan phục vừa hỏi, “Là thật sao? Lại nháo xảy ra nhân mạng?”

Trấn Giang chết một người, liền dẫn tới đại hòa thượng ngày ngày niệm kinh, nếu như lại chết thêm người nữa, còn không biết sẽ đưa tới phong ba gì.

Hiện tại là mùa xuân, càng ít xảy ra chuyện càng tốt, Thái Tử điện hạ đặc biệt viết thư cho hắn, kêu hắn phục vụ tốt Hoàng Thành Ti và Bùi đại nhân, chỉ cần hai người đó thuận lợi rời khỏi Giang Chiết, chuyện về sau cũng dễ làm.

Hắn cũng đích xác là làm như vậy, nha môn giả bộ câm điếc đối với tất cả mọi chuyện, không nghe không thấy không hỏi, chỉ chờ đem ôn thần Hoàng Thành Ti tiễn đi.

Bùi tứ công tử ở sông Tiền Đường thiết yến hắn không phải là không biết, Bùi gia mời Thẩm đại nhân của Hoàng Thành Ti, cho nên hắn càng khẳng định Bùi gia và Thẩm gia là chung một phe, chỉ cần hắn theo ý của Hoàng Thành Ti, Khâm sai Bùi đại nhân cũng sẽ không tìm hắn gây phiền toái.

Nhưng ai biết, Hoàng Thành Ti giết người, Bùi đại nhân lại lệnh phủ nha phái binh đi thẩm vấn.

Hai người này không nên ồn ào như thế chứ! Vậy hắn phải đứng về bên nào mới được đây.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 151: Ám Chỉ

Hứa Sùng Trí lên giường từ sớm, liên tục mấy ngày chôn vùi trong công việc ở nha môn, đã khiến cho hắn mệt mỏi không chịu nổi, huống chi còn phải nơm nớp lo sợ nhìn những hòa thượng kia, hắn vì Lâm An cũng coi như dùng hết tâm lực rồi.

Hứa Sùng Trí rất nhanh thì ngủ, trong mơ mơ màng màng hắn nằm mơ thấy mình nhận được văn thư sắp điều vào kinh thành, hắn đang mừng rỡ không thôi, lại nghe thấy có người nói: “Hứa Sùng Trí không nên được bổ nhiệm.”

Thanh âm tức giận kia là của Diệp lão phu nhân.

Diệp lão phu nhân mặt đầy tức giận, xanh mặt hỏi hắn, “Hứa Sùng Trí, việc ta bảo ngươi làm, ngươi làm xong chưa?”

Tim Hứa Sùng Trí dường như lập tức bị kéo ra khỏi ngực, cả người ngã vào trong bóng tối, hắn kinh sợ mở mắt, vẫn chưa hoàn toàn tỉnh hồn lại, liền cảm giác được có người đẩy hắn, “Lão gia, ngài có phải mơ thấy ác mộng hay không.”

Nha hoàn bưng một ngọn đèn vào nhà, trong phòng sáng lên, Hứa Sùng Trí thấy được Hứa đại thái thái vẻ mặt ân cần.

Nguyên lai chỉ là một giấc mộng, vậy mà lại chân thật như vậy.

Hứa Sùng Trí thở phào nhẹ nhõm, có lẽ là ban ngày hắn nghĩ quá nhiều, mới có thể nằm mơ thấy tình hình như thế.

https://thuviensach.vn

Nha hoàn rón rén đi ra ngoài, Hứa Sùng Trí đem giấc mộng nói qua với Hứa đại thái thái một chút.

Hứa đại thái thái nói: “Diệp lão phu nhân cũng là làm khó người ta, nếu như cô nãi nãi của chúng ta không trả về, Hứa gia còn có chỗ nói chuyện, nhưng bây giờ…”

“Nói linh tinh cái gì thế,” Hứa Sùng Trí nói, “Ai trả về? Chuyện này còn chưa làm cho rõ ràng, lẽ nào Cố gia tùy tiện nói một chút là có thể quyết định sao, Cố gia bây giờ không kiêng nể gì cả, đợi Bùi gia làm cho thua thiệt rồi, bọn họ nhất định phải mời chúng ta giúp đỡ.”

Cố gia ở thành Hàng Châu cũng không quen ai khác.

Ai sẽ vì Cố gia nho nhỏ mà nói chuyện, ai lại sẽ đứng ở phía hắn, Cố gia khó trách sắp suy tàn, Cố lão thái thái là càng già càng hồ đồ rồi.

Hứa Sùng Trí mới vừa nghĩ tới đây, hạ nhân Hứa gia đã vào cửa bẩm báo, “Lão gia, một vị sai dịch trong phủ nha tới, nói Tiền Đường bên kia xảy ra chuyện, Tri Phủ đại nhân đã qua đó rồi, cũng kêu lão gia lập tức đi qua đó trước.”

Hứa Sùng Trí nói: “Có nói là chuyện gì hay không?”

Hạ nhân Hứa gia suy nghĩ một chút, “Sai dịch kia nói rất gấp, hình như là Cố gia và Bùi gia đánh nhau, kết quả là xảy ra nhân mạng”

Xảy ra nhân mạng.

Ánh mắt Hứa Sùng Trí lập tức sáng lên, ở sông Tiền Đường nháo xảy ra nhân mạng, chuyện không xảy ra ở Lâm An, hắn rốt cuộc sẽ không đứng mũi chịu sào bị thăm hỏi.

https://thuviensach.vn

Nghĩ lại một chút, Cố gia và Bùi gia đánh nhau, bị tổn hại hiển nhiên là người của Cố gia, nhân mạng có phải hay không cũng xảy ra ở Cố gia...

“Đúng rồi,” Hạ nhân Hứa gia nghĩ tới chỗ mấu chốt, “Người nọ còn nói, đại tiểu thư Cố gia hình như là bị Hoàng Thành Ti ép nhảy sông.”

Hứa Sùng Trí đứng lên, cho nên nói, người chết là Cố Lang Hoa.

Lang Hoa chết rồi.

Hứa đại thái thái ý thức được chuyện gì xảy ra, kinh ngạc bụm miệng, “Lang Hoa... sẽ không phải là Lang Hoa... nó còn nhỏ tuổi như thế làm sao lại tới Hàng Châu, làm sao lại đến sông Tiền Đường ồn ào với Bùi gia,” Nói rồi ngẩng đầu lên, “Chuyện này có nên nói cho cô nãi nãi biết không.”

Hứa Sùng Trí không khỏi suy đoán, Tri Phủ đại nhân để cho hắn đi trước, sẽ không phải là phải xử lý chuyện Cố gia chứ, nếu như Cố Lang Hoa chết rồi, người Cố gia nhất định sẽ không chịu để yên, thế nhưng Bùi đại nhân lần này là Khâm sai tới Giang Chiết tra án, nếu như Bùi tứ công tử vì vậy mà phải vào đại lao, hắn coi như là đã kết thù với Bùi gia.

Cho nên lát nữa đến sông Tiền Đường, hắn nhất định phải xem tình hình mà làm việc, ít nhất phải có thái độ trong chuyện này.

Hứa gia cùng Cố gia đã hoàn toàn không có liên quan gì nữa.

Cố gia chống đối với Bùi gia nhất định không có kết quả tốt, đây là điều hắn đã sớm đoán được.

“Đừng vội nói ra,” Hứa Sùng Trí nói, “Ta trước đi xem tình hình đã rồi nói sau.”

Hứa đại thái thái nơm nớp lo sợ gật gật đầu, Hứa Sùng Trí đi nhanh ra khỏi nhà.

https://thuviensach.vn

Hứa Sùng Trí nhanh như gió chạy tới sông Tiền Đường, chân trời xa xa đã biến thành màu xám xanh, qua nửa canh giờ nữa, mặt trời sẽ mọc lên rồi.

Trên mặt sông còn có bóng người trôi lơ lửng, hiển nhiên là ở trong nước tìm cái gì.

Hứa Sùng Trí kêu tùy tùng kéo một người lại hỏi, "Các ngươi đây là đang làm gì thế?"

Người kia nói: "Mò người a, mò được người thưởng cho năm trăm lượng hoàng kim."

Năm trăm lượng hoàng kim, cũng chỉ có Bùi gia mới mạnh tay được như vậy, xem ra tin tức là đúng, thật là có người rơi vào trong nước, tám phần là Cố Lang Hoa rồi."

"Tối hôm qua thật là náo nhiệt a, mắt thấy một người rơi xuống... đàn ông đàn bà không biết... dù sao thì chỉ nói là một người..."

Hứa Sùng Trí vội vội vàng vàng hướng thuyền lớn chạy tới, bên bờ sông Tiền Đường đã có không ít đỉnh kiệu chờ ở chỗ đó, những công tử tham gia tiệc rượu kia sau khi bị nha dịch hỏi thăm qua, lục tục từ trên thuyền xuống, trên mặt tất cả mọi người đều là vẻ mệt mỏi.

"Tri Phủ đại nhân đâu?" Hứa Sùng Trí hỏi sai dịch bên cạnh.

Sai dịch vội nói; "Ở trên thuyền, đang nói chuyện với Bùi đại nhân."

Hứa Sùng Trí đang chuẩn bị vào khoang thuyền, một người mặc quần áo của gã sai vặt màu xanh tiến lên phía trước nói: "Ngài là Hứa đại nhân sao?"

Hứa Sùng Trí gật gật đầu.

https://thuviensach.vn

Gã sai vặt nói: “Tứ công tử nhà chúng ta vốn định qua đây nghênh tiếp Hứa đại nhân, chỉ là... hành động bất tiện, vì vậy để cho ta ở chỗ này chờ, xin phiền Hứa đại nhân qua đó nói chuyện.”

Bùi Khởi Đường để cho người ở nơi này chờ hắn, nhất định là muốn hắn giúp đỡ cùng Cố gia đọ sức, không bằng liền thừa cơ hội này, hướng Bùi Khởi Đường thám thính chút tin tức.

Hứa Sùng Trí quyết định, đi theo gã sai vặt đến một khoang thuyền khác.

Cửa khoang kéo ra, Hứa Sùng Trí thấy Bùi Khởi Đường nằm ở trên giường mềm, không khỏi có chút bất ngờ, Bùi Khởi Đường nhìn bộ dạng mười lăm mười sáu tuổi, mày đen như mực, mắt phượng nhỏ dài sáng như ngôi sao, dung mạo xinh đẹp, Hứa Sùng Trí không nhịn được nhìn chung quanh một chút.

Bùi Khởi Đường nói: “Hứa đại nhân không cần lo lắng, ở đây không có ai khác.”

Hứa Sùng Trí lúc này mới ngồi xuống: “Tối hôm qua rốt cuộc là xảy ra chuyện gì, người rơi xuống sông là ai?”

Trên mặt Bùi Khởi Đường lộ ra mấy phần do dự, “Ta biết Cố gia và Hứa gia là quan hệ thông gia, muội muội của Hứa đại nhân là mẹ đẻ của Cố đại tiểu thư.”

Đây là đang dò xét Hứa gia có thể vì Cố gia ra mặt hay không.

Hứa Sùng Trí đang không biết nói thế nào. Bùi Khởi Đường nói: “Lần trước ở trong tiệm thuốc, người Cố gia nói Cố đại thái thái đã bị trả về rồi,” Nói rồi ánh mắt thâm ý, “Hứa đại nhân cũng biết, cha ta mặc dù đã sớm nghỉ hưu, Bùi gia chúng ta lại ở Phúc Kiến xa xôi, nhưng chuyện trong kinh chúng ta vẫn là biết được một ít, như Hứa đại nhân hẳn là môn sinh

https://thuviensach.vn

của Thái Tử, nếu như năm nay thi thành tích vượt trội, Hứa đại nhân sẽ được điều vào kinh thành.”

Hứa Sùng Trí có chút kinh ngạc, không nghĩ tới Bùi Khởi Đường sẽ biết rõ ràng như vậy, cũng chính là nói Bùi gia luôn luôn chú ý tới chiều hướng của triều cục.

Bùi Khởi Đường sắc mặt thản nhiên, dường như là đang nói chuyện gì quang minh chính đại, “Tối hôm qua là Cố đại tiểu thư mang người tìm đến nơi này, ta chẳng qua là ở yến tiệc... rất nhiều chuyện cũng không phải là ý của ta... hiện tại xảy ra chuyện, bất kể là Hoàng Thành Ti hay là Bùi gia cũng không tránh được liên quan, dù sao cũng phải cho mọi người một cái kết quả.”

Hứa Sùng Trí đã hiểu, Bùi gia là đang lôi kéo hắn. Hắn lập tức ý thức được đây là một cơ hội tốt, hắn có thể mượn chuyện này thuận lợi thăng tiến.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 152: Thuyết Phục

Cơ hội cũng không phải là mỗi ngày đều có, đặc biệt là một quan viên từ tầng thấp nhất từng bước từng bước một đi lên, có thể lĩnh hội được vất vả trong đó nhất.

Trơ mắt nhìn những người kia có chỗ dựa có cửa lên, quan viên trẻ hơn so với hắn đều có được cơ hội thăng tiến, hắn chẳng qua chỉ là ở phía dưới cực khổ giãy giụa, Hứa Sùng Trí suy nghĩ một chút cảm thấy những năm này trôi qua rất cay đắng.

Toàn bộ Hàng Châu, hắn cực khổ nhất, nhưng mà đi thi thành tích lại bị đè ở phía dưới người khác, mặc dù là môn sinh của Thái Tử, nhưng chưa từng thấy qua Thái Tử, cũng không có xuất hiện qua ở tiệc rượu của Thái Tử, cho nên không hề được đại đa số mọi người thừa nhận, người ta chẳng qua là ở ngoài mặt qua loa lấy lệ với hắn, trên thực tế cũng không ai vì hắn mà tận sức cả.

Lúc hắn thi đậu Tiến Sĩ hăm hở như vậy, hắn còn tưởng rằng đến khi ba mươi mấy tuổi hắn là có thể vào Trung Thư Tỉnh, mà bây giờ... hắn ngay cả kinh thành cũng không đi được. Hắn không kém người khác cái gì, chỉ kém một cái trợ lực, chỉ cần ai chịu làm chỗ dựa của hắn, đỡ hắn một cái, hắn liền có thể ngẩng đầu lên.

Cho nên hắn không thể bỏ qua mỗi một cơ hội, hắn khát vọng cơ hội này đã quá lâu rồi.

Cho dù là hắn không thể dựa vào Bùi gia, cũng không thể đi đắc tội Bùi gia, nhất là Bùi Khởi Đường đã đem lời nói rõ như vậy.

https://thuviensach.vn

Thanh âm của Bùi Khởi Đường truyền tới, “Hứa đại nhân, ngài nói thế nào?”

Hứa Sùng Trí suy nghĩ một chút, dùng một phương pháp trung hòa, “Hai nhà đánh nhau, không phải chỉ là một nhà có lỗi…”

“Hứa đại nhân, ngài có thể lĩnh hội được một bệnh nhân khổ cực xin chữa bệnh không,” Bùi Khởi Đường động động chân, cả người tỏ ra hết sức yếu ớt, “Cố gia ỷ vào mình từng bỏ sức ra ở cuộc chiến Trấn Giang, liền chèn ép bệnh nhân như thế.”

Hứa Sùng Trí là một người rất thận trọng, bình thường dưới tình huống không biết rõ sẽ không nói gì, thế nhưng lần này Bùi Khởi Đường hùng hổ dọa người, hắn cũng không có cách nào, “Cố gia xác thực là không đúng, Cố đại tiểu thư được Cố lão thái thái nuông chiều đến không còn hình dáng, ngay cả chuyện đuổi mẹ cũng làm được... ngài yên tâm, ta mặc dù là cậu của nó cũng sẽ làm theo công lý chứ không bao che giúp đỡ người thân.”

Bùi Khởi Đường gật gật đầu, “Hứa đại nhân, ta cũng không cưỡng bách ngài nói những thứ này.”

Hứa Sùng Trí biết đạo lý trong này, “Ta nói đều là nói thật, dĩ nhiên không phải bởi vì Bùi tứ gia.”

Bùi Khởi Đường vỗ tay một cái, hạ nhân Bùi gia lập tức vào cửa, “Đưa ta tới khoang chính, ta có lời muốn nói với lão gia,” Nói rồi nhìn về phía Hứa Sùng Trí, “Hứa đại nhân cùng ta đi đi!”

...

Lang Hoa vốn chỉ là muốn ở trong khoang thuyền nghỉ ngơi, không nghĩ tới thuyền lớn ở trên sông đậu hết sức yên tĩnh, Bùi gia còn cố ý cầm hoa lài tới xông hương, xua đi mùi vị ẩm ướt trong khoang thuyền.

https://thuviensach.vn

Ngay sau đó, ma ma Quản Sự của Bùi gia tới nói: “Lão gia nhà chúng ta nói, ngài ấy sẽ xử lý thích đáng chuyện tối nay, để cho người an tâm nghỉ ngơi,” Nói rồi phất tay một cái, tiểu nha hoàn cầm chăn nệm tới, “Người yên tâm, những chăn nệm này tất cả đều mới, sau khi người dùng qua chúng ta sẽ đưa đến Cố gia.”

Nha hoàn Bùi gia mang dụng cụ rửa mặt chải đầu và bộ đồ mới đến, trên bộ đồ mới để một cái ví tiền xinh đẹp, rất giống cái ví tiền Triệu Linh lấy từ chỗ nàng đi.

Điều này hiển nhiên chính là hắn an bài.

Ma ma Quản Sự cười lấy lòng, “Tiểu thư, người còn cần gì nữa không, có thể phân phó nô tỳ?”

Lang Hoa lắc đầu một cái, “Không cần đâu, như vậy là được rồi.”

Nàng ở trong hoàn cảnh ấm áp và thoải mái thế này, nằm xuống một hồi liền ngủ mất, chờ lúc nàng tỉnh lại, Tiêu ma ma và A Mạt đã đến rồi.

A Mạt hầu hạ Lang Hoa rửa mặt chải đầu xong, rồi kêu Tiêu Ấp đi vào.

Tiêu Ấp nói: “Trên thuyền rất nhiều người đều đi rồi, người của Hoàng Thành Ti và Bùi đại nhân, đoàn người của Tri Phủ Hàng Châu ở khoang chính nói chuyện, vị sư phụ kia của Bùi tứ công tử vẫn chưa thấy bóng dáng đâu, ta nghe nói cái vị Phùng sư phụ đó thật sự sợ nước, chẳng lẽ là đã chết thật rồi?”

Bùi Khởi Đường xem ra đã sắp xếp xong xuôi tất cả, nhưng cái này vẫn là một bước cờ hiểm, bây giờ Thẩm Xương Cát bị mọi chuyện quấn lấy thân, nếu không nói không chừng sẽ đi tra hỏi bệnh tình của hắn.

Lang Hoa không nói lời nào, Tiêu Ấp mím môi một cái, “Tiểu thư, trừ ta giữ ở cửa, Bùi gia cũng có người ở chung quanh, xem bộ là sợ người khác

https://thuviensach.vn

quấy rầy tiểu thư nghỉ ngơi, Bùi gia có người Quản Sự, không ngừng tặng đồ cho chúng ta, lúc thì là quả quýt, lúc thì là chén trà, lúc thì lại đưa hai tấm thảm qua, mỗi lần nói chuyện đều muốn hỏi tiểu thư... Người có muốn kêu hắn qua hỏi không."

Đây là Bùi Khởi Đường phái tới cùng nàng đáp lời đi?

Lang Hoa nhấp một ngụm trà nóng, "Đó là người của Bùi gia, ta tại sao phải gặp hắn?"

Cái này quay ngược hỏi lại Tiêu Ấp.

Lang Hoa nhàn nhạt nói: "Là Ngô Đồng kêu ngươi tới nói với ta đúng không? Ngô Đồng nếu như nguyện ý thì ở lại, không cần đi theo chúng ta trở về."

Lang Hoa vừa dứt lời, cửa "đông" một tiếng vang lên, hình như là ai không cẩn thận đụng đầu lên cửa, sau đó Ngô Đồng đỏ mắt làm bộ tội nghiệp đi vào trong phòng, rón rén đứng ở trước mặt Lang Hoa, "Tiểu thư, ta không ý đó, ta chính là muốn nói, chuyện trước kia ta một chút cũng không biết, ta cũng không biết làm sao liền…" Đưa ra hai ngón tay khoa tay múa chân đụng vào nhau.

Hai người làm sao lại biến thành một người.

Hắn là Khánh Vương đã sớm ủy thác cho Bùi gia, thân phận của Triệu Linh đã bị Hoàng Thành Ti đoán được, dứt khoát dùng kế kim thiền thoát xác.

Ngô Đồng giống như một tiểu cô nương, "Tiểu thư, người cũng đừng tức giận… Công tử nhất định là có nỗi khổ…"

Làm sao mọi người đều cảm thấy là nàng tức giận chứ?

https://thuviensach.vn

Lang Hoa ngẩng mặt lên dở khóc dở cười, “Ta không tức giận, trước kia là như thế nào, sau này vẫn là như thế ấy, Ngô Đồng, ngươi cũng vậy, ngươi có thể lựa chọn lưu lại hoặc là rời đi, tuỳ vào ý ngươi.”

Ngô Đồng hồi lâu mới nói: “Ta muốn ở lại bên cạnh tiểu thư, công tử nói một không hai, ngài ấy nói để cho ta từ nay về sau vĩnh viễn đi theo tiểu thư, cái đó chính là như vậy, ta... ta chính là vừa kinh ngạc lại vừa cao hứng.”

Lang Hoa gật gật đầu, “Vậy thì tốt, nếu là như vậy, cứ dựa theo ta đã thương lượng xong phía trước mà đi làm.”

...

Tiêu Ấp và Ngô Đồng cười từ trong nhà đi ra, Quản Sự Bùi gia vội vàng nghênh đón, “Như thế nào? Tiểu thư đã dậy rồi?”

“Ở đây không có chuyện gì nữa rồi,” Tiêu Ấp nói, “Tiểu thư nhà chúng ta có chúng ta bảo vệ là đủ, ngươi có thể mang người rời đi.”

Chỉ như vậy?

Quản Sự Bùi gia ngẩn người tại chỗ.

Đang nói chuyện, cửa mở ra, Cố đại tiểu thư đi tới.

Trên mặt nàng là một mảnh yên tĩnh, dường như cũng không có bị chuyện gì ảnh hưởng đến tâm tình.

Nguy rồi.

Quản Sự Bùi gia trong lòng chợt lạnh, bên kia gấp không chịu nổi, bên này nhưng lại là một mảnh yên tĩnh, một bộ sẽ không nghe ngươi giải thích bất cứ cái gì, đây là kết đại thù, công tử phải chuộc tội thế nào mới được.

https://thuviensach.vn

Quản Sự Bùi gia lắc đầu một cái: Công tử của ta ơi, lần này ngài phải nếm mùi đau khổ rồi.

…

Lang Hoa ở trên thuyền đứng một hồi, Tiêu ma ma đi ra ngoài một vòng tới nói: “Xem ra thì Bùi đại nhân lát nữa sẽ mời người qua đó.”

Lang Hoa gật gật đầu.

Tiêu ma ma nói tiếp: “Lục tam gia còn chưa đi, đang chờ ở bên ngoài, người có muốn gặp ngài ấy không?”

Lục Anh vẫn chưa đi?

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 153: Mất Mặt

Giống như Triệu Linh đột nhiên biến mất vậy, Lục Anh nhất định rất kinh ngạc nàng lại đột nhiên xuất hiện ở nơi này.

Lang Hoa chuẩn bị cùng Lục Anh nói một chút, chuyện kiếp trước Lục Anh rốt cuộc có biết Cố đại thái thái hay không đã trở thành một câu đố vĩnh cửu, ít nhất bây giờ Lục Anh cũng không có làm chuyện gì có lỗi với nàng.

Lang Hoa nói: “Mời Lục tam gia tới bên này đi!”

Tiêu ma ma đáp một tiếng, rất mau dẫn Lục Anh tới.

Lục Anh trên mặt có mấy phần vội vàng, sau khi thấy Lang Hoa, lông mày giãn ra, không gấp gáp hỏi Lang Hoa tại sao phải đột nhiên xuất hiện ở Hàng Châu mà là thấp giọng nói: “Nàng rốt cuộc có bị thương hay không?”

Lang Hoa trong lòng ấm áp.

Thanh âm của Lục Anh có chút thay đổi so với một năm rưỡi trước, giọng hơi thâm trầm một chút, nghe ra với kiếp trước giống nhau như đúc, trên người hắn tựa như mang một cỗ khí lạnh, hiển nhiên ở bên ngoài đợi đã lâu, nghĩ tới đây, Lang Hoa đem lò sưởi ấm áp đưa đến tay Lục Anh

Kiếp trước, mùa đông ở kinh thành vô cùng lạnh, Lục Anh về nhà trên người luôn sẽ mang theo một cỗ khí lạnh, nàng thường thuận tay đem lò sưởi ấm áp nhét vào trong lòng Lục Anh.

https://thuviensach.vn

Lục Anh có chút kinh ngạc, nhiệt độ của lò trên tay lại chân thực đến thế, tựa như lập tức khiến cho cả trái tim hắn đều thoải mái lên.

Lang Hoa nhìn xung quanh một chút, “Mấy ngày nay tổ mẫu muội cũng tới Hàng Châu.”

Thân thể của Cố lão thái thái không thể tùy tiện bôn ba, Cố Lang Hoa nói như vậy, là biểu thị cho việc Cố gia chuẩn bị dời đến Hàng Châu?

Ánh mắt Lục Anh sáng lên.

Lang Hoa không tiện nói nhiều, “Nếu như chuyện này qua rồi, ý của tổ mẫu muội là, muốn giúp Tứ thúc mưu cầu một cái sai sự.”

Đây coi như là động tác lớn của Cố gia rồi, Cố gia tổ huấn là hậu bối không cho phép làm quan tại triều.

Nhất định là có một chuyện lớn, khiến cho Cố gia thay đổi chủ ý, chuyện lớn này và Bùi gia hoặc là Hoàng Thành Ti có liên quan, chỉ cần chuyện hôm nay xử lý tốt, Cố gia sẽ thuận lợi mà đi.

Lục Anh mơ hồ đoán ra.

Lang Hoa nói: “Muội ở chỗ này không sao, huynh đi về trước đi, đợi qua trận này chúng ta lại cùng nhau nói chuyện.”

Có một số việc người ngoài không nhúng tay vào được.

Lục Anh gật gật đầu, đem lò sưởi ấm áp trong tay trả lại cho Lang Hoa, “Ta ở bên bờ đợi tin tức, Trình Di theo Tiêu Ấp bọn họ lưu lại ở trên thuyền, vạn nhất có chuyện gì, cũng có thể chiếu ứng lẫn nhau.”

Lang Hoa đón nhận ý tốt của Lục Anh.

https://thuviensach.vn

Lục Anh mới vừa đi, Lang Hoa liền thấy Quản Sự Bùi gia trong góc ngó dáo dác.

Quản Sự Bùi gia lập tức mặt đầy vẻ tươi cười đi qua đây, “Cố đại tiểu thư, lão gia nhà ta mời người đến khoang chính nói chuyện,” Nói rồi dừng một chút, “Công tử cũng dặn dò, nói người đi chậm một chút, càng chậm càng tốt.”

Bùi Khởi Đường không biết lại đang chơi cái trò gì.

Lang Hoa dứt khoát đợi một hồi mới dẫn Tiêu ma ma và A Mạt đi tới, bên ngoài khoang chính đứng một hàng người của Hoàng Thành Ti.

Mặc dù tối hôm qua Thẩm Xương Cát bị áp chế, thế nhưng Hoàng Thành Ti dù sao cũng là tâm phúc của Hoàng Thượng, nhìn vẫn uy phong lầm lẫm như cũ, Thẩm Xương Cát kết quả chẳng qua là bị bắt cái chân đau, nếu muốn để cho hắn ngã xuống, còn cần chờ đợi thời cơ tốt hơn.

Cửa sổ khoang chính không biết bị ai đẩy ra một cái khe hở, Lang Hoa vừa vặn có thể trông thấy tình hình bên trong.

Thẩm Xương Cát rũ mặt, Bùi Tư Thông sắc mặt không âu lo, người mặc quan phục Tri Phủ bên cạnh đang lau mồ hôi trên trán. Có người nhẹ nhàng gõ cửa một cái, sau đó hạ nhân Bùi gia dẫn Bùi Khởi Đường đi vào.

Bùi Tư Thông trợn tròn mắt lên, “Ai cho ngươi qua đây hả?”

Bùi Khởi Đường cũng không để ý đến Bùi Tư Thông đang tức giận, mà là quay đầu nhìn người phía sau, “Thẩm đại nhân, phụ thân, mọi người nhìn xem ta dẫn ai tới.”

Lang Hoa nhìn người nọ rất rõ ràng.

https://thuviensach.vn

Là Hứa Sùng Trí, cậu của nàng. Mấy ngày trước nàng ở chỗ Diệp lão phu nhân cách rèm thấy được Hứa Sùng Trí.

Hứa Sùng Trí hiển nhiên không phải tới thay nàng ra mặt. Kiếp trước Hứa Sùng Trí mặc dù không có vào Thư Tỉnh, nhưng cũng ngồi vững vàng ở vị trí Hộ Bộ Thị Lang, Hứa đại thái thái có lúc sẽ mang chút điểm tâm đến thăm nàng, ngồi một chút liền đi, nàng biết người Hứa gia không quá yêu thích nàng, cho rằng là nàng liên lụy Cố đại thái thái, nàng cũng không có để ý, làm một người mù, chỉ cần làm chính mình là đủ rồi, thế giới của người khác nàng không thấy được, dứt khoát cũng sẽ không đi xem, nhưng nàng làm sao cũng không ngờ tới, tất cả vấn đề đều xảy ra trên người Cố đại thái thái.

Hứa Sùng Trí vội vàng tiến lên hướng đám người Bùi Tư Thông hành lễ.

Bùi Khởi Đường nhìn nhìn mọi người lập tức nói: “Vị Hứa đại nhân này vốn là cậu của Cố đại tiểu thư.”

Hứa Sùng Trí sắc mặt ít nhiều có chút không được tự nhiên, vừa rồi Bùi Khởi Đường cũng không nói ra Cố gia rốt cuộc thế nào, hắn vốn muốn trước hướng Bùi đại nhân hỏi rõ chuyện tối ngày hôm qua, không nghĩ tới Bùi Khởi Đường sẽ mở miệng trước hắn.

Bùi Khởi Đường nói tiếp: “Vừa rồi Hứa đại nhân nói với ta, Cố đại tiểu thư không vâng lời trưởng bối, không biết lễ phép, lúc ở Trấn Giang lại ra mặt đuổi mẹ đẻ mình đi, nhân phẩm như vậy không chấp nhận được, mắc phải sai lầm lớn cũng là bình thường.”

Hứa Sùng Trí ngẩn người tại chỗ, Bùi Khởi Đường lại thẳng thừng nói ra như vậy.

Tất cả mọi người tại đây cũng ném ánh mắt kinh ngạc tới, trên mặt Hứa Sùng Trí lập tức như thiêu như đốt đỏ lên, bị đuổi đi loại lời nói như vậy, không thể ở trước công chúng nói ra, đó không phải là đang đánh vào mặt

https://thuviensach.vn

Cố đại thái thái hay sao? Mặc dù mọi người đối với Hứa thị bị trả về sớm có nghe đồn rồi, nhưng còn không biết sự thật, cũng không có nói khó nghe như vậy.

Đó là phạm phải tội lớn thì mới bị trả về.

Bùi Tư Thông nhíu mày nhìn về phía Hứa Sùng Trí, "Chuyện này là thật sao?"

Hứa Sùng Trí như bị nướng ở trên lửa, hắn vội vàng giải thích, "Đó là do Cố gia vô lễ, muội phu ta mất sớm, muội muội ta ngậm đắng nuốt cay nuôi lớn Cố đại tiểu thư, không có phạm qua bất kỳ sai sót nào cả, Cố gia nhưng lại đuổi muội muội ta về Hứa gia..."

"Đó là bởi vì Hứa thị cấu kết người ngoài, lừa Tam thẩm, bán lương thực trong nhà."

Thanh âm trong trẻo từ sau lưng Hứa Sùng Trí vang lên, Hứa Sùng Trí kinh ngạc quay đầu lại, thấy Cố Lang Hoa mặc một bộ quần áo vàng nhạt, nàng búi tóc đơn giản, ánh mắt trong suốt, vẻ mặt bình tĩnh như nước, căn bản không giống như gặp trắc trở gì, ngược lại là được chăm sóc rất tốt.

Lang Hoa hướng mọi người hành lễ, nhìn thẳng về phía Hứa Sùng Trí, "Hứa đại nhân, chúng ta đã lâu không gặp, ngài còn có thể nhận ra ta là ai chăng?"

Hứa Sùng Trí đã sớm ngẩn người ra đó, hắn không hiểu đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, Cố Lang Hoa không phải đã chết rồi sao? Nàng làm sao có thể yên lành đứng ở cửa.

Lang Hoa nói tiếp: "Hứa thị cấu kết người ngoài, là trộm cướp tiếng tăm lừng lẫy ở Giang Chiết, vốn đã bị triều đình chém đầu rồi, nhưng không biết được người nào cứu ra ngoài, lắc mình một cái thành thương nhân, thừa dịp Giang Chiết muốn đánh trận, ỷ vào số gạo cất trữ, nếu như Hàn

https://thuviensach.vn

tướng quân không bắt được hắn ta, sợ rằng hắn ta sẽ đem gạo chuyển ra Giang Chiết, như vậy Giang Chiết sẽ là tình hình gì, có thể tưởng tượng được."

"Hứa thị chính là làm nội ứng cho hắn, mới đem lương thực Cố gia bán ra," Lang Hoa nói rồi nhìn về phía Hứa Sùng Trí, "Sau khi xảy ra chuyện, tổ mẫu nhốt Hứa thị lại, Hứa gia nhưng lấy cớ Hứa lão thái thái bệnh nặng không sống được lâu, đón Cố đại thái thái đến Hàng Châu."

"Ta nghe nói Hứa lão thái thái thân thể vẫn luôn khoẻ mạnh, ngược lại là tổ mẫu của ta, chẳng những bệnh nặng không dứt, còn phải ở nhà lo liệu việc nhà, cho nên, không sai, Hứa thị đã không phải là dâu của Cố gia chúng ta nữa rồi."

"Nếu như hai nhà chúng ta đã không còn quan hệ thông gia, ta cũng không cần gọi ngài là cậu nữa, dù sao ngài cũng không hề coi ta là cháu gái, ngài đi tới nơi này lại không có hỏi thăm ta có bình an hay không, cũng không có nghe qua cả sự kiện rốt cuộc ai đúng ai sai, mà là giúp người ngoài vu cáo ta, ngài điên đảo thị phi trắng đen như thế, làm sao còn có thể làm quan phụ mẫu của Lâm An."

Hứa Sùng Trí cả người run rẩy.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 154: Minh Oan

Hứa Sùng Trí kìm nén sức lực, mới nói ra một câu, “Ngươi nói bậy bạ cái gì đó? Ai làm nội ứng? Ai thông đồng với người ngoài... ”

Lang Hoa rũ ánh mắt xuống, “Vốn là việc xấu trong nhà không thể truyền ra ngoài, Hứa gia nếu không phải là trắng đen điên đảo, bất đắc dĩ, ta mới phải đem chuyện này nói cho rõ ràng, Hứa thị lúc ấy bị bắt, nhân chứng vật chứng đều đủ cả, chúng ta đã sớm giao cho phủ nha Trấn Giang, các vị đại nhân lúc nào cũng có thể kiểm tra.”

Hứa Sùng Trí sắc mặt tái xanh, “Mẫn đại nhân và Cố gia là bạn cũ... ”

Lang Hoa kinh ngạc nâng mi mắt lên, “Ý Hứa đại nhân là Mẫn đại nhân vì Cố gia chúng ta mà sửa đổi chứng cớ? Hứa gia vì thoát thân, còn muốn hãm hại mệnh quan triều đình sao?”

Mẫn Hoài sắp tới Hàng Châu nhậm chức, đánh giá thành tích của hắn còn phải đưa đến tay Mẫn Hoài, hắn đương nhiên không thể đắc tội với Mẫn Hoài được. Hứa Sùng Trí thiếu chút nữa giận đến ngất xỉu, bây giờ hắn là trước có sói sau có hổ, tiến lui không được.

Tại sao đột nhiên lại nháo thành cái bộ dáng này, vốn chuyện này và hắn cũng không có quan hệ, hắn lúc tới còn nghĩ đài cao xem cuộc vui, tùy cơ ứng biến, ai biết nơi này hết thảy giống như là chuẩn bị vì hắn vậy.

Tựa như trên mặt đất nứt ra một cái hố to, hắn liền trực tiếp rơi xuống.

Hứa Sùng Trí lập tức nhớ tới cơn ác mộng đó, có lẽ chuyện trong mộng thật sự sẽ thành thật, nghĩ tới đây, hắn đã ướt đẫm mồ hôi.

https://thuviensach.vn

Lang Hoa nhìn mọi người trong phòng một chút, khó được quan viên Hàng Châu từ trên xuống dưới tập hợp đủ thế này, trạng thư nàng chuẩn bị xong cũng coi là có chỗ dùng.

Nghĩ tới đây nàng không khỏi nhìn Bùi Khởi Đường trên cáng một cái.

Bùi Khởi Đường thật giống như biết nàng sắp làm cái gì, mỗi bước nàng đi về phía trước, hắn đều ở trước mặt bắc xong cầu, chờ đưa nàng qua sông.

Người này rốt cuộc muốn làm gì?

Có phải là đã sớm biết Cố gia sẽ đối phó với Thẩm Xương Cát, muốn thu Cố gia cho mình dùng hay không?

Ở kiếp trước, mỗi lần gặp phải chuyện gì, Lục Anh và nàng đều phải cùng nhau phân tích thiệt hơn, Lục Anh luôn nói từ nhân vật lớn trong triều đình, xuống đến nữ quyến trong nhà, bất luận làm gì luôn là có hành động đáng giá, nhất là cái tên Bùi Khởi Đường này, chỉ cần là chuyện dính tới hắn đều sẽ bị mọi người bàn luận sôi nổi, có một Ti Gián thất phẩm biết Bùi Khởi Đường thích vào nửa đêm ăn mì Dương Xuân của "Đắc nguyệt lâu", lại mua cả "Đắc nguyệt lâu" chỉ hy vọng được Bùi Khởi Đường xem trọng.

Lúc hắn là Triệu Linh, nàng cũng biết người này tâm cơ khá sâu, bây giờ hắn thành Bùi Khởi Đường, càng có thể không chút kiêng kỵ gì mà mưu tính.

Khóe mắt Bùi Khởi Đường vẽ ra một nụ cười, Lang Hoa lạnh lùng nhìn hắn một cái, không muốn để ý tới hắn.

"Các vị đại nhân," Lang Hoa từ trong tay Tiêu ma ma nhận lấy cáo trạng, "Hôm qua lúc tới nơi này, dân nữ cho là phải chết, oan tình của Cố gia cũng sẽ chìm theo vào sông Tiền Đường, không nghĩ tới Bùi đại nhân sẽ đưa tay ra cứu, hôm nay dân nữ to gan hướng các vị đại nhân tố oan, án của Cố Thế

https://thuviensach.vn

Hoành phụ thân ta có điểm khả nghi, xin các vị đại nhân thẩm tra lại án này.”

Thẩm tra lại vụ án của Cố Thế Hoành?

Tri Phủ Hàng Châu đem chén trà trong tay đặt lên bàn.

Hứa Sùng Trí trầm mặt, “Cố Thế Hoành ở Hồ Châu xảy ra chuyện, có quan hệ gì đến Hàng Châu.”

Hồ Trung ở phía nam Hàng Châu, lúc ấy Cố Thế Hoành chết ở Hồ Châu, những tên trộm cướp kia nhưng lại bắt được ở Hàng Châu, vì vậy Hồ Châu phái người tới Hàng Châu cả đêm thẩm tra, kết thúc vụ án này.

Tổ mẫu nói qua, lúc đó Hứa gia còn đi nghe ngóng tin tức, xác định trộm cướp cung khai tất cả đều là thật, thế nhưng những tên trộm cướp kia lại không khai nhận: Phụ thân ở trong núi của người ta dưỡng bệnh, rồi sau đó gặp phải tai hoạ.

Hiển nhiên trong này có ẩn tình khác.

Lang Hoa không muốn phí lời với Hứa Sùng Trí, trực tiếp đem cáo trạng giao đến tay Bùi Tư Thông.

Bùi Tư Thông xem xong cáo trạng, ngẩng đầu lên dặn dò Tri Phủ Hàng Châu, “Đem những án kiện có liên quan đến Cố Thế Hoành tìm ra đây, hôm nay ta đến nha môn lật xem,” Nói rồi dừng một chút, “Cho người đi Hồ Châu một chuyến, để cho quan viên chủ thẩm án này chỉnh lý lại văn thư, cùng nhau đưa tới.”

Tri Phủ Hàng Châu không ngờ Bùi Tư Thông lại dễ dàng như vậy đáp ứng thỉnh cầu của Cố đại tiểu thư, có lẽ Bùi gia là muốn bồi thường một chút cho Cố gia, chỉ cần Bùi đại nhân tiếp vụ án này, Cố gia cũng sẽ không cắn Bùi gia không thả nữa.

https://thuviensach.vn

Bùi đại nhân không hổ là con cáo già.

Tri Phủ Hàng Châu theo bản năng nhìn về phía Thẩm Xương Cát bên cạnh.

Thẩm Xương Cát từ đầu đến cuối không nói một câu.

Chuyện này và Hoàng Thành Ti không có liên quan, Hoàng Thành Ti dĩ nhiên là một bộ thái độ bình tĩnh.

Thẩm Xương Cát đang quan sát Cố Lang Hoa, mới chỉ mười tuổi đã lộ ra tài năng, lúc nói tới vụ án của Cố Thế Hoành ánh mắt sáng quắc. Đây mới là mục đích thực sự của nàng ta, mạo hiểm tới đây, muốn gặp được Bùi Tư Thông, vì Cố Thế Hoành tố oan. Lúc nói tới Hứa gia mắt đầy hận ý, như vậy nàng ta là đang hoài nghi ai đây? Hoài nghi Hứa gia và cái chết của Cố Thế Hoành có liên quan?

Thẩm Xương Cát đối với Cố Lang Hoa tăng thêm mấy phần hứng thú, ánh mắt chim ưng của hắn dường như muốn nhìn thấu Cố Lang Hoa.

Chuyện tối ngày hôm qua huyên náo mưa gió cả thành, hắn tạm thời không thể hạ thủ với Cố gia, vậy thì giữ lại bọn họ một hồi, hắn nhất định sẽ đem cả sự kiện làm cho rõ ràng, đến lúc đó bọn họ mỗi một người đều không thể trốn thoát khỏi lòng bàn tay của hắn.

“Thật đáng thương,” Bùi Khởi Đường đang nằm nhìn Cố Lang Hoa khoan thai nói, “Ngươi so với ta càng đáng thương hơn, cha chết, nương không thương, cậu còn muốn giúp ta cùng nhau hãm hại ngươi, còn ta chẳng qua chỉ là bị Bùi gia trục xuất ra khỏi cửa tự sinh tự diệt mà thôi...”

Bùi Tư Thông nghe đến chỗ này lửa giận bốc lên ba thước, “Cái thằng nghịch tử này, còn dám nói như vậy... ”

https://thuviensach.vn

Bùi Khởi Đường cũng không sợ làm cho phụ thân tức giận, mà là đối với Cố đại tiểu thư đột nhiên sinh ra có chút thương hại, vốn là thái độ ngông cuồng lập tức thay đổi, giống như là một thiếu niên hoài cảm tâm sự.

Bùi Khởi Đường nói: “Nếu như không phải là tự ta trốn ra khỏi Phúc Kiến, chỉ sợ sớm đã bị Bùi đại nhân đánh chết, Bùi đại nhân vì danh tiếng thanh quan của mình, ngay cả thân sinh cốt nhục đều có thể vứt bỏ, ngươi thì sao? Mẫu thân của ngươi vì cái gì ngay cả ngươi cũng không cần? Có cha lòng dạ ác độc như vậy, lại cũng có mẹ đẻ lòng dạ ác độc như vậy sao.”

Bùi Khởi Đường nói rồi lắc lắc đầu, “Sớm biết thế, ta cũng sẽ không đối phó với ngươi,” Nói rồi nhìn nhìn Thẩm Xương Cát một cái, “Phùng sư phụ nói, Thẩm gia và Cố gia kết ân oán từ thời thái tổ, tổ tiên Cố gia bởi vì Thẩm gia đi nương nhờ Thái tổ nên kết ân oán, lần này Thẩm đại nhân đi tới Giang Chiết, còn cố ý đi đòi nợ Cố gia.”

“Phùng sư phụ biết Cố gia không chịu đem Hồ Trọng Cốt đưa tới chữa bệnh cho ta, liền chủ động đi tìm Thẩm đại nhân, nói Thẩm đại nhân đã đáp ứng muốn cùng Cố gia tính một chút thù mới hận cũ này.”

Thẩm Xương Cát cười lạnh một tiếng, “Đó đều là họ Phùng ăn nói linh tinh... ”

Lang Hoa kinh ngạc nhìn về phía Thẩm Xương Cát, “Đại nhân lần trước đến Cố gia nguyên lai là vì ý này, không trách tổ mẫu nháo muốn tuyệt thực, nói chỉ cần người chết là Cố gia sẽ thái bình, ta còn tưởng rằng là ta làm liên lụy đến tổ mẫu... Cho nên ta mới phải len lén chạy đến Hàng Châu, nguyện ý dùng một mạng đổi bình an cho Cố gia.”

Thẩm Xương Cát nắm lấy tay cáng, ánh mắt như đao phong vậy, môi cũng hung ác cong lên, muốn đi lắc chuông đồng trong tay.

...

https://thuviensach.vn

Lang Hoa biết cái chuông đồng kia.

Tiếng chuông đồng reo, Hoàng Thành Ti đến, chỉ cần nghe được tiếng chuông cũng biết Hoàng Thành Ti đang bắt người.

Nàng nhớ kiếp trước sau khi bắt được gian tế Tây Hạ, Thẩm Xương Cát mới có được sự tín nhiệm của Hoàng Thượng, cho nên Thẩm Xương Cát bây giờ nhất định sẽ có chỗ kiêng kỵ.

Nhưng nếu như nàng sai rồi thì sao?

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 155: Quỳ Xuống

Ngón tay của Thẩm Xương Cát đã đè ở trên chuông đồng, chỉ cần ấn nhẹ, chuông sẽ phát ra tiếng vang, thuộc hạ ngoài cửa sẽ bắt ngay Cố đại tiểu thư lại, còn có Bùi Khởi Đường và Hứa Sùng Trí, hắn sẽ thẩm tra qua từng người từng người một, mặc cho Bùi Tư Thông và Mẫn Hoài sắp bổ nhiệm nói thế nào, hắn đều sẽ không cho nửa điểm mặt mũi.

Đây mới là chuyện Hoàng Thành Ti nên làm.

Thế nhưng hắn lại thu ngón tay về.

Hoàng Thành Ti ngấm ngầm làm việc, từ trước đến giờ không sợ những lời nói nhảm, bởi vì bọn họ không phải là những đại thần kia phải cố kỵ cái gì mà thanh quan, bọn họ cầu chỉ là sự tín nhiệm của Hoàng Thượng, chỉ cần đem chuyện Hoàng Thượng phân phó làm cho tốt, Hoàng Thượng sẽ bảo vệ cho bọn họ.

Nhưng lần này không quá giống nhau.

Bùi Tư Thông cũng là người của Hoàng Thượng, nếu như ở trước mặt Hoàng Thượng tố hắn lấy việc công làm việc tư, hắn muốn thoát khỏi cái tội danh này tất phải hao tổn tâm tư. Càng huống hồ hiện tại bởi vì thủ hạ của Thái Tử thông đồng với địch phản quốc, đang bực bội, hắn không thể vào lúc này xúc long nghịch lân1.

1 Đụng vào điểm phẫn nộ của Hoàng Đế.

Thẩm Xương Cát trầm mặt, vô cùng không tình nguyện mở miệng, “Thẩm gia và Cố gia là ở thời Thái Tổ có chút ân oán, chuyện ấy đã qua

https://thuviensach.vn

mấy chục năm rồi, người của năm đó cũng đã sớm thành người thiên cổ, một hương thân nho nhỏ, còn không đáng giá để cho ta đi trả thù."

Nghe đến chỗ này, trên mặt Cố Lang Hoa lập tức xuất hiện nụ cười non nớt của đứa trẻ, "Thẩm đại nhân nói là thật sao? Cố gia chúng ta không cần lo lắng sợ hãi bị trả thù rồi sao?"

"Thật tốt, tổ mẫu ta nghe thấy nhất định sẽ vui vẻ."

Hạ nhân Cố gia nghe được lời này, cũng không nhịn được mà cười lên.

Mấy người dường như còn suýt chút nữa mừng đến chảy nước mắt.

Bất kể là ai nhìn thấy, cũng sẽ cho rằng Cố gia thật sự là bị Hoàng Thành Ti hù dọa, nếu không một cô nương mười tuổi lấy đâu ra dũng khí đi nhảy sông.

Nếu Thẩm Xương Cát đã nói ra như vậy, hắn muốn hại Cố gia thì phải xuất ra chứng cứ rõ ràng.

Tối thiểu vào lúc này Thẩm Xương Cát bị nắm lấy cổ họng.

Lang Hoa âm thầm thở phào nhẹ nhõm.

Hứa Sùng Trí kinh ngạc phát hiện, người trong phòng ngược lại nghiêng về giúp Cố Lang Hoa, ngay cả Thẩm đại nhân lại cũng không nói gì nhiều.

Rốt cuộc đây là thế nào?

Bùi Tư Thông tại sao phải giúp Cố Lang Hoa.

Bùi Khởi Đường này và Cố gia rõ ràng là không đội trời chung, nhưng bây giờ cũng đồng tình nhấc nàng lên.

https://thuviensach.vn

Hứa Sùng Trí nhìn người trong phòng một chút, đột nhiên cảm giác được một loại âm thầm sợ hãi, những người này vì xoa nhẹ chuyện tối ngày hôm qua, Thẩm Xương Cát tạm thời tránh đi, Bùi Tư Thông một bộ dạng vì dân xin mệnh lệnh, Tri Phủ Hàng Châu và những người khác ở một bên hùa theo, hắn rất có thể sẽ bị lấy ra làm vật tế.

Hứa Sùng Trí trong đầu nóng lên, cả người muốn ngất xỉu, thiếu chút nữa thì té xuống đất.

Bùi Khởi Đường nhìn về phía Cố Lang Hoa, "Ta sai trước, nên hướng Cố đại tiểu thư nhận lỗi."

Lần này đến phiên người của Bùi gia kinh hãi, thiếu gia cho tới bây giờ chưa từng nói qua một từ "sai", từ trước đến nay không hề nhận lỗi với bất kỳ ai bao giờ.

Trong phòng lập tức an tĩnh lại, tất cả ánh mắt của mọi người đều rơi lên trên người Bùi Khởi Đường.

Bùi Khởi Đường nắm chặt tay cáng nỗ lực chống vai muốn đứng lên.

Hiển nhiên tình hình sức khoẻ của hắn không cho phép hắn làm như vậy, nhưng hắn vẫn vật lộn đứng lên. Hạ nhân Bùi gia muốn lên trước đỡ, hắn xua tay một cái.

Mặc dù cố hết sức, nhưng hắn đã đứng vững vàng rồi.

Môi của hắn hơi nhếch lên, ánh mắt trong suốt tựa như phản chiếu trời xanh mây trắng, đau đớn trên chân khiến cho lông mày hắn khẽ nhăn lại, nhưng cũng từ từ giãn ra, bộ dạng dường như không có chuyện gì xảy ra cả.

Hắn muốn mình kiên cường đứng ở chỗ đó, nhưng cho dù cố gắng thế nào cũng chỉ có thể hơi khom người.

https://thuviensach.vn

Trên mặt hắn hiện lên một chút xúc động, thật giống như hối tiếc mình không phải là một thiếu niên đi nhanh như bay.

Thế nhưng càng như thế lại càng khiến cho hắn tăng thêm mấy phần lười biếng và ấm áp.

Nếu như hắn không phải là người ngông cuồng như vậy, hắn thoạt nhìn lại có vẻ thanh nhã và ung dung.

Bùi Khởi Đường đi về phía Lang Hoa.

Mỗi một bước đều giống như là đi ở trên lưỡi đao, nhưng hắn lại không để ý.

Còn cách nàng mấy bước, ánh mặt trời vừa vặn xuyên thấu qua cửa sổ rơi vào vai nàng, đem cả người nàng chiếu sáng.

Vốn là bầu không khí âm úc cũng lập tức trở nên trong sáng, tâm tình của hắn bỗng nhiên biến thành rất tốt, tại vì sao chứ? Hắn cũng không rõ, chỉ cần đi tới bên cạnh nàng, dường như là đi vào trong sự ấm áp.

Bùi Khởi Đường dừng bước lại, cúi người xuống trịnh trọng hướng Cố Lang Hoa hành một đại lễ, “Lần này là ta sai rồi, xin Cố đại tiểu thư tha thứ.”

Ngay trước mặt nhiều người như vậy, hắn liền cứ thế lạy xuống.

Lang Hoa nhìn áo khoác Bùi Khởi Đường hơi run, khóe mắt của hắn có chút hơi ửng đỏ, đây là bởi vì hắn đang cố gắng kiếm chế sự khó chịu mà đau đớn mang lại cho hắn.

Nàng không chỉ một lần trị thương cho hắn, đã hết sức quen thuộc các loại biểu hiện của hắn, cho nên nàng không khó đoán được, Bùi Khởi Đường đúng là bị thương, vết thương có lẽ là ở ngay trên eo và chân.

https://thuviensach.vn

Mặc dù nàng đã rất rõ ràng, Bùi gia cố ý bới móc kỳ thực là muốn giúp nàng, vì nàng mà đem chuyện Hoàng Thành Ti truyền rao ra ngoài, để cho nàng tìm được cơ hội, ở dưới con mắt của mọi người bị Hoàng Thành Ti "ép" vào đường cùng, như vậy Bùi đại nhân ra mặt giúp nàng cũng là thuận lý thành chương2.

2 Hợp với lẽ thường.

Thế nhưng gây ra chuyện lớn như vậy, nếu như nàng tùy tiện tha thứ cho Bùi gia, ngược lại lộ rõ là cả câu chuyện giống như một trò hề.

Bùi Khởi Đường rốt cuộc là có ý gì?

Hắn tại sao phải vào lúc này hướng nàng nói lời xin lỗi?

Lang Hoa nhìn sang, Bùi Khởi Đường nhìn nàng, vẻ mặt áy náy, phảng phất là đang giải thích với nàng cái gì.

Đây là đang hợp với tình thế diễn một vở kịch sao? Ít nhất để cho mọi người thấy là ân oán hai nhà đã được hóa giải.

Lang Hoa nghiêng người đi, "Gây ra chuyện lớn như vậy, Bùi tứ công tử muốn dùng một câu nói là bỏ đi được sao?"

Bùi Khởi Đường nói: "Ta sẽ cố gắng tu sửa."

Lang Hoa nhàn nhạt nói: "Không phải tất cả mọi chuyện đều có thể vãn hồi."

Ánh mắt hắn lấp lánh rực rỡ, "Ta sẽ tìm cách... chỉ cần nàng có thể tha thứ." Ước chừng là thời gian đứng có chút lâu, hắn cuối cùng không nhịn được, toàn bộ người thoáng nghiêng sau đó trượt ngã xuống, may nhờ có cánh tay hắn kịp thời chống đỡ lấy, vì vậy nửa quỳ trên đất.

Lần này đến phiên Lang Hoa kinh ngạc.

https://thuviensach.vn

Nàng biết Bùi Khởi Đường tuyệt sẽ không cúi đầu, cho dù là đắc tội với Quốc Trượng, Hoàng Thượng lệnh cho hắn hướng Quốc Trượng xin lỗi, hắn cũng không chịu, tình nguyện bị giáng chức cũng không nhận một chữ "sai."

Lúc này hạ nhân Bùi gia không phải nên xông đến đỡ Tứ công tử của bọn họ qua đó sao?

Nhưng mà hạ nhân Bùi gia cũng ngẩn ra ở chỗ đó không động.

Bùi Khởi Đường hiển nhiên là cực kỳ đau, ngẩng đầu lên hướng Lang Hoa lộ ra nụ cười bất đắt dĩ, "Tổn thất của Cố gia ta sẽ bồi thường, cũng sẽ đến nha môn lĩnh phạt."

Nhìn hình dáng Bùi Khởi Đường, Lang Hoa rõ ràng đã quyết tâm cứng rắn không muốn để ý tới, nhưng không biết tại sao lại nghiêng mình ra hiệu hạ nhân Bùi gia tiến lên, "Hy vọng Bùi tứ công tử nói được làm được."

Bùi Khởi Đường trên mặt hiện lên nụ cười vui vẻ, cả người liền buông lỏng xuống, vì vậy cũng không nhịn được nữa. Nhìn thấy hắn sắp ngã xuống đất, hạ nhân Bùi gia lúc này mới vội vàng tiến lên, đem Bùi Khởi Đường đỡ trở về cáng.

Bùi Khởi Đường sắc mặt tái nhợt, nhìn so với ban nãy càng yếu ớt hơn, Quản Sự Bùi gia lo lắng nói, "Lão gia, hay là mời lang trung đến đi, nhìn có vẻ bệnh của công tử lại nặng hơn một chút rồi."

Bùi Tư Thông cau mày, "Đều là tai họa do nó tự gây ra, cũng nên để cho nó nếm mùi giáo huấn." Nói xong phất phất tay.

Hạ nhân Bùi gia vội vàng mang Bùi Khởi Đường xuống.

Hết thảy mọi chuyện kết thúc, Lang Hoa mang người xuống thuyền lớn đi thẳng về viện tử đang ở tạm, mới vừa thay xong quần áo, Đinh Quản Sự

https://thuviensach.vn

vội vội vàng vàng chạy tới.

“Đại tiểu thư, có tin tức, lần này thật sự có tin tức rồi.”

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 156: Giao Phó

Đinh Quản Sự kêu lên một tiếng, nhưng phát hiện Cố đại tiểu thư không có phản ứng gì.

Nàng cầm một quyển sách thuốc không biết đang suy nghĩ chuyện gì.

“Đại tiểu thư,” Đinh Quản Sự hơi nâng cao thanh âm, “Đại tiểu thư, ta nói trong tiệm thuốc của chúng ta có tin tức rồi.” Tâm tư của Đại tiểu thư vẫn luôn bén nhạy và tinh tế, cho tới bây giờ đều là bọn họ không theo kịp suy nghĩ của Đại tiểu thư, Đại tiểu thư cho tới bây giờ không để cho bọn họ phải nói quá một câu.

Hôm nay, Đại tiểu thư rõ ràng lòng có chút không yên, có phải là tối hôm qua quá mức mệt mỏi hay không. Đinh Quản Sự lập tức tự oán trách mình, sớm biết thế hắn đã qua muộn một chút, dù sao phải để cho Đại tiểu thư lấy hơi, nghỉ một chút mới phải, nhưng Đại tiểu thư đã phân phó qua, chỉ cần có tin tức bất kể lúc nào, đều phải lập tức nói cho nàng.

Lang Hoa lấy lại tinh thần, buông sách thuốc trong tay xuống, “Có tin tức rồi?”

Đinh Quản Sự vội vàng gật đầu, móc trong ngực ra một cái túi, đặt ở trên bàn.

Vải bọc màu xanh ở bên ngoài là cái loại có thể tùy tiện ở trên đường chính mua được, vải nhìn rất xù xì, nhưng toàn thể lại sạch sẽ, bao chặt quanh đồ vật bên trong.

https://thuviensach.vn

Đinh Quản Sự nói: “Cái này theo dược liệu cùng đến, bởi vì Đại tiểu thư phân phó qua, chỉ cần thuốc vào tiệm đều phải do ta kiểm tra, ta ở trong đống thuốc tìm được vật này, không dám trì hoãn trực tiếp đưa qua.”

Đây sẽ là cái gì chứ?

Lang Hoa từ từ đem cái túi mở ra.

...

Chợ búa huyên náo, lão Nhạc tìm được một chỗ sạch sẽ ngồi xuống, đem thanh kiếm gỗ nhỏ, trống lắc, búp bế ông ta tự làm ra, dùng vải vụn bày từng món nhỏ lên.

Ở chợ có rất nhiều người đều biết lão Nhạc, bởi vì ông ta luôn cách hai năm lại xuất hiện một lần, bán chút đồ thủ công, giá cả rất phải chăng, nếu như có trẻ con thích, cho dù không có tiền ông ta cũng sẽ đưa cho bọn chúng, làm ăn như vậy kết quả đương nhiên là phải thua lỗ, thời gian lâu dài ông ta cũng không chống đỡ tiếp được, cho nên chỉ có thể đến trang hộ lân cận đi làm công ngắn, một khi giải quyết được chuyện ấm no, kiếm được chút tiền, ông ta lại sẽ chạy đến chợ.

“Lão Nhạc, ông không phải là đến thôn trang của Chu gia sao? Chu gia vẫn luôn khen tay nghề của ông tốt, ta còn tưởng rằng ông sẽ ở lại Chu gia chứ.”

Có thể lâu dài ở lại một nhà, cuộc sống dĩ nhiên là không thành vấn đề, cũng sẽ có người làm mai đến cửa làm mối.

“Lão Nhạc, ông tuổi tác không nhỏ, cũng nên vì mình tính toán một chút, không nói cái khác, cưới một quả phụ cũng tốt a, ông không phải là thích trẻ con sao? Sinh nhiều mấy đứa, già rồi cũng có người chăm sóc cho ông trước lúc lâm chung.”

https://thuviensach.vn

Lão Nhạc nghe xong lộ ra nụ cười thật thà, “Ta có, ta có... ”

Có cái gì?

Ai cũng biết lão Nhạc một mình kiếm sống, hai bộ quần áo trên người còn là đại thẩm bán bánh hấp tặng cho ông ta, nam nhân nhà đại thẩm đánh giặc chết hết cả rồi, đại thẩm giữ lại cũng vô dụng, dứt khoát lượm hai món cho lão Nhạc, lão Nhạc thật cao hứng nhận lấy.

Có người nghĩ kế, “Bằng không ta tìm một người, giúp ông cùng bên kia làm mối, tiệm bánh hấp bên đó làm ăn cũng không tệ lắm, nuôi gia đình sống qua ngày là đủ rồi, cứ như vậy ông cũng coi là có cái nhà.”

Lão Nhạc nhưng lại nói: “Ta có, ta có... ”

Mọi người chỉ đành lắc đầu, lão Nhạc chỉ sợ là đầu bị hư rồi, xem ra đời này cũng chỉ có thể sống như vậy thôi.

“Lão Nhạc, ông bán đồ lại không kiếm được tiền, ông tại sao phải đến chợ a?”

Lão Nhạc cười ha ha, “Bởi vì nơi này náo nhiệt.”

Nơi này náo nhiệt, có thể nghe được rất nhiều tin tức, cũng có thể thấy rất nhiều người, có lẽ rất nhanh có một ngày ông ta sẽ hoàn thành nhiệm vụ trên người, quay về với người nhà ở quê hương xa xôi của ông, đoàn tụ chung một chỗ.

“Tặng con gà con kia cho cháu đi!”

Tiểu hài tử ngồi chồm hổm dưới đất, làm bộ tội nghiệp nhìn lão Nhạc.

Lão Nhạc nhìn đồ bày trước mặt, ông ta rất muốn đem đồ vật đưa cho đứa bé kia, thấy bọn nhỏ ông ta sẽ nhớ tới cốt nhục của mình, có lẽ cốt

https://thuviensach.vn

nhục của ông ta cũng sẽ tha thiết mong chờ nhìn một món đồ như thế, nhưng bởi vì không có được mà đau thương.

Nhưng lần này ông ta cự tuyệt, không có đồ vật này ông ta không thể ở lại chợ, cũng không thể nghe được nhiều tin tức nữa. Đứa trẻ khó chịu rời đi.

Mấy ngày nay ông ta nghe ngóng được rất nhiều tin tức.

Hoàng Thành Ti đi tới Giang Chiết, tổ tiên Thẩm đại nhân của Hoàng Thành Ti quản Võ Đức Ti của tiền triều, những người như bọn họ sở dĩ vào giờ phút này còn ở lại phố phường, đó là bởi vì tổ tiên cũng từng nhậm chức ở Võ Đức Ti, sau đó nước Đại Tề thiết lập, tổ tiên giống như diều đứt dây, lập tức mất đi phương hướng, cho đến một ngày, một người họ Cố tìm tới cửa, nói cho ông ta biết, ông ta vẫn còn có thể tiếp tục chuyện mà tổ tiên chưa hoàn thành.

Mấy năm ông ta thủ ở chỗ này, mỗi một ngày nghiêm túc làm những chuyện này, thu thập các loại tin tức của đủ mọi loại người, ông ta dần dần biết tiền triều rõ ràng đã mất rồi, tổ tiên tại sao còn muốn đem một thân bản lãnh truyền cho ông ta. Bởi vì không liên quan tới cái triều đại kia, chỉ liên quan đến chức trách của bọn họ. Chức trách của bọn họ vốn là ngăn cản ngoại tộc xâm phạm, mà nay vẫn là như vậy, một mực cũng không thay đổi.

Lúc Giang Chiết bắt được người Tây Hạ, ông ta biết, chuyện mình nên làm vẫn chưa làm xong.

Bây giờ Hoàng Thành Ti tới điều tra chuyện người Tây Hạ, ông ta từng nghĩ qua đem tin tức trong tay đưa cho Thẩm đại nhân của Hoàng Thành Ti, bất kể nói thế nào bây giờ người tra xét hiểu rõ nhất là Thẩm đại nhân. Nếu như Hoàng Thành Ti có thể nhúng tay vào, như vậy rất nhiều chuyện đều có thể giải quyết dễ dàng.

https://thuviensach.vn

Hắn đã chuẩn bị xong đi đưa tin.

Nhưng vào lúc này ở trên chợ lại bắt đầu truyền lưu một cái tin: cái người mà Hoàng Thành Ti giết đó là anh hùng bắt được Xu Minh.

Hắn không dám tin tưởng.

Rất nhanh vị đại hòa thượng hết sức nổi tiếng kia vì vị anh hùng đó siêu độ.

Chuyện được chứng thực, vì vậy hắn bỏ đi ý tưởng đi đưa tin cho Hoàng Thành Ti.

Ngay tại tối hôm qua, lại gây ra một chuyện, lần nữa dấy lên hy vọng trong tim hắn.

Cố gia ở sông Tiền Đường vì vị anh hùng kia mà nhận lấy bất bình.

Những lời của Cố đại tiểu thư, đến bây giờ ai ai cũng biết: Mảnh đất này là chúng ta dùng mạng giành lấy, các ngươi không có quyền ở chỗ này giết chúng ta.

Cuối cùng cũng có một người dám đứng ra nói như vậy.

Cuối cùng Cố đại tiểu thư bằng sức một mình mình, chấn động Hoàng Thành Ti.

Cái loại tình cảnh đó, ông ta mặc dù không nhìn thấy, nhưng chỉ cần suy nghĩ một chút, tim ông ta cũng sẽ kích động nhảy loạn không ngừng.

Ông ta đã lâu chưa từng nghe qua lời tương tự, gặp qua người như thế rồi.

Cố gia.

https://thuviensach.vn

Chính là Cố gia của Trấn Giang đó.

Cố gia vào thành Hàng Châu ông ta lập tức phát hiện, bởi vì Cố gia làm không phải là nghề nghiệp nào khác, mà chính là nghề kinh doanh dược liệu Cố lão gia đã từng làm, hơn nữa Cố gia khắp nơi mua dược liệu, chẳng những thu dược liệu bản xứ, còn muốn thu dược liệu của nước ngoài. Ông ta bén nhạy cảm thấy được Cố gia là đang hỏi thăm tin tức.

Nhưng mà, ông ta đáp ứng Cố lão gia, cũng sẽ không đem bí mật này của bọn họ nói cho những người khác của Cố gia biết.

Hôm nay ông ta nhưng lại thấy dao động, ông ta không kiềm chế được ý nghĩ trong lòng, đưa một bọc đồ đến Cố gia, có lẽ chỉ có người Cố gia mới có thể cứu được người của Cố gia.

Người Cố gia mới có thể làm chuyện này

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 157: Phụ Thân

Người Cố gia mới có thể hoàn thành chuyện này.

Lang Hoa từ từ mở túi ra, thảo dược bên trong bất ngờ xuất hiện ở trước mắt nàng.

Cho dù nàng mấy năm không đi theo Hồ tiên sinh học tập, nàng cũng biết tên của thảo dược này, vì ở kiếp trước, cũng là cơ hồ tuổi tác giống nhau, Hứa thị từng đem một vị thuốc bắc đưa đến trong lòng bàn tay nàng, nói với nàng, “Con biết ‘độc hoạt’ còn có một ẩn ngữ không?”

Lang Hoa khi đó cũng không biết, chỉ là hỏi mùi vị của độc hoạt kia.

Lang Hoa theo bản năng đem độc hoạt ghé vào chóp mũi, ký ức trước đây trở về trong đầu nàng.

Cuối cùng Hứa thị vạch ra câu đố, một ẩn ngữ của độc hoạt là: Cửu tử nhất sinh.

Kiếp trước, nàng chính là vì vậy bắt đầu cảm thấy hứng thú đối với ẩn ngữ của thuốc bắc, Hứa thị dứt khoát mời nữ tiên sinh tới đọc sách cho nàng, bởi vì nàng có trí nhớ tốt nghe là không quên, Hứa thị liền thường xuyên nói ra một vị thuốc bắc, để cho nàng giảng điển cố có liên quan.

Nàng còn tưởng rằng như vậy sẽ dỗ cho Hứa thị cao hứng, lần nào nàng cũng nói sinh động như thật.

Lang Hoa nhắm hai mắt lại.

https://thuviensach.vn

Nàng một mực hoài nghi Hứa thị trừ liên hiệp với người ngoài mưu tính tài sản của Cố gia, còn có chuyện khác gạt bọn họ, hôm nay chân tướng của tất cả những thứ này cũng rõ ràng rồi.

Tay Lang Hoa không nhịn được phát run.

Hứa thị đã sớm biết, nhưng nàng một mực gạt mình, gạt cả Cố gia.

Đinh Quản Sự thấy sắc mặt Lang Hoa có chút không đúng, nhẹ giọng nói: "Đại tiểu thư, đây rốt cuộc là thế nào?"

Nghi người thì không dùng người, dùng người thì không nên nghi ngờ người, Đinh Quản Sự là tổ mẫu dặn dò đi theo nàng, là người nàng có thể tín nhiệm, Lang Hoa cầm hai loại dược liệu lên khăn tay, "Cái này là độc hoạt, cái này là sinh địa."

Độc hoạt, sinh địa có chỗ nào đặc biệt sao?

Đinh Quản Sự không nghĩ ra cái gì bất đồng.

Có lẽ hai loại thuốc ấy sau này sẽ có chỗ dùng?

Lang Hoa nhìn nhìn cửa, trước hành lang chiếu bóng dáng của Tiêu Ấp, điều này đại biểu chung quanh đây an toàn.

Lang Hoa ngẩng đầu lên, "Ta từng xem qua một quyển liên quan tới ẩn ngữ của dược liệu."

"Độc hoạt, ẩn ngữ là cửu tử nhất sinh. Mà sinh địa, ẩn ngữ chính là nước ngoài."

Cho nên hai cái cộng lại là, nước ngoài, cửu tử nhất sinh.

Ai sẽ đưa tới ẩn ngữ như vậy? Lại là ai ở nước ngoài cửu tử nhất sinh? Đinh Quản Sự cẩn thận suy nghĩ, không biết thế nào tim "bịch bịch" nhảy

https://thuviensach.vn

lên.

“Cái này... không... không thể nào chứ,” Đinh Quản Sự kinh ngạc nói, “Có phải là ta suy nghĩ nhiều hay không, tiểu thư người... người... có phải là đoán sai rồi... ” Nói rồi bỗng nhiên nghẹn ngào, trong mắt tràn đầy nước mắt.

Không thể như thế chứ!

Mấy năm trước, sau khi Đại lão gia xảy ra chuyện, lão thái thái nằm mơ thấy lão thái gia nói cho người biết, Đại lão gia không chết, kêu người mau tìm người đi cứu. Lão thái thái vì thế đem hơn một nửa người của Cố gia phái ra ngoài tìm một năm, nhưng không thu hoạch được gì, cuối cùng hoàn toàn chết lòng.

Bây giờ Đại tiểu thư bởi vì hai vị thảo dược liền chắc chắn Đại lão gia vẫn còn đang sống, nếu như nói đúng rồi đương nhiên tốt, nếu như sai rồi thì sao chứ? Lão thái thái há chẳng phải là lại phải không vui một trận.

Lang Hoa cũng rất chắc chắn, mặc cho tất cả những thứ này đều là tới từ suy đoán, nàng chỉ đem mấy sợi dây đơn giản này xâu chuỗi lại, nhưng nàng luôn cảm thấy nhất định chính là như vậy.

Nếu không Hứa thị tại sao trùng hợp cũng nhận được vị thuốc độc hoạt này.

Bất kể có phải là thật hay không, chỉ cần có cơ hội nàng sẽ đi kiểm chứng, cho dù kết quả cuối cùng không phải như vậy, nàng cũng sẽ không hối hận, ít nhất nàng đã cố gắng.

Vạn nhất, thật sự chính là như vậy đâu, phụ thân rất có thể sẽ trở lại và đoàn tụ với bọn họ.

Lang Hoa không khống chế được sự vui vẻ trong nội tâm.

https://thuviensach.vn

Người mà mọi người cho rằng đã không còn tồn tại trên đời này nữa, người cho là đã vĩnh viễn mất đi.

Ông ấy có thể vẫn đứng ở trước mặt mọi người, có lẽ nàng còn có cơ hội kêu một tiếng "Phụ thân", nàng còn có cơ hội chăm sóc dưới gối, hầu hạ phụ thân quãng đời cuối cùng.

Lang Hoa nhìn về phía Đinh Quản Sự, "Qua mấy ngày nữa tổ mẫu sẽ tới Hàng Châu, nếu như thẩm tra chuyện này, sẽ từ từ nói với người, việc bây giờ chúng ta phải làm chính là tìm được người đã đưa tin tức này."

Đinh Quản Sự dùng tay áo lau lau khóe mắt, "Tiểu thư dặn dò là được rồi, ta đều nghe tiểu thư hết."

Lang Hoa nói: "Bách Thảo Lư cần tuyển mấy người làm để làm thuốc, nhất định phải chịu được vất vả cực nhọc, chọn mấy người dạy bọn họ phân biệt dược liệu, tìm ra hơn mười loại dược liệu, dạy bọn họ một lần sau đó đi hỏi bọn họ."

Lang Hoa xoay người tìm sách dược thảo, lật tới một trang trong đó đưa cho Đinh Quản Sự nhìn, "Lúc phân biệt, nhất định phải có vị thuốc này."

Đinh Quản Sự không biết Lang Hoa tại sao phải làm như vậy, nhưng vẫn gật đầu một cái, "Tiểu thư yên tâm, ta sẽ làm xong chuyện."

...

Sau khi Đinh Quản Sự đi, Lang Hoa ngồi ở trên ghế, thật lâu không thể lắng xuống, nếu như phụ thân thật sự còn sống, lại đang ở nước ngoài, đó nhất định là ở Tây Hạ, bởi vì lúc Khánh Vương còn ở, phụ thân vẫn luôn muốn giải quyết liên tiếp quấy nhiễu biên giới người Tây Hạ.

Kiếp trước hoà bình với Tây Hạ là bởi vì cuộc chiến Trấn Giang tổn thất Hàn Chương, cũng khiến cho nước Đại Tề quốc lực bị tổn thương, bây giờ

https://thuviensach.vn

trấn Giang Thắng rồi, chuyện hoà bình còn có thể xảy ra hay không?

Lang Hoa đang suy nghĩ, Tiêu ma ma vào cửa, “Đại tiểu thư, Quản Sự Bùi gia ở bên ngoài,” Nói rồi ánh mắt lóe lên, “Bùi tứ công tử muốn gặp người.”

Bùi Khởi Đường vẫn là như vậy, muốn tới thì tới.

Lang Hoa nói: “Không gặp, kêu hắn trở về đi!”

Tiêu ma ma đáp một tiếng, đi ra ngoài truyền lời, nhưng lại rất nhanh quay trở lại, “Quản Sự Bùi gia nói, Tứ công tử ở bên ngoài chờ, kêu người yên tâm, sẽ không bị người khác phát hiện.”

Nếu như nàng mời Bùi Khởi Đường vào cửa, như vậy sau này hắn lại sẽ như trước kia vậy, đem nơi này làm thành biệt viện nhà hắn.

Lang Hoa nói: “Người nói ta đã ngủ rồi, bảo hắn đi đi!”

Tiêu ma ma mặc dù đem lời mang ra ngoài, nhưng trong lòng Lang Hoa vẫn có chút phiền loạn, trước mắt luôn hiện lên tình cảnh Bùi Khởi Đường từ cáng đứng lên đi tới trước mặt nàng.

Khom người, mặt đầy vẻ tiều tụy.

Hắn không phải là Triệu Linh uy phong lẫm lẫm, Bùi Khởi Đường lăn lộn không ngần ngại sao? Làm sao lại giống như mắc bệnh Tây Thi vậy.

Hắn tổng cộng đi sáu bước, mỗi bước so với bước trước lại càng chậm rãi hơn, cũng khom sâu hơn chút, trên đùi thật giống như cũng không dùng được khí lực gì, chẳng qua đứng thời gian một chung trà liền ngã nhào trên đất.

Lang Hoa đem sách trong tay khép lại nhìn về phía Tiêu ma ma, “Kêu Tiêu Ấp đi ra xem một chút, người nọ còn ở đó hay không.”

https://thuviensach.vn

Bên ngoài đã có mưa nhỏ, đối với một người bị ngoại thương mà nói, không phải là một thời tiết tốt, lại bị nước mưa lạnh lẽo dội vào không biết còn gây ra bệnh gì không nữa.

“Đại tiểu thư, Bùi tứ gia vẫn còn đang chờ ở bên ngoài.”

Người này thật đúng là một tên vô lại, nàng không để cho hắn vào cửa, hắn sẽ một mực ở bên ngoài chờ sao.

Đối phó với người như vậy, chỉ cần không để ý tới hắn, hắn sẽ không thể làm gì.

Mưa nhưng càng lúc càng lớn, Lang Hoa thỉnh thoảng nhìn về phía ngoài cửa.

Tiêu ma ma thấp giọng nói: “Như thế mãi chắc sẽ ngâm nước mất.” Nhìn bộ dạng Đại tiểu thư, rõ ràng chính là không đành lòng, Đại tiểu thư tuổi tác quá nhỏ không hiểu được chuyện của nơi này, Bùi tứ công tử ngược lại là một bộ dạng đã quyết định, nếu không cũng sẽ không ở trước mặt mọi người quỳ xuống.

Phải biết đây chính là có liên quan đến mặt mũi nam nhân.

Tiêu ma ma nói: “Chúng ta nơi này mặc dù hẻo lánh, nhưng ở bên ngoài không khỏi vẫn có chút nổi bật, phòng ở Tây viện sạch sẽ, không bằng...”

Lang Hoa không nói lời nào.

Tiêu ma ma biết mình đoán trúng tâm tư của tiểu thư, “Vậy ta sẽ nói với Tiêu Ấp một tiếng.”

Chỉ chốc lát sau bên ngoài truyền tới tiếng bước chân, chắc là dẫn Bùi Khởi Đường vào cửa.

https://thuviensach.vn

Lang Hoa suy nghĩ một chút mới dặn dò A Mạt cầm ô tới, một đường đi đến Tây viện.

Tiêu ma ma để cho người bưng chậu lửa vào nhà, thấy Lang Hoa tới thì qua nói: “Bùi tứ công tử cả người đều bị ướt, mới vừa để cho Tiêu Ấp cầm một bộ quần áo đến thay, nhìn dáng dấp vết thương trên người không nhẹ.”

Lang Hoa dặn dò Tiêu Ấp, “Đi mời Hồ tiên sinh tới.”

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 158: Vô Lại

Không có mặt trời, trong phòng có chút ám, nhưng càng lộ vẻ mỹ lệ của đỉnh màn màu xanh da trời.

Bùi Khởi Đường thì nằm ở trên giường, sắc mặt tái nhợt, bộ dáng như sắp hấp hối, nhìn thấy Lang Hoa lại đây, tươi sáng cười, "Ta còn chưa đông lạnh thành băng?"

Lang Hoa thản nhiên nói: "Hiện tại thời tiết ở nơi này, muốn đông thành băng cũng không dễ."

Mắt Bùi Khởi Đường có chút đỏ lên, ánh mắt lại trong suốt như cũ, "Ta sao lại cảm thấy lạnh như vậy chứ!"

Hắn đã thay đổi quần áo khô ráo, mặc áo ngủ bằng gấm, Tiêu ma ma cho người để ấm lô ở mấy góc trên giường, làm sao có thể lạnh.

Lang Hoa đi qua vươn tay sờ trán Bùi Khởi Đường.

Nóng như lửa đốt.

Trong lòng nàng không khỏi cả kinh, không biết bởi vì để lạnh hay là vết thương trên người nghiêm trọng, mặc kệ thế nào đều phải làm giảm nhiệt trước.

Lang Hoa nhớ tới trong phòng có thuốc Hồ tiên sinh lưu lại, phân phó A Mạt bung dù, xoay người đi ra ngoài, lần nữa trở lại Bùi Khởi Đường đã vựng choáng váng nặng nề ngủ say.

A Mạt lấy dược ra, lại không thể nào gọi được Bùi Khởi Đường dậy.

https://thuviensach.vn

Lang Hoa đành phải đi qua đẩy một cái vào vai Bùi Khởi Đường, "Trước uống dược rồi ngủ tiếp, lát nữa Hồ tiên sinh sẽ tới đây."

Bùi Khởi Đường mê mang mở mắt, cười cười với Lang Hoa, "Ta mơ thấy nàng đi rồi lại trở về," hai tay hắn buông xuống hai bên thân thể, bởi vì nóng nên mắt đỏ rực, môi có chút khô nứt, "Nàng đừng đi có được hay không?"

Người này từ lúc thay đổi thân phận, tính nết giống như cũng thay đổi.

Dường như trở nên càng thêm vô liêm sỉ.

"Đừng làm bộ làm tịch với ta," trị thương cho hắn đã hơn một năm, nàng rất rõ ràng tình huống thân thể hắn, cho dù là có thương tích, cũng sẽ bảo trì thanh tỉnh, hiện tại rõ ràng là đang cùng nàng chơi xấu, "Rốt cuộc là xảy ra chuyện gì? Ngươi thật sự nhảy từ vách núi xuống sao? Bị thương chỗ nào? Bùi gia hắn là mời thầy thuốc cho ngươi chứ?"

Bùi Khởi Đường thở dài, nằm ở nơi này, mí mắt nặng nề, nghĩ cứ như vậy ngủ đi.

"Thẩm Xương Cát không có dễ lừa như vậy, ta đương nhiên là nhảy xuống, chẳng qua là có Phùng sư thúc tiếp ứng, nhưng vẫn là bị thương."

Quả nhiên là bị thương.

Một người bị thương, lại đi tới đi lui trên đất, một bộ dáng người không hề có việc gì, để cho hắn chịu tội là xứng đáng.

"Chân còn có thể động sao?" Lang Hoa vươn tay đến huých huých chân Bùi Khởi Đường.

"Cũng không phải hoàn toàn không động đậy được."

https://thuviensach.vn

Lang Hoa đưa tay vói vào trong chăn, đặt ở trên lưng hắn, xương khớp hắn đều vỡ, chân không sợ, cho dù chặt đứt xương cốt cũng có thể khỏe lên, thật sự thương tổn tới lưng, có thể không dễ dàng khỏi nhanh được, đừng nói mang binh đánh giặc, tương lai có thể đi đứng bình thường đều phải thắp một nén nhang trước Phật, cảm tạ thần phật phù hộ.

Nhưng trong trí nhớ của nàng, Bùi Khởi Đường cũng không có đau đớn gì, nhưng mà lại nghe nói thương thế trên vai khiến hắn không thể kéo cung được nữa.

Lần trước nàng cảm thấy có thứ gì đó lóe lên trong đầu, chính là bởi vì lời đồn đại về Bùi Khởi Đường, vừa lúc kiểm chứng trên vai Triệu Linh cũng thế.

Nàng đã sớm biết Triệu Linh là dùng tên giả, nhưng mà lại không nghĩ rằng đường đường là con Khánh vương thế mà lại gửi nuôi ở Bùi gia.

Đang lúc suy nghĩ như vậy, tay Lang Hoa liền hơi hơi dừng lại ở chỗ nào đó, nhẹ nhàng động một cái, trán Bùi Khởi Đường ngay lập tức toát mồ hôi hột.

Lang Hoa nhíu mày, quả nhiên nơi này bị thương.

Nhìn vẻ mặt nghiêm túc của Lang Hoa, Bùi Khởi Đường cười nói, "Nàng không phải xem chân cho ta sao? Sao lại xem đến trên lưng rồi."

Lang Hoa rút tay ra, lại bỗng nhiên bị Bùi Khởi Đường giữ chặt.

Tay hắn nóng bỏng, làm cho nàng run lên.

Bùi Khởi Đường nói: "Đừng nóng giận, ta không phải là để Ngô Đồng nói với nàng, tạm thời ly biệt sao?"

https://thuviensach.vn

Lang Hoa vốn không muốn để ý tới hắn, nghe được lời này lại giương mi lên, Ngô Đồng nói là nếu hắn không trở lại thì xem như là ly biệt. Hai người kia không hổ là chủ tớ, chỉ giỏi làm người khác gặp một đống phiền toái.

Theo biểu tình Lang Hoa, Bùi Khởi Đường nhìn ra manh mối, "Có phải là Ngô Đồng truyền nói bậy?"

Chuyện đã qua, Lang Hoa không muốn lấy ra thảo luận lại nữa, bất quá nếu đã nói đến đây, Lang Hoa nói: "Ngô Đồng cùng chỗ đất đai này... "

Bùi Khởi Đường nói: "Đó là cho nàng."

Lang Hoa nâng mắt, "Cho dù là ngươi chuẩn bị đòi đi về, ta cũng sẽ không trả." Vì điền sản này không bị người tra ra manh mối, nàng ở nhà từ trên xuống dưới đều chuẩn bị qua, nếu như bây giờ trả về, sẽ lại gặp phải một đống chuyện tới.

"Điền sản này giá trị bao nhiêu tiền, trong lòng ta đều biết, hàng năm kiếm được bao nhiêu bạc, ta sẽ chia cho ngươi, cho đến khi thanh toán xong mới thôi, về phần Ngô Đồng, có muốn đi theo ta hay không, vậy phải hỏi ý kiến của chính hắn."

Tuổi còn nhỏ mà xử lý sự vụ lưu loát như vậy.

Bùi Khởi Đường nhắm mắt lại, bỗng nhiên nói rất nhẹ, giống như là ở nỉ non, "Nàng có thể đừng xử lý ta nhanh như vậy được không."

Bùi Khởi Đường vừa mới dứt lời, A Quỳnh đi vào ghé vào tai Lang Hoa, "Tiểu thư, Lục tam gia đến đây, ngay tại cửa."

Viện tử này cũng không lớn, trong chốc lát Hồ tiên sinh sẽ tới đây, nếu để cho Lục Anh vào, sẽ không thể giải thích vì sao Bùi Khởi Đường lại nằm trong Tây viện của nàng.

https://thuviensach.vn

Lang Hoa nói: "Ngươi đi nói với Lục tam gia, ta trở về đã đi ngủ luôn rồi."

A Quỳnh gật gật đầu, rồi mới đi ra ngoài.

Lang Hoa lại bảo Tiêu ma ma, "Ngài cũng đi xem đi, mưa rồi, trời lại lạnh, bảo Tam gia về sớm đi."

Nhìn thấy Tiêu ma ma, Lục Anh hẳn là sẽ yên tâm.

...

Lục Anh lên xe ngựa, lúc trở lại Lục gia cùng Trình Di vào thư phòng nói chuyện.

Trình Di nói: "Tam gia làm đến mức này đã đủ rồi."

Trước mặt người khác vì Cố gia nói chuyện, lại nghe nói Cố Lang Hoa vì giải oan cho cha, được Bùi đại nhân thông cảm sau đó mới rời khỏi, vừa mới bị phụ thân gặng hỏi chuyện tối hôm qua, lại mặc gió mưa đi thăm Cố gia.

Việc nên làm, hắn đều đã làm.

Nhưng trong lòng còn cảm thấy có chút không ổn.

Giống như Cố Lang Hoa đột nhiên xuất hiện ở Hàng Châu, đột nhiên cùng Hứa gia ầm ĩ đến cùng, còn đệ đơn kiện.

Theo biểu hiện của phụ thân đến xem, phụ thân hẳn là theo phe Thái Tử, cùng Hứa gia đồng ra một duộc.

Cố Lang Hoa cùng Hứa gia đối nghịch, lại có quan hệ tốt với đám người Hàn Chương, có khi nào thật sự nương tựa Ninh Vương.

https://thuviensach.vn

Trình Di biết Lục Anh đang suy nghĩ gì, "Tam gia... Nếu Cố gia và Lão gia đối địch, tương lai ngài muốn chọn như thế nào?"

"Hiện tại nói gì đều quá sớm, " Lục Anh mỉm cười, "Lấy tư lịch của ta, không có lựa chọn, bất luận là Thái Tử hay là Ninh Vương đều không có quan hệ gì với ta."

Trình Di nhịn không được nói: "Ninh Vương thật sự có thể chứ? Ninh Vương là ngốc tử a, sao có thể cùng Thái Tử tranh vị trí Thái Tử, ta xem Cố gia nói không chừng đã bị Hàn Chương lợi dụng, tương lai không nhất định sẽ có kết cục tốt."

"Anh Ca đâu?" Cửa bỗng nhiên vang lên thanh âm Lục nhị thái thái.

Lục Anh đứng dậy.

Lục nhị thái thái để cho người đỡ tới cửa, trên mặt đều là vẻ hoảng sợ, "Anh Ca, mới vừa rồi con đi Cố gia có nghe được tin tức gì không? Có phải Cố Lang Hoa cũng tố cáo phụ thân con không?"

Lục nhị thái thái bộ dáng như muốn ăn thịt người, "Phụ thân con cùng ta vừa muốn ra khỏi cửa, đã bị người trong nha môn mang đi."

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 159: Khổ Hình

Lục Anh lấy lại bình tĩnh, mới nói: "Lang Hoa vì sao phải tố cáo phụ thân?"

Câu hỏi này khiến bà ta ngớ người, đúng vậy, Cố gia sao phải tố cáo họ? Lẽ nào vì chuyện của Vương gia?

Lục nhị thái thái nghĩ đến đây chân nhịn không được phát run.

Lục Anh nói: "Mẫu thân đừng vội, người bắt phụ thân đi ăn mặc thế nào?"

Lục nhị thái thái dựng thẳng tóc gáy lên, "Mặc hắc y, hung thần ác sát, chỉ nói trong nha môn cho mời, không đợi phụ thân con nói chuyện, hai người đã tới đưa phụ thân con đi."

Lục Anh nghĩ nghĩ, "Chắc là Hoàng Thành Ti, con ở trên thuyền lớn Bùi gia đã nhìn thấy người của Hoàng Thành Ti, đều là mặc hắc y đi giày đen, phụ thân tốt xấu gì cũng là mệnh quan triều đình, cho dù phủ nha tới bắt người, cũng phải nói rõ ràng, chỉ có Hoàng Thành Ti không cần làm vậy."

Lão gia lúc trước còn dương dương tự đắc, lần này nhìn xem chuyện tốt của Cố gia, nói Cố gia đắc tội Hoàng Thành Ti, nhất định không có kết cục tốt, nhưng hiện tại hắn lại bị Hoàng Thành Ti bắt đi.

Lục nhị thái thái chỉ cảm thấy đầu váng mắt hoa, "Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Tại sao Hoàng Thành Ti không bắt người Cố gia ngược lại tới bắt chúng ta."

https://thuviensach.vn

Lục anh nhìn Lục nhị thái thái, "Chuyện này chỉ có đợi phụ thân về mới biết được, bất quá mẫu thân cũng phải nghĩ thoáng ra, chắc không xảy ra chuyện lớn đâu."

Tiễn Lục nhị thái thái, Trình Di lập tức tiến lên, "Bằng không ta đi hỏi thăm một chút."

Lục Anh lắc lắc đầu, "Chuyện của Hoàng Thành Ti, không phải thứ chúng ta có thể nhúng tay." Nếu Lục gia bị Hoàng Thành Ti để ý, cho dù hỏi thăm ra tin tức có ích thì phải lấy gì để chống lại Hoàng Thành Ti.

"Ngươi cho người đi theo dõi căn nhà phụ thân mua kia, xem bên đó có động tĩnh gì không."

Lục nhị lão gia nhất định là ở bên ngoài làm chút việc bọn họ không biết, có thể cùng tòa nhà Trình Di phát hiện kia có quan hệ.

Hai người đang nói chuyện, gã sai vặt cười tiến vào báo tin vui, "Tam gia, Tiến Sĩ ở thư việc cho người đưa tới phong thư."

Trình Di trên mặt vui vẻ, "Chắc là thư tiến cử!"

Năm nay mùa thu sẽ mở kỳ thi "Minh Kinh", lựa chọn ba sĩ tử đứng đầu ở các nơi, cuối cùng vào kinh thi kỳ thi cuối cùng, nếu lần này đạt được thứ tự cao, có thể ở trong giới sĩ tử có thanh danh, sẽ có người mời hắn làm môn sinh.

Qua "Minh Kinh" sẽ thi "Tiến Sĩ", sau đó học tập thi "Chế Khoa", đây là cách tốt nhất vào giới học sĩ, hiện tại hắn đã đi được từng bước.

Trình Di có chút kích động, "Không nghĩ tới Minh Tiến Sĩ thật sự tiến cử Tam gia, cố gắng mấy năm nay của Tam gia không uổng phí," nói xong có chút nghĩ mà sợ, "May mắn tối hôm qua không gặp chuyện không may, nếu không... "

https://thuviensach.vn

Nếu không rất có thể giỏ trúc múc nước công dã tràng.

Lục Anh nhìn phong thư tiến cử kia.

Trình Di nói: "Tam gia sau này ngàn vạn lần không cần xúc động."

Lục Anh biết ý của Trình Di, chỉ cần Lục gia xuôi gió xuôi nước không có chuyện xấu gì, hắn sẽ không phải để ý tới.

Hắn nhớ tới tình cảnh lúc mình dũng cảm nhảy vào sông cứu Cố Lang Hoa, hắn đều quên mất hắn không biết bơi.

Nếu lúc ấy làm như thế, chẳng những không cứu được người khác còn có thể tự hại mình, hắn sẽ cố gắng không để phát sinh chuyện như vậy lần nữa.

Lục Anh gật gật đầu, "Ngươi theo dõi lão gia thật kỹ, đừng để hắn gặp chuyện không may lúc này." Lục gia tại thời điểm này dù chỉ có một chút gió thổi cỏ lay, rất là bất lợi với hắn.

Trình Di lên tiếng nghe theo.

...

Lục Văn Hiển ngửi thấy mùi khét của thịt cháy, sau đó hắn thấy một cái chân bị cắt đứt vứt trên bàn, cái chân kia hắn biết, bởi vì bên trên còn có miệng vết thương cũ.

Thẩm Xương Cát nhìn nhìn thuộc hạ bên người, tên thuộc hạ rút đao ra rạch một đường dọc theo miệng vết thương, vươn tay vào trong thịt, đào mãi mới lấy từ bên trong ra một cái gì đó máu tươi đầm đìa, ném lên trên bàn. Lục Văn Hiển thấy mí mắt thình thịch nảy lên, đó là một cái gì giống đao nhọn, có thứ này ở miệng vết thương, miệng vết thương tất nhiên sẽ không thể khỏi hẳn, mỗi ngày đều sẽ cảm thấy xương cốt đau đớn.

https://thuviensach.vn

Đây là chân Vương Nhân Trí, là cái chân bị thương kia của Vương Nhân Trí.

Nghĩ đến đây, dạ dày Lục Văn Hiển cuộn lên, hắn theo bản năng lui về phía sau, lại bị người ngăn chặn cổ, đặt tại cái chân lạnh băng kia, hắn cũng nhìn thấy rõ ràng thứ đồ dính máu tươi đầm đìa ấy.

Lục Văn Hiển muốn giãy dụa kêu gào, máu tươi cùng chất lỏng dọc theo hai má hắn chảy vào trong miệng, hắn rốt cục nhịn không được nôn mửa, uế vật phun trên bàn, tung tóe trên mặt.

Hương vị huyết tinh, hương vị hư thối giống như trong địa ngục.

Rốt cục, Lục Văn Hiển ngừng nôn mửa, cách đó không xa liền truyền đến tiếng kêu khủng bố.

Mang theo sợ hãi cùng thống khổ dùng hết toàn lực kêu la.

Chân Lục Văn Hiển mềm đi, nhưng mà những kẻ bên người hiển nhiên không dễ dàng buông tha hắn như vậy, hai người nâng tay hắn kéo vào sâu trong nhà lao.

Trên giá gỗ trói một người.

Không, kia đã không thể gọi là người.

Trên người hắn chằng chịt dây, một chân đã bị cắt xuống, miệng vết thương trên người nhiều không đếm được, da bụng đã bị lột một nửa, người bên cạnh lại đốt hồng phiến sắt lên, nghĩ muốn in dấu lên tầng thịt đã mất da kia.

Vương Nhân Trí sợ hãi giãy dụa, nhưng không có tác dụng.

"Xèo xèo xèo" khói nhẹ bay lên, sau đó da thịt trên người hắn giống như bị hòa tan, biến thành máu loãng cùng nước mỡ chảy theo phiến sắt xuống

https://thuviensach.vn

dưới.

Lần này Lục Văn Hiển đã không phun ra được cái gì, trong thân thể hắn chỉ còn lại sợ hãi.

Người Hoàng Thành Ti sao lại độc ác như vậy.

Hắn bắt đầu xin tha, "Thẩm đại nhân... Thẩm đại nhân... Ngài đây là vì cái gì... "

Thẩm Xương Cát nâng mí mắt lên, thấy Vương Nhân Trí bởi vì thống khổ mà vặn vẹo, hắn bỗng nhiên cảm thấy trong lòng thoải mái rất nhiều, nhưng mà còn chưa đủ, những người này còn chưa đủ để hắn phát tiết tức giận cùng bi thương trong lòng.

Hắn vừa mới nhận được thư nhà, con trai trưởng hai tuổi của hắn im hơi lặng tiếng chết non.

Điều này làm cho hắn lập tức nhớ tới những lời nói của Vương Nhân Trí, "Trong mấy ngày tới, trong nhà ngài chỉ sợ sẽ có tang sự, nhưng ngài không cần quá buồn bực, hai năm sau, ngài sẽ có con trai trưởng khác kế thừa gia nghiệp, nhưng mà... Ngài phải cẩn thận Cố gia, Cố gia là đối thủ lớn nhất đời này của ngài."

Thế mà đều ứng nghiệm.

Nhưng hắn không tin mấy cái mê tín đó, hắn ở trong cung đã thấy qua nhiều người nói tinh thông huyền học lừa gạt Hoàng Thượng, hắn nhất định phải lấy được từ miệng Vương Nhân Trí những điều hắn muốn biết.

Hắn đi vào đại lao, cho người chặt đứt một chân Vương Nhân Trí, Vương Nhân Trí lập tức nói ra sự thật.

https://thuviensach.vn

Cái người gọi là huyền học cao nhân kia, chính là con rể Lục Văn Hiển của hắn, chỉ là một Đề Cử nho nhỏ.

Thẩm Xương Cát nheo mắt lại, "Lục nhị lão gia không phải thông hiểu huyền học sao? Hôm nay thử tính xem, ngày chết của cha vợ ngươi," nói xong ánh mắt quét trên mặt Lục Văn Hiển, "Còn có ngày chết của ngươi."

"Nếu ngươi nói chuẩn, ta sẽ tin, ngươi thật sự thông hiểu huyền học."

Lục Văn Hiển dựng tóc gáy, cả người run lên.

Thẩm Xương Cát rút ra dao găm bên hông, con dao găm ấy phản chiếu ánh sáng trắng dưới ngọn đèn, "Ta đã lâu không dùng nó dóc xương." Nói xong hắn nhẹ nhàng hướng dao găm thổi một cái, "Ngươi yên tâm, chân ngươi cùng nhạc phụ ngươi không giống nhau, ta sẽ tỉ mỉ đem từng miếng thịt cắt xuống, sau đó còn có thể làm cho nó êm đẹp ở trên người ngươi."

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 160: Nhận Tội

Lục Văn Hiển từ lúc chào đời tới nay lần đầu tiên cảm giác được sợ hãi như vậy.

Hắn hoàn toàn không có cách nào phán đoán vận mệnh của mình sẽ như thế nào, cũng không biết sẽ trải qua những chuyện gì, hắn theo bản năng nhìn thoáng qua Vương Nhân Trí bên cạnh, Vương Nhân Trí giương miệng, bên trong trống trơn tràn đầy máu tươi.

Thẩm Xương Cát ở một bên giải thích nói: "Hắn muốn cắn lưỡi tự sát, kỳ thật cắt lưỡi cũng sẽ không chết, chỉ là đau muốn chết, sau đó rốt cuộc nói không ra lời."

"Cho nên người phải ở lúc có thể nói, nói chút lời hữu dụng, miễn cho tương lai hối hận."

Lục Văn Hiển cảm thấy đầu lưỡi mình dường như đã muốn bị người túm lấy cắt rời ra, cái loại đau đớn nhức nhối này đã từ đầu lưỡi truyền đến.

Thanh âm âm trầm của Thẩm Xương Cát lại truyền đến, "Mạng người yếu ớt lại thực kiên cường, một đao giết chết ngươi, ngươi sẽ chết rất khó xem, đó chỉ có đồ tể mới làm, ta sẽ chậm rãi tra tấn ngươi, đem tánh mạng ngươi ngay ngắn chỉnh tề nắm giữ ở lòng bàn tay, đây mới là bản lĩnh."

Lục Văn Hiển cảm giác bả vai bỗng nhiên bị người bắt lấy, hắn vội vàng nói: "Thẩm đại nhân... Ta... Ta thật là biết xem huyền học... Không tin người cứ hỏi ta... 《Lão Tử》1, 《Trang Tử》2, 《Chu Dịch》3 ta đều đã đọc một lượt... Thẩm đại nhân... "

https://thuviensach.vn

1,2 Là những bộ sách nổi tiếng của Đạo giáo.

3 Do hai bộ sách Kinh Dịch và Dịch Truyện hợp thành, nói về lý, tượng số, chiêm.

Nhưng mà Thẩm Xương Cát bất vi sở động.

Lục Văn Hiển bỗng nhiên cảm thấy dưới thân chợt lạnh, quần đã bị lột xuống, ngay sau đó hắn cũng bị kéo buộc vào trên giá gỗ.

Lục Văn Hiển sợ tới mức muốn ngất đi, miệng cũng không nghe sai sử, "Thẩm đại nhân... Thẩm đại nhân... Ta là nói thật... " Hắn phải nói thế nào mới có thể đổi về được mệnh của mình, phải nói thế nào mới có thể không bị tra tấn.

Lục Văn Hiển rốt cục đã biết Vương Nhân Trí vì sao lại la hét như vậy, bởi vì tất cả việc này thật sự là rất đáng sợ.

"Lí Văn Mậu... Thẩm đại nhân, không tin ngài đến hỏi Lí Văn Mậu, ta... xem có phải mọi lời nói của ta đều ứng nghiệm hay không, ta nói hắn sẽ được trọng dụng, hắn quả nhiên đã được phong phó tướng, ta nói... Hắn lần này... Sẽ... Sẽ tránh được kiếp nạn, hắn... Hắn... Hắn... "

Lục Văn Hiển lập tức cảm thấy trên đùi nóng lên, sau đó là đau đớn xé rách, hắn trơ mắt nhìn thấy thịt trên đùi bị cắt, sau đó nhấc rời khỏi thân thể hắn.

"Lục nhị lão gia," Thẩm Xương Cát nhìn thấy khối thịt kia bỗng nhiên cười nói, "Ngươi ngày thường bảo dưỡng không tồi đâu, thịt này còn tràn ra váng dầu đây."

Trong lòng giống như bị khoét một cái lỗ, máu ồ ồ chảy ra ngoài, làm cho cả người hắn theo đó mà suy yếu, hắn rất muốn nhắm mắt lại cứ như

https://thuviensach.vn

vậy ngất đi, nhưng mà hắn thấy được người Hoàng Thành Ti lấy đến đây một cây thiết côn đã đốt hồng.

Lục Văn Hiển trừng mắt nhìn ra, hắn đương nhiên biết thiết côn kia để làm gì.

"Đừng... Đừng... Van cầu ngươi... Thẩm đại nhân... Van cầu ngươi... Ta... "

Thiết côn kia ở trước mắt hắn quơ quơ, lập tức liền đâm vào miệng vết thương trên người hắn.

Đau đớn thật lớn, tựa như một cây đinh đâm vào từ lòng bàn chân liên tục đi lên cắm ở trên gáy hắn, Lục Văn Hiển cảm thấy một khối đá thật lớn đè ép trên ngực, tim hắn đập giống như sẽ ngừng lại, trước mắt lại quay cuồng.

Hắn có chọc giận gì đến Hoàng Thành Ti đâu?

Hắn vì sao phải dạy Vương Nhân Trí nói vậy, hắn một lần nữa mở to mắt, thấy được Vương Nhân Trí bên cạnh, Vương Nhân Trí con mắt hắc ám yên lặng nhìn hắn, giống như là ác quỷ chỉ muốn ăn sống hắn.

Là câu nói kia của hắn, làm hai người bọn họ bị hại thành bộ dáng này.

Sớm biết rằng như vậy, hắn tuyệt đối không bảo Vương Nhân Trí nói như vậy.

Chính là hiện tại hết thảy đều đã muộn.

Chậm.

Một chậu nước muối đổ trên người Lục Văn Hiển, Lục Văn Hiển lập tức tỉnh táo lại, Thẩm Xương Cát lại bắt đầu cắt thịt trên đùi hắn...

https://thuviensach.vn

"Ta nói... Ta đều nói... Thẩm đại nhân... Ta cũng không phải huyền học cao nhân gì... Chỉ là có một người thông truyền huyền học, bà ta... Bà ta nói cho ta biết... Bà ta bảo ta dạy cho nhạc phụ nói những lời đó cho Thẩm đại nhân nghe, Triệu Linh... chuyện Triệu linh cũng là bà ta bảo ta chuyển tờ giấy, đều là bà ta, chính là bà ta... "

Thẩm Xương Cát vẫn là cắt thịt xong, tiếp tục hoàn thành tất cả trình tự phía sau, mới rửa tay, hưng trí bừng bừng nhìn Lục Văn Hiển, "Người ngươi nói là ai a?"

"Là Cố đại thái thái, phải... Hứa thị... Là bà ta... "

Sau khi nói ra những lời này, Lục Văn Hiển bỗng chốc thấy thoải mái hơn nhiều.

Thẩm Xương Cát cười nhạo một tiếng, "Một nữ nhân? Mẫu thân Cố Lang Hoa?" Đáp án này hiển nhiên không thể làm hắn tin tưởng, hắn vươn tay lại cầm lấy đao, một lần nữa đi tới chỗ Lục Văn Hiển, "Ngươi là không phải cho rằng lừa ta rất dễ chứ."

"Không... Không... " Lục Văn Hiển hô to,"Ta sẽ chứng minh cho ngài thấy, Thẩm đại nhân... Ta sẽ chứng minh... "

...

Hứa thị đã tức giận đến phát run.

Nàng như thế nào cũng không nghĩ đến Cố Lang Hoa cái đồ súc sinh kia cư nhiên ở trước mặt mọi người đem tất cả sự tình đều nói ra.

Hứa lão thái thái vẻ mặt kinh ngạc, "Nàng nói chính là mẫu thân của nàng, cho dù là bị Cố gia hưu, cũng là mẹ đẻ của nàng, nếu mẹ đẻ có sai lầm, thanh danh của nàng cũng sẽ đi theo bị hao tổn, tương lai... Ai còn dám cưới nàng vào cửa."

https://thuviensach.vn

Hứa Sùng Trí cũng nghĩ qua chuyện như vậy, nhưng Cố Lang Hoa dám mang theo người xuất đầu lộ diện ở bên ngoài, dám cùng Hoàng Thành Ti giằng co, này đã cùng những tiểu thư khuê các bình thường bất đồng, cũng không thêm một chuyện này.

Làm cho hắn tức giận là, Cố Lang Hoa miệng nói đều là Hứa thị, không kêu một tiếng mẫu thân, giống như đã đoạn tuyệt quan hệ với muội muội.

Sao có thể có người ngoan độc như vậy.

Hứa lão thái thái nói: "Lời nói của một đứa nhỏ, làm sao có thể tin tưởng, ngày mai nhà ta sẽ mở yến hội, mời nữ quyến nhà quan to hiển quý thành Hàng Châu đến làm khách, chúng ta nhất định sẽ lật lại những lời đồn đãi này."

Hứa Sùng Trí bộ dáng gục đầu ủ rũ, "Vô dụng thôi, việc này sớm đã nhao nhao ồn ào huyên náo, con đi phủ nha, đồng nghiệp cũng không nguyện ý nói chuyện với con, huống chi là nhà chúng ta mở tiệc chiêu đãi... Không có người đến."

Hứa thị chỉ cảm thấy mình như bị người dùng kén bao vây lại, thở dốc một chút cũng không được, lại nhớ tới hết thảy chuyện của kiếp trước, không, so với kiếp trước còn tới sớm hơn một chút.

Vì cái gì lại như vậy.

Chẳng lẽ ông trời cho bà ta trọng sinh một lần, chính là muốn làm cho bà ta một lần nữa chịu những đau khổ này sao?

Bà ta không phục.

Bà ta khổ tâm an bài nhiều năm như vậy, nhất định sẽ có thể xoay chuyển, nhất định sẽ...

https://thuviensach.vn

"Đại ca," Hứa thị bỗng nhiên nói, "Ca đừng sốt ruột, sẽ có biện pháp."

Bà ta không muốn lại phải nhìn thấy bộ dáng thất hồn lạc phách của đại ca, cuối cùng lưu lạc thành một người chẳng bằng một thư sinh không có công danh, bà không thể làm cho Hứa gia chìm xuống trong tràng tranh đấu này, như vậy bà sẽ không có chỗ nương nhờ.

Đời này còn như vậy dài, bà ta tuyệt không thua như vậy.

Hứa Sùng Trí nhìn về phía Hứa thị, trên mặt Hứa thị tràn đầy hoảng hốt, trận tai nạn này thống khổ nhất chính là Hứa thị, Hứa thị ngược lại đến an ủi hắn.

Hứa Sùng Trí trong lòng chua xót, hắn bỗng nhiên thở dài, "Bằng không... Cứ như vậy quên đi, chúng ta ở Hàng Châu, chỉ cần sống thật tốt, mấy năm nay chúng ta trải qua không phải cũng tốt lắm sao?"

Hắn bỗng nhiên chán ghét quan trường, có lẽ hắn có thể làm Tri Huyện đã là lựa chọn tốt nhất, đây là ý niệm đầu tiên xuất hiện trong lòng hắn khi mặt đối mặt với vẻ hung ác nham hiểm của Thẩm Xương Cát.

Chỉ cần Hứa gia không cần gặp phải người như vậy thì tốt rồi.

"Không được..." Hứa thị lập tức đứng lên, "Muội tuyệt không đáp ứng."

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 161: Bán Đứng

Trên dưới Hứa gia đều sững sờ ở đó.

Không nghĩ tới Hứa thị từ trước đến nay đều nhu nhược khi nghe nói những lời này, chẳng những không khóc, vẻ mặt còn có hận ý.

Hứa thị run rẩy nói: "Đại ca, huynh suy nghĩ một chút, Cố gia đối với muội như vậy, là muốn bức muội tới đường chết, cho dù hiện tại chúng ta nén giận, bọn họ cũng sẽ không từ bỏ ý đồ, đến lúc đó chúng ta ngay cả sức lực chống lại cũng không có."

Hứa Sùng Trí quả thật có chút yếu đuối, ông ta muốn đứng lên làm yên lòng Hứa thị, lại phát hiện nói không nên lời.

Hứa lão thái thái vẻ mặt tức giận, "Vì sao? Cố gia kia vì sao lại càng muốn đối phó chúng ta, tốt xấu gì cũng là thông gia, nữ nhi nhà chúng ta ở Cố gia thủ tiết nhiều năm như vậy, bọn họ... Thế nhưng..."

Đúng vậy, vì sao chứ?

Đến bây giờ Hứa thị còn không hiểu được, vì sao Cố Thế Hoành lại không nghe lời bà ta, kiếp trước như thế, kiếp này lại vẫn vậy, mặc kệ bà ta khuyên như thế nào, Cố Thế Hoành cũng không chịu cùng Hứa gia đồng tâm đồng lòng, nếu Cố Thế Hoành thay đổi dự tính ban đầu, bà ta cũng sẽ không cho người giết chết Cố Thế Hành.

Là ông ta không để ý tình cảm vợ chồng trước, vắng vẻ bà ta, để bà ta phải chịu vận mệnh của kiếp trước, bà ta sao có thể không phản kháng. Hơn nữa, cho dù không có bà ta, Cố Thế Hoành cũng sẽ chết, chết ở trên tay

https://thuviensach.vn

Thẩm Xương Cát. Thật sự là không biết lượng sức, Cố gia nho nhỏ thế nhưng dám đối nghịch Hoàng Thành Ti.

Bà ta suy nghĩ một chút kiếp trước, về hành động giống như thiêu thân lao đầu vào lửa của Cố gia liền cảm thấy buồn cười. Bởi vì có người nhà như thế, bà ta mới sống thê thảm như vậy, Hứa gia mới bị Thái tử ghét bỏ, đứng ở một vị trí xấu hổ.

Hiện giờ khác rồi, bà ta sớm đã đứng bên nhà mẹ đẻ, nhưng mà vì sao kết quả vẫn không thay đổi? Thẩm Xương Cát cư nhiên vô dụng như vậy, không dứt khoát nhanh chóng trừng trị Cố gia.

Hoàng Thành Ti không phải vẫn vì thủ đoạn tàn nhẫn mà nổi danh sao?

Như thế nào tới Giang Chiết lại giống như bị người chặt mất nanh vuốt.

Kiếp trước, mặc dù Thái tử xuống dốc, Thẩm Xương Cát vẫn còn sức đấu tranh a.

Thẩm Xương Cát a Thẩm Xương Cát, Hứa thị trong lòng mặc niệm, mau để cho ta xem thủ đoạn của ngươi, nhất định đừng để ta thất vọng.

Nói trong chốc lát, Hứa thị liền cảm thấy mỏi mệt không chịu nổi, bà ta đi ra khỏi viện tử của Hứa lão thái thái, vừa mới trở về phòng, nha hoàn Tử Yên lập tức tiến lên nói, "Lục gia bên kia truyền tin lại, bảo cô mẫu đi tiểu viện tử."

Lục Văn Hiển nhất định là nghe được tin tức, cho nên mới chạy tới, Hứa thị gật gật đầu, phái hạ nhân nói cho Hứa lão thái thái, bà ta muốn đi chùa thắp nén hương, liền mang người đi tiểu viện tử.

Hạ nhân Lục gia kính cẩn nghênh đón ở cửa, đầu cũng không dám nâng một chút. Hứa thị nhíu mày, trong viện vô cùng im lặng, lòng bà ta hơi hơi cảm thấy có chút không ổn, đang do dự xem có đi vào hay không, thanh âm

https://thuviensach.vn

Lục Văn Hiển truyền đến, "Còn thất thần làm cái gì, nhanh đi châm trà cho tiên sinh."

Hứa thị nhìn thấy Lục Văn Hiển mới an tâm, đi đến nhà chính.

Trà đã pha tốt, là trà lài năm ngoái, ngửi thấy có hương khí thản nhiên, đây là hương vị Hứa thị thích nhất.

Lục Văn Hiển nhìn biểu tình không màng danh lợi trên mặt Hứa thị, bỗng nhiên có một chút áy náy. Hứa thị ngẩng đầu lên, Lục Văn Hiển lập tức thay đổi biểu tình, "Cố gia muốn triều đình phải điều tra vụ án của Cố Thế Hoành một lần nữa, chúng ta nên làm gì bây giờ? Hà... ở trong tay Cố gia, hắn ta có thể khai ra chúng ta không?"

Hứa thị lắc lắc đầu, "Không đâu, năm đó nếu ông không tìm cách đưa hắn ra, hắn đã sớm bị chém đầu, ta rất hiểu hắn, rất nặng nghĩa khí, tuyệt đối không nói lung tung."

Lục Văn Hiển chép miệng.

Hứa thị liếc mắt nhìn Lục Văn Hiển một cái, "Ông sợ cái gì, những người đó bị bắt tất nhiên sẽ khai bậy một đống, ông là một quan viên triều đình còn sợ một tên giặc cướp sao? Hơn nữa, hắn còn có hai người con trai ở trong tay ông, hắn sẽ không muốn để mình tuyệt hậu."

Lục Văn Hiển cúi đầu không biết đang cân nhắc cái gì, "Bà nói, Thẩm đại nhân bên kia lâu như vậy không có tin tức, có thể hay không... Bà tính sai rồi..."

"Không có khả năng, " Hứa thị lập tức nói, "Quá hai ngày tự nhiên sẽ có tin tức..."

"Ta..." Mặt Lục Văn Hiển bỗng nhiên đỏ lên, "Ta cũng là bất đắc dĩ... Bà phải biết rằng... Thẩm đại nhân... Rất đáng sợ... Ta..."

https://thuviensach.vn

Lục Văn Hiển đột nhiên trở nên kỳ quái, Hứa thị vẻ mặt kinh ngạc, "Ông rốt cuộc làm sao vậy?"

Vừa dứt lời, bà ta nhìn thấy Thẩm Xương Cát với vẻ mặt âm trầm từ phía sau đi đến, trên mặt hắn tràn đầy vẻ tàn nhẫn, giống như dao nhỏ cứ nhìn chằm chằm bà ta, "Cố đại thái thái làm sao biết Trang Ca của ta sẽ sinh bệnh chết non?"

Hứa thị mở to hai mắt nhìn về phía Lục Văn Hiển, đầu Lục Văn Hiển đã chảy đầy mồ hôi, co quắp ngồi ở ghế dựa, toàn thân trầm tĩnh lại, cả người hắn lạnh run.

Hứa thị cười lạnh một tiếng, hiểu rồi, Thẩm Xương Cát nhất định không tin những lời khảo vấn được từ Lục Văn Hiển, Lục Văn Hiển vậy mà bán đứng bà ta. Đời trước hắn chính là như vậy, đời này như cũ vẫn thế.

Đây là số mệnh sao?

Là người đã chết một lần, bà ta còn sợ gì, bà ta chỉ cảm thấy buồn cười thôi. Hứa thị nghĩ đến đây không nhịn được cười rộ lên, bà ta nhìn Thẩm Xương Cát, "Đều là mệnh, cho dù ngươi cố gắng thế nào kết quả đều giống nhau."

Thẩm Xương Cát nhìn Hứa thị giống như điên cuồng, "Ngươi nói đúng rồi, đây đều là mệnh, hiện giờ mạng của ngươi nắm ở tay ta."

Hứa thị gật gật đầu, ý đồ làm cho chính mình bình tĩnh xuống, "Đúng, mạng của ta ở trong tay Thẩm đại nhân, mệnh Thẩm đại nhân ở nơi nào? Chẳng lẽ Thẩm đại nhân không muốn biết sao?"

"Đến bây giờ còn muốn tìm cớ thoát thân, " Thẩm Xương Cát cười lạnh phất tay, "Ta thật muốn nhìn, ngươi phải chăng so với hai nam nhân càng khó đối phó."

https://thuviensach.vn

"Nữ nhân tốt, nữ nhân da thịt non mịn..."

Ánh mắt Thẩm Xương Cát giống như độc xà nhìn chăm chú, Hứa thị không tự chủ được rùng mình một cái, "Thẩm đại nhân người ngài nên đối phó không phải chúng ta... Hứa gia chúng ta vẫn đều là Thái tử môn hạ... Chúng ta chưa làm qua chuyện gì tổn hại đến Thái tử gia cùng Thẩm đại nhân ngài."

Thẩm Xương Cát yên lặng nhìn Hứa thị, bỗng nhiên tiến lên, vươn tay đến giống như muốn sờ mặt Hứa thị, lại đột nhiên một quyền đánh vào ngực Hứa thị.

Hứa thị lập tức ngã sang một bên.

Đau đớn kịch liệt làm cho bà ta không thở nổi, miệng tràn đầy hương vị mặn chát, hé miệng phun ra một ngụm máu tươi.

Không đúng, như vậy không đúng, người bị Thẩm Xương Cát đánh phải là Cố Lang Hoa, không phải là bà ta.

Kiếp trước, Thẩm Xương Cát là bởi vì Cố Thế Hoành mà đối phó Cố gia, đời này Cố Thế Hoành đã chết, sao lại như cũ đến đối phó bà ta.

Vì cái gì?

"Thẩm đại nhân..." Hứa thị càng không ngừng ho khan thở dốc, "Là Cố Lang Hoa... Người ngươi nên đối phó... Là Cố Lang Hoa... Là Ninh Vương... Phải... là Khánh Vương... Hiện giờ ngươi đã giết con Khánh Vương... Ngươi đã diệt trừ kẻ địch lớn nhất đời... Ngươi..." Ngươi nên cám ơn ta.

Hứa thị nước mắt chảy xuống.

https://thuviensach.vn

Cuối cùng Thẩm Xương Cát đi lên, vươn tay kéo tóc Hứa thị, giống như túm cả da đầu bà ta xuống, "Nói... Có phải ngươi ở Thẩm gia an bài tai mắt... Cho nên ngươi mới biết được chuyện của Thẩm gia..."

Thì ra là Thẩm Xương Cát nghĩ như thế này.

Nếu Thẩm Xương Cát nghĩ như thế, vậy hôm nay bà ta chắc chắn phải chết.

Hứa thị bỗng chốc sợ hãi.

Thẩm Xương Cát hơi hơi dùng sức, đầu Hứa thị lập tức bị đánh mạnh vào trên mặt đất.

Hứa thị chỉ cảm thấy bên tai giống như có tiếng sấm cuồn cuộn, giống như toàn thân bà ta trên dưới đều chậm rãi vỡ vụn, trước mắt bà ta chỉ còn một mảng đen tối.

Bà ta không thể cứ như vậy chết đi, bà ta thế mà phải chết trong tay Thẩm Xương Cát ư, không, bà ta là chết ở trong tay chính mình.

Trong đầu Hứa thị bỗng nhiên xuất hiện một đôi giầy thêu hồng nhạt, bà ta ngẩng đầu lên, một người đứng thẳng ở trong phòng. Ruột gan bà ta lập tức đứt thành từng khúc, gắt gao ôm lấy đôi chân kia, nhưng đã không làm nên chuyện gì nữa.

Bà ta không thể làm cho một màn này lại xuất hiện.

Đây là mục đích bà ta sống lại.

Hứa thị giãy dụa, bắt lấy tay Thẩm Xương Cát, bà ta nhớ tới một người, "Đông Bình Trưởng Công chúa..."

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 162: Có Trá

Năm chữ Đông Bình Trưởng Công chúa giống như là cọng rơm cứu mạng bị Hứa thị nắm lấy chặt chẽ.

Trước mắt bà ta giống như có một đường sáng màu vàng, tại nơi đường sáng ấy, bà ta nhìn thấy kiếp trước của mình, là như thế đáng thương, như thế bất lực.

Cho nên, thay vì nói Cố Thế Hoành không chịu làm theo lời bà ta khiến trái tim bà ta rét lạnh, chẳng bằng nói bà ta hận. Bà ta hận những kẻ kiếp trước đã dẫm trên đầu bà ta, cho nên bà ta không thể để cho bọn họ sống khá giả.

Hứa thị ha hả cười rộ lên, bà ta không thể chết được, bà ta tuyệt đối không thể chết.

Sự thống khổ lại quyết tuyệt của Hứa thị, cùng ánh mắt sợ hãi lại không cam lòng, làm cho Thẩm Xương Cát buông lỏng tay ra. Vào thời điểm bị chịu tra tấn, vẻ mặt con người là rất khó che lấp.

Thẩm Xương Cát lạnh lùng nói: "Đông Bình Trưởng Công chúa làm sao vậy?"

Đông Bình Trưởng Công chúa là Công chúa duy nhất của triều đại đi hòa thân nơi ngoại bang xa xôi. Lúc ấy Tiên Hoàng dùng thủ đoạn không quá quang minh, dùng hòa thân lừa Tây Hạ, đoạt lại thành trấn quan trọng ở biên cương. Cũng từ đó về sau, quan hệ Đại Tề cùng Tây Hạ trở nên căng thẳng, vận mệnh Đông Bình Trưởng Công chúa có thể đoán được.

https://thuviensach.vn

Sau khi Hoàng thượng kế vị, ngài nhiều lần để cho Hoàng Thành Ti đến Tây Hạ hỏi thăm tình huống của Đông Bình Trưởng Công chúa, hai lần phái người tới Tây Hạ, hy vọng có thể đón Đông Bình Trưởng Công chúa trở về.

Tây Hạ lại đem kết cục của Đông Bình Trưởng Công chúa trở thành điều kiện, hướng Đại Tề đòi tiền vàng tơ lụa. Triều thần vừa nghe đã ồn ào. Dù cho Đại Tề là đưa đi tiền vật, thì đó cũng là ban thưởng chứ không phải chuộc người về, chỉ có thể là ân điển đại biểu Đại Tề cứu tế cho ngoại tộc. Nếu như đáp ứng Tây Hạ, Đại Tề còn mặt mũi gì.

Cho nên Thái hậu ghét nhất toan nho1, cho rằng thể diện của bọn họ đã chặt đứt đường về của Đông Bình Trưởng Công chúa.

1 Chỉ phái cổ hủ.

Nhoáng lên một cái lại nhiều năm qua đi.

Nếu nói Hoàng thượng cùng Thái hậu có chuyện gì có thể chung sức hợp tác, thì đó chính là chuyện về Đông Bình Trưởng Công chúa.

Hứa thị tóc tai tán loạn, trên mi tâm máu tươi chảy ròng, "Nếu Thái tử có thể thúc đẩy chuyện kết cục của Đông Bình Trưởng Công chúa, Thái hậu... Cũng sẽ không... Không mãi giữ lấy vấn đề thông đồng với địch bán nước. Nếu đại nhân có thể mượn cớ này thúc đẩy Tây Hạ cùng Đại Tề hoà đàm, nhất định sẽ nhận được sự khen ngợi cùng tín nhiệm của Hoàng thượng..."

Đây cũng chính là chuyện Thẩm Xương Cát làm kiếp trước.

Hứa thị cố gắng trợn tròn mắt, rốt cuộc nhìn thấy trên mặt Thẩm Xương Cát vẻ kinh ngạc.

Thẩm Xương Cát tin.

https://thuviensach.vn

Hắn rốt cuộc tin.

Hứa thị ý đồ tiếp tục hướng Thẩm Xương Cát bày tỏ, nhưng Thẩm Xương Cát lại vươn tay đến tát mạnh vào mặt Hứa thị. Hứa thị nhất thời ngã trên mặt đất, mắt nhắm lại hôn mê bất tỉnh.

Hắn ghét nhất chính là có người đứng trước mặt hắn, đối với tất cả chuyện của hắn giống như đều rõ như lòng bàn tay. Nếu bị người nắm giữ tâm tư, cũng giống như bị người nắm giữ tính mạng.

Mặc kệ Hứa thị nói là thật hay là giả, hắn đều phải lấy được càng nhiều tin tức hơn từ miệng nữ nhân này.

Thẩm Xương Cát nhìn về phía Lục Văn Hiển, "Chuyện này ta không muốn để cho người bên ngoài biết được."

Lục Văn Hiển cơ hồ theo ghế trên bò lên, sau đó ngã trên mặt đất, run rẩy nói: "Ta... Ta sẽ không nói... Thẩm đại nhân... Yên tâm..."

Thẩm Xương Cát nói: "Hứa thị ta mang đi, Hứa gia bên kia ngươi hãy nghĩ cách ứng đối, nếu để lộ tiếng gió..."

Lục Văn Hiển nhìn vẻ mặt âm ngoan của Thẩm Xương Cát.

Hứa thị bị mang đi, người Hoàng Thành Ti cũng đi sạch sẽ, trừ bỏ trên mặt đất một bãi máu tươi, hết thảy không có gì khác biệt với ngày thường. Lục Văn Hiển gần như cho rằng mới vừa rồi chỉ là một giấc mộng.

"Người tới..." Lục Văn Hiển hô, răng hắn đã run cầm cập.

Trong tiểu viện tử đều là hạ nhân hắn tín nhiệm nhất, đương nhiên mọi người sẽ làm như hết thảy chưa từng phát sinh, nhưng mà... Hứa gia bên kia phải giấu diếm như thế nào?

https://thuviensach.vn

Lục Văn Hiển nhìn nha hoàn Tử Yên của Hứa thị, "Hãy cho người đem xe ngựa tiến đến Linh Thuận Tự, nói cô mẫu nhà ngươi ngủ lại chùa, sau đó truyền tin tức đến Hứa gia."

Cứ như vậy, Hứa gia chắc là sẽ không hoài nghi.

Nhưng mà như vậy có thể giấu bao lâu, Hứa thị nếu như không trở lại...

Lục Văn Hiển nghĩ đến thủ đoạn tra tấn của Hoàng Thành Ti.

Kia phải làm thế nào mới tốt.

Hứa thị... Nhất định sẽ không tha thứ cho hắn.

Lục Văn Hiển bỗng nhiên "ô ô" khóc lên.

...

Trong kinh thành.

Thái tử mấy ngày nay vừa cao hứng vừa bàng hoàng.

Cao hứng chính là dưới sự thương nghị của phụ tá rốt cuộc đã có đối sách đối với việc Tây Hạ, bàng hoàng chính là, không biết chuyện này có thể thành công hay không.

Triều đình rung chuyển, mặt rồng giận dữ.

Hắn là Thái tử lại giống như một con chó rơi xuống nước, mặc dù là ở bữa tiệc gia đình cũng phải chịu Hoàng thượng răn dạy. Trong lòng hắn không khỏi buồn bực uống nhiều thêm vài chén rượu, đang lúc mơ mơ màng màng có người bưng chén trà cho hắn, sau đó nhắc nhở hắn Thái hậu nương nương mấy ngày nay trong lòng không thoải mái. Bởi vì Tây Hạ bên kia truyền đến tin tức của Đông Bình Trưởng Công chúa, hai người con trai của Trưởng Công chúa bị ôn dịch đều lần lượt chết đi.

https://thuviensach.vn

Trước đây thời điểm Hoàng đại sự, Thái hậu còn oán hận Tiên Hoàng làm một việc sai lầm, chính là phỏng theo người xưa hướng Đột Quyết, dân tộc Hồi Hột kết thân cầu hòa, đem Đông Bình Trưởng Công chúa gả đến Tây Hạ.

Từng đứa con đều là thịt trong lòng mẫu thân, Thái hậu vẫn luôn nhớ tới nữ nhi lưu lạc bên ngoài, muốn đem nàng đón về Đại Tề. Đặc biệt là sau khi Bình An Trưởng Công chúa hoăng, Thái hậu tưởng niệm Đông Bình Trưởng Công chúa càng thêm mãnh liệt.

Người già chính là như thế, nhất là là nữ nhân, đây cũng chính là nhược điểm của Thái hậu.

Sau khi tỉnh rượu, Thái tử lập tức hiểu được, trong cung có người cố ý truyền lại tin tức cho hắn. Vì thế hắn lập tức triệu tập phụ tá của Đông Cung thương nghị đối sách.

Nên vì Đông Bình Trưởng Công chúa lót một con đường cuối cùng, như vậy hắn cũng có thể thoát khỏi chuyện mưu đồ cấu kết Tây Hạ bán nước.

Đây là một mưu kế thật hoàn hảo.

Thái hậu sẽ không cự tuyệt, phụ hoàng cũng sẽ không cự tuyệt.

Chính là Thái tử càng muốn biết, người cho hắn tin tức ngày ấy rốt cuộc là ai? Mơ mơ hồ hồ, hắn nhớ rõ hình như là một ma ma. Trong cung ma ma nhiều lắm, trong khoảng thời gian ngắn hắn không thể biết rõ.

"Thái tử gia..."

Thái tử đang cân nhắc, nội thị tiến vào bẩm báo, "Trong cung truyền đến tin tức, Thái hậu nương nương suốt đêm đi Trường Nhạc Điện, muốn ngủ lại bên kia."

https://thuviensach.vn

"Lúc trước Trường Nhạc Điện là nơi ở của Đông Bình Trưởng Công chúa, tuy rằng mỗi ngày có cung nhân quét tước, nhưng mà dụng cụ trong điện sớm đã không được như mới. Thái hậu nương nương di giá đến đây khiến trong cung trên dưới đều rối loạn, lúc này ngay cả Hoàng thượng cũng bị kinh động."

Ánh mắt Thái tử nhất thời sáng lên.

Đây là một tín hiệu, Thái hậu nương nương muốn thúc đẩy chuyện Đông Bình. Nếu như vậy, Đại Tề cùng Tây Hạ sẽ không làm căng, một khi hai quốc hoà đàm, ai còn cả ngày đem việc thông đồng với địch bán nước treo bên miệng.

Thái hậu làm như vậy, Ninh Vương cũng không dám không theo, những kẻ khác như Hàn Chương, Mẫn Hoài cũng sẽ phục tùng.

...

Hoàng đế đi vào Trường Nhạc Điện, Thái hậu nương nương nằm ở trên giường của Đông Bình Trưởng Công chúa trước khi xuất giá. Vài năm này, tóc trên đầu Thái hậu đã thêm nhiều sợi bạc, cả người đều có vẻ già đi rất nhiều.

"Hoàng đế đến đây?"

Không đợi Hoàng đế nói chuyện, Thái hậu đã nhìn lại.

Hoàng đế đã lâu không nhìn thấy trong mắt Thái hậu vẻ hiền từ như vậy.

Hoàng đế lập tức nói: "Mẫu hậu, ngài phải thật tốt bảo trọng thân mình."

Thái hậu lắc lắc đầu, "Người tuổi lớn sớm muộn gì đều phải đi đến con đường kia, cũng không có gì to tát, " nói xong dừng một chút, trên mặt hiện

https://thuviensach.vn

lên vẻ tươi cười, "Ta nghe nói, phía Tây Hạ nói muốn dùng Xu Minh đổi Đông Bình là thật sao?"

Hoàng đế gật gật đầu.

Trên mặt Thái hậu lộ ra biểu tình vui sướng, "Thật tốt quá, Đông Bình của ta sẽ về đây."

"Hoàng thượng," nội thị bỗng nhiên hô một tiếng, "Lữ Ngộ của Hoàng Thành Ti ở Tây Hạ đã trở lại..."

Ánh mắt Thái hậu lập tức sáng lên, "Có phải mang về tin tức của Đông Bình hay không?"

Lữ Ngộ lần đầu tiên bị truyền vào Trường Nhạc Điện, hắn đương nhiên biết việc này đại biểu cho cái gì.

Tẩm điện Đông Bình Trưởng Công chúa từng ở, Thái hậu cùng Hoàng thượng đều ngồi ngay ngắn ở đó.

Lữ Ngộ nuốt một ngụm nước bọt rồi tiến lên hành lễ, ổn định tâm thần mới nói, "Bẩm Thái hậu, Hoàng thượng, ty chức ở Tây Hạ biên cảnh thu được một tin tức."

"Dùng chính là Tiên Đế biên soạn 《 Thiết Vận 》 2, điều 1, để đối ứng âm điệu, lấy nước phèn chua viết văn kiện mật."

2 Cổ đại đã có mật mã dùng để mã hóa thư tín, đối chiếu âm điệu của một quyển sách biên thành dãy số, đem thanh mẫu vận mẫu hợp thành một chữ dùng để truyền lại tin tức, cho dù rơi vào trong tay địch, địch cũng không biết viết cái gì.

Hoàng đế nghe được lời này không khỏi động dung, đây là phương pháp chỉ có Sát Tử được Hoàng Thành Ti bồi dưỡng mới có thể dùng.

https://thuviensach.vn

Hoàng đế nói: "Trên đó viết cái gì?"

Lữ Ngộ cúi đầu, "Chớ hoà đàm, có trá."

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 163: Thật Giả

Chuyện Sát Tử phải hỏi Thẩm Xương Cát.

Chỉ có Thẩm Xương Cát mới có thể phân rõ thật giả.

Nghĩ đến đây, Hoàng đế không khỏi nhíu mày, "Thẩm Xương Cát thế nào đi lâu như vậy còn không trở về, trẫm đã sớm nói với hắn, điều tra rõ tình hình Giang Chiết lập tức quay về kinh bẩm báo."

Hoàng đế nói lập tức đánh vỡ không khí mẫu từ tử hiếu trong Trường Nhạc Điện.

Ai cũng biết Giang Chiết đã xảy ra chuyện gì, chính là bởi vì Thái hậu cùng Hoàng thượng hai bên tranh đấu gay gắt mới có kết quả như vậy.

Thẩm Xương Cát đi Giang Chiết là muốn điều tra rõ tất cả mọi chuyện. Bởi vì Hoàng thượng vừa không tin lời nói của Thái tử, cũng không thể hoàn toàn tin tưởng tấu chương của Hàn Chương cùng Mẫn Hoài.

Trận chiến này có chút loạn đến rối bời, tuy rằng nhìn như là thắng trận, lại chính xác bại lộ ra Đại Tề nội chính hỗn loạn.

Hoàng đế muốn biết rõ ràng, rốt cuộc là ai ở trước mặt hắn đùa giỡn bịp bợm.

Phương Bắc có Kim Quốc, Tây Bắc có Đại Hạ, phía Nam còn có An Nam.

Hoàng đế không rõ, tại sao Đại Tề tới tay hắn liền nơi chốn khởi chiến loạn, không có một ngày một lúc để cho hắn sống yên ổn. Hắn chỉ nghĩ im

https://thuviensach.vn

lặng ở thư phòng xem sách, triệu mấy đại thần Trung Thư Tỉnh đến viết một bảng chữ mẫu.

Quốc sự phiền lòng, hắn thật muốn đem vị trí này ném cho Thái hậu, để Thái hậu trải nghiệm tư vị vì nước làm lụng vất vả. Nhưng là đáng tiếc, thế gian này chỉ có thể có một Chân Long Thiên Tử, Thái hậu càng khoa tay múa chân, hắn lại càng muốn quyết tranh hơn thua.

Hoàng đế vô tâm nghe chuyện Sát Tử, chuyện đó nên để Hoàng Thành Ti quan tâm, hắn chỉ muốn biết kết quả, "Văn kiện mật này có thể tin hay không?"

Thái hậu cũng gắt gao nhìn chằm chằm Lữ Ngộ.

Lữ Ngộ nhất thời mồ hôi ướt đẫm vạt áo, hắn đã biết khi truyền tin trở về nhất định gặp tình hình như vậy, nhưng mà hắn lại ma xui quỷ khiến cầm trở về. Không riêng bởi vì mật tín này là bị một người không chớp mắt dùng vải dầu bao lấy, khâu ở ruột xe, hơn nữa Tây Hạ bởi vì phát hiện hành tung của Sát Tử, khắp nơi bắt người. Chỉ cần người nào hơi có khác thường sẽ bị chặt đầu treo trên tường. Quan trọng nhất là, Tây Bắc lạnh vô cùng, người nọ che mặt đem mật tín giao cho hắn rồi đi. Hắn tiến lên ngăn trở muốn lấy xuống bố khăn trên mặt nhưng lại đụng phải lỗ tai, liền lập tức đem lỗ tai người nọ túm xuống.

Lữ Ngộ trong lòng có chút áy náy, hắn không nên lỗ mãng như vậy. Hắn cũng biết, Sát Tử bí mật giấu ở biên cảnh sẽ không lộ diện cho bất luận kẻ nào xem. Hắn đánh vỡ quy củ, làm bị thương người khác. Một Sát Tử thiếu lỗ tai chẳng khác nào đưa cho người ta đặc điểm phân biệt thân phận, chẳng khác nào đã không có tác dụng.

Đây là một Sát Tử lần đầu tiên trong đời đưa tới mật tín, hắn như thế nào cũng muốn đưa vào kinh thành.

https://thuviensach.vn

Lữ Ngộ suy nghĩ hồi lâu, chung quy không dám ở trước mặt Hoàng thượng nói lung tung, chỉ nói: "Vi thần không biết, còn cần Thẩm đại nhân phân biệt."

Hoàng đế nhíu mày, "Vậy kêu Thẩm Xương Cát trở về."

Thái hậu trầm hạ ánh mắt, "Đông Bình Trưởng Công chúa đã bị bỏ qua hai lần, lần đầu tiên là bởi vì ngươi phụ thân muốn đoạt lại thành trì, lần thứ hai là bởi vì thể diện đất nước, lần thứ ba... Nếu là bởi vì một mật tín không thể phân biệt thật giả, chỉ sợ nàng không bao giờ... nữa có thể trở lại, nàng ở nơi đó đã chết trượng phu, đã chết nhi nữ, không nơi nương tựa, không biết còn có thể kiên trì bao lâu."

"Mặc kệ thế nào, nàng đã vì giang sơn Đại Tề tận tâm hết sức, Hoàng thượng nên để cho nàng trở về an ổn quãng đời còn lại."

Nói đến lúc sau, thanh âm Thái hậu hơi hơi phát run, giống như đã muốn dùng hết tất cả khí lực, lúc này bà cũng không chỉ là Thái hậu Đại Tề, bà còn là một mẫu thân thương tâm vì con.

Hoàng đế lên tiếng, "Mẫu hậu an tâm, trẫm chắc chắn cho người điều tra minh bạch, ngài cũng phải bảo trọng thân mình, nếu không Đông Bình trở về nhìn thấy tình hình mẫu hậu như vậy cũng sẽ khổ sở."

Hoàng đế nói xong chuẩn bị rời đi.

Mành ngọc lưu ly xốc lên, một cô nương mười tuổi mang theo cung nhân đi vào.

Nàng tiến lên quy củ hành lễ về phía Hoàng đế, hành vi cử chỉ thập phần hào phóng khéo léo, diện mạo đoan trang mặt mày sáng sủa, là khí chất chỉ tiểu thư khuê các mới có thể có.

https://thuviensach.vn

Hoàng đế gật gật đầu, hắn biết đây là nữ nhi của Trung Thư Tỉnh Từ Tùng Nguyên - Từ Cẩn Du. Vị tiểu thư này trời sinh thông minh, thích xem các loại sách cổ, ở Điền Y Chính của Thái y viện học được một tay làm dược thiện. Nàng thường xuyên ra vào tiểu phòng bếp của Thái hậu nương nương, chỉ huy cung nhân vì Thái hậu chuẩn bị cơm canh, lại cùng phụ thân Từ Tùng Nguyên học rất nhiều phong thổ chuyện xưa của ngoại tộc, thường thường giảng cho Thái hậu nghe, rất được Thái hậu yêu thích.

Hiển nhiên Từ Cẩn Du được Từ gia dưỡng ra có vài phần nhân tài, chắc là giống phụ thân nàng, là người thông minh.

Nếu lần này thật sự muốn cùng Tây Hạ hoà đàm, tất nhiên là cho Từ Tùng Nguyên đi một chuyến. Thái hậu chắc sớm đã lung lạc Từ gia, không biết có phải là vì ngày hôm nay hay không.

Hoàng đế phát hiện, tâm tư Thái hậu là thứ hắn vĩnh viễn không theo kịp.

...

Hàng Châu, tiểu viện Cố gia.

Lang Hoa nhìn thoáng qua Ngô Đồng bên cạnh đang không ngừng gạt lệ.

Ngô Đồng khóc thật sự thương tâm, "Nếu công tử nói cho ta biết, ta sẽ thay công tử nhảy xuống, công tử sẽ không chịu thương nặng như vậy," nói xong liền kinh ngạc vươn tay, "Các ngươi đây là muốn làm gì?"

Nào có ai để cho người ta chữa bệnh như vậy.

Ngô Đồng kinh ngạc nhìn tình cảnh trước mắt.

Cố đại tiểu thư cùng Hồ tiên sinh sau hai ngày thương lượng, tìm đến đây một cái dây thừng to bằng hai ngón tay, đem hai đùi công tử trói chặt.

https://thuviensach.vn

Một đầu dây khác của dây thừng xuyên qua móc sắt trong phòng, sau đó vài người chậm rãi dùng sức đem công tử treo lên.

Bệnh của công tử còn chưa hết, Cố đại tiểu thư cùng Hồ tiên sinh thế nhưng cứ giày vò ngài ấy như vậy.

Ô ô ô, trong lòng Ngô Đồng đã muốn khóc lên. Nếu không phải Cố đại tiểu thư ở trong này, hắn nhất định xông lên, trước tiên đánh hôn mê Hồ tiên sinh, sau đó ôm lấy công tử bỏ trốn mất dạng.

Ngô Đồng kêu la không ngừng, "Công tử... Tiểu thư..."

Lang Hoa xoa xoa mồ hôi trên trán, quay đầu lại hung tợn nói: "Ngươi kêu nữa xem, ta cam đoan đến kiếp sau công tử nhà ngươi cũng không bao giờ có thể đi đường nữa."

Ngô Đồng sợ tới mức bưng kín miệng.

So với Ngô Đồng, Bùi Khởi Đường trái lại vô cùng nghe lời, mặc cho nàng cùng Hồ tiên sinh giày vò như thế nào cũng không rên một tiếng.

Hồ tiên sinh chậm rãi sờ xương cốt bên hông Bùi Khởi Đường, sau đó hướng Lang Hoa vẫy tay, "Ngươi tới nhìn xem, đã tốt hơn nhiều, lại làm vài lần nữa, đợi cho xương cốt về lại chỗ cũ thì chỉ cần đắp thêm một lần thuốc nữa, ta cam đoan chắc chắn hoàn toàn khỏi hẳn."

Mỗi ngày đều phải làm như vậy, buộc từ sáng sớm mãi cho đến tối mới buông ra.

Tuy rằng Bùi Khởi Đường không thoải mái, nhưng là Lang Hoa cùng Hồ tiên sinh cũng rất lo lắng, sợ kéo quá độ ngược lại bị thương nặng hơn. May mắn là ngày ngày chịu đựng cũng coi như rất có hiệu lực.

https://thuviensach.vn

Bùi Khởi Đường chống chân bị buông xuống, quần áo trên người đều bị mồ hôi làm ướt đẫm.

Lang Hoa đợi gã sai vặt thay đổi quần áo cho Bùi Khởi Đường xong mới vào cửa hỏi tình huống của hắn, "Có cảm thấy tốt hơn nhiều không? Trên đùi có cảm giác hay không?" Lại đem bát đưa cho hắn, "Uống thuốc đi."

Bùi Khởi Đường đuôi mắt có chút hơi hơi đỏ lên, sắc mặt tái nhợt, cười cười với nàng, "Ta cả người đều đau, không có khí lực, có thể nhờ nàng hỗ trợ hay không."

Có thể làm cho hắn mở miệng thỉnh cầu cũng không dễ dàng. Dù sao lúc Hồ tiên sinh ở đây, hắn một tiếng đau cũng chưa từng kêu, hiện tại chắc là không còn sức lực.

Lang Hoa không khỏi nghi ngờ, "Ngay cả thìa cũng không cầm được?"

Bùi Khởi Đường ánh mắt hơi hơi tối sầm lại, lắc lắc đầu.

Lang Hoa nhìn về phía A Mạc cùng A Quỳnh, hai nha đầu này rất ăn ý lui về phía sau từng bước, trên mặt lại toát ra vài phần kinh hoảng. Hai ngày nay các nàng đều là bộ dáng này, chỉ cần nhắc tới để cho các nàng hầu hạ Bùi Khởi Đường, trên mặt đều là một bộ biểu tình muốn khóc.

Thật là kỳ quái, Bùi Khởi Đường rốt cuộc làm chuyện gì làm cho các nàng sợ hãi như vậy.

Lang Hoa đành phải cầm thìa.

Hắn dù sao mới mười lăm tuổi, có thể làm được trình độ như vậy đã rất không dễ dàng, sẽ cảm thấy suy yếu cũng là chuyện bình thường.

Nàng không thể đối hắn có nhiều ngờ vực vô căn cứ.

Lang Hoa múc một thìa thuốc đưa đến miệng Bùi Khởi Đường.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 164: Thẳng Thắn

Lang Hoa từng hầu hạ tổ mẫu uống thuốc, khi ấy bệnh của tổ mẫu thật sự nghiêm trọng. Hồ tiên sinh khai dược vừa đắng vừa sánh, tổ mẫu uống mấy ngụm sẽ ho khan, nhưng nàng vẫn ngoan tâm cho tổ mẫu uống hết thuốc.

Bởi vì không có biện pháp khác, đây là hy vọng duy nhất giúp tổ mẫu có thể sống.

Tổ mẫu vì chữa bệnh chịu nhiều khổ như vậy nhưng cũng không oán giận một câu, ngược lại mỗi lần đều thập phần thoải mái mà cười với nàng, muốn để cho nàng an tâm.

Tổ tôn hai người cùng nhau trải qua đoạn thời gian gian nan nhất ấy.

Cho nên sau đó, nàng đã thề sẽ không vì Hứa thị mà thương tâm khổ sở.

Một người một khi đã ra khỏi thế giới của ngươi, như vậy sẽ không vào được nữa.

Bùi Khởi Đường uống thuốc rất chậm, sau một lúc lâu mới uống xong bát thuốc.

"Nàng đang suy nghĩ chuyện Hứa thị sao?"

Lang Hoa nâng mi mắt lên, không biết vì sao Bùi Khởi Đường luôn dễ dàng nhìn ra suy nghĩ của nàng.

Nghe nói Hứa thị rời Hứa gia đi vào chùa, mỗi người đều nói nàng là vong ân phụ nghĩa bức tử mẹ đẻ, nàng nghe nói như thế cũng chỉ là cười cười mà thôi.

https://thuviensach.vn

Nếu nàng dám xử trí Hứa thị liền dám gánh vác hậu quả.

Về phần Hứa thị, chỉ sợ chuyện bà ta đã làm, bà ta cũng không dám nhận.

Lang Hoa lắc lắc đầu, "Ta chỉ là kỳ quái vì sao hai ngày nay Hứa gia không hề có động tĩnh."

Theo lý thuyết Hứa gia hẳn là tìm mọi cách xoay xở, ít nhất cũng phải đến Mẫn gia hỏi thăm một chút quan phủ rốt cuộc có chứng cớ gì.

Nhưng là hết thảy đều quá mức im lặng.

Nhất là Hoàng Thành Ti không rời đi Hàng Châu, ở mặt ngoài cũng không có hành động gì. Thẩm Xương Cát không phải loại người không có việc gì sẽ đi dạo, hắn ở chỗ này, nhất định có lý do của hắn.

Nàng đã biết Hoàng Thành Ti muốn tìm Sát Tử, Thẩm Xương Cát có phải đã có được một ít tin tức hay không.

Bùi Khởi Đường nghĩ nghĩ mở miệng, "Nàng ở thành Hàng Châu tìm người nào?"

Ánh mắt Lang Hoa dừng ở trên mặt Bùi Khởi Đường, Bùi Khởi Đường nhất định là đã biết cái gì, tựa như ngay từ đầu hắn đột nhiên xuất hiện ở Cố gia, nói ra quan hệ của phụ thân cùng Khánh Vương.

Người này có thể nào giám thị hoạt động của nàng, thám thính bí mật của nàng hay không.

"Nàng đừng tức giận," Bùi Khởi Đường nói, "Ta hàng năm bên ngoài bị quan phủ truy nã, so với người khác đều mẫn tuệ sâu sắc hơn một chút. Cho dù là đang ngủ, có chút động tĩnh cũng sẽ tỉnh lại, hai ngày nay nàng có

https://thuviensach.vn

chút tâm thần không yên, Đinh Quản sự của hiệu thuốc bắc mỗi ngày đều tới cửa."

"Hơn nữa, hiệu thuốc bắc chẳng qua chỉ là chiêu mấy người làm, căn bản không cần nàng phải hao tâm tốn sức."

"Ngày hôm qua vốn dĩ ta đang ngủ, bị thanh âm của các nàng nói chuyện đánh thức, nghe được nàng nói để cho người làm phân biệt dược liệu. Vì thế cũng không khó đoán, nếu nàng đề ra điều kiện tuyển dụng, vậy nhất định là muốn tìm người."

Lang Hoa liếc mắt nhìn Bùi Khởi Đường, người này đúng là được Hoàng thượng xưng là rường cột nước nhà, vẫn thánh sủng tận tụy, bức bách Ngự Sử Ngôn Quan vì hắn kê chân - Bùi Khởi Đường sao?

Sao nàng cứ cảm thấy hắn chính là một tên vô lại, thế mà dám đem chuyện nghe lén nói đến chính đại quang minh như vậy.

"Hơn nữa, nàng để cho bọn họ phân biệt chính là xuyên tâm liên, nó còn có một tên gọi khác ‘nhất kiến hỉ’."

"Về phần vì sao gọi là ‘nhất kiến hỉ’1, ta nghĩ chính là ý trên mặt chữ đúng không!"

1 Thấy chuyện vui.

Lang Hoa không khỏi kinh ngạc, chỉ nghe được nàng cùng Đinh Quản sự nói một ít chuyện, thế mà Bùi Khởi Đường có thể đoán được nhiều như vậy.

Không, hắn trên cơ bản đoán được toàn bộ.

Còn thiếu vế đối chữ của nhất kiến hỉ kia là - tha hương ngộ bạn cố tri.

https://thuviensach.vn

Bùi Khởi Đường hướng Lang Hoa mỉm cười, "Ta biết lệnh tôn cùng phụ thân ta từng thương nghị về chuyện Sát Tử, sau đó nhà ta lại gặp phải tai ương ngập đầu. Ta mang theo người mệt mỏi ứng đối triều đình, vẫn là sau khi dàn xếp ổn thỏa, mới nghe được tin tức phụ thân nàng qua đời. Cho nên phụ thân nàng qua đời có nội tình hay không, ta không biết chút gì. Đến tận khi nàng thường xuyên đi đại lao thẩm vấn Hà Chưởng quầy, ta mới biết được nàng đối với mẫu thân nàng Hứa thị nổi lên lòng nghi ngờ."

"Muốn từ miệng Hà Chưởng quầy lấy ra lời khai hữu dụng thật sự không dễ dàng, ta cũng muốn Cố lão thái thái sẽ đem bí mật của Cố gia nói cho nàng. Tương lai nàng có thể tiếp nhận chuyện phụ thân nàng chưa làm xong, đi tìm những Sát Tử kia, nhưng là không nghĩ tới nàng nhanh như vậy đã hạ quyết tâm rồi.

Bùi Khởi Đường nói tới đây, ánh mắt lóe ra vài phần sáng rọi, bên ngoài đồn đãi nói không sai, Cố Lang Hoa đúng thật là một nữ tử cả gan làm loạn.

Người khác từ đầu đến cuối đều có thể sẽ không hạ được quyết định, nàng lại lập tức có thể nhìn thấu, hơn nữa tìm ra cách ứng đối.

Bùi Khởi Đường nói tiếp: "Ta nghĩ, nàng nhất định chướng mắt chuyện Thái tử làm, tương lai sẽ không mang Cố gia đi Thái tử môn hạ cầu công danh. Cho nên mục đích của chúng ta hẳn là giống nhau. Tuy rằng ta có chút bí mật nàng không biết, nàng có chút bí mật ta cũng không hiểu, nhưng mà chúng ta nhận thức đã hai năm. Hai năm trước nàng có thể thu lưu ta, cùng ta đồng tâm hiệp lực chống lại Vương Nhân Trí, hiện tại cho dù ta biến thành Bùi Khởi Đường, nàng hiểu biết ta so với hai năm trước còn nhiều hơn," Bùi Khởi Đường ánh mắt trở nên nhu hòa, "Về sau có chuyện gì ta sẽ không đề phòng nàng, nàng cũng không cần dùng tâm phòng bị với ta như vậy. Chúng ta đứng chung một chỗ có lẽ ngày tháng về sau sẽ càng thêm thoải mái."

https://thuviensach.vn

Lời này của Bùi Khởi Đường có chút là lạ.

Phải là tề tâm hiệp lực lại bị hắn nói thành đồng tâm hiệp lực.

Vẻ mặt của hắn giống như hống một đứa trẻ, dường như chỉ sợ sẽ làm sợ nàng.

Thật cẩn thận, ôn hòa khuyên bảo, sau đó vươn tay đến, mời nàng đến làm minh hữu, làm cho nàng khó có thể cự tuyệt.

Như vậy cũng tốt, đem mọi chuyện nói rõ ràng, không cần đoán đến đoán đi.

Lang Hoa bưng lên tách trà uống một ngụm, "Trước đó không lâu ta thu được một phong mật tín, nội dung là: dị quốc, cửu tử nhất sinh."

"Ta hoài nghi, cha ta không chết."

Bùi Khởi Đường nghe nói như thế bỗng nhiên an tĩnh lại, ánh mắt kia giống như ngọc lưu ly nhìn vào sâu trong linh hồn nàng, chậm rãi an ủi nàng, "Ta cảm thấy nàng nói đúng, lệnh tôn không chết, các ngươi còn có thể có cơ hội gặp lại."

Không biết vì sao mũi Lang Hoa có chút chua xót, nước mắt thiếu chút nữa rơi xuống.

Cho nên đó không phải vọng tưởng của nàng, có người cũng giống ý tưởng với nàng.

Bùi Khởi Đường nói: "Mật tín có thể đưa đến nơi này của nàng mà không phải đến tay Thẩm Xương Cát, Thẩm Xương Cát lại đi Trấn Giang thám thính tình huống Cố gia. Hết thảy điều này chỉ có thể cho thấy, Thẩm Xương Cát nhất định phát hiện có Sát Tử không ở trong khống chế của hắn.

https://thuviensach.vn

Nếu nói Đại Tề còn có ai có bản lĩnh như vậy, chỉ có thể là người Cố gia, cũng chính là phụ thân nàng - Cố Thế Hoành."

"Cho nên, việc tìm được người truyền tin kia rất trọng yếu, theo miệng hắn liền có thể biết được phụ thân nàng rốt cuộc đang làm những gì."

Đây cũng là điều Lang Hoa có khả năng nghĩ đến.

Kiếp trước, Cố gia từ lúc chiến tranh ở Trấn Giang cũng đã sụp đổ, cho nên Hứa thị thu được mật tín của phụ thân. Tuy rằng hiện tại nàng không thể xác định Hứa thị thật sự hại phụ thân, nhưng mà nàng có thể xác định là đến tận lúc chết, cha con bọn họ cũng không thể đoàn tụ.

Thẩm Xương Cát cuối cùng hoàn thành việc Đại Tề cùng Tây Hạ hoà đàm, từ nay về sau chưởng quản cả Hoàng Thành Ti, tại phương diện này đạt thành tựu hiển hách, không còn ai có thể địch nổi hắn.

Nàng tin tưởng, nếu phụ thân mấy năm nay thật sự ở Tây Hạ, không có khả năng không hề lập công. Nếu phụ thân đã trở lại thì sao? Vậy hết thảy lại sẽ như thế nào?

Cố gia, Thẩm Xương Cát, tất cả có thể giống như trận chiến ở Trấn Giang thay đổi một lần hay không.

Bất luận như thế nào, nàng nhất định sẽ tìm thấy phụ thân.

Kiếp trước đã bỏ lỡ cả đời.

Kiếp này quyết không thể lại mất đi cơ hội đoàn tụ.

Cả trái tim của Cố Lang Hoa trở nên sôi sục.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 165: Khoái Trá

Nói một lúc lâu, Bùi Khởi Đường cũng nên nghỉ ngơi.

Lang Hoa đứng lên, "Ngươi trước nghỉ một lát, chúng ta ngày mai nói tiếp."

Bùi Khởi Đường hơi hơi giật giật chân, ánh mắt lập tức mờ mịt, "Lại ngồi cùng ta trong chốc lát đi, dược hiệu còn chưa ngấm nên rất đau, ngủ không được."

Bộ dáng hắn trông đáng thương hề hề.

Thương cân động cốt, huống chi mấy ngày nay hắn cũng không có thật tốt dưỡng thương. Nhất là xương trên lưng bị lệch khớp phải dùng dây thừng buộc lại, nếu không tương lai nhất định sẽ lưu lại bệnh căn.

Lang Hoa cẩn thận nhớ lại. Tuy rằng kiếp trước Bùi Khởi Đường từng ra chiến trường nhưng là trong kinh truyền tụng hắn thiện dụng binh pháp, cũng không có ai nói hắn là một anh hùng hào kiệt bảo vệ nước nhà. Khi hắn mười ba mười bốn tuổi đã có thể chèn ép kỵ binh Tây Hạ, bắt sống Xu Minh, sau khi lớn lên chắc hắn sẽ là uy phong lẫm lẫm, thanh danh truyền xa. Có lẽ chính là bởi vì thương thế trên người hắn mới làm cho hắn không được thi triển.

Nếu một đời này Hồ tiên sinh và nàng không trị thương cho hắn? Hắn sẽ biến thành bộ dáng gì?

Bùi Khởi Đường nhìn Lang Hoa lâm vào suy nghĩ sâu xa. Đã rất nhiều lần, nàng cứ như vậy đột nhiên ở trước mặt hắn thất thần, không biết suy

https://thuviensach.vn

nghĩ cái gì.

Mỗi lần vào thời điểm này, cảm tình trong ánh mắt nàng đều phong phú mà nhẫn nhụi, làm cho hắn muốn dò xét một hai, rồi lại không được.

Hắn rất muốn biết, nàng rốt cuộc suy nghĩ cái gì, có khi sẽ làm nàng cảm thấy ấm áp, có khi lại khiến nàng bi thương.

Tựa như thời điểm nàng đứng ở trên thuyền nhỏ nhìn thấy Lục Anh, luôn luôn có một cỗ tình cảm lặng lẽ làm cho người ngoài không thể xen vào được. Mỗi lần, chỉ cần hắn nghĩ đến đây đều sẽ cảm thấy rất không thoải mái.

Lang Hoa vươn tay hướng về phía trước nhấc chăn lên, nhẹ nhàng mà di chuyển chân Bùi Khởi Đường, cố hết sức làm cho hắn thoải mái một chút, "Sống qua hai ngày này sẽ tốt."

"Nàng chuẩn bị làm như thế nào?" Bùi Khởi Đường bỗng nhiên nghĩ đến một biện pháp, muốn lôi kéo nàng nói một vài câu để đem nàng ở lại trong phòng.

Lang Hoa một lần nữa ngồi xuống, "Ta đã nghĩ kỹ rồi, nếu ta tìm ông ấy, ông ấy sẽ không chịu lộ diện, hoặc là ông có kế hoạch khác, hoặc là ông biết Hoàng Thành Ti đang tìm mình. Ông sợ tùy tiện tới cửa sẽ mang đến nguy hiểm cho chúng ta."

Bùi Khởi Đường bên miệng có ý cười, nghe đến đó hắn chỉ biết Lang Hoa cùng hắn nghĩ giống nhau, nhưng hắn không nói ra bởi vì hắn càng thích nghe nàng nói.

Lang Hoa nói tiếp: "Một khi đã như vậy, chúng ta sẽ không tìm."

"Chúng ta sẽ tìm mọi cách bảo hộ ông ấy, giúp cho ông có thể thoát thân trước mặt Hoàng Thành Ti. Chỉ cần ông ấy an toàn, ông nhất định sẽ xuất

https://thuviensach.vn

hiện. Cũng là để cho ông biết, nếu là người Cố gia chắc chắn có thủ đoạn của Cố gia."

Cố Lang Hoa nói xong nói mới phát hiện Bùi Khởi Đường đang nhìn chằm chằm nàng. Người này từ sau khi trở về thật giống như phá lệ thích nhìn nàng, nàng cũng không rõ ràng lắm là bởi vì cái gì.

Cứ như vậy yên lặng không nói lời nào, nhưng hắn lại giống như có thể biết trong lòng nàng suy nghĩ cái gì.

Lang Hoa nhịn không được quát hắn, "Ngươi lại suy nghĩ cái gì?"

Bùi Khởi Đường mỉm cười, giống như chuyện gì cũng không có, thập phần nhàn nhã tự tại, "Người của Thẩm Xương Cát mang đến tuy rằng không nhiều lắm, chúng ta cũng phải cho bọn hắn cơ hội học hỏi kinh nghiệm," nói xong dừng một chút, "Bây giờ cái gì nàng cũng không cần làm, để cho ta..."

Lang Hoa thập phần hoài nghi, "Ngươi có thể làm cái gì? Đây là chuyện của Cố gia, phải để Cố gia đến giải quyết."

Bùi Khởi Đường có chút ủy khuất, "Sao lại là chuyện của Cố gia? Bùi gia cùng Cố gia mới vừa đánh một trận, nàng phải cho ta bậc thang để bước xuống, nếu không về sau người hai nhà phải gặp mặt như thế nào."

Lang Hoa nghĩ đến thời điểm Quản sự Bùi gia lần đầu tiên tiến vào sân này bị hộ viện trong nhà hung hăng nhìn chằm chằm. Mấy người giống như hận không thể xắn tay áo đánh nhau một hồi.

Thanh âm Ngô Đồng đột nhiên truyền đến, "Như vậy đúng lắm, Đại tiểu thư cùng công tử không biết, bọn họ hiện tại càng đấu càng hăng! Khó tránh khỏi ngày nào đó liền đánh thành mắt gà đen."

https://thuviensach.vn

Thanh âm Ngô Đồng từ trên đỉnh đầu truyền đến, không biết lại nhấc lên phiến ngói nào.

Bên ngoài truyền đến thanh âm Tiêu Ấp, "Ngô Đồng xuống dưới."

Ngô Đồng không tình nguyện từ trên đỉnh trở mình xuống dưới.

Lang Hoa nhìn phía ngoài cửa sổ, Tiêu Ấp cùng người của Bùi gia không biết rốt cuộc muốn làm cái gì.

Tiêu Ấp nói: "Tiểu thư ngài ngàn vạn lần đừng đi ra, miễn cho bẩn mắt ngài."

Tiêu ma ma bên ngoài tiến vào nói: "Tiểu thư ngài cũng không quản."

Lang Hoa cười mà không nói, nàng tin tưởng Tiêu Ấp tự nhiên có chừng mực của hắn.

Bùi Khởi Đường vẻ mặt bí hiểm, đợi cho Tiêu ma ma lui ra ngoài, Bùi Khởi Đường mới nói: "Tiêu Ấp hôm nay hỏi ta một biện pháp, nói vậy bọn họ nhất định dùng phương pháp kia để giải quyết."

Lang Hoa rất hiếu kỳ, "Rốt cuộc là biện pháp gì?"

Bùi Khởi Đường khẽ mỉm cười, ánh mắt trong xanh giống như bầu trời vừa được gột rửa, "Nàng vẫn là không nên biết thì hơn."

Một lát sau Lang Hoa từ trong phòng đi ra, Quản sự Bùi gia đã chờ ở ngoài cửa, vừa nhìn thấy Lang Hoa lập tức tiến lên hành lễ, "Cố... Cố đại tiểu thư... Tiểu nhân... Tóm lại về sau ngài hãy giao việc để cho tiểu nhân đi làm."

Lang Hoa giương mi lên, nhìn Tiêu Ấp cùng Ngô Đồng trốn ở góc phòng cười.

https://thuviensach.vn

Tiêu Ấp thanh thanh giọng nói.

Quản sự Bùi gia mới không tình nguyện mở miệng, "Tiểu nhân tên gọi..." Nói tới đây hắn dùng sức chà chà chân, "Gọi là Bùi Tiền."

Bồi Tiền1? Lang Hoa cũng ngây ngẩn cả người, như thế nào lại lấy tên như vậy.

1 "Bùi" và "Bồi" trong tiếng Trung được đọc giống nhau.

Trong góc phòng Tiêu Ấp rốt cuộc nhịn không được cười ha hả.

Lang Hoa dở khóc dở cười, cố ý nghiêm mặt nhìn về phía Tiêu Ấp, "Tiêu Ấp, không được bắt nạt người khác."

Quản sự Bùi gia cuống quít nói: "Chịu cược chịu thua, chịu cược chịu thua, như vậy không thể coi là bắt nạt ta, ta trước kia kêu Dư Tiền, sau khi theo Bùi lão gia mới sửa họ Bùi, cũng không có gì, nói mãi cũng thành thói quen."

Bùi Tiền tuy rằng bị chê cười một trận nhưng mà quan hệ của mọi người rõ ràng tốt lên không ít.

Lang Hoa trở lại trong phòng, A Mạc cùng A Quỳnh cũng đang ở nói nhỏ chuyện này.

"Làm sao vậy?" Lang Hoa hỏi qua.

A Mạc đỏ mặt, "Những người đó thật sự là càng ngày càng không biết xấu hổ."

Lang Hoa kinh ngạc nói: "Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?"

A Mạc không chịu nói, A Quỳnh trừng trừng mắt hạnh, "Bọn họ ở bên ngoài sân nhỏ, bày một loạt chai chai lọ lọ, sau đó hướng bên trong... So

https://thuviensach.vn

xem ai xa hơn..."

Đây là cái gì với cái gì nha.

Lang Hoa một chút cũng không hiểu, cái gì chai chai lọ lọ, cái gì so xem ai xa hơn, còn lại là ở bên ngoài sân nhỏ.

Tiêu ma ma vào phòng, mặt không khỏi cứng ngắc, "Đều là các ngươi dạy hư tiểu thư, sao có thể nói những loại chuyện như thế này cho tiểu thư," nói xong liền hầu Dạ Lang Hoa ngồi trên nhuyễn tháp, "Không có gì đâu, tiểu thư đừng nghe bọn họ nói lung tung. Tóm lại bọn họ đều là một đám thô nhân, còn may ta không có ở nhà, nếu không ta nhất định sẽ đánh gãy chân Tiêu Ấp."

Tiêu ma ma nói như vậy, Lang Hoa bỗng nhiên hiểu được.

Bọn họ không phải là so xem ai nước tiểu xa hơn chứ!

Bùi Khởi Đường còn nói đến bí hiểm, một bộ vân đạm phong khinh.

Nhưng mà, hình như sau khi trải qua chuyện này, song phương thật đúng là nếm được mùi vị hóa thù thành bạn. Nhớ lại vẻ mặt xấu hổ vừa nãy của Bùi Tiền, Lang Hoa nhịn không được cười "khúc khích" ra tiếng.

Nàng cũng thực kỳ quái, đến giờ phút quan trọng này thế mà nàng còn có thể cười được. Giống như là từ sau khi Bùi Khởi Đường đến đây, tâm tình của nàng tốt hơn rất nhiều.

...

Hứa thị cũng thấy thoải mái hơn, giống như bản thân ẩn trốn vào bóng đêm vô biên, tránh ở trong đó liếm miệng vết thương.

Nhưng mà mộng dù sao cũng là mộng, luôn luôn có một lúc phải tỉnh lại.

https://thuviensach.vn

Hứa thị mở to mắt liền thấy được sắc mặt cổ quái của người Hứa gia.

Bà ta không phải là ở trong đại lao sao? Sao lại về tới Hứa gia?

Hứa lão thái thái trước tiến lên kéo tay Hứa thị, "Con hai ngày này rốt cuộc đi nơi nào?"

Hứa thị kinh hãi sờ quần áo trên người, hiển nhiên quần áo đã được thay mới, không biết là người Hứa gia đổi quần áo cho bà hay là...

Trước mắt Hứa thị hiện lên gương mặt Thẩm Xương Cát.

Đang nói chuyện, Tử Yên nhào tới, "Cô mẫu lúc dâng hương bị ngã một phát, cô mẫu sợ lão thái thái lo lắng liền một mực ở trong chùa nghỉ ngơi, là ta... Ta thấy cô mẫu không đúng lắm... Mới để cho người truyền tin trở về."

"Là như thế này sao?" Hứa lão thái thái dùng khăn xoa xoa mồ hôi lạnh trên đầu Hứa thị.

Là như vậy sao?

Hứa thị thật hy vọng những gì Tử Yên nói là sự thật, hai ngày này chỉ là bà ta trải qua một hồi ác mộng, hiện tại tỉnh mộng, hết thảy đều tan thành mây khói.

Hứa thị khàn khàn giọng gật gật đầu, "Là thật."

Là thật, mấy ngày nay Thẩm Xương Cát không ngủ không nghỉ thẩm vấn bà ta, đem giấy dán trên mặt bà ta, đem bà ta đẩy vào bồn nước, lặp đi lặp lại thẩm vấn bà ta, rốt cuộc làm sao biết được những chuyện này.

Bà ta nói một lần lại một lần, bà ta nghĩ đến lần này mình nhất định sẽ chết thế mà lại bị Thẩm Xương Cát đưa trở về.

https://thuviensach.vn

Thẩm Xương Cát rốt cuộc muốn làm cái gì?

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 166: Việc Vui

Hứa thị cảm thấy cả người mình đều là mùi hôi thối của lao ngục, giống như từ nay về sau sẽ không bao giờ rửa sạch được.

Hứa thị tĩnh tâm chậm rãi nhớ lại.

Bà ta nhất định là nói gì đó mới làm cho Thẩm Xương Cát tin bà ta.

Hứa thị cảm thấy thật buồn cười, vài năm này bà ta trải qua vẫn đều xuôi gió xuôi nước, chưa từng bị người hoài nghi. Bà ta đem Lục Văn Hiển nắm trong lòng bàn tay, đem Cố Thế Hoành hại chết, lôi kéo Vương gia làm đá kê chân cho mình, làm cho Hứa gia đem bà ta trở thành bảo bối mà cưng chiều. Nhưng đột nhiên mọi chuyện đều thay đổi.

"Lão thái thái, Linh Thuận Tự có vị Ngộ Trần tiểu sư phụ đến hoá duyên."

Hứa thị không khỏi ngẩn ra, mỗi lần bà đều chuẩn bị bạc để Ngộ Trần giúp bà chuẩn bị tốt phòng để ngủ lại chùa, chính là bởi vì Ngộ Trần kín miệng, sẽ không nói lung tung, nhưng mà hiện tại Ngộ Trần lại tìm tới cửa.

Hứa lão thái thái nhíu mày, "Nhà chúng ta hàng năm đều cung phụng cho chùa, hiện tại tăng nhân sao lại không quy củ như vậy."

Hứa thị sắc mặt có chút khó coi, có thể nào Ngộ Trần đã biết cái gì, cố ý tới cửa vạch trần bà?

"Ngộ Trần sư phụ là tới chúc mừng," Quản sự ma ma thấp giọng nói, "Hắn nói, tháng này Hứa gia chúng ta nhất định sẽ có việc vui đến cửa."

https://thuviensach.vn

Việc vui?

Hứa gia hiện tại trên dưới loạn thành một đoàn, có thể có việc vui gì.

Nếu nói mấy ngày trước, Hứa lão thái thái còn có thể tin tưởng, chính là hiện tại... Hứa Sùng Trí chỉ sợ đã rất khó thăng chức nhập kinh, Cố gia lại đem chuyện Hứa thị truyền đến ồn ào huyên náo. Bà chỉ cầu việc này có thể thuận lợi qua đi, làm sao còn dám hy vọng xa vời có việc vui gì.

Hứa lão thái thái nói: "Chắc chắn là hắn nói bậy," nói xong khoát tay áo, "Tặng hắn chút tiền bạc rồi đuổi đi, đừng để hắn tới đây nữa."

Hứa thị trong lòng có loại dự cảm không tốt, bà không tự chủ được run rẩy lên.

Hứa lão thái thái nhìn thấy tình hình như vậy, vội phân phó hạ nhân, "Mau, mau mời lang trung lại đây."

...

Thẩm Xương Cát chậm rãi uống trà, bên tai giống như còn có tiếng gào của Hứa thị.

Hắn vốn không tin trên đời này có tiên tri gì.

Nếu những người đó bấm ngón tay tính toán liền biết được chuyện ngày mai, còn muốn bọn họ những người này làm cái gì? Hoàng Thành Ti của bọn họ tồn tại vốn chính là để biết tất cả tin tức một cách nhanh chóng, sau đó tìm ra cách ứng đối.

Nhưng Hứa thị lại có chút khác bình thường, nói không chừng thật là có chút tác dụng. Thẩm Xương Cát nghĩ đến đây, trên mặt hiện lên một tia tươi cười âm trầm.

Vương Nhân Trí đã được người thả xuống từ cái giá.

https://thuviensach.vn

Người chính là yếu ớt như vậy, cho dù dao nhỏ của hắn nhanh hơn nữa, máu chảy ít hơn nữa, bọn họ vẫn sẽ chết.

Thẩm Xương Cát lắc lắc đầu, Vương Nhân Trí đã không có tác dụng.

Bi ai a.

"Chỉ có thể trách Vương Nhân Trí phạm vào chút lỗi không lớn không nhỏ, cho nên không ai để ý sinh tử của hắn, " Thẩm Xương Cát nhìn về phía Hàn Ngự Sử bên cạnh.

Hàn Ngự Sử đã bị dọa ngã trên mặt đất.

Thẩm Xương Cát thấp giọng nói: "Ngày mai sẽ đưa ngươi vào kinh."

Hàn Ngự Sử giống như là không nghe thấy, ánh mắt chỉ nhìn chằm chằm thân thể Vương Nhân Trí, trên người một người thế mà có thể cắt ra nhiều thịt đến như vậy. Chỗ thịt này vứt thành một đống, có khác gì súc vật.

Mà hắn hiện tại chính là một con súc vật, không có quyền lợi lựa chọn sinh tử, chỉ có thể chờ đợi như thế nào mới có thể chết thoải mái chút. Nếu chết giống như Vương Nhân Trí, hắn tình nguyện chưa từng sống qua.

"Ta... Ta nên làm cái gì bây giờ..." Hàn Ngự Sử răng nanh càng không ngừng run rẩy.

Thẩm Xương Cát nói: "Vậy phải xem ngươi phạm vào bao nhiêu tội."

Thông đồng với địch phản quốc vốn chính là một tầng tội, mà nếu hắn quả thật đem chuyện này đẩy lên người Thái tử, hắn sẽ chết càng thêm khó coi. Điểm này Hàn Ngự Sử đã sớm suy nghĩ cẩn thận, hắn thật ra nên đáng chết ở Dương Châu, chết dưới đao người Tây Hạ, vì sao lại muốn sống chứ? Cái người tên Bách Hộ Trương Đồng kia vì sao phải cứu hắn.

https://thuviensach.vn

Hàn Ngự Sử cắn chặt răng, "Thật sự không có biện pháp nào sao? Đám người Tây Hạ này rất không giữ lời, Mẫn Hoài bọn họ cũng vu hãm ta, bọn họ không có chứng cứ rõ ràng..."

Thẩm Xương Cát bỗng nhiên nói: "Ngươi cùng người Tây Hạ liên hệ như thế nào?"

Người Tây Hạ mang tin tức đến.

Chỉ cần tìm liền có thể tìm được một ít dấu vết để lại, bởi vì chỉ cần chuyện đã làm nhất định sẽ lưu lại dấu vết.

Người Tây Hạ không phải kẻ ngu, sẽ không bởi vì lời nói của Hàn Ngự Sử mà từ Tây Bắc chạy tới hỗ trợ, cho nên nhất định sẽ có người mang tin tức.

Thẩm Xương Cát thản nhiên nói: "Hiện tại người mang tin tức kia không thấy, hắn không quay về Tây Hạ, mà là ở chỗ này không thấy."

Trong mắt Hàn Ngự Sử nhất thời một mảnh tro tàn.

Ánh mắt Thẩm Xương Cát nhìn Hàn Ngự Sử giống như đang nhìn một người chết. Hàn Ngự Sử cho dù không quá thông minh, làm việc bất lợi, nhưng hắn cũng hiểu được, biết chuyện bị phát hiện mà còn quay lại cắn chủ sẽ chết càng thảm hại hơn.

Hàn Ngự Sử lúc này đây hoàn toàn ngồi phịch ở trên mặt đất.

Thẩm Xương Cát phất phất tay cho người đem Hàn Ngự Sử kéo vào đại lao, sáng mai xe chở tù này sẽ đi kinh thành. Thẩm Xương Cát đem hai tay rửa sạch ba lần, dùng ba khối bố khăn lau khô, sau đó mới đi ra khỏi đại lao.

https://thuviensach.vn

Hắn sẽ không rõ ràng đi giúp Thái tử, hắn cần để cho chính mình một đường lui sau này. Hắn chân chính để ý chính là những Sát Tử, bởi vì đây mới là căn bản để hắn an thân ở bên người Hoàng thượng.

Nếu hắn không phải người duy nhất có tài vì Hoàng thượng làm việc, hắn cũng sẽ được Thái tử đối xử giống Hàn Ngự Sử, tùy thời tùy chỗ có thể sẽ bị lấy ra làm vật hy sinh.

Cho nên lần này, mặc kệ án tử của Thái tử sẽ thế nào, hắn đều phải bắt lấy tên gây trở ngại cho hắn kia.

Thẩm Xương Cát đi vào phòng ở, ngồi trong bóng tối.

Cấp dưới mang theo mấy mật thám vào cửa, "Người nọ nếu có thể tìm hiểu được hành tung của người mang tin tức Tây Hạ, lại ở Hàng Châu bắt được hắn, chứng minh hắn đối vùng này rất quen thuộc."

Thẩm Xương Cát không nói lời nào, cấp dưới nói tiếp: "Thường xuyên lui tới ở Giang Chiết cùng trọng trấn Tây Bắc biên cảnh, nhất định là nơi ở vô định. Người như vậy bình thường sẽ không thành gia lập nghiệp, lại càng không ở nhà giàu làm hạ nhân, bởi vì nếu như vậy sẽ rất dễ dàng bị truy tra."

"Độc lai độc vãng hành động linh hoạt, bề ngoài hàm hậu thành thật, sẽ không bị người đặc biệt chú ý, người như vậy quả thật không dễ tìm."

"Chính là hiện tại, hắn bắt người mang tin tức của Tây Hạ, như vậy còn có liên lụy nên sẽ không hề dễ dàng thoát thân."

Thẩm Xương Cát đem bát trà đặt ở trên bàn, "Này cũng không phải điều trọng yếu, quan trọng là..., hắn vì cái gì muốn bắt người mang tin tức? Nếu là người Hoàng Thành Ti, bắt được người mang tin tức của Tây Hạ tự nhiên phải giao cho triều đình, hắn thì sao? Hắn phải giao cho ai?"

https://thuviensach.vn

Cả thành Hàng Châu, phải chăng có người hắn có thể tin tưởng được?

Mẫn Hoài.

Người kia đang đợi Mẫn Hoài nhậm chức.

Đây mới là thời cơ tốt nhất để bắt hắn.

Mắt cấp dưới sáng lên, "Cho nên đại nhân mới để cho huynh đệ chúng ta theo dõi phủ nha thành Hàng Châu."

...

Lão Nhạc nhìn chằm chằm người trước mắt, hắn đã đem cằm người này kéo xuống dưới, cho nên hiện tại bộ dáng người này thập phần khó coi.

"Ta cũng không có biện pháp, sợ ngươi đem đầu lưỡi cắn nát, thời điểm lên công đường sẽ không thể nói chuyện nha." Lão Nhạc vừa nói vừa đem một cây gậy trúc tinh tế đưa vào trong miệng người nọ, sau đó hấp một ngụm hồ nhão hướng về phía cây gậy trúc phun vào.

Người nọ nhất thời lật người mắt trợn trắng, cả thân thể chấn động nôn mửa.

"Đừng phun, đừng phun..." Lão Nhạc tay chân rối loạn, "Ói ra như thế lại làm ta lãng phí cho ngươi ăn."

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 167: Che Chở

Người nọ cuối cùng không có đem hồ nhão nhổ ra, lão Nhạc vui vẻ nở nụ cười.

Hắn vỗ vỗ bả vai người nọ, "Trong bụng có chút nước, có chút thức ăn ngươi sẽ không bị đói chết."

Bầu trời tối đen xuống, lão Nhạc thổi tắt ngọn đèn trước mặt, như là bao lão nhân bình thường, "Tiết kiệm chút dầu, nếu không ngày mai sẽ không có."

Một gian phòng cỏ tranh nho nhỏ, thời tiết ở đây cực kỳ âm lãnh ẩm ướt, lão Nhạc đem cái chăn chùm lên trên đầu gối mình và người nọ, hắn thẳng thắn nói chuyện cùng người nọ.

"Mùa đông năm trước thời điểm ngươi chạy về đi báo tin, có người mời ngươi uống một đêm nhiệt tửu, ta nhìn chằm chằm ngươi, chỉ có thể ghé vào trong tuyết, một cử động nhỏ cũng không dám," lão Nhạc nói xong vỗ vỗ đầu gối, "Chân này đã bị đông lạnh hỏng, đến bây giờ còn không trở lại bình thường."

Nói xong hắn chỉ chỉ lỗ tai của mình, "Ta thật vất vả truyền tin trở về, cái lỗ tai cũng đông lạnh rớt, các ngươi bên kia sẽ không có người bị đông lạnh mà mất tai chứ?" Hắn vươn tay lau mồ hôi cho người Tây Hạ, "Ta thấy các ngươi sống ở bên kia cũng tốt lắm, từ lúc trước chúng ta không phải còn có ước định, ngươi không phạm ta, ta không phạm ngươi, như thế nào đột nhiên lại dấy lên chiến tranh."

https://thuviensach.vn

Lão Nhạc cười nói: "Hiện tại tốt lắm, ta bắt ngươi lại không biết đưa ngươi đi thế nào, ngươi nói cho ta biết, nha môn nào đồng ý nhận ngươi nha?"

Trong bóng tối lão Nhạc thấy không rõ mặt người Tây Hạ, hắn cũng không để ý, cho dù đối diện là tên đầu gỗ hắn cũng muốn nói mấy câu. Bởi vì qua mấy ngày nữa có lẽ hắn sẽ không thể tâm sự với người khác nhàn nhã như vậy.

Lão Nhạc nói tới đây nheo mắt lại, hắn đem phong mật tín "Chớ hoà đàm, có trá" kia đưa đến tay người Hoàng Thành Ti, sau đó liền đuổi theo người mang tin tức Tây Hạ đi đến nơi này. Hắn biết người Tây Hạ khẳng định sẽ tìm mọi cách truyền tin cho Xu Minh trong tù, để Xu Minh còn sống, người Tây Hạ sẽ nghĩ mọi biện pháp cứu hắn ra.

Nghĩ đến đây, lão Nhạc trong lòng không khỏi đau xót.

Xu Minh ở trong mắt người Tây Hạ là Đại Tướng quân uy phong lẫm lẫm, là một anh hùng. Cho nên lúc Xu Minh bị bắt sống, người Tây Hạ không có oán hận Xu Minh chiến bại, mà là bằng tất cả phương pháp nghĩ cách cứu viện hắn.

Không giống bọn họ, những người không có thân phận, những người không thể thấy ánh mặt trời, nếu bị quan phủ bắt được sẽ bị kiểm soát. Cho dù bọn họ mang về được tin tức cực kỳ trọng yếu, quan phủ cũng sẽ không tin tưởng, ngược lại sẽ nghi ngờ bọn họ là gian tế người Tây Hạ phái tới.

Giống như bây giờ.

Hoàng Thành Ti thám thính tin tức mọi nơi để bắt được hắn.

Bọn họ đã vây một cái lưới lớn bốn phương tám hướng, chậm rãi thu nhỏ miệng lại, nhất định phải để hắn có mọc thêm cánh cũng khó thoát.

https://thuviensach.vn

Hắn biết lần này nhất định trốn không thoát.

Hắn đã sớm biết sẽ có một ngày như vậy, chỉ là hắn phải làm xong một việc cuối cùng, nếu không tin tức Cố Thế Hoành cho người truyền tới sẽ vô dụng.

Nếu hắn có thể đem người Tây Hạ này đưa vào đại lao, nếu triều đình có thể thẩm vấn người Tây Hạ này thì sẽ biết tin tức bọn họ thám thính được không sai. Tây Hạ chính là muốn dựa vào kết cục của Đông Bình Trưởng Công chúa để phát động chiến tranh, đánh Đại Tề một vố trở tay không kịp, cho nên hắn nhất định phải thử một lần.

Lão Nhạc đập chân người Tây Hạ, "Ngủ đi, ngủ ngon ngày mai mới có sức lực."

Có lẽ ngày mai sáng sớm bọn họ liền vào đại lao Hoàng Thành Ti, đến lúc đó phải có sức ứng đối mới được.

...

Ngày hôm sau, trời vừa sáng, bên ngoài liền truyền đến tiếng vang ồn ào, lão Nhạc đem người Tây Hạ giấu trong đống rơm rạ, xoa ánh mắt chậm rãi đi ra ngoài.

Tất cả mọi người vừa nói vừa chạy trên đường.

Lão Nhạc vươn tay kéo lại một người qua hỏi, "Mọi người đi đâu thế?"

Người nọ cười nói: "Xem náo nhiệt, không biết là ai bỏ tiền tìm tiêu sư1 nổi danh, từ một đỉnh núi phụ cận Hàng Châu bắt mười mấy thổ phỉ đưa đến nha môn."

1 Những người áp tải hàng hóa.

https://thuviensach.vn

Lão Nhạc đi ra ngõ nhỏ, quả nhiên thấy được đám người rộn ràng nhốn nháo hướng phủ nha chạy đi.

Đó là nơi lão Nhạc tính toán muốn đi.

Bởi vì người duy nhất hắn tin tưởng cũng chỉ có vị Mẫn đại nhân kia, đem người mang tin tức Tây Hạ phó thác cho Mẫn đại nhân là đường hy vọng cuối cùng của hắn.

Lão Nhạc đi theo đám người tiến về phía trước.

Rất nhanh xung quanh phủ nha chật ních người xem náo nhiệt.

Nhóm dân chúng nhìn thấy đám thổ phỉ này bị trói giống như bánh chưng đều hướng tiêu sư hò reo ủng hộ, nhóm tiêu sư cũng ôm quyền hướng đám người đáp tạ.

Bỗng nhiên có người nói: "Nhìn thấy không, đó là người Bùi gia, bọn họ chính là người ra tiền thưởng để bắt tất cả thổ phỉ thường lui tới phụ cận Hàng Châu."

"Mấy ngày nay đại lao nha môn cũng bị chen hỏng."

Người nói chuyện hiển nhiên là sai nha đã làm trong nha môn, đối với mấy thứ này thập phần hiểu biết, lão Nhạc nhịn không được hỏi, "Tiêu cục không phải sợ thổ phỉ sao? Như thế nào còn dám tiếp mối làm ăn như vậy."

"Trước kia là sợ, hiện tại không như vậy nữa," nói xong người đó kinh ngạc nhìn lão Nhạc, "Ngươi không biết sao? Thổ phỉ thừa dịp chiến loạn cướp không ít của nhà giàu, tiêu cục phụ cận Hàng Châu đều chiết không ít nhân thủ tốt, thanh danh cũng xuống dốc không phanh, mười nhà có chín nhà làm không nổi nữa. Hiện tại chẳng những có một cơ hội rửa mối nhục lúc trước, còn có thể kiếm được nhiều bạc như vậy, trừ phi là không nghĩ lại đi tiêu1, nếu không ai cũng sẽ không cự tuyệt."

https://thuviensach.vn

1 Đi áp tải hàng.

Nói mới nói được tới đây, chỉ thấy người trong nha môn đi ra.

Mọi người nhất thời chen chúc đi lên.

...

Mẫn Hoài nhìn thấy trường hợp hỗn loạn này nhất thời nhăn mi lại.

Hắn ngày đầu tiên nhậm chức, tới thời điểm còn tốt, như thế nào mới nháy mắt lại trở thành cái dạng này.

Mẫn Hoài đưa sư gia tới, "Này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?"

Sư gia hướng phía sau Mẫn Hoài nhìn nhìn, "Là vì Cố đại tiểu thư tới."

Vì Cố Lang Hoa?

Sư gia nói: "Nghe nói Cố đại tiểu thư vì phụ thân giải oan, ở Giang Chiết biên cảnh treo giải thưởng tìm manh mối."

Chuyện này Mẫn Hoài biết, Cố Thế Hoành đã chết nhiều như vậy năm, muốn phúc thẩm án này sẽ phải tìm được chứng cứ xác thực, Bùi đại nhân thật vất vả tiếp vụ án này, Cố gia dùng chút thủ đoạn cũng là có thể tha thứ.

Mẫn Hoài nói: "Những người này đều là Cố gia tìm tới?"

"Không phải," Sư gia cười khổ, "Đây là Bùi tứ công tử làm."

Chuyện Bùi gia cùng Cố gia đánh nhau Mẫn Hoài sớm có nghe thấy, mới vừa rồi hắn còn đang an ủi Lang Hoa, Bùi tứ công tử từ nay về sau nhất định không dám làm bừa, kết quả... Bùi gia quả nhiên còn tiếp tục quấy rối.

Sư gia biết Mẫn Hoài lý giải sai, lập tức giải thích, "Lần này Bùi tứ công tử treo giải thưởng bắt người, nói là vì nhận lỗi với Cố gia."

https://thuviensach.vn

Mẫn Hoài có chút kinh ngạc, không khỏi lại nhìn bốn phía, trường hợp chịu nhận lỗi như vậy, hắn vẫn là lần đầu tiên gặp.

Nha dịch tiến lên từ trong tay tiêu sư tiếp nhận đám thổ phỉ.

Tiêu sư lập tức tỉnh táo tinh thần, "Bọn họ cũng làm ác không ít ở Giang Chiết, chúng ta chính là nhân chứng."

Cho dù đám thổ phỉ này cùng vụ án của Cố gia không có liên hệ, nhưng mà bắt được bọn họ cũng là vì dân trừ hại, là một chuyện tốt nên không thể nói Bùi tứ công tử quấy rối được.

Lang Hoa nhìn về phía Tiêu Ấp, Tiêu Ấp lập tức đi tới hướng tiêu sư hành lễ, "Tiểu thư nhà ta cám ơn các vị tương trợ, chính là còn có một việc làm phiền chư vị."

Tiêu Ấp đem bức họa trong tay giao cho tiêu sư, "Đây là bức họa Hà đạo phỉ quan phủ giam giữ, nếu các vị biết được những việc liên quan đến hắn, tùy thời đều có thể đi vào Cố gia, Cố gia nhất định sẽ hậu tạ."

Hạ nhân Cố gia lần lượt đi tới đem bức họa phân phát cho mọi người.

Một bên phát một bên nói: "Chỉ cần biết tin tức tùy thời đều có thể đến Cố gia, không cần sợ bị những người này trả thù, chỉ cần các ngươi nguyện ý nói, Cố gia chúng ta tất nhiên sẽ che chở các ngươi."

Lão Nhạc nghe hạ nhân Cố gia nói những lời này, mũi chua xót, hốc mắt lập tức ươn ướt.

Hắn cảm thấy lời này là Cố gia nói cho hắn nghe, Cố gia muốn nói cho hắn, Cố gia có thể che chở hắn.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 168: Ổn Định

Lão Nhạc trầm mặc, kỳ thực hắn không nên truyền tin cho Cố gia, càng không nên nương nhờ Cố gia. Bởi vì ngoài việc hoàn thành sứ mệnh của mình ra, bọn họ còn cần bảo vệ người nhà của nhau. Giống như Cố Thế Hoành quyết không để lộ tên của họ trước bất cứ ai, hắn cũng không thể mang đến cho Cố gia bất kỳ rắc rối nào.

Nhưng nếu Cố gia đã có bản lĩnh như vậy, cho dù chưa từng gặp hắn nhưng lại bôn ba vì hắn, để hắn biết được mình không phải là một người mà còn có người đứng đằng sau giúp đỡ hắn.

Trong đám đông có mấy người của Hoành Thành Ti đóng giả làm dân chúng bắt đầu hoạt động, lão Nhạc chậm rãi lui về phía sau đi ra ngoài. Trái tim đã bị sự lạnh lẽo của vùng tây bắc làm đông cóng của hắn bắt đầu nóng lên, đôi chân bị thương từ lâu không khỏi dường như cũng đã khá hơn nhiều.

Hắn nghĩ hắn phải tiếp tục sống, sống để nhìn thấy âm mưu của Tây Hạ bại lộ, sống để giúp Đại Tề đánh thắng trận này, sống đợi đến khi đoàn tụ với người nhà.

...

Đã lâu rồi Hàng Châu không náo nhiệt như vậy.

Dòng người qua lại vui cười ngắm nhìn đường phố náo nhiệt, trên chợ những người bán hàng cũng bày hàng từ sớm. Ngoài những nhu yếu phẩm hàng ngày còn có rất nhiều thứ như vó ngựa, hàm thiếc dây cương,…

https://thuviensach.vn

Trong lò rèn cũng đang làm ra những chiếc móng ngựa nóng hổi, đều là để chuẩn bị cho các tiêu sư vãng lai.

Tri phủ Hàng Châu Tạ Trường An lo lắng đến toát mồ hôi, đột nhiên có nhiều thổ phỉ tràn vào như vậy, đại lao đã không còn chỗ chứa. Đám người này đều từng liếm máu trên lưỡi đao, vạn nhất những người đó nhân lúc lính canh sơ hở tổ chức vượt ngục, thì cái mũ cánh chuồn trên đầu hắn liệu có còn hay không?

Hắn thử thương lượng với Mẫn Hoài, nhờ Mẫn Hoài ra mặt ngăn chặn Bùi gia. Ai mà biết được Mẫn Hoài vừa lên nhậm chức đang đợi thổi bùng lên ba ngọn lửa nên không những không đồng ý mà còn ra lệnh cho hắn lập tức phân phó quan viên liên tục ngày đêm thẩm án. Đặc biệt là các vụ án cũ đang chất đống trong đại lao, trong vòng bảy ngày phải thanh trừng toàn bộ.

Tạ Trường An cảm thấy như có một ngọn núi lớn đang đè trên đầu hắn, khiến hắn không thở nổi. Đều nói giang hồ là nơi cha không yêu mẹ không thương, hắn vốn không hề cam tâm tình nguyện đến đây nhậm chức Tri phủ. Cũng may ở đây nhậm chức hắn cũng không cần quá tỉ mỉ, chỉ cần không xảy ra chuyện gì lớn là được. Ai biết được chỉ sau một trận đại chiến ngược lại còn kích thích ý chí chiến đấu của Mẫn Hoài, phất tay quyết tâm làm một mẻ lớn.

Phải làm sao đây?

Nhất là Thẩm Xương Cát của Hoàng Thành Ti, sáng sớm hôm nay đã lạnh lùng đứng trước mặt hắn buông xuống một câu: “Tạ Tri phủ, nếu thành Hàng Châu này xảy ra loạn lạc, Mẫn Hoài vừa lên nhậm chức có thể trốn tránh trách nhiệm, Tạ Tri phủ phải ăn nói thế nào với triều đình?”

Tạ Trường An đi lại một vòng, cuối cùng nghĩ ra nguyên nhân xảy ra chuyện này. Hắn mơ mơ màng màng đến Bùi gia thử vận may. Vừa đến cửa

https://thuviensach.vn

Bùi gia, hắn liền nhìn thấy tay của hạ nhân Bùi gia cầm một chiếc hộp đứng đó.

Tạ Trường An nhìn người tùy tùng đi bên cạnh, tùy tùng đi hỏi thăm rồi quay lại bẩm báo, "Là hạt giống ạ, trước đây Bùi gia đã cướp hạt giống lương thực của Cố gia, lần này đều trả lại hết. Không chỉ vậy, bởi vì để lỡ thời gian nên hạt giống sẽ không lên tốt được, Bùi gia đang chuẩn bị bồi thường Cố gia một khoản tiền lớn để thuê người trồng trọt."

Tạ Trường An càng thêm ngạc nhiên, đất này chắc không phải là còn có ở quanh Hàng Châu sao?

Như vậy chẳng phải loạn càng thêm loạn?

Hắn còn đang suy nghĩ, Bùi Tiền đã tiến đến hỏi chuyện, "Đại nhân, sao đại nhân lại tới đây, ngài muốn gặp lão gia nhà chúng ta sao? Lão gia đi đến nha môn từ sáng sớm, hiện không có nhà."

Tạ Trường An hắng giọng một cái, "Ta tìm Tứ gia nhà các ngươi."

Bùi Tiền cười rộ lên, "Tứ gia nhà chúng ta ấy à, đã bị lão gia cấm túc rồi, chỉ e không tiện gặp đại nhân."

Đó đâu có giống như là bị cấm túc, Tạ Trường An nhìn người trong viện, "Đây đều là những gì Tứ gia nhà các ngươi căn dặn sao?"

Bùi Tiền vội nói: "Đúng vậy, Tứ gia nhà chúng ta không may làm chuyện xấu, tất nhiên là phải bù lại rồi."

"Tiêu nhiều tiền vậy sao?" Tạ Trường An nhíu mày.

Bùi Tiền chỉ cười nói, "Hòa khí sinh tài, đại nhân là người việc ở cửa quan, không biết người làm ăn như chúng ta rất coi trọng chữ 'hòa'. Ngài cũng biết đấy, nhà chúng ta mở cửa hàng ở Hàng Châu. Tứ gia nhà tôi mở

https://thuviensach.vn

tiệc đãi khách trên sông Tiền Đường cũng là để tạo thanh thế, kết quả... Không ngờ lại trở nên như vậy, cho nên bây giờ Tứ gia nhà chúng ta muốn làm chút việc tốt, dù sao cũng đã mở cửa tiệm ở đây, chúng ta không thể một chốc một lát đã bỏ đi."

Bùi gia muốn cứu vãn danh tiếng.

Bùi gia sẽ không tùy tiện để một Quản sự nói với hắn những chuyện này, có lẽ đây chính là ý tứ của Bùi gia. Nếu không khi Bùi tứ công tử làm những chuyện này chắc chắn sẽ có người ngăn cản.

Liệu hắn có nên làm những chuyện có lợi đối với Hàng Châu không?

Hoàng Thành Ti cũng được, Bùi Tư Thông cũng được, cuối cùng bọn họ cũng vẫn phải rời khỏi Giang Chiết. Nhưng tên Tri phủ như hắn phải ở lại đây đối phó với Mẫn Hoài. Huống hồ khi ở Giang Chiết đánh giặc, hắn cũng không làm được việc gì trợ giúp tình hình chiến trận, Mẫn Hoài đã sớm không vừa mắt với hắn. Nếu như còn để Mẫn Hoài nắm được điểm yếu gì thì không ai cứu nổi hắn nữa rồi.

Hơn nữa, cho dù hắn muốn giúp Hoàng Thành Ti, hắn cũng không tìm được lý do. Nhân cơ hội này nếu bọn họ nhổ tận gốc rễ tên thổ phỉ làm hại Giang Chiết đã lâu, thì có gì không tốt chứ.

Tạ Trường An cảm thấy chuyện này không cần do dự thêm nữa, Mẫn Hoài dặn dò thế nào hắn liền làm vậy.

Con người lựa chọn tự bảo vệ bản thân không bao giờ sai cả!

...

Hoàng Thành Ti vốn đang chờ thu lưới nhưng lại ngồi không vững nữa. Số xe ngựa ra vào thành Hàng Châu mỗi ngày tăng lên mấy lần so với ngày

https://thuviensach.vn

thường. Sau khi đám thổ phỉ đó bị bắt, các hộ lớn từng bị cướp lũ lượt kéo đến thành Hàng Châu, muốn đòi lại công đạo cho mình.

Bùi gia không ngừng tăng thêm tiền thưởng, ngay cả tiêu sư bên ngoài Giang Chiết cũng bị thu hút đến đây.

Đến xem náo nhiệt, cáo trạng, thổ phỉ, thêm tất cả các tiêu sư, cộng lại nhiều vô số kể, đủ để hợp thành một gánh hát lớn. Đúng thật là ngươi hát xong tới ta lên sân khấu, khung cảnh vô cùng náo nhiệt.

Hoàng Thành Ti căn bản không thể ngờ được sẽ phải đối mặt với tình cảnh này, cho nên một tấm lưới vừa mới bị tung ra đã bị phá tan.

Thẩm Xương Cát lạnh lùng ngồi lên ghế, lần này hắn chắc chắn là Cố gia đang giờ trò, cái tên Bùi tứ đó chỉ e là không hề đơn giản như vậy.

Thẩm Xương Cát bỗng nhiên cười lạnh. Cũng được, đợi đến khi người đó đến Cố gia rồi, bọn họ tề tựu với nhau, hắn sẽ dạy cho Cố gia một bài học nhớ đời.

...

Cố gia.

Lang Hoa ở cửa đón Cố lão thái thái.

Cố lão thái thái được người dìu từ trên xe ngựa xuống, khuôn mặt chỉ thoáng có chút mệt mỏi, xem ra khí sắc rất tốt. Lang Hoa thấy vậy cũng yên tâm được phần nào.

Cố tứ thái thái tươi cười, “Cũng may có Hàn Tướng quân, nếu không đi đường sao được bình an như vậy.”

Hàn Chương dứt khoát nhảy xuống ngựa, đi đến trước mặt Lang Hoa. Mấy ngày không gặp dường như Lang Hoa lại cao thêm đôi chút rồi, cặp

https://thuviensach.vn

lông mi tinh tế cũng thư thái hơn. Nàng mặc chiếc váy màu xanh, vô cùng xinh xắn.

Hàn Chương theo thói quen giơ tay ra xoa đầu Lang Hoa, “Lão thái thái vẫn khỏe, muội yên tâm đi!”

Lang Hoa không biết nên cảm kích Hàn Chương thế nào. Hàn Tướng quân từ kinh thành trở về liền chạy thẳng đến Trấn Giang giúp nàng đi đón tổ mẫu, bỏ qua cả cơ hội đoàn tụ cùng gia đình, nghĩ vậy Lang Hoa lại thấy khó xử.

Lang Hoa cười nói, “Trạch viện này tuy nhỏ nhưng từ ngoài vào trong con đều đã bố trí ổn thỏa, tổ mẫu ở đây nhất định sẽ thấy vô cùng thoải mái.”

Nói xong liền có mấy người bước vào.

Người làm đi tới dắt ngựa, mấy ma ma Quản sự đã đứng đó đợi sẵn, hầu hạ Hàn Chương bọn họ đi rửa mặt chải đầu.

Hàn Chương muốn từ chối, Lang Hoa lại vẻ mặt vui vẻ, cười nói muốn giữ hắn lại, “Muội đã kêu nhà bếp chuẩn bị cơm canh xong rồi, những ngày có một mình muội ở Hàng Châu cũng vắng vẻ. Hôm nay khó khăn lắm mới được một hôm náo nhiệt thế này, đại ca nói thế nào cũng không được đi.”

Nhìn ánh mắt sáng ngời của Lang Hoa, Hàn Chương đành phải ở lại, hắn đi theo người làm Cố gia vào phòng dành cho khách chỉnh trang lại, ngẩng đầu lên đã nhìn thấy quần áo sạch sẽ được đặt một bên.

Ma ma Quản sự cười nói: “Quần áo này là do tiểu thư nhà tiểu nhân lấy về từ Mẫn gia, do Mẫn phu nhân cho người đặt may, Tướng quân xin cứ yên tâm.”

https://thuviensach.vn

Y phục do cữu mẫu cho người làm, về tình về lý đều không có bất cứ vấn đề gì.

Hàn Chương khẽ cười, Lang Hoa sắp xếp mọi chuyện đều vô cùng chu đáo.

Hắn không khỏi nhớ về lần trở về nhà lần này, bàn tay đặt trên quần áo im lặng hồi lâu.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 169: Tín Hiệu

Lang Hoa nằm trong lòng Cố lão thái thái, bỗng nhiên cảm thấy nơi đây bình yên đến lạ.

Cố lão thái thái vuốt vai Lang Hoa, “Mấy ngày nay khiến con phải mệt mỏi rồi.”

“Con không mệt.” Lang Hoa cười nói, “Gặp được tổ mẫu rồi con không thấy mệt mỏi gì nữa.” Nàng thực sự không hề thấy mệt, sau khi lấy được bức mật thư đó, cả người nàng đều vô cùng sung sướng. Bởi vì nàng lại đích thân thay đổi được một sự kiện nữa.

Cố lão thái thái nghĩ đến một chuyện liền ngẩng mặt lên, “Cái tên vô liêm sỉ Bùi tứ đó có đến gây chuyện nữa không?”

Lang Hoa nghe thấy tổ mẫu mắng chửi Bùi Khởi Đường, không nịn được bật cười thành tiếng, nàng thực không biết nên giải thích thế nào với tổ mẫu, từ Triệu Linh đến Bùi Khởi Đường là cả một câu chuyện dài.

Đang nói chuyện, Khương ma ma vào nói: “Mẫn phu nhân và Mẫn đại tiểu thư đến rồi.”

Lang Hoa ngồi dậy, tươi cười nghênh đón Mẫn phu nhân và Mẫn Giang Thần.

Mẫn Giang Thần vội vàng kéo tay Lang Hoa, “Thế nào rồi, chuyện trong nhà muội có nói cho lão thái thái biết không vậy?”

Lang Hoa gật đầu.

https://thuviensach.vn

Mẫn Giang Thần có chút lo lắng, “Lão thái thái có tức giận không? Thân thể có ảnh hưởng gì không? Muội đừng nói quá nhiều chuyện, bây giờ mọi chuyện còn đang loạn cào cào lên, cũng không biết Bùi gia đang có dự tính gì nữa. Ta thấy rất kỳ lạ, trên đời tại sao lại có người đáng ghét như vậy chứ.”

Lang Hoa nhìn bộ dạng nghiến răng nghiến lợi của Mẫn Giang Thần, cũng không biết có nên cười hay không. Cách làm của Bùi Khởi Đường xem ra có vẻ rất đáng ghét nhưng hắn cũng là đang giúp đỡ nàng.

Nàng còn chưa biết nên giải thích với mọi người như thế nào, dù sao Thẩm Xương Cát vẫn còn đang nhìn chằm chằm. A Thần bọn họ biết càng nhiều càng không an toàn.

Mẫn Giang Thần nhìn xung quanh, “Biểu ca ta đâu?”

Lang Hoa đáp, “Ở trong thư phòng.”

Mẫn Giang Thần mím môi, “Chuyện của Bùi gia muội khoan hãy nói với huynh ấy vì gần đây tính khí huynh ấy không được tốt. Ta sợ huynh ấy nghe được nổi giận sẽ một đao chém chết Bùi tứ công tử luôn mất.”

Vẻ mặt Mẫn Giang Thần vô cùng nghiêm túc, không giống như đang nói đùa. Lang Hoa không nhịn được kéo nàng sang một bên hỏi, “Làm sao vậy? Lần này Hàn Tướng quân về kinh gặp phải chuyện gì sao?”

Mẫn Giang Thần nhìn trái ngó phải không thấy có ai mới thấp giọng nói, “Đại biểu ca ta, cũng là Vinh quốc công sức khỏe không tốt, xem ra cũng chỉ cầm cự được hai năm nữa. Ý của Hoàng thượng là muốn nhị biểu ca lưu lại phủ Vinh quốc công, tương lai sẽ kế thừa tước vị, không đi Lĩnh Bắc nữa.”

Nói tới đây, vẻ mặt A Thần cũng có chút khó xử, nghĩ ngợi một hồi rồi không nói tiếp nữa. Lang Hoa cũng không cưỡng ép, nếu A Thần đã không

https://thuviensach.vn

muốn nói một số chuyện thì nhất định là có lý do riêng của tỷ ấy.

Lang Hoa thấp giọng nói: “Ý Tướng quân thế nào?” Hàn Chương có lẽ đã sớm nghĩ tới những chuyện như thế này, bây giờ chuyện quan trọng nhất là ý của hắn.

Mẫn Giang Thần lắc đầu, “Bình thường nhị biểu ca ta vẫn hay bàn bạc công sự với phụ thân ta, nhưng chuyện của huynh ấy xưa nay đều do huynh ấy tự mình xử lý, chưa từng bàn bạc thương lượng cùng ai.”

Phụ mẫu Hàn Chương mất sớm, trong nhà lại có một người ca ca bệnh tật triền miên, có lẽ là do hắn sợ người nhà lo lắng, cũng có thể do hắn chinh chiến bên ngoài lâu năm nên đã sớm quen với việc tự mình làm chủ.

Lang Hoa nói: “Có một số chuyện khi sắp xảy ra mới có thể biết được nên làm thế nào, Hoàng thượng còn chưa hạ chỉ, tất cả vẫn còn có thể cứu vãn.”

Võ tướng không giống như quan văn, quan văn có thể tùy tiện điều động, võ tướng lại phải xét xem có chiến sự hay không.

Nhưng có thể khẳng định một điểm là trận chiến ở Trấn Giang đã thể hiện rõ năng lực của danh tướng Hàn Chương, đồng thời cũng khiến Hoàng đế nghi kỵ.

...

Hàn Chương ở Cố gia dùng bữa xong rồi nhanh chóng đến quan nha nghỉ ngơi.

Mẫn phu nhân thử cố khuyên hắn đến Mẫn gia, “Trong quan nha phòng ốc sơ sài, con về nhà ở tốt biết bao nhiêu, dùng gì làm gì đều thuận tiện cả.”

https://thuviensach.vn

Nhưng Hàn Chương từ chối, bao năm nay hắn đã quen với việc một mình nghỉ trên chiếc giường giản tiện ấy. Như vậy đối với hắn đã là đủ sạch sẽ, chỉnh tề rồi. Cho nên chỉ cần vào phòng của Vân Nương, hắn liền nhíu mày lại.

Khắp nơi đều là màn trướng màu hồng, trong phòng là mùi huân hương thơm ngát. Hắn vừa vào cửa, Vân Nương sẽ cho người bưng nước lên để rửa tay, y phục trong ngoài đều phải thay hết một lượt. Thậm chí không cho phép hắn mang kiếm vào phòng. Hắn rút kiếm ra muốn nói với nàng, làm gì có vị võ tướng nào tay không nhuốm máu, không ngờ nàng lại che mũi tránh ra xa, vẻ mặt như đang buồn nôn.

Có đôi khi hắn không thể hiểu được, nếu nàng đã chán ghét việc gả cho một võ tướng như vậy thì tại sao năm đó còn đồng ý lấy hắn? Nghe nói Hoàng thượng muốn điều hắn về kinh thành, vẻ mặt Vân Nương thể hiện rõ sự hốt hoảng thất thố.

Cũng có lẽ là do hắn sai rồi, nụ cười của Hàn Chương có chút chua xót. Cả đời này hắn chỉ quan tâm đến đánh trận, những chuyện khác đều gạt sang một bên. Số trời đã định như thế nên nghĩ vậy cũng thôi, hắn cũng sẽ không quá phiền não về chuyện này. Điều khiến hắn thực sự phiền lòng là một chuyện khác. Hắn nghe được một tin đồn trong kinh thành, Hoàng thượng muốn cùng Tây Hạ nghị hòa.

Hắn nghe được tin đã đến Ninh Vương Phủ. Ninh Vương lại đang bạo bệnh nằm liệt giường, không nói với hắn một lời, chỉ có Ninh Vương phi đôi mắt đỏ hoe nói với hắn đôi câu rồi đuổi hắn về.

Xem ra chuyện nghị hòa là điều khó tránh khỏi.

Thái hậu già rồi, gấp gáp muốn gặp con gái, Hoàng thượng lại có tâm tư khác.

https://thuviensach.vn

Phải biết rằng Thái hậu có thể cùng Hoàng thượng lăn lộn bao năm như vậy, chính là bởi vì những đại tướng trấn thủ biên quan trọng yếu đại đa số đều là lực lượng của thủ hạ Trịnh Quốc Công - huynh đệ nhà mẹ đẻ của Thái hậu. Đám người đó đều đứng về bên Thái hậu, huống hồ phía Thái hậu còn có một Trang Vương túc trí đa mưu.

Nếu nghị hòa với Tây Hạ, lại bàn bạc xong với Kim Quốc, cho dù mỗi năm quốc khố phải trích ra một khoản cũng không hề gì, dù sao triều đình cũng sẽ có cách để lấy khoản tiền này ra. Khi biên cương ổn định trở lại, Hoàng thượng sẽ có thể dùng người thân tín bên cạnh để thay thế những lão thần đó, hoàn thành chính sách thay đổi chính quyền.

Do đó Hoàng thượng nhất định sẽ đi nước cờ tiếp theo.

Việc hắn bị giữ lại ở kinh thành không trở về Lĩnh Bắc cũng là một tín hiệu.

Hàn Chương mơ màng ngủ thiếp đi, ngày thứ hai tỉnh dậy liền đến Nội Vệ Sở trong thành Hàng Châu. Rất nhiều binh sĩ đều đang ở trong Vệ Sở dưỡng thương, đợi đến khi trị thương xong liền lên đường trở về Lĩnh Bắc. Hàn Chương mở cửa bước vào, mấy lão binh lần lượt nhận ra hắn. Hắn lại giơ tay ra ra hiệu "đừng có lên tiếng" rồi mới đi thêm mấy bước vào trong phòng.

Phòng rất sạch sẽ, chỉ có hương thuốc nhàn nhạt, không giống như ở biên quan Vệ Sở, khắp nơi đầy rẫy một thứ mùi không nói rõ được.

Một thanh âm trong trẻo vang lên, "Hai ngày trước ta đã nói với ngươi thế nào? Lặp lại một lần coi?"

Sau đó là giọng nói trầm thấp của người thương binh, "Không được chạm nước, giữ sạch sẽ."

"Còn nữa không? Quan trọng nhất là gì?"

https://thuviensach.vn

Thương binh nói: “Hiện không được mang giày...”

Thanh âm trong veo đó lại tiếp tục nói: “Ngươi thì sao? Không thực hiện được chuyện nào hết. Vết thương lở loét rồi, sao còn trở về Lĩnh Bắc được nữa, chi bằng để ta nói với Tướng quân một tiếng, giữ ngươi ở lại đây… Dù sao Đại Tề có quy tắc, binh sĩ bị thương có thể ở lại dưỡng thương.”

“Đại tiểu thư!” thương binh đó như sắp khóc đến nơi, “Tiểu thư tha cho ta đi, sau này ta không dám như vậy nữa, ta sẽ làm theo lời tiểu thư, nhất định sẽ dưỡng thương cho thật tốt.”

Hàn Chương tiến lên mấy bước, thiếu nữ vẻ mặt nghiêm túc đang khom người xuống cẩn thận băng bó cho thương binh đó, hồi lâu mới đứng dậy, “Chỉ có một lần này thôi, nếu không cái chân này của ngươi coi như bỏ đi.”

Hàn Chương nhìn Lang Hoa, trên mặt không nén được nở một nụ cười nhàn nhạt.

Lang Hoa cũng nhìn thấy Hàn Chương, cười nói: “Đại ca, huynh đến rồi.”

…

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 170: Hiểm Cảnh

Lang Hoa thay thuốc cho thương binh xong, lúc này mới rảnh tay đi dạo trong viện nói chuyện với Hàn Chương.

Hai người ngồi xuống, Hàn Chương vừa khéo nhìn thấy bên trên giày thêu và váy của Lang Hoa đều dính bụi bặm. Ở ngoài là một chiếc áo khoác to rộng như cái thùng bao quanh người nàng, trông nàng không hề giống như tiểu thư trong nội trạch, mà giống một tiểu lang trung.

Hàn Chương nói: “Ta nghe Hồ tiên sinh nói, mấy ngày nay Vệ Sở cũng không bận nữa, sao muội lại tới đây?”

“Muội quen rồi.” Lang Hoa mím môi cười, “Chỉ cần không tới muội sẽ cảm thấy trong lòng như thiếu cái gì đó, giống như đại ca mỗi sáng đều thức dậy luyện võ vậy.”

Hắn là kẻ võ phu, Lang Hoa dù sao cũng là một tiểu thư nội trạch. Nhưng như vậy cũng không có gì không tốt, mỗi người đều không giống nhau, hà tất phải mô phỏng người bên cạnh.

Hắn từ nhỏ được mẫu thân răn dạy, phải học tập đại ca, nói năng hành sự đều phải có quy tắc, đối nhân xử thế cho dù không biết khôn khéo linh hoạt thì cũng phải biết liệu gió đẩy thuyền. Nhưng hắn cũng không phải là người như vậy, có học theo cũng chỉ là học theo Hàm Đan1, khiến người ta chê cười. Hắn chỉ muốn duy trì bản sắc của chính mình, cuộc sống mới càng tự tại hơn.

1 Học theo Hàm Đan nghĩa là học theo người chẳng thành, lại còn quên cả cái vốn có. Thời Chiến Quốc, dân quận Hàm Đan nước Triệu nổi tiếng

https://thuviensach.vn

về thuật đi bộ. Người nước Yên hâm mộ, sang học thuật đó, nhưng đã không học được lại quên cả cách đi bộ của chính mình, trở nên đi đứng lạch bạch tức cười. Câu trên ngụ ý chớ nên đua đòi rởm.

Nhưng họ lại không hiểu được tâm tư của hắn. Đại ca bệnh tình nguy kịch còn kéo tay hắn lại căn dặn, dặn hắn sau này nhất định phải hành sự cẩn thận, đừng gây thêm tai họa gì cho mọi người. Vân Nương cũng luôn oán hận hắn, hỏi hắn có phải đã làm chuyện khuất tất gì ở Trấn Giang hay không. Tại sao có bao nhiêu võ tướng trấn thủ biên quan như vậy, chỉ có hắn trở thành mối họa ngầm của Hoàng thượng.

Không có ai hỏi qua suy nghĩ của hắn.

Lang Hoa đón lấy tách trà trong tay Tiêu ma ma đưa cho Hàn Chương.

Hàn Chương nhấp một ngụm trà, miệng đã thấm đượm vị kim liên hoa, trong lòng hắn bỗng thấy ấm áp trở lại. Tách trà này dường như khiến tảng băng lạnh trong lòng hắn dần dần tan chảy. Trở về nhà hai ngày, nhưng hắn không có lấy một cơ hội uống một tách trà ung dung nhàn nhã như vậy.

Lang Hoa nhẹ giọng nói: “Đại ca đang u sầu vì tình thế hiện nay sao?”

Tuy Lang Hoa mới chỉ có mười tuổi nhưng đã trải qua trận chiến Trấn Giang. Hàn Chương đã sớm biết Lang Hoa túc trí đa mưu thế nào, cho nên có một số chuyện hắn cũng không muốn giấu nàng.

Ngón tay Hàn Chương mân mê tách trà, “Hoàng thượng thông cảm cho ta bao năm nay chinh chiến bên ngoài, lệnh cho ta tạm thời giao lại công việc phòng vệ Lĩnh Bắc cho hai vị phó tướng, về kinh an dưỡng một thời gian.”

Lời của Mẫn Giang Thần quả nhiên là thật.

https://thuviensach.vn

Lang Hoa nói: “Hoàng thượng đã hạ thánh chỉ, hay chỉ mới nói trong lúc bàn chuyện? Còn nữa, lúc đó có ai ở đó không?”

Lang Hoa đang giúp hắn phân tích tình hình lúc đó.

Hàn Chương nói: “Đó là khi Hoàng thượng mở yến tiệc khao thưởng công thần, nhưng chưa hạ chỉ chính thức.”

Hoàng thượng đã hạ quyết tâm, nếu không sẽ không nói như vậy ở trong yến tiệc.

“Đại ca thì sao,” Lang Hoa nhìn Hàn Chương, giờ khắc này suy nghĩ của Hàn Chương vô cùng quan trọng, “Đại ca chuẩn bị làm tước gia cả đời ở trong kinh thành sao?”

Cuối cùng cũng có người hỏi đến hắn rồi, thật không ngờ người đó lại là Lang Hoa nhỏ bé.

Hàn Chương cười rộ lên, trong ánh mắt tràn đầy vạn trượng hào hùng, vươn tay ra xoa xoa đầu Lang Hoa, “Có một số người trời sinh ra là để chinh chiến nơi sa trường.”

Lang Hoa gật đầu, “Hiện nay cục diện triều đình rung chuyển, nếu có một chuyện nào đó không xử lý tốt thì chuyện đầu tiên phải đối mặt đó là Kim Quốc ở phía Bắc và Tây Hạ ở phía Tây Bắc. Cho nên đại ca sẽ trở về Lĩnh Bắc, dù không phải là Lĩnh Bắc cũng là Tây Bắc hoặc nơi nào đó. Du cho thực sự phải ở lại kinh thành, tương lai trên chiến trường Đại Tề đều không thể thiếu quân Hàn gia được.”

Hàn Chương không thể không nhìn Lang Hoa bằng con mắt khác, đây cũng là những gì trong lòng hắn suy nghĩ.

Hàn Chương nghĩ một chút rồi nói tiếp, “Triều đình chuẩn bị nghị hòa với Tây Hạ rồi, khi ta rời kinh đã nghe nói Hoàng thượng muốn triệu kiến

https://thuviensach.vn

sứ giả Tây Hạ.”

Nhanh vậy sao.

Ngay cả thời gian thở dốc cũng không có.

Kiếp trước Đại Tề bại trận tại Trấn Giang, Tây Hạ nhân cơ hội xuất binh, triều đình hoang mang cuống quýt cho người đi đàm phán nghị hòa. Cuối cùng đàm phán kéo dài nửa năm mới được coi là có kết quả, Đại Tề không những không thu hồi lại được những thành trì tổn thất mà mỗi năm còn phải dâng lên mười vạn lạng bạc, mấy vạn cân trà, và thiết lập các chợ chuyên buôn bán trao đổi để Tây Hạ và Đại Tề trao đổi mậu dịch với nhau. Rốt cục Tây Hạ có thể nghênh ngang dùng muối sạch để đổi lấy lượng lớn lương thực.

Tây Hạ tiếp tục xây dựng thực lực quốc gia lớn mạnh, một bên lấy bạc của Đại Tề, một bên lại dùng luôn nó để làm quân tư không ngừng quấy rầy biên cương Đại Tề, khiến bách tính lầm than đói khổ.

Kết quả chuyện này vẫn tiếp tục xảy ra.

Như vậy, liệu có phải Thẩm Xương Cát đã sớm nhận được tin báo rồi, đã chuẩn bị để thao túng cục diện rồi hay không? Nếu không hắn tại sao lại làm to chuyện đòi tìm kiếm Sát Tử chứ?

Lang Hoa nhẹ giọng nói: “Đại ca thấy lần này không thích hợp để đàm phán sao? Theo lý mà nói, sẽ không có ai đột nhiên bỗng dưng đề xuất đàm phán hòa bình, trừ khi một trong hai quốc gia từ trước đến giờ vẫn luôn đối đầu xảy ra một biến cố trọng đại, mới dùng đến phương pháp đàm phán hòa bình để ổn định biên cương.” Kiếp trước nàng chưa từng nghe nói Tây Hạ nội chính hỗn loạn. Ngược lại quân vương Tây Hạ dã tâm rất lớn, thường xuyên ngự giá thân chinh, không ngừng mở rộng lãnh thổ cho Tây Hạ, khiến Đại Tề phải đau đầu.

https://thuviensach.vn

Hàn Chương bỗng nhiên cười nhạt, “Tây Hạ muốn dùng Xu Minh để trao đổi, và thả Đông Bình Trưởng Công chúa về Đại Tề.”

Đông Bình Trưởng Công chúa?

Lang Hoa nhất thời kinh ngạc, kiếp trước Đông Bình Trưởng Công chúa chết ở Tây Hạ. Vì thế Thái hậu vô cùng đau lòng, đặc biệt xây một ngôi miếu cho Trưởng Công chúa ở kinh thành. Mọi người gọi đó là Miếu Nương Nương, chỉ cần biên cương xảy ra chiến sự, Miếu Nương Nương sẽ tự nhiên hương khói nghi ngút.

Lang Hoa đã nhìn thấy vẻ mặt khinh thường của Hàn Chương, “Đại ca không tin sao?”

“Không tin.” Hàn Chương nói, “Người Tây Hạ tuy rất muốn cứu Xu Minh, nhưng không đến nỗi phải dùng đến cách đàm phán hòa bình.”

Lang Hoa đã hiểu rồi.

Người Tây Hạ vẫn làm những chuyện giống như kiếp trước.

Chẳng qua lần này họ không thể lợi dụng chiến sự Trấn Giang để tấn công Đại Tề, mà đổi một thủ đoạn khác đề đàm phán, khiến Đại Tề buông lỏng cảnh giác, sau đó đột nhiên khởi binh.

Quỹ tích trong tương lai vẫn chưa hoàn toàn bị sửa lại, mà đi một con đường vòng, rồi lại ngóc đầu trở lại.

Hàn Chương tuy không chết, nhưng lại bị giữ lại ở kinh thành. Biên cương xảy ra chiến sự, Hàn Chương không thể lập tức thống lĩnh binh sĩ chiến đấu, bị người khác cướp mất tiên cơ. Có thể là thất bại mang tính áp đảo, như vậy hậu quả sẽ phải trả giá là sinh mạng của mấy vạn người.

https://thuviensach.vn

Lang Hoa nhìn Vệ Sở, nhìn đám thương bình vừa mới được nàng trị thương. Họ sẽ lập tức phải trở về biên cương mà thứ đang chờ đợi họ là thanh đồ đao đang giương cao của người Tây Hạ. Nghĩ đến đây nàng không nhịn được run rẩy.

Đối mặt với Tây Hạ trước nay Hàn Chương chưa từng thua cuộc, nhưng không có nghĩa là lần này sẽ thắng được. Sĩ khí quân đội quan trọng đến chừng nào, nàng đã được chứng kiến qua trận chiến Trấn Giang. Nếu Hàn Chương bại trận, hắn nhất định sẽ không sống tạm bợ.

Lang Hoa ngẩng đầu nhìn Hàn Chương, "Đại ca, hiện nay chúng ta đã rơi vào hiểm cảnh rồi."

Đây là điều khiến Hàn Chương rầu rĩ.

"Thẩm Xương Cát đang ở Hàng Châu, người này nhất định sẽ khiến Hoàng thượng thúc đẩy đàm phán," Nói tới đây Lang Hoa liền ngừng lại, "Nhưng muội biết rằng, nếu Tây Hạ thực sự muốn bí mật xuất binh, có người sẽ giúp chúng ta nghe ngóng được thông tin chính xác."

Hàn Chương kinh ngạc nhìn Lang Hoa: "Người muội nói là ai?"

Lang Hoa nhìn Hàn Chương: "Đại ca sẽ được gặp người ấy."

Đang nói, Tiêu ma ma tiến lên thưa: "Tiểu thư, người đến rồi."

Trên mặt Lang Hoa lộ ra nụ cười, "Muội phải đi rồi, không quá ba ngày sẽ có tin tức."

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 171: Dẫn Đi

Thẩm Xương Cát xuất thân là một mật thám xuất sắc, hắn không chỉ tâm tư kín đáo, con mắt sắc bén mà còn là người lòng dạ thâm sâu. Lại thêm hắn bao năm nay lăn lộn trong Hoàng Thành Ti nên có khả năng tri giác vô cùng nhạy bén.

Vì thế chuyện muốn giở trò trước mặt hắn là chuyện không dễ dàng gì.

Hiện nay Bùi Khởi Đường đã biến thành Hàng Châu thành một cái chợ lớn. Hoàng Thành Ti tuy đang mệt mỏi ứng phó nhưng không hề tỏ ra hoảng loạn, tất cả đều được tiến hành một cách trật tự.

Như vậy mà còn chưa quấy đục được nước ao, chẳng trách kiếp trước hắn thăng tiến nhanh, giữ chức vụ cao như vậy. Hắn cũng được coi là kẻ có bản lĩnh.

Nhưng tất cả chỉ vừa mới bắt đầu.

Hàn Chương không biết Lang Hoa muốn đi đâu, Lang Hoa nhận từ tay Tiêu ma ma một bức tranh đưa cho Hàn Chương.

Hàn Chương cau mày lại, “Đây là Hà Chưởng quầy?”

Lang Hoa gật đầu, “Muội đã cho người phát tán tranh chân dung Hà Chưởng quầy ra ngoài, cho dù bất kỳ ai có đầu mối gì liên quan, muội sẽ đến tận cửa, và đưa ngân lượng để cảm tạ.”

Lang Hoa nói rồi nhìn ra ngoài cửa. Ngô Đồng đã phát hiện người của Hoàng Thành Ti mỗi ngày đều đi sau theo dõi cô.

https://thuviensach.vn

Hàn Chương hiểu được, có người đang giám sát Lang Hoa, chẳng trách Lang Hoa lại muốn cùng hắn vào trong viện tử nhỏ này, khi nói chuyện còn cho Tiêu ma ma đứng bên cạnh trông chừng.

Hàn Chương cũng không phải là người hiếu chiến, nhưng nhìn thấy đôi vai gầy guộc nhỏ bé của Lang Hoa phải chịu áp lực như vậy, trong lòng bỗng trào dâng ý chí chiến đấu mạnh mẽ. Bất kể là đối với ai, hắn đều giống như đánh trận ngoài biên cương, giặc đến tướng chặn, nước dâng đất ngăn.

Bắt buộc phải phân rõ thắng bại.

...

Lang Hoa lên xe ngựa, người của Hoàng Thành Ti không dám chậm trễ vội vã đi theo.

Đây là một góc không mấy bắt mắt trong thành Hàng Châu, sinh sống trong đó đều là những người buôn bán nhỏ. Cố gia đại tiểu thư bỗng nhiên lại đến nơi này là một chuyện vô cùng bất thường, cho nên hiển nhiên là rất kỳ lạ.

Người của Hoàng Thành Ti tách khỏi tầm nhìn của đám hạ nhân Cố gia trèo lên nóc nhà, rút dao găm tách ra một khe hở nhỏ đủ để quan sát rồi nhìn qua đó.

Cố Lang Hoa đang nói chuyện với một vị phu nhân trong phòng.

Phu nhân đang nói chuyện rất cao hứng, chỉ vào bức họa nói: “Đúng vậy, đây chính là con trai nhà bán bánh đường ở trong ngõ nhà Đinh gia, từ nhỏ đã là kẻ vô pháp vô thiên. Khi ba tuổi hắn đã trộm một con gà nhà chúng ta, sau này cha mẹ hắn chết đi, nghe nói hắn liền đi theo một tên đạo tặc, biết ngay mà, hắn đúng là làm ra chuyện thương thiên hại lý.”

https://thuviensach.vn

Lang Hoa gật đầu dặn dò A Quỳnh, “Phải ghi chép lại không xót chữ nào.”

Vị phu nhân đó càng nói càng cao hứng, “Hắn từ nhỏ đã không được cha mẹ dạy dỗ, lớn lên nhất định sẽ xảy ra chuyện, hơn nữa với cái bộ dạng đó, vừa nhìn đã biết là hung tướng.”

Lang Hoa nói: “Bây giờ vào đại lao phu nhân có thể nhận ra hắn được không?”

Vị phu nhân đó gật đầu, “Được chứ, được chứ, chắc chắn là nhận được, con người ta nhận người giỏi lắm, không một ai thoát khỏi được con mắt của ta.”

Một lát sau vị phu nhân đó cũng nói xong chuyện.

Lang Hoa đứng dậy chuẩn bị đi, vị phu nhân đó liền ho hai tiếng, Lang Hoa dừng bước, “Kiều đại thẩm, ta chẩn mạch cho thẩm nhé, thẩm bựa lưỡi dầy, sắc mặt vàng vọt, mắt có hơi sưng, chỉ e là bệnh trung tiêu thấp nhiệt.”

Phu nhân ngẩn người, hồi lâu mới hoàn hồn lại, nhanh chóng vui vẻ giơ tay ra.

Lang Hoa chẩn mạch xong dặn dò A Mạc, “Mài mực viết đơn thuốc.”

Nghe nói phải viết đơn thuốc, nụ cười trên mặt phu nhân bỗng chốc mất sạch, vẻ mặt vô cùng khó xử, “Đại tiểu thư, ta không có tiền để người chẩn bệnh... Đơn thuốc cũng không cần viết nữa...”

Lang Hoa cười nói: “Không cần ngươi trả tiền, ngươi mang đơn thuốc đến Bách Thảo Lư bốc thuốc, tiền bảy thang thuốc này ngươi cũng không cần phải trả.”

https://thuviensach.vn

Phu nhân ngẩn người ra, “Vậy... vậy sau khi bốc bảy thang thuốc thì sao?”

Lang Hoa viết xong đơn thuốc liền giao lại cho phu nhân đó, “Uống đủ bảy thang thuốc, bệnh tình của ngươi cũng sẽ khỏi.”

Vị phu nhân kia tiếp nhận thang thuốc, khóe mắt bỗng đỏ lên.

Lang Hoa căn dặn Tiêu ma ma, “Đưa cho Kiều đại thẩm hai xâu tiền đồng như đã giao hẹn.”

Tiêu ma ma đưa bạc, phu nhân vội vàng đứng dậy đẩy đi, “Ta... ta nói cũng không thể là chuẩn... Hay là đợi đến khi ta gặp người đó rồi hãy nói…”

Lang Hoa lắc đầu, “Ngươi cho ta biết đầu mối, ta đưa tiền cho người, trước đó đã giao hẹn vậy rồi thì cứ làm thế đi.”

Lang Hoa đi ra khỏi phòng, Kiều đại thẩm lập tức cầm tiền và đơn thuốc đi sang hàng xóm khoe khoang, “Là thật đó, Cố đại tiểu thư không chỉ cho ta tiền mà còn xem bệnh cho ta, kêu ta đến thẳng Bách Thảo Lư bốc thuốc.”

“Nếu ta đến nha môn nhận ra được tên thổ phỉ kia, sẽ còn được nhiều tiền thưởng hơn nữa.”

Trong khi vị phu nhân đó còn đang khoe khoang, Lang Hoa đã bước lên xe ngựa, dặn dò Tiêu ma ma, “Đi đến nhà tiếp theo, mỗi ngày chúng ta phải đi đến hai mươi mấy nhà mới được.”

Chẳng phải Thẩm Xương Cát đang cho người theo dõi nàng sao? Vậy thì cứ để nàng mỗi ngày đều làm những việc bất thường, để cho Thẩm Xương Cát tới điều tra đi.

https://thuviensach.vn

...

Người của Hoàng Thành Ti truyền tin đến tai Thẩm Xương Cát.

Thẩm Xương Cát xem lại một lượt những trang văn tự được ghi chép lại, bỗng nhiên chau mày, “Đây là cái gì?”

Tên thuộc hạ bẩm báo, “Đó là những manh mối về Hà Chưởng quầy Cố đại tiểu thư hỏi dò được, đại nhân đã nói chỉ cần Cố tiểu thư nói gì, làm gì hay có tin tức gì truyền ra thì chúng thuộc hạ đều phải ghi lại chi tiết cho đại nhân xem.”

Thẩm Xương Cát trầm mặt, kiên nhẫn xem hết hai trang giấy trong tay, đây đều là những manh mối chẳng thể tin tưởng được, đều là những lời đồn đại lưu truyền trên phố, căn bản chẳng có bất kỳ giá trị gì.

Thẩm Xương Cát không hiểu, nếu đây đều là những manh mối không có giá trị, vậy thì tại sao Cố Lang Hoa lại phải ghi chép lại?

“Hơn nữa, Cố đại tiểu thư còn xem bệnh kê đơn cho những người đó, mấy đơn thuốc đó… có cần đưa lại cho đại nhân xem không?” Trong đơn thuốc liệu có ẩn giấu ám hiệu gì không?

Thẩm Xương Cát nhìn đám văn tự ngổn ngang trong tay, tựa như đang nhìn thấy bộ y phục khiến người ta đau đầu của Cố đại tiểu thư khiến trán hắn bỗng nổi gân xanh.

“Đám người cung cấp manh mối được nhận tiền thưởng đó đều đang giúp Cố gia nghe ngóng tin tức khắp nơi.”

Thẩm Xương Cát nghe đến đây liền sáng mắt lên.

Bọn họ có thể theo dõi Cố gia và Bùi gia, thậm chí là Mẫn Hoài, nhưng lại không thể theo dõi đám phu nhân vì Cố gia đi khắp ngõ này khố nọ,

https://thuviensach.vn

khoe khoang nói khoác ấy được.

Đám phu nhân đó mỗi ngày đều gặp không biết bao nhiêu người, lại nói bao nhiêu lời đồn, sau đó nói lại những lời này cho Cố Lang Hoa biết đổi thành tiền. Như vậy mật thám sẽ rất dễ dàng thông qua những người đó truyền tin cho Cố Lang Hoa biết.

Vậy nên Cố Lang Hoa mới cho nha hoàn ghi chép lại tất cả những lời những phu nhân kia nói, không sót chữ nào.

Nhất định là như vậy.

Thẩm Xương Cát bỗng nhiên hưng phấn.

Cố gia sẽ không bỗng nhiên lấy ra nhiều ngân lượng như vậy để mua những manh mối không liên quan. Cố Lang Hoa cũng đâu phải kẻ ngốc, nàng ta sẽ không cả ngày chạy khắp phố này ngõ nọ để làm mấy chuyện vô dụng đâu.

Thẩm Xương Cát dặn dò thuộc hạ, “Đi theo Cố Lang Hoa, mấy ngày này cho dù nàng ta đi đâu, gặp ai đều phải theo sát cho ta.”

Dường như hắn có thể khẳng định Cố Lang Hoa nhất định có vấn đề.

Đây chính là trực giác của hắn, Cố Lang Hoa có quá nhiều điểm khả nghi.

...

Lão Nhạc cũng cảm thấy rõ ràng cả thành Hàng Châu đang náo nhiệt lên, người người đều đang bàn luận về Cố gia và vụ án Cố Thế Hoành bị giết. Ở đâu bàn luận về Cố gia, người của Hoàng Thành Ti liền xuất hiện ở đó, giống như cái nhọt trong cơ thể.

https://thuviensach.vn

Vậy nên hắn chỉ cần tránh khỏi những chỗ có người của Cố gia, hành động sẽ càng thuận tiện hơn.

Hoàng Thành Ti đang tập trung mọi ánh nhìn lên người một mình Cố đại tiểu thư.

“Thu thuốc...”

Thương nhân thu thuốc bắt đầu đi lại khắp nơi.

“Gần đây có thuốc gì đắt?”

Thương nhân cười nói: “Tất nhiên là thuốc viễn chí và độc hoạt trị bệnh đau khớp rồi.”

Lão Nhạc bỗng thấy cả người sáng bừng lên.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 172: Bạn Cũ

Thẩm Xương Cát bị chọc tức đến nghiến răng nghiến lợi, tên Tạ Trường An đáng chết đó không biết nghe ai nói lại toàn tâm toàn ý xử lý chuyện trong nha môn.

Nghĩ đến đây, hắn liền cười lạnh một tiếng.

Thật đúng là không coi hắn ra gì! Thẩm Xương Cát lấy tấm lệnh bài bên người, dùng tấm lệnh bài này hắn có thể điều động quân đội dự bị địa phương. Chẳng phải Cố Lang Hoa kia ỷ mình có Hàn Chương và Mẫn Hoài chống lưng nên thích làm gì thì làm sao? Hắn muốn xem xem liệu hai kẻ kia có dám vì một Cố Lang Hoa nhỏ nhoi chống đối Hoàng thượng hay không?

Chỉ cần hắn có thể bảo đảm không tay trắng trở về hắn sẽ được sử dụng quyền lực trong tay hắn.

Thẩm Xương Cát nhướng mày, xem ra lời Hứa thị nói cũng có vài phần là đúng. Nếu không phải là Hứa thị, hắn cũng không thể khẳng định chắc chắn Cố Lang Hoa đó có vấn đề. Nếu không phải là Hứa thị hắn cũng sẽ không tốn nhiều tâm tư như vậy với ả Cố Lang Hoa đó.

“Không cần theo dõi Cố gia nữa.” Thẩm Xương Cát bỗng nhiên nói, “Nếu họ muốn giở trò gì thì mấy ngày nay khi chạy ngược chạy xuôi cũng đã làm rồi.”

Thuộc hạ có chút kinh ngạc.

https://thuviensach.vn

Thẩm Xương Cát rất quen thuộc với cảm giác này, bị người ta dắt mũi, sẽ chỉ càng lúc càng bị động. Nói không chừng Cố gia đã đạt được mục đích rồi.

Thẩm Xương Cát trầm mặc, tất cả mọi người đều đang nhẹ nhàng lui xuống. Bởi vì họ biết, đại nhân nhất định đã có dự tính rồi.

...

Cố gia.

Bên giường Cố lão thái thái thắp hai ngọn đèn, chiếu sáng khắp xung quanh, Lang Hoa co người trên giường, dựa sát vào Cố lão thái thái.

Dưới ánh đèn phản chiếu vẻ mặt có chút tái nhợt của Cố lão thái thái.

“Tổ mẫu.” Lang Hoa nhẹ nhàng phe phẩy tay của Cố lão thái thái.

Nhưng Cố lão thái thái không nói gì, cũng không hề động đậy gì.

Lang Hoa bỗng chốc bối rối, lập tức ngồi thẳng dậy, nhìn Cố lão thái thái.

Cố lão thái thái ngồi đó không nói nửa lời, không có bất kỳ biểu cảm nào. Lồng ngực Lang Hoa khẽ run lên, nàng bỗng thấy hối hận. Đúng như Đinh Quản sự nói, bệnh tình của tổ mẫu vừa có chuyển biến tốt làm sao chịu đựng được sự kích động lớn như vậy chứ.

“Tổ mẫu.” Thanh âm của Lang Hoa có chút run rẩy, “Tổ mẫu đừng dọa con.”

Cuối cùng Cố lão thái thái cũng hoàn hồn lại, ngẩng mặt lên, đôi mắt đã trải nghiệm thế sự bỗng ngập nước, “Con ngoan, tổ mẫu không sao. Tổ mẫu chỉ đang nghĩ, cũng may ta chưa chết, nếu không dưới cửu tuyền nhất

https://thuviensach.vn

định tổ phụ con sẽ oán hận ta lại sống hồ đồ suốt bao năm qua, đến cả chuyện phụ thân con ở xa tận Tây Hạ cũng không biết.”

Cố lão thái thái giơ tay xoa xoa đầu Lang Hoa, cười hiền từ rồi từ từ nuốt những giọt nước mắt vào trong. Bà già thật rồi, nếu không tại sao lại biến cái nhà này thành như bây giờ? Sống đến tầm tuổi này rồi mới hiểu tại sao phụ mẫu trước lúc lâm chung lại nhìn lại một lượt xem lũ trẻ trong nhà xử lý chuyện gia đình ra sao, không phải do không yên tâm lũ trẻ mà do không yên tâm chính mình, không yên tâm cái gia đình mình đã sống mấy chục năm khi giao vào tay lũ trẻ sẽ trở thành trợ lực hay thành gánh nặng cho chúng.

Bà nuôi dưỡng Cố Lang Hoa trở thành đương gia Cố gia, nghĩ rằng sau này nếu Lang Hoa không thích Lục Anh nữa thì cũng để trưởng bối Cố gia chọn một người phẩm hạnh tốt, được Lang Hoa thích để vào Cố gia ở rể.

Nhưng thật không ngờ, thứ bà giao cho Lang Hoa không phải là một khối gia sản hậu hĩnh mà là một gánh nặng.

Ngoài có địch mạnh, trong có giặc nhà, đi sai một bước sẽ nguy hiểm đến tính mạng.

“Lang Hoa.” Cố lão thái thái hỏi, “Con có hối hận không? Nếu cứ sống hồ đồ cả một đời, không quản bên ngoài gió mưa ra sao, có lẽ con sẽ thấy thoải mái hơn.”

Lang Hoa lắc đầu, “Có thể sống thoải mái được mấy năm?” Nàng rất hiểu tình cảnh Cố gia, chuyện kiếp trước gia đình tứ thúc gặp nạn chỉ e là có liên quan đến Hoàng Thành Ti. Bí mật này không phải không để ý đến nó thì nó sẽ không tồn tại, “Tổ mẫu, tất cả rồi sẽ tốt thôi, Cố gia, phụ thân đều sẽ tốt thôi.”

“Chỉ mong là vậy.” Cố lão thái thái nắm chặt tay Lang Hoa, “Người đó nói phụ thân con còn sống liệu có thật không?”

https://thuviensach.vn

Lang Hoa nói: “Đúng vậy, phụ thân con vẫn còn sống.”

Vẫn còn sống.

Gương mặt Cố lão thái thái bỗng hiện lên nụ cười. Bà sống đến tầm tuổi này rồi, không ngờ vẫn còn có lúc vừa khóc vừa cười.

Cố lão thái thái nói xong liền nghĩ đến một chuyện, “Triều đình liệu có nghị hòa, chuyện này có lẽ cũng có một người biết, dựa vào những hiểu biết của hắn ta về Tây Hạ không chừng có thể giúp đỡ được.”

Lang Hoa không biết người Cố lão thái thái nói là ai, liền cẩn thận lắng nghe.

Cố lão thái thái nói tiếp: “Người này cũng có mấy phần nguồn gốc sâu sa với nhà ta, nếu chúng ta cầu xin, cho dù họ có không công khai giúp chúng ta thì cũng sẽ không tiết lộ những tin tức này.”

Lang Hoa hiểu ra, “Ý tổ mẫu nói đến Từ gia?”

Cố lão thái thái gật đầu, “Chính là Từ gia, khi Từ Tùng Nguyên sa sút từng ở nhà chúng ta hơn nửa tháng, sau đó phụ thân con thường xuyên qua lại với hắn. Từ Tùng Nguyên mấy lần đi sứ Tây Hạ, tình hình Tây Hạ ra sao có lẽ hắn cũng nắm rất rõ. Nay hắn lại nhậm chức ở Trung Thư Tỉnh, nếu triều đình muốn đàm phán chuyện nghị hòa nhất định sẽ tìm hỏi hắn. Nếu chúng ta có thể tận dụng mối quan hệ đó, gặp mặt khiến hắn giúp đỡ chu toàn… thì chẳng phải là có thêm một phần thắng trong tay sao.”

Lang Hoa nghĩ lại Từ Cẩn Du, kiếp trước A Thần đã mất sớm, một người mù như nàng không qua lại với bên ngoài. Khi đến kinh thành có một lần xung đột với Lục Tĩnh, lúc đó Từ Cẩn Du đang làm khách ở Lục gia nhìn thấy sự việc, không những bảo vệ nàng mà còn trở thành tri tâm hảo hữu của nàng.

https://thuviensach.vn

Duyên phận của con người quả thật kỳ lạ.

Theo lý mà nói, nàng và Từ Cẩn Du có khác biệt căn bản. Ví dụ nàng thích yên tĩnh nghe tiên sinh giảng sách, Từ Cẩn Du lại thích tham gia yến hội với đám nữ quyến. Nàng đã quen tự mình làm mọi việc, cho dù là một người mù nhưng trong phòng nàng cũng không có nhiều nha hoàn hầu hạ. Từ Cẩn Du bởi vì thân phận khác biệt nên cho dù đi đến đâu cũng là tiền hô hậu ủng.

Có lẽ giữa nàng và cô nương ấy chỉ là một cái quen biết gật đầu mà thôi, nhưng không ngờ lại có sở thích giống nhau đến kinh người.Bọn họ thường xem một quyển sách, thậm chí Từ Cẩn Du còn cầm đi Lỗ Ban Tỏa nàng yêu thích đi, nhất quyết chơi thỏa thích rồi mới trả lại cho nàng.

Cũng có người từng hỏi Từ Cẩn Du tại yến hội tại sao lại thích chơi với một người mù như nàng.

Khi đó Từ Cẩn Du chỉ đáp lại rằng, “Trên người Cố Lang Hoa có hình bóng của ta.”

Kiếp trước, trước khi chết thực ra nàng đã bắt đầu cách xa Từ Cẩn Du. Nàng cảm thấy con người Từ Cẩn Du tâm tư khó đoán, không giống như A Thần của nàng, bất luận chuyện gì đều nói rõ ràng cho nàng biết. Từ Cẩn Du giống như đang sắm vai hát kịch, diễn một vai diễn không phải là sở trường của nàng ta.

Nhưng mẫu thân lại khá thích Từ Cẩn Du, Lục gia cũng vì Từ Cẩn Du thường xuyên đến thăm mà đắc ý.

Một người mù như nàng, không tránh được, không trốn được cũng đành nghe vậy rồi mặc kệ.

Bây giờ cẩn thận nghĩ lại ngày nàng xảy ra chuyện, nếu tất cả những gì Lục gia nói đều là thật, trước đó đã có người cáo mật với Thái hậu. Theo lý

https://thuviensach.vn

mà nói, Từ Cẩn Du đã sớm biết chuyện của nàng và Bùi Khởi Đường nhưng lại không hề nói nửa lời với nàng.

Bởi vì kiếp trước chết không rõ ràng nên nàng đối với những người quen đó đều có thái độ thận trọng.

Lang Hoa chuẩn bị khuyên Cố lão thái thái đừng đi thăm Từ gia thì ngoài cửa bỗng truyền đến thanh âm của Cố tứ thái thái, “Lão thái thái nghỉ ngơi rồi sao? Đại tiểu thư có ở đây không?”

Rèm cửa kéo lên, Lang Hoa chuẩn bị xuống giường, A Mạc nhanh chóng tiến lên hầu hạ nàng mang giày.

Vẻ mặt Cố tứ thái thái không được tốt, “Thì ra lão thái thái còn chưa nghỉ ngơi” Nói đoạn liền cứng nhắc nhìn Lang Hoa, “Ta... Ta đến tìm Lang Hoa… có một số truyện ở trang trại, ta muốn thương lượng với Lang Hoa.”

Cố tứ thái thái ánh mắt né tránh, vẻ mặt tràn đầy lo lắng, rõ ràng là đang nói dối.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 173: Thời Cơ

Lang Hoa nhìn thoáng qua Khương ma ma, Khương ma ma gật đầu dẫn đám người làm đi ra khỏi phòng.

Lang Hoa kéo tay Cố tứ thái thái ngồi xuống, “Tứ thẩm, thẩm có chuyện gì thì cứ nói đi.”

Cố tứ thái thái mím môi rồi mới nói: “Vừa nãy Quản sự báo tin về nói, khi tứ thúc con dẫn thương đội nhà ta đến Thọ Châu thì bị quan phủ bắt giam rồi.”

Cố lão thái thái tuy đã có chuẩn bị, nhưng mặt vẫn biến sắc, “Tại sao lại bị bắt giam? Chúng ta mua bán dược liệu, có bằng chứng thông quan của quan phủ...”

Lang Hoa nắm chặt lấy tấm thiệp trong tay, áp chế sự hoảng loạn trong lòng, cố gắng trấn tĩnh, “Quản sự đâu? Có mấy chuyện chúng ta phải hỏi cho kỹ càng.”

Cố tứ thái thái gật đầu, nhanh chóng gọi Quản sự đang đứng bên ngoài vào.

Quản sự có vẻ vô cùng nhếch nhác, đôi mắt đỏ bừng, khóe môi khô nứt, đi đường suốt đêm ngày trở về, hai chân vô cùng nặng nề, còn đang run lên vì lạnh.

Khương ma ma cho người chuyển ghế nhỏ đến cho Quản sự ngồi, Quản sự nhanh chóng kể lại một lượt sự tình, “Bỗng nhiên có một người đến, Tứ lão gia tiến lên hỏi chuyện, người đó mang đến một bản công văn. Đó là

https://thuviensach.vn

người của nha môn Thọ Châu, chúng tiểu nhân cũng không tiện ngăn cản, kết quả… Bọn họ vừa nhìn qua đã cho người niêm phong dược liệu trong rương, còn bắt lão gia đi, thả chúng tiểu nhân về báo tin.”

Quản sự nói xong liền nuốt nước bọt, “Ta nghĩ có thể là do vị quan gia nào đó mới nhậm chức, còn thiếu ngân lượng nên vội vã mang tiền đến. Nhưng không ngờ họ không những không nhận bạc mà còn đánh chúng tiểu nhân mười mấy gậy. Tiểu nhân đi theo Tứ lao gia chạy thương đội bao năm nay nhưng chưa bao giờ gặp phải chuyện như vậy.”

Cố gia buôn bán dược liệu, không giống như những nhà buôn lương thực buôn muối khác, lần nào cũng vậy, chỉ cần dùng chút bạc là xong chuyện. Còn lần này, rõ ràng là đám người đó chỉ cần người không cần tiền, hắn đã thấy ngay có gì đó không đúng nên lập tức trở về báo tin.

Lang Hoa nói: “Khi tứ thúc bị dẫn đi, ngoài những sai nha trong quan phủ, các ngươi từng gặp có phát hiện thấy có người nào ăn mặc khác lạ đứng bên cạnh không?”

Nói đến đây, Quản sự liền sáng bừng mắt lên, “Có, có, có một người mặc y phục đen đi giày đen đứng một bên, tuy từ đầu đến cuối hắn không nói một lời nào, nhưng cũng có thể nhìn ra được đám sai nha đó đều đang nhìn sắc mặt hắn để làm việc.”

Lang Hoa hít sâu một hơi thật dài.

Quả đúng là Hoàng Thành Ti.

Thẩm Xương Cát cố ý thả Quản sự về báo tin, nếu Cố gia không khiến Hoàng Thành Ti hài lòng, tứ thúc rất có khả năng sẽ không trở thể về được nữa.

Quản sự nhìn tình hình biết được đại tiểu thư đã có tính toán trong lòng, hắn thận trọng hỏi, “Là do gia đình chúng ta đã đắc tội ai sao? Chỗ dược

https://thuviensach.vn

liệu đó chắc chắn không có vấn đề gì, đều do ta và Tứ lão gia cẩn thận chọn lựa...”

Lang Hoa nói: “Dược liệu ở trong tay họ, giờ có nói những điều này cũng không có nghĩa lý gì nữa rồi.”

Mở rương dược liệu, cho vào đó mấy thứ đồ rồi niêm phong lại, quan phủ làm những chuyện này quá dễ dàng, đây chính là đạo lý dân không đấu lại được với quan, nàng hiểu rõ điều này.

Ngày nàng đối đầu với Thẩm Xương Cát đã có tâm lý chuẩn bị từ lâu. Nàng cho rằng Thẩm Xương Cát sẽ hạ thủ từ đơn thuốc của nàng nhưng không ngờ tứ thúc lại gặp nạn trước.

Cố tứ thái thái mặt biến sắc.

Lang Hoa căn dặn người làm dẫn Quản sự xuống dưới nghỉ ngơi, lúc này mới nói cho Cố tứ thái thái phán đoán của nàng, “Là do người của Hoàng Thành Ti làm.”

Cố tứ thái thái như sắp ngất xỉu, bà biết Hoàng Thành Ti là nơi như thế nào, cũng đã từng nghe nói những ngày nay Hoàng Thành Ti đã sử dụng những thủ đoạn gì. Lão gia rơi vào tay họ, không biết sẽ bị đối xử ra sao.

“Tứ thẩm, lúc này chúng ta không được phép hoảng loạn, đặc biệt là trong nhà không được truyền đi bất cứ chuyện gì. Hoàng Thành Ti đã bắt đầu động thủ, chúng ta phải phấn chấn lên để ứng phó… Hoàng Thành Ti sẽ không chịu để yên đâu.”

Rèm cửa khẽ động, Khương ma ma khẽ hô lên một tiếng, “Tam gia, sao người lại đến đây.”

Là con trai của Tứ thúc, Cố Chiêm Lâm.

https://thuviensach.vn

Cố Chiêm Lâm nhỏ hơn Lang Hoa hai tuổi, ở độ tuổi này đã có thể phát giác ra được trong nhà có điều gì bất thường rồi.

Cố lão thái thái hít sâu rồi dặn dò Khương ma ma, “Cho Lâm Ca vào đi!”

Cố Chiêm Lâm được đưa vào trong phòng.

Cố tứ thái thái vội vàng lau khô nước mắt, nhìn Cố Chiêm Lâm vẫy vẫy tay, “Lâm Ca, sao con lại đến đây, mau đến ngồi bên cạnh tổ mẫu con đi.”

Cố Chiêm Lâm gật đầu, vô cùng ngoan ngoãn ngồi vào trong lòng Cố lão thái thái.

Cố tứ thái thái nói: “Ta biết rồi, ta sẽ căn dặn người làm, những ngày này phải canh gác cửa cẩn thận, đặc biệt là chỗ tam thái thái, ta sẽ đặc biệt chú ý dặn dò thím ấy.”

Nói tới đây, Cố tứ thái thái nhìn Lang Hoa, “Chúng ta... cũng phải thăm dò xem tình hình lão gia hiện nay thế nào.”

Lang Hoa nói: “Thọ Châu không xa đây lắm, con sẽ cho người tới đó hỏi xem sao, muộn nhất ngày mai sẽ có tin tức báo về.” Chỉ cần Hoàng Thành Ti còn chưa đạt được mục tiêu, tứ thúc vẫn còn an toàn.

Nhưng cái tên điên Thẩm Xương Cát này có lẽ sẽ làm ra chuyện gì khác.

Cố tứ thái thái dẫn theo Cố Chiêm Lâm rời đi, Cố lão thái thái cũng mệt mỏi tựa vào giường. Lang Hoa nhanh chóng tiến lên phụng dưỡng.

“Lang Hoa,” Cố lão thái thái bỗng nhiên nói, “Hoàng Thành Ti đang ép chúng ta.”

Lang Hoa cũng biết, rơi vào tay Hoàng Thành Ti nhất định sẽ bị dày vò, chỉ cần nghĩ đến đây, lòng nàng liền giống như bị ai đó miết chặt lấy. Thẩm

https://thuviensach.vn

Xương Cát rất rõ ràng phải ra tay với người khác như thế nào, nhưng lúc này nàng không có quyền buồn bã.

Vẻ mặt Lang Hoa hiện lên sự kiên nghị, “Tổ mẫu, người yên tâm đi, con sẽ nghĩ cách, con sẽ bảo vệ tứ thúc trở về bình an”

...

Diệp lão phu nhân đang chuẩn bị nghỉ ngơi thì Cát ma ma tiến đến bẩm báo, “Lão phu nhân, Cố đại tiểu thư đến rồi.”

Diệp lão phu nhân nhìn đồng hồ cát bên cạnh, “Sao muộn rồi còn đến vậy chứ.”

Cát ma ma nói: “Có vẻ như là có chuyện gấp.”

Diệp lão phu nhân thở dài, “Chuyện gì đến rồi cũng phải đến, cửa ải này phải xem xem nó có vượt qua được không. Đáng tiếc đứa bé này, vẫn còn ít tuổi mà đã phải chịu gánh nặng lớn như vậy rồi.”

Diệp lão phu nhân suy nghĩ, “Kêu tiểu thư vào nghỉ ngơi đã, có chuyện gì sáng sớm ngày mai rồi nói.”

Cát ma ma không hiểu, “Tại sao lão thái thái lại phải đợi?”

“Ngươi không hiểu.” Diệp lão phu nhân thở dài, “Có những chuyện phải đợi đến khi lớn chuyện rồi mới dễ xử lý, càng lớn chuyện thì sau này đường càng thênh thang. Đây là cơ hội của nó, cũng là cơ hội của Cố gia.”

Lang Hoa được mời vào trong tiểu viện của Diệp gia, người làm Diệp gia nói đôi ba câu khách khí rồi lui xuống. Trong Diệp gia đèn đã tắt hết, chỉ có ngọn đèn trong tiểu viện vẫn còn sáng mãi, đối với Lang Hoa đêm nay là một đêm không ngủ.

...

https://thuviensach.vn

Tại một tiểu viện khác của Diệp gia, có người nhè nhẹ lắc chuông, hạ nhân lập tức bưng đèn vào mở cửa.

Nha hoàn thấp giọng nói, “Người có khát không? Nô tì mang nước tới.”

Nữ nhân lắc đầu, “Cố đại tiểu thư bên đó có động tĩnh gì vậy?”

Nha hoàn nói: “Diệp lão phu nhân đã nghỉ ngơi rồi, Cố tiểu thư chỉ có thể đợi.”

“Xem ra Cố gia đã đến lúc rơi vào tuyệt vọng rồi.”

“Còn chưa đâu,” Nữ nhân khoác thêm y phục, “Đợi đến khi Mẫn Hoài đại nhân, Hàn Tướng quân thực sự không giúp được gì nữa, đó mới là lúc thực sự rơi vào cảnh tuyệt vọng.”

“Nếu nàng ta có thể chống cự được đến lúc đó thì ta mới gặp nàng ta.”

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 174: Cấp Bách

Lang Hoa dùng bữa sáng cùng Diệp lão phu nhân.

Diệp lão phu nhân mới dẫn Lang Hoa vào trong phòng nói chuyện, “Con đừng gấp gáp, trước tiên cho người hỏi xem rốt cuộc là tội danh gì, cho dù là Hoàng Thành Ti cũng phải vẽ ra một con đường mới được.”

Lang Hoa gật đầu, đến trưa người của Diệp gia gửi tin báo về, “Chúng ta đưa thiệp của lão phu nhân đi Thọ Châu nhưng không gặp được Cố tứ lão gia.”

Diệp lão phu nhân đặt cốc trà trong tay xuống.

Theo lý mà nói, thiệp của Diệp gia cho dù đi đến đâu đều phải có vài phần thể diện, sao lại ngay cả người cũng không gặp được thế này?

Tay Lang Hoa càng nắm chặt hơn.

Diệp lão phu nhân nói: “Có nghe ngóng được gì không? Một thương nhân buôn bán dược liệu, không giết người phóng hỏa thì liệu gây ra được tội lớn gì chứ?”

Người làm Diệp gia nhìn Lang Hoa, mới thấp giọng bẩm báo, “Nghe nói quan sai phát hiện được trong rương đựng dược liệu của Cố gia có muối thanh bạc, còn có cả kiếm của Tây Hạ nữa.”

Lang Hoa như bị một luồng ánh sáng mạnh đâm vào mắt, bỗng chốc vành mắt nóng lên, Cố gia làm việc trong sạch bao năm lại bị vu oan như vậy.

https://thuviensach.vn

Đây chính là thủ đoạn của Thẩm Xương Cát, chỉ dựa vào một thứ đồ như muối thanh bạch, nhẹ thì phạt trượng hình, nặng thì trảm đầu, càng đừng nhắc tới việc còn có vũ khí. Diệp gia ngay cả tứ thúc còn không gặp được, chỉ e Mẫn đại nhân có ra mặt cũng không thu hoạch được gì.

Diệp lão phu nhân cũng hít sâu một hơi, vẫy tay ra hiệu cho hạ nhân lui xuống, lúc này mới nhìn Lang Hoa thở dài, "Con đã đắc tội gì với Hoàng Thành Ti?"

Lang Hoa cắn môi không nói, hồi lâu sau mới lên tiếng, "Lão phu nhân, con vẫn giữ nguyên câu đó, toàn bộ mọi chuyện có nguồn cơn ra sao con không thể dễ dàng nói cho lão phu nhân biết được, trừ khi, người đồng ý với con chuyện đó."

Diệp lão phu nhân lắc đầu, "Không phải là ta không đồng ý với con, chỉ là Cố gia chẳng qua chỉ là một thân hào nông thôn, còn con cũng chỉ là một đứa trẻ, lời con nói tuy có thể lay động một lão thái bà như ta nhưng không thể hữu dụng với bất cứ ai được."

Lang Hoa gục đầu xuống, "Có lẽ đây chính là số mệnh của Cố gia! Số mệnh của Cố gia chính là như vậy."

...

Lang Hoa rời khỏi Diệp gia trở về Cố gia.

Người làm Cố gia vẫn đang quét dọn đình viện như thường lệ, Lang Hoa không đi thỉnh an Cố lão thái thái, mà đi thẳng vào nội viện ngồi trên hành lang.

Tiêu ma ma vội vàng đi đến nói, "Đại tiểu thư, ở đây lạnh lắm, tiểu thư mau về phòng nghỉ ngơi đi."

https://thuviensach.vn

Lang Hoa lắc đầu, “Ta chỉ muốn ngồi một mình ở đây một lát.” Nàng muốn sắp xếp lại toàn bộ suy nghĩ trong đầu, Thẩm Xương Cát từng bước chèn ép, Diệp gia khoanh tay hết cách, nàng còn phải vượt qua bao nhiêu thử thách nữa mới gặp được người nàng cần gặp đây.

Không biết qua bao lâu sau, có một thân ảnh nho nhỏ chạy tới, ngồi bên cạnh nàng, Lang Hoa liếc mắt nhìn, là Cố Chiêm Lâm. Cố Chiêm Lâm chầm chậm tiến gần nàng, sau đó thấp giọng nói, “Trưởng tỷ, đệ... Tỷ... Ánh mắt tỷ đỏ… Có phải là tỷ không ngủ được không?”

Bàn tay nhỏ nhắn của Cố Chiêm Lâm lắc nhẹ, đoan chính ngồi đó, cả người căng lên như một cây cung, dường như chỉ khẽ động một chút cảm xúc sẽ bùng nổ. Lang Hoa nhất thời hoảng hốt, cũng không biết kiếp trước Cố Chiêm Lân như thế nào đi qua mọi chuyện. Không có phụ mẫu, không có tộc nhân, một mình lưu lạc bên ngoài.

Lang Hoa kéo tay Cố Chiêm Lâm, “Lâm Ca yên tâm, tỷ nhất định sẽ cứu Tứ thúc trở về.”

Lời động viên ấy, lời hứa hẹn ấy, không hiểu sao lại càng khiến Cố Chiêm Lâm thấy khổ sở, sợ hãi, nỗi ủy khuất trong lòng dường như lập tức không áp chế được bừng lên.

Cố Chiêm Lâm dựa vào bờ vai Lang Hoa khóc hu hu.

Tiêu ma ma nhìn thấy hai tỷ đệ dựa vào nhau như vậy cũng không nhịn được dòng lệ chua xót dâng lên.

Cố Chiêm Lâm chỉ nghe thấy Lang Hoa thấp giọng nói: “Lâm Ca, trưởng tỷ sẽ không bao giờ giống như trước kia nữa rồi.”

Đúng vậy, nàng không còn giống như kiếp trước nữa, nàng phải vươn tay ra bảo vệ tất cả mọi người.

https://thuviensach.vn

Lang Hoa đứng dậy, dặn dò Tiêu ma ma, “Đi thôi, chúng ta đến Vệ Sở xem xem.”

...

Thẩm Xương Cát đang nghe bẩm báo, “Tối qua Cố gia truyền tin đến Mẫn gia và Hàn gia, Cố đại tiểu thư đã đích thân đến Diệp gia. Hôm nay Mẫn đại nhân và Diệp lão phu nhân đều cho người gửi thiệp bái đến Thọ Châu, Hàn Tướng quân còn đích thân đi. Người của Mẫn gia và Diệp gia dễ đối phó, còn Hàn Tướng quân đòi xông vào đại lao, Tri phủ Thọ Châu quỳ xuống đất cầu xin mới ngăn được Hàn Tướng quân.”

“Nhưng họ thấy có muối thanh bạc và kiếm Tây Hạ cũng đều lần lượt rời đi rồi.”

Thẩm Xương Cát cười lạnh một tiếng, có bằng chứng xác thực, cho dù là ai cũng không thể ngang nhiên khiêu khích luật phát Đại Tề, đặc biệt là Mẫn Hoài, một người mang trên vai cái danh quan thanh liêm, hắn càng không thể hành động khinh suất. Còn Hàn Tướng quân nắm quyền lực đã bị Hoàng thượng nghi kỵ, bây giờ nếu hắn còn dám gây chuyện thì sau này đừng hòng rời khỏi kinh thành nửa bước.

Diệp gia đã rời xa chính quyền hoàng cung bao năm nay, liệu có được bao nhiêu ưu thế, thiệp của Diệp lão phu nhân vốn không thể địch lại được với yêu bài của Hoàng Thành Ti.

Hắn muốn cho Cố gia nếm thử mùi vị thế nào là lên trời không có đường, xuống đất không có cửa.

Thuộc hạ thấp giọng nói: “Liệu Cố gia có thà hy sinh Cố tứ lão gia cũng quyết tâm giấu người đó không?”

Cố tứ lão gia là nam đinh cuối cùng có thể dùng được của Cố gia rồi, giống như một ngọn cỏ, sớm muộn gì cũng sẽ đánh đổ cả Cố gia. Hắn sẽ

https://thuviensach.vn

khiến Cố Lang Hoa mất đi tia hy vọng cuối cùng.

...

Tại Vệ Sở, Lang Hoa đang thay thuốc cho thương binh.

Các thương binh dường như cũng phát hiện ra Cố đại tiểu thư tâm trạng không tốt, vui vẻ cười đùa với Cố đại tiểu thư, "Không phải đại tiểu thư đang không nỡ xa chúng ta đó chứ, cũng không có gì cả đâu, mấy năm nữa Lĩnh Bắc ổn định, đại tiểu thư có thể tới đó thăm chúng ta rồi."

"Không đúng, không đúng, ta nói sai rồi, chúng ta sẽ tới thăm tiểu thư."

"Đúng vậy, không đánh trận nữa, còn cần lũ chúng ta lãng phí quân lương làm gì chứ, sớm quay về làm nông vụ thôi."

Lang Hoa biết đó đều là những lời nói đùa, quân hộ là quân hộ, vĩnh viễn sẽ không làm nông vụ, hơn nữa nhưng người này đã quen với khí hậu ở Lĩnh Bắc, cho dù xuất ngũ cũng sẽ sống gần Lĩnh Bắc.

"Ngày mai chúng ta phải khởi hành rồi, mấy ngày qua làm phiền đại tiểu thư."

Thiên hạ không có cuộc vui nào không tàn, mọi người đều sẽ phải rời khỏi đây, Lang Hoa cẩn thận nhìn lại từng gương mặt trong phòng. Nàng hy vọng mấy năm sau mọi người sẽ còn có thể tụ hội lại với nhau, cùng nhau trò chuyện như ngày hôm nay.

Nhưng nếu Tây Hạ đánh lén Đại Tề, những người này đều phải đi tới chiến trường.

Có lẽ lần từ biệt đó đối với rất nhiều người trong số họ có thể là vĩnh biệt.

Vĩnh viễn không gặp lại nữa.

https://thuviensach.vn

Những người khổ cực chiến đấu trên chiến trường để bảo vệ quốc gia này, có lẽ họ không hề thua về sự anh dũng, nhưng lại bại dưới tay những người cầm quyền của Đại Tề.

Lang Hoa không nén nổi sự buồn bã trong lòng, nàng giơ tay lên trịnh trọng hành lễ với mọi người.

Đám binh sĩ bỗng thấy hoảng sợ vội vàng nói: “Đại tiểu thư làm gì vậy?”

Lang Hoa lắc đầu, không nói quá nhiều, nàng nhanh chóng hồi phục lại vẻ mặt ban đầu, “Tuy rằng thương tích đã gần như bình phục hoàn toàn, nhưng vẫn cần phải chú ý, khi đi qua Vệ Sở các vùng đều phải đến thay thuốc, dưỡng thương cho tốt thì sau này mới đánh trận tiếp được.”

Mọi người lần lượt gật đầu, “Lời căn dặn của đại tiểu thư, nhất định chúng ta sẽ ghi nhớ.”

Trong Vệ Sở vô cùng náo nhiệt, ngoài cửa truyền đến một âm thanh lạnh lẽo, “Lấy sổ quân tịch ra đây tra hỏi rõ từng người một cho ta.”

Lang Hoa ngẩng đầu lên đã nhìn thấy người của Hoàng Thành Ti.

Toàn bộ Vệ Sở đã bị bao vây.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 175: Mượn Thế

Các thương binh trong Vệ Sở nhìn nhau.

Những người đi từ bên ngoài vào không phải là người trong nha môn mà là binh sĩ mặc áo giáp trụ, tay cầm vũ khí, vừa nhìn đã biết thuộc quân đội đóng giữ tại địa phương. Khi đánh trận Trấn Giang họ còn cùng kề vai tác chiến, nhưng nay những người đó lại đến đây.

“Các ngươi muốn làm gì?”

Bắt đầu có người hỏi.

Các sĩ binh vẻ mặt đều mờ mịt, bọn họ vốn không hề biết đang xảy ra chuyện gì.

Người của Hoàng Thành Ti tiến lên, trong tay cầm sổ quân tịch.

Lang Hoa vẫn đứng yên tại chỗ không nhúc nhích.

Tri phủ Hàng Châu Tạ Trường An, Thủ Bị Lưu Hiển nhanh chóng đi vào cửa, Lưu Hiển chau mày thấp giọng tra hỏi, “Những người này ngăn chặn Hoàng Thành Ti chuyện gì rồi?”

Tạ Trường An cũng không hiểu ra sao, Thẩm Xương Cát bỗng nhiên cầm yêu bài tới tìm hắn, bọn họ đâu có lý do để không phối hợp chứ, “Chúng ta cứ làm theo lời hắn nói, sẽ không có gì sai lầm đâu.”

“Hắn nói gọi người thì chúng ta gọi đi, dù sao thì cũng chỉ có mấy chục người, hoàn thành công việc nhanh thôi.”

https://thuviensach.vn

Lưu Hiển nhìn Cố đại tiểu thư trong Vệ Sở, “Vậy… những y quan, lang trung này… ở trong Vệ Sở giúp việc có phải tra không?”

Tạ Trường An nói: “Tất nhiên là phải tra rồi, Thẩm đại nhân chẳng phải đã nói rồi sao? Phàm là người rời khỏi Vệ Sở đều phải điều tra rõ ràng, đặc biệt là phải chú ý… người mất một bên tai.”

Người mất một bên tai, theo lý mà nói phải vô cùng dễ thấy, nhưng nơi đây là Vệ Sở, thân thể bị thương, người trên mặt thiếu cái này cái kia nhiều vô số. Ánh mắt Tạ Trường An vừa lướt qua liền nhìn thấy một người bị mất hai cái răng cửa, mũi bị tróc mất một nửa.

Người của Hoàng Thành Ti đã bắt đầu làm việc, sai dịch vừa kiểm tra thương binh vừa ghi chép, “Ngươi bị thương ở đâu? Bị thương khi nào?”

Sau đó tỉ mỉ đối chiếu ngũ quan của người đó.

“Gia đình ngươi có phải là quân hộ không? Báo cáo họ tên và xuất thân của ba đời từ phụ thân ngươi trở lên.”

Cuối cùng cũng có người bắt đầu nghi ngờ, “Họ đang điều tra cái gì vậy? Chẳng phải là coi chúng ta là gian tế rồi sao?”

“Đúng vậy, làm gì mà hỏi chi tiết vậy chứ, coi chúng ta là kẻ gì chứ?”

“Chúng ta đều là những người trở về từ tiền tuyến, thương tích trên người đều là do đánh nhau với quân phản loạn và người Tây Hạ để lại.”

“Dựa vào cái gì mà điều tra chúng ta chứ.”

Người của Hoàng Thành Ti không hề để ý đến, kéo sĩ binh khi nãy bị tra hỏi, “Đi tìm hai người có thể chứng minh thân phận của ngươi tới đây.”

Trên mặt sĩ binh hiện rõ ánh mắt chán ghét, “Ông đây không đi, ông đi không đổi tên ngồi không đổi họ.”

https://thuviensach.vn

Toàn bộ Vệ Sở cười vang.

“Khi đánh trận sao không có người tới hỏi ông đây là ai? Bây giờ hỏi cũng muộn rồi, ông đây đã giết chết người Tây Hạ, giết quân phản loạn, còn bị thương, chuyện nên làm không nên làm ông đây đều làm hết cả rồi.”

Trong đám đông bắt đầu có người vỗ tay.

Nhưng người của Hoàng Thành Ti rút dao ra, “Kẻ nào không chịu nói, ngày mai không được trở về Lĩnh Bắc.”

Trong phòng bỗng nhiên yên tĩnh trở lại, tất cả mọi người đều mang vẻ mặt phẫn nộ.

“Dựa vào cái gì không cho chúng ta trở về Lĩnh Bắc?”

Bắt đầu có người rục rịch vén tay áo lên.

Người của Hoàng Thành Ti tiếp tục nói: “Không những các ngươi không được trở về Lĩnh Bắc, ngay cả Hàn Chương cũng không thể về Lĩnh Bắc.”

Lời này nói ra như sấm sét đánh ngang tai, bổ đôi bầu trời trên đầu mọi người, chấn động tất cả bọn họ.

Hàn Chương tất nhiên không thể không trở về Lĩnh Bắc, Lĩnh Bắc bắt buộc phải có Hàn Chương. Bọn họ đều là những người cùng vào sinh ra tử với Hàn gia quân, chỉ cần Hàn Tướng quân hạ lệnh, họ sẽ dũng cảm xông lên phía trước. Từ lâu đã có lời đồn Hàn Tướng quân sẽ ở lại kinh thành một thời gian, đây là chuyện họ không muốn nhìn thấy nhất. Bọn họ có thể không giữ quy tắc, nhưng không thể liên lụy đến Hàn Tướng quân.

Người của Hoàng Thành Ti nhìn Cố đại tiểu thư, nàng đứng đó, gương mặt đã bắt đầu có vài phần kinh ngạc. Hiện tại tuy đã bình tĩnh trở lại nhưng ánh mắt giống như nước hồ yên lặng, không gợn chút sóng.

https://thuviensach.vn

Một người không có tai muốn xuất thành tất nhiên là vạn phần khó khăn, trừ khi hắn ta trà trộn trong đám thương binh, trong khi đó ngày mai các thương binh sẽ khởi hành trở về Lĩnh Bắc. Đó là cơ hội cuối cùng của người đó, cũng là cơ hội cuối cùng để Cố gia đưa người đi. Cố đại tiểu thư và đám thương binh ở Vệ Sở vô cùng thân thiết, các thương binh có thể yểm hộ cho người đó, Hàn Chương cũng có thể làm giả quân tịch cho người đó. Dù sao trong chiến dịch Trấn Giang cũng có vô số người chết, sổ sách binh sĩ thương vong còn chưa nộp lên triều đình, có thể đổi bất cứ lúc nào.

Bây giờ người của Hoàng Thành Ti đã đi tới nước này, điều tra một lượt hết tất cả thương binh, như vậy không một ai có thể thừa cơ đục nước béo cò nữa rồi.

Đây chính là tia hy vọng cuối cùng của Cố gia, không những không thể cứu Cố Thế Ninh, cũng không thể đưa Sát Tử ra khỏi thành, bất luận là tiến lên hay lùi lại đều là nước cờ thua.

Cố gia chỉ có thể đến cầu xin Hoàng Thành Ti mở cho một con đường sống.

Lưu Hiển thấy tình thế ngày càng cấp bách, lập tức tiến lên, “Hoàng Thành Ti đang làm án, mọi người cố gắng phối hợp, đừng gây thêm rắc rối cho Hàn Tướng quân, điều tra xong ngày mai mọi người đều có thể về nhà được rồi.”

Tâm trạng của tất cả mọi người dần dần được vỗ về, Cố Lang Hoa cũng ngồi trên chiếc ghế nhỏ bắt đầu sắp xếp rương thuốc của nàng.

...

“Không tra xét được gì.”

Thẩm Xương Cát nghe thuộc hạ bẩm báo xong vô cùng kinh ngạc.

https://thuviensach.vn

Thuộc hạ mím môi, “Điều tra ba lần nhưng không phát hiện thấy có bất kỳ điểm khả nghi nào. Những người này trên gan bàn tay đều có ấn ký, không những có thể làm chứng cho nhau, mà hơn nữa... còn có thể nói rõ ràng tình hình ở trong nhà,. Khuôn mặt và các đặc điểm đặc biệt đều giống hệt như trên sổ quân tịch ghi chép, chỉ có hai người có khiếm khuyết về tai nhưng đều là thương tích do đao kiếm gây ra, thân hình cũng không giống với người Lữ Ngộ đã gặp.”

Điều tra đến đây rồi mà vẫn như cũ không thu hoạch được gì.

Ngay cả Thẩm Xương Cát cũng có một loại ảo giác, có lẽ hắn thực sự đoán sai rồi, Cố gia tại sao lại làm cẩn thận đến mức đó.

Chỉ là một đứa trẻ mười tuổi thôi, tại sao lại có bản lĩnh lớn nhường ấy?

Thẩm Xương Cát cười lạnh, “Ta cứ không tin đấy, ta thấy nàng ta chính là chưa thấy quan tài chưa đổ lệ. Ngày mai các thương binh xuất thành phải trông chừng cẩn thận cho ta, các vật phẩm chúng mang đi đều phải mở ra tra xét một lượt, cho dù kẻ đó biến thành một hạt gạo cũng phải tìm ra cho ta.”

Bắt buộc phải tìm ra.

...

Cố gia xảy ra chuyện, Diệp lão phu nhân cũng ăn ngủ không yên.

Diệp lão phu nhân nhìn người trước mặt, nàng ta bình tĩnh ngồi trên đại kháng1, vẻ mặt đúng mực, nói chuyện hay làm việc đều khiến người ta không chê vào đâu được, căn bản không thể từ thần thái của nàng ta nhìn ra được bất cứ manh mối gì.

1 Giường đất; giường lò của người phương bắc Trung Quốc.

https://thuviensach.vn

Nếu không phải là Trang Vương mặt dày đòi nàng ta làm trắc phi, cứ đòi đưa nàng ta về xử lý Trang Vương phủ thì có lẽ giờ đây nàng ta vẫn còn là nữ quan đắc lực nhất bên cạnh Thái hậu.

Không, hiện nay cũng vẫn chưa hề thay đổi, nàng ta vẫn là người của Thái hậu, chẳng qua nàng ta ở ngoài cung làm việc. Nếu không Thái hậu cũng sẽ khiến nàng ta đến đây vào lúc này.

Trang Vương trắc phi ngẩng đầu lên, cười nhìn Diệp lão phu nhân, "Lão phu nhân còn chưa nói tại sao lại quen biết Cố Lang Hoa."

Diệp lão phu nhân nhớ lại chuyện ngày hôm đó, "Cũng không biết cô bé từ đâu nghe ngóng được chuyện của Tiểu Bát nhà ta, liền tìm đến cửa cầu xin giúp đỡ cả Trấn Giang thoát khỏi hiểm cảnh."

"Lúc đó ta thật không ngờ, bộ xương khô này lại còn có đất dụng võ."

Diệp lão phu nhân chầm chậm nói: "Ta còn tưởng rằng chiến sự bình ổn lại rồi, mọi người đều có thể yên ổn sống qua ngày, nhưng không ngờ Hoàng Thành Ti lại đến đây rồi."

"Ta không hiểu, tại sao Thẩm Xương Cát của Hoàng Thành Ti lại cứ không vừa mắt với một Cố gia nhỏ bé chứ?"

Trang Vương trắc phi chỉnh lý lại chiếc khăn trong tay. Đúng vậy, Hoàng Thành Ti được Hoàng thượng tín nhiệm nhất đến Trấn Giang để đối đầu với Cố gia. Những chuyện xảy ra trong hai ngày nay càng khiến người ta cảm thấy kỳ lạ hơn, Thẩm Xương Cát đại nhân, một nhân vật khiến người người nhắc đến mặt liền biến sắc lại dùng hết sức lực để đối phó với đứa bé mười tuổi này. Không những dùng đến tất cả người của Hoàng Thành Ti mà còn dùng yêu bài để điều động binh mã đóng tại địa phương. Trận thế như vậy rất giống như đang truy bắt một nhân vật vô cùng quan trọng.

https://thuviensach.vn

Thẩm Xương Cát không ngờ được rằng, cách làm của hắn đã nâng Cố Lang Hoa lên cao một bậc.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 176: Chờ Đợi

Danh tiếng là một chuyện vô cùng kỳ quái.

Có đôi khi không nhất định phải phú quý vinh hoa mới được chú ý, một người không được người ta coi trọng bỗng nhiên được đặt vào trung tâm cơn bão, cũng khiến người ta chú ý.

Bùi Khởi Đường nằm tựa vào sạp mềm, nghe Đông Nguyên tiên sinh đang thuật lại tình hình bên ngoài.

Đông Nguyên tiên sinh là người do Khánh Vương lưu lại, hiểu rất rõ về những tranh chấp chốn triều đình. Khánh Vương bị đội cho cái tội danh mưu phản đối với những người phụ tá như họ là nỗi nhục nhã vô cùng tận. Họ sống tạm bợ qua ngày là để nhìn thế tử gia khôi phục thân phận, lật lại bản án của Khánh Vương. Hôm nay công tử đã từng bước đi vào quỹ đạo đúng đắn, điều này khiến họ vô cùng vui mừng, hận không thể không ngừng nghỉ kéo công tử phân tích cục diện chính trị trước mắt.

“Công tử,” Đông Nguyên tiên sinh lại gọi, “Người có đang nghe ta nói không?”

Bùi Khởi Đường gật đầu, “Tiên sinh nói tiếp đi!”

Đông Nguyên tiên sinh nói: “Nay Thái hậu và Thái tử đã không chỉ bất hòa về mặt và tâm nữa rồi. Sau khi xảy ra chuyện Trấn Giang, Thái tử thỉnh an Thái hậu, cả hai lần đều bị chặn ở ngoài. Mọi người đều đang chờ đợi xem bao giờ sẽ xé tan tầng da mặt này. Thái hậu đúng là tuổi tác đã cao, nếu đổi lại là trước đây thì với tình hình hiện tại đã sớm cho Ngự Sử định ra tấu chương tố cáo Thái tử rồi. Cho dù không thể ngay lập tức kéo đổ

https://thuviensach.vn

Thái tử khỏi ngôi vị trữ quân, thì cũng nhân cơ hội này trảm đi tay chân của Thái tử, cô lập hắn. Nhưng Thái hậu lại án binh bất động, chỉ để mặc Hoàng thượng xử trí Thái tử. Có lẽ đây thực sự là một tín hiệu, Thái hậu đã có ý giao lại quyền lực lui về phía sau chăng?"

"Như vậy không tốt, Ninh Vương sinh ra đã kém cỏi, người của Thái hậu cũng miễn cưỡng bảo vệ được tính mạng cho hắn, chuyện muốn tranh giành quyền lực với Hoàng thượng, Thái tử là chuyện không thể nào. Đại Tề có trữ quân như vậy, tương lai… chỉ e tất sẽ loạn, phải nghĩ ra cách để Thái hậu phấn chấn lại."

Bùi Khởi Đường không nghe lọt tai được một chữ nào.

Đông Nguyên tiên sinh cuối cùng cũng phát hiện ra được nỗi lo âu của Bùi Khởi Đường, thấp giọng hỏi: "Công tử có vấn đề gì khó khăn sao?"

Bùi Khởi Đường nhìn bên ngoài cửa sổ.

Không có vấn đề gì khó khăn, tất cả đều nằm trong tính toán của họ, không mạo hiểm sẽ không thu hoạch được gì, đây là đạo lý hắn đã biết từ lâu. Cho nên hắn mới lưu lại Trấn Giang, chứ không phải sớm đi đến Bùi gia tránh né như sắp xếp ban đầu của phụ thân. Nếu không phải Thẩm Xương Cát đến đây, có thể hắn vẫn sẽ dùng cái tên Triệu Linh để tiến vào triều đình.

Nhưng chỉ cần nghĩ đến cảnh nàng ở Cố gia phải chịu khổ, trong lòng hắn liền thấy khó chịu không nói nên được thành lời.

Rõ ràng đã biết những thứ này là quá trình nhất định phải trải qua nhưng hắn vẫn thấy lòng rối như tơ vò.

Hắn phải làm hết sức cẩn thận, nếu thất bại rồi, hắn cũng phải nghĩ đến đường lui để bảo vệ sự bình an của nàng.

https://thuviensach.vn

Bùi Khởi Đường nhíu mày, nhìn Bùi Tiền, “Ngươi đi gọi Trương Đồng đến đây.”

Lúc này gọi Trương Đồng đến đây làm gì chứ? Bây giờ ở Giang Chiết về bề nổi không ai dám không nể mặt Bùi gia, nhưng công tử còn chuẩn bị dùng đến Trương Đồng… trừ phi là Hoàng Thành Ti.

Đông Nguyên tiên sinh nghĩ một hồi liền hiểu ra, “Công tử, bây giờ người động tới Thẩm Xương Cát là đánh rắn động cỏ.”

Động tới Thẩm Xương Cát đồng nghĩa với việc nói cho Hoàng đế biết, Giang Chiết có một thế lực không nghe lệnh hoàng tộc, Hoàng đế sẽ lập tức nghĩ đến Khánh Vương, sức mạnh của công tử hiện nay vẫn chưa thể công khai đối đầu với triều đình.

Đông Nguyên tiên sinh có chút kích động, “Công tử, người phải nhìn rõ đại cục, một tên Thẩm Xương Cát không đáng, vạn nhất bị Thẩm Xương Cát phát giác ra rồi, vậy chẳng phải là dồn mình vào nguy hiểm sao?”

Bùi Khởi Đường lại không hề để ý tươi cười nói: “Cái gì là đáng giá? Trên đời này vốn không có chuyện gì là tuyệt đối an toàn, một khi bước chân vào con đường này thì có thể bị phát hiện bất cứ lúc nào. Đối mặt với trận cuối cùng, nếu muốn thoi thóp ngắc ngoải sẽ chỉ bị dồn ép lùi lại phía sau, chuyện ở Giang Chiết ta còn không làm được thì nói chi đến việc nắm trong tay cục diện triều đình?”

Cố Lang Hoa đã đánh cược tất cả mọi thứ của nàng, hắn cũng theo nàng cược một ván. Đó mới là đồng tâm đồng đức hắn nói. Cho dù có một ngày nàng tính sai rồi, có lâm vào cảnh không còn đường để lùi, hắn cũng sẽ làm đường lui cho nàng.

Hắn ở Giang Chiết bao năm nay học được một chuyện, chỉ có không phụ nhau mới có thể cùng nhau tiến về phía trước. Những nguyên lão nòng cốt của hắn đã để lại những đạo lý này.

https://thuviensach.vn

Sắp xếp xong xuôi tất cả, Bùi Khởi Đường lập tức có tinh thần, kéo Đông Nguyên tiên sinh nói chuyện, “Thái hậu có ý muốn rút lui nhưng Thái hậu cũng cần phải rút lui được.” Mười lăm tuổi nhập cung, ở bên cạnh Tiên Hoàng bao năm, chứng kiến triều cục thăng trầm biến đổi, chẳng trách Thái hậu muốn tận mắt chứng kiến Thái tử kế vị như vậy.

Đông Nguyên tiên sinh vẫn chưa hoàn hồn lại sau cơn kinh hãi vừa nãy, “Công tử, người thực sự muốn đối đầu với Thẩm Xương Cát sao?”

Bùi Khởi Đường nheo mắt lại, “Chỉ cần đảm bảo tuyệt đối cẩn thận, nhưng… cũng phải cho hắn một bài học.”

Trương Đồng hào hứng đi tới, vẻ mặt kích động, “Công tử, cuối cùng người cũng chịu gọi ta tới, hôm nay ta ngồi cả ngày ở nha môn đến mức mông sắp mọc ra củ ấu rồi. Ta đang nghĩ công tử không thể nào nhìn Hoàng Thành Ti làm loạn khắp nơi ở Giang Chiết được.”

“Khi nào động thủ? Các huynh đệ chúng ta đều đang đợi, lần này nhất định chúng ta phải gây náo loạn một phen,” Trương Đồng nói đến đây liền ngừng một chút, “Trước đây chúng ta bắt được mấy người Tây Hạ, đã nuôi chúng lâu như vậy rồi, bây giờ cũng đã đến lúc dùng đến.”

Bùi Khởi Đường ra lệnh cho Trương Đồng mở bản đồ đại lao giam Xu Minh ra, “Khi Thẩm Xương Cát cho người rời đi chính là thời điểm chúng ta ra tay.”

Hoàng Thành Ti mất đi Xu Minh, Thẩm Xương Cát phục mệnh Hoàng đế như thế nào?

Nhưng đáng thương cho Lang Hoa phải chịu đựng mấy ngày.

Cũng không biết lúc này nàng đang làm gì, nàng không những phải sắp xếp mọi việc mà còn cần an ủi mọi người trong Cố gia, bao nhiêu gánh nặng đều dồn lên đôi vai nhỏ bé của nàng.

https://thuviensach.vn

Nếu hắn có thể quang minh chính đại đứng bên cạnh giúp đỡ Cố gia thì tốt biết bao, hắn sẽ đứng bên cạnh nàng, làm chỗ dựa cho nàng.

Bùi Khởi Đường không khỏi ngẩn người, hắn đang nghĩ gì vậy chứ?

...

Cố lão thái thái tay chân lạnh lẽo, Cố tứ thái thái dường như sắp ngất đến nơi.

“Tri phủ Thọ Châu đã nói ngày mai sau khi lên công đường sẽ định tội Tứ lão gia, nghe nói… phải… thi trọng hình.”

Ngày mai sẽ lên công đường.

Cố tứ thái thái dường như không thở nổi, lão gia lần này thực sự thập tử nhất sinh rồi.

“Đại tiểu thư.” Tiêu Ấp không biết phải làm sao mới được, “Hay là chúng ta nghĩ cách khác xem sao.”

Còn có thể nghĩ cách gì chứ, những người cần tìm đều đã tìm cả rồi, cần bỏ bạc cũng đã bỏ rồi, bây giờ còn không gặp được người, chỉ nhận được tin tức bị định tội.

Cố tứ thái thái đập tay xuống bàn, “Rõ ràng chúng đang muốn dồn chúng ta vào đường chết.”

“Phải làm sao đây?” Cố tứ thái thái nhìn Lang Hoa, “Hay là ta đi cầu xin Thẩm đại nhân.”

Lang Hoa nhìn Cố tứ thái thái, “Tứ thẩm định cầu xin như thế nào? Nói như thế nào? Thẩm định lấy gì để cầu xin?”

Trong đầu Cố tứ thái thái hoàn toàn mờ mịt.

https://thuviensach.vn

“Chúng ta không cầu xin nữa.” Lang Hoa đứng dậy, dặn dò Tiêu Ấp, “Cố gia chúng ta sẽ không cúi đầu như vậy.”

Lang Hoa vừa dứt lời.

Tiêu ma ma nhanh chóng bước vào, “Đại tiểu thư, không xong rồi, Tứ lão gia hôm nay đã bị đưa lên công đường, triều đình đã cho người dán bố cáo, nói là… nói là…”

Cố tứ thái thái mở to mắt nhìn, “Nói cái gì?”

Tiêu ma ma mãi sau mới nói: “Trên bố cáo nói… ngày mai sẽ xử trảm…”

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 177: Nghịch Chuyển

Cố tứ thái thái nhìn Lang Hoa ngẩn người, vẫn không hề nhúc nhích, thậm chí nàng còn không dám hít thở. Bà sợ chỉ cần khẽ động một chút thôi sẽ lại có cơn ác mộng đáng sợ hơn nữa kéo đến.

Làm sao đây, phải làm sao đây? Dường như bỗng chốc trong đầu bà chỉ còn lại mấy chữ này.

Lang Hoa kéo Cố tứ thái thái ngồi xuống, cẩn thận dìu bà ngồi lên giường, sau đó đắp tấm chăn mỏng cho bà. Cố tứ thái thái vẫn sống chết siết chặt lấy tay không hề hé răng, sau đó nhắm mắt lại.

Cố lão thái thái dặn dò người làm: “Mau bưng bát nước nóng đến cho thái thái.” Nói xong ngừng lại một chút, “Mang cả Chu Sa An Thần Hoàn đến đây nữa.”

Căn phòng nhỏ bỗng chốc náo loạn hẳn lên.

Lang Hoa nhìn theo người làm đang ra ra vào vào.

Cố lão thái thái chỉ thấp giọng an ủi Cố tứ thái thái. Cố tứ thái thái vừa rơi lệ vừa gật đầu nhưng không ai dám gọi bà qua nói thêm điều gì nữa.

Mọi người ai nấy đều tự chịu đựng nỗi đau khổ của riêng mình, không ai muốn tạo thêm gánh nặng cho ai nữa.

Giờ khắc này nàng mới thực sự cảm nhận được gánh nặng trên vai mình lớn đến mức nào.

...

https://thuviensach.vn

Thẩm Xương Cát đợi Cố Lang Hoa tìm đến cầu xin hắn ta. Theo tính toán của hắn Cố Lang Hoa đáng ra phải đến đây từ một canh giờ trước nhưng thời gian trôi đi bao lâu bên ngoài vẫn không hề có động tĩnh gì.

Lẽ nào Cố Lang Hoa thật sự không quan tâm đến sự sống chết của Cố tứ lão gia nữa rồi?

Khi hắn gặp Cố đại tiểu thư trên sông Tiền Đường đã phát hiện ra rằng, tuy nàng tuổi còn nhỏ nhưng toàn thân dường như có một luồng sức mạnh vô cùng ngang tàng bất khuất.

“Đại nhân.”

Thuộc hạ tiến lên đánh thức Thẩm Xương Cát.

Thẩm Xương Cát mở mắt thấy trời đã sáng, hắn lại nằm trên giường ngủ mất, một đêm không mộng mị.

“Cố gia bên đó có động tĩnh rồi.”

Thẩm Xương Cát nhíu mày, trên mặt hiện lên một tia cười lạnh, quả nhiên là đã có động tĩnh.

Thuộc hạ bưng một tách trà ấm lên cho Thẩm Xương Cát, sau đó bẩm báo, “Cố gia sáng sớm đã đi mua vải trắng và hương nến, khiêng quan tài, viết đơn kiện kêu oan gửi đến Bùi gia, xem ra là muốn thẩm oan cho Cố tứ lão gia.”

Nếu cáo trạng kêu oan không cứu được Cố tứ lão gia thì những thứ đó chính là để chuẩn bị cho Cố tứ lão gia. Người bị xử trảm chết sẽ rất khó coi nên rất nhiều người đều chọn dùng vải trắng bọc thi thể, sau đó tìm người tới lấy đầu ráp lại với thân, tiếp đến mới tiến hành hạ táng. Rõ ràng là Cố gia đã chuẩn bị cho khả năng xấu nhất có thể xảy ra.

https://thuviensach.vn

Cố gia cuối cùng cũng lâm vào đường cùng nhưng Cố Lang Hoa vẫn không hề đến cầu xin hắn, thà rằng tiếp nhận tin dữ này.

Thẩm Xương Cát cuối cùng cũng không kiềm chế được đứng dậy, "Đưa người đến Cố gia, lục soát vũ khí của Tây Hạ trong kho hàng Cố gia. Ta nghi ngờ Cố gia mượn cớ mua bán dược liệu để cấu kết với người Tây Hạ."

Tội danh của Cố Thế Ninh đã được chứng thực, hắn tra soát Cố gia ngay cả Bùi Tư Thông cũng không ngăn cản được.

Người của Hoàng Thành Ti chạy thẳng đến trạch viện Cố gia, như một cơn gió bao vây toàn bộ Cố gia, Thẩm Xương Cát vẫy tay, thủ hạ lập tức tản ra bốn phía, không bao lâu sau đã đuổi tất cả mọi người vào trong tiểu viện.

Thẩm Xương Cát nhìn Cố Lang Hoa.

Sắc mặt Cố Lang Hoa có chút tiều tụy nhưng vẫn đứng thẳng ở chỗ cũ. Gương mặt yên tĩnh như đóa hoa điêu khắc bằng đá mãi mãi không đổi, ánh mắt lạnh buốt đang nhìn thẳng vào hắn, thanh âm vẫn trong trẻo như cũ, "Thẩm đại nhân, Cố gia chúng ta đã phạm phải tội gì mà lại khiến đại nhân đem người tới đây tịch thu tài sản?"

Thẩm Xương Cát cười lạnh nói: "Ta nghĩ Cố đại tiểu thư rõ hơn ai hết chứ." Nói xong hắn vẫy vẫy tay.

Người của Hoàng Thành Ti lập tức xông vào trong phòng, tất cả thư tín, sổ sách, tất cả giấy tờ có chữ đều bị thu vào trong rương, sau đó tìm kiếm xung quanh, thậm chí ngay cả bình hoa cũng bị ném xuống đất vỡ tan rồi xem xét cẩn thận xem bên trong có giấu thứ gì không.

Người làm chưa từng trải qua những chuyện như vậy nên đều bị dọa cho sợ hãi run rẩy.

https://thuviensach.vn

Cố tam lão gia muốn tiến lên nói lý nhưng đã bị Cố tam thái thái kéo chặt lại.

Thẩm Xương Cát vô cùng hài lòng nhìn một lượt tất cả, hắn lãnh đạm nói: “Cố lão thái thái, có đôi khi những chuyện nên nói, thì phải nói ra, nếu không chỉ một lát nữa thôi, chỉ e các người không còn cơ hội nói chuyện nữa rồi.”

Cố tam thái thái sắc mặt tái xanh không nhịn được tiến lên, kéo lấy tay Cố lão thái thái, “Mẫu thân, rốt cuộc là có chuyện gì vậy? Người… Người mau nói cho Thẩm đại nhân biết đi.”

Cố lão thái thái nhíu mày, giận dữ nhìn Cố tam thái thái, “Cố gia chúng ta không có điều gì giấu giếm cả, chúng ta cũng không làm gì hết.”

Cố tam thái thái lập tức nắm lấy tay Cố tứ thái thái, “Rốt cuộc là có chuyện gì chứ?” Nói xong nhìn Thẩm Xương Cát, “Thẩm đại nhân, họ tuy cùng một tộc với chúng ta nhưng khác chi, chuyện của Cố Thế Ninh chúng ta không biết gì hết.”

Cố tam thái thái cầu khẩn, “Thẩm đại nhân, xin ngài tha cho chúng ta.”

Thẩm Xương Cát biết rằng, nhất định hắn sẽ có thu hoạch. Hắn rất kiên nhẫn, hắn sẽ từ từ chờ đợi, đợi đến thời gian Cố tứ lão gia bị hành hình. Người Cố gia sẽ giống như Cố tam thái thái bây giờ, từng người từng người đứng trước mặt hắn hoảng sợ cầu xin.

Cố tứ thái thái không đứng vững được ngồi liệt ở đó.

Cố Lang Hoa thỉnh thoảng lại ngẩng đầu nhìn về phía mặt trời, dường như đang muốn xác nhận thời gian.

Đợi đến khi mặt trời sắp lên đến đỉnh đầu, trên mặt Cố Lang Hoa hiện lên nụ cười mỉa mai.

https://thuviensach.vn

“Đại nhân.” Tên thuộc hạ nói, chuyển một tờ giấy đến trước mặt Thẩm Xương Cát, “Đây là văn thư thông hàng đường thủy của Cố gia.”

Văn thư thông hàng đường thủy?

Thẩm Xương Cát trong lòng trầm xuống, đôi mắt nghiêm nghị nhìn Cố Lang Hoa, “Các ngươi muốn vận chuyển thứ gì?”

Lang Hoa khẽ cười, “Đại nhân không biết sao? Ta cứ tưởng đại nhân đều biết hết rồi chứ?” Thanh âm nghe giống như đang cười nhạo hắn.

Lời nói này có ý ám chỉ đã quá rõ ràng.

Lang Hoa nhẫn nại giải thích, “Tất nhiên là dược liệu rồi, dược liệu của Giang Chiết sơn chi, tang diệp, hàng cúc hoa vận chuyển đến cửa hàng thuốc ở kinh thành đều cung không đủ cầu, còn vì tại sao lại dùng đường thủy, tất nhiên là vì đi đường thủy càng nhanh hơn đường bộ rồi. Đại nhân nói xong mấy lời này có lẽ thuyền cũng đã rời Hàng Châu đến Tô Châu rồi.”

Thẩm Xương Cát trầm xuống, tại sao hắn lại quên mất điểm này, Sát Tử có rất nhiều người giỏi bơi lội, cũng giống như oa nhân của Hoàng Thành Ti. Tiền triều gọi họ là Thủy Xích Hầu, chỉ cần vào nước, ai cũng không thể tìm được họ, huống hồ còn có thuyền của Cố gia tiếp ứng, đơn giản là muốn đi đâu thì đi.

Thẩm Xương Cát cắn răng dặn dò, “Điều động thuyền của quan phủ, lập tức đuổi theo cho ta,” Nói xong liền cười lạnh, “Bây giờ ngươi đã vội đắc ý dường như là hơi sớm rồi đó.”

Cố Lang Hoa rủ mắt xuống, “Ta có gì để đắc ý chứ, đắc tội với Thẩm đại nhân, bất cứ lúc nào đều có thể bị xử trảm cả nhà. Người chết rồi thì còn cần thuyền dược liệu đó làm gì chứ.”

https://thuviensach.vn

Cô nương nhỏ mười tuổi xem ra không hề đơn giản như vậy, dường như đã thực sự bị ép vào con đường tuyệt vọng.

Cố gia sắp bị diệt vong rồi.

Trong mắt Thẩm Xương Cát phát ra tia sát khí. Đêm đó trên sông Tiền Đường, hắn còn cho rằng Cố gia chỉ là một nhân vật nhỏ nhoi không đáng để hắn dùng sự tín nhiệm của Hoàng thượng để mạo hiểm. Nếu sớm biết có ngày hôm nay, hắn đã không tiếc mọi cái giá phải trả giết chết Cố Lang Hoa, có vậy Cố Lang Hoa sẽ không làm hỏng đại sự của hắn như ngày hôm nay.

Nhưng ai có thể ngờ tới được chứ? Chẳng qua chỉ là một đứa trẻ mới mười tuổi.

“Bắt tất cả người nhà Cố gia dẫn đi.”

Thẩm Xương Cát vừa hạ lệnh, một thanh âm từ đằng sau hắn vang lên, “Các ngươi muốn làm gì? Đang yên đang lành dám xông vào Cố gia sao?”

Bùi Tư Thông và Mẫn Hoài bước vào Cố gia.

Thẩm Xương Cát chầm chậm rút yêu bài của Hoàng Thành Ti ra, “Hoàng Thành Ti phụng lệnh phá án, hai vị đại nhân xin chớ ngăn cản, nếu công việc xảy ra sơ suất gì ta không biết ăn nói thế nào với Hoàng thượng, hai vị đại nhân cũng phải chịu trách nhiệm đó.”

Quan viên địa phương dù sao cũng không thể động thủ với Hoàng Thành Ti thân tín của Hoàng thượng được.

Mẫn Hoài nhíu mày, “Dẫn mấy chục người già trẻ trên dưới đủ cả, nếu không nói cho rõ ràng thì sao được chứ?”

https://thuviensach.vn

“Chuyện liên quan đến triều đình.” Ánh mắt Thẩm Xương Cát nham hiểm, “Cho dù có trách tội Hoàng Thành Ti cũng sẽ tự chịu.”

Hoàng Thành Ti lập tức tiến lên bắt người, sai dịch trong nha môn liền ngăn cản, khung cảnh bắt đầu trở nên vô cùng khẩn trương không thể áp chế.

Thẩm Xương Cát hừ lạnh một tiếng, uy phong lẫm liệt đứng giữa sân, “Mẫn đại nhân, ngăn cản Hoàng Thành Ti phá án, ngươi có biết là tội gì không?”

Đương nhiên Mẫn Hoài biết rõ, có thể hắn sẽ vì chuyện này mà bị triệu hồi về kinh điều tra, nhưng hắn không thể trơ mắt đứng nhìn già trẻ Cố gia bị Hoàng Thành Ti bắt đi.

“Là tội gì?”

Một giọng nữ chậm rãi truyền tới.

Một vị phu nhân đi đế giày vải bồi màu hồng cánh sen, đầu đội mũ vải đen bị người vây quanh đang chầm chậm tiến vào.

Nhìn thấy Hoàng Thành Ti và sai dịch đứng đầy trong sân, ma ma Quản sự bên cạnh vị phu nhân đó kinh ngạc, “Đây chẳng phải là Cố gia mở Bách Thảo Lư sao? Chúng ta không đi nhầm nhà đó chứ!”

Vị phu nhân ấy nhìn Thẩm Xương Cát, “Thẩm đại nhân, sao ngài cũng ở đây vậy?”

Thanh âm này, khiến Thẩm Xương Cát cơ hồ nghĩ ngay đến một người, hắn còn chưa kịp tiến lên xác nhận thì ánh mắt đã dừng lại trên người bên cạnh vị phu nhân đó.

https://thuviensach.vn

Trước mắt như có một luồng điện xẹt qua, Thẩm Xương Cát đứng đờ người ra tại đó, ngay sau đó huyết dịch toàn thân bỗng chốc như dâng hết lên trên đôi mắt, khiến cả người hắn trở nên hung ác, dữ tợn.

Đứng bên cạnh vị phu nhân đó chính là nam nhân chỉ có một cái tai.

....

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 178: Thất Bại

Thẩm Xương Cát hận không thể bắt ngay người này lại.

Đi mòn gót giầy tìm kiếm khắp nơi không thấy, cứ ngỡ lãng phí công sức, người hắn đã tìm kiếm ở Cố gia bao lâu nay giờ đây lại xuất hiện ngay trước mặt hắn.

Người đó ngang nhiên đứng đó, trên mặt không hề có chút sợ hãi hay hoang mang.

Thẩm Xương Cát bỗng nhiên thấy vô cùng phẫn nộ.

Con người này đáng lẽ ra phải run rẩy trốn trong một góc nào đó ở Cố gia, cuối cùng vẫn không trốn khỏi được sự truy bắt của Hoàng Thành Ti mới đúng, chứ không phải tươi cười đứng đó, tiêu diêu tự tại lộ diện trước mặt người khác.

Mẫn Hoài và Bùi Tư Thông hiển nhiên không nhìn ra được thân phận của vị phu nhân này, đang định hỏi, ma ma Quản sự đã nhanh nhẹn đưa ra thiệp nhà mình.

Đó là thiệp của Trang Vương phủ.

Trang Vương gia là đệ đệ nhỏ tuổi nhất của tiên đế. Khi Cao tổ làm đại sự, Trang Vương gia mới có năm tuổi, sau khi Tiên Hoàng kế vị liền giữ tiểu đệ đệ này ở lại trong cung, hàng ngày sớm chiều đều ở chung với nhau. Tuy trên danh nghĩa là huynh đệ nhưng tình cảm lại giống như cha con, trước khi tiên đế băng hà đã dặn dò Trang Vương tận tâm phò tá tân Hoàng

https://thuviensach.vn

đế, còn có người đồn rằng đêm đó tiên đế còn truyền lại cho Trang Vương một khẩu dụ, còn trên khẩu dụ viết gì thì không ai biết được.

Trang Vương học thức uyên thâm, đối với mọi người khiêm tốn quân tử ôn hòa lễ độ, trong lòng còn ghi nhớ ân tình của tiên đế, khi Hoàng thượng vừa mới kế thừa hoàng vị, đem hết toàn lực giúp đỡ Hoàng thượng ổn định triều cục.

Sau khi Hoàng thượng đăng cơ, Trang Vương công thành thoái lui, làm một vương gia nhàn tản, xa rời triều đình. Cho đến khi Huệ Vương, Khánh Vương liên tiếp bị giết, Trang Vương mới dâng tấu sớ, mong Hoàng thượng niệm tình thủ túc, không đại khai sát giới nữa. Nhưng những năm gần đây triều đình vẫn đi khắp nơi truy bắt dư đảng Khánh Vương, Trang Vương dần đứng về phe Thái hậu, không những xin nữ quan bên cạnh Thái hậu làm trắc phi, Trang Vương trắc phi còn thường xuyên ra vào Từ Ninh cung thỉnh an Thái hậu.

Nay người của Trang Vương phủ đã tới nơi này, đây là một tín hiệu, cho thấy Thái hậu đã nhúng tay vào chuyện này.

Thẩm Xương Cát không phải tên ngốc, hắn lập tức nghĩ đến những chuyện này, nên cho dù hắn có cáu giận cũng chỉ có thể nắm chặt tay mình. Nếu người hắn muốn tìm đang ở trong Trang Vương phủ, chuyện Cố gia bên này chỉ đành tốn công vô ích, gây ra chuyện lớn như vậy nhưng cuối cùng không thu được kết quả gì, Mẫn Hoài tùy tiện dâng một bản tấn chương đều có thể khiến Hoàng thượng bất mãn với hắn.

Tại sao lại như vậy?

Hắn dốc hết toàn lực để có được một thứ, cuối cùng lại phát hiện thứ nắm được chỉ là trống rỗng, trong đầu hắn là sự không cam lòng và phẫn hận vô cùng tận.

Liệu có phải là do Cố gia và Trang Vương liên thủ tạo nên cục diện này?

https://thuviensach.vn

Hoặc Cố gia đã sớm là người của Thái hậu và Trang Vương rồi.

Thẩm Xương Cát càng nghĩ càng thấy không đúng, lẽ nào ngay từ đầu hắn đã rơi vào bẫy của Thái hậu rồi sao?

Không có khả năng đó, nếu Thái hậu đã sớm nhúng tay vào thì hắn không thể không hề biết gì được.

Vậy chuyện gì đã xảy ra?

Rốt cuộc là chuyện gì đã xảy ra chứ?

Trang Vương trắc phi đã đi đến trước mặt Lang Hoa, cẩn thận nhìn kỹ đám người Cố gia, "Vị nào là Cố đại tiểu thư?"

Lang Hoa vội vàng tiến lên hành lễ.

"Đứa trẻ thật xinh đẹp." Trang Vương trắc phi tỉ mỉ nhìn Lang Hoa rồi cười nói, "Nghe nói Bách Thảo Lư do nhà ngươi mở có thể diệu thủ hồi xuân, dưới quyền ngươi có một vị lang trung họ Hồ, càng giỏi tuyệt kỹ ghép tay nối ngón hơn, có đúng vậy không?"

Lang Hoa lắc đầu, "Đó chỉ là lời đồn phóng đại trong dân gian thôi."

Trang Vương trắc phi thất vọng thở dài, "Vậy thì ta tới đây chẳng phải uổng công rồi sao?"

Lang Hoa lại nói: "Tuy là lời nói đồn phóng đại, nhưng chúng ta cũng chưa chắc đã không có y thuật như vậy, ghép tay nối ngón không hề dễ dàng. Những thương binh từ chiến trường trở về, rất nhiều người bị mổ bụng rách ruột nhưng Hồ tiên sinh nhà chúng ta cũng vẫn có thể cứu sống họ."

Nghe vậy, ngay cả ma ma Quản sự đứng bên cạnh cũng dùng tấm thiệp che miệng, Trang Vương trắc phi lại cười nói, "Ngươi quả thật thú vị." Nói

https://thuviensach.vn

xong vẫy vẫy tay với người bên canh, “Đây là một vị Quản sự nhà ta, năm ngoài khi giúp ta đi phương bắc làm một số chuyện đã bị không khí lạnh làm hỏng mất một bên tai, bây giờ trông hắn như vậy đi lại vô cùng bất tiện, các ngươi có cách gì trị khỏi tai cho hắn không?”

Thẩm Xương Cát nhất thời nhíu mày lại.

Hạ nhân của Trang Vương phủ?

Trang Vương trắc phi nói như vậy, cũng đồng nghĩa với việc về danh nghĩa người này thuộc về Trang Vương Phủ, nếu hắn muốn điều tra người này tức là rõ ràng gây khó dễ cho Trang Vương phủ, âm thầm chống đối lại Thái hậu.

Vẻ mặt Lang Hoa cũng không hề có sự khác thường, nàng tiến về phía trước cẩn thận quan sát tai của người đó, “Nếu ngài đi đến hiệu thuốc khác chỉ e họ sẽ ngay lập tức từ chối, nhưng đến với chúng ta, chúng ta bằng lòng giúp ngài nghĩ cách thử xem.”

Trang Vương trắc phi nhìn Quản sự, Quản sự lập tức dâng lên một túi tiền.

Trang Vương trắc phi gật đầu, “Trông ngươi tuổi còn nhỏ, ta lại thích tính cách của ngươi, ngươi cứ yên tâm chữa trị, cho dù chữa hỏng ta cũng không trách tội ngươi.”

Lang Hoa khom người hành lễ, nhưng không nhận túi tiền đó, “Cố gia cảm tạ người đã tín nhiệm, chỉ là... Hôm nay chúng ta... đã không thể tự quyết định… Chỉ e không thể trị bệnh được rồi.” Nói xong ánh mắt dừng lại trên người Thẩm Xương Cát, “Bởi vì vị Thẩm đại nhân này của Hoàng Thành Ti sắp bắt nhốt tất cả người trong Cố gia vào đại lao.”

Ánh mắt Cố Lang Hoa sáng quắc, giống như một đóa hoa đang tùy ý nở rộ, nhan sắc diễm lệ mà rực rỡ sáng chói, thiêu đốt Thẩm Xương Cát khiến

https://thuviensach.vn

hắn phải nheo mắt lại, khiến hắn tâm phiền ý loạn, hận không thể lập tức tiến lên bóp cổ Cố Lang Hoa.

Trang Vương trắc phi có chút kinh ngạc, quay mặt lại, “Thẩm đại nhân, bọn họ đã phạm tội gì, tại sao lại bị bắt vào đại lao Hoàng Thành Ti?”

Thẩm Xương Cát không biết phải trả lời như thế nào.

Tất cả mọi chuyện đều đã thoát khỏi tầm khống chế của hắn, thậm chí hắn còn không thể khẳng định người thiếu một bên tai này chính là tên mật thám đã bí mật truyền tin tức cho Lỗ Ngộ.

Trong đầu hắn đang rối như tơ vò, không nghĩ ra được bất kỳ một manh mối nào.

Mẫn Hoài hừ lạnh một tiếng, “Trước đây có lời đồn rằng, Thẩm đại nhân chỉ vì ân oán cá nhân khi xưa giữa hai nhà Thẩm, Cố nên suýt chút nữa ép Cố đại tiểu thư nhảy xuống sông Tiền Đường, ta vốn không tin, hôm nay giờ khắc này đây ta đã được tận mắt chứng kiến rồi.”

Mẫn Hoài nói xong, ánh mắt của tất cả mọi người đều dừng lại trên người Thẩm Xương Cát.

Thẩm Xương Cát sắc mặt âm trầm.

Hắn đã sắp xếp xong rồi, chỉ cần đám người Mẫn Hoài đưa ra nghi vấn, hắn sẽ lấy chuyện sứ giả tin tức Tây Hạ đổ lên đầu Cố gia, phán cho Cố gia tội danh thông địch.

Nhưng hôm nay… hắn không biết được liệu Cố gia có hợp mưu với Trang Vương hay không. Hắn sợ nếu dùng chuyện này để làm lý do ngược lại còn khiến hắn đâm vào vũng bùn, không thể thanh minh được.

Lẽ nào hôm nay thất bại tại đây rồi sao?

https://thuviensach.vn

Không, hắn không cam lòng.

Dù sao chuyện cũng đã đến nước này, hoặc là không làm hoặc là làm đến cùng, Thẩm Xương Cát tiến lên mấy bước, giơ tay ra định nắm lấy cánh tay của nam nhân đó.

Một mật thám ở bên ngoài lâu năm và một hạ nhân của Trang Vương phủ nhất định sẽ có rất nhiều điểm khác biệt, chỉ cần tra xét cẩn thận sẽ có thể làm rõ chân tướng.

Tay Thẩm Xương Cát còn chưa hạ xuống, thuộc hạ đã nhanh chóng tiến lên thấp giọng bẩm báo, “Đại nhân, trong nhà lao có động tĩnh, tên người Tây Hạ đó… được cứu đi rồi…”

Thẩm Xương Cát như bị một cây kim nhọn đâm xuyên qua tâm can, lập tức ngẩng đầu, “Ngươi nói cái gì?”

…

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 179: Thua Chạy

Hoàng Thành Ti canh gác đại lao, nhưng lại để người đột nhập, cướp đi trọng phạm triều đình.

Thẩm Xương Cát kinh ngạc trừng mắt lên, giống như là có người tạt cho hắn một chậu nước lạnh từ đầu đến chân, sau đó còn hung hăng giáng thêm cho hắn một cái bạt tai.

Xu Minh không phải do hắn bắt được nhưng lại do chính tay hắn làm mất, nếu như chuyện này được chứng thực thì đừng nói đến hắn, ngay cả Hoàng Thành Ti cũng mất hết thể diện.

Hôm nay hắn chẳng qua chỉ là đến niêm phong tịch thu tài sản của Cố gia, nhưng lại liên tục xảy ra sai lầm. Trước tiên là gặp phải Trang Vương trắc phi, sau đó lại có người vượt ngục, dường như tất cả mọi chuyện đều đã sớm được an bài.

Thẩm Xương Cát thu lại ngón tay, đốt ngón tay bị hắn bẻ kêu rắc rắc. Hiện giờ hắn đưa người rời đi nghĩa là tận mắt nhìn thấy Cố gia thoát khỏi lòng bàn tay hắn. Nhưng với tình hình hiện tại, hắn đã không thể định tội Cố gia được nữa rồi.

Thẩm Xương Cát nhíu mày, “Lập tức dẫn người trở về.” Nếu đã để mất Xu Minh thì hắn càng không còn đường lùi nữa rồi.

“Thẩm đại nhân.” Lang Hoa có vẻ có chút mờ mịt, “Vậy chúng ta thì sao? Chúng ta phải làm thế nào?”

Thẩm Xương Cát nháy mắt.

https://thuviensach.vn

Cố lão thái thái lập tức tươi cười nói: “Cố gia chúng ta tuy không phải đạt quan hiển quý, nhưng cũng hiểu đạo lý ở đây. Lang Hoa nhà chúng ta còn nhỏ tuổi, Thẩm đại nhân đừng so đo với nó. Chuyện ngày hôm nay, Cố gia chúng ta chủ động phối hợp với Thẩm đại nhân phá án, Thẩm đại nhân một lòng một dạ làm việc cho triều đình, tuyệt nhiên không có ân oán cá nhân ở đây.”

Một già một trẻ đứng trước mặt hắn cùng diễn kịch.

Hắn hận không thể trực tiếp nhốt đám người này vào đại lao, khiến chúng nếm mùi vị bị hành hạ sống không bằng chết.

Nhưng hiện giờ hắn chỉ có thể để mặc chúng đứng trước mặt hắn.

“Đại nhân.” Thanh âm thúc giục của thuộc hạ truyền tới.

Thẩm Xương Cát mặt đen sì, quay người bước đi.

Người của Hoàng Thành Ti vội vã đi theo sau Thẩm Xương Cát. Một đoàn người nhanh chóng rút khỏi Cố gia.

Thẩm Xương Cát vừa đi đến cửa nhà Cố gia, liền nghe thấy thanh âm nghèn nghẹn của Cố lão thái thái, “Mẫn đại nhân, người phải làm chủ cho Cố gia chúng ta, ta đến từng này tuổi rồi còn chịu đựng được bao cơn giày vò nữa chứ. Thế Ninh nhà chúng ta… vô duyên vô cớ gặp nạn rồi… Nếu Thẩm đại nhân cứ đòi phải làm rõ mọi chuyện thì chi bằng cứ lấy mạng bà già này đi…”

Sau đó là tiếng kinh hô của Cố Lang Hoa, “Tổ mẫu… Tổ mẫu… Mau… Mau đi mời Hồ tiên sinh.”

Lại đang diễn kịch.

https://thuviensach.vn

Thẩm Xương Cát rút thanh trường đao bên người trảm vào cửa lớn Cố gia, cánh cửa gỗ lê lập tức gãy đôi.

…

Xu Minh đã quen với những ngày tháng ở trong nhà ngục Đại Tề.

Tâm tình ban đầu từ phẫn uất, sau đó là may mắn, đến bây giờ là coi thường Đại Tề.

Khoảnh khắc hắn bị bắt, hắn còn nghĩ rằng, trong tương lai không lâu chỉ e Đại Tề sẽ khóa chặt Đại Hạ ở núi Dạ Lan, lý tưởng hào hùng của họ rồi sẽ hóa thành hư không.

Bởi vì Đại Tề cũng có hổ lang chi sư, họ trông có vẻ yếu ớt, thế nhưng khi đối mặt với dị tộc thì không hề thua kém dũng sĩ Đại Hạ.

Nhưng khi hắn nhìn thấy thi thể kia, hắn lại thấy mình may mắn, may mắn thay Hoàng đế Đại Tề vẫn u mê như vậy, quan viên của họ vẫn chỉ biết đấu đá nội bộ, thậm chí còn mượn cơ hội chiến tranh để diệt trừ đối thủ, đối với một người đáng ra được phong là anh hùng, việc này còn đáng sợ hơn cả bị bắt làm tù binh.

Thủ đoạn như vậy, âm mưu như vậy, cuối cùng chỉ có thể dùng trên người Đại Tề mà thôi.

Còn Đại Hạ bọn họ cũng không cần phải sợ người đó xuất hiện trên chiến trường lưỡng quân đối địch.

Qua lâu như vậy, Đại Tề vẫn chưa giết hắn, hắn bị nhốt trong đại lao, chưa từng bị thẩm vấn bất kỳ lần nào, cơm tù mỗi ngày đều được đưa đúng giờ, dường như chỉ sợ hắn sẽ xảy ra chuyện gì. Nếu đây là Đại Hạ, tên tù binh như hắn đã sớm bị cắt đầu, treo lên trên trường can.

https://thuviensach.vn

Chỉ dựa vào điểm này, Đại Tề cũng không có gì đáng sợ cả.

Cửa nhà lao lại bị mở ra, ngay sau đó có một lão đầu thọt chân bước vào mang cơm cho quan gia trông coi đại lao.

“Quan gia, hôm nay cơm ngon lắm, nhiều dầu mỡ, ngài ăn nhiều vào.”

Lão đầu ra sức bợ đỡ nịnh nọt ngục tốt.

Ngục tốt cầm một chiếc đùi gà đưa vào miệng ngoạm, hài lòng gật đầu, “Cho cháu của ngươi vào đi.” Nói xong dừng lại một lát, “Không phải là bọn ta nhận đồ của ngươi, đây là chúng ta nể tình ngươi đi lại không tiện mới để hắn đến giúp đỡ ngươi. Nhưng ta nói luôn này, hắn có thể giúp ngươi nhưng bọn ta không có thêm bạc cho hắn đâu.”

Lão đầu liên tục gật đầu.

Khi nói chuyện một nam thanh niêm chừng hai mươi tuổi nhanh chóng bước vào, trước tiên hành lễ với hai vị quan gia đang ăn uống linh đình, sau đó đứng một bên nghe lão đầu răn dạy.

“Làm việc phải nhanh nhẹn, nếu dám lười biếng, ta sẽ đánh gãy chân ngươi rồi trả ngươi về với lão đầu nhà ngươi, thay đệ đệ ngươi tới đây làm việc.”

Người thanh niên không dám chậm trễ khúm núm đáp lời, sau đó nhấc thùng đồ ăn đi vào trong đại lao.

Cuối cùng, bước chân của thanh niên cũng dừng lại tại bên ngoài cửa nhà lao giam giữ Xu Minh, hắn lấy cơm đưa vào trong đại lao, sau đó nhẹ nhàng kéo ổ khóa trên cửa nhà lao.

Tiếng xiềng xích va chạm vang lên, Xu Minh ngẩng đầu, thanh niên đó đưa cơm xong còn chưa đi ngay, mà chầm chậm đi lại trước mặt Xu Minh.

https://thuviensach.vn

Đôi mắt Xu Minh bỗng chốc sáng lên, đó là kiểu bước đi khi họ nghe nhạc của tiếng đánh phẫu1, Xu Minh lập tức tiến lên cầm lấy bát cơm trên mặt đất, dùng ngón tay tìm kiếm bên trong, quả nhiên tìm thấy một chiếc chìa khóa trong bát cơm đó.

1 Một loại nhạc cụ cổ xưa của Trung Quốc.

Nhiệt huyết bỗng nhiên sôi trào, cuối cùng hắn cũng đợi được đến ngày này, hắn sắp rời xa đại lao, rời xa chốn này.

Chìa khóa cắm vào ổ liền nhẹ nhàng chuyển động "cạch" một cái, đầu khóa bật mở.

Nụ cười hiện lên trên mặt Xu Minh, cuối cùng hắn đã giành lại được tự do.

Hắn còn có thể manng theo binh mã trở lại đây, đó là thời khắc để hắn báo thù rửa hận.

Vài tiếng "ư hừm" khe khẽ từ bên ngoài truyền vào.

Đến rồi.

Xu Minh nhanh chóng đá bay xiềng xích trên chân tay, tiến thẳng về hướng cửa nhà lao, thanh niên đứng ngoài vừa nãy đã mở khóa ra.

Ngục tốt đã phát hiện có điều bất thường, đang định lớn tiếng hét lên, lão đầu què bên cạnh đã lập tức lấy con dao ngắn trong tay ra dí vào cổ ngục tốt.

Hai người bỗng chốc mềm ngũn người ngã xuống đất.

Mấy tên ngục tốt đi tuần trong đại lao, rút dao trong tay ra, "Mau… Người đâu... Có người muốn cướp ngục…"

https://thuviensach.vn

Vừa hét lên một tiếng đã bị người trước mặt tiến lên bịt chặt miệng rồi ngã xuống đất.

Phạm nhân trong đại lao dần đứng lên, liều mạng lay động cửa nhà lao, “Thả chúng ta ra… chúng ta cũng muốn ra ngoài…”

Người cướp ngục không để ý đến mọi người, tức tốc vây quanh trước cửa nhà lao giam giữ Xu Minh.

Xu Minh bước nhanh ra ngoài, hắn còn có ngày được nhìn ánh sáng mặt trời, người của Đại Tề quả nhiên đều là đồ ngốc.

Xu Minh dùng ngôn ngữ của Tây Hạ hỏi, “Là ai sai các ngươi tới đây?”

Thanh niên lập tức hành lễ: “Ta phụng lệnh Trương Thái hậu đến cứu đại nhân trở về Đại Hạ.” Nói xong cầm tấm ngọc bài ra.

Xu Minh nhận ra được tấm ngọc bài này, đó chính là vật của Trương Thái hậu, Trương Thái hậu là đường tỷ của hắn. Nếu có người cố gắng hết sức đi cứu hắn thì chắc chắn chính là Trương Thái hậu, giờ khắc này trong lòng hắn không còn bất kỳ phòng bị nào.

Xu Minh ngắm nhìn bốn phía, “Tại sao hôm nay lại có ít người ở đây vậy?”

Thanh niên nói, “Có lẽ người của Hoàng Thành Ti đều đang đi bắt người nào đó, dốc toàn bộ lực lượng truy bắt, chúng ta thấy thời cơ hiếm có nên lập tức nhân cơ hội ứng cứu đại nhân.”

“Làm tốt lắm.” Xu Minh vô cùng tán thưởng, “Chúng ta phải rời khỏi đây thế nào?”

Thanh niên nói: “Đều sắp xếp xong cả rồi, đại nhân mời đi theo chúng ta.”

https://thuviensach.vn

Quả nhiên đều đã sắp xếp ổn thỏa, bên ngoài cửa nhà lao có mấy cỗ xe ngựa chuyên vận chuyển nước vo gạo, Xu Minh dứt khoát trốn vào trong thùng nước, xe nước vo gạo dần dần đi ra ngoài.

Đợi đến khi ngục tốt nghe được tiếng vang trong đại lao đến đó kiểm tra thì xe chở nước vo gạo đã không còn tăm tích gì nữa.

Thẩm Xương Cát nhìn theo vết tích mờ mờ trên mặt đất, hắn có nghĩ thế nào cũng không thể ngờ được người Tây Hạ lại nhân cơ hội này ứng cứu Xu Minh, một nỗi sợ khủng khiếp bỗng trải rộng khắp toàn thân hắn.

Hắn đã phạm phải một sai lầm vô cùng to lớn.

Xu Minh được cứu đi, điều đó đồng nghĩa với việc khi Đại Tề đàm phán nghị hòa với Tây Hạ đã mất đi một điều kiện để trao đổi. Nếu không có Xu Minh trong tay, liệu Tây Hạ còn nghị hòa với Đại Tề? Cho dù có nghị hòa liệu họ có chịu thả Đông Bình Trưởng Công chúa không?

Ở ải mấu chốt cuối cùng này, ở cửa ải được Thái hậu và Hoàng thượng vô cùng xem trọng này, ngày hôm nay lại bại chính trong tay hắn.

…

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 180: Thưởng Thức

Một mình Xu Minh tất nhiên không thể chạy trốn khỏi đại lao, từ dấu vết để lại có thể thấy ít nhất có đến bốn năm người đến tiếp ứng, hơn nữa chúng còn phải nội ứng ngoại hợp mới làm được.

Nội ứng ngoại hợp.

Nực cười biết bao.

Hoàng Thành Ti là nơi bắt giam những thám tử, mật thám, gian tế, nay lại để gian tế Tây Hạ trà trộn vào trong đại lao Hoàng Thành Ti. Thẩm Xương Cát sắc mặt tái xanh, không đúng, đây không phải là đại lao của Hoàng Thành Ti, đây chỉ là phạm nhân bị Hoàng Thành Ti bắt nhốt, đây là đại lao phủ Hàng Châu, nếu xảy ra chuyện thì Tạ Trường An cũng khó tránh khỏi bị truy cứu trách nhiệm.

Thẩm Xương Cát căn dặn thuộc hạ: “Lập tức cho Tạ Trường An điều động tất cả người ngựa, dù có lật tung cả Giang Chiết này cũng phải tìm thấy tên Xu Minh và đám người Tây Hạ đó cho ta.”

...

Lang Hoa nghênh đón Trang Vương trắc phi vào nhà chính. Trang Vương trắc phi gỡ chiếc mũ trên đầu xuống, gương mặt ung dung bình thản, tỉ mỉ quan sát Lang Hoa.

Lang Hoa nhìn Cố tứ thái thái, “Tổ mẫu khí sắc không tốt, ở đây có con ở cùng Vương phi rồi, thẩm mau đi hầu hạ tổ mẫu nghỉ ngơi đi.”

https://thuviensach.vn

Vương phi? Những người trước mặt chỉ đưa thiệp cho Mẫn Hoài xem, từ đầu đến cuối không hề nói cho mọi người thân phận của họ, vậy mà Lang Hoa lại nói như vậy. Liệu có phải là Lang Hoa đã sớm quen biết với những người này hay không?

Hôm nay có quá nhiều việc xảy ra, ai cũng khó lòng chống đỡ nhưng Lang Hoa ánh mắt vẫn trong veo như cũ, trên vai nàng vẫn gánh đỡ được toàn bộ Cố gia.

Trong lòng Cố tứ thái thái vừa bội phục vừa thương xót Lang Hoa, bà hành lễ với Trang Vương trắc phi xong liền đi tới dìu Cố lão thái thái, "Lão thái thái, Mẫn đại nhân còn muốn gặp người…"

Ở đây đã có Lang Hoa, Mẫn Hoài và Bùi đại nhân vẫn còn đợi ngoài kia.

Cố lão thái thái cáo tội với Trang Vương trắc phi, Trang Vương trắc phi tươi cười, "Lão thái thái đừng nói vậy." Nói rồi vô cùng thân thiết tiễn Cố lão thái thái đi ra ngoài cửa.

Trong phòng yên tĩnh trở lại.

Trang Vương trắc phi bưng tách trà lên uống, sau đó mới ngẩng đầu lên nhìn Lang Hoa, "Nghe nói ngươi mới mười tuổi, quả thật lá gan không hề nhỏ."

Lang Hoa không hề trốn tránh nhìn thẳng quan sát Trang Vương trắc phi, "Nếu còn không phản kháng thì sẽ chỉ còn đường chết, vậy nên không phải là ta to gan, mà là Cố gia chúng ta đã bị ép vào đường cùng rồi."

Người mất một bên tai đứng bên cạnh không khỏi xúc động, quả thật Cố gia đã đi vào đường cùng.

Trang Vương trắc phi nói: "Vậy nên ngươi mới nhờ Diệp lão phu nhân ra mặt nói với Thái hậu…" Nói đến đây Vương phi bỗng dừng lại một chút,

https://thuviensach.vn

“Ngươi có biết rằng nếu ngươi che giấu Thái hậu, ngươi sẽ hối hận thà rằng rơi vào tay Thẩm Xương Cát còn hơn?”

Lang Hoa bỗng cười, “Vương phi, người nói những lời này là để khiến ta hối hận không nên giúp đỡ chuyển thư mật sao?”

Nếu không chuyển thư mật Cố gia chỉ cần yên tâm làm một thân hào, đâu phải liên quan đến nhiều rắc rối như vậy.

Nếu thư mật là thật vậy rất có khả năng Đại Tề sẽ phải đối mặt với một trận chiến lớn chưa từng thấy.

Trang Vương trắc phi nghĩ tới đây không khỏi thở dài, bà ở trong cung đã chứng kiến biết bao nhiêu chuyện, những người vì nước vì dân chưa chắc đã có được kết cục tốt, đám tham quan mưu lợi lại có chức vị cao. Chính bởi vì Hoàng thượng cũng không rõ được hết những chuyện này, Thái hậu không muốn tham dự vào triều chính nhưng chuyện đến nước này không thể khoanh tay đứng nhìn được nữa.

Cũng giống như chuyện lần này đàm phán nghị hòa cùng Tây Hạ, chứng kiến Diệp lão phu nhân truyền thư mật đến, Thái hậu đã động tâm tư, khiến bà đến Hàng Châu điều tra sự tình, nói trắng ra chính là không tin tưởng Hoàng thượng, không tin tưởng Hoàng Thành Ti.

Bởi vì Tây Hạ chủ động nghị hòa, chuyện này trở nên rất kỳ quặc, nếu Tây Hạ dễ dàng cúi đầu như vậy thì bao năm nay cũng không chiến sự liên miên với Đại Tề.

Thế nhưng, chỉ có Hoàng Thành Ti là nắm được những tin tức và bí mật ở biên cương, cũng chỉ có Hoàng Thành Ti có thể nghe ngóng được sự tình bên tron. Hoàng Thành Ti nói có là có, Hoàng Thành Ti nói không có là không có. Nếu thực sự có một người có thể nghe ngóng được tin tức từ biên cương, Thái hậu mua chuộc được người này, cũng đồng nghĩa với việc có tai mắt của mình.

https://thuviensach.vn

Quan trọng nhất là Đông Bình Trưởng Công chúa.

Đông Bình Trưởng Công chúa có thể bình an trở về Đại Tề được hay không, đây là điều Thái hậu quan tâm nhất.

Nhưng Thái hậu không phải là người dễ gặp như vậy.

Không phải ai nói một câu cũng có thể được Thái hậu che chở.

Trang Vương trắc phi lại nhìn lão Nhạc mất một tai đó, lại nhìn Lang Hoa, “Nói cho ta biết, là lý do gì khiến ngươi nghĩ Thái hậu nhất định sẽ tin tưởng ngươi.”

Lang Hoa rủ mắt xuống, “Thiểm độc chi tình1.”

1 Tình cảm yêu thương con cái.

“Nếu chuyện nghị hòa là giả, Đại Tề và Tây Hạ giao chiến, người đầu tiên rơi vào nguy hiểm chính là Đông Bình Trưởng Công chúa, chắc chắn Thái hậu không muốn nhìn thấy chuyện đó xảy ra.”

“Cho dù Đông Bình Trưởng Công chúa có may mắn giữ được tính mạng, nhưng lần này vì nghị hòa mà Đại Tề tổn thất binh tướng, phải trả giá lớn như vậy, chỉ e sau này cũng không có ai dám nhắc đến chuyện Đông Bình Trưởng Công chúa trở về Đại Tề nữa. Tây Hạ đã có được ưu thế, cũng sẽ càng hiểu rõ hơn vị trí của Đông Bình Trưởng Công chúa trong lòng Đại Tề. Họ sẽ càng nắm chắc hơn Đông Bình Trưởng Công chúa, cho đến khi không thấy lợi ích nào của Trưởng Công chúa nữa mới thôi.”

“Vậy nên, đây chính là cơ hội trở về cuối cùng của Đông Bình Trưởng Công chúa.”

Trang Vương trắc phi không tránh khỏi kinh ngạc, Cố Lang Hoa chẳng qua chỉ là đứa trẻ mới mười tuổi, lại có thể nói ra những lời y hệt như Thái

https://thuviensach.vn

hậu nương nương.

Cơ hội cuối cùng của Đông Bình Trưởng Công chúa.

Thái hậu đã từng nói với Hoàng thượng nhưng Hoàng thượng không hiểu được ý của Thái hậu.

Giờ phút này đây, tiểu cô nương này lại có thể nói rõ ràng đến chừng đó.

...

Xu Minh cẩn thận nghe tiếng vó ngựa truyền đến, hắn ở trên lưng ngựa cả một đời người, ngựa đi bao xa người đi bao xa, hắn có nhắm mắt cũng tính ra được.

Xe ngựa đã ra khỏi thành Hàng Châu.

Mặt đường càng không bằng phẳng, Xu Minh biết rằng nhất định là xe ngựa đã đi tới vùng hẻo lánh.

Quả nhiên, xe ngựa vừa dừng lại, nắp thùng nước gạo bật mở, Xu Minh đã nhìn thấy trời xanh mây trắng, bầu trời ở đây không khác gì bầu trời ở núi Dạ Lan.

Hắn có ảo giác, dường như thấy mình đã trở về núi Dạ Lan, đã được đoàn tụ cùng người nhà.

Xu Minh giơ tay, dứt khoát nhảy từ thùng nước gạo ra.

“Đại nhân, chúng ta đi vào rừng cây, như vậy người của quan nha càng khó lùng bắt hơn.”

Xu Minh gật đầu, người Tề đều là đồ ngốc, hắn rất nhanh có thể rời khỏi nơi đó rồi.

https://thuviensach.vn

“Đi.”

Xu Minh vẫy tay, đi lên trước một bước, mấy người nhanh chóng đi xuyên qua rừng cây, trong rừng cây yên tĩnh đến lạ thường, chỉ nghe thấy tiến chim kêu trên đỉnh đầu.

“Đợi đã.” Xu Minh bỗng nhiên híp mắt, hắn nhìn thấy có bóng người ở cách đó không xa.

Là người Tề.

Hắn theo bản năng rút đao ở bên hông ra nhưng trên gương mặt của những người đó lại loáng thoáng nét gì đó khiến hắn thấy rất quen thuộc.

Xu Minh tiến lên trước hai bước, cuối cùng hắn cũng nhìn rõ. Không sai, đây chính là những dũng sĩ Tây Hạ hắn đưa tới, họ đang cướp lương thảo của quân Hàn Chương thì bị người Tề bắt được.

Đám người này bị trói lên cây, đang ở cách đó không xa đợi hắn.

Một cái bẫy.

Đây chính là một cái bẫy, Xu Minh bỗng quay người lại, những người đó vốn đang đứng đằng sau hắn, không biết đã dừng bước chân từ lúc nào, lần lượt rút trường kiếm bên hông ra, vây chặt hắn lại.

Trong rừng bỗng truyền đến một âm thanh, “Xu Minh, ngươi thực sự cho rằng ngươi vẫn có thể trở về Tây Hạ sao?”

“Ngươi không về được đâu.”

…

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 181: Bỏ Mình

Xu Minh không dám tin vào tình cảnh trước mắt mình.

Hắn đã sớm nhận định Đại Tề sẽ không tùy tiện giết hắn, nếu không sẽ không chậm chạp áp giải hắn về kinh, đám quan lại kinh thành đó còn nhát gan hơn cả quan viên địa phương. Chỉ cần hắn đến được kinh thành, quan viên kinh thành sẽ phải nói cho rõ ràng, hoặc là giết hắn, hoặc là thả hắn ra, hờ hững không quan tâm đến hắn chỉ thể hiện sự mềm yếu của triều đình Đại Tề.

Cho nên khi nhìn thấy tín vật hắn liền đi cùng đám người này.

Hắn thua rồi.

Cho dù nói thế nào, hắn lại thua một lần nữa.

Lần này lại là ai? Sắp xếp tất cả mọi chuyện chu đáo đến thế, hắn không hề phát hiện được điểm gì, cứ chủ động nạp mạng như vậy.

“Là ai?” Xu Minh điên cuồng hét lên, “Các ngươi không phải là người của triều đình Đại Tề. Chúng ta chi bằng nói trắng ra đi, rốt cuộc các ngươi muốn làm gì?”

“Thắng bại vốn là chuyện bình thường của nhà binh.” Một thanh âm nhàn nhạt vang lên, “Nhưng trong tay ngươi đã nhuốm quá nhiều máu của người Tề, ngươi chỉ có thể chết ở đây, cũng để cho người Tây Hạ biết được, xâm phạm Đại Tề ta sẽ có kết cục gì.”

https://thuviensach.vn

Tuấn mã toàn thân tuyết trắng được dắt lên, trong rừng cây như vậy, tuy đường nhỏ gồ ghề nhưng bước chân vẫn nhanh nhẹn, cho thấy nó uy vũ như thế nào, nhưng không thì bì được với người ngồi trên lưng nó.

Hắn mặc trường bào màu xanh sẫm, bóng cây loang lổ chiếu trên người hắn, dường như đã hóa thành những hoa văn chìm tựa như bàn long, thuận theo bả vai hắn trượt xuống, tăng thêm mấy phần uy vũ cho hắn. Đôi mắt tựa như hồ sâu đó tràn ngập phong thái ngạo tuyệt, ống tay áo xòe ra.

Khí thế ấy khiến người ta cảm thấy đứng trước mặt hắn yếu đuối biết bao.

Bên tai Xu Minh dường như vang lên tiếng trống trận ù ù, Xu Minh lùi lại đằng sau, cuối cùng không còn đường lui nữa.

Kết quả là, Xu Minh hắn chính là một viên tướng bại trận bị đánh cho tơi bời.

“Là ngươi.” Xu Minh giơ tay ra chỉ Bùi Khởi Đường đang ngồi trên lưng ngựa. “Chính ngươi đã bắt ta, chính là ngươi…”

“Không thể nào, rõ ràng ngươi đã bị người Tề giết chết rồi, rõ ràng ngươi đã chết rồi…”

Hóa ra là hắn chưa hề chết.

Đúng vậy, người như hắn sao có thể dễ dàng chết được.

Xu Minh chỉ cảm thấy trong tim nóng bừng, một ngụm máu bỗng phun ra, “Ngươi là ai?” Con người này chơi đùa tất cả mọi người trong lòng bàn tay, chúng giết người của triều đình, đưa hắn ra khỏi đại lao, hiển nhiên là không nghe lệnh Hoàng thượng.

https://thuviensach.vn

“Ngươi hoành hành ngang ngược như vậy không sợ triều đình Đại Tề truy bắt.” Xu Minh trợn tròn mắt lên nhìn, dù có lợi hại hơn nữa cũng phải nghe lệnh Hoàng đế.

Bùi Khởi Đường mỉm cười, rút thanh kiếm bên người ra, tiện tay ném lưỡi kiếm xuống đất, sau đó từ trên cao nhìn xuống Xu Minh ở dưới, “Chỉ có một cơ hội, ngươi có thể xông ra khỏi đây sẽ giữ được tính mạng, nếu không, chỉ có thể lại bị bắt một lần nữa.”

Xung quanh rộ lên tiếng cười.

Xu Minh lòng như đao cắt, dũng sĩ của Tây Hạ xưa nay chưa bao giờ phải chịu sự ô nhục như vậy.

Bùi Khởi Đường khẽ động dây cương, tuấn mã màu trắng chuyển hướng, quay lưng về phía Xu Minh.

Cuồng vọng như thế là muốn nói với Xu Minh, dù không chứng kiến, Xu Minh cũng chắc chắn bại trong tay hắn, mà tay hắn chỉ có một con dao găm, con dao găm đó phát sáng dưới ánh mặt trời, chiếu rọi vạn trượng hùng tâm của hắn.

Xu Minh một lần nữa cảm thấy trong tim nóng hổi, lại phun ra khỏi miệng một ngụm máu nóng. Xu Minh giống như một con thú bị nhốt đến mệt lử, cuối cùng cũng mất hết toàn bộ ý chí chiến đấu, thanh kiếm kia đang vung lên đầy vụng về, rất nhanh chóng đã bị hai tên hộ vệ bình thường kìm chặt lại tất cả thế công.

Đại thế đã mất.

Xu Minh đỏ mắt, gào rống, “Ta không hiểu.” Tại sao Đại Tề lại không giống như vậy, khi thì suy yếu như bầy kiến, khi thì mạnh tựa mãnh thú, rốt cuộc đâu mới là Đại Tề thực sự.

https://thuviensach.vn

Cuối cùng Bùi Khởi Đường cũng quay đầu lại, hắn nhìn đám mây trắng ở phương trời xa xôi, cười nhạt, “Bởi vì ở đây, tất cả đều do ta quyết định.”

Xu Minh ngẩn người ở đó, một thanh kiếm đã đâm thẳng vào ngực hắn, cuối cùng máu tươi của hắn cũng chảy ra, tưới trên đất Đại Tề.

Bùi Khởi Đường phất tay, Trương Đồng cũng lột miếng vải đen che mặt, đá thi thể Xu Minh một cái, “Khi ở Dương Châu còn uy phong lẫm liệt, không ngờ chỉ cách một năm đã biến thành thế này rồi.”

Một người nếu không còn lòng tin, không còn ý chí chiến đấu, tất sẽ thất bại thảm hại.

Bùi Khởi Đường nói: “Xử lý sạch sẽ thi thể hắn.”

Trương Đồng cười nói: “Người yên tâm, tất nhiên là sống không thấy người, chết không thấy xác.”

Bùi Khởi Đường nhìn đám người Tây Hạ đang bị trói trên cây, “Những người này cũng không thể chết, nhưng phải để Thẩm Xương Cát tận mắt chứng kiến chúng bị giết.”

Trương Đồng gật đầu, “Rõ, những người này bị nhốt lâu vậy rồi, nay lại bị bao vây tấn công, tất nhiên sẽ nghĩ cách trốn ra. Hơn nữa chúng đã uống thuốc độc, không quá nửa canh giờ sau sẽ phát độc mà chết, Thẩm Xương Cát sẽ chỉ cho rằng những người ở lại là tử sĩ ngăn chặn Hoàng Thành Ti. Người chết như đèn tắt, cho dù Thẩm Xương Cát có nghi ngờ… cũng không tìm được bất kỳ bằng chứng nào.”

Kết quả như vậy, đã đủ để khiến Thẩm Xương Cát điên đầu rồi.

Bùi Khởi Đường gật đầu, Bùi Tiền lập tức tiến lên nói: “Công tử phải đi rồi, nên đi sớm tránh gặp phải Thẩm Xương Cát… Hơn nữa, vết thương

https://thuviensach.vn

của công tử vẫn còn chưa lành hẳn, nếu để Cố đại tiểu thư biết được chắc chắn sẽ giận công tử đó.”

Trước mắt Bùi Khởi Đường như hiện lên hình ảnh Lang Hoa.

Khi nàng băng thuốc trị thương cho hắn vẫn luôn nghiêm mặt, ghét bỏ hắn không chịu nghe lời nên vết thương mới lâu khỏi.

Hắn thích nhìn thấy bộ dạng ấy của nàng, tự tin như vậy, thong dong như vậy.

Hắn cố nhịn mới không dỗ dành nàng.

Hiện giờ nàng đang làm gì? Tâm trạng đã thoải mái hơn chưa.

Bùi Khởi Đường căn dặn Bùi Tiền, “Nói với Trương Đồng một tiếng, kêu hắn vui chơi thỏa thích với Thẩm Xương Cát.”

Trương Đồng thay y phục, liền trở thành viên phó tướng của quân bố phòng địa phương, rất nhanh chóng cùng Hoàng Thành Ti đi bắt Xu Minh, chỉ cần Trương Đồng phát hiện thêm nhiều đầu mối, Thẩm Xương Cát sẽ chạy hối hả không ngừng.

Ngày lành của Thẩm Xương Cát sắp đến rồi.

...

Thẩm Xương Cát ra lệnh cho Tạ Trường An đưa người truy bắt Xu Minh, rất nhanh sau đó toàn bộ Giang Chiết đã biết được tin người Tây Hạ trốn thoát.

Rất nhiều quan viên đều quen gió chiều nào xuôi chiều ấy, vì thế khi Mẫn Hoài đến Thọ Châu yêu cầu tái thẩm vụ án Cố Thế Ninh, Tri phủ Thọ Châu không dám chậm trễ, lập tức mang tất cả hồ sơ vụ án ra.

https://thuviensach.vn

Cuối cùng là một sai dịch của Thọ Châu đứng ra nhận tội, thừa nhận đã đặt muối thanh bạch và kiếm Tây Hạ vào hàng của Cố gia, chỉ vì biết Cố gia là gia đình giàu có, muốn kiếm chút tiền hối lộ. Ai ngờ đúng lúc người của Hoàng Thành Ti lục soát gian tế Tây Hạ, Cố Thế Ninh mới bị coi là gian tế đem đi xử trảm.

Cố Thế Ninh trong đại lao đã bị Hoàng Thành Ti động tư hình, khi được khiêng trở về thì mình đầy thương tích, Cố tứ thái thái lập tức khóc thành tiếng.

Cố Thế Ninh an ủi mọi người, “Chỉ là vết thương ngoài da, lành lại nhanh thôi.”

Hồ Trọng Cốt trị thương cho Cố Thế Ninh, Lang Hoa kéo Lâm Ca vẫn luôn đứng ở bên ngoài vào, đến khi Cố Thế Ninh tỉnh lại, Lâm Ca lập tức nhào vào lòng Cố Thế Ninh.

Cố Thế Ninh nhẹ nhàng vỗ Lâm Ca, “Được rồi, phụ thân không sao nữa rồi.”

Lang Hoa ngồi trên ghế, khó khăn lắm mới nén được những giọt lệ chảy ngược vào trong, nhìn Cố Thế Ninh, “Tứ thúc, thúc phải chịu khổ rồi.”

Cố Thế Ninh vẫn có chút lo lắng, “Vậy còn Thẩm Xương Cát…”

Lang Hoa lắc đầu, “Thúc yên tâm, Thẩm Xương Cát sẽ không tới đây nữa, ít nhất là ở Giang Chiết hắn tuyệt đối sẽ không tới nữa.”

Hiện tại nàng phải tranh thủ cơ hội này, tiến lên phía trước thêm một bước.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 182: Mất Dấu

Thẩm Xương Cát dẫn người điều tra tỉ mỉ, từ trong đại lao đến ngoài thành, vết xe đều rất rõ ràng, họ đã tìm thấy hai chiếc xe chở thùng nước gạo rồi, bên trong quả thực đã từng chở người. Trên xe còn có dấu chân rất rõ, xem dấu chân xác định đó là dấu chân của Xu Minh, có thể nhìn thấy Xu Minh là từ trong xe nhảy ra ngoài.

Sau đó những dấu chân tán loạn đi vào trong rừng.

Điều này phù hợp với tâm lý của tất cả các đào phạm, họ cảm thấy nơi càng hẻo lánh càng dễ ẩn thân.

Đầu mối đến đây là hoàn chỉnh.

Các loại dấu hiệu đã thể hiện rõ rằng, chính là người Tây Hạ cướp ngục cứu Xu Minh. Nếu Tây Hạ quả thực đã sớm định sẵn kế hoạch cướp ngục, vậy tại sao còn muốn đàm phán hòa bình với Đại Tề?

“Đại nhân, đám người Tây Hạ đó đều chết cả rồi.” Tên thuộc hạ tiến lên bẩm báo.

Đôi mắt Thẩm Xương Cát bỗng hiện lên tia sát khí, “Chẳng phải là ta đã nói phải giữ người lại để thẩm vấn rồi sao?”

“Đám người đó đều đã dùng thuốc độc, chúng ta đã dùng thuốc giải độc, nhưng… không có tác dụng…” Tên thuộc hạ cúi đầu, “Hơn nữa những người trong nha môn đến giúp đều không có trình tự quy tắc, đã nói bốn phía cùng tấn công lên núi, kết quả… có một đội nhân mã đến chậm, không

https://thuviensach.vn

bao vây được những kẻ đó, bây giờ cũng không thấy tăm tích Xu Minh đâu nữa.”

Cuối cùng vẫn để tên Xu Minh đó chạy thoát.

Tạ Trường An bên cạnh bỗng tối sầm mặt lại, “Chuyện này cũng không thể trách họ được, những người giỏi nhất trong nha phủ đều đang canh giữ đại lao, ngươi cũng biết trong đại lao đều là thổ phỉ và giặc cỏ gần đây mới thu nhận, khó khăn lắm ta mới tập hợp được đội quân này đến giúp đỡ… Tên Xu Minh đó từ đại lao trốn ra ngoài, bây giờ ra ngoài thành, muốn bắt hắn tất nhiên chỉ càng khó khăn hơn.”

Tạ Trường An thoáng cái đã đùn đẩy trách nhiệm, họ chỉ đến để giúp đỡ, chuyện làm mất Xu Minh là trách nhiệm của Hoàng Thành Ti.

Tạ Trường An nói tới đây liền dừng lại, “Thẩm đại nhân, có lẽ đại nhân không biết, Cố gia vẫn còn đang tố cáo ngươi lấy việc công để trả thù riêng, đơn tố cáo đã chuyển đến chỗ Mẫn Hoài và Bùi Tư Thông rồi. Phía Thọ Châu cũng đã đẩy vụ án này sang cho Hàng Châu, phủ nha Hàng Châu tất nhiên phải thụ lý, ngài nói chuyện này phải làm thế nào mới phải?”

Thẩm Xương Cát híp mắt lại.

Loại người như Tạ Trường An lại dám cả gan uy hiếp hắn, hắn đã cho sai nha chịu tội thay, Mẫn Hoài sẽ không điều tra được chứng cứ rõ ràng, nhưng không tránh khỏi có người dâng tấu tố cáo hắn lên Hoàng thượng.

Cố gia không động vào nổi nữa rồi.

Bây giờ hắn lo lắng tên thám tử Tây Hạ kia rơi vào trong tay Thái hậu liệu sẽ có tác dụng gì, Cố gia liệu có vì thế mà gà chó lên trời hay không.

Thẩm gia và Cố gia đấu nhau từ tiền triều đến đương triều, không lẽ Thẩm gia còn thua trong tay Cố gia sao?

https://thuviensach.vn

...

Hồ Trọng Cốt đang xem vết thương trên tai của lão Nhạc.

Là vết rách do bị đóng băng cứng lại, thông thường với những vết thương như thế này, lang trung chỉ có thể khâu lại, Hồ Trọng Cốt lắc đầu, "Ta chỉ có thể làm sạch vết thương, để thương tích không tiếp tục lan xuống dưới, sau khi trị khỏi vết thương sẽ không để lại vết sẹo quá khó coi, cũng không ảnh hưởng đến thính giác của ngươi."

Lão Nhạc không ngừng gật đầu, "Vậy là đủ rồi." Vậy là tốt lắm rồi, không những giữ được tính mạng, còn có thể truyền tin cho người Cố gia, yên tĩnh ngồi đây uống một tách trà nóng.

Trước nay hắn chưa từng nghĩ có được kết quả như vậy.

Dòng nước ấm áp truyền vào trong cơ thể hắn, sao mà thoải mái đến thế.

Khóe miệng lão Nhạc không nén được một nụ cười thư giãn thoải mái.

Hồ Trọng Cốt nhìn thấy lão Nhạc kiên cường như vậy không khỏi thở dài, "Trên sách thuốc của người Hồi có ghi chép thuật nối tai, nhưng cũng là vá thêm sau khi tai đứt, ngươi bây giờ đã thiếu một bộ phận rồi… muốn khôi phục nguyên trạng là chuyện không thể nào."

Lão Nhạc cúi đầu cười, "Ta biết, ta cũng chỉ muốn chữa đôi chân cho khỏi, như vậy mới có thể kịp thời trở về trong vòng một tháng."

Hồ Trọng Cốt vểnh râu, "Đôi chân này của ngươi không có gì đáng ngại cả, ta đương nhiên có thể trị khỏi hết."

Lão Nhạc vỗ vai Hồ Trọng Cốt, "Vậy xin đa tạ tiên sinh."

Trang Vương trắc phi cẩn thận nhìn một lượt mọi người trong phòng.

https://thuviensach.vn

Tên Sát Tử trốn thoát ra từ trong tay Hoàng Thành Ti trên mặt không hề có một chút lo lắng và sợ hãi, đoan chính ngồi đó uống một cốc trà nóng, dường như chỉ vậy đã là đủ rồi.

Cố đại tiểu thư đứng bên cạnh Hồ Trọng Cốt, đặt những vật phẩm trong hòm thuốc vào trong tay Hồ Trọng Cốt. Hai người kết hợp vô cùng ăn ý.

Nàng ở kinh thành đã từng nghe nói thân hào nông thôn và bách tính giúp đỡ triều đình cùng chống lại phản tặc, lang trung ở Giang Chiết giúp đỡ Vệ Sở điều trị cho thương binh, nhưng nàng cũng cho rằng chuyện những bách tính này làm chỉ là thêu hoa trên gấm mà thôi.

Những lời đồn đại về Cố gia cũng đều là khen ngợi phóng đại, nay được tận mắt chứng kiến nhưng lại phát hiện những điều mình nghĩ quá mức đương nhiên.

Nếu Cố gia có thể đọ sức được với Hoàng Thành Ti, đương nhiên cũng có thể giúp đỡ Hàn Chương gia cố tường thành, khuyên bảo khổ hành tăng ni vận chuyển quân lương, Cố gia quả nhiên không hề tầm thường.

Trang Vương trắc phi nhìn lão Nhạc, “Ngươi ở Tây Hạ bao nhiêu năm rồi?”

Lão Nhạc ngại ngùng trả lời, “Cũng không bao lâu, chỉ là cứ chạy đi chạy lại, người ở Tây Hạ không giỏi làm việc đồng áng, thường xuyên đến mấy thôn vùng biên giới để bắt người về làm việc, sau khi thu gặt lương thực không muốn nuôi mấy miệng ăn đó lại thả họ về đất Tề.”

“Rất nhiều người không cầm cự được đến mùa xuân năm sau đã bị chết đói chết rét, người chết nhiều, người chạy trốn cũng nhiều, không có ai đi đối chiếu hộ tịch chi tiết cẩn thận nữa, cho nên ta có lưu lại trong thôn cũng chưa từng bị ai nghi ngờ.”

“Thê tử ngươi đâu?” Trang Vương trắc phi hỏi.

https://thuviensach.vn

Lão Nhạc lắc đầu, “Loại người như chúng ta không thể có gia thất được.”

Trang Vương trắc phi cảm nhận được khoảng cách với các Sát Tử này, tuy nàng đã cứu hắn nhưng vẫn không được hắn tín nhiệm, cho nên không phải ai cũng có thể sử dụng đám Sát Tử này.

“Vương phi.” Lang Hoa nói tiếp, “Người cũng không thể trách bọn họ được, đằng sau họ không có gì hết, một người không có đường lùi chỉ có thể tin tưởng chính mình mà thôi.”

“Cũng giống như Cố gia chúng ta, cho dù có lòng muốn làm việc giúp triều đình, nhưng bao năm nay cũng chỉ có thể yên lặng làm một thân hào ở Trấn Giang, bởi vì chỉ cần chúng ta có động tĩnh gì nhất định sẽ dẫn tới họa sát thân.”

Lang Hoa nói đến đây liền cúi đầu, “Phụ thân ta… cũng giống như vậy… chết không rõ ràng.”

“Bây giờ ta…”

Thanh âm của Lang Hoa có chút nghẹn ngào, hồi lâu sau mới lộ ra nụ cười khổ, “Vương phi, người cũng nhìn thấy rồi đấy, Thẩm đại nhân vẫn luôn bám riết không buông cho Cố gia chúng ta.”

Thất phu vô tội mang ngọc mắc tội.

Thẩm Xương Cát có lẽ cũng là bởi vì không bỏ xuống được ân oán giữa hai nhà, nhưng không đến mức hao tâm tổn sức đối phó với Cố gia như vậy. Vì thế, chỉ có một lý do, đó chính là Sát Tử của Cố gia là sự uy hiếp lớn đối với Thẩm Xương Cát.

Nếu Cố gia chỉ là một thân hào nông thôn, cho dù toàn tộc bị diệt, Thái hậu cũng không cần thiết phải xuất đầu lộ diện.

https://thuviensach.vn

Chỉ khi bọn họ có điểm lợi dụng được, Thái hậu mới đồng ý giúp đỡ.

Trang Vương trắc phi nhẹ nhàng vỗ tay Lang Hoa, “Ngươi cũng đừng quá đau lòng, nếu phụ thân ngươi vẫn còn sống, nói không chừng tương lai phụ nữ sau này còn có ngày đoàn tụ.”

Lang Hoa cảm kích nhìn Trang Vương trắc phi, “Vương phi tin tưởng chúng ta sao?”

Trang Vương trắc phi không biết tại sao lại vô cùng thích Cố đại tiểu thư, đứa trẻ này làm việc rất quyết đoán, cái cảm giác không hề sợ hãi đó rất giống một người, Thái hậu nương nương.

Thái hậu nương nương đã có dũng khí bất khuất này từ trong xương cốt.

Nàng cảm thấy nếu Thái hậu gặp Cố đại tiểu thư nhất định sẽ rất yêu thích.

Trang Vương trắc phi đặt tách trà trong tay xuống, “Ngươi cùng ta tiến kinh đi! Ta không thể cứu Cố gia các ngươi, người cứu được Cố gia chỉ có chính các ngươi thôi.”

…

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 183: Phùng Sinh

Nghe Trang Vương trắc phi nói xong, Lang Hoa nhìn lão Nhạc ở bên cạnh.

Lão Nhạc gật đầu.

Lang Hoa quay lại nhìn, “Trang Vương phi, hiện giờ chúng ta không thể đi vào kinh thành được, cũng không thể đi gặp Thái hậu.”

Trang Vương trắc phi có chút bất ngờ, đối với Cố gia mà nói dựa vào Thái hậu đã là cơ hội sống duy nhất của họ rồi, lẽ nào hiện giờ họ còn đang do dự xem nên đứng về bên nào sao?

Lang Hoa lắc đầu, “Trang Vương phi, hiện nay trong tay chúng ta không có đầu danh trạng, cho dù có tiến kinh rồi cũng có thể làm được gì chứ?”

Cứ vội vã vào kinh như vậy cũng không có được sự tín nhiệm của Thái hậu.

Do đó, Cố gia phải lấy được bản đầu danh trạng đưa cho Thái hậu.

Trang Vương trắc phi ánh mắt sáng lên, “Các ngươi chuẩn bị làm như thế nào?”

Lang Hoa trầm mắt, “Vương phi người thử nghĩ xem, hiện nay Đông Bình Trưởng Công chúa đang ở hoàn cảnh nào? Tính tình của Trưởng Công chúa Thái hậu và Vương phi đều hiểu rất rõ, vậy nên mới càng thấu hiểu được tâm trạng của Trưởng Công chúa lúc này.”

https://thuviensach.vn

“Nếu Đại Tề chúng ta vì Trưởng Công chúa đàm phán nghị hòa với Tây Hạ, người có biết sẽ có hậu quả gì không?”

Trang Vương trắc phi không ngại bị Cố Lang Hoa hỏi lại như vậy, bởi vì nàng biết chuyện này vô cùng quan trọng đối với Đông Bình Trưởng Công chúa và Thái hậu, nàng thuận theo lời Lang Hoa nói suy nghĩ. Tuy khi nàng còn là một cung nữ nhỏ bé Đông Bình Trưởng Công chúa đã đi Tây Hạ, nhưng những lời đồn về Đông Bình Trưởng Công chúa vẫn chưa hề dứt ở trong cung.

Năm đó Tiên Hoàng để đoạt lại Hạ Châu, Ngân Châu nên cố ý lấy cớ là kết thân, để Tây Hạ buông lỏng cảnh giác với Đại Tề, dẫn đại quân chia binh đến các thành ở Hạ Châu, ngày đêm liên tục đột kích đánh bại quân Hạ. Sau đó, Tây Hạ lại dùng Đông Bình Trưởng Công chúa để Tiên Hoàng trả lại Ngân Châu, Tiên Hoàng vốn dĩ đã đồng ý, nhưng lại nhận được tin Đông Bình Trưởng Công chúa treo cổ tự vẫn, Tiên Hoàng cho rằng Trưởng Công chúa đã bỏ mạng tại Tây Hạ nên không hề suy nghĩ gì thêm nữa, dẫn đại quân đánh thẳng đến Linh Châu.

Rất lâu sau đó, Đông Bình Trưởng Công chúa viết cho Thái hậu nương nương một bức thư, trong thư có viết một câu, nếu Công chúa đã dám gả đến đây thì tự khắc biết nên làm thế nào.

Lão Nhạc mím môi nói, “Chúng ta ở Tây Hạ đã nghe ngóng được tin tức, hai người con của Đông Bình Trưởng Công chúa đều mắc bệnh hen suyễn, Tây Hạ thiếu lang trung khan hiếm dược liệu, hai người con mới nối tiếp nhau qua đời.”

Trang Vương trắc phi chỉ nghe nói hai đứa con của Đông Bình Trưởng Công chúa sinh ra đã mang trọng bệnh, nhưng không ngờ chỉ là bị hen suyễn.

https://thuviensach.vn

Bệnh hen suyễn cỏn con, cho dù là gia đình nghèo khổ ở Đại Tề cũng chưa chắc đã phải chết, chứ đừng nói là con nhà đạt quan hiển quý. Thừa Ca của nàng mới ho khan mấy tiếng đã lập tức triệu thái y vào phủ bất kể đêm ngày. Thái y sắc thuốc thành ba thìa bón cho Thừa Ca uống, nàng thấy Thừa Ca khóc đẩy thìa thuốc ra trong lòng đã thấy chua xót vô cùng.

Tiểu nữ của Đông Bình Trưởng Công chúa mới chỉ có ba bốn tuổi, đứa trẻ còn nhỏ như vậy, mắc bệnh đã không có thuốc để trị bệnh. Trưởng Công chúa giương mắt nhìn con mình dần dần suy yếu rồi chết đi, còn nỗi đau nào hơn thế nữa? Gả đến Tây Hạ, Trưởng Công chúa đã mất đi tất cả, nếu hiện nay Đại Tề lại hy sinh lợi ích để đón Trưởng Công chúa về nước thì đó chẳng phải là đang cứu Trưởng Công chúa mà là đang dồn Trưởng Công chúa vào đường chết.

Trang Vương trắc phi bỗng chốc đổ mồ hôi lạnh, sự thương xót của Thái hậu suýt chút nữa đã hại Trưởng Công chúa.

Lang Hoa chứng kiến gương mặt Trang Vương trắc phi trở nên trắng bệch. Nàng đoán không sai, kiếp trước, chính là bởi vì Thái hậu không biết được suy nghĩ thực sự của Trưởng Công chúa nên mới có cảnh một người mù quáng ứng cứu, một người đau khổ giãy dụa, kết quả cuối cùng chính là Trưởng Công chúa tự sát ở Tây Hạ vì để bảo vệ lợi ích của Đại Tề.

Trang Vương trắc phi nhìn Lang Hoa, “Ngươi thực sự không có cách nào cứu được Trưởng Công chúa sao?”

Ánh mắt Lang Hoa trong veo mà sáng ngời, “Không nắm chắc được mười phần, nhưng ta sẽ tận lực một phen, nói không chừng có thể mở ra một con đường sống cho Trưởng Công chúa.”

Trang Vương trắc phi lại cảm thấy lời của Cố Lang Hoa rất có sức thuyết phục.

Có lẽ, Cố gia thực sự có thể làm được.

https://thuviensach.vn

...

Hứa gia.

Hứa thị nghe được tin Xu Minh chạy trốn không khỏi kinh ngạc há to miệng.

Sao có thể như vậy được, tại sao Xu Minh có thể chạy thoát khỏi tay Thẩm Xương Cát? Con cáo già Thẩm Xương Cát bà ta đã gặp qua, đại lao được Hoàng Thành Ti canh gác giống như tường đồng vách sắt, không có sự đồng ý của Thẩm Xương Cát ai cũng đừng nghĩ đến việc đi từ trong đó ra.

Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Liệu có phải là Thẩm Xương Cát cố tình thả Xu Minh đi không?

Hứa thị nhìn Hứa Sùng Trí, "Vậy… triều đình rốt cuộc có truy bắt tên người Tây Hạ đó nữa không?"

Hứa Sùng Trí lắc đầu, "Tây Hạ đã phái rất nhiều tử sĩ, để bảo vệ Xu Minh thoát thân, khi chúng ta đến đó, khắp mặt đất là xác chết của người Tây Hạ, duy chỉ có không thấy tung tích Xu Minh đâu cả."

"Toàn bộ Giang Chiết đã thiết lập tầng tầng trạm gác, cũng thật kỳ lạ, tên Xu Minh đó giống như biến mất vào không khí, vẫn không tra ra được chút manh mối nào."

Hứa thị hồi lâu mới nói, "Vậy thì phải làm thế nào?"

Hứa Sùng Trí thở dài, "Chuyện xảy ra trên tay Thẩm Xương Cát, có lẽ không có liên quan gì đến chúng ta," nói đoạn liền dừng lại một lát, "Nhưng còn Cố gia…"

https://thuviensach.vn

“Cố gia làm sao?” Hứa thị giống như một con mèo bị thiêu chạm đến lông, bỗng nhảy dựng lên, đôi mắt nhìm chằm chằm vào Hứa Sùng Trí.

Hứa Sùng Trí có chút hối hận, hắn không nên nói tin này ra, hắn chần chừ không biết nên bắt đầu nói từ đâu, Hứa thị lại không còn kiên nhẫn nữa.

“Đại ca, huynh sao chỉ nói một nửa, muốn muội lo đến chết luôn sao?”

Hứa Sùng Trí nói lại chuyện chữa bệnh cho Trang Vương trắc phi, “Không biết tại sao lại nghe nói về y thuật của Bách Thảo Lư, đến tận cửa Cố gia, vừa đúng lúc gặp Thẩm đại nhân đang lục soát Cố gia.”

“Trang Vương trắc phi liền nói giúp Cố Lang Hoa đôi câu, sau đó… Thẩm đại nhân biết tin Xu Minh trốn ngục, Mẫn Hoài nhân thời cơ đó tố cáo Thẩm đại nhân lấy việc công báo thù riêng, lơ là chức trách.”

“Có vẻ như, Thẩm đại nhân sẽ không gây khó dễ cho Cố gia nữa.” Thẩm Xương Cát e rằng khó bảo vệ được chính bản thân mình, sao có thể lại đi đối phó Cố gia được.

Hứa thị nghe đến đầu óc tê dại, hoàn toàn hỗn loạn.

Bà ta thực sự không thể ngờ rằng, ngay cả Thẩm Xương Cát cũng không thể đối phó được Cố gia.

Trang Vương là người của Thái hậu, Trang Vương trắc phi trong kiếp trước chính là… người giúp đỡ của tên súc sinh đó, đời này kiếp này lại vào lúc tên súc sinh đó gặp khó khăn chạy đến giúp đỡ sao?

Lẽ nào đây chính là thiên ý? Số mệnh tốt đã được ông trời định sẵn cho dù bị bà ta thay đổi nhưng vẫn có kết quả như cũ?

https://thuviensach.vn

Nhìn Hứa thị như kẻ mất hồn, Hứa Sùng Trí thở dài, “Muội muội, muội đừng suy nghĩ nhiều quá, những ngày này muội nghỉ ngơi đi cho khỏe trước đã.”

Hứa thị không nghe lọt tai được một từ nào.

Hứa Sùng Trí ngồi xuống một lát rồi rời khỏi phòng.

Xung quanh yên lặng như tờ, Hứa thị cảm thấy mình giống như đang nằm trong quan tài, chờ đợi trút xuống hơi thở cuối cùng. Tuy bà ta có đầy ắp tâm sự trong lòng, nhưng không biết phải nói với ai. Ca ca không hiểu được, lão thái thái cũng không hiểu, không có ai biết được bí mật của bà ta, cũng không có ai biết Cố Lang Hoa đối với bà ta có ý nghĩa là gì.

Trong đầu Hứa thị hiện lên hình ảnh Lục Văn Hiển, chỉ có Lục Văn Hiển từ đầu đến cuối biết bà ta đang làm gì.

Hứa thị đứng lên, gọi Tử Yên, “Đi chuẩn bị xe ngựa… Ta phải đến tiểu viện…” Lúc này bà ta phải căn dặn Lục Văn Hiển, tuyệt đối không thể để lộ ra điều gì, không chừng người tiếp theo Cố Lang Hoa muốn đối phó chính là bọn họ.

Tử Yên thưa vâng rồi lập tức đi ra ngoài.

...

Lục gia.

Lục Anh vừa viết xong một bài văn, Trình Di liền bước vào, “Nhị lão gia ở bên ngoài tiểu viện lại có động tĩnh.”

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 184: Gặp Gỡ Bí Mật

Mấy ngày nay Lục Văn Hiển biểu hiện quá mức dị thường, cho dù hắn không ra ngoài điều tra, Vương thị cũng nên đề cao cảnh giác. Chuyện nuôi dưỡng ngoại thất này sớm muộn gì cũng sẽ bị vạch trần.

Cho nên đối với những chuyện sắp xảy ra tại tiểu viện đó, Lục Anh cũng không quá để ý.

Điều khiến Lục Anh thấy vô cùng kỳ lạ đó là, với địa vị của Vương thị hiện tại, Lục Văn Hiển muốn nạp thê thì trực tiếp đưa về là được, căn bản không cần phải để ý đến cảm nhận của Vương thị. Tại sao Lục Văn Hiển vẫn còn phải tốn bao công sức nuôi người ở bên ngoài như thế này?

Lẽ nào là nữ tử phong trần?

Lục Anh cho Trình Di đi thăm dò, Trình Di khó khăn lắm mới vào được tiểu viện, nhưng lại phát hiện bên trong không hề có nữ chủ nhân.

Một tiểu viện trống không, Lục Văn Hiển rất ít khi qua đây, nhưng lại sắp xếp tâm phúc trông nom, còn có hạ nhân quét dọn sạch sẽ hàng ngày.

Lục Anh nghĩ tới đây không khỏi cười nhạt, nhất định là Lục Văn Hiển đang qua lại với một người không thể ra ngoài ánh sáng, nếu như chuyện này bị vạch trần, Lục gia chắc chắn sẽ không còn thể diện.

Hắn hy vọng Vương thị cũng biết suy nghĩ, nắm chặt được Lục Văn Hiển, cũng không cần quá phô trương, âm thầm xử lý mọi chuyện, tránh để Lục gia không ngẩng đầu lên được.

https://thuviensach.vn

Trình Di nói: “Ta thấy người bên cạnh nhị thái thái cũng đã đi theo tới đây, nếu nữ nhân đó xuất hiện nhất định sẽ bị bắt đúng lúc.”

Lục Anh gật đầu, “Ngươi trông chừng kỹ càng, nếu Vương thị làm loạn quá thì nhanh chóng bẩm báo với lão thái gia, để lão thái gia ra mặt xử lý.”

Không biết liệu chuyện này có liên quan đến việc Lục Văn Hiển bị Hoàng Thành Ti tra hỏi hay không.

Lục Văn Hiển tuy từ sau khi trở về không nói nửa lời, nhưng chỉ trong chốc lát đã biến trở lại thành Lục nhị lão gia không có huyền học bàng thân của mấy năm trước, điệu bộ mất hết sĩ khí.

Lục Anh biết rõ chân tướng đã ở ngay trước mặt, hắn chỉ cần ngồi đây, rất nhanh sẽ có được đáp án.

Lục Anh hỏi Trình Di, “Cố gia bên đó thế nào rồi?”

Chỉ cần bây giờ nhắc đến Cố gia, trên mặt Trình Di sẽ lộ rõ thần sắc ngạc nhiên, “Cố gia đó thật kỳ lạ, cũng không biết là do vận khí tốt hay là do có cao nhân chỉ điểm, Cố tứ lão gia không những trở về rồi mà còn trị khỏi bệnh của Quản sự nhà Trang Vương trắc phi. Trang Vương trắc phi vui vẻ liền giới thiệu mấy con đường làm ăn cho Cố gia, những ngày này Cố gia đang chuẩn bị chạy hàng rồi.”

Lục Anh gật đầu.

Khi Cố Thế Ninh xảy ra chuyện, hắn đã cho Trình Di đi tìm Lang Hoa, hy vọng có thể giúp đỡ. Nhưng Lang Hoa nói với hắn, nàng đã tìm được cách rồi, nói hắn ở trong nhà nghe ngóng tin tức.

Hắn nghe được tin Cố gia đã thoát khỏi nguy hiểm liền vô cùng cao hứng nhưng lại nghi ngờ Lang Hoa không biết đã quen biết với Trang Vương trắc phi từ khi nào.

https://thuviensach.vn

Giữa hắn và Cố Lang Hoa có quá nhiều bí mật, quan hệ giữa hai người cũng không thân thiết như trước kia nữa.

Đây cũng là nguyên nhân hắn muốn biết mọi chuyện, Cố gia, Vương gia và Lục gia rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Cả Bùi gia đó nữa, giống như một sợi dây thừng bện lại với nhau, đang đợi hắn cởi ra từng nút từng nút một.

...

Trên khuôn mặt vàng vọt của Vương thị tràn ngập vẻ oán hận, phẫn nộ, "Hắn không thể đợi một chút, đợi đến khi hiếu kỳ qua đi, hắn đưa nữ nhân nào về nhà cũng được, ta cũng đều mắt nhắm mắt mở cho qua hết. Nay phụ thân vừa mới qua đời, cả Vương gia đang sắp chống đỡ không nổi nữa, hắn không chịu giúp đỡ thì thôi đi, lại còn muốn ra ngoài dụ dỗ nữ nhân sao?"

"Thái thái," Vương ma ma không biết phải nói sao. "Người bớt giận, chuyện này còn chưa chắc chắn, cũng có thể nhị lão gia mua viện tử là vì chuyện khác."

"Chuyện khác?" Thanh âm của Vương thị vút cao lên, "Chuyện gì mà lại lén lút như vậy? Hắn cần tiền gì ta đều chi cho hắn, cho dù gia sản nhà họ Lục bị thổ phỉ và giặc cỏ cướp đi ta cũng vẫn nể mặt hắn về nhà mẹ đẻ vay tiền họ hàng thân thích cho hắn."

"Ta nói tại sao hắn lại cần nhiều tiền như vậy chứ, thì ra là muốn xây trạch viện…" Nói đến đây Vương thị liền bưng lấy lồng ngực, "Số tiền đó. Đều là tiền ta đánh đổi bằng thể diện, thậm chí ta còn lấy danh nghĩa chữa bệnh cho ca ca để ngừa tay mượn tiền họ hàng… Ca ca ta đau đớn như vậy, ta muốn dùng tiền mượn được mua chút thuốc tốt cho ca ca ta, huynh ấy đã nói thế nào? Huynh ấy nói huynh ấy có uống thuốc cũng vô dụng, sống tiếp như vậy cũng liên lụy Vương gia, cuối cùng Vương gia thất bại rồi, ca ca cũng chết."

https://thuviensach.vn

“Ta nghe xong, trong lòng giống như bị thả một tảng băng, đến bây giờ… vẫn còn thấy lạnh giá.”

“Từ sau khi trở về từ Hoàng Thành Ti, hắn càng thay đổi nhiều hơn, nửa đêm nhìn thấy ta liền hét ầm lên, nói ta cố ý trừng mắt hù dọa hắn. Ta đâu có hù dọa hắn, ta chỉ đang lo lắng cho phụ thân nên không ngủ được thôi mà.”

Vương thị nằm trên giường, cả người dường như không còn sức lực gì nữa, “Nhà họ Vương chúng ta sa sút rồi, nhưng trước đây… chúng ta cũng đã giúp đỡ Lục gia không ít, tại sao hắn không nhớ ân tình trước đây chứ?”

“Hắn thường xuyên đi sớm về muộn, đáng ra ta phải sớm nghĩ ra hắn đã có nữ nhân khác ở bên ngoài mới đúng,” Vương thị nói đến đây liền rơi lệ, “Nhưng ta vẫn tin tưởng hắn.”

Vương ma ma vội vã tiến lên dìu lưng Vương thị, “Cho dù điều tra ra thì thái thái cũng làm thế nào được? Vương gia đã không thể dựa vào nữa, thái thái chỉ có thể lưu lại Lục gia. Nếu người gây chuyện khiến lão gia không vui thì những ngày tháng sau này e rằng càng khó khăn hơn.”

Ánh mắt của Vương thị giống như thiêu cháy được tất cả, “Bây giờ ta không còn quan tâm nữa rồi, dù sao ta cũng khó mà có thai được, chính thất nhưng không có con thì sớm muộn gì cũng sẽ bị ném sang một bên. Ta chỉ muốn biết được chân tướng, cho dù có chết, ta cũng phải chết cho rõ ràng.”

...

Ngoại viện của Vương gia, Hứa thị vừa xuống xe ngựa, Lục Văn Hiển trốn ngoài cửa lớn lập tức chạy tới.

Hứa thị giật mình, lập tức quát lớn, “Ông làm gì vậy? Không sợ người khác nhìn thấy hay sao chứ?”

https://thuviensach.vn

Lúc này Lục Văn Hiển mới kiềm chế lại, nghiêm chỉnh đi theo Hứa thị vào nhà chính.

Hứa thị ngồi xuống, ánh mắt Lục Văn Hiển vẫn còn tham lam bám sát theo, “Ta… thật không ngờ… Bà vẫn có thể… gặp lại ta… Ta còn tưởng rằng… cả đời này bà cũng không tha thứ cho ta chứ, ta cũng… hết cách rồi…”

Nhìn sắc mặt Lục Văn Hiển, Hứa thị không nhịn được muốn nôn ói. Chỉ cần nghĩ đến những nỗi khổ sở bà ta đã phải chịu trong đại lao Hoàng Thành Ti, Hứa thị hận không thể ngay lập tức giết chết tên Lục Văn Hiển này.

Nhưng Lục Văn Hiển biết quá nhiều chuyện của bà ta, nhất là lần này Cố gia bám được vào Trang Vương phủ. Vạn nhất Lục Văn Hiển để lộ ra lời nào thì bà ta chỉ còn đường chết, cho nên nghĩ đi nghĩ lại bà ta tạm thời chỉ có thể trấn an Lục Văn Hiển.

Hứa thị trầm mặt, “Chuyện của Cố gia và Hoàng Thành Ti có lẽ ông cũng đã nghe nói rồi. Ta chỉ muốn nhắc nhở ông, đừng có ăn nói lung tung, nếu không, ông cũng nhìn thấy kết cục của Vương Nhân Trí rồi đó.”

Lục Văn Hiển không khỏi rùng mình, bộ dạng của Vương Nhân Trí bỗng hiện lên trong đầu hắn, mấy ngày nay chỉ cần nhìn thấy Vương thị hắn liền nhớ tới ánh mắt lạnh lẽo đó của Vương Nhân Trí, khiến hắn không khỏi sợ hãi.

Vương thị hù dọa hắn thì thôi đi, Hứa thị cũng muốn dùng Vương Nhân Trí để cảnh cáo hắn sao.

Lục Văn Hiển nhìn vẻ mặt lạnh như băng của Hứa thị, “Bà đến chỉ để nói những chuyện này thôi sao? Ta còn tưởng là bà đến đây tìm ta, là vì bà đã tha thứ cho ta…”

https://thuviensach.vn

Hứa thị lắc đầu, “Ta chỉ muốn nói với ông, với tình hình hiện tại, ông im lặng không nói nửa lời có lẽ còn có lợi cho ngươi sau này, nếu không… chỉ sợ trước mặt Thẩm đại nhân ta cũng không thể nói giúp cho ông được.”

Lục Văn Hiển mở to mắt, ý của Hứa thị là Thẩm Xương Cát đã đứng về phe bà ta rồi sao.

Hứa thị đứng lên toan rời đi, Lục Văn Hiển giống như bị người khác đoạt mất vật yêu thích, mắt như sắp phóng ra tia lửa, hắn lập tức tiến lên ôm chặt lấy hông Hứa thị, “Bà nói như vậy nghĩa là sao chứ? Bà bám được vào Thẩm Xương Cát thì thẳng tay đá ta sang một bên sao? Bao nhiêu năm rồi, ta giống như một con chó đi theo sau bà, ta vì cái gì chứ? Bà đi cũng được thôi, nhưng trước tiên phải trả lại hết những gì nợ ta đã.”

…

https://thuviensach.vn

Chương 185: Bắt Gian

Hứa thị không ngờ Lục Văn Hiển xưa nay đều rất nghe lời bỗng dưng lại nổi điên lên ôm chặt lấy bà ta, bà ta vùng vẫy mãnh liệt.

Tử Yên cũng sợ hãi, lập tức tiến lên kéo lấy.

Hai cánh tay Lục Văn Hiển giống như kìm sắt khóa chặt lấy Hứa thị, mặc cho Hứa thị và Tử Yên dùng sức thế nào đều không hề lay động.

Hứa thị chỉ cảm thấy đôi chân nhẹ bẫng, trước mắt trời đất quay cuồng, cả người bị Lục Văn Hiển ôm chặt lấy.

“Lục nhị lão gia, người mau buông cô mẫu nhà chúng ta ra, mau buông ra đi.”

Lục Văn Hiển nổi trận lôi đình giơ chân đá Tử Yên ngã xuống đất, đưa thẳng Hứa thị vào trong phòng ném bà ta lên giường, dặn dò hạ nhân không được phép đi vào, “Ra ngoài hết cho ta, không ai được vào đây.”

Hạ nhân Lục gia không nói lời nào lập tức lui xuống.

Hứa thị bỗng thấy sợ hãi, bây giờ Lục Văn Hiển giống như một con dã thú điên cuồng, cho dù bà ta nói thế nào cũng không có tác dụng.

Bà ta thấy hối hận, nếu sớm biết thế này hôm nay bà ta đã không nên tới đây, càng không nên dùng Thẩm Xương Cát để hù dọa Lục Văn Hiển.

Bà ta đã quá tin tưởng vào phán đoán của mình, cho rằng sự mê luyến của Lục Văn Hiển đối với bà ta đã đủ để quản chế Lục Văn Hiển, nhưng thật không ngờ Lục Văn Hiển lại mất khống chế vào lúc này. Kiếp trước,

https://thuviensach.vn

Lục Văn Hiển chẳng phải vẫn luôn nhìn bà ta bằng ánh mắt mong chờ sao? Tại sao kiếp này lại dám động thủ rồi?

Rốt cuộc bà ta đã sai lầm ở đâu?

Tại sao chuyện thực tế xảy ra lại khác xa với kỳ vọng của bà ta?

Hứa thị trợn tròn mắt, gào hét, “Lục Văn Hiển, ông nghe đây, ông dám động thủ ta sẽ tự vẫn…”

Lục Văn Hiển dừng tay lại, nhưng khi hắn ngẩng lên nhìn thấy khuôn mặt đỏ bừng của Hứa thị, khuôn mặt ấy tuyệt diễm đến nhường nào, đôi mắt băng lạnh đó của bà ta dường như ngập nước, diễm lệ động lòng người.

Lục Văn Hiển vẻ mặt ung dung, “Bà yên tâm, ta sẽ cho bà một danh phận, ta sẽ bỏ Vương thị, cho bà làm chính thất của ta, ta không quan tâm bà đã từng thành thân, cũng không quan tâm bà từng bị Cố gia ruồng bỏ. Bà muốn gì ta đều có thể cho bà được…” Nói xong liền giơ tay chạm vào vạt áo Hứa thị.

Hứa thị nghe thấy thanh âm y phục bị xé rách, lòng của bà ta dường như cũng tan nát theo.

Lục Văn Hiển tiến người lên trên, áp chặt Hứa thị dưới thân.

...

Bên kia Vương Thị đã có được tin tức, “Đúng là một nữ nhân, xe ngựa đến bên ngoài tiểu viện thì dừng lại, sau đó…”

Quản sự nói đến đây liền nhìn Lục Tịnh đang đứng bên cạnh.

Những chuyện như thế này không nên để cho tiểu thư còn chưa lấy chồng nghe được.

https://thuviensach.vn

Vương thị dặn dò Lục Tịnh, “Con ra ngoài đi, lát nữa hãy tới đây.”

“Không.” Lục Tịnh vẻ mặt kiên quyết, “Chuyện đã đến nước này rồi, lẽ nào mẫu thân vẫn còn muốn giấu con sao? Con không thể đi được, lúc này chỉ có con mới giúp được mẫu thân thôi.”

Trong lòng Vương thị cảm thấy có một tia ấm áp, chỉ có nữ nhi mới toàn tâm toàn ý đứng bên cạnh bà.

Vương thị gật đầu, lúc này Quản sự mới nói tiếp, “Có một nữ nhân đội mũ trùm đầu màu đen xuống xe ngựa, sau khi nữ nhân đó đi vào nhà, xe ngựa liền rời đi, quả nhiên là sợ bị người khác phát hiện, hơn nữa… bên ngoài tiểu viện có mấy người đứng canh gác, mấy người đó tiểu nhân cũng không quen biết, nhưng có lẽ là người của nhị lão gia ở bên ngoài.”

Vương thị chân tay lạnh lẽo.

Bồi dưỡng tâm phúc không phải là chuyện một sớm một chiều có thể làm được, bắt đầu từ khi nào Lục Văn Hiển đã có ý đồ này? Hóa ra bà đã hồ đồ bao nhiêu năm nay.

Vương thị nắm chặt tay.

Lục Tịnh lập tức hỏi: “Nữ nhân đó có lai lịch thế nào, có điều tra ra được không?” Ban đầu nàng nghĩ rằng là một kỹ nữ không dám gặp ai, bây giờ xem ra tuyệt đối không phải là người bình thường, nếu không tại sao phụ thân lại lén lút hành động như vậy chứ.

Quản sự mím môi, “Ta thấy người lên xe đó cũng hơi quen mặt, hình như chính là người của Cố gia… Không đúng… chính là người của Hứa gia.”

Vừa nghe nhắc tới Cố gia Vương thị như sắp nổ tung đầu, nhưng Quản sự lại nói tới Hứa gia, Vương thị bỗng ngẩn người.

https://thuviensach.vn

Quản sự vội vàng giải thích, “Người trên xe ngựa vốn là người của Cố gia, sau đó đã đến Hứa gia…”

“Cái gì vừa là Cố gia vừa là Hứa gia… Rốt cuộc…” Nói tới đây giống như Vương thị ý thức được điều gì đó, tóc trên đầu dường như dựng ngược hết cả lên, “Lẽ nào là Hứa thị sao?”

Nữ nhân có thể liên hệ Cố gia và Hứa gia, không phải là Hứa thị thì còn là ai nữa?

Vương thị cứng đờ người, tại sao có thể là Hứa thị? Hứa thị là một nữ nhân không hề có mưu mô, chỉ biết khóc lóc. Trước nay bà ta chưa từng coi Hứa thị ra gì. Không thể là Hứa thị được, lão gia thích Hứa thị ở điểm gì chứ? Biết khóc hay là mềm yếu vô năng?

Lục Tịnh đã nói: “Ngươi chắc chắn là Hứa thị không? Mẫu thân của Cố Lang Hoa?”

Quản sự lắc đầu, “Tiểu nhân… tiểu nhân… cũng không dám chắc… Tiểu nhân chỉ đứng nhìn từ xa hình như là… Nhưng mà… người nhà chúng ta đứng ở ngoài cửa… nữ nhân đó còn chưa đi ra, chỉ cần chúng ta xông vào là sẽ rõ.”

Sau khi kéo được bức màn này, tất cả chân tướng đều sẽ lộ rõ.

Lục Tịnh dường như nắm được điểm gì, “Hứa thị đó… chẳng phải đã bị Cố gia từ rồi sao?”

Vương thị không hiểu ý tứ của Lục Tịnh.

Lục Tịnh nuốt nước bọt, “Hứa gia… là đại hộ ở Hàng Châu, ca ca của Hứa thị chẳng phải chính là Tri huyện huyện Lâm An sao? Ở Đại Tề chúng ta nữ tử đã bị nhà chồng từ còn có thể tái giá hay sao?”

https://thuviensach.vn

Vậy cho nên.

Nếu Lục Văn Hiển muốn bỏ vợ rồi lấy vợ khác, cũng… cũng không phải là không thể. Bởi vì bây giờ Hứa gia có thế lực mạnh hơn Vương gia nhiều.

Vương thị lắc đầu, “Không thể nào, Hứa thị đó đã bị chồng bỏ, sao có thể lại làm chính thất được, phụ thân con dù sao cũng vẫn là người có quan chức, lẽ nào không sợ người ngoài chê cười sao?”

Lục Tịnh mím môi, nàng không hiểu phụ thân đang nghĩ gì, vạn nhất phụ thân thực sự có lòng muốn bỏ mẫu thân, “Mẫu thân, chúng ta phải đề phòng chẳng may, nếu như chuyện này bị lộ ra, Hứa thị cho dù có bước vào Lục gia làm thiếp, cũng không thể uy hiếp địa vị của mẫu thân người được.”

Vương thị ngẩng đầu nhìn Lục Tịnh, trong lòng ngổn ngang, không biết nên làm thế nào mới tốt.

Lục Tịnh nắm chặt lấy tay Vương thị, “Mẫu thân phải nghe con, chúng ta phải làm lớn chuyện, càng to càng tốt.”

Vương thị cảm thấy Lục Tịnh nói rất có lý, bà nhìn Quản sự, “Mang thêm người, xông vào đó bắt gian cho ta… nhất định phải bắt được con tiện nhân đó cho ta...”

...

Trình Di vội vã đi vào, sắc mặt vô cùng khó coi.

Lục Anh nhìn Trình Di, dường như dự cảm không lành trong lòng chầm chậm lớn dần lên, hắn thả lỏng tay, thẳng tay đặt bút lên trên tấm thiệp.

Trình Di nói, “Là… Hứa thị… Mẫu thân thân sinh của Cố đại tiểu thư.”

Là bà ta, không ngờ lại là bà ta.

https://thuviensach.vn

Trên trán Lục Anh thêm mấy phần tối tăm, tất cả đều là giả, cái gia đình này còn có gì là thật nữa không? Lục Văn Hiển vẫn luôn ủng hộ hắn cưới Cố Lang Hoa, hóa ra không phải là vì tình nghĩa giữa hai nhà Lục Cố, cũng không phải vì thấy hắn và Lang Hoa xứng đôi, mà là vì Hứa thị.

"Tam gia, ta thấy Quản sự đã đến chỗ nhị thái thái, người nói xem, với tâm tư của nhị thái thái, liệu bà ấy có nuốt nỗi giận này xuống, hay là…"

Lục Anh suy nghĩ, "Bà ta cho rằng Hứa thị sẽ uy hiếp đến địa vị của mình, chắc chắn sẽ làm lớn chuyện lên, như vậy cho dù Hứa thị có bước vào được cửa Lục gia cũng chỉ được làm thiếp."

Trình Di không thể hiểu được tình hình trước mắt, "Vậy chúng ta phải làm thế nào?"

…

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 186: Áy Náy

Lục Anh nhìn về phía mấy cây ngân hạnh ngoài cửa sổ.

Mua căn nhà này chính là vì Lục Văn Hiển thích bố trí của đình viện, khi đó Lục Văn Hiển cầm sách huyền học đi lại khắp nơi, nói nhất định cây ngân hạnh này có thể bảo đảm gia nghiệp hưng vượng, giờ nghĩ tới, cái gọi là huyền học chẳng qua chỉ là doạ người mà thôi.

Hiện tại nếu như bắt được Hứa thị, kì thực là Lục gia đã đứng ở bên bờ cơn bão, một nước đi không cẩn thận có thể khiến cả ván đều thua, tương lai không có cơ hội lật mình.

Nếu không phải Hứa thị, hắn nhất định sẽ giúp Lục gia che giấu, nhưng việc này lại liên luỵ tới Cố gia, hắn không biết Lang Hoa nghĩ thế nào.

Sự ngăn cách giữa hai người lại cộng thêm việc này, hắn và Lang Hoa cũng không còn khả năng nữa.

Lục Anh nhìn về phía Trình Di, “Chuẩn bị ngựa cho ta, ta tới Cố gia trước.”

“Tam gia,” Trình Di không hiểu, “Người điên rồi sao? Giờ mọi người đều tới tiểu viện tử, ngài còn không động thủ nữa, e là sẽ...”

“Cái khác không nói, người sắp thi Minh Kinh rồi, Lục gia có việc xấu, thanh danh của người cũng bị tổn hại theo, những đại nho đó sẽ không để ngươi trúng bảng.”

https://thuviensach.vn

Thi Minh Kinh đều là kinh điển nho gia, những đại nho đó đặc biệt coi trọng lễ giáo, bản triều cực kì coi trọng thi Minh Kinh, đối với Lục Anh giỏi kinh học và thế thời thế mà nói, lần thi này vô cùng quan trọng.

“Tam gia, tiền đồ quan trọng.”

Lục Anh lạnh nhạt nói: “Ta biết.” Lại vẫn sửa soạn quần áo bước đi ra ngoài.

...

Lang Hoa đang cùng Cố Thế Ninh thương lượng lộ trình của thương đội, Tiêu ma ha vào bẩm báo, “Lục tam gia tới rồi.”

Cố Thế Ninh nhíu mày, “Lục Anh là tới tìm ai?” Lục gia không có mấy người tốt, hôn ước của Cố gia và Lục gia cũng sớm muộn sẽ huỷ bỏ, Lang Hoa vẫn là ít gặp người của Lục gia thì hơn, “Lang Hoa cháu tránh đi một lát, ta tới nói chuyện với hắn.”

Cố Thế Ninh lúc này giống như một con gà trống, giương đôi cánh bảo vệ nàng.

Lang Hoa cười lên, “Tứ thúc phụ yên tâm, sẽ không có chuyện gì đâu, cháu đi hỏi xem rồi về.”

Lục Anh có lẽ đang chuẩn bị thi Minh Kinh, cứ coi như là tới gặp nàng cũng sẽ để người ta biết trước, giờ đột nhiên tới cửa, có lẽ là có việc gì.

Cố Thế Ninh cũng chỉ đành gật đầu.

Lang Hoa đem người tới nhà chính, vén rèm lên liền nhìn thấy Lục Anh. Lục Anh mặc trường bào màu lam nhạt, mắt cúi không biết đang nghĩ gì, không giống như sự điềm tình thường ngày. Thông thường khi đối diện với sự quyết đoán khó khăn, Lục Anh mới có thể yên lặng như vậy.

https://thuviensach.vn

“Làm sao vậy?”

Nghe thấy giọng nói của Lang Hoa Lục Anh mới tỉnh táo trở lại.

Lục Anh đặt bát trà trong tay xuống, Lang Hoa biết ý lập tức bảo người trong phòng lui ra ngoài.

Lục Anh nhìn Lang Hoa cười lên, “Không biết vì sao, luôn cảm thấy muội hiểu ta hơn bất cứ ai.” Thời gian họ bên nhau rõ ràng không dài, nhưng ở bên cạnh Lang Hoa là sự thoải mái như thế, khiến hắn có loại cảm giác dù nhân thế bể dâu lại có thể dựa dẫm vào nhau. Hắn luôn là không nhịn được muốn chìm đắm vào.

Lục Anh vốn dĩ trên trán mang theo chút lo âu và sốt ruột, giờ lại trở nên yên lặng. Gió bên ngoài thổi lá trúc vang lên xào xạc, Lục Anh đã an tĩnh trở lại, Trình Di ngoài cửa cũng dường như biết được tin tức gì, dứt khoát đi tới trong góc sân ngồi xuống.

Thời cơ Lục Anh chủ động xuất kích đã qua rồi, Lục gia chắc chắn sẽ gặp phải dao động.

Nụ cười nhàn nhạt phai đi trên mặt Lục Anh, sự an nhiên hắn có thể hưởng thụ cũng chỉ là chốc lát này mà thôi, tiếp theo cái hắn phải gánh chịu có thể càng nhiều hơn.

Lục Anh nói: “Hứa thị có gian tình với phụ thân ta, trước đây người hại Cố gia bề ngoài là Vương gia, phía sau lưng có thể là Hứa thị và phụ thân ta.”

Lang Hoa sớm đã an ủi bản thân, bất luận Hứa thị làm ra việc gì, nàng đều sẽ không cảm thấy kinh ngạc, nhưng nghe thấy lời này, vẫn không tránh được lộ vẻ xúc động.

https://thuviensach.vn

Hứa thị có gian tình với Lục Văn Hiển, cho nên Hứa thị dù thân ở nội trạch Cố gia lại vẫn có thể đưa tay ra bên ngoài. Hà Chưởng quầy làm thế nào được cứu ra khỏi đại lao, lại làm thế nào có thể kinh doanh gạo, phụ thân vì sao có thể bị giết, những chuyện này thoáng chốc đều có đáp án. Kiếp trước, Hứa thị và Lục Văn Hiển chính là khống chế Cố gia như vậy. Chả trách Hứa thị có thể đi theo nàng tới Lục gia, chứ không phải sau khi nàng xuất giá trở về Hứa gia, vì như vậy hai người liền có thể càng tiện liên hệ hơn.

Sau khi Hứa thị tới Lục gia, nhất định muốn ở biệt viện hoang vắng cách nhà chính hơi xa, đều là để che mắt người khác, tránh để người ta phát hiện chuyện xấu của bà ta và Lục Văn Hiển.

Làm mù mắt của nàng, cũng là để tiện khống chế nàng.

Một người cứ coi như thông minh hơn nữa, không có mắt chuyện gì cũng không làm được.

“Thả lỏng tay,” Lục Anh kéo Lang Hoa, “Bà ta đã bị hưu rồi, đối với muội không còn chút tình mẹ con nào nữa, muội cũng có thể không cần để tâm tới bà ta.”

Lang Hoa lúc này mới phát hiện mình đã nắm chặt nắm đấm, móng tay đâm vào lòng bàn tay nàng. Lang Hoa ngồi trên ghế, “Các người làm sao biết? Là ai phát hiện?”

Hứa thị dù đã bị nhà chồng bỏ, chỉ cần không đi đường sáng với Lục gia, bị phát hiện rồi chính là một việc xấu. Vương thị không có tài trí hoá việc này thành vô hình, chỉ có thể giống như đại đa số mọi người, làm to chuyện này tới mức không thể thu dọn được, để bảo đảm địa vị của mình.

Nhưng sao nàng không nghe thấy một chút phong thanh nào, lẽ nào là...

Lang Hoa ngạc nhiên nhìn về phía Lục Anh, “Việc này vừa xảy ra?”

https://thuviensach.vn

Lục Anh gật gật đầu, “Vương thị và người của ta đã nhìn thấy xe ngựa của Hứa gia, chúng ta đã đoán được là Hứa thị, Vương thị chuẩn bị đem người đi bắt gian, ta... liền tới chỗ muội.”

Đối với Lục Anh mà nói, đây là đại sự của Lục gia, xử lý không tốt thì sẽ ủ thành tai hoạ. Nếu đứng trên lợi ích của Lục gia, dù bắt được Hứa thị, lại không thể làm ầm lên, chỉ cần nắm được điểm yếu của Hứa thị, Vương thị liền có thể giữ lấy địa vị chính thê. Nếu làm to chuyện ra, Hứa thị dĩ nhiên không còn mặt mũi nào nhưng đức hạnh của Lục Văn Hiển cũng sẽ bị chất vấn, danh tiếng của cả Lục gia đều sẽ bị tổn hại. Lục gia còn có tử đệ chuẩn bị vào làm quan, còn tiểu thư chưa xuất giá, đối với một chủ mẫu mà nói, lợi ích gia tộc mới là thứ đầu tiên phải cân nhắc, tiếp theo mới là được mất cá nhân.

Lang Hoa nhìn Lục Anh, “Huynh có thể ngăn Vương thị.”

Lục Anh gật gật đầu, “Nhưng ta không thể làm như vậy, việc Lục Văn Hiển và Hứa thị làm ra với muội, nếu ta giả vờ thái bình, từ nay về sau muội tuyệt đối sẽ không đếm xỉa tới ta nữa. Ta không thể nói dối muội, áp chế việc này xuống, luôn sẽ có thời cơ thích hợp để trừng trị họ.”

“Việc này bất luận có áp chế xuống được không, thanh danh của Hứa thị cũng hết đời rồi, đối với muội mà nói tổn thương đã nảy sinh, cho nên ta không thể ra tay, ta chỉ có thể lập tức tới nói cho muội.”

Vẻ mặt của Lục Anh dường như thoáng chốc đã trưởng thành thêm cả chục tuổi. Lục gia đối với hắn mà nói chính là một chiếc lò nung, hắn đang bị nung nấu bên trong, mỗi một bước đi đều rất gian nan, không có ai hiểu sự vất vả của cả quá trình này hơn nàng.

Lang Hoa nói: “Nếu sự việc làm lớn rồi, huynh chuẩn bị làm thế nào?”

“Rời khỏi chi thứ hai của Lục gia, nhận làm con thừa tự tới chi nào đó tuỳ ý, chỉ cần còn có thể ứng thí,” Lục Anh hơi hơi cười, “Ta cũng không

https://thuviensach.vn

thể không tính toán cho mình...”

Trong lòng Lang Hoa tự nhiên nảy sinh vài phần áy náy, Lục Anh vì nàng làm những việc này, nàng phải lấy gì để báo đáp hắn?

…

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 187: Xấu Hổ Giận Dữ

Lục Anh đọc đủ thi thư lại giỏi mưu tính nhất định biết dưới danh nghĩa làm con trai trưởng của Vương thị với nhận làm con nối dõi nhánh bên có sự khác biệt lớn thế nào.

Phía trước có thể danh chính ngôn thuận có thân phận con trưởng, phía sau luôn có thể bị người ta chỉ trích.

Lang Hoa dù hận Lục gia, nhưng đối với Lục Anh nàng lại không thể nào oán trách.

Hoặc là kiếp trước Lục Anh cũng là bị người ta lừa gạt, suy cho cùng ánh mắt của hắn dừng lại ở triều đường, việc trong nội trạch hắn cũng không hề để tâm.

“Lục Anh,” Lang Hoa nhìn sang, “Huynh về Lục gia đi, lúc này huynh không thể ở bên ngoài.” Bất kể sự việc biến hoá thế nào, Lục Anh phải làm sao, đều không thể để người ta nắm được điểm yếu.

Lục Anh lắc lắc đầu, “Ta ngồi thêm chút nữa rồi đi, cứ như vậy không nói chuyện cũng được, đợi một chút ta sẽ đi ngay.”

Lang Hoa có chút xót xa. Bất luận là kiếp trước hay là kiếp này, Lục Anh đều không thể thoát ra khỏi sự cô đơn và bi thương này. Nàng hi vọng có một ngày, tất cả mọi việc của Lục gia đều không thể trở thành vết thương trong lòng hắn nữa.

Lục Anh một lát sau mới đi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Tiêu ma ha thở dài, “Lục tam gia cũng là không dễ dàng gì, chả trách tiểu thư không buông bỏ được nhưng như vậy suy cho cùng cũng không phải cách.”

Lang Hoa gật gật đầu, nếu Lục Anh có thể nhìn thoáng như Bùi Khởi Đường thì tốt rồi. Người đó mang theo huyết hải thâm thù, lại vẫn sống rất tự tại thoải mái, tới người bên cạnh hắn cũng được nuôi tự do tự tại, bất luận tới đâu đều rất thẳng thắn cởi mở. Thế lực mà Bùi Khởi Đường mấy năm nay để lại, giờ đều đã trưởng thành khung xương và cột sống của Giang Chiết, sau này sẽ trở thành chủ bài lớn nhất của Bùi Khởi Đường.

Lục Anh thì sao, suy cho cùng Lục gia cũng không để lại cho Lục Anh cái gì.

Lang Hoa thở dài thu lại suy tư, quay đầu dặn dò Tiêu ma ha, “Chúng ta tới phòng lão thái thái đi.” Nàng muốn đem việc của Hứa thị nói cho tổ mẫu, để tổ mẫu có sẵn sự chuẩn bị.

…

Vương thị bảo Quản sự bên cạnh đem mười mấy người dọc đường đằng đằng sát khí tới tiểu viện tử.

Lần này họ nhất định phải bắt được người phụ nữ đó để trút giận cho thái thái.

Quản sự dặn dò xuống, “Lát nữa nhìn thấy người thì làm ầm lên, các ngươi chỉ cần hò hét lớn tiếng, tốt nhất khiến người cả con phố đều biết, chỉ cần phát hiện nữ nhân đó là nhà ai, mấy ngươi các ngươi liền đem theo người tìm tới cửa, giống như thái thái nói, không sợ cào nát da mặt.”

Hạ nhân nghe theo không ngừng gật đầu.

https://thuviensach.vn

Quản sự nói: “Chúng ta đều là người chỗ thái thái, vạn nhất thái thái thật sự không giữ được địa vị, mấy người chúng ta sớm muộn cũng sẽ bị loại khỏi Lục gia, đâu có thể tự tại giống như bây giờ.”

Hạ nhân đều hiểu việc này.

Quản sự vẫy vẫy tay, “Đi thôi, lát nữa bất luận lão gia nói gì, các ngươi đều không cần quan tâm, chỉ cần làm to chuyện, kiên trì tới khi thái thái tới là được rồi.”

Trong tiểu viện tử, trước mặt Hứa thị không ngừng hiện lên các sự việc kiếp trước, lẽ nào đời này của bà ta sẽ càng thê thảm hơn trước sao?

Không thể nào, bà ta không như thế.

Bà ta sao có thể thảm bại như vậy, bị Cố gia hưu không nói, giờ còn phải huỷ trong tay Lục Văn Hiển. Bà ta không thể để mặc Lục Văn Hiển làm nhục bà ta được.

Tim bà ta đã bị xé nát, máu chảy đầm đìa bày trước mặt bà ta. Bà ta không cam tâm, bà ta thà chết cũng không thể nương thân làm lẽ cho Lục Văn Hiển. Bà ta sống lại một kiếp không phải muốn nhận được kết quả này.

Hứa thị rút ra cây trâm trên đầu, nhân lúc Lục Văn Hiển không chú ý ra sức đâm về phía trước.

Đầu trâm nhọn hoắt đâm nát da của Lục Văn Hiển, Lục Văn Hiển đau tới hét to lên, tuỳ tiện phất tay một cái quẳng cây trâm trong tay Hứa thị xuống đất.

Lục Văn Hiển trợn tròn mắt, “Bà lại dám động thủ với ta, bà còn thật sự cho rằng mình là liệt nữ trinh tiết, ta không tin...”

https://thuviensach.vn

Lục Văn Hiển giơ tay đánh mạnh về phía Hứa thị, Hứa thị đột nhiên bị đánh tới mắt mũi nổi sao, “Ta đối với bà tốt như thế, bà lại muốn giết ta.”

Hứa thị lớn tiếng mắng tới, “Lục Văn Hiển, tên súc sinh nhà ngươi.”

Lục Văn Hiển cười lên, trong mắt toàn là dâm tà, “Ta chính là súc sinh, ta để bà biết cái gì là súc sinh.”

Hai người đang giằng co trên giường, bên ngoài truyền tới tiếng ồn ào.

Tử Yên khóc hét lên, “Mau vào, cô mẫu bị... ở bên trong...”

Hứa thị đột nhiên lấy lại tinh thần, nhất định là người của Hứa gia đang đợi bên ngoài phát hiện tình thế không đúng, cho nên xông vào. Chỉ cần người tới là tốt, người tới rồi bà ta có thể nghĩ cách thoát thân, sau đó chỉ cần xử lý xong tất cả, giống như chưa từng xảy ra chuyện gì.

“Các ngươi muốn làm gì?” Người của Hứa gia làm ầm lên.

“Bên trong cũng là nơi các ngươi có thể vào?” Người của Lục gia tiếp lời.

Hai nên xông vào đánh nhau.

Lục Văn Hiển nhìn người của Hứa gia nhất thời không xông vào được, cười nói: “Hà tất gây thành như vậy, xưa nay đều là ngươi tình ta nguyện, bà không tới trêu ghẹo ta, ta lại làm sao có thể có tâm tư như vậy.” Nói rồi hôn lên mặt Hứa thị.

Lục Văn Hiển vừa hôn một cái, hạ nhân Hứa gia liền xông vào.

Nhìn thấy tình hình trong phòng, người của Hứa gia ngây ra đó. Hứa thị áo quần xộc xệch, Lục Văn Hiển y phục đã cởi hơn nửa, hai người cứ như vậy đè lên nhau.

https://thuviensach.vn

Hứa thị xấu hổ tức giận muốn chết, bà ta lại bị hạ nhận nhìn thấy trong bộ dạng như vậy, bà ta run rẩy giọng nói: “Còn ngây ra đó làm gì... Kéo hắn xuống...”

Nghe thấy lời của Hứa thị, hạ nhân Hứa gia lúc này mới miễn cưỡng xông lên, Lục Văn Hiển chỉ đành xuống giường ứng phó, Hứa thị rụt vào trong góc run lẩy bẩy.

“Sao lại như vậy, sao lại như vậy, sao lại như vậy.” Bà ta dường như vô thức lảm nhảm.

Tử Yên vội vàng cầm áo khoác che lên người Hứa thị.

“Mau đi,” Hứa thị nhìn Tử Yên, “Mau, đừng để người ta nhìn thấy nữa, chúng ta... mau đi...”

Nhân lúc không có ai biết, bà ta muốn lập tức trở về Hứa gia.

Tử Yên gật gật đầu, vội đi giày cho Hứa thị, không biết vì sao giày của Hứa thị lại không làm sao đi được.

Thấy Lục gia lại có người vào cửa, Hứa thị giống như con thỏ bị kinh sợ, quấn áo choàng chạy ra ngoài.

Bà ta muốn đi, bà ta muốn rời khỏi đây.

Hạ nhân Lục gia nhìn thấy Hứa thị váy áo xộc xệch không biết phải làm sao, đang lúc ngớ ra đã để Hứa thị chạy ra khỏi phòng.

“Mau, mau đi kéo xe, chúng ta... đi...” Tử Yên nhìn về phía phu xe trong viện.

Phu xe đáp lại một tiếng, quay người đi ra ngoài cửa.

Xe ngựa ở ngay bên ngoài.

https://thuviensach.vn

“Phải nhanh, phải nhanh,” Hứa thị tay chân lạnh băng, không ngừng thúc giục, “Mau... mau... mau...” Còn nán lại thêm lát nữa bà ta sẽ chết ở đây.

Phu xe của Hứa gia lại rất nhanh quay trở lại, ông ta kinh hoàng nhìn Hứa thị, “Cô mẫu, không xong rồi, ngoài cửa tới rất nhiều người của Lục gia, coi bộ là tới...”

Là tới, bắt người.

“Đóng cửa,” Hứa thị dựng đứng mắt, “Mau đóng cửa, đừng để chúng vào.”

Bà ta thà chết, cũng không thể để người Lục gia nhìn thấy bộ dạng bà ta áo không che thân.

Cửa lớn bị hạ nhân Hứa gia ba chân bốn cẳng đóng lại, người Hứa gia đưa mắt nhìn lên tường viện, “Cô mẫu, không đóng được, nếu như họ nhảy tường cũng có thể vào...”

Chỉ cần người Lục gia muốn vào, họ sẽ nghĩ hết mọi cách.

Lục Văn Hiển cũng nghe thấy tiếng từ trong phòng đi ra, lớn tiếng hỏi: “Ai tới rồi?”

Hạ nhân Lục gia lập tức nói: “Là Quản sự bên cạnh thái thái, không biết sao lại tìm được đây, coi bộ lát nữa sẽ vào rồi.”

Lục Văn Hiển cười nhìn Hứa thị, “Không cần sợ, chẳng qua là người của Vương thị, ta ứng phó được rồi, nếu bà ta gây chuyện, ta liền bỏ bà ta, lấy bà vào cửa.”

Tiếng của Lục Văn Hiển vừa dứt, liền nghe thấy bên ngoài hét lên, “Mau tới đây xem, đây là xe ngựa của Hứa gia, là tiểu thư hay là cô mẫu của Hứa gia ở đây đây?”

https://thuviensach.vn

“Lén lén lút lút ở đây làm gì? Hứa gia cũng là nhà có máu mặt ở Hàng Châu, sao lại có nữ quyến không biết xấu hổ như vậy.”

Nghe được lời này, Hứa thị gần như muốn chết ngất.

…

https://thuviensach.vn

Chương 188: Bén Lửa

Hứa thị cắn cắn môi nhìn về phía Lục Văn Hiển, "Ông tới đây, ta có lời muốn nói với ông."

Lục Văn Hiển vô cùng đắc ý, bộ dạng nhếch nhác của Hứa thị khiến trong lòng ông ta nảy sinh vài phần vui sướng. Nhiều năm như vậy bị Hứa thị sai bảo, giờ cuối cùng tới lượt Hứa thị tới xin ông ta rồi, người của Lục gia hễ làm ầm lên, Hứa thị không có đường lui, tất nhiên phải nương thân vào ông ta.

Lục Văn Hiển ưỡn mặt cười, "Bà nói đi, bà nói gì ta cũng đồng ý."

Hứa thị nhẫn nhịn sự căm ghét đối với Lục Văn Hiển trong lòng, nhượng bộ, "Trong tay ta có mấy cửa tiệm ông cũng biết, nếu ông có thể che giấu được việc hôm nay, những cửa tiệm đó chính là của ông rồi."

Lục Văn Hiển đảo đảo mắt, "Bà gả cho ta, những cửa tiệm đó cũng trở thành của hồi môn..."

"Không thể nào," Hứa thị nhíu mày, "Gây ra chuyện như vậy, ta cứ coi như muốn gả cho ông, bất luận là Lục gia hay là Hứa gia đều không thể đồng ý."

"Là muốn tiền, hay là hai tay trống không, ông tự tính đi."

Bên ngoài một phen hỗn loạn, trước mắt là khuôn mặt giận dữ của Hứa thị, Lục Văn Hiển có vài phần thanh tỉnh.

https://thuviensach.vn

Hứa thị tiếp tục nói: “Ông mới tới Hàng Châu làm quan, không có bất cứ công tích nào, lại gây ra trò cười trong hiếu kì. Ông cũng biết Mẫn Hoài là người thế nào, chỉ cần hắn ở Giang Chiết một ngày, ông sẽ không có cơ hội lật mình.”

Hứa thị lạnh nhạt nói: “Lại nói, ông bị Vương thị nắm được điểm yếu, không thể hưu bà ta về nhà, ông muốn để ta làm thiếp cho ông hay sao? Ta không phải nha hoàn nô tì ông mua về, không có khả năng tuỳ tiện để ông mang về. Ta phạm lỗi, xử lý ta là trong tộc Hứa thị. Vương thị làm chuyện này lớn như vậy, Hứa gia vì thể diện, nhất định sẽ ép chết ta,” Nói tới đây bà ta rưng rưng rơi lệ, “Ta đã không thể sống tới được ngày mai rồi.”

Lục Văn Hiển thấy nước mắt của Hứa thị liền tâm thần hoảng hốt, hắn không muốn Hứa thị chết, đều là tiện nhân Vương thị đó tra được tới đây.

Vừa nãy hắn quá đắc ý, lại quên mất Hứa thị là phu nhân chính thức của người ta, không giống với những kỹ nữ và hạ nhân đó, không thể tuỳ theo hắn làm chủ.

Lục Văn Hiển thoáng chốc hoảng loạn, “Vậy nên làm thế nào?”

...

Cửa lớn Hứa gia đã bị Lục gia đập ra.

Hứa lão thái thái nghe thấy vô cùng kinh ngạc, “Sao có thể có chuyện này, tiểu thư của Hứa gia chúng ta đang ở trong phòng yên lành, ta thấy Lục gia là mắc bệnh thần kinh, mới có thể đổ oan chúng ta như vậy.”

Sắc mặt Hứa nhị thái thái vô cùng khó coi, “Mẹ, cô mẫu không ở trong nhà, con đi xem rồi, xe ngựa thường ngày cô mẫu dùng và hạ nhân bên cạnh đều không ở nhà, chả lẽ là...”

Chả lẽ người mà Lục gia nói đó chính là cô mẫu.

https://thuviensach.vn

“Không thể nào,” Sắc mặt Hứa lão thái thái trầm lại, “Tiểu cô con thủ goá nhiều năm như vậy, trước cửa luôn thanh tịnh, ai không biết thanh danh của nữ nhi Hứa gia chúng ta. Cố gia vu hại tiểu cô con cũng đành, lẽ nào con còn muốn hắt nước bẩn lên người nó.

Hứa nhị thái thái bị mắng cúi thấp đầu, ấm ức nói: “Mẹ, không phải con muốn hắt nước bẩn, là Lục gia tìm tới cửa, nói đã chặn Lục nhị lão gia và nữ quyến nhà chúng ta ở trong tiểu viện tử,” Nói tới đây Hứa nhị thái thái hơi dừng lại, “Mẹ còn nhớ tình hình tiểu cô từ miếu trở về lần trước không? Con cai quản trong nhà, con biết... tiểu cô động một tí là tới miếu ngủ lại, con lo lắng trong đó sẽ xảy ra sơ sót gì, quả nhiên... liền để người ta tìm tới cửa...”

Hứa lão thái thái trợn tròn mắt, “Không thể để chúng nói bừa, trừ phi ta nhìn thấy người,” Nói rồi nhìn về phía Hứa nhị thái thái, “Giao phó xuống, ai cũng không đường phản ứng lại người của Lục gia.”

Hứa nhị thái thái nói: “Có cần bảo người đi xem xem không.”

“Xem cái gì? Xem rồi khác gì nói chúng ta chột dạ rồi, Hứa gia chúng ta không thể xảy ra loại chuyện này.” Hứa lão thái thái sa sầm mặt, tình hình trước mắt như vậy, cứ coi như là trong lòng nghi ngờ cũng không thể biểu lộ ra ngoài, không thì sẽ bị Lục gia bắt lấy không buông.

Hứa nhị thái thái muốn lên tiếng, lại vẫn là im miệng.

Vạn nhất đúng là tiểu cô không đi cứu giúp sao?

Cứ để mặc tiểu cô tự sinh tự diệt?

...

Thẩm Xương Cát nghe bẩm báo của thuộc hạ, “Tiểu viện tử chỗ Lục Văn Hiển đang gây chuyện rất to.”

https://thuviensach.vn

Xem ra Hứa thị nhất định là bị bắt rồi.

Hứa thị bị bắt được là coi như huỷ, cả đời này cũng không có mặt mũi nào xuất đầu lộ diện trước người khác.

Trong đầu Thẩm Xương Cát đáng suy tính những lời mà Hứa thị nói, chí ít điểm này về Cố gia nói đúng.

“Đại nhân, tiểu viện tử chỗ Lục gia đó bốc cháy rồi.”

Bốc cháy rồi? Lẽ nào là Hứa thị sợ mất mặt Hứa gia dứt khoát phóng hoả tự sát? Không thể nào, hắn từ trong ánh mắt nữ nhân đó đã nhìn thấy hận ý ngút trời, dường như muốn giằng co tới chết mới thôi, cho nên bà ta tuyệt đối sẽ không dễ dàng đi chết như thế.

Thẩm Xương Cát đứng lên, dặn dò thuộc hạ, “Đi, qua đó xem xem.”

...

Cả viện đột nhiên bốc cháy, người vốn chặn ở cửa lập tức hò hét cứu hoả.

“Mau cứu hoả đi, lão gia ở bên trong”

Vương thị còn chưa xuống xe ngựa, đã nghe thấy tiếng hò hét, bà ta lập tức vén rèm. Tiểu viện tử trước mặt khói đen cuồn cuộn bốc lên, Vương thị đột nhiên ngẩn người ở đó, “Sao lại bén lửa rồi.”

Lục Tĩnh dìu Vương thị, “Nhất định là nữ nhân đó không có mặt mũi nào gặp người, dứt khoát đốt nhà,” Nói tới đây, trên mặt nàng ta lộ ra nụ cười, “Chết rồi thì tốt, chết rồi thì không thể vào cửa tranh với mẫu thân ta nữa.” Cứ coi như Hứa thị không chết, nàng ta cũng sẽ nghĩ cách chỉnh Hứa thị vào chỗ chết.

https://thuviensach.vn

Vương thị nhìn ánh lửa sợ hãi, “Phụ thân con... Phụ thân còn còn ở bên trong.”

“Không việc gì,” Lục Tĩnh kéo Vương thị tới, “Mẹ đừng lo, đối với phụ thân mà nói, việc này cứ coi như làm to ra cũng chẳng qua chỉ là mất lễ giáo, phụ thân sẽ không ngốc tới mức chạy vào lửa.”

Mạng quan trọng hơn tất cả, phụ thân sao lại không hiểu đạo lý này.

Hứa thị thì khác rồi, trước mặt bà ta chỉ có đường chết, cùng với bị trói về tộc, còn không bằng cứ như vậy chết cho sạch sẽ.

Lục Tĩnh thấp giọng nói: “Nếu bắt được Hứa thị, thanh danh của Cố Lang Hoa cũng xong rồi phải không? Không phải có câu nói rất hay ‘Nữ nhi nhìn mẹ’. Hứa thị suy cho cùng là mẹ đẻ của Cố Lang Hoa, Hứa thị làm ra loại việc hạ tiện này, Cố Lang Hoa đương nhiên cũng không tốt được,” Nghĩ tới đây Lục Tĩnh liền cảm thấy hoan hỉ, nếu không phải nghe nói người bắt được là Hứa thị, nàng ta sẽ không phí sức khuyên mẫu thân làm to chuyện này như vậy, “Sau này có lẽ sẽ không thể có người nào lấy Cố Lang Hoa vào cửa.”

Vương thị nhíu mày nhìn Lục Tĩnh, “Con giờ đang nói những cái này làm gì?”

Lục Tĩnh cười lên, “Con cũng là tính toán cho mẫu thân, Lục gia chúng ta bớt đi thông gia Cố gia này, mẫu thân sống càng thoải mái hơn rồi.”

Cố Lang Hoa mất phụ thân rồi, mẫu thân lại làm thiếp.

Nghĩ một cái, bà ta liền cười thành tiếng.

Sau này Cố Lang Hoa sẽ có những ngày tháng tốt đẹp.

https://thuviensach.vn

Lục Tĩnh dặn dò bà bà bên ngoài, “Mau vào xem xem, nếu phụ thân không có trở ngại gì lớn, thì tới báo tin, cũng tránh để mẫu thân lo lắng.”

Bà bà đáp lại một tiếng vâng.

Lục Tĩnh nhìn ánh lửa bốc cháy rừng rực, đốt đi, đốt đi, có thể nhìn thấy có người bị thiêu chết, cũng là việc vui vẻ.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 189: Thiêu Chết

Tất cả mọi người kinh hãi gọi cứu hoả, Hứa thị nhân cơ hội thay quần áo đơn giản của bà bà ở trong căn phòng trống hậu viện, bảo Tử Yên búi tóc qua quýt. Hai người đang muốn đi ra thì nghe thấy bên ngoài truyền tới tiếng của người Lục gia, "Xem kĩ cửa sau, đừng để người ta nhân cơ hội chạy mất."

Sắc mặt Tử Yên tái nhợt, quay đầu nhìn về phía Hứa thị, Hứa thị vội ngồi xổm xuống rụt vào trong góc.

Lửa rất lớn, khói trắng dày đặc tuôn vào từ khe cửa sổ.

Hứa thị không nhịn được muốn ho, thật vất vả mới kìm lại được. Đúng, cái bà ta muốn chính là như vậy, hôm nay gió lớn, chỉ cần bén lửa sẽ rất khó khống chế được, chỉ có như vậy bà ta mới có cơ hội trốn ra ngoài.

"Tử Yên," Hứa thị nhìn sang, "Hôm nay có thể trốn thoát không, đều phải dựa vào ngươi, tương lai... Ta nhất định sẽ không bạc đãi ngươi."

Tử Yên gật gật đầu, "Nô tì sẽ bảo vệ tốt ngài."

Nguy nan thấy chân tình, chủ tớ hai người đều đỏ mắt.

Tử Yên đi tới cửa lắng nghe kĩ càng, cuối cùng phát hiện bên ngoài không có người đi qua, từ từ đẩy cửa ra, sau đó gật đầu với Hứa thị, "Cô mẫu, chúng ta mau đi thôi! "

Hứa thị cấu chặt ngón tay khom người đi tới, hai người luống cuống qua lại trong sân, may mà căn nhà Lục Văn Hiển mua này không quá nhỏ, còn

https://thuviensach.vn

có mấy miếng thọ sơn thạch để ẩn nấp. Hứa thị chạy tới phía sau hòn đá thở phào, vừa quay đầu liền nhìn thấy một đôi ủng đen đứng ở cách bà ta không xa.

Hứa thị lùi về phía sau hai bước, ngẩng đầu lên nhìn thấy con mắt nham hiểm của Thẩm Xương Cát.

Trên mặt Thẩm Xương Cát không có nụ cười nào, từng bước từng bước một đi lại gần Hứa thị, Hứa thị chỉ cảm thấy lông măng trên cổ đều dựng đứng cả lên.

Thẩm Xương Cát nhìn Hứa thị từ đầu tới chân một lượt, "Ta bắt ngươi ra ngoài, hay là thả ngươi ra ngoài?"

Hứa thị cắn môi, hồi lâu mới nói ra một câu, "Thả ta ra, ta còn có tác dụng với ngươi."

Ánh mắt của Thẩm Xương Cát trở nên thâm trầm hơn, hồi lâu trên mặt hắn hiện lên chút nụ cười, lại khiến người ta lạnh tới run rẩy, "Chúng ta đã tới đây, thì giúp cứu hoả," Nói rồi nhìn về phía không xa, "Bên đó có cái giếng, ngươi có thể tắm một chút rồi ra ngoài."

Thẩm Xương Cát đây là muốn giúp bà ta, Hứa thị mũi hơi cay, suýt chút rơi nước mắt.

Tử Yên vội vàng lên trước đỡ Hứa thị, hai người chủ tớ đi tới bờ giếng.

"Cô mẫu," Tử Yên không cầm được ép thấp giọng, "Chúng ta thật sự phải... lấy nước? Thẩm đại nhân đó là ý gì? Chúng ta giờ không phải nên lập tức rời khỏi đây sao?"

Ánh mắt Hứa thị hiểu rõ, suy nghĩ giây lát nói: "Làm theo lời Thẩm đại nhân đi!"

https://thuviensach.vn

Tử Yên chỉ đành đi tới bên giếng, từ từ đặt thùng nước đang buộc thừng vào, vừa khi nàng ta khom người chuẩn bị nhấc nước lên, chỉ cảm thấy sau lưng bị người ta đẩy mạnh một cái, cả người nàng ta đột nhiên mất trọng tâm, rơi vào trong giếng.

Tiếng kêu thảm thiết, xen lẫn tiếng rơi xuống nước, Hứa thị đứng ở bờ giếng mặt đã tái nhợt, bà ta quay đầu nhìn thấy Thẩm Xương Cát.

...

Lục Văn Hiển tính toán thời gian không còn nhiều, liền muốn ra khỏi phòng. Căn phòng bén lửa cách đây không xa, khói đặc đã len vào khắp phòng, nếu không phải vì Hứa thị, ông ta cũng sẽ không nhịn lâu như vậy.

Hứa thị dù không thể tới tay nhưng mấy cửa tiệm trong tay bà ta làm ăn cũng không tồi, có những cửa tiệm này cũng không cần lo lắng chi tiêu thường ngày nữa.

Khói càng ngày càng lớn, Lục Văn Hiển ho hai tiếng rồi chuẩn bị đi ra ngoài, ai ngờ tay đập vào cánh cửa giống như dán lên than lửa, lưỡi lửa từ bốn phương tám hướng xông vào, Lục Văn Hiển sợ tới mức hét lớn, “Mau... mau... Người đâu... bén lửa rồi...” Tiếng của ông ta chìm trong tiếng ồn ào bên ngoài.

Lục Văn Hiển cúi người không ngừng ho, khói đặc xông vào mũi và cổ họng ông ta, khiến ông ta thở không ra hơi.

Lửa sao lại có thể cháy tới đây.

Lục Văn Hiển mở trừng mắt nhìn ra ngoài.

Người đâu, ông ta hi vọng giờ này khắc này có thể có một người xông vào cứu mình ra.

https://thuviensach.vn

Nhưng người bên ngoài dường như đều không chú ý tới căn phòng này.

Là có người cố ý phóng hoả, không thì lửa sẽ không trở nên lớn như vậy, là ai? Trước mắt Lục Văn Hiển nổi lên khuôn mặt của Hứa thị, có phải là người phụ nữ tâm địa rắn rết đó không.

Không đúng, một người phụ nữ mang theo nha hoàn không thể phóng lửa.

Ông ta muốn làm rõ suy nghĩ nhưng ngọn lửa nóng rực lại khiến ông ta trở nên mơ hồ.

Ông ta cảm giác được chỉ có sợ hãi, vì ông ta sắp chết rồi.

Ông ta không thể chết, ông ta giãy dụa đứng lên, dùng hết toàn lực xông ra cửa, lại đụng phải cánh cửa nặng trịch, lửa trên cửa đột nhiên đốt cháy y phục và tóc ông ta, trong chốc lát ông ta đã biến thành một quả cầu lửa.

Lục Văn Hiển há hốc mồm miệng gào lên thảm thiết, lửa nhân cơ hội xông vào, một luồng khói nhẹ phụt ra từ đỉnh đầu ông ta. Ông ta cuối cùng cũng không thở ra hơi nữa, cả người ngã trên đất.

...

Lục Tĩnh ngồi trên xe ngựa đợi tin tức, bà ta bắt đầu khó chịu, “Còn chưa bắt được người?”

Hạ nhân lắc lắc đầu, “Không có.”

Vương thị sốt ruột nói: “Lão gia đâu? Lão gia tìm được chưa?”

Hạ nhân sắc mặt hoảng hốt, “Chưa ạ... Vốn chỉ bén một gian phòng, nhưng bị gió thổi... không biết như thế nào phòng khác trong viện cũng bén lửa rồi, chúng tiểu nhân chỉ lo cứu hoả... cũng chưa...”

https://thuviensach.vn

“Phế vật,” Lục Tĩnh dựng ngược lông mày, “Bảo các ngươi đến làm gì? Cứu hoả?” Nói rồi nàng ta nhìn về phía Vương thị, “Mẫu thân người ở đây, con đi xem xem, xem tình hình một cái rồi về.”

Vương thị đâu chịu đồng ý, kéo tay Lục Tĩnh, “Một đại tiểu thư như con sao có thể chạy lung tung khắp nơi, chúng ta vẫn là về nhà đi.” Gây ra chuyện lớn như vậy, bà ta càng nghĩ càng thấy không thoả đáng, vạn nhất lão gia trách tội, bà ta phải làm thế nào? Nói thế nào đi nữa một chính thất như bà ta cũng không có lý nào xuất hiện ở đây.

“Mẫu thân, người nghe con, chúng ta đã tới đây rồi, không thể không công trở về.”

Lục Tĩnh vừa nói xong, rèm xe đã bị vén lên, Lục Anh đứng trước xe ngựa.

Vương thị giật mình nói: “Anh Ca, sao con tới rồi.”

Lục Anh hành lễ với Vương thị, “Chỗ tổ mẫu đã phái người tới tìm mẫu thân trở về.”

Ánh mắt Vương thị tối sầm lại, Lục lão thái gia, Lục lão thái thái đã biết, bà ta lập tức trở nên hoảng hốt, “Ta cũng là không yên tâm mới tới xem xem, lão thái thái đã tìm ta, ta về thôi...”

“Không được,” Lục Tĩnh cắn cắn răng, “Mẫu thân có thể trở về, con nhất định phải đi xem xem, con không tin đến người cũng không tìm được, những phế vật này… Như thế nào mà chỉ...”

Lục Tĩnh bất chấp muốn xuống xe, Vương thị đưa tay ngăn cản lại bị Lục Tĩnh đẩy tay ra.

Lục Tĩnh đang làm ầm lên, chỉ cảm thấy một trận gió quét qua bên tai, “pang” một tiếng vang lên, má nàng ta lập tức cảm giác được sự đau đớn

https://thuviensach.vn

bỏng rát.

Lục Anh sầm mặt, “Đại tỉ còn chê mặt của Lục gia chưa mất hết sao? Thẩm đại nhân của Hoàng Thành Ti đi qua đây, đã vào xem tình hình, người trong nha môn cũng theo tới, giờ trong viện đó toàn là đàn ông bên ngoài, đại tỉ nếu không muốn gả cho người ta nữa, giờ có thể đi vào, để người ta xem xem Lục đại tiểu thư là bộ dạng gì.”

Lục Tĩnh ngây ra đó hồi lâu cũng chưa hoàn hồn, Lục Anh đã dặn dò, “Đưa thái thái và đại tiểu thư về Lục gia.”

Hạ nhân Lục gia không dám chậm trễ lập tức đánh xe về phía trước, Lục Anh quay đầu nhìn về phía khói đen bay lên, Hứa thị không tìm được, Lục Văn Hiển cũng không thấy nữa, Thẩm Xương Cát lại đột nhiên tới.

Tất cả điều này đều lộ ra sự kì quái.

“Tam gia, không xong rồi,” Trình Di tới nói, “Họ... họ... đã dập tắt lửa... phát hiện nhị lão gia.”

“Nhị lão gia, đã... đã...”

Lục Anh đứng ở đó, để mặc gió thổi trường bào của mình, người đó đi rồi sao? Người hắn căm ghét và phẫn hận từ tận đáy lòng đó.

Nhưng trong lòng hắn vì sao vừa trướng lại đau, bên tai vang lên tiếng của dì nương, “Phụ thân con... cũng là người tốt... Lúc con còn nhỏ, ông ấy thích ôm con nhất, khi ông ấy nhìn con, ánh mắt dịu dàng như thế. Ta... đã tha thứ cho ông ấy rồi... đã tha thứ cho ông ấy rồi... Con cũng tha thứ cho ông ấy đi...”

Trình Di nói: “Tam gia, chúng ta tới muộn rồi.”

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 190: Báo Ứng

Lang Hoa nghe được tin tức của Lục gia có hơi sững người.

Cố lão thái thái cũng vô cùng kinh ngạc, “Nói như vậy Hứa thị không có ở trong viện đó?”

Quản sự nói: “Nói là đại nha hoàn bên cạnh Hứa thị Tử Yên lén mượn xe ngựa đi gặp Lục Văn Hiển, vốn là việc nhỏ, ai ngờ Lục gia đem người tới làm to chuyện, người của Hứa gia cũng mơ hồ bị cuốn vào trong, hai nhà đánh đấm lẫn nhau, sau này phòng bị bén lửa, tất cả mọi người vội đi cứu hoả, ai ngờ lại cứu nhầm phòng.”

Cố Thế Ninh nghe được choáng váng, “Cái gì gọi là cứu sai phòng?”

Quản sự nói: “Mọi người đều cho rằng Lục Văn Hiển ở phòng chính, không ngờ Lục Văn Hiển ở trong một căn phòng nhỏ ở sau phòng chính, đợi khi mọi người phát hiện khiêng người ra, chỉ còn lại một hơi thở.”

Cố lão thái thái nói: “Người có cứu được không?”

Quản sự lắc lắc đầu, “Lục lão thái gia, lão thái thái... đến lang trung Lục gia mời cũng tới, mọi người còn chưa tới nơi, Lục nhị lão gia đã chết rồi, khi đó chỉ có một mình Lục tam gia có mặt.”

Lục Văn Hiển chết rồi.

Một trận bắt thông dâm lại gây ra án mạng, Cố lão thái thái lắc lắc đầu, “Khí số chi thứ hai của Lục gia tận rồi.”

https://thuviensach.vn

Quản sự tiếp tục nói: “Khi Lục gia dọn dẹp viện tử, ở trong giếng hậu viện phát hiện một chiếc giày thêu, Tử Yên đã nhảy vào giếng chết rồi.”

Cố Thế Ninh và Cố lão thái thái bốn mắt nhìn nhau, “Trong ngoại viện đó của Lục gia không có hạ nhân sao? Tìm hạ nhân hỏi xem rốt cuộc là Hứa thị hay là nha hoàn không phải rõ ràng rồi sao?”

Quản sự nói: “Khi bén lửa, mấy hạ nhân của ngoại viện Lục gia thấy gây hoạ rồi, đều liều mạng vào cứu Lục Văn Hiển, ai ngờ lúc này, cột nhà sụp rồi, những người đó đều bị thiêu chết bên trong, người còn lại đều là đuổi tới sau, không biết tình hình thế nào.”

“Ngoại viện Lục gia còn có mấy hạ nhân, nhưng mỗi lần Lục Văn Hiển tới đều sẽ đuổi người đi trước... Những người đó dù còn sống... lại không có tác dụng gì.”

Cố lão thái thái nghe cả nửa ngày không thấy tin tức của Hứa thị, “Hứa thị đâu?”

Quản sự nói: “Hứa thị luôn ngủ lại trong chùa, người Hứa gia đi tìm bà ta mới biết xảy ra chuyện.”

Cho nên nói Hứa thị căn bản không có ở ngoại trạch đó, Lục gia làm ầm lên cả nửa ngày chuyện bắt gian, là Lục Văn Hiển và nha hoàn của Hứa thị Tử Yên.

Cố tứ thái thái nghi hoặc nói: “Không phải nói Hứa thị ngồi xe ngựa tới ngoại trạch của Lục gia sao? Những người theo xe của Hứa gia đó không chết phải không? Người gặp gỡ với Lục Văn Hiển là Hứa thị hay là nha hoàn, thẩm vấn một lát những người này không phải biết rồi sao?”

Quản sự nói: “Chính là người theo xe đã nói thật, Tử Yên cho họ ít lợi ích, bảo họ tới ngoại trạch Lục gia đưa đón...”

https://thuviensach.vn

Cố tứ thái thái có chút tin tưởng rồi, “Lẽ nào đúng là Tử Yên?”

Lang Hoa nghe kết quả quái dị này, không nhịn được cười lạnh, “Chẳng qua là cách làm đổi trắng thay đen mà thôi, nếu người gặp gỡ Lục Văn Hiển là Tử Yên, người Hứa gia sợ gì? Sao lại xông vào đánh nhau với hạ nhân Lục gia, rõ ràng chính là Hứa thị, lại bị nói thành Tử Yên.”

Nhưng giờ không có chứng cứ, Lục gia không thể truy cứu, Hứa gia cũng không thể thừa nhận.

Một việc xấu dùng mấy mạng người kết thúc.

Nàng và Lục Anh đều cảm thấy Hứa thị lần này nhất định khó thoát kiếp nạn, lại không ngờ bà ta không chỉ thoát thân, còn tiện tay hại chết Lục Văn Hiển. Một người như Hứa thị tuyệt đối không thể làm việc này chu toàn như vậy, là có người giúp bà ta.

Người đó là ài?

Lang Hoa nghĩ một lát rồi hỏi Quản sự, “Khi ngoại trạch của Lục gia bén lửa có những ai có mặt? Lửa làm sao nổi lên có tra hỏi không?”

Quản sự nói: “Thẩm đại nhân của Hoàng Thành Ti vừa hay đi qua đó, đưa người tới xem, sau đó người cứu hoả trong nha môn cũng tới rồi.”

Việc này khiến Lang Hoa cũng cảm thấy có chút bất ngờ.

Thẩm Xương Cát?

Thẩm Xương Cát đang tìm Xu Minh khắp nơi, làm sao nhàn rỗi nhúng tay vào việc này, trừ phi... hắn là có ý đi giúp.

Hứa thị lẽ nào luôn có liên hệ với Thẩm Xương Cát?

https://thuviensach.vn

Kiếp trước người có liên hệ với Thẩm Xương Cát là Lục Văn Hiển, kiếp này Lục Văn Hiển chết rồi, Hứa thị và Thẩm Xương Cát liền đứng cùng nhau?

Thẩm Xương Cát nham hiểm xảo trá, Hứa thị tằng tịu luồn cúi.

Hai người này ở cùng nhau, Lang Hoa cũng sẽ không cảm thấy kì lạ.

Nàng cuối cùng đã hiểu Hứa thị vì sao muốn tính kế Cố gia, vì vinh hoa phú quý bà ta muốn là thứ Cố gia không thể cho được, chỉ có được lợi ở Cố gia rồi rời khỏi, mới có thể theo đuổi tiền đồ của bà ta.

Loại tiền đồ mà Hứa thị muốn giống như Thẩm Xương Cát, đều là không từ thủ đoạn nào bất luận thị phi.

Nàng lại muốn xem xem Hứa thị cuối cùng có thể nhận được những gì.

Cố lão thái thái thở dài, "Đáng thương cho Lục Anh rồi, già trẻ lớn bé cả nhà này, chỉ còn lại một mình nó gánh vác, Vương thị lại không phải ngọn đèn cạn dầu. Nó vẫn là con trưởng vợ lẽ, nếu tuổi tác lớn rồi thì thôi, mười lăm tuổi vẫn là đứa trẻ non nớt."

Lang Hoa cũng nghĩ tới Lục Anh.

Nếu lúc đó Lục Anh có mặt, tất cả sẽ không phát triển như vậy.

Lục Văn Hiển chết rồi, nàng chỉ cảm thấy Lục Văn Hiển là tự làm tự chịu, nhưng nàng cũng cảm thấy Lục Anh rất đáng thương.

Trong lòng Lục Anh ngoài đúng sai, còn có cốt nhục thân tình, không phải dễ dàng chia tách như thế.

Lang Hoa nhìn về phía Tiêu ma ha, "Nghĩ cách đưa tin cho Lục tam gia, bảo huynh ấy bảo trọng."

https://thuviensach.vn

Tất cả những việc này suy cho cùng đã thay đổi, kiếp trước Lục Văn Hiển sống phong quang cả một đời, Lục gia cũng luôn thuận lợi ở bên cạnh quan to hiển đạt, việc Vương thị phiền lòng nhất chính là đứa con dâu mù là nàng.

Kiếp trước nàng còn chưa hoàn hồn từ nỗi đau mất chồng, Vương thị đã bảo người ép chết nàng, giờ Vương thị cũng phải nếm mùi vị này.

Đây cũng coi như là, thiên lý sáng tỏ báo ứng không vui.

...

Trên dưới Lục gia đã mặc đồ tang.

Vương thị và Lục Tĩnh trước sau đắm chìm trong sự bàng hoàng, Lục Tĩnh ngây ra nhìn đèn lồng trắng, nàng ta dù thế nào cũng không tin, người bị thiêu chết là phụ thân.

Nàng vốn là muốn tới xem náo nhiệt, kết quả đổi lại là một thân áo tang.

Phụ thân sao có thể chết chứ? Người đang yên đang lành liền bị lửa lớn thiêu chết rồi, khi đem thi thể về nàng đi xem, gần như đã không nhận ra bộ dạng của phụ thân.

Nghĩ tới đây, Lục Tĩnh run lẩy bẩy.

Vương thị chỉ là rơi nước mắt, nhìn thấy người liền nói, “Sớm biết vậy ta nên gọi thêm mấy người đi dập lửa, ta đâu có thể ngờ...”

Lục lão thái thái khóc ngất đi mấy lượt, nhìn thấy Vương thị ở bên cạnh liền đưa tay ra, hung dữ nói, “Đem nó... đuổi ra ngoài cho ta... Đều tại nó...không thì Văn Hiển cũng sẽ không chết... Đây là ngôi sao đen đủi... Ta hối hận... đem nó nâng vào Lục gia, đưa nó về Vương gia cho ta.”

https://thuviensach.vn

Vương thị há hốc hồm ngây ra đó, bà ta vội vàng lao lên trước cãi lại, “Mẹ, con dâu cũng không ngờ sẽ như vậy, con là không nuốt được cơn giận này... Con sợ...”

Lục lão thái thái lạnh lùng nhìn Vương thị, “Giờ ngươi có thể nuốt được cơn giận này rồi, Văn Hiển đã chết, sẽ không đưa người nào về nữa, cũng hợp ý của ngươi.”

Tim của Vương thị giống như bị ai đó chém một đao, người chết rồi cũng sẽ không có ai vào cửa nữa.

Còn có thê với thiếp gì.

Mà bà ta không có con trưởng chống đỡ, cứ coi như có thể ở lại Lục gia, cũng chỉ có thể trông mong Lục Anh có thể đối xử tử tế với bà ta.

Lục Tĩnh, Lục Vân, hai đứa còn chưa thành thân.

Năm đó Cố Thế Hoành chết, bà ta cực lực phản đối hôn ước của Cố Lang Hoa và Lục Anh, chính vì coi thường Cố Lang Hoa là đứa con gái mất cha, giờ tới lượt hai đứa con của bà ta.

...

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 191: Che Đậy

Lục Anh quỳ ở linh đường một đêm mới về phòng tắm rửa.

Rất nhanh liền có khách khứa tới nhà chia buồn, lão thái gia và lão thái thái đã không thể xử lý công việc, Vương thị lại bị nhốt, giờ cả nhà họ Lục đều phải dựa vào một mình hắn chống đỡ.

Như vậy cũng tốt.

Lục Anh nhanh chóng dặn dò, giao phó rõ ràng với hạ nhân trong ngoài.

Đợi tới khi quản sự đưa hết người lui xuống, Trình Di bưng tới một cốc nước đặt trước mặt Lục Anh, đợi khi Lục Anh nhuận cổ họng, Trình Di mới mở miệng hỏi, “Tam gia, Nhị lão gia đã nói gì với người?” Thời gian hắn ra ngoài tìm người, trở về nhìn thấy tay của Tam gia đặt trên lỗ mũi của Nhị lão gia, sắc mặt Tam gia tái nhợt, cả đầu đầy mồ hôi.

Hắn chưa từng thấy Tam gia hoang mang như vậy.

Tay cầm tách trà của Lục Anh dừng lại, trên mặt lại hiện lên thần tình bất thường, nhưng rất nhanh hắn lại cụp mắt, để mình bình tĩnh trở lại, “Không có gì, phụ thân đã không nói ra lời rồi.”

Trình Di nhìn Lục Anh khôi phục lại bộ dạng bình tĩnh trầm ổn, lạnh nhạt dặn dò, “Đến nha môn một chuyến, đưa thiệp tang lên, phụ thân dù sao cũng là người có công danh, trong nha môn phải cử người chủ trì tang lễ.”

https://thuviensach.vn

Trình Di đáp lại một tiếng rồi đi ra khỏi cửa, Lục Anh đặt bút trong tay xuống lật bàn tay, lực đạo vùng vẫy cuối cùng đó của Lục Văn Hiển dường như còn lưu lại trong lòng bàn tay hắn.

Hắn sẽ đích thân che giấu bí mật đó.

Trước mắt Lục Anh hiện ra gương mặt của Cố Lang Hoa, có lẽ nàng mãi mãi sẽ không thể biết, như vậy là tốt nhất.

Giọng nói ngắt quãng của Lục Văn Hiển vang tới tai Lục Anh, "Hứa thị… con tiện nhân đó… hại ta… ta muốn… đến Cố gia… để… biết… đứa bé đó… là của… ta…"

Lục Văn Hiển dường như đã mất đi ý thức, nhưng ông ta vẫn nói trong mơ hồ, tiếng nói đó như phát ra từ trong sâu thẳm cổ họng, khàn khàn khó nghe, lại cũng có thể khiến người ta hiểu được đại khái.

Lục Anh nghe thấy bên ngoài truyền tới tiếng của Lục Lão thái thái, tay của hắn không tự chủ được mà bóp chặt mũi của Lục Văn Hiển cho đến khi đôi mắt của Lục Văn Hiển biến thành màu xám chết.

Lời Lục Văn Hiển nói là thật?

Nếu hắn không nghĩ sai, từ đầu tới cuối, Lục Văn Hiển sớm đã có gian tình với Hứa thị, vậy thì Cố Lang Hoa là con do họ sinh ra? Việc này truyền ra ngoài thì làm sao? Làm thế nào Cố Lang Hoa có thể ở lại Cố gia được nữa? Lục Lão thái thái cũng sẽ không muốn một đứa cháu gái như vậy.

Đều nói người sắp chết lời nào cũng thật, Lục Văn Hiển trước khi chết còn muốn hại người.

Lục Anh cười lên một cách mỉa mai, hắn nhẹ nhàng đẩy cửa sổ ra, trời còn chưa sáng hắn.

https://thuviensach.vn

Một người chết quá nhanh, cũng là phúc khí.

Hắn chính tay bóp chết người cha ruột như vậy liệu có thể nhận được kết cục gì tốt đẹp? Hắn nhắm mắt lại là có thể nhìn thấy Lục Văn Hiển đang nhìn mình chằm chằm.

Không biết vì sao, hắn thích nụ cười như gió xuân của Cố Lang Hoa, sự quan tâm lộ ra trong mắt nàng, chân thành tha thiết, không có xen lẫn bất cứ thứ gì, hắn chưa từng nghĩ tới, còn có thể có một người nhìn hắn thuần tuý như vậy.

Sự ấp áp của nàng khiến băng tuyết tích tụ trong lòng hắn tan ra từng mảng, từng mảng.

Hắn còn không biết cái gì gọi là yêu, nhưng hắn biết cái hắn chờ đợi chính là sự quan tâm và bầu bạn này.

Nếu họ không có duyên phận cùng nhau thì sao?

Có lẽ không có sự ấm áp đó, cuối cùng hắn cũng sẽ biến thành người như Lục Văn Hiển.

Lục Anh nghiêng mặt, khay sứ cạnh bàn phản chiếu khuôn mặn nho nhã của hắn. Lục Anh hít hà lấy sức để bản thân trở nên cẩn thận mà trang trọng, sau đó bước bước lớn ra ngoài.

…

Kinh thành, Hoàng cung.

Nội thị nhanh chóng đi lại trong đại điện, dặn dò cung nhân, “Mau, buông rèm xuống.”

Rèm tứ phía chạm đất, trong đại điện lập tức u tối.

https://thuviensach.vn

Một chiếc bình phong nhanh chóng được kéo tới chính giữa.

Cuối cùng, tất cả đã chuẩn bị xong, cung nhân nhẹ tay nhẹ chân lui xuống.

Hoàng Đế mặc thường mục, đi tới phía bình phong, sau đó vẫy vẫy tay.

Nội thị đáp lại một tiếng, lập tức dặn dò, “Đi lên đi.”

Nữ cung tay cầm đế nến bước lên phía trước, đứng ở phía sau bình phong đó, sau đó nâng đế nến lên, ánh nến theo lỗ nhỏ của bình phong phản xạ lên trên tường.

Bóng nến dựng ngược lập tức xuất hiện trước mặt Hoàng Đế.

Hoàng Đế đột nhiên cười lên, vẫy vẫy tay, “Mặt của ngươi xê dịch một chút, sao ta không nhìn thấy mặt ngươi.”

Nữ cung không biết làm thế nào mới được, không ngừng di chuyển đế nến.

Hoàng Đế nhíu mày, “Ta bảo ngươi di chuyển về phía trước.”

Nữ cung không dám chậm trễ, lại trong lúc luống cuống, khiến một dòng dầu nến chảy xuống, lập tức nàng ta sợ hãi thả lỏng tay, đế nến cũng rơi trên đất, nữ cung quỳ xuống xin tha.

Ánh nến không còn nữa, Hoàng Đế cũng mất hứng thú, vẫy vẫy tay, lập tức liền có Nội thị lên trước kéo nữ cung xuống.

Rèm lại bị kéo ra, Hoàng Đế chớp mắt, trên mặt cũng xuất hiện vài phần thần tình buồn bực, ông ta đặt “Mặc Kinh” trong tay xuống.

Hoàng Đế bắt đầu đi lại trong đại điện, “Ngươi nói làm thế nào mà họ phát hiện ra?”

https://thuviensach.vn

Đổng Lễ của Ti Thiên Giám vội bước lên trước, “Mặc Tử và đệ tử của hắn đều thông thạo thiên văn, toán học, lại nhiều lần trải qua dẫn chứng thực tế mới có sách này…”

Nhìn Đổng Lễ lại sắp trải qua một lượt lời lẽ nhàm tai, Hoàng Đế vẫy vẫy tay, “Nghe nói Tây Hạ có một miếng Lưu Ly, trong suốt hơn cái thợ Đại Tề nung ra, nếu đặt ở trong phòng, có thể xuyên qua nó nhìn tháy cảnh tượng ngoài phòng, có thật không?”

Đổng Lễ vuốt vuốt râu dưới cằm, “Lưu Ly xuất phát từ chư quốc Đại Thực, có lẽ là Tây Hạ mua về từ nước Đại Thực.”

Hoàng Đế cực kỳ hứng thú, “Nếu chúng ta đàm phán thành công với Tây Hạ rồi, mở lại Dác Trường*, những thứ đó liền có thể không ngừng tới nước Tề.” Nói rồi vẫy vẫy tay, “Giống như Thái Tổ nói, những man di đó dù tự xưng là đế nhưng đều là nước nhỏ, không đáng bận tâm, hôm nay còn tồn tại nói không chừng ngày mai đã không còn nữa, nhưng những người này cả ngày như kiến làm loạn biên cương, làm cho trẫm không thể không phiền lòng, nếu có thể hoà đàm, Đại Tề cũng bớt quốc lực đi ứng phó.”

*Dác Trường: chợ vùng biên để dân cư các nước giao dịch với nhau

Hoàng Đế phất tay áo, ngồi trên long ỷ, “Thẩm Xương Cát lại làm hỏng việc trẫm giao, khiến người Tây Hạ đó thoát khỏi đại lao, giờ phía Tây Hạ phái sứ thần đưa quốc thư tới Đại Tề.”

Đổng Lễ lập tức khom người, không dám nói chuyện nữa.

Thẩm Xương Cát là người bên cạnh Hoàng Thượng, cứ coi như phạm lỗi cũng phải do Hoàng Thượng xử lý.

Đổng Lễ thấp giọng nói: “Hoàng Thượng, vi thần cho rằng việc này cũng không phải không còn cách cứu vãn.”

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Hoàng Đế trên Long Ỷ thâm trầm, “Ái khanh có kế hay gì?”

Đổng Lễ không dám chần chừ, “Vi thần cho rằng, hai nước hoà đàm là đại sự, Tây Hạ đã phái ra sứ giả, có lẽ… sẽ không thật sự để tâm việc của Xu Minh…”

Hoàng Đế cười lạnh một tiếng, trong mắt bắn ra cái nhìn lạnh như băng.

Sự trầm lặng như đám tang trong đại điện khiến người ta thở không ra hơi.

Hoàng Đế nói: “Đương nhiên chúng sẽ không để tâm, chúng nhân cơ hội cứu đi Xu Minh là đã được lợi, về mặt hoà đàm đã chiếm tiên cơ, giờ bớt một điều kiện trao đổi, không biết còn có thể đưa ra yêu cầu gì để ép Đại Tề đồng ý.”

Hoàng Đế chớp mắt, “Nếu tiếp tục bàn nữa, e là sẽ mất uy nghi của Đại Tề.”

Đổng Lễ thấp giọng nói: “Vậy nếu Thái Hậu nhất định muốn hoà đàm thì sao? Bất luận bàn ra kết quả gì, Hoàng Thượng đều có thể khống chế, văn võ bá quan cứ coi như có phê bình gì cũng chỉ có thể trách Thái Hậu.”

Ánh mắt Hoàng Đế khẽ loé sáng.

Đổng Lễ nói: “Bất luận làm thế nào, quyền chủ động đều ở trong tay Hoàng Thượng.”

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 192: Cục Diện

Hoàng Đế đứng lên, đi về phía Đổng Lễ, Đổng Lễ cúi thấp đầu không dám nói chuyện nữa.

“Ngươi nhận được bao nhiêu lợi ích của Thẩm Xương Cát?”

Giọng nói uy nghi của Hoàng Đế từ sau lưng truyền tới, Đổng Lễ sợ tới mức lập tức quỳ lên đất, “Vi thần không dám.”

Hoàng Đế cười lạnh, “Các ngươi đã giở bản lĩnh, một người tới Giang Chiết lấy việc công làm việc tư, dùng Hoàng Thành Ti của Trẫm đi đối phó hương thân, lại để mất tù binh của Tây Hạ, một người nhận tiền hối lộ thay hắn nói lời tốt, các ngươi còn có gì không dám làm?”

Đổng Lễ đầu dập trên đất, “Vi thần… vi thần chỉ cảm thấy… dù Thẩm đại nhân có lỗi nhưng vẫn trung thành, một lòng với Hoàng Thượng.”

Hoàng Đế giận không thể khống chế, “Hắn trung thành với trẫm thì nên đi làm theo dặn dò của trẫm…” Nói rồi chỉ về phía một tập tấu sớ dày cộm trên bàn, “Những cái này đều là tấu sớ tố cáo hắn.”

Đổng Lễ hồi lâu mới nói: “Thẩm đại nhân mấy năm nay đắc tội quá nhiều quan viên triều đình, giờ xảy ra chuyện, đương nhiên là phải bị tố cáo…”

Lời của Đổng Lễ tình cờ trùng hợp với tấu sớ mà Thẩm Xương Cát đưa lên, Thẩm Xương Cát dù có lỗi, những văn võ bá quan đó cũng là muốn nhân cơ hội này loại bỏ Thẩm Xương Cát.

https://thuviensach.vn

Hoàng Đế cảm thấy vết sẹo cũ trong lòng bị người ta vạch ra, năm đó hắn muốn trọng dụng Hoàng Thành Ti, những lão ngự sử trong triều đình đó liền dâng tấu tìm mọi cách ngăn cản, sau này bất luận hắn muốn làm gì, những người đó đều sẽ đứng ở phía Thái Hậu mang tiên hoàng ra ép hắn.

Nói hắn đã làm trái di huấn của tiên hoàng là muốn nước giàu binh mạnh, chỉnh đốn triều đình.

Hắn cho công thần quyền quý một vài chỗ lợi, cho phép tử tôn của họ không cần khoa cử, nương bóng làm quan, những người đó liền ào ào quỳ trước cửa Cung Từ Ninh, khóc lóc gọi tiên đế, mời Thái Hậu tới làm chủ.

Đúng, nếu không có những công thần quyền quý đó ủng hộ hắn, làm sao hắn có thể ngồi lên hoàng vị? Sau khi hắn đăng cơ liền báo đáp họ cũng là để họ giúp hắn giữ giang sơn vững chãi.

Giờ người ngồi trên hoàng vị là hắn, không phải Huệ Vương, cũng không phải Khánh Vương, càng không phải Thái Hậu.

Hoàng Đế vừa nghĩ tới đây, nội thị đi vào bẩm báo, “Hoàng Thượng, Thái tử gia tới rồi.”

Thái tử tới làm gì? Hoàng Đế nhíu mày.

Đổng Lễ thấp giọng nói: “Có lẽ Thái tử gia biết việc của Xu Minh, tới phân ưu thay Hoàng Thượng.”

Hoàng Đế mỉa mai, “Bảo Thái tử vào, trẫm muốn xem xem nó có gì muốn nói.”

Thái tử hưng phấn bước vào cửa, nhìn thấy Đổng Lễ còn quỳ trên đất liền ho một tiếng.

Đổng Lễ biết ý lập tức đứng lên cáo lui.

https://thuviensach.vn

Trong đại điện không có người ngoài, lúc này Thái tử mới bước lên trước, cẩn thận móc từ trong lòng ra một chiếc chén và đặt trên bàn, khom người nói: “Phụ hoàng, hôm nay vừa sáng sớm, sứ thần Tây Hạ đã tới dịch quán của Kinh Thành.”

Hoàng Đế không ngẩng mắt lên, “Trẫm đã biết rồi, lễ bộ đã dâng chỉ, ngày mai tiếp kiến sứ thần.”

Thái tử cúi người, “Sứ thần đó nhờ người tới phủ Thái tử của nhi thần, nói là có một bộ đồ uống rượu muốn kính hiến cho phụ hoàng, lại sợ ngày mai sau khi yết kiến, những vật này vào thẳng kho, không biết phải lúc nào mới có thể tới tay phụ hoàng.”

“Nhi thần cũng cảm thấy kì lạ, chẳng qua là một bộ đồ uống rượu, nhìn chỉ là bộ dạng bình thường, cũng không có gì đặc biệt.”

Hoàng Đế tuỳ tiện nhìn một cái, chỉ là một cái chén lưu ly trong suốt.

Lần này, sao sứ thần Tây Hạ lại phải khổ tâm như vậy?

Theo lẽ thường, Tây Hạ dù đã cứu được Xu Minh nhưng nhất định sẽ không thừa nhận, chỉ có thể tiếp tục bức ép Đại Tề giao người. Đại Tề không có ai để giao, Tây Hạ nhân cơ hội dùng việc Đại Tề lật lọng phá hoại hoà đàm để khởi binh.

Sứ thần của Tây Hạ tới Đại Tề cũng chỉ là làm bộ chút rồi sẽ trốn về nước.

Nhưng giờ, họ không chỉ tới rồi, còn bày ra bộ dạng tiếp tục cầu hoà.

Thái tử đưa ánh mắt ra hiệu cho nội thị rót nước vào chén rượu, nước rơi vào trong chén, nội thị kinh ngạc hét lên một tiếng, “Có… có cá bơi bên trong.”

https://thuviensach.vn

Hoàng Đế nghe được lời này đột nhiên trở nên hứng thú, dặn dò nội thị, “Trình lên, để trẫm xem xem.”

Nội thị không dám chậm trễ, giống như dâng bảo vật giá trị liên thành tới trước mặt Hoàng Đế, “Hoàng Thượng, người xem xem, đây là lần đầu tiên lão nô nhìn thấy, việc này cũng quá kì lạ rồi, vừa nãy rõ ràng không có gì, đổ đầy nước một cái mới hiện ra… Người xem xem, cá này còn biết động đậy đó.”

Hoàng Đế cúi đầu nhìn tới, quả nhiên trong chén lưu ly có một con cá màu vàng đang bơi lội.

Hoàng Đế nhìn một lát, đưa tay nắm chặt lấy chiếc chén, hắt nước ra, lại cầm tới trước mặt, con cá đó đã không thấy nữa rồi, đáy chén loáng thoáng có dấu vết màu vàng.

Tây Hạ có thể đưa tới đồ tốt như vậy, chứng minh họ đầy thành ý.

Hoàng Đế nhìn về phía Thái tử, “Sứ thần Tây Hạ có nhắc tới việc của Xu Minh không?”

“Không.” Thái tử vội nói, “Không nhắc tới, chỉ nói nguyện ý hoà đàm với Đại Tề, chỉ là… muốn chúng ta ban Ngân Châu cho họ, họ sẽ giúp chúng ta đoạt lấy Tây Kinh của Đại Liêu.”

Hoàng Đế bừng bừng giận dữ, “Lại dám đòi thành trì với ta?”

Thái tử vội nói, “Phụ hoàng, giờ Đại Liêu và nước Kim đang khai chiến, nước Kim đã đánh được Thượng Kinh của nước Liêu, nước Liêu sẽ diệt vong trong nay mai, nếu thật sự có thể nhân lúc này thu hồi Tây Kinh, cứ coi như ban thưởng Ngân Châu cũng đáng.”

Hoàng Đế nhíu mày suy nghĩ.

https://thuviensach.vn

Tây Hạ cúi đầu cầu hoà là để chia ít lợi ích lúc này, chỉ cần liên thủ với Đại Tề, nhất định sẽ lấy được chút lợi ích.

Thái tử đã không kiềm chế được vui sướng trong lòng.

Khi sứ thần Tây Hạ tới tìm hắn, hắn ý thức được đây chính là tặng không cho hắn một phần chiến công.

Nếu không phải trước đây hắn và người Tây Hạ có chút qua lại, lợi ích lần này sao có thể rơi vào tay hắn. Hắn chỉ không hiểu, sau khi Trấn Giang xảy ra chuyện, văn võ cả triều có lập trường gì để trách cứ hắn thông địch bán nước chứ?

Phải biết giang sơn này của Thái Tổ không phải vì cấu kết với nước Liêu, nhờ nước Liêu xuất binh giúp đỡ mới có thể có sao?

Thái tử lên trước một bước sau đó quỳ dưới đất, “Phụ hoàng, nhi thần đem binh tới Tây Kinh.”

…

Trong cung Từ Ninh, tay Thái Hậu vuốt ve chiếc áo thêu tơ vàng trước mặt, đây là từ Tây Hạ mang về, Tây Hạ thiếu sợi tơ và nguyên liệu tốt như vậy, không biết Đông Bình làm thế nào mới làm ra được bộ y phục này?

Giữa hai nước quanh năm chiến hoả, không biết Đông Bình đã chịu bao nhiêu khổ?

Mắt của Thái Hậu đột nhiên mơ hồ, có lẽ là bà ấy già rồi, một thứ đồ nhỏ bé cũng có thể làm bà ấy u sầu bi luỵ, đặc biệt là Đông Bình, nếu không thể đón Đông Bình về, dù có chết rồi, bà ấy cũng không nhắm được mắt.

Đông Bình đáng thương của bà giờ trông thế nào rồi?

Hồi lâu, Thái Hậu mới bảo người thu áo lại.

https://thuviensach.vn

Nữ cung Cẩm Vi bên cạnh lập tức bưng chén trà nóng tới trước mặt Thái Hậu, “Thái Hậu nương nương, người cũng đừng quá đau lòng, nói không chừng trưởng công chúa Đông Bình qua vài ngày là có thể trở về rồi.”

Thái Hậu lạnh nhạt nhìn về phía Cẩm Vi, “Lời này, bản thân ngươi tin không?”

Cẩm Vi bị hỏi liền ngớ người ra, “Không phải Trắc phi của Trang Vương đã đưa tới tin tức, nói… Cố gia đó sẽ có cách đưa thư của Thái Hậu tới Tây Hạ sao?”

Thái Hậu lắc lắc đầu, “Cứ coi như trong tay Cố gia có Sát Tử có thể dùng được… lời này lại xuất phát từ một đứa bé mười tuổi.”

Một đứa bé mười tuổi có thể làm được việc gì?

Giờ không có Xu Minh, việc hoà đàm giữa Đại Tề và Tây Hạ liền đi vào ngõ cụt, khởi binh có lẽ là việc trong chớp mắt, Đông Bình không thể trở về rồi.

Thái Hậu đang ngẫm nghĩ, một tiểu Nội thị lên trước thấp giọng báo tin.

Thái Hậu mở to hai mắt.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 193: Tín Sứ

Thái Hậu nghe thấy tin như vậy liền suy nghĩ, Tây Hạ vẫn muốn hoà đàm, không chỉ muốn hoà đàm, còn muốn liên thủ với Đại Tề tấn công nước Liêu.

Lẽ nào Cố gia thật sự đã đem lời của bà ấy tới Tây Hạ, thật sự đang đọ sức với người Tây Hạ? Không chỉ Đông Bình có thể trở về, nói không chừng Đại Tề còn có thể đánh thắng trận?

Đây là cơ hội nghìn năm khó gặp.

Nội thị tiếp tục nói: “Thái tử gia chủ động xin đi đánh Tây Kinh của Đại Liêu.”

Trong lòng Thái Hậu cười lạnh, đúng là không biết tự lượng sức.

Một người chưa xem qua mấy cuốn binh thư, chưa từng ra vào quân doanh mà dám xin đến biên quan đánh trận. Cũng được, không phải Thái tử luôn muốn giao hảo với Tây Hạ sao? Thậm chí lợi dụng Tây Hạ để đối phó Hàn Chương, giờ cuối cùng đã có cơ hội, cứ để Thái tử từ từ nếm thử thủ đoạn của người Tây Hạ.

Thái Hậu dặn dò người cầm địa đồ tới xem, đưa mắt nhìn bản đồ của Tây Hạ và nước Liêu.

Cũng không biết rốt cuộc nhà họ Cố làm thế nào mà khiến Tây Hạ tiếp tục hoà đàm, làm thế nào để chuyển lời của bà ấy tới Tây Hạ, đem cho Đông Bình.

https://thuviensach.vn

…

Nước Tây Hạ, trong một căn phòng cũ nát.

Trưởng công chúa Đông Bình ngồi trên ghế nhìn ra ô cửa sổ bên cạnh, sơn trên cửa sổ đã bong tróc, lộ ra lớp gỗ nguyên bản, đây là căn phòng mới khi bà ấy gả cho trượng phu đầu tiên, trượng phu đã lệnh người làm cho bà.

Sau khi trượng phu đầu tiên qua đời, ở đây cũng bị hoang phế, cho tới khi trượng phu thứ hai của bà cũng qua đời, bà mới được vua Tây Hạ mới đăng cơ đưa tới đây.

Lại lần nữa khi bước vào viện tử này, bà có cảm giác giống như cách một kiếp người, bơ vơ ôm hai đứa con thơ trong lòng, nhìn một vầng mặt trời đỏ trên trời, lúc đó bà nghĩ, đưa các con ở đây nốt quãng đời còn lại cũng rất tốt.

Quên đi Đại Tề phồn hoa, quên đi Tây Hạ thê lương, quên đi tất cả đau khổ, cứ như vậy bình lặng sống qua những ngày tháng giản đơn lại hạnh phúc, nhìn con ngày một trưởng thành, bà ấy cũng ngày một già đi.

Lại không ngờ, tới phúc khí như vậy bà ấy cũng không có.

Ông trời đã đem đi hai đứa con của bà, cũng mang đi tất cả bận tâm của bà.

Bà không biết mình vì sao còn phải sống.

“Công chúa…” Hồng Diệp vội vội vàng vàng vào cửa, “Công chúa, bên ngoài đều đang đồn… bắt được một gian tế của Đại Tề, hắn mang tới một lá mật tín cho công chúa.”

https://thuviensach.vn

Trưởng công chúa Đông Bình nhíu mày, “Đem cho ta một lá mật tín?” Là mật tín ai viết cho bà ấy?

Bên ngoài truyền tới một trận thanh âm ồn ào.

Hồng Diệp không nhịn được nhìn ra ngoài, “Là… quan binh… họ… tới đây làm gì?”

Cũng khó trách Hồng Diệp sẽ kinh hoàng.

Từ khi họ dời tới đây, rất ít có người tới cửa, dù là hai đứa con của bà bệnh chết, bà khóc tới chết đi sống lại, cũng chỉ có hai tăng nhân tới niệm kinh siêu độ cho các con.

Có lẽ là trên mật tín có nội dung gì đặc biệt, vua Tây Hạ mới phái người tới thẩm vấn bà.

Hồng Diệp có chút sợ hãi, trưởng công chúa Đông Bình dứt khoát cúi gằm mặt tiếp tục kim chỉ trong tay, dường như tất cả đều đã không có liên quan tới bà.

Cửa bị mở, mùi thơm của thịt dê lập tức xông vào mũi.

Có người hét nói: “Mau, mau, mau, đem vào.”

Một bồn than củi được đưa vào phòng, sau đó là một con dê béo nướng chính một nửa được người ta treo lên.

Được lửa đốt, trên thịt dê “xèo xèo” chảy ra váng mỡ, mùi thơm cũng theo đó tràn đầy cả phòng.

Ngay tiếp theo, lại có thị nữ bưng lên một khay y phục, trang sức và các loại vật dụng.

Hồng Diệp nhìn ngẩn ra.

https://thuviensach.vn

Quan viên đi đầu hành lễ với trưởng công chúa Đông Bình, “Đây là đại vương ban cho Hoàng hậu Bình Chiêu…” Nói tới đây, quan viên đảo mắt, “Không, là ban thưởng cho trưởng công chúa Đông Bình, công chúa từ từ dùng, đại vương đặc biệt giao phó, trưởng công chúa không cần tạ ơn.”

Trưởng công chúa Đông Bình không ngẩng đầu.

Một người lại bị đẩy tới trước mặt trưởng công chúa Đông Bình.

“Đây là sứ giả Đại Tề phái tới, tới thỉnh an trưởng công chúa.”

Người của Đại Tề, chính là gian tế Đại Tề bị bắt được mà họ nói đó.

Lâu rồi không gặp được người của quê nhà, Trưởng công chúa Đông Bình không nhịn được ngẩng đầu lên.

Người trước mặt khuôn mặt chất phác, khoé miệng hơi nâng lên, trong mắt đầy tia máu đỏ, hốc mắt xanh đen, môi miệng đã sưng lên, lại còn thiếu một tai, hiển nhiên là đã chịu rất nhiều giày vò mới có thể đứng ở trước mặt bà ấy.

Quan viên cười nói: “Trưởng công chúa, đại vương nói rồi, người có thể nói chuyện với hắn, hắn đem tới tin tức của Thái hậu Đại Tề.”

Nói dứt lời, viên quan lui ra ngoài.

Trong phòng lại trở lại yên tĩnh.

Trưởng công chúa Đông Bình từ từ may y phục trong tay, lão Nhạc dường như bị thịt dê béo hấp dẫn, ngồi xuống nghịch than.

“Công chúa…” Lão Nhạc hồi lâu mới đi tới trước mặt Trưởng công chúa Đông Bình, “Phải ăn thêm chút thịt mới có sức lực.”

https://thuviensach.vn

“Có sức lực làm gì?” Trưởng công chúa Đông Bình hơi hơi cười, “Theo các ngươi về Đại Tề sao?”

“Không phải…” Lão Nhạc trịnh trọng lắc lắc đầu, “Đại tiểu thư nhà ta nói rồi, bảo ta nói cho Trưởng công chúa, ăn no rồi mới có sức ở lại, ở lại trong hoàng thành của Tây Hạ.”

Tay của trưởng công chúa Đông Bình đột nhiên khẽ run, một giọt máu đột nhiên từ ngón tay ứa ra.

Lẽ nào còn có người hiểu tâm tư của bà ấy?

…

Đại Tề, ngoài tẩm cung của Thái Hậu.

Từ Cẩn Du bưng chén canh đứng ở đó, lần này thời gian đợi rất dài, không cầm được nhìn vào trong cung Từ Ninh, ngày tháng nàng ở bên cạnh Thái Hậu nương nương đã không còn ngắn nữa, Thái Hậu căn bản sẽ không tị huý nàng một vài việc nhỏ, cho nên lần này Thái Hậu nhất định đang xử lý việc vô cùng quan trọng. Không biết lần này sẽ có bao nhiêu người khóc, bao nhiêu người cười?

Trong cung là một nơi có thể khiến người ta nhanh chóng trưởng thành, ở bên cạnh Thái Hậu nương nương lâu rồi, trưởng thành càng nhanh hơn.

Hà ma ma lên trước nói: “Đại tiểu thư, người mệt rồi, đem chén canh giao cho nô tì đi!”

Từ Cẩn Du lắc lắc đầu, xưa nay luôn là nàng chính tay nấu canh đưa tới, đây là quy tắc trong cung, nhất định phải giữ quy tắc này mới có thể đi xa hơn.

https://thuviensach.vn

Hà ma ma gật gật đầu lui tới bên cạnh, Lục Nhị lão gia nói không sai, Từ đại tiểu thư là đứa trẻ thông minh lanh lợi, chỉ cần bà ta tỉ mỉ dạy dỗ, tương lai nhất định sẽ có tiền đồ tốt.

"Từ Đại tiểu thư," Cẩm Vi cô cô của cung Từ Ninh cười đi tới, nhận chén canh trong tay Từ Cẩn Du, "Hôm nay trắc phi của Trang Vương vào cung, Thái Hậu nương nương muốn nói vài lời riêng tư với trắc phi, không cần người ở đây nữa."

Từ Cẩn Du đáp lại một tiếng, vô cùng ngoan ngoãn đem Hà ma ma lui xuống.

"Nhất định là có việc gì." Từ Cẩn Du nhìn về phía Hà ma ma, "Ngươi nghe được tin gì không?"

Hà ma ma lắc lắc đầu, "Mấy ngày nay, trong Cung Từ Ninh trên trên dưới dưới đều kín miệng như bưng, nói toàn chuyện phiếm, nhưng nghe nói trắc phi của Trang Vương ở Hàng Châu gặp được một vị thần y, nói vị thần y đó có thể trị ôn dịch, nối tay đứt, chỉ là trông xấu xí, nếu Thái Hậu nương nương không chê thì sẽ mời ông ta vào cung thỉnh mạch cho Thái Hậu."

Từ Cẩn Du ngồi trên ghế gấm, "Không phải Thái Hậu nương nương luôn dùng thuốc của Hoàng Viện Sứ rất tốt sao? Vì sao phải mời lang trung khác vào cung?" Nói rồi nhìn về phía Hà ma ma, "Trong đây nhất định có lí do gì."

Hà ma ma nét mặt tán thưởng, "Đại tiểu thư đã nhìn rất thấu tỏ, không cần nô tì dạy nữa."

Hà ma ma nói vậy nhưng trong lòng có chút lo lắng, đã lâu rồi bà ta không nhận được tin tức của Lục Nhị lão gia, hi vọng không xảy ra chuyện gì.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 194: Khoảng Cách

Từ Cẩn Du đang nói chuyện với Hà ma ma liền nghe thấy tiếng của nội thị từ cửa truyền tới, “Thái Hậu bảo ta đưa hoa quả tới cho Từ đại tiểu thư.”

Từ Cẩn Du vội đứng lên ra ngoài đón, tiểu cung nữ đã bày hoa quả lên bàn, Từ Cẩn Du nhìn qua, là một khay sơn trà và một khay mơ.

Nội thị cười nói: “Thái Hậu bảo nô tì đưa tới, Thái Hậu nói rồi, chỗ hoa quả theo mùa này từ phương nam tới, quê quán của đại tiểu thư là Hàng Châu, nhất định thích ăn.”

Từ Cẩn Du vội lên trước tạ ơn, Hà ma ma đưa tiền thưởng.

Không ngờ sớm như vậy đã có thể ăn được sơn trà, Từ Cẩn Du tính toán thì thấy sớm hơn năm ngoái đến tận một tháng.

“Cung phụng năm nay đúng là sớm.”

Nội thị nói: “Năm ngoái đánh trận nên miễn cưỡng đưa một ít vào kinh, năm nay đương nhiên phải sớm hơn chút, nhưng… đây cũng không phải cung phụng của địa phương, mà là… tử đệ quan viên hiếu kính Thái Hậu.”

Đồ cung phụng là đi theo thuyền quan.

Ai vận chuyển những hoa quả này nhanh hơn thuyền quan chứ?

Từ Cẩn Du có chút hiếu kì, đợi tới khi nội thị đi rồi liền bảo Hà ma ma ra ngoài nghe ngóng tin tức.

https://thuviensach.vn

Cung nữ rất nhanh đã làm rõ ngọn nguồn, “Năm nay hoa quả trong cung chúng ta ăn là vận chuyển bằng thuyền tới Hải Châu, lại dùng ngựa đưa tới. Nghe nói con trai và người cha đánh cược với nhau, một người đi đường sông, một người đi đường biển, xem đồ của ai đưa tới Kinh Sư trước.”

Từ Cẩn Du ở trong cung Thái Hậu từng xem địa đồ, vận tải biển chỉ có thể tới Hải Châu rồi đổi ngựa, vận tải sông lại có thể trực tiếp tới Từ Châu rồi mới đổi ngựa, nhìn thế nào cũng thấy đi đường sông nhanh hơn đường biển, hơn nữa trên biển sóng to gió lớn, nghe nói còn vô cùng nguy hiểm, động một cái là có thể lật thuyền, ai lại đánh cược như vậy?

“Đại tiểu thư…” Nha hoàn Lục Trúc vào nói, “Lão thái thái và thái thái đều về kinh rồi, thái thái ở cửa cung đợi đem cho người vào bộ quần áo.”

Từ Cẩn Du cười nói: “Chỗ ta cái gì cũng có, bảo mẫu thân đừng phí sức nữa, ta đến xin Thái Hậu tấm thẻ, bảo bà ấy ngày mai vào cung là được rồi, cũng không gấp ngay lúc này, nói không chừng lát nữa Thái Hậu còn truyền ta tới đó.”

Lục Trúc đáp lại một tiếng, lập tức tới cửa cung gửi thư.

Từ phu nhân bảo người đem một bình mơ ngâm đợi ở cửa cung, cả nửa ngày mới nhìn thấy Lục Trúc chạy ra, lại không thấy bóng dáng của Từ Cẩn Du.

“Tiểu thư đâu?” Từ phu nhân vội hỏi.

Lục Trúc nói: “Lát nữa Tiểu thư còn phải tới chỗ Thái Hậu nương nương, bảo con nói với phu nhân một tiếng.”

Khuôn mặt Từ phu nhân tràn đầy thất vọng, đang định quay người trở về, lại nhìn thấy có người vội vàng đi tới, nhìn kĩ thì thấy chính là Từ Cẩn Du.

https://thuviensach.vn

Từ Cẩn Du giống như chim én bay về tổ lao vào lòng Từ phu nhân, “Mẫu thân, người đã trở về rồi.”

Sự vui mừng đột nhiên mà tới khiến Từ phu nhân cười không khép được mồm, “Sao chạy ướt đẫm mồ hôi rồi, đứa trẻ này… đúng là… khiến người ta xót xa. Không phải con nói chỗ Thái Hậu có việc, sao lại chạy tới đây rồi?”

Từ Cẩn Du nói: “Con không đợi được muốn gặp mẫu thân, cho nên… phải chạy nhanh một chút, dù chỉ có thể nói đôi câu với mẫu thân.”

Từ phu nhân nghe thấy lời này thì sống mũi cay cay, nước mắt suýt chút rơi xuống, nhất định là Cẩn Du không dễ dàng gì mới có thời gian rảnh để gặp bà ấy, không thì sẽ không để Lục Trúc tới chuyển lời trước.

Để một đứa trẻ như vậy ở trong cung hơn một năm, mỗi lần nghĩ tới bà ấy đều không tránh khỏi áy náy.

Bà ấy tỉ mỉ sờ đầu Từ Cẩn Du, “Từ sau khi rời khỏi Kinh Thành, ta đã hối hận rồi, để con một mình ở lại đây, trong lòng ta luôn cảm thấy trống rỗng.”

Từ Cẩn Du nhẹ nhàng vỗ lưng Từ phu nhân, “Mẫu thân đi rồi con cũng buồn, nhưng lại không thể giữ mẫu thân, vì không thể để tổ mẫu một mình cô đơn trở về Hàng Châu, con biết mùi vị của một mình.”

Hai năm nay, dường như Cẩn Du đã trưởng thành rồi, lễ giáo chu toàn không nói, còn nghe lời hiểu chuyện như thế, lời vừa nãy đã nói thẳng tới trái tim của bà ấy.

Từ phu nhân nhẹ nhàng nói: “Qua vài ngày nữa ta sẽ nhắc với Thái Hậu để con về nhà, cả ngày ở trong cung cũng không phải việc tốt, qua năm đón Tết cô đơn biết bao…”

https://thuviensach.vn

Từ Cẩn Du buông mẫu thân ra, trên mặt là bộ dạng kinh ngạc, “Mẫu thân tuyệt đối đừng đi nói với Thái Hậu như vậy, trong kinh nhiều nữ quyến như thế, Thái Hậu nương nương chỉ giữ một mình con lại bên cạnh, đó là ân điển đối với chúng ta, đợi năm sau nữa con trưởng thành rồi, con càng không thích hợp đi lại trong cung, lúc đó mẫu thân lại thuận theo ý của Thái Hậu đón con về nhà, đây mới là cách làm chu toàn nhất.”

Nhưng nếu như vậy, mẹ con họ lại gặp ít xa nhiều.

Từ phu nhân không tránh khỏi xót xa, “Tiểu thư nhà người ta đều vui vui vẻ vẻ ở trong nhà, con… muốn gò bó ở nơi này, hành sự còn phải cẩn thận, ta nghĩ tới đã buồn.”

Hà ma ma vội nói: “Phu nhân cũng đừng buồn, việc này đối với tiểu thư mà nói là việc tốt. Người không biết mỗi khi gặp ngày lễ tết, tử đệ của quan to hiển đạt đều phải đến thỉnh an Thái Hậu nương nương, tiểu thư đứng ở sau lưng Thái Hậu nương nương, đó là nổi bật nhất rồi.”

Từ phu nhân biết ý của Hà ma ma, qua hai năm nữa trong kinh có không ít tử đệ đều có thể chỉ hôn rồi.

Lẽ nào Thái Hậu giữ Cẩn Du ở bên cạnh là để tương lai chỉ hôn cho ai?

Thế tử của Trang Vương? Hoàng thái tôn? Hay là tử đệ nguyên công? Nếu là nguyên công còn được, bà không muốn gả con gái vào hoàng thất, mấy năm nay dao động của hoàng thất họ đều để tâm, nhà họ Từ bọn họ dù cửa cao không thấp nhưng cũng không thể nhắm mắt vì trèo cao mà gả con gái, càng huốn hồ quan hệ giữa Thái Hậu và Hoàng Thượng xưa nay cũng không tốt.

Từ phu nhân cảm thấy đây cũng chưa chắc là việc tốt, hôn ước Thái Hậu định họ không có quyền không đồng ý, vạn nhất không gả được chỗ tốt, vậy thì phải biết làm sao?

https://thuviensach.vn

Mẫu thân nào không lo nghĩ cho con gái của mình chứ.

Từ phu nhân muốn nói lại thôi, Cẩn Du tuổi còn nhỏ, những lời này không thể nói với nàng.

“Mẫu thân…” Từ Cẩn Du gián đoạn suy nghĩ của Từ phu nhân, “Người biết Cố Lang Hoa gần đây thế nào không?”

Từ Cẩn Du đột nhiên nhắc tới Cố Lang Hoa, Từ phu nhân lại ngây ra đó.

Ở Giang Chiết, nhắc tới Cố gia chỉ e không có mấy người không biết. Đặc biệt là bé gái mười tuổi Cố Lang Hoa này, việc đối đầu với Hoàng Thành Ti trên sông Tiền Đường bị đồn thổi không ra sao cả, sau này lại vì Cố Lang Hoa muốn giải oan cho cha mà tất cả đạo phỉ trong Giang Chiết triệt để bị quét sạch rồi.

Có thể nói, Cố Lang Hoa đã nổi danh khắp Giang Chiết.

Khi họ rời khỏi Hàng Châu, Cố lão thái thái bảo người đưa thiệp muốn tới nhà viếng thăm, Từ lão phu nhân lại từ chối. Nếu là hương thân Cố gia trước đây đó còn dễ nói, Từ gia cũng sẽ không để tâm môn hộ Cố gia thấp, nể ân tình của Cố gia năm đó mà đồng ý qua lại, nhưng giờ thì khác rồi.

Dù Cố Lang Hoa có chút danh tiếng nhưng theo lời của lão phu nhân nói, phải là đứa trẻ không hợp lễ giáo, không thông quy tắc, mới có thể làm ra những chuyển kia, cố ý thổi phồng thanh thế chẳng qua là để tư lợi cho mình. Cố gia vốn có vài phần thanh cao, sau khi Cố Thế Hoành chết, giờ cũng bị bại sạch rồi, Cố lão thái thái tuổi đã lớn nên mới không quản được nhà đó, để mặc Cố Lang Hoa làm bậy.

Lão phu nhân vừa nói dứt lời, chỗ Hứa gia lại xảy ra chuyện, Lục Văn Hiển và nha hoàn bên cạnh Hứa thị thông dâm, cũng cuốn cả Hứa thị vào trong. Hứa thị lại là mẹ ruột của Cố Lang Hoa… Từ lão phu nhân chỉ là

https://thuviensach.vn

nghe tin đồn bên ngoài liền lập tức muốn né tránh ngay Cố gia và Hứa gia, cho nên dứt khoát sớm tới Kinh Thành.

Từ Cẩn Du nhìn ra thần tình bất thường của Từ phu nhân, không cầm được hỏi, “Sao rồi? Lúc con còn nhỏ không phải thường tặng lễ vật cho Cố Lang Hoa sao? Con nhớ Cố Lang Hoa còn tặng trả cho con một quả cầu bạc nhỏ.”

“Đừng nhắc Cố gia nữa.” Từ phu nhân thở dài, “Đợi con trở về rồi ta lại nói kĩ càng với con, trong cung nếu có người nhắc tới Cố gia, con liền giả vờ không quen, không đi tiếp lời là được rồi.” Đây là lão phu nhân đặc biệt giao phó, e là Cẩn Du nể giao tình hai nhà mà qua lại với Cố Lang Hoa, rất có thể sẽ bị Cố Lang Hoa liên luỵ thanh danh. Nhưng theo bà ấy thấy, hai đứa trẻ đã phẩm tính khác nhau, cứ coi như gặp nhau cũng sẽ không thể thân nhau.

Càng huống hồ một người ở bên cạnh Thái Hậu, một người chẳng qua ở trên phố, đã cách biệt nghìn lần, muốn gặp mặt cũng là không dễ.

Lúc này, truyền tới một trận tiếng vó ngựa.

Từ Cẩn Du nhìn sang, chỉ thấy một nam tử nhảy xuống từ trên ngựa, hắn mặc y bào màu lam nhạt, buộc mũ ngọc, mặt mũi sáng sủa, trên mặt ngoài thần thái anh tư hiên ngang, còn có chút tự phụ, giống như bầu trời cao xa, sáng trong, tươi đẹp.

Đây là ai?

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 195: Tiến Cung

"Tứ đệ.” Có người hét đuổi tới.

Nam tử đó lại không dừng lại, nhảy xuống ngựa cầm yêu bài đi thẳng vào cung.

“Đó là ai?” Từ phu nhân không nhịn được hỏi nội thị bên cạnh.

Nội thị cười nói: “Là hai vị công tử của đại nhân Bùi Tư Thông, người tới trước đó là tứ công tử, đuổi tới phía sau là trưởng tử của Bùi đại nhân.”

Con trai của Bùi Tư Thông?

Chính là Bùi tứ công tử này suýt chút nữa lật tung của Hàng Châu ư?

Rốt cuộc là rồng sinh chín con, không con nào giống nhau, nghe nói trưởng tử của Bùi đại nhân dịu dàng nho nhã, dù còn chưa làm quan nhưng đã nổi danh bên ngoài, vị tứ công tử này lại gây chuyện thị phi khắp nơi khiến Bùi gia khổ không thể nói.

Từ Cẩn Du còn hiếu kì nhìn hai người đó, Từ phu nhân đã nói: “Mau về đi, nói không chừng lát nữa Thái Hậu sẽ phái người tới tìm con.”

Từ Cẩn Du đáp lại một tiếng, “Mẫu thân sáng ngày mai vào cung sớm, chúng ta cũng có nhiều chuyện để nói.”

Từ phu nhân đứng ở cửa cung luôn nhìn theo bóng dáng của Từ Cẩn Du cho tới khi không còn nữa mới bảo hạ nhân hầu hạ lên xe ngựa. Xe ngựa của Từ gia vừa chuyển động liền nghe thấy bên ngoài truyền tới tiếng nói

https://thuviensach.vn

của hạ nhân, “Chúng là ta Cố gia ở Trấn Giang, hôm qua nhận được cung bài, hôm nay tới thỉnh an Thái Hậu nương nương.”

Cố gia Trấn Giang?

Từ phu nhân có chút kinh ngạc, vé rèm nhìn qua, chỉ thấy một bé gái mặc áo màu xanh nhạt quay lưng lại phía bà ấy, đứng ở cửa cung, gió thổi qua chiếc váy dài của nàng, nàng lại đoan trang đứng ở đó sừng sững bất động.

Đây là Cố Lang Hoa? Sao Cố Lang Hoa lại tới Kinh Thành, sao lại đi gặp Thái Hậu?

Từ phu nhân không biết làm sao liền nghĩ tới khi Cố Lang Hoa vừa sinh ra, bà ấy đem Cố Lang Hoa và Cẩn Du hai đứa một trái một phải ôm trong lòng, đều là em bé như ngọc chạm tỉ mỉ, bà ấy nhìn đều thích như nhau, có một khắc bà ấy thậm chí từng muốn nếu hai đứa trẻ này đều là của bà ấy thì tốt biết bao.

Từ phu nhân không cầm được đưa tay ra gõ vào thùng xe, xe ngựa lập tức dừng lại, hạ nhân ngoài xe vội cúi người tới nghe dặn dò.

Từ lão phu nhân đã nói rất rõ, tốt nhất đừng qua lại với Cố gia, dù gặp được ở trước cửa cung cũng không tiện nói gì.

Trong lúc Từ phu nhân do dự, Cố Lang Hoa đã vào cửa cung.

Từ phu nhân thở dài, dặn dò hạ nhân, “Đi thôi.” Tính ra cũng rất nhiều năm không gặp rồi, nghe thấy thông tin có liên quan tới Cố Lang Hoa, bà ấy cũng vô cùng kinh ngạc, đứa bé mũm mĩm mềm mại đó sao lại biến thành bộ dạng này, là vì Cố Thế Hoành sớm qua đời, thiếu quản giáo, hay là Cố lão thái thái quá nuông chiều?

Bà ta chỉ là cảm thấy đáng tiếc.

https://thuviensach.vn

Đáng tiếc cho đứa trẻ đó.

Năm đó, lão gia thích nó như thế, đích thân dùng hai chữ “Lang Hoa” đặt tên cho nó.

Bà ấy còn từng nghĩ muốn nhận Lang Hoa làm con gái nuôi, là Cố đại thái thái không đồng ý nên việc này mới thôi. Thoáng chốc đã nhiều năm như vậy trôi qua rồi, hai đứa trẻ đều đã trưởng thành, lại còn có thể gặp nhau trong cung.

Có lẽ đây chính là số mệnh.

…

Lang Hoa ngẩng đầu lên nhìn thấy tường đỏ ngói xanh của Hoàng Cung, dưới hành lang còn có cung đăng lưu ly tám cạnh.

A Mạt hơi căng thẳng đi nhanh hơn chút, Tiêu ma ma vội lên trước kéo nàng ta, A Mạt lập tức đỏ mặt.

Lang Hoa lại nhìn Hồ Trọng Cốt, dù sắc mặt có chút không tự nhiên lắm nhưng vẫn ngẩng đầu để người ta quan sát. Kiếp trước, Hồ Trọng Cốt bị người ta tìm mọi cách lăng nhục, kiếp này ông ta dù còn chưa vào Thái Y Viện lại đã có thể vào cung chẩn trị cho Thái Hậu, tương lai nhất định sẽ giương danh Đại Tề.

Cung nhân dẫn đường ở phía trước, không lâu sau đã tới ngoài cung Từ Ninh.

Nội thị của cung Từ Ninh lên trước nói: “Cố đại tiểu thư đợi ở đây một chút, chúng ta đi bẩm báo Thái Hậu nương nương.”

Đèn trong cung kết sắc, một cảnh tượng náo nhiệt.

https://thuviensach.vn

Kiếp trước nàng dù được phong làm Quận Phu Nhân, lại vì tật ở mắt nên luôn không có cơ hội vào cung, không ngờ kiếp này lúc này có thể đứng ở ngoài cung Từ Ninh.

Một nụ cười bò lên trên miệng của Lang Hoa.

Tất cả điều này đều trở nên thú vị như vậy.

“Mau đi thông báo một chút, Hàn phu nhân tới rồi.”

Lang Hoa nghe thấy tiếng nói, ngẩng mắt lên, cách đó không xa có một phu nhân mặc áo vàng xinh đẹp đứng ở đó, bộ dạng của một nữ tử Giang Nam tiêu chuẩn, mày dài mà nhỏ mảnh, trong một đôi mắt phảng phất ánh nước, trông xinh đẹp mà mỏng manh.

Đây chính là phu nhân của Hàn Chương.

Không biết nghĩ ra cái gì, Hàn phu nhân dùng khăn nhẹ nhàng lau lau khoé mắt.

Trong lòng Lang Hoa thở dài, nàng cuối cùng biết vì sao khi Hàn tướng quân từ Kinh Thành tới Trấn Giang lại luôn nhíu mày, thần tình không biết làm sao.

Người có thể hô mưa gọi gió trên chiến trường đó lại không thể đối diện với một người vợ như nước trong nhà.

Nâng khay ngang mày, bạc đầu giai lão.

Nói thì dễ, làm lại khó như thế.

Nàng thì sao? Tương lai của nàng sẽ thế nào?

…

https://thuviensach.vn

Trong cung Thái tử, Thái tử nghe tin tức nội thị thăm dò được.

“Thái Hậu nương nương mở tiệc mời nữ quyến của sứ thần Tây Hạ ở cung Từ Ninh.”

Ánh mắt Thái tử loé lên, không ngờ Thái Hậu vội vàng động thủ như vậy, “Trong yến tiệc đều mời những ai?”

Nội thị cúi đầu đếm kĩ tên người, “Ngoài những ngoại mệnh phụ thường xuyên ra vào cung Từ Ninh, còn mời phu nhân cảu Hàn tướng quân vào một lang trung danh bất hư truyền.”

Thái tử nhíu mày.

Hàn Chương và Tây Hạ coi như là một cặp đối thủ oan gia, giờ Thái Hậu lại gọi Hàn phu nhân tới, đây là chủ động bày tỏ thiện ý với sứ thần Tây Hạ? Sao Hàn Chương có thể đồng ý cho nữ quyến vào cung?

“Nghe nói trong phủ của Hàn tướng quân đã xảy ra chuyện rồi, Hàn tướng quân trong lúc tức giận đã dọn ra điền trang ngoại ô, Hàn phu nhân khóc cả một đêm, khi tới cung Từ Ninh mắt còn sưng vù.”

Đây là Thái Hậu muốn cưỡng ép Hàn gia cúi đầu.

Tim Thái tử đập nhanh như bay, Thái Hậu vì Trưởng công chúa Đông Bình, cái gì cũng có thể đồng ý, đây là vừa trúng ý của hắn.

Đây là lần đầu tiên Thái Hậu có bộ dạng tổ mẫu, hoàn toàn theo tâm ý của hắn hành sự.

“Không sai được,” Thái tử đứng lên, “Lần này Thái Hậu nhất định muốn đón Trưởng công chúa Đông Bình về Đại Tề rồi.” Không thì tuyệt đối sẽ không đại động can qua như vậy.

Vịt tới tay, hắn không thể để nó bay mất.

https://thuviensach.vn

Thái Hậu thúc đẩy hoà đàm, hắn đem binh đi đánh nước Liêu, trong bữa tiệc ngày mai, hắn muốn trước mặt văn võ bá quan thỉnh mệnh phụ hoàng xuất chinh.

"Thái tử gia," Hạ nhân thấp giọng bẩm báo, "Thẩm đại nhân tới rồi."

Thái tử có chút bất ngờ, người cẩn thận như Thẩm Xương Cát có lẽ sẽ không tuỳ tiện xuất hiện ở phủ Thái tử chứ?

Thái tử chỉnh lại y sam, cho mời Thẩm Xương Cát tới thư phòng.

Sắc mặt Thẩm Xương Cát hơi khó coi, sau khi để mất Xu Minh, Hoàng Thượng lệnh cho hắn lập tức hồi kinh. Vừa bước vào Kinh Thành, Hoàng Thượng không truyền hắn yết kiến mà sai người đoạt đi yêu bài của hắn, cách chức hắn xét xử.

Lần này Hoàng Thượng thật sự tức giận rồi.

Chuyến đi Giang Chiết, hắn đã thua triệt để, hi vọng Hoàng Thượng nể tình công lao hắn giết Triệu Linh, để hắn trở lại Hoàng Thành Ti nhậm chức, như vậy mới có thể tiếp tục tra xét tung tích của Cố Thế Hoành và những Sát Tử đó.

Hắn không thể cứ thế nhận thua.

"Thái tử gia," Thẩm Xương Cát ngẩng đầu lên, "Ngài phải bảo người chú ý một người."

Nhìn thần tình trịnh trọng của Thẩm Xương Cát, Thái tử cũng nhíu mày, "Ai?"

Trong con mắt đầy sợi máu của Thẩm Xương Cát toàn là vẻ hiểm ác, "Đại tiểu thư Cố gia, Cố Lang Hoa."

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 196: Điềm Lành

Cố Lang Hoa?

Thái tử tìm kĩ trong đầu cái tên này, sau đó nhíu mày, "Thẩm đại nhân nói là Cố gia mà ngươi đã kết thù đó?"

Sau khi Mẫn Hoài đem tấu sớ Thẩm Xương Cát lấy việc công làm việc riêng dâng lên ngự tiền, thân sĩ Cố gia vốn không chút nổi bật này liền được mọi người nghị luận.

Hắn cũng mới biết thì ra tổ tiên Cố gia chính là liệt thần tiền triều đã đập đầu vào cột ở Kim Loan Điện năm đó.

Cố gia này, ở Trấn Giang làm thân sĩ mấy chục năm, môn hạ không có một ai vào làm quan. Việc của Trấn Giang bùng phát họ mới biết, Cố gia đóng cửa không ra là vì sợ Thẩm gia tìm tới báo thù, không phải luôn có tâm kết với bản triều.

Thẩm Xương Cát ở Hàng Châu hại Cố gia không thành, giờ đương nhiên ôm một cục oán khí.

Thái tử nghĩ tới đây, trên mặt lộ ra một nụ cười đã hiểu, "Ta biết Thẩm đại nhân lần này chịu thiệt ở Hàng Châu, nhưng môn đệ giống như Cố gia đó cũng không lật ra được sóng gió gì. Đợi tới khi việc này dẹp yên rồi, ta lại giúp ngươi tìm lỗi của họ, cũng để ngươi trút cơn giận này."

Ngu xuẩn.

Thẩm Xương Cát suýt chút hét lên.

https://thuviensach.vn

Thái tử giống những người đó, cũng tin hắn nhắm vào Cố gia vì ân oán riêng tư.

Thẩm Xương Cát cắn chặt răng, lại không thể biểu hiện ra, chỉ là sa sầm mặt, “Thái tử gia chuẩn bị thỉnh cầu xuất chinh tới nước Liêu?”

Thẩm Xương Cát dù bị cách chức, tai mắt trong Hoàng Thành Ti vẫn theo hắn sai khiến, hắn đương nhiên sẽ biết thông tin như vậy.

Thái tử gật đầu, “Võ tướng thời tiên đế để lại đều bị Thái Hậu nắm trong tay, chúng không chịu tới báo đáp ta, là chê ta không có quân công bên mình, giờ chính là một thời cơ tốt…”

“Thái tử gia không sợ bên trong có gian trá?”

Có gian trá gì?

Người đưa ra hoà đàm là Hoàng Thượng và Thái Hậu, lại không phải hắn.

Người Tây Hạ đã cứu Xu Minh đi, triều đình còn phải giả bộ không biết gì tiếp tục hoà đàm, ai có mặt mũi nào để tố cáo hắn qua lại với Tây Hạ?

Thái tử nghĩ rồi liền cảm thấy đắc ý.

Lúc đó vứt ra quân bài Trưởng công chúa Đông Bình là đúng rồi.

Giờ văn võ cả triều đều đang nghị luận việc hoà đàm, sớm đã quên sạch cuộc chiến Trấn Giang gì đó, sau khi Hàn ngự sử vào kinh liền bị định tội thông địch sau thu xử trảm, vụ án này đã bị đặt xuống rồi, trữ quân như hắn vẫn có thể nghênh ngang đi lên Kim Loan Điện.

Thái tử cười nói: “Thẩm đại nhân nghĩ nhiều rồi, giờ bất luận hoà đàm với Tây Hạ ra kết quả gì đều không có liên quan tới ta, cứ coi như ta phải đem binh đi đánh Tây Kinh của Đại Liêu, đó cũng là sau khi hoà đàm với

https://thuviensach.vn

Tây Hạ thành công.” Chẳng qua là hắn nắm những lợi ích này trong tay trước mà thôi.

Thẩm Xương Cát lại cảm thấy không đúng.

Tin tức mà thám tử của Cố gia truyền về rõ ràng là: Đừng hoà đàm, có gian trá.

Nhưng giờ vì sao lại muốn giúp Thái Hậu hoà đàm với Tây Hạ chứ?

Lẽ nào thật sự là Cố gia đã đi vào đường cùng, chỉ có thể yên thân ở dưới Thái Hậu, chỉ có thể hành sự theo tâm ý của Thái Hậu, cho nên mới nghĩ ra mưu kế dùng Tây Kinh đổi Ngân Châu?

Thẩm Xương Cát nghĩ tới đây không cầm được cười lạnh.

Cố đại tiểu thư đứng trên thuyền nhỏ của sông Tiền Đường, nói ra bao nhiêu lời hào ngôn tráng ngữ vì nước vì dân như thế, giờ xem ra chẳng qua chỉ là dùng thủ đoạn để trục lợi.

Chỉ cần Trưởng công chúa Đông Bình có thể trở về, dỗ được Thái Hậu vui vẻ, Cố gia nhất định sẽ được lợi ích.

“Thẩm đại nhân,” Thái tử cười nói, “Ngươi yên tâm, ta đã biết hình bộ ép vụ án này xuống trước, đợi tới khi cơn giận của phụ hoàng tan rồi, tự nhiên sẽ để Thẩm đại nhân phục chức quan.”

Hoà đàm với Tây Hạ vốn nên là cơ hội Hoàng Thành Ti kiến công lập nghiệp, giờ lại bị Cố gia nẫng tay trên.

Cố gia trắng trợn góp sức cho Thái Hậu như vậy, không sợ sau này bị Hoàng Thượng tính sổ sao?

Nghĩ tới đây, mắt Thẩm Xương Cát sáng lên, hắn không tin không bắt được điểm yếu của Cố Lang Hoa, chỉ cần để Hoàng Đế biết Cố gia lợi dụng

https://thuviensach.vn

Sát Tử mưu sự cho Thái Hậu, Cố gia nhất định chết chắc.

“Thái tử gia,” Thẩm Xương Cát đứng lên, “Cố Lang Hoa đó dù chỉ có mười tuổi nhưng nguỵ kế đa đoan, Thái tử gia gặp được cô ta nhất định phải vô cùng cẩn thận. Ngày mai Hoàng Thượng thiết yến sứ thần Tây Hạ, nếu Thái tử muốn thỉnh mệnh tới Tây Kinh, nhất định phải nói rõ, ngài là muốn đợi tới khi Tây Hạ hoà đàm thành công rồi mới xuất chinh.”

Có gian trá gì?

Người đưa ra hoà đàm là Hoàng Thượng và Thái Hậu, lại không phải hắn.

Người Tây Hạ đã cứu Xu Minh đi, triều đình còn phải giả bộ không biết gì tiếp tục hoà đàm, ai có mặt mũi nào để tố cáo hắn qua lại với Tây Hạ?

Thái tử nghĩ rồi liền cảm thấy đắc ý.

Lúc đó vứt ra quân bài Trưởng công chúa Đông Bình là đúng rồi.

Giờ văn võ cả triều đều đang nghị luận việc hoà đàm, sớm đã quên sạch cuộc chiến Trấn Giang gì đó, sau khi Hàn ngự sử vào kinh liền bị định tội thông địch sau thu xử trảm, vụ án này đã bị đặt xuống rồi, trữ quân như hắn vẫn có thể nghênh ngang đi lên Kim Loan Điện.

Thái tử cười nói: “Thẩm đại nhân nghĩ nhiều rồi, giờ bất luận hoà đàm với Tây Hạ ra kết quả gì đều không có liên quan tới ta, cứ coi như ta phải đem binh đi đánh Tây Kinh của Đại Liêu, đó cũng là sau khi hoà đàm với Tây Hạ thành công.” Chẳng qua là hắn nắm những lợi ích này trong tay trước mà thôi.

Thẩm Xương Cát lại cảm thấy không đúng.

https://thuviensach.vn

Tin tức mà thám tử của Cố gia truyền về rõ ràng là: Đừng hoà đàm, có gian trá.

Nhưng giờ vì sao lại muốn giúp Thái Hậu hoà đàm với Tây Hạ chứ?

Lẽ nào thật sự là Cố gia đã đi vào đường cùng, chỉ có thể yên thân ở dưới Thái Hậu, chỉ có thể hành sự theo tâm ý của Thái Hậu, cho nên mới nghĩ ra mưu kế dùng Tây Kinh đổi Ngân Châu?

Thẩm Xương Cát nghĩ tới đây không cầm được cười lạnh.

Cố đại tiểu thư đứng trên thuyền nhỏ của sông Tiền Đường, nói ra bao nhiêu lời hào ngôn tráng ngữ vì nước vì dân như thế, giờ xem ra chẳng qua chỉ là dùng thủ đoạn để trục lợi.

Chỉ cần Trưởng công chúa Đông Bình có thể trở về, dỗ được Thái Hậu vui vẻ, Cố gia nhất định sẽ được lợi ích.

“Thẩm đại nhân,” Thái tử cười nói, “Ngươi yên tâm, ta đã biết hình bộ ép vụ án này xuống trước, đợi tới khi cơn giận của phụ hoàng tan rồi, tự nhiên sẽ để Thẩm đại nhân phục chức quan.”

Hoà đàm với Tây Hạ vốn nên là cơ hội Hoàng Thành Ti kiến công lập nghiệp, giờ lại bị Cố gia nẫng tay trên.

Cố gia trắng trợn góp sức cho Thái Hậu như vậy, không sợ sau này bị Hoàng Thượng tính sổ sao?

Nghĩ tới đây, mắt Thẩm Xương Cát sáng lên, hắn không tin không bắt được điểm yếu của Cố Lang Hoa, chỉ cần để Hoàng Đế biết Cố gia lợi dụng Sát Tử mưu sự cho Thái Hậu, Cố gia nhất định chết chắc.

“Thái tử gia,” Thẩm Xương Cát đứng lên, “Cố Lang Hoa đó dù chỉ có mười tuổi nhưng nguỵ kế đa đoan, Thái tử gia gặp được cô ta nhất định

https://thuviensach.vn

phải vô cùng cẩn thận. Ngày mai Hoàng Thượng thiết yến sứ thần Tây Hạ, nếu Thái tử muốn thỉnh mệnh tới Tây Kinh, nhất định phải nói rõ, ngài là muốn đợi tới khi Tây Hạ hoà đàm thành công rồi mới xuất chinh."

Người như Thẩm Xương Cát lại có thể nói tới một đứa bé gái mười tuổi với thái độ trịnh trọng như thế.

Thái tử đột nhiên có hứng thú với Cố Lang Hoa này.

Hắn muốn xem xem rốt cuộc Cố Lang Hoa này có thể gây ra sóng gió gì?

…

Lang Hoa coi mình thành một nữ quyến bình thường.

Đi theo nữ quyến khác trong kinh tới điện bên cạnh nghỉ ngơi, ngồi ở trong một góc để mặc mọi người quan sát. Đối với các quý nữ của Kinh Thành mà nói, nữ tử xuất thân hàn môn như nàng không nên xuất hiện ở đây.

"Từ đại tiểu thư tới rồi."

Từ Cẩn Du vào cửa, hành lễ với các vị phu nhân, sau đó nói: "Đã chuẩn bị xong rồi, các vị nương nương đến chính điện ngồi đi!"

Mọi người đứng lên ào ào đi.

Từ Cẩn Du đưa mắt nhìn Cố Lang Hoa, nàng mặc một chiếc áo màu xanh nhạt, giơ tay nhấc chân một cách thoải mái, đợi tới khi mọi người đều đi rồi, nàng mới đứng lên đi về phía chính điện.

"Cố Lang Hoa."

Từ Cẩn Du gọi một tiếng.

https://thuviensach.vn

Lang Hoa dừng bước chân, nàng đã nhìn thấy Từ Cẩn Du nhưng lại không lên tiếng, tổ mẫu đưa thiệp tới Từ gia đều bị từ chối từ ngoài cửa, họ đã hiểu thái độ của Từ gia. Nếu Từ Cẩn Du giả bộ không quen nàng, nàng cũng không kinh ngạc.

Nhưng, kiếp này, Từ Cẩn Du lại vẫn như kiếp trước, chủ động gặp nàng.

Từ Cẩn Du nhiệt tình cười, "Ta là Cẩn Du, sinh cùng ngày cùng tháng cùng năm với ngươi." Nói rồi từ trên eo lấy ra một quả cầu bạc, "Đây là quà ngươi tặng cho ta, ngươi còn nhớ không?"

Khẩu khí quen thuộc, tiếng nói quen thuộc, gương mặt lạ lẫm lại thân thiết, Lang Hoa cười nói: "Nhớ, túi thơm ngươi tặng ta, ta cũng giữ."

"Ngươi vào kinh khi nào?" Từ Cẩn Du hỏi, "Khi ta ở chỗ Thái Hậu nương nương từng nghe nói, còn có chút ngạc nhiên… nhiều năm rồi không gặp, ta cũng không nhận ra ngươi nữa, nghe nói các nữ quyến đều ở đây nên ta mới tới thử vận may xem."

Có lẽ là ở bên cạnh Thái Hậu đã khiến cho Từ Cẩn du có nhiều kinh nghiệm, mới mười tuổi đã biết nói chuyện như vậy.

Cho nên, kiếp trước nàng ta có thể khiến Thái Hậu thích như thế.

Thái Hậu thâm chí còn xin cho nàng ta phong thưởng công chúa, sớm đã hứa gả nàng ta cho thế tử của Trang Vương, chỉ đáng tiếc còn chưa thành thân thì thế tử của Trang Vương đã tử trận trên chiến trường, hôn sự của Từ Cẩn Du cứ như vậy mà lỡ dở.

Kiếp trước, trước khi nàng chết, Từ Cẩn Du còn chưa xuất giá.

"Thái Hậu…" Từ Cẩn Du mím mím môi, "Vị trí của ngươi ở chỗ đầu tiên bên tay trái của Thái Hậu, bên cạnh chính là ta… ta đưa ngươi cùng vào."

https://thuviensach.vn

Vị trí nổi bật như vậy, tất nhiên sẽ dẫn tới nhiều ánh mắt dò xét hơn.

Lang Hoa không hề để tâm, đây mới là bắt đầu của buổi tiệc, việc thật sự khiến người ta lác mắc còn ở phía sau.

Nhưng Lang Hoa vẫn cảm ơn ý tốt của Từ Cẩn Du, hai người cùng nhau đi vào chính điện, lập tức tất cả ánh mắt đều đổ dồn lên người họ.

“Chính là Cố đại tiểu thư này.”

“Nó được Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai điểm hoá, khi ở Trấn Giang giúp đỡ Hàn tướng quân đánh thắng trận. Thái Hậu còn nói, Tây Hạ hoà đàm với Đại Tề, có Phật tử như vậy bên cạnh, là điềm lành…”

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 197: Dựa Dẫm

Lang Hoa ngồi xuống, các cung nhân đưa lên một tách trà nóng.

Trong đại điện dường như vô cùng yên lặng, các phu nhân đưa mắt ra hiệu cho nhau, Lang Hoa không hề lạ gì với tình hình như vậy. Kiếp trước nàng không nhìn thấy gì cả, khi mọi người kiêng dè nàng thì sẽ luôn nói chuyện thì thầm như vậy.

Từ Cẩn Du vỗ về nàng nói: “Lát nữa là Thái Hậu nương nương tới rồi.”

Lang Hoa gật gật đầu, nàng nhìn kĩ càng Từ Cẩn Du, trên đầu chải một búi tóc, bên trên cài đoá hoa vải, mặc áo vân chìm màu hồng cánh sen, trông thuần thiết, cao quý, đây là cách trang điểm của nữ tử nhà quan thần, đoan trang mà đúng mực.

Kiếp trước đã nghe người ta nói Từ Cẩn Du rất xinh đẹp, giờ vừa nhìn đúng là như vậy, da trắng hồng, mắt trong veo phát sáng, sống mũi cao cao, đôi môi căng mọng, giống như một đoá hoa lê, có loại cảm giác nhìn thấy đã yêu, nếu không phải trang điểm già dặn như vậy có lẽ càng xinh đẹp hơn.

Từ Cẩn Du ép thấp giọng nói, trong mắt lộ ra vài phần hiếu kì, “Nghe nói ngươi ở chỗ Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai đã nghe rất nhiều phật kinh và phương thuốc… đây là sự thật sao?”

“Đúng thế.” Lang Hoa hơi cười, khuôn mặt tự tin, vô cùng hào phóng thừa nhận, “Sau trận chiến Trấn Giang, chúng ta đã dùng phương thuốc của Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai phòng trị nhiệt dịch.”

https://thuviensach.vn

Lang Hoa vừa dứt lời, không ít phu nhân có mặt đều cong môi lên.

Một nha đầu quê mùa, mượn danh Phật tổ lừa gạt khắp nơi, giống như những hoà thượng giả, đạo sĩ giả đó, chẳng qua là mượn cuộc chiến Trấn Giang để nổi danh.

Giờ lại dám huênh hoang nói chuyện như vậy.

Cuối cùng, có người không nhẫn nại được, hỏi thăm Hàn phu nhân, “Phu nhân có nghe Hàn tướng quân nói tới Cố đại tiểu thư này không?”

Hàn phu nhân lạnh nhạt lắc lắc đầu, “Chưa từng nghe nói.” Hàn Chương từ khi từ Trấn Giang trở về toàn thân đều là mùi máu tanh, nàng ta chỉ lo trốn tránh, căn bản chưa nghe thấy Hàn Chương nói những điều này, loáng thoáng cũng nhắc tới một Cố gia… Nhưng nàng ta lại hi vọng cô bé này thật sự là được phật tổ điểm hoá, vậy thì chứng minh phật tổ đã tha thứ cho trận giết chóc này. Cái nàng ta ghét nhất là Hàn Chương luôn nói chuyện chinh chiến, còn nói với giọng hết sức phấn khởi, thủ hạ của hắn lợi hại thế nào, cái gì mà một tên bắn xuyên một con dê, gì mà một tay liền có thể chế phục một con ngựa hoang, những điều này đều là thứ nàng ta không thích nghe nhất.

Sao nàng ta lại có thể gả cho một võ phu như vậy?

“Thái Hậu nương nương tới rồi.”

Nội thị vừa dứt lời, mọi người vội đứng lên nghênh đón Thái Hậu.

Thái Hậu mặc lễ y màu vàng nghệ, trên mái tóc đen óng là một bộ cài tóc san hô khảm ngọc lục bảo, trên tay đeo xâu lưu ly, cười nói chuyện với nữ quyến Tây Hạ bên cạnh.

Trên mặt nữ quyến Tây Hạ toàn là niềm vui, hiển nhiên nói chuyện với Thái Hậu rất vui.

https://thuviensach.vn

Mọi người hành lễ với Thái Hậu, nội thị mời nữ quyến Tây Hạ tới bên phải ngồi xuống.

“Coi bộ lần này hoà đàm sắp thành rồi.” Trang Vương Phi nghe thấy phu nhân của Vĩnh Xương Hầu bên cạnh thấp giọng nói.

Trang Vương Phi không nói chuyện.

Hoà đàm với Tây Hạ giống như là rơi vài giọt nước trong nồi dầu, đột nhiên làm nổ khắp xung quanh. Mọi người đều đang xem rốt cuộc Hoàng Thượng và Thái Hậu có quyết định thế nào.

Nghe nói Đại Tề cắt Ngân Châu cho Tây Hạ, Ngôn Quan Ngự Sử đã xắn tay áo lên chuẩn bị tấu sớ tố cáo, lần hoà đàm này thuận lợi, Đại Tề lấy được lợi ích thì thôi, nếu có biến động nhỏ gì bất lợi với Đại Tề, không biết ai sẽ bị đẩy ra làm con dê thế tội.

Trang Vương Phi đưa mắt nhìn Cố đại tiểu thư.

Khi ai ai cũng đều rụt đầu lại sợ dính phải phiền phức, cũng chỉ có hương thân ra mặt, tiểu cô nương không biết nông sâu mới có thể mơ mơ hồ hồ nhúng tay vào.

Có lẽ nàng ta cho rằng giờ được Thái Hậu tín nhiệm, tương lai nhất định sẽ có lợi ích, lại không biết sớm đã đứng trên bờ vực, hơi không cẩn thận là sẽ rơi xuống.

Cứ coi như là hoà đàm thành công rồi, cái Thái Hậu có thể cho chẳng qua chỉ là một vài phong thưởng mà thôi, nàng ta vẫn sẽ trở về Trấn Giang làm hương thân của mình.

Trắc Phi của Trang Vương đưa người tới Trấn Giang một chuyến liền đem người này về, mục đích của bà ta mọi người đều biết tỏng, Cố đại tiểu

https://thuviensach.vn

thư này chẳng qua là trò cười trà dư tửu hậu thêm vào trong vòng tròn hiển quý của Kinh Thành mà thôi.

Yến tiệc thu xuống, mọi người đang cười uống trà.

Nữ quyến Tây Hạ đột nhiên nói: “Đứa trẻ từng được Phật tổ điểm hoá đó… có ở đây không?”

Lang Hoa cảm giác được tất cả ánh mắt đều đang dồn lên mặt mình, nàng đứng dậy hành lễ với nữ quyến Tây Hạ.

Cung nữ bên cạnh cười nói: “Không phải ở ngay đây sao, vị Cố đại tiểu thư này của chúng ta còn biết tiếng Tây Hạ.”

Nữ quyến Tây Hạ có chút kinh ngạc, Thái Hậu đưa ánh mắt ý bảo người đỡ đứng dậy, “Chúng ta vào nội thất, mời Cố đại tiểu thư tụng đọc kinh văn cho chúng ta, ta nhớ thời Cao Tổ các ngươi đã xin một cuốn “Đại Tạng Kinh”, trong đó…”

Thái Hậu rõ ràng không nhớ rõ lắm, đang muốn nhìn về phía Cố Lang Hoa bên cạnh.

Lang Hoa đã tiếp lời, “Quyển thứ 154, Quyển Phật Thuyết Dược Sư Như Lai Bản Nguyện Kinh, Quyển Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai Bản Nguyện Công Đức Kinh, Quyển Dược Sư Lưu Ly Quang Thất Phật Bản Nguyện Công Đức Kinh.”

Dù mọi người đều nghe nói sau khi Cố đại tiểu thư này được Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai chỉ điểm liền có thể đọc thuộc Phật kinh bằng sáu loại ngôn ngữ, nhưng nghe thấy tiếng Tây Hạ lưu loát như vậy từ mồm đứa trẻ này nói ra, tất cả mọi người vẫn bị kinh ngạc.

Vì Cố đại tiểu thư nói là tiếng Tây Hạ.

https://thuviensach.vn

Nói tiếng Tây Hạ lưu loát như vậy, chỉ có thông dịch của Hàn Lâm Viện mới có thể nói ra được.

Không ngờ Cố Lang Hoa thật sự biết tiếng Tây Hạ, Từ Cẩn Du còn cho rằng những cái gọi là biết mấy loại ngôn ngữ đó chẳng qua đều là tin đồn.

Nàng ta có thể nghe hiểu lời Cố Lang Hoa nói, đó là vì phụ thân Từ Tùng Nguyên của nàng ta vốn chính là thông dịch lợi hại nhất của Đại Tề, nàng ta theo phụ thân học lâu như vậy mới có thể biết chút ít.

Cố Lang Hoa là theo ai học?

Thái Hậu đến nội thất, trong phòng đã thắp Phật hương, rất nhanh kinh văn phạn ngữ vô cùng trong trẻo từ trong nội thất truyền ra.

Đã có nữ quyến bắt đầu nghị luận, "Vừa nói hết tiếng Tây Hạ, lại nói phạn ngữ, tiểu thư này đúng là không tầm thường."

Sau khi thông đọc kinh văn, bên trong không biết lại nói những gì.

Sau đó truyền tới tiếng nói ngạc nhiên của nữ quyến Tây Hạ, "Cái ngươi nói là thật? Ngươi biết những dược liệu đó của nước Đại Thực?"

Các nữ quyến ào ào nhìn vào trong nội thất.

Từ Cẩn Du cũng không nhịn được nữa, đứng lên từ từ đi tới.

Cố Lang Hoa ngồi trên ghế nhung, nữ quyến Tây Hạ nhìn Cố Lang Hoa với thần tình toàn là khát vọng.

Lang Hoa đưa tay ra chỉ lên vật trên cổ nữ quyến Tây Hạ, "Đó không phải là trang sức mà là một loại dược liệu của nước Đại Thực, có thể trị sưng tấy, giảm đau."

https://thuviensach.vn

Nữ quyến Tây Hạ đứng thẳng người, “Sao ngươi biết…” Những cái này lẽ nào đều là Phật tổ nói cho nàng ta?

Lang Hoa hơi hơi cười, “Ta đã mở Bách Thảo Lư, từng mời vị đường y đó học thuật nối xương, bó xương của nước Đại Thực, ta đi theo ông ta đã học không ít y thuật, từ chỗ ông ta từng nghe nói tới loại dược liệu này, vừa nãy người nhắc tới Vô Danh Dị, ta mới nghĩ tới.”

Trên mặt nữ quyến Tây Hạ tuôn ra thần tình thích thú, “Là thật sao? Vậy… vị lang trung đó ở đâu? Có thể bảo ông ta trị bệnh cho lão gia nhà ta không?”

Lang Hoa nhìn về phía Thái Hậu.

Tất cả đều phải nghe ý chỉ của Thái Hậu.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 198: Phụ Tử

Trong cung Thái Hậu yên bình, không khí trong thư phòng của Hoàng Đế lại lạnh như băng sương.

Hoàng Đế trên ngự toạ nheo mắt nhìn ba cha con đang đứng trong điện.

Bùi Tư Thông hiển nhiên đã đổ mồ hôi, trong ánh mắt lộ ra vài phần lo lắng, khi nhìn về phía Bùi tứ công tử, ánh mắt chỉ hận rèn sắt không thành thép.

Khi nhìn về phía Bùi đại công tử lại vô cùng an tâm, ra ý bảo Bùi đại công tử đừng nói nhiều.

Hoàng Đế nghĩ tới ánh mắt của tiên hoàng lúc tại thế nhìn hắn, dù hắn là trưởng tử nhưng lại không được tiên hoàng yêu mến, tiên hoàng và Thái Hậu đều thích Huệ Vương, hắn thường xuyên ở ngoài điện nghe thấy Thái Hậu nhiệt tình uống trà nói chuyện với Huệ Vương, chỉ nói những chuyện phiếm thường ngày nhưng thực tế là đang dạy Huệ Vương làm thế nào xử lý sự vụ.

Ai gần ai xa nhìn một cái là có thể nhìn ra.

Việc Bùi tứ công tử gây chuyện ở Hàng Châu đã truyền đi sôi sục, Bùi Tư Thông lại không có nửa câu ý muốn gỡ tội cho hắn, trái lại trước ngự tiền kể hết tội danh của hắn, không cho Bùi tứ công tử cơ hội nói chuyện.

Hoàng Thượng đưa mắt nhìn Bùi tứ công tử, người bị Bùi Tư Thông nói là vô pháp vô thiên này trong mắt lại có sự quật cường và sa sút, trên người dù thiếu mùi sách vở của Bùi đại công tử nhưng anh tư lại hiên ngang, thần

https://thuviensach.vn

thái tràn trề. Có lẽ là sớm đã rời khỏi gia đình, ở bên ngoài trải qua phong ba bão táp, trên người kẻ nhỏ tuổi nhất này lại có một loại sức mạnh bền bỉ vững như bàn thạch.

Hoàng Đế đột nhiên nói với Bùi Tư Thông: "Ta nghe người bên ngoài đều nói lão tứ nhà ngươi không thể đi lại?" Giờ còn có thể nghiêm chỉnh đứng trong đại điện.

Bùi Tư Thông còn chưa lên tiếng, Bùi Khởi Đường đã bẩm báo, "Bẩm Hoàng Thượng, thảo dân không phải sinh ra đã không thể đi lại, là cha ruột ban ơn cho một trận đòn nên mới liệt trên giường, may mà ở Hàng Châu gặp được một vị danh y đã trị khỏi vết thương, không thì chỉ e là Hoàng Thượng triệu kiến, thảo dân cũng không có phúc khí tới."

Sắc mặt Bùi Tư Thông đột nhiên trở nên tái mét, "Nếu không phải ngươi làm càn, ta hà tất đánh ngươi. Không nói cái khác, nghịch tử này vì xem bệnh đã đập hiệu thuốc người ta, nếu không phải vi thần tới kịp, còn không biết để hắn gây ra hoạ gì. Năm đó vi thần nên… đem tên bất hiếu này…"

Bùi Khởi Đường tiếp lời, "Đem tên bất hiếu là con này đánh chết."

Bùi Khởi Đường toàn là bộ dạng không để tâm, làm cho Bùi Tư Thông tức tới gân xanh trên trán nổi lên, suýt chút muốn giơ tay lên trước mặt Hoàng Đế.

Bùi đại công tử giật mình, may mà lúc then chốt Bùi Tư Thông tỉnh lại, vội cúi người cáo tội với Hoàng Đế, đến cuối cùng hơi thở lại không thể hoàn toàn bình phục, tiếng nói run rẩy, "Vốn là chuyện nhà của vi thần, lại không ngờ làm ầm tới ngự tiền, khiến Hoàng Thượng chê cười rồi."

Hoàng Đế không hề để tâm nhìn bộ dạng hai cha con đánh đánh giết giết.

Như vậy lại chứng minh tin đồn mà Hoàng Thành Ti nghe ngóng được đều là sự thật.

https://thuviensach.vn

Cha con Bùi gia không hợp đã lâu, nếu không phải vì Bùi Khởi Đường ở Hàng Châu gây ra chuyện, Bùi Tư Thông cũng sẽ không thoát sạch can hệ với Thẩm Xương Cát, tra rõ ràng vụ án của Giang Chiết.

Nói tới thần y liền liên quan tới Cố gia mà Thẩm Xương Cát tìm mọi cách gây khó dễ.

Hoàng Đế nói: "Nghe nói ngươi dùng mạ non mới đổi được y trị của lang trung Cố gia?"

Ai ai cũng đều cho rằng Bùi Khởi Đường bắt bớ tặc phỉ ở khắp Giang Chiết mới khiến Cố gia không tính toán hiềm khích, tới cửa trị bệnh cho hắn ta, thực tế, cái thật sự đánh động tới Cố gia là một thuyền mạ non Bùi Khởi Đường chuyển tới. Mạ non dùng hạt giống thượng hạng gieo ra, trong hai ngày đã trồng khắp tất cả ruộng đất của Cố gia, như vậy mới khiến Cố gia triệt để nguôi giận.

Cố đại tiểu thư có thể trả lại bạc Bùi Khởi Đường đã treo thưởng tróc nã tặc phỉ lại không nỡ nhổ đi mạ non từ trong ruộng, suy cho cùng, Cố gia là thân sĩ dựa vào ruộng đất để sống, cái quý trọng nhất chính là lương thực, càng huống hồ là mạ non đã mọc lớn như thế.

Những việc rất ít người biết này, Hoàng Đế ở xa tít Kinh Thành lại biết rõ mồn một, Thẩm Xương Cát dù để mất Xu Minh nhưng vẫn tận chức tận trách làm tai mắt của Hoàng Đế.

Mắt Bùi Khởi Đường như suối trong phát sáng lấp lánh dưới ánh mặt trời, "Chỉ cần có thể đứng lên, đừng nói tặng mạ non, cứ coi như là tặng ra tất cả đồ của mình, thảo dân cũng đồng ý." Nói rồi dừng lại, "Không có ai có thể biết một kẻ bại liệt vất vả thế nào, cứ coi như kiếm nhiều tiền bạc hơn nữa, bất luận đi tới đâu, vẫn là bị thương hại và chê cười, thảo dân tình nguyện cả đời đều không ngủ, cũng không muốn ngày ngày đêm đêm cũng đều bị nhốt trên giường."

https://thuviensach.vn

Hoàng Đế dường như chỉ là tuỳ ý hỏi, “Y thuật của lang trung Cố gia đó cao minh như vậy? So với thái y viện của trẫm thì thế nào?”

Bùi Khởi Đường cúi người nói: “Thái y viện sở trường nội khoa và phụ khoa, đường y của Cố gia nhiều năm du tẩu ở biên cương Vệ Sở, lại từng tới nước Đại Thực học cốt khoa và ngoại khoa, về mặt này e là khó có người vượt qua.”

Trong buồng trong của địa điện đột nhiên phát ra tiếng sứ vỡ giòn tan.

Trong buồng trong có người.

Cha con Bùi gia nhìn qua.

Hoàng Đế vẫy vẫy tay, nội thị lập tức biết ý, đến buồng trong, từ bên trong đưa ra hai người.

Trong đó một người là quan viên của Trung Thư Tỉnh Từ Tùng Nguyên, một người khác trông rất cường tráng là người Tây Hạ.

Người Tây Hạ khó lòng che đậy thần tình kích động trên mặt, lập tức tiến lên trước bái trước mặt Hoàng Đế, nói một chuỗi tiếng Tây Hạ.

Từ Tùng Nguyên bên cạnh dịch nói: “Hoàng Thượng, sứ thần Tây Hạ xin người truyền vị lang trung đó trị thương cho ông ta. Vết thương của ông ta nhiều nă không khỏi, mấy năm nay khiến ông ta cả đêm khó ngủ, nếu có thể trị khỏi vết thương này, chính là ban ơn lớn nhất của vương triều Đại Tề với ông ta.”

Sứ thần Tây Hạ đã vén ống tay áo, lộ ra cánh tay phải dị dạng, sau đó dùng ngôn ngữ của Đại Tề nói: “Xin Hoàng Thượng ban ơn.”

Cha con Bùi gia ngẩn mặt ra, ngày mai mới là ngày triều đình thiết yến mời sứ thần, hôm nay hắn đã vào cung làm gì?

https://thuviensach.vn

Lẽ nào là để xin chẩn bệnh?

Từ Tùng Nguyên nói: “Sứ thần Tây Hạ nghe nói hôm nay Thái Hậu muốn triệu kiến một vị thần y, cho nên vào cung xin thần y chẩn trị.”

Nội thị tới bẩm báo, “Chỗ Thái Hậu nương nương thực sự đã triệu một vị lang trung họ Hồ…”

Hoàng Đế nhìn về phía Bùi Khởi Đường, Bùi Khởi Đường nói: “Chính là Hồ Trọng Cốt trị khỏi vết thương của thảo dân…”

Sắc mặt Hoàng Đế hờ hững, không nhìn ra được đang nghĩ gì, dặn dò nội thị, “Truyền thái y viện và Hồ Trọng Cốt lần lượt chẩn trị cho sứ thần, trẫm muốn xem xem thần y này rút cuộc có bản lĩnh lớn thế nào?”

…

Hồ Trọng Cốt được mời tới trong điện kế bên, nhìn xung quanh chỗ nào cũng náo nhiệt.

Trong tay hai ngự y nắm chặt tiểu đồng nhân đang thấp giọng nghị luận.

Ánh mắt của Hồ Trọng Cốt lướt qua người mọi người, lập tức rơi lên người người Tây Hạ ngồi trên ghế.

Cánh tay của Tây Hạ đang đặt trên chiếc bàn thấp, vết thương màu tím đỏ trên cánh tay giống như cái miệng lớn đầy máu của dã thú, xung quanh vết thương lún sâu vào, xương cốt nghiêng sang bên cạnh một cách quái dị, dường như sớm đã đứt lìa, chỉ dựa vào da thịt để kết nối lại với nhau.

Các Thái Y xem kĩ vết thương rồi ào ào lắc đầu, lại không biết từ đâu đưa ra một đôi cánh tay gầy khô, ấn lên trên cánh tay đó.

Các thái y kinh ngạc quay đầu sang, nhìn thấy Hồ Trọng Cốt sắc mặc vàng vọt, trên trán toàn nếp nhăn, mũi lồi vểnh như miệng chim ưng đang

https://thuviensach.vn

há ra, dưới cằm có một chòm râu.

Người này không chỉ trông lôi thôi, người cũng cực kì xấu xí, khiến người ta nhìn thêm một lát chỉ muốn một quyền đánh lên mặt ông ta.

Một người đều bị người ta ghét như vậy, hôm nay lại có thể vào cung diện kiến Hoàng Thượng.

Thái y bắt đầu nghị luận. Đại Tề đã sớm mở y thự, phàm là lang trung có chút danh tiếng ở dân gian đều có thể trải qua khảo thí vào y thự học tập, nhưng họ lại chưa từng nghe nói người tên là Hồ Trọng Cốt này.

Người như vậy ở trên phố lừa gạt bách tính vô tri thì thôi, vào trong cung rất nhanh sẽ hiện ra nguyên hình.

Thái y lắc đầu, Hồ Trọng Cốt cũng lắc đầu theo, thái y thở dài, Hồ Trọng Cốt cũng không nhịn được thở dài. Bộ dạng của Hồ Trọng Cốt khiến thái y tức giận.

Thái y viện Hoàng Viện Sứ đang muốn lên trước nói chuyện.

“Đúng là đáng thương,” Hồ Trọng Cốt đã mở lời trước, ông ấy dùng con mắt kích cỡ bằng hạt đậu xanh nhìn Sứ thần Tây Hạ đó, “Nếu ngài gặp được ta sớm một chút, hà tất phải chịu nhiều khổ như vậy.”

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 199: To Gan

Hoàng Viện Sứ đột nhiên ngây ra đó.

Lời này là ý gì?

Lẽ nào Hồ Trọng Cốt thật sự có thể trị khỏi vết thương của người Tây Hạ?

Ngay khi mọi người còn đang kinh ngạc, Hồ Trọng Cốt đã mở hòm thuốc, cầm ra một túi vải.

Sứ thần Tây Hạ chỉ cảm thấy trên cánh tay hơi lạnh, một thứ nóng nóng đổ ra, cả cánh tay lập tức trở nên thoải mái, ông ta đang muốn đi xem đã xảy ra chuyện gì thì bên tai đã truyền tới tiếng hét kinh hãi.

Thái y bên cạnh trợn tròn mắt, nhìn Hồ Trọng Cốt, “Ngươi… sao ngươi dám…”

Hồ Trọng Cốt giơ con dao trong tay lên, biểu cảm không đồng tình.

Cánh tay của Sứ thần Tây Hạ bất thình lình bị Hồ Trọng Cốt cắt ra một đường vết thương, máu tươi bọc lấy nước mủ thoáng chốc tuôn ra.

Còn chưa phán đoán rõ ràng lại đã hạ đao nhanh nhẹn như vậy.

Hoàng Viện Sứ nhíu mày, “Ngươi có biết y trị thế nào không?”

Hồ Trọng Cốt cười hi hi, “Còn chưa biết…”

Xung quanh lập tức rộ lên.

https://thuviensach.vn

Trên mặt Hồ Trọng Cốt tràn đầy tự tin, “Nhưng… máu đọng bị trích ra rồi thì đương nhiên sẽ biết thôi…” Ông ta đưa tay ra sờ kĩ càng trên cánh tay dị dạng đó, “Một lần nữa đánh gãy phần xương chỗ này ra mới có thể moi được phần xương cốt vỡ vụn bên trong ra.”

Nối lại đứt đoạn là cách khoa xương cốt thường dùng, đương nhiên không có gì đáng nói.

Nhưng moi ra xương cốt vỡ vụn bên trong nói thì dễ, những xương cốt đã sớm đã mọc cùng máu thịt, bóc tách những thứ này, hơi không cẩn thận sẽ cắt đứt huyết mạch.

Hồ Trọng Cốt sờ sờ một hồi, ánh mắt bỗng sáng lên, “Có rồi, ở ngay đây, nhất định phải lấy ra thứ này.”

Đúng, chính là thứ này.

Hôm qua, Sứ thần Tây Hạ tới Kinh Thành tìm thầy hỏi thuốc khắp nơi, ông ta đi qua nhìn vết thương này, có đưa tay ra ấn một cái. Chính nhờ ấn được thứ này, ông ta mới nhận định người này bị thương do tiễn nỏ, ông ta có thể trị khỏi vết thương này.

Ông ta đã nói cho Cố đại tiểu thư, sau đó mới có màn Cố đại tiểu thư tiến cung hôm nay.

Trên gương mặt xấu xí đó của Hồ Trọng Cốt lộ ra nụ cười.

Ông ấy không sợ chữa không khỏi cho người này sẽ bị Hoàng Đế trừng trị, cũng không sợ Thái y trong Thái y viện chê cười ông ấy, cái ông ấy sợ là không chẩn đúng sẽ làm liên luỵ Cố đại tiểu thư.

Cố đại tiểu thư tin tưởng ông ấy như vậy, chỉ dựa vào tin tức lão Nhạc đưa tới và một câu nói của ông ấy nàng liền dám vào cung liều mạng, bất luận thế nào, ông cũng không thể để xảy ra một chút sai sót gì.

https://thuviensach.vn

Giờ ông chỉ cần hành sự theo hẹn đã định với Đại tiểu thư liền có thể đạt được mục đích.

Hồ Trọng Cốt đảo đảo mắt, “Một mình ta không chữa khỏi được vết thương này, cần có người tới giúp.”

Các Thái y nhìn nhau, người này rất có thể sẽ kéo Thái y viện xuống nước, cố ý đem vết thương khó chữa trị nhất để lại cho Thái y viện.

Hoàng Viện Sứ nhẫn nại, “Hồ tiên sinh cần gì, nếu Thái y viện có thể làm được, đương nhiên sẽ tới giúp đỡ.” Nếu không chữa khỏi vết thương, Hồ Trọng Cốt đương nhiên sẽ bị hỏi tội, Thái y viện cũng sẽ mất mặt,

Hồ Trọng Cốt lại lắc lắc đầu, “Thái y viện không giúp được, việc này chỉ có Thẩm đại nhân của Hoàng Thành Ti có thể làm.”

Thẩm đại nhân.

Lại muốn bảo Thẩm đại nhân giúp.

……

Lang Hoa đi theo Thái Hậu tới nội thất.

Cẩm Vi đưa Nội thị và cung nhân ra ngoài, trong phòng trở nên yên tĩnh.

“Ngươi to gan lắm,” Mắt phụng của Thái Hậu nhấc lên nhìn về phía Cố Lang Hoa, “Nói với ai gia dùng một bộ Đại Tạng Kinh là có thể ổn định được người Tây Hạ, khiến người Tây Hạ đưa Trưởng công chúa Đông Bình về Đại Tề. Ngươi lại nhắc tới muốn trị bệnh cho sứ thần Tây Hạ, giở trò trước mắt ta, ngươi thật sự coi mình là Phật tử từng được Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai điểm hoá, bất luận làm gì, ai gia đều sẽ tin ngươi?”

Thái Hậu tức giận, bất luận là ai cũng đều sẽ quỳ xuống xin tha trước.

https://thuviensach.vn

Cố Lang Hoa lại vẫn đứng thẳng, mắt vẫn sáng trong, trên mặt không có chút sợ hãi nào, “Thái Hậu nương nương nói không sai, hôm nay dân nữ đưa Hồ tiên sinh vào cung chính là muốn trị thương cho sứ thần Tây Hạ, dân nữ không lừa gạt Thái Hậu, dân nữ chỉ là theo lời mình nói, nghĩ cách cứu Trưởng công chúa Đông Bình ra.”

Thái Hậu cười lạnh một tiếng, “Theo ngươi nói như vậy, không có sự giúp đỡ của ngươi, ai gia không thể đón Đông Bình về Đại Tề rồi?”

“Thái Hậu có thể đón trưởng công chúa về…” Lang Hoa ngẩng đầu lên, “Chỉ e lúc đó trưởng công chúa đã không còn nữa.” Đây là việc kiếp trước xảy ra, Trưởng công chúa Đông Bình đã chết ở Tây Hạ.

“Toàn là nói bậy…” Chuỗi ngọc trong tay Thái Hậu đột nhiên vứt ra, đập lên người Cố Lang Hoa, “Hôm nay ai gia sẽ xử trí ngươi, xem ngươi còn…”

“Thái Hậu nương nương…” Lang Hoa bình tĩnh nói, “Có lẽ hôm nay dân nữ sẽ vì tất cả những điều nói ra mà chết ở đây, nhưng dân nữ cũng sẽ không hối hận, vì hôm nay không nói lời này, tương lai… vẫn khó thoát cái chết. Hơn nữa, không chỉ là dân nữ, bách tính của biên cương tây bắc Đại Tề cũng khó thoát kiếp nạn này.”

“Trưởng công chúa cũng không sống được nữa, sẽ không về bên cạnh Thái Hậu nương nương, vỗ về vết thương ở trong lòng nương nương nhiều năm qua.” Ánh mắt Lang Hoa sáng trong, “Thái Hậu nương nương, Tây Hạ chuẩn bị tiến công Đại Tề chúng ta rồi, trưởng công chúa đối với họ mà nói, chẳng qua chỉ là thủ đoạn tê liệt chúng ta, rất nhanh họ sẽ đánh thẳng một mạch. Họ sẽ công phá Thuỷ Xuyên, Hoài Viễn và Vị Châu của chúng ta, nếu may mắn, sẽ liên minh với nước Kim ép thẳng tới Kinh Thành.”

“Người Tây Hạ đã bí mật huấn luyện một đội Hổ Lang Sư, Thiết Diều Tử của họ đem ngựa và người dùng xích sắt nối với nhau, có thể bảo đảm

https://thuviensach.vn

kỵ binh chết không rơi xuống đất, chỉ cần có một phần ba kỵ binh còn, mã trận vẫn có thể tiến lên phía trước, họ đã làm ra Thần Tí Cung, thân cung ba trượng hai tấc, cánh cung dài hai trượng năm tấc, đuôi tên dài vài tấc, bắn hơn ba trăm bốn mươi mấy bước, ngập nửa cây du, trong chớp mắt có thể đánh rơi binh sĩ thủ thành."

"Càng đừng nhắc tới binh tướng nơi lỏng cảnh giác vì biết được hai nước đã hoà đàm."

Ánh mắt của Thái Hậu biến đổi, sắc mặt trở nên khó coi.

Những lời này, không phải một đứa trẻ mười tuổi có thể nói ra.

Cái gì Thiết Diều Tử, cái gì Thần Tí Cung, trước đây bà ấy chưa từng nghe nói.

Bắn hơn ba trăm bốn mươi mấy bước, ngập nửa thân cây du, những lời này sao nghe ra đều sởn cả tóc gáy.

Ánh mắt Thái Hậu lạnh toát, "Nếu Tây Hạ có một đội quân như vậy, vì sao không sớm lấy ra tấn công Đại Tề, lại hết lần này tới làn khác chịu thất bại ở biên cương?"

Lang Hoa nói: "Đó là vì họ muốn bảo đảm một đòn trúng chắc. Người Tây Hạ dùng người mình để thao luyện vũ khí, đặc biệt là Thần Tí Cung đó, trước khi làm xong còn có thể sát thương nhầm người khác, có không ít người Tây Hạ bị nó làm hại, nhưng giờ cung này không chỉ tạo thành rồi, Tây Hạ còn huấn luyện được Cường Nỏ Quân biết dùng nó."

Cường Nỏ Quân của Tây Hạ luôn là tai hoạ trong lòng Đại Tề.

May mà Thẩm Xương Cát đã thuyết phục quan viên Tây Hạ nương thân Đại Tề tiến hiến cung này, từ đây về sau Đại Tề mới có Nỏ Quân trang bị Thần Tí Cung, nhưng trước đó Đại Tề đã trả giá bằng máu.

https://thuviensach.vn

Trong phòng tĩnh lặng, Thái Hậu đứng lên đi tới bên cạnh Cố Lang Hoa, “Ngươi cho rằng chỉ dựa vào một cái miệng, ai gia liền sẽ tin sao?”

Lang Hoa cúi mặt xuống,’’không thể, Thái Hậu rất nhanh thấy được chứng cứ’’

A

Lang Hoa cúi mắt xuống, “Không thể, Thái Hậu rất nhanh liền có thể nhìn thấy chứng cứ.”

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 200: Nội Thương

Nội thị đi bước nhỏ theo sau Thẩm Xương Cát, “Thẩm đại nhân, ngài từ từ chút.”

Thẩm Xương Cát để ngoài tai, đây là lần đầu tiên sau khi hắn hồi kinh được Hoàng Thượng triệu kiến, hắn phải dốc toàn lực lấy lòng Hoàng Thượng, để Hoàng Thượng tha thứ cho sai lầm của hắn, trọng dụng lại hắn.

Nội thị vừa chạy vừa toát mồ hôi, đợi tới khi Thẩm Xương Cát vào đại điện, nội thị gần như sắp mệt tới mức liệt trên đất. Hắn còn chưa nói với Thẩm đại nhân phải đi làm gì, Thẩm đại nhân cũng quá sốt ruột rồi.

Hoàng Đế ngồi trên ngự toạ, nói gì đó với người ngồi bên dưới.

Thẩm Xương Cát lên trước hành lễ, nheo mắt lại, bất động thanh sắc quan sát xung quanh, bên cạnh Hoàng Thượng là sứ thần Tây Hạ.

Cái này không đúng.

Thẩm Xương Cát nhíu mày, nếu Hoàng Thượng muốn nghe hắn giải thích thì chỉ có thể đơn độc triệu kiến hắn, tuyệt đối không thể để những người này có mặt, đặc biệt là người Tây Hạ.

Hoàng Đế chậm rãi nói: “Đại Tề chúng ta, nếu nói ai có thể dùng đao pháp tinh tế, không ai có thể sánh kịp được với Thẩm khanh. Lần đầu tiên nhìn thấy đao pháp của Thẩm khanh trẫm liền ban cho Thẩm Khanh một thanh Chưởng Tâm Đao do cao tổ để lại, việc này giao cho Thẩm Khanh đi làm là tốt nhất.”

https://thuviensach.vn

Trong đại điện đột nhiên yên lặng, tất cả mọi người đều nhìn về phía Thẩm Xương Cát.

Thẩm Xương Cát không kịp suy nghĩ hàm nghĩa của câu nói này, lập tức lạy xuống, “Vi thần nguyện phân ưu cùng Hoàng Thượng.”

Nói dứt lời, Hoàng Đế vẫy vẫy tay, nội thị lập tức đưa người ở trong điện bên vào.

Thẩm Xương Cát nhân cơ hội ngẩng đầu lên.

Cặp lông mày của Hoàng Đế nhướn lên rõ ràng vô cùng thích thú, nhìn Thẩm Xương Cát, “Chưởng Tâm Đao Trẫm ban cho ái khanh có ở đây không?”

Thẩm Xương Cát lập tức cầm đao nâng trong lòng bàn tay, “Vi thần luôn mang theo bên người, không dám có sai sót.”

Mấy năm nay đều dựa vào thanh bảo đao này nâng thanh thế cho hắn, bất luận là ai vào đại lao của Hoàng Thành Ti, nhìn thấy thanh đao này đều sẽ run lẩy bẩy. Khi khảo vấn đảng Khánh Vương, trước mặt Hoàng Thượng, hắn đã cắt phó tướng bên cạnh Khánh Vương 306 nhát đao.

Phó tướng đó dù vẫn không thừa nhận mưu phản, nhưng Hoàng Thượng lại đã phát ra nộ khí trong lòng. Từ đó hắn liền biết, hầu hạ quân chủ phải dùng cách của chính hắn.

Giờ lại là lúc dùng thanh đao này rồi, Thẩm Xương Cát hào hứng muốn thử, chỉ cần hắn thể hiện bản lĩnh của mình ở trước mặt Hoàng Thượng thì có thể lấy lòng Hoàng Thượng lần nữa.

Rèm của điện bên vén ra, nội thị đem một đoàn người đi vào.

https://thuviensach.vn

Cung nhân mang tới sạp mềm và bàn ngắn, phủ lên vải trắng đã giặt sạch, có người đụng tới nước nóng sau đó cúi người nói: “Thẩm đại nhân, nô tì hầu hạ ngài rửa sạch bảo đao.”

Thẩm Xương Cát do dự giây lát, không nghe thấy tiếng chất vấn của Hoàng Đế, hắn cũng chỉ có thể giao đao qua. Thanh đao này rời tay, trái tim Thẩm Xương Cát đột nhiên muốn bị kéo ra khỏi thân thể. Từ khi Hoàng Thượng ban đao cho hắn, hắn chưa từng để người bên cạnh đụng vào, giờ hắn chỉ có thể nhìn nội thị cầm nó đi, đặt vào trong một chậu nước màu xanh nhạt.

Thẩm Xương Cát nhíu mày.

Một loạt tình hình trước mắt đều không nằm trong sự khống chế của hắn, Hoàng Thượng rút cuộc muốn bảo hắn làm việc gì?

Nội thị chuẩn bị xong, người Tây Hạ liền đi qua, nằm trên sạp mềm, lộ ra cánh tay bị thương.

Thái y lục tục đi vào.

Đang khi Thẩm Xương Cát ngẩn người ra, bên cạnh truyền tới tiếng nói của nội thị, “Thẩm đại nhân, nên thay y phục rồi.”

Trường bào màu xanh rộng rãi bày ngay trước mặt Thẩm Xương Cát.

Cảm xúc kích động của Thẩm Xương Cát dần dần nguội lạnh, Hoàng Thượng rút cuộc muốn hắn làm gì?

“Tới rồi.”

Người của Thái y viện nhỏ tiếng nghị luận.

Thẩm Xương Cát cũng quay đầu qua, nhìn thấy một người mặc trường bào xanh giống hắn đi tới.

https://thuviensach.vn

Hồ Trọng Cốt.

Lang trung bên cạnh Cố Lang Hoa, Hồ Trọng Cốt.

“Thẩm đại nhân…” Trên mặt Hồ Trọng Cốt là nụ cười quái dị, “Hôm nay có thể lấy ra thứ này không thì phải xem thủ đoạn của Thẩm đại nhân rồi.”

Nội thị dâng lại bảo đao.

Thẩm Xương Cát không lập tức đưa tay ra nhận.

Hồ Trọng Cốt tiếp tục nói: “Phải ấm ức cho Thẩm đại nhân theo lời ta nói, cắt vết thương ra, tuyệt đối không thể cắt đứt huyết mạch, tỉ mỉ bóc thứ đó ra, có thể thành công không thì phải xem thủ đoạn của Thẩm đại nhân rồi.”

Hồ Trọng Cốt mở hòm thuốc, lấy ra công cụ kì quái.

“Xin mời.” Hồ Trọng Cốt đưa tay ra với Thẩm Xương Cát.

Hoàng Thượng cứ như vậy để hắn nghe theo sự sai khiến của một lang trung đường phố? Sao hắn có thể nhẫn nhịn được nỗi nhục như vậy? Trong lòng Thẩm Xương Cát liều chết chống lại, hắn nên từ chối, không thì mặt mũi của hắn ở đâu, nhưng nằm rạp dưới chân Hoàng Thượng thời gian dài rồi, hắn rất dễ nhìn ra thái độ của Hoàng Thượng.

Hoàng Thượng rất kì vọng nhìn thấy kết quả.

Trước mặt người Tây Hạ, thể hiện Đại Tề nhân tài đông đúc, không thì sẽ không để một lang trung động dao với sứ thần.

Nếu hắn phá hoại không khí này, Hoàng Thượng nhất định sẽ ghét bỏ hắn.

https://thuviensach.vn

Cho nên hắn không có quyền từ chối, hắn chỉ là con chó bên cạnh Hoàng Thượng, Hoàng Thượng bảo hắn cắn ai thì hắn phải đi cắn người đó.

Thẩm Xương Cát nhận lấy đao.

Cán đao lạnh như băng, dường như đã quét nát thân thể hắn, khiến máu nóng của hắn tuôn trào hết ra.

Hồ Trọng Cốt đem thuốc đã hoà tan bảo sứ thần uống, trong một khắc, cầm đao cắt da trên cánh tay sứ thần.

Máu tươi không chảy ra nhiều như tưởng tượng, rất nhanh Hồ Trọng Cốt bóc ra một nắm lèo bèo máu thịt, Hồ Trọng Cốt đắc ý chỉ chỉ, "Xương vụn…" sau đó quay đầu lại, "Còn có một miếng găm vào trong xương cốt, giờ phải dựa vào thần kỹ của Thẩm đại nhân, lấy thứ này ra rồi."

Thẩm Xương Cát từng bước một đi tới, giống như cả người đều đang đi tới trên mũi đao.

Hắn không bắt được Cố gia, không đạp được Cố Lang Hoa dưới chân, giờ lại để mặc cho một tiểu lang trung bên cạnh Cố Lang Hoa sai khiến.

Dù thế nào, hắn cũng không ngờ được sẽ có ngày hôm nay.

Hồ Trọng Cốt đã bắt đầu lải nhà lải nhải căn dặn, "Đao phải thuận theo vào, không thể thoáng chốc cắt quá nhiều, cắt từng tầng từng tầng một, đúng, từ từ, từng chút một bóc ra mới được, hơi không lưu ý, máu sẽ tuôn ra, lúc đó hối hận cũng không kịp rồi."

Giống như đang dạy một hài đồng vừa biết dùng bút viết chữ.

Hồ Trọng Cốt này coi hắn là gì?

Trong lòng Thẩm Xương Cát bực bội, chỉ muốn trực tiếp cắm đao vào cổ Hồ Trọng Cốt, nhưng hắn lại không thể làm như vậy, hắn không có quyền

https://thuviensach.vn

làm như vậy.

Hồ Trọng Cốt ưỡn ngực, “Ta lúc nãy nói như thế nào, Thẩm đại nhân lặp lại một lượt rồi động thủ.”

Thẩm Xương Cát nghe thấy tiếng cắn răng của mình.

Hồ Trọng Cốt nói: “Thẩm đại nhân nếu cắt nhầm, thì đó chính là sơ suất của ngài.”

Thẩm Xương Cát đương nhiên biết, Hoàng Thượng đã nâng hắn lên cao, nếu hắn có gì sơ suất, Hoàng Thượng không chỉ là phải trừng trị Hồ Trọng Cốt, cũng sẽ trách tội hắn.

Nhìn gương mặt giương giương đắc ý của Hồ Trọng Cốt, gân xanh trên trán Thẩm Xương Cát nổi lên.

Chữa khỏi cho sứ thần, kẻ nổi danh cũng là Hồ Trọng Cốt.

Hắn phải dùng hết mưu mẹo toàn thân để tán tụng một Hồ Trọng Cốt.

Nghĩ tới đây, một luồng khí nóng từ trong lục phủ ngũ tạng của Thẩm Xương Cát tuôn lên, tới cổ họng của hắn, hắn không dễ dàng gì mới nhẫn nhịn được tiếp.

Thẩm Xương Cát từ từ đưa đao tới gần, lưỡi đao cạo xương của Sứ Thần Tây Hạ, từng chút từng chút một mài, Thẩm Xương Cát đầu đầy mồ hôi, sứ thần Tây Hạ đã đau tới mức sắp ngất đi.

Hồ Trọng Cốt ở bên cạnh thúc giục, “Thẩm đại nhân, ngài phải nhanh một chút.”

Cuối cùng mũi đao của Thẩm Xương Cát vạch một cái, một thứ bị hắn bóc ra.

https://thuviensach.vn

Thứ bọc bởi máu thịt bị Hồ Trọng Cốt vứt vào trong khay, nội thị bưng lên cho Thái y xem.

“Tiếp theo thì phải chặt xương nối lại rồi.”

Hồ Trọng Cốt lại thu hút ánh mắt của mọi người nhìn sang, nội thị nhân cơ hội đem thứ đồ máu thịt lẫn lộn tới bên cạnh rửa sạch.

Rửa đi máu tươi phủ bên trên, một thứ như mảnh sắt liền xuất hiện trước mắt nội thị.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 201: Vui Lòng

Nội thị lén đem thứ Thẩm Xương Cát đục ra cho nữ cung bên cạnh Thái Hậu xem, nữ cung xem kĩ một lượt, liền vội vội vàng vàng rời khỏi.

Đợi tới khi nữ cung và nội thị chia nhau ra đi rồi, Bùi Khởi Đường mới từ bên cạnh đại điện xuất hiện.

Tất cả đều đang tiến hành thuận lợi.

Thái Hậu là người thông minh, biết chỉ dựa vào một đứa trẻ mười tuổi như Lang Hoa sẽ không thể biết nhiều việc như vậy, chỉ có Thám Tử trong tay Cố gia mới có thể đem tới tin tức này về.

Dù Thái Hậu không thể điều động binh lực trọng trấn biên cương nhưng lại có thể khiến Vinh Vương phía bắc, Khâu gia phía đông bắc nhân cơ hội hành động, chỉ cần họ có thể giữ lấy quan ải, cơ hội thắng trận đánh này càng lớn.

Bùi Tư Thông kéo Bùi Khởi Đường tới một bên, "Đây là muốn làm gì? Không phải không đồng ý hoà đàm sao? Sao giờ trong ứng ngoại hợp làm ra chuyện này, ngươi có chủ ý gì?"

Bùi Tư Thông nói ra câu "trong ứng ngoại hợp" như vậy, khiến trong lòng Bùi Khởi Đường rất dễ chịu, hắn hi vọng có một ngày Lang Hoa cũng có thể nghĩ như vậy.

Nhưng sau khi nhà họ Lục xảy ra chuyện, Lục Anh bắt đầu quản lý gia đình, quan hệ hai nhà Lục Cố lại không căng thẳng như thế nữa. Lần này vào kinh, Lục Anh còn đưa Cố lão thái thái và Lang Hoa tới bến đò.

https://thuviensach.vn

Qua vài ngày Kinh Thành đại khảo, Lục Anh có lẽ cũng sẽ theo tới.

Sau khi Lục Văn Hiển chết, Lục Anh có thể xử lý việc của nhà họ Lục kín kẽ như vậy, có thể thấy người này lòng dạ cực sâu.

Hắn không thích người như vậy.

Bùi Khởi Đường thấp giọng nói: “Yên tâm đi, sẽ không có gì sơ suất.”

Bùi Khởi Đường về tới đại điện, người Tây Hạ nhìn cánh tay được nối lại đó của mình, trong mắt ngấn nước long lanh, dường như sắp khóc ra.

Lần này đi sứ Đại Tề là vì nghe được một thương nhân thảo dược của Tây Hạ nói y thuật của Đại Tề cao minh, ông ta mượn cơ hội đi sứ này, nói không chừng có thể chữa khỏi cánh tay của mình.

Ông ta vốn không ôm hi vọng quá lớn, lại không ngờ tay đã được chữa khỏi rồi.

Đợi tới khi về Tây Hạ, ông ta nhất định sẽ tìm tới thương nhân đó và thưởng cho hắn.

Sứ thần Tây Hạ đảo mắt, nghĩ tới một câu nói khác của thương nhân, nếu có thể xin Đại Tề dược thư bí điển là tốt nhất, Tây Hạ có các loại dược phương, cũng có thể học cách thức của Đại Tề phòng trị ôn dịch.

Hễ chiến tranh nổi lên, ôn dịch sẽ theo đó mà tới, mấy lần họ khởi binh tấn công Đại Tề, đang lúc then chốt, ôn dịch lại bắt đầu lan truyền, vốn đã chuẩn bị kĩ càng, có thể giành chiến thắng nhưng lại vì ôn dịch mà đại quân không thể không lui về núi Dạ Lan. Đời chồng thứ hai của Trưởng công chúa Đông Bình, Hoàng Đế Bình Chiêu của họ cũng vì gặp phải ôn dịch mà đánh thua trận khi chinh chiến nước Đại Thực.

https://thuviensach.vn

Hai đứa con của Trưởng công chúa Đông Bình cũng là do không có y dược mà chết.

Cho nên, ông ta mới đưa Trưởng công chúa Đông Bình, cũng chính là Hoàng Hậu Bình Chiêu của họ ra để đòi dược phương.

Sứ thần Tây Hạ nói: “Đây cũng là ý của Hoàng Hậu Bình Chiêu của chúng ta, như vậy dù Hoàng Hậu Bình Chiêu rời khỏi Đại Hạ, chúng ta cũng sẽ lập bài vị của bà ấy đời đời cung phụng.”

Sứ thần Tây Hạ dứt khoát quỳ xuống nằm rạp dưới đất, “Xin Hoàng Thượng ban cho phương thuốc trị ôn dịch.”

Trước mắt Hoàng Đế nổi lên nụ cười của Trưởng công chúa Đông Bình.

Sứ thần Tây Hạ tiếp tục nói: “Hoàng Hậu Bình Chiêu luôn hi vọng Đại Tề và Đại Hạ giao hảo, nước Kim hiện nay quốc lực càng ngày càng cường thịnh, sau khi diệt nước Liêu nhất định sẽ uy hiếp Đại Hạ. Hoàng Hậu Bình Chiêu hi vọng Đại Tề có thể không tín toán hiềm khích cũ, liên thủ với Đại Hạ chúng ta áp chế nước Kim.”

Đây chính là lí do vì sao họ để Trưởng công chúa Đông Bình sống.

Vì bà ấy còn có giá trị lợi dụng.

Bà ấy là chìa khoá mở quốc môn của Đại Tề, đợi tới khi hắn lấy được dược phương trở về, Tây Hạ khởi binh, Đại Tề không chút phòng bị nhất định sẽ bị đánh cho tan tác.

Không phải họ không nói tín nghĩa, mà là Hoàng Đế của Đại Tề quá vô dụng, không dám khởi binh, lại tin họ sẽ hoà đàm.

Nói tới cùng, những người Đại Tề mặc tơ lụa gấm vóc, béo trắng béo tròn này, đều là một đám nho phu.

https://thuviensach.vn

Hoàng Đế không tỏ rõ ý kiến, hồi lâu nhìn về phía Hồ Trọng Cốt bên cạnh, “Hồ Trọng Cốt trị thương cho Sứ Thần Tây Hạ có công, thưởng.”

Râu Hồ Trọng Cốt vểnh lên, lập tức tạ ơn.

Từ Tùng Nguyên thấy tình hình cũng lên trước, đỡ sứ thần Tây Hạ trên đất lên.

Hoàng Đế đứng lên, “Sứ thần đi đường dài tới Đại Tề, lại vừa trị khỏi vết thương, đi nghỉ ngơi trước, việc này hôm khác lại bàn. Từ khanh theo trẫm tới đây, người khác đều lui ra đi.”

Từ Tùng Nguyên sắp đi sứ Tây Hạ, Hoàng Thượng một mình gọi Từ Tùng Nguyên tới chính là đã quyết định việc hoà đàm.

Tây Hạ và Đại Tề hoà đàm, vừa hay trúng ý Thái tử, nhưng Thẩm Xương Cát lại không vui nổi, vì Hoàng Thượng không có ý bảo hắn phục chức.

Hoàng Đế đi hai bước rồi dừng lại, ánh mắt dồn lên con thuyền nhỏ dùng gỗ điêu khắc thành trên bàn, sau đó quay đầu nhìn Bùi Khởi Đường, “Ngươi nói thuyền lớn của ngươi đi đường biển vì sao nhanh hơn đường sông?”

Bùi Khởi Đường lập tức lên trước, móc từ trong lòng ra một tờ giấy đưa tới, “Vì thuyền của thảo dân có khoang cách nước, không sợ sóng gió trên biển.”

Nội thị vội đưa tờ giấy trong tay Bùi Khởi Đường cho Hoàng Đế xem.

Đó là một tấm bản đồ phân đoạn.

Mắt Hoàng Đế đột nhiên sáng lên, “Ngươi biết Nguyên Thuật Học?”

https://thuviensach.vn

Bùi Khởi Đường lập tức nói: “Mấy cửa tiệm thảo dân kinh doanh không tránh khỏi cần tính toán, bắt đầu chỉ là xem vài cuốn sách có liên quan, sau này liền không thể thu tay được.”

Hoàng Đế khoé miệng hơi nâng lên, dường như vô cùng vui mừng, nhìn về phía Bùi Tư Thông, “Bùi gia các ngươi mấy đời làm thuyền, tay nghề cũng coi như đã truyền lại được.”

Bùi Tư Thông không dám chậm trễ, “Vi thần lo sợ… đều là… khuyển tử làm bừa làm bậy, vi thần cũng không hiểu cái gì là khoang thuyền cách nước, e là lời hắn vượt quá thực tế.”

Hoàng Đế không nói chuyện nữa, bỏ lại mọi người rời khỏi đại điện.

Từ Tùng Nguyên vội đi theo.

…

Thái Hậu hỏi kĩ nữ cung, “Hoàng Thượng đã cùng Từ Tùng Nguyên tới hậu điện rồi?”

Nữ cung nói: “Sau khi Từ đại nhân ra ngoài, Hoàng Thượng còn bảo Thái y viện giao ra một phương thuốc trị ôn dịch.”

Nữ cung lui ra.

Thái Hậu nhìn về phía Cố Lang Hoa, “Hồ Trọng Cốt có mấy phần bản lĩnh?”

Lang Hoa trả lời nói: “Hồ tiên sinh y thuật cao minh, chỉ đáng tiếc thế nhân đều nhìn tướng mạo ông ấy, vì vậy mà ấm ức cho ông ấy.”

Thái Hậu bảo người đỡ đứng lên, đi xem bình hoa trên bàn, “Ngươi lại giỏi nhận biết nhân tài.”

https://thuviensach.vn

Lang Hoa không biết phải giải thích thế nào với một người chưa từng bị mù, ngoại hình không quan trọng như thế nào, thế nhân suy cho cùng sẽ bị phồn hoa trước mắt che mù.

Thái Hậu đột nhiên lạnh nhạt nói, “Nếu sau khi dốc hết sức mà Đông Bình không trở về, Tây Hạ vẫn đánh thắng trận, nên làm thế nào?”

Lang Hoa vô cùng bình tĩnh, “Vậy thì Cố gia và những Sát Tử đó từ nay về sau e là đều không còn tồn tại nữa rồi.”

Thái Hậu có chút bất ngờ, thì ra Cố Lang Hoa đã biết, một đứa trẻ nhỏ bé như nàng sao lại có thể nghĩ thông những thứ này?

Thái Hậu thở dài, “Sau này ngày ngày tới giảng kinh Phật cho ai gia đi, mấy ngày nay ai gia thích nghe ngươi giảng.”

Lang Hoa đáp lại vô cùng dịu dàng.

…

Lang Hoa đi thẳng về nhà ở Kinh Thành.

Vừa vào cửa, Tiêu Ấp đã nháy mắt ra hiệu ở bên cạnh, Lang Hoa dẫn Tiêu Ấp tới bên cạnh, “Có phải Hồ tiên sinh có chuyện gì?”

“Không phải.” Tiêu Ấp nhìn về phía tiểu viện tử.

Nếu Hồ Trọng Cốt có chuyện, Thái Hậu sẽ không dễ dàng thả nàng về như vậy.

Cho nên, chỉ có một khả năng, Bùi Khởi Đường lại tới rồi.

“Bảo hắn về, ta phải đi nói chuyện với tổ mẫu.”

https://thuviensach.vn

Chính vì lần nào cũng đi gặp hắn nên hắn mới có thể dăm ba ngày lại chạy tới một lần.

Giờ tốt rồi, từ trong cung đi ra liền chui vào nhà họ, nhà của Bùi gia ở Kinh Thành lớn như thế, luôn tới chỗ nàng làm gì?

Tiêu Ấp thấp giọng nói: “Công tử nói, hình như là có vài việc không làm xong, e là sẽ xảy ra sơ suất.”

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 202: Cảm Tình

Lang Hoa đem việc trong cung nói cho Cố Lão thái thái.

Cố lão thái thái nghĩ tới liền thất kinh, "Vạn nhất Thái Hậu không tin cháu, chuyến đi này của cháu há không phải tự buộc mình vào sao?"

"Không có đâu…" Lang Hoa cười nói, "Thái Hậu quan tâm tới việc hoà đàm như thế, khẳng định biết sứ thần Tây Hạ rõ ràng sắp tới Kinh Thành nhưng vì sao đột nhiên điều người từ Tây Hạ tới, không chỉ tiếp nhận những việc của sứ thần trước đây, còn đưa ra mong muốn cùng Đại Tề liên thủ chống lại nước Kim?"

Cố gia luôn không thể vô cớ thêu dệt ra câu chuyện.

Chỉ cần hôm nay Thái Hậu nương nương tin rồi, từ đây về sau Cố gia chính là tai mắt của Thái Hậu ở Tây Hạ, Thái Hậu cũng sẽ bảo vệ Cố gia bình an, cho nên bất luận tính thế nào, chút mạo hiểm này cũng đều đáng.

Nhưng nàng rút cuộc đã sơ suất ở đâu?

Nàng nghĩ thế nào cũng không ra.

Nhất định là Bùi Khởi Đường đang nói bậy, cố ý dẫn nàng qua đó gặp mặt.

Nàng và Bùi Khởi Đường đúng là oan gia kiếp trước, không thì sao vừa nhìn thấy hắn, nàng liền bất mãn muốn bùng nổ. Có lúc nhìn bộ dạng cợt nhả của hắn, chỉ muốn trực tiếp ném đồ trong tay lên mặt hắn.

Khiến hắn điên cuồng, khiến hắn đắc ý.

https://thuviensach.vn

Khiến hắn đa mưu túc trí cho rằng nàng nhất định sẽ khuất phục.

Nàng không chịu nổi nỗi ấm ức đó.

Lang Hoa nghĩ tới đây đột nhiên có chút kinh ngạc, vì sao nàng lại nghĩ như vậy, nàng từng chịu ấm ức khi nào?

“Thế nào rồi?” Cố Lão thái thái nhìn ra bất thường của Lang Hoa, đưa tay ra, “Có phải không khỏe ở đâu không, vào cung một ngày người đã căng ra, khẳng định là mệt rồi.”

“Không mệt…” Lang Hoa cười, nghiêng vào lòng Cố Lão thái thái, “Không biết tại sao cháu không cảm thấy mệt chút nào, dù có chút sợ hãi nhưng vẫn nhẫn nhịn được. Suy cho cùng, Thái Hậu nương nương dễ nói chuyện hơn Hoàng Thượng.”

Cố Lão thái thái kinh ngạc, “Vì sao cháu lại cảm thấy Thái Hậu dễ nói chuyện hơn Hoàng Thượng?”

Lang Hoa nói, “Đó là vì trắc phi của Trang Vương.”

Cố Lão thái thái vẫn chưa thể hiểu, “Trắc phi của Trang Vương thế nào rồi?”

Lang Hoa nghĩ một lát mới nói: “Đều nói bà ấy là do Trang Vương năm lần bảy lượt xin Thái Hậu mới có được, nhưng kì thực… giữa hai người này khẳng định đã sớm có tình cảm, không thì Trang Vương sao dám lấy đi cung nữ đắc lực nhất bên cạnh Thái Hậu nương nương? Nếu đổi lại là một người không biết tình lý, có thể sẽ phạt nặng trắc phi của Trang Vương, là tâm phúc của Thái Hậu nương nương, sao có thể phản bội chủ nhân thích người ngoài? Phủ Trang Vương và cung Từ Ninh cứ coi như đi lại gần hơn, cũng không phải người một nhà, cho nên cháu nói Thái Hậu dễ nói chuyện hơn Hoàng Thượng.”

https://thuviensach.vn

Hơn nữa, càng có thủ đoạn xử lý việc bên cạnh.

Nói chuyện với một người sáng suốt, chỉ cần nói đúng, cơ hội được tiếp nhận sẽ rất cao.

“Trẻ con mấy tuổi đã biết cái gì là động chân tình…”

Lời của Cố lão thái thái đột nhiên khiến Lang Hoa đỏ bừng mặt, nàng quá thả lỏng mới ở trước mặt tổ mẫu cái gì cũng dám nói, Lang Hoa vừa muốn làm nũng với Cố lão thái thái che đậy đi thì Cố lão thái thái đã nói: “Lang Hoa, rốt cuộc cháu với Lục Anh có cách nghĩ gì?”

Tổ mẫu đột nhiên nói như vậy, giống như đột nhiên đánh lên sợi dây đàn trái tim của Lang Hoa.

“Cháu cũng không biết.” Lang Hoa hồi lâu mới nói.

Rõ ràng biết Lục Anh không sai, giờ lại rất nỗ lực nghĩ cho nàng, nhưng cảm giác của nàng với Lục Anh rất khó hoàn toàn tách khỏi hành vi của nhà họ Lục. Chỉ cần nghĩ tới nhà họ Lục, sự thoải mái yên ổn của kiếp này liền hoàn toàn biến mất.

“Tổ mẫu,” Lang Hoa thấp giọng nói, “Vì sao cảm giác của con người phức tạp như thế, có vui vẻ, có sung sướng, có khó chịu, có bi thương, đối với một người còn có yêu thích và lưỡng lự, ghét bỏ và bận tâm?”

Nàng sống hai kiếp, hình như đều chưa làm rõ được những điều này, “Vì sao những thứ này không thể phân thành đúng và sai chứ?”

Cố Lão thái thái không nhịn được “hì hì” cười ra tiếng, “Đây mới là lời lẽ ngốc nghếch của đứa trẻ mười tuổi.”

“Cháu cũng từng nghĩ tới việc đợi tới khi cập kê liền gả cho Lục Anh,” Lang Hoa nói, “Giờ Lục Anh là chủ sự của nhà họ Lục, cháu gả tới đó

https://thuviensach.vn

chàng có lẽ cũng sẽ không khiến cháu quá khó xử. Thêm nữa, với tâm tư của cháu, cứ coi như Lục lão thái gia, Lục lão thái thái muốn áp chế cháu, cuối cùng người chịu thiệt cũng sẽ là họ, cháu sẽ cùng Lục Anh đi trên con đường hoạn lộ… Nhưng giờ cháu không làm được."

Cố lão thái thái đưa tay ra từ từ vuốt tóc Lang Hoa, "Khi thích một người, cháu sẽ biết, dù làm như vậy là sai, cháu cũng sẽ làm, cháu có thể cho rằng hắn không xứng với tất cả mọi người trên đời này, dù là tổ mẫu không đồng ý các cháu ở bên nhau, cháu cũng nghĩ cách gả cho hắn."

Cố Lão thái thái kinh ngạc, "Vì sao cháu lại cảm thấy Thái Hậu dễ nói chuyện hơn Hoàng Thượng?"

Lang Hoa nói, "Đó là vì trắc phi của Trang Vương."

Cố Lão thái thái vẫn chưa thể hiểu, "Trắc phi của Trang Vương thế nào rồi?"

Lang Hoa nghĩ một lát mới nói: "Đều nói bà ấy là do Trang Vương năm lần bảy lượt xin Thái Hậu mới có được, nhưng kì thực… giữa hai người này khẳng định đã sớm có tình cảm, không thì Trang Vương sao dám lấy đi cung nữ đắc lực nhất bên cạnh Thái Hậu nương nương? Nếu đổi lại là một người không biết tình lý, có thể sẽ phạt nặng trắc phi của Trang Vương, là tâm phúc của Thái Hậu nương nương, sao có thể phản bội chủ nhân thích người ngoài? Phủ Trang Vương và cung Từ Ninh cứ coi như đi lại gần hơn, cũng không phải người một nhà, cho nên cháu nói Thái Hậu dễ nói chuyện hơn Hoàng Thượng."

Hơn nữa, càng có thủ đoạn xử lý việc bên cạnh.

Nói chuyện với một người sáng suốt, chỉ cần nói đúng, cơ hội được tiếp nhận sẽ rất cao.

"Trẻ con mấy tuổi đã biết cái gì là động chân tình…"

https://thuviensach.vn

Lời của Cố lão thái thái đột nhiên khiến Lang Hoa đỏ bừng mặt, nàng quá thả lỏng mới ở trước mặt tổ mẫu cái gì cũng dám nói, Lang Hoa vừa muốn làm nũng với Cố lão thái thái che đậy đi thì Cố lão thái thái đã nói: "Lang Hoa, rốt cuộc cháu với Lục Anh có cách nghĩ gì?"

Tổ mẫu đột nhiên nói như vậy, giống như đột nhiên đánh lên sợi dây đàn trái tim của Lang Hoa.

"Cháu cũng không biết." Lang Hoa hồi lâu mới nói.

Rõ ràng biết Lục Anh không sai, giờ lại rất nỗ lực nghĩ cho nàng, nhưng cảm giác của nàng với Lục Anh rất khó hoàn toàn tách khỏi hành vi của nhà họ Lục. Chỉ cần nghĩ tới nhà họ Lục, sự thoải mái yên ổn của kiếp này liền hoàn toàn biến mất.

"Tổ mẫu," Lang Hoa thấp giọng nói, "Vì sao cảm giác của con người phức tạp như thế, có vui vẻ, có sung sướng, có khó chịu, có bi thương, đối với một người còn có yêu thích và lưỡng lự, ghét bỏ và bận tâm?"

Nàng sống hai kiếp, hình như đều chưa làm rõ được những điều này, "Vì sao những thứ này không thể phân thành đúng và sai chứ?"

Cố Lão thái thái không nhịn được "hì hì" cười ra tiếng, "Đây mới là lời lẽ ngốc nghếch của đứa trẻ mười tuổi."

"Cháu cũng từng nghĩ tới việc đợi tới khi cập kê liền gả cho Lục Anh," Lang Hoa nói, "Giờ Lục Anh là chủ sự của nhà họ Lục, cháu gả tới đó chàng có lẽ cũng sẽ không khiến cháu quá khó xử. Thêm nữa, với tâm tư của cháu, cứ coi như Lục lão thái gia, Lục lão thái thái muốn áp chế cháu, cuối cùng người chịu thiệt cũng sẽ là họ, cháu sẽ cùng Lục Anh đi trên con đường hoạn lộ… Nhưng giờ cháu không làm được."

Cố lão thái thái đưa tay ra từ từ vuốt tóc Lang Hoa, "Khi thích một người, cháu sẽ biết, dù làm như vậy là sai, cháu cũng sẽ làm, cháu có thể

https://thuviensach.vn

cho rằng hắn không xứng với tất cả mọi người trên đời này, dù là tổ mẫu không đồng ý các cháu ở bên nhau, cháu cũng nghĩ cách gả cho hắn."

Lang Hoa ngạc nhiên đứng lên nhìn Cố lão thái thái, không ngờ tổ mẫu còn có thể nói ra lời như vậy, "Không phải nên nghe theo lệnh của tổ mẫu, lời của người mai mối, nên cân nhắc tới thanh danh và lợi ích của gia tộc sao…"

"Nhà chúng ta không tới bước bán con gái cầu vinh," Cố Lão thái thái sầm mắt, "Ta nhìn không quen tác phong nhân gia của những quan thần đó, trước khi xuất giá dạy con gái trước, coi trọng thể diện hơn bất cứ thứ gì khác, dù là nữ nhi ở nhà chồng chịu ấm ức cũng phải bảo nữ nhi khoan dung, đại lượng, nhẫn nhịn. Năm đó, ta có thể cùng nhà họ Lục định hôn ước này bằng miệng, đó cũng là vì cảm thấy nhà họ Lục và nhà chúng ta suy cho cùng có thân tình, Lục lão thái bà là muội muội ruột của ta, ta cho rằng bà ấy dù thế nào cũng không đến nỗi bạc đã cháu gái của ta. Ai ngờ họ ác độc như thế, nếu cháu không thích Lục Anh, Cố gia chúng ta thôi hôn sự này là được rồi."

Lang Hoa cười lên, "Cháu cũng không phải không thích Lục Anh, nhất định phải thoái hôn, cháu chỉ là còn chưa nghĩ kĩ."

Chuyện cảm tình này, hình như nàng luôn rất chậm chạp.

"Vậy thì đừng nghĩ, tuổi Lục Anh còn nhỏ, rốt cuộc nó là người thế nào, còn phải từ từ xem xem."

Trưởng bối giáo dục con trẻ như vậy, Cố gia họ là đứng đầu rồi.

Chỉ cần nàng hỏi tới, tổ mẫu đều sẽ không che giấu, dù cho rằng nàng tuổi còn nhỏ nhưng bà vẫn nói ra hết những gì nghĩ trong lòng.

Lang Hoa thở dài, "Cho nên, có tổ mẫu như người mới có một đứa cháu gái không có quy tắc như cháu đây. Nếu cháu sinh ở nhà người khác, còn

https://thuviensach.vn

không biết bị đàn áp thành bộ dạng gì, có lẽ cũng sẽ giống như Từ Cẩn Du, mặc y phục già nua, giả bộ lễ giáo chu toàn, đến cười cũng không dám cười cho vui vẻ, lời trong lòng cũng không dám nói ra, có ý nghĩ gì.”

Hai bà cháu cùng cười lên.

Lang Hoa từ trong phòng Cố lão thái thái đi ra, trời đã tối rồi.

Thời tiết của Kinh Thành không lạnh không nóng mà vừa vặn, Lang Hoa đi một vòng trong viện liền trở về phòng. Vừa nằm xuống, bên ngoài liền truyền tới tiếng ca xướng.

“Mặt trời xuất hiện đỏ lại đỏ, mặt trăng xuất hiện trắng lại trắng, cây đào nở hoa đỏ lại đỏ, cây lê nở hoa trắng lại trắng, má Quan Âm đỏ lại đỏ, bình ngọc trong tay trắng lại trắng ……”

Ngay lát sau, A Mạt vào nói: “Tiểu thư, Hồ tiên sinh uống nhiều rồi, ai cũng không kéo được vừa hát vừa nhảy, nghe nói còn…”

A Mạt không nói nữa.

Ngô Đồng dưới hiên tiếp lời nói: “Còn cởi y phục trong viện… ai cũng không ngăn được.”

Nàng nhớ kiếp trước Hồ Trọng Cốt không dính một giọt rượu nào, từ khi nào đã thêm cái tật như vậy rồi, “Hồ tiên sinh uống rượu với ai?”

Ngô Đồng nhất thời không lên tiếng.

Bùi Khởi Đường, chỉ cần Cố gia có phiền phức thì khẳng định có liên quan tới hắn.

Lang Hoa nhíu mày, “Hắn còn chưa đi?”

Ngô Đồng vội vàng nói: “Cái này cũng không trách công tử được, là…”

https://thuviensach.vn

Lang Hoa ngắt lời Ngô Đồng, “Hắn ở đâu?”

Ngô Đồng thấp giọng nói: “Còn đang ở tiểu viện tử đó.”

Bùi Khởi Đường, hôm nay, nàng nhất định tính cho xong món nợ này với hắn.

…

Ở cửa Cố gia, một chiếc kiệu dừng lại, Từ Tùng Nguyên vén rèm kiệu, ông ta có lẽ tới thăm Cố lão thái thái, hỏi việc của Hồ Trọng Cốt.

Cố Lang Hoa sao lại thành Phật tử, còn giảng Phật kinh cho sứ thần Tây Hạ nữa.

Quan hệ của hai nhà bày ở đó, ông ta cũng không thể nói như Từ lão phu nhân, từ đây không qua lại với Cố gia nữa.

Có vài lời vẫn là phải nói cho rõ ràng.

Từ Tùng Nguyên chuẩn bị đi ra lại nghe thấy một trận tiếng ồn ào trong viện tử của Cố gia, sau đó thấy ngay một hạ nhân của Cố gia khiêng người ra ngoài cửa.

Từ Tùng Nguyên nhíu mày.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 203: Trách Móc

Từ Tùng Nguyên nghĩ tới bộ dạng trước đây của Cố gia, tử đệ Cố gia dù bản triều không có ai vào làm quan nữa nhưng vẫn giữ tác phong thư hương môn đệ, hậu bối tử tôn từ ba tuổi đã bắt đầu học vỡ lòng, bảy tuổi đã đọc các loại thư tịch, cứ coi như là Cố tam lão gia tính cách nhu nhược, cũng cả ngày sách không rời tay. Cố Thế Hoành thì càng khỏi phải nói, mỗi lần gặp ông ấy là muốn xin thỉnh giáo ông ấy tiếng Tây Hạ, cho nên ông ấy mới kết giao với Cố Thế Hoành.

Sau khi Cố Thế Hoành mất tích, ông ấy cũng nhờ người giúp tìm kiếm khắp nơi, cuối cùng quan nhai bắt được những đạo phỉ giết chết Cố Thế Hoành đó kết án. Sau khi Cố Thế Hoành chết, mỗi năm lễ tết, ông ấy đều bảo người tặng một phần lễ vật tới Cố gia, nhưng Cố đại thái thái vô cùng không chịu thua kém, luôn coi ý tốt của người khác là sự thương hại, mỗi lần họ mời nữ quyến Cố gia tới Từ gia đều bị Cố đại thái thái từ chối, quan hệ hai nhà cũng dần dần xa cách.

Sau chiến sự Trấn Giang lần này, việc của Cố đại tiểu thư và Thẩm Xương Cát truyền ra khiến cả thành Giang Chiết nổi bão. Từ lão phu nhân từ Hàng Châu về tới Kinh Thành, nhắc tới những lời này, ông ấy lúc đó còn cảm thấy nhất định là óc người nghe nhầm đồn bậy, một đứa bé mười tuổi đâu có bản lĩnh như vậy? Không ngờ, tiếp sau đó, Cố đại tiểu thư liền tới cung Từ Ninh của Thái Hậu nương nương, tất cả những điều Từ lão phu nhân nói đều được xác thực.

Người bị người của Cố gia nhấc ra ngoài hàm hàm hồ hồ hét lên, “Ta muốn gặp đại tiểu thư, ta muốn nói với đại tiểu thư… chúng ta…”

https://thuviensach.vn

Hạ nhân Cố gia vội lên trước bịt mồm người đó.

Gia phong hiện giờ của Cố gia sao lại trở thành như vậy, đây là những ai mà lại hò hét không có quy tắc như vậy?

Từ Tùng Nguyên đột nhiên cảm thấy việc mình tới hôm nay có thể đều uổng công vô ích.

Từ Tùng Nguyên gõ gõ cửa kiệu, chuẩn bị đi thì lại bị hạ nhân Cố gia phát hiện, tiến lên trước hỏi thăm, "Các người là nhà nào?"

Hạ nhân Từ gia đang không biết ứng phó thế nào, Từ Tùng Nguyên thanh giọng nói: "Ta là Từ Tùng Nguyên ở Hàng Châu, tới bái kiến Cố lão thái thái, mời thông truyền thay."

Hạ nhân Cố gia nghĩ một lát lập tức cười nói: "Vậy thì có lỗi rồi, đèn lồng trong việc của Lão thái thái chúng ta đã treo lên, ý chính là Lão thái thái đã nghỉ ngơi rồi. Đại tiểu thư của chúng ta đã nói, chỉ cần Lão thái thái nghỉ ngơi rồi, ai cũng không được tới làm phiền."

Từ Tùng Nguyên gật gật đầu, lại không nhịn được hỏi, "Giờ đại tiểu thư nhà ngươi quản lý gia đình?"

Hạ nhân Cố gia cười nói: "Người ở dưới Lão thái thái cũng chỉ có đại tiểu thư là dòng chính."

Trong lòng Từ Tùng Nguyên kinh ngạc.

Sao Cố lão thái thái có thể bồi dưỡng một đứa bé gái mười tuổi thành người quản lý gia đình chứ?

"Đây là ai?"

Cố Thế Ninh xuống ngựa đi thẳng tới, loáng thoáng nhìn thấy mặt nghiêng của Từ Tùng Nguyên.

https://thuviensach.vn

Hạ nhân Cố gia lập tức nói: “Là Từ lão gia ở Hàng Châu.”

Từ gia Hàng Châu?

Cố Thế Ninh lập tức nói, “Là Từ đại nhân sao?”

Từ Tùng Nguyên cong người từ trong kiệu đi ra, trên mặt Cố Thế Ninh lập tức lộ ra nụ cười, “Đúng là Từ đại nhân, lâu rồi chúng ta không gặp nhau, không ngờ lại phải để ngài tới thăm chúng ta trước, mau… mời vào…”

Từ Tùng Nguyên được Cố Thế Ninh mời vào cửa.

Hạ nhân Cố gia bưng trà lên, hai người ngồi xuống nói chuyện.

Cố Thế Ninh vô cùng nhiệt tình, “Lần trước gặp đại nhân vẫn là khi đại ca qua đời, nghe nói đại nhân được triều đình trọng dụng, trong lòng chúng ta cũng rất vui.”

Từ Tùng Nguyên cười cười, “Ta cũng nghe nói Lang Hoa giảng kinh trong cung Thái Hậu…”

“Lang Hoa à…” Trên mặt Cố Thế Ninh đột nhiên lộ ra biểu cảm cảm thấy vinh hạnh, “Lang Hoa từ nhỏ đã thông minh, lại được Bồ Tát điểm hóa, chắc chắn cũng sẽ được Thái Hậu nương nương yêu thích.”

Tính tình của Cố Thế Ninh, Từ Tùng Nguyên vẫn biết vài phần, không ngờ tới ông ta cũng là thái độ như vậy, một chút cũng không cảm thấy việc Cố Lang Hoa tới cung Từ Ninh có vất đề gì, thậm chí còn vui mừng cho nàng ta.

Từ Tùng Nguyên nhìn Cố Thế Ninh, “Thế Ninh, huynh muốn vào làm quan sao?” Chỉ có muốn vào làm quan mới có thể cố gắng biểu hiện trước

https://thuviensach.vn

mặt Thái Hậu, lấy lòng Thái Hậu là có thể được ban thưởng một chức quan rồi.

Bản triều có ban ơn vào làm quan, danh mục rất nhiều, Thái Hậu thích ai, cố ý cho phép vào làm quan cũng không khó.

Cố gia tám phần chính là ôm mục đích như vậy tới Kinh Thành.

Cố Thế Ninh ngây ra đó, không ngờ Từ Tùng Nguyên sẽ nói ra lời như vậy, "Ta… không có… sao Từ đại nhân có thể…"

Từ Tùng Nguyên nghĩ một lát, "Ta cảm thấy nếu huynh có dự định như vậy, nói không chừng ta cũng có thể giúp được, có lẽ bắt đầu dưới cửu phẩm, sau này chỉ cần chịu khó kinh doanh, cũng có thể có hoạn lộ rất tốt."

Từ Tùng Nguyên sao lại nhận định ông ấy muốn làm quan chứ? Cố Thế Ninh nhíu mày, đang muốn hỏi thăm thêm.

Cửa đã vang lên tiếng nói của Lang Hoa.

"Ta vào cung giảng kinh cho Thái Hậu không liên quan gì tới tứ thúc của ta."

Mặt mày Cố Thế Ninh vốn đang cau có lại lập tức giãn ra, Từ Tùng Nguyên cũng nhìn về phía cổng, chỉ thấy nha hoàn vén rèm, một bé gái mười tuổi bước vào cửa.

Cô bé mặc áo màu vàng, váy màu xanh nhạt, chảy hai búi tóc tròn, không cài trâm hay hoa đầu gì, trông như một đoá hoa sen trên hồ nước trong, nho nhã mà xinh đẹp, da trắng hồng, mày dài lại không quá nhỏ mảnh, loáng thoáng lộ ra vài phần khí khái anh hùng, đặc biệt là đôi mắt đó, giống như vì sao lạnh trong đêm lấp lánh, giống hệt như khi nàng vừa sinh ra.

https://thuviensach.vn

Cho nên mới có cái tên Lang Hoa này.

Mấy năm nay, trông Cố Lang Hoa đã có sự thay đổi rất lớn, hoàn toàn khác so với trong kí ức của Từ Tùng Nguyên, một đứa trẻ thơ trong chớp mắt đã trở thành một cô nương xinh đẹp, không biết vì sao, Từ Tùng Nguyên có loại cảm giác nhà mình có con gái mới trưởng thành.

Từ Tùng Nguyên có một loại cảm giác trưởng bối, "Bé gái tuổi này nên theo ma ma chịu khó học quy tắc, tương lai mới có thể có thanh danh tốt. Mang theo lang trung dùng danh nghĩa một Phật tử vào cung nhất định khiến người ta dị nghị, hơn nữa… việc trong cung cũng không đơn giản như các ngươi tưởng."

Để truy danh trục lợi, kẻ rơi vào tranh giành không biết đã bao người, một Cố gia nhỏ bé cũng dám làm như vậy.

Cố gia hiển nhiên đã trở thành con cờ trong tay Thái Hậu.

Hoà đàm thành công thì thôi, hơi có chút sai sót, Cố gia liền sẽ trở thành vật thế mạng.

Ông ấy nể giao tình với Cố Thế Hoành năm đó mới tới khuyên Cố gia thu tay.

Người nếu học hư rồi, rất nhanh sẽ bại hoại gia phong.

Cố Lang Hoa mới mười tuổi, vẫn có thể dạy lại được.

Cố Thế Ninh còn chưa hoàn toàn hiểu rõ ý của Từ Tùng Nguyên, nhưng Lang Hoa đã nghe rõ ràng, "Từ đại nhân nhất định đang cho rằng Cố gia chúng ta muốn phát tài, cho nên lợi dụng Phật tử làm cớ tới nịnh bợ Thái Hậu nương nương?"

https://thuviensach.vn

Cố Thế Ninh vừa nghe lời này không thể xem thường, lập tức giải thích, “Đương nhiên không phải, chúng ta là muốn…”

Lang Hoa nói: “Tứ thúc, đừng nói nữa, cháu còn cho rằng Từ đại nhân và Cố gia sớm đã quan biết, trong lòng biết phẩm hạnh của người Cố gia, nói không chừng sẽ hiểu… ai ngờ Từ đại nhân không hỏi thăm chúng ta đã hạ kết luận, đã như vậy, thúc bất luận giải thích thế nào, Từ đại nhân cũng đề không tin.”

Lang Hoa nắm chặt cuốnDuy Ma Khiết Sở Thuyết Kinh dùng tiếng Tây Hạ sao chép trên tay, bên trên do Từ Tùng Nguyên dùng chữ Đại Tề chú thích, tiện cho người Tề học tiếng Tây Hạ.

Nàng đã xem đi xem lại mấy lần, vẫn là có vài chỗ không hiểu, thỉnh giáo Giáo Thụ cũng không có được đáp án, nghe nói Từ Tùng Nguyên tới viếng thăm, cố ý đem sách tới thỉnh giáo Từ Tùng Nguyên, lại không ngờ sẽ nghe được một xâu trách móc như vậy.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 204: Tức Giận

Từ Tùng Nguyên không nhịn được lắc đầu.

Một nữ hài tử miệng mồm lanh lợi như vậy, nhất định là do Cố gia đã quá mức buông thả nàng.

Cẩn Du được dạy dỗ rất tốt, luôn luôn có tri thức hiểu lễ nghĩa, rất ít khi trái nghịch với ý của trưởng bối, lão phu nhân rất thích đứa cháu gái này. Nuông chiều con cái không khác gì giết chết con cái, ông ta không muốn nhìn thấy đứa trẻ như Cố Lang Hoa đi sai đường.

Chính trực đi đường lớn sẽ khổ cực, luôn cần nhiều sức hơn cho với đi đường ngang ngõ tắt.

Cố gia che che giấu giấu như vậy, lừa gạt giả dối chỉ làm người ta xem thường.

Cố Lang Hoa là đứa trẻ ông ta đã từng bồng bế, vốn muốn nói mấy câu, nhưng lại đổi lấy cái nhìn giận dữ như vậy.

Từ Tùng Nguyên đứng dậy, “Phụ thân con dưới suối vàng nếu như biết được, cũng sẽ không muốn nhìn thấy cái bộ dáng này của con. Nếu như con nguyện ý, ta sẽ giới thiệu cho con một tiên sinh, dạy con đọc sách viết chữ, lại mời một nữ tiên sinh dạy con quy củ và thêu thùa may vá, thời gian lâu dài những danh tiếng không tốt kia cũng sẽ phai nhạt đi.”

Nói rồi, ánh mắt rơi vào thư tịch trong tay Lang Hoa.

https://thuviensach.vn

Từ Tùng Nguyên có chút kinh ngạc, thứ Cố Lang Hoa cầm lại là “Duy ma cật sở thuyết kinh”, quyển sách này ông ta chẳng những phiên dịch ra ba loại ngôn ngữ, còn chia ra làm chú giải. Chẳng lẽ Cố Lang Hoa dùng quyển sách này để học chữ Tây Hạ ư?

Ông ta đang dạy Cẩn Du quyển sách này, nhưng “Duy ma cật sở thuyết kinh” vốn khô khan, Cẩn Du lại quanh năm năm ở trong cung, cho nên cho dù ông ta dạy dỗ từng câu từng chữ, Cẩn Du vẫn tiến triển chậm chạp như cũ.

Từ Tùng Nguyên rất muốn hỏi một chút là Cố Lang Hoa đã học tới chỗ nào rồi.

Có thể Cố Lang Hoa cũng chỉ là tuỳ tiện lật xem rồi thôi.

Từ Tùng Nguyên vừa muốn mở miệng, đã nghe thấy Cố Lang Hoa nói: “Không nhọc Từ đại nhân phí tâm, tiên sinh mà tổ mẫu mời dạy dỗ cháu rất tốt…” Nói rồi nhìn về phía Cố Thế Ninh, “Tứ thúc, ở đây không có chuyện gì nữa, con cáo lui trước đây.”

Câu chuyện cứ như thế mà bị cắt đứt.

Cố Lang Hoa xoay người từng bước một đi ra ngoài.

Từ Tùng Nguyên nhìn thân ảnh nho nhỏ kia, có chút buồn bã thất vọng, ông ta vốn là bởi vì giao hảo của hai nhà mới đi đến đây một lần, lại không nghĩ rằng sẽ nháo thành ra như vậy.

Tính khí của đứa nhỏ Cố Lang Hoa này cũng quá lớn rồi.

Bầu không khí trong phòng lập tức trở nên lúng túng, Từ Tùng Nguyên cảm thấy mình cũng không cần thiết phải ngồi xuống nữa, ông ta đứng dậy, “Ngày khác ta lại đến thăm hỏi Lão thái thái.”

https://thuviensach.vn

Cố Thế Ninh còn chưa kịp phản ứng, Từ Tùng Nguyên đã đi ra ngoài.

Dẫu sao người tới cũng là khách, Cố Thế Ninh vội vàng đứng dậy đưa tiễn.

…

Lang Hoa đi ra khỏi phòng, lòng lạnh xuống từng chút một.

Lúc Tổ mẫu đưa thiếp đến Từ gia, Từ lão phu nhân nói người khó chịu, nàng đã hoài nghi Từ gia có thành kiến đối với Cố gia, tổ mẫu còn có lòng tin đối với Từ gia, nói Từ gia không phải gia phong như vậy.

Bây giờ, xem ra Từ gia cũng chỉ có như thế mà thôi.

Tên của nàng là do Từ Tùng Nguyên đặt cho, thấy thư tịch Từ Tùng Nguyên phiên dịch, trong lòng nàng đối với Từ Tùng Nguyên vừa hâm mộ lại vừa kính trọng, nhưng không ngờ là Từ Tùng Nguyên lại là người bảo thủ đến như vậy.

Nàng còn từng nghĩ qua, Từ Tùng Nguyên phải đi sứ Tây Hạ, nói không chừng sẽ đứng ở bên phía bọn nàng, có lẽ sẽ trợ giúp nàng như Mẫn đại nhân và Hàn tướng quân vậy.

Bây giờ nghĩ lại, chẳng qua là một mình mình tự tình nguyện thôi.

Trên đường có người xách đèn lồng đi tới.

Thân hình kia càng đến gần càng lớn, giống như là một cái bóng râm to lớn, bao phủ ở trên đầu nàng, khiến cho nàng hít thở không thông.

Tâm tình vốn u ám lại biến thành càng khó chịu hơn, Lang Hoa dẫm chân lên cái bóng đó, người kia cũng không tránh để mặc cho nàng phát tiết.

https://thuviensach.vn

Tiêu ma ma thấy vậy muốn lên trước khuyên.

Nhưng Bùi Khởi Đường lại lắc lắc đầu, ra hiệu Tiêu ma ma mang mấy người A Mạt lui xuống.

Mặc dù trời đã tối rồi, Lang Hoa vẫn có thể thấy ủng của Bùi Khởi Đường đã bị nàng đạp lõm cả xuống.

“Không sao đâu, không phải chỉ là một Từ Tùng Nguyên thôi sao? Không có ông ta, chúng ta vẫn sẽ thắng như thường, nàng yên tâm, ta sẽ dốc hết toàn lực.” Giọng nói ôn hòa của Bùi Khởi Đường truyền tới.

Lang Hoa ghét nhất cái giọng điệu bình tĩnh như vậy của hắn, hắn cho tới bây giờ đều là như vậy, chỉ cần muốn làm cái gì là sẽ làm ngay, khiến cho nàng thương tâm.

Lang Hoa cảm thấy trong lòng khó chịu, hình như là có tâm tình gì lướt qua, đợi đến khi nàng muốn bắt lấy thì lại không có gì cả.

Lang Hoa nói: “Đừng tưởng rằng cái gì ngươi cũng biết thì cái gì cũng có thể làm được, có một số việc sẽ không theo ý của ngươi đâu.”

Muốn gặp mặt nàng liền cố ý chuốc say Hồ tiên sinh ầm ĩ cười nhạo, hắn có lúc nào từng nghĩ qua cảm nhận của người khác, muốn tới thì tới, muốn đi thì đi, đổi một cái thân phận còn muốn người ta hoàn toàn tiếp nhận, người như vậy còn không bằng Lục Anh.

“Ngươi đi đi, không có chuyện gì đừng có qua đây.” Lang Hoa nhàn nhạt nói, “Ta cũng là một nữ tử, vốn là danh tiếng ở bên ngoài. Vạn nhất bị người khác phát hiện, ngươi là nam tử có thể không quan tâm, nhưng ta vẫn còn phải lập gia đình.”

“Trước đây là Trấn Giang đánh trận, ta tuổi tác hãy còn nhỏ. Bây giờ không như thế nữa rồi, qua mấy tháng nữa ta sẽ mười một tuổi, nữ tử mười

https://thuviensach.vn

ba tuổi nhà khác đã phải xuất giá rồi, đến lúc đó ngươi còn muốn đuổi tới Lục gia sao?”

Nàng vốn không muốn nhắc tới Lục gia, ai biết mở miệng liền nói ra, như thế cũng tốt, ít nhất để cho Bùi Khởi Đường hiểu rõ tình hình hiện tại.

Bùi Khởi Đường nhíu mày, “Nàng mười ba tuổi thì sẽ bị gả đến Lục gia à?” Tính như vậy, còn hơn hai năm nữa là Cố Lang Hoa phải xuất giá rồi?

Hắn đột nhiên cảm giác được trước mắt nóng lên, trong thân thể vô cùng khó chịu.

Lang Hoa biết Bùi Khởi Đường đang nghĩ theo hướng khác, nàng nói là có mấy cô gái mười ba tuổi thì phải lập gia đình, cũng không phải là nói chính nàng, nhưng nàng cũng lười đi sửa chữa với hắn.

Lang Hoa nói: “Ta đính hôn rồi, Lục Nhị lão gia lại qua đời, giờ Lục gia là do Lục Anh nắm giữ, cho dù ta có sớm gả qua đó cũng không có gì lạ.

Kiếp trước nàng gả cho Lục Anh rất sớm.

Cho nên nàng nói cũng không sai, vạn nhất kiếp này cũng dựa theo quỹ tích kiếp trước thì sao?

Lang Hoa nói, “Không cùng chí hướng thì không thể cùng nhau mưu sự nghiệp được. Cố gia chúng ta đã đắc tội Thái tử, không thể nào đứng ở ở bên phía Thái tử nữa. Ta cũng biết thân phận của ngươi, ta nghĩ chúng ta ở trên con đường chính trị vẫn coi là cùng đường, có điều dù cho là đồng minh thì cũng phải có một quy củ. Sau này nếu như ngươi có chuyện gì muốn đến Cố gia thương lượng thì cho người tới báo tin trước. Tương lai nếu như ta đến Lục gia, ngươi cũng không thể một mình gặp ta được nữa.”

Bùi Khởi Đường yên tĩnh nghe Lang Hoa nói chuyện.

https://thuviensach.vn

Ý của nàng là bọn họ chỉ là đồng minh, chỉ đơn giản như vậy.

Tương lai nàng gả đến Lục gia, hắn dĩ nhiên là không thể lại đi gặp nàng, mà là phải đi gặp Lục Anh.

Thật nực cười, tại sao hắn phải đi gặp Lục Anh?

Hơi thở của Bùi Khởi Đường hơi chậm lại, "Lục Anh không phải là người hiền lành, Lục Văn Hiển xảy ra chuyện, lẽ ra hắn nên lập tức đi áp xuống, nhưng hắn lại trơ mắt nhìn chuyện bị làm lớn lên, Lục Nhị thái thái bị trưởng bối Lục gia trách tội hoàn toàn mất đi quyền lợi, một kẻ con trai vợ lẽ như hắn vừa hay được lợi từ trong đó. Bây giờ Lục Văn Hiển cũng đã chết rồi, tất nhiên Lục gia sẽ rơi vào trong tay hắn."

"Hắn vì Lục Văn Hiển mà phát tang, mời tất cả tài tử của Giang Chiết đến nhà, tìm Thanh Sơn tiên sinh khắc mộ chí cho Lục Văn Hiển, nhìn thì tưởng hắn là một kẻ hiếu thuận, kỳ thực hắn cũng vì vậy mà nêu cao tên tuổi. Chờ được kết quả là mùa thu năm nay, ai cũng biết Giang Chiết có một Lục Anh."

Ánh mắt Lang Hoa vững vàng, "Vì mình mưu tính cũng không có gì là sai cả, có ai không vì mình mà mưu tính đâu. Ngươi, ta đều là giống nhau, nếu như ngươi không vì mình mà mưu tính, cũng sẽ không còn sống mà đứng ở chỗ này."

"Lang Hoa…" Bùi Khởi Đường bước lên trước một bước, hạ thấp thanh âm, "Nàng không cần lấy Lục Anh ra giận dỗi với ta, hôm nay ta tới chính là muốn hỏi nàng bên phía Thái Hậu như thế nào rồi? Ta thật sự lo lắng cho nàng. Tuổi tác nàng còn nhỏ, mới chỉ có mười tuổi, đừng nói cái gì mà mười ba tuổi liền xuất giá. Cố lão thái thái sức khoẻ không tốt, dù sao nàng cũng phải phụng bồi người nhiều thêm mấy năm nữa."

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 205: Dụ Dỗ

Điểm này, Bùi Khởi Đường nói rất đúng.

Sức khỏe của tổ mẫu không tốt, nàng sẽ không xuất giá sớm, nhất định sẽ phụng bồi tổ mẫu nhiều thêm mấy năm.

“Tam thúc của nàng là một người yếu đuối, tam thẩm của nàng rõ ràng là một kẻ ngu dốt, lại tâm tư quá nhiều, tứ thúc mặc dù tốt nhưng dù sao cũng không cùng chi, quản lý gia đình danh bất chính ngôn bất thuận…” Bùi Khởi Đường cho tới bây giờ chưa từng dỗ dành một nữ hài tử như thế này, “Nàng xuất giá rồi, Cố gia phải làm thế nào? Phụ thân nàng còn chưa có tung tích, tương lai cho dù ông ấy quay lại cũng cần có người trong nhà nhà tới giúp ông ấy, hơn nữa… rốt cuộc Lục Anh đứng về bên nào, nàng có thể chắc chắn sao?”

“Nói không chừng, chẳng những Lục Anh không đứng ở bên phía ta, ngược lại sẽ đối địch với ta, vậy nàng phải lựa chọn như thế nào? Nhà chồng và nhà mẹ đẻ bất đồng chính kiến, nàng bị kẹp ở giữa, đến lúc đó tiến thoái lưỡng nan.”

Loại chuyện này cũng không phải không thể nào phát sinh.

Kiếp trước, Lục Anh và Bùi Khởi Đường chính là kẻ thù chính trị, hai người nước lửa bất dung.

Bây giờ nghĩ một chút, kiếp trước Bùi Khởi Đường là vì chính mình, vậy Lục Anh lại là vì ai? Lục Anh nhất định đã có chủ ý, nếu không tuyệt sẽ không hạ tiền đặt cược lớn như vậy, đọ sức đến cùng với Bùi Khởi Đường.

https://thuviensach.vn

Bùi Khởi Đường nói tiếp: “Ta không phải là gây sự chú ý, người mà những năm này Lục Văn Hiển kết giao đều là phía bên Thái tử… Nàng cũng biết, Hứa gia cũng có thể gọi là môn sinh của Thái tử.”

Lang Hoa nghĩ đến Hứa thị, cho dù Hứa thị dùng Tử Yên để che đậy chuyện xấu, với sự thông minh của Bùi Khởi Đường nhất định đã sớm đoán ra được ngọn nguồn trong đó, hắn không nhắc tới hắn là sợ nàng sẽ vì thế mà cảm thấy khổ sở trong lòng đi!

Sự tức giận của Lang Hoa tiêu tan đi một chút.

Bùi Khởi Đường nói, “Lục Anh nếu như muốn khởi thế, khó tránh khỏi phải dùng đến lực lượng của Lục gia, vạn nhất hắn đứng ở phía Thái tử thì sao?”

“Sẽ không…” Lang Hoa lắc lắc đầu, “Lục Anh sẽ không đâu.” Trong kiếp trước, Lục Anh cũng không đứng ở phía Thái tử, hắn rất bài xích đối với những hành động của Thái tử.

Lang Hoa trả lời khẳng định như vậy khiến cho Bùi Khởi Đường không thoải mái trong lòng, Lục Anh và Lang Hoa cho dù là cùng nhau lớn lên, Lang Hoa cũng mới có mười tuổi, có thể cùng Lục Anh đồng thời xuất hiện bao nhiêu lần, nhưng giữa hai người bọn họ thật giống như dù có bị người ngoài lôi kéo cũng vẫn không ngừng ràng buộc…

Bùi Khởi Đường nhíu mày, những lời Lang Hoa vừa mới nói đó có thể là tức giận mà nói, cũng có thể chính là chuyện sắp xảy ra, hắn không thể xem thường.

“Trước khác nay khác, chuyện trên thế gian biến hoá quá lớn, cho dù hai người trước đây có hôn ước, nhưng dẫu sao còn chưa đính hôn, cho dù đính hôn rồi nàng còn có thể thoái hôn, cho dù là thành thân cũng có thể hoà ly. Một cái hôn sự cũng có thể có nhiều biến số như vậy huống chi là con người, bây giờ nàng đã không giống như lúc trước nữa rồi, Cố gia cũng

https://thuviensach.vn

không phải là Cố gia trước kia nữa, nàng và Lục Anh rốt cuộc còn có thể cùng tới một chỗ hay không, còn phải xem tương lai.”

“Tương lai còn dài, nhất định không thể ủy khuất mình, còn về cái gì mà danh tiếng thì cứ tuỳ nó đi đi, đều là dùng để ràng buộc nữ tử, vốn dĩ nam tử so luôn mạnh mẽ hơn so với nữ tử, định quy củ cho nữ tử đều là vì thuận lợi cho mình.”

Lang Hoa ngẩng đầu lên, “Ngươi thì sao? Nói đường đường chính chính như vậy, tương lai ngươi vẫn không phải là định quy củ cho nữ quyến trong nhà như thế hay sao?”

Bùi Khởi Đường ánh mắt hơi chăm chú, “Ta đương nhiên sẽ không, thích thì không nên ràng buộc, ta sẽ để cho nàng tự do tự tại làm chuyện nàng muốn làm.”

Nói thì dễ nghe, rõ ràng chính là không thể nào làm được.

Bùi Khởi Đường tương lai chức vị cao, bên trong nhà trong dĩ nhiên phải có một phu nhân quản gia quy quy củ củ. Kiếp trước, Bùi Khởi Đường liền tùy ý làm bậy, làm tổn hại không ít danh tiếng của nữ tử.

Nàng sẽ tin lời nói xằng của hắn mới là lạ.

Có điều, sau một trận phát ra, tâm tình của Lang Hoa đã tốt hơn nhiều.

“Còn về việc đến chỗ này, ta sẽ cẩn thận…” Bùi Khởi Đường nói, “Mỗi lần tới ta sẽ tránh để bị người khác bắt gặp.”

Cái gì mà tránh được người, rõ ràng là vì có cái kẻ gian Ngô Đồng ở bên trong giúp hắn thu xếp, đổi lại kẻ khác một mình mò đến Cố gia, khẳng định đã sớm bị hai người Ngô Đồng và Tiêu Ấp bó thành cái bánh chưng rồi.

https://thuviensach.vn

Nàng sớm muộn phải đuổi cái tên Ngô Đồng ăn cây táo rào cây sung này ra khỏi Cố gia.

Một trận gió thổi qua, Lang Hoa không khỏi cảm thấy có chút lạnh, ngón tay cuộn tròn lại.

Bùi Khởi Đường nhẹ giọng nói: “Chúng ta vào trong nhà nói chuyện đi, không dễ thấy, hơn nữa… gió thổi làm sau lưng ta đau, Hồ tiên sinh không phải dặn dò rồi sao, hai tháng này không thể bị lạnh.”

Lang Hoa trầm mặc không đáp lời.

Bùi Khởi Đường nói: “Ta là thật sự có lời muốn nói với nàng. ”

Lang Hoa mím môi một cái, đi về phía trước, Bùi Khởi Đường theo ở phía sau không nói gì thêm, dường như rất sợ Lang Hoa sẽ thay đổi chủ ý.

Hai người vào phòng, Lang Hoa ngồi ở trên ghế gấm, nhìn Bùi Khởi Đường, “Rốt cuộc là có chuyện gì?”

Bùi Khởi Đường suy nghĩ một chút, “Ta muốn tòng quân xuất chinh.”

Điểm này Lang Hoa biết, nếu không tại sao Bùi Khởi Đường phải tạo mấy chiếc thuyền lớn, thoạt nhìn là vận chuyển cây nhà lá vườn tới kinh thành buôn bán, thật ra thì những thuyền buôn này đến thời khắc mấu chốt cũng có thể biến thành thuyền chiến, quân đội của Đại Tề có thể từ Hải Châu lên thuyền, trực tiếp đến biên cương nước Liêu, trên trời hạ xuống hùng binh, nhanh chóng đoạt lấy Tây Kinh. Như vậy thì có thể nhanh chóng thoát ra khỏi trận đại chiến này, toàn lực đối phó với người Tây Hạ.

Bùi Khởi Đường nói tiếp: “Ý của ta là, ta muốn đi biên giới tây bắc, đi Ngân Châu.”

https://thuviensach.vn

Lang Hoa trợn to hai mắt, mặt đầy kinh ngạc nhìn Bùi Khởi Đường, "Ngươi muốn đi Ngân Châu? Đó là chiến trường chính, Thiết Diều Tử và Thần Tí Cung của người Tây Hạ nhất định sẽ tấn công Ngân Châu."

"Ta biết," Bùi Khởi Đường nói, "Thế nhưng, nếu như không thể phòng thủ Ngân Châu, cho dù ta đánh thắng trận ở Tây Kinh thì có thể làm gì, nước Kim thấy người Tây Hạ đắc thủ, cho là lần này có lợi có thể mưu cầu, rất có thể tăng binh tới, đến lúc đó chúng ta sẽ bị địch vây công từ cả hai mặt."

Lang Hoa biết Bùi Khởi Đường nói có lý, nếu như hắn là Triệu Linh lúc ở Trấn Giang, nàng có thể còn dễ tiếp nhận hơn lúc này. Bây giờ lưng của hắn bị thương chưa khỏi lại đã muốn đi đối phó với quân đội tinh nhuệ nhất của Tây Hạ.

Chỉ có kẻ ngốc mới làm như vậy.

Con cháu quan lại chỉ biết đi nhặt công trận dễ dàng nhất, làm sao mà hắn lại không nghĩ giống người khác chứ?

Bùi Khởi Đường nói: "Trấn thủ Tây Bắc là binh mã của Hoài Nam Vương, Hàn Chương từ Lĩnh Bắc mang binh tới đánh Tây Hạ chẳng những phải lặn lội đường xa mà còn phải tập hợp vào một chỗ cùng với binh mã của Hoài Nam Vương, cùng nhau kháng địch, nhìn thì giống như hai hợp làm một tăng lên gấp đôi binh lực, thật ra thì mỗi một võ tướng thế gia đều có phương thức luyện binh, cầm binh của riêng mình, binh mã hai nhà tùy tiện hợp vào một chỗ, rất có khả năng sẽ xảy ra vấn đề."

"Ta thì không như thế, Bùi gia và Hoài Nam Vương xưa nay có giao tình, nếu như ta đi Tây Bắc, thời khắc mấu chốt sẽ cho Hoài Nam Vương chút kiến nghị, giống như lần trước cuộc chiến ở Dương Châu, kiềm chế kỵ binh Tây Hạ, lại tìm cửa đột phá, một lát là chiến thắng."

Đây chính là phương pháp tốt nhất.

https://thuviensach.vn

Nhưng Lang Hoa lại mơ hồ cảm thấy không ổn thỏa.

Bùi Khởi Đường cười nói: “Nàng luôn nói ta cả ngày đầy bụng tính toán, chỉ biết dựa vào âm mưu quỷ kế, bây giờ cuối cùng cũng phải đọ sức công khai, làm sao ta có thể tránh nặng tìm nhẹ? Cho dù có thắng không vẻ vang còn hơn vạn nhất thua rồi, hậu quả lại là không thể tưởng tượng nổi.” Cho nên, lần biên ải này, hắn thật sự là không thể không đi.

Bùi Khởi Đường nói: “Chuyện này là ta muốn thương lượng với nàng, nếu nàng cảm thấy có thể… ta liền tự tay đi chuẩn bị.”

Đây là chuyện sinh tử tồn vong, liên quan đến sống chết.

Làm sao nàng có thể cho hắn ý kiến?

Lang Hoa ngẩng đầu lên, nhìn thấy ánh mắt tràn đầy chí khí kia của Bùi Khởi Đường.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 206: Ấm Áp

Bùi Khởi Đường lẳng lặng nhìn Lang Hoa, dưới ánh đèn, đôi con ngươi như nước của nàng khe khẽ lay động, xem ra nàng thật sự không muốn quan tâm tới hắn.

Hôm nay nàng nổi giận với hắn như vậy, kỳ lạ là hắn cũng không cảm thấy có cái gì không tốt.

Hắn chưa từng nghĩ sẽ thích một nữ hài tử mười tuổi.

Còn chưa trưởng thành, mặt mũi còn có chút non nớt, hắn cũng không phải kẻ có sở thích kỳ quái, nhưng hắn lại muốn gặp được nàng, thích nhìn nàng, luôn cảm thấy ở nàng có loại cảm giác đã từng quen biết.

Có lẽ đây là duyên phận của kiếp trước?

Không phải người già thường hay nói, trong miếu nguyệt lão đã sớm nối xong dây tơ hồng rồi.

Có lẽ sợi dây tơ hồng kia của hắn đang ở trên tay nàng, bất kể trải qua mấy đời mấy kiếp cũng sẽ dẫn dắt hắn đi tới bên cạnh nàng.

Hắn rất thích cách nói như vậy.

Lang Hoa lại đang suy nghĩ lời Bùi Khởi Đường mới vừa nói kia, kiếp trước Bùi Khởi Đường dựa vào Hoài Nam Vương mà lập được chiến công, lại được Hoài Nam Vương nhận làm nghĩa tử, rồi sau đó liền ngông cuồng bước lên con đường làm quan, chắc hắn đời này vẫn là như vậy.

https://thuviensach.vn

Có điều, kiếp trước Bùi Khởi Đường lập công là bởi vì diệt phản loạn, hơn nữa còn là mấy năm sau mới phát sinh, bây giờ là phải đối phó với Thiết Diều Tử của Tây Hạ.

Thật sự có thể giống như lúc ở Dương Châu, đánh một lần là thắng trận được sao?

Liệu mưu đồ thay đổi bố cục kiếp trước của nàng có thể sẽ tạo ra cục diện phản lại, làm hại Bùi Khởi Đường hay không?

Tại sao nàng phải thay Bùi Khởi Đường suy nghĩ nhiều như vậy?

Hắn nguyện ý đi thì đi, đó là chuyện của hắn.

Lang Hoa phục hồi tinh thần lại, thấy Bùi Khởi Đường nghiêm trang ngồi ngay ngắn ở trên ghế gấm giống như đang nghị sự cùng trợ tá.

Có lẽ, hắn thật sự muốn nghe ý kiến của nàng?

Lang Hoa rũ ánh mắt xuống, “Thượng sách, đi theo thuyền lớn tới Tây Kinh, với bản lĩnh của ngươi đánh thắng trận không khó, cho dù Tây Bắc có loạn, ngươi còn có thể hồi kinh cứu giá, mặc dù hao tổn trắc trở, nhưng lập được chiến công. Trung sách, ngồi ở kinh thành nhìn xa, nếu như Tây Kinh loạn liền dâng lên thuyền buôn trong tay, không cần xuất chinh cũng có thể ở trước mặt Hoàng Thượng lập công, bây giờ điểm nóng chiến tranh là ở Tây Bắc và biên giới phương bắc, bất kể là Giang Chiết hay là Phúc Kiến cũng sẽ không bị ảnh hưởng đến. Cố gia phải đi cứu trưởng Công chúa Đông Bình, thắng thì càng tốt, thua cũng không liên quan đến ngươi, đây là một vụ mua bán vạn lợi. Hạ sách, trước đi biên giới tây bắc, nếu như thắng tự nhiên công thành danh toại, thua thì phải bỏ ra cái giá thê thảm, ngươi dẫu sao mới chỉ mười lăm mười sáu tuổi, tương lai còn dài, không cần dốc toàn lực như vậy.”

https://thuviensach.vn

Bùi Khởi Đường ung dung cười một tiếng, “Xem ra ta đã chọn hạ sách rồi.”

“Là hạ hạ sách,” Lang Hoa ngẩng đầu lên, “Sợ là thắng được Thiết Diều Tử rồi, ngươi còn phải chuẩn bị tiến quân thần tốc thẳng vào Tây Hạ, trợ giúp trưởng Công chúa Đông Bình.”

Rõ ràng có rất nhiều con đường có thể đi, hết lần này tới lần khác hắn lại chọn một con đường gian nan nhất như vậy.

Cho nên nói, Bùi Khởi Đường trời sinh đã không hiểu được cái gì gọi là “An phận thủ thường”.

Nàng luôn có thể lập tức đoán ra dự định trong lòng hắn, luôn một câu nói trúng cục diện chính trị, nhưng ở phương diện khác sao lại chẳng hiểu chút nào vậy? Có lẽ là tuổi vẫn còn nhỏ đi, nhưng sao lúc nói tới Lục Anh lại hết lần này tới lần khác ra vẻ thông thạo như vậy?

Bùi Khởi Đường rất muốn giơ tay ra vuốt sợi tóc rũ xuống bên má Lang Hoa nhưng lại sợ nàng giận.

“Lang Hoa,” Bùi Khởi Đường đưa tay đặt ở trên bụng, “Có còn cơm không… ta đói rồi, chỉ sợ trở về cũng chỉ bị la mắng, không có cơm ăn.”

Lang Hoa không nhịn được muốn mắng một câu, đáng đời.

Lang Hoa khó xử đáp, “Phòng bếp đã sớm tắt lửa, cũng không thể lại bảo trù nương đi làm được, lỡ như Tứ thẩm hỏi tới thì ta phải nói thế nào?” Thật ra thì nàng đến phòng bếp nhỏ thông báo một tiếng là có thể có chén canh nóng tới mặt rồi.

Bùi Khởi Đường trở lại Bùi gia sẽ không đến nỗi ngay cả hoan nghênh cũng không có chứ.

https://thuviensach.vn

Nghe nói như vậy, hắn nên đi rồi chứ?

Nhưng Bùi Khởi Đường lại ngồi xuống, “Tùy tiện tìm chút gì là được rồi, không cần làm phiền trù nương đâu.”

Cuối cùng, phòng bếp đưa tới một chén cháo và một chút xíu dưa muối.

Bùi Khởi Đường mím môi một cái, “Nhà nàng chẳng lẽ không để lại cơm cho hạ nhân trực đêm sao? Trong nhà ta luôn là phải để lại chút cơm, thức ăn hâm trong một nồi nước nóng. Khi còn bé, ta thường thường chạy vào phòng bếp ăn vụng, luôn cảm thấy thức ăn kia có hương vị đặc biệt, có một lần bị trù nương phát hiện, tưởng ta là gã sai vặt ở ngoại viện nên đuổi ta chạy hơn nửa viện.”

Bùi Khởi Đường nói đến ánh mắt phát sáng, hiển nhiên là nghĩ đến một đoạn thời gian vui vẻ.

Nhà mà Bùi Khởi Đường nói tới hắn là phủ Khánh Vương đi? Hắn từng nói qua khi còn bé đã bị Khánh Vương nuôi ở bên ngoài, cái đó… cũng có thể không phải là phủ Khánh Vương. Hài tử nhỏ như vậy đã bị để ở bên ngoài, cách xa cha mẹ và người nhà.

Lang Hoa không nhịn được hỏi, “Từ nhỏ ngươi đã ở tại Bùi gia sao?”

Bùi Khởi Đường nói: “Sau khi Huệ Vương mưu phản, cha ta nói muốn lưu lại một con đường lui, cho nên chọn đi chọn lại chọn trúng ta, bởi vì ta không phải con trai trưởng, càng chưa được lưu tên vào trong sách, sẽ không bị người khác chú ý, nếu như tương lai không có chuyện gì coi như là con của phòng ngoài đón về, nếu xảy ra chuyện thì có thể lưu lại một huyết mạch.”

“Bùi gia có vị cô nãi nãi, lúc tiên hoàng còn tại thế từng ở trong cung phụng bồi qua Thái phi, chăm sóc Hoàng Thượng, cũng có một đoạn câu chuyện…”

https://thuviensach.vn

Bùi Khởi Đường cố ý dừng lại, khiến cho Lang Hoa hết sức tò mò.

Bùi Khởi Đường cười nói: “Có điều, cho tới bây giờ, hoàng gia cũng không thiếu những câu chuyện này, vị cô nãi nãi kia là sau khi hoà ly thì quay về nhà mẹ đẻ, tiên hoàng có lòng giữ bà ấy ở lại trong cung, chỉ là… lúc ấy bị áp lực của Thái Hậu và Thái phi nên chỉ đành từ bỏ. Sau khi vị cô nãi nãi kia trở lại Bùi gia, tiên hoàng rất ít khi hỏi tới, nhưng vị Hoàng Thượng này của chúng ta lại nhớ mãi không quên, thường xuyên cho người đưa đồ tới. Sau đó, không biết chuyện này bị ai vạch trần ra ngoài, tiên hoàng nổi trận lôi đình, Hoàng Thượng sắp bị trách phạt thì cô nãi nãi của Bùi gia lại bị bệnh chết vào lúc này.”

“Người chết làm trọng, những chuyện kia cũng không giải quyết được gì.”

Lang Hoa nghe mà kinh ngạc, “Có phải là…”

Bùi Khởi Đường lắc lắc đầu, “Bùi gia là đại tộc, có một số việc sẽ không để cho người ngoài biết được.”

Bùi Khởi Đường chính là người ngoài đó.

Cho dù có Bùi Tư Thông bảo vệ, trưởng bối Bùi gia cũng chỉ biết Bùi Khởi Đường là một đứa con cháu chẳng ra gì, ước chừng sẽ không có qua lại gì cả.

Lang Hoa nói: “Như vậy, những người biết thân phận của ngươi có những ai?”

Bùi Khởi Đường khẽ mỉm cười, “Chỉ có Bùi Tư Thông, Bùi phu nhân nghĩ ta là con của phòng ngoài nên giúp Bùi Tư Thông che giấu, tuyên bố với bên ngoài ta là con trai mình, vì thân thể không tốt nên nuôi ở bên ngoài, dù sao ta cũng thật sự không lớn lên ở Bùi gia…”

https://thuviensach.vn

Cho nên, Bùi Khởi Đường tình nguyện trở thành Triệu Linh trốn đông núp tây cũng không muốn trở lại Bùi gia.

Nơi đó rốt cuộc cũng không phải là nhà của hắn.

Bùi Khởi Đường nói tới chỗ này liền ngẩng đầu lên, “Cho nên ta rất kỳ quái, làm sao Hoàng Thành Ti lại tới bắt ta? Theo lý thuyết, bọn họ cũng không biết có một dư đảng của Khánh Vương tên là Triệu Linh.”

Lang Hoa suy nghĩ theo lời Bùi Khởi Đường một chút, “Có phải là người bên cạnh ngươi…”

“Sẽ không,” Bùi Khởi Đường nói, “Bọn họ đều là theo ta vào sinh ra tử, nếu như muốn bán đứng ta, Hoàng Thành Ti cũng sẽ không giống như con ruồi không đầu tán loạn khắp nơi như vậy.”

Triệu Linh nói như vậy, Lang Hoa cũng cảm thấy có chút kỳ quái, lúc ấy Triệu Linh tới Cố gia dưỡng thương cũng là như vậy, rõ ràng không có người bên cạnh biết được, nhưng Vương Nhân Trí lại tới tận cửa tìm.

Chuyện này xác thực cần phải tra kỹ một chút.

Lang Hoa đang suy nghĩ, trong phòng đã vang lên tiếng Triệu Linh ăn cháo.

Chỉ là một chén cháo, một đĩa dưa muối, nhưng Triệu Linh lại ăn rất ngon.

Tiếng cắn dưa chuột giòn tan khiến cho người khác muốn không chú ý cũng khó.

Lang Hoa buổi tối vốn không đói bụng, nhưng bị hắn nháo như vậy nên giờ cũng cảm thấy đói theo.

https://thuviensach.vn

Lang Hoa nhìn sang đầy oán trách, Bùi Khởi Đường híp mắt cười giống như đóa hoa, khóe mắt dường như cũng đỏ ửng theo.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 207: Bảo Vệ

Bùi Khởi Đường ăn hết nửa nồi cháo còn dư lại trong phòng bếp rồi nhưng vẫn còn là cái bộ dạng ăn chưa đủ no.

Lang Hoa ngồi ở trên ghế gấm cố ý nhìn bụng hắn một cái, hình như không có gì thay đổi, một ít thức ăn kia cũng không biết chạy tới nơi nào rồi?

Ở trong ấn tượng của nàng, sức ăn của Lục Anh cũng chỉ là hai bát cơm mà thôi.

Cơm cũng ăn rồi, lời cũng nói rồi, Lang Hoa đang suy nghĩ muốn tiễn khách.

Nhưng Bùi Khởi Đường lại ngồi xuống nói: "Ta ở trong đại điện nhìn thấy vết thương của sứ thần Tây Hạ, xác minh lời đồn đại về Thần Tí Cung kia, quả nhiên là uy lực cực lớn, đủ để bắn một kỵ binh ngã ngựa."

Kiếp trước, Lang Hoa nghe được tin tức liên quan đến Thần Tí Cung ước chừng cũng là như vậy.

Mũi tên bắn ra, nội trong hai trăm bước có thể trực tiếp xuyên thấu khôi giáp.

Lang Hoa ngẩng đầu lên, Bùi Khởi Đường đã không tự chủ được mà đặt tay ngang lưng, nếu như bị Thần Tí Cung bắn trúng, vết thương ở trên lưng hắn sợ là khó mà chịu được.

https://thuviensach.vn

“Ngươi đứng lên đi, ta xem vết thương của ngươi chút.” Lang Hoa đứng lên đi qua.

Bùi Khởi Đường đứng dậy, giơ cánh tay ra, Lang Hoa đặt tay lên, cẩn thận dùng ngón tay ấn khớp xương, có thể cảm giác được sau khi trải qua chữa trị, khớp xương đã trở lại chỗ cũ. Lang Hoa đi tới trước mặt Bùi Khởi Đường, dùng ngón tay chỉ cánh tay của hắn, “Lúc luyện võ, chỗ bị thương ở lưng còn cảm thấy đau không?”

“Lúc bắt đầu sẽ có chút đau, động mấy cái thì sẽ tốt lên, có điều nếu như cưỡi ngựa nhiều, buổi tối nằm xuống sẽ cảm thấy lưng đau thắt lại.”

“Ai bảo ngươi cưỡi ngựa nhiều như vậy?” Lang Hoa ngẩng đầu lên, không nghĩ tới hắn cũng đang cúi thấp đầu nói chuyện với nàng, hai người bỗng nhiên gần gũi như vậy, một luồng khí xa lạ lập tức xông đến trước mặt nàng.”

Thoang thoảng giống như cỏ bạc hà vậy, thổi đến trên đỉnh đầu của nàng, hơi ngưa ngứa.

Hô hấp của hắn kéo dài, khoé miệng kéo lên thành ý cười nhàn nhạt, khiến cho nàng cảm thấy chung quanh dường như lập tức nóng lên, cảm giác hết sức kỳ quái đột nhiên kéo đến. Theo bản năng, nàng muốn trốn tránh nhưng lại sợ bị Bùi Khởi Đường phát hiện ra sự khác thường nên càng lúng túng hơn, chỉ đành cụp mắt xuống, theo bộ dạng bình thường, kiểm tra xong vết thương của Bùi Khởi Đường rồi mới nói: “Hay là để cho Hồ tiên sinh châm cứu cho ngươi một chút, lại dùng túi thuốc chườm nóng, cho dù có thật sự phải đến Tây Bắc cũng phải mang theo túi thuốc, lúc ra trận làm một sợi đai lưng mặc ở áo giáp bên trong, nếu ngã ngựa thì nó sẽ có tác dụng bảo vệ.”

Bùi Khởi Đường dường như không quá hiểu rõ, “Nàng nói là đai lưng gì cơ?”

https://thuviensach.vn

“Chính là hơi rộng một chút.”

“Làm bằng tơ lụa?”

Lang Hoa nói: “Đương nhiên không phải, phải dùng da hơi cứng một chút để làm.”

Bùi Khởi Đường suy nghĩ một chút, “Vậy mặc vào có thoải mái hay không, lúc ra trận đánh giặc có thể bị hạn chế hoạt động hay không, chớ vì bảo vệ vết thương trên lưng mà mất mạng.”

Lang Hoa nhướn mày lên, “Sao có thể, nó sẽ…” Nàng giơ tay ra giải thích, lại dừng lại ở chỗ đó, hoài nghi nhìn Bùi Khởi Đường, không phải là hắn cố ý làm bộ như nghe không hiểu chứ?

Nhưng mà, cặp mắt trong suốt kia của Bùi Khởi Đường lại chân thành, tha thiết, lộ ra mấy phần mê muội.

Nàng cũng không biết làm sao mới có thể nói rõ ràng hơn.

“Bằng không, nàng giúp ta làm một sợi đai lưng đi,” Bùi Khởi Đường nói, “Ta để người khác làm, vạn nhất làm không tốt, không tạo được tác dụng, há chẳng phải là uổng phí tâm tư của nàng sao? Nàng với Hồ tiên sinh cẩn thận giúp ta trị thương như vậy, ta cũng không thể thiệt mạng ở trong tay người Tây Hạ được.”

Nàng còn chưa từng làm đồ cho ai, có điều đai lưng này là dùng để chữa bệnh, không giống với đồ vật bình thường, người ngoài quả thật không chắc chắn có thể làm tốt.

Lang Hoa chỉ có thể bất đắc dĩ đáp ứng, “Để ta thử xem.”

Bùi Khởi Đường nhếch môi lên, trên mặt lộ ra thần tình vui vẻ, “Vậy thì làm phiền nàng rồi.”

https://thuviensach.vn

Bên ngoài truyền tới tiếng gõ cửa, Lang Hoa xoay người về ngồi trên ghế gấm.

Tiêu ma ma bước vào, trong tay cầm một hộp đựng thức ăn, thấp giọng bẩm báo, “Là Vinh Duyệt lầu đưa tới, nói là Đại tiểu thư khẩu vị không tốt, muốn ăn cháo kim ty trong tiệm bọn họ.”

Nàng để cho người đến Vinh Duyệt lầu mua đồ lúc nào?

Nàng mới đến kinh thành, ngay cả cháo kim ty là cái gì cũng không biết.

Lang Hoa liếc Bùi Khởi Đường một cái.

Nhất định là hắn sai người mua về.

Bùi Khởi Đường giải thích qua loa, “Ta ăn hết đồ ăn trong phòng bếp nhà nàng rồi, dù sao cũng phải đưa tới một ít.”

Lang Hoa không hiểu rốt cuộc người này muốn làm gì?

Nếu có thể mua được thức ăn, tại sao phải ở chỗ nàng ăn cơm thừa?

Đây không phải là uổng công vô ích sao?

Lang Hoa cúi đầu, lông mi hơi hướng lên nhìn, không biết đang suy nghĩ cái gì. Bùi Khởi Đường chỉ cảm thấy, vào giờ phút này, Lang Hoa giống như một cây lê vừa nở rộ, thuần khiết thanh cao, khiến cho bầu không khí trong cả căn phòng cũng trở nên ôn hòa hơn.

“Bùi tứ gia, sắc trời không còn sớm nữa, tiểu thư nhà chúng tôi cũng nên nghỉ ngơi rồi.” Tiêu ma ma cười, tiến lên tiễn khách.

Thanh âm Bùi Khởi Đường hết sức êm ái, “Vậy ngày khác ta lại tới.”

https://thuviensach.vn

Lang Hoa tùy tiện đáp một tiếng, để cho Tiêu ma ma tiễn Bùi Khởi Đường ra ngoài, mình cũng trở về phòng.

…

Tám đĩa thức ăn, một chén cháo kim ty, phía trên còn rải quế hoa.

Những thứ thức ăn tinh xảo đặt ở trước mặt này khiến nàng không nhịn được muốn nếm thử.

Lang Hoa múc một muỗng cháo bỏ vào trong miệng, miệng đầy hương vị ngọt ngào, bất tri bất giác nàng liền ăn hơn nửa chén.

Tiêu ma ma cười nói: “Tiểu thư nên ăn nhiều một chút, như vậy mới mau lớn. ”

Đúng vậy, nàng đã mười tuổi rồi, so với cái tên Bùi Khởi Đường mười lăm tuổi kia lại kém nhiều như vậy.

Nghĩ tới cái này nàng liền cảm thấy buồn bực, tại sao Bùi Khởi Đường phải nán lại ở Cố gia lâu như thế, rốt cuộc hắn tới làm gì?

…

Trời vừa sáng, Hà ma ma liền lấy thẻ xuất cung.

Cứ cách một khoảng thời gian, bà ta sẽ đi đến tiểu viện, truyền tin tức cho Lục Văn Hiển.

Nhưng mấy ngày gần đây, Lục gia giống như vô căn cứ mà biến mất vậy, đột nhiên hoàn toàn không có tin tức gì.

Nhất định là xảy ra vấn đề, nếu không chuyện Cố Lang Hoa vào cung trọng yếu như vậy, Lục Nhị lão gia sẽ thông báo trước cho bà ta.

https://thuviensach.vn

Bởi vì Lục Nhị lão gia từng nói qua với bà ta, phải phòng bị người của Cố gia.

Cố Lang Hoa đột nhiên trở thành nhân vật quyền thế rất mạnh bên cạnh Thái Hậu nương nương, trong này nhất định có điều kỳ lạ. Nếu như bà ta có thể sớm gặp Nhị lão gia một chút, bà ta cũng biết bước kế tiếp nên làm như thế nào.

Hà ma ma đang suy nghĩ, cửa bỗng nhiên bị người khác đẩy ra.

Một người mặc quần áo màu vàng, đầu trùm khăn, cẩn thận nhìn quanh ở cửa một hồi rồi mới đi vào.

Người nọ thấy Hà ma ma hiển nhiên rất mừng rỡ, nhanh chóng lấy khăn trùm đầu xuống.

Hà ma ma kinh ngạc há miệng ra, "Tiên sinh, sao người lại đến kinh thành?" Nói rồi dừng một chút, "Người… sao lại thành ra cái bộ dạng này?"

Đứng ở trước mặt Hà ma ma là Hứa thị sắc mặt vàng khè, trên đầu tùy tùy tiện tiện vấn thành một búi tóc, không có bất kỳ đồ trang sức nào, mặc quần áo cũng hết sức mộc mạc, ngay cả một người hầu hạ bên cạnh cũng không có.

Hà ma ma thật sự không dám tin tưởng vào mắt mình. Lúc bà ta rời khỏi Hàng Châu, mọi thứ vẫn đều rất tốt, Lục Nhị lão gia mới vừa có được quan chức, Hứa thị mặc dù bị trả về Hàng Châu nhưng vẫn được Hứa lão thái thái yêu thích như cũ, làm sao mà mới chớp mắt một cái, giống như là… trời long đất lở rồi?

Hà ma ma nhìn bên ngoài, "Tiên sinh, Nhị lão gia đâu? Tại sao lại không tới?"

https://thuviensach.vn

Hứa thị khàn khàn cổ họng, nửa ngày mới nói, “Lục Văn Hiển đã… chết rồi…”

Hà ma ma thiếu chút nữa kinh hô thành tiếng, “Làm sao… làm sao lại chết chứ?”

“Bây giờ tất cả đều không như cũ nữa…” Hứa thị mím môi một cái, “Ta cũng bị đưa đến trong tộc, không dễ gì mới thoát thân tới được kinh thành, còn không biết tương lai phải như thế nào.”

Nói xong những lời này, trong ánh mắt Hứa thị lộ ra vẻ quan tâm, “Cẩn Du đâu? Cẩn Du thế nào rồi? Ở trong cung có được Thái Hậu yêu thích không, nó sống có tốt không?”

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 208: Gây Chuyện

Nhắc tới Từ Cẩn Du, trên mặt Hà ma ma lộ ra nụ cười, “Từ đại tiểu thư rất tốt. ”

Nghe được mấy chữ Từ đại tiểu thư này, lòng Hứa thị lập tức buông lỏng rất nhiều, giống như những năm này chịu khổ đều đáng giá.

Từ đại tiểu thư rất tốt, chỉ cần Từ đại tiểu thư tốt là được rồi.

Bà ta chỉ muốn nghe một câu nói như vậy.

Hứa thị dùng khăn tay lau lau khoé mắt, “Ngươi nói với ta xem, rốt cuộc là tốt thế nào?”

Hà ma ma kéo Hứa thị ngồi xuống, cẩn thận nói, “Ăn mặc chi tiêu thì người biết rồi, trong kinh thành quý nữ nhất đẳng cũng chỉ như vậy, Đại tiểu thư trên người mặc đều là đồ biếu trong tàng kho của Thái Hậu nương nương, bất kể là đoàn phỉ* hay là sa là*, hoặc là nhung miên*, bên ngoài căn bản là không mua được. Nữ quyến nhà quan to chức lớn trong kinh đều biết Đại tiểu thư là tâm phúc bên cạnh Thái Hậu nương nương, mỗi lần vào cung thăm Thái Hậu cũng không thiếu phần lễ vật cho Đại tiểu thư.” Hà ma ma rất muốn đếm một lần những phu nhân, tiểu thư kia cho Hứa thị nghe một chút.

*Đoàn phỉ, sa là, nhung miên: tên các loại vải vóc

“Không chỉ là cái này… Mỗi lần Đại tiểu thư từ trong cung quay về, Từ lão phu nhân cũng đặc biệt cao hứng, Từ gia từ trên xuống dưới đều phải nhìn Đại tiểu thư cao hơn một chút. Các tiểu thư trong tộc luôn như một

https://thuviensach.vn

đám sao bao bọc ánh trăng, vây xung quanh Đại tiểu thư, mà Từ lão phu nhân thậm chí còn miễn hết thỉnh an sáng tối cho Đại tiểu thư, còn kêu Từ phu nhân cũng đừng yêu cầu Đại tiểu thư đi thỉnh an, không dễ gì mới từ trong cung trở lại, ở trong nhà đừng gò bó lễ phép, nghỉ ngơi cho khỏe mới được."

"Có điều, nô tỳ vẫn như cũ giục Đại tiểu thư đi đến phòng Từ lão phu nhân đúng giờ," Hà ma ma nói tới chỗ này, cười lên, "Tóm lại, trưởng bối Từ gia không có gì không hài lòng với Đại tiểu thư cả."

"Chỉ là Từ phu nhân và Từ lão gia đối với Đại tiểu thư quá mức khắt khe, có lúc Đại tiểu thư sẽ không vui."

Hứa thị nghe vậy liền nhíu mày, "Đứa trẻ tốt như vậy, bọn họ còn muốn cầu cái gì nữa?"

"Cố Lang Hoa đó…" Hứa thị nói rồi nghiến răng lại, "Làm xằng làm bậy, ngay cả người làm mẫu thân như ta đây cũng bị nó trục xuất ra khỏi cửa, nếu như Từ gia gặp phải đứa con gái như vậy thì như thế nào chứ?"

"Từ lão phu nhân giận đến ăn không ngon, Từ phu nhân cũng chỉ có thể nghe nó chi phối, Từ Tùng Nguyên lợi hại hơn nữa cũng phải đi theo sau lưng nó, toàn bộ Từ gia sẽ giống như Cố gia hôm nay vậy."

Hứa thị nghĩ tới đây cảm thấy đau khổ trong lòng, sớm biết có ngày hôm nay, bà ta đã bóp chết Cố Lang Hoa rồi.

Bà ta làm sao lại ngu ngốc như vậy, để cho Cố Lang Hoa sống tiếp. Bà ta cho là nắm được Cố Lang Hoa trong lòng bàn tay mới là vui sướng nhất, bà ta quên mất rằng Cố Lang Hoa căn bản là một yêu nghiệt. Người như vậy, nên chết sớm thác sinh sớm, tránh cho trở thành mối họa về sau.

Chính mắt bà ta thấy Cố Lang Hoa ra khỏi Trấn Giang, bây giờ lại đến kinh thành.

https://thuviensach.vn

Chuyện bà ta không muốn gặp, từng chuyện từng chuyện đều đang xảy ra, giống như là một cây chủy thủ khoét ở trên ngực bà ta một lỗ máu thật to.

Hứa thị dường như không thở nổi, Hà ma ma thấy vậy vội vàng tiến lên vỗ lưng Hứa thị, “Người cũng đừng khổ sở, có một số việc chính là như vậy, Cố đại tiểu thư kia vừa nhìn là biết không phải hiền lành gì, khó trách người phải thương tâm.” Nói rồi dừng một chút, “Người đừng trách nô tỳ lắm mồm, người làm sao lại quan tâm Từ đại tiểu thư như vậy, ngược lại… không thích Cố đại tiểu thư do chính mình sinh đẻ và nuôi nấng ra?”

“Ngươi cho là ta là không thích Cố Lang Hoa sao?” Trong ánh mắt Hứa thị tràn đầy nước mắt, “Ta đối với nó dùng hết tâm lực, nhưng đó là một con sói, quay đầu cắn ta một cái, Hứa gia chúng ta chính là nợ Cố gia. ”

Hà ma ma thở dài, “Vậy Từ đại tiểu thư…”

Hứa thị nói: “Từ đại tiểu thư tương lai sẽ có tiền đồ tốt, ngươi muốn báo thù, ta muốn xoay mình, đều phải trông cậy vào Từ đại tiểu thư, cho nên, ngươi phải phối hợp với nó thật tốt.”

Hứa thị đã không chỉ một lần nói ra như vậy.

Cho nên Hà ma ma mới một mực đi theo Từ Cẩn Du bên người.

Hứa thị nói: “Nay Cố Lang Hoa cũng đi đến chỗ Thái Hậu nương nương, tương lai liệu có… uy hiếp được địa vị của Từ đại tiểu thư hay không?”

“Không đâu,” Hà ma ma lập tức nói, “Mặc dù Cố đại tiểu thư vào cung giảng kinh cho Thái Hậu nương nương, nhưng những nữ quyến nhà quan to chức lớn kia không có người nào nguyện ý cùng Cố đại tiểu thư nói chuyện, bởi vì ai cũng biết nàng không được lâu dài, gà rừng vĩnh viễn không thay đổi được thành phượng hoàng. Dù như thế nào đi nữa, giả chính

https://thuviensach.vn

là giả, sớm muộn sẽ bị vạch trần, đến lúc đó chỉ sợ sẽ bị ngã càng thảm hại hơn."

Ánh mắt Hứa thị sáng lên, "Ngươi nghe nói được cái gì rồi?"

Hà ma ma gật đầu một cái, "Trong cung đều đang đồn, Thái Hậu nương nương vì muốn hòa đàm thành công với Tây Hạ nên mới lợi dụng cái gọi là thân phận Phật tử của Cố Lang Hoa để dỗ dành sứ thần Tây Hạ. Vạn nhất nếu không đạt được hòa đàm, Cố đại tiểu thư sẽ trở thành đối tượng bị công kích, cũng sẽ bị người nói cố ý giả bộ Phật tử để lừa gạt Thái Hậu, lúc đó Cố Lang Hoa cũng xong đời."

Hứa thị nhếch môi, "Nhưng nếu như hòa đàm thành công thì sao?"

Hà ma ma nói: "Cái đó cũng vậy thôi, Thái Hậu đã qua sông rồi, còn cần cây cầu là nàng ta làm gì? Dùng Ngân Châu đổi lấy Tây Kinh là chuyện lớn thế nào, tương lai nhất định sẽ bị Ngự sử giám quan chỉ trích. Tương lai, vạn nhất người Tây Hạ lại nổi binh, tai họa này sẽ rơi vào đầu nàng ta."

"Còn có một việc," Hà ma ma cười nói, "Mấy ngày nay, Hàn tướng quân luôn tranh hơn thua với Thái Hậu. Thái Hậu truyền hắn vào cung hắn đều cáo bệnh không chịu tới, Hàn phu nhân nói về chuyện này lại khóc sướt mướt. Thái Hậu biết quan hệ của Cố đại tiểu thư và Hàn tướng quân, lần này cũng là muốn để cho Cố đại tiểu thư đi khuyên Hàn tướng quân buông tay."

"Cũng khó trách Hàn phu nhân không thể làm gì," Hứa thị bỗng nhiên tiếp lời, "Hàn tướng quân không thích loại nữ tử yếu đuối như Hàn phu nhân, hơn nữa… tuổi tác của Hàn phu nhân cũng quá lớn."

Hà ma ma nghe có chút ngẩn ra, "Không phải chứ, Hàn phu nhân nhỏ hơn Hàn tướng quân mấy tuổi, bây giờ vẫn là phong hoa chính mậu, làm sao có thể lớn tuổi chứ?" Nữ nhân đến cả hài tử còn chưa sinh, người còn

https://thuviensach.vn

non nớt như thế, bất luận như thế nào cũng không thể nói là “lớn tuổi” được.

Hứa thị khẽ mỉm cười, “Lúc ở Trấn Giang, Hàn Chương ôm Lang Hoa, ôm tới ôm lui. Ta oán trách Lang Hoa không nên không biết lễ phép như vậy, nữ hài tử tám tuổi đã phải nghiêm thủ đại phòng nam nữ rồi, không nghĩ tới Lang Hoa chẳng những không chịu nghe, dứt khoát mỗi ngày đều đến quân trướng, nửa đêm mới trở lại. Sau khi ta biết liền quở trách Lang Hoa một trận, vì vậy liền bị Lang Hoa ghi hận. Những chuyện này ta là không thể nói ra, chính là trong lòng thương xót cho Hàn phu nhân, Hàn phu nhân tuổi còn trẻ mà đã bị lừa gạt rồi.”

Hà ma ma nghe được lời này, dường như hiểu ra chút chuyện.

Khó trách Thái Hậu nương nương ban cho Hàn Chương mấy cung nhân dáng dấp xinh đẹp nhưng đều bị Hàn Chương trả lại.

Những cung nhân kia nói, đến mặt của Hàn Chương cũng không gặp được. Bà ta còn coi Hàn Chương là một chính nhân quân tử, thì ra Hàn tướng quân lại thích tiểu hài tử. Cũng đúng, nam nhân không trộm thịt tanh, chỉ là không đúng khẩu vị thôi.

Nếu như bà ta tiết lộ lời này cho Hàn phu nhân rồi thì không biết sẽ như thế nào? Có lẽ Hàn phu nhân sẽ cùng Hàn Chương đại náo một trận, loại chuyện xấu này từ trước đến giờ luôn là đề tài các phu nhân trong nhà thích nhất, rất nhanh sẽ truyền đi cho mọi người đều biết.

Hà ma ma nói: “Cố đại tiểu thư kia cũng thật là không đơn giản, mới lớn như thế đã dùng tới thủ đoạn quyến rũ rồi. ”

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 209: Hành Hạ

Hứa thị cúi thấp đầu, bộ dạng vô cùng đau xót chết tâm, “Ta thật sự không hy vọng mình sinh ra một nữ nhi như thế.”

Hà ma ma vội nói: “Người đã đi khỏi Cố gia rồi, sau này việc của Cố gia không liên quan gì với người nữa, bọn họ lật thuyền cũng sẽ không liên lụy đến người, người cứ yên tâm đi.”

Hứa thị ai oán cười một tiếng, “Ta bây giờ đã hai bàn tay trắng, cho dù là có liên lụy đến ta, ta cũng không để ý.”

Hứa thị lại ngồi một hồi mới đi ra khỏi cửa, lập tức lên chiếc xe ngựa đậu ở bên cạnh.

Thẩm Xương Cát ngồi trong xe ngựa, ánh mắt hung ác, trong con ngươi màu đen ẩn chứa sát cơ khiến cho người ta nhìn một cái, lông tơ khắp người đều dựng đứng lên.

Mấy ngày nay Hứa thị bị hành hạ, nửa đêm cũng sẽ mơ thấy Thẩm Xương Cát lạnh lùng nhìn bà ta.

“Đã làm xong chưa?” Thẩm Xương Cát nhàn nhạt nói.

“Xong rồi,” Hứa thị vội nói, “Đã nói xong hết rồi.”

Thẩm Xương Cát cười lạnh, “Không ngờ bà vẫn còn có mấy phần bản lĩnh, cũng coi như không uổng công đi theo Lục Văn Hiển.”

Hứa thị vội nói: “Ta sớm nói rồi, ta và Lục Văn Hiển không có quan hệ gì, ta chỉ hợp mưu với hắn, cùng tính toán Cố gia…”

https://thuviensach.vn

Thẩm Xương Cát cười lạnh một tiếng, “Dưới tay Lục Văn Hiển có mấy người, đang làm gì, Hoàng Thành Ti đã tra rõ ràng, nhân thủ của các ngươi đang nằm vùng ở Từ gia chuẩn bị làm gì?”

Hứa thị cúi đầu xuống, “Chúng ta muốn mượn thế của Từ gia…”

Hứa thị, người đàn bà này nhìn thì vô dụng, khi thẩm vấn đến chuyện trọng yếu thì bà ta có chết cũng không chịu nói ra. Sau khi Lục Văn Hiển chết, hắn dùng mọi cách uy hiếp, Hứa thị chỉ thừa nhận muốn tính kế Cố gia, vì Hứa Sùng Trí mà mưu cầu một con đường làm quan.

Hắn biết Hứa thị nhất định có bí mật lớn hơn.

Hắn sẽ từ từ hành hạ Hứa thị, cuối cùng khiến cho bà ta nói ra tất cả sự thật.

Đồng thời, hắn sẽ lợi dụng Hứa thị để đạt được mục đích của mình.

Mặc dù hắn không biết Cố Lang Hoa đang giở trò gì, nhưng chỉ cần có thể kéo Hàn Chương xuống thì cũng vô cùng đáng giá. Tin tức Hàn Chương và Cố Lang Hoa truyền ra, hai người chẳng những sẽ mất hết mặt mũi, mọi người còn cho rằng Cố Lang Hoa đang làm việc vì Hàn Chương, Hàn Chương ở biên cương nhiều năm như vậy, có lẽ đã sớm thu nhận hối lộ của người Tây Hạ.

Bất kể có hoà đàm thành công hay không, để cho một người như vậy đi phòng thủ biên ải hiển nhiên đã vô cùng không thích hợp.

Quân của Hàn gia sở dĩ sừng sững không đổ là bởi vì Hàn Chương luôn thu hồi được đất đai bị mất, xua đuổi Tây Hạ, tâm chí mạnh mẽ. Mộ khi mọi người phát hiện tất cả những thứ này đều là giả tạo…

Uy thế của quân Hàn gia sẽ nghìn dặm chảy băng băng.

https://thuviensach.vn

Thái tử có thể nhân cơ hội chèn ép Hàn Chương.

…

Phủ Hàn tướng quân.

Hàn phu nhân nghe thái y nói bệnh tình của Vinh Quốc công, “Vẫn phải dùng thuốc đúng hạn…”

Vinh Quốc công phu nhân đỏ mắt nói: “Vẫn luôn dùng thuốc, cũng không thấy có chuyển biến tốt, một ngày phải có đến nửa thời gian là ngủ mê man, hôm nay cũng chỉ dùng nửa chén cháo, người gầy đến mức không còn hình dạng nữa rồi, cứ như thế này thì phải làm sao chứ?”

Thái y lắc lắc đầu, “Thân thể Vinh Quốc công không dùng được thuốc mạnh, như bây giờ đã là không dễ rồi, nếu như rối loạn trận cước, chỉ sợ…”

Hàn phu nhân nghe đến chỗ này cũng không nhịn được nữa, vội vàng xoay người đi ra khỏi phòng, đứng ở hành lang im lặng khóc lên.

“Phu nhân.”

Nha hoàn Tích Mai bên cạnh Hàn phu nhân vội vàng tiến lên, “Người đừng quá đau lòng.”

“Ta không sao,” Hàn phu nhân lắc lắc đầu, “Ta chỉ cảm thấy… người tốt như đại ca… tại sao lại rơi vào kết quả như vậy?”

Khi hai người đang nói chuyện, Vinh Quốc công phu nhân đã đưa thái y ra khỏi phòng.

Hàn phu nhân nắm chặt khăn tay, hồi lâu mới ngẩng đầu lên, “Tẩu tử, tẩu cho người tìm tướng quân trở về đi, thời điểm như vậy, tướng quân vẫn còn ở bên ngoài… cũng quá bạc tình rồi. Nếu như không có Quốc công gia, làm sao hắn có thể an tâm ở biên cương lập công trạng như vậy?”

https://thuviensach.vn

Vinh Quốc công phu nhân có chút kinh ngạc, không nghĩ tới Hàn phu nhân sẽ nói ra lời này, nào có thê tử nào quở trách trượng phu như vậy, "Hai người rốt cuộc làm sao thế?"

Hàn phu nhân lắc lắc đầu, ánh mắt lại đỏ lên, vội vội vàng vàng hướng Vinh Quốc công phu nhân hành lễ, "Tẩu tử, người cũng sớm nghỉ ngơi đi, đại ca vẫn còn cần tẩu chăm sóc."

Vinh Quốc công phu nhân nhìn bóng lưng Hàn phu nhân không khỏi phiền muộn, nhưng rất nhanh trong mắt nàng lại tràn đầy bi thương, Quốc công gia bệnh thành như vậy, nàng nào có tinh lực đi bận tâm chuyện của người khác.

…

Hàn phu nhân bổ nhào lên giường, khóc ầm lên.

Tích Mai thấp giọng nói: "Phu nhân, người đừng khóc nữa, để cho người khác nghe được lại lời ong tiếng ve."

"Ta sợ gì lời ong tiếng ve chứ?" Hàn phu nhân nghẹn ngào, "Người tốt như đại ca sắp không còn nữa rồi, vậy mà hắn ta lại không ở trong nhà trông nom, không biết đi đến chỗ nào rồi?"

"Nói cho cùng chính là một tên võ phu không có lương tâm, nói không chừng hắn chỉ mong đại ca chết để mình còn thừa kế tước vị."

Sắc mặt Tích Mai lập tức trở nên rất khó coi, "Phu nhân, sao người có thể nói xấu tướng quân chứ, người là phu nhân của tướng quân mà, cho dù có tức giận với tướng quân cũng không thể…"

"Ta đã nghĩ thông rồi." Hàn phu nhân hoảng hốt cười một tiếng, "Đại ca sắp chết rồi, ta ở chỗ này còn có ý nghĩa gì nữa. Chẳng lẽ muốn một mực trông mong hắn sao? Bất kể lúc nào hắn trở lại đều là một thân mồ hôi khó

https://thuviensach.vn

ngửi, trên tay toàn là vết chai thô ráp, ta chỉ cầu cho hắn đừng có đến phòng của ta.”

“Ngươi không nghe người khác nói, ngươi giết chết bao nhiêu người, sau lưng sẽ theo bấy nhiêu oan hồn sao?”

“Hắn giết người vô số, chỉ cần suy nghĩ một chút là ta đã cảm thấy chán ghét rồi.” Hàn phu nhân nghĩ tới đây không nhịn được phát run, “Tại sao hắn phải hồi kinh chứ, cả đời ở biên ải không phải rất tốt sao? Hắn sống cuộc sống của hắn, ta sống cuộc sống của ta, coi như cho tới bây giờ ta chưa từng thành hôn…”

“Phu nhân…” Tích Mai nói, “Người nhỏ giọng một chút, tai vách mạch rừng.”

“Ta không sợ bị người khác nghe được, nghe được thì có thể làm gì?”

Hàn phu nhân vừa dứt lời, Lư ma ma bên ngoài đi vào nói: “Phu nhân, tướng quân trở lại rồi.”

Tiếng bước chân truyền tới, Hàn Chương vén rèm phía trong lên, hắn giương mắt nhìn, Vân Nương đỏ mắt tựa vào mép giường, nhìn hắn với vẻ mặt đầy phòng bị.

Mỗi lần, chỉ cần hắn về nhà liền sẽ nhìn thấy tình hình như thế.

Hàn Chương nhíu mày, đi về phía trước hai bước, Vân Nương dứt khoát rúc sau lưng nha hoàn, trong mắt lộ ra mấy phần căm hận.

Rốt cuộc hắn đã làm gì sai?

Tháng nào cũng đều đưa tất cả bổng lộc về nhà, còn hắn ở biên cương gió thổi mưa rơi, vì danh dự của Hàn thị mà chưa từng ở bên ngoài nuôi qua phòng ngoài, thậm chí ngay cả thiếp thất cũng không có một người,

https://thuviensach.vn

mỗi lần viết thư nhà cũng kính nhờ anh chị dâu chăm sóc Vân Nương nhiều hơn. Hắn đã từng cho rằng Vân Nương sợ hắn là bởi vì chung đụng thì ít mà xa cách thì nhiều, muốn ở biên cương mua một chái viện cho Vân Nương ở hai năm, nhưng Vân Nương lại bị doạ chạy trở về nhà mẹ đẻ tố cáo.

Hắn chỉ là muốn hỏi một câu, tại sao?

Rốt cuộc tại sao phải như vậy?

Lẽ nào thật sự là do hắn giết quá nhiều người, không xứng có một mái ấm giống như người bình thường?

“Ta chỉ là về lấy một bộ y phục. ” Hàn Chương nhàn nhạt nói.

Vân Nương lập tức nhìn về phía Tích Mai, “Mau đi lấy đi.”

Tích Mai vội vội vàng vàng đi ra cửa.

Hàn Chương cười một tiếng, y phục của hắn đều bị chuyển ra ngoài, rốt cuộc Vân Nương chán ghét hắn đến mức độ nào?

Tích Mai bê y phục tới.

Hàn Chương giơ cánh tay ra, ánh mắt rơi vào trên người Vân Nương, “Ngươi tới giúp ta thay quần áo, thu thập xong cùng đi đến phòng đại ca.”

Vân Nương không nhịn được mà phát run.

Bên ngoài truyền tới thanh âm của quản sự, “Tướng quân, Cố đại tiểu thư và Hồ tiên sinh đã đến rồi.”

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 210: Ghét Bỏ

Vân Nương nghe đến chỗ này đứng lên, “Chàng muốn để cho người Cố gia xem bệnh cho Quốc công gia?”

Hàn Chương có chút bất ngờ, mới vừa rồi trong mắt Vân Nương còn tràn đầy sự sợ hãi, giờ đây lại đổi thành bộ mặt giận dữ, “Quốc công gia đã bệnh thành cái bộ dạng này rồi, sao chàng có thể tùy tùy tiện tiện mời một lang trung trên phố về?”

“Chàng có biết nữ quyến trong kinh đều nói Cố gia đó như thế nào không?”

Hàn Chương nhíu mày, sắc mặt âm trầm, “Bọn họ nói Cố gia thế nào?”

Vân Nương mặc dù nhìn Hàn Chương sợ hãi, nhưng vẫn lấy hết dũng khí, “Rốt cuộc chẳng phải là thư hương môn đệ gì, cũng dạy không ra đại gia khuê tú, chuyện gì cũng dám làm, thủ đoạn gì cũng có thể dùng. Những người đó, chỉ cần có thể leo lên giàu sang, đừng nói giả vờ thành Phật tử, cho dù là thủ đoạn hạ cấp hơn cũng dùng được.”

Hàn Chương lạnh lùng nhìn Vân Nương, “Nàng thì sao? Nàng nghĩ thế nào?”

Vân Nương lời đến khóe miệng vẫn là nuốt xuống, vào giờ phút này, Hàn Chương giống như là một con dã thú, thật giống như bất cứ lúc nào, bất cứ nơi nào cũng có thể xé nát nàng ta ra.

Hàn Chương nói: “Ta không hy vọng nàng cũng nghĩ như vậy. Nếu như không có Cố gia, ở Trấn Giang, chưa chắc ta sẽ đánh thắng trận. Phu nhân

https://thuviensach.vn

trong kinh chỉ biết tụ chung một chỗ nói lời ong tiếng ve, bọn họ vì Đại Tề đã làm được cái gì? Lúc chiến loạn chỉ núp ở trong phòng than phiền tại sao không có trái cây phương nam cung phụng đưa vào kinh."

Hắn ở Giang Chiết trở lại, trong nhà bày tiệc rượu, đại ca muốn cho hắn lộ mặt, nữ quyến trong tộc cũng nên hành lễ với hắn, hắn đứng ở bên ngoài khách sảnh, liền nghe được mấy tiểu thư than phiền năm ngoái không có mật đào phương nam, mật ngâm trong nhà không thể nuốt trôi.

Hắn lập tức hiểu ra tại sao lúc hắn về, Vân Nương lại xem qua hòm xiểng hắn mang về từ Giang Chiết, mặt đầy thất vọng, để cho ma ma quản sự tới nói với hắn, "Không bột đố gột nên hồ, hai tay trống trơn, để cho phu nhân khó xử."

Nếu như hắn mang về chút mật mà trong kinh không mua được, Vân Nương ở tiệc rượu sẽ rất có mặt mũi, mà hắn chỉ mang về mỗi bản thân mình và một rương y phục để tắm giặt.

Vốn hắn không nghĩ tới những thứ này, trong đầu hắn toàn là bài binh bố trận, là hào tình tráng chí càn quét man di, không có những thứ đồ nhỏ của nữ nhi, càng không hiểu được phải dùng những thứ lặt vặt này đi bảo vệ thê tử bé nhỏ của mình.

Đây là sai lầm của hắn.

Hàn Chương cởi trường bào trên người ra, dứt khoát tự mình thay y phục rồi bước đi ra ngoài.

Để lại Vân Nương mở to hai mắt.

"Tại sao ta lại gả cho một người như vậy chứ?" Vân Nương lẩm bẩm, "Hắn ở bên ngoài đánh thắng bao nhiêu trận đối với ta thì có ích lợi gì? Không phải là ta vẫn phải coi giữ cái nhà này sao?"

https://thuviensach.vn

“Trừ lo lắng sợ hãi cho hắn, ta có được cái gì chứ? Xã giao hắn không hiểu, ngay cả một vòng tròn giao thiệp cũng không có, ở Lĩnh Bắc nhiều năm như vậy nhưng chưa từng đưa thứ gì về nhà. Ngày lễ ngày tết, ngay cả một lễ vật mới lạ nhà chúng ta cũng không có, người bên ngoài đều nói, phủ Hàn tướng quân chẳng qua là một cái khung trống, nếu không có Quốc công gia chống đỡ, chỉ sợ nhà nào có tiệc rượu cũng sẽ không bao giờ phát thiệp cho ta.”

“So với lúc ta ở nhà mẹ đẻ còn không bằng.” Vân Nương nói tới chỗ này, “Hắn không trở lại thì thôi, sau khi hồi kinh, tất cả mọi người đều nhìn chằm chằm vào hắn, nhưng hắn thì sao? Chỉ ở nhà, nơi nào cũng không đi. Không trách hắn bị điều qua Trấn Giang đánh giặc, mọi người đều đi cửa sau, chỉ còn lại kẻ ngu ngốc như hắn… hắn có từng nghĩ tới mặt mũi của ta hay không?”

“Bên ngoài, tốt xấu ta gì cũng là một mệnh phụ, ở trước mặt người khác không thể để cho người ta xem thường được. Nếu như hắn nghĩ cho ta thì nên thỉnh thoảng để cho người đưa ít đồ về, để cho ta cũng có thể vinh quang mà đứng trước mặt người khác chứ.”

“Dựa vào cái gì người khác vừa xuất hiện giống như trăng được sao bao bọc, còn ta, luận về gia cảnh, luận về tướng mạo có kém ai, thứ người khác có, tại sao ta lại không có?”

“Cho tới bây giờ đều là ta tự về nhà mẹ đẻ, mỗi lần đều phải nghe mấy người tỷ tỷ quở trách ta, giống như là ta không cầm được thứ gì tốt trở về hiếu kính phụ thân, mẫu thân.” Vân Nương nói rồi rơi nước mắt, “Ta thật sự hối hận vì đã gả cho hắn.”

Tích Mai vội nói: “Phu nhân, người bớt nói một hai câu đi, bộ dạng ban nãy của tướng quân thật là muốn dọa chết người rồi. ”

https://thuviensach.vn

Vân Nương ngẩng bộ mặt tái nhợt lên, “Ta không dám nói trước mặt hắn, ta bị kìm nén đến khó chịu rồi.”

Vân Nương lần nữa chải đầu và ăn mặc lại rồi mới đến phòng Vinh Quốc công.

Từ xa, Vân Nương liền thấy có người đang ngồi xổm ở trong viện, nàng tò mò nhìn sang, chỉ thấy một tiểu cô nương mặc quần áo màu xanh vừa nhìn đồng hồ cát, vừa cẩn thận nhìn cái gì.

Vân Nương đi tới, chỉ thấy đàn kiến dầy đặc tụ tập trên mặt đất.

Tiểu cô nương xoay đầu lại, ánh mắt nàng trong vắt, gò má giống như nụ hoa phù dung sắp nở.

Vân Nương không khỏi kinh ngạc, Cố Lang Hoa.

Cố Lang Hoa tiến lên hành lễ với Vân Nương, “Hàn phu nhân. ”

Đang nói chuyện, Hồ Trọng Cốt từ trong nhà đi ra, cũng không nhìn Vân Nương, trực tiếp hướng về phía Lang Hoa, “Thế nào rồi?”

Lang Hoa chỉ chỉ đồng hồ cát, “Rất nhanh đã dụ kiến tới rồi.”

Hồ Trọng Cốt nhíu mày, đưa tay ra, “Cầm tới, ta xem xem.”

A Mạt vội vàng đưa hũ ngọc trong tay tới, Hồ Trọng Cốt đưa tay ra chấm một cái ở trong hũ ngọc, sau đó bỏ vào trong miệng, “Không sai, là ngọt.”

Hồ Trọng Cốt đang nói chuyện, Hàn Chương cũng đi ra.

Hồ Trọng Cốt nói: “Ta ở cùng thương nhân Đại Thực hơn nửa năm, nghe hắn nói không ít đơn thuốc của người Đại Thực, chứng tiêu khát* này rất hay gặp ở Đại Thực, có rất nhiều lang trung ở Đại Thực đều phải nếm nước tiểu để phân tích bệnh tình nặng nhẹ, thứ dùng là thuốc nước cam tùng để

https://thuviensach.vn

bổ thận thông lạc. Chỉ là… bệnh tình của Quốc công gia quá nặng, hai chân đã thối rữa rồi, người lại thường xuyên hôn mê, chỉ sợ cũng sẽ không có hiệu quả quá tốt.”

*Chứng tiêu khát: Đông y chỉ chứng uống nước nhiều, tiểu tiện nhiều, bao gồm các bệnh tiểu đường, bệnh tháo nhạt.

Thứ trong hũ ngọc kia là nước tiểu của Quốc công gia.

Vân Nương nghĩ tới đây, không khỏi bụm miệng lại.

Hàn Chương trầm mặt, lông mày nhíu chặt lại, “Vậy là không thể chữa sao?”

Hồ Trọng Cốt lắc lắc đầu, “Không chữa khỏi được chứng tiêu khát, vết thương trên chân sẽ chỉ càng ngày càng thối sâu, để cho ta tới chữa vết thương trên chân cũng không có ích lợi gì.”

Hàn Chương nắm chặt tay.

Lang Hoa muốn an ủi Hàn Chương, nhưng lại không biết nên nói như thế nào, nếu như Hồ tiên sinh nói không có biện pháp, đổi sang lang trung khác cũng là khoanh tay chịu chết.

Hồ Trọng Cốt nói: “Thời gian này, cũng không cần mời lang trung ngoại khoa tới nữa, mỗi ngày ta sẽ dùng một chút thuốc để cho Quốc công gia thoải mái hơn một chút.”

Chỉ như vậy mà thôi.

Vân Nương nghe đến chỗ này liền nâng cao giọng lên, “Ý của ngươi là gì hả? Ngươi không biết chữa, cũng không muốn chúng ta đi mời lang trung khác?” Nói rồi nhìn về phía Hàn Chương, “Tướng quân, đây rõ ràng là lừa gạt chúng ta.”

https://thuviensach.vn

Hàn Chương đã từng thấy Hồ Trọng Cốt dùng lưỡi dao sắc bén rạch bụng ra, nhìn thấy ông ta nối xong cánh tay đầy máu thịt lẫn lộn, những người đó đều sống được tiếp.

Vậy mà chẳng qua đại ca chỉ bị thối rữa chân nhưng lại không cứu được.

Đổi sang lang trung khác nói như vậy, hắn có lẽ sẽ không tin, nhưng Trọng Cốt giống như tướng sĩ trong quân doanh của hắn, từng cùng hắn đồng sinh cộng tử, cho nên đối với lời của Hồ Trọng Cốt, hắn sẽ không có nửa điểm hoài nghi.

Hàn Chương gật gật đầu, “Cứ theo tiên sinh nói mà làm đi, ta sẽ nói thái y viện không cần bọn họ đến nữa,” Nói rồi nhìn về phía hạ nhân bên cạnh…” Nói với phu nhân, cũng không cần mời cái gì mà đạo sĩ luyện đan tới giày vò đại ca nữa, để cho đại ca an tâm nghỉ ngơi đi…”

Hàn Chương mới vừa phân phó xuống, chỉ nghe Vân Nương bỗng nhiên nói: “Thiếp… Thiếp không đồng ý.”

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 211: Tiến Cử

Lang Hoa nghe được lời Hàn phu nhân nói thì có chút ngạc nhiên.

Không biết Hàn phu nhân đứng ở lập trường gì mà nói những lời này?

Vân Nương cũng cảm thấy được, lại nói: "Tướng quân tự chủ trương như vậy, Quốc công gia xảy ra chuyện thì ai đảm đương được?" Lời ban nãy vội vàng bật thốt ra, bây giờ lập tức cảm thấy không thích hợp.

Nàng ta không nên nói những lời này, dẫu sao Quốc công gia cũng là anh chồng của nàng.

Vân Nương vê ngón tay, "Tẩu tử không dễ dàng gì mới mời đạo sĩ kia tới được, vậy mà chàng lại đến mặt cũng không gặp một lần mà đã quyết định như thế… Dù sao cũng phải thương lượng cùng tẩu tử chứ?" Nàng ghét Hàn Chương chính là ở điểm này, trong lòng nghĩ như thế nào liền mở miệng nói như thế, võ đoán như thế, không phải hành vi mãng phu thì là gì?

"Đạo sĩ kia…" Hàn Chương cười nhạt, "Đã sớm bị ta đuổi đi rồi, căn bản chính là một tên lừa gạt, nói cái gì mà bát tự của đại ca tương không thích hợp ở này, nếu như muốn khỏi phải dời đến chỗ gần sông nước."

Vân Nương không nghĩ tới động tác của Hàn Chương lại nhanh như vậy, căn bản cũng không thương lượng với bất kỳ ai.

"Hàn phu nhân," Lang Hoa hướng Vân Nương giải thích, "Hàn tướng quân không muốn để cho Quốc công gia quá cực khổ. Người có biết lang trung ngoại khoa muốn chữa vết thương trên chân, thì phải làm sạch trước,

https://thuviensach.vn

như thế sẽ rất đau đớn, thân thể Quốc công gia yếu ớt, giày vò như vậy, ngược lại bệnh sẽ càng nặng hơn.”

Hàn Chương ánh mắt thâm trầm, hắn biết, bây giờ hắn nói ra như vậy có thể sẽ bị người ta lên án, dẫu sao đại ca chết đi, người thừa kế tước vị là hắn, nhưng hắn bất chấp những thứ kia. Những năm này, đại ca đã vì cái nhà này bỏ ra quá nhiều, không thể lại để cho những người đó dày vò đại ca.

Hàn Chương nói: “Cứ quyết định như vậy đi, ta đi giải thích với tẩu tử.”

Vân Nương cắn môi, mới nhịn được không tiếp tục cùng Hàn Chương tranh cãi. Cái nhà này bây giờ là Hàn Chương làm chủ, nàng ta không có bất kỳ quyền lợi gì.

Suy nghĩ một chút từ nay về sau mình phải sống một cuộc sống như thế, nàng ta liền khó chịu vô cùng.

…

Trong giấc mộng, Vinh Quốc công nằm mơ thấy gió tanh mưa máu trên chiến trường, hắn tìm kiếm khắp nơi bóng dáng của nhị đệ Hàn Chương nhưng không thu hoạch được gì. Bất thình lình, quân địch giống như nước thủy triều vọt tới, hắn bị chém ngã ngựa. Vinh Quốc công bị doạ lập tức mở mắt ra, trước mắt lại là một mảnh đen kịt, hồi lâu mới có chút ánh sáng xuyên thấu qua, hắn thấy được một cái bóng mơ hồ.

Đó là một nữ tử, nhìn trang phục cũng không phải là nha hoàn trong phủ bọn họ mà là vị nữ quyến bên trong nhà, nàng đang bận rộn cái gì, ngẩng đầu lên thấy được hắn, lập tức nói, “Quốc công gia, ngài tỉnh rồi? Trước đừng động, Hồ tiên sinh đang châm cứu cho ngài.”

Vinh Quốc công tùy tiện gật gật đầu.

https://thuviensach.vn

Kỳ quái, nữ hài tử này là ai? Người của Hàn gia bọn họ? Không đúng, phàm là nữ quyến của nhà họ Hàn hắn đều biết. Nếu như không phải là người của Hàn gia thì là ai đang hầu hạ hắn?

Lúc Vinh Quốc công lần nữa mở mắt, cảnh tượng đã rõ ràng hơn rất nhiều.

“Quốc công gia, ngài có thể nhìn thấy ta không? Ta là Cố Lang Hoa, vị bên cạnh là tiên sinh Hồ Trọng Cốt, chúng ta là người Hàn tướng quân đưa đến chữa vết thương ở trên chân cho ngài.”

Nói như vậy, Vinh Quốc công liền nghĩ ra.

Nhị đệ ở Trấn Giang nhận một muội muội khác họ, hai ngày trước còn hỏi hắn có thể chủ trì một cái nghi thức hay không, quyết định quan hệ huynh muội.

Trừ mang binh đánh giặc, đây là lần đầu tiên Nhị đệ cùng hắn thương lượng một chuyện nghiêm túc như vậy.

Cho nên, hắn khá là yêu thích nữ hài tử này.

“Quốc công gia, ngài nên nghỉ ngơi thật tốt, không nên suy nghĩ quá nhiều.” Lang Hoa đưa tay giúp Vinh Quốc công kéo chăn.

Hồ tiên sinh đã châm cứu rồi, Vinh Quốc công sẽ cảm thấy thoải mái rất nhiều.

Cặp mắt trong suốt kia của Cố Đại tiểu thư dường như có thể nhìn thấu tâm tư người ta, một hài tử mười tuổi có thể lanh lợi như vậy thật là không đơn giản, không trách Nhị đệ lại coi trọng nàng.

Hắn biết hắn sắp chết, nhưng hắn không yên lòng rất nhiều chuyện, tương lai Hàn gia phải làm thế nào? Hàn gia là do nhà mẹ đẻ Trương gia

https://thuviensach.vn

của Thái Hậu một tay đề bạt mà lên, con dấu trên người chính là dấu vết của Trương gia, những năm này hắn vẫn luôn muốn thoát khỏi nhưng cũng không thể làm gì được, Thái Hậu cũng nhìn ra ý đồ của hắn cho nên mới dứt khoát đưa em gái hắn lên làm Ninh vương phi.

Ninh Vương sinh ra vốn đã kém cỏi, tương lai chắc chắn sẽ không được việc, sau khi Thái Hậu nương nương sụp đổ, Hàn gia phải làm như thế nào? Hắn phải ở chỗ này vì Hàn gia mưu trước một con đường sống.

Đáng tiếc, thân thể hắn lại suy bại trước một bước.

Trước khi chết, hắn phải vì Hàn gia làm một cái mưu đồ sau cùng, nhưng hiện tại trước mắt hắn là một trận cờ rối bòng bong, hắn không biết phải đặt con cờ cuối cùng trong tay ở nơi nào.

Rốt cuộc là nên để cho Nhị đệ trở lại biên cương hay là ở lại kinh thành, lần đầu tiên hắn cảm giác được sự mờ mịt như vậy.

Vinh Quốc công nâng ánh mắt lên, “Ta ước chừng còn có thể sống được bao lâu nữa?” Hắn muốn biết, hắn còn thời gian bao lâu để có thể đi an bài.

Thầy thuốc biết rõ những thứ này tuyệt đối sẽ không nói cho hắn biết, nhưng hắn vẫn phải hỏi.

Thanh âm thanh thúy vang lên, “Nhanh thôi, nếu như không thể chuyển biến tốt thì ước chừng chỉ có khoảng một tháng.”

Vinh Quốc công có chút kinh ngạc, hắn bình tĩnh nhìn Lang Hoa, không ngờ hắn còn nghe được lời nói thật như thế này.

“Thật ra, đây là tình hình tốt nhất rồi…” Lang Hoa nói, “Khi ngài cảm thấy càng ngày càng mệt mỏi, thời gian ngủ mê man càng ngày càng dài, nghĩa là đến lúc rồi, khi đó, ngài muốn làm cái gì, chỉ sợ là hữu tâm vô lực thôi.”

https://thuviensach.vn

Vinh Quốc công lập tức cười một tiếng, hướng Lang Hoa gật đầu một cái, “Ngươi nói… thật là thẳng thắn.”

Lang Hoa rũ mắt xuống, “Ta chỉ là nói ra nhưng gì Quốc công gia muốn biết thôi.”

Nàng biết, kiếp trước, sau khi Vinh Quốc công chết, cây đại thụ Hàn gia này ầm ầm ngã xuống đất, quân của Hàn gia bị sắp xếp lại biên chế. Khi đó Hàn Chương đã chết, Hàn gia không còn lựa chọn nào khác. Nhưng bây giờ thì không như thế, Hàn Chương vẫn còn sống, cho nên quân của Hàn gia chẳng những có thể lưu lại, còn có thể sẽ đổi một loại cách đi tốt hơn.”

Vinh Quốc công tỏ ý bảo Lang Hoa ngồi xuống, “Nghe nói ngươi gặp được sứ thần Tây Hạ ở trong cung Thái Hậu?”

Lang Hoa gật gật đầu.

Vinh Quốc công nói: “Ngươi có biết, một khi hòa đàm thành công…” Nói tới chỗ này, hắn ung dung cười một tiếng, hắn lại cùng một đứa trẻ mười tuổi nhắc tới những thứ này.

Hắn thật là bệnh đến hồ đồ rồi.

Có lẽ là do Nhị đệ ở trước mặt hắn nói quá nhiều lời khen về Cố Lang Hoa, nói nàng nếu như là một nam nhân, nhất định là một thần đồng nổi danh của Đại Tề, tương lai sẽ trở thành cánh tay đắc lực của xã tắc.

Nói nhiều như thế, hắn cũng tin mất rồi.

Lang Hoa tiếp lời, “Một khi hòa đàm thành công, Hàn tướng quân cũng sẽ bị Hoàng Thượng triệu hồi từ Lĩnh Bắc về kinh, quân của Hàn gia cũng sẽ đối mặt với sự sắp xếp lại biên chế, thân tín của Hoàng Thượng sẽ tiếp nhận lực lượng canh phòng Lĩnh Bắc và kỵ binh do một tay Hàn tướng quân đào tạo ra.”

https://thuviensach.vn

“Hàn tướng quân mặc dù thừa kế tước vị, nhưng cũng chỉ là đến đây là hết.”

Trước mắt Vinh Quốc công lập tức sáng lên, hắn ngớ ra nhìn Cố Lang Hoa. “Ngươi… có thể nghĩ rõ ràng như vậy…” Nói tới chỗ này dừng một chút, “Bây giờ Hàn gia tiến cũng khó mà lui cũng khó.”

“Cũng chưa chắc,” Lang Hoa nói, “Có lúc thay đổi cũng là một cơ hội, nếu Quốc công gia nguyện ý, ta sẽ giới thiệu với ngài một người, có lẽ rất nhiều chuyện sẽ được giải quyết dễ dàng.”

Giới thiệu một người?

Là ai?

Vinh Quốc công đột nhiên cảm giác rất có hứng thú, nếu như hắn có thể còn chút khí lực nhất định sẽ chống người ngồi dậy, “Người ngươi nói là ai? Ta tại sao phải gặp hắn.”

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 212: Đào Hố

"Ngài cứ an tâm nghỉ ngơi đi," Lang Hoa cười nói, "Ngài sẽ biết thôi."

Vinh Quốc công từ nhỏ đã được bồi dưỡng để trở thành người quản lý Hàn gia, giỏi giao thiệp với người khác, mặc dù có mấy lần bị nhạn mổ vào mắt*, nhưng cũng khiến cho hắn càng thêm lão luyện hơn. Nhưng Cố Lang Hoa trước mắt lại khiến cho hắn có chút nhìn không hiểu.

* "终日打雁终被雁啄瞎了眼": ngày nào cũng đánh chim nhạn, sẽ có lúc bị nhạn mổ mù mắt. Câu này xuất phát từ Tây Du Ký trong phần "Ba lần mượn quạt ba tiêu". Tôn Ngộ Không thông minh, đánh chết rất nhiều yêu quái nhưng lại có ngày bị Ngưu Ma Vương lừa. Câu nói thường để chỉ những người luôn thông minh nhưng có lúc lại phạm phải những sai lầm không nên mắc.

Một người gan dạ sáng suốt, mưu lược, thông minh sẽ luôn phải hoà hợp với xuất thân của người đó, nhưng cảm giác mà đứa bé này cho hắn tuyệt không phải là một tiểu cô nương nhà hương thân, nàng chẳng những có chủ kiến của mình, suy nghĩ cũng hết sức rõ ràng. Loại tâm tính vững như bàn thạch này cho dù là ở cao môn đại hộ cũng phải dùng người ngôn truyền thân giáo ba đời mới có thể nuôi ra được thế hệ sau như vậy.

Bất luận như thế nào, khí phách của đứa nhỏ này cùng với thân phận của nàng cũng không xứng đôi.

Còn với những lời đồn đại bên ngoài kia.

Nếu suy nghĩ cẩn thận một chút thì sẽ cảm thấy rất buồn cười.

https://thuviensach.vn

Thái Hậu nương nương tuyệt đối sẽ không tùy tùy tiện tiện tuyển một dân nữ tiến cung giảng kinh, Thẩm Xương Cát cũng sẽ không dùng hết tâm tư đi đối phó với một người Cố gia vô dụng.

Thế nhân đều chỉ nhìn tất cả những gì trước mắt mà không suy nghĩ trong này rõ ràng gió nổi mây vần, mọi người đều không thấy, ngược lại chỉ biết dừng ở những lời đồn đại buồn cười kia.

Vinh Quốc công cảm thấy trong lòng mình thực tế hắn đi. Hắn có thể cảm thấy Nhị đệ sau khi từ Trấn Giang trở về, cả người đều thay đổi, vốn hắn rất rất sợ Nhị đệ sẽ bị người lợi dụng, đi sai đường. Cho nên, đối với Cố đại tiểu thư này, trong lòng hắn tràn đầy phòng bị, bây giờ thấy nàng, mặc dù không thể buông lỏng phòng bị như cũ, nhưng có thể an an ổn ổn ngủ một giấc.

Lang Hoa và Hồ Trọng Cốt từ nhà trong đi ra.

Hàn Chương lập tức nhẹ giọng hỏi: “Đại ca ngủ chưa?”

Lang Hoa gật gật đầu.

Hàn Chương tựa như là muốn cười cám ơn Lang Hoa, nhưng cuối cùng nụ cười cứng ở trên mặt, chậm rãi nuốt vào nước mắt sắp xông ra ngoài.

Bầu không khí yên tĩnh trong phòng giống như một cái mài dao.

Hàn Chương cảm thấy có chút hít thở không thông, hắn đưa tay ra xoa đầu Lang Hoa, “Muội còn không biết… không nên để muội đi theo ta khổ sở.”

Nàng làm sao lại không biết cái loại đau khổ này.

Kiếp trước, trải qua nhiều chết chóc như vậy, thậm chí còn bị người thân bên cạnh siết chết, loại đau đớn này đã sớm dẫn xuống đáy lòng, cho nên

https://thuviensach.vn

nàng mới biết ý nghĩ trong lòng Vinh Quốc công lúc này.

Lang Hoa tiến lên một bước, giang hai tay, nhẹ nhàng ôm lấy Hàn Chương, “Vinh Quốc công cũng không lo lắng mình sẽ chết, người ngài ấy lo lắng là huynh thôi.”

“Nếu như ca ca không đau lòng nữa, Quốc công gia cũng sẽ không đau lòng.”

Hàn Chương nhìn Lang Hoa, hồi lâu ngồi xổm xuống, trong mắt hắn hiện đầy tia máu đỏ, nhưng vẫn lộ ra vẻ mặt ấm áp như cũ, “Muội yên tâm đi, tất cả đều sẽ ổn thôi.”

…

Toàn bộ phủ Vinh Quốc công đều đắm chìm trong bầu không khí bi thương.

Vân Nương cảm thấy rất khó chịu.

Phủ Vinh Quốc công có lẽ sẽ suy tàn như vậy, tất cả mọi người trong kinh đều đang chờ phủ Vinh Quốc công ngã xuống, có lẽ sẽ bắt đầu từ cái chết của Quốc công gia.

“Phu nhân.” Ma ma quản sự khí thế hung hăng lôi một tiểu nha hoàn vào.

Tiểu nha hoàn mặt không chút máu, đứng ở nơi đó run lẩy bẩy.

“Làm sao thế?” Vân Nương nhíu mày.

Ma ma quản sự lập tức tiến lên, “Nô tỳ mới vừa rồi đi ngang qua buồng phía đông, mấy người bọn họ đứng ở hành lang khua môi múa mép, nô tỳ hỏi tới hỏi lui liền biết chính là nha đầu này truyền lời ong tiếng ve ra trước.”

https://thuviensach.vn

Nha hoàn vội vàng quỳ xuống, “Phu nhân, không phải nô tỳ… nô tỳ… cũng chỉ là nghe nói... nô tỳ không dám nữa.”

“Đang nói cái gì thế hả?” Vân Nương trừng mắt lên.

Ma ma quản sự hướng về phía trước ngắt hai cái, nha hoàn mới khóc nói ra, “Bên ngoài đều đang đồn tướng quân nhà chúng ta thích ấu nữ, chính là Cố Lang Hoa đó, nghe nói tin tức là từ trong cung truyền ra.”

Vân Nương dường như biến thành một pho tượng đá.

Chỉ có thể là lý do này, trong đám nha hoàn gả theo nàng có mấy người dung mạo xinh đẹp, nàng từng tỏ ý qua để bọn họ đi hầu hạ Hàn Chương, không ngờ Hàn Chương lại không cần, còn cả ngày xụ mặt với nàng, dường như đang tức giận, nàng nghĩ tới nghĩ lui thấy mình cũng không có làm cái gì sai.

Có lẽ chính là vì Hàn Chương thích là cái loại nữ hài tử đó…

Đều nói, trên người quân nhân soái lĩnh có mấy tật xấu không nhìn ra được.

Hàng năm bọn họ ở trong quân doanh, bên người không có đàn bà, có thể sẽ làm ra các loại chuyện kỳ quái.

Năm đó, nàng cũng là bởi vì nghe nói đến cái này nên mới sống chết không đồng ý cuộc hôn nhân này, sau đó Vinh Quốc công đến nhà, hắn nói chuyện ôn văn nho nhã, tiếp nhân đãi vật hết sức chu toàn, mẫu thân nói với nàng, Hàn gia là đại tộc, có lẽ Hàn Chương làm người không sai, lúc này nàng mới bất đắc dĩ đáp ứng.

Bây giờ xem ra là nàng sai rồi.

Nàng với Hàn Chương không hợp nhau.

https://thuviensach.vn

Đêm tân hôn, Hàn Chương đã không tuân quy củ, trực tiếp lấy tay kéo vải che đầu của nàng xuống, một khắc kia nàng bắt đầu biết mình đã gả cho mãng phu rồi.

Ma ma quản sự lập tức nói: “Phu nhân, người có muốn giúp tướng quân che giấu một chút không, như thế… biết làm thế nào đây?”

Vân Nương cười lạnh một tiếng, “Hắn tự mình làm chuyện bẩn thỉu, để cho hắn tự mình đi xử lý, người chán ghét như thế, để cho hắn vĩnh viễn đừng có vào cửa phòng ta.”

“Ta làm sao có thể gả cho một người như vậy chứ, số của ta… thật là khổ mà…”

…

Cố Thế Ninh giận đến thiếu chút nữa trực tiếp ném ly trà trên bàn xuống đất.

“Sao bọn họ có thể làm như vậy chứ?”

“Lang Hoa nhà chúng ta mới lớn thế nào đã bị bọn họ nói như vậy, chẳng những truyền ra chuyện Hàn tướng quân ôm Lang Hoa lên cổng thành, còn nói Lang Hoa một thân một mình đi Hàng Châu, ở trên sông Tiền Đường mất lễ nghĩa.”

“Hàn tướng quân và Lang Hoa kém bao nhiêu tuổi không nói, khi đó Lang Hoa mới tám tuổi, một đứa trẻ tám tuổi mà bọn họ cũng có thể vu khống, hãm hại như vậy.”

Gân xanh trên trán Cố tứ thái thái không ngừng nổi lên, bà muốn đi an ủi Lang Hoa.

Lang Hoa nhưng lại “hì hì” một tiếng, cười đến cong cả mắt.

https://thuviensach.vn

Cố Thế Ninh không khỏi nghiêm mặt lại, “Lang Hoa, có phải là do con tức giận quá rồi không, làm sao còn có tâm tư cười như thế… danh tiết của con… sắp…”

“Danh tiết của con làm sao chứ?” Lang Hoa trên mặt một mảnh thản nhiên, “Nếu như con và Hàn tướng quân thật sự giống như bọn họ nói như vậy thì con mới phải lo âu, bây giờ chúng ta sợ cái gì chứ?”

Cố Thế Ninh nhíu mày, “Lời nói của con người đáng sợ.”

Lang Hoa dường như không thèm để ý, “Những người đó tại sao phải loan truyền loại chuyện này?”

Cố Thế Ninh suy nghĩ một chút, “Đương nhiên là muốn làm hỏng danh tiết của con, còn muốn kéo Hàn tướng quân xuống nước.”

Lang Hoa gật gật đầu, “Nếu Hàn tướng quân sớm có sở thích như vậy, tại sao trước đó không có nửa điểm dấu vết? Nếu con muốn gả cho Hàn tướng quân thì cũng có đến mấy trăm loại phương pháp.”

Ánh mắt Lang Hoa sáng quắc lên, “Ai đào ra cái hố này, kẻ đó phải tự mình nhảy xuống nếm thử một chút mùi vị bị chôn vùi.”

Cố Thế Ninh nói: “Vậy chúng ta nên làm như thế nào?”

Lang Hoa đứng lên, phân phó Tiêu ma ma, “Gọi Tiêu Ấp đến đây. ”

Tiêu Ấp rất nhanh vào cửa.

Lang Hoa nói, “Lời đồn đại bên ngoài các ngươi đều biết sao?” Không đợi Tiêu Ấp trả lời, nàng nói tiếp, “Các ngươi đi nói những lời đồn đại kia cho rõ ràng chút, ngày nào tháng nào xảy ra chuyện gì, ta lúc nào gặp Hàn Chương, liên tục mấy ngày đến quân trướng, lại đứng trên cổng thành thế nào, cũng truyền đi.”

https://thuviensach.vn

Tiêu Ấp cũng ngẩn ra, “Đại tiểu thư… nhưng mà ngài muốn làm gì? Chúng ta còn chê lời đồn đại chưa đủ nhiều hay sao?”

“Là không đủ nhiều, cũng không đủ tinh tế.” Ánh mắt Lang Hoa sáng lên, “Chỉ có nói cho rõ mọi người mới có thể biết người chuyển lời có ý gì, hắn muốn làm gì.”

Chuyện xảy ra ở Trấn Giang lâu như vậy, bỗng nhiên truyền khắp kinh thành, ai có bản lĩnh như vậy?

Chỉ dựa vào một hai lời đồn nhảm, tuyệt đối sẽ không có hiệu quả như vậy.

Là có người ở sau lưng thao túng, bây giờ chính là phải tóm lấy người này ném ra trước mặt mọi người, để cho tất cả mọi người đều nhìn thấy hắn.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 213: Ngu Xuẩn

Thẩm Xương Cát có mấy phần đắc ý, bởi vì lời đồn đại liên quan tới Hàn Chương và Cố đại tiểu thư đã truyền đi sôi sùng sục rồi.

Mà hắn đóng cửa không ra ngoài, giống như ngồi đài cao xem cuộc vui.

Cho dù hắn không thể vào cung, ở lại bên cạnh Hoàng Thượng nhưng vẫn có thể khuấy động kinh thành làm phong vân biến sắc.

Trách thì trách những năm này quan to chức lớn trong kinh ngấm ngầm làm chuyện xấu xa quá nhiều, loan truyền chuyện gì cũng không làm ai ngạc nhiên, đều sẽ có người tin tưởng.

“Lão gia.” quản sự Thẩm gia thấp giọng nói, “Lời đồn đại bên ngoài càng lúc càng không giống nhau nữa rồi, xem tình hình này Hàn gia rất nhanh sẽ không nhịn được, phu nhân của Hàn tướng quân đã tới Cung Từ Ninh rồi, hôm nay nhất định sẽ gây ra động tĩnh.”

Hàn gia phải xử lý như thế nào chứ?

Bất kể là hy sinh danh tiếng của Cố Lang Hoa hay là để cho Hàn Chương lui một bước, đều là chuyện vui của hắn.

“Thái tử gia sai người đưa tới cho ngài mấy bức thư hoạ và một cái tráp hoa lê vàng.”

Thẩm quản sự vừa dứt lời, Thẩm Xương Cát liền nhíu mày, “Kêu bọn họ cầm về đi, bảo bọn họ đừng đưa tới nữa.” Thái tử không có đầu óc, những phụ tá kia đang làm gì? Lại để người tặng đồ cho hắn?

https://thuviensach.vn

Cái này nếu để cho Hoàng Thượng phát hiện ra thì muốn lấy được sự tín nhiệm của Hoàng Thượng sẽ rất khó khăn.

Thẩm quản sự nói: “Cũng không phải là người của phủ Thái tử gia đưa tới, người tới là một chưởng quỹ cửa hàng bút mực, cũng không nhắc đến Thái tử gia.”

Trên mặt Thẩm Xương Cát lộ ra mấy phần nghi ngờ.

Thẩm quản sự cười nói: “Là nô tài nhìn ra được, tranh kia là Thanh Sơn Đồ của Bát chân đạo nhân, Thái tử gia từng nói qua, thiếu ngài một bức thanh sơn đồ… nô tài cũng sợ không an toàn, hết lần này đến lần khác hỏi chưởng quỹ kia vật này là ai bảo đưa tới, chưởng quỹ kia liền lấy sổ ra, phía trên ghi rất rõ ràng, là tráp và tranh mà lão gia ngài chỉ định ở cửa hàng.”

Cách thức đưa lễ vật như thế không có ai biết, cuối cùng phụ tá trong tay Thái tử cũng coi như làm được một chuyện đúng đắn.

Thẩm quản sự giao Thanh Sơn Đồ vào trong tay Thẩm Xương Cát, Thẩm Xương Cát từ từ mở ra, cẩn thận tỉ mỉ, sau đó cười lên, từ sau khi hồi kinh, đây là lần đầu tiên hắn cảm thấy thoải mái như vậy.

…

Trong Cung Từ Ninh, Vân Nương đã khóc đẫm nước mắt.

Thái Hậu cắm bông hoa mẫu đơn cuối cùng vào trong hộc hoa, thở dài nhìn Vân Nương, “Bây giờ ngươi định làm như thế nào?”

Vân Nương cắn môi, “Thiếp thân xử lý mọi chuyện trong nhà đều tốt cả, cũng từng nạp vợ bé cho tướng quân, là tướng quân không chịu. Hoàng Thượng, Thái Hậu cũng ban thưởng cung nhân, tất cả đều bị tướng quân trả về. Bây giờ sức khoẻ Quốc công gia như vậy, trong nhà vẫn đều là do tẩu

https://thuviensach.vn

tẩu và thiếp thân lo liệu, thiếp từng khuyên qua tướng quân, bảo tướng quân nghe lời Thái Hậu nương nương một chút, tướng quân lại không chịu nghe.”

Cho nên mới gây ra sóng gió lớn như vậy vào lúc này.

Vân Nương có ý hướng bên trong điện nhìn một chút, có lẽ là Cố Lang Hoa chưa vào cung, “Thái Hậu nương nương, người nói chuyện này nên làm thế nào? Thiếp đều nghe người hết.”

Thái Hậu cẩn thận suy nghĩ một chút, hết sức hiền hòa nhìn Vân Nương, “Gần đây Ninh Vương phi thế nào rồi?”

Thái Hậu nhắc tới Ninh Vương phi chính là muốn giúp Hàn gia, Vân Nương có mấy phần mừng rỡ, “Vương Phi rất tốt, trước đó vài ngày, Vương Phi có trở lại, còn nói chuyện với Quốc công gia một lúc lâu. Lần trước chuyện mời đạo sĩ tới cũng là thiếp đã hỏi qua ý của Ninh Vương phi, Ninh Vương phi cũng cảm thấy chuyện này có thể được, nhưng mà… không ngờ tướng quân sẽ…”

Vân Nương hận không thể dốc hết đầy bụng khổ tâm ra.

Bất luận như thế nào, tất cả những thứ này đều không phải là nàng tạo thành, nàng phải giữ được danh tiếng của mình trước đã.

Thái Hậu hồi lâu không nói gì, sau đó giơ tay ra với Vân Nương, Vân Nương vội vàng tiến lên đỡ Thái Hậu đứng dậy, Thái Hậu đi ra khỏi phòng.

Bên ngoài điện toàn là từng chậu, từng chậu mẫu đơn nở rộ.

Thái Hậu cười nói: “Nhìn hoa này xem, bây giờ là thứ tinh quý nhất, không dễ dàng gì mới nở ra được.”

https://thuviensach.vn

Vân Nương đáp một tiếng, “Cũng chỉ có trong cung của Thái Hậu nương nương mới có thể nuôi ra loại hoa như vậy.”

“Không phải ai gia…” Thái Hậu nói, “Là tự bọn chúng thôi, vừa mới tới thời kỳ nở hoa liền thi nhau nở rộ, như thế mới có thể được chọn lên, ngươi không nhìn thấy bao nhiêu chậu ném đi, con người cũng vậy, muốn giàu sang không dễ dàng như vậy đâu.”

“Không có người nào không có lý do mà có thể quyền cao chức trọng được, cho dù là hoàng tôn dòng dõi quý tộc cũng giống như vậy.” Thái Hậu nói rồi đi vào trong phòng, “Ngươi nhìn ai gia xem, cũng không phải là đang chịu đựng sao?” Nói rồi thâm ý vỗ mu bàn tay Vân Nương một cái.

Vân Nương biết Thái Hậu rất thích nàng, mỗi lần chỉ cần nàng vào cung, Thái Hậu cũng sẽ mặt mày hiền hậu cùng nàng nói chuyện, hôm nay vẫn là như vậy.

Lúc Tiên đế mới vừa kế vị đã cùng Thái Hậu phu thê tình thâm, nhưng không phải sau đó cũng nạp không ít mỹ nhân và tần phi sao?

Thái Hậu nói chịu đựng, chính là cái này đi!

Vân Nương nói: “Vậy thiếp… trở về bố trí một chút, tìm được Cố gia dứt khoát đưa người vào trước, nói giúp thiếp xử lý gia sự.”

Thái Hậu bưng ly trà bên cạnh bàn lên.

Vân Nương nói: “Chỉ cần chuyện này nén xuống, tướng quân cũng toại nguyện tâm ý, thiếp cho dù bị chút ủy khuất cũng…” Nói rồi nước mắt liền rơi xuống, thích một ấu nữ, loại lời này mà truyền tới nhà mẹ đẻ, nàng hoàn toàn không có mặt mũi gì nữa.

Thái Hậu nhìn Vân Nương, “Làm khó ngươi rồi, ngươi trở về nói với Hàn Chương đi, ai gia nói thân thể Quốc công gia không được rồi, hắn cứ ở

https://thuviensach.vn

lại kinh thành đi. Còn về những lời đồn đại kia, chẳng qua là nạp mấy thiếp thất mà thôi, không có gì đáng sợ.

Chỉ giải quyết như vậy.

Thái Hậu cuối cùng là muốn điều Cố Lang Hoa làm thiếp thất cho Hàn Chương.

Vậy nàng ta nên làm cái gì? Có lẽ nên dọn ra khỏi Bắc viện nhường cho Cố Lang Hoa, mắt không thấy lòng không phiền.

Dù sao, tất cả những thứ này cũng không có nửa điểm quan hệ với nàng.

Vân Nương hành lễ rồi đi khỏi cung Từ Ninh.

Cung nhân lập tức tới thu trà cụ mà Vân Nương đã dùng.

“Ném đi thôi.” Thái Hậu nhàn nhạt nói, “Đây cũng là lần cuối cùng nàng ta vào cung rồi.” Bà ta chỉ điểm cho Vân Nương như vậy, nhưng Vân Nương lại không hiểu một câu nào.

Bà ta rất khó hiểu, một người nhìn rất lanh lợi, làm sao lại hồ đồ như vậy?

Vinh Quốc công sắp chết rồi, Hàn gia nếu muốn giữ được địa vị sẽ rất khó khăn. Cục diện Hàn Chương bên ngoài lập công trận, Vinh Quốc công ở bên trong quản lý chính sự sẽ rất nhanh bị phá vỡ, cần có một người đứng ra giúp Hàn Chương cùng đi qua cửa ải khó khăn, như vậy Hàn Chương mới có thể thuận lợi thừa kế tước vị, nhận lấy phủ Vinh Quốc công.

Mà Vân Nương này, đi tới trước mặt bà ta, lại tranh cãi với bà ta là sai lầm của ai.

Bà ta dùng Ninh Vương phi chỉ điểm cho Vân Nương, nói cho Vân Nương biết nàng ta sẽ giúp Hàn gia, Vân Nương nhưng lại dùng Ninh

https://thuviensach.vn

Vương phi để tố cáo.

Loại thời điểm này, lợi ích gia tộc là trên hết.

Đừng nói chuyện của Hàn Chương và Cố Lang Hoa vừa nghe đã biết chính là giả, cho dù là thật, ủy khuất này cũng phải nuốt vào.

Vân Nương vào cung cho tới bây giờ đều ăn mặc rất phú quý, thì ra nàng cũng không hiểu ý nghĩa của giàu sang. Không có quyền lực nào tự nhiên mà tới trong tay, cũng không có ai nhất định sẽ nở mày nở mặt. Đều là phải chịu đựng, ở thời điểm khó khăn, trợ giúp gia tộc và người bên cạnh mình đi lên, cho dù sẽ mạo hiểm, sẽ bị ủy khuất cũng đều đáng giá.

Bởi vì sẽ có một ngày, mình sẽ được đứng ở vị trí mà mọi người đều phải nhìn vào.

Vân Nương không hiểu.

Cho nên, ở thời điểm này, phủ Vinh Quốc công không thể giao vào tay Vân Nương.

Hàn gia, là vũ khí sắc bén ít có trong tay bà ta, bà ta không cho phép có nửa điểm sơ suất.

Thật là ngay cả một hài tử mười tuổi cũng không bằng.

Hài tử kia vào cung giảng kinh, không hề nói ra một lời ủy khuất.

Cho nên có vài người cả đời cũng chưa trưởng thành, chỉ có thể là một nữ hài tử.

Mà có người, mặc dù chưa lớn lên, thì đã là một nữ nhân.

Những năm này, để Vân Nương kết đôi với Hàn Chương cũng là ủy khuất cho Hàn Chương rồi.

https://thuviensach.vn

“Thái Hậu nương nương,” Cung nhân đi vào thấp giọng nói, “Hàn tướng quân đưa thiệp xin vào cung gặp Hoàng Thượng rồi.”

Thái Hậu cười, “Tốt lắm, nhanh như vậy đã bắt đầu rồi.”

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 214: Uy Vũ

Hàn Chương đứng ở bên ngoài cửa cung chờ được triệu đến.

Ánh mặt trời chiếu rọi mồ hôi chảy xuống từ trên trán hắn.

Cuối cùng, có một nội thị cười tiến lên phía trước nói: "Hàn tướng quân, nghe nói Hoàng Thượng nghị sự ở trong điện Vĩnh Đức, Thái Hậu nương nương mời ngài tới cung Từ Ninh nghỉ ngơi một lát."

Điện Vĩnh Đức là nơi Hoàng Thượng hay đặt những đồ vật kỳ quái.

Năm ngoái, Hoàng Thượng và Đổng Lễ của Ti Thiên Giám ở điện Vĩnh Đức làm ra "đồng hồ hoa sen" mỗi một phủ đệ của quan to chức lớn trong kinh đều đặt một cái, vì để chứng minh đồng hồ hoa sen "không chênh lệch giây", Hoàng Thượng cố ý định giờ, để cho tất cả phủ đệ của quan to chức lớn cùng nhau đốt lửa.

Kết quả dĩ nhiên là người người tán dương công lao của quân chủ.

Từ đó về sau, Hoàng Thượng đối với những thứ này càng thêm say mê.

Thư pháp, hội họa, toán học là những thứ mà Hoàng Thượng thích rất nhiều, phân đi phần lớn tinh lực của hắn ta, đối với triều chính thì người bên cạnh nghe một chiều tin một chiều, sử dụng đều là đầu óc có chút không đứng đắn.

Nhất là mấy năm này tranh đấu với Thái Hậu, làm cho chính quyền Đại Tề chia năm xẻ bảy.

https://thuviensach.vn

Đại Tề giống như một miếng bánh bề ngoài duy trì sự ngăn nắp, va chạm nhẹ một chút sẽ nát bấy.

Hàn Chương siết chặt thanh kiếm bên người.

Hắn từng gặp qua thôn trang bị Tây Hạ cướp bóc, hắn từng gặp qua nữ nhân không mảnh vải che thân bị chết treo ở trong rừng, các nàng đều là nữ quyến quý tộc phiên bang của rất nhiều nước nhỏ, sau khi nước mất nhà tan, tôn nghiêm, tài sản tất cả đều mất hết, thứ còn lại là mặc cho người xâu xé làm nhục.

Khi đó hắn đã thề, có Hàn Chương ở đây, sẽ không thể để cho Đại Tề rơi vào tình cảnh như vậy. Hàn Chương hắn có thể da ngựa bọc thây, chết trận sa trường cũng không thể tham đồ phú quý, tham sống sợ chết.

Nói cho cùng, hắn có thể tùy ý làm liều như vậy cũng là bởi vì có đại ca ở sau lưng thu xếp, bây giờ đại ca bệnh nặng, điều hắn có thể làm được chính là để cho đại ca yên tâm. Hàn Chương hắn có thể ở bên ngoài ngăn lại kẻ địch, ở trong nhà cũng có thể chống đỡ Hàn gia.

Hàn Chương nhìn nội thị một cái, “Làm phiền công công bẩm báo với Thái Hậu, hôm nay ta có chuyện quan trọng muốn bẩm báo với Hoàng Thượng, ngày khác sẽ đến cung Từ Ninh thỉnh an người.”

Hàn Chương híp mắt lại, không giận mà uy, trong thanh âm lạnh như băng lại mang theo mấy phần bất mãn.

Nội thị không nghĩ tới sẽ phải chịu cự tuyệt như vậy, lập tức nói: “Vừa rồi Hàn phu nhân mới đến Cung Từ Ninh, Thái Hậu nương nương đã khuyên Hàn phu nhân một hồi…”

Ý nói là Hàn gia trước mang chuyện nhà đến trước mặt Thái Hậu nương nương.

https://thuviensach.vn

Hàn Chương không hề động đậy, “Xin Thái Hậu nương nương không cần bận tâm, chuyện nhà thần thần sẽ xử lý tốt.”

Sắc mặt nội thị cũng khó coi hẳn lên, Hàn Chương một bộ muốn cùng Thái Hậu xích mích, nội thị còn muốn nói nữa, Hàn Chương đã quay đầu đi rồi.

Nội thị thẳng người lên, cũng nghiêm mặt lại, “Hàn tướng quân, ngài làm như vậy sợ rằng không thích hợp đâu. Nói thế nào đi nữa cũng không thể để cho Thái Hậu nương nương chờ được. Thái Hậu nương nương cũng là suy nghĩ cho ngài, ngài đừng quên những năm này…”

Hàn Chương hừ lạnh một tiếng, “Ngươi là cái thá gì mà cũng dám ở chỗ này chỉ trích phê bình ta?”

Như một tiếng sấm rền đột nhiên nổ tung giữa không trung, bầu không khí lập tức trở nên căng thẳng.

Nội thị bị doạ lui về phía sau hai bước.

Thị vệ ở cửa cung cũng cúi đầu xuống.

Ai cũng biết Hàn tướng quân nổi giận rồi.

…

Nội thị tiến lên bẩm báo chuyện của Hàn Chương, “Một mực chờ ở cửa cung, Hoàng Thượng người xem… một lát nữa những đại nhân ở trong kinh hẳn cũng đều biết hết, đến lúc đó lại phải…”

“Lại phải làm sao?”

Hoàng Đế ngắm thuyền nhỏ trên bàn, mái chèo làm hết sức tinh xảo, từ xa nhìn lại giống như là một chiếc thuyền thật.

https://thuviensach.vn

Nội thị vừa muốn nói tiếp, Hoàng Đế đã phất tay một cái gọi Bùi Khởi Đường bên cạnh tới, “Ngươi lại nói tiếp xem, cột buồm làm như thế nào?”

Bùi Khởi Đường giơ tay ra, “Cột buồm cao mười trượng, đỉnh cột cao tám trượng, vải buồm đón gió năm mươi tấm, như thế tám mặt gió đều có thể thúc giục thuyền lớn đi tới trước được.”

“Ý kiến hay,” Hoàng Đế tán dương Bùi Khởi Đường, “Làm sao mà ngươi nghĩ ra được?”

Bùi Khởi Đường thấp giọng nói: “Thảo dân buôn bán ở bên ngoài, vận chuyển hàng hóa từ nam đến bắc, đương nhiên càng nhanh càng có thể giành được tiên cơ, muốn làm buôn bán lớn thì phải tốn thêm chút tâm tư.”

Hoàng Đế liên tục gật đầu, “Vậy ngăn chặn nước vào khoang thuyền kia thì lại làm như thế nào mà phân ra…”

Hoàng Đế nói xong lại phát hiện ra Bùi Khởi Đường không hề tiếp lời, Hoàng Đế quay đầu lại, Bùi Khởi Đường mới khom người nói: “Hoàng Thượng, sợ là có chuyện gấp.” Ánh mắt rơi ở trên người nội thị bên cạnh.

Nội thị há miệng, mặt đầy lúng túng.

Hoàng Đế giơ giơ tay áo, tỏ ý nội thị, “Ngươi nói tiếp đi.”

Bùi Khởi Đường nói: “Thảo dân cáo lui trước.”

Hoàng Đế nhưng lại không thèm để ý, “Không sao.”

Nội thị cũng không có tị hiềm, “Phía bên Cung Từ Ninh truyền tới tin tức, Thái Hậu nương nương nói chỉ cần Hàn tướng quân đừng xen vào chuyện nghị hòa giữa hai nước thì người sẽ ra mặt giúp Hàn tướng quân giải quyết vấn đề khó khăn trước mắt.”

https://thuviensach.vn

Hoàng Đế hừ lạnh một tiếng, Thái Hậu luôn luôn rất biết cách mua chuộc lòng người. Chuyện ầm ĩ của Hàn Chương mọi người đều biết, nếu như Thái Hậu đưa tay ép xuống thì còn ai dám nói bậy bạ?

Cố Lang Hoa đó cũng không phải là tiểu thư nhà danh môn vọng tộc gì, Thái Hậu trực tiếp ban cho Hàn Chương là được rồi.

Hoàng Đế nói: “Hàn Chương trở về rồi?”

“Vẫn chưa.” Nội thị nói, “Nội thị bên cạnh Thái Hậu nương nương đến cửa cung truyền Hàn tướng quân đến cung Từ Ninh, kết quả… Hàn tướng quân chẳng những không chịu đi, còn tức giận mắng nội thị.”

Điều này ngược lại khiến cho Hoàng Đế không ngờ tới, tinh thần hắn tỉnh táo lại, bởi vì chuyện này mà cuối cùng Hàn Chương và Thái Hậu cũng xích mích rồi.

Mấy năm gần đây, Hàn Chương rất ít tới cung Từ Ninh thỉnh an, cho dù hồi kinh cũng chỉ là tượng trưng ngồi một lát. Đều nói Hàn Chương là một quân nhân, không hiểu được xã giao, có lúc Vinh Quốc công cứng rắn kéo Hàn Chương tiếp khách, cũng dặn khách khứa hết sức cẩn trọng, không thể tận hoan. Bây giờ xảy ra loại chuyện này, nếu như Vinh Quốc công sức khoẻ còn tốt thì sẽ xử lý được, nhưng Vinh Quốc công đang bị bệnh, đành phải để Hàn Chương tự mình ra mặt.

Hoàng Đế nghĩ tới đây lại hỏi nội thị, “Bên Từ Ninh cung thế nào rồi?”

Nội thị mím môi một cái.

Bùi Khởi Đường lặng yên không một tiếng động lui xuống, thuận tay đóng cửa đại điện lại.

Nội thị lúc này mới nói: “Thái Hậu nương nương bị chọc tức, mắng Hàn tướng quân là một tên cứng đầu cứng cổ, sau đó còn nói Hàn gia sinh ra

https://thuviensach.vn

một con sói mắt trắng. Xem ra lớn chuyện rồi, hơn nữa… nghe nói… lúc bắt đầu có lời đồn kia, bên phía cung Từ Ninh của Thái Hậu cũng không cho người ép xuống."

"Thái Hậu nương nương dường như rất muốn dùng chuyện này để chèn ép Hàn tướng quân, chỉ cần Hàn tướng quân cúi đầu với Thái Hậu, dĩ nhiên là Thái Hậu sẽ an bài thỏa đáng, nếu không Thái Hậu cũng sẽ không quan tâm Hàn gia nữa."

Hoàng Đế ngồi xuống, tỉ mỉ suy nghĩ lời của Thái Hậu.

Cái gì mà chỉ cần không quản chuyện hai nước nghị hòa nữa thì sẽ an bài thỏa đáng, rất rõ ràng chính là đang uy hiếp Hàn Chương.

Nếu như Hàn Chương thật sự một lòng tận hiến Thái Hậu thì sao Thái Hậu phải làm như vậy.

Thái Hậu thông minh, gặp phải quân nhân chính trực như Hàn Chương cũng không có cách nào.

Hoàng Đế nhìn về phía nội thị, "Kêu Hàn Chương vào đây, trẫm muốn nghe xem rốt cuộc Hàn Chương có kiến giải gì?"

…

Hàn Chương nhanh chóng tiến vào cửa cung, đi tới điện Vĩnh Đức.

Cửa đại điện lập tức có người hành lễ với hắn, "Hàn tướng quân."

Hàn Chương nhìn sang, chỉ cảm thấy người này có chút quen mắt, hình như hắn đã gặp qua rồi, lại hình như chưa từng gặp qua. Trước mắt, hắn không có thời gian cẩn thận suy nghĩ mà là theo chân nội thị đi vào.

Hoàng Đế nghiêng người trên ghế rồng nhìn Hàn Chương, "Hàn tướng quân có chuyện gì vội vàng gặp trẫm thế?"

https://thuviensach.vn

Hàn Chương gằn từng chữ nói, “Liên quan đến an nguy của Đại Tề cùng đại sự quân quốc hưng suy, đều nói văn thần tử gián*, võ thần tử chiến, có lẽ vi thần hôm nay phải phá vỡ quy củ này, tử gián Hoàng Thượng từ bỏ hoà đàm.”

*Tử gián: Liều chết can ngăn.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 215: Không Sống

Bùi Khởi Đường đứng ở ngoài điện nghe thanh âm dứt khoát của Hàn Chương.

Tướng lĩnh giống như Hàn Chương ở Đại Tề không nhiều lắm, cho nên Thái Hậu mới có thể nguyện ý trợ giúp Hàn gia diễn kịch, để cho Hoàng Thượng cho rằng Thái Hậu đang xích mích với Hàn Chương, như vậy mới có thể tín nhiệm Hàn Chương.

Cung nhân không biết bầu không khí khẩn trương trong đại điện, đang chuyển hoa mẫu đơn trong phòng đến các điện.

Nội thị Thường An Khang đi ra cười nói: “Bùi tứ công tử, Hoàng Thượng nói lát nữa còn muốn truyền ngài, ngài trước hết cứ đi loanh quanh ở trong cung đi, phía sau điện Vĩnh Đức có một vườn hoa, ngài cũng có thể đến đó nghỉ ngơi.”

Bùi Khởi Đường gật gật đầu, đi theo tiểu thái giám bên cạnh đến hậu hoa viên.

Đuổi tiểu thái giám đi, Bùi Khởi Đường mới hướng lại gần phòng bếp nhỏ ở hậu hoa viên.

Trong phòng bếp nhỏ truyền tới tiếng nói thanh thúy của Lang Hoa, “Tại sao đột nhiên Hoàng Thượng lại muốn uống canh rau rút?”

Cung nhân cười nói, “Vừa rồi có vị quý nhân nói ra những thức ăn chay kia của Giang Chiết, Hoàng Thượng mới muốn nếm thử, cũng vì Đại tiểu thư là từ Giang Chiết tới, lại thường đến chùa, nhất định biết canh này nấu

https://thuviensach.vn

thế nào mới ngon nhất, cho nên tới mời Đại tiểu thư nếm thử một chút, mùi vị này có đúng hay không?”

Lang Hoa uống hai ngụm, canh rau rút này vốn cũng không khó nấu, ngự thiện phòng lại cẩn thận kiểm soát sức lửa, mùi vị rất ngon, “So với trong chùa làm còn tinh tế hơn, rất ngon.”

Cung nhân cảm tạ Lang Hoa rồi mới bê canh đi.

Lang Hoa đang chuẩn bị rời đi, lại nghe được trong góc có chút động tĩnh, bình tĩnh nhìn qua, liền thấy Bùi Khởi Đường đứng ở đó.

Lang Hoa không ngờ sẽ gặp Bùi Khởi Đường ở nơi này.

Bùi Khởi Đường hiển nhiên là có lời muốn nói, Lang Hoa không muốn đi qua đó nhưng lại sợ Bùi Khởi Đường chẳng ngó ngàng gì mà hô lên. May mà cung nhân dẫn nàng trở về cung còn chưa tới, Lang Hoa nhấc váy đi tới, ngồi ở trên băng đá.

Cứ như vậy, Bùi Khởi Đường có thể núp ở góc tường mà nói chuyện với nàng.

Bùi Khởi Đường thấp giọng, “Hàn tướng quân đến rồi, ở ngay trong đại điện phía trước.”

Lang Hoa gật gật đầu, nàng ở cung Từ Ninh đã nghe được tin tức rồi. Người ở trước mặt Hoàng Thượng nhắc tới canh rau rút có lẽ chính là Bùi Khởi Đường, hắn vòng một vòng lớn, chẳng lẽ chỉ vì nói những lời này?

Người này từ trước đến giờ đều thông minh, chẳng lẽ không biết nàng ở trong cung của Thái Hậu, tin tức gì cũng có thể nghe lọt tai sao?

Bùi Khởi Đường lại nói: “Thái Hậu có nói gì với nàng không?”

https://thuviensach.vn

Lang Hoa nói: “Chỉ là nghe ta giảng kinh, nói với ta một chút, không nhắc tới chuyện gì cả.”

Khởi Đường tiếp tục truy hỏi, “Không nói chuyện của Hàn tướng quân?”

Lang Hoa suy nghĩ một chút, “Nói một hai câu, hỏi ta ở Trấn Giang tại sao biết Hàn tướng quân, còn nói mấy chuyện thú vị lúc bé của Hàn tướng quân.” Nghe nói ở trong cung Thái Hậu trước đây mọc một cây táo nhỏ, không biết làm sao mà chết, khi đó tiên hoàng đang bị bệnh, Thái Hậu cảm thấy cây táo kia là điềm bất tường, để cho cung nhân đào cây táo đi. Hàn Chương chê cung nhân quá vụng về, giơ tay liền nhổ luôn gốc của cây táo lên.

Lang Hoa nói mà không thèm để ý chút nào, Bùi Khởi Đường lại nghe đến hãi hùng khiếp vía.

Thái Hậu làm việc từ trước đến giờ không có quy định nào cả, miệng nói gì chưa chắc trong lòng đã nghĩ thế, hắn là sợ Thái Hậu sẽ để mắt tới Lang Hoa, dứt khoát biết thời biết thế thôi Hàn phu nhân, buộc Lang Hoa và Hàn Chương ở một chỗ.

Bùi Khởi Đường nói, “Bất luận Thái Hậu nói cái gì, nàng ngàn vạn lần cũng đừng đồng ý.” Mặc dù bây giờ Cố gia chẳng qua là hương thân, thời gian Thái Hậu cùng Lang Hoa ở chung cũng ngắn, còn chưa đặc biệt thích Lang Hoa, nhưng mọi việc đều có khả năng.

Cho nên hắn càng nghĩ càng cảm thấy không ổn, chỉ sợ Thái Hậu ý muốn nhất thời, vì vậy muốn gặp Lang Hoa gặp mặt nói cho rõ ràng, để Lang Hoa chuẩn bị cho tốt.

Lang Hoa không hiểu, “Ta có thể đồng ý cái gì?” Chỉ cần chuyện của Hàn Chương xử lý tốt, tất cả vấn đề cũng sẽ giải quyết dễ dàng, Thái Hậu căn bản sẽ không bỏ công sức trên người nàng.

https://thuviensach.vn

Bùi Khởi Đường hạ thấp giọng, “Thái Hậu nương nương rất thích điểm loạn uyên ương*.”

*Điểm loạn uyên ương: chỉ hôn lung tung.

Lang Hoa không nhịn được cười lên.

Người này có phải ngốc rồi không?

Thân phận của nàng như vậy, cho dù Hàn Chương muốn hưu thê tái giá cũng sẽ không rơi vào trên đầu nàng, huống chi nàng còn có hôn ước nữa. Nàng không nhịn được quay đầu liếc nhìn Bùi Khởi Đường

Bùi Khởi Đường xụ mặt rất nghiêm túc, dường như chuyện này vạn phần trọng yếu.

Bùi Khởi Đường nói: “Nàng nghe ta là được rồi. Thái Hậu lại hỏi tới Hàn tướng quân, nàng liền làm bộ như không hiểu, đừng nói quá nhiều.”

A Mạt ho khan một tiếng, Lang Hoa thấy người của cung Từ Ninh bước nhanh tới, nàng cũng đứng lên, thấp giọng nói: “Ta biết rồi.”

Bùi Khởi Đường nhanh chóng núp ở sau hòn giả sơn.

Thân ảnh Lang Hoa dần đi xa, Bùi Khởi Đường cảm thấy trái tim cũng ổn định lại, ít nhất ở trong lòng Lang Hoa, Hàn Chương chỉ là một huynh trưởng mà thôi.

…

Hàn Chương cho người mở dư đồ ra.

Trên thế giới này, không có mấy người đem tinh lực trọn đời đặt hết ở trên tờ dư đồ Tây Bắc.

https://thuviensach.vn

Hàn Chương chính là một trong số đó.

Hàn Chương chỉ hướng Ngân Châu, “Những năm này Tây Hạ binh cường mã tráng, cái gọi là hòa đàm của bọn họ nhất định là để sau khi chúng ta buông lỏng cảnh giác đột nhiên phát binh, bọn họ sẽ nhắm thẳng vào năm châu đất Ngân Châu, Hạ Châu, Tuy Châu, Hựu Châu, Tĩnh Châu. Một khi năm châu bị phá, binh mã Tây Hạ thế sẽ như chẻ tre, không tới mười ngày là có thể dẫn binh tới thành Nguyên Châu.

“Đến lúc đó, Đại Tề chúng ta sẽ vì lần hòa đàm này mà trả giá đắt.”

Hàn Chương dường như ngửi thấy mùi vị chết chóc trên chiến trường, “Hoàng Thượng, người có biết Đại Tề sẽ chết bao nhiêu người không? Thời Cao tổ, Tây Hạ từng toàn lực tấn công Đại Tề, chúng ta tổn hại ba mươi vạn binh.”

“Ba mươi vạn nam nhi, cứ như vậy mà mất mạng ở sa trường.”

“Lúc nhỏ, vi thần từng nghe Tiên hoàng nói với phụ thân, nhất tướng công thành vạn cốt khô, nhưng sợ là dùng nghìn vạn sinh mệnh để trả giá cũng phải vì Đại Tề luyện được danh tướng, vì cái gì? Bởi vì nghìn vạn sinh mệnh sẽ đổi lấy an ninh cho biên cương có thể đổi cho mấy ngàn hộ bách tính an cư lạc nghiệp, nuôi dưỡng con cháu.”

“Phồn hoa của Đại Tề hôm nay là dùng mạng người đổi lấy. Cho nên, cho dù bị người lạnh nhạt, cười nhạo, cho dù ly biệt quê hương, vi thần cũng phải không quan tâm, vi thần cho rằng từ đầu đến cuối, Hoàng Thượng và Đại Tề đều cần vi thần đứng ở nơi đó.”

“Bây giờ xem ra, Hoàng Thượng không cần vi thần nữa rồi.”

Hàn Chương mỉm cười, cười một tiếng, quỳ xuống, “Chỉ cần Hoàng Thượng có thể phái binh tăng viện cho Tây Bắc, có thể đóng viện quân ở Nguyên Châu, vi thần nguyện chết để tạ tội, khiến cho Hoàng Thượng nghi

https://thuviensach.vn

kỵ là tội của vi thần, không thể vì vậy mà làm liên lụy đến bách tính Đại Tề. Cũng xin Hoàng Thượng nói Thẩm Xương Cát đại nhân bỏ qua cho Hàn gia chúng thần. Đại ca bệnh sắp chết, vi thần cũng sẽ tạ tội, Hàn gia chỉ còn lại người già phụ nữ và trẻ em thôi…”

Thẩm Xương Cát?

Hoàng Đế nhíu mày, Thẩm Xương Cát làm cái gì?

Hàn Chương nói tiếp: “Vi thần vạn vạn không nghĩ tới, Thẩm đại nhân lại lấy danh tiết của một nữ hài tử mười tuổi ra để uy hiếp vi thần. Cố gia kia ở trong trận chiến Trấn Giang vì triều đình mà bỏ sức, được triều đình khen thưởng, lại bị vi thần liên lụy, rơi vào kết quả như vậy.”

“Sau khi lời đồn về vi thần lặp đi lặp lại truyền ra ngoài, không có một ai vì vi thần mà chịu đứng ra minh oan…”

“Vi thần trú đóng ở Lĩnh Bắc nhiều năm, củng cố thành luỹ, nghiêm phòng ngoại địch xâm phạm, cho rằng bảo vệ lãnh thổ Đại Tề, nhưng quay đầu lại, Đại Tề lại coi vi thần là địch nhân.”

Nực cười biết bao.

Đại Tề được hắn bảo vệ sau lưng đó lại rút ra lưỡi dao sắc bén đối phó hắn.

Hàn Chương cúi đầu xuống, lần đầu tiên cảm thấy mệt mỏi, “Cho nên xin Hoàng Thượng ban cho vi thần cái chết, vi thần đã không còn muốn sống tiếp nữa.”

Hoàng Đế mặt âm trầm, “Ngươi nói là những lời đồn đại này là do Thẩm Xương Cát làm ra?”

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 216: Diễn Kịch

Lúc này, cửa lớn Thẩm gia mở ra.

“Lão gia,” Thẩm quản sự đi tới trước mặt Thẩm Xương Cát, “Vinh Quốc công tới rồi, đang ở ngoài cửa.”

Thẩm Xương Cát kinh ngạc ngước mắt lên, không phải Vinh Quốc công bệnh sắp chết sao? Tại sao lại đột nhiên đi tới Thẩm gia, chẳng lẽ tin tức truyền đi nhanh như vậy, Hàn gia đã biết tất cả những thứ này đều là do hắn an bài?

Không thể nào, lần này hắn lợi dụng Hứa thị ra mặt, căn bản không có động đến nhân thủ của Hoàng Thành Ti, hắn an an tĩnh tĩnh ngồi ở nhà chính là muốn vạch rõ quan hệ cùng tất cả những thứ này, dù thế nào đi nữa, Hàn gia cũng không nên tính đến trên đầu hắn.

“Kêu người nói với Vinh Quốc công, ta bị Hoàng Thượng trách phạt, đã đóng cửa không tiếp khách rồi.” Bất kể như thế nào đều không thể để cho Vinh Quốc công vào cửa, nếu không thì chẳng khác nào thừa nhận hắn có liên quan đến chuyện này.

Dĩ nhiên, Vinh Quốc công không thể nào rời đi.

Thẩm quản sự rất nhanh đi vào bẩm báo lại, “Vinh Quốc công nói, bất luận như thế nào cũng phải gặp đại nhân.”

Thẩm Xương Cát không khỏi nhíu mày, thay quần áo đi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Xe ngựa dừng ở cửa Thẩm gia, hạ nhân Thẩm gia bưng thuốc đứng ở bên cạnh, còn có một vị lang trung đang cau mày đứng ở đó.

Thẩm Xương Cát tiến lên nói, “Quốc công gia…”

Trong xe ngựa nhưng lại tĩnh lặng không tiếng động.

Thẩm Xương Cát hơi nhíu mày, nhìn về phía hạ nhân bên cạnh.

Hạ nhân Hàn gia lặng lẽ lau lau nước mắt ở khoé mắt, đưa đồ trong tay đến trước mặt Thẩm Xương Cát, “Thẩm đại nhân, Quốc công gia của chúng ta nói, trừ phi ngài nhận lấy lễ vật của Hàn gia chúng ta, nếu không… hôm nay người sẽ không trở về.”

Nếu như là thường ngày, Thẩm Xương Cát căn bản không cần để ý đến lời này, chỉ cần tiến cung tố khổ với Hoàng Thượng, lại tìm việc gì đó lấp liếm đi là được.

Dẫu sao Hàn gia cũng là người cần thể diện, Vinh Quốc công cũng không thể một mực ở chỗ này, sau này truyền ra ngoài nhất định sẽ bị người chê cười, gia đình huân quý cho dù có suy tàn như thế nào cũng phải giữ vững được phong độ.

Nhưng bây giờ thì không như thế.

Vinh Quốc công có thể không cần thể diện nữa, bởi vì ông ta bệnh sắp chết rồi.

Một người bệnh sắp chết, không ở nhà chữa bệnh cho thật tốt, mà lại khổ cực như vậy đi tới trước cửa nhà hắn, khẩn cầu hắn nhận lấy lễ vật.

Giống như hắn đã nắm toàn bộ Hàn gia trong tay.

Rất nhanh tất cả mọi người đều sẽ biết là hắn hại Hàn gia, hại Hàn Chương.

https://thuviensach.vn

Hắn nhất định hết đường chối cãi.

“Quốc công gia,” Tiếng kêu thê lương đột nhiên từ trong xe ngựa truyền tới, một ma ma quản sự vén rèm xe ngựa lên, “Quốc công gia đã hôn mê rồi, mau… truyền thái y đi!”

Người của Hàn gia lập tức hỗn loạn.

Thẩm Xương Cát lập tức nói: “Mau, đưa Quốc công gia về Hàn gia đi…”

“Không thể trở về,” Lang trung lập tức nói, “Nếu như bây giờ trở về như vậy, chỉ sợ còn chưa tới Hàn gia, Quốc công gia đã… mất rồi…”

“Vậy thì phải làm thế nào mới được?” Hạ nhân Hàn gia lập tức hỗn loạn.

Lang trung nói: “Vẫn là tìm chỗ nào uống thuốc trước đã…”

Tất cả ánh mắt của mọi người đều rơi vào trên người Thẩm Xương Cát.”

Thẩm Xương Cát cắn răng.

Lúc này mà hắn còn ngăn không cho Vinh Quốc công vào nhà, vạn nhất Vinh Quốc công chết ở ngoài cửa Thẩm gia, hắn sẽ phải gánh cái tội danh bức tử Vinh Quốc công.

Nhưng nếu như hắn để cho Vinh Quốc công vào Thẩm gia, hắn cũng là hết đường chối cãi.

Thẩm quản sự lập tức tiến lên, “Lão gia, bây giờ là trong hai cái xấu nên chọn cái ít xấu hơn.” Một đám người Hàn gia đã rối loạn hết lên rồi, thật sự có khả năng Vinh Quốc công sẽ chết ở chỗ này.

Thẩm Xương Cát trầm mặt xuống xuống, phân phó hạ nhân, “Sửa sang lại Đông Khoa viện, trước hãy đưa Vinh Quốc công vào nghỉ ngơi đã, sau

https://thuviensach.vn

đó đi tìm thái y… Để cho người đến phủ Vinh Quốc công bẩm báo với Vinh Quốc công phu nhân, để cho bà ấy đón Vinh Quốc công về.”

…

“Lần này phủ Vinh Quốc công thật sự xong rồi…”

Từ Tùng Nguyên vừa mới bước vào nha môn liền nghe thấy có người nghị luận.

“Vinh Quốc công bệnh thành cái bộ dạng kia còn phải chống đỡ đi cầu xin Thẩm Xương Cát.” Thư ban bên cạnh thấp giọng nói, “Nếu như Thẩm Xương Cát đã ra mặt thì đó chính là ý chỉ của Hoàng Thượng, chỉ sợ là cả triều văn võ ai cũng không có lá gan hướng Hoàng Thượng cầu xin tha thứ cho Hàn gia.”

“Thật là đáng thương, Hàn tướng quân những năm này ở mậu biên cũng không phạm lỗi gì cả.”

“Haizz, đừng nói nữa, không cần mạng nữa à.”

Hàn gia cứ như vậy mà sắp đổ?

Chính vì quan hệ của Hàn Chương và Cố Lang Hoa sao? Từ Tùng Nguyên đột nhiên cảm thấy rất không chân thật, tối hôm qua mẫu thân gọi ông ta đến bên cạnh, nhắc nhở ông ta ngàn vạn lần không được ra mặt nói giúp Hàn Chương.

Quan hệ của Từ gia và Cố gia vốn rất gượng gạo, bây giờ Cố đại tiểu thư lại làm ra chuyện mất đi danh tiếng như vậy, Từ gia nên đứng cách xa mới đúng, nhưng ông ta vẫn không thể tin tưởng được rằng Cố Lang Hoa đêm đó quật cường đứng ở trước mặt mình lại thật sự có thể làm ra loại chuyện đó.

https://thuviensach.vn

Không thể nào.

Lúc Hàn Chương ở Trấn Giang gặp được Cố Lang Hoa, Cố Lang Hoa mới tám tuổi, nữ hài tử tám tuổi thì biết cái gì là tình yêu nam nữ.

Vừa nghe đã biết chính là giả.

Ông ta đoán chừng hai ngày nay, giám quan sẽ dâng tấu chương lên nói giúp Hàn Chương, nhưng hai ngày nay lại yên tĩnh, tất cả mọi người chỉ là lén lút nghị luận mà thôi, mỗi một người đều đang nhìn xem Hoàng Thượng muốn xử trí Hàn Chương như thế nào.

"Từ đại nhân," Quan viên Trung Thư Tỉnh đi qua, "Trung Thư Tỉnh chúng ta có phải là phải dâng tấu chương lên không?"

Từ Tùng Nguyên nghe không hiểu, "Dâng tấu chương gì?"

Quan viên lập tức nói: "Chính là tấu chương đồng ý Đại Tề và Tây Hạ nghị hòa đó. Mặc dù Hoàng Thượng bổ nhiệm người đi sứ Tây Hạ, nhưng người vẫn luôn không có thái độ rõ ràng."

"Sau Hàn tướng quân, còn không biết tiếp theo đến phiên ai, tâm tư Hoàng Thượng lại càng khó dò."

Từ Tùng Nguyên không nhịn được nói: "Thật sự là Hoàng Thượng?"

Quan viên nói: "Đây chính là chuyện Hoàng Thành Ti làm a, không phải Hoàng Thượng bày mưu đặt kế thì là ai chứ?" Nói rồi chỉ chỉ tấu chương bên cạnh, "Ngài xem những tấu chương này thì biết, toàn là ca công tụng đức đối với Hoàng Thượng, những đại nhân trong kinh của chúng ta ai ai cũng đều là người tinh anh, bây giờ tất cả đều nghĩ cách để giành lấy sự trong sạch cho mình.

Từ Tùng Nguyên nhìn chồng tấu chương cao ngất.

https://thuviensach.vn

“Đại nhân, chúng ta mau dâng tấu chương lên cho Hoàng Thượng đi!”

…

Hoàng Đế nhìn Hàn Chương.

Ánh mắt Hàn Chương thâm trầm, “Vi thần mang binh đánh giặc ở Trấn Giang, chỉ nhớ người Tây Hạ lúc nào tấn công Dương Châu, vi thần ứng đối như thế nào, phản tặc lại làm sao mà đến Thái Châu, trận đánh này chúng ta tổn thất bao nhiêu binh lực, bắt sống được bao nhiêu tên đầu sỏ phản tặc... Lý Thành Mậu dẫn viện quân đứng ngoài cuộc... chúng thần ở trong tình hình thiếu viện quân và quân tư gắng sức chống địch.”

“Thế nhưng vi thần không nhớ ra được ngày nào tháng nào gặp Cố đại tiểu thư, ngày nào tháng nào Cố đại tiểu thư đến quân doanh, Cố đại tiểu thư ngồi ở trong doanh trướng bao lâu...”

“Những chuyện vi thần không nhớ ra được, nhưng lại truyền ở kinh thành rõ ràng như thế, vi thần không nghĩ ra còn có ai có thể biết được những thứ này.”

Chỉ có Thẩm Xương Cát và Hoàng Thành Ti của hắn mới có thể tra tất cả những chuyện này ra chính xác như thế.

Trên mặt Hàn Chương lộ ra mấy phần buồn bã, “Quân bảo thần chết, thần không thể không chết, Hàn Chương đều biết cả, chỉ khẩn cầu Hoàng Thượng nể tình Hàn Chương vì Đại Tề mà lập được công trạng, đừng liên luỵ đến người bên cạnh.”

Hoàng Đế rốt cuộc cũng hiểu tại sao Hàn Chương lại đến tử gián.

Bởi vì Hàn Chương biết mình chắc chắn phải chết.

https://thuviensach.vn

Thẩm Xương Cát làm ra chuyện như vậy, nhất định là thông qua hắn bày mưu đặt kế.

Cho nên Hàn Chương dứt khoát đến xin chết.

Cả triều văn võ nhất định cũng nghĩ như vậy, nếu không làm sao không có một ai tới thay Hàn Chương cầu xin tha thứ?

Một cơn giận dâng lên trong lòng Hoàng Đế, chuyện hắn không làm, bây giờ nhưng lại chụp lên đầu hắn.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 217: Đùa Bỡn

"Quan gia," Nội thị tiến lên hạ thấp giọng bẩm báo, "Vinh Quốc công đi bái kiến Thẩm đại nhân, kết quả... ngã bệnh ở cửa nhà Thẩm đại nhân, có thể... không tốt lắm."

Thẩm Xương Cát bị cách chức điều tra, Vinh Quốc công bệnh nặng nhưng lại muốn tới cửa bái kiến.

Hoàng Đế cười lạnh, nói: "Hắn thật là phô trương."

Một tội quan như Thẩm Xương Cát lại có thể ngồi ở nhà là có thể chỉ điểm giang sơn, hắn thật sự coi mình là thiên tử sao?

Đang nói chuyện, nội thị mang tấu chương vào cửa, xếp ở trên bàn.

Hoàng Đế nheo mắt lại, "Tại sao hôm nay lại có nhiều tấu chương như vậy?"

Nội thị vội nói: "Là Trung Thư Tỉnh đưa tới, nói là chúc mừng Đại Tề cùng Tây Hạ hòa đàm."

Hàn Chương quỳ dưới đất nghe được lời này, trên mặt lập tức lộ ra vẻ mặt thất vọng, tựa như tất cả ý khí lập tức tan thành mây khói. Hắn đưa tay ra bắt đầu sắp xếp lại dư đồ trên đất, theo dư đồ cuốn lên, những non sông tươi đẹp kia dần dần biến mất ở trước mắt Hàn Chương, cuối cùng biến thành không có gì cả.

Bên tai Hoàng Đế dường như lại vang lên lời của Hàn Chương, "Vi thần trú đóng ở Lĩnh Bắc nhiều năm, củng cố thành luỹ, nghiêm phòng ngoại

https://thuviensach.vn

địch xâm phạm, cho rằng bảo vệ lãnh thổ Đại Tề, nhưng quay đầu lại, Đại Tề lại coi vi thần là địch nhân.”

“Vi thần cho rằng từ đầu đến cuối, Hoàng Thượng và Đại Tề đều cần vi thần đứng ở nơi đó.”

“Bây giờ xem ra, Hoàng Thượng không cần vi thần nữa rồi.”

Một tướng quân từng hăng hái như vậy nhưng hôm nay lại hồn bay phách lạc xếp lại dư đồ, vì nước chinh chiến cả đời, đổi lấy kết quả lạnh lùng thê lương.

Chiến đấu anh dũng và đẫm máu, dùng mạng để vật lộn.

Cuối cùng không địch lại được những tấu chương viết đầy câu chữ nịnh hót kia.

Bất luận là ai cũng sẽ lạnh lòng.

Hoàng Đế cảm thấy có chút không đúng, rất không đúng, hắn nhớ phụ hoàng trước khi chết từng kéo tay hắn và nói, “Nếu như có võ tướng nguyện ý vì con đi chinh chiến sa trường, có văn quan nguyện ý vì con mà hiến sách thí chính, như vậy đế vị của con cũng sẽ vững chắc.”

Hắn muốn đổi Hàn Chương, nhưng không muốn làm cho Đại Tề từ đây không còn ai có thể dùng được.

Hoàng Đế phải có thủ đoạn của Hoàng Đế, không thể giống như những kẻ trên chợ, thủ đoạn vô lại đùa bỡn đó được. Vì để vu hãm một võ tướng, ngay cả mặt mũi hắn cũng không cần, còn có ai có thể kính phục hắn?

Thường ngày hắn có quyết sách gì, những Ngự sử giám quan kia luôn muốn gián ngôn.

https://thuviensach.vn

Nhưng lần này lại không ai lên tiếng, là bởi vì cái này căn bản không có cái gì tốt mà tranh luận.

Không có ai sẽ nói phải trái phân thị phi với tiểu nhân phóng đãng.

Hắn bây giờ, đường đường là thiên tử, ở trong lòng văn võ bá quan chính là một tiểu nhân.

Hoàng Đế mở tấu chương ra, toàn là từ ngữ ca ngợi, nhưng lại khiến cho lửa giận trong lòng hắn nung nấu càng dữ dội hơn, những thứ từ ngữ ca ngợi này cho tới bây giờ cũng chưa từng xuất hiện ở trên ngự án của Hoàng Đế Đại Tề. Hắn mở Tiên Hà của Đại Tề ra, từng cuốn từng cuốn giống như một bàn tay, lần lượt tát vào mặt hắn.

Chẳng trách đảng của Thái Hậu không có bất kỳ động tác nào.

Thái Hậu chẳng những đang trừng phạt Hàn Chương mà còn đang xem chuyện cười của hắn, nhìn hắn bị người ta coi là một hôn quân như thế nào, nếu hoàng vị của hắn không vững, Thái Hậu có thể thừa dịp mà vào.

Thẩm Xương Cát được hắn tín nhiệm như vậy mà còn dám phản bội hắn.

“Khốn nạn…” Ánh mắt Hoàng Đế dường như sắp bốc lửa, giơ tay gạt hết tấu chương trên ngự án xuống đất, “Gọi Tả Thừa Ân đến đây cho ta.”

Trong đại điện vang lên thanh âm của Hoàng Đế.

Giống như sấm sét cuồn cuộn, nổ tung trên đỉnh đầu mọi người.

Lửa ngút trời, muốn biến tất cả thế gian này hóa thành tro bụi.

Thiên tử tức giận, núi sông biến sắc.

Tả Thừa Ân của Hoàng Thành Ti rất nhanh đã đến đại điện, hắn thấy cung nhân đã sợ đến mức run lẩy bẩy.

https://thuviensach.vn

Mặc dù hắn vẫn chưa biết là ai chọc tức Hoàng Thượng nhưng có thể khẳng định người này sắp thảm rồi.

Có phải là Hàn tướng quân hay không? Trong lòng Tả Thừa Ân cơ hồ cho rằng người đó chính là Hàn Chương.

Bây giờ chỉ có Hàn Chương quỳ ở chỗ này, cũng chỉ có cái tên Hàn Chương võ phu không hiểu dàn xếp mới dám cùng Hoàng Thượng tranh cãi.

Nơi này không phải là Lĩnh Bắc, Hàn Chương cũng không phải là đại tướng thủ quan, đáng tiếc Hàn Chương làm quan nhiều năm nhưng lại không hiểu những đạo lý này, nếu như Thẩm đại nhân nghe được tin tức này, trong lòng nhất định sẽ rất cao hứng.

Thanh âm nhàn nhạt của Hoàng Đế từ trên đỉnh đầu Tả Thừa Ân truyền tới, "Áp giải Thẩm Xương Cát vào đại lao Hoàng Thành Ti, trẫm muốn đích thân thẩm vấn hắn, kiểm tra và niêm phong Thẩm gia từ trên xuống dưới, tất cả văn thư lựa chọn từng cái một, có bất cứ dấu vết nào đều phải báo lên cho trẫm."

Tả Thừa Ân ngẩn người tại chỗ, hắn cơ hồ không dám tin tưởng vào tai mình, Hoàng Thượng nói ai cơ?

Không phải Hàn Chương? Làm sao có thể không phải là Hàn Chương chứ?

Tả Thừa Ân hồi lâu mới lắp bắp nói: "Hoàng Thượng, người nói là..."

Khiến cho Hoàng Đế hận không thể lập tức rút kiếm ra, chém Tả Thừa Ân đứng ngẩn ra ở đó thành hai khúc.

Bây giờ rốt cuộc là ai làm chủ Hoàng Thành Ti? Thẩm Xương Cát?

https://thuviensach.vn

Thiên hạ này là ai làm chủ? Chẳng lẽ cũng là Thẩm Xương Cát?

Ánh mắt của Hoàng Đế toát ra lửa, cười lạnh một tiếng, “Các ngươi cũng muốn tạo phản sao?”

Long nhan giận dữ khiến cho lông tơ trên người Tả Thừa Ân dựng đứng hết lên, hắn cảm thấy cổ lạnh như băng, dường như đầu và người đã sắp đứt ra, “Thần không dám, vi thần lập tức dẫn người lùng bắt tội thần Thẩm... Thẩm Xương Cát.”

“Cút....” Hoàng Đế vỗ mạnh tay lên ngự án.

Ngược lại, hắn muốn xem xem, còn có ai, còn có ai dám đùa bỡn với thiên tử như hắn nữa?

“Ngài không thể đi vào, Hoàng Thượng đang nghị sự...” Ngoài điện truyền tới thanh âm của nội thị.

Trên mặt Hoàng Đế hiện ra sát cơ, giận dữ quát lên, “Là kẻ nào? Để hắn vào.”

Nội thị ngoài cửa không khỏi thở dài, lắc đầu một cái, thấp giọng nói: “Từ đại nhân, ngài việc gì mà phải khổ như vậy?”

Từ Tùng Nguyên cầm tấu chương bước vào trong đại điện, mồ hôi đã ướt hết vạt áo của hắn, thế nhưng hắn sau khi hành lễ xong vẫn đứng ở chỗ đó như cũ, “Hoàng Thượng, vi thần có bản tấu.”

Sắc mặt Hoàng Đế tái xanh giống như một con sư tử há cái miệng to như chậu máu ra, đứng lên đi từ ngự toạ xuống, đi tới bên cạnh Từ Tùng Nguyên, “Ngươi muốn nói cái gì?”

Từ Tùng Nguyên cắn răng quỳ xuống, giơ tấu chương thật cao lên đỉnh đầu, thanh âm của ông ta có chút run rẩy, nhưng vẫn nói rõ ràng, “Hoàng

https://thuviensach.vn

Thượng, Đại Tề không thể không có tướng quân Hàn Chương, ngài ấy những năm này canh giữ ở Lĩnh Bắc cực khổ vô cùng... Những lời đồn đại bên ngoài kia đều là cố ý vu khống hãm hại chứ không phải là thật, xin Hoàng Thượng minh xét kỹ lưỡng, phân rõ trung thần và gian thần.

Cho nên ông ta tới đây.

Có thể sẽ không có kết quả tốt, nhưng ông ta muốn thực hiện chức trách của mình, đặc biệt là hôm nay lão sư không còn ở kinh thành, ông ta càng không thể cho lão sư mất thể diện.

Hoàng Đế hừ lạnh một tiếng, "Ngươi ngược lại còn có mấy phần lương tâm."

Nghe được lời này, Từ Tùng Nguyên có chút bất ngờ.

Hoàng Đế đi lên trước, đỡ Hàn Chương trên đất dậy, "Hàn ái khanh bình thân, mặc dù lần này triều đình muốn cùng Tây Hạ hòa đàm cũng là vì bình diệt chiến loạn, để cho bách tính được nghỉ ngơi lấy sức. Khanh ở biên cương cực khổ công cao, trẫm làm sao lại tin tưởng những lời đồn đại bên ngoài kia. Khanh yên tâm, trẫm nhất định sẽ làm chủ cho khanh, trừng phạt những tên gian thần nịnh hót kia, trả lại trong sạch cho khanh."

Từ Tùng Nguyên có chút ngẩn ra, không ngờ Hoàng Thượng chẳng những không trách tội Hàn Chương, hơn nữa còn muốn làm chủ cho Hàn Chương.

Kết quả như vậy ai cũng không ngờ được.

Là ai đang giúp Hàn Chương? Hay là Hoàng Thượng có tâm tư khác? Từ Tùng Nguyên nhất thời tính toán không ra, người người đều cho rằng Hàn Chương lần này nhất định sẽ suy bại, không phải là không có lý do.

Có người ở trong đó ngăn cơn sóng dữ sao?

https://thuviensach.vn

Nếu quả thật có một người như vậy, người này sẽ là ai?

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 218: Hộc Máu

Thẩm gia.

Thẩm Xương Cát cau mày xem thái y chữa trị cho Vinh Quốc công

Sắc mặt thái y rất khó coi, tâm trạng của Thẩm Xương Cát cũng rất không yên. Hàn gia thật giống như đã ôm chặt tâm tư, nhất định phải cùng hắn dây dưa.

Thẩm Xương Cát nhìn về phía quản gia, "Đến Hoàng Thành Ti tìm Tả Thừa Ân, kêu hắn mang người tới đưa Vinh Quốc công trở về Hàn gia."

Hàn gia chẳng qua là đang dùng một chữ "kéo" với hắn, kéo đến quan to chức lớn ở kinh thành đều nghe được tin tức như vậy, đáng thương cho Hàn gia, đừng quên hắn là thống lĩnh của Hoàng Thành Ti, hắn muốn đuổi Vinh Quốc công ra ngoài thì không ai có cách nào ngăn trở nổi.

"Vinh Quốc công tỉnh lại rồi." Hạ nhân Thẩm gia tới bẩm báo.

Tỉnh lại thì tốt. Thẩm Xương Cát nhướn mày lên, sải bước đi vào nhà.

Vinh Quốc công tựa vào gối đầu, sắc mặt tái nhợt, trên trán toàn là mồ hôi. Thẩm Xương Cát tỉ mỉ nhìn sang, bệnh của Vinh Quốc công không giống như là giả vờ, vẻ xám ngoét trên mặt hắn chỉ có trên mặt những người sắp chết.

Vinh Quốc công nhấc mí mắt lên, "Thẩm đại nhân, ngài đang nhìn cái gì thế?"

https://thuviensach.vn

Thẩm Xương Cát nhàn nhạt nói: “Ta thấy bệnh của Vinh Quốc công thật sự là cũng không nhẹ, ngài không ở trong nhà an tâm dưỡng bệnh mà lại đi tới chỗ ta, hà cớ gì phải khổ như thế?”

Trên mặt Vinh Quốc công lộ ra nụ cười, “Ta bệnh cũng sắp tới lúc chết, người chết như đèn tắt, đến lúc đó ta cũng siêu thoát rồi, chỉ có người còn sống mới tiếp tục sự dày vò của thế gian này.”

Thẩm Xương Cát sầm mắt, mặt không biểu tình, Vinh Quốc công lấy ra một miếng ngọc bài đưa cho Thẩm Xương Cát xem, “Thẩm đại nhân, ngài xem, đây là cái gì?”

Tiên Đế từng thưởng một miếng ngọc bài cho phủ Vinh Quốc công, phủ Vinh Quốc công luôn luôn thờ phụng. Nghe nói là dùng huyết ngọc ít có điêu khắc mà thành.

Trên huyết ngọc có khắc chữ, Thẩm Xương Cát tiến tới nhìn, đúng lúc hắn đang muốn nhìn cho rõ, Vinh Quốc công lại buông lỏng tay, miếng ngọc bài kia rơi thẳng xuống.

Thẩm Xương Cát theo bản năng muốn dùng tay đón lấy, Vinh Quốc công kéo cánh tay hắn lại, sức mạnh của Vinh Quốc công rất lớn, ngón tay giống như móng vuốt đâm vào da Thẩm Xương Cát.

Tất cả đều phát sinh trong nháy mắt.

Huyết ngọc rơi xuống đất vỡ tan.

Thẩm Xương Cát trợn to hai mắt, giằng khỏi tay Vinh Quốc công.

Vinh Quốc công cũng dùng hết khí lực lần nữa nằm lại trên giường, trên mặt hiện lên nụ cười buồn bã, “Thẩm đại nhân, đây chính là Tiên hoàng ban cho... ngọc bài ban cho Hàn gia chúng ta, làm sao ngài có thể như vậy làm nó... rơi vỡ? Mặc dù ngài là tâm phúc bên cạnh Hoàng Thượng...

https://thuviensach.vn

nhưng cũng không nên... ỷ vào sự tín nhiệm của Hoàng Thượng, đuổi cùng giết tận chúng ta...”

Thẩm Xương Cát quay đầu nhìn bốn phía, hạ nhân hầu hạ thái y đi lấy thuốc, vừa rồi trong phòng chỉ có hai người hắn và Vinh Quốc công

Không có ai nhìn thấy chuyện gì vừa xảy ra trong phòng.

Đồ Tiên hoàng ngự ban cho Hàn gia, Hàn gia từ đầu đến cuối cẩn thận giữ gìn, đó là vinh dự của Hàn gia, Hàn gia không thể nào tự mình làm rơi vỡ.

Cho nên, cho dù hắn nói ngọc này bài là Vinh Quốc công làm rơi vỡ cũng sẽ không có người nào tin.

Thẩm Xương Cát nghiến răng nghiến lợi, “Ngươi muốn hãm hại ta?” Cho tới bây giờ, hắn chưa từng bị thua thiệt như vậy, một kẻ sắp chết mà cũng dám hãm hại hắn.

Thẩm Xương Cát hung ác nhếch môi lên, mũi nhăn lại, hắn hận không thể lập tức giơ tay ra bóp chết Vinh Quốc công ở chỗ này.

Vinh Quốc công ngẩng đầu lên, cái cổ trắng như tuyết ở trước mắt Thẩm Xương Cát, khẽ nhắm mắt lại, một bộ chờ chết.

Tay Thẩm Xương Cát cơ hồ muốn giơ ra, thế nhưng rất nhanh hắn lại cười lên, “Vinh Quốc công muốn hại ta chỉ sợ không dễ dàng như vậy đâu, nếu như ta giết chết ông ở chỗ này, ở trước mặt bệ hạ, ta tất nhiên không cách nào nói rõ được.”

“Đến lúc đó, ai ai cũng sẽ tin tưởng là ta nhằm vào Hàn gia, cố ý hãm hại Hàn Chương.”

https://thuviensach.vn

Thẩm Xương Cát đứng lên, lạnh lùng nói, “Người đâu, nếu Vinh Quốc công đã tỉnh lại thì đưa Vinh Quốc công về Hàn gia đi.”

Hạ nhân Thẩm gia nghe thấy tiếng, lập tức đi vào phòng.

Thẩm Xương Cát nhìn về phía ngọc bài trên đất, “Miếng ngọc bài kia là do Vinh Quốc công tự mình làm rơi vỡ, không liên quan đến bổn quan.”

Hàn gia sẽ ngã xuống sớm thôi, Hàn Chương sẽ trở thành trò cười, cuối cùng đứng trước mặt người khác chính là Thẩm Xương Cát hắn.

“Ai nói không liên quan tới ngươi?”

Thanh âm mang theo mấy phần uy nghiêm từ cửa truyền tới.

Hàn Chương sải bước đi vào phòng.

Thẩm Xương Cát lập tức cảm giác được áp lực xông tới, Hàn Chương rốt cuộc là tướng quân đã trải qua sa trường, mắt phượng giương lên không giận mà uy, kiêu ngạo sinh ra ở trong trận tiền khói súng, giống như kiếm ra khỏi vỏ, hàn quang bức người.

Thẩm Xương Cát kìm lòng không đặng lui về sau hai bước, nắm lấy đoản đao bên hông.

Nếu như Hàn Chương bị ép, chuyện gì hắn cũng có thể làm được.

Lông tơ trên người Thẩm Xương Cát dựng đứng lên, “Hàn tướng quân... ta đang muốn đưa Vinh Quốc công về phủ. Bệnh của Vinh Quốc công rất nặng, ta đã để cho người bẩm báo với Hoàng Thượng rồi, mời Hoàng Viện Sử tới chữa trị cho Vinh Quốc công.”

Bây giờ Thẩm Xương Cát vẫn còn dùng Hoàng Thượng để đè nén hắn.

https://thuviensach.vn

Hàn Chương cười lạnh một tiếng, nếu như không phải là vì Hàn gia, hắn sớm đã giết cái tên tiểu nhân gian tà này rồi.

Thẩm Xương Cát đáng chết, nhưng hắn càng hiểu hơn, Thẩm Xương Cát là con chó bên cạnh Hoàng Thượng, chỉ giao hắn cho Hoàng Thượng xử trí mới có được kết quả tốt nhất.

Ánh mắt Thẩm Xương Cát không ngừng nhìn ra ngoài, cuối cùng thấy được Tả Thừa Ân sau lưng Hàn Chương.

Tả Thừa Ân tới thì tốt rồi.

Hắn và Tả Thừa Ân cộng lại không nhất định có thể thắng được Hàn Chương, nhưng Hàn Chương muốn giết chết hắn cũng không dễ dàng. Một khi Hàn Chương động thủ, hắn liền có thể đến trước mặt Hoàng Thượng tố khổ, đến lúc đó kẻ thua nhất định là Hàn gia.

Thẩm Xương Cát rút đoản đao bên hông ra, nếu như Hàn Chương là người thông minh thì sẽ không cứng rắn đối chọi với hắn.

Đao của Thẩm Xương Cát vừa mới tới tay, Hàn Chương đã vung tay đánh về phía hắn, Thẩm Xương Cát vội vàng tránh né, quả đấm của Hàn Chương quét qua mặt hắn, hắn lập tức cảm thấy đau rát.

Ánh mắt Thẩm Xương Cát lập tức ửng đỏ, lộ ra sát cơ, hắn xoay người mấy cái, linh hoạt tới trước mặt Tả Thừa Ân, lập tức hạ lệnh, “Còn ngẩn ra làm cái gì, động thủ đi, bên phía Hoàng Thượng ta tự nhiên sẽ khai báo.”

Hàn Chương nghe lời này bỗng nhiên ngừng tay, ngước mắt lên nhìn về phía Tả Thừa Ân, “Tả Đô Tri, ngươi còn chờ cái gì nữa?”

Thẩm Xương Cát cười nhạt, “Hàn tướng quân muốn làm gì thì làm, không sợ lát nữa phải giải thích thế nào với Hoàng Thượng sao?” Hắn nói rồi ra hiệu với Tả Thừa Ân, “Động thủ.”

https://thuviensach.vn

Trên mặt Tả Thừa Ân lộ ra thần tình phức tạp, cuối cùng hắn cũng giơ tay ra.

Đôi kia tay đè trên vai Thẩm Xương Cát, sau đó dùng khí lực toàn thân đè lên.

Thẩm Xương Cát giống như gặp phải thái sơn đè ép, hắn kinh ngạc gắng sức giãy giụa, cổ tay cũng đã bị người trói lại.

Thủ pháp như vậy, Thẩm Xương Cát không thể quen thuộc hơn, bởi vì đây chính là thứ hắn truyền thụ cho Hoàng Thành Ti. Chỉ cần bị đè vai, đối phương liền không cách nào tránh thoát được, dùng sợi giây nhỏ trói chặt ngón tay lại, như vậy hai cánh tay của đối phương cũng không dùng được lực. Lúc này chỉ cần hung hãn đạp một cước trên đùi đối phương, đối phương sẽ ngã xuống đất.

Thẩm Xương Cát mới vừa nghĩ tới đây, trên đùi liền truyền đến đau nhức, ngay sau đó cả người hắn không khống chế được ngã xuống đất.

“Tả Thừa Ân…” Thẩm Xương Cát hô to một tiếng, ánh mắt cơ hồ trừng ra ngoài, “Ngươi muốn làm gì hả?”

Tả Thừa Ân cụp mắt xuống, “Phụng mệnh Hoàng Thượng, áp giải tội thần Thẩm Xương Cát vào đại lao.”

Máu huyết toàn thân Thẩm Xương Cát dường như lập tức đông cứng lại, điều này sao có thể, tại sao Hoàng Thượng lại giam hắn vào đại lao, tuyệt đối không có khả năng này, tuyệt đối sẽ không có chuyện như vậy phát sinh.

Nên bị bắt thì cũng phải là Hàn Chương chứ không phải là Thẩm Xương Cát hắn.

https://thuviensach.vn

“Hoàng Thượng phân phó, lập tức phải lục soát Thẩm gia, nơi này khó tránh khỏi sẽ hoảng loạn, vạn nhất làm bị thương Vinh Quốc công, ty chức không cách nào báo cáo với Hoàng Thượng được…” Tả Thừa Ân tiến lên hành lễ với Hàn Chương, “Ty chức sẽ để cho người đưa Vinh Quốc công trở về phủ.”

Lục soát?

Thẩm gia bị lục soát? Thẩm Xương Cát nghe đến chỗ này, chỉ cảm thấy trái tim thắt lại, thứ gì nóng bỏng lập tức dâng lên, hắn không kịp nuốt xuống, há mồm nhổ ra trên mặt đất, là một ngụm máu đỏ tươi.

Hàn Chương nhặt ngọc bài trên đất lên đưa cho Tả Thừa Ân, “Xin Tả đô tri giao khối ngọc bài này cho Hoàng Thượng, nói Hàn gia chúng ta... đã làm chuyện Tiên đế giao phó. Bây giờ huynh trưởng bệnh nặng, Hàn Chương cũng nên tháo giáp trở về nhà, ngày mai ta sẽ đưa tấu chương lên, xin thôi chức vụ đại tướng quân mậu biên.”

“Ta muốn gặp Hoàng Thượng…” Thẩm Xương Cát thảm thiết gào lên, “Hàn Chương đang giở trò bịp bợm, Hoàng Thượng ngàn vạn lần đừng có mắc lừa....”

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 219: Trừng Phạt

"Tả Thừa Ân.” Cho dù Thẩm Xương Cát có kêu thế nào đi nữa, Tả Thừa Ân bên cạnh cũng mắt điếc tai ngơ.

Những người của Hoàng Thành Ti trước đây vây quanh Thẩm Xương Cát, bây giờ đang tới tấp động thủ với người của Thẩm gia.

Dưới sự bồi dưỡng của Thẩm Xương Cát, Hoàng Thành Ti giống như một lưỡi dao sắc bén lãnh huyết vô tình, cho dù hắn là vương tôn quý tộc, đạt quan hiển quý, chỉ cần phạm sai lầm, rơi vào trong tay Hoàng Thành Ti, chính là một chữ “thảm”.

Bây giờ tất cả những thứ này nhưng lại đều dùng trên người Thẩm Xương Cát.

Thẩm Xương Cát muốn nói, trong miệng lại bị nhét chặt lại, ngay sau đó hắn liền nghe được âm thanh lanh lảnh vang lên trên bả vai mình, đau đớn kịch liệt lập tức truyền tới, hai cánh tay hắn đã bị người vặn sái.

Đây cũng là quy củ mà hắn định ra.

Hắn muốn để cho phạm nhân biết, chỉ cần rơi vào trong tay Hoàng Thành Ti, từ nay về sau chính là thống khổ vô biên.

Đồng đảng Huệ Vương, đồng đảng Khánh Vương đều phải nhận đau khổ như vậy.

Đây mới chỉ là bắt đầu.

https://thuviensach.vn

Hoàng Thành Ti sẽ hành hạ mỗi một phạm nhân đến mức mất đi tôn nghiêm, để cho bọn họ sống không bằng chết.

Sợ rằng bây giờ những thủ đoạn này cũng sẽ dùng ở trên người hắn.

Bởi vì giờ phút này, hắn chính là tù nhân của Hoàng Thành Ti, mà Hoàng Thượng thích xem nhất cũng chính là khiến cho người ta đau đớn đến không muốn sống nữa.

Thẩm Xương Cát hắn trợn tròn mắt lên, khoé mắt nứt ra, huyết lệ dọc theo khóe mắt chảy xuống, nhìn giống như ác quỷ trong địa ngục.

Là ai hại hắn?

Hàn gia, hay là Cố gia, hoặc là Thái Hậu và Hoàng Đế?

Nếu như hắn sống sót, chỉ cần hắn có thể sống sót, hắn nhất định phải báo thù này, hắn nhất định sẽ báo thù.

Thẩm Xương Cát mới vừa nghĩ tới đây, chỉ cảm thấy trên cổ chợt lạnh, ngay sau đó là đau đớn trên da thịt, một cái móc sắt đã từ gáy hắn đi vào, xuyên vào trong da thịt của hắn, sau đó kéo đầu hắn lên.

Đau đớn tột độ khiến cho cả người hắn run rẩy, hắn nhìn thấy một khuôn mặt ở trước mắt.

Trong mắt những người đó tràn đầy huyết quang điên cuồng.

Trên miệng là nụ cười dữ tợn, dường như đang nói: Thẩm đại nhân, ngươi cũng có ngày hôm nay.

Thẩm Xương Cát không ngừng giãy giụa, nhưng đều phí công, hắn giống như một con cá chết bị người kéo ra ngoài.

…

https://thuviensach.vn

Vinh Quốc công được hạ nhân Hàn gia đưa lên giường.

Nhìn bộ dạng suy nhược của Vinh Quốc công, Vinh Quốc công phu nhân không nhịn được mà rơi nước mắt.

Hàn Chương nhíu mày, “Đại ca, huynh làm như vậy, bảo tẩu tử phải làm thế nào? Chúng ta không phải đã nói là chuyện bên ngoài để cho đệ xử trí, huynh cứ an tâm ở trong nhà dưỡng bệnh hay sao?”

Vinh Quốc công mở mắt ra hướng thê tử cười áy náy, “Vất vả cho nàng rồi, cũng là vì ta.”

Vinh Quốc công phu nhân nghẹn ngào lên tiếng, bà sợ Vinh Quốc công nhìn thấy mà buồn bã, lập tức quay đầu che giấu, “Thiếp... thiếp... đi nấu thuốc cho Quốc công gia, huynh đệ hai người... nói chuyện trước đi.”

Vinh Quốc công phu nhân cơ hồ trốn ra khỏi cửa.

Vinh Quốc công không khỏi thở dài, “Ta thật có lỗi với nàng, những năm này nàng ở trong nhà vừa phải chăm sóc cho ta vừa phải lo chuyện gia đình. Sớm biết sẽ có ngày hôm nay, năm đó bất luận như thế nào cũng không thể cưới nàng vào nhà. Nàng không gả cho ta thì nhất định sẽ được sống tốt hơn.”

“Đại ca đừng nói như vậy.” Hàn Chương ngồi xuống, “Nếu như huynh thật sự thương tẩu tử thì nên dưỡng bệnh thật tốt, Hồ tiên sinh cũng nói rồi, nếu như có thể chịu đựng đến mùa xuân sang năm, bệnh này nói không chừng sẽ có khởi sắc.”

Vinh Quốc công cười, “Được, ta đều nghe đệ.”

Hàn Chương hầu hạ Vinh Quốc công uống thuốc xong mới lại ngồi xuống, “Đại ca, tại sao phải làm vỡ miếng ngọc bài kia, đó là Tiên hoàng ban thưởng, cũng coi là vật trân quý nhất của Hàn gia...”

https://thuviensach.vn

Vinh Quốc công không thèm để ý, “Cũng bởi vì Hàn gia là do Thái Hậu và Tiên đế cất nhắc nên Hoàng Thượng mới đề phòng Hàn gia chúng ta khắp nơi, bây giờ ngọc bài nát rồi, Hàn gia bị đánh trở về nguyên điểm, khúc mắc này cũng không còn tồn tại nữa. Đợi đến khi Hoàng Thượng trọng dụng đệ lần nữa, đệ sẽ là người của Hoàng Thượng.”

“Cố đại tiểu thư đó thật là một người thông minh.” Vinh Quốc công nói tới cái này, ánh mắt tỏa sáng. Ở thời điểm người khác còn chưa nghĩ rõ ràng, nàng đã giơ tay bố trí, người như vậy nếu như có thể ở lại Hàn gia, hắn sẽ an tâm rất nhiều.

Tâm tư Vinh Quốc công bỗng nhiên động một cái, có lẽ thật sự nên để Cố Lang Hoa ở lại Hàn gia.

Hàn Chương không biết tâm tư của Vinh Quốc công, “Lang Hoa lúc tám tuổi đã phải giúp Cố lão thái thái quản gia, nếu như không có nàng, Cố gia lúc này còn không biết là cái bộ dạng gì nữa. Vốn là đệ nhận nàng làm muội muội thì phải chăm sóc nàng, nhưng ngược lại còn để cho nàng bị ủy khuất.”

Vinh Quốc công có chút bất ngờ, không ngờ nhị đệ này của hắn luôn dốc sức ở trên chiến trường cũng sẽ có lúc ôn hòa, tinh tế như thế.

“Nhị đệ,” Vinh Quốc công đột nhiên nói, “Nếu như Cố Lang Hoa lớn tuổi một chút, tỷ như nàng bây giờ mười lăm tuổi, đệ có còn muốn nhận nàng làm muội muội hay không?”

Hàn Chương bị hỏi đến ngẩn ra, “Cái này có liên quan gì đến tuổi tác?”

Vinh Quốc công không khỏi lắc đầu một cái, mặc dù nhị đệ đã thành hôn rồi nhưng đối với tình yêu nam nữ vẫn hiểu biết lơ mơ, vì thế mới không hiểu lời hắn nói là ý gì.

https://thuviensach.vn

Vinh Quốc công đang muốn giải thích rõ ràng thì ở cửa truyền tới tiếng của ma ma quản sự.

“Nhị phu nhân người tới rồi, nô tỳ đi bẩm báo với Quốc công gia.”

Ma ma quản sự còn chưa vào nhà, Vân Nương đã như một trận gió đi vào trong, nhìn thấy Vinh Quốc công và Hàn Chương đều ở đây, nàng khẽ há miệng ra, nói thẳng: “Quốc công gia, tướng quân... mọi người đều trở về rồi... trong cung thế nào rồi? Hoàng Thượng có trách tội xuống không?”

Hàn Chương lắc đầu một cái, “Không có.”

Vân Nương thở phào nhẹ nhõm, “Có phải là Thái Hậu cầu xin cho tướng quân hay không? Lúc thiếp ở cung Từ Ninh lúc đi ra, Thái Hậu còn nói, chỉ cần tướng quân không để ý tới chuyện hòa đàm, người tự nhiên sẽ nghĩ cách để xử trí tốt.”

Hàn Chương nghe được lời này liền nhíu mày lại, “Nàng đến cung Từ Ninh?”

Vân Nương lui về phía sau hai bước, Hàn Chương nghe nói như vậy lại không phải mặt đầy cảm kích mà là loại bộ dạng hung thần ác nghiệt, giống như là nàng đã làm sai điều gì.

Trong lòng Vân Nương tự nhiên nảy sinh ra oán khí, hắn còn không hài lòng cái gì? Nàng đi cung Từ Ninh còn không phải là bởi vì hắn gây ra tai họa, nàng vì Hàn gia mà nhọc lòng, bôn ba, vậy mà hắn lại đen mặt lại bày ra bộ dạng tàn bạo, nàng nghĩ tới đây không khỏi hướng Vinh Quốc công trên giường nhờ giúp đỡ, “Quốc công gia... người xem xem, tướng quân lại bày ra cái dáng vẻ này, muội rốt cuộc đã làm sai điều gì chứ?” Nói rồi nàng nghẹn ngào, “Còn không phải là vì Hàn gia sao? Chuyện cho tới lúc này rồi, chúng ta không dựa vào Thái Hậu thì có thể làm như thế nào? Tẩu tử ở nhà làm lụng vất vả, người có thể đi vào cung nhờ giúp đỡ cũng chỉ có muội.”

https://thuviensach.vn

Vinh Quốc công không nhịn được ho khan mấy tiếng, khí tức bình phục lại mới ôn nhu nói: “Thái Hậu nói gì với muội?”

Có Vinh Quốc công thay nàng nói chuyện, lá gan của Vân Nương cũng lớn lên, “Thái Hậu nhắc nhở muội, lập tức làm chuyện này cho tốt, lời đồn đại nhiều sẽ làm tổn hại đến thể diện của Hàn gia, muội liền nghĩ, nếu đã như vậy thì sai người đến Cố gia hỏi ý một chút...”

Câu nói kế tiếp nàng không muốn nói, đó là chuyện Hàn Chương gây ra, nàng nói ra sợ bẩn miệng của nàng.

Hàn Chương nói: “Hỏi Cố gia cái gì?”

Vân Nương nhướn mày lên, miệng hiện lên một tia cười nhạt, “Cũng phải hỏi ý tướng quân một chút... thiếp đã thu dọn viện tử phía bắc rồi, nếu như tướng quân thật sự thích Cố Lang Hoa đó, sẽ để cho người đưa vào... nói là... giúp thiếp xử lý chuyện nhà, tương lai lớn lên rồi sẽ chải tóc*...”

*Tục chải tóc: phong tục xưa, các cô gái trước khi về nhà chồng thì phải thay đổi kiểu chải đầu, búi tóc, cạo sạch phần lông tơ ở cổ và ở mặt.

Vân Nương chỉ lo độc thoại, không nhìn thấy tay Hàn Chương đã run rẩy, cả người biến thành một cây cung kéo căng.

Vân Nương nói, “Có điều... Cũng phải xem ý tướng quân...” Hàn Chương làm ra chuyện xấu như vậy vẫn còn ở trước mặt nàng đùa bỡn oai phong, bây giờ nàng nói ra trước mặt Quốc công gia, để cho Quốc công gia cũng biết ủy khuất trong lòng nàng.

“Nếu như tướng quân nhất định muốn bây giờ đón nàng về phòng...” Vân Nương ngẩng mặt lên, lời còn chưa nói hết, đã cảm thấy hoa mắt một cái. “Bốp” một tiếng, gò má nóng rát đau đớn, chân nàng ta lảo đảo một cái thiếu chút nữa thì ngã xuống.

https://thuviensach.vn

Sau khi thanh âm ong ong bên tai qua đi, nàng ta mới phản ứng lại, lập tức đưa tay bưng lấy gò má, không thể tin được nhìn về phía Hàn Chương.

Hàn Chương dám động thủ đánh nàng?

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 220: Ầm Ĩ

Một gã nam nhân như thế nào mà lại đi động thủ đánh một nữ nhân?

Nước mắt Vân Nương dường như lập tức trào ra, cơ thể yếu đuối run lẩy bẩy.

Đã có lúc nào nàng ta phải chịu ủy khuất như vậy chứ? Nhà mẹ đẻ nàng có đại bá từng là Thượng thư Công bộ, nhà bọn họ cũng là cả nhà hiển quý. Hàn gia ngoài mặt là huân quý, thật ra thì vốn là một cái khung trống rồi, tết nhất người qua người lại còn không nhiều bằng phía bên nhà mẹ đẻ nàng, nhân khẩu cũng không hưng vượng bằng nhà mẹ đẻ nàng.

Năm đó nàng và Hàn Chương thành thân, nếu như không có đại bá trên dưới thu xếp, Hàn gia lấy đâu ra phong quang như vậy?

Hàn gia phải cảm tạ nàng gả tới đây mới đúng.

Hàn Chương muốn tiền không có tiền, muốn địa vị không có địa vị, dựa vào cái gì mà đánh nàng?

Nàng bị mù mắt mới gả cho một tên võ phu như vậy.

“Chàng dựa vào cái gì mà đánh ta?” Vân Nương hung hãn nhìn Hàn Chương, “Ta đã làm sai điều gì mà chàng đánh ta? Chàng ở bên ngoài bẩn thỉu dơ dáy, lại còn quay về giáo huấn ta. Tốt xấu gì chàng cũng là con em nhà huân quý nhưng lại không có nửa điểm lễ phép. Năm đó là chàng đến nhà chúng ta cầu kết hôn, bây giờ phụ thân ta về hưu rồi, có phải chàng cảm thấy nhà mẹ đẻ ta không còn chỗ dùng nữa mới dùng mọi cách khi dễ ta đúng không?”

https://thuviensach.vn

Hàn Chương cũng không ngờ hắn sẽ tát Vân Nương một cái.

Nhưng hắn không hối hận.

Những lời nói từ lúc vào nhà của Vân Nương đủ để đổi lấy một trận dạy dỗ rồi.

Không để cho hạ nhân thông báo đã xông vào, nơi này chính là phòng ngủ của đại ca, một nữ tử xuất thân nhà thư hương môn đệ mà lại không biết lễ phép như vậy.

Nàng xông vào liền vội nói chuyện của hắn và Lang Hoa, bày ra bộ dạng hướng đại ca tố cáo, rõ ràng đã nhận định giữa hắn và Lang Hoa có tư tình.

Hỏi cũng không hỏi hắn một câu liền hạ kết luận như vậy, thậm chí đến nhà cũng thu xếp xong rồi, còn thiếu mỗi việc mang Lang Hoa vào Hàn gia nữa thôi. Nếu như chuyện này truyền ra ngoài, Lang Hoa phải làm người thế nào nữa?

Muốn đổi lấy sự tôn trọng của người khác, đầu tiên phải tôn trọng người khác đã.

Muốn người khác yêu mến nàng, nàng phải suy nghĩ vì người khác đã.

Hàn Chương lạnh lùng nói: “Ta đã sớm nói với đại ca rồi, muốn nhận Cố Lang Hoa làm muội muội, nàng cho là ta sẽ làm ra chuyện gì với một nữ hài tử mười tuổi? Bên ngoài người ta nói cái gì nàng liền tin cái đó sao? Nàng cũng chưa từng nghĩ qua, những thứ kia là lời cố ý hãm hại ta sao? Chúng ta phu thê nhiều năm như vậy, ta đã từng làm ra những chuyện xấu xa kia chưa?”

“Nàng không động thủ đánh ta, nhưng chuyện nàng làm đã đưa toàn bộ Hàn gia và Cố gia vào nướng trên lửa rồi. Cái này không phải là đang giúp Hàn gia vượt qua cửa ải khó khăn…” Hàn Chương nhìn Vân Nương,

https://thuviensach.vn

“Nàng là sợ bị Hàn gia liên lụy, ta cưới nàng vào Hàn gia, trái tim của nàng từ đầu đến cuối không hề đứng chung một chỗ với Hàn gia, nếu như nàng còn nói những lời như ban nãy nữa, ta sẽ còn đánh nàng.”

Vân Nương cười nhạt, nàng chưa từng thấy ai phạm sai lầm còn hiên ngang lẫm liệt vì mình tranh cãi như thế. Hàn Chương cho là hắn vẫn còn là tướng quân uy phong lầm lẫm trông coi toàn bộ Lĩnh Bắc sao?

Nơi này là Hàn gia, không phải là chiến trường của hắn, nàng cũng không phải là nô lệ của hắn.

“Ta muốn về nhà mẹ đẻ.” Trong ánh mắt Vân Nương tràn đầy tức giận và ủy khuất.

Nàng muốn về nhà mẹ đẻ, xem Hàn Chương sẽ làm như thế nào, xem Hàn gia phải xử trí chuyện này như thế nào? Phụ mẫu nhất định sẽ làm chủ cho nàng, nàng muốn cho người của Hàn gia biết, nàng, Triệu Vân Nương không phải dễ bắt nạt như thế.

“Càn quấy…” Vinh Quốc công chống lên thân thể yếu ớt, “Muội lúc này về nhà mẹ đẻ, người bên ngoài sẽ nhìn Hàn gia chúng ta như thế nào? Nhất định lại sẽ có lời đồn đại truyền đi.” Vân Nương giận đùng đùng như vậy về nhà, không biết sẽ nói với người ở nhà mẹ đẻ những gì.

Vân Nương nhếch miệng lên, bây giờ biết sợ là đã muộn rồi, nếu như Hàn Chương còn dám khi dễ nàng, nàng sẽ nói Hàn Chương bỏ nàng đón cái con tiện nhân họ Cố kia.

Không lo che chở cho nàng, coi như chưa có chuyện gì xảy ra sao?

Nàng vốn đã coi thường cái tên võ phu Hàn Chương này.

Nàng tình nguyện xuống tóc làm cô tử cũng không nguyện ý ở cùng Hàn Chương trên một cái giường.

https://thuviensach.vn

Nghĩ một chút nàng đã cảm thấy chán ghét.

Vân Nương bỏ tay ở mặt xuống, “Trước khi đánh ta thì tướng quân nên nghĩ tới những thứ này. Mỗi lần tướng quân từ Lĩnh Bắc trở lại liền gây ra một đống phiền phức, người bên ngoài hỏi tới ta, ta còn nói tướng quân chẳng qua là lời nói không khéo thôi, che giấu cho tướng quân... Nguyên lai ở trong lòng tướng quân, ta chẳng biết làm gì cả...”

Vân Nương nói xong lảo đảo chạy ra ngoài.

“Ta không nên… để cho nàng… vào cửa…” Vinh Quốc công thở dài, “Ta… khi đó còn tưởng rằng… nàng tuổi còn nhỏ, sau khi lớn lên sẽ... hiểu được, mới giúp đệ cái hôn sự này... nào biết sẽ thành ra như thế này.”

Hàn Chương chân mày hơi nhíu lên, “Thứ nàng muốn là giàu sang phồn hoa, nhà chúng ta đã định trước không cho được nàng những thứ này. Đại ca, huynh không cần suy nghĩ nhiều như vậy, chuyện này cứ giao cho đệ xử lý đi.”

Vinh Quốc công phu nhân nghe được tin tức liền đi vào phòng.

“Vân Nương, bên kia… bằng không… nhị đệ, đệ đi dỗ nàng đi... để cho nàng ổn lại trước đã...”

“Đệ không đi…” Hàn Chương nói, “Chí bất đồng đạo bất hợp, đệ cũng không muốn phí lời với nàng ta nữa, nàng ta nhất định muốn về nhà thì cứ để cho nàng ta về đi... Bây giờ Hàn gia cũng không dung nạp được nàng ta nữa.”

Vinh Quốc công phu nhân ngược lại hít một hơi lạnh, “Nhị đệ, ý của đệ là?”

Hàn Chương nói: “Nàng ta đã nhận thức được Hàn gia chúng ta từ đây sẽ sa sút, đã như vậy, không bằng sớm một chút để nàng ta trở về, buộc chung

https://thuviensach.vn

một chỗ như vậy ai cũng khổ.”

Vinh Quốc công phu nhân quay đầu nhìn Vinh Quốc công một cái, Vinh Quốc công chỉ là gật gật đầu, bà lập tức liền hiểu hàm nghĩa trong đó, lập tức tiến lên phía trước nói: “Ta trước đi xem xem đã, nhị thúc cứ ở chỗ này trước...” Nói rồi dừng một chút, “Vị khách kia tới rồi, đợi ở trong thư phòng ở đông viện, dù sao lát nữa huynh đệ hai người cũng phải cùng nhau tiếp khách.”

Hàn Chương nhìn về phía Vinh Quốc công, “Đại ca nghĩ như thế nào mà lại muốn gặp hắn? Hàn gia chúng ta và Bùi gia cũng không có giao tình gì, làm sao Bùi gia sẽ giúp đỡ chúng ta chứ? Bùi Khởi Đường muốn mượn chuyện hòa đàm lần này để lập công trạng, đường đường chính chính tiến vào con đường làm quan thôi!”

Vinh Quốc công lắc đầu một cái, “Bên ngoài đều nói đệ chỉ là một võ tướng, thật sự là coi thường đệ rồi. Bùi gia luôn được Hoàng Thượng tín nhiệm, kết giao với nhà bọn họ cũng không có gì xấu, không bằng đệ cứ nghe xem Bùi Khởi Đường nói thế nào đã...”

Ánh mắt Hàn Chương lạnh buốt. Cái tên Bùi Khởi Đường đó không phải là kẻ dễ đối phó.

Ở Hàng Châu làm ra động tĩnh lớn như vậy, ngay cả Thẩm Xương Cát cũng bị cuốn vào, hắn lại có thể an toàn thoát thân, sau lại theo Bùi Tư Thông tới kinh thành, rất nhanh liền được Hoàng Thượng chú ý.

Vô sự không lên điện Tam Bảo.

Bùi Khởi Đường vào lúc này tới Hàn gia, nhất định là trong lòng có tính toán.

Hàn Chương nói: “Vậy để cho hắn qua đây đi, nghe xem hắn rốt cuộc muốn làm gì?”

https://thuviensach.vn

Bùi Khởi Đường được hạ nhân Hàn gia dẫn vào cửa.

Thấy hình dáng Bùi Khởi Đường, Hàn Chương có chút kinh ngạc, đây chính cái người hôm nay hắn đã gặp lúc vào cung.

Bùi Khởi Đường đi về phía trước hành lễ rồi ngồi ở cái ghế bên cạnh.

Nếu như đây là thường ngày, Hàn Chương nhất định sẽ không nói chuyện, nhưng bây giờ sợ Quốc công đãi khách khổ cực, vì vậy mở miệng, "Bùi tứ công tử đột nhiên tới cửa là vì chuyện gì?"

Bùi Khởi Đường chậm rãi nói: "Ta muốn mời Hàn tướng quân giúp đỡ, viết một bức thư tay cho hai kỵ binh phó tướng ở Lĩnh Bắc, để cho bọn họ ở thời khắc mấu chốt nghe theo sự chỉ đạo của ta."

Nghe đến lời này, Hàn Chương lập tức đứng lên, lưỡi đao sắc bén nhô ra từ trong ánh mắt, "Ngươi nói cái gì?"

Người này thật là to gan, trực tiếp muốn quyền chỉ huy kỵ binh của Hàn gia với hắn.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 221: Tình Ý

Bùi Khởi Đường nhận lấy địa đồ từ trong tay Bùi Tiền mở ra, trải trên bàn bát tiên ở Hàn gia.

Bùi Khởi Đường nói: "Sau khi hai nước hòa đàm, quân đội đóng quân của Ngân Châu sẽ ít đi quá nửa, đến khi Đại Tề khởi binh tấn công Tây Kinh, quân đội Tây Hạ sẽ tới gần thành Ngân Châu, trong một đêm là có thể đánh chiếm thành Ngân Châu," Bùi Khởi Đường tiếp tục nói, "Hoài Nam Vương chỉ có nửa ngày tập kết quân đội để ứng đối, không có bình phong che chở là Ngân Châu, đối mặt với người Tây Hạ sĩ khí lớn mạnh, tất nhiên sẽ thua trận, người Tây Hạ thuận thế xông lên lấy được năm châu, sẽ tiếp tục đi xuống phía nam, triều đình chỉ có điều quân đội Lĩnh Bắc tới chi viện cho Hoài Nam Vương… Cho dù là Hoàng thượng đã không còn khúc mắc với Tướng quân, đồng ý để Tướng quân dẫn binh đến biên giới Tây Bắc, Tướng quân ngày đêm thần tốc cũng phải dùng tới ba ngày mới có thể tới nơi, mấy ngày đó quân của Hàn gia sẽ cùng với những quân lính bại trận mất chỉ huy kia của Hoài Nam Vương hợp lại với nhau, ngăn cản người Tây Hạ tiến công, quân của Hàn gia dũng mãnh thiện chiến vô cùng, nhưng để cho bọn họ hoảng loạn thủ thành, bọn họ chưa chắc có thể thủ được."

Quân thủ thành đều dùng những đội quân đóng trong thành, bởi vì bọn họ quen thuộc hơn với dân chúng trong thành, thời khắc mấu chốt có thể mượn sức dân.

Cuộc chiến Trấn Giang chính là như vậy, dân chúng Trấn Giang cùng giúp triều đình thủ thành, mới có thể khiến cho thành Trấn Giang vững như thành đồng.

https://thuviensach.vn

Quân đội xa lạ đến, sẽ khiến cho bên trong thành tràn đầy khủng hoảng.

Một khi thành trì bị công phá, dân chúng và thủ quân đều sẽ trở thành vong hồn dưới đao của người Tây Hạ, đến lúc đó dù Hàn Chương có chạy tới, cũng vô ích.

Quân của Hàn gia tổn thất hơn nửa, Hàn Chương có thể làm gì? Quân đội của Hoài Nam Vương chưa chắc đã chịu sự chỉ huy của Hàn Chương.

Hàn Chương nhìn Bùi Khởi Đường, "Ngươi cũng cho là Tây Hạ sẽ tấn công Đại Tề?"

Bùi Khởi Đường gật đầu, "Những năm này Tây Hạ luôn khai thác mỏ sắt, chế tạo vũ khí, lại không hề khởi chiến, hiển nhiên là đang ẩn mình chờ thời, chính là để tìm thời cơ, một lần tất trúng."

Không có ai tin tưởng Tây Hạ sẽ tấn công Đại Tề vào lúc này, văn thần võ tướng của Đại Tề cũng có cái nhìn rất lạc quan với lần hòa đàm này.

Một người cho tới bây giờ chưa từng dẫn binh như Bùi Khởi Đường lại phân tích trận thế rõ ràng như vậy.

Có lẽ thật sự giống như Lang Hoa nói, Bùi Khởi Đường là một nhân tài có thể dùng?

Lang Hoa muốn giới thiệu Bùi Khởi Đường cho Hàn gia, hắn còn rất kinh ngạc, Bùi Khởi Đường và Cố gia từng mâu thuẫn, bây giờ Lang Hoa lại nói tốt cho Bùi Khởi Đường với hắn.

Hàn Chương nói: "Ta sẽ không bởi vì vài ba lời của ngươi mà giao kỵ binh Hàn gia cho ngươi."

Bùi Khởi Đường cười nói: "Ta không cần Tướng quân viết văn thư giúp ta bây giờ," Ánh mắt hắn lóe lên, "Trước hết Tướng quân chỉ cần thông báo

https://thuviensach.vn

cho phó tướng Lĩnh Bắc, nếu như bọn họ bị phái đi Tây Bắc, bị ra lệnh thủ thành, thì bảo bọn họ đến tìm ta, ta sẽ giúp bọn họ nghĩ cách."

Hàn Chương hơi nghĩ ngợi, trong mắt cơ hồ lộ ra vẻ tán thưởng. Người này phải tự đại thế nào mới có thể chắc chắn chuyện sẽ phát triển theo hướng đó.

Nhưng chỉ cần cẩn thận suy nghĩ một chút, chuyện này có khả năng rất lớn sẽ phát sinh.

Bất kể là Hoài Nam Vương hay là hắn, tin tưởng nhất vẫn là huynh đệ dưới tay mình, viện quân triều đình phái tới, sẽ bị tùy tùy tiện tiện điều đi bổ sung chỗ hổng.

Hàn Chương lãnh đạm nhìn Bùi Khởi Đường, "Nếu như chuyện không phát triển theo lời ngươi nói thì sao?"

"Đó là chuyện tốt, chứng minh ta ở biên giới Tây Bắc có tác dụng," Bùi Khởi Đường dáng người cao lớn, trong ánh mắt toát ra nụ cười tự tin, "Đến lúc đó Tướng quân hắn càng tin tưởng ta mới đúng, dẫu sao trên chiến trường đều là quang minh chính đại đối kháng, không có nửa điểm may mắn."

Tài năng thoáng lộ ra trong chớp mắt trên người Bùi Khởi Đường, khiến người ta không thể khinh thường.

Hàn Chương cảm thấy hắn hắn là đã gặp Bùi Khởi Đường này ở đâu đó, nhưng suy nghĩ một chút tất cả những gì Bùi Khởi Đường đã làm ở Hàng Châu, hắn liền đánh mất sự cao hứng trong lòng, đối với người này cũng không hoàn toàn tín nhiệm.

Vinh Quốc công lại cảm thấy rất hứng thú với Bùi Khởi Đường, cười nói: "Bùi Tứ công tử đến bên này đi, chúng ta trò chuyện chút."

https://thuviensach.vn

Bùi Khởi Đường ngồi xuống bên cạnh Vinh Quốc công.

Hai người nói mấy câu, Bùi Khởi Đường liền nói: “Ta mới vừa nghe phụ thân nói, Hoàng thượng có ý mời phụ thân ta ra mặt, hỗ trợ Hàn gia lo liệu nghi thức nhận Cố thị làm nghĩa muội, như vậy cũng sẽ không có ai nói lời đồn nhảm nữa.”

Vinh Quốc công có chút kinh ngạc, “Hoàng thượng nói như vậy sao?”

Bùi Khởi Đường gật đầu một cái, “Sáng mai phụ thân ta sẽ đến thương lượng chuyện này với Quốc công gia, Tướng quân có bất cứ ý kiến gì cũng đều có thể nói với phụ thân ta.”

Bùi Tư Thông ra mặt xử lý chuyện này là tốt nhất, bởi vì Bùi Tư Thông đại diện cho Hoàng thượng, Hoàng thượng cũng thừa nhận quan hệ của Hàn Chương và Cố Lang Hoa là nghĩa huynh nghĩa muội, ai còn có thể nói ra nói vào về chuyện này nữa.

Vinh Quốc công nhìn về phía Hàn Chương, Hàn Chương gật đầu một cái.

Vinh Quốc công lại không vui như Hàn Chương, ông ta cẩn thận quan sát Bùi Khởi Đường.

Tuy lúc Hàn Chương đến quân doanh mới có mười mấy tuổi nhưng vẫn còn nét trẻ con, không giống Bùi Khởi Đường, còn nhỏ tuổi, đã luyện được phong thái trấn tĩnh ung dung, trên lông mày lộ ra ôn hoà, chững chạc lạ thường, ánh mắt sáng ngời, mỗi câu nói ra đều đầy lý lẽ, hiển nhiên vô cùng rõ ràng mình sắp đạt được mục đích gì.

Tương lai người này chẳng những sẽ vô cùng tươi sáng, mà sẽ còn sống rất hạnh phúc.

Người hiểu mình, mới dễ dàng đạt được vui vẻ nhất.

https://thuviensach.vn

Bùi Khởi Đường hiển nhiên chính là loại người như vậy.

Hắn chạy đến Hàn gia, hắn không chỉ muốn trở thành đồng minh với Hàn gia. Hắn quan tâm đến chuyện của Cố Lang Hoa như vậy, có phải là còn có tính toán khác không.

Hiển nhiên Bùi Khởi Đường rất hy vọng Nhị đệ và Cố Lang Hoa có thể kết làm huynh muội.

Vinh Quốc công mỉm cười, nhưng ánh mắt ông ta rất nhanh trầm tĩnh lại, "Nói như thế, hôm nay chúng ta nhất định phải nghĩ ra kết quả, để ngày mai còn dễ thương nghị với Bùi đại nhân."

Vinh Quốc công vừa cảm thấy có chút mệt mỏi, Bùi Khởi Đường đã đứng dậy cáo từ.

Bùi Khởi Đường đi ra ngoài, Vinh Quốc công liền mơ màng ngủ.

Lần nữa mở mắt, trời đã tối rồi, Vinh Quốc công phu nhân dịu dàng nói: "Có muốn uống chút nước không, thiếp thấy môi chàng khô rồi."

Vinh Quốc công gật đầu một cái, nhấp hai ngụm nước, mới nói: "Bên nhị đệ thế nào rồi? Vân Nương còn ầm ĩ nữa không?"

Vinh Quốc công phu nhân lắc đầu, "Không, chỉ sai nha hoàn về nhà mẹ đẻ, có lẽ là đi tố cáo." Vân Nương không phải là một người tùy tùy tiện tiện là có thể dàn xếp ổn thỏa, nhất là khi bị đánh, nhất định phải ầm ĩ đến cùng.

Năm ngoái có một nha hoàn thất lễ với nàng ta, nàng ta sai nha tử bán nha hoàn đi, cha mẹ của nha hoàn đó quỳ xuống cầu xin một ngày một đêm, Vân Nương hết giận mới bỏ qua cho.

Vinh Quốc công nhẹ giọng nói: "Nàng cảm thấy Cố Lang Hoa kia thế nào? Nếu như nàng gả cho Nhị đệ, có phải Nhị đệ sẽ rất vui không? Sau

https://thuviensach.vn

này Nhị đệ cũng sẽ không cô đơn như vậy...”

Vinh Quốc công phu nhân hơi kinh ngạc, “Lão gia, chàng cũng tin lời đồn đại bên ngoài sao?”

Vinh Quốc công lắc đầu, “Ta không tin... ta biết bây giờ Nhị đệ không có tình yêu nam nữ với Cố đại tiểu thư, thế nhưng... con người sẽ lớn lên.... loại quan tâm lúc nàng còn nhỏ thì là ca ca chăm sóc muội muội, tương lai thì sao? Ở Trấn Giang, Cố đại tiểu thư giúp Nhị đệ củng cố tường thành, ở đồn bảo vệ chăm sóc thương binh, nữ tử như thế hẳn là mẫu người mà Nhị đệ yêu thích.”

Vinh Quốc công thở dài, “Hôm nay gặp Bùi Khởi Đường ta mới biết, không chỉ mình ta nghĩ vậy, nếu như trong lòng Bùi Khởi Đường không có lo âu, cũng sẽ không ra sức thúc đẩy chuyện này, để cho Nhị đệ và Cố đại tiểu thư định danh phận huynh muội lúc này.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 222: Ly Hôn

Vinh quốc công phu nhân suy nghĩ hồi lâu, “Ý của Quốc công gia là Bùi Tứ công tử thích Cố đại tiểu thư?”

Vinh Quốc công gật đầu.

Vinh Quốc công phu nhân dở khóc dở cười, “Làm sao Quốc công gia nhìn ra được? Bùi Tứ công tử đó chỉ mới nói hai câu thôi mà chàng kết luận như vậy.”

Vinh Quốc công khẽ mỉm cười, người lúc sắp chết, rất nhiều chuyện đều nhìn rõ hơn nhiều. Giàu sang phú quý cái gì cũng đều không quan trọng, ông ta chỉ không muốn Nhị đệ sẽ cô đơn cả đời, cho dù là lúc chết đi, da ngựa bọc thây thì cũng phải có chút bận tâm, giống như ông ta vậy, chỉ cần nhớ tới thê tử, trong lòng liền ấm áp.

Vinh Quốc công phu nhân thở dài, “Cả cuộc đời chàng đã làm quá nhiều chuyện vì cái nhà này, vì nhị đệ rồi, có lúc chàng cũng nên học cách buông tay.”

“Nếu nhị đệ thật sự thích Cố đại tiểu thư, nhất định sẽ nghĩ đủ cách giữ nàng ở bên cạnh,” Vinh Quốc công phu nhân thấp giọng nói, “Ban nãy nhị đệ đã để cho người đến Cố gia đưa tin, lại mời trưởng bối trong tộc tới, thiếp thấy nhị đệ đã quyết tâm trong chuyện này rồi.”

Một lúc sau, Vinh Quốc công mới thở dài, “Cái thằng ngốc này, cứ ngay thẳng như vậy, sớm muộn cũng chịu thiệt.”

...

https://thuviensach.vn

Hàn Chương ngồi trong thư phòng một lúc, rồi lững thững đi trong viện.

Trời đã tối, ngọn đèn dầu đốt trong phòng phát ra ánh sáng ôn hòa.

Hạ nhân thấy Hàn Chương lập tức đi tới, "Để nô tỳ vào bẩm báo với Quốc công gia."

Lúc này Hàn Chương mới lấy lại tinh thần, hoá ra hắn đi tới chỗ của ca ca, "Tẩu tử có ở đây không?"

Hạ nhân vội trả lời: "Đại phu nhân đang ở đây ạ..."

Vậy thì không quấy rầy bọn họ nữa, ca ca bệnh nặng, tẩu tử một khắc cũng không muốn rời đi, những thời khắc cuối cùng này hắn cũng nên để lại cho phu thê hai người bọn họ.

"Không cần thông báo đâu, ta đến thư phòng."

Hoá ra phủ đệ lớn như vậy, nơi hắn có thể đi cũng chỉ có thư phòng mà thôi.

Hàn Chương đi vào thư phòng ngồi xuống, trên bàn để một chén nhân quả hạch, lúc này hắn ngồi xem bản đồ, thuận tay bóc ra. Lang Hoa thích ăn quả hạch, ở Trấn Giang hắn thường xuyên bóc cho nàng ăn, thường xuyên làm lại thành thói quen, chỉ cần bên cạnh có quả hạch, hắn liền không nhịn được bóp vỡ ra, lấy nhân bên trong.

Ở Trấn Giang gặp Lang Hoa, hắn không nhịn được suy nghĩ muốn chăm sóc nàng, không ngờ hôm nay lại bị người khác xuyên tạc tâm tư này.

Ca ca hỏi hắn, nếu như Lang Hoa trưởng thành rồi, trong lòng hắn sẽ nghĩ như thế nào.

Hắn không suy nghĩ nhiều như vậy, hắn làm ca ca có gì không tốt, như vậy thì có thể danh chính ngôn thuận chăm sóc nàng. Nếu như hai nhà thật

https://thuviensach.vn

sự trao đổi thiệp, có danh phận huynh muội rồi từ nay về sau cũng sẽ không có ai nói xấu sau lưng nàng nữa.

Như vậy đã rất tốt rồi.

Hàn Chương ăn cơm xong, đi về phía viện của Vân Nương, trong sân nha hoàn quỳ thành một hàng, tiếng của Vân Nương từ trong nhà truyền tới, "Toàn là đồ vô dụng, cái vòng khảm ngọc lục bảo của ta rốt cuộc đi đâu rồi? Đó là đồ ta mang từ nhà mẹ đẻ tới, các ngươi không nhìn thấy, nó còn có thể tự mọc chân mà chạy sao? Hôm nay không tra cho rõ ràng, ta sẽ bán các ngươi cho người nha tử, ổ trộm, nơi này chính là một ổ trộm..."

Hàn Chương nghe lời này không khỏi nhíu mày.

Vân Nương chỉ cần tức giận thì sẽ chẳng kiêng nể gì, lời gì cũng đều mắng ra được.

Lúc trước ca ca còn khuyên hắn, Vân Nương cũng không tệ, dỗ dành một chút là được rồi. Nhưng không ai có thể quanh năm suốt tháng đi dỗ dành một nữ tử cả, một nữ tử từ trước tới nay chưa từng quan tâm tới người khác.

Trong lòng Hàn Chương sinh ra một cảm giác phiền muộn, hắn sải bước tiến vào phòng.

Vân Nương đang mắng hạ nhân, thấy Hàn Chương tới, không khỏi ngẩn ra, nhưng rất nhanh trên mặt càng thêm phẫn hận hơn, nổi giận đùng đùng ngồi ở mép giường, xoay mặt đi.

Hạ nhân trong phòng tiến lên hành lễ với Hàn Chương.

Vân Nương mím chặt môi, dáng vẻ không định nói chuyện với Hàn Chương.

https://thuviensach.vn

“Vân Nương,” Hàn Chương bình tĩnh nói, “Lấy bản kê khai của hồi môn của nàng ra đi! Những năm nay thiếu mất thứ gì, Hàn gia chúng ta sẽ cấp bù cho nàng...”

Vân Nương nghe lời này kinh ngạc quay mặt lại, hồi lâu mới hiểu được hàm nghĩa của lời này, “Chàng... Chàng nói cái gì?”

Thái độ của Hàn Chương rất ôn hòa, “Ta nói, chúng ta ly hôn đi, nữ tử triều đại này sau khi ly hôn vẫn có thể tái giá, hơn nữa chúng ta cho tới bây giờ chưa hề chung chăn gối, nàng cũng vẫn còn nguyên vẹn, tương lai tìm một người nàng thích gả cho hắn, đỡ phải ở Hàn gia chịu đựng.”

Tay Vân Nương run lẩy bẩy.

Nàng chưa từng nghĩ Hàn Chương sẽ ly hôn với nàng

Gia đình danh giá không phải rất để ý danh tiếng sao? Lúc này hắn lại nói ly hôn, không sợ bị người ta bàn tán sao?

Hàn Chương nói: “Lúc nàng gả qua đây, ta giao cho nàng hai cái điền trang, nàng cũng mang đi đi! Những năm nay ta không ở trong nhà, luôn không chăm sóc chu toàn được cho nàng, ban nãy mặc dù nàng nói sai, ta cũng không nên động thủ đánh nàng,” Nói rồi đứng lên, khom người bái Vân Nương một cái, “Coi như là Hàn Chương ta có lỗi với nàng.”

Không có ồn ào, cũng không có chán ghét, lại càng không chỉ trích nữa, bởi vì đã không còn là người một nhà.

Vân Nương nhìn Hàn Chương, nàng từng nghĩ đến ly hôn, nhưng chưa từng nghĩ chuyện này sẽ xảy ra ở trước mắt.

Dễ dàng như vậy, đơn giản như vậy.

https://thuviensach.vn

Không thể nào, Vân Nương không dám tin tưởng, Hàn Chương sao có thể làm ra chuyện như vậy, vì sao hắn lại muốn ly hôn với nàng, một tên vũ phu như hắn, có quyền gì mà nói ra những lời này.

“Chàng đứng lại,” Vân Nương lớn tiếng nói, “Chàng tùy tùy tiện tiện nói một câu, liền muốn đuổi ta ra khỏi Hàn gia? Dựa vào cái gì? Ta là chính thê chàng cưới hỏi đàng hoàng.”

“Chỉ dùng hai cái điền trang là đuổi ta đi sao, chàng coi ta là cái gì?” Vân Nương nói tới chỗ này chợt hiểu ra, “Trách nào chàng không chịu đưa Cố Lang Hoa vào cửa, chàng... chàng là muốn bỏ ta, rồi mới cưới nó, ta nói đúng không.”

Hàn Chương không mắng Vân Nương, sắc mặt trở nên lạnh lùng hơn, “Nàng muốn làm ầm lên đến mức người của hai nhà không ngóc đầu lên được mới chịu thôi sao? Ta sẽ không cưới Cố Lang Hoa, bởi vì ta coi nàng ấy là muội muội, sở dĩ có lời đồn đại như vậy, là bởi vì Thẩm Xương Cát muốn hãm hại ta. Ngày mai trưởng bối trong tộc sẽ tới chủ trì đại cuộc, quyết định danh phận huynh muội của chúng ta, chuyện nàng và ta ly hôn cũng giao cho trưởng bối đi!”

Vân Nương hoang mang rối loạn, nàng đã không biết rốt cuộc cảm xúc trong lòng mình là gì nữa rồi, “Hàn Chương, ngươi... nói cho rõ ràng... ta không hề phạm phải thất xuất*, ta đoan chính, ngươi dựa vào cái gì mà bỏ ta, ta....”

*Thất xuất: Bảy tội không được phạm phải, nếu không sẽ bị chồng bỏ (đối với người đàn bà thời xưa ở Trung Quốc và Việt Nam, theo quy định của sách "Nghi lễ") bao gồm: Không con cái, dâm loạn, bất hiếu, lắm điều, trộm cắp, ghen tuông, bệnh khó chữa.

“Ta không bỏ nàng, nàng cũng không phạm phải thất xuất,” Ánh mắt Hàn Chương hơi trầm xuống, “Bởi vì nàng căn bản cũng không coi mình là

https://thuviensach.vn

thê tử của Hàn Chương ta, những năm này ở trong nhà, nàng đã từng làm chuyện mà một Hàn Nhị phu nhân nên làm chưa? Nàng đối với ta chẳng qua cũng chỉ là chán ghét mà thôi.”

Hàn Chương nói xong cũng không quay đầu lại rời khỏi phòng.

Vân Nương chỉ cảm thấy quanh người lạnh như băng, không nhịn được rùng mình, ma ma tổng quản bên cạnh đã nói: “Phu nhân, người mau đi nhẹ nhàng nói chuyện với Tướng quân đi, tuyệt đối đừng ly hôn, người bây giờ tốt xấu gì cũng là ngoại mệnh phụ, thật sự ly hôn rồi.... người sẽ là một bà cô bị trả về, sẽ bị người bên nhà mẹ đẻ xem thường...”

Sẽ như vậy sao?

Vân Nương ngẩn người tại chỗ, “Hắn cố ý, hắn làm ra những chuyện này chính là muốn đuổi ta ra khỏi Hàn gia, dựa vào cái gì, ta không đi, ta không thể đi, ta muốn làm ầm đến cùng với hắn, ta sẽ không để cho hắn được như ý đâu, ta phải đến Cung Từ Ninh bẩm báo với Thái hậu, ta phải đi mời Ninh Vương phi tới làm chủ cho ta, ta phải đi tìm Quốc công gia... ta không tin tất cả mọi người sẽ để hắn ức hiếp ta như vậy.”

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 223: Nhận Lỗi

Lang Hoa dậy từ sáng sớm.

Cố gia từ trên xuống dưới đều vui mừng, Cố Tứ thái thái mang mấy bộ quần áo tới để cho Lang Hoa thử một lần, trong mắt đầy vẻ vinh dự, "Chính thức nhận Hàn Chương làm ca ca, xem còn ai dám khi dễ Lang Hoa nhà chúng ta nữa."

"Vẫn như thế thôi," Lang Hoa nhếch môi cười, "Vẫn sẽ có người nói chúng ta dùng hết mọi thủ đoạn rốt cuộc cũng leo lên được đến phủ Vinh Quốc công."

Cố Tứ thái thái xị mặt xuống.

Lang Hoa kéo tay Cố Tứ thái thái, "Không sao đâu, để cho bọn họ nói đi, chúng ta đâu có sống vì người khác, tại sao phải để ý chứ."

Trong lòng Cố Tứ thái thái ấm áp hơn, con bé Lang Hoa này, bây giờ đã biết làm bà vui lòng rồi, bà cười ngước mắt lên, vừa hay nhìn thấy Cố Chiêm Lâm đang dáo dác ngó ở bên ngoài.

Cố Tứ thái thái cố ý nghiêm mặt lại, "Đứa nhỏ này, không ăn cơm cùng tổ mẫu con, lại tới nơi này làm gì."

"Tổ mẫu bảo con tới xem xem." Cố Chiêm Lâm lách qua khe hở của rèm tiến vào.

Cố Tứ thái thái bất đắc dĩ lắc đầu một cái, từ sau khi lão gia từ đại lao trở về, Lâm Ca và Lang Hoa thân thiết với nhau, thỉnh thoảng phải chạy đến

https://thuviensach.vn

phòng Lang Hoa ngồi một lúc.

Thừa dịp Cố Tứ thái thái không chú ý, Cố Chiêm Lâm chạy tới ghé vào bên tai Lang Hoa nói: “Tỷ tỷ nhận Hàn Tướng quân làm ca ca, có phải đệ cũng trở thành đệ đệ của Hàn Tướng quân không,” Nói rồi ưỡn ngực ra, “Tương lai đệ lớn lên rồi, có thể mời Hàn Tướng quân dạy đệ võ nghệ không.”

Sau khi Hàn Chương đánh thắng trận ở Trấn Giang, trẻ con ở Trấn Giang luôn nhắc đến Hàn Chương, Lâm Ca đương nhiên cũng không ngoại lệ. Có thể lấy Hàn Chương làm tấm gương, tối thiểu nhất cũng sẽ có một lòng chính trực.

Lang Hoa nói: “Đến lúc đó ta sẽ nói với Hàn Tướng quân một chút.”

Trên mặt Lâm ca lập tức lộ ra nụ cười.

“Đại tiểu thư, Bùi Tứ công tử tới.” A Mạt vào nhà thấp giọng bẩm báo.

Hôm nay người của Hàn gia sẽ tới, Tứ thúc sợ có chỗ nào không chu toàn, ở tiền viện, hậu viện đều sắp xếp nhân thủ nhiều hơn, Bùi Khởi Đường muốn chui vào quá không dễ dàng.

Lang Hoa nói: “Hắn đang ở đâu rồi?”

A Mạt cũng chỉ là nghe tin tức Tiêu ma ma truyền đến, “Bùi Tứ công tử theo Bùi Tư Thông đại nhân tới, đang ở sảnh đường nói chuyện với lão thái thái!”

Hoá ra là như vậy, đây chính là lần đầu tiên Bùi Khởi Đường quang minh chính đại tới cửa.

A Mạt nói: “Bùi Tứ công tử nhờ Tiêu ma ma truyền lời cho tiểu thư, nói một lát nữa ngài ấy sẽ đến vườn hoa ngồi một chút.”

https://thuviensach.vn

Đây là ý bảo nàng cũng đến vườn hoa.

Lang Hoa đẩy Cố Chiêm Lâm ra ngoài, mới phân phó A Mạt, “Nói với Bùi Tứ công tử, ta còn phải ở trong phòng sửa sang trương mục, nếu như hắn có chuyện quan trọng cứ tới đây nói chuyện.”

Đổi thành người khác, nghe được lời như vậy, cũng sẽ không đến.

Bùi Khởi Đường lại không phải là người bình thường.

Chỉ chốc lát sau, hắn đã đứng trước mặt Lang Hoa.

Trong tròng mắt đen nhánh của Bùi Khởi Đường lóe lên mấy phần lúng túng, “Xem ra, nàng cũng không hề giúp ta nói tốt một câu nào trước mặt Cố lão thái thái.”

Ngoài mặt Cố lão thái thái tỏ ra rất hoà nhã, kỳ thực chỉ là lịch sự tiếp khách mà thôi, ánh mắt rất lãnh đạm, bất luận hắn nói gì, Cố lão thái thái đều rất ít tiếp lời, hắn nhắc tới chuyện ở Hàng Châu, nhận lỗi với Cố lão thái thái, Cố lão thái thái cũng chỉ nói một câu: “Đều là con nít càn quấy, có gì quan trọng đâu.” Cứ thế là xong.

Lang Hoa cảm thấy rất buồn cười, nàng cố ý làm bộ như không thèm để ý, “Ta phải nói thế nào với tổ mẫu? Lúc ngươi đập tiệm thuốc, không nói cho ta là ngươi đang diễn trò, lẽ nào ta phải cố ý lừa gạt tổ mẫu nói, chúng ta đã thương lượng trước rồi sao?”

Bị Bùi Khởi Đường ngắt mạch như vậy, Lang Hoa cũng tính loạn hết cả trương mục lên, chỉ đành tính lại từ đầu.

“Nàng đừng vội, để ta tính giúp nàng.” Bùi Khởi Đường nói rồi cầm bàn tính qua.

https://thuviensach.vn

Lang Hoa nghiêng đầu nhìn hắn một cái, hắn cũng đúng lúc liếc qua, trong mắt tràn đầy ý cười, gần đây Bùi Khởi Đường thích cười như vậy một cách lạ thường, giống như gió xuân phất qua cành liễu, rất nhẹ nhưng lại rất ấm áp.

Chỉ chốc lát sau, một quyển trương mục đã hạch toán rõ ràng.

“Ngươi đến sảnh đường đi, còn lại để cho Đinh chưởng quỹ tính,” Lang Hoa đuổi hắn đi, “Lát nữa Bùi đại nhân nói chuyện xong với tổ mẫu, Tứ thúc, nhất định sẽ tìm ngươi khắp nơi.”

“Vẫn còn sớm mà,” Khởi Đường cười nói, “Cần phải chuẩn bị rất nhiều đồ, nhất thời làm không xong được, phụ thân ta lại là một người tỉ mỉ, chuyện quan trọng phải nói mấy lần mới yên tâm.”

Hàn Chương để cho trưởng bối Hàn gia nhận Lang Hoa, chính là muốn tiếp nhận toàn bộ Cố gia, cho nên Hàn gia, Cố gia phải trao đổi gia phả ba đời trở lên.

Lang Hoa cũng không nghĩ tới nghi thức sẽ rườm rà như vậy.

Ý của tổ mẫu là sau khi đổi gia phả, nàng đến dập đầu mấy cái cho trưởng bối Hàn gia là được, Bùi Tư Thông đại nhân lại không chịu đồng ý, phải mở tiệc nhận thân thích, làm cho chuyện này thật náo nhiệt.

Hàn gia bên kia còn chuẩn bị cả y phục bốn mùa và đồ trang sức cho nàng, suy nghĩ một chút Lang Hoa cảm thấy rất nhức đầu, thế nhưng Bùi Tư Thông đại nhân lại không ngại phiền toái, nghiêm túc làm hết. Nàng cũng không thể phụ ý tốt của Bùi đại nhân.

Lang Hoa nói: “Sao Hoàng thượng lại muốn để Bùi đại nhân giúp đỡ?”

“Là ta,” Mắt Bùi Khởi Đường sáng lên, “Sau khi Hàn Tướng quân đi, Hoàng thượng muốn làm yên lòng Hàn gia, ta liền đề xuất ý này.”

https://thuviensach.vn

Quả nhiên chính là hắn làm.

“Lại nói,” Bùi Khởi Đường nói, “Ta ở Hàng Châu xúi giục người đi đập tiệm thuốc, trong lòng Cố lão thái thái nhất định rất ghét ta, dù sao cũng phải cho ta một cơ hội chuộc tội chứ.”

Cho nên hắn liền quang minh chính đại đi tới Cố gia.

Bùi Khởi Đường nói: “Phụ thân ta đã nói với Hoàng thượng rồi, muốn để cho ta đi Tây Bắc rèn luyện, Hoàng thượng tám phần sẽ đồng ý.”

Tây Hạ và Đại Tề hòa đàm rồi, thế cục Tây Bắc liền dịu đi rất nhiều, an bài mấy con em quý tộc qua đó tòng quân, đối với bọn họ mà nói chỉ là một sự rèn luyện. Bùi Tư Thông đại nhân có thỉnh cầu như vậy, Hoàng thượng cũng sẽ không cảm thấy bất ngờ.

Bùi Khởi Đường nhìn Lang Hoa, “Nàng thì sao? Nàng muốn lúc nào lên đường?”

Lang Hoa cảm thấy có chút kinh ngạc, “Sao ngươi biết...”

Bùi Khởi Đường chỉ chỉ trương mục, “Nhập nhiều dược liệu chữa bệnh nắng nóng như vậy, có phải nàng muốn mang đến Tây Hạ bán không? Người Tây Hạ uống thuốc của Hồ tiên sinh, nếm được ngon ngọt, nàng lại để cho Hồ tiên sinh tiết lộ chuyện đồn bảo vệ cho sứ thần Tây Hạ, không phải là muốn người Tây Hạ cũng phỏng theo dáng vẻ của Đại Tề thành lập đồn bảo vệ sao, đồn bảo vệ là dùng thương binh thu nhận lúc đánh giặc, người Tây Hạ sẽ không trắng trợn thỉnh cầu Đại Tề cho bọn chúng mượn mấy y công qua đó giúp đỡ, nhất định sẽ tìm mấy lang trung dân gian hiểu mấy chuyện này qua đó, cho nên, bây giờ chính là thời cơ tốt nhất để đến Tây Hạ.”

Đầu óc tên Bùi Khởi Đường này không biết là như thế nào, không có gì giấu được hắn.

https://thuviensach.vn

Lang Hoa nói: “Ta cũng không muốn đề phòng ngươi, nếu không thì sẽ không cho ngươi xem trương mục. Ta bây giờ sẽ không đi Tây Hạ, ta và ngươi giống nhau, đều không phải là chuẩn bị đi chịu chết, phải ở thời khắc mấu chốt, tính toán kỹ càng rồi mới đi.”

Nàng chỉ muốn cứu được phụ thân.

Đại Tề có thể đánh thắng trận, phụ thân có thể bình an trở lại, nàng đã đủ mãn nguyện rồi.

Bùi Khởi Đường bỗng nhiên kéo tay Lang Hoa, “Ta dẫn nàng đi xem một thứ.”

Lang Hoa rút tay ra, Bùi Khởi Đường ra vẻ thản nhiên, “Ta không có ý gì khác... nàng đi xem một chút thì biết, nhất định sẽ cảm thấy rất mới lạ.”

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 224: Khổ Tâm

Bùi Khởi Đường có lúc giống như đứa trẻ vậy, cao hứng lên là không để ý gì cả.

Lang Hoa nhíu mày, “Ngươi buông tay ta ra trước đã.”

Bùi Khởi Đường lúc này mới nhớ ra, ngượng ngùng cúi thấp đầu nói: “Là ta sai rồi, nàng đừng tức giận, ta quên mất.”

Dáng vẻ Bùi Khởi Đường giống như là thật sự không để ý.

Lang Hoa lại nghĩ đến chuyện hắn gặp phải mấy năm qua, sau khi Khánh Vương bị giết, liền sống lang thang chạy trốn khắp nơi, người bên cạnh đều là những người như thế, không giống Lục Anh, từ nhỏ đã theo lão nho học tập, vô cùng để ý những thứ lễ phép này, nàng không thể đòi hỏi Bùi Khởi Đường theo tiêu chuẩn của Lục Anh được.

Lang Hoa nói: “Ngươi muốn cho ta xem cái gì?’

“Xem diều,” Bùi Khởi Đường nói, “Chúng ta vào trong sân xem diều đi.”

Diều có cái gì đáng xem chứ.

Bùi Khởi Đường hứng thú bừng bừng, “Cái này của ta không giống của người khác, cái của ta gọi là diều, của người khác chỉ có thể gọi là diều giấy thôi.

Lang Hoa dĩ nhiên biết diều là cái gì, kiếp trước Hàn Yên bên cạnh nàng làm diều giỏi nhất, mùa xuân, nàng sẽ để cho Hàn Yên thả diều thật cao,

https://thuviensach.vn

nàng ngồi ở trong sân là có thể nghe được tiếng vang "đinh đinh đang đang", đó là tiếng gió thổi vào dây đàn phía dưới diều phát ra.

Tay nghề làm diều của Hàn Yên là học từ cha nàng, diều bay cao, dây đàn cũng chỉnh tốt, cho dù là thợ chuyên làm diều cũng ít có bản lãnh như vậy.

Mỗi lần Lang Hoa nghe tiếng phát ra từ diều, cảm giác tim mình cũng bay theo lên tận bầu trời.

Mặc dù ngày tháng Hàn Yên sống cùng nàng rất ngắn, nhưng vô cùng trung thành với nàng, cho đến lúc chết còn liều mạng muốn cứu nàng.

Cho nên sau khi đến kinh thành, nàng lập tức bảo Tiêu Ấp đi nghe ngóng xem có thợ làm diều lợi hại hay không, muốn thông qua cái này đi tìm Hàn Yên, đáng tiếc lúc này kinh thành còn chưa thịnh hành chơi diều, cho nên vẫn luôn không có được tin tức của Hàn Yên.

Có lẽ là Bùi Khởi Đường nghe được chuyện này từ trong miệng Tiêu Ấp, cho nên mới làm diều cho nàng.

Lang Hoa đi theo Bùi Khởi Đường ra ngoài nhìn diều.

Trên tay A Mạt giơ một con bướm màu sắc xinh xắn, hai cái đuôi thật dài tung bay trên không trung.

Trên bụng bướm tỉ mỉ buộc hai vòng dây đàn, nhẹ nhàng lay động là có thể nghe được tiếng vang lảnh lót.

Trong lòng Lang Hoa khẽ động, nhìn về phía Bùi Khởi Đường, "Thợ làm diều đang ở đâu?"

Lang Hoa nhướng lông mày lên, nhìn có vẻ rất cao hứng.

Bùi Khởi Đường cười nói: "Không có thợ nào hết, là ta làm đó."

https://thuviensach.vn

Lang Hoa tương đối bất ngờ, “Ngươi còn biết làm diều.”

Thấy sự vui mừng trên mặt Lang Hoa mất đi hơn nửa, Bùi Khởi Đường không biết mình đã làm sai điều gì, hay hình mà hắn làm không phải là hình mà nàng muốn? Hắn cũng là từ trong miệng Tiêu Ấp nghe nói Lang Hoa tìm người biết làm diều khắp nơi, mới dựa theo dáng vẻ Tiêu Ấp nói làm cái này đưa cho Lang Hoa.

Bùi Khởi Đường nói: “Nàng nếu không thích, ta sẽ sửa lại một chút.”

Lang Hoa cẩn thận ngắm, “Không cần đâu, như thế rất đẹp rồi.” Rất lâu rồi nàng chưa được nghe tiếng của diều, vừa nghĩ như thế liền hứng thú lại, quay đầu phân phó Tiêu ma ma, “Tìm hai người tới thả diều lên.”

Chỉ cần Lang Hoa thích thì tốt.

“Cần gì phải tìm người tới thả,” Bùi Khởi Đường cười nói, “Mình tự thả mới càng thú vị.”

Giọng Bùi Khởi Đường nhẹ nhàng, có cảm giác khuyến khích, “Nhìn nó bay lên, bất kể nó bay cao bao nhiêu, sợi dây kia từ đầu đến cuối đều ở trong lòng bàn tay nàng, vậy không phải là rất tốt sao?”

“Bùi Tứ công tử, phía Bùi đại nhân nói chuyện xong chuẩn bị đi rồi.” Tiêu ma ma tới bẩm báo.

Bùi Khởi Đường khẽ mỉm cười, giao sợ dây diều kia vào tay Lang Hoa, “Lúc rảnh rỗi, nàng hãy thử xem.”

Lang Hoa gật đầu một cái.

Lúc này Bùi Khởi Đường mới bước nhanh ra ngoài.

...

https://thuviensach.vn

Từ Cẩn Du ngồi xe ngựa đến cửa Từ phủ.

Hạ nhân Từ gia vội vàng đặt bốn băng ghế ở trước xe, hai nha hoàn khom người hầu hạ Từ Cẩn Du xuống xe.

Từ Cẩn Du đội vải che bước vào cửa Từ gia, Từ phu nhân dẫn ma ma quản sự đã chờ ở nơi đó.

“Con về rồi đấy à, sáng sớm hôm nay con kêu người đưa thư về, ta còn không dám tin,” Từ phu nhân nói rồi tươi cười, “Ta còn tưởng phải chờ tới cuối tháng mới có thể gặp con.”

Từ Cẩn Du đi thỉnh an Từ lão phu nhân trong sự hộ tống của cả đoàn người.

Từ lão phu nhân cười vui vẻ, “Mấy ngày không gặp lại đẹp hơn rồi,” Nói rồi nheo mắt lại, “Bộ dạng kia càng ngày càng giống phụ thân con.”

Từ phu nhân bên cạnh hé miệng cười, “Là giống lão phu nhân, lông mày, gò má kia, mọi cử động đều rất giống lão phu nhân, nhất là đôi tay này, thật là giống nhau như đúc.”

Ngón tay Từ Cẩn Du thon dài, vô cùng xinh đẹp.

Từ lão phu nhân gật đầu một cái, tỉ mỉ nhìn Từ Cẩn Du một lần mới nói: “Ở trong cung thế nào rồi? Sao đột nhiên lại có thể về nhà? Không phải nói tâm tình Thái hậu không tốt, muốn con phụng bồi nhiều hơn sao?”

Từ Cẩn Du lắc lắc đầu, “Thái hậu nương nương nghe nói hòa đàm với Tây Hạ tiến hành rất thuận lợi, trong lòng cao hứng, nên để cho con trở lại ở ít ngày phụng bồi tổ mẫu và mẫu thân.”

Từ phu nhân rất cao hứng, “Đây là chuyện tốt, vốn dĩ ta cũng muốn đi xin Thái hậu một ân điển...”

https://thuviensach.vn

Từ lão phu nhân lại có suy nghĩ khác, ngước mắt lên nói: “Có phải trong cung có chuyện gì không?” Nói rồi nhìn về phía Hà ma ma bên cạnh.

Hà ma ma khom người nói: “Bởi vì Cố đại tiểu thư mấy ngày nay thường vào cung phụng bồi Thái hậu, cho nên Đại tiểu thư mới rảnh rỗi.”

Là nó.

Từ lão phu nhân lập tức sầm mặt xuống, “Đứa bé kia cũng thật là kỳ quái, nơi có nó luôn không yên ổn, chúng ta từ Hàng Châu trở lại trong kinh, nó cũng đi theo,” Nói rồi từ từ lần tràng hạt trong tay, “Tùng Nguyên còn cố niệm tình cảm trước đây, muốn mở tiệc trong nhà đón bà cháu bọn họ qua đây tụ tập, vừa nói xong chuyện này… còn chưa, lại xảy ra lời đồn đại của nó và Hàn Tướng quân.”

Từ Cẩn Du ăn miếng quýt Từ phu nhân đút tới miệng, “Tổ mẫu lúc ở Hàng Châu đã gặp được Cố Lang Hoa ạ?”

Từ lão phu nhân hơi nhíu mày, “Ta còn chưa gặp nó, chỉ là nghe nói ở trên sông Tiền Đường nó tranh đấu cùng mấy tên nam nhân, khi đó ta còn nói với mẫu thân con, Cố gia sau này nhất định là tai họa không ngừng. Nữ tử nên có dáng vẻ của nữ tử, nếu không sẽ dẫn đến thị phi.”

Từ phu nhân vội nói: “Lời đồn đại kia là giả, trưởng bối Hàn gia ra mặt đã nhận Cố Lang Hoa làm nghĩa nữ, Hoàng thượng mời Bùi Tư Thông đại nhân làm người lo liệu rồi ạ.”

Từ lão phu nhân lắc đầu một cái, “Chuyện đến chỗ Hoàng thượng, thật hay giả còn chưa làm rõ ràng, Hàn gia có thể thoải mái đáp ứng như vậy, cũng là vội vàng muốn đè chuyện này xuống...”

Hà ma ma nghe đến đây, rốt cuộc không nhịn được chen vào, “Lão phu nhân, phu nhân không biết sao, sáng sớm hôm nay phu nhân của Hàn Tướng quân đã để cho người truyền tin tức đến Cung Từ Ninh, nói là Hàn

https://thuviensach.vn

Tướng quân muốn bỏ vợ, Thái hậu nương nương gần đây tức giận với Hàn Tướng quân, không muốn quản chuyện này, đến cả Hàn phu nhân vào cung thỉnh cầu cũng mặc kệ."

Từ lão phu nhân nhìn về phía Từ Cẩn Du, "Con ở trong cung nghe được nhiều lời ong tiếng ve, tuyệt đối đừng để ý tới, con là đại gia khuê tú đứng đắn, không giống như những người đó, không thể không để ý đến danh tiếng tổ tiên để lại."

Từ Cẩn Du gật đầu một cái, tựa vào người Từ lão phu nhân, "Tổ mẫu yên tâm, tôn nữ sẽ không đâu."

Sắc mặt Từ lão phu nhân lo lắng, "Cố Lang Hoa đó, nếu con gặp nó ở Cung Từ Ninh, cũng đừng đến gần nó. Loại người như vậy bản lĩnh khác thì không có, rất dễ làm hư người khác." Bà ta sống mấy chục năm, hạng người gì mà chưa thấy qua, loại người còn nhỏ tuổi đã không an phận như Cố Lang Hoa này, tương lai sẽ không có kết quả gì tốt.

Từ lão phu nhân nói tới chỗ này, hạ nhân tới bẩm báo, "Lão gia trở lại rồi."

Từ Cẩn Du vui vẻ đứng lên, "Con đi đón cha."

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 225: Lợi Ích

Từ Cẩn Du từ trong viện của Từ lão phu nhân đi ra lập tức thở phào nhẹ nhõm, bước chân cũng chậm lại, nàng hận không thể ở bên ngoài nghỉ ngơi nhiều hơn một chút.

Mỗi lần trở lại Từ lão phu nhân đều phải giảng đạo một phen, cứ như nàng đã làm sai điều gì vậy.

Nàng đã sớm chán ghét những lời đó rồi.

Nếu không phải Thái hậu nương nương để cho nàng xuất cung, nàng thật không muốn về nhà.

“Ta cảm thấy Cố Lang Hoa thực ra rất tốt,” Cẩn Du nhìn về phía Hà ma ma, “Không sợ gì cả, không gò bó trói buộc, muốn làm cái gì thì làm cái đó.”

Hà ma ma vội nói: “Lang Hoa làm sao có thể so với Đại tiểu thư, Đại tiểu thư từ nhỏ đã học thi từ ca phú, cầm kỳ thư họa, không có gì không biết, ngay cả các cô cô của Cung Từ Ninh cũng nói, Hoàng gia dạy nữ nhân cũng chỉ như thế thôi.”

Từ Cẩn Du dừng bước lại nhìn về phía Hà ma ma, “Khi đó ta không chịu học, đều là người khuyên ta học, còn bắt cho ta học cái gì mà tiếng Ba Tư, tiếng Tây Hạ...”

Hà ma ma cười nói, “Học nhiều chút luôn tốt hơn, Đại tiểu thư vốn thông minh, không học những thứ kia thì thật đáng tiếc...” Đây đều là Lục nhị lão gia giao phó cho bà ta làm, bà ta cũng không biết nguyên do trong đó,

https://thuviensach.vn

giống như câu nói mà bà ta dạy đại tiểu thư lúc Trưởng Công chúa Bình An từ trần, từ đó về sau Thái hậu nương nương liền thích Đại tiểu thư. Rất nhiều chuyện, bà ta cũng chỉ là nghe phân phó, cũng không biết nội tình trong đó.

Hai người còn đang nói chuyện, Từ Tùng Nguyên đã đi tới.

“Phụ thân.” Từ Cẩn Du tiến lên hành lễ.

Trong lòng Từ Tùng Nguyên có chút không yên, ngẩn ra chốc lát mới phản ứng được, “Cẩn Du, sao con lại trở lại?”

Dáng vẻ Từ Tùng Nguyên có vẻ không quá vui mừng, Từ Cẩn Du không khỏi nói, “Phụ thân làm sao thế, có phải là có chuyện gì hay không?”

“Không sao, không sao,” Từ Tùng Nguyên nhìn về phía viện của Từ lão phu nhân một chút, “Đã đi thỉnh an tổ mẫu của con chưa?”

Từ Cẩn Du nói: “Đã nói chuyện với tổ mẫu một lúc rồi ạ.”

Từ Tùng Nguyên gật đầu một cái, “Vậy thì tốt, lần trước sách cha kêu người đưa cho con con đã xem chưa? Con không phải là muốn học tiếng Tây Hạ sao? Vậy thì không thể bỏ dở giữa chừng, chuyện học ngoại ngữ này không thể bỏ quên một ngày nào cả, đợi lúc con quen rồi, cũng sẽ không cảm thấy mệt mỏi, cha đã sai người đi tìm ít sách Tây Hạ cho con, con học theo đó sẽ càng nhanh hơn, còn về tiếng Ba Tư... Kinh đô có không ít thương nhân Đại Thực quốc mang theo nữ quyến tới, cha sẽ tìm một người trong đó....”

Ánh mắt Từ Cẩn Du đã bị con chim tước ở hành lang thu hút, Từ Tùng Nguyên vẫn lải nhải nói không ngừng như cũ.

Cuối cùng phát hiện con gái bị bỏ lại cách phía sau mình một đoạn, Tùng Nguyên mới dừng bước, vốn là còn một bụng lời muốn nói, nhưng đến

https://thuviensach.vn

miệng lại không thể không nuốt xuống, có lúc ông ta không biết được rốt cuộc Cẩn Du có thích học những thứ đó hay không.

Trước mặt ông ta, Cẩn Du tỏ ra rất hứng thú với những quyển sách kia, nhưng cũng không phải rất chú tâm học tập.

Điều này khiến cho ông ta nghĩ tới Cố Lang Hoa.

Đứa bé kia mới thật sự là thích đi!

Lần này triều đình muốn ban thưởng cho Tây Hạ một quyển "Phổ Tế Phương" bởi vì ngôn ngữ hai nước không thông, đánh dấu dược liệu và triệu chứng bệnh tật trên toa thuốc cần người hiểu y thuật và ngôn ngữ mới có thể phiên dịch rõ ràng được.

Ông ta vốn muốn mời thái y viện hỗ trợ cùng nhau nghiên cứu kỹ, Thái hậu lại tiến cử Cố đại tiểu thư, lúc ông ta nghe được, cũng cảm thấy có Hàn lâm viện thông dịch ở một bên, Cố Lang Hoa nói không chừng có thể làm xong chuyện này.

Triều đình muốn ban thảo dược cho Tây Hạ, cũng chuẩn bị để cho Bách Thảo Lư đi làm.

Ngay cả người bên cạnh Thái tử cũng hỏi ông ta, Cố gia rốt cuộc là có lai lịch gì, cứ như là do ông ta nói thay cho Cố gia trước mặt Hoàng thượng.

Chẳng trách mọi người ngạc nhiên, Cố gia vừa vào kinh, chỉ thoáng chốc đã làm được nhiều chuyện như vậy.

Từ Tùng Nguyên đi vào trong phòng Từ lão phu nhân, nói qua mọi chuyện một lần.

Từ lão phu nhân nói: "Ý con là, Cố gia đó sẽ theo con cùng đi Tây Hạ?"

https://thuviensach.vn

Từ Tùng Nguyên gật đầu một cái, “Có vẻ triều đình muốn an bài như vậy.”

Đại Tề cũng không phải chưa từng ban thưởng thảo dược cho phiên quốc, có điều đây là lần đầu ban thưởng sách y học, sứ thần Tây Hạ lại ra sức đề cử Bách Thảo Lư, cứ như vậy Cố gia danh bất kinh truyền liền suôn sẻ nhận chuyện này.

Tâm tình vốn đang tốt của Từ lão phu nhân bay sạch không còn chút nào, “Những kẻ đó không có quy củ, làm sao làm việc được cho triều đình? Nếu Cố gia không làm xong việc, quan viên đi sứ Tây Hạ chẳng phải là đều bị bọn họ liên lụy sao?”

Từ Tùng Nguyên nói: “Sẽ không đâu, trước khi đi con cũng sẽ dặn dò cẩn thận...”

Sắc mặt Từ lão phu nhân vẫn không có chuyển biến tốt, “Cố gia là hương thân, lại mở tiệm thuốc ở Trấn Giang, Hàng Châu, khác gì những thương nhân kia, không toan tính lợi ích thì đâu có chịu bỏ sức, giá tiền triều đình thu mua dược liệu vốn cũng không cao, nếu bọn họ muốn kiếm tiền nhất định phải tìm cách khác, nói không chừng sẽ trộn lẫn thứ phẩm vào trong thảo dược, nếu như xảy ra chuyện không may, người người đều biết giao tình của Cố gia và Từ gia chúng ta, đến lúc đó con có trăm miệng cũng không thể bào chữa nổi.”

Từ phu nhân há há miệng, bà ta biết Cố gia không phải là người như vậy, nếu như Cố gia thật sự chỉ mưu cầu lợi ích, tại sao những năm này không cầu chút thuận lợi như Từ gia. Nhưng bộ dạng chán ghét của Từ lão phu nhân đối với Cố gia, khiến cho bà cuối cùng không dám nói ra.

Từ Tùng Nguyên nhất thời thời cảm thấy bối rối ngổn ngang.

Vốn là một chuyện rất đơn giản, nếu không phải Cố gia muốn làm đơn thuốc, thì muốn làm cái gì chứ?

https://thuviensach.vn

“Nhị lão gia trở về rồi.”

Hạ nhân tiến lên mở rèm, Từ Chính Nguyên sải bước vào cửa.

Hành lễ với Từ lão phu nhân xong, Chính Nguyên mới nói: “Đại ca, đệ nghe nói, Cố gia đó lại muốn cùng triều đình đi Tây Hạ đưa thảo dược, chuyện này....có phải là thật hay không?”

Không đợi Từ Tùng Nguyên nói gì, Từ Chính Nguyên đã nhìn về phía Từ Cẩn Du, “Cẩn Du, con ở chỗ Thái hậu có nghe ngóng được gì không?”

Tất cả ánh mắt của mọi người đều rơi vào trên người nàng, Từ Cẩn Du suy nghĩ một chút, “Thái hậu nói chờ Cố gia làm cho thỏa đáng, người sẽ bảo Hoàng thượng ban thưởng cho Bách Thảo Lư.”

Ánh mắt Từ Chính Nguyên sáng lên, “Vậy thì đúng rồi, sau khi hai nước hòa đàm phải thiết lập trao đổi mua bán, bây giờ Cố gia đi theo triều đình tới biên cương, tương lai mua bán thảo dược, thương nhân Tây Hạ chỉ nhận đội buôn của Cố gia.”

“Sau khi mở cửa buôn bán, dược liệu của Đại Thực quốc cũng sẽ buôn bán trên thị trường,” Từ Chính Nguyên nói, “San hô, xạ tề đều là những thứ tốt.”

Cố gia thật sự sẽ kiếm được tiền, không đến năm ba năm, Cố gia sẽ kiếm tiền không đếm xuể.

Lúc bắt đầu mọi người đều cho là một hương thân làm sao có thể tiến vào, cho đến bây giờ rất nhiều người mới rối rít hiểu ra, hoá ra mục đích của Cố gia là như vậy.

“Đại ca,” Từ Chính Nguyên nói, “Bất kể đi Tây Hạ có bao nhiêu người, đều phải nghe sự quản chế của huynh, huynh phải nắm chặt cơ hội lần này,

https://thuviensach.vn

đệ đệ có quen mấy thương nhân, không thể để cho Cố gia chiếm hết tiện nghi.”

“Nói bậy bạ cái gì đó,” Từ Tùng Nguyên nghiêm nghị, “Ta làm việc cho triều đình, sao có thể lấy việc công làm việc tư.”

Từ Chính Nguyên không biết nói cái gì cho đúng.

Thời gian Cẩn Du ở bên cạnh Thái hậu dài như vậy, Từ gia cũng không giành được nửa phần lợi ích, bây giờ lại bị Cố gia chiếm mất lợi lớn, lai lịch của Cố gia hắn quá rõ ràng, năm đó lúc Cố Thế Hoành còn sống, cũng một mực cung kính với Từ gia, hàng năm đều phải tặng quà đến cửa, hắn không thể giương mắt nhìn kẻ trước đây khom lưng khụy gối, bây giờ lại leo lên trên đầu hắn.

Hắn nhất định sẽ không để cho chuyện như vậy xảy ra.

Người bên cạnh Thái tử cũng sẽ không nuốt nổi cục tức này.

Đại ca không quản chuyện này, hắn còn có biện pháp khác có thể thanh toán Cố lão thái thái.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 226: Hối Hận

Vân Nương ngồi trên ghế gấm khóc đến đỏ con mắt.

Triệu lão phu nhân giận đến tái mặt, “Hắn nói với con như thế? Bảo con ly hôn?”

Vân Nương gật gật đầu, “Còn nói của hồi môn cũng sẽ trả lại cho con, còn kêu con đem theo hai cái điền trang coi như là bồi thường, hắn coi con là cái gì chứ?”

Triệu lão phu nhân vỗ lên bàn một cái, “Hắn nghĩ chúng ta bán con gái sao? Ninh Vương cũng không để ý quản hắn, làm sao cứ mặc cho hắn làm xằng làm bậy như thế, Vinh Quốc công mới vừa bị bệnh hắn liền coi trời bằng vung như vậy rồi...”

Triệu lão thái gia giận đến sắc mặt tái xanh, không biết nên nói cái gì cho phải.

Triệu Đại thái thái nghe những lời này, tay run một cái, nước trà cũng văng ra ngoài, bà ta vốn cho là hai người ồn ào gây gổ một chút rồi thôi, không ngờ Hàn Chương thật sự muốn ly hôn, “Hắn đây là muốn ép chết Vân Nương rồi, nếu Vân Nương thật sự ly hôn về nhà, sau này phải gặp người khác như thế nào.”

Vân Nương mới bao nhiêu tuổi chứ, mới vừa hai mươi tuổi, chẳng lẽ từ nay về sau phải ở trong am đường cả đời.

Triệu Đại lão gia lập tức đứng lên, “Chuyện này cho dù có ầm ĩ đến chỗ Hoàng thượng, ta cũng phải đòi lại công bằng cho Vân Nương, chúng ta

https://thuviensach.vn

quyết không thể để cho Hàn Chương ức hiếp Vân Nương như vậy, ly hôn có quy củ của ly hôn, bỏ vợ cũng phải có đạo lý của bỏ vợ."

"Vân Nương nhà chúng ta chưa sinh hạ con cái cho Hàn gia, cho dù là có lấy thất xuất ra ép chúng ta, cũng phải đợi đến khi Vân Nương năm mươi tuổi, cho dù đến lúc đó, chúng ta còn có thể lấy thứ lập trưởng, dựa vào cái gì bây giờ muốn định tội danh cho Vân Nương."

Vân Nương nghe đại ca nói, run lẩy bẩy, chẳng lẽ sau khi ly hôn nàng thật sự chỉ có một con đường chết?

Vân Nương nhẹ giọng nói, "Tỷ tỷ nhà biểu thúc không phải cũng ly hôn sao? Tỷ ấy... lại gả cho... một nhà... sống cũng rất tốt... con..."

Triệu lão phu nhân nhíu mày, mặt đầy kinh ngạc nhìn con gái, "Con đang nói cái gì thế hả? Biểu thúc của con không có công danh gì, mới có thể tái giá con gái như vậy, dù là như vậy, cả nhà bọn họ ngày lễ ngày tết cũng đều ở lại Sơn Đông, chưa từng vào kinh, chẳng phải là vì sợ bị người trong tộc chỉ chỉ trỏ trỏ hay sao."

Điều này Vân Nương hoàn toàn không ngờ tới, năm ngoái nàng đi theo mẫu thân tới Sơn Đông một chuyến, ở Sơn Đông thấy biểu tỷ dẫn theo hai đứa bé chơi ở trong sân, khí sắc của biểu tỷ nhìn so với lúc trước tốt hơn nhiều, người cũng ngọt ngào hơn, nghe nói tỷ phu mới gả là một người biết quan tâm, chỉ cần ra ngoài thì lúc quay về đều mang quà cho biểu tỷ, rất cưng chiều biểu tỷ. Biểu tỷ nói với nàng, may mà năm đó ly hôn, nếu không bây giờ nàng nhất định đã chết rồi.

Chẳng lẽ không phải như vậy sao? Nàng chính mắt nhìn thấy tại sao có thể là giả chứ.

Triệu Đại thái thái thở dài, "Tiểu cô không biết nội tình trong đó, người mà nhị biểu tỷ gả cho hoàn cảnh không tốt, trong ngoài tiêu tốn đều là của hồi môn của nhị biểu tỷ, tự nhiên ngoài mặt sẽ đối tốt với nhị biểu tỷ rồi,

https://thuviensach.vn

hơn nữa... Biểu tỷ phu đang nuôi phòng ngoài, nhị biểu tỷ vì thể diện cũng không dám làm ầm lên, biểu tỷ phu trong lòng rất rõ ràng, tự nhiên sẽ dỗ dành nhị biểu tỷ.

Vân Nương trợn to hai mắt.

Trước đây rõ ràng tẩu tử không nói như thế, lúc tẩu tử nói đến nhị biểu tỷ, cũng là mặt mày hớn hở, nghe đến lỗ tai nàng, giống như là đang cười nhạo nàng, cho dù là nhị biểu tỷ tái giá cuộc sống còn tốt hơn cả nàng.

Tại sao bây giờ tất cả đều nói khác đi rồi.

Lòng Vân Nương bỗng nhiên lạnh buốt, nước mắt cũng thi nhau tuôn ra, "Hàn Chương động thủ đánh con, phụ thân, đại ca đã từng đánh người chưa? Con cũng không có bất kỳ lỗi sao nào, con chỉ là tiến cung cầu cứu Thái hậu nương nương, con còn không phải là vì Hàn gia, tương lai hắn còn động thủ với con nữa, con nên làm thế nào? Ở trong nhà con chưa từng bị ủy khuất như vậy."

Triệu lão thái gia không nhịn được ho khan, Vân Nương sinh muộn, Triệu lão phu nhân bốn mươi lăm tuổi mới sinh ra nàng, luôn luôn cưng chiều như hòn ngọc quý trên tay, Vân Nương thích đọc sách, mười hai tuổi đã cùng các chị em đối thi từ, dáng dấp xinh đẹp, mười bốn tuổi người đề nghị kết thông gia cũng giẫm nát cả ngưỡng cửa, ông ta chọn đi chọn lại nhìn trúng Hàn gia, cho rằng Vân Nương sau này sẽ hưởng phúc, lại không ngờ sẽ có kết quả như vậy.

Triệu lão thái gia hồi lâu mới ổn định lại hơi thở, "Nó đánh con thế nào?"

Vân Nương bưng gò má, "Hàn Chương tát con một cái ngay trước mặt Vinh Quốc công."

Triệu lão thái gia nói: "Sau đó thì sao?"

https://thuviensach.vn

Như vậy còn chưa đủ, còn có sau đó?

Nước mắt Vân Nương rơi ở trên mu bàn tay, “Sau đó, hắn nói muốn ly hôn với con, còn nói...” Còn nói mấy năm nay coi như có lỗi với nàng.

Đó là lời gì chứ?

Triệu Đại thái thái thở phào, “Muội phu cũng không có nặng tay, nếu không mặt Tiểu cô chỉ sợ sớm đã sưng lên rồi, những võ tướng kia khí lực cũng rất lớn, ta nghe nói Hàn Tướng quân một quyền có thể đánh ngã một con ngựa...”

Triệu Đại thái thái lập tức ngậm miệng, bà ta không nên nói ra những lời đó vào lúc này, nhưng Tiểu cô cũng quá yếu ớt rồi, bình thường kêu gào trong nhà đã đành, gả đến Hàn gia vẫn là cái dáng vẻ kia, bà ta cũng biết Tiểu Cô sớm muộn gì cũng sẽ nếm mùi đau khổ, lại không ngờ kết quả này lại quá tệ như thế.

Vân Nương thật sự ly hôn với Hàn Tướng quân, toàn bộ Triệu gia cũng sẽ không còn mặt mũi nào, Tam tỷ, Ngũ tỷ của nàng ta còn chưa xuất giá, hơn nữa, sau khi lão thái gia về hưu, con đường làm quan của lão gia còn phải dựa vào phủ Vinh Quốc công và phủ Ninh Vương, thời gian này lão gia đang làm việc cho Ninh Vương, lỡ quan hệ của hai nhà căng cứng như vậy, hậu quả không thể tưởng tượng nổi.

Triệu Đại thái thái mới vừa nghĩ tới đây, hạ nhân liền tới bẩm báo, “Ninh Vương phi tới.”

Ánh mắt Vân Nương lập tức sáng lên, Ninh Vương phi vẫn đối với nàng không tệ, lần này tới Triệu gia nhất định là giúp nàng nghĩ cách.

“Còn ngẩn ra đó làm gì?”

https://thuviensach.vn

Triệu Đại thái thái vội vàng nhắc nhở Vân Nương, “Mau cùng ta đi đón Ninh Vương phi.”

...Ninh Vương phi mặc áo khoác màu đỏ sậm, hàng năm không ra khỏi cửa, lộ ra khuôn mặt tái nhợt, không được nhỏ nhắn xinh xắn như Vân Nương, mà là mi dài mai nhập, có mấy phần anh khí.

Vân Nương thấy Ninh Vương phi liền oà khóc, Ninh Vương phi vội vàng an ủi nàng, “Ta ở nhà chăm sóc Ninh Vương, đột nhiên nghe nói chuyện này sợ hết hồn, ta không hỏi ra được gì bên chỗ ca ca ta, nghe nói tỷ trở về nhà mẹ đẻ, ta liền muốn tới hỏi thăm một chút, rốt cuộc là thế nào.”

Triệu Đại thái thái và Vân Nương đưa Ninh Vương phi đến gian nhà chính ngồi xuống, Triệu lão phu nhân cũng sai Triệu Đại lão gia đỡ tới hành lễ.

Ninh Vương phi nhìn Vân Nương, “Nhị ca nhận Cố thị làm nghĩa muội, ta đưa lễ vật quay về, liền nghe thấy trưởng bối trong nhà nói chuyện Nhị ca muốn ly hôn...”

Nước mắt Vân Nương chảy dài, “Tướng quân trách ta không nên đón Cố thị vào Hàn gia làm thiếp, ta làm như vậy còn không phải là muốn dàn xếp ổn thỏa sao, ta nào biết Tướng quân che chở Cố thị như vậy.”

Nói tới Cố thị, Ninh Vương phi cũng cảm thấy kỳ quái, “Trước đây chỉ nghe Nhị ca nói một câu, ta cũng không để ở trong lòng, không nghĩ tới Nhị ca nghiêm túc như thế.”

Triệu Đại thái thái nhìn về phía Vân Nương, lúc nên nói chuyện thì không nói câu nào, lúc không nên nói thì dùng sức phát ra.

Vân Nương hiểu rõ, lập tức khóc lên, “Ta... Ta... Còn không bằng xuống tóc làm ni cô cho rồi.” Vân Nương càng khóc càng thương tâm, nàng thật

https://thuviensach.vn

sự không nghĩ tới sẽ là như vậy.

Nàng cho là Hàn Chương nói xong rồi thôi, không ngờ thật sự đi tìm trưởng bối Hàn gia, bây giờ ngay cả Ninh Vương phi cũng biết.

Nàng cho là cho dù có ly hôn, nhà mẹ đẻ cũng sẽ đứng về phía nàng, cho dù nàng có thật sự ly hôn rồi, tương lai cũng có thể giống như biểu tỷ vậy, tái giá cho một nhà tốt.

Trước đây nàng cũng không nghĩ nhiều, bây giờ cẩn thận suy nghĩ, một nữ nhân đã ly hôn, làm sao có thể tái giá vào gia đình danh giá, chỉ cần là nhà có công danh, đều sẽ không nguyện ý để cho nàng vào cửa.

Nàng nên làm thế nào mới tốt đây.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 227: Kết Quả

Triệu lão phu nhân tha thiết nhìn Ninh Vương phi, trên mặt Ninh Vương phi lộ ra vẻ khó xử.

Lòng Triệu lão phu nhân lập tức lạnh đi.

Ninh Vương phi bê chén trà trên bàn lên uống, Triệu Đại thái thái hiểu ý lập tức để cho hạ nhân trong phòng lui ra ngoài.

Lúc này, trái tim của mọi người trong phòng cũng đập rộn lên, vô cùng căng thẳng, bởi vì chỉ sợ lời của Ninh Vương phi sẽ trở thành kết luận cho cả câu chuyện.

Ninh Vương phi đặt ly trà xuống ngẩng đầu nhìn Vân Nương, "Nghe Nhị ca ta nói, hai ngươi đến bây giờ cũng chưa từng động phòng, có thật không?"

Mặt Vân Nương lập tức trở nên tái nhợt.

Chưa từng động phòng?

Thành thân mấy năm rồi còn chưa động phòng? Điều này làm sao có thể.

Triệu lão phu nhân hướng ánh mắt chất vấn về phía Vân Nương.

Dáng vẻ Vân Nương giống như là mất hồn, nhìn một cái liền biết lời của Ninh Vương phi là thật.

Triệu lão phu nhân giống như là bị tảng đá nặng nề đập vào ngực.

https://thuviensach.vn

Chẳng trách Hàn Chương muốn ly hôn với Vân Nương, đổi thành nam nhân nào cũng sẽ không cho phép thê tử như vậy ở lại trong nhà.

Triệu Đại thái thái rất muốn kéo Vân Nương tới hỏi một câu, có phải là đầu óc bị hỏng rồi hay không, không muốn nhanh chóng sinh con cháu cho Hàn gia để giữ vững vị trí chính thê của mình hay sao mà còn không động phòng với Hàn Chương.

“Vân Nương,” Trong lòng Triệu lão phu nhân còn có một tia kỳ vọng, “Chuyện này là thế nào? Có phải con làm gì chọc cho Hàn Tướng quân mất hứng không.”

Nếu là như vậy còn dễ xử lý.

Vân Nương há miệng không biết nói cái gì cho phải, hồi lâu mới lắp bắp nói: “Con... sợ Tướng quân...”

“Con nói cái gì?” Triệu Đại lão gia nói, “Sợ phu quân của mình? Ở đâu ra cái lý đó.”

Vân Nương đột nhiên cảm giác được cả căn phòng như hầm băng, tại sao bộ dạng mọi người đối với nàng cũng tàn bạo như thế.

Nàng ghét Hàn Chương.

Chỉ cần nghĩ đến đôi tay giết không ít người kia của hắn, nàng liền muốn ói.

Có điều mới nói muốn ly hôn, mọi người cũng không hỏi lý do oán trách nàng.

Vân Nương đứng lên, “Con... không muốn sống nữa.” Nàng sống còn có ý nghĩa gì, phụ thân, mẫu thân, ca ca, tẩu tử ai cũng không đứng ở vị trí của nàng mà suy nghĩ cho nàng.

https://thuviensach.vn

Không có ai thật lòng yêu quý nàng.

Rõ ràng là Hàn Chương muốn ly hôn, nhưng tất cả mọi người ở đây đều đang thẩm vấn nàng.

Vân Nương nói xong chạy ra ngoài.

Triệu lão phu nhân vội vàng nhìn về phía Triệu Đại thái thái, "Còn ngẩn ra làm cái gì, mau đuổi theo xem xem, đừng có gây ra chuyện gì nữa."

Triệu Đại thái thái hành lễ với Ninh Vương phi rồi vội vàng theo ra ngoài.

Trong phòng lập tức an tĩnh lại.

Triệu lão phu nhân nhất thời cứng họng, hồi lâu mới nói: "Đều là lão thân không dạy nàng cẩn thận, mới gây ra chuyện như vậy, Vương phi có thể nói với Hàn Tướng quân lần này tha thứ cho Vân Nương được không."

Ninh Vương phi thở dài, "Nhị ca kia của ta rất cố chấp, ta cũng đành bó tay, nếu như làm không tốt, chỉ sợ không chỉ là chuyện ly hôn nữa, bên phía Thái hậu nương nương cũng không muốn gặp Vân Nương, cũng không biết Vân Nương đã nói những gì."

Triệu lão phu nhân không ngờ chuyện đã nghiêm trọng như vậy.

Ninh Vương phi đứng lên chuẩn bị đi, "Hôm nay ta vốn không nên tới, là vì Triệu Đại lão gia đi theo Ninh Vương làm việc, có một số việc ta chỉ có thể giúp được đến đây thôi."

Lời đã nói quá rõ ràng rồi.

Triệu lão phu nhân cảm kích Ninh Vương phi từ đáy lòng.

https://thuviensach.vn

Ninh Vương phi uống một ly trà, liền đứng dậy cáo từ, mới vừa đi tới cửa, xa xa liền thấy hạ nhân Triệu gia chạy tới.

“Không xong rồi,” Hạ nhân Triệu gia vào nhà nói, “Cô nãi nãi tự vẫn.”

Triệu lão phu nhân nghe lời này gần như muốn ngất xỉu, Triệu Đại lão gia vội vàng tiến lên đỡ lão phu nhân, “Mẫu thân đừng lo, con sẽ đi xem muội muội thế nào.”

Ninh Vương phi lắc đầu một cái, “Vương gia còn đang bị bệnh, ta không tiện ở lâu, lão phu nhân hãy khuyên nhủ Vân Nương thật tốt nhé!”

Tiễn Ninh Vương phi đi, Triệu lão phu nhân cũng được đưa về phòng, Triệu Đại lão gia vội vàng đi vào trong nhà, vừa hay ở cửa nguyệt lượng gặp được Triệu Đại thái thái.

“Vân Nương thế nào rồi?” Triệu Đại lão gia nhìn sang.

Triệu Đại thái thái lắc đầu một cái, “Không sao, may ta cứu được kịp, mới không gây đại họa.”

Triệu Đại lão gia ngược lại nhíu mày, “Nàng cứu nó làm cái gì?”

Triệu Đại thái thái ngẩn người tại chỗ.

Triệu Đại lão gia nói: “Ninh Vương phi nghe nói Vân Nương tự vẫn, đến cả sống chết của Vân Nương cũng không hỏi liền đi.”

Thế nghĩa là sao?

Là Ninh Vương phi đang nói cho bọn họ, Vân Nương chết hay không chết, cũng đều không có đường cứu vãn nữa. Quan trọng nhất chính là câu nói của Ninh Vương phi liên quan tới Thái hậu.

Thái hậu đã không gặp Vân Nương nữa rồi.

https://thuviensach.vn

Nếu như không phải là hắn làm việc cho Ninh Vương, Ninh Vương phi cũng sẽ không tới Triệu gia.

Đây là sự thật.

Vấn đề chính từ phía Vân Nương. Phụ thân, mẫu thân luôn nuông chiều Vân Nương, hắn biết sớm muộn cũng xảy ra chuyện, bây giờ hắn không thể giương mắt nhìn toàn bộ Triệu gia cũng bồi theo được.

Nếu như hắn nghe không hiểu lời của Ninh Vương phi, hắn cũng sẽ bị vứt bỏ.

“Lão gia,” Triệu Đại thái thái mím môi một cái, “Vậy phải làm sao cho phải? Cũng không thể...”

Chưa ly hôn, chết rồi vẫn là thê tử của Hàn Tướng quân, bọn họ vẫn coi như là quan hệ thông gia với Hàn gia, nếu như sau khi ly hôn... thì không còn là gì nữa.

Triệu Đại lão gia nhẹ giọng nói, “Mời lang trung chưa?”

Triệu Đại thái thái gật gật đầu, “Đã để cho người đi mời rồi.”

Ánh mắt Triệu Đại lão gia lóe lên, “Ta đi xem xem Vân Nương thế nào, nếu như Vân Nương không sao, ngày mai ta sẽ đến Hàn gia một chuyến.”

Dù sao phải đi tranh thủ một chút, mới biết chuyện này có khả năng chuyển biến hay không.

...

Dù Vân Nương được cứu, nhưng cổ đã bị thương, cổ họng đã khản đặc, chỉ có thể nằm ở trên giường lặng lẽ rơi nước mắt.

Triệu Đại lão gia đi vào phòng, Vân Nương lập tức xoay đầu đi.

https://thuviensach.vn

“Vân Nương,” Triệu Đại lão gia nhẹ giọng nói, “Sao muội lại ngốc như vậy, đang êm đẹp tại sao phải tự tử, rốt cuộc là xảy ra chuyện gì, muội nói cho ca ca xem, ca ca làm chủ cho muội.”

Nỗi khổ trong lòng Vân Nương dường như lập tức phát ra, nàng có rất nhiều tâm sự muốn nói với người nhà, nhưng mặt mẫu thân vẫn có vẻ vô cùng tức giận.

Tâm tình của nàng, bọn họ đều không thể hiểu.

“Ca ca,” Cuối cùng Vân Nương không nhịn được, “Muội không thích... không thích... kiểu quân nhân như… Hàn chương, phụ thân và ca ca... đều là quân tử… ôn văn nho nhã, muội... không hiểu... tại sao phải... gả muội đến Hàn gia.”

Vân Nương đẹp như vậy mà sao cái gì cũng không hiểu.

Năm đó gả Vân Nương cho Hàn Chương, là muốn cho nàng nắm chắc được trái tim Hàn Chương.

Không ngờ hoàn toàn ngược lại, tiền mất tật mang.

Triệu Đại lão gia nhẹ giọng nói: “Hàn Tướng quân cũng không có gì không tốt, hắn ở bên ngoài đánh giặc có nhiều công trạng như vậy, đó cũng đều là vinh dự của muội, ngày mai muội cùng ta trở về Hàn gia, nói tử tế với Hàn Tướng quân một chút, giống như phụ thân, mẫu thân nói vậy, nếu như muội ly hôn rồi chỉ có thể trở về trong tộc, những cô nãi nãi trong tộc kia sống như thế nào muội cũng không phải không biết.”

Lời của ca ca, khiến cho Vân Nương rùng mình một cái.

Triệu Đại lão gia nhẹ nhàng vuốt mái tóc dài của Vân Nương, “Ca ca cũng là vì muốn tốt cho muội, muội phải nhớ lấy.”

https://thuviensach.vn

...

Lang Hoa từ Hàn gia trở lại đi thẳng tới chỗ Cố lão thái thái thỉnh an.

Cố lão thái thái cười nói: “Bận rộn cả một ngày rồi có mệt không, mau... qua đây nghỉ ngơi một chút.”

Lang Hoa gật đầu một cái đi lại gần.

“Người của Hàn gia có nhiều không?” Cố lão thái thái nhẹ nhàng vỗ sau lưng Lang Hoa.

“Huynh trưởng không mời nhiều người, đều là thân thích trong nhà,” Nói tới đây Lang Hoa liền len lén cười, “Con cũng không biết hết.”

Trên thực tế sau khi đổi gia phả, coi như lễ thành, nàng quỳ xuống dập đầu với trưởng bối Hàn gia, gọi Vinh Quốc công là đại ca, gọi Hàn Chương là huynh trưởng.

Như vậy càng có vẻ nàng và Hàn Chương thân thiết hơn.

Sau đó chính là thỉnh an nữ quyến trong nhà, tôn quý nhất ở Hàn gia chính là Ninh Vương phi.

Kiếp trước nàng nghe nói Ninh Vương phi là một người hòa ái, kiếp này gặp rồi cũng đúng là như vậy.

Chỉ là không gặp được Ninh Vương, nghe nói Ninh Vương từ trước khi Trấn Giang đánh giặc năm ngoái luôn bị bệnh cho tới bây giờ.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 228: Thắng Bại

Kiếp trước tin tức liên quan tới Ninh Vương cũng không nhiều, bất quá ngược lại là có không ít văn thần đều nghiêng về phía Ninh Vương, cảm thấy Hoàng thượng quá hà khắc với Ninh Vương, Ninh Vương quả thực quá đáng thương.

Mỗi lần cung đình gia yến đều sẽ bị Hoàng thượng nhạo báng, chỉ cần có cái gì cần con em hoàng gia ra mặt Hoàng thượng nhất định sẽ phái hắn đi, bởi vì mọi người đều biết Ninh Vương là một Vương gia ngốc, một người ngốc không thể nào tranh ngôi vị Hoàng đế, cũng sẽ không có người dựa vào hắn, bán mạng cho hắn, Hoàng thượng cũng không sợ một ngày sẽ bị Ninh Vương kéo từ ngôi vị Hoàng đế xuống.

Ninh Vương lần này cáo bệnh ở nhà, cũng là bởi vì mùa thu năm ngoái Hoàng thượng phái hắn đi sửa đê lớn, bởi vì hộ bộ không cấp bạc, công bộ lỡ kỳ hạn công trình, Hoàng thượng muốn trách quan viên công bộ, Ninh Vương đứng ra nói thật, nhắm thẳng vào sai trái của Hộ bộ Thượng thư, Hộ bộ Thượng thư là người của Hoàng thượng, Hoàng thượng bị mất mặt, liền phạt luôn cả Ninh Vương.

Ninh Vương không phục, cáu kỉnh bướng bỉnh quỳ một ngày một đêm ở cửa cung, Thái hậu sai người tới khuyên hắn trở về, nhưng không thể nào khuyên nổi, cuối cùng Hoàng thượng không có cách gì, chỉ đành từ tuỳ tiện xử lý quan viên công bộ, hình như từ đó về sau tiếng tăm của Ninh Vương trên dưới triều đình cũng không tệ.

Lang Hoa cẩn thận suy nghĩ, kiếp trước trước khi nàng chết, Ninh Vương vẫn chỉ là một Vương gia ngốc, chưa từng làm ra chuyện gì khác thường,

https://thuviensach.vn

kiếp này gặp được Ninh Vương phi cũng là như vậy, Ninh Vương phi lúc đi từ Hàn gia, bảo người mang theo mấy hộp bánh ngọt, vú già của Hàn gia còn quy củ đóng một chữ hỷ lên bánh ngọt.

Bởi vì chỉ có đặt chữ hỷ, Ninh Vương mới ăn.

Ninh Vương phi nói, Ninh Vương lần đầu tiên ăn điểm tâm của Hàn gia chính là ở đại hôn của hai người, cho nên nhận đúng có chữ hỷ mới là điểm tâm Hàn gia làm.

Tâm tính như vậy, đúng là giống như đứa bé.

Khi đó Lục Anh nói với nàng, phục vụ Hoàng thượng còn không bằng phục vụ Ninh Vương.

Cố lão thái thái nói: “Ninh Vương phi có nói gì với con không?”

Lang Hoa lắc đầu một cái, “Ninh Vương phi không nhúng tay vào chuyện của nhà mẹ đẻ.”

Ninh Vương phi ngồi ở giữa các mệnh phụ, đàm luận đều là chuyện giữa phụ nữ với nhau như là làm trà hoa thủ công như thế nào, thêu kiểu hoa văn mới ra sao, làm điểm tâm thế nào v.v...

Tổng thể mà nói, xem ra Ninh Vương phi và Thái hậu là hai loại người hoàn toàn khác nhau.

Có điều thế sự nói cho nàng biết, vĩnh viễn không thể kết luận quá sớm về một người.

Đang nói chuyện, Cố Thế Ninh đã cho người chuyển lễ vật vào cửa, “Ninh Vương phi tặng rất nhiều thứ cho Lang Hoa.”

A Mạt và A Quỳnh cười rồi chia đồ mở ra.

https://thuviensach.vn

Lang Hoa đỡ Cố lão thái thái đi xem.

Gấm Tứ Xuyên xinh đẹp, còn có mấy đồ thêu tinh xảo.

Tiêu ma ma nhìn cười, “Con chim phỉ thuý này thêu rất sống động, khó trách nữ quyến trong kinh đều muốn nói chuyện thêu thùa với Ninh Vương phi.”

Lang Hoa không biết nữ quyến trong kinh như thế nào, nữ quyến Hàn gia đều rất thích Ninh Vương phi, bởi vì từ chỗ Ninh Vương phi có thể có được những thứ rất tốt này.

Ninh Vương phi cũng là người Vân Nương thích nhất.

Cố lão thái thái thấy những thứ tinh xảo này gật gật đầu, “Những thứ này chọn rất tỉ mỉ, có thể thấy người của Hàn gia rất thừa nhận con, cứ như vậy Hàn Tướng quân cũng sẽ không bị khó xử kẹp ở giữa nữa.”

Lang Hoa biết ý của Cố lão thái, chỉ cần Ninh Vương phi thừa nhận nàng, những nữ quyến khác của Hàn gia sẽ không nói gì nhiều.

“Vẫn chưa có tin tức của Hứa thị sao?” Cố lão thái thái kéo tay Lang Hoa ngồi xuống.

Lang Hoa lắc đầu một cái, “Tổ mẫu cũng đừng suy nghĩ những chuyện này.”

Sau chuyện Lục Văn Hiển, Hứa thị liền đến trong tộc. Hai ngày trước Lang Hoa nhận được thư của Lục Anh, trong thư nói Hứa gia tìm người trong am ni cô ở Hàng Châu, tin tức Lục Anh nghe được là không thấy Hứa thị đâu nữa.

Hứa thị có thể đi đâu?

Từ khi đi khỏi Hứa gia, cũng không trở về nữa.

https://thuviensach.vn

Cố lão thái thái nhẹ nhàng vỗ tay Lang Hoa một cái, “Đều do ta, không dưng nhắc tới chuyện này làm gì.”

Tổ mẫu cũng là sợ nàng đau lòng, dẫu sao Hứa thị cũng là mẫu thân của nàng.

Lang Hoa đỡ Cố lão thái thái nằm xuống, “Chỉ cần tổ mẫu khoẻ mạnh, con sẽ không đau lòng.”

...

Từ Chính Nguyên bước nhanh vào tửu lầu.

Mới vừa đẩy cửa, bên trong đã truyền tới tiếng đàn.

Nghe được tiếng đàn Từ Chính Nguyên thở phào nhẹ nhõm, cũng không dám cắt đứt nhã hứng của người chơi đàn, lẳng lặng ngồi xuống bên cạnh bàn.

Cho đến khi người nọ ngừng gảy, từ bên trong đi ra.

“Cuối cùng ngươi cũng tới rồi,” Từ Chính Nguyên mặt gấp gáp, “Ngươi nói xem tình hình bây giờ nên làm thế nào? Chúng ta phải dựa về phía Thái hậu, hay là đi giúp Thái tử.”

Từ Tùng Nguyên là một tên não tàn, suốt ngày chỉ nghĩ những chuyện triều đình giao cho hắn kia, cũng không nhìn xem bây giờ là tình hình gì, mọi người đều nói không quá năm năm Thái hậu và Hoàng thượng thế nào cũng sẽ phân thắng bại, bây giờ không chọn phe mà đứng, tương lai chờ hết thảy màn che hạ xuống thì muộn rồi.

Người gảy đàn mặc trường bào màu xanh nhạt rót trà uống, “Lão phu nhân thế nào rồi? Sức khoẻ vẫn tốt chứ?”

https://thuviensach.vn

“Mẫu thân vẫn khỏe,” Từ Chính Nguyên nói tới chỗ này dừng một chút, “Ngươi có nghe nói mấy ngày này sứ thần Tây Hạ sắp quay về hay không.”

“Ta biết.”

Người nọ vẫn là dáng vẻ an tĩnh như cũ.

“Trước đây ngươi còn nói với ta, người của Thái tử chẳng qua chỉ ở Tây Hạ buôn bán chút muối mà lợi nhuận mỗi năm đã chiếm nửa tiền thuế của Đại Tề.”

Lúc đó lời của hắn nói được một nửa rồi thôi, trái tim Từ Chính Nguyên giống như mèo cào vậy.

Nếu như Thái tử không buôn bán muối, làm sao có thể liên lạc với người Tây Hạ, làm sao sẽ để cho người Tây Hạ đi hại Hàn Chương.

Nói cho cùng, những thứ này đều là con cờ Thái tử đã sớm bày ra.

Bởi vì Thái tử đã sớm biết người Tây Hạ sẽ hoà đàm.

Bây giờ Tây Hạ quả nhiên hòa đàm rồi, bước kế tiếp Thái tử hắn sẽ xuống tay ở thương trường.

Từ Chính Nguyên nói: “Chúng ta nên đi theo Thái tử làm đơn mua bán này sao? Dù sao cũng không phải lấy danh nghĩa của Từ gia mà ra mặt, đều là những huynh đệ kia của ta, cho dù tương lai tra ra cũng không tra được đến đầu chúng ta, lỡ…. Sau này Thái tử áp chế được Thái hậu, chúng ta cũng có thể theo quan hệ này quy hàng Thái tử.”

“Ta cảm thấy đến lúc nên xuất thủ,” Từ Chính Nguyên liếm môi một cái, “Thái hậu đã già rồi, nếu như đổi thành Thái hậu của ba năm trước, làm sao có thể để cho Thái tử thắng dễ dàng như vậy.”

https://thuviensach.vn

Hòa đàm thành công, thu được ích lợi lớn nhất là Thái tử, bởi vì Hoàng thượng đã hạ lệnh cho Thái tử mang binh đi tấn công Tây Kinh.

Đến lúc đó Thái tử sẽ có công trạng.

“Gấp cái gì,” Người nọ lấy một cái bàn tính từ bên cạnh qua, ở phía trên đánh một con số cho Từ Chính Nguyên nhìn, “Bây giờ đi kiếm lợi ích từ trong tay Thái tử, bất quá chỉ là số bạc này thôi.”

Nói xong người nọ lấy thẻ trúc trên bàn đi tới cạnh bàn thấp, đùa giỡn với chim tước trong lồng.

Chim tước vui sướng nhảy tới nhảy lui.

Từ Chính Nguyên nhíu mày bực bội uống trà, “Đó cũng là bạc, không giống bây giờ cái gì cũng không có được, ta thấy còn chờ thêm nữa, Thái hậu và Thái tử đã phân chia hết các cửa hàng trên thương trường rồi.”

“Thái tử mua bán muối và gấm vóc, đồ sứ, Thái hậu mua bán thảo dược và hương liệu, những thứ bạc kia đều vào túi của bọn họ.”

Người nọ xoay đầu lại, “Ngươi nói là Thái hậu lợi dụng Cố gia mua bán thảo dược ở thị trường.”

Từ Chính Nguyên ngẩn ra, “Nếu không thì ngươi nghĩ là cái gì? Thái hậu dựa vào cái gì lại dùng một tiểu nha đầu ở nông thôn đưa thảo dược, chẳng lẽ không phải là như vậy sao?”

“Sợ rằng không đơn giản như vậy đâu!” Người nọ khẽ mỉm cười, “Ta bảo ngươi đừng vội vã động thủ, là bởi vì... ắt sẽ có người bại trận.”

Từ Chính Nguyên cẩn thận suy nghĩ một chút, “Ngươi nói là Thái tử sẽ trừng trị nha đầu Cố gia kia?”

https://thuviensach.vn

“Không,” Người nọ nhàn nhạt nói, “Ta là nói, chưa biết chừng nha đầu kia sẽ hại Thái tử.”

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 229: Cực Hình

Một nha đầu có thể hại Thái tử?

Từ Chính Nguyên không nhịn được muốn vỗ vỗ vai người kia, đó là chuyện không thể nào.

Tất cả những thứ này đều đã chắc chắn rồi, nếu người Tây Hạ muốn ồn ào, thì đã khai chiến từ lúc người Xu Minh chết rồi.

"Thời cơ," Người nọ đưa tay mở lồng ra, "Có lúc, phải chờ thời cơ." Chiến tranh Kim quốc và Đại Liêu mới vừa xuất hiện ánh sáng rạng đông, nếu như quân đội Đại Tề đến Tây Kinh, Đại Liêu sẽ thất bại ngàn dặm, ngồi ngư ông đắc lợi chính là người Kim quốc, đi sâu vào lòng địch có thể chính là Thái tử.

Từ Chính Nguyên nhìn động tác của người kia lập tức gấp gáp, "Đó là con chim ta dùng mười lá vàng để đổi lấy, ngươi đừng làm cho nó chạy mất."

Người nọ lại nhìn con chim bật cười, "Ngươi đừng coi trọng nó thế, nó ngay cả chạy cũng không dám chạy đâu."

Con chim trong lồng quả nhiên ngoan ngoãn đợi ở trên cây khô, không có vẻ gì là muốn bay ra ngoài.

Người kia nói: "Ở trong lồng sống trong nhung lụa quen rồi, thì sẽ cho là cuộc sống của mình rất thoải mái, không biết bên ngoài như thế nào."

https://thuviensach.vn

Từ Chính Nguyên còn muốn nói chuyện, người nọ phất phất tay, “Ngươi mau về đi, chớ để người khác phát hiện.”

Từ Chính Nguyên rời khỏi tửu lầu, quản gia bên ngoài mới tiến vào, “Lão gia, bên kia có tin tức của Hứa thị, nếu chúng ta còn không nhúng tay, lần này sợ rằng bà ta sẽ bị người khác bắt được.”

Người nọ cũng không thèm để ý, “Vậy hãy để cho bà ta bị bắt đi, bây giờ biến thành bộ dáng này, bà ta còn có thể đi đâu chứ? Làm nhiều chuyện ngu xuẩn và chuyện xấu như vậy, đây chính là kết quả của bà ta.”

Quản sự nói tiếp, “Cố đại tiểu thư đó thì sao? Hay là để cho người đi nghe ngóng một chút.”

“Không cần đâu,” Người nọ mở sách trước mặt ra xem, “Có một số việc không cần hỏi, chỉ cần nhìn một chút là có thể hiểu rồi.”

Người thông minh sẽ không giống kẻ ngu ngốc chạy loạn khắp nơi.

Hắn tự nhiên có cách chơi của hắn.

...

Thẩm Xương Cát nhìn từng miếng từng miếng thịt của mình bày ở trên bàn, mồ hôi trên trán hắn chảy xuống.

Hắn chỉ là có thể nhịn đau, cũng không phải là không cảm giác được đau đớn.

Thẩm Xương Cát đau khổ kiềm chế, hắn phải đợi được người nấp trong bóng tối đó xem thoải mái rồi, hắn mới có cơ hội nói chuyện, bây giờ hắn muốn dưỡng lại tinh thần, giữ lại chút sức cuối cùng vì mình đánh một trận.

Trên chân máu chảy ròng ròng, thịt bên trên bị cắt nhiều, lộ ra xương cốt.

https://thuviensach.vn

Thẩm Xương Cát nở một nụ cười vô cùng âm u, kinh khủng với người cầm đao.

Theo hắn học nhiều năm như vậy, đao pháp cũng chỉ vẫn như thế.

“Từ từ thôi,” Thẩm Xương Cát ra sức khống chế thanh âm, để cho nó nghe giống như thường ngày, “Máu chảy nhiều, người cũng chết đấy, đao phải cầm chắc, thuận theo xương từ từ cắt, lại dùng tay kéo đi…”

Một miếng thịt ròng ròng máu bị kéo xuống.

Máu tươi lập tức văng tung tóe đầy mặt người nọ, làm cho miệng hắn cũng nhiễm đỏ.

Máu chảy quá nhiều, chứng minh thủ pháp còn chưa đủ thành thạo.

“Ngu xuẩn.” Thẩm Xương Cát mắng, đao trong tay người kia lập tức rơi trên mặt đất.

“Đi theo Thẩm đại nhân học lâu như vậy, học được những gì rồi?”

Giọng của Hoàng đế truyền tới.

Thẩm Xương Cát ngẩng đầu lên nhìn qua.

Hoàng đế mặc thường phục, giống như một hài tử chưa ăn no, mang theo đôi mắt đầy phiền não và lệ khí, đi tới trước mặt Thẩm Xương Cát, “Trẫm giao Hoàng Thành Ti cho ngươi, ngươi đã làm những gì hả? Ở Hàng Châu lấy việc công làm việc tư làm mất Xu Minh, trở lại kinh thành khắp nơi tung tin đồn vu khống hãm hại Hàn Chương.”

“Rốt cuộc ngươi đang bán mạng cho ai?”

“Hoàng thượng,” Thẩm Xương Cát cố gắng ngẩng đầu lên, “Vi thần một lòng trung thành với Hoàng thượng.”

https://thuviensach.vn

“Chuyện cho tới bây giờ còn dám lừa gạt trẫm,” Hoàng đế cười lạnh nói, “Trẫm đã từ nhà ngươi lục ra được “Thanh sơn đồ” của Bát chân đạo nhân, Trẫm đã điều tra rõ ràng rồi, cửa hàng bút mực đưa tranh tới, là sản nghiệp của Thái hậu.”

Thái hậu?

Lại là Thái hậu.

Thẩm Xương Cát không ngờ Thái hậu lại mạo hiểm lấy danh nghĩa của Thái tử để đưa cho hắn “Thanh sơn đồ”.

Hắn đã tính toán xong rồi, nếu như triều đình tra ra Thái tử đưa lễ vật cho hắn, hắn có thể nguỵ biệnThái tử là muốn để cho hắn nói tốt vài lời trước mặt Hoàng thượng, Thái tử cũng sẽ không vạch trần lời nói dối của hắn.

Nhưng đây lại là Thái hậu đưa.

Thái hậu và Hoàng đế đấu đá nhiều năm như vậy, ngoài mặt là mẫu tử, sau lưng lại như nước với lửa, hắn là con chó của Hoàng thượng, dám có bất kỳ quan hệ gì với Thái hậu, thì chỉ có một con đường chết.

Bây giờ, hắn đã đi tới con đường chết rồi.

“Vi thần bị oan.” Trong mắt Thẩm Xương Cát đầy vẻ chân thành.

Hoàng đế nói: “Ngươi coi Trẫm là kẻ ngu sao? Từ Trấn Giang đến kinh thành, ngươi đều là bị người mưu hại? Ngươi ngoan ngoãn nói cho Trẫm, là ai tính kế ngươi?”

“Thái hậu.” Thẩm Xương Cát cảm giác được máu tươi từ từ kết vảy ở trên đùi, vết xé đau đớn càng lúc càng nặng, hai ngày nay vết thương lưu lại lúc bị thẩm vấn đã bắt đầu thối rữa, hắn không muốn hô hấp, không

https://thuviensach.vn

muốn nói chuyện, bởi vì khẽ nhích cũng sẽ khiến cho đau đớn tăng lên, hắn có thể sẽ khó mà chịu đựng mà hô to lên.

Hắn không thể biến thành như vậy, bởi vì hắn biết tâm lý trong lòng người thẩm vấn, chỉ cần phạm nhân toát ra một chút xíu yếu ớt, trò chơi này sẽ trở nên không vui nữa, Hoàng đế cũng sẽ mất đi hứng thú với hắn.

“Hoàng thượng, đây nhất định đều là Thái hậu an bài, chuyện này có vấn đề,” Thẩm Xương Cát cắn chặt hàm răng, “Vi thần chết không có gì đáng tiếc, Hoàng thượng… ngài… tuyệt đối không thể mắc bẫy của Thái hậu… đây đều là… thủ đoạn của… Thái hậu, Thái hậu muốn trừ khử vi thần… mới an bài như vậy.”

Hoàng đế ngẩng đầu lên, “Ngươi thật đúng là chưa thấy quan tài chưa đổ lệ.”

Hoàng đế phất phất tay, bốn thị vệ lập tức kéo hai người toàn máu lên.

Thẩm Xương Cát đã nhận ra, đây là hai đô tri bên cạnh hắn, cùng hắn đi Hàng Châu rồi trở về kinh thành, bây giờ đã bị đánh trầy da sứt thịt, bụng của một người trong đó bị khoét ra, ruột rơi ròng ròng trên mặt đất, thị vệ đi tới nhấc chân giẫm ruột ở dưới chân, không ngừng nghiến lên, đô tri kia giống như con cá rời khỏi mặt nước mắt và mồm đều há hốc ra, cả người không ngừng run run giãy giụa, tiếng kêu rên lập tức vang khắp toàn bộ đại lao.

“Không phải Thẩm khanh đã nói, người chỉ có ở thời điểm sống không bằng chết mới có thể nói thật sao, bây giờ bọn họ đều khai nhận rồi, nói là ngươi sai người bôi xấu danh tiếng Hàn Chương, Trẫm sợ bọn họ nói dối, cố ý hỏi cả mọi chuyện phát sinh ở Trấn Giang, hoàn toàn không có gì khác với những tin đồn kia, Thẩm khanh, ngươi nói đây là Thái hậu hãm hại ngươi, như vậy bọn họ chính là người của Thái hậu?”

Trong mắt hai đô tri toát ra vẻ khẩn thiết.

https://thuviensach.vn

Nếu như Thẩm Xương Cát nói bọn họ là người của Thái hậu, như vậy bọn họ nhất định sẽ chịu hết khổ đau mới có thể chết.

Bọn họ ở Hoàng Thành Ti từng thấy người bị hành hạ hai năm mới chết, bọn họ không muốn rơi vào kết quả như vậy.

Nếu như vu hãm hai đô tri là có thể thoát khỏi, Thẩm Xương Cát nhất định sẽ không chút do dự gật đầu.

Nhưng hắn biết, Hoàng thượng sẽ không tin.

Người bên cạnh hắn bị Thái hậu chỉ huy, hắn cũng không thoát được tội liên đới.

Hắn là phải chết không thể nghi ngờ.

Cảm giác mất hết hy vọng tràn ngập cả người hắn, tất cả mọi thứ dường như đều đã rời hắn mà đi, trong đầu hắn chợt nhớ tới lúc Triệu Linh nhảy từ vách núi xuống.

Dứt khoát như vậy, kiêu ngạo như vậy.

Mà hắn không có cái cơ hội kia, hắn sẽ giống như một con kiến hôi bị Hoàng đế chơi chán xong mới có thể trút xuống một hơi thở cuối cùng.

Hắn cúc cung tận tụy vì Hoàng đế, lại rơi vào kết quả như vậy.

Không, hắn không phục, hắn không thể chết như vậy, hắn phải sống tiếp.

Sự oán hận quá lớn, khiến cho Thẩm Xương Cát thoát ra từ vực sâu của cái chết, “Hoàng thượng, vi thần không phải là vì Hàn Tướng quân, vi thần là muốn đối phó với Cố Lang Hoa.”

“Hàn Chương... khắp nơi... bảo vệ Cố Lang Hoa, vi thần mới nghĩ ra cách này… ai ngờ Cố Lang Hoa liên thủ với Thái hậu để hãm hại vi thần...

https://thuviensach.vn

Hoàng thượng người nhất định phải tin lời vi thần.”

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 230: Sa Lưới

Hoàng đế hiển nhiên đã chán ghét Thẩm Xương Cát giải thích, xoay người muốn rời đi.

Sắc mặt Thẩm Xương Cát tái nhợt, sau khi Hoàng đế đi, hắn cũng sẽ không có cơ hội nữa.

Hắn không thể nói là vì hắn hoài nghi Cố gia và thám tử có qua lại, mới đi tra Cố gia.

Hoàng đế chỉ sẽ cảm thấy hắn đang kiếm cớ, hiện tại ở trong tay hắn cũng không có bất kỳ chứng cớ nào.

Trước mắt, hắn còn có cái gì có thể lợi dụng?

Trong đầu Thẩm Xương Cát bỗng nhiên lóe lên một tia sáng, “Hoàng thượng, ngài chỉ cần sai người đi đến một chỗ, sẽ tin tưởng lời của vi thần.”

Hoàng đế dừng bước.

...

Hứa thị dặn dò bà tử bên cạnh, “Mang đủ tiền bạc và thức ăn.”

Tay của bà tử dừng lại, “Nương tử, chúng ta vì thuê xe ngựa đã tiêu rất nhiều tiền rồi, bây giờ tính chút, chúng ta tiêu tiền tiết kiệm, tiền bạc trong tay cũng chỉ còn đủ trở lại Hàng Châu thôi.”

Hứa thị gật đầu một cái, trở lại Hàng Châu là tốt rồi, ca ca là một người mềm lòng, nhất định sẽ che giấu cho bà ta, để cho bà ta về nhà, sẽ không để

https://thuviensach.vn

cho bà ta ở bên ngoài tự sinh tự diệt, càng không để cho tộc trưởng xử trí bà ta.

Bà tử nhẹ giọng nói: “Nương tử người có thật sự chắc chắn là Đại lão gia có thể tha thứ cho người không? Lỡ như... bị người trong tộc biết, người sẽ…”

Hứa thị không dám nghĩ sâu, mấy ngày nay bà ta chưa đi, chính là đang lo lắng những thứ này.

Thẩm Xương Cát hứa với bà ta sẽ điều ca ca tới kinh thành, như vậy bà ta có thể nói với ca ca, đến kinh thành đều là vì tiền đồ của hắn. Cho dù không thể trở lại trong tộc, ít nhất ca ca cũng sẽ thu xếp cho bà ta một chỗ đi.

Bà ta không thể chờ đợi thêm nữa, lỡ Thẩm Xương Cát khai bà ta ra, bà ta phải làm thế nào?

Sợ hãi giống như một tảng đá lớn đè lên ngực Hứa thị.

Đi, nhất định phải đi, cho dù là mạo hiểm thử một lần, bà ta cũng phải trở về Hàng Châu đi tìm ca ca.

Bà ta không tin ca ca sẽ không để ý máu mủ thân tình, kiếp trước ca ca đến chết cũng là đứng về phía bà ta, nghĩ đủ cách để bảo toàn cho bà ta.

Thu thập đồ xong, Hứa thị mang bà tử xuống núi, xe ngựa thuê còn chưa đến. Hứa thị khẩn trương, tim bịch bịch đập trong ngực bà ta.

“Nương tử, xe tới rồi.”

Bà tử kêu một tiếng, Hứa thị mới nhìn thấy một chiếc xe ngựa rất cũ kỹ nóc xanh dong ruổi về phía bên này.

Hứa thị không khỏi hoảng hốt.

https://thuviensach.vn

Cho dù là kiếp trước, bà ta cũng không chật vật như thế này.

Bị Hứa lão thái thái chán ghét vứt bỏ, đưa đến trong tộc thụ giáo, bị nữ quyến trong tộc cười nhạo, bị Thẩm Xương Cát bắt đến kinh thành ẩn núp ở một cái am ni cô nhỏ xíu.

Nếu như không phải trong lòng bà ta có một sức mạnh, muốn làm chuyện mà kiếp trước chưa làm được, nói không chừng đã sớm tự tử rồi. Chẳng lẽ ông trời trừng phạt bà ta còn chưa đủ nhiều sao?

Có lẽ sẽ đến đây chấm dứt rồi, chờ bà ta trở lại Hàng Châu sẽ mưu tính thật tốt, còn ngóc đầu lại, bà ta nhất định sẽ nghĩ được cách…

Hứa thị vội vội vàng vàng lên xe ngựa, màn xe hạ xuống, bà ta lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Bên ngoài bỗng nhiên truyền tới tiếng bước chân huyên náo, ngay sau đó màn xe bị người ta vén lên.

Hứa thị nhìn thấy một người bàn tay cầm loan đao màu đen, ủng đen đứng ở chỗ đó.

Là Hoàng Thành Ti.

Hứa thị dường như ngã vào trong vực sâu.

...

Bùi Khởi Đường đi vào tiểu viện của Cố gia.

Trong sân đặt mấy chậu hoa đỗ quyên vừa nở rộ, trong góc trồng bạc hà, hoa bên cạnh bạc hà giống như là cỏ kim ngân.

Đều là thảo dược có thể sử dụng được.

https://thuviensach.vn

Hơn nữa cỏ kim ngân nở hoa cũng rất đẹp.

Cố Lang Hoa là một người rất biết sinh hoạt, chẳng những có thể xử lý gọn gàng ngăn nắp cửa hàng bên ngoài, còn có thể bố trí nhà ở rất ấm áp, nàng có chính kiến của mình, sẽ không nhượng bộ theo trào lưu, cũng sẽ không mặc cho người định đoạt.

Chính điểm này khiến cho hắn yêu thích đến khó tả, nhưng trong lòng cũng tràn đầy lo âu.

Bởi vì hắn không biết qua hai năm nữa đến lúc nghị hôn Lang Hoa rốt cuộc sẽ chọn ai, là hắn hay Lục Anh.

Hắn chỉ muốn ngay bây giờ người đính hôn với Lang Hoa là hắn.

Nhưng bây giờ, Cố Lang Hoa còn là một tiểu cô nương, không hiểu gì cả, dù hắn có nói, nàng cũng sẽ không hiểu tâm tình của hắn, tám phần sẽ từ chối hắn, hơn nữa cũng sẽ không gặp riêng hắn.

Cái giá quá lớn như thế, hắn không chịu nổi.

Nghĩ đến khi còn bé ở trong nhà ầm ĩ cả ngày, phụ vương gọi hắn tới bên cạnh khiển trách hắn nói, một ngày nào đó con sẽ gặp phải chuyện không làm được, ngoan ngoãn mà chỉnh đốn tính cách của con.

Hắn chưa bao giờ để những lời này ở trong lòng, bây giờ hắn lại có chút sợ hãi.

“Làm sao thế?” Lang Hoa nhìn Bùi Khởi Đường.

Trên mặt Bùi Khởi Đường là sự chần chừ ít có.

“Không sao,” Bùi Khởi Đường ngước mắt lên nhìn Lang Hoa, “Ta nghe được một tin, Hoàng Thành Ti hôm nay bắt một vị phu nhân.”

https://thuviensach.vn

Nếu như là nữ tử bình thường, Bùi Khởi Đường sẽ không vội vã tới gặp nàng.

Bùi Khởi Đường nói: “Ta hỏi dò tin tức, phu nhân kia rất giống Hứa thị.”

Trước mắt phạm nhân quan trọng nhất trong đại lao của Hoàng Thành Ti chính là Thẩm Xương Cát, bây giờ Hứa thị bị bắt, tám phần là có liên quan đến Thẩm Xương Cát.

Chẳng lẽ Hứa thị là bị Thẩm Xương Cát mang tới kinh thành?

Bà ta tới kinh thành làm gì?

Lang Hoa nghĩ tới những lời đồn đại về nàng và Hàn Chương kia, có lẽ đây chính là do Hứa thị làm.

Tại sao vậy chứ?

Tim Lang Hoa bỗng nhiên loạn lên.

Không biết lúc nào Bùi Khởi Đường đã đến trước mặt nàng, ôn nhu khuyên nàng, “Cho dù là Hứa thị, vậy cũng không có gì ghê gớm cả, bà ta chọn con đường của bà ta, hiển nhiên là sẽ không có kết quả gì tốt, nàng sớm nhận ra mới không để cho bà ta dính líu đến Cố gia.”

“Nàng nghĩ xem, nếu như hôm nay bà ta vẫn là Cố Đại thái thái, Cố gia sẽ như thế nào?”

“Cho nên, đây là chuyện tốt.”

Bùi Khởi Đường bày tất cả lợi ích ra trước mặt nàng, cố ý không để cho nàng suy nghĩ đến điểm xấu.

“Ta không hiểu, bà ấy thù hận Cố gia đến mức nào, thù hận ta nhiều thế nào.” Cố gia mặc dù không đại phú đại quý, nhưng chi tiêu ngày thường

https://thuviensach.vn

chưa từng bạc đãi Hứa thị, tại sao Hứa thị lại tính toán Cố gia như vậy, kiếp trước nàng luôn tôn sùng Hứa thị là mẫu thân, dùng hết toàn lực hiếu thuận với Hứa thị, nhưng sau đó vẫn bị Hứa thị lừa gạt cả đời.

Một nữ nhân, cứ nhất quyết làm những chuyện đó sau lưng nhà chồng thì có ích lợi gì cho bà ấy?

Nếu như nói bà ta là vì nhà mẹ đẻ, thì Hứa Sùng Trí lại là dáng vẻ không biết gì cả.

Ý chí kiên cường sai lại thêm sai như vậy, không biết trong lòng rốt cuộc có chấp niệm gì mới khiến cho bà ấy làm như vậy.

Chẳng lẽ giống như Vân Nương đối với huynh trưởng, trong lòng Hứa thị có người khác?

Lang Hoa ngẩng đầu lên, khuôn mặt Bùi Khởi Đường liền chiếu vào trong mắt nàng.

Hình như đã rất lâu rồi nàng không cẩn thận nhìn Bùi Khởi Đường, so với một năm trước hình dáng Bùi Khởi Đường có chút biến hóa, Bùi Tứ công tử sống trong nhung lụa, da cũng biến thành trắng nõn lên, dưới ánh mặt trời chiếu xuống có loại ưu nhã ung dung, lông mày giãn ra, đôi mắt tựa như dòng suối trong vắt chiếu lấp lánh.

Bùi Khởi Đường lại ưa nhìn hơn rất nhiều.

Không tới hai năm, kinh đô đều phải nhìn phong thái hào hoa của Bùi Tứ công tử.

Trong phòng an tĩnh lại.

Nàng chỉ như vậy lẳng lặng nhìn hắn, hắn cũng như vậy nhìn nàng, hai người cũng không ai nói gì thêm.

https://thuviensach.vn

Lang Hoa phát hiện bầu không khí có chút không bình thường, giống như là ngày đó nàng kiểm tra vết thương trên lưng cho Bùi Khởi Đường, chung quanh yên tĩnh như vậy, nhưng lòng nàng lại lo lắng bất an.

Nàng không khỏi lui về phía sau một bước, chân lại không cẩn thận vấp vào bàn thấp bên cạnh, đau đớn đột nhiên xuất hiện khiến cho thân thể nàng mất thăng bằng nghiêng về bên cạnh.

Bùi Khởi Đường đưa tay ra đỡ lấy eo nàng.

Nàng cũng quay mặt lại.

Lại một lần nữa, bốn mắt giao nhau.

Lang Hoa một lần nữa ngửi thấy mùi nhàn nhạt như mùi hương thảo kia, nàng dường như bị lửa đốt, rất không thoải mái, đang muốn thoát ra khỏi tay Bùi Khởi Đường, trước mắt nhưng lại hiện ra một cái bóng mơ hồ.

Hắn dựa ở dưới tàng cây hoa hạnh cách đó không xa, mặc một bộ trường sam màu xanh, tóc đen nhánh giống như nhuộm sương, ánh mắt sâu xa mà an tĩnh, cắn cọng cỏ, vừa đọc sách vừa ngâm nga một giai điệu không biết ở đâu.

Một màn này thường xuyên xuất hiện ở trong giấc mơ của nàng.

“Lục Anh.” Lang Hoa theo bản năng gọi lên.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 231: Đánh Nhau

Lục Anh.

Một tiếng này của Lang Hoa khiến cho Bùi Khởi Đường sợ run ngẩn người tại chỗ, huyết dịch toàn thân lập tức xông lên đầu, trước mắt lập tức hiện ra bóng dáng Lục Anh, trong chớp nhoáng này, hắn có xung động muốn giết chết Lục Anh. Nếu như Lục Anh ở chỗ này, sợ rằng hắn sẽ không khống chế được lập tức đi lên đánh nhau với Lục Anh.

Vừa rồi nhìn Lang Hoa ôn hòa như vậy, giống như đang nhớ lại một chuyện cũ rất đẹp.

Ánh mắt mơ màng nhìn hắn, khiến cho hắn vui mừng muốn bay lên.

Nhưng nàng lại gọi tên của Lục Anh, hắn mới ý thức được, người mà mới vừa nàng nghĩ tới không phải hắn mà là Lục Anh.

Hắn không nói ra được cảm giác đó là gì.

Ngực vừa chua chát lại vừa đau đớn, cả trái tim muốn vỡ ra.

Trừ phụ thân bị trị tội mưu phản, đây có lẽ là đả kích lớn nhất đối với hắn.

Làm sao lại không phải là hắn chứ.

Tại sao lại không phải là hắn, mà là Lục Anh.

Lục Anh rốt cuộc chỗ nào tốt, mà Lang Hoa lại để ý Lục Anh như vậy.

https://thuviensach.vn

Bùi Khởi Đường lẳng lặng nhìn Lang Hoa, đây là một cảm giác khổ sở và khó chịu đến khó tả.

Cả người trở nên không còn sức lực.

Lang Hoa nhận ra mình nói sai. Bầu không khí trong phòng hơi lạnh đi, ánh mắt Bùi Khởi Đường nồng nặc sát khí. Rất giống khí thế lúc lần đầu tiên nàng gặp hắn, gặp thần giết thần, gặp phật giết phật, không ai có thể ngăn cản.

Nàng cũng không biết tại sao mình lại như vậy.

Mới vừa rồi nhìn thấy thần thái của Bùi Khởi Đường, nàng theo bản năng nhớ tới Lục Anh.

Đoạn ký ức dường như thuộc về Lục Anh kia.

Lang Hoa vội vàng giải thích, "Không phải, chỉ là ta cảm thấy vừa rồi ngươi… có chút giống Lục Anh… cũng không phải... chỉ là…"

Lời giải thích này cũng không tốt, nàng cũng không biết nên làm sao nói rõ.

Đó chỉ là một cảm giác thoáng qua.

"Lang Hoa," Cổ họng Bùi Khởi Đường trầm thấp mà khàn khàn, "Ta không phải Lục Anh, nhưng ta bảo đảm có thể tốt hơn Lục Anh."

Cái này có cái gì để so sánh sao?

Lang Hoa mím môi một cái, nghi hoặc nhìn sang, điều này khiến cho trên mặt Bùi Khởi Đường lại thêm mấy phần ảm đạm.

Bùi Khởi Đường nhìn dáng vẻ thận trọng của Lang Hoa, liền đau lòng, nàng mới chỉ là một hài tử mười tuổi, hắn đúng là điên rồi, lại dồn ép nàng

https://thuviensach.vn

như vậy. Nhưng rõ ràng có lúc hắn cảm thấy Lang Hoa hiểu được, nàng có sự thông minh và nhạy cảm vượt qua tuổi tác.

Rõ ràng đã muốn chờ thêm mấy năm sau mới nói, nhưng mỗi lần chỉ cần nhắc tới Lục Anh và hôn ước, hắn liền không nhịn được muốn nhúng tay.

Nhưng ý của hắn nàng lại không hoàn toàn hiểu được, hắn muốn nói rõ ràng, nhưng nàng lại vẫn còn nhỏ như vậy.

Làm cho hắn tiến không được lùi chẳng xong.

Nàng chỉ mới mười tuổi, lại đã khiến hắn ăn dấm chua.

Chỉ cần suy nghĩ một chút, hắn cảm thấy mình thật sự bị bệnh không nhẹ, lại thích một hài tử mười tuổi, nhưng nàng là hài tử sao? Trừ chưa lớn ra, chỗ nào giống một hài tử chứ.

“Lang Hoa,” Bùi Khởi Đường dứt khoát cúi xuống người, “Tằng tổ phụ của ta là Tề Vân, chính là Cao Tông Hoàng đế của Đại Tề, tổ phụ ta là Tề Hằng, chính là tiên hoàng, Thuỵ Hoà Hưng Tông Hoàng đế, phụ thân ta là Tề Hựu, được phong làm Khánh Vương, ta từng dùng tên giả Triệu Linh, bây giờ là Bùi Khởi Đường.”

Ánh mắt Bùi Khởi Đường trở nên càng ôn hòa hơn, “Nàng có thể gọi ta là Khởi Đường hoặc là…” Triệu Linh kéo tay Lang Hoa viết ở trong lòng bàn tay của nàng, “Tề Đường.”

“Đây là tình hình của ba đời tổ tiên ta.”

Hoá ra Bùi Khởi Đường là cái ý này.

Chẳng qua là thêm một chữ Bùi, liền che giấu tên mình ở trong đó.

Tề Đường, nghe giống như là Khởi Đường, bất luận gọi như thế nào cũng đúng.

https://thuviensach.vn

Lang Hoa gật gật đầu.

Bùi Khởi Đường không khỏi mỉm cười một tiếng, rốt cuộc Lang Hoa có hiểu là hắn có ý gì không? Hắn đang trịnh trọng giới thiệu thân thế của hắn.

Bùi Khởi Đường bất chợt mỉm cười, khiến Lang Hoa thở phào nhẹ nhõm.

Nhìn sắc mặt nàng buông lỏng, phiền muộn trong lòng Bùi Khởi Đường cũng từ từ tiêu tan. Trong tình cảm, Lang Hoa chỉ là một cô nương chưa trưởng thành.

Thật giống như cho tới bây giờ cũng không biết thích một người là thế nào vậy.

Cái này có phải là nói, ràng buộc của nàng đối với Lục Anh cũng chỉ là thói quen không.

Bùi Khởi Đường buông lỏng Lang Hoa ra, hai người lần nữa ngồi xuống ghế.

Bùi Khởi Đường nói: “Thẩm Xương Cát và Hứa thị hắn sẽ hạ thủ từ quan hệ của Cố gia và Khánh Vương, dẫn tới việc Hoàng thượng không ưa, nàng bây giờ lại là tâm phúc của Thái hậu, dù ngoài mặt Hoàng thượng sẽ không tin tưởng, ngấm ngầm cũng sẽ cho người giám sát nhất cử nhất động của Cố gia, có điều nàng không cần lo lắng, chuyện này giao cho ta xử lý.”

Lời nói này của Bùi Khởi Đường chính là suy nghĩ trong lòng Lang Hoa.

Hoàng thượng có thể nín nhịn, muốn động thủ sẽ đợi đến sau khi hòa đàm thành công, Thái hậu cũng có thể ổn định tinh thần chờ cơ hội như vậy, hấp tấp nhất hắn là Thái tử.

Thái tử biết được chuyện của Hứa thị, nhất định sẽ tìm tới cửa.

https://thuviensach.vn

...

Thái tử vừa uống trà vừa nghe nội thị bẩm báo, “Hoàng Thành Ti bên kia không nghe ngóng được gì, nhưng mà… trong đại lao Hoàng Thành Ti còn có ngục tốt canh giữ, có mấy lời hỏi thăm bọn họ thì biết.”

Thái tử cảm thấy rất thú vị, “Sao Thẩm Xương Cát lại có quan hệ với Hứa thị đó?” Nếu như loại chuyện này truyền đi, thì đúng là trò cười.

Đại tiểu thư Cố gia sao lại không biết xấu hổ ở trong cung như vậy, chỉ sợ từ nay về sau không có nữ quyến nào dám nói chuyện với nàng nữa.

Nữ nhi giống mẫu thân.

Hứa thị không an phận như vậy, nữ nhi của bà ta có thể tốt đến đâu chứ.

“Thẩm Xương Cát đang tố cáo Cố gia, mặc dù không biết là tố cáo cái gì, có lẽ là nói Cố gia là đảng Thái hậu.”

Mọi người đều nói Thái hậu là đang lợi dụng Cố gia.

Nếu như từ trước Cố gia đã liên lạc với Thái hậu thì sao?

Thái tử cảm thấy đây là một cơ hội, hắn có thể mượn cơ hội đẩy Cố gia xuống, không để cho Bách Thảo Lư dính vào chuyện dược liệu được.

Hôm nay chính là ngày sứ thần Tây Hạ rời khỏi kinh đô, thảo dược Cố gia đều đã chuẩn bị xong xuôi, nếu như lúc này trong thảo dược của Cố gia phát hiện thuốc giả, già trẻ Cố gia đều phải bị trị tội.

Thái hậu dùng một con cờ xấu như Cố gia, định trước sẽ thua cả bàn.

Thái tử dặn dò phụ tá, “Đi, cho người động thủ lanh lẹ chút, đừng để lại di họa gì.”

https://thuviensach.vn

Phụ tá đáp một tiếng.

...

Lang Hoa đang ở trong phòng Thái hậu giảng kinh.

Thái hậu nghe rất hứng thú, Lang Hoa giảng chút kinh văn, thì sẽ nói một đoạn câu chuyện có liên quan đến kinh văn kia, khiến Thái hậu không ngừng cười, “Những đại hòa thượng kia, nói bọn họ không vướng khói lửa nhân gian là sai rồi.”

Trước giờ Thái hậu chưa từng cao hứng như vậy.

Từ Cẩn Du ở phòng bên không khỏi nhíu mày.

Thái hậu thật sự rất thích Cố Lang Hoa, cho dù là trong cung lưu truyền một số lời đồn đại bất lợi cho Cố Lang Hoa, Thái hậu luôn làm bộ như không nghe được, hơn nữa cô cô của Cung Từ Ninh còn trừng phạt những cung nhân nói những lời ong tiếng ve kia.

Đây chính là thái độ của Thái hậu.

Dù nhà Cố Lang Hoa như thế nào, nhân phẩm của mẫu thân ra sao, Thái hậu vẫn yêu thích Cố Lang Hoa, hơn nữa còn sẵn lòng giữ Cố Lang Hoa ở bên người.

“Thái hậu nương nương,” Nữ quan đi tới bẩm báo, “Hoàng thượng nổi trận lôi đình, trước mặt xảy ra chuyện rồi.”

Nụ cười trên mặt Thái hậu biến mất, nghiêm nghị lại, “Nói rõ ràng xem, đã xảy ra chuyện gì?’

Nữ quan nhìn Cố Lang Hoa một cái, “Là những dược liệu kia… bên trong dược liệu đưa đến Tây Hạ phát hiện thuốc giả… sau đó Bùi Tứ công tử liền đánh nhau với Cát đại nhân của Lễ bộ.”

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 232: Bất Kính

Lúc Bách Thảo Lư làm thảo dược, thái y viện cũng cho ngự y đi qua kiểm tra rồi, còn có con dấu niêm phong của hộ bộ, làm sao có thể có thuốc giả.

Thái hậu lạnh lùng nói: “Nhất định là tên ngu xuẩn kia để cho người động tay chân.”

Chỉ cần là người ở bên cạnh Thái hậu đều hiểu “Ngu xuẩn” là chỉ Thái tử.

Sau khi hai nước hòa đàm, Thái tử giống như chiếm được rất nhiều lợi ích, trong phủ Thái tử bày tiệc rượu mấy ngày, những đại thần ủng hộ thái tử kia cũng dâng quà tặng, thật giống như chiến công tấn công Tây Kinh đã rơi vào đầu Thái tử vậy.

Thái hậu nhớ tới chuyện này lại cảm thấy buồn cười.

Thái tử nếu như lợi dụng khoảng thời gian này gọi mấy võ tướng thương nghị chiến thuật thật kỹ lưỡng, mời mấy lão Tướng quân làm phó tướng, hắn sẽ có cơ hội giành lại Tây Kinh. Nhưng Thái tử lại quá ham cái lợi trước mắt, dẫn đến Tây Kinh đều là tướng lãnh trẻ tuổi mà hắn muốn cất nhắc, chỉ mời Tưởng lão Tướng quân vâng vâng dạ dạ hỗ trợ trấn giữ soái trướng, Tưởng lão Tướng quân này nổi danh là một người ba phải, đến chiến trường tuyệt đối sẽ không nghịch ý Thái tử.

Đáng tiếc tám vạn tinh binh của Đại Tề, không biết sẽ tổn thất bao nhiêu trên chiến trường Tây Kinh.

https://thuviensach.vn

“Bùi Tứ đó làm sao thế?” Thái hậu hỏi.

Lễ bộ kiểm tra lễ vật Đại Tề ban thưởng cho Tây Hạ, Bùi Khởi Đường chẳng qua mới vào cung mấy lần, làm sao lại nhúng tay vào chuyện của lễ bộ?

Lang Hoa nhẹ nhàng khép sách trong tay lại, ấn tượng Thái hậu đối với Bùi Khởi Đường có lẽ vẫn là một tên con nhà giàu gây chuyện khắp nơi.

Nữ quan cung kính trả lời: “Bùi đại nhân cầu xin chuyện đi sứ Tây Bắc cho Bùi Tứ công tử, lần này cùng lên đường với sứ thần Tây Hạ, sau khi lễ bộ tra được thuốc giả, Bùi Tứ công tử cũng đi theo xem, chỉ xem một cái liền dẫn Cát đại nhân của lễ bộ tới một bên nói chuyện, người ở chỗ đó nói, lúc đầu Bùi Tứ công tử còn rất bình thường, không biết Cát đại nhân nói câu gì, Bùi Tứ công tử liền túm lấy cổ áo Cát đại nhân.”

“Cát đại nhân có một người cháu ngoại ở trong đội thị vệ, thấy chuyện như vậy liền đi lên hỗ trợ, kết quả… Mọi người còn chưa thấy rõ động thủ thế nào, đã bị Bùi Tứ công tử quật ngã xuống đất rồi.”

Thái hậu nghe vậy ngạc nhiên, “Võ nghệ của đội thị vệ cũng không tệ, Bùi Tứ đó… hình như mới mười mấy tuổi đúng không?” Nói rồi nhìn về phía Lang Hoa, “Ai gia nghe nói bệnh của Lão Tứ Bùi gia là do Hồ tiên sinh chữa khỏi.”

Lang Hoa châm một ly trà cho Thái hậu, “Bùi Tứ công tử cũng không phải có bệnh tật nan y gì, mà là bị ngoại thương nên mới hành động bất tiện, Hồ tiên sinh dùng ít cách, nối lại xương của hắn, Bùi Tứ công tử cũng khoẻ lại.”

Thái hậu nói: “Chuyện này mới có mấy tháng, võ công của lão Tứ Bùi gia đã lợi hại như vậy sao?”

https://thuviensach.vn

“Cũng không phải ạ,” Lang Hoa cẩn thận giải thích với Thái hậu, “Mặc dù Bùi Tứ công tử tê liệt ở trên giường, nhưng vẫn không ngừng luyện võ, mời không ít sư phụ dạy võ công, một người trong đó còn là sư thúc của Thẩm Xương Cát đại nhân. Bây giờ vết thương của Bùi Tứ công tử lành rồi, tự nhiên võ nghệ sẽ cao hơn…”

Công phu của Thẩm Xương Cát Thái hậu có nghe đồn.

“Khó trách,” Thái hậu đưa tay cho Lang Hoa đỡ đứng lên, hỏi nữ quan, “Bọn họ đang ở đâu? Có gây ra kết quả gì không?”

Nữ quan nói: “Nghe nói là đến giáo trường, đôi bên đều không phục, muốn tỷ thí một chút.”

Thái hậu lạnh lùng nói: “Hoàng thượng của chúng ta chỉ thích mấy thứ náo nhiệt đánh đánh giết giết. Nếu hắn thật sự có chút tâm tính, đã luyện được cho Đại Tề một quân đội vô địch, ngay cả một người Tây Hạ nho nhỏ cũng không đối phó được, còn phải hạ thấp mình xin cầu hoà.”

Lang Hoa cẩn thận nghe lời Thái hậu.

Đây chính là điểm mà Thái hậu và Hoàng thượng không hợp. Sau khi Tiên hoàng lên ngôi, Đại Tề phơi bày thế phồn vinh, bất kể là An Nam ở phương nam hay là Đại Liêu ở phương bắc cũng không dám tùy tiện giương binh đối với Đại Tề, sau khi tiên hoàng băng hà, Hoàng đế bổ nhiệm thân tín của mình đánh một trận với An Nam kết quả đại bại mà về, lúc ấy Bùi gia luyện Thủy sư ở Phúc Kiến, viết một quyển gián ngôn sắp xếp lại biên chế thuỷ sư, bị Hoàng thượng giữ lại, vì Hoàng thượng không cho là Thủy sư của Đại Tề có vấn đề gì, hắn cảm thấy là Thái hậu cản trở từ bên trong, giật giây Lương Tướng quân cáo bệnh không ra, mới để cho Đại Tề bị đánh bại.

Thái hậu làm như vậy, hiển nhiên là muốn đánh bại khí thế của hắn, để cho bề tôi của Đại Tề cho là hắn là một Hoàng đế vô năng, cũng mượn cơ

https://thuviensach.vn

hội nắm giữ triều chính. Hoàng thượng một lòng một dạ đối nghịch với Thái hậu, liền ném chuyện sắp xếp lại biên chế thuỷ sư sang một bên, sau đó nữa chính là án Huệ Vương, Khánh Vương mưu phản, hai lần sóng gió này giết ba bốn phần quan viên của Đại Tề, rất nhiều đại thần vì vậy mà đau lòng cáo lão hồi hương, Bùi gia cũng rời khỏi triều đình vào lúc đó.

Lang Hoa thu hồi suy nghĩ.

Thái hậu đã đang an bài chuyện kế tiếp.

“Nếu lễ bộ làm không rõ ràng, Ai gia sẽ đích thân qua hỏi, Bách Thảo Lư là Ai gia chọn đi, xảy ra chuyện đó chính là tát vào mặt Ai gia, Ai gia không thể mơ hồ cho xong được,” Thái hậu nói rồi nhìn về phía Lang Hoa, “Ngươi chuẩn bị danh sách thảo dược chưa?”

Lang Hoa kính cẩn giao sổ sách cho Thái hậu.

Thái hậu nói: “Bọn họ nói có sai, hôm nay phải cùng Ai gia nói rõ, từng khoản từng khoản này, Ai gia cùng bọn họ tính cho rõ.”

...

Hoàng đế nhìn tình hình trong giáo trường.

Năm thị vệ vây Bùi Khởi Đường ở giữa.

Sắc mặt Bùi Tư Thông xanh mét, “Hoàng thượng, đều là tiểu nhi lỗ mãng, xin Hoàng thượng thứ tội.”

Cát đại nhân của Lễ bộ đứng ở một bên cười nhạt, Bùi Tư Thông mới mưu cầu cho Bùi Khởi Đường chút tiền đồ, liền bị Bùi Khởi Đường tự hủy mất. Ngay trước mặt sứ thần Tây Hạ lại dám đánh người, Hoàng thượng nghe rồi giận tím mặt, lập tức hạ lệnh, “Bùi Tứ không phải thích động thủ sao? Vậy thì để cho mấy thị vệ đánh một trận thỏa thích với hắn đi.”

https://thuviensach.vn

Hoàng thượng lời này rõ ràng là muốn giáo huấn Bùi Khởi Đường, đội thị vệ cũng sẽ không khách khí, lập tức lên năm người vây Bùi Khởi Đường ở giữa.

Trước mặt Hoàng thượng không được động binh khí, mấy người chỉ có thể tay không sáp lá cà.

Người của đội thị vệ, hoặc là chọn từ con cháu gia đình từ huân quý, bên họ ngoại, hoặc là võ trạng nguyên, những người này trời sinh đã có thân thể tốt, cộng thêm thiếu niên khắc khổ rèn luyện, như thế mới có thể nổi bật hơn con em bình thường, bây giờ năm người đối phó với Bùi Khởi Đường, ánh mắt Bùi Tư Thông lạnh lùng, trên mặt lộ ra vẻ lo lắng.

Hoàng đế nhấp một ngụm trà, ngước mắt lên.

Thị vệ trong giáo trường giống như là nhận được tín hiệu, giang hai tay bổ nhào về phía Bùi Khởi Đường.

Trong lòng bàn tay Bùi Tư Thông cũng chảy đầy mồ hôi, ông ta thật không biết Bùi Khởi Đường nghĩ như thế nào mà đi động thủ với Cát đại nhân trước mặt người khác, bây giờ tốt rồi, Hoàng thượng muốn giáo huấn hắn, còn ai ngăn được? Nếu như bị thương, khẳng định không thể đi Tây Bắc. Nghĩ tới đây, ông ta liền nhìn Cát đại nhân bên cạnh một cái, rốt cuộc Cát đại nhân nói cái gì, mới có thể khiến cho Bùi Khởi Đường tức giận như vậy.

Mọi người cho là năm thị vệ bắt một mình Bùi Khởi Đường hẳn là chuyện dễ như trở bàn tay, lại không nghĩ rằng Bùi Khởi Đường giống như một con lươn, lách qua lách lại giữa mấy người, làm cho không người nào có thể hạ thủ.

Đây là võ công giống với Thẩm Xương Cát, mấy thị vệ gật gật đầu với nhau, bọn họ cũng từng so tài với Thẩm đại nhân, biết loại võ công này lấy linh hoạt làm sở trường, chỉ cần phong bế đường lui của hắn, hắn sẽ khoanh

https://thuviensach.vn

tay chịu trói, mấy người thi triển thân pháp, vây Bùi Khởi Đường ở chính giữa.

Đang lúc bọn thị vệ chuẩn bị thở phào, Bùi Khởi Đường đưa tay đánh tới trước mặt thị vệ, thị vệ tránh không được, chỉ đành đưa tay ngăn trở.

Lực đạo ác liệt bức người truyền tới, cánh tay giống như là chịu nghìn cân tấn công, bên tai cũng truyền tới tiếng xương cốt nứt ra, cánh tay thị vệ lập tức mềm nhũn rũ xuống.

Một người ra khỏi vòng chiến, mấy thị vệ khác lập tức kinh ngạc, đang lúc bọn họ ngẩn ra, một khối đồ phá không lao tới, mấy người lập tức tránh né, một người trong đó bị đánh trúng chân ngã xuống đất.

Cát đại nhân la lớn, “Mau bắt Bùi Khởi Đường lại, lại dám sử dụng ám khí trước mặt Hoàng thượng, trị tội đại bất kính của hắn.”

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 233: Phong Hoa

Một đội thị vệ tiến lên vây quanh toàn bộ giáo trường, chỉ cần Hoàng thượng ra lệnh một tiếng, cái này sẽ không còn là tỷ thí nữa, mà là lùng bắt khâm phạm của triều đình.

Mồ hôi lạnh của Bùi Tư Thông lập tức chảy xuống.

"Bùi đại nhân, vị Tứ công tử này của ngài đúng là không chịu quản giáo, chẳng trách Bùi đại nhân lại trục xuất hắn ra khỏi cửa."

Mặt Cát đại nhân đầy vẻ tươi cười trên sự đau khổ của người khác.

Một con em dựa bóng mà vào con đường làm quan, trên người không có bất kỳ quan chức gì, lại dám làm khó lễ bộ, Bùi Khởi Đường thật sự coi nơi này là Bùi gia, có thể mặc hắn muốn làm gì thì làm sao.

Bùi Tư Thông cau mày, vẫn hết sức tĩnh táo như cũ, "Có ám khí hay không, phải hỏi thị vệ xem."

Trước khi xuống sân Bùi Khởi Đường bị thị vệ lục soát người, nếu như có ám khí mang vào đầu tiên phải hỏi thăm thị vệ.

"Không phải là ám khí," Nội thị mang đồ tới cho Hoàng đế nhìn, "Là bạc vụn, Bùi Tứ công tử dùng là bạc vụn."

Dùng bạc vụn tới đánh người, Bùi Tứ công tử là người đầu tiên.

Hoàng đế nhìn bạc vụn kia, nhìn bóng người Bùi Khởi Đường, vẻ mặt như có điều suy nghĩ.

https://thuviensach.vn

“Phụ hoàng,” Thái tử chạy vội tới đây, đi tới bên cạnh vẫn thở hổn hển, “Rốt cuộc đây là thế nào?”

Hoàng đế liếc nhìn Thái tử, sắc mặt Thái tử trắng bệch, hai mắt sưng vù, nhìn rõ ràng là người thường xuyên đắm chìm tửu sắc, “Trẫm từng ban cho ngươi ba vị sư phụ võ công, ngươi học như thế nào rồi? Ngươi thử nói xem, bọn họ ai sẽ thắng?”

Thái tử nhìn sang giáo trường, mấy người đánh như dầu sôi lửa bỏng.

Thái tử mím môi một cái, nếu như hắn nói thị vệ sẽ thắng, lỡ người thắng là Bùi Khởi Đường thì làm thế nào? Phụ hoàng sẽ nói khả năng quan sát của hắn không tốt.

Nếu như hắn nói Bùi Khởi Đường sẽ thắng, chắc chắn Phụ hoàng sẽ càng mất hứng hơn.

Thái tử nhất thời không nói ra lời.

Hoàng đế không nhịn được hừ lạnh một tiếng.

Mấy thị vệ từ bắt đầu vây công đến biến thành luống cuống tay chân ứng đối, Bùi Khởi Đường lại dần dần càng ngày càng có sức, thân hình linh hoạt tránh né, lại có thể so bì sức lực nữa.

Trên giáo trường Đại Tề, đã hiếm có trận tỷ thí nào xuất sắc như vậy.

Ban đầu mọi người chẳng qua là tới xem trò vui, về sau thấy dáng vẻ Bùi Khởi Đường khi thì anh vũ, khi thì khỏe mạnh, đã không muốn để hắn thua cuộc tỷ thí này.

Nhất là Bùi Tư Thông, từ bắt đầu run sợ trong lòng, biến thành vinh dự tự hào hắn.

Ai có con trai như vậy, cũng sẽ cảm thấy vui vẻ yên tâm.

https://thuviensach.vn

Đây là khí phách một người chống chọi cả vạn người, dẫn đến tất cả ánh mắt đều tụ tập ở trên người hắn.

Bùi Khởi Đường điểm mũi chân một cái, xoay mình đã ép thị vệ không có đường để lui.

Người sáng suốt đã nhìn thấu thắng thua.

Hoàng đế nhìn về phía Bùi Tư Thông, "Bùi ái khanh nuôi được một người con trai giỏi."

Những lời này của Hoàng thượng khó phân thật giả, Bùi Tư Thông liền vội vàng khom người thỉnh tội.

"Dẫn hắn qua đây, Trẫm muốn hỏi một chút, tại sao hắn phải đánh Cát đại nhân."

Cuộc tỷ thí dừng lại, mấy thị vệ rối rít thở phào nhẹ nhõm, lúc nhìn về phía Bùi Khởi Đường đã đầy vẻ khâm phục. Một người đánh năm người bọn họ, ở Đại Tề e rằng cũng chỉ có Hàn Chương có thể ngang hàng cùng hắn.

Sắc mặt Cát đại nhân rất khó coi.

Dù Bùi Khởi Đường trải qua một cuộc tỷ thí, nhưng vẫn ung dung thoải mái như cũ, đôi mắt lấp lánh rực rỡ.

Hoàng đế thản nhiên nói: "Nói đi, rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?"

Bùi Khởi Đường nhìn về phía Cát đại nhân bên cạnh, ánh mắt sắc bén như lưỡi đao, dường như có thể lột một lớp da của Cát đại nhân xuống, "Vi thần chỉ cảm thấy rất kỳ quái, cháu của Cát đại nhân hàng năm ở Ngân Châu thu được nhiều bạc như vậy, cần gì phải làm khó dễ một nữ hài tử,

https://thuviensach.vn

hơn nữa, những dược liệu này đều là triều đình thu mua đưa đi Tây Hạ, Cát đại nhân không sợ làm mất mặt mũi Đại Tề sao.”

Sắc mặt Cát đại nhân lập tức trở nên tái nhợt, còn chưa nói ra lời, Thái tử ở bên cạnh như mèo bị đạp đuôi, lập tức nói: “Dược liệu gì? Cát đại nhân còn có cháu ở Ngân Châu?”

Bùn nát đỡ không nổi tường, Hoàng đế lạnh lùng nhìn Thái tử một cái, chẳng trách người bên cạnh Thái hậu lại phản đối Thái tử mang binh đi Tây Kinh, một người lòng dạ hẹp hòi, chỉ chăm chăm vào lợi ích, gặp phải chuyện gì lại lo lắng hốt hoảng như thế làm sao có thể đánh thắng trận.

“Ngậm máu phun người,” Cát đại nhân đã quỳ xuống đất, “Hoàng thượng phải làm chủ cho vi thần, vi thần lấy đâu ra cháu…”

“Ồ? Cát đại nhân chắc chắn không có sao?” Bùi Khởi Đường thanh âm trong trẻo, “Năm ngoái ta còn gặp hắn ở Thường Châu, nghe nói hắn sửa từ đường cho Cát thị, làm nhà cho Cát đại nhân, đến sau khi Cát đại nhân về hưu, thì sẽ an vui trong ổ bảo dưỡng tuổi thọ, rốt cuộc có phải thật hay không, Hoàng thượng chỉ cần cho người đi tra là biết.”

Mọi ánh mắt đều rơi vào người Cát đại nhân.

Cát đại nhân lập tức cảm thấy trên người giống như bị đè ngàn cân sức nặng, mặt ông ta đã không khống chế được mà run rẩy, “Hoàng thượng, rõ ràng là Bùi Khởi Đường muốn bảo vệ Cố gia kia… mới vu khống hãm hại vi thần, vi thần cũng là vì lo nghĩ cho Đại Tề, mới kiểm tra thực hư những dược liệu kia… xin Hoàng thượng phân biệt người trung kẻ gian.”

Bùi Khởi Đường khẽ mỉm cười, “Cát đại nhân đừng quên, phương thuốc chữa trị ôn dịch kia cũng là của Cố gia, nếu như dược liệu không tốt không thể chữa bệnh, chẳng phải là đập bảng hiệu Cố gia đi sao, Cố gia lại không phải người ngu cần gì phải làm như vậy, Cố gia mở tiệm thuốc, danh tiếng quan trọng hơn hết thảy, có danh tiếng còn sợ không có bạc mà kiếm sao?”

https://thuviensach.vn

Chẳng ai lại đi làm việc mua bán tổn người không lợi mình cả.

Cho nên, chỉ có thể là bị người vu oan.

Bùi Khởi Đường nói, “Vi thần gọi Cát đại nhân qua một bên, khuyên ông ta một vừa hai phải thôi, không ngờ Cát đại nhân đã không cảm kích, còn ra vẻ công chính liêm minh, vi thần không ưa nhất chính là thứ gian tà trước mặt thì trung quân yêu dân, sau lưng thì không chuyện ác nào không làm như vậy, trong lòng khó chịu nên mới động thủ…”

Cát đại nhân đã ướt đẫm mồ hôi, hắn cho là đối phó Cố gia, nhất định Thái hậu sẽ ra mặt, Thái hậu lên tiếng cho Cố gia, nhất định sẽ dẫn tới sự phản cảm của Hoàng thượng, tám phần Hoàng thượng sẽ mượn chuyện này đổi Cố gia.

Không ngờ Bùi Khởi Đường lại chui ra.

Bùi gia rất gần gũi với Hoàng thượng, lời của người bên cạnh, Hoàng thượng tám phần sẽ tin tưởng.

Nhưng mà hắn không phục là, hắn căn bản không có cháu chắt gì, đó đều là chuyện Bùi Khởi Đường bịa đặt.

Nhưng người ở biên giới Tây Bắc buôn lậu là Thái tử, hắn từng bày mưu tính kế cho Thái tử, từ đường Cát gia và nhà đều là Thái tử thưởng cho hắn.

Đây chính là chỗ đáng sợ.

Bùi Khởi Đường giả bày ra tên cháu hắn, hắn lại không dám biện bạch, bởi vì hắn dám không gánh cái tội danh này, triều đình sẽ tra được đến người Thái tử.

“Cát đại nhân, ngươi cũng là lão thần được Phụ hoàng tin tưởng, làm sao có thể làm ra loại chuyện này,” Thái tử nói xong lập tức nhìn về phía

https://thuviensach.vn

Hoàng đế, “Phụ hoàng giao chuyện này cho nhi thần làm, nhi thần nhất định sẽ tra ra chân tướng.”

Cát đại nhân không khỏi nổi giận, nếu như hắn đánh cược tính mạnh bảo vệ Thái tử, hắn còn có thể vui mừng đi chết, nhưng Thái tử làm như vậy rõ ràng đã thừa nhận, cả chuyện này và Thái tử chắc chắn có liên quan.

Cho dù là Hoàng thượng cho Thái tử chút mặt mũi không vạch trần việc này ra, trong lòng cũng sẽ biết Thái tử căn bản là một kẻ bất tài vô dụng.

Trong ánh mắt Hoàng đế đã có mấy phần mỉa mai, “Ngươi có thể tra rõ?”

Thái tử không dám ngẩng đầu lập tức nói, “Nhi thần nhất định sẽ tra rất rõ ràng.”

Hoàng đế lãnh đạm nói: “Vậy cứ giao cho ngươi xử trí.”

Thái tử thở phào nhẹ nhõm, lập tức nghiêm mặt ra vẻ liêm chính, “Người đâu, đưa người vào đại lao chờ thẩm vấn,” Dè dặt nhìn Hoàng đế một cái mới nói tiếp, “Lập tức lục soát Cát gia, niêm phong tất cả văn thư.”

Khóe miệng Bùi Khởi Đường hiện lên một nụ cười không ai biết.

Đây chính là Thái tử đương triều, một khi âm mưu bại lộ, sẽ ném người bên cạnh ra chịu tội không chút lưu tình. Môi hở răng lạnh, những thứ con ông cháu cha kia, không biết có lạnh tâm không, hay còn có thể bán mạng cho Thái tử như thường.

Bùi Tư Thông ngẩng đầu lên, thấy Bùi Khởi Đường đứng thẳng ở nơi đó, mặc trên người tuy là trường bào bình thường, nhưng khó giấu được phong hoa.

Đây mới là khí độ nên có của con em hoàng thất.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 234: Đòi Quyền

Hoàng thượng lạnh mặt rời khỏi giáo trường.

Nội thị mời Bùi Khởi Đường, “Bùi đại nhân, Hoàng thượng kêu ngài đến điện Vĩnh Đức.

Bùi Tứ công tử biến thành Bùi đại nhân, nội thị luôn là người biết rõ tâm tư Hoàng đế trước tiên, mọi người không khỏi cảm thấy ngạc nhiên, vốn là Bùi Tứ công tử đánh người chịu phạt, cuối cùng người bị mang đi lại là Cát đại nhân.

Thái tử thừa dịp mọi người không chú ý, phân phó nội thị bên cạnh, “Coi chừng những thư tín kia, phàm là có liên quan đến Bổn cung, tiêu hủy hết.”

Nội thị đáp một tiếng, lật đật đi xuống an bài.

Thái tử có loại cảm giác sống sót sau tai nạn, tiến lên hỗ trợ đỡ Bùi Tư Thông trên mặt đất lên, trên mặt nặn ra nụ cười thân thiện, “Bùi đại nhân, vị Tứ công tử này của ngài võ công mưu lược đều tài hoa, tương lai nhất định sẽ vô cùng tươi sáng.”

Bùi Tư Thông vội vàng chắp tay, mặt lúng túng, “Chỉ cần nó không gây họa… đã đã là vô cùng may mắn… nói gì tiền đồ chứ, Thái tử gia thật sự là khen lầm rồi.”

Mấy người nói rồi đi ra ngoài.

Thái tử ra đến cửa cung, trên mặt lập tức lộ ra vẻ hung ác nham hiểm.

https://thuviensach.vn

Bùi Khởi Đường này lại dám đối nghịch với hắn, đợi hắn đánh thắng trận ở Tây Kinh rồi, liên lạc được với Hoàng đế Lý Thường Hiển của Tây Hạ, muốn chỉnh đốn một hai võ tướng ở biên cương còn không phải là chuyện dễ như trở bàn tay sao.

Còn về Cố gia, Hàn Chương không phải luôn dâng tấu chương lên thỉnh cầu triều đình điều tra kỹ án Hàn Ngự sử tư thông với địch sao? Tốt, đợi hắn gặp được Lý Thường Hiển rồi, sẽ kêu Lý Thường Hiển gắn tội danh tư thông với địch lên đầu Cố Lang Hoa.

Cứ như vậy, bà già Thái hậu mãi không chết đó cũng sẽ bị dính líu theo.

Phụ hoàng còn tưởng rằng Tây Hạ, Đại Tề hòa đàm là công lao của hắn, còn không phải là những năm này hắn thường xuyên qua lại với Lý Thường Hiển trong tối, mới có cục diện như vậy sao.

Hắn ở Ngân Châu làm ăn chút thì đã làm sao? Là đầu óc phụ hoàng không chịu mở mang, cứ muốn làm quan hệ hai nước căng cứng, sau khi Lý Thường Hiển lên ngôi liền để cho người viết tín hàm cho hắn, đã nếm được lợi ích qua lại giữa hai nước rồi.

Là hắn khiến cho Lý Thường Hiển thấy được sự phồn vinh hưng thịnh của Đại Tề.

Nếu như Đại Tề mở cổng thành, thiết lập thương mại, Tây Hạ cũng không cần sống cuộc sống thiếu thốn nữa. Hai nước hỗ trợ đôi bên cùng có lợi, còn chiến tranh cái gì nữa?

Tiền bạc và lợi ích Đại Tề mang cho Tây Hạ hàng năm đủ để cho bọn họ yên ổn ở biên giới Tây Bắc rồi.

Lý Thường Hiển đã nói cho hắn biết rõ chiến thế của Tây Kinh, hắn đến Tây Kinh chỉ cần để quân đội Đại Tề đóng quân, Liêu Quốc sẽ không đánh mà hàng, không phải tất cả chiến thắng đều phải dùng máu tươi đổi lấy.

https://thuviensach.vn

Lần này hắn phải để cho phụ hoàng nhìn thấy bản lĩnh của hắn.

...

Điện Vĩnh Đức chìm trong một mảnh yên tĩnh.

Hoàng đế ngồi ở trên ngự toạ nửa ngày mới ngẩng đầu lên nhìn Bùi Khởi Đường, "Lời hôm nay của khanh là thật sao?"

Bùi Khởi Đường chờ nội thị lui xuống mới nói: "Cũng không hoàn toàn là thật, vi thần chưa từng gặp cháu của Cát đại nhân, chỉ là nhìn thấy từ đường của Cát gia, sửa chữa rất khang trang. Năm đó vi thần đến Thường Châu buôn bán, nhìn trúng một cái nhà, nhưng lại bị người ta dùng số tiền lớn mua mất, vi thần là một thương nhân, đối với chuyện này hết sức tò mò, liền sai người cẩn thận đi nghe ngóng, căn nhà kia là được người ta mua để tặng cho Cát đại nhân."

Sắc mặt Hoàng đế bất ngờ, "Vừa rồi ở trên giáo trường, sao khanh lại không nói?"

Bùi Khởi Đường nói: "Thái tử sắp xuất chinh, sứ đoàn Tây Hạ hôm nay cũng phải lên đường, bây giờ không phải là thời cơ để nói những điều này, nếu không phải là Cát đại nhân gây ra chuyện thuốc giả, vi thần cũng sẽ không nói đến chuyện này."

Hoàng đế đã đoán được chuyện này không khỏi có liên quan đến Thái tử.

Nếu như vạch trần việc này ngay, người xem chuyện cười chỉ là Thái hậu thôi.

Hoàng đế lãnh đạm nói: "Theo ý kiến của khanh, bây giờ nên xử trí như thế nào?"

https://thuviensach.vn

Bùi Khởi Đường nói: “Trên dưới Đại Tề đều biết Thái tử dẫn binh xuất chinh, không thể đổi tướng vào lúc lâm trận này được. Cứ như vậy thì chẳng khác nào nhận thua với Thái hậu.”

Đây chính là suy nghĩ trong lòng Hoàng đế.

Vẻ mặt Hoàng đế hòa hoãn lại, “Thẩm Xương Cát mật tấu với Trẫm, Cố gia là tàn dư của Khánh Vương không thể tin được,” Trong ánh mắt Hoàng đế đầy sát khí, hắn hận nhất chính là đảng của Khánh Vương, Khánh Vương chết lâu như vậy rồi, trên triều đình vẫn có đại thần thỉnh thoảng nhắc tới cách trị quốc kia của Khánh Vương, dường như toàn bộ Đại Tề chỉ có Khánh Vương giỏi về trị quốc, hắn chính là một kẻ tầm thường, “Nếu quả thật tra rõ Cố gia có liên quan với Khánh Vương, những loạn thần tặc tử kia không thể giữ lại một kẻ nào cả.”

Hoàng đế híp mắt lại, “Khanh cũng đi Giang Chiết, có biết những chuyện này không?”

Sắc mặt Bùi Khởi Đường vẫn bình tĩnh, “Khánh Vương đã chết nhiều năm như vậy, Giang Chiết vẫn luôn bắt dư đảng của Khánh Vương, nghe nói Vương Nhân Trí của Trấn Giang giết chết bách tính là dư đảng phục vụ cho Khánh Vương để thỉnh công với triều đình, Thẩm Xương Cát ở bên cạnh Hoàng thượng lâu như vậy, rất rõ tâm tư của Hoàng thượng, nếu như hắn sớm biết Cố gia là dư đảng của Khánh Vương, vì sao không lập tức mật tấu cho Hoàng thượng, lại cố tình chờ tới lúc vào lao ngục mới nói ra.”

“Cho nên, Thẩm Xương Cát không thể tin, còn về Cố gia... cũng phải cẩn thận quan sát,” Bùi Khởi Đường tiến lên một bước vén áo choàng lên quỳ xuống, “Vi thần xin mang năm trăm người đến Tây Bắc, nếu có gì khác lạ vi thần nhất định sẽ lấy thân đền nợ nước.”

Hoàng đế nhớ tới tình hình bản thân mình cứ do do dự dự khi còn trẻ, Thái hậu không thể tin, Thái tử lại không khiến hắn yên tâm, nhất định phải

https://thuviensach.vn

có một người nghe lệnh hắn nắm toàn cục trong tay.

Bùi Khởi Đường mặc dù tuổi còn nhỏ, nhưng bởi vì sớm rời xa gia đình rèn luyện, cũng luyện được bản lĩnh hơn người, người như vậy trong triều đình không có chức vị quan trọng, chưa từng mang binh đánh giặc, cho dù là dẫn người đến Tây Bắc, cũng sẽ không bị người Tây Hạ kiêng kỵ, càng không khiến cho Hoài Nam Vương kinh hãi.

Ánh mắt Hoàng đế sáng quắc, "Trẫm rút từ doanh trại của kinh thành ra năm trăm binh mã nghe lệnh của khanh, bất kể Tây Bắc phát sinh chuyện gì, khanh đều phải mật tấu với Trẫm."

Bùi Khởi Đường lần nữa hành lễ, "Vi thần nhất định không phụ sự phó thác của Hoàng thượng."

...

Tin tức truyền tới Cung Từ Ninh.

Nội thị nói sinh động như thật, "Mọi người đều nói Bùi Tứ công tử lần này phải chịu giáo huấn."

"Năm người đều là người có tài, phô bày sức mạnh ở trước mặt Hoàng thượng, chỉ bằng cái này, ai có thể thắng nổi bọn họ chứ, thấy tình hình như thế, mặt Bùi Tư Thông đại nhân cũng tái xanh."

Thái hậu "ừm" một tiếng, "Dù sao cũng là cha con, cho dù ngày thường không thân thiết, đến thời khắc mấu chốt trong lòng tự nhiên sẽ lo lắng cho hắn."

Nội thị nói: "Đúng thế ạ, có điều… Bùi Tứ công tử kia thật là lợi hại, lại dùng bạc làm ám khí đánh lùi thị vệ, sau đó xoay người mấy cái liền… chiếm được thượng phong, nô tỳ còn chưa nhìn rõ, hắn đã thắng rồi."

https://thuviensach.vn

Dù Lang Hoa không tận mắt nhìn thấy cũng biết vì sao Bùi Khởi Đường lại thắng, hàng năm bị người đuổi giết, hắn đã sớm luyện được bản lĩnh bảo vệ tính mạng, giết người rồi, ở trên chiến trường Trấn Giang lại trải qua tôi luyện, nếu quả thật liều mạng, đừng nói năm thị vệ, cho dù là mười thị vệ cũng khó mà đánh ngã hắn.

Có điều cũng sẽ không thắng dễ dàng như vậy đâu, nói gì thì nói những thị vệ kia cũng là người có năng lực, muốn thắng lại còn thắng đẹp, tất nhiên phải mạo hiểm.

Cái khác còn dễ nói, cũng không biết có bị thương đến vết thương cũ trên lưng không.

Lang Hoa đang suy nghĩ, ngẩng đầu lên nhìn thấy Từ Cẩn Du ở đối diện.

Từ Cẩn Du nghe mà ánh mắt tỏa sáng, “Năm thị vệ? Ta nhớ lần trước hình như thế tử Hoài Nam Vương đánh ngã hai thị vệ.”

Thế tử Hoài Nam Vương vì vậy mà nổi danh toàn bộ Đại Tề.

Bùi Tứ công tử lần này chắc cũng sẽ như vậy đi!

Thái hậu nhẹ nhàng gật đầu, “Không ngờ Bùi gia lại có con em xuất sắc như vậy.” Bà ta không khỏi nhớ tới Khánh Vương, lúc Khánh Vương hai mươi tuổi tiên hoàng ban thưởng cung vàng ngự dụng cho ông ta, lúc ấy Khánh Vương không dám nhận, khéo dùng lời lẽ, cung vàng liền rơi vào trong tay Hoàng đế bây giờ.

Lòng Thái hậu bỗng nhiên đau xót.

Sao Hoàng đế có thể hạ thủ giết cả nhà Huệ Vương và Khánh Vương, kể cả những đại thần giao hảo với bọn họ cũng giết hết như thế chứ.

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 235: Ninh Vương

Thái hậu đang cảm thấy khổ sở, chỉ cảm thấy cổ tay mỏi nhừ, ngực lập tức thoải mái hơn nhiều, cúi đầu xuống thấy Cố Lang Hoa đang nhẹ nhàng nắn bóp huyệt vị trên tay bà.

Thật là một hài tử thông minh, lại có thể nhìn ra bà ta đang đau lòng.

Từ Cẩn Du vừa định nói tiếp, Thái hậu đã nhìn về phía Lang Hoa, "Sao ngươi lại hiểu nhiều như vậy?"

Lang Hoa hé miệng cười, "Cũng không có gì, tổ mẫu thần sức khoẻ không tốt, thần liền theo Hồ tiên sinh học chút ít, ngày thường tổ mẫu cảm thấy không thoải mái, thần sẽ xoa bóp giúp người."

Thái hậu nhớ lại Trưởng Công chúa Bình An, Bình An của bà cũng dỗ bà như thế, "Thật là đứa bé ngoan."

Thái hậu đứng lên từ giường mềm, Lang Hoa và Từ Cẩn Du một trái một phải tiến lên đỡ lấy.

"Thật là may mắn cho lão Tứ Bùi gia, nếu không Ai gia còn phải đi chuyến này," Thái hậu giơ tay sửa lại hoa mẫu đơn trong lọ hoa, "Cũng không biết Đông Bình của ta khi nào có thể bình an trở lại."

"Thái hậu," Nội thị tới bẩm báo, "Ninh Vương và Vương phi tới thỉnh an người."

Thái hậu tính toán ngày tháng một chú, mới bừng tỉnh hiểu ra, "Đã là mười lăm rồi à."

https://thuviensach.vn

Ninh Vương mùng một, mười lăm nhất định sẽ vào cung thỉnh an Thái hậu, cái này đã thành thông lệ, năm ngoái Ninh Vương bị phái ra kinh thành, đến ngày mười lăm loạn lên đòi vào cung thăm Thái hậu, kết quả thủ hạ không ngăn được, để cho hắn cưỡi ngựa chạy trở về kinh thành.

Tiên hoàng đánh giá Ninh Vương hai chữ: Thuần nhiên.

Những năm này tâm tính Ninh Vương từ đầu đến cuối không hề đổi.

Lang Hoa chưa từng gặp Ninh Vương, nàng và Từ Cẩn Du hầu hạ Thái hậu ngồi xuống, rồi đứng ở hai bên, chờ rèm vén lên, một nam tử mặc trường bào màu lam, đầu đội mũ ngọc đi vào, hắn ăn mặc rất mộc mạc, nước da trắng nõn, lông mày rậm đen, thấy Thái hậu liền cong môi lên, lộ ra nụ cười khờ khạo.

“Mẫu thân.” Ninh Vương tiến lên thỉnh an Thái hậu.

Trên mặt Thái hậu lộ ra vẻ hiền dịu.

Ninh Vương kêu Thái hậu là mẫu thân mà không phải là mẫu hậu, đây cũng là xưng hô mà Thái hậu thích nhất.

Mẫu tử hoàng thất, nếu như có thể hưởng được niềm vui của tình cảm nhà bình thường, đó là ban ân cực lớn.

Lang Hoa bỗng nhiên hiểu, tại sao những năm này Thái hậu vẫn cực lực chống đỡ, có lẽ bà ta không bỏ được triều đình, cũng có thể là bà ta không vứt bỏ được Ninh Vương.

Bốn người con trai, bị con trai trưởng giết hai người, còn lại một người con trai nhỏ ngây ngốc, nếu như bà ta hoàn toàn mất đi quyền lực, tương lai lỡ con trai trưởng lại giương đao với con trai nhỏ, bà ta nên làm như thế nào?

https://thuviensach.vn

Lang Hoa cảm thấy Thái hậu rất đáng thương, sinh dưỡng nhiều hài tử như vậy, nhưng lại phải nhìn bọn họ từng người rời đi.

Ninh Vương móc từ trong tay áo ra một cái hầu bao, “Đây là nhi tử tặng cho Đông Bình tỷ tỷ, tỷ ấy thích nhất là hầu bao, bên trong con bỏ thêm kim quế và bạc hà mà tỷ ấy thích nhất, ngửi rất thơm.”

Ninh Vương đưa hầu bao tới chóp mũi Thái hậu, Thái hậu ngửi thử trên mặt lộ ra nụ cười, “Đây chính là mùi Đông Bình thích.”

“Nhi tử nhớ mà,” Ninh Vương cười híp mắt, “Lúc Đông Bình tỷ tỷ xuất giá, con tặng tỷ ấy một cái, cũng là màu như vậy.”

Thái hậu khẽ mỉm cười, giống như là một lão thái thái bình thường, đang cùng con trai nói chuyện nhà.

Ánh mắt Ninh Vương rơi vào trên người Lang Hoa, “Mẫu thân, đây là tiểu thư nhà ai thế?”

Ninh Vương phi không khỏi cười, “Hôm Lang Hoa ở Hàn gia nhận người thân Vương gia không đi, cũng không trách Vương gia không biết.”

Ninh Vương ngớ ra nhìn Ninh Vương phi.

Nếu như đây là người bình thường nhất định đã đoán được thân phận của Lang Hoa, Ninh Vương có chút chậm chạp, nên không nghĩ ra.

Thái hậu cười nói: “Là Đại tiểu thư của Cố gia, mấy ngày trước nhận Hàn Chương làm ca ca, coi như nên gọi con một tiếng tỷ phu.”

Lang Hoa tiến lên hành lễ với Ninh Vương.

Ninh Vương hơi có chút ngượng ngùng, nhất thời tay chân luống cuống, suy nghĩ một chút liền lấy ngọc bội bên hông ra, “Ta sẽ lấy cái này làm lễ vật ra mắt nhé!”

https://thuviensach.vn

Một miếng ngọc dương chi khắc Tường Vân, vừa nhìn đã biết không tầm thường.

Ninh Vương lấy ra miếng ngọc này, tất cả mọi người đều kinh sợ.

Ninh Vương phi lộ ra nụ cười lúng túng, "Vương gia, ngài không cần cho Lang Hoa quà ra mắt đâu, thiếp đã đưa rồi."

Môi Ninh Vương khẽ nhúc nhích, tay không thu hồi lại, chỉ là lẩm bẩm: "Ta còn chưa cho mà."

Ninh Vương phi không biết nói cái gì cho phải, "Vương gia, đó là tiên hoàng tặng cho ngài, ngài quên mất rồi sao?"

Thái hậu cũng cười nói: "Vậy là được rồi, nếu con vẫn muốn cho, trở lại vương phủ chọn một phần lễ vật khác là được."

Ninh Vương lại cứng cổ, mặt cũng đỏ lên, "Quà ra mắt… là lúc gặp mặt sẽ phải đưa… con… không mang theo cái khác…"

Tính bướng bỉnh của Ninh Vương mà đã giở ra thì không ai ngăn được, lỡ mà cứng rắn đòi đưa ngọc li cho Cố Lang Hoa, Ninh Vương phi cũng không biết làm thế nào mới phải.

"Ban nãy Vương gia nói đến hương liệu, hẳn là giỏi về điều hương, không bằng tặng thần một cái túi hương đi!" Lang Hoa cười giải vây, "Nơi này Thái hậu nương nương nhất định có túi hương thêu xong rồi…"

Từ Cẩn Du vội nói: "Hôm qua ta mới thêu một cái, sẽ đi lấy qua đây, là thêu mẫu đơn diên vàng, Lang Hoa nhìn nhất định sẽ thích."

Thái hậu cũng gật đầu, "Cứ như thế là được rồi, kêu người đi lấy hương liệu qua đây, để cho Ninh Vương ở chỗ này điều hương…"

Cứ như vậy liền giải quyết xong chuyện.

https://thuviensach.vn

Tất cả mọi người trong phòng đều lộ ra nụ cười.

Ninh Vương nhưng lại lắc đầu một cái, “Ta nói là cho ngọc bội, làm sao có thể đổi thành túi hương chứ… thứ ta lấy ra… là nó mà.”

Như này không được, như kia cũng không được.

Ninh Vương phi còn muốn khuyên tiếp, Thái hậu lại khẽ mỉm cười, “Nếu Ninh Vương nhất định phải cho, Lang Hoa cứ cầm đi, bất quá chỉ là một miếng ngọc bội mà thôi, nói cho cùng cũng là duyên phận.”

Sắc mặt Ninh Vương lập tức vui vẻ lại, hắn lần nữa đưa ngọc bội cho Lang Hoa.

Ninh Vương phi cũng nói theo: “Lang Hoa hãy nhận đi, bình thường Vương gia rất cưng ngọc bội này, hôm nay không biết thế nào lại lấy ra, xem ra Vương gia thật sự thích muội rồi.”

Lang Hoa tiến lên nhận lấy ngọc bội.

Ninh Vương lộ ra nụ cười hài lòng.

Thái hậu hết sức cao hứng, kéo tay Ninh Vương, “Hôm nay đừng ai đi, đều ở lại cung Từ Ninh dùng bữa với Ai gia đi.”

Trong cung điện có nụ cười, bầu không khí cũng biến thành vui vẻ.

...

Lang Hoa từ trong cung trở lại Cố gia, Tiêu Ấp lập tức tiến lên phía trước nói, “Sau khi triều đình niêm phong lại, dược liệu đã chuyển ra khỏi thành, sứ thần Tây Hạ nhìn rất gấp, có phải bên kia có động tĩnh hay không?”

https://thuviensach.vn

Lang Hoa nói: “Tây Hạ muốn cử binh, nhất định sẽ chuẩn bị quân lương, lương thực trong tay bách tính bị cướp hết, sẽ có người bị chết đói, thi thể xử trí không kịp sẽ dẫn đến bệnh dịch.”

Cho nên, sứ thần Tây mới nôn nóng mang thuốc về, không phải là bởi vì người Tây Hạ để ý những bách tính kia, mà là sợ bệnh dịch lan tràn ở trong quân đội.”

Lang Hoa nói: “Ở trong quân đội xây dựng đồn bảo vệ, cho dùng thuốc trước, đây là phương pháp ổn thỏa nhất.”

Tiêu Ấp nghe không hiểu, “Vậy không phải là chúng ta giúp người Tây Hạ sao?”

Lang Hoa không nhịn được cười, “Đương nhiên không phải, nếu như ngay cả ngươi cũng hiểu chuyện, người Tây Hạ làm sao có thể sẽ mắc lừa, chúng ta chính là muốn để cho Tây Hạ ngoài mặt nghĩ là được lợi ích.”

Tiếp theo thì phải xem Đông Bình Trưởng Công chúa bên kia có an bài thỏa đáng hay không.

Nếu như hết thảy thuận lợi, rất nhanh sẽ có tin tức.

Lang Hoa mới vừa giao phó thỏa đáng, Bùi Khởi Đường đã chạy tới, ánh mắt hắn đảo qua trên người Lang Hoa, liền thấy ngọc bội bên hông nàng, “Đó… không phải là… là ngọc bội của Ninh Vương sao?”

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 236: Đau Lòng

ỞĐại Tề, Ninh Vương là dòng dõi hoàng thân ôn hòa nhất.

Ngốc nghếch đối với người bình thường mà nói có lẽ là tai hoạ, đặt ở trên người hắn lại là được phúc, giúp hắn tránh thoát được án Huệ Vương, Khánh Vương mưu phản, là huynh đệ ruột còn sống duy nhất của Hoàng thượng.

Lang Hoa và Bùi Khởi Đường vào phòng nói chuyện xảy ra ở Cung Từ Ninh

Trong tình huống đó, nàng không thể nào cự tuyệt Ninh Vương ban thưởng.

Nàng không nghĩ ra, tại sao Ninh Vương lại đối tốt với nàng như vậy, Ninh Vương phi đưa tới đây nhiều lễ vật như thế, Ninh Vương còn đưa ngọc bội bên người cho nàng, nếu như tất cả những thứ này phát sinh ở người bình thường, Lang Hoa hẳn sẽ cho rằng Ninh Vương cố ý kết giao với nàng.

Nàng chỉ là một tiểu cô nương mà thôi, cho dù làm việc ở trước mặt Thái hậu, cũng không đến nỗi sẽ được Ninh Vương xem trọng.

Lang Hoa ngước mắt lên hỏi Bùi Khởi Đường, “Ninh Vương luôn như thế sao?”

Bùi Khởi Đường có chút ấn tượng với Ninh Vương, “Khi ta còn bé, Ninh Vương đã tới phủ Khánh Vương, chỉ có điều ta được nuôi ở bên ngoài, Phụ vương ta không muốn để người bên cạnh biết được sự tồn tại của ta, ta

https://thuviensach.vn

cũng chưa từng tham gia yến tiệc trong nhà, chỉ là từ xa nhìn thấy Ninh Vương, lúc ấy Ninh Vương đang nói chuyện với phụ vương ta, phụ vương ta còn giơ tay ra xoa xoa đầu Ninh Vương."

"Phụ vương thích nhất chính là Ninh Vương, hàng năm luôn cấp lễ vật cho phủ Ninh Vương, cũng không có gì quý trọng, chẳng qua là khoá bát quái, khuyên cửu liên mà trẻ con thích chơi, Ninh Vương mặc dù nhìn si ngốc, nhưng về phương diện này rất giỏi, ngay cả người của Hàn lâm viện cũng không sánh bằng hắn."

Điểm này Lang Hoa có nghe thấy, Ninh Vương khi còn bé hết sức thông minh, rất được tiên hoàng thích, sau đó bị người ta hạ độc trong thức ăn, mặc dù cứu được mạng sống, nhưng từ đó trở nên si ngốc.

Cho tới bây giờ tâm tính cũng dừng lại ở lúc nhỏ.

Bùi Khởi Đường nhìn ngọc bội bên hông Lang Hoa, "Ngọc bích vân văn này là tiên hoàng đưa tặng mấy người con trai trưởng, phụ vương ta vốn cũng có một miếng, bây giờ không biết ở đâu rồi."

Trong mắt Bùi Khởi Đường có một chút hiu quạnh và sương mù, ánh mắt không sáng chói như ngày thường nữa, ngẩng mặt khẽ mỉm cười, che đi vết thương trong tim hắn.

Lang Hoa bị nụ cười như thế làm đau nhói, nàng cắt đứt suy nghĩ của Bùi Khởi Đường, "Không phải đã nói chỉ mượn chuyện của Cát đại nhân, ép Thái tử thu tay lại sao? Làm sao lại đánh nhau với thị vệ, Cát đại nhân đó rốt cuộc nói những gì?"

Trước mắt Bùi Khởi Đường hiện lên ánh mắt thâm ý của Cát đại nhân, Cát đại nhân nói, "Bùi Tứ công tử sẽ không giống như Hàn Tướng quân, đều muốn bảo vệ một tiểu cô nương chứ?"

Hắn lập tức bị làm cho tức giận, giơ tay nhấc Cát đại nhân lên.

https://thuviensach.vn

Thẩm Xương Cát còn chưa chết, những người này đã bám đến cửa.

“Không sao,” Bùi Khởi Đường khẽ mỉm cười, “Ta chỉ là cảm thấy dù sao đã muốn ồn ào, không bằng trực tiếp làm ầm lớn lên, đỡ phải tốn nhiều lời.”

Bùi Khởi Đường này đúng là chỉ sợ thiên hạ không loạn.

“Có bị thương chỗ nào không?” Lang Hoa trong lòng tức giận, vẫn lo về vết thương trên người Bùi Khởi Đường

Bùi Khởi Đường bị hỏi đến sửng sốt, lập tức nhíu mày lại, “Suy cho cùng ta cũng không thể bằng năm người bọn họ hợp lại, không thể làm gì khác hơn là tấn công nhanh mau thắng mới có thể chiếm được thế thượng phong.”

“Cho nên,” Bùi Khởi Đường bưng bả vai, “Bị bọn họ đá vào bả vai.”

Lang Hoa phân phó A Mạt đi lấy thuốc, tiến lên cầm lấy cánh tay Bùi Khởi Đường lắc lắc, trên mặt Bùi Khởi Đường lộ ra vẻ đau đớn, nhưng hết sức phấn khởi nói với Lang Hoa, “Hoàng thượng cho ta năm trăm tinh binh đi Tây Bắc, như vậy chúng ta có thêm phần thắng rồi.”

Nói đến dẫn binh, ánh mắt hắn lại sáng lên, người này hắn nên lớn lên ở trên chiến trường.

Lang Hoa thừa dịp Bùi Khởi Đường không chú ý, buộc lấy eo hắn, kéo căng thắt lưng lại, Bùi Khởi Đường không khỏi hít một hơi lạnh, trong mắt dường như muốn trào nước mắt ra, “Chặt quá, có thể lỏng một chút không, ta không thở nổi.”

Lang Hoa cuốn cuốn sợi dây trên ngón tay, vừa nãy còn là một người địch lại năm người, làm sao đến tay nàng lại trở nên yếu ớt như vậy, nàng mới dùng bao nhiêu lực đạo, làm sao có thể siết chặt chứ.

https://thuviensach.vn

“Ngươi cho là mặc quần áo hay sao, không kéo chặt thì làm gì có tác dụng.”

Lang Hoa không để ý tới hắn tiếp tục làm việc, hồi lâu cũng không nghe tiếng Bùi Khởi Đường, chẳng lẽ thật sự chặt quá sao, trong lòng nàng quýnh lên ngẩng đầu lên, mới phát hiện Bùi Khởi Đường đang ngẩn ra nhìn nàng.

Ánh mắt như nước đó giống như sợi tơ quấn lấy, khiến cho trong lòng nàng phát hoảng, tay buông lỏng lập tức công dã tràng, đồ dán trên lưng cũng bị rơi xuống.

Bùi Khởi Đường gần đây đặc biệt thích nhìn nàng như vậy.

“Ngươi không muốn đeo thì thôi đi.”

“Đừng,” Bùi Khởi Đường vội nói, “Như vậy sao được, lỡ bị thương thì thật sự phải bỏ mạng đó.” Nói rồi hắn cầm đồ dán lưng trên mặt đất lên, quy quy củ củ đặt ở ngang hông, mặt dày mày dạn, mời Lang Hoa tiếp tục thắt đai, “Thẩm Xương Cát tố cáo Cố gia nhà nàng trước đây có qua lại với Khánh Vương.”

Lang Hoa ngừng tay, cẩn thận nhìn Bùi Khởi Đường, cho nên hôm nay hắn mới ưu tư suy sụp.

Cố gia có phải dư đảng của Khánh Vương hay không không quan trọng, Hoàng thượng nhắc lại chuyện xưa chẳng khác nào khiến cho Bùi Khởi Đường lại trải qua một lần thống khổ.

Lang Hoa nói: “Ngươi thì sao? Hoàng thượng có nghi ngờ ngươi không?”

Trong lòng Bùi Khởi Đường lập tức vui mừng, Lang Hoa cuối cùng vẫn là bận tâm hắn đi!

https://thuviensach.vn

Bùi Khởi Đường nói: “Hắn nói dư đảng của Khánh Vương đều đáng chết, nhưng lại giao năm trăm tinh binh cho ta, bảo ta mọi việc đều phải bẩm báo với hắn.”

“Hắn không biết, ta chính là dư đảng lớn nhất của Khánh Vương.” Trên đại điện, nghe Hoàng đế nói những lời đó, hắn chịu đựng sự kích động muốn đứng dậy giết chết Hoàng đế, bày ra một bộ trung thành vô cùng.

Nhưng sẽ có một ngày Hoàng đế sẽ biết thân phận của hắn.

Đến lúc đó, Hoàng đế nhất định hối hận khi đó lẽ ra không nên tin tưởng hắn.

“Lang Hoa,” Bùi Khởi Đường thấp giọng nói, “Nếu như Thế thúc chưa chết, ta nhất định sẽ cứu được ông ấy về.” Năm đó lúc phụ vương chết hắn không thể ra sức, nhưng hắn biết loại đau đớn này.

Phủ Khánh Vương không thể nào đoàn tụ nữa, hắn đời này cũng không thể gặp lại phụ vương, nhưng Lang Hoa còn có cơ hội này.

Nếu như Cố Thế Hoành có thể trở lại, sẽ có thể che chở cho Lang Hoa, toàn bộ Cố gia cũng sẽ không như thế nữa.

“Đại tiểu thư.” Tiếng của Hồ Trọng Cốt truyền tới.

A Mạt vội vàng tiến lên mở rèm để Hồ Trọng Cốt đi vào phòng.

Thấy Bùi Khởi Đường, Hồ Trọng Cốt không khỏi đỏ mặt lên, “Bùi Tứ công tử cũng ở đây à.”

Từ sau lần trước uống rượu say, đây là lần đầu tiên Hồ Trọng Cốt gặp Bùi Tứ.

Lang Hoa còn không biết đêm đó rốt cuộc xảy ra chuyện gì, cái này hai người cũng đều không hề đề cập tới.

https://thuviensach.vn

Hồ Trọng Cốt nói tiếp: “Vinh Quốc công sợ là không được rồi, ta e chỉ trong hai ngày này.”

Lang Hoa không khỏi kinh ngạc, “Sao lại nhanh như vậy.”

Dựa theo Hồ tiên sinh và nàng suy tính, Vinh Quốc công ít nhất cũng có thể chịu đựng một hai tháng nữa.

Hồ Trọng Cốt lắc đầu một cái, “Nghe Vinh Quốc công phu nhân nói, Vinh Quốc công mấy ngày nay không uống thuốc, có lẽ là đã nhìn thấu rồi.”

Bây giờ đến bước này lang trung cũng không giúp được gì.

Lang Hoa phân phó A Mạt, “Đi nói với tổ mẫu một tiếng, chuẩn bị áo trắng cho ta, đến khi phủ Vinh Quốc công truyền tin tức ra, ta sẽ qua đó.”

Bây giờ chỉ hy vọng Vinh Quốc công đi bình thản chút.

“Ta và nàng cùng qua đó,” Bùi Khởi Đường đứng lên, “Ta và Vinh Quốc công từng có ước định, trước lúc ông ấy lâm chung nhất định sẽ nói với ông ấy mấy lời.”

...

Phủ Vinh Quốc công.

Vinh Quốc công cười nhìn mình trong gương, sau đó quay đầu nhìn về phía Vinh Quốc công phu nhân, “Nhìn bộ dạng ta bây giờ như thế nào? Trừ sắc mặt vàng một chút, có phải còn già rất khó nhìn hay không?”

“Không,” Vinh Quốc công phu nhân cố nén nước mắt, “Quốc công gia còn trẻ lắm.”

https://thuviensach.vn

Chính là như vậy mới khiến cho người ta khổ sở, một người trẻ tuổi như vậy đã sắp phải đi rồi.

“Haizzz,” Vinh Quốc công thở dài, “Chỉ chớp mắt đã qua mấy chục năm rồi, hai ngày nay ta thường mơ thấy chuyện khi còn bé, khi đó phụ thân, mẫu thân đều ở đây, ta còn là một đứa trẻ không buồn không lo, chỉ biết chơi đùa mà không biết tâm tư trưởng bối che chở cho chúng ta.”

“Sau khi lớn lên mới biết, muốn chống đỡ cái nhà này khó khăn biết bao,” Vinh Quốc công nói rồi ôn hòa cười, “Nàng đừng oán hận ta, ta quá mệt rồi, thân thể mệt, trái tim cũng cảm thấy mệt, sau khi ta chết Hàn gia sẽ không như thế. Bởi vì cho tới bây giờ ta đều không để cho Nhị đệ qua lại với người bên cạnh Thái hậu, Hoàng thượng tương lai sẽ dùng đệ ấy, đệ ấy cũng sẽ chăm sóc nàng cẩn thận…”

Vinh Quốc công phu nhân gật đầu một cái, “Thiếp biết, Quốc công gia đừng lo, thiếp hiểu hết.”

“Còn có một việc ta chưa làm xong,” Vinh Quốc công gật gật đầu, “Kêu muội ấy tới đây, ta sẽ cho muội ấy một chỗ ở, tránh cho nhà mẹ đẻ muội ấy không tha thứ cho, muội ấy cũng không biết làm thế nào.”

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 237: Lâm Chung

Vinh quốc công phu nhân biết Vinh Quốc công đang nói tới ai.

Vân Nương bị đưa trở về, Triệu gia đã tỏ thái độ rõ ràng không đồng ý ly hôn.

Vinh Quốc công phu nhân nhẹ giọng nói: "Quốc công gia không cần quan tâm, Nhị đệ đã để cho người đem quần áo từ nhà chính dời ra ngoài rồi, cho dù Triệu gia không đáp ứng, khẳng định cũng sẽ để cho trưởng bối trong tộc giao thiệp.

Hàn Chương hạ quyết tâm, Vân Nương không đáp ứng cũng vô ích.

"Quá chậm rồi," Vinh Quốc công lắc đầu một cái, "Như vậy sẽ liên lụy tới Nhị đệ."

Vinh Quốc công phu nhân nghe mà khổ sở trong lòng, "Quốc công gia cũng chưa từng nghĩ tới mình… bệnh thành cái bộ dáng này, mỗi ngày vẫn còn suy nghĩ phải thế nào mới có thể giao cái nhà này cho Tướng quân cho thật trọn vẹn."

"Ta biết mình đến lúc chết rồi," Vinh Quốc công cười lên lộ ra vài nếp nhăn, "Những thứ mọi người nói đều là khuyên ta, giống như Hồ tiên sinh nói vậy, cho dù có phương thuốc có thể chữa cho ta… cũng đã muộn rồi, đã như vậy cần gì phải giãy giụa nữa, không bằng bình thản chút… yên tâm rời đi."

Đây cũng là kỳ vọng sau cùng của Vinh Quốc công.

https://thuviensach.vn

Vinh Quốc công phu nhân nắm chặt tay phu quân.

...Vân Nương ngồi ở trên giường mềm nhìn ra ngoài cửa sổ, hoa trong sân đều nở hết rồi, thời tiết cũng dần dần nóng lên, thường ngày lúc này nàng sẽ mặc quần áo xinh đẹp đến các nhà dự tiệc, nhưng bây giờ… Nàng vừa không nhận được bái thiếp, cũng không có ai mời nàng đi dự tiệc. Tất cả mọi người đều đang thờ ơ lạnh nhạt, xem Hàn Chương rốt cuộc có ly hôn với nàng hay không.

Hàn Chương cho người chuyển hết đồ trong phòng đi, nàng giống như lại trở về thời điểm chưa xuất giá.

“Phu nhân,” Nha hoàn thấp giọng nói, “Người uống chút canh ngân nhĩ cho thanh họng đi, qua lúc nữa trong nhà khả năng sẽ lo việc, đến lúc đó bận rộn, thân thể của người không chống đỡ được thì phải làm sao.”

“Lo việc?” Vân Nương nhíu mày, “Lo việc gì?”

Nha hoàn thấp giọng nói: “Tiền viện đều đang nói, Quốc công gia chỉ được một hai ngày nữa thôi.”

Vân Nương trợn to hai mắt, ly trà trong tay cũng rơi lên giường mềm.

Nha hoàn lật đật đi lau nước bám trên người Vân Nương, “Phu nhân, nô tỳ sẽ đi lấy y phục cho người thay.”

“Chờ một chút,” Vân Nương nhìn sang, “Ngươi nói rõ ràng xem, cái gì gọi là chỉ được một hai ngày nữa? Lần trước không phải Hồ lang trung đó đã nói, Quốc công gia một hai tháng này không có gì đáng ngại, nếu như có thể chịu đựng qua mùa xuân sang năm, bệnh sẽ tốt lên sao.”

“Đó đều là lời trấn an bệnh nhân thôi,” Nha hoàn nói, “Trong lòng Quốc công gia đã hiểu rõ, sớm không chịu uống thuốc rồi.”

https://thuviensach.vn

Nước mắt Vân Nương tuôn ra, “Vậy... vậy phải làm sao mới tốt?”

“Đại phu nhân đã chuẩn bị xong áo quan rồi, nghe nói sau khi Quốc công gia không còn nữa, Tướng quân sẽ đưa quan tài về nguyên quán.”

Nha hoàn tự mình nói, “Có lẽ đây là cơ hội của phu nhân, đợi đến khi Tướng quân an táng Quốc công gia trở lại kinh thành, có lẽ sẽ hết tức giận, phu nhân phải nghĩ xem nên làm thế nào để Tướng quân vui vẻ.”

Đây chính là chuyện ca ca kêu nàng làm.

Trăm phương ngàn kế làm cho Hàn Chương vui vẻ.

Nàng không muốn đi, nhưng nàng cũng không muốn bị người lạnh nhạt, bị phụ mẫu ghét bỏ, nàng nên làm thế nào chứ? Bây giờ Quốc công gia đã sắp chết rồi….

Chỉ cần nghĩ tới cái này, Vân Nương liền đau buồn, nếu như nàng gả cho Quốc công gia thì tốt biết bao, cho dù là tuổi còn trẻ đã là quả phụ, cũng sẽ luôn vui vẻ sống.

Đời người thật là quá dài, nàng chịu dày vò khổ sở trong đó.

Tất cả mọi người bên cạnh đều sống tốt hơn nàng, mà nàng đã là người bị vứt bỏ, chuyện cho tới bây giờ nàng còn sợ cái gì? Ghê gớm lắm thì là chết mà thôi.

Nàng bây giờ là sống không bằng chết.

“Ta muốn đi gặp Quốc công gia một chút,” Vân Nương bỗng nhiên nhìn về phía nha hoàn, “Ngươi đi nghĩ cách nói với Quốc công gia một tiếng, ta muốn nói chuyện với Quốc công gia.”

Có lẽ Quốc công gia sẽ nói cho nàng biết nên làm thế nào mới tốt.

https://thuviensach.vn

Nha hoàn mặt đầy vẻ kinh ngạc, “Người… người đây là…”

“Đi mau,” Vân Nương cau mày thúc giục, “Ngươi phải tránh Đại phu nhân, trực tiếp nói với Quốc công gia, ông ấy… nhất định sẽ muốn gặp ta.”

Quốc công gia từng khen ngợi nàng xinh đẹp lại hiểu chuyện, nàng có thể từ trong ánh mắt của Quốc công gia thấy được sự khen ngợi, đây là thứ Hàn Chương cho tới bây giờ cũng chưa từng có.

Nha hoàn đi ra ngoài hồi lâu mới trở về bẩm báo, “Nô tỳ chờ mãi mới tránh được Đại phu nhân vào phòng, Quốc công gia nghe nói phu nhân muốn gặp ngài ấy, liền đáp ứng, kêu phu nhân sau bữa tối qua đó.”

Vân Nương trong lòng mừng rỡ.

Nàng biết Quốc công gia nhất định sẽ đối xử với nàng như vậy.

...Vân Nương vén rèm lên đi vào phòng, vừa nhìn liền thấy Vinh Quốc công trên giường.

Ma ma quản sự đang đút nước cho Vinh Quốc công thấy Vân Nương tới, lập tức đặt chén ở trên bàn thấp bên cạnh, cúi thấp đầu lui xuống.

Vinh Quốc công gầy hơn trước đó rất nhiều, nhắm mắt lại lẳng lặng dưỡng thần.

Nước mắt Vân Nương rơi xuống, lúc tới Triệu gia gặp nhau, Vinh Quốc công còn hăng hái như thế, giờ giống như bị người hút hết tinh thần rồi.

“Quốc công gia,” Vân Nương nghẹn ngào, “Người nghe lời muội đi, kêu người đem thuốc vào uống, trong lòng người rốt cuộc khổ sở đến mức nào, tại sao phải chọn một con đường như vậy.”

“Nhà này… của chúng ta… còn phải dựa vào Quốc công gia mà.”

https://thuviensach.vn

Vinh Quốc công từ từ mở mắt, nhìn về phía Vân Nương ở cạnh giường khóc không thành tiếng, hồi lâu mới nói: “Muội đến rồi.”

Vân Nương không ngừng gật đầu, “Có phải là Tướng quân… nói với Quốc công gia cái gì, Quốc công gia…mới không chịu uống thuốc không.” Nàng nghĩ xong mới đi tới nơi này, nàng phải khuyên Vinh Quốc công sống tiếp thật tốt.

Trong phòng yên tĩnh, Vinh Quốc công vẫn không nói chuyện.

Vân Nương nói: “Quốc công gia, muội nên làm thế nào? Muội… muội đã không còn đường để đi rồi…”

Vinh Quốc công rốt cuộc thở dài, trên mặt là một vẻ ôn hòa như thường lệ, “Đứa nhỏ ngốc này, muội không thích Nhị đệ của ta đúng không?”

Đứa nhỏ ngốc.

Mấy từ này khiến cho trong lòng Vân Nương đau xót.

“Muội….” Vân Nương nói, “Muội cho là Hàn Tướng quân sẽ ôn văn nho nhã giống như Quốc công gia vậy, ai biết hắn nhưng chỉ biết những thứ đao thương kiếm kích kia, đánh đánh giết giết, muội từ nhỏ đã học cầm kỳ thư họa… không biết nên nói cái gì với Tướng quân.”

“Muội cũng chưa động phòng với đệ ấy?”

Mặt Vân Nương lập tức đỏ lên, “Muội… muội… sợ….”

“Ủy khuất cho muội rồi,” Vinh Quốc công vẫn hết sức ôn hòa như cũ, “Muội qua đây để ta xem xem.”

Trái tim Vân Nương khẩn trương nhảy lên.

https://thuviensach.vn

Đôi mắt kia của Vinh Quốc công ôn nhu như nước, chỉ nhìn nàng như vậy, khiến cho nàng không nhịn được mà gò má nóng lên, nàng biết không nên đứng cách Vinh Quốc công gần như vậy, nhưng nàng không khống chế được mình.

"Muội yên tâm, sẽ không có ai vào đâu," Tiếng nói của Vinh Quốc công rất nhẹ, "Ta đã thông báo rồi, có lẽ… đây là lần cuối cùng chúng ta gặp mặt."

Vân Nương giống như là bị xúc động, bước mấy bước về phía trước, ngồi ở trên giường nhỏ của Vinh Quốc công.

"Gần chút nữa, để cho ta nhìn muội, có phải vẫn giống như trước hay không." Vinh Quốc công thấp giọng nỉ non.

Vân Nương xích mặt qua.

Trên mặt Vinh Quốc công hiện lên nụ cười nhàn nhạt, dường như đã hài lòng, "Không ngờ dễ dàng như vậy, ta thật là… mắt mù rồi…"

Vân Nương còn chưa nghe rõ, bên ngoài đã truyền tới tiếng bước chân, ngay sau đó một giọng nói tức giận vang lên, "Ngươi đang làm gì thế hả?"

Vinh Quốc công phu nhân.

Sắc mặt Vân Nương lập tức trở nên trắng bệch, lập tức nhảy từ trên giường xuống, lắp ba lắp bắp giải thích, "Muội… muội không có… muội…"

"Ngươi có còn cần thể diện nữa không," Vinh Quốc công phu nhân mặt đầy kinh ngạc, "Quốc công gia là đại bá của ngươi, ngươi làm sao dám như vậy… Triệu gia sao lại nuôi ra một người con gái như thế này."

https://thuviensach.vn

“Thảo nào nha hoàn của ngươi lén lén lút lút nấp ở bên ngoài, hoá ra là canh chừng cho ngươi, Quốc công gia đã thành cái bộ dạng này, ngươi thậm chí còn không bỏ qua một người sắp chết sao?”

https://thuviensach.vn

DẠO BƯỚC PHỒN HOA

Vân Nghê

www.dtv-ebook.com

Chương 238: Chuyện Dơ Bẩn

Trong mắt Vân Nương vẫn là một mảnh mờ mịt, nàng che kín ngực, nhìn về phía Vinh Quốc công trên giường.

Bây giờ chỉ có Vinh Quốc công mới có thể nói rõ ràng tất cả những thứ này, là Vinh Quốc công kêu nàng đến cạnh giường, là Vinh Quốc công kêu nàng lại gần một chút, không phải nàng, nàng chưa làm gì cả.

"Quốc công gia, người… nói… câu gì." Thanh âm của Vân Nương run rẩy.

Vinh Quốc công ngẩng mặt lên, ánh mắt lạnh như hàn băng thấu xương, khiến cho Vân Nương rùng mình, thái độ của ông ta hết sức lạnh lùng, "Triệu thị… không giữ nữ tắc… không tuân luân thường… Hàn gia chúng ta… không chứa được nàng ta…"

Vân Nương mở to hai mắt, lỗ tai bị chấn động "ong ong" lên, nàng ngây ngẩn đứng ở chỗ đó, ngũ quan xinh đẹp đã vặn vẹo, mặt không thể tin nổi.

Làm sao có thể.

Đây tuyệt đối không phải là lời Vinh Quốc công có thể nói ra.

Ai không biết Vinh Quốc công là người ôn hòa nhất trong phủ, Đại phu nhân muốn đánh phạt hạ nhân, Vinh Quốc công cũng sẽ xin tha thứ cho, trước đây Hàn quản sự uống rượu làm lỡ chuyện, dựa theo gia quy phải bị đuổi ra khỏi phủ, là Vinh Quốc công tự mình nhận lỗi với trưởng bối Hàn gia, giữ Hàn quản sự lại, chính là những chuyện nhỏ này, khiến cho nàng từ kính nể trong lòng… thành thích Vinh Quốc công.

https://thuviensach.vn

Quân tử như ngọc, chính là nói người như vậy.

Vân Nương cảm thấy trái tim mình rất đau, có phải Hàn Chương uy hiếp Vinh Quốc công làm như vậy hay không. Quả nhiên chính là Hàn Chương, cái tên vũ phu đó mới có thể tuyệt tình như vậy, ly hôn với nàng không thành, lại không tiếc phá hủy danh tiết của nàng. Chẳng lẽ hắn sẽ không sợ dính líu đến danh tiếng của Vinh Quốc công sao?

Vẻ mặt của Vân Nương từ kinh ngạc biến thành thống hận.

Vinh Quốc công phu nhân nhìn về phía tộc thẩm bên cạnh, "Tộc thẩm tới thăm Quốc công gia, không nghĩ tới lại gặp… bảo ta phải để mặt mũi ở đâu đây, đều là do ta không quản tốt cái nhà này, mới làm ra chuyện xấu như vậy."

Tộc thẩm vội nói: "Cái này không trách tỷ được, tỷ cả ngày lo liệu công việc trong phủ, lại phải chăm sóc Quốc công gia, cho dù có một trăm con mắt, cũng không phòng được những kẻ không biết phải trái không hiểu quy củ kia… Khó trách Tướng quân muốn ly hôn với nàng ta… Triệu gia cũng là thư hương môn đệ, tại sao có thể có nữ quyến không biết liêm sỉ như vậy."

Vinh Quốc công phu nhân không biết nên làm thế nào mới tốt, "Thẩm tử… bây giờ nên xử trí như thế nào? Bộ dạng Quốc công gia bây giờ, nên đối ứng trong ngoài như thế nào, ta…. có lỗi với cả tộc Hàn thị."

Tộc thẩm nhìn về phía ma ma quản sự bên cạnh, "Kêu mấy bà tử phong bế viện lại, trước đừng nói với Tướng quân, lại đến trong tộc mời thúc công qua đây, mở gian chính tiền viện ra," Nói rồi dừng một chút, "Không cần mời trưởng bối Triệu gia, chỉ cần cầm thiệp đi mời tông chủ Triệu thị là được rồi."

Vân Nương lảo đảo lui về phía sau, sống lưng nặng nề đụng vào tường.

https://thuviensach.vn

Đây là muốn bỏ qua phụ thân mẫu thân mà mở luôn họp tộc sao.

Nàng đã từng thấy chiến trận họp tộc rồi, đến họp tộc nàng cũng đừng hòng phản kháng, chỉ có thể đau thương chờ trong tộc xử trí.

“Quốc công gia,” Vân Nương tuyệt vọng kêu lên, “Người nói cái gì đi chứ.”

“Chuyện cho tới bây giờ ngươi còn muốn liên lụy Quốc công gia,” Hàn phu nhân giận dữ cầm chén trà trên bàn lên đập về phía Vân Nương, “Hàn gia điểm nào có lỗi với ngươi? Nhị đệ ở biên cương nhiều năm như vậy, ngươi từng hỏi qua một lời chưa? Ta chỉ cho là ngươi trẻ người non dạ, hoá ra trong lòng ngươi cất giấu tâm tư xấu xa, trong lòng ngấp nghé Quốc công gia, bây giờ Quốc công gia đã sắp… ngươi còn không chịu buông tha… ngươi rốt cuộc có phải là người hay không.”

Vân Nương lập tức cãi lại, “Muội không có, muội chưa làm gì cả.”

Tộc thẩm cười nhạt, “Chưa làm gì cả? Đây là phòng của Quốc công gia và phu nhân, ngươi tới làm gì? Biết phu nhân không có ở trong phòng tại sao còn dám vào trong? Nếu như thật sự có lời gì thì cứ nói ở cửa cũng được, tại sao phải dựa gần như vậy? Nếu không phải ma ma quản sự cảm thấy cử chỉ của ngươi không thích đáng mới bẩm báo với phu nhân, còn không biết sẽ như thế nào.”

“Ngươi còn muốn trách ai? Quốc công gia à?”

Quốc công gia đã sớm bị bệnh ở trên giường, không thể đứng dậy, ai có thể cưỡng ép Vân Nương làm những chuyện này.

Vân Nương chợt phát hiện mình có trăm miệng cũng không thể bào chữa.

https://thuviensach.vn

Là nàng đến tìm Quốc công gia, là nàng đi lên trước nghe Quốc công gia nói chuyện, đều là nàng.

Tộc thẩm nói tiếp: “Tướng quân còn nói muốn ly hôn với ngươi, bảo toàn thể diện cho ngươi, theo ta thấy chuyện này không cần Tướng quân làm nữa, Triệu thị cũng không có con cháu gì cho Hàn gia, không cần để ý đến danh tiếng của hài tử, nên làm thế nào thì cứ làm như thế đi!”

Đang nói chuyện, ma ma quản sự đã dẫn bà tử vào cửa.

Vân Nương không ngừng lắc đầu, bà tử nào có quản những thứ này, tiến lên đè lấy bả vai nàng. Vân Nương liều mạng giãy giụa, nhưng cảm giác được cánh tay của bà tử giống như vòng sắt khảm vào da thịt nàng. Nàng nào có chịu nổi hành hạ như vậy, không khỏi hét lên, “Các ngươi muốn làm gì? Các ngươi làm sao dám vu hãm ta như vậy.”

Bà tử thô lỗ lột đai lưng trên người Vân Nương xuống, nhét vào trong miệng nàng ta, hai người đỡ cánh tay nàng ta lôi xuống. Nước mắt Vân Nương rơi lã chã xuống đất, nhưng đã không có ai quan tâm cái này.

Vân Nương bị đưa ra khỏi phòng.

Nét mặt căng thẳng của tộc thẩm mới buông lỏng xuống, “Phu nhân chuẩn bị xử trí như thế nào? Muội sẽ nói trong tộc một tiếng.”

Bắt được sai lầm lớn như vậy, Hàn gia nói gì Triệu gia đều phải đồng ý.

Vinh Quốc công phu nhân nhìn về phía Vinh Quốc công trên giường.

Vinh Quốc công nói: “Cứ dựa theo Nhị đệ nói, để cho nàng ta đem của hồi môn đi, Triệu gia dù sao cũng phải để ý đến thể diện... Nếu như Triệu gia không nhận thư ly hôn, vậy thì để trưởng bối ra mặt viết phong thư từ hôn là được rồi. Triệu gia không thuận theo, cũng đừng trách chúng ta

https://thuviensach.vn

không khách khí, mất hết mặt mũi... Hàn gia chúng ta cũng không thể... dung thứ nàng ta."

Tộc thẩm rất kinh ngạc, "Chỉ như vậy? Chẳng phải là thiệt cho Hàn gia sao?" Đặt vào người khác, Vân Nương nhất định là phải bị trực tiếp đưa vào từ đường của Triệu gia, nào có chờ người của Triệu gia đến xử lý, trong tộc Triệu thị nếu như không phục, thì sẽ để cho hai nhà ầm ĩ một trận, nghĩ tới đây ánh mắt bà ta tối sầm lại, có lẽ là bởi vì Quốc công gia chẳng bao lâu sẽ ra đi, không muốn huyên náo quá.

Đợi đến khi tộc thẩm rời đi.

Vinh Quốc công dường như dùng hết chút khí lực cuối cùng, hồi lâu mới chậm rãi nói: "Hoá ra... nàng ta... thật sự... có ý đồ này."

"Nàng ta lại đi sợ Nhị đệ... chính là vì Nhị đệ chưa bao giờ có tâm tư hại người, trưởng bối mới giao Hàn gia cho ta... Những năm này chuyện xấu xa trong nhà đều là ta làm... nếu bàn về âm hiểm xảo trá, Nhị đệ còn kém xa ta... Đệ ấy che đậy cho Vân Nương lâu như vậy... chúng ta cũng không biết, còn mong đợi con trai nối dõi của đệ ấy..."

Vinh Quốc công phu nhân nắm tay Vinh Quốc công, "Quốc công gia đừng nói như vậy, lúc này cũng chỉ có Quốc công gia mới có thể chống đỡ cái nhà này thôi."

Vinh Quốc công cười nhạt không nói.

Ở trong một nhà, người tàn nhẫn nhất chính là người chống đỡ gia đình.

Vân Nương lại không hiểu được đạo lý này, còn muốn tố khổ với ông ta.

Nàng ta đối với Nhị đệ như vậy, còn vọng tưởng ông ta sẽ bảo vệ nàng ta?

https://thuviensach.vn

“Bây giờ ta yên tâm rồi, có lẽ đây là chuyện dơ bẩn cuối cùng ta làm vì Hàn gia, vì Nhị đệ.” Vinh Quốc công khép ánh mắt lại, thả lỏng khuôn mặt, dường như chiếu một tầng ánh sáng nhu hoà.

Đặt xuống gánh nặng trên vai, cuối cùng ông ta đã có thể hài lòng mà đi rồi.

“Đón Lang Hoa qua đây đi,” Vinh Quốc công nói, “Ta vẫn còn mấy lời muốn nói với nó.”

Vinh Quốc công phu nhân nhẹ giọng nói: “Quốc công gia, Lang Hoa đã tới rồi, đang đợi ở hậu viện.”

Đứa nhỏ này luôn khiến người ta bớt lo như vậy.

Trên mặt Vinh Quốc công lộ ra nụ cười.

https://thuviensach.vn

Table of Contents

Mục lục
Chương 1: Hãm Hại
Chương 2: Ánh Sáng
Chương 3: Xoay Chuyển
Chương 4: Sợ Hãi
Chương 5: Thẩm Vấn
Chương 6: Việc Nhà
Chương 7: Trùng Hợp
Chương 8: Chủ Ý
Chương 9: Tương Kiến
Chương 10: Tướng Quân
Chương 11: Giả Dối
Chương 12: Đánh Cờ
Chương 13: Cạm Bẫy
Chương 14: Bầy Tôi Trung Thành
Chương 15: Kế Sách
Chương 16: Bắt Giữ
Chương 17: Tự Chui Vào Rọ
Chương 18: Thay Đổi
Chương 19: Căm Hận
Chương 20: Thẳng Thắn
Chương 21: Đồng Ý
Chương 22: Bị Thương
Chương 23: Tiếng Thét Chói Tai
Chương 24: Thân Phận
Chương 25: Nguy Cơ
Chương 26: Phối Hợp
Chương 27: Tâm Cơ

https://thuviensach.vn

Chương 28: Chuyện Cũ
Chương 29: Lừa Gạt
Chương 30: Lan Truyền
Chương 31: Thu Lưới
Chương 32: Cam Kết
Chương 33: Mưa Gió
Chương 34: Đại Quyền
Chương 35: Phẫn Nộ
Chương 36: Lục Soát
Chương 37: Kinh Ngạc
Chương 38: Nước Cờ Thua
Chương 39: Xử Lý
Chương 40: Giao Phong
Chương 41: An Bài
Chương 42: Để Lại
Chương 43: Lương Thực
Chương 44: Thủ Thành
Chương 45: Nguyên Nhân
Chương 46: Chữa Thương
Chương 47: Thân Phận
Chương 48: Thương Tình
Chương 49: Nghi Hoặc
Chương 50: Gia Sự
Chương 51: Di Ngôn
Chương 52: Phấn Chấn
Chương 53: Quản Lý Gia Đình
Chương 54: Cứu Binh
Chương 55: Yêu Thương Che Chở
Chương 56: Đường Cùng
Chương 57: Đồng Minh
Chương 58: Khuyên Giải
Chương 59: Bắt Đầu

https://thuviensach.vn

Chương 60: Giám Sát
Chương 61: Bị Lừa
Chương 62: Bắt Được
Chương 63: Xuất Thành
Chương 64: Hiểu Rõ
Chương 65: Động Thủ
Chương 66: Mua Gao
Chương 67: Ôn Ảo
Chương 68: Bao Vây
Chương 69: Ngátxiu
Chương 70: Ngả Xuống
Chương 71: Trúng Kê
Chương 72: Quân Lương
Chương 73: Chịu Đòn
Chương 74: Trả Nợ
Chương 75: Không Thấy Đại Lão Gia Đâu Nữa Rồi
Chương 76: Thiếu
Chương 77: Trong Trách
Chương 78: Bẽ Mặt
Chương 79: Ca Ca
Chương 80: Đi Cùng
Chương 81: Bị Lừa
Chương 82: Bệnh Nặng
Chương 83: Thẩm Vấn
Chương 84: Tỉnh Ngộ
Chương 85: Khiên Trách
Chương 86: Ý Chí Chiên Đảu
Chương 87: Yêu Hân
Chương 88: Bắt Đảu
Chương 89: Báo Tin
Chương 90: Chí Điem
Chương 91: Bị Nan

https://thuviensach.vn

Chương 92: Tang Lë
Chương 93: Chuyen Xua
Chương 94: Đánh Cở
Chương 95: Cản Du
Chương 96: Kết Cục Đã Định
Chương 97: Ngõc Tü
Chương 98: Lủa Gat
Chương 99: Lưa Chqn
Chương 100: Bai Lo
Chương 101
Chương 102: Tức Giân
Chương 103: Đánh Nang
Chương 104: Thân Phận
Chương 105
Chương 106
Chương 107: Chêt Đi
Chương 108: Giả
Chương 109: Đường Lui
Chương 110: Công Thành
Chương 111: Xin Nguoi
Chương 112: Bắt Đầu
Chương 113: Chuyên Củ
Chương 114: Đi Tởi
Chương 115: Thẳng Thắn
Chương 116: Thức Ép
Chương 117: Con Đường Đúng Đản
Chương 118: Bảo Bối
Chương 119: Chung Sống
Chương 120: Lộ Diện
Chương 121: Khoảng Cách
Chương 122: Không Còn Nữa
Chương 123: Phố Thác

https://thuviensach.vn

Chương 124: Phục Thù
Chương 125: Meo Chuột
Chương 126: Phong Lưu
Chương 127: Xuất Hiên
Chương 128: Xin Giúp
Chương 129: Buôn Nôn
Chương 130: Bí Mật
Chương 131: Phương Hướng
Chương 132: Xác Định
Chương 133: Tức Giận
Chương 134: Đánh Nhau
Chương 135: Can Ngăn
Chương 136: Siêu Độ
Chương 137: Khuấy Động
Chương 138: Xin Cứu Trợ
Chương 139: Tính Sổ
Chương 140: Tiên Đoán
Chương 141: Hướng Đi
Chương 142: Quần Là Áo Lượt
Chương 143: Gặp Gỡ Tình Cờ
Chương 144: Đường Hẹp
Chương 145: Gặp Nhau
Chương 146: Đối Diện
Chương 147: Phối Hợp
Chương 148: Nhảy Sông
Chương 149: Điểm Yếu
Chương 150: Thẩm Vấn
Chương 151: Ám Chỉ
Chương 152: Thuyết Phục
Chương 153: Mất Mặt
Chương 154: Minh Oan
Chương 155: Quỳ Xuống

https://thuviensach.vn

Chương 156: Giao Phó
Chương 157: Phụ Thân
Chương 158: Vô Lại
Chương 159: Khổ Hình
Chương 160: Nhận Tội
Chương 161: Bán Đứng
Chương 162: Có Trá
Chương 163: Thật Giả
Chương 164: Thẳng Thắn
Chương 165: Khoái Trá
Chương 166: Việc Vui
Chương 167: Che Chở
Chương 168: Ổn Định
Chương 169: Tín Hiệu
Chương 170: Hiểm Cảnh
Chương 171: Dẫn Đi
Chương 172: Bạn Cũ
Chương 173: Thời Cơ
Chương 174: Cấp Bách
Chương 175: Mượn Thế
Chương 176: Chờ Đợi
Chương 177: Nghịch Chuyển
Chương 178: Thất Bại
Chương 179: Thua Chạy
Chương 180: Thưởng Thức
Chương 181: Bỏ Mình
Chương 182: Mất Dấu
Chương 183: Phùng Sinh
Chương 184: Gặp Gỡ Bí Mật
Chương 185: Bắt Gian
Chương 186: Áy Náy
Chương 187: Xấu Hổ Giận Dữ

https://thuviensach.vn

Chương 188: Bén Lửa
Chương 189: Thiêu Chết
Chương 190: Báo Ứng
Chương 191: Che Đậy
Chương 192: Cục Diện
Chương 193: Tín Sứ
Chương 194: Khoảng Cách
Chương 195: Tiến Cung
Chương 196: Điềm Lành
Chương 197: Dựa Dẫm
Chương 198: Phụ Tử
Chương 199: To Gan
Chương 200: Nội Thương
Chương 201: Vui Lòng
Chương 202: Cảm Tình
Chương 203: Trách Móc
Chương 204: Tức Giận
Chương 205: Dụ Dỗ
Chương 206: Ấm Áp
Chương 207: Bảo Vệ
Chương 208: Gây Chuyện
Chương 209: Hành Hạ
Chương 210: Ghét Bỏ
Chương 211: Tiến Cử
Chương 212: Đào Hố
Chương 213: Ngu Xuẩn
Chương 214: Uy Vũ
Chương 215: Không Sống
Chương 216: Diễn Kịch
Chương 217: Đùa Bỡn
Chương 218: Hộc Máu
Chương 219: Trừng Phạt

https://thuviensach.vn

Chương 220: Ầm Ĩ
Chương 221: Tình Ý
Chương 222: Ly Hôn
Chương 223: Nhận Lỗi
Chương 224: Khổ Tâm
Chương 225: Lợi Ích
Chương 226: Hối Hận
Chương 227: Kết Quả
Chương 228: Thắng Bại
Chương 229: Cực Hình
Chương 230: Sa Lưới
Chương 231: Đánh Nhau
Chương 232: Bất Kính
Chương 233: Phong Hoa
Chương 234: Đòi Quyền
Chương 235: Ninh Vương
Chương 236: Đau Lòng
Chương 237: Lâm Chung
Chương 238: Chuyện Dơ Bẩn

https://thuviensach.vn